

ஓம்
தத் ஸத்
பரப்பிரஹ்மணே கம:

சென்னைமாநகரம்
ஸ்ரீமத் கரபாத்திர சுவப்பிரகாச ஸ்வாமிகள்
திரட்டி யருளிய

வே தா ந் த
ம ந ந் த சி ந் தா ம ணி .

இஃது
சாதுஜனங்களுக்கு தொண்டுபூண்டொழுகும்
அனபாகளிலொருவராகிய
வ. தாண்டவராய முதலியார்
அவர்களால்

மதராஸ், என. சி.
கோஸ்டன் அர்ச்சயத்தர சாலையிற்
பதிபதிக்கப் பட்டது.

1911.

இதன விலை ரூப்ரா 4-0-0.

ரிஜிஸ்தர் காபி ணைட்.

ஓம்.

த த ச த்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

முகவுரை.

மனம் விரிந்தபோது துக்கமும் அது குவிந்தபோது அதன் அபாவமும் ஆனந்தப் பேறும் உண்டா மென்பது மனோதத்துவ சாஸ்திரத்தைச் செவ்வனே யுய்ததுணர்ந்த அநிஞரியாவரு மங்கீகரித்த விஷயமாம்

ஈஷ்ணாத திரயங்களை முன்னிட்டு மனோ விருத்தியைத் தடுக்க முயலுதல் முருகிவளருந் தீயை நெய் சொரிந் தவித்தற் கொப்பா யிருத்தலின் ஈஷ்ணாத் திரயங்களின் சம்பந்தம் விட்டார்க்கே மனோவிருத்தி சாந்தமா மென்பதும், மனோவிருத்தி யெழுமிடத்தையும், அது விருத்தியாகுந் தனமையையும், உறக்கத்தில் பிரயத்தனமின்றி யடங்குந் தனமையையும், சதா சொரூபஞான நிஷ்டையி லிருப்பவர் தொள்ளிதி னுணர்ந்த தொன்றும்.

மனோவிருத்தி யுள்ளவரையில் துக்கம, துக்கசாதன மென்று மிரண்டும (சொரூபஞான நிஷ்டையினாலன்றி) வேறெவ்வேது வினாலுஞ் சாந்தமடையா திருத்தலின், அமமனோ விருத்தியைச் சொரூபஞான நிஷ்டையினால் சாந்தமாக்குவோராகே துக்கமு ம்தன் சாதனமு மகலுமென்பது வெளிப்படையாம்

சொரூப ஞான நிஷ்டைக்கு அனாதம் கார விருத்தி நீங்கிய ஆத்மாகார விருத்தியின் பெருக்கமே ஹேதுவா யிருத்தலின் துக்க நிவிர்த்தியையும் பரமானந்தப் பராப்தியையும் விரும்புவோரால் சொரூபஞான நிஷ்டையை யடைதற்கு நேர்சாதனமா யுள்ள மேற்கூறிய சாதனம் (சவிகற்ப சமாதி அல்லது சம்பிரஞ்ஞாத சமாதி) இப்பிறப்பை யடைந்ததன் பயனாக வின்றியுமையர் தப்பியசிக்கத் தக்கதாம் இவ் வபயியாசம் மக்களுக்குப் பரம்பரையாக வேணும், சாக்ஷாத் தாகவேனு முண்டாகுமாறு

உபநிஷத், கீதை, பிரஹ்ம சூத்திரம் என்னும் பிரஸ்தானத்திரயங்கள் பாஷியாதி சகிதமாய் ஞானசாதகருக்குள் பிரசித்தமாய் நிலவியிருக்கின்றன வென்பது நம்மனோ ரியாவரும அறிந்த தொன்றும்

அநதப பிரஸ்தானத திரயங்களின் பொருளை உள்ளவாறு ணாதற்குச் சகதியின்றிய ஜிஞ்ஞாசககளின் பொருட்டு அவற்றை மூலமாகக் கொண்டு தொகுத்தல், விரித்தல், மொழிபெயர்த்தலாக வணைக ஞான சாஸ்திரங்கள் வெளியாயின. அங்ஙனம் வெளியாய சாஸ்திரங்களுள் நந்தமிழ்ப் பாஷையின்கண் மகா பிரசித்தமாய வழங்குவன வாசிடம, கைவல்லிய நவரீதம், தத்துவராயா நாடல அதவைத வுண்மை முதலியனவாம்.

அவற்றுட் கூறும் பல விஷயங்களில் மநமு மொன்றும் அது நிதித்நியாசன மென்னும் சனிகரப சமாதிக்கு அத்தியந்த சாதனமா யுள்ளதாம் அதுபற்றி அநநூல்கள கூறுவனவற்றையெல்லாம் ஓரிடத்தில் ஒருவனெவ்வாற்றானு மறிதற் கியைவதன்றா யிருத்தலின் அக்குறை தவிரப்பான் வேண்டிச் சாதுஜனங்களின் பிரார்த்தனையால் தற்போது இச்செனனைமா நகரின் ணைமுருகுருவியுள்ள ஸ்ரீகரபாத்திர - சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் களால் மேற்படி வாசிட முதலிய சாஸ்திரங்களி னின்றும் ண்டிய வளவாக *வேதாந்த மநந சிந்தாமணி யென்னும் திரட்டி யருளப்பட்டது. அது சாதுக்களுக் குபயோகமாமாறு ஷெ சென்னை, மைலாபட்டா, ஸ்ரீமத். டாக்டர் - நஞ்சண்டராவ அவர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

* வேதாந்தம்=ஊண்டு உபநிஷத்தின் அர்த்தத்தை கூறும் சாஸ்திரம்.

மநநம்=சற்குருவின்பாற கேட்ட மகா வாக்கியார்த்தத்தைச் சாதக பாதக யுக்திகளால் சிந்தித்தல்.

சிந்தாமணி=விருமபியதைத் தரும தேவமணியி னொன்று.

இநநூல் மநநஞ்செய்ய விருமபியவா விரும்பியதெல்லாவற்றையுந் தருவதா யிருத்தலின், இநநூற்கு மநந சிந்தாமணி என்னும் பெயரிடப்பட்டது

உ

ஓம்.

தத் சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

இரண்டாம் பதிப்பு.

முகவுரை.

முதல் பதிப்பாயிருந்த மஹ சிந்தாமணி ஸ்ரீ - கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திரட்டிய வண்ணம் அச்சியற்றி வருங்காலத்து சில வசந்தாப்பங்களால் முற்றும் நிறைவேறாமல் 10-சாஸ்திரங்களில் திரட்டி யுள்ளது மாத்திரம் 16 - பாரங்களில் சமாப்தம் செய்யப்பட்டது. அதை ஸ்ரீமத் - டாக்டர் - நஞ்சுராவ் விருப்பத்தின்படி சாதுக்களுக்கு வெறுமனேயே சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு சாது ஜனங்களின் பிரேரணையில் ஷே சுவாமிகளால் சர்வ சாஸ்திரங்களினின்றும் திரட்டியுட்க ள்னைத்தையும் சர்வேசுரனது கிருபையை முன் அச்சிடப்பட்டது இச்சாஸ்திரம் துக்க நிவிர்த்தி பரதப் ப்ராப்தி வடிவ மோக்ஷத்தை யடைய விரும்பு முழுமடச்சுக்கு இன்றியமையாதனவா யிருக்கின்றது ஏனெனின், சாவ சாஸ்திரங்களிலுள்ள பிரமேய (மோக்ஷ) விஷயங்களை பிரதிபாதிக்கப்பட்ட செய்யுட்க ளெல்லா மொருங்கு திரண்டு இதிலடங்கி யிருப்பதால், இந்த சாஸ்திரம் லோகோபகாரமாய் வெளிவருமாறு சிரமமெடுத்துக்கொண்டு வுதவி புரிந்தவர்களது நன்மைகளை யெல்லாம் எஞ்ஞான்றும் மறக்கத் தக்கதன்றும் இதனால் வரும் திரவியங்களை யெல்லாம் பெள்ள்ணமி பூஜாகாலங்களில் சாது ஜனங்களுக்கு நடைபெற்று வரும். அன்னதான கைங்கர்யத்திற்கே வுபயோகப்படுத்தப்படும்.

சாதாரண-ஸ்ரீ
தை-ஸ்ரீ

}

வ. தா.

பரப்பிரஹ்மணேகம்:

சாஸ்திர அட்டவணை.

நெ.	சாஸ்திரம்.	பக்கம் முதல	பக்கம் வரை	நெ.	சாஸ்திரம்.	பக்கம் முதல	பக்கம் வரை.
1.	சொரூபவணக்கம்	1—	8	21.	கலிததுறையர் காதி	362—	363
2.	மோகூசாதனக கிரமம்	8—	9	22.	சினனப்பூ	363—	364
3.	மணிடா பஞ்சகம்	9—	11	23.	தசாங்கம்	364—	366
4.	பாடுதுறை	11—	16	24.	இரட்டைமணி மாலை	366—	
5.	ஷை	21—	35	25.	மும்மணிககோ வை	366—	368
6.	தசகம்	16—	17	26.	நானமணி மாலை	368—	370
7.	விவேகசுத்தம்	17—	19	27.	கலிப்பா	371—	372
8.	சொரூபானுசந தானதுதி	19—	21	28.	ஞானவினோதன கலம்பகம்	372—	374
9.	கைவலவிய நவ நீதம்	36—	63	29.	நெஞ்சவிடுதூது	375—	379
10.	ஞானவாசிட் டம்	63—	251	30.	அஞ்ஞவதைப்ப ரணி	379—	390
11.	ஞானவாசிட் வமலராமாயணம்	251—	253	31.	அமிரதசாரம்	391—	415
12.	சொரூபவந்தி யா	253—	258	32.	சசிவாணபோதம்	415—	424
13.	சொரூபசாரம்	258—	271	33.	புமானந்ததிபம்	425—	437
14.	அததுவிதரச மஞ்சரி	271—	278	34.	விவேகசூடாமணி	433—	477
15.	ஆதமவித்தியா விலா சம்	278—	288	35.	பஞ்சச்சபிரகர ணம்	478—	480
16.	ஸ்ரீ குமாரதேவா சாஸ்திரம்	288—	348	36.	வைராககிய சத கம்	481—	485
17.	குமாரதேவா நெ ஞ்சவிடுதூது	348—	354	37.	வைராககியதிபம்	485—	491
18.	திருத்தாலாட்டி	355—		38.	அவிரோத வுநதி யா	491—	494
19.	பின்னத திரு காமம்	356—	360	39.	சிவகருமோததி ரம்	494—	498
20.	வெண்பாவந்தாதி	360—	362	40.	மாயாப்பிரஸாபம்	498—	499
				41.	சிவானந்தபோ தம்	499—	502

நெ.	சாஸ்திரம்.	பக்கம் முதல்	பக்கம் வரை	நெ.	சாஸ்திரம்	பக்கம் முதல்	பக்கம் வரை.
42.	சிவபோகசாரம்	503—	504	70.	மெய்கண்டசாத்		
43.	சிவப்பிரகாச				திரம் சிவஞான		
	மண்ணபா	505—	507		போதம் முதலி		
44.	தத்துவாமிர்தம்	507—	517		யன	1056—	1078
45.	அறிவானந்த சி			71.	திருப்புகழ்	1078—	1095
	த்தியாரா	518—	529	72.	அருணகிரியர்		
46.	பிரம கீதை	529—	551		தாதி	1096—	
47.	பகவத் கீதை	551—	571	73.	கந்தரநுபூதி	1097—	1099
48.	பாஸ்வர கீதை	572—	580	74.	கந்தரலங்காரம்	1099—	1101
49.	ரிபு கீதை	580—	696	75.	திருக்கருவைகலித்		
50.	சுகா கைவலலி				துறையந்தாதி	1102—	1103
	யம்	697—	712	76.	திருக்கருவைப்பதிற்		
51.	அபிட்வாககிரா				றுப்பத்தந்தாதி	1103—	1105
	கீதை	713—	743	77.	சுருதிசாரம்	1105—	1106
52.	அபரோட்சாணு			78.	திருப்போருர்		
	கீதை	743—	748		சுருதிமுறை	1106—	1125
53.	பட்டினத்துப்பி			79.	மீனாக்ஷியமமை		
	ள்ளையார	749—	763		பிள்ளைத்தமிழ்	1126—	1127
54.	பச்சிரகிரியார்	763—	766	80.	மதுரைக்கலம்		
55.	தாயமானவா	767—	804		பகம்	1128—	
56.	தேவிகாலோத்			81.	நீதிநெறிவிளக்		
	திரம்	804—	810		கம், சிதம்பர		
57.	நிலாநுபூதி	811—	819		செய்யுட்கோ		
58.	வள்ளலார சாத்				வை, பண்டா		
	திரம்	819—	880		ர மும்மணிச்		
59.	தேவாரப் பதிகங்				கோவை	1128—	1133
	கள்	881—	937	82.	காசிகலம்பகம்	1133—	
60.	திருவாசகம்	937—	976	83.	பெரியநாயகியம்		
61.	பதிஞ்ஞானதிரு				மைவிருத்தம்	1134—	
	முறை	977—	983	84.	சோணசைல		
62.	திருவாய்மொழி	983—	1005		மாலே	1134—	1136
63.	சிற்றப்பல்காடி			85.	நாலவர் நான		
	கள்	1005—	1013		மணிமாலே	1136—	
64.	துகளுப்போதம்	1013—	1015	86.	அபிஷேகமாலே		
65.	முக்கிமுடிவு	1015—	1016		நெடுங்கழிநெடில்		
66.	அகவிதாது				சுறுங்கழிநெடில்	1137—	
	பண்	1017—	1021	87.	சிரஞ்சனமாலே	1137—	1138
67.	அகத்துவீரவெ			88.	சைதகலமாலே	1138—	
	ணபா	1021—	1022	89.	சிவஞம மகிமை	1138—	
68.	வாசுதேவாமண			90.	தாலாட்டு	1138—	1139
	னம்	1022—	1024	91.	திருப்பள்ளியெ		
69.	திருமந்திரம்	1025—	1056		முச்சி	1139—	

நெ.	சாஸ்திரம்	பக்கம் முதல்.	பக்கம் வரை.	நெ.	சாஸ்திரம்	பக்கம் முதல்.	பக்கம் வரை.
92	பள்ளைத்தமிழ்	140	1142	121.	அறப்பபளீசுரசுத கம	1261	1263
93	கலம்பகம்	1142	1143	122.	குமேரச்சுதகம்	1263	1264
94.	நன்னெறி	1143	—	123	திருவேங்கடசுத கம	1265	—
95.	சிவவாகியர் பாடல்	1143	1145	124.	மூவாமமானை	1265	1272
96.	பாமபாட்டிச்சித தீர்பாடல்	1145	1148	125	சுவாநுபவத்திரு வாகு	1273	1280
97.	இடைக்காட்டுசு சித்தாபாடல்	1148	1150	126	உபமீத்சவுண மை	1280	1308
98.	குதம்பைச்சித தீர்பாடல்	1150	—	127	திருக்குநீரிசிய வகை	1309	1317
99.	கடுவெளிச்சித்தா பாடல்	1150	1151	128	உத்தமவாதம்	1317	1332
100.	அழுக்கணிச்சித்தா பாடல்	1151	—	129	எந்நாத்தவாதம்	1332	1342
101.	நெஞ்சறிவினக கம	1152	1153	130.	ஜீவகாருணிய வினகம்	1342	1344
102.	உடலறிவினக கம	1154	—	131.	சுவானுபூதிவின கம்	1345	1346
103.	ஒளவைக்குறள்	1155	1161	132.	பிரத்தியட்சானு பூதிவினகம்	1347	1359
104	திருவள்ளுவா குறள்	1161	1206	133.	வேதாந்த இலக கணம்	1359	1371
105.	நாலடியார்	1207	1215	134.	உபரிடதம், யுண டா உபரிடதம்	1371	1378
106.	ஆத்திருடிவெ ண்பா	1215	1223	135.	சொருபானுசக தானம்	1379	1390
107.	கொன்றைவேந் தன்	1223	1225	136	ஒழிவிலொடுக் கம்	1390	1398
108.	வாககுண்டாம்	1225	1227	137.	வேதாந்தகுடா மணி	1398	1403
109.	நலவழி	1227	1229	138.	பிரபுவிககலீலை	1403	1426
110.	இனிதுநாற்பது	1230	—	139	வீராகமம்	1426	1429
111	இன்னொருபது	1231	—	140	சித்தாந்தசிகா மணி	1429	1465
112.	சிறுபஞ்சமூலம்	1231	1233	141.	தசகாரியமகா வாகியம்	1466	1472
113.	நானமணக்கடி கை	1233	1234	142.	திருவருட்பா	1473	1521
114.	நரிவிருத்தம்	1234	1235	143	சிவஞானதீபம்	1522	1531
115.	ஏலாதி	1235	1238	144.	பாகவதபுராணம்	1532	1548
116.	திரிகடுகம்	1238	1240	145	குத்சங்கிதை	1548	1564
117.	பழமொழி	1240	1243	146.	வாயுசங்கிதை	1564	1567
118.	அறநெறிச்சா ரம்	1243	1255	147.	காமபுராணம்	1567	1582
119.	ஆசாரக்கோவை	1255	1257				
120.	சேவகசிந்தாமணி	1257	1260				

நெ	சாஸ்திரம்	பக்கம் பக்கம் முதல் வரை	நெ.	சாஸ்திரம்.	பக்கம் பக்கம் முதல் வரை.
148.	இலிங்கபுராணம்	152—1592	180	போகரதனாக ரம	1697—1703
149.	மச்சபுராணம்	1592—1595	181.	நாராயணமன னம்	1703—
150	காசிகாண்டம்	1595—1602	182.	மெய்யமொழி சரிதை	1703—1704
151	சிவரகசியம்	1602—1604	183.	மெய்யநெறிவிள ககம்	1704—1706
152.	கநபுராணம்	1604—1611	184	சிவப்பிரகாசதரி சனம்	1706—
153	திருவ்ளையாடற் புராணம்	1611—1622	185	சமயாசாரம்	1706—
154	பெரியபுராணம்	1622—1623	186.	தத்துவதீபிகை	1706—
155	கோயிலுராபுரா ணம்	1623—1634	187.	வீட்டுநெறி	1706—1707
156	சீகாந்ததிபுரா ணம்	1634—1648	188	ஞானசாரம்	1707—
157	சிதம்பரபுராணம்	1648—1650	189	சதகம்	1707—
158.	காஞ்சிபுராணம்	1650—1652	190	நித்தியானந்த சரிதை	1707—
159.	இராமாயணம்	1652—1668	191	அநுபூதிவிளக் கம்	1707—
160.	மகாபாரதம்	1669—1672	192	முகுந்தப்பிரகா சம்	1708—
161	குசேலோபாக்கி யானம்	1672—1675	193	சொருபாணந்த தரிசனம்	1708—
162.	குறுந்திரட்டு	1675—1683	194.	தத்துவசாரம்	1708—
163.	மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்	1683—1686	195.	தத்துவஞான மணி	1708—
164	தத்துவரத்தொ வலி	1686—1689	196.	சிவாந்தநிலயம்	1708—1709
165.	தத்துவசித்தி	1690—	197.	அனந்தபோதம்	1709—1710
166	தத்துவதேசிகம்	1690—	198.	அருணெறிவிள ககம்	1710—
167.	தத்துவமாலே	1690—	199.	ஞானோபதேசம்	1710—
168.	அனுபூதிநிலை மை	1690—1691	200	தத்துவரதனாக ரம	1711—
169.	அதிககிருதாமியா தம்	1691—	201.	தத்துவபோதம்	1711—
170.	பேரொளிவிளக் கம்	1691—	202	ஞானஞ்ஞானமணி	1711—1712
171.	அனுபவசாரம்	1691—1692	203	வினாவிளக்கம்	1712—1714
172	சுவாநுபவசித்தி	1692—1693	204	நிராகரணம்	1714—
173.	அனுபவசித்தி	1693—	205.	சிவப்பிரகாசம்	1714—1715
174.	போதசித்தி	1693—	206.	அவிரோதபோ தம்	1715—
175	ஞானசித்தி	1693—1694	207	ஆன்மப்பிரகா சம்	1715—
176.	மூலசித்தி	1694—1695			
177.	ஆநந்தசித்தி	1695—1696			
178.	வாசுதேவசதகம்	1696—			
179.	யோகநாதசரி தை	1696—1697			

நெ.	சாஸ்திரம்.	பக்கம் பக்கம் முதல். வரை	நெ.	சாஸ்திரம்.	பக்கம் பக்கம் முதல் வரை.
208.	ஞானசாரம்	1715—1716	219	போதாமிர்தம்	1720—1721
209	தி	1716—	220.	மெய்மொழி	1721—1723
210.	நன்னெறிவிளக் கம்	1716—1717	221	சமாதி	1723—1724
211.	மெய்நெறி	1717—	222.	சித்தாந்தநிபி கை	1724—1725
212.	தத்துவதரிசனம்	1717—	223	சிவஞானநில யம்	1725—
213.	இதோபதேசம்	1717—	224.	ஞானஞரியன	1726—
214	திட்டாந்தமாலை	1717—	225.	தனிப்பாடற் றியாதி	1726—1730
215.	பூரணப்பிரகா சம்	1717—1719	226.	பட்டிணைத்தார	1730—1737
216.	தத்துவப்பிரகா சம்	1719—	227.	பிரபோதச்சுத்தி ரோத்யம்	1737—1747
217.	தத்துவசரிதை	1719—		அக்ஷரமாலிகாஸ தோதரம்	
218.	பூரணபோதம்	1719—			

சாஸ்திர அட்டவணை

முற்றிற்று

ஓம்
பரப்பிரஹ்மணேநம:

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
3	8	3	யல்லதுமா	யல்லவுமா
4	15	2	தெண்டனெடு	தெண்டனெடு
7	125	2	சகநாககை	சககிரககை
„	„	4	பதினெண்கா	பதினெண்கா
17	9	2	வேறெனறை	வேறெனறை
26	2	2	முனே	முனே
„	„	3	மெனனே	மெனனே
33	22	4	வறவே	வறவே
36	4	3	உள்ள	உள்ளி
37	8	1	அனனதன	அனனதன
„	13	1	வுணாவான	வுணாவன
38	18	4	நிறந்தலம்	நிரந்தரம்
„	21	4	திரமென்னும்	திரமென்றும்
„	„	„	மென்று	மென்று
„	22	3	யொன்றி	யொன்றி
40	33	4	பிரிந்து	பிரிந்து
„	36	4	குத்திர	குத்திரப்
„	39	3	போனவெத	போனதெத
42	52	4	முறை	முறை
50	106	4	கோவ	கோப
55	143	4	மாயச	மாயைச
55	145	2	விபரிதந்	விபரிதந்
57	157	3	செவ்வா	செவ்வா
59	169	4	பசுமரத	பசுமரத
60	180	1	மனமுறைத்து	மனமுறைந்து
61	187	3	தாது	தாது
62	194	4	மென்று	மென்று
70	51	3	கூரும	கூறும்
75	83	3	வயந்தோரை	வயந்தோரை
76	92	2	சமாதி	சமாதி
88	167	2	தறிந்தோற	தறிந்தோர்
91	189	2	உலகமெலா	உலகமெலா
93	199	1	தென்னுத	தென்னுத

பக்கம்	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
107	293	3	ரற்பாமே	ரற்பமே
115	347	5	பெறியா	பொறியா
124	404	4	வேண்டா	வேண்டா
158	631	2	திடமுறு	திடமுறு
162	658	3	துய்தான	துய்தான
164	668	3	மோலோர்	மேலோர்
170	707	3	யறியதனல	யறிகனல
171	715	4	பேலாம்	போலாம்
174	738	4	தனிற்	தனிச
„	741	2	மருகு	மறுகு
„	742	1	வெகுளி	வெகுளி
179	769	2	பகதருவா	பகத்தருவா
181	781	4	றலையை	றலையை
182	793	2	மெலலை	மெலலை
„	794	2	வடிவிதுவாக	வடிவிதுவாக
185	816	1	சுகதி	சுகதி
187	830	1	கொன	கொள்
189	840	5	மாயேன்	மாயோன்
„	844	2	தம்	சம்
191	856	3	சினம	சினமை
201	921	1	சிறியோ	சிறியா
„	923	3	மதரா	மாதரா
„	925	4	லலைக்கு	லைக்கு
203	936	4	பழுவம்	பழுவம்
204	940	3	சேறுங்	சேறுங்
205	951	3	பரம்பொருளை	பரம்பொருளை
217	1023	1	னன்றப்	னன்றய
„	1026	4	கோதிலன	கோதிடுவன
218	1030	4	லங்கனை	லங்கனை
220	1053	3	தேருள்பான	தேருள்பான
222	1063	3	னிளிச்செயவென்	னிளிச்செயவென்
230	„	27	விரத்திரயகதை	விரத்திரயகதை
231	1136	2	வேன்றுபரம்	வேன்றுபரம்
239	1194	2	பிறியா	பிறியா
242	1216	3	வினாதனை	வினாதனை
„	1217	2	யளவிலாதா	யளவிலாதா
244	1228	2	விருப்பிக்	விருமபிக்
245	1236	1	பொருநோயாக	பொருநோயாக
253	1	1	சிழ்மே	சிழ்மே
262	26	1	பொற்றோமே	பொற்றோமே
„	„	3	யிருதோமே	யிருதோமே

பக்கம்.	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
268	76	2	நீசெய்யுப	நீசெய்யுப
270	90	1	வந்தித்	வந்தித்
„	„	„	வணகணூர்	வண்கணூர்
273	10	3	நத்தலிலசன்	நத்தலிலசன்
„	15	3	பலவிகற்ப	பலவிகற்ப
275	24	4	வடிவினிற்கு	விடிவனிற்கு
280	9	2	தளமனத்த	தளமனத்த
284	36	1	சனங்கனற்ற	சனங்கனற்ற
„	41	3	யோகியொன்று	யோகியென்று
288	62	4	விள்ளங்கு	விளங்கு
296	60	2	யித	யீத
300	86	4	முன்றுமற	மூன்றுமற்
306	129	1	சந்தித்	சத்திரி
313	180	2	அறிவிட்	அறவிட்
319	228	4	தோன்றும	தோன்றும்
321	240	1	வேறென	வேறென்
322	248	4	தனஞ்	தன்ஞ்
324	2	1	வேயொன்றைப்	வேறென்றைப்
325	7	1	றென்றுதற்குப்	றென்றுதற்குப்
„	17	2	தளனினைவை	தளனினைவை
330	6	4	கனிககு	களிக்கு
„	8	1	தகும்பத்த	தகும்பத்தித்
331	13	1	கேகபரியாதம்	கேசபரியாதம்
332	2	2	அகண்டாகார	அகண்டாகார
„	23	1	நினைவுவெறு	நினைவுவேறு
„	32	1	சுவாமி	சுவாமி
338	2	2	உதித்திடு	உதித்திடு
„	31	1	கிளர்சா	கிளர்சா
340	32	1	சொன்மாத	சொன்மாத
347	11	1	முனஞ்	முனஞ்
350	15	1	தென்றிசைப்ப	தென்றிசைப்ப
„	21	1	விண்ணினிடைப்	விண்ணினிடைப்
360	11	1	வென்பதும	வென்பதுவும்
367	2	1	சொருபற	சொருபற
373	12	1	யண்ணல்சொரு	யண்ணல்சொரு
„	26	1	மேசொரு	மேசொரு
376	7	1	கண்ணினை	கண்ணினை
378	16	1	கைகொடு	கைகொடு
381	1	1	சிலவே	சிலபே
408	32	1	சுபாசுபா	சுபாசுப
411	7	1	தயாவிலா	தயவிலா

பக்கம்	செய்யுள் எண்	பிழை.	திருத்தம்.
413	27	உளனு	உளனு
418	29	2 யோகமோ	யோகமோ
423	87	2 சிற்றகன	சிற்றகன
430	28	1 போனா	போனா
433	46	2 நின்நிலகரு	நின்நிலகரு
"	"	4 மொனறை	மொனறை
434	51	3 விசுவை	விசுவை
435	55	3 விவ்ணுணுருத	விவ்ணுருத
438	6	3 நித்தமுரு	நித்தமுரு
441	28	4 கனவி	கனவி
443	40	4 முருதுகே	முருதுகே
"	44	2 லறித்திடத்	லறித்திடத்
446	69	3 யோதுமே	யோதுமே
447	75	1 வீதுவிசித்	வீதுவிசித்
449	90	2 வித்தாய	வித்தாய
"	94	1 சாட்கு	சாட்கு
455	136	3 வந்தான	வந்தான
457	154	4 மவ்வா	மவ்வா
460	181	2 பேதமாந்	பேதமாந்
466	225	4 யுனமில	யுனமில
470	256	3 வெளிரி	வெளிரி
"	261	4 செவ்வாய	செவ்வாய
472	276	2 லுதுப்பொரு	லுதுப்பொரு
"	"	3 பேட்டை	பேட்டை
473	280	1 விகதே	விகதே
"	"	1 ளாசித்	ளாசித்
"	"	4 மெய்தினுன	மெய்தினுன
476	306	1 ரத்தி	ரத்தி
"	307	2 நிசை	நிசை
478	2	4 பிரமேதா	பிரமேதா
"	4	1 வெவ்வாவும	வெவ்வாவும
479	7	2 பிரு	பிரு
480	12	2 குதறிதானே	குதறிதானே
"	15	1 இவ்வாறுத	இவ்வாறுத
"	"	1 ததுவசித்	ததுவசித்
482	"	5 நீமெரு	நீமெரு
491	14	புதமாந்	புதமாந்
492	6	2 னலல்லாராக	னலல்லாராக
"	8	2 மெரு	மெரு
493	13	1 பதைப்பாய்	பதைப்பாய்
"	17	1 சொல்லினுரு	சொல்லினுரு

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
495	4	4	வழுவாளு	வழுவாளு
499	7	2	ரூனென்கே	ரூனென்கே
501	12	2	பேதமை	பேதைமை
506	13	3	அறிந்திருக்கு	அறிந்திருக்கு
„	14	1	மெறேன்	மென்றே
512	35	4	றன்ப	றனபா
„	40	2	முயிராளு	முயிராளு
515	62	2	பித்தநுந	பித்தநுந
516	65	1	புகலநக	புகலநக
„	66	1	வெளிப்படு	வெளிப்படு
„	68	3	சுயம்பிர	சுயம்பிர
517	71	8	விருந்தன	விருந்தன
517	76	2	திருந்த	திருந்த
518	5	4	மடையப்பொய்	மடையப்பொய
519	13	1	மெண்டெடுதுப்	மெண்டெடுதுப்
523	45	1	மகங்களுங்	மகங்களுங்
525	56	3	செயனினதாக்க	செயனினதாத
528	79	2	தற்பநந	தற்பநந்
„	84	1	வசிப்புமுற	வசிப்புமுற
534	27	1	சதுட்டையங்	சதுட்டையங்
536	46	3	சத்சிக	சத்சிக
548	117	2	பாசமு	பாசமு
549	123	4	மைக்களு	மைக்களு
554	23	2	ஹுதிமே	ஹுனிமே
555	27	3	றவரிதனி	றவரிதனின்
558	48	3	பதுபோலய்	பதுபோலய்
563	82	4	மதுதமா	மதுதமா
566	100	3	லீமெமை	லீமெமை
569	123	1	நூல்களைத்	நூல்களைத்
582	8	3	வணக்கி	வணக்கி
583	12	1	வானமா	வானமா
584	16	2	தன்னியமர	தன்னியமா
588	31	2	மூலவிவிந	மூலவிவிந
„	33	4	ஞானந்தானே	ஞானந்தானே
608	111	5	ஹெருமைதீரும்	ஹெருமைதீரும்
„	113	6	பெருவானறே	பெறுவானறே
611	122	7	கணந்தருமப்	கணந்தருமப்
616	145	3	நானேயந்த	நானேயந்த
618	151	4	மப்பியாசத	மப்பியாசத
632	208	1	புத்தியுட	புத்தியுட
633	210	7	நிச்சயித்துப்	நிச்சயித்துப்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
636	223	2	படிப்பதனா	படிப்பதனா
640	239	7	னிதாகனுகுப்	னிதாகனுகுப்
645	259	1	மிரஞ்ஞானப்	பிரஞ்ஞானப்
648	270	8	டப்பியாசம்	டப்பாசம்
650	279	7	வறிவிதுவே	வறிவிதுவே
654	297	3	முபாதியறு	முபாதியறு
656	302	6	னப்பியாச	னப்பாச
661	322	5	பகறலுறு	பகரலுறு
„	324	5	சகத்தினருபஞ	சகத்தினருபஞ
662	328	2	நிகலமுமே	நிகிலமுமே
„	329	5	தகமை	தகைமை
667	346	3	நிரசுண	நிரகசுண
668	353	7	சென்னமிலச	சென்னமிலாச
673	371	7	யகத்திலுள்ள	யகத்திலுள்ள
„	373	6	பழகவேண்டும்	பழகவேண்டு
674	375	8	றிருவருளாற்	றிருவருளாற்
„	377	4	விவகாரத்திற	விவகாரத்திற
677	388	5	தகமை	தகைமை
682	409	3	லாயநதிடிலப்	லாயநதிடிலப்
684	417	3	குருவரணைத்	குருபரணைத்
686	422	4	பிறவற்ற	பிறிவற்ற
„	423	3	தகமை	தகைமை
„	„	7	புசித்த	புசித்த
695	460	1	தகமை	தகைமை
697	2	6	கற்பாந	கற்பாந
705	48	1	சொருப	சொருப
706	51	2	சொருபமதை	சொருபமதை
707	58	4	ருக்கிலதனித்துழியிற்	ருக்கிலதனித்துழியிற்
„	„	6	கியம்பல	கியம்பல
„	60	4	தாலும	தாலும
708	62	2	சனகன	சனகன
„	63	5	துடாந	தொடாந
709	70	5	சொலலி	சொலலி
„	71	2	லுகநது	லுகநது
713	7	7	மாற்கம்	மாராகம்
714	6	6	நாமெனறு	நாமெனறு
715	7	7	சர்வகெதமாய	சாவகதமாய்
716	12	12	என்னித்தி	என்னிடத்தி
735	7	7	விஞ்ஞானியா	விஞ்ஞானியா
737	25	25	பாமமாய்	பரமமாய்
740	18	18	சொல்லக்	சொல்லக்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	பிழை	திருத்தம்.
740	28	ஒருகாலும்	ஒருக்காலும்
		எப்போதுஞ்	எப்போதுஞ்
742	15	முழுட்சு	முழுட்சு
743	2	பிரவிருத்தி	பிரவிரத்தி
		நிவ்ருத்தி	நிவிரத்தி
744	8	நாஜனப்	நாஜனப்
749	8	கதவாக	கதவாக்
753	12	வாமரா	வாமரா
754	7	3 மனைதோருஞ்	மனைதோறுஞ்
757	25	2 திருக்க	திருக்க
758	33	3 சுதந்தை	சுதந்தை
759	42	3 யிருத்துவ	யிருத்துவ
764	18	1 புரவ்செலல	புரவ்செலல
765	25	1 லையடைந்து	லையடைந்து
769	5	5 நிலைநிற்க	நிலைநிற்க
775	23	12 வனங்களுக்கும்	வனங்களுக்கும்
778	29	8 வனமை	வனமை
784	45	1 மெஞ்	மெஞ்ஞ
785	49	3 யெனனகோ	யெனனகோ
789	73	1 பலகாலு	பலகாலு
791	85	3 யிரவுபக	யிரவுபக
792	91	3 பெருக்கன்ன	பெருக்கன்ன
	93	4 னதுபக	னதுமபக
800	75	1 வெவ்வடியும்	வெவ்வடியும்
802	15	சுசுத்தை	சுசுத்தை
	29	மெள்ளத்தனை	மெள்ளத்தனை
805	9	1 யாதோரா	யாதோரா
809	36	2 சொல்லறிய	சொல்லறிய
		3 மெலலையில	மெலலையிலா
810	41	1 ஐவகை	ஐவகைப்
823	33	2 பிரமம்	பிரமம்
824	39	3 பசுவெனத	பசுவெனத
830	82	3 னென்னெற	னென்னேற
	84	1 அறிய	அறிய
831	90	4 மறிதே	மறிதே
832	96	2 யுவந்தா	யுவந்தா
834	114	3 குழுமபி	குழுமபி
835	121	1 யனறி	யனறிப்
		2 யனறி	யனறிச
841	25	1 தருளுவ	தருளுவ
851	50	துவதசைவவினை	துவதசைவவினை

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	பிழை.	திருத்தம்.
857	89 4	வேடென	வேறென
„	90 2	நல்லறிவு	நலவறிவு
860	12 1	தேசி	தேகி
862	7 1	தினைத்தது	தினைத்து
866	31 2	செய்தங்கங்	செய்தங்கங்
„	32 3	தெனன	யெனன
870	60 4	தவாக்ருள்	தவாக்ருள்
873	86 1	கதியிடைய	கதியிடைய
875	99 3	பூருவா	பூருவா
878	123 4	பூசனாமா	பூசனாமா
881	143 3	கயமா	காமமா
888	53 3	ணியா	ணியா
900	5 2	ருணைக்	ருணைக்
911	125 1	நந்தம்	நந்தம்
919	197 1	னனாக்	னனாக்
924	241 4	னடியினைக்கே	னடியினைக்கே
928	6 1	மூப்பது	மூப்பது
935	44 1	மனத்தே	மனத்தே
940	22	மெறியின	மெறியின
954	51 5	சண்ண	சண்ண
958	82 1	துறைகோன்	துறைகோன்
969	154 1	யாண்ட	யான
974	182 1	மேணி	மேணி
„	184 6	ங்க	வங்க
975	188 4	மையனென	மையனென
976	194 1	சித்தரொடு	சித்தரொடு
„	195 4	கருளியவா	கருளியவா
987	28 1	செந்நீ	செந்நீ
988	34 3	லுள்ளானும	லுள்ளானும
997	101 1	பகவரைக	பகவரைக
1009	50 1	ஆகை	ஆகை
„	52 1	வெறுப்பு	வெறுப்பு
1017	1 3	செய்தா	செய்தா
1021	25 4	திருன்கோசத்த	திருன்கோசத்த
1023	7 4	விசாரித	விசாரித
1027	20 2	டம்	டம்மி
1030	47 1	வானவ	வானவ
1040	131 3	குர்வாற்பால்	குர்வாற்பால்
1042	143 9	வித்தக	வித்தக
1044	165 1	னனுமலா	னனுமலா
1045	174 2	னனருகக்	னனருகக்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1046	185	2	மேவுஞ்சத	மேவுஞ்சத
1097	9	2	கருள்தாள்	கிருள்தாள்
1099	21	2	யமிர்ததே	யமிர்தே
"	23	1	பெறியோ	பெரியோ
1104	11	1	மனததுன்ப	மனததன்ப
1106	3	3	தருவதியானு	தருவதியானு
1109	8	8	வீதிப்	வீதிப்
1113	38	1	யிசையிசையும	யிசையும
1118	62	4	குழக	குழக
1121	82	3	ளெந்தநா	ளெந்தநா
1127	5	6	கொழிந்த	கொழிந்த
1135	9	2	பரிவிலார	பரிவிலார்
1139	1	4	சிவசிமா	சிவசமா
1140	2	6	புகுந்தனைச	புகுந்தனைச
1143	2	2	எழுத்தமுமீ	எழுத்தமுமீ
1147	17	4	ஆதிபிரம்மா	ஆதிப்பிரம்மா
1161	91	2	பரானந்தி	பரானந்தி
1168	1	1	பிரன்மனை	பிரன்மனை
1179	4	2	வேண்டா	வேண்ட
1182	7	1	பேதமை	பேதைமை
1188	1	2	முயாசசி	முயற்சி
"	5	1	தெய்வததா	தெய்வததா
1189	9	1	வியையாதான்	வியையாதான்
1193	6	1	வாயந்த	வாயந்த
1195	1	1	பேதமை	பேதைமை
1197	3	2	பேதமை	பேதைமை
1200	2	1	சானரோக	சானரோக
1203	1	1	செய்தாலாற்	செய்தலாற்
"	2	1	யாம	யாமு
1204	2	1	முயுகிய	முயுகிய
1207	1	1	ருடைநிழற்கீழ்ச	ருடைநிழற்கீழ்ச
"	1	2	தலைவாராய்ச	தலைவாராய்ச
"	1	2	புரைகீரா	புரைகீரா
1213			பொட்பால்	பொருட்பால்
1218	26	4	பேதமை	பேதைமை
1221	47	4	பேதமையகற்று	பேதைமையகற்று
1223		31	சிவதைவப்	சிவதைவப்
1224		13	பாடாய்	பாடாய்
"		32	பேதமை	பேதைமை
1229	15	2	முயாசசி	முயற்சி
1235	2	2	யிசைசொடா	யிசைகொடா

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
1235	2	3	வாழ்த	வாழ்த
1236	2	4	கொண்டொழுகு ¹⁰	கொண்டொழுகும்
"	7	4	லீட்டு	லீட்டு
1242	13	2	தேரைபேர	தேரைபேர
1249	42	3	பிறவிகக	பிறவிகக
1255	85	3	காட்டதருங்	காட்டதரும
1260	23	3	புண்ணியா	புண்ணியா
1261	2	4	பரமந்தர	பரமந்தர
"	"	"	பரதந்தர	பரதந்தர
1262	4	1	சிந்தமுஞ்	சிந்தமுஞ்
"	6	6	லபிப்து	லபிபப்து
1263	8	9	மயிலேறி	மயிலேறி
1264	11	7	பாகதி	பாகதி
1265	1	1	மெளுஞான	மெய்ளுஞான
1266	3	1	வயத்தியனார்	வைத்தியனார்
1269	25	3	நடுவறியா	நடுவறியா
1270	34	2	பார்த்துறங்கா	பார்த்துறங்கா
"	"	3	பார்த்துறங்கா	பார்த்துறங்கா
1271	36	1	நிலையறியா	நிலையறியா
1272	46	3	பரித்தா	பரித்தா
"	47	4	சாகருருவைத்	சாகருருவைத்
1273	2	6	விருந்த	விருந்த
1279	59	1	காணபவாழும்பு	காணபவாழும்பு
1281	8	4	திதினையென	திதினையென
"	11	2	பறக்க	பறந்த
1282	13	4	தினபமுமோ	தினபமுமோ
"	16	1	யருகிருத்தி	யருகிருத்தி
1284	27	6	மைதானே	மைநிலைதானே
1285	32	1	அறியதூற	அறியதூற
1286	37	3	தேகம்	தேகம்
"	42	4	உன்னுபத்தென்	உன்னுடன்பத்தென்
1288	56	2	மந்தமூன	மந்தமூன
1291	74	1	யாழு	யாழு
"	"	3	கட்டுபட்டும்	கட்டுமட்டும்
"	75	1	தெரியாநினைவினரே	தெரியாருவகநினைவினரே
1292	84	1	பொருளபேர	பொருள்தோ
1293	86	1	திரமறிந்தார்	திரமறிந்தார்
1294	93	3	மிலதாலம்	மிலதாலம்
"	95	4	வெங்கென்	வெங்கென்
"	97	3	நிச்சுருகியினால்	நிச்சுருகியினால்
"	99	1	பரணிலை	பரணிலை

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி.	பிழை	திருத்தம்
1295	101	3	முளவமா	முளவம
"	105	1	தீதன்ற	தீதகன்ற
1296	107	3	கவரை	கவரைச
"	112	3	பாறாய்	பாறாய்ப்
1297	115	4	கருததிலபநதிலைகபந்தவ	கருததிலையேகபந்தவ
"	116	1	துரைத்தன்றி	துரைத்ததன்றி
1299	126	5	மயிக்கமே	மயக்கமே
"	130	3	யிருத்த	யிருத்த
1300	132	1	பஞ்சதவக	பஞ்சவக்
1301	139	4	தேரா	தேரா
"	143	2	தற்சொரு	தற்சொரு
1303	5	2	யருத்து	யறுத்து
1305	30	2	நாடி	னாடி
"	43	1	காநாதச	கரநாதச
1307	12	2	யறிந்து	யறிந்து
1308	16	1	வெளியின	வெளியினின்
"	18	1	மடலுருத	மடலுறித
1314	45	1	பிராமமெனல்	பிராமமெனல்
1316	59	2	நின்னைநிலையு	நின்னிலையு
"	61	2	யதுவதுவாய	யதுவதுவாய்
"	"	4	தருமுன	தருமுன
1317	3	1	அரைத்தரைப்பானே	அரைத்தரைப்பானே
1318	7	3	தோத்திர	தோந்திர
"	11	2	கற்றுணந்திர	கற்றுணாந்திர
1319	13	4	நடு	னடு
1321	32	1	நேரிநண்டி	நேரிநண்டி
"	34	2	பிறிதாகச	பிறிதாகத
1328	69	1	விருத்துநிலை	விருத்துநிலை
1329	98	3	கற்பனை	கற்பனை
"	99	2	சாற்றெனவே	சாற்றெனவே
1331	112	2	எனையவை	எனையவை
1332	117	1	குறிபாவாம	குறிபாவம
1342	1	2	காமே	நாமே
1352	44	3	யயலகற்றும்	யயலகற்றும்
1353	71	3	நினைவினைப்	நினைவினைப்
1360	12	1	திரய	திரய
1364	46	7	திரய	திரய
"	"	11	லென்பனா	லெனமனா
1366	57	4	கென்பனா	கென்மனா
1378	25	5	தானெனா	தானெனா
1380	14	2	நாநா	நானா

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1381	17	3	நாநா	நானா
"	18	1	மெஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
"	21	3	நாநாத்	நாஞாத
1382	28	3	நாநா	நானா
1383	36	2	சாவராத்	சாவார்தத
"	"	4	பொன்றின்றிக்	பொன்றின்றிச
1385	49	4	குளிரதது	குளிர்தது
1387	59	4	திருசியமும்	திரிசியமும்
1388	67	4	பேதமையே	பேதைமையே
1389	77	4	யாட்சி	சாட்சி
1390	84	4	ரினப	ரினப
1392	12	1	வேதாந்தம்	வேதாந்தம்
1393	20	3	தாராசி	தராசி
"	27	1	சுகவுதைய	சுகவுதய
1394	28	1	திருக்கவைத்த	விருக்கவைத்த
"	31	2	திருவென்று	விருவென்று
"	32	4	சமையமெங்கு	சமயமெங்கு
1396	49	4	சமையமென	சமயமென
1396	51	1	தமவரா	தாமவரா
1397	59	1	புறவி	புரவி
"	"	2	வீதிப	வீதிப்
1398	1	4	மாவினிச	மாவினிச
1401	13	4	னக்கு	னிககு
"	16	1	வையிராக	வயிராக
1402	18	1	மறுவலுறு	மருவலுறு
"	23	1	மயித்திரியே	மைத்திரியே
1403	26	2	பத்தற்கு	பத்தாககு
1406	20	4	நந்த	நந்த நந்தா
"	"	"	மதலையே	மதலையையே
1411	49	4	வனறிய	வனனறிய
1412	60	3	காணந்	கரணந
1416	87	4	நனறறோ	நனறறோ
1419	117	3	நோக்குகல்	நோக்குதல்
1431	10	3	வாமருவு	வரமருவு
1444	105	4	சிவப்பவன்	சிப்பவன
1445	114	2	தாநத்தப்	தாநத்தப்
1452	162	1	மாபலன்	மாபலன்
1453	168	1	விநதச	விநதச
1454	179	4	மடிவ	வடிவ
1457	202	3	யோகிதான்	யோகிதான்
1461	230	3	தண்ணைப்	தண்ணைப்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1462	238	1	முததிகா	முத்திகா
1466	5	1	ரிவாத்தி	ரிவிர்த்தி
1470	28	4	தாதலால	தாதலால்
1476	18	3	யதத	யிதத
1477	24	6	துலங்குந	துலங்குந்
1478	28	6	சுஞ்	குஞ்
1482	50	4	மெஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
„	52	4	கரைந்து	கரைந்து
1484	63	4	சாந்தநிலை	சாந்தநிலை
1485	67	4	நடம்புரியுஞ்	நடம்புரியுஞ்
„	68	4	யெனக்குறிய	யெனக்குரிய
1486	75	4	பொதியணிந்து	பொதியணிந்து
1487	78	3	யின்கொடு	பின்கொடு
1488	82	4	கடிமைசெயப்	கடிமைசெயப்
„	84	5	துன்னுந்	துன்னுந்
1498	143	4	ஞானசம்	ஞானசம்
1508	201	3	தன்னை	தன்னை
1512	218	5	முதநாத	முதனாத
„	220	6	மாரர்க்கசங்கந்	மாரர்க்கசங்கந்
1529	38	1	எண்டரு	எண்டரு
1530	44	6	சுத்தபர	சுத்தபர
1531	49	3	சேசுலவு	தேசுலவு
1547	112	1	சூழக்	சூழசு
1549	13	2	காரியமுஞ்	காரியமுஞ்
1550	20	1	விராகமிதிற்	விராகமிதிற்
1557	69	3	ந்துமுக்	துமுக்
1558	70	3	மானட	மாண்ட
„	76	3	னுகித	னுகித
1559	80	1	மறைக	மறைக
1560	91	3	கவின்பெற	கவின்பெற
1571	28	4	ரெடக்கப்	ரெடக்கப்
1572	36	1	மானந்தக்	மானந்தக்
1580	93	4	யன்றே	யன்றே
1604	10	3	மந்த	மந்த
1617	36	2	மாசுடையோரசு	மாசுடையோராக்
1618	46	1	மெய்மை	மெய்ம்மை
1622	71	5	குழாரெருக்கி	குழாரெருக்கி
1627	27	1	ரினையள	ரினைவள
1638	35	2	பரசிவ	பரமசிவ
1644	75	1	புதல்தன்	புதல்வன்
1647	100	1	இந்ததன்	இடந்ததன்

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1669	5	3	னதலத்	னகலத்
1678	21	2	மகிழ்வுறார்	மகிழ்வுறா
1683	2	4	யசைத்தர்	யிசைத்தர்
1690	1	3	லைசையு	லாசையு
1693	1	1	ஒன்றோடொன்	ஒன்றொடொன்
1698	19	3	பொருளைப்	பொருளைப்
1700	28	2	தேயந்தவழி	தேயந்தழி
1702	49	3	வீடர்கடல்	வீடர்க்கடல்
1703	3	2	வுறப்பயட்ட	வுறப்பட்ட
1709	8	5	யறிவாரார்	யறிவாரா
1710	3	3	தினந்தினம்	தினந்தினம்
”	”	4	வருந்தவர்க்	வருந்தவாக
1716	1	1	சேரம்பி	சோம்பி
”	”	3	யாரதத்தா	யாதரத்தா
1724	3	1	மரயுந்	மரயுந்
1732	16	4	நெஞ்ச	நெஞ்ச
1738	5	4	புரமொன்ற	புரமொன்ற
1740	21	3	யுடைததயிா	யுடைதயிா

ஓம்
தத்சத
பாபபிரஹ்மணேநமஃ

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

சொருபவணக்கம்.

—||—
நானவாசிட்டம்

பொன்னுலகத்தினிற்புனியிலந்தாத
தென்னுடையுட்புறத்திலங்குகின்றது
மன்னுசிறசோதியேவடிவமியாவுமாய்த
துன்னுவதப்பொருடொழுதிநைஞகவாழ.

—||—
குருவணக்கம்

—||—
நத்துவராயர்

நந்தைதாபாவானுஞ்சராகதியிகநாவானு
மந்தமிலாவின்பநமகநாவானு-மெந்தமுயிர
நானாகுவானுஞ்சரானாகுவானுமருட
கோனாகுவானுஞ்குரு.

1

மகாவாக்கியம்.

உலகமுதற் பொருளையுட்பாக குணாவரிதாம பொருளை
யோதியவேதாகமத்தினுச்சியினுட் பொருளைப்
பலகலையின பொருண்முடிவின் முடிவான பொருளைப்
பற்றறப்பற் றியபெரியோர்பாணியவான பொருளை
யலைதிவலை நுகைகடலி னுதித்தொடுங்கு மாபோ
லகிலாண்ட முதித்தொடுங்கு மதனமூலப் பொருளை
பிலகியசற் குருவாகி யானாகும் பொருளை
யெங்குமாம பாம்பொருளை யாழமு வணங்குதுமே.

2

இருவிழிக ளுலகறிந்துந் தனையறியா ததுபோ
லியானறியும் பொருளலதிங் கெனையறியா மையினுற்
கருவிடைபுக் கின்பதுன்பக் கடலிடையே சுழன்று
கண்கலக்கப் படுவேனைக் கருணைவிழி யதனா
லருவினைக ளாறநோக்கி யாணவமே போக்கி
யகமகமென் றிருந்தவெலா மறிவுகொடே நீக்கிப்
பருவமதிற் பதநதாகக்கி கற்பனைக ளியாவும்
பாழாக்கித் தானாக்கும் பரகுருவைப் பணிவாம. 3

கைவல்லியநவநீதம்

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினா பொருந்தா ருளளந்
தன்னிலந் தரத்திற சீவ சாட்சிமாத திரமாய் நிறகு
மெநிலங் களிணு மிக்க வெழுதில மவற்றின் மேலா
நன்னில டுருவு மேக நாயகன் பதங்கன போற்றி. 4

ஈனறளித் தழிககுளு செய்கைக் கேதுவா மயனாய் மாலாய்
யான்றவி சனுமாய்த தானே யநந்தமூர்த் தியுமாய் நிறகும
பூன்றமுத் தனுமா யினப்ப புணரியா தவனாய் நாளுந்
தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனை. 5
எவருடை யருளால் யானே பெங்குமாம பிரம மென்பால
கலருடைப் புவன மெல்லாந் கற்பித மென்ற நிறநு
சுவரிடை வெளிப்போல யானென சொரூபச் சாவ மாணே
னவருடைப் பதும் பாத மறுதினம் பணிகின் றேனை. 6

என்னுடை மனது புநதி யிரதிய சரீர மெல்லா
மென்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன னிமமே யாக்கி
யென்னுடை நீயு நானு மேகமென னைக்கையரு செயய
வென்னுடைக குருவாய்த தோன்று மீசனை யிறைஞ்சி னேனை. 7

தகழிணுமூர்த்தி வணக்கம்.

சத்தியநானபோதம்.

கலலா லீனபுடை நல்லா தொழுதெழுச
சினமுத திரையொடுந் தென்றிசை மூர்த்தியாய்த்
தனது மொழியைத் தடக்கையி னேந்தி
யனதி முததன் யானென வமாந்தாந்
கமம்பொரு ளின்ப மருளிய பின்பை
மொழியா மொழியான் முதுவீ டளித்த
பெருந்தகை போற்றுகும் பிறப்பதும் பொருட்டே. 1

பதிபகபாசவிளக்கம்

யீரா தனத்தி லெழுந்தருளி மின்னிற் சிறந்த வேணியராய்த்
தீரா வையந் தீர்த்தருளுஞ் சின்முத் திரைச்செங் கையினராய்ப்
பாரோ விண்ணோ பணிந்தேத்தப் பரம குருவாய்ப் பலகாலு
மோரா னீழ லமாந்தாரை யுள்ளும் புறம்பும வணங்குவாம். 2

மூலமா யெவைக்கு மறிவொணு வுருவாய் மும்மலங் களைந்த
வர்க கெளிதா, யாலபோ சனஞ்செய் தழிவிலா தவனா யருமறைச
சிரத்தொளிர் பவனாய்ப், பாலலோ சனனாய்ப் பசுத்தொறும பதி
யாய்ப் பகருவச சனகனா தியர்க்கா, யாலமா நீழ லமாநதுறை
பவனை யகத்தவி சிருத்தியின் படைவாம். 3

ஞானவிளக்கம்

கல்லாவின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாமேரு
விலலாற் புரமெரித்த வேதியனைச்-சொல்லாந்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த தூயவனை நனனெஞ்சே
சொல்லிப்பல காலுந் தொழு. 4

அன்னை வயிறறி லமுககிச சிலகாலம்
பின்னை யுலகற் பிறப்பித்து - மன்னுகலை
யெல்லா மறியவெனக் கென்போல வந்தாண்ட
கல்லாலா முற்றுமெனைக் கா. 5

அதிரகசியம்.

பால னாயனை திருமுலை பருகினும பருவ
வேல வாகுழ விதழ்வொளத் தழுநினு பினைபாக
கோல னாயுயி ரிழப்பினுங் குறிக்கொளா தொழியே
னூல நீழலி லமர்ந்தமுக கண்ணனுக கனபே. 6

காசிரகசியம்.

மாலம் ராடி வாவென நடுவன் வந்துகொண் டேருமுன பிரியுஞ்
சீலம் ராடி வாவினுந் திகழுந் திருமதி முகமுனா துச்சிப்
பாலம் ராடி வாய்நிழல் பொருவப் பதிபெரும பேறுளங் கொடுகல
லாலம் ராடி வாழ்தரு பெருமா னடிமலாக் கன்புசெய் திடுவாம். 7

நீருவியையாடற்புராணம்.

கல்லாவின் புடையமாநது நான்மறையா றங்கமுதற் கற்ற கேள்வி
வல்லார்க ணுல்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலா
யெல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச்
சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம னினைந்துபவத் தொடக்
கை வெல்வாம். 8

சூருபாத மகிமை.

பாடுதுறை

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாததிப
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணு திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணு கடைபோகக் கா.

திருவடிமாலே.

கல்வெண்பா

செழுந்தரணி தன்னிற நிருவுருக்கொண் டெனனை
யுழுந்தருளும் போழ்தி னுணாதத—வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச சமைந்தவடி—யந்தரத்து
விலலும் வியனகனவும் வெண்டேரு நீர்க்குமிழும் 5
புல்லு மதிலெழுததும போலவே—சொல்லளவாய்ப்
பொன்று முடற்குள்ள பொல்லாங்கெ லாநினைந்து
நின்று நடுங்கியிச நெஞ்சழிந்தே—னென்றுணையே
கோற்றேனே மாயைக் குரம்பைகூத தாட்டவினி
யாற்றேனே யென்ன வளித்தவடி—யாற்றகிலாத் 10
தொண்டனையா னென்று தொழுது பழுவடி யாா
தொண்டனெடு விண்ணப்பரு செய்யுமடி—கண்டருளித்
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமியேனைத் தன்னருளா
லஞ்சலஞ்ச லென்ற வமலவடி—மஞ்சனஞ்செய்
நீத்தவகொண் டென்னை யடியவாத நேயத்தாற 15
நீர்த்தமாட டிக்கொண்ட செம்பொனடி—யாத்தமா
யசச மறநம மடியானென ருரமிாத
மிசசி றாவிசைந்த வீரனடி—விசசையாற
கட்டப் பிறவிக் கருவைக கணமொன்றில்
வெட்டக கழலிட்ட வீரனடி—கெட்டேனென் 20
ரூலம் பனமி லடியேன் மனமுருகக்
கோலம் புனைந்த குவனடி—சீலமிகும்
பாங்காய நல்ல பழுவடியாா தற்குழப
பூங்கோயி லுள்ளே புகுந்தவடி—யோங்கு
மிருவார்தே டுற்றவடி யிப்படியுண் காண 25

வருவதே யென்று மனநெக்—கருவியாய்ப்
பாயாத கண்ணென்ன கண்ணென்று பததாகணம்
வாயார நின்று வழுததுமடி—காயமுட
னண்ணு முயிரும பொருளு நயநதுதததம்
பண்ணுவித்துக் கொண்ட பரமனடி—தண்ணியவென் 30

சென்னிமிசை வைத்தவடி சித்தந திரிததவடி
முனணையறி வெல்லா முடித்தவடி—யென்னுருவு
காட்மெடி கண்ட பொருளெல்லா மென்கண்ணில
வாடடி யெனையே மலாத்துமடி—கோட்டமற
நமபத மல்லவிது நான்மறைமா வாக்கியததிற 35

ஞெம்பதவகா ணென்ற சொரூபனடி—யம்பரமாய்
நின்ற பரவுடவி னேராக வேயென்னை
யின்றி யிடவே யிருததுமடி—யின்றெனலு
மீண்ட விடததே விளம்பு மிதுவொழிய
மாண்டவிடத திலையென வைத்தவடி—காண்டலிலா 40

வல்லையறிநதவறி வெங்கேகா ணென்றருளான்
மெல்ல விளம்பிவழிப பித்தவடி—தொல்லைமறைத்
தற்பதததின் மெய்ப்பொருளாந தற்பரமா யிசசகததி
னுற்பவததை யெல்லா மொழித்தவடி—கற்பிதமாம
பூட்சி விரண்டுமேபோய்ப் போதமாயப போகுதலு 45

மீட்சியு மினறி விளங்குமடி—காட்சியுங்
கண்ணாக காணுகண டந்தவடி கண்ணென்று
மெண்ணாக வண்ண மிருததுமடி—வண்ணநதான்
மாமறைக னோதரிய வாசாம கோசரத்தை
பூமை மொழியா லுணாததுமடி—பேமமுற 50

வாங்கி முழுது மலர்த்தாளி லெனனைமகிழ
துங்க வளித்த சொரூபனடி—யீங்கமிாத
மூறி யகநிறைநது தித்தித துடன்மயிராககா
றோறுநதேக கிடநிச சுடருமடி—தேறித்
தெவிட்டாது நின்றவடி தீபபிறப்பு மாள 55

வுவட்டாதென் னுள்ளே யுதித்துப்—பவத்திலவரு
மூனைநடங் கண்டவா றொப்பவே மீட்டென்னை
ஞானநடங் கண்டு நயநதவடி—பூனில்வரு
மசசந தவிர்த்தவடி யங்கைக கணியாகி
நிசசங்க மாகி நிகழ்ந்தவடி—பிசசரைப்போற் 60

கத்தாமல் வைததவடி கண்ணாகி நின்றவடி.
 வித்தார மெல்லாம் வினாததவடி—சித்தத்தி
 லெண்ணேது மாய்த்தவடி யெண்ணைவாழ் விததவடி.
 கண்ணேகண் னாக கரைத்தவடி—யெண்ணுறற
 காலங் கடந்தவடி காமங் கடந்தவடி. 65

சீலங் குடிக்கொண்ட செம்பொனடி—ஞாலமெலா
 முன்பிழைக்க வல்லவடி முற்றுந் துடைக்குமடி
 யென்பிழைக்குர சால விரங்குமடி—யன்பிடுந்
 மூவருந் தேடுமடி மூர்த்தியாய் வந்தவடி
 யாவருங் காண விருந்தவடி—பாவிமீயன் 70

சென்னிசூடி கொண்டவடி சித்தம புருந்தவடி
 சொன்னிகழா நின்ற சொருபனடி—முனைவினை
 மாள மிதித்தவடி வண்ணையே னைத்திருத்தி
 யாள மிதித்துவந்த வண்ணலடி—நாளுக்கு
 நாளும் புதியவடி நல்லடி யா ரோடெனையு 75

மாளும் படியிசைந்த வையனடி—மாளாவென
 கள்ளத்தை வாங்குமடி கண்ணுக்கு மாளந்த
 வெள்ளத் தெனைப்புகுத ளிட்டவடி யுள்ளத்திற்
 கொண்டகோ னைக்குமடி கோகனகன றுழுமடி
 யண்டர்கோ னைத்தமிக வஞ்சமடி—தொண்டரெலாங் 80

கொண்டு குலவுமடி கொங்கு கமழுமடி
 பண்டை நிலையிற் பதித்தவடி—கண்டவாதா
 பாவத்தை நீக்குமடி பாகொத தினியவடி
 யாவத் தனமான வம்பொனடி—வீவற்ற
 வாதி பகவனடி யாதித தனைமுதலாஞ் 85

சோதிக்குஞ் சோதியாந் துய்யவடி—யாதுக்கு
 மீதாகி நின்றவடி மேலே ழிலாதவடி
 யோதாம லுண்மை யுணராததுமடி—பேதாதி
 பேத மறுத்தவடி பேச வினியவடி
 போதக கனமாம புனிதவடி—யாதிபு 90

மந்தமு மற்றவடி யாரணங்க டேடுமடி
 பந்தமும் வீடும படைக்குமடி—சுந்தைக்கு
 மப்பாலாய் நின்றவடி யன்பாக கணியவடி
 யொப்பான செயயவடி யொப்பிலடி—யிப்பிறவி
 மாற்றமடி தன்னை வழங்குமடி மாதவர்கள் 95

போற்றாமடி யின்பம் பொழியுமடி—நோற்றிலாகட்
கின்னலாய் நின்றவடி யென்னுள்ளத் தின்னமிர்தாய்க்
கன்னலாய்த் தேனாய்க் கலந்தவடி—தன்னிலைபோய்
வாராது வந்தவடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
யாரா வமிர்தான வம்பொனடி—தீராவென 100

வஞ்ச மறுக்குமடி மானங் கடிந்தவடி
நெஞ்ச மறிய நிறைந்தவடி—துஞ்சலபவப
போக்குவர வற்றவடி பொன்னான செய்யவடி
யாக்க மழிவற்ற வண்ணலடி—யாககையுடன்
முத்தி யளிகுமடி மூவா முதல்வனடி 105

பத்தி வலையிலகப பட்டவடி—புத்தியா
லுள்ளற கரியவடி யுண்ணெக் கவருண்ண
வள்ளத் தமிழாதான வள்ளலடி—தெள்ளுறற
வினசொன் மதிப்புலவோ ரேததப பெறுவடியென
புன்சொ லுவந்த புனிதனடி—யென்செனனி 110

செய்த தவமான செம்பொனடி தீவினையென
கைதவங் காணக் கருணையடி—பைதலென
வாவாவென் றெனனை யருட்கண்ணுற் பாததருளி
வாவாவென றென்றலையில் வைத்தவடி—நாவார
வாழ்த்த மனநிலைய மாமலா தூஉய்ககரங்கள் 115

சூழ்த்த செவிக் கிடுகேட்பத்—தாழ்த்தத
தலைதந்த வளளலடி தாமரையோ னுண்மை
நிலையுமபா காண நிகழ்த்த—வலதின்னி
யற்ற பொருளினுவே யாரணத்தி லாணையே
மற்றில தென்று மழுவேந்த—முற்றலகிற 120

றககவா நால்வரே தத்துவ ஞானத்திற்
பக்குவ ரென்று பகரவான்—சககரக்கை
யாண்டகை தனபா லறியான வாழித்தோப
பாண்டவனுக் கோதப பதினெண்கா—லீண்டலகிற
கையின மணியெனன யாவாக்குங் கண்ணளிககுஞ் 125

செய்யசொரு பானநதன் செம்பொனடி —மையலாய்க்
கன்று மறுசமயக் கத்திற் கலையாம
லொன்று மொழிவற றுளவெல்லா—நின்ற
படியே சிவமாககிப பார்த்தெனனை யாண்ட
வடியென்னை யாண்ட வடி..

130

நேரிசை வேண்பா.

வடிவிலா மாயையால வந்தபவத் திற்கு
முடிவிலா முத்திப பொருட்கு—மடியோரி
னீண்ட பெருமா னிகளமறப போதமளிக
தாண்ட பெருமா னடி.

மோக்ஷசாதனக் கிரமம்.

சோபானபஞ்சகம்

வேதநித்த மோதவேண்டு மதுவிதித்த கனமமே
விருப்பமோடு செய்யவேண்டு மதுகொடசன ஸூரனை
திதிலா தியற்றவேண்டுங் காமியகன்ம புத்தியைத
தெகிக்கவேண்டும பாவபுஞ்ச முதறவேண்டும பவநக
மீதித்த மாதிதோட மிகவுறகாண வேண்டுமபின
மெய்யுணர் வனநதவின்ப வானமுநுப மடையமெய்க
காதல்செய்ய வேண்டுநதன் மனையைவிட்டு வெளியிலே
கடுகிவோட வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே 1
சாதுசங்கம பண்ணவேண்டுஞ் சாம்பழாததி பததியைச
சலனமின்றிச செய்யவேண்டுஞ் சாநதிதாநதி யாதியைக
கோதிலாமற் பழகவேண்டுந் பின்புகனம மியாவையுங்
குறறமென்று நீககவேண்டுங் குணநிறைந்த தேசிகன
பாதபதமஞ் சாரவேண்டு மவனறனைவற் பணிவிடை
பத்தியோடு பண்ணவேண்டும் பிணவாக் கரந்தனை
யாதரத்தொ டடையவேண்டுஞ் சுருதியீறின வாககிய
மனைத துறகேட்க வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே.2
ஆந்தவாககி யார்த்தமே விசாரஞ்செய்ய வேண்டுமபின
ஔரணந்த பட்சங்கைப பிடிக்க வேண்டும பின்புறற
புநதியாற குதாககநதன்னைத தள்ளவேண்டுஞ் சுருதிக்குப
பொருந் துதர்க்க மேவவேண்டும பின!சதய ஔனவா

னந்தப்பிரம நானேயென்று நினைக்கவேண்டு நாடொறும்
நவில்கருவங் கெடுக்கவேண்டுந் தேகநா னெனும்மதி
சந்தியாதே மாற்றவேண்டு மறிஞரோடு வாதமுஞ்
சாந்தமாக்க வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே. 3

பின்னுஞ்சுற்று ரோகந்தன்னைத் தீர்க்கவேண்டு நாடொறும்
பிச்சையன்ன வவுடதத்தை யுண்ணவேண்டு மிட்டமா
மன்னவிசசை நீக்கவேண்டு மாரம்பித்த கன்மத்தா
லத்தம்வந்த வன்னமாதி கொடுமகிழ வேண்டும்பின்
மன்னுதாசி னத்துவம் விருமபவேண்டும லோகத்தின்
மருவுநிட்டே ரந்தயைகண் மாற்றவேண்டுஞ் சீதமும
பன்னுதாப மாதியுஞ் சகிக்கவேண்டும் வீணசொலும்
பரிகரிக்க வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே. 4

சுத்தமான தேசத்திற் சுகாதனத திருக்கவேண்டுஞ்
சூக்கவத்து வின்மனதைச சோக்கவேண்டும்பின்புந
மத்தனா நடேசன்றநத வருளினு துண்டமா
மான்மருபங் காணவேண்டு மவற்றினு சகததைவா
தித்ததாக நோக்கவேண்டுஞ் சஞ்சித மனைததையுந
தீர்க்கவேண்டு ஞானவலியி னுலேபாவி கனமமோ
டொததசங்கம் விடுக்கவேண்டு மிவங்னே பிராதத்
முண்ணவேண்டும் பின்புபிரம மாயிருக்க வேண்டுமீம.

தத்துவஞானியே குருவெனல்.

மனிடாபஞ்சகம்

ஒருதினஞ் சங்கரா சாரியன் காசியி
லுத்தம வீதியிற் சஞ்சரிக குமபொழு
தொருவன்சண் டாளவே டநதரித் தவங்னே
யூனமில் லாவின் ஞானஞ்சோ திககவே
திரிதரும் போதவன் றன்னையங் கன்னவன
றிட்டியாற் கண்டுநீ யெட்டிபபோ போவெனப
பாவிடும் வாக்கியங் கேட்டதற் குத்தாம
பறையனா தேவன்றான பகாந்ததைப் பகருவார.

அன்னமே யாதியாம் பஞ்ச பூதத்தினு
 லாக்கிய வுன்னுடை யாக்கையைப் பற்றியிவ்
 வன்னமே யாதியின் காரிய வாககையை
 யணுகவொண் னாதென வெட்டிப்போ வென்பதோ
 பின்னமே துமமிலாப் போதவான் மாவினைப்
 பேணியான் மாவினைப் போவெனச் சொன்னதோ
 பன்னிமே பரமகஞ் சாசசிரம யதிகளிற்
 பரமனே யிவ்வித மென்றுநீ பகருவாய்.

2

அலையிலா வாரிபோற் சசசிதா னந்தமா
 மான்மவா காசமே பெருகணு மசலமா
 யெலையற நிறகவிந கந்தணன் புலையனென்
 றிம்மகா பேதமெக கலையினுற் கண்டதோ
 விமலமாங் கங்கையி னப்பிலும புலையாதம
 வீதியி னப்பிலும விம்பமாந தன்மையா
 னிலகுசொன் னக்குட மட்குடப் புணர்வின
 விரவிவா னங்களி னேதுபே தஞ்சொலாய்.

3

சாக்கிரஞ் சொப்பன நித்திரை மூன்றிலுஞ்
 சாட்சியாய்ப் பங்கய னுதிதம பாந்தமா
 மாககைக டமமிலுங் கோவையாய்ச் சாட்சியா
 யசசித்தி யாதொன்று காசமே போன்றிடுந்
 தாக்கறுஞ் சித்ததே நானிரதத் திருசியந்
 தானல வென்றுந் நிசசய முள்ளவன
 யோக்கிய வந்தண னீசனரு னாகிலும
 முத்தவா சானென வென்மனே நிசசயம்.

4

எந்தசசித் துத்தனைத் தேவாதா யக்கொடு
 விரந்த ரியாவரு மியானென வறிவரோ
 வந்தசசித் தொளியினுற் சடமன விரதிய
 வாக்கையெப் புலனுமே சித்தென வொளிராவதோ
 வந்தமே கத்தினுன மறைவதா மிரவிபோல்
 வளாகர ணங்களுந் மறையுமச சித்தனைச்
 சந்ததம் பாவிததுச சுகமுறு மியோகிதான்
 சாதியா லாடுனுங் குருவெனு நிசசயம்.

5

பிரமநா னென்னுடை மாயைமுக் குணமதாற
 பேதமாஞ் சகபா சிவகந் பிதமதாட

பரமபூரணசிதா காசநா னேயெலாம்
பரமநா னெழியவோ ரணுவும்வே நின்றெனப
பரசுக நித்தநின் மலநிரஞ் சனபரப
பிரமநிச சயவுர முடையன ரோவவ
னருமையா மநதண னீசன்ற னாகிலும்
மகிலவா சானென வென்மனோ நிசசயம்.

6

குரவன்வாக காற்சக நசவரம் பிரமமே
குறறமி னித்திய மென்றுரங் கூரததுபின
னெருமையாய் நாடொறு மிடையறப பிரமமே
யுணர்ந்துதா னேதனிற சாரதமாரு சித்தனாய்ப்
புரிநதமுன் வினையினைப பெளடிய வினையுடன
போதமாம் வனனியிற நகனமே செய்துபின
வருபிரா ரத்தத்துக காககையை யொபபிதது
வானமபோ னிறபவன் குருவென நிசசயம்

7

எநதவின் பககட லேசலே சததின
விநதிர னாதிய ரின்பமுற னுள்ளவ
ரெநதவின பநதனை யோகிகள் சாரதமா
மிதயமீ தெய்தியே யினபமே லாகின
ரந்தவின் பககட லுள்ளடங் கும்மனத
தன்மையோன் பிரமமே பிரமவித தலலமு
நநதத்தே வேசரும் வநதிக்கும பாதன
மனனவன் குருவென வென்மனோ நிசசயம்.

8

பி ற் வி க் க ஞ் ச ல்.

பாடுதுறை-அபயம்.

கலிவிருத்தம்.

வேண்டே னிமையோர் பதமே விடமுந
தீண்டேன் மணிலவாழ் சிதைபோ கமது
மாண்டே யறுவேன் மயநீர் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம்.

1

வேண்டா மையைவேண் டுதலா கியகோள்
பூண்டே யுழல்வேன் புரைதீர் பொருளாத்

- தூண்டா தொளிர்ச்சோ தியதாம் வகைவர்
தூண்டா யடியே னபய மபயம். 2
- பொய்யா முடலு முலகும் பொருளென்
றுய்யா வகையா லுழல்வே னுளமே
மெய்யே புதுதா வினையா வினாவா
மையா வடியே னபய மபயம். 3
- போதோ நெடுமா லரன்வா னவரு
மேதே தெனவை யுறவே யெனையான்
டீதே யிவனே யெனவந தருளு
மாதா வடியே னபய மபயம். 4
- தூரிசா கியசுற் றமதா கியதொல
லரவா டியெழுந் தணையா வகைதா
னுருவா யெனையாள் பவனே யொழியா
வருளா பரனு வபய மபயம். 5
- தாய்தந் தைஞ்ஞம பொருளகல் வியெனும்
பேய்வந் துறவே பிறிதொன் றறியா
தோய்வந் துறவே னுளமே யுணாவே
யாய்வந் தவனே யபய மபயம். 6
- தனனூ லினையுரு சகசீ வபரந்
தனனு லழியுந் தனதாம விழியா
லெனனு லெனையென னிலெனக கருளு
மனனே யடியே னபய மபயம். 7
- வேதா நமமே முதனூ லலைவா
லீதா மிதுவன நெனவோ திடுமப
பேதா திகளா யொருபே தமிழா
வாந் யடியே னபய மபயம். 8
- ஆனபா மிமையோ ரயாவெய் திடவே
யினபான முருடா மெனையா ளவிரைந்
தெனபோ லுருவா யெனையுண் டொளிந்
மனபே யடியே னபய மபயம். 9
- இருளே வெளியே யிழிவே யுயாவே
தெருளே மருளே செறிவே புரையே
மருளேன் மனனே மனிவி டறியா
வருளே யடியே னபய மபயம். 10

குருதரிசனம் விரும்பல்.

பாடுதறை - பல்லி.

அடிநான்காயத தம்முளொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள்

வெண்ணெய்துறை

அருவுரு வலானுருவ மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சொரூபனெனை யுடையநல தோழன்வரு மாகிற்
துளக்கமற நல்லதிசை சொல்லுகிது பல்லி.

1

ஒடுமன நம்மினுட னுறவுசெயு மாகி
லுள்ளநிலை மெள்ளவுணர் வாகிவரு மாகி
னாடுமிட மென்குமறி வாகிவிடு மாகி
னலலகுர னல்லதிசை சொல்லுகிது பல்லி.

2

செப்பமுடி யாதபொருள் செப்பவரு மாகிற்
சிலுப்பற் விழுததவல தீரன்வரு மாகி
லிப்பவ மறுததகழு விங்கன் வருமாகி
லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுகிது பல்லி.

3

ஆறவடி வைக்கவல வாதிவரு மாகி
லருஞ்சிவ மெனக்கெளிய வையன்வரு மாகில்
வேறுமொழி யாவிரகன் வீதிவரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுகிது பல்லி.

4

இரவுபக லொழியவரு மிரவிவரு மாகி
லின்பவடி வானசிவ மிங்ஙனவரு மாகில்
விரவியெனை யாளவல வீரன்வரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுகிது பல்லி.

5

என்னுளமிா தூறிநிறை யின்பம்வரு மாகி
லென்றுமொழி யாதபர மேசனவரு மாகின்
மன்னுமுணர் வாகிய மனாளன்வரு மாகில்
வாழ்வொரு கால்வரவு சொல்லுகிது பல்லி.

6

உம்பர்க டமக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
லுரையுணர் விறந்தவுணர் வருவனவரு மாகி
லெம்பர மறத்திகழு மின்பமவரு மாகி
லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுகிது பல்லி.

7

பிறவியி னருமைகூறல்.

பாடுதுறை - அறுதியுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்முளொத்துவந்த

குறள் வெண்சொதுறை.

இந்த வுடலம் விடுவதன் முன்விரை

திப்பவந தீரா விடின்

வந்து வந்துபல னாகிப் பிறந்தெய்த்து

மாண்டே விடுவா கிடா.

1

சாதல் பிறதத லெனுங்கேடு தானறத்

தமமை யுணரா விடிற்

போதல் வருதலாற் பொன்னாச லாட்டொரு

காலதனும் போகா கிடா.

2

உம்மை யுணர்ந்து பவசசுடு காட்டையொப்

போடே கழலா விடி

னிம்மை மறுமையி லேபிடித் தும்மை

யெல்லாம படுததுங் கிடா.

3

ஊனை வடிவென்றல் விட்டுததன் னுண்மையை

யுள்ளவா காணு விடின்

மானு மழுவுமாய் வந்தாலும் வன்பவ

மானா திருக்குங் கிடா.

4

இப்பிறப் பிலிலை தமையுணர்ந தெல்லாப்

பிறப்பு மொழியா விடிற்

றப்பி யுடல்கொண்டு கொண்டு சதங்கையுங்

காலுமாய் நிற்பா கிடா.

5

ஆறி யறிவே வடிவென் றிருநதல்ல

லெல்லாங் கழியா விடிற்

சுறைகொண் டேமாயை யுமமையு னாகித்தோற்

பாவைகூட தாட்டுங் கிடர்.

6

மேலா லறிவே மெனாதே விரைந்தும்மை

மெய்கண்டு கொள்ளா விடிற்

கோலா கலஞ்செய்து வந்துமமை யாசாபை .

சாசங் குமைக்குங் கிடர்.

7

பந்தசங் கற்பனை யிறறலை வைத்துப்
படாதெலாம பட்டி டாதே
யெநதை கழல்சூடி நென்கெழி லென்னாபி
றென்றிருக கல்லாங் கிடர். 8

நாடிக குரவன் கழறலை வைத்துண
ராதூனை நானென் றிடிற்
கூடிப் பெருஞ்சுற மத்தின றலையிலே
கொள்ளியை வைக்குங் கிடா. 9

மெய்யே யுரைத்த வறுதிசொற கொள்ளா
விலங்குவே தான மொப்பா
ரையோ பவங்கடந தேறலோர் காலத்து
மாணையே யிலலை யில்லை. 10

ஆத்மானுபவத்தி னருமை
கூறல்.

பாடுதுறை - அருமை யுரைத்தல்.

அடியிரண்டாயத் தமமுனொத்துவந்த
குறள வெண்செந்துறை

நான்மறை யோதிப் பொரு ளுரைத்து
நாடறி யக்கல்வி சாறறி னாலுந்
தானது வாகை யரிது காணுந்
சலிப்பற நிற்கை யரிது காணும். 1

இணங்காமை யெல்லா மறத்து றந்தே
யிருட்டற வேதாந்த மோதி னாலும
பிணங்கா திருக்கை யரிது காணும்
பேரின்ப மாகை யரிது காணும். 2

எல்லை யிலாகம மேற வோதி
யேதுகக ளெல்லா மியம்பி னாலு
மல்ல லறுக்கை யரிது காணு
மறிவா யிருக்கை யரிது காணும். 3

பற்றற விட்டுத் தலைப நித்துப்

பாணியைப் பண்ணிப் பயின்றக் காலு

முற்ற நிலைநிற்கை யரிது காணு

முடிய நிலைநிற்கை யரிது காணும்.

4

ஆறு சமயப் பொருளுங் கற்றே

யங்குள்ள தாககங்கள் சாறறி னாலு

மாறி யிருக்கை யரிது காணு

மதுவிது வாகை யரிது காணும்.

5

வேறு பிறிதிலா மெய்ம்மை தன்னை

வித்தார மாக விளம்பி னாலு

மாறி யிருக்கை யரிது காணு

மவிரோத மாகை யரிது காணும்.

6

தேறி யுலக மனைத்தி னையுரு

சிறபர மாகநாளு செய்பி னாலு

மாறி யிருக்கை யரிது காணு

மவிரோத மாகை யரிது காணும்.

7

ஆத்மானு சந்தானக் கிரமம்.

த ச க ம் .

ஒதுமண்ணிலை யுதகமிங்கிலை யொளிநுடதேசிலை காலிலை

பூதவிண்ணிலை யின்புயமமிலை புகன்றவைகளின நிரளிலை

யேதுமேவிப் சாரமேவி யிறப்பதாலிச சுமுத்தியின

மீதியாயுள பூரணானந்த மேனியான சிவோகமே.

1

சாதியுமில் யாசசிரமமில் சாதியாசசிரம தருமமா

நீதியுமில் தாரணையிலை நிதிததியாசன யோகமே

யாதியுமில் கற்பணையப் வாதவாசிரய மாதலாற

சோதியாய்கிலை நினற்பூரண சுத்தரூப சிவோகமே.

2

தருதைதாயிலை தேவருமில் தங்குலோகங் கருமில்

சுருதவேதங்க ளிலலையாகவகள் சகலதீர்த்தங் கருமில்

தொருதமற்ற சுமுத்தியிற்றொட ரானுநீங்குத லான்மகா

னந்தபூரண சதயகேவல ஞானநித்த சிவோகமே.

3

பன்னுசாங்கிய சைவமுமில் பாஞ்சராததிர முமில்
யுன்னுசைனயீ மாஞ்சையுமில் யுலகுண்மற்ற மதமில்
துன்னுஞானிக ளநுபவப்பிர சித்ததூய சொருபமாய்ப்
பின்னமேயற நின்றபூரணப் பிரமமென்ற சிவோகமே. 4

பகருமேவிலே கீழிலைப்பர வுள்ளிலைப்புற முமில்
யகலமேநடு வில்குறுககிலே யாகிழக்கிலே மேற்கிலே
ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற் ககனகேவல ரூபமாய்ச
சுககனசசுக தாதிபேத விகினசுத்த சிவோகமே. 5

வெள்ளையுமில் கருமையுமில் வேறுபீத சிவப்பிலே
குள்ளமுமில் நெடியதுமில் குறைபெருததனு மிலையே
தள்ளியித்தனை ரூபமுநதவி ராத்சோதி சொருபமா
யுள்ளபூரண ஞானவின்ப வுபாதிகேன சிவோகமே. 6

சாத்திரநதனைப் போதிப்பானிலே சாததிரமபடிப பானிலே
சாத்திரமில் பாடமுமில் சாறநூலிலே நானிலே
சாத்தியாதி சுகத்திலேசசல மறுமிஞ்சுத லானமகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண சாநதபோத சிவோகமே. 7

சாககிரமில் சொப்பனமில் சாசமுததி யிலையிதிற
றுககுவிஸ்வனிற றைசதனிலே தங்குபிராளுனு மில்லேழன
றுககையுமில் யவையவித்தை விகாரமாதவி னூலிவை
நீக்கிநின்றிடு ஞாயிபூரண நித்தபோத சிவோகமே. 8

அதிவிபாபக மாதலாலழி வற்றதததுவ மெனறதாற் [தாற
சுத்சித்தப்பொரு ளானதாறறனில வேறேனறைததொட ராத
சததமாயுள சிவமொழிநதிவண் சுகமெனும்பொரு ளேயிலே
யதுவிதென்றுரை செயவதற்கரி தாமகண்ட சிவோகமே. 9

இல்லையேக மெனுஞ்சொலுமிரண டென்றுசொலலுவ தெஙங்னை
யிலலேகேவல மோடகேவல மிலலைஞனியா ஞனிய
மெல்லையற வகண்டசிறசுக வேகபூரண வததுவாற
றெலலைவேத முடிப்பொருடனைத் தோனறவெப்படி யோனுவாம.

—॥॥—

வி வே க ச ட க ம்.

அனிததிய பூதத தேகநா னன்று

விநதியத் தாங்கநா னன்று

நனிநதவாங் நார பிராணவாக் கங்க

ளானுநற் புநதிய மல அ

தொனித்திடுந் தார மனைசெல்வங் களுக்குத்
 தூரமாஞ் சாட்சிநா னென்றுந்
 துனித்துநித் தியமாய்ப் பிரததியகான் மாவார்
 தற்பதப பொருளதாஞ் சிவோகம்.

1

உறபவன் விருத்த னன்றுநா னோகா
 லத்தினு நசிபபவ னன்று
 வறபமார் தேக காரிய மான
 வவையெலா மகங்கரத் தல்லாற்
 றற்பத வடிவாளு சின்மப மான
 வெனக்கலை சகனநிஷ் களமா
 யெப்புறத் தேனு மெல்லபற் றிருக்கு
 மின்பசிற சொரூபமாளு சிவோகம்.

2

சத்திய ஞான னநதமாம பிரமத்
 துதித்திடு மாயையிற சனிதந
 மெத்துமிவ வுலகளு சேதனத் திடைரிய
 நசிக்கும தேதென விளபபிற
 றததுசொப பனமுரு பழுதநியி லநதநாந்
 தன்மைபோற சதநிலா திருக்குரு
 சுததபூ ரணமாய நித்திய மாநித
 துலங்கிய சொரூபமாளு சிவோகம்

3

பழுதைதன னிடத்திற பாம்புதேதான றுநலபெபிற
 பரபபிர மத்திடை யதனிற
 கழிதரு மஞ்ஞா னத்திஞா சீவ
 னுதித்திடக கண்டவ னொருவன
 பழுதையென றதஞா சாப்பமோ கமுமபோயப
 பழுதையாயக கண்டது போல
 வழுவீறே சிகளு சீவனீ யனநென
 றறைநதிட வாகினேன சிவோகம்.

4

எமக்குமன் னியமா முலகமொன றிலலை
 பெவவுல நங்கனெம மிடத்திற
 சமித்துவுற பவமா மாதலான மாயை
 வடிவம தேதெனிற சாற்றா
 வமைததகண் ஞாபு விபபமா நிபுலபோ
 லடங்குபெம மிடநதினில் விளங்கு

தமத்துவ மில்லாச் சச்சிதா னந்த
தற்பத விமலமாஞ் சிவோகம.

5

சாக்கிர மதனி விர்திரி யங்க
டமக்குமேற் சாட்சியாஞ் சிவோகம
தேகக்குரொப பனத்தி லுலகநு பமதாய்ச்
செய்மனச சாட்சியாஞ் சிவோகம
தாககிய சித்த நாசமாஞ் சுழுத்தி
யவததையிற சாட்சியாஞ் சிவோகா
நீ ககமி றுரியா னந்தமாஞ் சர்வ
நாமல சாட்சியாஞ் சிவோகம.

6

சொருபானுத்தானதுதி.

நானந தவமியாக மாதிரி னுலே
தனமனச சுத்ததியைப் பெற்றுச் சமஸ்த
ஜ்ஞன சுத்தநிலுந் துச்ச மதியா
லோகம விராக மடைந்திந்தப் பந்த
மான வினைக ளினைத் தந் துறந்திய
கந்தண ராதிக ளியாதொன்றைப் பெற்றா
மோன சதானந்த பூரண சித்த
முத்த பரபரி மமம ந நானே.
சதனுப பிரமத்தி னிடடை யடைந்து
சாந்த மதிபாய்த் தயாதிதி யான
வுத்தம வாகாலை யாராதித் தனரா
லுள்ள ரொடுபத்தை யோந்தவன முன்பாய்
சுத்த மதியாலே தியானித்து மேலோ
சொச்சொ ரூபமாக யாதை யடைந்தா
சத்துச் சித்தானந்த பூரண சித்த
சாந்த பரபரி மமமனு நானே.

7

சித்த சிருபாதி யானந்த மாகி
நின்மல ஞான சொருப வொளியா
யித்தனை யாகிலு மிச்சந் மென்னு
மியமபலு மில்லாத பூரண மான
வததனமைத் தாகின யாதொன்றை மேலோ
ரகமபிர மமமென்னும விர ததியி னுலே

தொத்தர வில்லாச சொரூபமாய்ப் பெற்றார்
தூரிய பரபபிர மமமது நானே.

3

யாதை யறியாத தாவிச சுகதது
யாவையுந தோன்றிடுஞ் சத்தியம் போல
யாதைத் தற்சொரூப மாக வறிந்தா
வியாவு முடனிறங்கு றோன்றிட மாட்டா
வோது மனோவாகது யாதொன்றி னாலு
முனனி யுணர்ந்தோத வெண்ணுத தான
திதிலாப பூரண சுகத விழுத்த

திவ்விய பரபபிர மமமது நானே.

4

எந்தம கானந்த வாரிதி தனனி
லெழுந்தவ லைகொண டெல்லாப சுகத அரு
சுகதத மாகச சுகமுறு மறுறு
சலியா விளங்குகு மியாதொன்றைப் பற்ற
யிரதச சடசக மியாவும விளங்கு
மியாதை விசாரிக்கும் போதுமற மெல்லாத

தொந்தமுந தளளத தருவதே யாகுந

தூய பரபபிர மமமது நானே.

5

எந்தம கானந்த சிந்தவி லெப்போ
நீனமில் லாத சமாதிப லத்தாற
சுந்தனை யாதொன்று மில்லாமற சீவன
சீரோத கம்போல லினனா மப்போ
தந்தமி லாத வனிததை விலாச

மாநின விசசக மியாவையுந தோன்று

விந்தவி சிந்திர மியாதொன்றி னாலு

மெனையு பரபபிர மமமது நானே

6

நேதிரே திபெறுந வாககிபத் தாலே

நிலை சுகத்தை நிடேதிதத பினனாத

திதிலச மாநிச சுகமடைந துள்ள

திவ்விய புருடரின ஞானவி ழிகு

யாதொன றுபூரண மாக விளங்கு

மியாதவந தைமுன்று மில்லா திருக்குஞ்

சோதிச தானந்த வததுவி தேக

சுகத பரபபிர மமமது நானே.

7

வத் துத் தேசகால மூன்றுக ளாலும்
வருமபரிசு சேதமில் லாத விபுவா
யெததுவி தகற்ப னைக்கதிட் டான
மாகியு மேதும் விகார மிலதாய்ச்
சுந்தமாய்ச் சங்க விகீன சிவமாய்ச்
ருக்கப பிரணவ வேத்திய மியாதா
நித்தரி ராகார வேக வெளியாய்
நின்ற பரப்பிர மமமது நானே

8

இந்தச சொரூபானு சுந்தான ரூப
வினபத துதிதனை யாதர வோடு
மெந்தப புருடனற பத்தியி னோடு
மேகாக கிசித்த குகப படிப்பா
னெந்தப புருடனு மந்தப படியே
யிந்தத துதிதனை நித்தமுங் கேட்பா
ளந்தப புருட னகண்டப பிரம
மாரூவ னப்படி வேதம பிரமாணம்

9

ஆத்மானுபவங் கூறல்.

பாடுதறை - ஊர

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தூறை

நானமுக னுககிட மானவு ரெங்கனா
நான்மறையுநதுதி செய்யுமு ரெங்கனா
தேவுக்குற தேவா யிருக்குமு ரெங்கனா
தேவாக ளன்றித திரியுமு ரெங்கனா
தோற்றர வாகத் துணிந்தவு ரெங்கனா
சோகமோ கவக நெந்தவு ரெங்கனா
ராற்ற லுடையாக கடைத்தவு ரெங்கனா
ரானந்த மாயே யிருக்குமு ரெங்கனா.

1

2

காமக் குரோதங் கழிந்தவு ரெங்கனா
கல்விக் கடலைக கடந்தவு ரெங்கனா
நாமரூ பங்க டவிரந்தவு ரெங்கனா
ஞானமே யாக நவ்விந்தவு ரெங்கனா

3

ஆறியிட் டறியாமை போக்குழ ரெங்கனா
ரன்னிய மொன்று மிலாதவு ரெங்கனா
குறியிட் டிதெனனவொண் ணாதவு ரெங்கனா
கோசங்க னேந்தா குலைதவு ரெங்கனா. 4

புத்தி விகற்ப மறுக்குழ ரெங்கனா
பூரண போதமே யானவு ரெங்கனா
வித்தும விளைவு மிலாதவு ரெங்கனா
விண்முதற் பூதம விளைதவு ரெங்கனா. 5

எட்டுத் திசையு நிறைந்தவு ரெங்கனா
ரேகாந்த மாகி யிருக்குழ ரெங்கனா
தட்டற்ற யோகிக டங்குழ ரெங்கனா
தன்ம பாவங்க டவிராதவு ரெங்கனா. 6

உலகத்தை யெல்லா மொருங்குழ ரெங்கனா
ருண்மையொன் முகியொன் முனவு ரெங்கனா
சிலுகற்ற சிறபர மானவு ரெங்கனா
சுந்தனை விட்டுத் தெளிந்தவு ரெங்கனா. 7

உன்னப படாவுணா வானவு ரெங்கனா
ருளளொளி யாகி யிருக்குழ ரெங்கனா
கண்ணுக் கணிததா யிருக்குழ ரெங்கனா
களப புலனைக் கழிந்தவு ரெங்கனா. 8

கததுஞ் சிலுகு மிலாதவு ரெங்கனா
காண்பாணங் காட்சியு மறறவு ரெங்கனா
சுதத வெளியிலே தோன்றுழ ரெங்கனா
சோம்பா சுகமென் றுணாதவு ரெங்கனா. 9

உலக முழு வ முதித்திட மெங்கனா
ரொருந்த வையு பற்றிட மெங்கனா
கலகா நிலை யாகிப் தெங்கனா
கருணா கா னாகழ லெங்கனா. 1

இஃதி யகங் வா சோனில தெங்கனா
ரினப நறபயி றோம்பெ தெங்கனா
பந்த மறறவா பற்றிட மெங்கனா
பாவை யறற பாய்பொரு ளெங்கனா. 2

விரகர்க் கதி தூரம தெங்களுநா
விமலா கடகண்ணி தாகிய தெங்களுநா
தூரியத தொளிர் சோதிய தெங்களுநா
தூய் நறகரு ணைக்கழ லெங்களுநா 3

—卐—

பாடுதுறை - அறிவு

போகாத மாயையைப் போக்கிட லாவதும
புண்ணிய பாவம புறத்திட லாவது
மாகா தமிழா திருநதிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. 1

என்னிலே யாவையுங் கண்டிட லாவதும்
யாவையு னென்னையுங் கண்டிட லாவது
மன்னியங் கண்டிலோ மென்றிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. 2

மோகாதி யெல்லா முறிந்திட லாவது
முற்றமுற கனமங்க ளற்றிட லாவது
மாகா தமிழா திருநதிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. 3

இந்தப் பிறப்பினின றேறிட லாவது
மேகாந்த மாதி யிருந்திட லாவது
மந்தக் கரண மறுத்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. 1

நற்செய் தவங்களு மறிநிட லாவது
நானெனு மாங்கார நச்சு லாவது
மாச்சனை பெல்லா மறிநிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. 5

—卐—

பாடுதுறை - காளம்.

அன்னிய மிலையென றாதேடா காள
மானந்த மானோமென றாதேடா காளந்
தூன்னு சுடரேயென றாதேடா காளஞ்
சோதியுட சோதியென றாதேடா காளம். 1

பிறவி கழிந்ததென றாதேடா காளம்
பேரைமை தீரந்ததென றாதேடா காளம்
அறிவே வடிவென றாதேடா காள
மறியாமை போனதென றாதேடா காளம் 2

கோசங் குலைந்ததென் றாதேடா காளங்
கூரறி வானதென றாதேடா காளம்
பாசம பறிந்ததென றாதேடா காளம்
பரமே பரமமென் றாதேடா காளம். 3

பற்றற்று நின்றோமென் றாதேடா காளம்
பார்ப்பறப பார்த்தோமென் றாதேடா காள
முற்ற வுணாவேயென றாதேடா காள
முள்ளொளி யானோமென றாதேடா காளம். 4

உள்ளது போதமென றாதேடா காள
முலகமோக் காளமென் றாதேடா காளம்
வெள்ள வெளியிதென் றாதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண றாதேடா காளம். 5

ஊனே மறிவதென் றாதேடா காள
முணாவே பிரமமென றாதேடா காள
நானே யவனமென றாதேடா காள
நானாவ திலையென றாதேடா காளம். 6

உண்மை வடிவேயென் றாதேடா காள
முடபுறம பிலையென றாதேடா காள
திண்மை யறிவேயென றாதேடா காள
திசைதிசை தோறுநின் றாதேடா காளம். 7

சாதி கழிந்ததென் றாதேடா காளஞ்
சங்கை தவிர்த்ததென் றாதேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென றாதேடா காளஞ்
சொல்லவொண் ணாததென் றாதேடா காளம். 8

பாடுதுறை - பாங்கிக்குரைத்தல்

அடிநான்காயத தம்முள்ளுததுவந்த சூரட்டைக்குறா வெண்செவ்வாய்.

சொல்லெல்லா நாத மென்னவும் பெற்றோரு
சும்மா விருகை தொழிலாப் பெற்றோ
நல்லவ னன்பரு ணாஞ்சேராப் பெற்றோ
நாயனா தாந்தந்த வாழ்வின பெண்ணை 1

படுக்கை படுதரை யாகவும் பெற்றோம
பாணியி லேபலி கொள்ளவும் பெற்றோ
முடுககையுங் கோவண மாகவும் பெற்றோ
மொன்றுங் குறைநமக் கிலலைகாண் பெண்ணே. 2

எல்லாரு நமமை யிகழ்ந்திடப் பெற்றோ
மீமமை மறுமையச சங்கெடப் பெற்றோ
நல்லான மலரடி நாளுருடப் பெற்றோ
நாயனா தாநநத வாழ்விது பெண்ணே 3

வேண்டாமை யெனனும் விழுச்செலவம் பெற்றோம்
வேண்ட லெனும்பிணி வேரறப் பெற்றோ
மாண்டவ னென்றுகு மன்றினைப் பெற்றோ
மையோ விதென்ன தவருசொலாய் பெண்ணே 4

எய்ப்பற்ற சீரை யுடுக்கவும் பெற்றோ
மெய்கண்டு முள்ளாளை யாமெனப் பெற்றோ
பொய்ப்பத்தி மெய்ப்பத்தி யாகவும் பெற்றோ
புணரிய னுத்தநத வாழ்விது பெண்ணே. 5

→||←

குறள் வேண்டாழி 38

மானே பட்டது சதீரோ மானே பட்டது சதீரோ
மானிற பெரியதோ ராண்பினை வந்து
தானே நானென்று போனா னவன
தன்னையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காணேன். 1

பெண்ணை பட்டது சதீரோ பெண்ணை பட்டது சதீரோ
பென்னம் பெரியதோ ராண்பினை வந்து
கண்ணை கண்டெனது போனா னநதந
கண்ணையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காணேன் 2

→||←

தடைபா ல் வருத்தல்.

—+—

பாடுதுறை - அடைக்கலம்.

→||←

கலிவருத்தம்

தந்தை தாயமனை விடெனந் தனமைபிற
சிறுதை யானது சென்றழி யாவகை
யெந்தை யேகுறிந் கொண்டெனா யெனதுவொ
ளந்த மாதியி லாயுன் னடைக்கலம் 1

மேன்மை கலவி விழுப்பம் வியப்பினிற்
முனை நுள்ளஞ் சலித்து விழாவகை
ஞான நாயக னேகுறிக் கொள்ளென்னை
யானை யாவறி யேனுன னடைக்கலம். 2

காம லோபங் கதமந் மாதியிற்
போம தாமுளம போயதி டாவகை
யேம நானறி யேனகுறிக் கொள்ளெனை
சேம மேதெளி வாயுன னடைக்கலம். 3

வஞ்ச மேமகிழ வேமடி மானமா
நஞ்ச மேயுள நண்ணியி டாவகை
யெஞ்ச லிலலறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யஞ்சி னேனடி யேனுன னடைக்கலம். 4

சமய வா தங்கள் சாற்று பேதக்கலைச்
சுமையி லேயுளந் தானறுவ ளாவகை
யமைவி லேனையஞ் சேலென றருளிடு
விமைய வானிறை வாவுன னடைக்கலம். 5

விரத மோடு தவமபல வெநநெறிபு
புரைத னூடுளம போயபபுலம பாவகை
வாத னேகுறிக் கொள்ளெனை மா நுகறி
யிரத னேயிறை வாவுன னடைக்கலம். 6

சீத மோடழ றீமை நலங்குல
மேத மொன்றற வேயுள மொத்திட
நாத னேகுறிக் கொண்டு நடத்தெனை
யாத னேனறி யேனுன னடைக்கலம். 7

பஞ்ச மோடு மழையடை பூசனோய்
நெஞ்சி னுரை நிலைகுலை கத்தகு
நெஞ்ச தொன்றி னிலைதள ராவகை
யஞ்ச லென்றரு ளாயுன் னடைக்கலம். 8

மிஞ்சி யேமிடை செய்விதற் பங்களா
னெஞ்சொர ிபாத்தொரு வாகுந் நிலாமைகண்
டஞ்சி வந்நுன னடைக்கலம் பூண்டவென
னெஞ்ச மேவி யிருநதரு னினமலா. 9

தாக மேபசி யேதணி யாதிடுஞ்
சோக மோகத் துளநதுவ ளாவகை
யேக நல்லறி வேகுறிக கொள்ளெனை
யாக நேயடி யேனுன னடைக்கலம்.

10

பாடுதுறை - வாழ்க்கைப்பாடு

இரட்டைக்குறள் வெண்செருதுறை

தன்னிலை யெல்லா மிருதகு மாகிற
றூனெல்லாத துளஞ் சிருப்ப னாகிற
பினனிலன முன்னில னாவ னாகிற
பெரிது முடிந்ததென வாழ்க்கைப் பாடே.

1

குணக்குன்று தானா யிருப்ப னாகிற
குணமிவி தானா யிருப்ப னாகிற
வினக்கொன்று மினறி யிருப்ப னாகிற
வினதே முடிந்ததென வாழ்க்கைப் பாடே.

2

அண்ட மறுவாப பெரிய னாகிற
லறுவண்ட மாகச் சிறிய னாகிற
கொண்டாக்கா கொண்ட வடிவ னாகிற
கூடி முடிந்ததென வாழ்க்கைப் பாடே.

3

நல்லதுந தீய ந மல்ல னாகிற
னுறுந்தா னாகி யிருப்ப னாகிற
விலலது முள்ளது மல்ல னாகிற
வினதே முடிந்ததென வாழ்க்கைப் பாடே.

4

ஒளியா யிருளா யிருப்ப னாகிற
லுருவா யருவா யிருப்ப னாகிற
களியாக களியா யிருப்ப னாகிற
கடிதின் முடிந்ததென வாழ்க்கைப் பாடே.

5

ஓரா யிரமபே ருடைய னாகிற
லுண்மைக கொருபேரு மிலலை யாகில
வாராதே கம்பால வருவ னாகில
வந்து முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

6

இருக்கச்செய் தேயென்கும் போவ னாகி
விளமை மூப்பின் றி யிருப்ப னாகி
லருக்கற்குந் தானொளி யாவ னாகி
லன்றே முடிந்ததென வாழ்க்கைப் பாடே. 7

சொல்லாதே! சொல்லி யிருப்ப னாகி
சுகசொரு பன்னு யிருப்ப னாகி
லெல்லாமா யல்லா திருப்ப னாகி
லின்றே முடிந்ததென வாழ்க்கைப் பாடே. 8

சுண்ணின்றி யாவையுங் காண்ப னாகி
கையின்றி யேகைப் பிடிப்ப னாகி
லண்ணிய னுயதி னூர னாகி
லன்றே முடிந்ததென வாழ்க்கைப் பாடே. 9

வித்தின்றி யேநாறு செய்வ னாகி
விளையாதே போகம் விளையப் பாகி
சத்திய மும்பொய்யு மல்ல னாகி
சால முடிந்ததென வாழ்க்கைப் பாடே. 10

எககால மென்றங் கெடாந் வனவே
பெப்பொரு ளூந்தருக வப்பொருளே
துக்காய்ப் புகுநதுகின் றுட வேண்டி
தொந்தரி யென்றகின் றுட வேண்டி. 11

பாதுறை - காரணமாகாணக் கரணத்திகழ்ச்சி

பாறடி மிகஞவந்த நானக புக கலித்தாழிசை.

தொழந்தேவா நின்றயாத் துன்பப் பிறப்பி
லாழந்தே லெனவெனைதநா னுடிப் புறத்தி
னுமுந்தா பொழுதி னுரைத்தா னுரைத்த
செழுந்தேற லுண்ணா செவியுஞ் செவியே
தேசிகன சர்க்களாச் செவியுஞ் செவியே. 1

அருமபி முளையா யலாகிக் காய்ததுக
ஞாமபை பழத்துதிநதோர் கொள்வையா யினனூர்
திருமபிப் புகாமே சிவன்கோயில கொள்ள
விருமபத தவமில்லா மெய்யென மெய்யே
மெய்க்கோயி லாகாத மெய்யென மெய்யே. 2

ஒளிகு மொளியா மொளியுருவங் கொண்டு
வெளிகக ணெழுந்தருளும் வேதியனைக் கண்டு
துளிகு மருவி சொரியச சொரியச
களிகுரு திறமிலாக கண்ணென்ன கண்ணே
கருணைக் கழலகாணாக கண்ணென்ன கண்ணே.

3

பொற்ற மரைபவனுப்ப புகதேளி ராயவாதரு
சற்ற மரசாயச சுகதே பிறந்திறநது
சற்ற மரைபோற சுழலா வகையாண்ட
நற்ற மரைமுரலா நாகிய நாகியே
நூன மணங்கவலா நாகிய நாகியே.

4

உபாந்தவா னோரு மொளிமறையும் போற்றப்
பயந்தவா பாராதிப் பாமிசையே யெனனை
யயாந்தவா மூடி யழிவேனை யாள
நயந்தவா பாடாத நாவென்ன நாவே
நயசொருபா னந்தனைன்ன நாவென்ன நாவே

5

மலமோன முதலோ மறைகோடி மீகாடி
கலைதேடி திதற்பாக கணகாண வந்தென
நலைதேடித் தந்த தடந்தாளிற நாவ
வலாதேடிப் போகா வடியு மடியே
பாலயரு முழிபோகா வடியு மடியே

6

குழலே யனையமொழிக் கோல்வனையா மாயச
சுழலே யுழலுமனத தொலகையேன செல்லு
மழலே யனைய நிறப்பறத்த வம்பொற
கழலேவல செய்யாத கையெனன கையே
கடிமலா தாய்ததொழாக கையெனன கையே.

7

உவமந தனநகி லுபதிடநந தேடுரு
சிவமுந திருவுருவாயத தியேன தெல்லா
பவமுந கெடவருளந பங்கயததே வீழந
தவமுனபு செய்யாத தலையுந தலையே
தலைவனமுந நூடாத தலையுந தலையே.

8

சீர்பாடு மூவாகன்பாற நேவாகன்பாற சேமமைமிகு
மார்பாடுஞ் சாமாத வானந்தன றுனவந்தின
கோர்பாடு நிலலே னுளமரிப வுடபுகுந்த

நேர்பாடு தானினையா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே
நெக்குநெக குள்ளுருகா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே. 9

இம்மை மறுமை யெனப்பகரு மின்னல்சோ
பொய்ம்மை யுருவாகிப் பொன்றமைப போதமாய்
மெய்ம்மையா னாதம வெறுமின்ப மாய்வினங்குந்
தமமைப பெறவில்லா தாமென்ன தரமே
தற்சொருப மாகாதா தாமென்ன தரமே. 10

பாடுதுறை - நெஞ்சிற்கமைவுரை.

→==←

நேரிசைவேண்பா

உபபகன்ற நீர்க்கு மு முண்டாற பசிகெடுமா
லபபதுண்டு கூவல்குள மாறதனி—லிபாடி யைப்
பாாததமையாய் நெஞ்சே பரதெழுநது சென்றலும
போத்துளதின் மேலவருமோ பேறு 1

பல்காய நற்கறியும் பானெய்ப்பழத தோடடிசில
செலவாய தேசஞ் செந்நதாலு—மெல்லவுளை
பூட்டாவு முண்டே லுறுபிணி யாதொன்றால்
விட்டாதீதா நெஞ்சே வினைநது. 3

நல்ல வறுசுவைதா னாகினுனி மாததிரமே
யெல்லை யிருவிரலே யல்லதிலை—மெல்ல
விருவிரலைத் தான்கடக்க மாட்டாதீத நெஞ்சே
பொருகடலைத் தான்கடப்பாய் போய். 3

ஆடை யழகனைநன் காதரித்தே யாங்கதற்கென
றேடி யுறுபொருளுக குறுமுனடிய—கடியேதல்
வண்ணு னெலிமருவார வைப்பிடமற நினனவற்ற
லெண்ணையோ நெஞ்சே யிடா. 4

கருதையொடு வெண்ணீறு கண்முழையாழ்ந் கோயிலபல
முருதையுள சித முறுபென்னின—வெருதுபரக்
கோடையினிற் கோவணமுங் கூடபிகை யிததனைகா
ணுடையினிற் காரியநதா னங்கு 5

நீயா யமையாய் நினைந்தோடிக் கிட்டாமை
யேயா வமைந்தா யிடாநெஞ்சே—சாயோ
கடையானாக் காய்ப்சிககே கால்குலைவா கற்றோ
ரடையாரோ வாங்கமைவின் பால்.

6

அமையாதே பெற்றதனா லாங்காங்கு நன்றென்
றிமையா தெழுந்தோடு கினறாய்—சமையாச
சிறுமைக்கு விதததுவாந் தேறாய் மனனே
மறுமைக்கு மஹேதே மறைப்பு.

7

ஆற்றங் கரைபசுத்தா னக்கரையோ டிக்கரையாய்த்
தோற்றும் பசுபைத் தொடாவுறுமே—யாற்ற
வதுவேபோ நெஞ்சே யலைநதலைபபட் டோடு
மிதுவே யுனக்கதனாற பேறு.

8

இருந்தவிடத் தேதும்வரக் கண்டிருப தனறோ
பெருந்தகைமைக் காபரணம் பேதாய—மருந்தெனவே
யாங்கினியா தங்கடையிற சென்றிடினு மாதரியா
பாங்கிதுகாண் பாழ்நெஞ்சே பா.

9

உணர்ந்தாக குடம்பு மிகையென் றுலக
முணர்ந்தா ருணர்ந்தே யுரைத்தா—ரிணர்ந்தாம
பொருண்முழு தும் விட்டாலும் பொய்புடம்பிற் காதன்
மருளுதுவா நெஞ்சே மறித்து.

10

இல்லாத தில்லை யுளதுதவி ராதென்று
நல்லா துணிபொருளை நாடுங்கா—லெல்லா
மமைந்தபடி யேவருமா லாங்கசைவெ நெஞ்சே
சமைந்தபொரு டாமறிவா தாம.

11

இவகேதன் னூனுயிரை யேதமறக் கண்டவிடத்
தங்கே யெலாமமைய லாயிருக்க—வெங்கேனுங்
காடு மலையுங் கடந்தாடம்புக காய்வருந்தி
யோடுவதே நெஞ்சே யுரை.

12

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்டிற்
கமையுற்ற ஞானக் கருமபைத்—தமையுற்ற
வாரியாபாற பெற்றங் கவரடிககே யேவவினை
யோரியல்பாற் செய்நெஞ்சே யுறறு.

13

நீடுந் தலைகீழ்கான் மேலாகி நின்ற லுங்
கூடும் படியொழிபக கூடாதா—லோடி.
வருநநாம லுள்ளபடி வந்திடககண் டாறி
யிருநதாலோ நெஞ்சே யினிது. 14

நல்லோரை மீமேலி நலங்கிடக்க வங்குள்ள
பொலலாங்கு கொண்டோடிப் போகாதே—மெயலலா
மருளியவா செயதங் கலதொழிநீ நெஞ்சே
பொருளியலவே நிலையினிப போற்று. 15

வைதலும வாழ்ததுநலும வாத்தையினிற் கறுதிதது
செயுமது நெஞ்சே நலமனரு—மெய்தும
புரையிடத்து வாயுப புரைக்குமொலி யென்றே
புரையிடத்துக் கோளொழிநீ யுற்று. 16

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய ஆத்தைகமழ
புன்புலையங் குற்றப் புலா லுடமபை—யன்புடனே
செய்ததுவா வைவா நிழிவுரைப்பா ரலலாதா
ராததமா மெய்யுணர்வாக் காங்கு. 17

வாயுவன னீபிணிதான மற்றும பலபலவா
வாயசட வேதுவினா லாமபயனுக்—கேயவொரு
செற்றநலங் கொண்டிலையேற சேதனமீவ் துத்தனையு
மற்றவன நெஞ்சே யதி. 18

ஆவமொடு செற்றத்தை யாரிடத்துக் கொள்ளாதே
சாபமுள தெவகிடத்துந் தானகொண்டு—நிரவுணா
நல்லோரதஞ் சொல்லே நயுவாமை நீகொண்டு
நில்லா யிதுவே நெறி. 19

பெற்றதுவே கொண்டமைநது பேரிழுகிற கொல்காதே
குற்றநல மென கோள குறுகாதே—மற்றும
பயனின மொழியாதே பாபத்துளமே நல்லோ
நயமுற்ற வாதே நட. 20

பொய்க்கனவும பேய்ததேநம போலுமுடல போயளவுஞ்
சுககெனவே நாகன நிருவடிபை—கெக்குருகிப்
பூண்டுவிடா தேகிடநது போற்றியிடு நெஞ்சேநீ
மீண்டுபிற வாதே விட. 21

ஆண்ட வியல்பை நினைந்து நினைந்துருகி
வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேனமேலு—மாண்ட
வடியிணையே பூண்டமைவா மாரமிரதை நெஞ்சே
யொடிவரவே நீபுண் டிரு.

22

பாடுதுறை - வளவீ யுடன்படுத்தல்.

அடியிரண்டாயத தமமு ளொச துவரு

குறள் வெண்செக்துறை

இமைதது விழிப்பதற கில்லை வாண
ளிதிலுள்ள துன்பங்க ளெண்ணில் கோடி
யமைத்துணைப பாரததல லலறு நெஞ்சே
யாண்டவ னென்றென றறற வாரீ.

1

மின்னிலு நொய்திவ யுடம்பின றனலா
மோனமேலும் வந்திடும வேந னைக
ளானனே யிவவுடம பாவ தானு
லாயவானே யெப்போ து மாய வாரீ

2

இல்லாது வேண்டி னும வந்தி சைப
யுள்ளது தாளினு மூட்டு மாண
ல்லலாம வரககண்டோ ரிச்சை யினந்
யிருந்த படியே யிருக்க வாரீ

3

எனனானே கெளரி தெனறு நெஞ்சே
யேதேனுஞ் செயதினி யுள்ள காலந்
தனனாக நாயோமை யாண்டு கொண்ட
தாளகளை போவாது றறற வாரீ

4

பொன்று முட்டயு பொருந்த மினமா
புன்னனை நீராகும் புனமை நெஞ்சே
யெனறபி னெல்லாம விழ விட்டே
யிருந்த படியே யிருக்க வாரீ.

5

ஒன்றெனி லாரீ கோடி துன்ப
மோய்வினறி யேவரு மோரி நெஞ்சே
யொன்றுமற னுள்ளந் மாயி ருத்தே
யுள்ளாள் கழிக்க வொருபுயல் ரீ

6

தடையகற்றுகேது காண்டல்.

பாடுதுறை - முத்திரை.

அடிநான்காயத் தம்முனொததுவந்த

குறள் வெண்சொதுறை

செத்துப் பிறக்கக் கொடாதெங்கண் முத்திரை
செம்பிற செறிக்கப் படாதெங்கண் முததிரை
யதத்ததி லுத்திர மாமெங்கண் முத்திரை
யாலின்கீழ் நாலவாக கரன்சொன்ன முத்திரை

1

எண்ணி விலைக்கிட் டிடாதெங்கண் முததிரை
யெண்ணுவா ரெண்ணங் கடந்திட்ட முததிரை
பண்ணி யழிக்கப் படாதெங்கண் முததிரை
பார்ப்பறப் பராக்ரும பரஞான முததிரை.

2

வெண்ணுலிற கோவைப் படாதெங்கண் முததிரை
வேதமா நூலின் விளைகின்ற முததிரை
பெண்ணு ணலாத பெருமானறன முததிரை
பேசற கரிய பெரியானறன முததிரை.

3

பாடுதுறை - மெய்க்ருதினவிளக்கம்

இரட்டைக்குறள் வெண்சொதுறை

ஆடு பார்க்குதேடா வாரக கோனே
யடையப் படாநதுதேடா வாரக கோனே
யோடி மறியேடா வாரக கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக கோனே

1

குறுகவளை குறுகவளை கோலக கோனே
குரவனடி குறுகவளை கோலக கோனே
குறுகவளைத் தவிழ்விராய் கோலக கோனே
குரமபைதனைக் குலையவிராய் கோலக கோனே.

2

ஒடியிடு காடேநான போரு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிக்ரு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறித்த வாறே
யோவாமை தினறு நடுங்கு தேனே

3

ஒவாதே நின்று நடுங்கு மென்னை
யுள்ளே புகத்திரியத் தள்ளு தேனே
காவா நரகமும் கைக மூன்று
கருதுமங் கொன்றையுங் காண்கி லேனே. 4

காணாதே நின்று கழியு மென்னைக்
காலிட்டுக் காலிடுப பாயு தேனே
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
கதிர்போ லறிவங்கே காண்கு தேனே. 5

அறிவா லனைததையுங் காண்கு தேனே
யறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
பிறியா வறிவா பெனையு மந்தப
பேசசுற றிடத்தி லொளிகு தேனே. 6

பேராமை பேசசுற றிடத்தே வைத நு
பேரினப்ப பாறசோ றிடுகு தேனே
யாராதே நான்வாரி யுண்கு தேனே
யடையவு நானு யிருக்கு தேனே. 7

உண்டு களித்துகின் றுடு தேனே
யோவா தொளிரகின் றுடு தேனே
யண்ட மழித்துகின் றுடு தேனே
யலைவறக் கொட்டி கின் றுடு தேனே 8

உண்மைக் குழலகின் றாது தேனே
யுரைமாண்டு சும்மா விருக்கு தேனே
வண்மைக கருணை வளத்தை யுன்னி
மறுகி யுடைநதுக்குப் போகு தேனே. 9

ஆதார மிக்குகின் றுடாய் கோனே
யதிசய மிக்குகின் றுடாய் கோனே
சாதியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
சதுரினை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. 10

உபதேசக்கிரம முணருமா றுரைத்தல்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

நித்திய வநித்தி யங்க ணிணையந தெரிவி வேகம்
மத்திய விகப ரங்கன் வருபோகங் களிணி ராசை
சத்திய முரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றுறு கூட்டம்
முத்தியை விருமபு மிசை மொழிவாசா தனமிந நான்கே. 1

சமந்தமம் விடலச கித்தல சமாதானஞ் சிரத்தை யாறும்
சமமகக கரண தண்டந் தமமபுறக கரண தண்டம்
அமாதரு கருமம் பற்றி தறுத்தலே விடலென் றுகும்
மமசெயுங் காம மாதிரி வரினடக குதலச கித்தல் 2

சிரவணப பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிற திககு மாறு
சரதமா வைககு மித்தைச சமாதான மென்பா மேலோர்
பரமசந் குருநா லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகும்
வரமிகு சமாதிரி யாறு வகையினசொற பொருளி தாமே. 3

சாதன மின்றி யொன்றை சாதிப்பா ருலகி லில்லை
ஆதலா லிரத நான்கு மடைநதவாக கறிவுரை டாகும்
நூதன விவேகி யுள்ள நுழையாது நுழையு மாகில
பூதசன மங்கல கோடி புனிதனும் புருட னாமே. 4

இவனதி காரி யானே னிரதிரி யங்க ளாலும்
புவனதெய் வங்க ளாலும் பூதபெள திகங்க ளாலும்
தவனமுன் றடைநதுவெய்யிற சகித்திடாப புழுப்போல் வெம்பிப
பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிநதிடப் பதறி னானே. 5

ஆனபின் மனைவி மக்க ளாததவே டணைகண் மூன்றில்
கானவா வலையிற பட்டுக கைதப்பி யோடு மானபோல்
போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று
ஞானசுற குருவைக கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே. 6

வணங்கினிற் றழுது சொலவான் மாயவாழ் வெனுஞ்சோ கத்தால்
உணங்கினே னைய னெயென் னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம்
பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலைச சின்ன மாக்கி
இணங்கிய குருவே யென்னை யிரட்சித்தல் வேண்டு மென்றான். 7

அன்னதன் சிசுவை யைய னுமைமீன் பறவை போலத்
தன்னகங் கருதி நோககித் தடவிசசந் நிதியி ருத்தி
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டு சொல்வேன்
சொன்னது கேட்பா யாகிற ரெடர்பவந் தொலையு மென்றான். 8

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனா னாலுஞ் சுவாமி
நின்னது கருணை யாலே நீரென்னை யாள லாமே
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டென் றீரே
இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டு மென்றான். 9

அடங்கிய விருத்தி யானென றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின்
குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத
தொடங்கிய குருவு மான்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி.
யுடம்பிலுட் சீவ னைப்பாற துபதேச மோது வாரே. 10

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டானேல்
பின்னையத் தலைவன றுனையப் பிரமமாயப் பிறப்புத் தீரவன
உனனைநீ யறிந்தா யாகி லுனககொரு கேடு மிலலை
எனனைநீ கேட்கை யாலே யீதுப தேசுத தேனே. 11

என்னை ததான சடனா வுள்ளத தெண்ணியோ சொன்னீ யையா
தனனை ததா னறியா மாந்தா தரணியி லொருவ ருண்டோ
பின்னை ததா னவாக னெல்லாம பிறந்திறந் துழலு வானேன்
நின்னை ததா னம்பி னேறகு நின்னைய மருளு விரே. 12

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வான் யாவன்
அன்னவன் றனைத தானென் றறிந்தவ னாகு மென்றார்
சொன்னபின் றேகி யாரித் தூலமல லாம லென்றான
பின்னது கேட்ட வையர் பீழையு நகையுங் கொண்டார். 13

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றாய்
மோகமாங் கனவில வநது முனைததவ னெவனீ சொலவாய்
சோகமாங் கனவு தோன்றாச சுழுத்திகண் டவனா சொல்வாய்
ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேது சொல்வாய். 14

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக்
கனவுகண் டதுஞ்ச முத்தி கண்டதும் வேறென் றேபோல்
தினமறு பவிப்ப தொககுந் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனநினி லுதிக்கும பின்னே மறைக்கும தருளு விரே. 15

தாலத்தின் மாங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டு வார்போல்
ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போல்
தூலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொரூப மான
மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரா தொடங்கி னாரே. 16

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லும்
உத்தியாற பந்தம் வீடென றுரைக்கும்வே தாந்த மெல்லாம
மிதையா மாறோ பததாற பந்தமா மபவா தத்தான
முத்தியா மிவவி ரண்டின முந்தியா ரோபங் கேளாய். 17

ஆரோப மத்தி யாசன கற்பனை யாவ வெல்லாம்
ஒரோர்வத் துவினில் வேறே யோரோவாத துவினை யோதல்
நாளுடு பணியாய்த் தோன்றல நரனாகத் தறியிற றேனறல
நீருடு கானற் றேன்றல நிறந்தலம் வெளியிற் றேனறல. 18

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மினறி
ஒப்பமா யிரண்டற் றென்று யுணர்வொளி நிறைவாய நிற்கும்
அப்பிர மத்திற் றேனறு மைமபூத விகார மெல்லாம்
செபபுகற பணையி னாலே செனித்தவென றறிநது கொள்ளே. 19

கற்பனை வந்த வாறு காட்டினோங் காண்ப வெல்லாஞ்
சொற்பனம் போலு மென்றே துணிந்தவன் ஞானி யாவான்
செற்புதை மழைக்கா லம்போய்த் தெளிந்தவா காசம போல
அற்புத முத்திசேரு மபவாத வழியுங் கேளாய். 20

அரவன்று கயிறென் றாற்போ ளானன்று தறியென் றாற்போல்
சூரவன்சொல் லுபதே சத்தாற கூறுநா லொளியைக் கொண்டு
புரமனறு புவன மன்று பூதங்க ளன்று ஞானத
திரமென் றும் பிரம மென்று தெளிவதே யபவா தங்கான். 21

படமுநா லுமபோற செய்த பணியும்பொன் னும்போற் பார்க்கில்
கடமுமண் னும்போ லொன்றங் காரிய கார னங்கள்
உடனமுதற் சபாவ மீற வொன்றிலொன் றுதித்த வாறே
அடைவினி லொடுக்கிக் காண்ப தபவாத ஷபாய மாமே. 22

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான
சுத்தியும் பொய்யே யென்றற் சத்திசா தனமா வந்த
முத்தியும் பொய்யா மென்னில் மோகித திரைவி லங்கால்
சித்திரை தெனியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய் யாமே. 23

இமபரி னஞ்சை நஞ்சா விரும்பினை யிரும்பா லெய்யும்
ஆம்பினை யம்பாற பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பா
வம்பியன் மாயை தனனை மாயையான் மாய்ப்பா பின்னைத்
தம்பமா மதுவுங் கூடச சவஞ்சு தடிபோற போமே 24

இந்தமா பையினுற சீவாக கேழுவத் தைகளுண் டாகும்
அந்தவே முவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக நேளாய்
முந்தவஞ் ஞான மூடன முனைத்தலகா னுத ஞானம்
சந்ததங் கண்ட ஞானந தழல்கெடல குளிர்மை யாதல 25

பிரமமாந தனைம நந்த பேதைமை யேயளு ஞானம்
பரனிலை காணே மென்று பகாதலா வரண மூடல
நரனொரு கருத்தாற சீவ னுனைன முனைதத நேற்றம்
குரவன்வாக் கியத்தாற நனனைக் குறிக்கொளல பரோட்ச ஞானம்.

தத்துவ விசாரஞ் செயது சகலசந தேக முட்போய
அத்துவி தந்தா னுத லபரோட்ச ஞான மாசும்
கத்தனுஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம் போகல
முத்தனு யெல்லாஞ் செய்து முடிந்ததா நந்த மாமே. 27

இதுதினை கறியும் வண்ண மிப்படி யொருதிட் டாந்தம்
புதுமையாங் கதைக்கேள் பத்துப புருடரோ ராற்றை நீந்தி
உதகதி ரத்தி லேறி யொருவனென பதுபே ரெண்ணி
அதனெடு தசமன றுனைன நறியாமன மயங்கி நின்றான. 28

அறியாத மயலளு ஞான மவனிலைக காணே மென்றல
பிறியாவா வரண மாசும் பீழைகொண் டழலவிட் சேபம்
நெறியாளன் றசம னுண்டு நிறகினரு நென்ற சொல்லை
குறியாக வெண்ணி நெஞ்சிற கொள்வது பரோட்ச ஞானம் 29

புண்ணிய பதிகன் பின்னும் புருடரொன பதின்மா தம்மை
எண்ணுநீ தசம னாவை யென்னவே தனனைக் காணல்
கண்ணினிற கண்ட ஞானங் கதைதலபோ வதுநோய் போதல்
திண்ணிய மனத்தி லையந தெளிதலா நந்த மாமே. 30

தசபுமான தனைக்கண் டாறபோற சற்குரு மூர்த்தி யேயென்
நிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல வேண்டு மென்றான்
கசிபெறு மிலட்சி யாத்தந துவமபதந தற்ப தங்கட்
கசிபத வைக்கியஞ் செய்யு மதுசெயு முண்மை கோளாய். 31

விண்ணொன்றை மகாவண் ணென்று மேகவண் ணென்றும் பாரின்
மண்ணொன்று கடவண் ணென்று மருவிய சலவண் ணென்றும்
எண்ணுங்கற் பண்போ லொன்றே யெங்குமாம் பிரம மீசன்
நண்ணுங்கூ டத்தன் சீவ னுனகுசை தரய மாமே. 32

பூச்சிய வீசன் சீவன் புகலபத மிரண்டி னுக்கும்
வாச்சியம் லட்சி யந்தான மலமிலாப் பிரம மான்மா
காச்சிய பாவி னெய்போற் கலந்தொன்றுங் கடைந்தெ டிகும்
ஆச்சிய மென்ன வுன்னை யந்நதூநீ பிறிநது கொள்ளே. 33

பிறிவதெப படியென் றக்காற் பிணமாகு முடன னென்னும்
அறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகார மன்றோ
வெறியதோர் துருத்தி மூககின விடுவது போலுன் மூககால
ஏறிபிரா ணனுநீ யலலை யிராசத குணவி காரம. 34

கரணமா மனது புத்தி கருத்தாவா மவையான மாவோ
தரமுள விரண்டு கோசஞ் சததுவ குணவி காரம
வரமறு துயிலா நந்த மயனையு நானென னாதே
விரவிய தமவஞ ஞான விருத்தியின் விகா மாமே. 35

சததொடு சித்தா நந்தஞ் சமந்திரஞ் சாட்சி யேகம்
நித்தியம் வியாபி யூன்மா நீயது வாவ நிநது
பொத்தொடு சடந்துக் காதி பொருந்திப் பதபக ளான
குத்தி பஞ்ச கோசக குகைவிட்டு வெளியி லாவாய். 36

பஞ்சகோ சமுமனிட் டப்பாற் பாககின்ற பொழுது பாடுந்
விஞ்சிய ததுவல் லாமல வேறெனறுந் தெரியக் காணென
அஞ்சன விருளை யோநா னகமென வறுப விப்பேன்
வஞ்சமில் குருவே பென்ற மகனமதி தெளியச் சொல்வா. 37

முன்புகல தசமன் புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி
ஒன்பது பேரைக கண்ட வொருவரை தனைக்கா னாக
பின்பவ னிடைபிற கண்ட பெரியபா ழுவனோ பாராய்
அன்புள மகனே காண்ப தடங்கலங் காண்பா னீயே. 38

தூலகூட் சமவஞ் ஞானந தோன்றுமுன் றவத்தை தாழ்ம
காலமோ மூன்றுஞ் சன்மக் கடலெழுங் கலலோ லங்கள்
போலவே வந்து வந்து போனவெத தனையென பேறென
ஆலமர் கடவு ளானை யவைக்கெலாந் சாட்சி யே. 39

வேதாந்த மந்திரத்தார்மணி.

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று
சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதிச் சுடருக்குச் சுடர்வே றுண்டோ
பல்லார்குன் றசமன் றன்னைப பாபபதுந் தனைக்கொண் டேதான்
அல்லாமற் பதினென் றுனு மவனிடத் துண்டோ பாராய். 40

அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றெண்ணும்
அறிவற்ற குதாக்க மூடர்க கனவத்தை பலமாய்த தீரும
அறிபடும பொருணி யல்லை யறிபடாப பொருணி யல்லை
அறிபொரு ளாகு முனை யதபவித் தறிவாய் நீயே 41

வடநூல்வல லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்சே ராமல்
இடராகிற் பொருளாம வண்ண மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வார்
திடமான வதுவு முன்றாசு செபபுவா விட்ட தென்றும்
விடவிலா தென்றும் விட்டு விடாததென றுமபே ராமே. 42

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கற்பபுரட்சேப போடு தென்றும்
தங்கிய சோயந் தேவ தத்தனைன றஞ்சொல வார்கள்
இவகுதா ரணங்க ளாகுகி யிந்தமுன் றுரைக ளிலே
துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம பொருளாக தானே. 43

பன்னிய சோய மென்னும் பதங்களின வாட்சி யார்த்தம
அன்னிய தேசங் கால மவனிவ னெனப வெல்லாம
சொன்னவிவ விரோதம விட்டுத் தொடரிலக கிபமவி டாமல்
உன்னிடிற் றேவ தத்த னொருவனை வெளிபாக காட்டும். 44

தத்துவ மெனும்ப தங்கள் பிரமமாய்ச் சாட்சி யான
வத்துவை விடாமற் பேத வாச்சியாற் தத்ததை விட்டு
நித்தமு மதுரீ யாகு நீயது வாகு மென்னும்
அத்தமு மகண்ட மென்றே யசிபத வைக்கியங் காட்டும். 45

கடனீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும பொய்யே
குடவானும் பெரிய வானும் கூடியொன்றாமெப போதும்
இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப போது மேகம்
திடமாகசு சுவாது பூதி கிவோகமென றிருநதி டாயே. 46

தஞ்சமாய் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமல்
பஞ்சகோ சமுங்க டநது பாதையுந் தளவி யுள்ளில்
கொஞ்சமா மிருபபும விட்டுக் கூடத்தன் பிரம மென்னும்
கொஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான். 47

அனுபவா நந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித்
தனுக்ர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற குருவுங் காண
நன்வினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன சபாவ மாணுன. 48

அளிமக னெடும்போ திவவா றுனபின் மனது மெள்ள
வெளியில்வந திடவு ணாரதான விமலதே சிகனைக் கண்டான்
துளிவிழி சொரியப பாதந் தொழுதுவிழந் தெழுந்து சூழ்ந்தான்
குளிரமுக்க சுவாமி கேடகக் குமபிட்டு நின்று சொல்வான். 49

ஐயனே யெனதுள னேநின் றநந்தசன மங்க ளாண்ட
மெய்யனே யுபதே சிகந் வெளிவந்த குருவே போற்றி
உய்யவே முத்தி நலகு முதலிககோ ருதவி நாயேன்
செய்யுமா றென்றுங் காணேன றிருவடி போற்றி போற்றி. 50

கிடடனிவ வாறு கூறத் தேசிகா மகிழந்து நோசுக்க
கிடடவா வெனவி ருத்திக் கருபையோ டருளிச செய்வா
துட்டமாந் தடைகண் மூன்றந் தொடராமற் சொரூப ஞான
நிட்டனா யிருக்கி னீதே நீசெயு முதனி யாமே. 51

நீரானேன நிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்குமா
நானாகத் தெளிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்றான்
தானாகும பிரம ரூபஞ் சரகுரு நூலாற் றேனற்றும
ஆனாலுந் தடைக ஞண்டே லந்பவ முறைத்திடாதே. 52

தடையெவை யெனிலஞ் ஞான சந்தேக விபரீ தங்கள்
படாசெயு மிந்த மூன்றும் பலசன்மப பழக்கத் தாலே
உடனுடன் வருமவர் தக்கா லுயாஞானங் கெடுமி வறறைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல சிந்தித்த றெளித லாலே. 53

அக்கின் கட்டப் படடா லறபமுஞ் சடமாட் டாது
மக்கின ஞானத் தாலே வந்தபந் தமுமவே வாது
சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல சிந்தித்த றெளித லாலே
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே. 54

பிரமபா வண்பை மூடிப் பேதங்காட் டெவதஞ் ஞானம்
குரவனவாக கியநம் பாமற் குழம்புவ தானுந் தேகம்
திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே
விசுவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பா மேலோர். 55

தத்துவ வறுபோ கந்தான் சாதிததல கேட்ட லென்பா
ஒத்துள பொருளு கததா லுசாவலசிர திதத லென்பா
சித்தமே காரத மான தெரிசனந தெளித லென்பா
சித்தமிப படிசெய் தககா னிரவாணம் பெறுவாய நீயே. 56

எத்தனை நாண்ஞா தாவு ஞானமு மிருககு முன்பால்
அத்தனை நாளும வேண்டு மப்பாலோ செயலும வேண்டா
சித்தமும் வெளிபோற பற்றா ஞேயமாத் திரமாய்ச சீவன
முத்தரா னவாவி தேக முததிபெற நிருப்பா ரொளறும். 57

ஞானமார் சீவன முததா நாலவகை யாவா கேளாய
வானிகா பிரம விதது வரன்வரி யான்வ ரிட்டன
ஆனவா நாம மாகு மவாகுநி பிரம வித்தின
தானமு மறறை மூவா தாரதம மியமுஞ் சொலவேன். 58

தீரராய்ப் பிரம விததாயத தெளிந்தவா தெளிபு முன்னம்
வாரமா யிருந்த தங்கன் வருணமாச சிரமஞ் சொன்ன
பார்கா ரியமா னாலும பலாக்குப கார மாக
கோதாச செயவா தீரந்த நிலைவிடாச சீவன முததா. 59

காமமா திகளவர் தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற பற்றா
தாமரை யிலேததண னிரோபோற சகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார
பாமர ரெனக்காண் பிப்பா பண்டிதத திறமை காட்டா
ஊமரு மாவா றுள்ளத துவகையாஞ் சீவன முததா. 60

சென்றது கருதா நாளைச் சேவது நினைபா கணமுன
நின்றது புசிப்பா வெயயி நிலவாய்விண் விழுது விழந்து
பொன்றின் சவமவாழ்ந் தாலும புதுமையா வென்றும் பாரா
நன்றுதீ தெனனா சாட்சி நடுவான சீவன முததா. 61

பின்னைமு வரிவி ரண்டு போகளுஞ் சமாதி யோகம்
தன்னையுற நிருப்பா தேக சஞ்சா நிமிததந தானுய
உன்னுவோன வானவேற றேரா லுணாபவன வரியா னாகும்
அன்னியா தமமாற றனனா லறியாதோன வரிட்ட னுமே 62

அரிதாரு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னாலு முததி
சரியாகும பாடு பட்ட சமாதிகுப பலனே தென்றல்
பெரிதான திருஷ்ட தாககம் பிரமவித ததப னிப்பான
வரியா னும வரனு மறறை வரிட்டனுஞ் சகமாய வாழ்வா. 63

சொல்லிய மகனே பெங்குளு சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணைக்
கெல்லிய பின்பு தோன்றுங் கணற்றினு காசம் போலே
ஒல்லையாம பிரம நூலா லுறறது போலே தோன்றும
எல்லையி னுமெப போது மேகமென் றிருநது வாழ்வாய். 64

கானனீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தாபப நகாக னுஷா-
வானமை கயிறற்ற பாம்பு மலடிசேய முபலின கோடு
பீனமாந தறிபு மானிற பிரபஞ்ச மெல்லாம பொய்யே
ஞானமெய் மகனே யுனனை நமமாணை மறந்தி டாதே. 65

—=—=—

நராகுழி பறித்து மெள்ள நாடடிய நெடிய கம்பம
உரமுறக குத்திக குத்தி யுறையிக்கு முபாயம் போலே
பரமசிற சொருபந தனனிற பற்றிய மனோவி ருத்தி
திரநிலை பெறச்சந தேகந தெளிதலை மொழிகின நேனே 66

நறகருத் துடையோ லுகி ஞானவா னுகி நின்றோன
மர்க்கட நியாயம் போலே மகாபூத நிகாரந தொடடு
நிரக்குண விதேக முத்தி சிலைபரி யந்தஞ சொனன
சறகுரு வினைவி டாமற சந்தத மகந நிகதான. 67

சந்ததம புருடன் றனைச சாயைபோல விடாம லனபார்
மைந்தனை நோக்கிச சாட்சி மாதநிர மாய்க்கின ருயோ
சுந்தையி லைய மெல்லாந திரந்தவோ தெளிவி னுள்ளே *
அந்தரங் கலந்த துண்டோ வநுபவ முரைசெய் வாயே 68

எனவுரைத் தருளு மாகா னிருபுதம வணங்கி யெந்தாய்
சனனவன காட்டின மோகத தமததெழு பேதப ிபயகள்
உனதரு ளுதய வெறபி லுபதேச வநுககன ளோன்றி
மனவிழி தெரிய ஞான வானகதி பரந்தா லுண்டோ. 69

மந்திர மூத்தி தன்னான மாற்றிய பேய்ப்போ னாலும்
எந்திர மெழுதிக கட டி யினிவரா வகைசெய வாய்போல்
முந்தியுன னுபதேச சந்தான மோகமபோ லுலு மையா
புந்திநின றுறைகக வினனம புகலுமண்ண னப்ப முண்டே. 70

ஆகமப பிரமா னாததா லறியென்றும் வாக்குக் கெட்டா
தேக்கமாம பிரம மென்று மிதபததா லுணாவா யென்றும்
சோகமா மனத்திற கெட்டாடி கயஞ்சோதி யென்றுஞ் சொன்னீர்
மோகமா பிரண்டு சங்கை முகோத்தன பறித்தி மரே. 71

மற்றைமுப பிரமாணத்தால் வத்துநின் னையங்க டாதே
உற்றதோர் விடயம் பூத முபயமன் ருத லாலே
குற்றமாவ குணவி சேடங் கூடாம லிருககை யாலே
இற்றது வாகுகு கெட்டா தென்பது மறிவாய் நீயே. 72

வாக்கியந் தனக்கெட டாது வததுவென றுரைதத வேதம்
வாகிய விருத்தி யாலவ வததுவைக் காட்டிற் றனரே
வாகியங் களிலே மான மாவதே தெனறு யாகில்
வாக்கிய மிரண்டு மெய்யே மறைகள்பொய் யாது கேளாய். 73

தன்பதி பலலாப போக டமைபலல னலல னென்றான்
அன்பனைக் கேட்ட ரே மனவெடகி மெளந மாணுள்
என்பது போல நீக்கி யிதன்றிதன் மெனசசே டிதத
பின்பரப பிரமந் தனைப பேசாமற் காட்டும வேதம். 74

முந்திய சங்கை நீர மொழிந்ததை யறிந்து கொள்வாய்
பிரதிய சங்கை தீரப் பேசுமுத தரநீ கேளாய்
இந்தியங் கருக்கி ராச னிதயமா மதினெண் ணங்கன
புந்தியு மனமு மெனறே புறத்தகத துலாவி யாடும். 75

உன்முகம் போறகண் ணுடிக் குளனொரு முகங்கண் டாறபோல்
சின்மய வடிவின சாயை சிததுப்போற புத்தி தோன்றும்
நினமலே விருத்தி யந்த நிழலவழி யாயு லாவும்
தன்மநன மகனே யித்தைத தானன்றே ஞான மென்பார். 76

உருக்கிய தராரீர் நானா வருவங்க ளானா போல
விருத்திகள கடப டாதி விடயமாயப பரிண மிககும்
அருப்பல விடய மெல்லா மாபாசன றேற்ற விககும்
இருட்டினில் விளக்குங் கண்ணு மிலலாமற் பொருளகா ணாதே.

எரிகின்ற விளககாற கண்ணு லிருடபொருள் காணல் வேண்டும்
தெரிகின்ற சகத்தைக் காணச் சென்றிடிற் கண்ணே போதும்
விரிகின்ற சகத்தைக் காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டும்
புரிகின்ற விருத்தி பொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண் போர்
[க்கே. 78

விருத்தியும் பலமும் கூடும் விகாரமே மனமென் பார்கள்
கருத்தெழு விருத்தி வேண்டுங் கணக்கினுன் மனத்திற் கெட்டும்
வருத்திய பலமா மிந்த மனத்திற்கெட் டாது கண்டாய்
அருத்தமிப் படியென றைப மகன்முநீ தெளிந்தி டாயே. 79

வஞ்சகமில் பரமாதத குருவே சொன்ன வழிகளறிந் தேனி
னியோர் வசனங் கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச் சித்
தந் ததாகார மாவதன்றோ சமாதி யோகம், உஞ்சலையொத தலை
வதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற் பலவுலகா டுதிகு மிந்த,
நெஞ்சகமவத் துவிலைசயா நிவாத தீப நிவேயடைவ தெப்படியோ
நீரசொல் விரே. 80

கருதுமனோ குணமூன்று மூன்றி லொன்று கதித்தெழுந்தான்
மற்றிண்ணிங் கரந்து நிற்கும், தருமமிகுஞ் சததுவமே லான போ
து சனமாக்க மானதெயவ சம்பத் துண்டாம், மருவுரீசோ குண
மாகி லுலக தேக வாதனையாஞ் சாததிரவா தனையு மாகும், அரு
மகனே தமோகுணமே லான போதி லகாசம்பத் துண்டாகு
மறிந்து கொள்ளே. 81

மனதுசத துவசொருப மறந் றண்டிம வந்துகலந் தனவவந்
றை மாறந் றாற்போம், தனதுசன மாக்கததைவிடா திருந்த
போது தமோகுணமும் ரீசோகுணமுஞ் சமிக்ஞம பின்னேக, கன
பரிண மஞ்சலனம் போமபோ எனகாற் களங்கமற்று நின்றவா
காசம் போலும், நினதுளமப் படியாமப் பரபத் தொன்றாய் நிருளி
கற்ப சமாதியிலே நிற்குந் தானே. 82

களங்கமற்ற கண்ணாடி தனமுன வேறோ களங்கமற்ற கண்
னாடி காட்டும் போது, விளங்கியதன் மயமாகி யபேத மாகி விகழ
பயின்றி நிருளிகற்ப மாணா போல, அளந்தறியப் படாவிடிவாய்ச்
சத்தாய்ச் சித்தா யிரந்த மாமபிரமத் தைக்கிய மான, உளந்தெ
ளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே புலைவெய்கே யென்றுசங்கை
யொழித்தி டாயே. 83

ஏகமாய் மனமி றந்தாற் சீவன முதத நிருக்குமட்டும் பிராரதத்
மெதனா லுண்பாரா, போகமா னதுபுகிததுத் கொலைப்ப தன்றோ
புகிப்பதென்றான் மனநதானும் போன தன்றே, சோகமா
மனமிநந்தாற் போக மிலை தேனறு மெனின் முததரென்று
சொலக்க டாதே, மோகமா மிதுதெரியக் குருவே நன்று மொழிந்
தருள்வாய் தெளிந்ததன்றோ முததி தானே. 84

மனநாசஞ் சொருபமென்று மருபநென்றும் வகுததுரைப்பா
நிருவகையா வருமிவற்றில, வினவாத சீவன்முதத்ரிடத்திலொன்
றும் விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்று மேவுவகண்டாய், தனதான்

சுத்துவமாய் மனஞ்சேடித்துத் தமசுரசு சுகணசித்தல் சொருப
நாசம, அனகாசத துவந்தானு மிலிங்க தேக மடங்குமபோ தடங்கு
தலே யருபநாசம. 85

சுத்தமாஞ் சுத்துவமே யுண்மை யாகுந் துகளிநுள்போ னுன்
மனமென் சொல்லும போமபோம், வாத்தமா னததிலவநத வுண
வை யுண்பா வருவதுமபோ வதுநினைநது மகிழார வாடா, கர்த்
தரா மகந்தையைவிட டகாதத ராகிக கரணவிருத திகளவத்தை
காண்பா ராகி, முத்தரா யிருககலுமாம் புசிபபுவ கூடு முட்டிலை
பென் றறிநது சங்கை மோசிப பாயே. 86

விவகார வேளையெலாஞ் சமாதி யென்றால் விகற்பமன்றோ
மனமலைநு விடாதோ விட்டால், அவதான நமுவுமன்றோ வென்று
யாசி லதற்கொருதிட் டாநதங்கே ளாசை கொண்டு, நவமாகப பர
புருடன் றன்னைக் கூடி நயந்தசுக மறுபலித்த நாரி நெஞ்சந, தவ
மாக மனைதொழிலகள் செய்யும போதுந தழுவியநு பவித்த
சுகந தனைவி டாதே. 87

தேகத்த னலஞ்சி யகர்த்த னாகிச சிவனின்றிப பிரமமாய்த்
தெளிந்த முநதன், போகத்தை யுணப னென்றற கருத்தா வாமே
பூரணமா மகர்த்தனுக்குப் போக முண்டோ, சோகத்தை யறுத்
தருளுங் குருவே யிருதத துகளறுநக வேண்டுமென்று சொன்னா
யாகில, மாகர்த்தன் மாபோகி மாததி யாகி வகைமுனறு யவரிருக்
கு மகிமை கேளாய். 88

செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்குங் கார்தச் சிலைமலை
முன் னிரும்புகள்சேட் டிககு மாபோல, செய்கையுஞ்செய் விக்
கையுமற் றிருக்குமெனமுன் செடமான ஐலகமெலாஞ் சேடடை
செய்யும, மெய்கலநத விநதிரிய விகார ருப விவகார விருத்திக்கும்
விருத்தி தானு, மெய்கலநத சமாதிககுஞ் சாட்சி யேநான் வெயில்
போலென் றுறைத்தவனே விபுமா கர்த்தன். 89

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த மபத்தியம்பத்
தியமெனவூ னாய்நதி டாமல், பொறுமையுடன் கிட்டினதைக்
காட்டுத் தீபபோற் போகங்கள் புசிபபவன்மா போகி யாகும், சிறி
துபெரி துகடனதந் நியங்க ணன்மை திமைகள்சே ரினும்படிகச்
செயல்போற் சித்தம், வெறிநிருககு மவனேமாத் தியாகி யாவன்
, விரதம்மூன் றுடையவரே விடு னோரே. 90

வேதாந்த மதநசிந்தாமணி.

ஆன லையா குருவே காண்ப தசத்திய மென்றாலும்
நான விவகா ரந்துய ரலவோ ஞான சுகந்தருமோ
போன லன்றோ நன்ற நிட்டை பொருந்திடல் வேண்டாவோ
தான நிட்டை புரிந்தாற செய்கை தவிர்ந்தவ னெப்படியோ. 91

தெரிதரு மகனே யாரம பத்தொடு தீரும் விவகாரம்
உரியதி யானமும் விவகா ரங்களு முளளத தொழிலன்றோ[டோ
துரிய பரம்பொரு ளானவா வேறொரு தொழில்செய் வதுமுண்
அரிய சமாதிகள் பழகுவ னேலவ னொரு டனுமன்றே. 92

உத்தம குருவே யாரு டருமா யொருதொழி லற்றவருள்
சித்த மடங்கு தியான திகள்கிலர் செய்குவ தென்னென்றல்
இத்தல மருவும் பிராரத் தப்பிற் றெப்படி யப்படியே
முத்தரும் வெகுவித மாகுவ ரென்பது முன்னே சொன்னேனே

நல்லவ னேகே ஞலகுப காரம ஞானிகள் விவகாரம்
அல்லது வேறொரு பெறுபே றுமமிலை யதன்றி பிணியுமிலை
வல்ல சிருட்டி முதற்பல தொழிலால் வருபுண் ணியபாவம
எல்லவ ருக்கு மதுக்கிர கஞ்செயு மீச னடைந்திலனே. 94

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகி பெழுந்தரு ளங்குருவே
ஈசனு ஞானியு மொப்பென் றீரே யெப்படி யொப்பென்றால்
ஈசனு ஞானியு மமதை யகந்தை யிகந்ததி னுலொப்பாம்
ஈசனு மாம்பல சீவரு மாமுல கெல்லா மிவனுமே. 95

எல்லாச சீவரு மிவனு மென்றீ ரிவன்றான் முத்தியடைந்
தெல்லாச சீவரு முததி பெறாம லிருப்பா னேனையா
எல்லாச சீவரும் வெவ்வே ருன விவனெல் லாமலனே
எல்லாப பொருளு முரைத்தருள் குருவே யிதைநீர் மொழியீரே.

அகமெனு மான்மா பூரண மேக மநேக விதஞ்சீவர்
அகமெனு மந்தக் கரணோ பாதிக ளளவிலை யாதவினால்
சகமுழு துங்குளிர் சந்திர னேகளு சலசந திராபலராம்
சகமதி லேரி குளஞ்சிறு குழிசால் சட்டி குடம்பலவால். 97

சட்டி குடங்களி லொன்று நசித்திடி னதினுட் சலசந்த்ரன்
ஒட்டு முதற்சந திரனொடு கூடு மொழிந்தவை கூடாவே
கூட்டு முபாதி நசித்திடு சீவன காரண வான்மாவில
கூட்டு மயிக்க முபாதி கெடாதவா கேவல மாகாரே. 98

இவனயன் மால்சிவ னுகிய விசரோ டெப்படி யொப்பாவான
சிவன்முதன் மூவரு மகில சிருட்டி திதிநா சங்கனசெய்வா
அவாபிறர் மதிகளு முககா லகங்களு மறிவார விபுவாவா
தவமிகு குருவே யிவனு ககவையிலொ சமறுங காணேனே 99

தடத்து நீநிலாத் திரியொளி யுபயமுந தழுவுமுந தனைக்கா
கும், குடத்து நீவிளக கினிலொளி யிரண்டுமோ குடுமபமாத
திரங்காக்கும், அடுத்த மைந்தனை ஞானியு மீசனு மறிவினாற் பிறி
விலலை, தெடுத்த மாயையின் குணங்களான மேலென்றுங் கீழென்
றுமு பிரிவாமே. 100

இலகக மாயிரகு சுருதிபா லாகத்தா லெனமன மனசபாமல்,
பெலகக வேண்டுமென் றருள்குரு வேயகப பிராததிபாயந தெளி
வானேன, துலக்க மானகண் னாடிபை யடிககடி துலங்கினாற் பழு
தன்றே, அலககண மாற்றிய தேவர் றொனகுரை யாபிதங்க
டெவிட்டாவே. 101

ஆன பாவிக ளடைவன நரகங்க ளவசிப மானாலும
தான மந்திர விரதவோ மங்களாற் றவிருமென பதுபொய்யோ
என மாமபல சனமசரு சிதவினை யெத்தனை யானாலும
ஞான மாங்கனல சுடுமென்ற மறைமொழி நம்பினால் வீடுண்டே.

அழிவி லாததற் பதந்தனை மைந்தனை யகமுகத் தவாசோவா
வழிந டப்பவா பாபமு மாயினு மலந்தகண் ணிருந்தாலும
குழியில வீழ்வாகா னப்படி வெளிமுகங் கொண்குா மிகளானோ
பழித் ருமபிற விககட லமுந்துவா பாததிபடையாரே. 103

சிந்தந நன்மையுந நீமையு மீசனா செய்விகருஞ் செயலன
றோ, பிறந்த சீவாக னொசெயவ ரவாகணமேற் பிழைசொலும
வழியேதோ, துறந்த தேசிக மூத்ததியே யெனறிடிற் சுருதிநாற்
பொருண்மார்க்கம், மந்தந மூடாகன் வசனிகும பிராததிகான்
மைந்தனை யதுகேளாய. 104

திசுழந்த விசனா சிருட்டி யுஞ் சீவனா சிருட்டி யும வெவவே றே
சுருந்த னிறபொது விசனா சிருட்டிகள் சராசரப் பொருளுள்ளாம
அகந்தை யாமபி மானங்கள் கோபங்க ளாலை ந லிவையெல்லாம
இந்நந்த சீவனார் சிருட்டி யுஞ் சீவனா சிருட்டி யும வெவவே 105

மூவ ராமபரன் சிருட்டிக ஞாயிரக்கெலா முத்திசா தனமாகும்
சீவ ஞாசெயுஞ் சிருட்டிக டங்களைச் செனிப்பிகும பிணியாகும்
தாவ ராதிக ண்சித்திடி லொருவர்க்குஞ் சன்னங்க ண்சியாவாங்
கோவ மாதிக ண்சித்திடி பந்தமாங் கொடுமபிற விக்ள்போமே.

ஈசா காரியம் பிரளயத் தொழியவு மெவாபவ மொழிந்தாகள
தேச காலதே காதிக ளிருக்கவுஞ் சீவகா ரியமோகம
நாச மாககிய விவேகத்தி னுயிரோடு ஞானமுத தாகளாறா
பாச மோகங்கள் பசுக்களின செயலன்றிப் பசுபதி செயலன்றே.

இந்தச் சீவனால வரும்று பகையெலா மிவனசெய லென்னாமல்
அந்தத் தேவனால வருமென்ற மூடாக ள்தோகெதி யடைவாக்கள்
இந்தச் சீவனால வரும்று பகையெலா மிவனசெய லல்லாமல்
அந்தத் தேவனா லன்றெனும் விவேகிக ளமலவி டடைவாரே.108

மனைவி லங்கறு மைந்தனை கற்பக மரங்கனல புன்னமூன்
றும், தனைய டைந்தவா வறுமையுஞ் சீதமுந் தாகமுந் தவிராத
தாளும், அனைய வீசனு மடைந்தவாக கருளசெயவ னகன்றவாக
கருளசெய்யான, இனைய குற்றங்க ளொவாகுற்ற மாகுமென்
றெண்ணிநீ யறிவாயே. 109

ஒன்று கேண்மக னேபுமான முயற்சியா லுறைததுமா துடர்
க்கீசன, நன்று செய்யவே காட்டிய நூலவழி நடந்தால லவாபின
னே, சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச் செனித்தமா
யையையதள்ளி, தின்று ஞானத்தை யடைந்தவா பவங்கள்போ
நிச்சய மிதுதானே 110

இந்த ஞானந்தான வருவதெப் படியெனி லிடைவிடா விசார
த்தால், வந்த டைந்திடும விசாரந்தா னேதெனின் மனதியாளு சரீ
ரத்தில, இந்த நானெவன சித்தெது சடமெது விரண்டுமொன ருக்
கூடும, பந்த மேனுவீ டேதென வுசாவுதல் பகாவிசா ரமதாகும்.

இன்ன வாறந்தப் பிரமததையறிவிக்கு மிலக்கணத் தாலவே
தம், சொன்ன ஞானமும் விசாரத்தால் வருமன்றிச் சுருதிநூல்
படித்தாலும், அன்ன தானங்க டவங்கண்மந் திரங்களா சாரங்கன்
யாக்கள, என்ன செய்யினுந் தன்னைத்தா னறிக்கிற திவைகளால்
வாராதே. 112

துளங்கு தர்ப்பண மழுககறக கைக்கொண்டு துலக்கினுற்
போமன்றி, விளங்கு புத்தியா லுலகிலா துலக்கினா விமலதே சிக
மூத்தி, களங்க மாசுமஞ ஞானமு மபபடிச் சுருமததாற் கழுவா
மல், உளங்கு றிததஞா னத்தினு லெபபடி யொழியுமீ தருள்
வீரே. 113

தர்ப்பணத்தினிற் களிமபுவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தவிண்மைந்தா
கற்ப ளிங்கினிற கருநிறஞ் சகசமாக் கறுத்ததன றுரோபம் [டும
தாபபணத்தினி லழுககற வேண்டினுற சாதனத்தொழில்வேண்
கற்ப ளிங்கிலா ரோபமே கறுபபென்று கண்டிட மனமபோதும்.

இங்கு மபபடிச சசசிதா நந்தத்தி விடாசடம பொய்மூன்றும்
தங்கு மாயையின் கற்பித மன்றியே சகசவாஸ் தவமனறே
பங்க மாசுமஞ ஞானத்தைக கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக்குந்
துங்க ஞானமே கருமவஞ் ஞானத்தைச சுடுகின்ற நெருப்பாமே.

மனைக்குள் வைத்தபண் டங்களை மறநதவன வருட நூ றமுதாலும்
நினைத்து ணாரதபின் கீட்டுமப படியிந்த நின்மல வானமாவும்
அனாதத மானதன் மறதியைக கெடுததுததன் னறிவினா காணு
கனத்த காமங்க ணுறுகஞ் செய்யினுங காணுமோ காணுதே [மல

தினமு மண்ணுகா பிள்ளைநோய்க கிரங்கியே தீமபண்ட
மெதிகாடடிக, கனம ருநதுக ளொளித்துவைத் தழைக்கின்ற
கருணைநற றுய்போலே, மனைய றங்களைசெய் மகங்கள்செய நன்
றென்று மலாரதவா சகஞ்சொல்லும், நினைவு வேறுகாண் சுவாக்க
கா மிகளந்த நின்னியந தெரியாரே. 117

கள்ளு மூனுநீ விருமபினுன் மகங்கள்செய் காமத்தின் மன
தானால், கொள்ளும் பெண்டொடு கலவிசெய யெனிலிவன குறை
யெலாந தொடானென்றே, தள்ளும் வேதத்தின் சமமதரு சகல
முந தவாவதே கருத்தாகும், விள்ளு மிவ்விதி பெனனென்றிற்
பூருவ நியமமாம் -ஈ-ன்னே. 118

மதுவி றைசகிக ஞண்ணென்ற சுருதிபின் மணநதுபா ரெனல்
பாராய், மிதுன விசையும் புத்திரோற் பத்தியால் விருமபென்ற
விதிபாராய், இதையும் விடொழி யதிரயிட டிகவநதிக் கிகழ்ச்சி
யற் றதும்பாராய், அதைய றிநதுகன மங்களா சைகளொழிந தா
நந்த மடைவாயே 119

உலக மானவஞ் ஞானமுங் கருமமு முற்றவென்ற வழிகூடும்
பலவு மானவஞ் ஞானமு ஞானமும் பகையென்ப துளதானால்
நிலவி லேமறுப போலவஞ் ஞானமு நிமலஞா னததோடே
குலவி நினநிரதச சிருடடிகள் செய்யவுங் கூடுமோ குருமுர்த்தி

சொருப ஞானமும் விருத்திஞா னமுமென்று சோதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொருப ஞானமே விருத்தியின் ஞானமாய்த்
தோன றுமவே நிலைமைநதா, சொருப ஞானமஞ் ஞானசத் துரு
வனது சுழுததியிற் கண்டாயே, சொருப ஞானத்தின் மருவுமஞ்
ஞானத்தைச் சுமெவிருத் தியினஞானம் 121

துருத்தி மாயைபைச் சுழுததியிற் கடாததற் சொருபஞா
னநதானே, விருத்தி ஞானமாய்ச் சுட்டதெப படியெனில் வெய்
யிலா லுலகென்கும், பரிதத சூரியன சூரிய காந்தததிற பற்றியக
நினியாகி, எரிதத வாறுமோற் சமாதியில் விருத்தியா லெரிக்கு
மென றநிலுமோ 122

அருஞ் மையனே திரிபித கரணததா லாகிய தொழிலெல்
லாம், கரும மல்லவோ விருத்திஞா னமுமநதக கரணகா ரியமன
றே, உரிய காமமஞ் ஞானத்தைக் கெடுக்குமென றேதிஞா லாகா
தோ, பெரிய ஞானமென றதற்கொரு பெயரிட்ட பெருமையை
புரையீரே. 123

விருத்தி ஞானமந தகமா னநதொடு விருத்தியா கிலுமைநதா
ஹுத்தி மககனே தங்குகிற பகைககுகிற லுலகென்குங் கண்டோ
கருத்த லாகிய புருடந் திங்கனாங் கருமங்க ளவைபோல [மே
வருத்த ஞானமோ புருடந் திரமன்று வஸ்துந் திரமாமே

கண்ட நிரந்தது ஞானங்கேட டதுதனைக் கருதுபா வனையோ
கம, கண்ட போசொலக் கேட்டது மறந்துபோங் கண்டது மறவா
தே, கண்ட வஸ் துமெய் திபானவஸ் துகள்பொய் கறுவியஞ் ஞா
னத்தைக், கண்ட வககனாங் கொல்வது ஞானமே கருமமன் றநி
வாயே 125

சுருவ முத்தியைத் தருகின்ற தியானமுஞ் சததிய மன்றென்
றால், சுருவ முத்தியுஞ் சததிய மனமென்று சங்கியா தேரீகேள்,
உருவங் கேட்டவன றியானிக்கும் பொழுதில்வ் வருவம்வாஸ்
தவமனறே, உருவ மாகுமப பொழுதுகண் ணுறகண்ட வருவம்
வாஸ் தவமாமே. 126

சடம தாகிய நிபானமெய்யாகிய சர்வமுத தியைநல்கும், தி
டம நானதெப படியெனி லவரவா தியானமே பிறப்பாகும், உடல
மாசையாற் றியானிககிற றியானிதத வுடல்களா குவாமைந்தா,
தோடாப வங்கெடச சொருபமே தியானிககிற சொருபமா குவர்
மெய்யே. 127

பிரம ரூபத்தைத் தியானித்த போகளும் பிரமமா குவரென்
றால், நரச ரீரமாங் குரவனே விகாரமேன ஞானமே நென்னுதே,
பரம பாவனை பரோட்சமாம பினபந்தப பரோட்சமே யபரோட்
சம, திரவி சாமா ஞானமா முதநியாக தீாவையீ தறிவாயே. 128
வீட தாமபரி பூரண சொருபத்தில் விருத்திஞா னமுங்கூடிச
சேட மாகினு லகண்டமா மந்பவ சித்தியெப படியென்றால் [யும்
சாடி. நீாமண்ணைப் பிரித்ததேற ருமபொடி தானுமண் னெடுமா
ஊடி ஞானமு மறிவிலா மைபைக்கெடுத்த நோக்கவே கெடுந்தானே.

இந்த நிச்சய முத்தரு ள் தபவ மிருபாதிதப படியென்றால்,
சிறதை யற்றநு மண்டல விராசனுரு சிவவுட்போற சுகமாவா, பந்த
முத்திகண் மறநதுபோ முன்டென்று பலாசொலி னகையாவா,
அந்த ரததையுண மிழிந்ததீதா கொசுகெனு மவாகனை நகை
யாரோ. 130

மலடி மைந்தனுந் தாணுன்ற புருடனும் வான்மலா முடிசூடி
இலகு கந்தாபப நகரிவே சுததிகை யிரசதம் விலைபேசிக்
கலக மாயமுயற் கொம்பினுற குத்திபே களைத்திரு வருமாண்டார்
அலகை யாயினு ரெனுமவிவ காரத்தை யறிந்தவன் மயங்கானே.

மாயை யென்பது பொய்யெனி லதுபெற்ற வகையெலாம்
பொய்யாமே, தாயை யன்றிமக களுக்கொரு பிறவியுரு சாதியும்
வேறுண்டோ, சேய சொக்கமு நாகமு நன்மையுந தீமையும்
பாராமல், தூய சுததுச்சித தாநந்த பூரண சொருபமா யிருப்
பாயே. 132

பங்க யாசனன் முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோரும்
கங்கை யாதியாந தீரத்தமுந தேசமுங் காலமு மறைநாலும்
அங்க மாறுமற் திரங்களுந் தவங்களு மசத்திய மெனச சொன்னால்
எங்க னாயக னேயத னுறகுறற மிலலையோ மொழியீசே. 133

சொற்ப னந்தனிற கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்வது
பிழையானால், அற்ப மாயையிற் றேன்றிய சகங்களை யசத்தெனல்

பிழையாமே, சொற்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று
சொல்லலா மெனின்மைந்தா, அற்ப மாயையிற் றேன்றிய சக
மெலா மசத்திய மெனலாமே. 134

பொய்யை மெய்யெனற மூடர்புண் ணியரென்று புராணங்
கூப பிடுமானால், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிகுருகு குற்றங்கள்
விதித்தசாத திரமுண்டோ, பொய்ய தேதெனி னுமரு பங்களாம்
பூதமா கியமாயை, மெய்ய தேதெனிற சசுகிதா நநதமாய் வியா
பிகுரு மானமாவே 135

மாயை யென்பதே துடையரா ரெப்படி வநதது வருவா
னேன், மாயை யென்பது பிரமத்தின வேறெனின வஸ்துவ
மிரண்டாமே, மாயை யென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின் வஸ்து
வும பொய்யாமே, மாயை யெனறமே கங்களுக கொருசண்ட மா
ருத குருமூர்த்தி. 136

அதனை யினனதென றுரைத்திடப் படாமையா லவாசகிய
வடிவாகும், இதுத னக்குள் துடலியா னுலகுமெய் யெனுமவ
ருடையோராக, கதையி லாதபொய் வநத்திப் படியென்று கண்
டபே ரிலைமைந்தா, விதன மாயையேன வநததென் றுற்புத்தி
விசாரமற நதனாலே 137

அருவ மாகுமா யாவினித தைகள்வினை யாடுமுன் நெரி
யாவே, உருவ மாம்பல கந்தாபப் சேனையா யுதித்தபின் வெளி
யாகும, பிரம சத்திக ளநநதமா மதைக்கண்டு பிடித்திடல் கூடா
தே, பரவு பூதங்கள் கண்டனு மானத்தாற் பலருக்கும் வெளி
யாமே. 138

காரி யங்களுக்கு சத்தியா தாரமும் காணுமற் றதுமாயம்
பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும் பாபபவர் கண்காணும்
விரி யந்திகழ் வித்தையா யினசத்தி வெளிப்படா ததுபோலே
பேரி யற்பிர மத்துக்கு முலகுக்கும் பிறிதுசத் திகளுண்டே. 139

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே நன்றுகாண் சத்தனா மாயாவி,
வித்தை காட்டிய விநதிர சாலம்பொய் வித்துவான் மெய்ப்போலப்,
புத்தி மைநதனே சத்திமா னாகிய பூரண வான்மாவின், வத்து நிர்
ணயஞ் சொன்னதிட டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளிவாயே. 140

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்படி யெனக்கேட்
கில், புல்லை யாதியா மசேதனப் பொருளெலாம ஸூததுக்காய்ப்
பணபாராய், நல்லை யாமக னேயதிற் சிறசத்தி நடநதிடா திருந்தக
கால், தொலை யாய்வருளு சராசர வ்யாககெலாளு சுபாவங்கள்
வேறுமே. 141

ஆர்க்குங் காணவு மறியவும் படாதென்று மவாசகிய வடி
வென்றும, சோக்கு நாமரு பப்பயிர விததென்றுஞ் செப்பிய சிற
சத்தி, பேர்க்கு மாறெங்ஙன் பிறிததிடப் படாதென்றிற் பிரமபா
வ்ணையொன்றப, பாகுக்கு மாறெங்ஙன் முததியா குவதெங்ஙன்
பரமசற் குருமூர்த்தி 142

வாயுத தமபனஞ் சலத்தமப னமமணி மந்திர மருநதாலே
தேயுத தமபனஞ் செய்திடி லதிலதிற சிறந்தரத திகளெங்கே
நீயச சச்சிதா நந்தமாய் வேறென்று நினைநதிடா திருப்பாயேன
மாயச சத்திபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற காணோமே. 143

மேவு மண்ணிலவ் வியததமே வியததமாம் விவகரித் திட
வேண்டில, நாவி னுனமண்ணைக் குடமென்ப ரககுட நசிபபது
நாவாலே, பாவு நாமரு பங்களை மறநதுமண் பாபப்பதே பரமார்த
தம, சீவ பேதகற பிதங்களை மறநதுநீ சின்மய மாவாயே. 144

பூரிக் குங்கன சச்சிதா னந்தத்திற பொய்சடந துயர்முன்
றும், தூரத தாயினுந் தோனறுபாழ் விபரிதந் துடைப்பதெப படி
யெனறால், நீரிற் றேன்றுநதன னிழலதலை கீழ்தாய் நின்றலை யினு
நேராய்ப், பாரிற் றேனறிய தன்னைநோக் கிடிலநதப் பாழ்சிழல்
பொய்யாமே. 145

ஞானங் காரண மறிபொருள் காரிய நாமரு பப்பேய்கள்
ஆன தெப்படி யழிநததெப படியென வாய்குதல பலனன்றே
மான மைநதனே தீரக்கசொப பனசகம வநததும் பாராமல்
போன துநதினை யாமலுன் போதமாய்ப் பூணமா யிருப்பாயே.

அசத்தி லெமமட்டுண் டம்மட்டும பராமுக மாகினு லம்மட்டும
நிசத்தி லுளவழிப் பாவையா மிப்படி நிரந்தரப் பழக்கத்தால்
வசத்தி லுன்மன நினறுசின் மாத்திர வடிவமா யிடிண்மைந்தா
கசத்த தேகத்தி லிருப்பினு மாநந்தக் கடலவடி வாவாயே. 147

இகமான குருநாத னேசசசி தாநநத மெனுமில்க் கணமறிகி
லேன், அகலாத சக்தாவ தேதுசித தாவதே தாநநத மேதென்

றிடில், மிகுகால மூன்றுங் கெடாதிருப் பதுசத்து வேறுபா டறி
தல் சித்தாம, மகிழ்காம நுகாபோது சுகமாகு மதுபூதி வாழ்
வென்ப தாநந்தமே. 148

நாசச சரீரத் திருக்குஞ் சரீரிதனை நாலவேத மாவாகியும்,
நீசசசி தாநந்த மென்றிடினு மாசிரியா நீபிரம மாகுமெனினும்,
மாசற்ற சசசிதா நந்தநா னென்னவிவன் மனனுமது பவமெவந
னே, கோசப புரங்களை யிடிததுத் தகாக்குமத குஞ்சரக் குரு
நாதனே. 149

சென்மாநத ரஞ்செய்த விளைகளுட றருமெனிற் செலகால
மிவனுண்டலோ, கனமாநு பவநரக சொக்கமெனில் வருகின்ற
காலத்து மிவனுண்டலோ, உனமாத யாதனா வுடலகடவு ளுடன்
மதுட வுடன்மாரி மாறியழியும், தன்மாய வுடலகெடினு மிவனி
ருப பதுகொண்டு சததென்ப தொக்குமகனே. 150

இருளாக முடுகு சுழுத்தியி லீராதநிரியி விரவிட ரற்ற
பொழுது, மருளாம விருளையும் பொருளையுந் தெரிகின்ற வகை
கொண்டு சித்தாருமே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்தி
னிற் பேராத பிரியமதனால், அருநாத பிரியஞ் சுகத்திலவரு மாத
லா லாநந்த மாமைநதனே. 151

விடயசுக மதிலவருதல் பிரிபமாந் திரமாகும வெகுபிரிய
மான்மாவிலாம, விடயசுகம வநிரிய மாறிவரு மான்மாவில் வெகு
பிரிய மாறதுகாண், விடயசுகம விடலுமாங் கொளலுமா மான்
மாவை விடுவதெவா கொள்வதெவாபா, விடயசுக போகங்கள்
விடுமவனை யவனால் விடப்படா தொருநாளுமே 152

தாகப் படுமபொருளி லும்மகன பிரிபமாந தனயனிலு முடல்
பிரியமாம, ஆகத திலுமபிரிய மித்திரிய மாங்கரண மதனிலும்
பிரியமுயிராம, ஏகப பிராணனிலும வெகுபிரிப மான்மாவி விரத
வான் மாழக்கியம், ஊகத்தி னுற்கெனண மிததைகர்த தாமுன்று
மோரொன்றி லதிகமகனே. 153

புலியுமது கூலமெனி லீட்டமாம பகைசெயிற புதலவனெனி
னும்வெறுப்பாம, உலகிலிரு வகையுமல லாதபுல லாதியி லுதா
சீன மாமாதலான, மலினமது சினமயன பலவகையு மிப்படி மகிழ்
ச்சியில் விருப்பமிகழான, அலகிலி பகவாடி வாகுமுன சொரு
பத்தை யாராயந்து பாணியினை 154

மானஞ்சி றந்தகுரு நாதனே யாநந்த வகைகளெத தனை யெனனிலோ, ஞானநதி கழ்ந்தபிர மாநந்தம் வாசனா நந்தம்விட யாநந்தமென், றாநந்த முனறுவித மெட்டுவகை யென்பாசில ரவ்வைந்து மிதிலடக்கம், யானந்த வகைசொலக கேணமைந்த னே யெட்டு மிஃதினன தினனதெனவே. 155

போகத்தில் வருசுகம் விடயசுக நித்திரைப போதுளது பிரமசுகமாம், மோகத்த னந்தலிற சுகம்வாச னைசுக முழுப்பிரிய மானமசுகமாம், யோகத்தி லுளதுமுக கியசுகமு தாசின முற்ற சுக நிசசுகமதாம், ஏகத்தை நோக்கலத துவிதசுகம் வாக்கிய மெ முந்தசுக ஞானசுகமே. 156

இவ்வா றுரைசெயுஞ் சுகபே தங்களி னியலபா மவைசொல மகனேகேள, லவவா நனவினி லுழலவா னிடாடுகெட வுறவகுஞ் சயனம் துறுநேரம், செவ்வா மனமக முகமா மதிலொளிர் சித்தின சுகநிழல சேருங்காண, அவ்வா றிவனுள் மகிழ்வா மதுபவ மதுதான் விஷயசு காந்தம். 157

ஈனந தருசுக விடயந திரிபுடி யிடரா மெனமன் மசையாமல, சேனந தனது குலாயந தனிலவிழு செயலபோ னித்திரை செறி சீவன, தானந தமிழ்பர னுட்டுன றுவனொரு த்னையல லதுபிற நினையாமல, ஆநந தமயனு மாவன சுகமிகு மதுதா னுபாபிர மா நந்தம். 158

துங்குஞ் சுகமது பிரமச் சுகமெனல சுருதிப பொருள்விழி துயிலேவாகன், தாங்கும மலரணை நன்ற கச்சிலா சம்பா திப்பது தானாகம், தீங்குந நனமையு மாணபென் முறைமையுந் தெரியா தமளிசெய் பொழுதேபோல, ஆங்குள வெளிகுரு மறியா வதுபவ மதனு லதுபிர மாநந்தம். 159

ஒன்றா கியபிர மாநந தசுக மொழிவா னேன்வெளி வருவா னேன, என்றான் முனசெய்த கருமம் வெளியினி விழுகுஞ் சமுத்திவிட் டெழுந்தோனும், நன்றா யினசுக மகலான வெளியி லு நடவான் மறதியும பெறமாட்டான, அன்றா மெனவிருந் துறங் குஞ் சிலகண மதுவே வாதனை யாநந்தம். 160

நிசமா னதுமுக கியமோ குடத்துள நீன றேவெளி யிரந தான், வசமா வங்கக மறைந்தா னிசமது படிந்தான முக்கிய வகையாகும், திசையா திருசிய மறியா தேதுயில செறியா

தேயுடல தறிபோல, அசையா தேமதி சமமா கியகிலை யதுதான் முக்கிய வாதந்தம். 161

மனுடன் மனுடகந தருவன றேவநன மாகந தருவனென் பிதினோடே, பனுமா ஜினாகந கருமத தேவாகந பகாமுக் கிய ரிந திரனாசான, கனமா பிரஜா பதியன விராட்டுபொன காபப பிராமனென நினனோகந, பினவா நததங்க னுரையாம பிரளய வெள்ளக கடலபிர மாந்தம். 162

எவனு கிலுமித்தக அரியா தீதத்தி லேழாம பூமியி லிருந்தா னேல, அவனு ததனாகந சிவனமா லயனமுத லறிவோ ரநுபவ ககர்பாதம். விவநா ததிராய மிதினே யநுபவ மெனமுன் சொல விய விவநாரி, உவமா னமுமறி மதனே யவனடி யதிரும பொடி க னென் முடிமேலே. 163

குளிரினகல வெணமை பென்ற பதங்களினு னீரமுன்று கூரு யிறறே, ஒளிதவனஞ செமமைபென்ற பதங்களா லககினியு னெருமூன றுமோ, வெளிமுதலாரு சகமதது மூடமிட ரென்பபிரி தது விலக்கி வேடம், எளிதரிய முண்மொழிந்த சத்தாதி யெனு மபிரம மேகந தானே 164

நித்தியமபூ ரணமேகம பரமாததம் பரப்பிரம நிதானஞ சாந தம், சத்தியங்நே வலநதுரியஞ சமதிருநக்குக கூடததன சாட்சி போதம், சத்தமிலக கியஞசகா தருஞ்சிவன் தத்துவமவின் ரோ தி யானம், முததமவிபு ருக்குமென நிரவவண்ணம் விதிசுணங கந பொழியும் வெதம். 165

அசலதிரஞ சனமாநித மபிரமே யமவிமலம் வசஞ தீதம் அசடமநா மயமசங்க மலுலதிர தரமகோ சாம கண்டம் அசமநத மவிநாசி நாககுணநிட கவிதிரவ யவம் நாதி அசரீர மவிகா மத வுவித மெனவிலகா மநேக முண்டே. 166

இன்னவகை விதிலிலக்கு குணங்கண்ணமுய்ச சோந்தொரு மித தெல்லாக கூடி, சொன்னபொரு ளொன்றன்றி யிரண்டில்லை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பின்னபத மாமதனும் சத்தாதி குணப்பொருளாம பிரம மேகம், அன்னபொரு ளொரு மையற்ற தகண்டபரி பூரணமா பாவாய ரியே. 167

பிறகுணவக வின்னகுணங்க ளுடையபுதுதாய மலடி யென நிகரென் னுதே, சற்குண னே வசதுதில் யுரையாம லறியவல்ல

சுதா நுண்டோ, நற்குணவே தநகநிகதச சீவனமுததி பெறப்
பிரமஞானந தோனரச, சொற்குணங்ஙன பிரமததின குணங்க
என்று பிரமமாரு சொருபந தானே. 168

மோகவிருள் கெடக்கோடி யருணனென வருகுருவே மொ
ழியக கேளீர், ஏகபரி பூரணமா மெனசொருப மென்னுததி வி
றுகும வண்ணம், ஆகமங்கன ரொனையடி யென்னையகன டாந்
தமா வறிந்தே னையா, ஊகமுமொத திடவுரைததாற பதமாததி
லாணிபோ லுறைதகு நெஞ்சே. 169

சுததேசித் தாகுமப லெனிலசுததா மாதநாற சாட்ரி
யெங்கே, சுததேசந தாகுமப லெனிறபடமாரு சடங்கநகுத
திதியு மிலலை, ஓததேதோன நிபசந் தஞ் சித் துல்ல கமமாகு
முதத ஆககோர், விநதேபன னிபமாகிற சடமசுதநாரு சகாதப
வம் வினேநதி டாயே. 170

வியாத சுதநு முன்னம் விளங்குவது தவனிலே வேறென்
றலே, வாயாலவே மெனில நடி மசுத தீதாசந தோமசுததேன்
மலடி கைநதன், போராநா நியஞ்செயுமோ சுததேனவிப படியதை
யும் பிரிததா ரொனால, ஓபாத வைததைபங் குநாகநகிக்
பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே. 171

சுருதிபுத்தி யொததநுபோ லுபலமுங் கேளகமுததச சு
கவா னநதம், மிருதிவடி வாதலிலவ வாகநத மேபநிவாம வேறங்
கிலலை, சுருதுபிர னயஞ்சுமுததி பிரணடி ஹீ யிருத்திருனை க
ணகின் றுயே, இருதபததிப படிஹீயே யேகபரி பூணா யிருந
தி டாயே. 172

பலகலைபு முணாநதகுந மொழிந்தபடி பிவனுமா பவமவி
டாமல, பலமலின மறுப்போலே சசுதிதா கதமொவ்நம் பா
மாத் தததைப, பலபொழுதுங் கண்முடி ச சமாதிபிருந தான்வி
ழித்துப பாதத போது, பலவடிவாரு சராசரித திரங்கனெலாந்
தோன்றுமொரு படமா னுனே. 173

இதயமொதத சங்குருவே நமககினுலே வினோதமன்றி பிபி
வே றுண்டோ, அநையுரைதது மலையினீரத ந மிருபாதனறே
ஞானிகளுந் கான நீதி, முதலுரைதத அநியாதி தமுமீமழாம் பூய்
யுமுந கியமா மெனற, பதமுமதன வகையுமெனக கெளிதாகத
தெனியுமவணம் பணிததி டாயே. 174

வினவுமிடத தஞ்ஞான பூமிகளேழ் ஞானபூ மிகளேழென்
பா, இனியவற்று ளஞ்ஞான பூமிகளேழை முந்தி யிப்பக்
களாய், தனிவித்துச் சாக்கிரஞ்சாக கிரமகா சாக்கிரஞ்சாக கிரத்
தைச் சாரந்த, கனவுகளுக கனவுசாக கிரஞ்சமுத்தி யென்றெழு
பேர் கணிததாரா மேலோ. 175

முதவகண் டததெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுநான முதல்
வித தாகும், இரதவறி விறபண்டில லாவகந்தை முளைபோலா
மிதநனாவாம், வநதுவநது பிறவிதொறு மகமமதை வளரு
மது மகநனாவாம், நநதுமகந கொடுநனவின மனோராகி யஞ
செயலே நனாக நனவே 176

உண்டுறங்கி மனோராகி யஞ்செயலசொப பனமெனும்பே
ருடைய தாகும், பனநிகளுக கண்டுமந ததைமீண்டு நினைப்பது
சொப பனந னாவாம், மனநிமிருண் மூடுவது சுழுததியா மஞ்
ஞான வகைகள் சொன்னோம், வினநிநிறை முதநிதரு ஞானபூ
மிகளேழும் விளம்பக களாய். 177

புலவாபுகழ் முதறபூரி உபேசரைவிசா ரணையிரண்டாம்
பூமி யாகும், நலதநுமா னசிமூன்றாம் பூமிசதது வாபததி நாலாம்
பூமி, சொலுமசம சதநிபபேரும பதார்த்தாபா வனைப்பேருந்
துரியப பேரும, மலினமறு மகனேபைந தாரேழு பூமிகளா
வகுத்தார மேலோ. 178

துறசங்க நிவிரத்திவந்து சிவஞானம் விருமபுவது சுபேச
சை யாகும், நறசங்க மொழிவினவி ஞானநூல் பழகலவிசா ரணை
யா நம்பி, முறசங்க வேடணைநர் விடல்தநுமா னசியிரத மூன்றி
னாலும், சறசங்க மனதிலுண்மை யறிவுதித்தல சததுவா பத்தி
தானே 179

தத்துவத்தின் மனமுறைத்து மிததையெலா மறத்தலசம்
சததி யாகும், அதுதுவிதா நநதமவருந் திரிபுடிபோம பதார்த்தா
பா வனைப தாகும், வத்துநிலை யிருநதபடி றிருநதமவு னசபாவந்
துரிய மாகும், இததுரிய பூமிபைமுன் துரியாதீ தபதமென் றது
வுக களாய். 180

முறபுவிமன் றினுமுலகந தோன்றுதலாற் சாக்கிரமா
மூன்றற கப்பால், சொறபனமா மதுவுமெள்ள நமுவுமைநதாம்
பூமியே சுழுத்தி யாகும், அற்புதமாரு சகா நுபவ மிகுமாறும் புவி

துரிய மதற்கப் பாலோ, கற்பணையி லாதவிட மதி,தமென்று மெள
னமாக காட்டும வேதம 181

துரியதிலந தனைதுரியா தீதமெனின் மயக்கமென்று கருதி
மேலோர், அரியதொரு விதேகமுத,தி யதிதமென்பா ரதுகணக்கி
லாறும் பூமி, மருவுசுழுத தியிறகாட்சி சுழுத்தியென்பா ரென்பது
நீ மனத்திற கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானந் மிபினவிகற்ப
மின்னமுண்டு பேசுக கேளாய். 182

முன்னிலங்க னேறிபழ வருமபி யாசினா முதத ரல்லர்,
பின்னிலங்க வரனவரியான வரிட்டனெனுஞ் சீவனமுத்தா
பேத மாகும், சொன்னநடுப பூமிவந்த ஞானிகளே பிர்மவித்தாந
துயமுத்தா,இன்னமுமப பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறிய யான்
சொல வேனே. 183

நாலாமபூ மியிலவருமுன மூனறுபூ மியுமடைநது நடந்து
மாண்டோ, மேலான பதமடைநது பிறநதுமெள்ள மெள்ள
வநது வீடு சோவா, மாலான பவத்திலவிழா முதற்பூமி
கிடைப்பதுவே வருத்த மைந்தா, காலான முதற்பூமி கைவந்தால்
முத்தியுயகை வந்த தாமே. 184

இபுபுவியி லிருஞான பூமியொன்றி விரண்டிலடைந திருந
தா ஞால, அபுபுருடா மிலேசசரா கிலுமுத்தா குருபாதத்
தானே மெய்யே, தபுபுரைபென நவாகெடுவா நடுவான மறை
களைநீ சங்கி யாதே, செபுபுமொழி வழிதிடமா யகம்பிரம மென்
றிருநது தெளிந்தி டாயே. 185

பிறந்ததுண் டான லன்றே பிறகுசா வதுதா னுண்டாம்
பிறந்ததே யிலலை யெனலும் பிரமமா வதுவு நானே
பிறந்தது நானென் றுகிற பிரமமன் நந்த நானே
பிறந்தது பிறந்த தற்ற பிரமமா நானே நானே. 186

நானென்ற பிரம மான நானேநா னறியே னென்றால்
நானென்ப தேது பினனை நமமுடைப புநதி யென்னில்
தானது மயக்கந தன்னிற சாகுமே சாவா தாகி
நானென நிறைந்தி ருந்த ஞானமா நானே நானே. 187

நிறைந்தவா நெந்த வாறு நிலதெரிந் திலனென் றாயேல்
அறிந்தகாளு சுழுத்தி தன்னி லாந்த மதுவே யாகும்

குறைந்ததற் காநந் தந்தான் குவலயந தன்னி வில்லை
நிறைந்ததே யிந்த வான்மா நிதானமிவ வறிவு தானே. 188

மனத்தினு லெண்ணித தானே வந்ததிவ வுலக மாசூம
நினைத்திடி. லனைக லோக நிறபதவ வறிவி லனறே
அனைத்தையுங் கடந்தப பாலு மந்தமற றறிவி தாமென்
மெனைத்தனி விசாரித திட்டா லேகமாய நிறைந்தோ னானே.

அந்தவா றிருநது கொண்டே யாநந்த மந்ப விகக
எந்தவா றிருநது கொண்டா லெனக்கிது தெரியு மென்னில
இந்தமுன மவத்தை தாமமு னெழுந்திடும விருத்தி நீக்கில
அந்தவா றிருநது நீடி மாநந்த மடைப லாமே. 190

வாதனு வசத்தி னுலே வருகின்ற விருத்தி பெலலாம
எதினு லடக்க லாகு மென்றுதான் விசாரஞ் செயயில
போதமா மிராசன் றுனாயப புந்தியைம புலன்க னெலலாம்
தாதரா யிருக்கப பெற்றற சகலமு மடங்குந தானே 191

விருத்திக ளடக்க வினனம வினோதமாம யோகத தாலே
துருத்திபோ லுது ழுசசைச சுகமுட ளடக்கி னிறகும
கருத்ததற் கிலலை பென்னிற் காரண சரீர மாகிப
பெருத்ததோ ரவித்தை தனனைப பிடுங்கிடி. லடங்குநதானே.

காரண சரீரந தனனைக களைவதெவ வாறென் றேறதில
ஆரணம் பொய்சொல் லாதே யதனபொரு ளகத்தி லுய்த்துப்
பூரண மாகு மெனமேற புவனங்க டோற்ற மென்று
தாமனை வந்த தாகிற றித்ததிடு மவித்தை பெங்கே. 193

அபபடி யிருக்கச சித்த மலைதலால விவகா ரத்தில
எபபடி கூடு மெனனி லெனனைவிட டொன்று மிலலை
இபபடி கண்ட வெல்லா மெனமய மெனக னுப்போல
கற்பித மென்று தானே காண்கின்ற சித்தநு நானே. 194

சித்தநா னிறைந்தோ னென்ற திடமற வாதிருந்தால்
எத்தனை யெண்ணி னுலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்தினை யுணர்ந்த பின்பு நிறகின்ற கனுவே போல
அத்தனை யுட்போய தானே யாநந்த வடிவு நானே. 195

நானென வுடலைத தானே நமயினே னனைக சன்மம்
ஈனராய்ப் பெரி யோ ராகி யிருந்தவை யெலாமிப போது

கானவில வெள்ளம போலக கண்டுசற் குருவி னுல
நானென வெனனைத் தானே நம்பியீ டேறி னேனே 196

என்னபுண் ணிபமோ செய்தே னேதுபாக் கிபமோ காணேன
நன்னிலந தனிலெழுந்த நாரணன கிருபை யாலே
தன்னிய னுனே னுனுத தரீயததை வீசு கின்றேன
தன்னிய னினனு நானே தாண்டவ மாடு கின்றேன 197

வித்தியா நந்த மிந்த விதமென விளம்பி னுமே
பத்தியா விந்த நூலைப் பார்த்து பவிதத போகா
நித்திய தரும கிடடை நிலைதனை யறிந்து சீவன்
முத்தியை யடைந்தி ருந்த முனிவர ராகு வாரே 198

ஆன்ற பதமா மூன்றற்கு மதுநீ யானு யெனுமபொருளிற,
சான்ற தூரியா தீதமெனுந தடையற நிலங்கொண் சைதனியம்,
ஊன்றி யுணர்கதோர விதமபயக கொழிததுத் தடைய மூட
அதுததுத, தோன்றித தானே தானாவர் துலங்குந தமக்கே சுவா
னுபவம் 199

குலவுசற் குருவின பாதக குளிர்புனற் றலைமேற் கொண்டால்
உலகினிற தீர்த்த மெல்லா முற்றபே றடைவா லோல
நலமையா குங்கை வலய நவநீத நூலைக் கற்றோ
பலகலை ஞான நூல்கள படித்தஞா னிகளாய் வாழ்வா 200

சுத்தவாதனையடைந்த

சிவன்முத்த நிலக்கணங் கூறல்.

ஞானவாசிட்டம்.

வவாக்கியப் பிரகாரம்

பெரியவ ரறிவுறு பெருமை சான்றது
விநிஷு கிறியவா மேவொ னுதது
• வரிசையி லுயர்ந்தது வசிட்ட சங்கிதை
• யரியமெய்து ஞானநா லுத்தினை மிகந்தே 1
தெருளுந் மகாகிதஞ் செயா மனவின
லருமைவா சிட்ட ஞான கனை பொப்பனோ

வுரியதாய் பிறவியை யுள்ள தாக்குவன
பெருமைவா சிட்டமிப பிறப்பை மாற்றுமே. 2

பந்தமுற றனன்பர பதத்தைச சோகவென
றந்தரிச சயமுளா ன்றிவி லானலான
சிறதனைத் துயாகெடச- சிததைச- சோநதுளா
னிந்தநூற குரியவ னென்று கொள்கவே. 3

ஒருங்குணா குரவனு முயலான மீகனை
மருங்குறப பரதலுவன வணங்க வனபவ
நெருங்குவெந் துயரி லே நின்ற தெங்ஙன
மருங்குணத் திராமனீ யருளிற் கூடுவென்று 4

நல்லது சிறுவனீ யுரியை நானது
சொல்லுவன கேட்குதி துயாசெய் மோகந்
வெல்லலா மோகந்தான சகத்தின வேறன்றி
வல்லலவா னிறமபடைத் தெனன வந்துறும். 5

இறப்பிலா நிறதமோக மிறையுமீட டெண்ணமின்றி
மறப்பதே நல்லதென்று மதித்ததுயா மனத்தினுகுத்த
திறப்படக காணப்பட ட திலெனச சித்தினுலே
யுறப்பெறு மெப்போதப்போ துயாப சுகமதாமே. 6

வழிபடு மிதனை விட்டு மறுபுற நூலக னென்னுங்
குழிகளிற புரண்டஞ ஞானக குணத்தினுற பிறப்போரக கெல்லா
மொழிவற வொருவா செய்து குறித்தனறயத தானே யுண்டாக
கழித்தலிற பரம வினபங் கற்பங்க ளாலுங் கூடா. 7

அலைசெய்வா தனையைச சேட மறவிட னல்ல தென்று
நிலைபெறு முததி யென்று நிமலமா நெறியீ தென்றுந்
தலைமையோர பகாவ ரனன திருவகைச சநந நல்கி
யுலைதரு மலின மொன்ற தொழித்திடுஞ் சுத்த மொன்றே. 8

மடமையின செறிவே மெய்யாய மலியகங் காரந் துன்றிப்
படாதரு பிறப்பை மேனமேற் பாயிலிககு மலின மென்ப
ரடாமறு சநந மென்னு மங்குர மினற்ச செநந்ச
கடமுனை யானித தொக்குஞ் சுத்தவா தனைய தென்பா. 9

மெய்தரி நிமித்த மாகத் தரிப்பதாம விளம்புஞ் சுத்த
மெய்தினர் பிறவி யான வனத்தத்தி னென்று மெய்தார

நொய்தினி னோக்க வேண்டு நோக்கெலா நோக்கி யின்பஞ்
செய்திடுஞ் சீவன் முத்தி சேர்ந்தவ ரெனன லாமே 10

ஆன்றதோர சீவன் முத்திப பதத்தினை யடைந்தி ராமன்
பூன்றமா மனத்த னுன நெறியினைப் புகலக் கேட்டிற
சானறவிக கேள்வி யாலே சரைமர ணங்க டீர்தி
தோன்றலே யெனவான மீகித தொன்முனி சொல்ல லுற்றான

சதுமறை நூல்க ளியாவுந தரித்தனன் விநோதத தாலே
யெதுபய மென்ன வஞ்சா திருந்தனன் சின்னாட பின்னா
முதுபய நதிக ளியாவு முனிவர திடமுங் காண்பான
கதுமெனக காத லானுன் காரிநிக கமலக் கண்ணன. 12

தந்தைதன் சரண மான நகமெனுந தாது பூத்த
வந்தமில் கமலப போதை யன்னமபோ லணைந்து தாழ்ந்து
முநதைநன் நதிக டேவ ராலய முனிவா கான்க
ளெந்ததின் னருளிற் காண்பா னெண்ணிய தென்ற னுள்ளம்.

முடிவிலா திரந்த தெல்லா முடிவுறு திலலை நினன
லடியினேன் முன்னம வேட்ட வரமுநீ யருடி யென்னப்
படிபுகழ் வசிட்ட னோடும பாததிப னினிதி னெண்ணிக்
கடிதுபோய் மீடி யெனனக் காகழல் வணங்கிப் போனான். 14

தம்பிய ரோடு நனனா ளேகித்தன் னாடு நீங்கிப்
பம்பிய நதியுங் கானும பறறறோ ரிடனும பாலை
வெம்பிய நிலனும வேலைக் கரைகளும் விலங்கற சாவும
வம்பிய லலங்கல் வீர னோகுகினன் மகிழ்ச்சி கூர. 15

துன்னுறு மமரா போற்ற மாநிடா துதிப்ப மீண்டு
தன்னுயா சிவலோ கததைச சாாதரு மீச னென்னப்
பொன்னுல கத்தை மேவும புந்தரன் புதலவ னென்ன
மன்னுறை யயோத்தி புகதான மலர்சொரிந திபாரு மேதத. 16

நோக்கிய தேச நீதி நுவலவுறறுப புலரு முன்னே
சேக்கைகின் நெழுநது நிதத நியமங்கள் செய்துந தாதை
நீக்கமில் சரணந் தாழ்ந்து நெடுந்தவ வசிட்டன் முனனோ
வாக்கினுன் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டோம். 17

தந்தைசொற் படியே தானை தன்னுடன் வேட்டை கண்டும்
பந்துமித திரர்கள் பின்னோ தம்மொடும பருகி ராரீத்
திந்துவு மமுதும் போல நிருபருக் கினிய செய்து
மைந்துட னீரைந தாண்டு புககன னனைய நாளில். 18

அருள்செய வல்லை நீயென் றரும்புகல் புகுந்தே னின்னை,
வெருளுதும் புலிபோன மொய்ம்பன் விண்ணவர்க் கிறைபோல்
வீரன், மருளுறு மரக்கர் காலன் வாய்மைநின் முதன்மை மைந்
தன், மெருளுறு மிராம னென்னுஞ் சிகைமுடிச சேயை யீவாய்.

தேவரிற் றேச மிக்க வென்பெருஞ் சேமந் தன்னு
லேவரு நிருதர் சேனை யிராமனே யெளிது கொல்லுங்
காவல சிறுவ னென்னுங் கவலையை யொழியென் போல்வா
ரோவலிற் சங்கை யான கருமத்தி னுள்ளம வையாரா. 20

இயாரினு மிராமன மேன்மை வசிட்டனு மியானு மாதி
யாரிய ரறிவே மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டி னநதப்
பேரிய லானை யீதி பெருமையோர் கொடாத துண்டோ
வீரிய வரக்கா மாய்தன் மெய்யென விளம்பி விட்டான். 21

மாதவன் முனிவு நோக்கி வசிட்டனு மனுகு லத்தே
சாதனய்த் தசர தப்போ தரிததனை சபதங் காவாய்
திதுறிற் பிறிதார் காப்பா திருத்திரீ நிறுத்து நீதி
மேதினி கடவா தெனறால் வேந்தரீ கடக்கற் பாற்றே. 22

எரிகாக்கு மமுதென்ன விமமுனிவ னனிகாக்கு மிராமன்
றன்னைச, செருவாழ்க்கை யரக்காசெயுந தீங்கணுகா தெனக்
கேட்ட திண்டோள் வேந்த, னருள்வாய்த்த குமரனெது செய்கி
ன்றா னெனவுழைய ரங்கை கூப்பி, விரிதீர்தத மாடிவரு நாடொ
டங்கி யுறுதுயரம விளம்ப லுற்றாரா. 23

பதம்பணிந்து வேண்டியபின் பண்டைரிய மஞ்சிறிது பண்
ண நிறகு, மிதந்தருமா தருநிதியு மில்லமும்பொய் யாதலினு
லென்னே யென்னுஞ், சிதம்பநெற றுகிலடிசில் சீதரீ ராதிகளிற்
சிறதை தீரு, மதந்தவிர்சந் நியாசியர்போன் மானமிராச சியமகிழ்
சசி மறுக்க மாற்றும். 24

மீட்டணுகா தகததுயர்போம விளம்பென்ன முகிற்சுரலால்
வெம்மை தீர்த்து, வாட்டமறு மயிலென்ன மகிழ்ந்திடர்போ யரு
ண்மூததி மடவ னேனைச், சேட்டமுறு மாதவரீ செப்பெனமுன்
செப்புதலாற் செப்பு கினறேன், கேட்டருடி மேலவாரசொன்
மறுக்குநரியா ரெனவினிது கிளத்த லுற்றான். 25

தந்தையிவ னிற்பிறந்து வளர்ந்துபல கலைரித்துச் சதாசா
ரத்தால், வந்துயாநன் னதியாடி வாரிதிசூழ் புலியுழன்று வருத
லோடு, மிந்தநெடுஞ் சகமோகத் திச்சையெலார் தீர்த்ததிதி லின்ப
மில்லை, யந்தமுறல பிறப்பதற்கே பிறப்பதுமீட் டிறப்பதற்கே
யறித்த மியாவும. 26

பாவமதா யாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்கும் பற்றின் று
யுந், தாவுமனக் கற்பனையாற சம்பந்த மாயிருப்புக சலாகை போ
லா, மேவுபெருஞ் செலவததுக் கிடமாகு மெப்பொருளும் விட
யத் தாலும், பூவலயத தாலுமெது பயன்யாமார் வருவதெது
பொய்பொய் பொய்யாம. 27

யாதியாா பெற்றதென விவ்வண்ண நினைவேற்கு வழிச்செல்
வோக்கு, மோதுகா னலிலமபு முறைமைபோற பொருண்முழு
தின் மூளா வாசை, பேதியா விததுயாபோ நெறிநாடிற் பெருந்தரு
தான் பெற்ற தீயால, வேதலபோல் வேகினறேன் விடரடைகல
லாந்திறவா வெய்ய மோகம. 28

இனமிகழு மென்றஞ்சி யித்துயருக் கழுதாறறே னீன்ற
மாதா, தனமுதலா மாபத்தோக கெனச்சிறதா வினஞ்குழலுந்
தான மாகுங், கனமிலதா முதார்மதா மென்னினுமின் பம்பய
வாக் கயவ ரென்ன, வனகரெனத் தரமறியா தரசரைப்போ
லடைந்தாபா லனுஞ்ஞ செல்வம். 29

கருமவகை யால்விரிநத கட்செவிப்பால் விடமாகுங் கண
க்கே போலாந், திருவெனுஞ்சு றைக்காற்றும் பனிபோலச் சித
றாரார் சேரா சேர்ந்தோ, ரிருவகைக்குங் குளிரந்தினியர் நன்றி
யறி வோரறிஞ ரினியோர் சூரா, பொருவிலெவ ருந்திருவாற்
புழுதிசெறி சுடாமணிபோற புனமை சோவர். 30

தீதடையாச செல்வர்மொழி திறம்பாத சூராநடுத் தெரிநது
நோக்கு, நாதரிவர் மிகவரியா நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி நனைபோற்
செல்வஞ், சாதனத்துக் கரிதுளத்தை யிழுத்திமைப்பி லிறுந்
தலைகீழ்த் தளிரி னுன்ற, வோதுதுளி பொத்தவுயிர் மத்தரென
வகாலத்தி லுடல்விட் டோடும். 31

வளர்புலமா மராதீண்ட மனமயர்வோ மெய்யுணர்வு வாய்
த்தி லாதோர், தளாவுறுகா ரணம்வாணட் டனிமோக மெனுமுகி
லிற் சார்மின் போலு, மளவுபடு முடன்மெய்யென் றமுநதிநா

மிதின்கிழே மாகா யததைப், பிளவிடவா யுனைப்பிடிக்கத் திரை
கோக்க வெளித்தினைப் பேண வொண்ணு. 32

சர்ப்பருவ மேகமெனத் தைலந்தீர் விளகென்னத் தரங்க
மெனனத், திரபபடீங் குவதாகிச் சிறிதுமினைப் பாறாத சிந்தைத்
தாகிப், பரபுடைய சேட்டையதாய்ச் சூனியமாம் வாணுளின்
பயனை நாடி, ஹரபரிய துயராக்கு மொட்டகதன்கு குயிர்தொ
லைக்குஞ் சூலே போல. 33

அடையவேண் டியதடைந்து மேறறுயர மழறின்ப மளவி
லாதாயக, கடையதாந் தருவிலங்கு பறவைகளபோல வீணுள
கள் கழியா தாகித், தடையிலா மனனத்தால் வாழ்வதே யுயர்
வாணுள் சன்னந தீரந் தோ, ருடையபிற்ப புயரநத்தாந் கிழுவேச
ரிப்பிற்பபா மொழிந்த வெல்லாம். 34

அவிவேகிக் குபாரஞ் சாதிரமெப் யறிவிலோக கங்கம
பார, விலசாந்தி யிலலாதேயக் குளம்பார மவாவினாககு ஞானம்
பாரஞ், செவிதான வருவாணு மனம்புநதி யகங்காரஞ் செயலக
ளெல்லாங், குவிபார மாஞ் சமடா கடைமீடோலப் புநதிநலங் கூடா
தாக்கே. 35

மனத்துயரு மாபதனும் வளாதொழிந் மகங்கரத்தால் வரு
மித் தைப்போற, கனத்தபகை யிலநுநெடுங் காலமவினை யிதுசோ
ந்து கலங்கா நினறே, னனத்தெடுதென் னிறுகரே னருமபோ
கம் விளம்புவதென னகங்கா ரஞ்சோ, தினத்தொழிலக ளோம்
முண வனைத்துமபொய யகங்கார தீர்தன மெய்யே. 36

அகங்கார முகிலபடா வாகைமலை மலவிகையவ் வளவிற்
றுகு, மிகுருதுயரிவ வகங்காரத் தொழிலபிரதம பேதைமையின
மிகவு நொந்தேன, செகந்தனிலா பததிடமாய்த திரநதறப்ப தாயு
ள்ளாயத் தியக்க மாயு, முகந்தவிசா ரமுமுணாவு மிலாவகங்கா
ரம்போமா றுபதே கிப்பாய. 37

காதலெனு மனைவியின்பின செலகிறை மனமென்னுங் கடிய
ஞானி, பேதைமைமே விபவெனைப் பிணந்தினனு மாறுபோற
பிடுங்கித் தினனு, மோதுபெருங் காற்றினுன முறிந்தெழுந்த
துருமபுபோன மோக மெய்த, வாதைமனம் பெருமபாழின் மிக
வீழ் வதினூர மலங்கத் தள்ளும். 38

கடுமனவன பேய்கனலிற கொடிதாரு மலைகளினுங் கடத்தற்
கொண்ணை, நெடுவயிராத தினுமவலிது கடலபருகி மேருவினை
நேரே போததுச,சடுகனலை விழுவதுகினு நிறுத்தரிது புலனமுழு
தூந தோன்று மூலங், கெடுமுலகி துண்டெனிஹுண டிலதாகி லீல
திதனைக கெடுததல வேண்டும. 39

வரையிலெழு வனமபோல மகிழ்ச்சியிட ரிவையனைத்து மன
த்திற் றேனறும், புரையிலவிவே சுததினமனம பொன்றிலவை
பொன்றுமெனப புநதி செய றேன, கரைதலறு மோகமெனுங்
காரிருளிப றெழிநடவங்காக காத லல்லா, ஹைநருகா மாதிக
ளா முனாககிரை யுணாவெனுமவிண னுலாவு மனமே. 40

ஆநரித்த நற்குணங் ளாகுனிற்ற நந்திரிபோ லாசை யாலே,
சேதமுறுஞ் சொருபகிலை செநிதரவல லைமயிலலாச சிந்தை
யேவகண், மீதுவலை யுறுபுட்போன மெலியவரு மாசைததீ வெது
பப நொந்தேன, கோதிலமு திறகுளிததுங் குளிராதென நென்
மனத்திற குறிகுகின் றேனா 41

பிண்ணுபுக சுததிருளபோற பேராண்மைத நீரரையும் பிதி
செய்யும், நன்னயனங் குருடாகு முபசாகத்தத் தோாதமையு நடுக
கஞ் செய்யுங், கின்னமுறு காதலெனுங் கிழமடநதை பொருபொரு
ளுங் கிடடா தேனு, மின்னிதிய ரபந்தெவாகும பின்னெடரு
மனோரதமு மெயதா தாகும 42

முதிபருவத தளாச்சியான முடியாத நடனகதி முயலவா
ளாகி, மதிமகிழ்ச்சி யுநடிக்கு மாடுவந்த தியைப்போல வருதது
மாசை, யெதிவிடைததற கருமபொருளிற் சென்றெயது மமைந
தாலு மின்பந தேடுங், சுதியறவோ ரிடததுறைபா துலகினற
வானமபோற காத றுனே. 43

காவினமதா வண்டென்னப பாதலமகின் டிசைபனைததுங்
கணதது லாவும, வாவிலளா மயலொன்றே வருததமனைத தினும
பெரிய வருதத நலகு, மேவுமா னுறைபவாகருந துயாசெய்யு
மாசையெனும வீகி கைக்குத, தேவாபுகழ மந்திரமாளு சிந்தை
யற லுலகிடாபோளு சிந்தை யறநல். 44

பைநதொடியா ராசைநோய் கெடபீர மனிதரையும் பதுமந
தன்னை, முந்திரகிக் கதிபோலு மினிராவிக்குந கனலிடியின முனை
கூ வாளும, வெந்தகிருப புப்பொறியு மெனக்கொடிய மனவேட

கை மேரு வொத்தோர், சுந்தரஞா னியர்தீரர் சூரையெல் லாமி
மைப்பிற் றுரும்பு செய்யும். 45

ஈரித்த குடனரம்பாற் செறிநதுபல விகாரியா யிரங்க வாடிப்,
பூரித்த வுடல்பிறப்பிற் பொலிநதாலுந் துன்பத்தின் பொருட்டே
யாகும், பாரித்த சிறிற்பொரு சிறுதுனப மனுபவிகரும் பகர்ந்த
மெய்போ, னேரிட்ட குணமிலதுந் துயருளது நீசமுமா நிலைவே
றுண்டோ. 46

அறபமதாஞ் சகாசுகத்தி லமுநதுமுட னிலையெனினு மழி
வென் றாலு, நற்பலமென் னகங்கரானு ககமாகிப பொறிபசக்க
ணலோ டாறுங், கற்பனைசெய் மனத்தொழுமுடி மாசைமனை
வியும்வாயாங் கடையு மாங்கே, பற்பலபல் லென்புகளாந் தோர
ணமு நாக்குரங்கும் பயின்று தோன்றும். 47

நிதியுமா சுஞ்செயலு மிவ்வுடம்பும் வேண்டுவன நிற்கி னன்
றே, விதியில்வரு காலனற் சிலநாளி லிவைபெலாம் வீரது
போகு, முதிர்மொடு தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த்தாழ்ந்
தோ ருயர்ந்தோ ரொத்தே, யதிகசரா மாணமுறுந் தரமறியா திவ்
வுடலி லழகென் கொல்லோ. 48

மின்னிடத்திற் சரஹகால மேகத்திற் கந்தர்வ வியன்மு தூரி,
ன்னன்னிலைமை யெண்ணுவோ னெவனவனே யுடனிலைமை நாடு
கிறபோன், மன்னுகிலா தசைநதுபல தொழிற்றரங்கஞ் செறி
பிறவி வாரி தன்னி, லென்னபிறப பெய்துகினு மிளமைமிகு துய
ரத்துக் கேது வாகும். 49

தொலைவறுமா பத்தெளிமை சொல்லின்மை மடமாசைத்
துவட்சி யெய்தி, யுலைவறுசை சவத்துடனே யுலையியல்பா மனங்
கூடி யோத நீரி, னலைமடவார் விழியனலின் கொழுநதொடுமின்
னிலைவக்கெல்லா மலைவு கற்பித், தலைதலுறு நாய்போல மலமரு
ந்து மற்பத்தான் மகிழும் வாடும். 50

மண்ணுகரும் விண்மதியை வரவழைக்கு மிம்மடமை மகிழ்ச்
சியாமோ, நண்ணுகுரு தாய்தருதை யுறறோமாத் தோரெவர்க்கு
நடுக்கங் கூரும், புண்ணுறுசை சவமபயததுக் கிடமாகுங் குறற
மெலாம் பொதிநத கூடா, மெண்ணுமவி வேகவிடன் வாழ்மனை
யாம் யார்க்குமிதி லின்ப மெய்தா. 51

இப்பருவத் தந்தமகன் றிடரில்வி மெவ்வனத்தி லேறி
நெஞ்சா, மொப்பரிய பொந்திலுறை காமனெனும் பேயறைய வுள்
ளம் வாடுஞ், செப்பரிய விரிவுடைத்தாய்த் தெளிந்துபரி சுத்த
மாய்ச சிறந்த தேனு, மைப்புயளு ணதிரீர்போன் மதிகலங்கு
மெவ்வனத்தின் மயங்கு நாளில். 52

கருத்தெனுமான் மருண்டோடி விடயமெனுங் குழியில்
விழக் காய மென்னு, மருத்தலத்தி லெவ்வனமாக கடுங்கான
லெழுந்துமிக வளரா நிற்கும், பெருதததுய ரிளமைநல மெவ்வள
வுண் டவ்வளவும பெருகா நிற்கு, மருத்திகளு மெவ்வனமவ் வள
வும்விரைந் தெழுந்துமிக வளர்த்தஞ் செய்யும். 53

எத்திறத்தோ ரெவ்வனமாயிடையூற்றைக் கடந்தெளிதி னே
றவல்லோ, ரத்திறத்தோ ரேபுருட ரவாகளே தொழற்குரியோ
ரவரே சான்றோர், மெய்த்திறத்தோர் சேரிடமாய் விநயநிதி
படைத்தருளால் விளங்கா நிறகுஞ், சுத்தகுண வெவ்வனமவ்
வுலகிலுள தோவிசுமபிற் சூழ்கா ணெட்டோ. 54

சுருது நரம்போ டென்பு தசைசெறி பாவை யொப்பா
ரெந்திரத் தியங்கு மங்க பஞ்சரத் தினிமைபென்னே
கந்தமென் குழலார கண்ணிற றேறசை கண்ணீர் புண்ணீர்
சிந்தையிற் பிரித்து நோக்கிற் சீரிதேன் மோகளு செய்வாம். 55

மேருவின் குவட்டின் வீழும் விரிதிரைக கங்கை நீர்போ
லாரமுற றிலங்கு கினற வணியிழை மடவார கொங்கை
யூரயன் மயானந தன்னி லுற்றபோ துருண்டைச சோற்றி
னேருறு கவளம் போல நிரைநிரை நாய்க டய்க்கும். 56

மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழிக்கு நன்காய்த்
திவினைச சிகைசேர் மாத ரெனுங்கனற் றிரணம் போல
யாவரைச் சுடாது தூரத் தெரிகினற நரகத் தீக்குப
பாவையர் குளிர்ந்த மேனி பசையிலா விறக தாமே. 57

மாமடஞ் செறிந்த நெஞ்சின் மனிதராம் புட்டி டிக்கக்
காமனாம வேடன் விசும வலையொப்பா கருங்கண் மாதர்
திமனச சேரூர் சன்மச சிறுகுழி மீனா மாந்தர்க்
கேமவா தனைக்க யிற்றுத் தூண்டிலுக் கிரையு மொப்பார். 58

முதுதுயர் விலங்கு மாகி முடிவில்கா மாதி யென்னும்
புதுமணி வைத்த செப்பாம பூவைய ரின்பம் வேண்டே

னிதுதசை யிதுநெய்த தோரென் பிதுநரம பிதுவென் றெண்ணில்
விதுமுக மாதா வேடகை விரோதமாளு சிறிது நாளில் 59

பாரியை யுடையோன யாவ நவனுக்கே பற்றும் போக
நாரியை யிலலா தார்க்குப் போகத்தி னலமெங் குண்டாவ
காரிகை தன்னை நீவறெ கருதனுறு சகத்து நீங்கும்
பேரியல சகதது நீங்கிற் பிரிவிலபே ரின்ப முண்டாம 60

வந்துறு போதி னன்னாய வரியளிச சிறகு போலச
சந்ததஞ் சலித்துத் தளளற கரியதாம போகந் தனனை
முநதுநோய் மரண மூப்பு முதலவாந் துயாகட கஞ்சிச
சுந்தையில் விரும்பே னெவ்வன சோவரும பத்ததைச் சோவேன்.

ஈற்று ஸைச வத்தை பெவலனம விழு வகு மிததை
மாறுறு சரைவி முங்கு மபசக நோய வருத்த மிதந்
பேறுறு சரைகைந் கொண்டாற போறி வரனறிட டோமே
வேறுறு மணங்கான முண்ட மெல்லிய லகலு மார்போல 62

புரையுட னெகிழ்வு சோவு பொருந்திய லோபந் துனபந்
கரையுறு கருமந் தனனில் வலியினமை கநீநோய் தோற்றம்
வரைபொருள் செயமாட டாமை மைந்தமே முதலோ நிகதை
சரைகரை வருகா லத்துத் தருந் துயா விவித மாகும். 63

விருத்தராய நடுக்கு வோரை மிதத்திரா மைந்த ருந்நா
கருதனுறு மாதா தாசா நலகலையவ காணெ னுதாய
வருத்தமுஞ் சரைய முற்று வலிகுண மிழந்த மூப்பை
யருத்திவர் தடையுங் கடடை மாந்தமு கடையு மார்போல 64

குற்றமு மிளைப்பு மேவிக் குறிதனந் யுளததைச் சுட்டுத
துறறவா பத்துக் கெல்லாந் தோழிபா மாசை துன்னு
முற்றதோர பரலோ கதனாக குறுதிபே தெனறு மூப்பிற
பற்றுறு பரிகா மந்திர பயமிகப் படரு மன்றே. 65

ஆதரச செருக்கு மலகு மருநனுதற கரிது மூப்பிற
காதல்செய் வலியி லாமை சருத்தலம வெவறு சோரும்
போதுறு நீரா முற்றற பூசனைப் பெருங்காய் போல
மேதகு காலன மாந்தா வெண்ணைத் தலையைத் தினனும 66

மரணமா மனனன முன்னா வருககை கவரி விசிற
திரான்று வியாதி யாதி யாடிய சேனை செலவூ

தரமறு நரைவெண் சாந்தா சரீரமா மனைக்கு ளாபத்
துரவலி யின்மை சோர்வா மொண்டொடி மகனிா வாழ்வா. 67

நரையுறு தீவா ணளாம் பேயுட னண்ணி வாழ்வென்
சரைவெலற் கரிதி யார்க்கு மீடணை மூனறுந தளநு
நிரைபவத தவினா யாகி நிகழின்பப பொருள்க னெல்லாம
புரையுறு மெலியா ணூலபோற காலனற் பொன்று மன்றே 68

மகரநீர கடல்கு டிக்கும் வடமுகக கனலே போலச
சகலமும் விழுங்குங காலன சகத்திடை விழுங்கா தில்லைப
புகலரும் பெரியோ ரேனும் பொழுதொரு கணமுந் தாழா
னகிலமும் விழுங்கித தானே யகிலமாய் நிறகு மன்றே 69

விழுமியா சுபத்தின பாலா மேருவை யொப்போ ரெல்லாம
பழுதறு கருடன கொல்லும் பாம்பெனக் காலன் கொல்லும்
புழுதியோ டிலைது ருடபு பொன்மலை புணரி வெள்ளரு
செழுமயேந திரமுங் காலன் சிதைத்துதன வடிவ மாக்கும். 70

அகல்பூதக் கொதுகொய் மண்டமெனுங் காயுருத்த வத்தி
யாயும், பகலவனே கண்ணாகப் பகற்பொழுது பாரைவாற் பதங்
கள் பாததுர, சகமெனுந்நொல வனதனாலக பாலரெனும் பழம்
பரித்துத் தானே தினனும், திகழுலகா மணிமாலைக் குணமூன்
றற கோததணிநது சிந்துங் காலன். 71

சிறியசகப் பழங்குடிவிற சிதறுலக மணிபமனாரு செபபிற
சேர்க்கு, மறிவிலபல பூதமாம விலங்குந்நெம் பழவைகளு மளவற
றெங்கு, முறிபவுலா சகப்பாலை தனிலவேடடை யாடிநெடு முறு
கற பத்திற், பொறிவடவைத தாமரைசோ கடலவினையாட டோ
டைகளாப் பொருநதுங் காலன் 72

கைபபிடுனாடு புளிப்புக்காரப் பிவைமுதலாரு வைபடைத்த
கனபூ தத்தா, லொப்பரிய பாறயிரை யாதிபாய வருகின்ற வுத்தி
தன்றாற, றுபபுடையன விவிதமாந தோற்றமுள சகவகனிற்
சுறறிச சுறறி, வைபபுடைய வவற்றவற்றும் பெருங்கறபம் பலகா
லும் வட்டஞ் செய்யும். 73

தொல்லுலகிற் றேன்றுகின்ற சராசரமாம பொருளனைத்
துந தொலைத்து மாறறி, வெல்லரிய சங்கார காளாத திரிமிகவும்
வெருட்சி மிக்க, வல்லபமா நடைபுண்டத்தாய் மாதாநனை மனைத்து

முடன் மருவப் பட்டு, புல்லரிய சகமோகப பொறிவனத்திற் புவிப்
பேடு போல வாழும். 74

படாபூதந் தொலைத்திரதம் பயில்புவிபாம் பானபாத் திரங்
கைப் பற்றி, மடலகுமுற பலங்கமுநீர் வனசமென வுலகநிரை
மாலை சூடி, விடுகோடை யிடிநகைக்கு நரவரிபை வினாபாட்டு
விகங்க மாக, நெடுநீளவன் புயமாய்பொ சரத்தினிடை யேநது
கின்ற நெறிய ளாகி. 75

மன்னுசரற் ககனமபோன் மாசினறிச் சுரவினை மதுர
மேவி, முன்னுயர்கா லனைக்கேளீஇக கோகிலக்குரு சாககொண்டு
முழுது மின்மை, பென்னுமடற சிலைதாங்கி யெழுதுயரா கிய
கணைக ளேநதி யெங்குந், துன்னுட மமபுரிநது தனவசமாய்
மிகவிளங்கிச் சுற்றி நிறும. 76

பொன்னுலகு தரியனியாம புணர்பாவ மெனுதூலாற் பூட்
டிக கட்டும், பன்னரசு சிலமடிகளைப் பாதலமாம் பதத்தனியும்
பானுத திங்க, னென்னுமணி சேரிமவா னெனுமெனபு மணி
மேரு வென்னும பொற்புண, டனனிருந் தினுநதரிக்குஞ் சுககா
வெற பணிகலையாத தழுவு மனதே. 77

பின்னுறததாழ்ந் தலைநதிலங்கு முருநனவா கனமயிலின பீனி
சூடு, முனையனப பெருங்குழிகள் பயஞ்செய்யு மதிசசடைதாழ்
முடிகள் பூணுங், கனனியுமை குழுகவரி மலைநிகாபை ரவாடுங்
கவநத மேவும், பன்னயனக குழிவிளங்கு மிரதிரன்றன் மேனி
யெனும பரிபோ டேநதும். 78

மிகவுணங்கு சாரீர கடவாங்கப பங்குகளால் விளககந்
துன்று, மகமுடைததாய்த் தலைததானே பயஞ்செயது புவன
மெலாந தொலைத்து மாறது, மகிலமுமா மொருவடிவின் முடி
வட்ட மெனுங்கமலத் தலங்க லோடு, நிகரினட மமபுரிநது பெருங்
கறபந தனிலவிளங்கா நிறகு மன்தே. 79

பொருள்களெலாம பொருளனறங் கடியமன மகங்கரத்தின்
பொருட்டே யாகுந், தெருளுபா வங்களெலா மபாவமாம் பவ
முடிவு தெரியா தாகு, மருளுமதி யாகுலத்தா லுளமவெதும்பு
மாசைநோய் வளரா நிறகு, மிருண்மயநீர் பவரரிய ரெவ்வனந்
தான் வருததத்தா லேகா நிறகும. 80

கொண்ட பாவனை பிறவியாம் பூதங்கள் குலைந்துபோந் திசை
தோன்றுகண்ட தேசங்கள் பிறசொலாத திரிந்திங்கனகிரி துக
ளாகு, முண்டெனுந் தனமை விழுங்கிட வுலகுபோ மும்பாபோம்
புவனம்போ, மண்டு வாரிபோ முடுக்கள் போந் தானவர் வானவர்
கணம்போகும். 81

சித்தா பொன்றுவர் துருவனுஞ் சிதைருவன் சிவனயன்
றிருமாபன, ததது வந்தனி லென்றுவா காலமுந் தருமமு
முடிவாகு, மதத வானுமபோ மயக்கமே தருவதாய வாகுகொடு
செவிககெட்டாசு, சுதத மாம்பொரு ளொன்றினு லிகழவுறத
தொலலுல கிழிவாகும் 82

இன்ன போதுமங் கலங்கனா மிருதுவீ தியாத்திரைக் கிது
கால, மன்ன தேயுற விபசுந் மிருந்தவா வறபுத முளபோக,
மென்ன வென்னவா ளாநினைத் துலகங்க விறக்கின்ற வுயந்
தோரை, யுன்னி முநதுறப் பகலெலாந் தேடிடா தொழியுமேற்
றுயிலுண்டோ. 83

மனைவியு மகாரும் பொன்னு மமதைசெய் தமுதம போல
நினைகிளு னேயுஞ் செயது நீணிலக் துள்ள வெல்லா
மனையவாக் காகச செய்வ ரருந்திக ளான வெல்லாம
வினையுற முடிபுகு காலை விடங்கனின் மயக்கஞ் செய்யும். 84

பகையெலாந் துரநது தாளிப பாககியம் பலவந் தெய்த
விகலறத துங்கு நாளி லெவவிடத் திருந்தோ வநது
மிகையறு காலன் கொலலும் விவிதமா மிடத்தி னின்று
வருநதினவந் தொன்று வாரபோன் மனைவிசேய் முதலா மாயை-

கற்பமாங் கணகா லத்திற கமலபோ னிதஞ் மாய்வா
சிற்பமாங் கலை ளாலே செறிந்தகா லத்தின சால
வற்பமு மகதது நாடி யளபபுறு புநதி பொய்யாம்
பற்பல தீதின மாலும் பயிலுமன் னுயிரக ளெல்லாம். 86

கற்றவ ரிரியா சாலக் கருமமுந் துயிரி னுலே
யுற்றஞ் னிபமா மெல்லா முயிராதரித துமலவ தெங்க
னற்றவத் தினமு மேலாஞ் செலவமு மந்தச செய்கை [வோம்.]
முற்றுமாய்ந் துளத்தே தோன்று மியாமுமம் முறையிற செல்

பிணிசெயா பத்துச் செல்வம் பிறப்பிறப் பென்ப வெல்லாங்
கணிதமாவ சுணத்திற போகா தனவில்லை கடிய குரன்
றுணிவனோ ரேழை யாலே நூறுட றுணிபு மொன்றற்
பணிதரு கீழோர் மேலாம பலவட்டம் வருமிவ வாறே ௬8

அனையகுற் றங்க ளாங்காட டெரியினு லறவும வெந்த
நிலைவினி றிறகா னறபோ னெடியபோ கபக டோன்றா
வினையுறு மரணம் வாணு விரண்டையும் விரும்பு கிலலே
வினையேதா றிடரு மினறி யிருந்தவா றிருக்கின் றேனல். 89

தெரிவுறு வயதில் வந்த புரதியாற சித்தந தனைப
பரிகரி யாது விட்டாற பரிகரிப பதுமற நெநகாள்
விரிவிடம் விடம் தன்று விடயமே விடமார் துன்பம்
புரிவிடங் கொலவ தோமெய புலன்மறு பிறப்புகு கொலலும்.

மகிழ்வுசோர் வுறவு சாவு வாழ்வுசா வென்ப வெல்லாந்
திகழ்வதா மறிவு சானறோ நெதையிற் பந்த மாகா
புகலுறு மாயு வாயுச சித்திய புடனீ ரொக்கு
நிகரறு போக மேக மிடைபெழு நெடுமின போலும். 91

மாநதாத மிளமை நிலலா திவையெலா மனததி னெண்ணிச
சாநதிகொள் பெரியோர் நீவி சமாதியோ கததைச சாமி
னாய்ந்தவெள சிந்தை சீவ நாயகன் வசமா கைககே
யேயந்தது நிலையு மெய்தா திறைவனைப் பிரிந்தாள் போல. 92

ஆதலால் வருத்தங் குற்ற முபாதியோ டைய மின்றி
மீதுறு மோக மின்றி விளங்கிய நிலைமை யேது
காதலசெய் பின்ப மிகு விடயமாங் கனலில விழ்ந்தாந்
தீதுறு நிலைமை யேது நியினு விரதம் போல 93

வசனமாந தொழிலே யன்றி வருபவந தானவே நில்லை
யசைதரு புனலை யன்றி யளக்காலே றிலாத தேபோ
னசையுறு பெரியோ ரெங்ங னவையுறு துயரந தீரந்தா
ரிசையநீ யுணராத தந்த நிலையினை யெனக்குச சொலவாய். 94

இந்நிலை யிலதா வேனு முள தியம் பாரா வேனு
மந்நிலை யைய மின்றி யகயகர மின்றி யானே
துன்னுற மாட்டேன செய்வ தேதெனிற சோறும் வேண்டே
னன்னய நீரும் வேண்டே னலம்பெறு துகிலும் வேண்டேன். 95

முழுகுத றுன மாதிரியமங்கண் முழுதுஞ் செய்யென்
விழுமிய சுருமஞ் சம்பத் தாபத்தின மேவே னியாக்கை
நழுவுவ தன்றி யொன்று நயக்கலன் மவுனி யாகி
யெழுதுமோ ஸியமபோற காமங் கோபமபற தின்றி நிற்பேன்.

எனவுரைத் தமல சித மதியென வினியோ னின்சொல்
வினவுநல விவேகந தன்னுல விரிநதலா மனததி ராமன்
மனமகிழ முனிவா முன்னா வாய்மொழி யமைநது நின்றான்
சுனமுனை முன்னாக கேகா ரவந்தவிர சலாபி போனறே. 97

→|||←

சு க ர் க தை.

→|||←

ஈதவ றுரைத்த பின்ன ரிராமனை யினிது நோக்கி,
காதிசே யுரைப்பா னீயே களங்கமில் புநதி யாலே
திதற வளைததுங் கண்டாய் தெளிவுறப் பிறிதொன நில்லைப்
போதமாா ககனு நீயும் புநதியா லொப்பி ரன்றே. 98

இசுலற வுணர்வுற் றேனு மிபோபற நயந்தா னென்று
மகமுனி யுரைப்பக் கேட்ட வள்ளலு முரைப்பா னையா
வகமறு முணாவுண் டாய் மாறுதன முன்ன மின்றிச
சுகமுறப் பினனுண் டான தெங்ஙனஞ் சுகனுக் கென்றான் 99

என்னலு முனிவன் சொலவா னெழுபிறப் பறுககு ஞானந்
துன்னிய சுகனு நினபோற ரெலலுல கியலபை நாடி
மன்னிய விவேக முண்டாய் மாசறு முணாவு பெற்று
மநகிலை யைய மாகி யாறுத லறறு னனறே. 100

விடலரு மசைவு விட்டு விடயத்தின் மீண்ட ரெஞ்சன்
வடவரை யுறையுந தாதை மருங்குற வெய்தி யிரத
விடருறு மாயை வந்த தெங்ஙன மிறப்பு தெங்ஙன்
ரெடாபிலா ருடைய தெமமட் டென்றிது தோன்றிற் றென்றான்.

அன்னவன் கேட்ட வெல்லா மறிவுற வுரைத்த போது
முன்னநா னுணர்நத வாறே மொழிநதனை யெனவச சொல்லா
னன்னிலை பெறுமை கண்டு நலனுணா வெனக்குத் தோனறு
மன்னவன் சனக னென்பான் வழுவறு முணர்வின் மிக்கோன்.

ஆயவன் ற்ணையே கேட்கென் றருளொடு தாதை யேவப்
போயினன் சனகன் வாழும் பொனமனை வாயிற சேர்ந்தான்
நாயவன் வரவு கேட்டுச் சோதிப்பான கருதி மன்ன
னையின னில்லை நாளே திருநதன் விசுறப் மில்லோன். 103

மற்றுநா ளேழும் வேறே ரிடததுற வைத்த பின்னாப
பொற்றிர ளழகா ரந்தப் புரத்திடை நாளேழ வைததுச
சிற்றிடை மகளிர் போகஞ் சிறந்தது ணரிப்பத துய்த்தான்
குறமுங் குணமு நாடான குளிர்நிறை மதிய மொத்தான். 104

மன்னவன் சனகன் றந்த போகத்தின மகிழ்ச்சி யாவு
மன்னவன முன்னரு செய்க வவமதித துன்ப மியாவு
மின்னவன மனதைச் சற்று மிழுத்தில் வினமென றெனறல்
பொன்னச லத்தின மிக்க பொருப்பினை யிழுக வறறே. 105

ஆங்கவ னிலைமை நோக்க யடிப்பணிந் தரசன் போற்றித்
தாங்குல கத்தின் செய்கை தவிராதுபே ற்லைததும் பெற்றே
யீங்குறு பொருளே தென்ன வெவ்வன மாயை தோன்றி
றோங்குப தெவ்வன போல அளளவா றுரைசெய் யென்றான். 106

மெய்ம்முறை முனிவன கேட்ப வேகனும் வியாசன சொன்ன
வமமுறை யுரைத்த லோடு மறிஞ்ஞம் விவேகத் தானமுன
னிமமுறை யறிந்தே னீயு மெந்தையு மனுவே சொன்னீர்
மொய்ம்முறை நூலக ளெல்லா மொழிபொரு ளொன்றேயென்றார்.

தன்னுள்விக்ற பித்தெழுந்த விசுறப்பம் போகிற றவிராதிடு
மாயையிறப்பனோ சற்று மில்லை, சின்னவகைத் தோருண்மை
யியமப் வேண்டு மியாவாமயக் கமுமாற்று மிறைவ வென்ன, மன்ன
னதற் குரைசெய்வான முனிவ நீயே மதிததுணாநதும் பிதா
வுரைக்க மறுததுங் கேட்டா, யன்னிலையே நிசரயமிங் ககண்ட
ஞான வாகாய புருடனுள னயலொன றிலை. 108

அவ்வறிவு சங்கற்பத தாற்கட் டுண்ணு மதுளிடில்வி டுறு
மந்த வறிவு தன்னைச், செவவிதீனீ யறிந்தனையாற போகத திச்
சை செகக்காட்சி யனைத்தினையுந தீரதி யானா, யெவ்வமற நிறை
மனத்தா லடையற பால யாவுமடைந தாய்காட்சிக் கெட்டா

தொன்றிற், கவ்வையற வடைகின்றாய் முத்த னாய்க் கருத்தி
ஒறு மயக்கமெனுங் கவலை தீரவாய். 109

சனகனெனு மன்னவாகோ னிவ்வா ரோதத் தன்னிலையாம்
பரம்பொருளிற றளாசசி யாறி, யனகசுகன் பயநீங்கிச் சோக
மாறி யயாவதென்று செயலடங்கி யையந் தீரநது, கனகவரை யேறி
நிரு விகற்ப மான கலங்காத சமாதியிறகிற ககனத் துற்றான்,
நினகரணைச செறிவருட மீரைஞ லூற்றிற் றிரியொடுநெய்ம் மா
ண்டவிரத நீபம போன்றே. 110

சிறதனையாங் களங்கமறச் சுதத னாகித் திரைகடலிற செறிந்
தொன்றா திவலை போல,வநதுறுவா துணைபோயததற் பத்ததொன்
றானை மாயாமோ கருநீரநது வருத்தந் தீரநதா, நநதநெறி
யுனகருமா மறிவ தெல்லா பறிநதமனத திறகுரிய வடைவே
தென்னிற, சுநததமு மகிழ்ச்சிசெறி போக மெல்லாந் தனதென்
னுஞ் சுதநதரததைத் தவிரநது நிறநல. 111

போகமுறு பாவனையாற் பொருளல லாத பொருளிலெழு
பநதநிலை பொருந்த வனபாரு, சோகமுறு பாவனைதான சாநத
மாயிற றுயாபநத மிகததேயநது தொலைநது போரு, மிராகவனே
வாதனையி னோமை வீடா மிகப்பொருளின வாதனையி னினுகல
பநதநு, சேகநவென் றவாககேது வினற்ப பேசுத நிரள்வெறுப
பா மேலவரே சீவன் முத்தா 112

இராமன்மனத னுண,பொருளே பொருள்வே நிலை யென
வுயர்ந்தோர வாககினு லியமபக கேட்டு, மாமனததி னினைப்பாறி
யைய நீங்கு மகத்தான விவனுக்கு மதிததுச சொலவா,னேமமுறு
காலமூன் றறிந்தோ னாகி யிபங்குல குருவாகி யெல்லா நோகி,
நாமவுரு வனைததுககுரு சானுய நினற நலவசிடட னெனச்
சபையி னவினற பினனா. 113

நல்வசிட்டன முகநோககி யுணாதி யோமுன் னுமிருவர்
பகைநீங்க நல்லோ ரெல்லாந், தொலவினைபோய் முததிபெறக்
கமல வேதா சொனனதனி ஞானததின ரெகுதி யெல்லாங்,
கல்விமிகு மிராமனுக்குச செய்பல வேண்டுங் காதநீர் மாணுககன
கருத்திற் சொல்லுஞ், செல்வவுப தேசமே ததுவே ஞானச
செழுதூலின் பொருளுமிது சிறப்பு மீதே. 114

காதல்செறி பொல்லாமா னாக னுகருக கற்பித்த வபதே
சங் கருநாய்த் தோலுண், மேதகுபா லெனவசுத்த மேவு மென்று
மிகுகாதி சேய்பலவும் விளமபக் கேடடுத், தீதுநா ரதன்வேத
வியாத னாதித் திரண்முனிவர் நன்றிதெனச சிறப்புசு செய்தார்,
காதிபுதல் வணைநோக்கிக் கமலத் தோனோ கமலமுனிவரால்
வனிவை கழற லுற்றான். 116

கலைமுனியே நீமொழிந்த படியே செய்வேன் கற்றுணர்ந்த
பெரியோர்சொற கடப்பா ரியாரே, நிலையிலபவ மயக்கமறப்
பதுமவேதா நிததமலை மேலுரைதத சிமல ஞான, மலைவின்மனத்
திருக்கின்ற னுரைபடுபெ னெனன வஞ்ஞானத் தொகுதிடுகட-
வகண்ட ஞானத, தொலைவிலபர பதமெவாகருந தோன்று மாறு
சுத்தவிர யத்துடனே சொல்ல தானான். 116

- - -

முமுட்சுப் பிரகரணம்.

— — —

இராகவகே னிப்பவத்தி லென்று மெல்லா மியலபுநன்
முயற்சியினு வியாகரு மெய்து, மாகலைன் னுனமுயற்சி யொன்
ரு மொன்று வருநாவி லாமுபற்சி மற்றி வற்றின், சோகமிறூல
வழிவீடா நூலிலாமை னுனபமாநு சைசவத்திற ரெடரு மிந
நான், மோகமினல் லோகூட்டங் குணங்க ளாலே முயற்சியுறு
பெரியோர்க்கு முததி பேறும். 117

முற்பிறப்பின் வாதனையின் வயதறி னினதேன முயற்சியிலே
னென்செய்கேன முனிவ வெனன, வறபுதனே தனவருதத முய
ற்சி யாலே யடையலாம் பரமபத மயல்வே றின்று, சொற்பயில்
வாதனைத்திரளின் பேதரு சொல்லிற சுபமசுப மெனவிரண்
டாஞ் சொன்ன வற்றில், வறபுறுமுற பவநதோறுந் தொடர்ந்து
வந்த வாதனையே ததுவொன்றே மருவி நிற்கும். 118

சுத்தவா தனைதொடரி லதனான் மெல்லத் தூயபர பதம்
பெறுவை சுத்த மல்லாப, பெத்தவா தனைதொடரிற் றுனப மாக்
கும் பெரிதுவருந் தியுமிதனைப போகக் வேண்டும், வைத்தசுப
மசுபமெனும் வழியி ரண்டால் வாதனையா நதியெருகில் வருத்தத்
தாலே, மெததமுயன் றசுபவா தனையைத் தள்ளி மிககசுப வாத
னையின் மேவி நிற்பாய் 119

மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமா கின்ற வேண்டுகொளாற்
றன்ஔல்வால் ஷிரோதந் தன்னும், பகர்மனமாஞ் சிறுமகவை
நிறுத்தல் வேண்டும பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ளகலப் பண்ணி,
யகல்சபவா த்ணையுதிததான் முயற்சிபேறா மையுறினுஞ் சபமுயல்
வைத்துநீ தல்ல, திகழ்மனம போய்த் தற்பதத்தைத் தெளியு
மடிகர் தேசிகனுற சொல்வழியிற் செலலு வாயே. 120

தூயதா யிகத்தினிதாய்ப் பெரியோர் மேவுஞ் சபத்தினுள்
மனவழுக்குற துயரு மறற, நேயமாம் பதமேவி யதுவுந் தள்ளி
நிலைநிறபாய் மீட்டணுகா நெறிய தாக, மாயைநினை வொழித்து
நிறை சாரதி யின்பம வருவாம லுதாரமா மதிபா லெய்தி, யாய
மொழிப் பொருண்முன்பின் கருது நெஞ்சை யமாசமஞ்செய்
தான்மாவி லனுசந திப்பாய. 121

அவனுரைபப வந்துயிரக னுள்ளா னெல்லா மாகுவனிங்
கொருசெயலு மாசை யில்லை, யிவணிருநது சுழுததியுறு செய்
கை யாலே யிடாமனத்தைக கடந்துசெயல் யாவுஞ் செய்கேன்,
கவருநமென செயலொன்று மில்லை வீர கலைநிறைவும பேசை
மையுந் கருமத தாலே, விவரமதா யாராய்நது மேன்மை யான
மெய்க்குருவைக கொண்டுணாவோரோ மேதை மிககோ. 122

ஓதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி யுணர்பவர்க்
கல லதுபசுவை யொப்போக கெல்லாந், தீதகன்ற குருவுண்மை
செப்பா ரனறே திகழ்சாரதி விசாரமொழி செறிசந் தோடஞ்,
சாதுசங்க மெனவீட்டின் வாயில காக்குஞ் சதுட்டயரு முறவா
கிற றடைவே றுண்டோ, மேதினிகா வலாமனையிற் கடைநாப்
பாளா விடுவதுபோல் வீட்டிலவா விடுவ ரன்றே. 123

அன்னல்வா தமிலொருவ ரனபா னுலு மனைவருமொத்
தன்பாவ ராத லாலே, பன்னாஞ் மிகமுயன்று யாது நீததும் பற்றி
யொரு வரையேனும பழக வேண்டு, மன்னாந் பிறப்பறுக்க நல்
லோர் நன்னுன் மாத வத்தா லறிவைமுதல வளர்க்க வேண்டு,
மின்னாத மாயையெனு நஞ்சம போத மெனகின்ற காருடமந்
திரத்தான மீளும். 124

சரமழைக னெய்தன்மலா மழையை யொக்குந் தழற்பள்ளி
பனிநீரிற் சயன மொகஞ்ஞ், கிரமரிதற சுசமுறுநித நிரையை
யொக்குந் தேகமரி வதுகலவைச் செறிபூ் சொககும, நிரலநிக

நாசாச மருமம் பாய்த னெடுக்கோடைச் சிவிறியினன் னீரை
யொக்கும், விரவரிய விடயமெனும விடவி சேசி விவேகக்குத்
தவர்க்கலலால் விலக்கொ ணுதே. 125

ஊனமிலா ஞானநூல் விசாரத தாலே யுயாவிடு நண்ணு
மென லுண்மை யன்றோ, தானறியு மனுபுதி ஞான நன்னூற்சுற்
குருவிம் மூவகையுந் தமயி லொததே, யானவகை யியற்றில்வீடா
தான்மாத தோன்று மதபவறி வினாகறற வரிய மெய்ந்நா, லீன
முறு மடமைதரு மிதுபோன் மற்ற வெந்தநூல் கருமடமை
யியற்றா தன்றே. 126

மடமையொடு வாழ்கின்ற வாழ்வி னீசர் மனைதொறுமோட
டிந்நுழல்கை வரிசையா கு, மடாதனநட புறவுபர தேசந் தீர்த்த
மாசசிம மெய்வருதத மீனததி னாலுந், தொடருதவி யிலலைமன
வருததத தாலே தூயபத முறுமுததித துவார பாலா, கடவ
குணங் கேடடியுயா சாரதி வந்தாற காதலுநதுன பமுங்கதிமுன்
கங்குல போறபோம. 127

நல்லவருந் தீயவரு மனனை போல நம்புதற்கா யமுதுண்ண
நண்ணி னாலு, மல்லனமலா மகட்புணந்த போது மொவ்வா மகிழ
ழ்ச்சிதருளு சாரதியுளோ மரணஞ் செய்வங், கொல்லமெய்
தினுமசைபா புலனை தாலுங் குற்றமுநன மையுறுகருது குளி
மார் வாடா, தொலலறிஞா மகமடிர்தோ முனிவா மொய்மபர்
தூயவரியா ரீனுமவிளங்குந் தூயமை யோரே. 128

ஆரிபாபே னுவதாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான சாந்தி
யமு தருநதி மேலோ, சீரியவீட டினையுறா நீயுமந்தச செயல்
புரிவாய் நன்னூலாற் றெவிறத கதத, நேரியபுந் தியினுலே விசா
ரந் தனை நிறைத்திக வதுநிறைந்தா னிகரில புநதி, கூரியதாய்
வீடுனோரும விசாரந் தானே கொடுமபவநோய்க் கருமருந்தாங்
குறிபபு னோர்க்கே. 129

கருகியகங் குலின் மறைபாக கதிக்கு மட்காக் காண்பரிய
பொருளெல்லாங் காணுங் கண்ணு, நெருளுநரா னுருலகம
வந்தவாறென் செறிபிறவி யாரதெனா திகழ்வி சார, மிருளுறு
மா பததினுக்கு பருந்தா மபபா லேற்றமுள சந்தோட மேதென்
றோதில், வருபொருளி லின்பமறத துய்தது வாரா வனபொரு
ளிற் றுன்பமிலா மகிழ்ச்சி தானே. 130

131

நிகரறுசந் தோடவமு தமையப் பெற்று நெடும்போக நஞ்
சாமந் நிறைசந தோட, மகலுறவா சையிலவிழுநெஞ் சநிவை
நோக்கி லழுக்குறுகண் னுடியிலா நமபோற் றேனரு, மகிழ்
குணமெய் தியபுருட மகிமை யோனை மாதவரு நராதிரும்
வணங்கா நிறபா, சுகமெனுமா யைபை வெலலத தக்கோக்
கெல்லாந தப்பாத சகாயமாஞ் சாது சங்கம.

131

அறக்குறைவை நிறைவாக்குஞ் சம்பத தாக்கு மாபத்தைச
சுபமாககு மசுபந் தன்னைச, சிறக்குமுயாந தவா டட்ட மென்னுங்
கங்கைச சீததீ ராடி னாகஞ்ச் செநதீ வேள்வி, யிறக்கரிய தவநா
னந தோததம வேண்டா மிடாபந்த மறுததெவாகு மிவியோ
ராஃப, பிறப்பெனுமவே லைப்புணையா முணர்வு சான்ற பெரியோ
ரை பெவவகையும பேணல வேணடும

132

நிறைபவந்தீ ருபாயநானகா மிவா நோடு நிறைநட்டா பவக்
கடலை நீத்தா றனனாய, குறையுமன மோகந்தீ ரிசரொற கேட்
பாய் குணமகிருமபா திசசொலலை குறிகொண டோடக்கு,
மறைபுணாவு வலிதின்வருங் காம மாதி மயக்கமறுஞ் சாறகால
வாவி நீர்போற, கறைதவிநறு மனத்தெளிவுங் கவசந் தோரைக்
கணைகன்போன் மிடிமுதலாங் கவலை தாககா.

133

தருபயஞ்செய் மாயைமன மீரா தாகுஞ் சம்பாவந் தரங்கந
தீர் சாக ரமபோன், மருவலுறும விசாரததான் மிககோக் கெல்
லாம வாரிதிபோ லாழமுமபோன் வரைபோன மொய்முடி, திரு
மதியின் குளிரசசியுமவந் தெய்து நன்னூற ரெயகையினல
லோபுரதி செவ்வை யான, கருமவழி மகிழ்வெயது மறுவி லாத
கற்புடையா டன்மனையிற களிகு மாபோல.

134

அறபுதங்க ளனைததுமிலா விவனுக் கந்த வருஞ்சீவந
முத்திபத மடைவின முறறுஞ், சொற்புலனுக் கந்தினு யுலகா
போலத் தோன்றிடுவோன புந்தியிலோ தொழிலபற றுதோ,
னறபயனபொல லாபபயனுற் சுகஞ்சோ விலலோ னண்ணியது
புசித்தினிதி னன்றாய் நிறபோன, பொறபுறுநல் லாசார விரோத
மான போகங்க டமிறசிறிதும் பொருநதி டாதோன.

135

ஒருகணமு மொழியாமற சுகம தாகி யுடலகடவா னுய்ச்
சான்றோ ருசாவி னுலே, பெருகியனின் வீட்டுநெறி விசாரஞ் செய்
வோன் பிறவிதீா மெய்ஞ்ஞானம் பெறறே னாகி, வெருளுமறு
பிறப்பினுறு தாயா யோனி விதனமுறன் சிறிதாகி மிவிர்போ

கத்தின், மருளுமனப் பாவியராய் வெருள்வோர தாயர் வயிற்
றின்மலப் புழுவுவன்றே வழங்கற் பாலோ. 136

தகுமவாக டம்மிறு மெய்தப் பட்ட தருமமொடு பொரு
டேடுஞ் சரிதை யோராய்த், துகடாதம மிடத்திவிளைப் பாரி மா
றாத னுரியமெனுஞ் சாந்திசிலை தோன்று மட்டு, மிகுநூல்க ளுப
சாரதி யொழுக்கம போத மிக்கவர்கட் டரவிவற்றால் விசாரம்
வேண்டு, நிகரிலா விசாரததாற றேனறி நிறகு நிமலதாரி யத்தி
னிலை நிகழ்ததற் பாறே. 137

பாவனைதீர னுரியமறி னிளைப்பு நீங்கிப் பவமென்னுங் கடல்
கடந்து பாரஞ் சோரதோன, சிவனென நின்றாலுஞ் சீவத் தன்மை
தீர்தாலு மிலலறத்திற் செறிவுற றாலுங், கேவலஞ்சர நியாகியா
யிருந்த போதுங் கிளாசருதி மயக்கத்தாற கிடைபாட்டாலு,
மியாவதுஞ்செய் துந்தவிரதம பபனென் றிலலை யிமகிரியு றுக
கடல்போ லியலபி னிறபன். 138

ஊகமுள தேற்சிறுவ நுனையு மகொள்க வொழிந்ததய னுரை
செயினுந் திரண மொப்ப, வேகவிடு வாயஞான மெளிது தோன்ற
வியம்புமுவ மானமெனா மேக தேச, மாகினை வாயுருவ மறற
ஞான மாகார மாமுவமைக கண்டா தென்னு, மூகரனு பவமில்லா
விகற்பத தாலே மொழிசூதாநக மறிவழிககு முயல் வேண்டாம.

தந்திரியி லெழுமிசைபோற சாந்தி முன்னுஞ் சறகுணத்
தின் ஞானமெழுந் தமமிற றுமா, மிந்தநீரண் டெஞ்ஞமு மலரும
போல விளிதவளர்ந் திடுமொகந விரண்டுங் கற்கில, வந்தனுஞ்
தனித்தனியே விரண்டுங் கற்கில வருபயனென றிலதாமிவ வாய்
மை கேளனி, முநது மறந் பொருவினபங் கீததி வாணண்
முழுதவிககு மனத்தெளிவான முத்தி நலதும். 140

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

ஞானவிண்மகன் கதை.

முத்தியை நயந்தோர் செய்கை மொழிந்தனஞ் சகங்க டோன்று
மத்திற மினிது கேட்பா யனுபவப் பேற்றி னுலே
யொததுமுன் னிலைப்போ பெற்ற வுணாவநஞ் சீவ னித்தைச்
சித்தொடு புமான கந்தை முன்னிலைச சீவ னென்ப. 141

சீவனெவ் வறிவி னாலே தெரிவுறு மதுப தார்த்தந்
தாவுறும் விவித மான சங்கற்ப விகற்ப முற்று
மேவிய மயக்கந தன்னுல விரிந்தநீ ரலையா மாபோற்
பூவல யங்க ளாக்ப பொலிந்தது புகனற சீவன்.

142

பன்னுகா ரணமொன் றில்லை படைக்குமுன் படைக்க வேண்டு
மென்னுமலீ லையினுற் றானே யியைந்தகா ரணம் தாகி
முன்னுறு பொதுவாக காட்சி மொய்ப்பொருட் டிரள்க ளாகித்
தன்னுளே சகமாய்க காற்றுட் சலனம்போ லறிவுட் டங்கும

எல்லையி றிசைகள் காலம் புறம்பெனு மிவற்றிற கேற்ற
பல்லுரு வாயென கெவ்வா நெழுந்ததப படியன காருரு
செல்லுமிந ரெறியா விரதச செகமெனும் பிரம கற்பம்
புலனாகா ரணமி லாத பொருளுனப புரதி செய்க.

144

இதனைமுன் னிலையாரு சீவ னிமைப்பினிற் படைத்த தாகு
மதன்வடி வாகி நிற்கு மனுமான முதல வெல்லாம
விதமுறு காட்சி மெய்மமை பந்தமஃ தினமை வீடாந
திதமறு மிதுபோ மாறு செபபுநுந தெரியக கேட்பாய்.

145

மண்டிய ஈழுத்தி தன்னில வருகனுப போவ தென்னக்
கண்டன வுலக மெல்லாந கற்பனை முடிவிற போக
வெண்டரு மலைவு தோற்றம் பெயரெலா மினறி யாழ்நது
தண்டலி லீருடே சினறித தனித்ததோ ருண்மை நிற்கும.

146

சத்தியம் பிரம மான்மா பரமுதற் சாற்ற வேண்டி
யித்திறப பெயாமே லோரா விடப்பெற்ற விரத வானமா
சித்திர மாகத தானே வேறுபோற் றிகழ்நது தீது
மெத்திமேல வருசீ வப்பொ மேவிய போல வாசும

147

சீவனென கினற சொல்லும் பொருளுமாய்ச் செந்நிற வான்மா
பாவனை மனைத் தாலே பருத்தெழு மனம் தாகு
மேவரும் பிரமந தன்னில வேலையி லலைபோல் வநது
தாவுறு முள்ளந தானே நினைந்தவா சங்கற பிக்கும.

148

உன்னுறு மனத்தி னாலே புலகமா மிக்திர சாலந
துன்னுறும் பணிக னென்னுரு சொப்பொருட் பொன்னை யன்றி
யன்னிய மிலலை பொன்னுற் பணியென வறைய வேண்டா
பன்னிய வுலகாரு சொற்குப பரமனறிப் பொருளவே நிலை

149

செல்லுறு கான லாற்றிற ரோன்றிடுந் திரைகள் போல
வில்லையா மனத்தி லுண்டு போலெழு மிந்த ஞால
மல்லல்செய் மோகம பந்தந தமமல மவித்தை மாயை
புல்லுசம சார மென்றே ஞானிகள் புகலப் பட்ட. 150

பந்தத் துருவங் கேட்டுணரிற பரவிட் டிருவு மேலவெளியா
மிந்தச சகீ நான்முதலா மிவைமெய் பென்றல பந்தமதா
மந்தக் கருத்து நிற்பனவு மரிதா முததி விததினிடைத் [வெலாம்.
தொந்தத் தருப்போற காண்பவனபாற ரோனரு துறையுங் காண்ப

பிரிவாம பொருளின் மத்திருந்த பேதப் படியே யுதரத்
திற, செறிவாஞ் சிருட்டி சமதகாரஞ் சிதைவற றுண்டாய்ச்
செறிவதுபோ, லறிவாஞ் சரீரி பெனுமபொருளி எனன்ற வுத
ரத் தங்குரமாய், நெறியா சுகத்தின வடிவமெலா நீங்கா வியல
பாய் நிறைந்திருக்கும் 152

நிறப் நடப்ப வெனுமனைத்தி னிழலா டாது வெறிதிருகஞ்
தற்ப னந்தா னெப்படியோ தானே விளங்கு மப்படியே
கற்ப முறுநீ நான்முதலாவ காட்சி விகற்ப மெலாமடங்கி
யற்ப மெனினுங் காட்சிபுறி லதுவே தனிககே வலகிலைமை. 153

அத்தமி யாத சோதி யருககஞ் யளவி லாதாய்
மெத்திய பிணியி லாதாய் மேவரும பிறப்பி லாதா
யெத்தலங் கனினு மென்று மியாவுமா யாவுஞ் செய்து
முத்தியு மாகி யோங்கு முதற்பரம பொருளொன் றுண்டு. 154

பகாவரிதாய் முததாற் பயிலவ தாகிப் பரமுதலாம புதிதான
பலபேர் பெற்று, மிகவுணர்ச்சாங் கிப்பாபுருட் னெனறுஞ் சூதத வே
தாந்தம் விளங்கிஐனா பிரம மெனறுந், துகள றுவிஞ் ஞானிகள்
விஞ் ஞான மெனறுஞ் சூனியாகு னியமெனறுஞ் சொல்லப் பட்
டுந், திகழிறவி தேசுககுந் தேசாய் நின்று தேசனிதனுத திகழ்வித
னுத் திகழா நிற்கும். 155

சத்தவறி வாதலா லாகாய பாவனையாற சூழ்வின் னாகு,
மத்திறனே யெப்பொருளும் பாவிதத போதுள்ள ததுவா மந்தச,
சித்திடையே மூவுலகுந் திடாகான லெனதேதோன்றிச் சித்தையும்
பல்கா, விததனையுஞ் செய்யவுந்தா னிததனையுஞ் செய்யாம விருக்கு
மன்றே. 156

நிருவிதர்ப வான்மாவிற சுகத்தோற்ற மொடுக்கமிவை நேராயில்லை, மருவிதர்ப பேதமுறப பராபரமா மபபொருளை வயங்கக்கண்டாற, பெருமனக்கட டறுமைப மறுங்குரும் மறுமென்றான் பெரியோன் வள்ள, லொருகடுகிற பொனமேரு புகிலன்றோ பிரமாண்ட மொடுங்கு மென்றான். 157

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலைவன்றி யியல்பொன்றினறிப, பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றி நிறை புரண மாகி, யுருவன்றி யருவன்றி யுளதன்றி யுண்டிலையன்றி யொன்றப, வருகின்ற திரிபுடியி னடுததோன்று மறவாது மதித்துக் கொளவாய். 158

அவ்வகையாம் பரவடிவை யறிவுநிறை வறவிரிவா யருள்வா பென்ற, செவவிபவள ளலுங்குமுனி செபபுவான பெருங்கறப்ஞ்சோந்த போதி, லெவ்வகைந லங்களுகது மூலமாம பிரமமேயிலங்கா நிற்கும், வவவுமனத தொழினமாற்றித நனைமாய்த்தாற் பெயரிதந்த வதது வாரும 159

முடிவுகன வஞஞான மிலலாநீ யேயிலதுவா மும்மை யாகி, யடாதருஞ் சூருஞான ஜோபமெழந தொடுங்குமிட மதுவே யாகுந், திடவிசுமபன் றுபிருந நம விசுமபான நிலைபதுவாஞ் சித்தம புரதி, படாமனமபோயத் தாவரமபோற் பெறுமுளறி வொடபாமப பரம ரூபம். 160

அயனொடுமால சங்கரனுஞ் சதாசிவனு மிந்திரனு மருக்கன் றுனும், வியனிலுப சாததராம வேலைபினி லுபாதிபெலாம விட்டு நீங்கிப, பயனிலசக மென்கின்ற பற்றகன்று சினமயமாம் பரம ரூப, முயர்விகறப மிலாவடிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்றாய் நிற்கும். 161

ஓ லை க னை த.

பக்கத் தொடுத்திங்க னுறும்பரு வங்க டோக்காற் றொக்கிசு செழிநா ளதிற்கூமபு தொடரந்த வாண்டு புக்குறந தோரச்சி மையபோத திண்பி யாதி மிக்குத் திரிகால வன்றேர் விரைந்தோட லோடும். 162

மனவான மும்வானமு மாசுறு ஞான வானு
மெனவான மூன்றின் முதலவான மிரண்டு மின்றிக
கனஞான வானெய் னுதல்கண் டதைவிட்டுப் போத
நனவா யயலொன்றை யுறறுனடு ஞான வானும் 163

சங்கற்ப சாலந் தவிரதாலுப சாந்த மாகித்
துங்கபுவி யாவையு மாகிய சோகி தோனறு
மிங்கற்ப முங்காண் பனவிலலை வெறுமபொய் யென்று
லங்கப பொழுதவ் வறிவாலது சோத லாகும். 164

ஞேய மின்றிய ஞானமே ஞானமு நினைத்துமேற பெறும்பேறு
மாய வநிலைப பரிசுய முத்திபென றதிறபரி சயமபண்ணற
றாய தோற்றற வென்றத விரவிலை சொன்னவ ரிருவோருங்
காய வாதனை யறிவறச சமாதிசையக கலந்தசை வறவின்றி. 165

க ற் க டி க னை த.

காட்சி யென்னுங் குற்றமறக கதித்த லில் கதைபாலே
யாட்சி யான சுகமென்னு மதிபா ரததை யறவிடுவாய
ஞாட்சி யான வுலகமெனுந் தோற்ற முடைத்தாய்ப் பேதமற
மாட்சி ஞான சுகவடிவாய் வயவகும பிரம மேயுளதே. 166

அதனுந் கிணையாய்ப் புகலரிதா யகன்று நிறைந்தாழ்த் தமல
மதாய்ச், சதம தறிந்தோற கஞமியல்பு சாற்றற கரிதாய்ச் சாந்த
மதாய்த், திதமுற றசையாக கடலென்னத தீப மென்னத திசுழ
கின்ற, முதன்மைப பிரமத் தொளிதானே முடிவில பாமா யெ
சீவன். 167

தனையுண் டாக்கு நீள்விறகாற் சறறு நெருப்புத் தடிப்பதுபோ
லினைய சீவன் கனவறிவா லியானென் றுணர்நது சங்கற்ப
நினைவி னாலே யகங்கரிக்கு நிறைந்த சீவன் காரணமாய்
வனையுஞ் சித்த மனமபகுதி மாயை யெனுமபோ வகுதனுரைப்ப.

இனத்தாற் படரு மனம்பரம னேனு வாயிப படித்தோன்று
மனத்தால் விரிந்த சுகமெல்லா மன்ன வடிவே மற்றில்லை
கனத்தாற கரைதீர பலவறிவாங் கல்லோ லரசிறு கடல பொங்குந்
தினத்தா னீண்ட கனவொப்பப ரித்த வரத்தாற சுகநதிரமாம்.

தெரியாத் தறியிற் கள்வனெனத் தெளியா மையினு லுல
குண்டா, மரியாப் பிரமத் தொடுசேவன் மறந்தும பேத மிலா
ததுபோற், பிரியாச சேவ சித்தங்கள் பேத மில்லை யிதுபோலத்,
தரியாச் சித்தஞ் சகங்களுகருசு சுறறும் பேத முளதாகா. 170

இதுகா ரணமா மொருகதைபண் டிகலா ரரககி யிபம்பியது
முதுவாம் வினுவா லறிபொருள்கண் முழுதுந தெளியத் தெளி
ததுநீ கேட்பா யிமவானுக் கயலுத தரபா லமாகிறபாள் [விபப
விதுவா மெயிற்றுக் கறகடிப்போ பேழ்வா யரககி மினகண்ணாள்.

விசுறப மிறநத சமாதி நெடுமபகன் மேவினண் மீளவிடா
வுகப்பொடு நெஞ்சொடு கூடின டொலபசி யுன்னின னானெனு
றிகததுள மட்டு முடறகுள தான வியற்கைவி டாததறா [மா
சுகத்தி லரக்கா குலத்தொழி லான தசைப்பலி கொள்வனெனு.

அயனுரை செய்தலு மப்படி யாதலி லநதவு னைப்படியே
கயவ ருடறபலி கொள்ளுவ னென்று களிததிம வானயலபோய
வயமிகு வேடுவா மண்டல மேவி வனததி லுறைநதிடுகா
ணயமுறு மந்திரி தனனோடு மங்கொரு நரபதி நண்ணினனா 173

முச்சுடா வநதுறி னுங்கரு கததகு முறறிருண் மூடியலு
டச்சமு ருரவா சோதனை செய்தலு மங்கவள் கண்டளவே
பச்சிரை யாமிவா மெய்யறி விலலவர் பாமா ராகியுளா
ரிசசுக மேலுபா வாழி லிகமபர மெங்கு மிடுமபையெனு. 174

மீளவு நின்றுணர் வாளயன் முனனம் விதித்தது மிப்படியே
கோளற வநத பயன்கவ ராதவா கொச்சை மனத்தினரே
நீளதி னைநதுணர் புநதியு நற்குண நீமைபு மெய்தி யுளா
மாளவ தஞ்செய நெஞ்செழு மோவிவா வன்றுபா மேவுவரோ.

வஞ்சமினீள் புகழ்வாணாள் வகுப்பரிய சுகமமர்ந்தோ
வணங்க லாவா, நெஞ்சலிலா வாவியினு மினியவரா தனினவருக்
கிடரே வநதா, லஞ்சலென வுபிராகொடுத்து வளிததிடவேண் டுன
ராவ ரன்பா னோசுக்குத, தஞ்சமுறக காலனையு முறவாக்குந்
தன்மையினா தகக சான்றோர். 176

அரக்கியெனு மியாமுதலா யுயர்ந்தோரை யாதரிக்கு மன்பு
கண்டா, லிரக்கமுறப் பொன்போல யாவரே விரும்பாதா ரிகலோ
கததிற, புரக்கவரு நிறைமதிபோற் புணர்ந்தோரைக் குளிர்விப்

பர் புணரா தோரே, பரக்கழியா விறந்தோராம் புணர்தோரே
முத்திமுதற் பயன்பெற ரோரே. 177

ஆதலினு விவாதம்மை யறிஞரோ வறிவிலரோ யார்கொ
லென்னச், சோதனையாம வினாவுரைகள் சொல்வோமென் றுரு
மேறுந் துணுக்கென் றஞ்சு, மீதுறநின் றூர்ப்பரித்து வெவ்விடிக்
குப் பின்னலி வீழ்க்கும் காபோ, லோதரிய கொடியவன விசும்
புக்கு மதியிரவி யொப்பி ரெனனா. 178

மீட்டுரைப்பான் மாயையெனும் வெவ்விருட்பா றையின்
கீழே மிளிர்நது மாயு, மீட்டமுறு புழுபபோலவி ரெனக்கிரையா
யிக்கணததே யிறகக வநநீர், சேட்டமுளரா போலிருந்தீர் தீயவர்
போன் தீரெவாரீ செப்பு மென்னசு, கேட்டளவே கொலையாக்கி
கேளென்னத் திறலவேநதன கிளத்த லுறறன். 179

எவ்வுழியின் றணீயிங கிசைத்தவெலா மிளவண்டி னிரைச
சல் போலசு, செவ்விதுகேட டனமென்ன வரக்கியுநன் றென்
றெதிரே சிரித்த லோமெ, வெவ்விப்பல லொளியாலே வெளியா
கக கண்டிதையும வெருவ லின்றி, மைவரைபோல் வாய்திறந்து
வாளாரீ வருநதலெனா மனனன சொல்வான. 180

எய்தாநின் றுளபயனுக் கிபற்றாநா ரிலலையா மென்ற போது,
நொய்தான கருமத்தி னெப்தானோர் விரைநதிடுவர் நொய்மை
தோன்ற, வைதான புந்தியின லாறுதலா லறிவுடையோ ரனைத்
துஞ் செய்வா, வெய்தாவுன் போலவாரைக கொதுகெனவி சிடு
மென்கள வீரக காறறு. 181

ஆதலால் விரைவையொழி யுன்கருத்தை யுரையெங்க ளருரு
வந்தோர், காதலா விரநதபொருள் கனவி லுநல குவமென்று கழற
லோமெ, போதமுங்கல் வியும்வலியும பொறையுமள விலரென்றே
புருதி செய்தாண, மேதகமா மவருரையை மிகவியநதா ளிழிவிலா
மெயமமை கண்டாள. 182

வாக்குமுகங் கண்களான மாறுபடா துயர்ந்தோதம் மறு
வில் சித்தத, மேகருயரு மிவற்றாலே யுண்ணினைவு மறியலா மே
லோர் தாமே, பாககியமபோல் வநதெய்திற சந்தேகந தெளியாதார்
பதக ராகுந, தாகருமுரை யாலிவரை யறிதுமெனா யாவாரீ சாற்று
மெனறாள். 183

வினையமுற வரக்கியிது விளம்பிடமந் திரிவிளம்பும் வேடர்க்
கெல்லா, மினையவன்மன் னவனமைச்ச னானகு மிருட்போதி
லெங்கு நாடி, யுனைநிகாவா னைச்சோதித் தொறுககவுயி ரொடுக்க
வுயிரி நிறுத்த வநதோம, நினைவிதுவந ததற்கெனனா விவன்கூற
மீண்டந்த நிருதி கூறும. 184

தியவனா மநதிரியா னல்வேநதுந் தீவேந்தாந தீமை யில்லாத்
தூயவனா மநதிரியாற் றீவேநது நல்வேந்தாந தொடர்ச்சி போல
வாயநெறி மன்னவரா லமைச்சருமப படியாகு மாத லாலே
நேயவிவேகத தமைச்ச னுண்டாகி லெப்பயனு நிருபாக்குண்டாம். 185

மன்னவனெப் படியுலகின் மனனுயிரு மப்படியா மகிமை
தானு, நன்னடுவு நிலையையுமெயகு ஞானநா நெளிந்தவாககே
நண்ணு நிறகு, மனனதுகற நிலரென்னி லாசாமைச சாகளென்
போ ரபதத ராகு, மின்னகலை யிலதாகி லெனககைபா யிளமை
நல மிழந்தி ரின்றே. 186

சிங்கமெனு முங்களைபான செப்புகின்ற வினாக்கூட்டிற் சிறை
செய் கின்றே, னுங்கண்மதி யாற்றிறந்தா லுயிவாழ்வி ரென
வகுத்தென் னுரைசெய் கென்னுத, னுங்கநர பதியுரைப்பத
தொல்லரக்கி நல்லமுதத் துளிகள போல, வங்கவருக குரைத்த
வெலா மிராகவகே ளெனவசிட்ட னருள ஓற்றின. 187

அண்டநிரை பலகோடி பலவாயு மொன்றாமெவ் வனுவி
னுள்ளே, விண்டகடற குமிழிகள்போல் விரிதொடுங்கும விண்ணு
யும் விண்ணன் றேது, தண்டறவுண் டாயிருந்து மிலாததெது
சரித்தேயுஞ் சரியா தேது, கண்டிடநில லாதாயு நிற்பதெது
சித்தாயுங் கல்லா மேது. 188

வானிடைபோ வியமெழுது கின்றதெது வித்திடையின்
மாங்கள் போல, விண்மிலா வெவவனுவி லுலகமெலர மிருக்கின்ற
தியாதி னின்று, மானகடற றிரைதுரைபோ லொருபொருளும்
பிரிவாகா தமைந்த நீரு, மீனமறு நெகிழ்ச்சியுமபோ லேதோன்றி
ருமையுமெங் கொருமை யாகும். 189

இந்தவினா விற்பயனை நும்முணர் வாலேதோன்ற வியம்பு
விரேற், கந்தமுற வென்குமுன்மே லெப்போது மிருக்கின்ற கமழ்
போ தாவீர், மந்தமுறு புந்தியினால் வகுத்துரைக்க மாட்டாது
மயங்கு விரேல், வெந்தவயிற் றெரிகனறகு விறகாவீ ரென்றாக்கி
விளம்ப லோடும். 190

மந்திரிமுன் னுரைசெய்வான் மாசிலாப் பரம்பொருளை வகுத்
துச் சொன்னாய், சிந்தைமுத லாம்பொறிக ளாறா லு மெட்டரிதார்
திறத்தி னாலே, யந்தமில்சின் மாத்திரமாய் விண்ணி லுநொய் தாம்
பரம மணுவே யாகு, முந்தபிர மாண்டமெலா மவவணுவி லே
தோன்றி முதிர்நது மாயும். 191

தடமான வதனபுறமில் லாமையினுல விண்ணுகுந் தனிப
போ தததா, விடமான விண்ணன்ற மின்னதெனத் தெரிவரிய வி
யலபி னாலே, திடமாக விலதாசுஞ் சற்பாவத தா லுளதாய்ச் செய
ப லாகும், புடமாக விள வகுதவாற சித்தாகு மறிவதிலாப பொருட்
டாற் கல்லாம. 192

தானாகு மிகநொய்தா மாகாயத்திற் சகத்திரளாஞ் சித்திரத
தைத் தானே கோட்டு, மாணாத வுலகமெலாந் தனதுசோதி யாத
லினு லதற்குவே நயலொன் றிலலை, நீநானாஞ் சகபேத வடிவந்தா
னு நிற்கின்ற வதனவடிவாய் நீங்கா தெனறும, நாநாவாம் பொருட்
புணர்வா னடநததாசு நடககவிட மிலாமையினு னடவா தாகும்.

அடைவதற்கொள நிலாமையினு லிலையாகு மநவரதஞ் சத்
தையிலுண் டாகு மென்று, புடைபெயாநன மதியமைசசன் புகலக்
கேட்டுப் போதவியந் ததன்பினபு பூபனேயுன, னுடையவுணர்
வுரைபென்ன வவனுஞ்சொலவா னுலகத்தி லுறுதியிலா வுறுதி
தானே, தடையறுசிற பரமபொருளி னுறுதியாகுந் தற்பரத்தி
னியலபின்னஞ் சாற்றக கேளாய். 194

கருத்ததனாற் சங்கற்ப விகற்ப மெலலாங் கைவிடுதல் கைக்
கொள்ளப் படுவ தாகுந், திருத்தமுறு தனவிரிவுவு குவிவு தானுஞ்
சிருட்டியுங்கற் பமுமாகுந் திரளவே தாநதத், தருத்தமுறு வாக்கி
யத்தி னிட்டையாகு மவ்வேத வாக்கியததுக கயலு மாகு, முறுத்
திகழு முள்ளதில திரண்டினுகு முள்ளாகு மவையிரண்டி னுரு
வு மாகும். 195

சாசரமா முலகனைத்து மனரு பத்தாற் றுன்செய்யும் விளை
யாட்டாஞ் சகமாய் நின்றும, புராதனமா மொருமையினிற் பிரியா
தாகும் பூரணசின் மாத்திரமாம் பொருளே சொன்னாய், நிராசையு
ளத் தவரறியும் பாய் தென்று நிருபனுரைத் திடநிருதி நெஞ்சுட்
கொண்டு, விராவமுத மழைசொரியக் குளிரந்த வாபோன் மிகக்கு
ளிர்தாள் சாந்தமுத விளம்ப லுற்றாள். 196

அம்புதமா யமுதமா யறிவே யாகி யத்தமன முதயமிலா
வருக்கன் போலாய்ப், பொற்புமிகும் புந்தியுள வும்மைப் போல்
வா பொன்னடியை முடியாகப் புனைநதா ரன்றோ, தற்பரமா
முலகாரும் வேந்த ராவோர் தமைபுணராதோ சைசோந்தாற்
றளாவுண் டாமோ, நற்பயன்போல் வருமுமககிங் கரிதின்றேனு
நான்செய்யுங் கைமமாறு நவிலு மென்றான். 197

சிலையரககர் குலமென்னு மெட்டிக் காட்டிற் செறிகனித்தே
மாவணையாய் செகத்தி லொன்றுங், கொலைபுரியா தொழியென்று
வேந்தன் கூறக் கொலையொழிந்தே னென்றரக்கி கூற லோடுந்,
தொலைவருமு னுணவாரீ செய்யுமாறென சொல்லெனமன் னவன்
கேட்பத தொலை நாளி, லலைவில்சமா தியிலிருந்து பசியை வென்
றே னவ்வகையே யின்றுமிருந் தாற்ற லுற்றேன். 198

தென்னமுத தாரணையால் வேண்டுங் காலந் தேகமுட னிருந்
தப்பாற் றேகந தீாவே, னுள்ளநிறை யுணாவுடையே னொன்றுங்
கொல்லே னுண்மைபென வுரைத்தேக வுன்னு வாளைக், கொள்
ளரிய நடபெளிதிற் கொண்டேம நீயெங் குலமகளா யெம்பதிக்
குக் கூட வேகிற, கள்ளருட லிரைதருது முடல்போ மட்டுங்
கருதுமுடல் வாதனைகள் கழலா கண்டாய். 199

ஆதலினுற் பதகருட லிரையைக் கைக்கொண் டரும்பசி
போய்ச் சமாதினை யடையிவ் வாறு, காதலுடன் பலகாலுஞ்
செய்தி யென்று காவலனகூ றவுமரக்கி கனிகூர்ந் தேகப், போதக
மன் னூர்தமது நகர மேவிப் பொன்மனைபுக் காரிரவி பொலிய வந்
தான், பாதகாழ் வாயிரரை யாறு நாளிற் பார்த்திபனீந் தானரக்கி
பற்றிக் கொண்டான். 200

பூமகள்போ லங்கிருந்த வடிவைக் கவகுற் போதிலொழித்
தரக்கர்குலப் பூவை யாகிப், பாமரராம் பாதகரைத் தோண்மேற்
கொண்டு பார்த்திபனோ டமைச்சனுக்கும் பண்பு கூறி, யேமமுறு
மிமகிரியிற் சமாதி மேவ வேகினு ளின்றளவு மிந்த வாமே, கோ
மகனு மரக்கியுநட் பாண ரென்று குரிசிலுக்கு வசிட்டமுனி கூறி
னானல். 201

மனத்தின் கதை.

இந்தக் கதையை வினையாட் டென்ன விசைத்தோ மெவர்க்கு
மந்தத் தமதா முடலொன் றயலா முடலொன் றவற்றிற்
சுநதைச சரீரம் விரைவிற செயலக னெலலாஞ் செய்து
தொந்தித் தலையு மற்ற தூல வுடலொன் றறியா. 202

என்றான் வசிட்ட னவனை யிந்தச் சடமா மனத்துக்
கொன்று வடிவ மிலதா முள்ள வடிவை விரித்து
நன்று யுரைப்பா யென்று ஞானக குரிசில கேட்பப்
பொன்று விதிசொற் படியே போத முனிவன புகல்வான். 203

அகில சத்தி யுடைத்தா யநந்த மான பரமம்
புகல்சங் கற்பத தோடே பொருந்தும வடிவே மனமா
மிகலுஞ் சத்தோ டசததா யிரண்டி னுனாநுர தோன்றிப்
பகருந் தொழிலக னோடே பயிலபா வனையு மஃதே 204

எங்கே யெனினுந் தோன்று மிந்த மனத்தை முததிக
சங்கே தத்தா லாகந தன்னிற கூட்டி னன்றாம
பங்கே ருகனே தியதோர பழைய கதைகீ கேட்பாய்
வேங்கே தமுமச சமுமாய் வெறுமபொய் யாமோர் வனமே.

அதினோர் கோடி நீள மநந்த கோடி காத
மிதிலோர் புருடன் கண்கை பெண்ணி லாத துடையோன்
சிதறா நின்ற நினைவோன் சேனா யகனற வடிவோன்
பதறா நின்ற கணையம பலவுங் கரத்தாற் பற்றி. 206

தனைத்தான் சிதற மோதித் தகாந்தே யுலறி யலறி
யனைத்தாந் திசையு மோடி யவச மாகி யடிபட்
டெனைத்தா முறுபபுந் தூளா யிருளாய் நடுக்க மிகுந்த
வினைத்தாழ் வுறுபாழ்வ கிணறநில வீழ்ந்து நெடுநாண் மெலியும்.

மீட்டு மெழுந்து வரது மெய்யின் மோதிக கதறி
யோட்டந் தனிலே சுழலு முயாமுண் ணிறைந்த கருவேற்
காட்டின் முறிய விழுநது கனலிற புழுபபோற் பதைகரும
வாட்டந் தவீர்நது கதலி வனத்தின் மகிழ்வுற் றிருக்கும். 208

கதலி வனத்தை விட்டுக் கருவேல் வனத்திற் சுழலும்
பதறிக் கிணறநில வீழும் பலகா லுழலக கண்டு
விதறா வகையாம் பற்றி வீணே வருநது நீயா
ரோதுசெய் கின்றாய் நினைவென் னென்ன வவனீ திசைத்தான்.

யானென் றெருவ வில்லை யிங்கோர் செயலுங் காணே
னீதின் றுரைகக நினைநது நின்னாற் றளரா நின்றே
னானென் றியவெம் பகைநீ யுன்னு லின்ப துன்ப
நானின் றறிந்தே னென்று நல்குந தன்னை நோக்கி. 210

இடிக்கு முகிலின் மழைபோ லிரங்கிக் கதறி யழுதா
றெடிக்கு ளமுகை விட்டு நுணுககந் தன்னை நோக்கி
வெடிக்க நகைததா னெடிதா மீள வெமது முன்னே
தடிக்கு மங்க மனைத்துந் தானே படைவே தவிர்ந்தான். 211

விதியின் வசத்தா லிவனோ ரிடமே மேவ லுற்றா
னெதிராவந் தொருவ னயலே யிவன்போ லடியுண் டேக
முதல்வந் தவனைப் போனா மொய்ம்பா யுணாதத வந்தப
பதிகள் ருனும் போனான பழைய வடிவ மொழிய. 212

பிறிது மொருவன் வந்தப் பெரிய கிணறறில் வீழ்ந்தான
சிறிதல் லாத காலந் திரும்பி யேறக காணேம்
வெறிதுன் றியவவ் வனததில் வேறு மொருவன் வரலு
மறிது மென்னத் தகைந்தே யான தெல்லா முனாததேன. 213

ஒதிற ரென்றுங் கேளா துரப்பி யிகழ்ந்தது மேனமேன
மோதிக கொண்டு போனான மூகக ரவனைப் போல்வா
வாதிப புறுவாா நிறைநது வயிர முளளாற செறிந்து
பீதிக கிடமா யிருன்குழ பெருங்கா டினது முனதால். 214

அறவே கொடிதாய் வெந்த வடவி பெயினு மறிஞர்
நறவே கமழநது குளிராத நந்த வனமபோன மகிழ்வர்
மறவே லரசே யென்ற வசிட்ட முனியை நோக்கித்
துறவே புரிவா யிவறறைத் தோனரச சொல்வா யெனருன். 215

கேட்ட குரிசி லறியக கிளாமா முனிவ னுரைப்பா
னாட்ட வடியு முடியு நடுவு மினறிப பொயயாங்
கூட்ட மாகி யாழ்ந்தது கொடிதாய் விகறப நெடிதா
மீட்ட வுலகத தியலபே யாமுன் சொன்ன வனமே. 216

புகையா வனத்திற புருடன் புலம்பிச சுழலு மனமே
தகையா நின்ற நாமுந் தனிவி வேகந் தானே
பகையா மிதன லுள்ளம பரத்தை யறிந்தா றினதான்
மிகையா மனங்க ளிகழ்ந்து வேட்கை வசத்தோ டினவால். 217

விதறி யோடு மனங்கண் மேவு நரகங் கிணறு
கதலி வனம்விண் ணுலகாங் கருவேல் வனமண் ணுலகாஞ்
சிதறி விழுந்த கிணற்றிற் றிரும்பி யேறு தொழிந்தோன
பதறி நரகம் புகுந்து பாவந் தொலையா ததுவாம். 218

முனையார் முள்ளென் றதுதான் மோக மனிதா மடவார்
நினையா வின்ப துன்ப நின்ன லடைந்தே னீயே
வினையா மென்ற துணாவால் வீயு மனநொந் துரைத்த
தனையா ரழுத தென்ற தாசை யறுகரு மலககண். 219

போதம் பாதி யாகிப் புரண மாகா மனந்தான்
காதல் விடினொந் தயாதல் கதறி யழுத ததுவாஞ்
சித மாக மகிழ்ந்து சிரித்து நின்ற தென்ற
தேத மில்லா ஞானத தேக மான மகிழ்ச்சி. 220

முடிவின் ஞானத் தாலே மோகம் விட்ட மனந்தான்
வடிவை மாய்க்கும் பொழுது மகிழு மதுவே மகிழ்வாம்
நெடிய மொய்ம்பி னாலே நிறுத்திக் கேட்டே மென்ற
தொடிவின் ஞான வலியா ளுள்ள மொருபபட டதுவே. 221

அங்கத் தறைந்து கொண்ட தடாகற் பனைக ளாலே
பங்கப் படுவன் றுயராம பரந்தோ டினதென றதுதான்
மங்கத் தருவா தனையான் மருண்டு சமூலவ தாகுஞ்
சங்கற் பழம்வா தனையுந் தனைதான வலைபோற் றனாகும். 222

கோச காரப் புழுபடுபாற் கொடுங்கற் பனைவா தனையாற்
பாச மடைவ ரியாரும பகாந்த மனத்தின கதைபை
மாசி லாத மனத்தான் மதித்து மனத்தை மாய்ப்பாய்
தேச முடையா பென்று தெளிந்த வகிட்ட னுடைத்தான. 223

பாலன்கதை.

முழுதுசத திபுமாய்ப் புரணமா பென்று முடிவறு பிரமமா
வதுதான், பழுதினஞ் சுகிடம் மனமலா திலலைப் பரமமா மிதி
விலா தில்லை, பெழுதருஞ் சததி யாவுமா யிலங்கு மிவைகளோர்
காலமொன் றுளதாம், வழுவிலாப் பிரம முடையசிற் சத்தி
மறிதரு முடல்களிற் றேனறும். 224

காற்றிலே யசைவுங் கல்லிலே திடமுங் கனலிலே சூடும்
வான் றனிலே, தோற்றலா மையுந னீரிலே நெகிழ்வுந தொலை
வுறு மாய்விலே மாய்வு, மூறறமாம விதையின் மரங்களுந் போல
வுள்ளுறை பிரமசத திகடா, மாற்றல்சால கால தேசசித் திரத்தா
லவனியிற சாஸிபோற றோனறும. 225

பரமமே யெங்கு மென்றுமுண் டாகும் பயின்மன னததி
னூன் மனமாந், தரமறு பரத முததிபே ருலகாஞ் சததிக ளீனதது
மாய் நிறகுந், திரமறு தனையாக கனனீசொற கதைபோற செப
பிய விவையெலாந் திரமாங், கரமலர் முகிலே பென்றனு மநதக்
கதையினை யிராகவன வினவ. 226

சித்தவஞ் சனையின மூலமாங் கதைபைச செலவனுக் கருந்
தவ னுரைப்பாந், மெய்ததக விலாதோ சிறுவனீ யனனை
விரும்பியோ கதைவினம பென்னச, சததியம போல வெறும்
பொய்யே யுரைப்பா டரணிபன குமரோ மூவா, சததவீ ரமு
நற குணங்களுஞ் சிறந்தோ ருனிய நகரிலே யுறைவோ. 227

மூவரி லிருவா பிறந்தில ரொருவன மூலமாங் கருவினு
மிலலை, யாவதுங் கருதித் திரிபவா விண்ணி ளளவறு பழமரச
சோலை, மேவலு மதனிற் செழுங்கனி அப்தது வெப்பசி
தணிநதுமேற ரெனறா, காவரு காக மூன்றுநன் னதிகள் கரை
பொரு திரையொடுங் கண்டா. 228

ஒருநன் னதியி லிரண்டுநீ ரில்லை பொன்றுவெண் மணலதா
மிதனி, லாடிநீர் அநீரது பருகினு மநதியாகிமேல வருநக ரடைந்
தார, விடுமூன் நெதிரதா ரதிலிரண் டிலலை மேனமரஞ் சுவரிலா
தொன்று, டடிய வவற்றிற சுவரிலா வீட்டிற குடிபுகுந் திருநத
னா குமரா. 229

ஒருவருங் காணு நகரிலே வெளிவீட் டிறைப்பவா கனகபாக்
திரமூன, நருகுநக கண்டா ரதிலிரை டோடா மறவினுந் தூளி
யா மொன்று, சொருபநில கடத்திற் றுரோணமூன மதனிற்
றுரோணமூன நகன்றுமிக கிருந்த, பருவரி சிபையதாஞ் சமைத்
துவா யிலலாப பனவரெண ணிலர்க்குமுன் படைத்தாரா. 230

அவரெலா திரமப வுண்டபின் மிகுநத தருகதினா வேட்
டைக ளாடி, யிவாகண்மூ வருமங் கிருநதன ரெனன விளமையா
னம்பினன சிறுவன, புவனமு மிவவா றறிவிலோ காண்பர்
புகன்மன விரிவுசங் கறபம, விவரமா மிடுஞ் ழலகமா மிதனை விடு
நிரு விகற்பமா யிடுநீ. 231

சி த் த ன் க ளை த்.

—||—

தங்கள்சங்கற்பத் தாலறி வில்லோர் சாலமோ கிப்பர்நல்
லறிஞர், பொங்குநல் விசார மதியினுன் மயங்கார் புரதியாற்
பொய்ம்மையை யொழித்துத், துங்கமெய் யுணர்வாய் பந்தமற்
றிருநதுர் தொடர்புறு பந்தமுண் டென்று, பங்கமுற் றயரோ
லமலமா யழியாப் பரம்பொருள் பந்தமுற நிடுமோ. 232

அந்தமற் றென்றாய் விகற்பமற் றறிவா யழிவிலாப் பரம்
பொரு ளிருக்கப், பந்தமுற் றவரா முத்திபெற் றவரார் பாவனை
விகற்பமே யனைத்துஞ், சிந்தனை விரிவு பந்தமா மதனைத் தீரநதி
டன் முத்தியா மனத்தின, றொந்தலீ லையினற் றாரமா மணித்துந்
தூரமு மண்ணிதாய்த் தோனறும். 233

—||—

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

—||—

ஆய மனத்தின் செயலசெயலா மதனா லொழிந்த தொழிந்
துளதா, மேய மனத்தி னலைவொழித்தோர் மிகவு நல்ல தியானத்
தோர், தூய மனமா யிடிவெறபாற சூலாக் கடல்போற் பிறப
பிறப்பா, மாயை மயக்கங் கெடுமெனனா வசிட்டன் மீண்டு முரை
செய்வான். 231

தனையா நிற்கும் பலபோகச் சங்கற பஞ்சோ மனவிருத்தி
முனையால வளரு மாமாயை மேக மென்னு நசுசுமரம்
வினையா நின்ற மனநோய்க்கு மேலோர் விதித்த பரிகார
மினையா தெளிதா யதனாலே யியற்ற லாகு மிதுகேட்பாய். 235

மிகமா லுறுபல் பொருள்களைபு மேவா தொழித்தோர்
மனமவென்றோ, சுகமா யெளிதாய்த் தனக்குரித்தார் துயர்தீர
நிராசை யறிவரியோர், சுகமா மணிதப் புழுபொப்பார் சான்றோ
ருரைதத தூறபழகி, யுகமா நினைவு தீர்மனத்தா லயரு மனதைத
திருப்பிடலாம் 236

இரும்பா லிரும்பு திருநதுவபோ லியற்று மனத்தான் மனந்
திருநது, திரும்பா நிராசை வடிவாகிச செறியுந் தன்னு லியற்றுவ
தாய், விரும்பா நின்றோக் கெளிதான வெய்ய மனத்தி னுப
சார்தி, பெருமபா ரந்திர நற்கதியாம் பிறிதோர் கதியு நன்றாகா.

வாவு மனத்தை யசங்கற்ப வாளா லறுக்கி னிறைந்தெங்கு,
மியாவு மதுவாம் பொருடோன்று மிந்த வழியின் றறிவாலே,
மேவு மனதை விழுங்கியதின் மேலா மாயா விகற்பமெலா, வோவு
மதியா லறிவுகடர் துளத்தை விழுங்கும் பொருளுணாவாய். 238

வருநதி முயன்று மனநதன்னை மாற்றி யில்லை யுண்டென்ன,
திருந்த பதத்தி லிருந்திடுவா யிடாதீர செல்வ மிடரினறிப், பொரு
நத வேண்டு மனமவென்றா புவன மூன்றுந் துருமபாகுந, திருந்த
வினிதன் றனவெல்லாந் தீதாய்த் தோன்றின் மனமாளும. 239

சித்த விண்ணிற் றிகழறிவாந் தியானத் தாலே யறிவென்னு
மொத்த படையா லையமற் றுளத்தை யறுப்பா யறுத்த தற்பின்
மெத்து துபாபோ மவனிவனுன் மேவு மென்ன ததுவிதுவாய்
வைத்த விவையே மனமிதனை மறப்பாம் வாளா லறுத்திடுவாய்.

பெருகத் திரண்ட முகிலெல்லாம் பெருங்காற றுலே யொரு
வுதல்போல், வருகற் பனைநா சத்தாலே மனம்போ யிறக்கு மன
மிறநதாற், பொருகற் பாத மாருதமும் பொங்கு கடலும புவி
யனைத்து, முருகச சுடுபன் னிருகதிரு மொருகால் வரினு மிட
ருண்டோ. 241

தன்னைக கொண்டே தனையறுக்கிற றுனாய்ச சகல பூமிகு
முன்னைத் தலைமை போலின்ப முதிர நிறைநது வகற்பனைக்கே
துன்னித் திகழ்தற பதமபற்றிச சுகத்தை யடைவாய் பலவாக
வுன்னிப் படர்கற் பனைச்செல்வ முடைய மனமே யுயிர்ப்பகையாம்.

உள்ளப் பகைவன் பலவிதமா யுறுகாட் சிகளால் வெல்லா
மற், நெள்ளத் தகுசந் தோடமெனுஞ் செலவ முடைய நிராசை
யினற், கள்ளத் தனிரெஞ் சினைவெல்வாய் கற்றோக் கன்பாய்
நின்மலமாய்க், குள்ளக் குளிர்ந்தாங் காரததாற் கூறு காது சம
பாவம. 243

தாழ்வு முயாவு மில்லாத சமபா வனையாற் பிறப்பில்லா
வாழ்வு நல்கும் பரமபத மாறாப பதமா மலைவாலே
வீழ்வு றுத மனமரிதாம் வெம்மை கனலை விடாததுபோ
லாழ்வு செய்யு மலைவுமன மகலா வறிவி னலைவுமனம். 244

அலையு மந்த மனமுலகா மலைவு போகின் மனங்கெடுமிந்
நிலையே தவமு தாற்கருத்து நிமல வீடுந் துணிபொருளுந்

தலைவி லலைவே மனமாயை தொடர்வா தனைபு மதன்பெபரா
மலைபு மனமு மதுவதனை மாறா விசாரத தானமாயப்பாய் 245

மெத்து கின்ற வாதனையை விட்டான் மேலா நலமுளதாஞ்,
சத்தி னசதநி னிடைநின்று சைதன னியததிற சாட்டியததி,
லொத்து நடுகின் றலைவ நுவே யுள்ள மாகு மிவவுள்ளாடு, சிதநின்
முயலவாற சிததாடுஞ் சடகதின் முயலவாற சடமாகும். 246

ஊக்க முளதாய் மனமொன்றி லுறைக்கி லதுவா மாதலினுற்
றாக்கு மனத்தை மனததாலே தள்ளி யேறிக் தளாவினறி
யாகக பழிநில பதமளிநைவி லடைவாய் மனத்தை மனததாலே
நீக்க வலதாந தகைமைததா நிருப னிறுத்து நெறிபோல 247

பிறவி க கடலிற கா தலெனும் பெருவாய் முதலை பிடி ததோகக
விறவுச சுழியாற் சுழலுமவாந கிதப நாவா யெட்டாவா
மறமுற னுளததை யுளததாலே மாய்கதுப பிறப்பில வருந்தாம
ஹவுற னுனை யுய்விப்பா யுயிர்க்குப பிறரா லுய்யுண்டோ. 248

எந்த வெந்த வாதனை க ளிதபந தெழுந்த வவையெல்லா
மந்த வந்த விடததழிக்கி லதுவே மாயை க கழிவாகு
முநது போக பேதமென மொழிந்த விருவா தனைவிட்டு
வந்த பாவா பாவங்கன மாற்றி விசுறப மறமகிழுவாய். 249

அறிபவற றுசை யுறிலது தானே யவீததைபு மனமுமாண்
டதுவாம, பொறிப்பி லாசை னுன்பமா திராசை புகலரு முததியா
மின்பம, பிறிவறு தனது முபறசியா லுண்டாம பேதைய ருண்
டெனு மனிததை, செறிதரு பொய்யாய நாமமாத திரமாய்ச சித
தெனத தோந்திடி விலதாம. 250

என்றலு மிராம னவீததையின் செலவத தெழுந்தற நெரு
ங்கு மிவவிருடா, னொன்றுமிங கின்றி பெவ்வகை நீங்கு முரைத்
தரு ளினனநீ யெனன, வன்றவ னுரைப்பான வன்றுயா முட்
சோ வன்பவக குழியின்மன னுயிரை, பொன்றவீழ்த ததனோ
டொககவீழ் மாயை யுண்டெனி னுண்மைநோக கிலை. 251

பிறப்பெனு மாயை க கரையதா யெங்கும் பிறிவறு பெரும்
பொரு டோன்றி, லிறப்பறு மாயை க கிசசையே வடிவா மித
னுடை நாசமே வீடு, சிறப்பிலசந கறபஞ் சிதைந்திடி. விதுதான்
றேய்ந்திடுஞ் சித்தெனுங் கதிரோன, புறப்படி லிதய விசம்பிலவா
தனையாம் பொங்கிருள் போமெனப புகல. 252

கண்டன வனைத்து மாயையே யென்றாய் கண்ணெனுந் தத்து
வத் தாலே, தண்டற வதுதான் கரைந்துபோ மென்றாய் தத்துவ
மாவதே தென்ன, வெண்டவ னுரைப்பான் காண்பவற் றிடை
சென் றெய்திடா தெங்கனுஞ் சமமா, யுண்டென லாகி நாமமற்
றுயார்த வுணாவுதற் பரமா முணாவே. 253

இவையெனு மனைததுஞ் சிறகன மாகி யிறப்பிலாப பிரமமே
யென்று, நவையுறு மனமாம் கற்பனை யிலலை நாசமும் பிறவியு
மெனனு, மவையெலாம் புவன மூன்றினு மிலலை யறுவகை விகா
ரமு மிலலைக, கவையறு சமமாங் குறிபெறு மறிவு மாத்திரங்
காணநின் றுளதால. 254

கேவல மாகிக் கேவல வொளியாய்க் கேடறு சுத்தமாய் விரி
வா, யோவலி லறிவு மாததிர மாகி யுறுதுய ரொனறுமற் றுறி,
மேவரு மித மனைததினாக் கொதது விகாரமற் றுளபொரு ளிடக்
தே, தாவருந் தனது நினைவையே விருமபித தன்வயத தெழுநத
தோ ரறிவு 255

செப்பிய வறிவு முடிவில்சங் கற்பஞ் செய்ததிற் சென்றிடு
மிதுதா, னிப்பிர மத்தின மனமதா மிதனுக் கெண்ணிலசத் திக
ளுள வாகுங்,கப்பிலா தெங்கு நிரந்தரஞ் செய்யுங் கடுமையா மிம்
மனந் தனிலே, யப்பிலே தோன்றுந் திடைகள்போற் பேத மாகிய
வல்லபந் தோனறும. 256

உளஞ்று சங்கற பத்திறை ரோன்று முள்ளமற் றதனினு
லொடுங்குந், தள்ளுறு காறமு லெழுநதநீக் கொழுநது சமிப்பதுங்
காறறிநுற போல, நள்ளுறு பிரம மனறுநா னென்று நாடுதன்
மனத்துறு பந்த, மெள்ளுறு மிடமும பிரிவிலாப பொருளே யா
மெனு மழுததமே வீடாம 257

மடமையுந் துயரு மவயவ நிறைந்த வடிவமு முடையரு
னென்றே, படாதரு மவறறிற் கேறறபன் னடையாற் பாசமும்
பந்தமு முளவாஞ், சடமுறு மிவற்றி லேதுமொன றல்லேன்
றசைநரம பென்புரீ ரல்லே, னுடலின்மே லான பரமநா னென்னு
முறுதியோர் மாயைசெற றுணர்ந்தோர். 258

தானலா தான வுடன்முதற் பொருளிற் ருனெனும் பாவனை
யாய, வுனமா மாயை யுணர்விலோர் விதிக்க வுள்ளதா முணர்வு
ளோர்க் கிலதா, மானத நினைத்த தைமபொறி யியற்று மன்ன

வர்க் கமைச்சர்போல் விரைவி, லானநன் மதியான் முயற்சியாற்
போகத் தாசைவா தனையேவே ரறுப்பாய். 259

என்னுடை மைந்த ரென்னுடை நிதிநா னிவனவ னிதுவது
வென்னு, மின்னுடை நிலைமை யிரதர்சா லத்தால் வீங்கிய வாத
னை யோங்கும், நன்னுடை நிலையஞ் ஞானமா நிலைபோய் நாசமா
யையிறகருத் தொழிவாய், நின்னுடை வடிவி லவறறைநீ யென்றே
நினைவிலா போல்வருந் துவதென். 260

முகமாய்ச் சடமாய்ச் சகாசகங் கனிலே மூழ்கியோர் பயனற
வருந்தூந், தேகமாநீயா ரகோவகோ விதோர் சித்திர மிருந்
தவா காணா, யேகமாய் மெய்பா யிலங்கிய பிரம மெவகுமா யிருக்
கவுந் தோன்றூச், சோகமாய்ப் பொய்பாய் விளங்குறா மாயை
தோன்றுறா திருக்கவுந் தோன்றும 261

மற்றுமொன் றுரைக்க வள்ளலே கேட்பாய் மடமையாம்
பூமியேழ் பதமா, முறறுள ஞான பூமியேழ் பதமா மொழிந்த
விப் பதங்கடம் மிறறும், பற்றுள வாகு மொன்றொடொன் றனா
விப் பயில்வன பதங்கண்மட் டிலவா, மற்றமில் சொருப நிலை
பெறல் வீடா மதினமு வுறுதனா னெனலே. 262

அடக்கமா யுரைத்தே மஃதறிந் தவாகு மறிசிலா தவர்க்கு
நற் குறிசு, டொடக்கமில் சன்மாத் திரமதா மறிவின சொருபநின்
றசைவிலா தவரே, விடறகருங் காம முதறபகை கடந்தோ மெய்
யறி விலார்கடப பரியோ, துடககுறு காட்சி விதத்திலீ
ழறிவே நோக்கருஞ் சொருபத்தி னழுவல். 263

சொருபம்விட் டகலன் மோகமாம வேறு சொல்லிட முன்பு
பின் பில்லை, யொருபொரு ணினைவை யொழிததுமே லப்பா
லொருபொரு ணினைவுறி லந்த, விருபொரு ணடுவு ணினைவற
விருக்கு மிதுசொரு பத்தியல் பிதுதான், மருவுகற் பனைமாண்
டசைவில்கற் போலாய் வருநனாச சுழுத்திதா வடிவாம. 264

நானெனும் பிரிவும் பேதமு மறறு நலலறி வாயசை யாத[கேட்பா
மானத நிலையே சொருபமா முன்சொன் மடமையாம புவிபதங்
யினமாம் விர்து நனவுமே னனவு மியன்றமா நனவுமந நனவி
லானதோர் கனவுங் கனவுமிக கனவி லடாநனா வுஞ்சுழுத் தியுமே.

இத்திற மேழு மேகமாய் நெருக்குற் றிவைபல பெயர்களை
யெய்துஞ், சித்திலே நின்றே றறிவுபே ரின்றிச செறிமல மின்றி

மேல் வந்து, வத்தியா நிற்குஞ் சித்தசி வாதி வருபெயர் செயல்
களுக் கிடமாய், வித்துரு பமதாய் நின்றிடு மதனால் விதைநன
வாழுதற் பதமே. 266

இதுவறி வுக்கு முதலவத் தையதா மிதத்துறப் பிறந்தபின்
னிவனா, நிதுவென தெனப்பண் டிலாமையா னொய்தா யெழுந்
துள வறுதியே நனவா, மிதுதனை யொழிய விவனவ னானே யிது
வது வென்னதென் றெண்ணு, மிதுமுதற் பிறப்பிற றொடர்ச்சி
யாய்ப் பருக்கு மிந்தசிச சயம்பெரு நனவாம் 267

அறிநதுள தெனினு மறிகிலா தெனினு மழுந்துறத் தானது
வாகிச, செறிநதுள நனவிற சித்தராச சிபமே செய்வது நனக்
கனா வாகு, மெறிந்தகா னனினீர் சுத்திகை வெள்ளி யிருமதி
யிவைமுதற் பலவாய்ப், பிறிந்தபே தங்க ணனவிலே பழகும் பெற்
றியாற் கனவுபல் விதமாம். 268

அற்பகா லத்தி லனேகமாஞ் செயல்கண் டறிந்தன மெனுங்
கன வழிநது, முறப்பி செயலே நினைவது கனவா முநதுகண் டத
னைநா ளகன்று, பிற்படக காணும் பொருள்களை மறநது பெரும்
பொழு துணாவுற நோக்குஞ், சொற்பன நனவு போனன வுக்கே
தோன்றுமிச செயல்கனா நனவே. 269

அறுவகை யவத்தை யகற்றிய சீவ னடைந்துள வவத்தையி
னியறகை, யுறுசட மாகி மேல்வருந் துயர்கூ ருணர்வுள தாமிது
சுழுத்தி, துறுபுவ னங்க ளிதனிடை யிருளிற றொலைவுறு மிப்பத
மேழும், பெறுவன பேத மொன்றுநா றுகும் பேதைமை யவத்
தையிவ் வேழும் 270

ஞானபூ மியைமுடிவிற பேத மாக நவிலுவர்வா தியாவற்றி
னமக்கு நல்ல, தானதிவை யிவையறிதன் ஞான மாகு மறிந்த
விவற நந்தமே யழிவில் வீடா, மானமுறு சுபம்விரும்பல் விசார
மெய்தன் மனஞ்சிறுக லுண்மையிலே மன்னி நிற்க, லீனமறு
சங்கற்ப மறல்ப தார்த்த வெண்ணமறுத் திடறுரிய மிவையே
ழாகும். 271

இவையறிந்தோர் மோகமெனு மளற்றில் வீழா ரிவற்றியலா
முத்திவரி விடர்மீண் டில்லை, நவையுறுமோ கத்தொடுநா மடைவ
தென்னே நல்லோரா னன்னாலா னன்றா ஞானச், சுவைபெறுது
நிராசையினு லென்று நாடல் சுபம்விரும்ப லாகுமிந்தச சுபேச்சை

முற்றிக், க்வையறுநல் லோரியற்கை யாசா ரங்கள் கைவருதல்
விசாரமாக் கருதல் வேண்டும. 272

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்டுநிறை
தலும்விடயத் திசசை மாற்றி, நினைவுகுவி வதுசித்தஞ் சிறுக
லாகு நிகழ்த்தியவிம் மூன்றலு நெஞ்சந் தன்னில, வனைதருமவ்
விரததியின லுண்மைப போத மன்னுதலே யுண்மைநிலை மருவ
லாகு, மனையனவிந் நான்காலு முண்மைப போதத் தழுந்தியந்
சங்கமற லசங்க மாகும். 273

அறைநதபத மைந்தாலுந் தானும போதத் தழுந்தியநின்
பத்தமைவாற புறனு முளளு, முறைநதபதாத் தங்கண்மறந்
தயலோர் வன்பா லுணாவதுவே பதாராதநினை வொழித லாகு,
நிறைந்தவிவை யாராலும் பேதம போக்கி நிலைபெறுதற சுபாவத
தே நிறற றுனே, மறைநதபொருள வெளியாகருந் துரிய மாரு
மாசறுசீ வனினமுததா வழியீ தாகும். 274

சொன்னதன்மே லுடலிறநத முத்தர் மேவுந் துரியாதீ தப்
பதமாந் துரியச செலவந், தன்னுணாவாற ற்ணையிறநத பெருமை
சானற தலைவனு லெப்தலுறுந் தனமை யாகு, மனையியவிப பத
மடைநத சிவன முத்தா மதிமுசுகிமறுக கததமுநதா மரபி னுலே,
யன்னியாசொல வழிதுயிலவிட் டெழுந்தா போல வடுததன
செய் குவாசெய்யா ராகி வாழ்வா. 275

இஞளுன பதமேழு மிகவும் புநதி யெய்தினர்க்கல லது
தோனறு விவறறை யெய்தி, லஞளுன மிலேசசனை பெனினுந்
தேகி யதேகபெனி னுமமுதத னையமில்லை, மெய்ஞ்ஞான மென
பதுதான் மனத்தின கட்டு விடுதலிது பெறிலிதுவே யீடு பேரூம,
பொய்ஞ்ஞானக கானலினீர் முதலா மோகம பொய்யெனப்போ
மடமையுமபொய் யெனன்றி போகும். 276

தனையறியு நிட்டையுனோக கெய்த லாகுந் தததுவபூ மிக
ளறிந்த தலைமை மேலோ, நினையவுந்தா ழுவுமுரியா பொறிக
ளெனனு நெடுமபகைவென றோரழியா நிலையி னின்றோர், துனை
தருபல் லுயிரிறைஞ்ச மேலாய வாழுகு சுரேந்திரரு நரேந்திரருந்
துருமபாய்த் தோனறு, மனையபெரும் பதம்பெறறோ ரவரே யாகு
மல்லாதோர் பவககடவி லமிழ்ந்தா நிற்போ 277

உளமொடுங்கு முபாயமே யோக மாகு முணர்வுறுபூ மிக
 னிரத வுபாய மாகும், வளமிசுமிப பூமிகளா லன்றி யிரத மாதேவ
 பெரியபத மருவ லாகா, வளவறநீ நான்ருன்வே ரென்று மின்றி
 யபேதமா யநாமயமா யமுல மாகிக, கிராசுகமாய்ச சாநதமா ய்நி
 வா யொன் றுய்க் கேடின்றிப பெயரின்றிக கீழ்மே வின்றி. 278

பாவணையு மபர்வணையு முதலு மீறும பற்றுமுள துமமிலதும்
 பலவுந தேசு, மேவறிவு மடைமையுமென றிவைக ளினறி விண்
 னிலே யிருப்பதாய் விசால மாகி, யாவதுமா யனருகி மனததால
 வாககா லெட்டரிதா யினபததி வினப மாகி, யோவரிய நிறைவி
 னிறை வாகி யாசை யொழிவிடமாய்த தன்னுற னுணரு
 மொன்று. 279

தோன்றியவை விளக்கத்தா லுண்மைபா மைமபொறிக்குக்
 தொடாபாய நிறகு, மானறபதாத தவகனெலா மறிவினா லொழி
 நதுண்மை யாக மாட்டா, வேனதறிவா னறிபொருளா மிரண்
 டினிடை யறிவா னுக் கியைநத ரூப, மூன்றியறி பொருளறிவா
 னறிவிவிவை யுறறிடுவ துயாநத விடு 280

ஒரிடாவிட டோரிடததே யுள்ளமுறி லவற்றினடு வுண்மை
 யாகிப, பேரிலதா யுணர்விலதாய்ச சடமிலதா யதுநீயாய்ப் பிரியே
 லென்றுங் கூரியபுந தியினுலே யூகிததுக் குடுமபிபெனுங் குறிப
 பை மாற்றித, கூரியதாம படிமனத்தின லுவககறுதது விருநத
 படி துணிரது நிற்பாய். 281

பிறப்பிறப்பாம பூட்டைதனைப பிணித்துழறும் வாதனையாம்
 பெரிய பாச, மறப்பெரிய முபற்சியினு லறுததிடுவாய் பரமமா
 மறிவின் முன்னே, புறப்படுமபொய் யாமுள்ளம் புவனவிகற் பக
 ளெனும் பொய்யைக காட்டுஞ், சிறப்புளவின் ணிலதாயு மிலதான
 நீலதிறஞ் செறிவ தேபோல. 282

சோகமுறு சங்கற்ப நாசததான் மனமாளிற் ரென்று தொ
 டு, மோகமெனு முடுபனி விட்டகலுஞ் சரற்கால முதிர் வந்
 தான், மாகமவிளங் குவதென்ன நல்லறிவு மாத்நிரமாய் மாயா
 தாகி, பேகமாய் வடிவின்றிப பிறப்பிறாபி லாபபிரம மிலங்கு
 நொய்தாய். 283

தி தி ப் பி ர க ர ண ம்.

—||—

சுக்கிரன் கதை.

—||—

எழுது வோனு மெழுதிடமு மெதிரகாண் பொருளு மிலதாதி
 வழவி லாத விண்ணிடையே வந்து தோன்று மோவியந்தான
 பழுதின் மேவுந் தனைத்தானே பாரா நிற்கும் பலபொறியு
 நழுவு துயிலி னுலன்றி நனவான் மேவுந் கனவொகதும் 284

கரியாய்ச் சமமாய் நொய்தாகிக் கலந்த விகற்பந் தீரறிவிற்
 பரியா நின்ற வுலகமெலாம் பற்றிப் பாய்தல கண்ணடியிற்
 நெரியா நின்ற பொருளபோலாளு செறிகா ரணகா ரியமின்றிப்
 புரியா நின்ற வுலகெல்லாம் பொலிந்து பிரமத திடையிருக்கும்.

சொன்ன வுலகந் களுககுருவந் தோன்று நின்ற மாததிரமாம
 பினன மினறி யாவையுமாயப் பேரா வறிவாய்ப் பெருவிண்ணாய்
 மன்னு பிரம மொன்றெனறே வருந்தி முயன்று பாவிப்பா
 யனன நிலையே கைவந்தா லலைவற றுள்ள மறிவுருவாம். 286

கேற்றுப் பலசே ரொருகற்போற் கிளருளு சுகங்கள் செறிபிர
 மந், தோற்றப் படுமா விரண்டெனனத் தொடாகா ரணமவே
 றிலாமையினு, லாற்றச் சுகமென நெனறிலதா மறிவே யுளதா
 மனைததுலகும், தேற்றப் பிரமத திருக்குமிவை தெனிய வெள்ளி
 கதைகேட்பாய். 287

முன்ன மொருநாட் பிருகுமுனி முதுமந் தரமால் வரைச
 சாரன, மன்னு தவஞ்செய யுழியவனறன மைந்தன மதிமான்
 மதியனையோன, மன்ன தாதை கழுற்பிரியான் றனிமெய்ஞ ஞான
 மஞஞான, மென்னு மிருபா வையினடு வே யிப்பகா நின்ற பெரு
 ம்பதததோன். 288

—||—

தாம வியாள கடர் கதை.

—||—

சங்கஞ்செய மயலபோய்த் தொந்தந் தவிரந்தொன்றைச்
 சாவ தினறிச, சிங்கஞ்செய கூட்டி. னின்றுஞ் சேனுறச் செல்லும
 புட்போற, லுங்கமோ கததி னினுந் தூயமனம் வெளியிற் போ
 நது, பங்கமா மையந் தீரப் பற்றெனு மனைததுந் தீரும. 289

ஆனறவம் மனம்பூ ணத்தை படைந்துந் தரணவென டிங்கள்
 போனறற விளங்கு மிந்த நிலையிலே பொலிவுற ழோகன்

மூன்றுமூர்த் திகளாந் தேவ முதல்வர்க்குங் கருணை செய்வ
சூன்றிப விசாரத் தாலே யுயர்பொரு ளெய்த வேண்டும். 290

உலகெது நாமா ரென்ன வற்றுநின் றுணரு மட்டுங்
கலகமா பிறவி மோகங் கங்குலப்பான் மூடி நிறகு
பலகறு முலகுந் தாமு மழிநிலசிற சோதி யெனறே
சலனமில் கண்ணுற கண்டோர் தத்துவ நிலைமை கண்டோர். 291

அகிலசத் தியுமா யொன்றா யநந்தமா மறிவு தானே
சகலபா வனைக்கு முள்ளா மெனக்கண்டோர் தமமைக் கண்டோர்
பகாவுறு நானு மிலலை பிறிதிலை பரமே யுண்டென்
நிகமுற ளுள்ள திலை திடையுறக கண்டோர் கண்டோர் 292

நெறியிடை வந்தோர் கூட்ட நெறிசெல்வோர் காணு நோபோற
செறிதரு போக மெல்லாஞ் சேதனா காண்ப ரன்றே
யறிவினா மனதை வென்றோ ருறபரமே பெரிதாயக காண்பா
பிறகது துயரா மென்றே பெரியன போகம வேண்டார். 293

நலங்குப சிதைதீர் மன்ன னகாமட்டு மகிழவு கூரு
மலங்கலவேல வெற்றி வேந்த னவனியுஞ் சிறிதென நெண்ணுங்
கலங்குறு மனதை வெலவோர் கைகையாற் காலகா காலா
லிலங்குபற பலலா லங்க மியாவுமிப படிமுன சோகக. 294

பகைமன வெற்றி யல்லாற பவக்கடல வங்க மிலலை
வகைபடு முலகிற செலவா வரிசையோர் மறுவி லாதோர்
மிகையுயா புருடா கிரகதி மிக்கவ ரென்போ ருள்ளக
குகையிடைத் தொழிலக ணஞ்சாரா கொடுமனப பாமபைக்
[கொன்றா 295

மனமெனும வினையை வென்றோர் மலரடி முடிமேற் கொள்வா
மினநா கங்க ளென்னு மிராசகியத் திருநா வாழ்ந்த
முனமுறு பாவ மென்னு முமமதக கனிநறி னாலும்
கனமயற படைக ளாலும் கரணமாம பகையை வெல்வாய். 296

துணிமனச செருக்கு மாய்தனத் தொடர்பொறிப பகையை
வெல்லிற், பணிபடு பதுமக கான்போற படாந்தவா தனைகண்
மாளுந், தனியறி வொன்றே யென்று சாதித்திம மனமவென் மட்
டுங், கனியிருந செறியும பேய்போற கருததில்வா தனைவந் தெய்
தும். 297

மந்திரி யெனலா முண்மை மருவுறும் விசாரத் தாலே
யிந்திரி யங்க ளென்னு மிடாபபகை யறுத்த லாலே

தந்திரி பெனலா மிட்டஞ் சமைத்தலா லேவ லாளா
நொந்திரி கிலாத வுள்ள நோககிய விவேகத தோககே. 298

ஆலிக்கு மின்பத தாலே யன்புறு மனைவி யாகும
பாலிக்கு மியல்பி னாலே பாவன தநதை யாகுந
சீலிக்கு முறுதி யாலே தேடரு நடபு மாகுந
நூலிக்கும வினைக விலலாத நாய்மனம விவேகத் தோக்கோ. ()

நல்லன நூலக ளாலே நல்லன நெறிபை நோககி
நல்லன திபானரு செய்து நல்லனு பவததை நண்ணி
நல்லன சித்தி நலகு நல்லதாயத் தனனை மாபக்கு
நல்லதோ தாதை யாகி நல்லவாக குள்ளந தானே. 300

நூனிவுறு திடமாய் சாலத நுகளற நோககி யாதும
பிணியறக கண்டு ஞானப பேருணா வுணாததப பட்டாற
பணிவுறு மிதயத் தனனிற பழுதிமன குணத்தி னாலே
மணிபென விளங்கா நிறகு மாறு முள்ளந தானே 301

மனமணி பேதச சேறநின் மறைந்தொரு வருக்குத் தோன்றக்
கனமுறு விவேக நீராற கமுன்னற சித்தி காடடும
வினவுறு விவேக வவபான் மெய்மமைபை மதிபாற கண்டு
சினமுறு பொறிபை வென்று தோவருந பிறவி தோவாப. 302

இததிறத திவனா நென்றே யிறுகிய வறுதி வினா
மததிறம புத்தி யாலே யமுதகமா யதறி மற்ற
மெய்ததிறம பற்றி நீபா மதினின்னு விழைந்த செய்வாய்
பொய்ததிற மனத்தி னோடே புசித்தவை பந்த மாகா. 303

நிலைபெறுமபடி நானெனும் வாதனை நின்றல்
வலைபுகுந்தபுள் ளாமென மூவரு மடிவா
கொலைசெ யற்கெளி நாகசபே யுயிரககெலாங் கூற்றாய்த்
தொலைவி றுனபமா நிராகசபே துன்பமி லின்பம. 304

அறிவதா யறிவே மெப்பா யமலமா யனைத்தா யாறிப
பிறிவுறு வாவு போககில பிரமமே யுளநா மந்தச
செறிபொருட சததி தோற்ற மாத்திரா சகமாய் நிறகும
பொறிகன்பல காட்சி பொய்பே பொருண்மெப்பே யென்று வா
[ந்வாய். 305]

வீம பாச திடர் கதை.

இதுநமக் கிதுநமக்கென் நிரங்குறு பொல்லா வாழ்வா
லுதவியோர் சாமப ரேனு முறபபெறு துதார மிக்குச
சுதமுறு முலக மெல்லார் துரும்புபோற் காண்போர் தம்மால்
விதனங்க ளனைத்தும் வாரா மிருகங்க ளுலர்புற் றீண்டா. 306

ஒழிவறு முபநசி தன்ன லாகத்தா லுயர்ந்த தூலா
விழிவற வியற்று வேராகட கெப்பய நெளிதி நெய்தா
வழிபடு நன்னூ லாளர் வருப்பன் கருத்தாச செய்யி
லழிவற முற்று முறறி யளவறு பயனை நல்கும். 307

வருத்தமற் றசசஞ் சோக மதமின்றி நன்னூற பின்போ
யொருததரா லேவ லின்றி யுலாவுக நசிக்க வேண்டா
வருததங்க ளுநர்த்த மாகு மளவிலபோ கங்க னேயாம
பெருததவா பததாஞ் செலவம் பேரின்ப நிராசை தானே. 308

இடுமபைகூ சங்க மின்றி யியற்கையா சார மெய்திக
குடுமபமாந துயாசிற லின்பங் குறித்திடாப பெருமை யோர்க்கு
நெடுமபுகழ் வாணுள் செல்வ நிறைகுண மனைத்து முண்டாய்ப்
படுமபலன வசநத காலக கொடிகள்போற பலிக்கு மனறே. 309

தவங்களாற நெய்வ நீராற சாத்திரங் களிநாற் போகாப்
பவங்களை யுபாந்தோர பாதம் பணிநதுபற் றறுக்க வேண்டு
மவங்களாங் காமங் கோப மறவுநதேயந் திபறகை யான
சுவங்களி னடநது நன்னூற் றுறைகின்றோ ருபாந்த மேலோர்.

நானெனும பொருள்கா ணுதோ ஞானவா காயங் காணார்
நானெனும பொருளைக கண்டோர் ஞானவா காய மாவார்
நானெனு மகங்கா ரககார் ஞானவின் மதியை மூடி
ஞானொப பரம வாமப னனமலா விரியா தன்றே. 311

மடிவறு பிறவி யென்னு மரத்திர ளெனக்கி தென்னு
நெடியபல பணைக ணீட்டி நிரயமாங் காய்கள் காய்க்கு
முடிவறு துபராங் கார முளையாக விளையா நிற்கு
மிடியிலா ஞானத் தியால் வேரொடும் வெந்து போமே. 312

என்றலு மிவவாங் கார மெவ்வுரு வுடைத்தெவ் வாறு
வென்றிட லாகுந தேக மேனியு மேவா தாயு

நின்றொரு காலம் வென்றூ னேருறு பயனே தென்னு
நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப ஞானமார் வசிட்டன் சொல்வான். ()

மூவகை யுலகி லிந்த வகங்கா மும்மையென்று
மேவரு மிரண்டு நன்றா மிகவுமொன் றீன மாகும்
யாவதும பரமு நாமே யீறில் மெமைய லாதோர்
பாவனை யிலதென் றோரும் போதமே பரமங் காரம். 314

செந்நெல்வா லினுஞ்சுற ருகிச செகங்களுக் கயலா யென்று
மன்னுது மெனக்கொள் போத மற்றையாங் கார மாகு
மிந்நிலை யிரண்டுஞ் சீவன் முத்தர்பா லிருநீ டேறறித
துன்னரு முத்தி நல்குஞ் சுழல்வுறு பந்த நலகா. 315

கரசர ணுதி மட்டா நானிவ னென்று காணுந்
திரமது தானே மூன்று மகங்காளு செகத்தோரக கெல்லா
முரியதா மிகவும் பொல்லா துறபவ மெனனு நசுசு
மாமெழு மூல மாகும் வருந்தியு மொருக்க வேண்டும. 316

கொடிதிது கொடிது சாலக் கொடிதிதன கொடுமை யாலே
முடிவறு முயிரக ளெல்லா மோகமுற றறிவு கெட்டா
கடிதிலவ் விரண்டி னாலுங் கடிந்ததெவ வளவு விட்டாய்
படிவுறவ் வளவே யெய்தும பரமமாந தற்ப தாததம. 317

ஏற்றமா மகங்கா ரங்க ளிரண்டினுற் பரம மெய்தி
யூற்றமா மவறறை நீங்கி யோரகங் கரமு மின்றி
யாற்றலா னிறறி யென்னி லறவுபா பதம தாகுந்
தோற்றுட னுனெ னுமை சுருதிகள் சொல்லு முத்தி. 318

இதனியல் புரைக்கக கேண்முன் லிசைத்துள தாமன் முனனே
ரதமுற மடிந்த பின்ன ர்ணையசம் பரன்வே கிதது
மதமுறு மிமையோர் சேனை வதஞ்செய்வா னுபாயந் தன்னை
விதமுற வினைய வாறு நினைந்தனன் விஞ்சை வல்லான். 319

தானவ ரெனமுன் னஞ்செய் தாமனை முதலா மூவர்
ஞானமில் லாமை யாலே நானென தென்று பொய்யாய்
வானவா போரின் மாண்டார் மறறினி ஞான நன்னூற்
போனவர் விவேகத தோராய்ப புணாநதமா யததாற் செய்வேன்.
மெய்யுணர் வுறுத லாலே வெறும்பொய்யா மகங்கா ரத்தி
னையுறர் விண்ணோ சேனை நலிவுற வெல்ல ரெனன

மையுறு மனத்தி னெண்ணி மாயையா லவரைச் செய்தான்
மொய்யுறு வேலை தந்த மொகஞ்ர்போன மூவா வந்தார். 321

அனைத்தையு மறிந்தோர் தம்மை யறிவென வறிவாற் கண்டோர்
வினைத்தொட ரிலாதோ ரொன்றின விருப்பமும் வெறுப்பு மில்
நினைததுள நிகழ்கா லத்தி லெய்திய நிலையி னிற்போ [லோர்
தினைததுணை யெனினு மைய மிலாதவர் தெளிவு சான்றோர். 322

பேரினூல் வீமன் பாசன் றிடனெனப் பிரிக்கப் பட்டோர்
சீரினூ லுலகை யெல்லாந் திரணமாய்த் தேருளு சுததா
போரிலே போயி னென்னு சம்பரன் புகலப் போகி
நேரிலா வமர ரோடு நெடுஞ்சமா புரிய லுற்றா. 323

ஏண்ணிலா வருடம் வெம்போ ரியற்றின ரிவர்க ணெஞ்சிற
றுண்ணென வெனது யானா தோற்றா வுதித்த போது
துண்ணறி வாலே யாமா ரென்று நோக்க லோடும்
புண்ணிய மிலாதோ வாழ்வு போலது பொய்யாய்ப் போகும்.

மற்றினி யிந்த வாற்றல வாதனை யாலே பந்தம்
பற்றுறு மதனை நீங்கிற் பந்தம்போம் விவேகத தாலே
யுற்றறி வுண்மை சேரி லுளததில்வா தனைபோம போன
லற்றமில் சித்த நெய்தீர தீபம்போ லாகு மனதே. 325

த ா ர ன் க தை.

ஐழியாத துயர்மையை யெனுமா பத்தை யொழிக்கமன நாச
மோ ருபாய மாகு, மிழியாத மெய்ஞ்ஞானப் பொருளை யெல்லா
மியம்பக்கேட் டயராம விதயங் கொள்வாய், பழியான போகத்தி
னிசசை தானே பந்தமா மதுவிடலே பரம மாகும், வழியான
பன்னூலாற பயனகொ லென்ன வருந்தாம விவ்வழியே வருதல்
வேண்டும். 326

இனப்பிதா மின்பிதா மென்ற வெல்லா மெரியெனநஞ் சென
நினைக வேறறத தாழ்வாய்த், துன்புறுபோ கம்பலகாற் றேர்ந்து
நெஞ்சிற றேயாம லெளிதருந்திற சுகமே யாகும், வன்புபயின்
மனத்தோற்ற நாச மாகு மனத்தினது நாசமே மகத்தார் தோற

றம், நன்பரம ஞானிகனைஞ் சிறந்து போகு நடைவிலங்கா மறி
கிலர்க்கு நவைகூட நெஞ்சம். 327

ஆனந்த நிராநத மிரண்டு மில்லை யசைவுமசை விண்மையு
மா மவையு மில்லை, யீனந்தீர் சததசததன் றிவற்றுக் கெல்லா
மிடையல்ல ஞானிமன மென்ற லோடு, தானநத மிலாவறிவா
யுலகின் மேலார் தத்துவத்தி லுலகிருக்குந தன்மை தனனை,
ஞானந்தான் வளாபொருட்டா யுரைப்பா யென்று நாதனியம் பிட
வசிட்ட னவில்வ தானுன. 328

வேறிலா தெவ்விடத்து மேவி நின்று மேவாம னுண்மையி
னல் வேறும் விண்போற, கூறிலாச் சிறபாவ மெங்கு நினறாக் கூறு
படு மவறறெனறுங் கூடிப் பற்றாப், பேறிலாச் சங்கற்ப மனைத்து
மின்றிப் பேரின்றி யழிவின்றிப் பேத மினறி, யூறிலா வாகாயங்
கோடி கூறு வுரித்தவற்றி லொருகூற்றை யொப்ப நொய்தாம. 329

நன்றிதரு முண்மைமுதற பெயர்க்கு பெற்று ஞானிகன்பா
னிமலமா ஞான மாகி, யொன்றுமல் வருவான குடுமப ரூப
மொன்றாகித் தனைததெரிவித் துணாவே மெய்யாய்த், தனறு
ணைசசின் மாத்திரத்துக் கயலற் றிறதச சததாமாத் திரமயமாஞ்
சகங்க ளெல்லாந், துனறுதிறை முதலாகப் பிறநத வெல்லாரு
குழ்கடலில் வேறாகாத் தொடாசசி போலாம. 330

துனைதருபல் பிறப்பாகிக் கொடிதாய்ப் பொல்லாச சபாவ
மாந் தனையறியாச சமடர்க் கென்றுந், தனையறிநதோர்க் கொளி
யுருவா யெல்லா மொன்றாய்த் தானாக வனுபநிகருந் தன்மை யா
லே, நினைவொடுசெய் வோனசெயகை செயலிம் மூன்று நிகழ்
விக்கும் பாவித்த நினைவுக் கெல்லா, மனையசுவை யாய்நிறதும் பிற
விப்போக மருநதுவோர்க் கப்போக மாகி நிறதும். 331

அத்தமன முதயமில்லை யெழுத னிறற் லயலபோதல வருத
லெனு மனைத்து மில்லை, யித்தலத்தி லிலையிலா திருக்க வில்லை
யித்திறமாஞ் சித்துமல மில்லா மெய்யாய்ச், சத்தமுறு தானே
தன் னிடத்தி னிற்குஞ் சொன்னநெறி யேசகமாய்ச் சொல்பே
ராலே, மெத்தவெகு ரூபமாந தறச பாவம் விரிந்தெங்குஞ் சிற
பெயரால் விளங்கி நிறதும். 332

இன்னசபா வநதானே யொளியாய் நிறகு மிருளாகு
மொன்றாகு மீறில் கூறாந், தன்னுடைய தொழிலாலே தானே

பூர்ண தத்துவம்வீட டிவனவனா னென்னுந் தன்மை, யுன்னியபா
வனையாலே மெள்ளசசுவ னுருவாங்க குடுமபிபெனு முதல்தாலே,
பன்னியநாநதனுவத்தி லமுத்திப பாவா பாவம்புற முதல்வீட
லாம் பதததி னிறகும். 333

அபபதததி னின் றபுரி யட்டதததை யளவிலகச வாலமைக்
கு மமைத்தி டாநா, மிப்பரிசி னினறலேவே வடவ மான வெறு
பிறவி வகைமாலே யியறறு மெனகு, மொப்பரிய தாபிரம சுபாவத்
தாலே யுரைத்ததெலா மெழுமீண்டு மொடுங்கப் போகு, மெய்ய
படிவ மிலலாத விண்ணிற கானல விரிவறுபோன மனகிளைவில்
விரிந்து தோனறம. 334

படர்மதததாற நனைப்பிறாபொற றேன்று மாபோற பகுதத
விலா வரததசிற பாவந தானே, யடாபொப்போற றேனறிய
தாற சதத மாதி பைமபுலனு மேதொனா லுறியா சின்றுய, தொட
ர்கின்ற வதுவிரத வானமா வாருந தோற்றமெலாக தானுகித
துனனி நின்ற, விடமுடைய பரபபிரம மிதுவே யிதுக கபபிரமப
பெயரியல்பா மிதிலவே தில்லை. 335

பொருகடலிற் றிரைமுதலாப்ப பிறத்த வெலலாம் புனலாகி
விளங்காமற் புழுதி யாமோ, பொருபொருளாம பிரமமாத் திர
மே யல்லா லுபயமெனுங் கற்பனைப்பே ரொன்று மிலை, பெரியி
டததிற குடுமாத் திரமே யல்லா விரணநின் டோ வவவகைபோ
லென்று மொன்றஞ், சரிபைகிரி யாயோகப பதத்தின முற்றிச
சாதனங்க ணிறைந்தவாககே சாற்றல வேண்மெ. 336

இயறகைகுணஞ் சோதிதது முனனே பின்னோ யாவையு
மாம் பிரமமீ பென்னல் வேண்மெ, விபபபுறவா சையிலுழலவார்க
கிவ்வா றேதின் மீளாத தீநாகில விழதத தாகுந், தியக்குறு
போ கத்தாசை தீர்ந்து புத்தி தெவிரதவுணைப போலவார்ககே திக
ழுத் தோனறும், மயக்கமற வுணாததவல்ல குருவைக கிட்டா
வருத்தி யுந்தன் பிறப்பறுக்கு மகனு மாககே. 337

விளக்குமிர விபுமலரு முண்டா யுண்டாம விசொனியும்
பகறபொழுதும் விரையும் போலத், துளக்கமில்லித் துண்டாகி
லுண்டா ஞாலந் தோற்றரவு மாததிரமே சொருப மாகுந், களத்த
பர மாதத்தத்தா வில்லை யென்னக கேட்டலுமே பாற்கடல்போற
கெம்பீ ரத்தா, லளக்கரிதாய்ச சிதளமா யமல மாகி புறபுதமா
கின்மொழிபென் றண்ணல் சொலவாந் 338

இம்மொழிக ளாலிமைப்போ திருளா மீன விமைப்போது வெளிபாரு மிவ்வா ராக, மைமமுகிலா லறபமாய் வெய்விற சீதம் வந்துவரது போகின்ற மழைநா ளொத்தேன், மெய்ப்முனியே யந்தமாய்ப் பலவா பொன்றாய் வியாதா யனாகரிதாய் விளக்க மெய்திச, செம்முறைபா மாதுமதத னுவத்துக் கிந்தச செய் தொழிலகள் வந்தவா செப்பு கென்றன. 339

மெய்யான பொருளுடைய வாககி யததின் மெய்ப்பொரு ளாய் முன்னொடுமின விவோத மின்றிக, கைபாரு நெலலியெனக் காட்ட வல்ல கடடுரையே யாமினகுக் கழறிற் றெல்லா, மெய்யான ஞானவிழி வெளியாய்ப் போதம விரியவுதித தாலெனசொ லென் னும் விததுக், கையார வலிமெளிதென னுள்ள வாறு கலககமற் றிலைகின்று காண்டி யன்றே. 340

தன்னுருவ மாய்வதற்கே முயல்வ தாகித் தமமொழித்த வவிச்சையினும் சகல மான, வினனலுறு குற்றமிலா விச்சை யெய்து மெய்களைகள் கணையாலே நஞ்சை நஞ்சாற, னன்னுபகை பகையாலே தீது தீதாற னுடைப்பதுபோ லளிததைதனைத் துடைத தல வேண்டு, முன்னியுறப பாததனுமே யிதன்ச பாவ மொழிக துபோய்த தன்மாய்வா னுதவு மின்பம 341

நனிமெய்யாய் மாயையில் தென்றிவ வாறு நாவொய ஞானி யாய ஞானம் பெற்றற, னுனிசெயுமீ னாமாயை யறிதி யன்றே னுகனிலா நற்போதந் தோன்று மடடும, பனிமாபை யிலலைபென வென்சொல லாலே பழுதிலலா வறுதியுறப பற்றி கிறபாய், புனித முறு பிரமமே யெல்லா மென்று புத்தியிறகண்டோமுத்திபொரு நதி னோரே. 342

பேதமுறு புந்தியே மாயை யாகும் பெரிதுவருந தியுமிதனைப் போக்கல் வேண்டும், போதமுறு பேதறினு லன்றி மாயைப் பொரு நதியின் கரைதோன்றா பொருந்தத் தோன்றி, லேதமறு மப்ப தமே யிறவா வீடா மிமமாயை பிறப்பிடமே தென்ன வேண்டாஞ், சேதமுறக் கொல்வழியே தென்று தோர்வாய் கிதைவுறறு விதனி யலபு தெரியு மன்றே. 343

யாதினிறுளேன றியதென்றும் யாதி தென்று மிறந்தநெறி யாதென்று மிறந்தாற் றோன்று, மாதலினுல் வன்றுயரின் சாலை யான வலிததைபெனு மோயருமருந் தருந்தச செயதாற, றீ னு

பயில் பிறப்பென்னுங் கடலின் மூழ்காய் செறிசுற்றுத் தன்னுரு
வாஞ் சேணி றன்னும், சாதமுறத திரிவதுபோற் றன்பாற் றேன்
றுஞ் சத்தியினு லாததுமதத் துவதின் றொலகும். 344

நொப்பநெடுஞ் சிங்கடறன் விடத்தே யற்ப துடக்கத்தாற்
கணம்விள மரு றண்மை நோககா, லையறத தற்பதமொன்
றகண்ட மென்றே யழுந தவா யகடலி லைசநது சறதே, மொப்
யறிவாஞ் சிறததி கணகா லந்தி ா மு ப் பிறுதத் தியி டு முழங்
கத் தோனறித, துயபவிடப காலமொய் நொழிலகை மூன்று
துயனசத திகடம்மைத துணையாய்ச சோககும். 345

தனதுசபா வததையறிந் தந்த மான தற்பதத்தி லிருநதுஞ்
சிற சத்தி தானே, யெனதுருவிவ வளவென்றே யறிவுற் றறபோ
லெண்ணுறுமிப படியுருவையி னுபா விககி, லனுததமா யுப்பொழு
தே பெயாக னெலலை யாதிபாம பாாவைகள்வர தடையா சிற்கும்,
கனவிகுறபற் தருவடிவாய்ச சிதது ரூபங் கவரிடங்கா லந்தொழிற்
குக் கலந்த பற்றும். 346

ரங்குரைசெய் சிததினுடை யுருவந் தன்னை யாவருஞ்சேத்
திர்க்கியனென றிபம்பா நிற்ப, ராங்கதுவும் வாத்நையைச செய்யா
ரின்றே யகங்கார பாவ்நையை யடையா சிற்கும், வாங்கருமாங்
காரமுசிச சயிப்ப தாகி மலினமுறு புந்தியா மலஞ்சோ புந்தி, வீங்
கிபகற் பனைவடிவாய் மனன நெஞ்சாம விகற்பமிசு மனமபெறியா
மெல்ல வந்தே. 347

கரசரண மயவுடலைப் பொறிக னென்பர் கவல்வுறவிப் படி
யன்றோ கலந்த சீவன, விரவியசங் கற்பமெனும் பாசத தாலே
விககுண்டு துன்பவலை வீசப் படடுத, தரமறவி னதையடைவே
யடையா நிற்குஞ் சதநிமய மாமனமித தனமையாகிப், பொரவ
கங்கா ரதைமேவிக கோசகாரப் புழுப்போற்றன் னிசசையினற்
பூனும பந்தம் 348

தானேசங் கற்பித்துத்தன் மாத்தி ரத்தாற் றனிவலையா முட்
டொழிலக டன்னைக கட்டக், கானேறு சிங்கமவிலங் குற்ற தென்
னக் கவலையினு மிகவுமனங் கரைந்து சோரு, மானாத மனமபுந்
தி ஞானஞ் செய்கை யகங்காமவா த்நையுடலம் பகுதி மாயை,
பூனு மலங்கருமம் பந்தஞ் சிதத மோத வித்தை யிசசையென
வுரைப்ப ரன்றே. 349

பாவனைமுற் றிடததூல மேனியாய் வில்வத்தின் பழம்போற்
சித்த, மேவுகரு விறபாய்ந்த பொன்னிறம்போன் மிகவிளங்கி
விமல விண்ணிற, ருவரமுண் டாய்ந்திரு மந்தவொளி தன்னு
டைய சுபாவந் தன்னு, கேவலமேற் றலைகீழ்காற பககங்கை நடு
வயிறுக கிளாந்தோ னாகும். 362

முந்தியகா லத்தினுல வெனியாகி நினமலமா மூர்த்தி யாகிப்
புந்தியொடு சததுவமொப் புச்சாகம விஞ்ஞானம பொறியு மேவு
மந்தவவ னேயகில பிதாமகனுப் முழுதுணாந்த வயனா மனனான்
சுந்தரமா யுத்தமமாய்த் திகழுகின்ற தனவடிவைத தோன்ற நோ
[க்கி. 363]

குன்றாத வறுகுணத்தோன மூன்றுகா லமுமவெனியாக்
குறிகும வேதா, வொன்றாகிச சினமயமே யுருவமாயக கரை
காண வுயர்வா னந்தின, முன்னுண் டாகிபதென னெனகினைந
தா னமுககிலா முழுஞா னககன, ணன்றவப போதுதித்தோன
பலகோடி சிருட்டிமுத னடந்தக கண்டான. 364

சாதிசுலந் தருமமெலா முணாந்த வற்றை லீலையிறா றுன்
கற் பித்தா, லோதரிய லீலையிறா சங்கற்பத தாற்பிறக்கு முயிரை
பெல்லா, மேதமுறு கந்தாபப நகரம்போ லறம்பொருள்வீ டின்ப
மெய்த, மேதகைய பலகோடி சாததிரங்க ளவாக்காக விதித்தான்
வேதா. 365

விரிஞ்சனுரு வாமனத்தா விசசிருட்டி யிறசிருட்டி மேவி
நின்றும், புரிந்தலரு மலரெல்லாம வசந்தகா லத்திறா பூபப தொ
க்கும், பிரிந்தசரா நராமுதலோர தததஞ்சந கற்பத்தாற் பிறவி
யுற்றார், தெரிந்தனைய சங்கற்ப மறிப்பிறவார ரெய்மாண்ட தீபம்
போல. 366

வானரிக ராமனைத்துவ கற்பனைமாத திரமவாளா வளரா
நிற்கு, மானசக நனவுதனிற கனவுபோ விராகவனே யறிதி
யனறே, யீனமுறப பிறப்பிலலை யிறப்பிலலை பெவ்விடத்து மொன்
று மென்றும், ஞானபர மாத்தத்தா வினைவயெல்லாம பொய்யாக
கண்ணு மன்றே. 367

வெங்காதற் பெருமபாம்பு நெளிபுற்றாங் குடும்பபரம் வெறும்
பொய் பென்றே, யிங்காசை யறநீககி பெல்லையிலாப பரமபதக்
திருந்து வாழ்வாய், சிங்காரக் கந்தர்ப்ப நகரிருந்தென் சிதைவுற்

றென் றீதோ நன்றோ, பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்
டாலென் பாச மாயை. 368

தாரதன மிகுமென்னிற றனையாகு மப்பாசந் தனைததுக்
கொண்டா, லாரதனை யறுத்ததலும விரகுடையா ரறிவில்லா ராசை
விஞ்சிக, கூரிதையா மப்போகத துழனறுழுகுதவ கொடுதைய
ரைக் குறித்த போதே, தீரதையா மறிஞாகுது விரதநிபுள தாய்ச
சித்தந தெளியு மனறே. 369

ஆனதிறத தாறகுடுமப பாரவியா பாரததி லணுகுமீபாது,
போனபொருட கிரவகாமற பொருததுபொருண மாததிரமே புசி
த்து வாழ்வாய், தினமுற வருபொருளைச சிந்தியரா வந்தபொருட
டெதென் றெண்ணா, ஞானபர ரானோககுச சுபாவமாற குண
மிதுவே நளினக கண்ணாய். 370

கண்டனவெல லாமபொய்யென் னுள்ளததி லனைத்தினும
வெவ காத னீதத, பண்டிதரா முழுதுணாரத பெரியோரை யீரா
து பாச மாயை, யுண்டிலையென் பவற்றிடையின சுததமாம பதம்
புந்தி யூன்றப பற்றி, விடைவுடற குடபுறம்பா முலகைகீ பறறு
தலும விடலும வேண்டா 371

எக்கருமத திலுமிசசை யனிசரையற நின் னுணாவை யெய்
தி னோககே, யகருமவ களிலறிவு பற்றாநா மனையிலேசே ரம்பு
போலத், தொககபொறி விடயநலஞ் சுவைபற்றின மனமாரத்
தோன்றில வீரா, தக்கவுணா வுணாநதோனாயப் பவககடல்கள
கடந்தன்றே சநநந தீரந்தாய். 372

உசசமுறு பதமவேண்டி லனைத்துவா தனையிலுதின் னுள்ளந்
தன்னை, நிசசயமா முணாவாலே நீகருவாய் மலரின்மண நீகரு
மாபோற், னுசசமுறு வாதனையாந் தாங்ககீர் பவககடலிற னுளை
வாக்கெல்லா, மசசமற நலலறிவு மரக்கலமாய்க் கரையேற்று
மயலொன் னுண்டோ. 373

பராபரங்கண் டோரனைத்தும பின்செல்வ ருலகியல்பு பற்றா
நீங்கா, சுராலயநந தனவனத்தும் பற்றாகுள ருணியத்தூற துயர
மெய்தரா, வீராவுகிய தியுறதள்ளார் வெய்யவன்போ லனுசரிப்பர்
மேன்மை சான்றோ, ரிராகவனை பிவ்வாறு நடத்தியென வசிடட
முனி யியம்ப லோடும். 374

பாத்துவகே லிவ்வாறு பரமமுனி பரமபதம பகாக் கேடடுத்,
கிரத்துவமா சிறைந்தானபோற் சீராம னமலமாப்த் தீர்ந்து சித்
தந், தரத்துவமை யிலலாத மெயஞஞான நல்லமுதாம் றனும்தித்
தண்ணென், ஹரத்துவனர் சந்திரனபோ னிறைவுற்றான வசிட்ட
னுமீண் ணைப்ப தானுன் 375

ஒருகால மானபடைப்ப நெருகால மயன்படைப்ப னுலக
மெல்லா, மொருகால மரிபடைப்ப நெருகால முனிவர்படைப்
புள்ள தாகு, மொருகாலம புபத துதிப்ப நெருகாலவா ரியினுதி
ப்ப னுயர்ந்த வேதா, மொருகாலன் டத்துதிப்ப நெருகால்விண்
ணகத்திலே யுதிப்ப னன்றே. 376

வனமாங்க ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பின்
மனிதர் துன்னும், பனமலை ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொ
ருபடைப்பிற் படாமண் னாகுங், கன்மமமா மொருபடைப்பி
லொருபடைப்பிற் றசைமயமாய்க் காண லாகும், பொனமமமா
மொருபடைப்பி லிப்படியே பலவிதமாம பூமி தானே. 377

வான்முதலா மண்முதலா நீர்முதலார் தீமுதலா மறவை வா
யுத், தான்முதலா மிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்று தலை
மை யாகும், யான்முதலோ ரபனசிருட்டி சிலையா ஷனககு
ரைத்தே னிர்த வாறான, மேனமுதலா சிபமயிதற் கொன்றாக
விலதுபல விதமாய்த் தோன்றம. 378

கிருதமுத லுகராலு மீண்டுமீன் மெய்க்குங் கிளந்து ஞால
த், தொருபொருளும் வளைதலுவளைத தந்தமடங் குறப்பவமா
யுழலா திலலை, யிருள்பெருகு பாமாயை வன்னனைக்கு முனனிலை
யா மியாநிங் கோத, வருமறைகோ தா ஞான கதைகேட்டி யிராம
வேன வறைவ தானுன். 379

முக்குணர் தானே மூன்றுட லாகி மூலமா மூன்றுல கிற்கு,
மக்குணந தனனிற் றமங்கொள்சங் கற்ப மாவது பகுதியிள் செய
லாற், றுக்கமாய் வருந்திப் பாதலப் புழுவாக தூயசத துவங்கொ
ள்சங் கற்ப, மிக்கநற் றரும ஞானமநீ னெதாய் வேந்தாலைவந்
தெனமிக விளங்கும். 380

இராசத குணசங் கற்பமில் வுலகி வியல்புறு குடுமபியா யியங்
கும், விராவிய விர்த மூன்றையுந் விட்டு மெய்மமையாய்த் தா
னில தென்னி, விராகுல மாக வணியசங் கற்ப நிமலமாம பரபுக

மடையூர், துராசையாம பார்வை யனைததையு நீகதித ஆகண்மன
மனத்தினு னிறுத்தி 381

உள்ளினும் புறத்து மெழுந்தசங் கற்ப மொருக்கிட வொருப
பட நினைவா, யொள்ளருந் தவங்கல் கற்பகோ டிகலை யியற்றினும்
பாதலம் பூரி, தள்ளருந் துறக்க மேஷினு முனகஞ்சு சாற்றுகங்
கற்பமாய் வல்லாந், நெளனிப பரம பதத்தினை மேவத தியக்கமி
லுபாயமவே நிலை 382

ஆயாகளும் ளிகாரங் களுநிலாப பிரம சகஞ்செய்சங் கற்பநா
சததை, முயலுதி நனிசங் கற்பமாய் கயிறுநின் முடிவறு பாவனை
பெல்லா, மியல்புறு கோணை யாலெழு மந்தக கயிறுநினை பெளிதி
னி லறுத்தான, மயல்கொளபா வனைக் கொங்கனை ஆளாய் மடியு
மோ வறிகில மைந்தா. 383

ஆனிரெய்சங் கற்ப மினறிமுன வந்து தோன்றிய தொழில
வழி திற்பாய, பனிரெய்சங் கற்ப மாண்டடி லறிவு பாவைக ள்
னைத்தினும் பற்றாத, தனியுபா பிரம பதமடைந் தகில விகற்பமாந்
தனைபெலாந் தள்ளி, யினியஹு யேகத ஆவத்திலே சுழுத்தி யிறய
முற நினபமே பெறுவாய 384

என்னலு முபாசங் கற்பமே தென்ன வெழுந்ததும் வளாந்
தத் தமாயந்து, சன்னமா கிபது மெவ்வன மென்று தவஞ்செய்தா
நூனை மைந்தன, பன்னியே கேட்ப வதற்கவ ஹரைப்பான் பர
மமாயுண்டெனல வடிவாய், மின்னிய சமமா மறிவுகாண் பவற்
நின் மேவுற வெழுதலசங் கற்பம. 385

அற்பமா யெழுந்த தானுள் தாகி யடைவிலே பைப்பபைப்ப
பருத்ததத், தற்பா மனமாந் தெளிவற முடிசு சடததுலந் திடத்தி
லுண்டாக, அற்பவ முல்லைபால் வளாவுறு மைந்தா வுணாவு
கண்ண பவற்றினை யுனனி, நிற்பதாந் தனக்கு வேறுபோற கண்டு
நிகழ்ததுரங் கற்பமாய் நிகழும். 386

அறிவெனும் விதைசங் கற்பமா முனைபா மனையசங் கற்பமாந்
தன்னைப, பிறிவுறத் தானே செய்துதான் பிறந்கும் பெரிதுற
வளாந்நினை தானே, செறிசூய ரொழிய விற்பமொன் நிலையா
தலாற செபுசங் கற்ப, நெறியுற நினையே னிற்புறு நிலையி னிமிட
மும பாவனை நினைவேல. 387

இவ்வள வான பாவனை யாலே யின்பமா மினையசங் கற்பந்,
தவ்வுறப் பெரிய முபபசிகள் வேண்டாந் தாக்குபா வ்னையெலா
மொழிதத, வவ்வகை யாலே யிறந்துபோந் தன்னெஞ் சலர்வுறு
பூவினைக் கசக்கிற, கைவரு வருத்த மொன்றுள தாகுங் கழறிய
விதறகது வேண்டா. 388

எழுந்தசங் கறப பாவனை விட்டா லிறந்துபோ மிதனையிங்
கிதனா, லமுந்துற மாய்த்து மனத்தினுன மனத்தை யறுத்துநின்
னறிவினீ நிறபா, யுமுந்தூருள் பொழுதின் முடியுமீ தரிதோ வுல
கமும வானமு மொகரு, முமுந்திப பொய்யாய்ப் போமனிகற பத்
தான முளைத்தவை யவறிமுன் னிலதால 389

தண்மிலத் தோலுஞ் செம்பினிற களிமபுஞ் சகசமாய்த்
தொழிலவிசே டத்தால, விண்டுபோ மதுபோற புருடனு மலத
தை மேவியே போகருத லீயலபாங், கொண்டசந் தேக மொழித
துநீ முயல்வாய் குருவினவல லபவினக கததாற, கண்டன மெனல
வீ னுனுநீ தானுங் கண்டன பரம்பொருட் பொலிவே. 390

க ச ன் க லை த.

முடிவறு காலந் தன்னின் மொழிதரு மாண்டு நூறு
நொடியள வெனினும பறறு திதனையே நெடிதாய் நோக்கி
யொடியறு பார வேடகை யுறுவதென் பொருளக ஞன்னிப
படாவதா ழுள்ளத தாசை பற்றற வொருகுகி நிறபாய் 391

மாலற வெங்ங் னின்ற யங்ஙனே வாழ்வாய் பாரிற
கோலநன் மணிகள வேண்டா திருக்கவுங் குருகிப பாயுந்
தூலநன் னிழலிபோ லுண்டா மாததிரந் தோற்ற மான
ஞாலமும் பரமந் தனனி னலம்பெறத தோன்று மன்றே. 392

ஆதலாற பரமந் தன்பா லகாத்தனே காததனே யென்
றோதுபா வ்ணக ஞண்டா முற்றபற் றிலாமை யாலே
சாதமி லகர்த்த னுஞ்ஞ சந்திதி மாத்தி ரத்தான
மேதகு கத்த னுமீவ் விரண்டலால வேறு மேவா 393

அகததனிற கத்தன் றன்னி லமைந்ததே தகனி னிற்பாய்
முகததமா மிரண்டு மின்றி முளைததெழு மனதை துங்கி
மிகத்தனி திரமாய் நிறறி யகததனு விளமபு நேரிற
சுகததனு நிறறி யேனு நனறிது துயரொன் றிலை. 394

முன்னிய கத்த னாகி யான்சக முறைசெய் கின்றே
 னன்னிய நினைவி லாமை யாலதில் விகார மிலலை
 யென்னது நீநான் செய்தேன் செய்திலே னென்னும் பார்வை
 யுன்னிய பொழுதே துன்ப முடலைநா னென்பா ருண்டோ. 395

மொய்யுட னானே யென்னின் மூவேழு நரகு மல்தே
 வெய்யவன றுயரா மேனு மெய்யையா னென்ன வேண்டா
 வையமில் கேள்வி நலலோரா நினைவரோ வனைதகா மூனுங்
 கையுறத தினப ரேனு நாய்ப்பிணங் கவரார நீசா 396

நாமுட லென்னு மாசான் ஞானககண் குருடாயப போருந்
 தோமுறு மதனைத் தூரத தூரப்பரேற சோதி ஞான
 மாமுகி விலாதி லாப்போல வயங்குகி மினைப கண்ணு
 லேமுறு பிறவி வேலை யிருங்கரை யெளிது தோனறும. 397

அனைத்தினுங் கத்த னல்லே னவனிவ னல்லே னென்ன
 நினைத்தானத் துறுதி யாகி நிறற்பா லல்தின நெனனி
 லனைத்தினுங் கத்தனானே யளவறு மதுநா னென்ன
 நினைத்ததை வொன்று மின்றி நிச்சய மாகிநிற பாய். 398

அனநெனி லொன்று மல்ல வொன்றுநா மாகு மெனநே
 நின்றவிப பதத்தி னனற நினபதந தனிநீ நிறபா
 யொனநெனும பதத்தைக் கண்ட வுத்தமர் தன்பா நிறபா
 துன்றுவா தனையே பந்தந தொல்லையி டதனைத் தீர்தல். 399

புலன்களிற பழகிச சித்தம பூண்டவா தனைகண முன்னே
 யலமபெற மாறறி வீட்டிற் கடுததவா தனையுந் தீரவாய்
 நலந்திக முருஞ்சந தோட நடபுதா சினமிந னாலு
 மலந்தவிர குணங்களாக மனத்தமுந் தாது செயவாய். 400

உள்ளுறு தொழில்கண் முற்று மொருக்கியோ ருணாவைப பற்றி
 மொளவாங் கதுவு மந்தக் கரணங் ளுடனே விட்டுத்
 தள்ளுவ வெல்லா மெத்தாற றள்ளினு யதுவுந் தள்ளித்
 தெள்ளுணர் வுள்ளு செய்கை தேசுரு ளனைத்துந் தீர்தது 401

வாதனை வடிவ மான விவைகளு மறறி வற்றைப்
 பேதமாய்ப் பழகு வோனும பிராணனி வியக்கந் தானு
 மியாதுமூ லத்தோ டாத்து விண்ணக் மென்ன நின்ற
 விபாதுதீர் சாந்த னாயென் னாயினை யதுநீ மெய்ப்பால். 402

உளத்தினி லீனத்து மாற்றி யுலகிலோ பழற் தின்றித்
துளக்கிலா நிலையி னினனோ துளகனு முதத ராவா
ரளக்கரு மீச ராவா ரவாகனே சமாதி தானுங்
கொளத்தகு கருமந் தானுங் கூடினும் விடினு முததா 403

இருதயத் தானை யொன்று மிலாமைபா லெண்ணப் பட்ட
கருமங்கள் செயதுந் தீரந் துங் கையுறு ப்பெனென நிலை
யொருவழிப் படநீள கால முனமொருப் படுத லாலே
பெருகுவா தனைநீர நெஞ்சிற பேசுநா லீனதனும் வேண்டா. 404

மறுகுவா தனைந் தானத் தவிர்த்துத் தொழிப் வேறே
ருறுகதி லல்ல நிலை புனாவன வுணர்த துதந்
துறுதிசை பதமுந் துதநி மீண்டதந் தொலை ஞாலத்
துறுதியா யுண்மை கண்டோ சிலநினைந் தவதனை மாய்வோ.

தேகத்தை நோக்கி யனனே ரெகமெலாந் திரிவ நல்லா
லேகத்தை நோக்கி யனனே வெகந்நும பஞ்ச பூத்
நாகத்தை மண்ணைக் கிழை நாடினு மாறு காணே
மோகத்தை விடுந் மெய்மே திடமுதரா முழுதும் பறரா. 406

ஊகமின மூசாக செல்லா மூழிவெங் கடலாரு சென்ம
மோகமி லாகத் தோககு முன்னுங் கோவின றுளாரு
சோகமின ஞானி நெஞ்சிற றெடாகதிற நின்பம் பறரா
போகமில் சிறுபாப புன்பென பொலிகா விடலை கெனனும்.

பிரமமாரு கதத வேலை நுரைகளாம ிழங்க லெல்லாம
பரமவா திததன முன்னாக கானலாம பரவை ஞாலந்
தீரமதா மிதனை முன்னே செபினன வியாழன நந்த
வரமன கசனும் பேரோன மறந் து வளவ லகேடபாய். 408

கசனுபா சமாதி நீங்கி யொருபகற் களிககு நெஞ்சன
வசமுத தழுத முத்த வசவததன் யாது செயகேன்
நிசையுற வெங்கு செலகேன நீர்ப்பதென கொளவ தென்னு
'மிசையுயா கற்ப நீர்ப்பான மேதினி யெங்கு நானே. 409

மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின மேலொடு மேழிற நிககில
வானிலவை யகத்து லெங்கு நானெறி மறநென நிலை
யானிலா விடமு மில்லை யெனதிடத திலாது மில்லைத்
தானிகழ் பொருளவே நிலை சச்சிதா நந்த மென்றான். 410

தி தி ப் பி ர க ர ண ம்.

—॥—

கொள்ளற் பாலது துயரிலா தவாநிலை குறுகத்
தள்ளற் பாலது தீயவா நெறிபெனுஞ் சழககே
பெள்ளற் பாலது முலகமே தியாமெவ னென்றே
தெள்ளற் பாலது குரவா லறிவினற் றீர. 411

வருந்து கிற்பது தனையறி நெறியிலே மனத்தாற்
றிருந்து கிற்பது கருமத்தி லழுந்திலாச செய்கை
பொருந்து கிற்பது தீயவ ரல்லவா புணாசசி
யருந்து கிற்பது நானெனப் தாகுகுந் ததுவே. 412

நீரகத்த தகத்து நரம்பெலும் பெனுமுடற் றியகம்
பாக்கத் தகத்து முழுதுயிரும் குளளுறை பா
மீரகத் தகத்தே யிரவிரி னிடத் திலும் பாரி
னீரகத் தகதிலாப் புழுவினுஞ் சித்தொன்றே கிறரும. 413

உ ப சா ந் தி ப் பி ர க ர ண ம்.

—॥—

சனகராசன் கலை.

கார்குருவின் மகனுரைத்த படி பேயிவ வுலகெலாந் சொருப
மாகும், விரிபினே பிறப்பிறப்பா மிகுமாபை யிராசத்தா மத்த
தை மேவும், புருடாத் திடவறமுயற் தானசுமக்கு மண்டபமே
போல கிறஞ், தாமுளசத் துவகுணத்தான போலவாகள் சநந
பயந தீரந் திற்பா. 414

வழுவறுசத் துவகுணத்தோ தோஷரிகு மாவென்ன
மாயா பாச, நழுவுவரெல லாமபிரம நாமதுவே யெனநெண்ணி
நாமும் வேறே, முழுதுலகம் வேறெனனு மோகமொழிப் பாய்
பிரம மூலச சித்தி, லெழுவனகற் பையெலொங் கடலிலை போன்
மெய்யா யிலை யன்றே. 415

சோகமில் மோகமில் பிறப்பில்லை பிறப்பிறப்பிற் சுழலவா
ரில்லை, யேகமென விவகென்று முள்ளபொரு ளேயுள்ள திரங்க
வேண்டா, மூகமுற் வருவனபோ வனநினைவேற் றெந்தனைக
ளொன்று மில்லா, மாகனசத் துவகுணத்தோ டொருவனு யிட
ரெல்லா மாற்றி நிற்பாய். 416

சமமாகிச் சொளுபத்தே நிலையாகித் திரமதியாய்ச் சார்தனாகி, யமர்மனன மௌனியாய் நன்மணிபோற நெளிந்துதுயரனைததுந் தீவாய், நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிறசெய்தி யாவையினு நேயமின்றி, நமதெனக்கொள் ளுதலவிடுத லிரண்மெறத் துன்பமெலா நாசஞ் செயவாய். 417

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞான மெளிதி லுண்டாம், பனிசுடாவெண் ணித்திலங்க ளுத்தமமா மூங்கி லல லாற படுவ துண்டோ, செனித்தவரின மேலோராய் நலலோராய் மித்திரராய்த தெளிந்தோ ராகி, யனித்தமறு முததராய் ஞானிக ளாங் குணமெல்லா மவரைச சேரும். 418

மெத்தென்ற சரித்திரத்தி னவாதமமை யுலகெலாம் விரும்புந் தனமை, கொத்தொன்று வனமூங்கிற குழவிசையான் மகிழ் விலங்கின் கூட்டம் போலு, மித்தனமை யாவருக்கும் பொதுமை யினு விமயபியதா மிதனில வேறாய், சத்தென்ற வழியிரண் டேழ் பவந்தீர்ப்ப வாககவறறைச சாற்றக கேண்மோ. 419

தேசிகனசொற பிழையாம் லனுடடிக்கிற பைபபபையத் தியக்க நீங்கிப், பேசியசென மத்தாத லகித்தசில பிறப்பினு லாதல பேறும், மாசறுவிற் பத்திசிறி துண்டாகு மனத்தாற்றன் மன்னத் தாலே, யேசறுமா காசபலம் வீழ்வதுபோன் மெய்ஞ்ஞான மெளிதி லுண்டாம். 420

இவ்விரண்டி லாகாச பலம்போல மெய்ஞ்ஞான மியைந்த தன்மை, செவ்வியவள ளான்முன்னோ கதையாலே யானசெப்பத் திருந்தக கேடபாய், தெவ்வுலகி லாபத்தென் றெனுமில்லான் விதரணத்தோன செலவ மிக்கோ,னவவியமில விதேகநா டரசாள் வோன் சனகனெனு மரசாகோமான. 421

சற்குணத்தாற கடலனையான் சககரத்தா னெனவுலகந் தாங்கு நீரா, னற்குணஞ்செய் வசந்தனு னுமலாகுழ் நந்தனத்தி னயநது மேவி, தற்குரிய தந்திராகள புறநிற்பத தனியனாய்ச் சரிக்கும்வேலை, சிற்றூரிப மனமுடைப சித்தாகணம் பாடுவபண் செவியிற கேட்டான. 422

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் மேவாதோர் விளம்பு கீத, நெறியாமன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப நெடியவனே நினைவிற் கொள்வா, யறிவானு மறிபொருளுங் கூடிய

கூட்டாவிலெழு மறிவா நந்தம், பிறியாத வான்மதத் துவத்
தெழுந்த தாமதனைப் பேணல செய்வாம். 423

காண்பானுங் காண்பனவுங் காட்சியும்வா தீனையுடனே கழல
விட்டுச், சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளிபா மச்சொருபளு சிந்
தை செய்வா, மேண்பாலா முள்ளதில தெனுமிரண்டி னிடை
பெய்தி யிறவிலாதாய், மாண்பான வொளிக்கெல்லா மொளியாமச
சொருபத்தை மதித்தல செய்வாம். 424

அகமகமென றனைத்துயிரி விடத்துமிருந் தனவாத முரைப்
பதாகி, திகழொளிபா யானமதத துவமான சொருபத்தை நினைத்
தல செய்வாந், திகழிதய குகையுறையுந் தேவதையை விட
டயலே தெய்வந் தேடன், மிகவரிய கவுத்துவத்தை யெறிந்துசிறு
மணிதேடும் வேடகை போலாம். 425

மாளாத காதலெனும் வறசநா பிககொடியின வனத்தைச
சுட்டு, நீளாசை யனைத்துமறுத் தவாககன்றோ விபபயன்று னேரா
நிற்குங், கோளான பொருளைத்தின் முனபொடுபின் பினிமை
யிலாக குற்றங் கண்டு, மீளாத பாவனைபாற கட்டுண்பார் வேச
ரியே வேறென றனறல். 426

எழுந்தெழுந்து சீறுகின்ற விரதிரியப பாம்புகளை யிதயந்
தன்னி, லழுநதுவிலே கததடியால வசகிரங்கொண் டிரதிரன்
வெற படர்வதெனன, விழுந்திடமோ துறவேண்டுஞ் சாந்தியினுந்
சமமேவி யிடாநீர் நெஞ்சு, முழுநதுசுக வடிவாநதற பதநிலையைப
பெறுமிதுவே முத்தி யென்ன. 427

தெளிவுடைய சித்தாகணந் திகழ்வுறப்பா டியகீதந் தெளியக்
கேட்டுசு, களிதருவெஞ் சினக்கருட னெலிகேட்ட பாம்பென்னக்
கலங்கி மனனன, குளிரொபொழினின றகமடைந்தா னனைவரையும்
விடைகொடுத்துக் கோயில புககா, னளிராசுதைசெய் மேனிலத்தி
லொருவனே யிருநதுநனி நாட லுறறான. 428

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன வனவாதம் பதைத்
து லாவி, யிறக்கின்ற வுலகநடை நோக்கிவாய் விட்டிரங்கி யியம்ப
லுறறு, னறக்கன்றி யவததிலுழன் றலமருமிய் வுலகிடையா னந்
தோவந்தோ, நிறக்கின்ற மயக்கத்தாற கலவிடைகற் போலு
ருண்டு நெரிநதே னந்தோ. 429

காலமொரு கான்முடியா திதனிடையெண் ணூருண்டோர்
கணமு மிலலை, சாலவிது தீமைதிதது வனகாத லீடைவிழ்ந்து
தளாவ தேனான, ஸாலமதி யாறகெட்ட வெண்பப்போல வினரா
சொல்லற பாறகே, சீலமறு வாணுபோ பெரிதாக நினைவதே சீசீ
யநதோ. 430

எல்லையிலா வண்டத்தி லீயானுந்ம புவிநோகடி லீறையு
மில்லை, யல்லலுறு மிதுபெரிதா வாதித்து கிற்பதே யநீநோ
வநதோ, புலவிமையற நினைதா கி யுதாரமாத செயப்படாப பொ
ருளி தென்னத, தொல லுலகி லொருபொருளுங் காணேவித
தொடாசுகிலை யெனனை பெனனை. 431

தலைவாதலை மேலுறைவோ நாடகலினுற ருதநதோகருத்
தாழவிழ்வா, நிலையிலொரு மையையுறுதி நிலைககின்ற நெருநே
யின் னினைவி தெனனை, தொலைவிலபெரும போகங்கன பெரி
யோகன கிளையோடுத தொன்றித தொன்றி, யுலைவுறமாண டா
முனனு ளிநநாளிங் கிவைபனை கதி லு மதி யெனனை. 432

மனானுதி மன்னவந மவாதனமு மாண்டனான் மனலை
யொக்கும், விண்ணுதி மிநதிரரு மலாவாழலும போயினனிண மீனை
யொகரு, மெனானுதிம பிரமருான் டமுமபூதங் கருமிநத
வெலலை யிலலை, கனானுதி மவைபெயவே நிளவாழகைகிலை
யென்னை கவலு நெருநே. 433

செல்லாத மாயையிரு ளிரவிலை தேகமயத றுபகந மான,
பொல்லாத நீளகனவாரு ப்ருணியத்தி லீசைசயிறை பூண்டே
னென்னிற, கல்லாத புலவிபனை சீசீநா னனவரதங் காணு நா
ட்க, ளெல்லாமபோ யினபோமா லிறவாதொன ருயநனரு மெழி
னுட் காணை. 434

நடுவினமுடி வினிலடியி னனருன பொருளொன்று ஞாலத
திலலைப, படுபொருளொல லாமிறப்பா மலத்திது லேபூசப பட்ட
தன்றோ, கடுவினைக னுடோறுங் காய்துயர நாடோறுங் கரை
யொன நிலலாக், கொடுமைகளோ நாடோறுரு செய்கினரு ரறிவில்
லார் குரம்பைக் கூததால். 435

பாலகரு யருஞானத் தழுந்துவனந காணையாப் பாவைமா
ராற், சாலவருந் துவன்விருததன் ருனுகி குடுபபத் நாற றனாந்து
சாவன், மேலவிவ நெககாலத் தெனசெயவான மாயககத நிருந்த

வாறே, ஞாலமெலா மாடரங்காய்ப் பொறிமேள மாய்மனப்
பேய் நடிக்கு மனறே. 437

உள்ளத்தின் முடிமேலே விலலாமை வீற்றிருக்கு முலகி
லெனறுந், தெள்ளுற நலலறத்தின் சிரத்திலே யெப்பொழுதுந்
தீமை வாழு, மெள்ளுற வினபத்தின் றலைமேலே துன்பங்க
லிருக்கு மென்றும், கொளளத்தக கனவான குற்றமிலாப் பொரு
ளேது குறிப்பு னேறகே. 438

விழிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகததோற்ற மொடுக்கமா மே
லோ ருண்டாற, பழிப்பரிய வனனாழுன னென போலவா ரென
னென்று பசரலாவ, ரிழிப்பரிய விசித்திரமாரு சம்பத்து மாபத்தா
மிதயங் காரி, லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ் சம்பத்தா
முள்ளம் வேண்டில. 439

வெமமாய வாழவன்றே துயாககெல்லாம பிறப்பிடமாய்
விளம்பு கின்ற, தமமாகிவ் கிதனிடைபே யழுநதுமவாக கின்ப
முள தாவ தெஙங், மைமமாயை பென்னுமரம் பணையிலேபூ காய்
பழததால் வரம்பற் றேங்க, விமமால்செய் மனமவேரா மிமம நந
தான் சங்கற்ப மெனப்பதாகும். 440

சங்கற்ப நாசத்தா லெளிதாக மனநாசந தானே யெய்து,
மங்குற்ற மனமிறக்கிற சந்நமா ணங்கனெனு மரமு மாபு, மிககி
ப்பா லெனைத்திருந் கள்ளனைக்கண் டேனகண்டே னிவன்பேர்
நெஞ்சம், பொங்குற்ற நெஞ்சத்தா னெடுநாடுநெர் தேனின்னு
பொன்று கிப்பேன. 441

இததனைநான் மனமுத்தைத துளைத்திலே னின்னுதுளைத்
தியைநத நூலாற, சித்திரமாய்க் கோததணிவன முழுதுணாநத
தேசிகராற நெளிந்தே னெல்லாரு, அததபா மாநநநத் தோற்று
விககு நலலறிவாரு சோதி பெற்றேன், மெததவிவ னுனெனதிங்
கிவையெனுமபொய யுளளொழித்தேன் மீண்டு நாடேன். 442

பேதிக்கு மனமென்னும் பெருப்பகையை முழுவலியாற்
பிளநது வெனறேன, வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுப
சாநத வாழவு பெற்றேன, சாதித்த விவேகமே யுனைவணங்கி னே
னென்று சனகர் கோமான, சேதித்த மனவலைவெல லாமொழித்
துத தானேசித் திரமபோ னினறன். 443

வாளாசித் திரம்போல நெடிகுந்து சனகாபிரான் மாய்த்து நெஞ்சை, மீளாநல் லுபசாரந நிறைநெஞ்சா லுலகியலபை மேவிப் பார்த்தான், றுளான்மை யாலியற்றும் பொருளேது கைக்கொள் ளத் தக்க தேது, கோளான கற்பனையென சுபாவவறி வாமைனக் குக் குறிக்குங் காலே.

444

சுத்தமாய்ச் சொரூபமா மென்னுரு வலால்வேறு தோன்றக் கானேன், வத்தியான வாராத பொருணயவேன வந்தபொரு ளனைத்துந தள்ளே, னித்தமாய்த தன்னிலையி னிறகுமென தறி வருவி னிலையா நிற்பே, னுத்தவா நேதுவரு மதுவருக வென்ற முந்தி யொருமை யானுன.

445

வானேகு கதிரி ரளி நாளியற்றும் வாறெனன வந்து வந்து, தானேதோன் றியதொழிலை பற்றினறிச செய்துமெனச சனக னெண்ணித், தீனைய வருகாலஞ் செலகால மிமையளவுஞ் சிந்தை செய்யா, னானேனு நிகழ்காலத தோரிமைப்பி னகைதலோ லொவ லுறறுன.

446

பேசியதன் விசாரததாற் சனகாபிரான் பெரும்பேறு பெற்ற தல்லால், வாசிபுள மறறெனறூல வந்ததல்ல வாரீச மலர்க்கண் மாலே, யாசிலதாய்ச் செவவியதாய்த தனதான விசாரததா லடை வ தல்லாற, நேசிகரில் லாவினா செய்தொழில்லாற பெறலாமோ சிறசொ ரூபம்.

447

புறப்பேறு களைவேண்டி யியறறுகின்ற புண்ணியத்தைப் புவிவி லுள்ளோர, சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டு மென்று முதற் செய்யிற பேறு, மிறப்பான வாபதது விளைநிலமா யிருந்து துயா வேலை யாகிப், பிறப்பான நசகமா விததாகும பேதைமை யைப் பிளக்கல வேண்டும.

448

இலங்கியசிற தாமணியா மிதயமெனுஞ் சரககறையி லிருந் கும போதங், கலங்கலிலா விவேகியாகுக் கருதுபொருள் கற்ப கம்போற கணத்தி னல்குந, துலங்குவிசா ரமபடைத்துப் பேதை மையோய் நல்லறிவு தோன்றி னோரை, விலங்குகவ சத்தோரை யமபுகள்போற காமாதி விகற்பந தாககா.

449

பரமாதித தனைமறைத்துக் கறுத்தறிவற் றுககளித்துப் பட ர்ந்து மீண்டு, திரமான வகங்கா முகிலவிவே கக்காறறாற சித்தரிப் போகும், வரமான பதமவேண்டிற் றன்மனத்தி னுசைமுதன் மாற்ற வேண்டு, முரமான புவியைமுத லுமுதனறே விளைப்பன்க ளுறுகின் றுரே.

450

புண்ணியபாவனர் கதை.

மோக வறச நாபிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ்
சோக மாசுண மிருந்தர சானவதோர சூழ
லாக மேமுத வியானெனக காணுமஞ ஞான
மேக மாகிய பராபர தோன்றினு லிறககும் 451

அனினித்த மிசசக மென்பதை நாடொறு மகத்தி
னுனித்து நோக்கினா சனகனைப போலநுண் னைரிவாற்
றனித்த மெய்ப்பொருள பக்குவத் தறிஞவா தனத்தால்
மனிதத ராறகரு மத்தினுற் றேவரால வாரா. 452

சனன மஞ்சினாக் கவருடை முயற்சியே சரணாந
தினமு மிவகிவ னுன்னுஞ் சிறுமைதான் சிதையி
லனக மாபுல கெனகுமாம விசாலமுண் டாரு
மனனு றததன துயாசசிதான காண்புற வருமால் 453

பற்றுவி டென்றி ரண்டிற பற்றலும விடுதருனு
முற்றவை மனதது ருப முயாபந்த மதுவேறிலலை
முற்றறு பற்றுவிட்டின மோகமுந் துயரும விட்டுத
துறறுள பற்றுவிடு துடைத்தசை யாது நிற்பாய். 454

மயலின்மை யறித்தமின்மை மடமின்மை வருத்தமின்மை
செயலின்மை கருமமின்மை தியக்கினமை விகற்பமின்மை
பயமின்மை துவட்சியின்மை பகையின்மை குறைவொன்றின்மை
கூயமின்மை கடினமின்மை கடினமாய்க் கழறலின்மை. 455

விடுபற் றிரண்டு நீத்த மேலவ ரிடத்து மேவி
நீடுவா தனைக ளினறி நிகழ்த்திய குணங்க ணிறகும
பிடுறு நினைவா நூலாற் பிணிப்புற்றுப் பிறவி வேலை
யூடுற மயனமீன் வாரு முயர்ந்தவா தனையாளு சாலம். 456

வாதனை யென்னுமிந்த வலைபுநதி வாளா லீரநது
மோதுஞ் றைக்காறசிந்து முகிலெனச சிந்தி நிற்பாய்
பாதவங் குடாரத்தாலே படுப்பபோ னெஞ்சை நெஞ்சாற்
றீதற மாய்த்து மேலாம பத்ததிலே தாமாய் நிற்பாய். 457

எகுதல் வருத ஹஞால் விழித்திட லிருதத னிறற
லாகிய வெல்லாம் பொய்யென றமுருதியுள ளாசை தீர்வாய்
சேகுற வலையுஞ் சித்தம் பகுதியாற சித்தின பின்னே
போகலுன் மணத்தாற சிவகந தனைத்தொடா பூசை போலாம்.

மடங்கல்வி ரிபததாற் பெற்ற தசை தினனு மாசசா லம்போற்
றொடர்நதுசென் மனனுஞ் சித்தாற றேனறிய பொருளைப் பற்றும்
படர்நதுகாண் பவறறைப் பற்றின மனங்கொடப் பந்தம் போகாத
திடங்கொள்காண் பவறறை நீக்கிற சித்தம்போய் முத்தி யாகும்.

யானிவை யிரண்டு நிலிலென் றெண்ணிமே ருவைப்போ னிறபா
யுனிற் மிலலா வினபோ லுளததனாய நலலு ளத்தே
தானுமவை யமுமாயத காண்டான காண்பன தாமி னூரே
மேனிகழ் காட்சி பென்னு தினிலநீ விடாது தோவாய் 460

இனியன வினிமை கொளவா னிரன்மெவிட டிவற்றி னூரே
தனிநிக ழினிமை நாடித் தற்பா மயமாய நிற்பாய
நனிபல துய்ப்பான றுயப்ப திரன்கெகு நடுவே தானே
யனிசம்பற றினறி நிறகு மதுபற்றி யதனு னிறபாய். 461

காதலாற் கடடி லுய்யார கயிறறிஞா கடடி லுய்வா
ராதலா லாசைக கடடை யசங்கற்பத ததுப்பாய் நானென்
றேதுபா வ்னையை நானென னுத்தோரா வாளால் வீட்டி.
யேதமில் சுபாவம் பாகித் தெழுபவ மிலாவி டெய்தி. 462

அனைத்துயிர்க் கரச மிலலா நிலைநிற்பா யதுல வென்ன
வினைத்தொட ரகம்பா வத்தின வேடகைநீ ரென்ற நின்சொன்
னினைத்திடி.ன் மிகவு மாழ நீடகங் கார நாசந
தனைச்செயி னுடல மென்னு மேதுவைத் தவிர்க்கின றேனால். 463

அகமென லொழிக்கிற றானே யங்கமு மடியி லீர்ந்த
நகமென விறகு மனறே யென்றுயா நாதன் கூற
மகமுனி யுரைப்பான வளளால் வாதனை மாற்று மாறு
நிகழ்வுறு தேய றேய மிரண்டென நினைப்பா கற்றோர். 464

இந்தநம் பொருட்கு வாணு னியாமிவை யெமககு வாணு
ணந்துறு மிவற்ற லன்றி நாமிலலை நமமா லன்றி

வந்தவிப் பொருள்க ளில்லை யெனுமனத் துறுதி மாற்றிப்
புந்தியா லுராவி யாமும பொருள்களும் வெவவே நென்றே. 465

பொருளினோ மல்ல நாமு நமதலப பொருளு மென்றே
தெருளுறுட் குளிராதி யாவும் விநோதமாய்ச் செய்யு நெஞ்சான்
மருளா நிரச யததால் வாதனை விடுத ழுனை
யருள்பொழி மேக மொப்பாய தேய்மென் றறிவா யன்றே. 466

தனதுவா தலைமான் டெல்லாரு சமம்தா நெஞ்சா பண்ணி
யெனதென துடலை நீக்கி னிரதவா சனைந சந்தா
னனகமா ழேருய மாரு மகங்கர மயம தான
வினவுவா தனைபை முற்றும் விநோதமாய் விட்டோ மேலோர்.

திரா மவரே தேயத தியாகஞ்செய் சீவன் முத்தா
வேறாத் தொழிலக னோடே வாதனை விட்டுள் ளாறித
துமா ழேருயம் விட்டோ துகளாறு முதத ராகும்
விரனே யிவையி ரண்டின் விடுதியுந தம்மி லொக்கும் 468

தேயடு யத்தின் றியாகங்கண் முத்தர்பாற செறிவ
தேயடு யத்தின் றியாகங்க னிரமததைச சோந்த
தேயடு யத்தின் றியாகங்க விடரெலாந தீர்ந்த
தேயடு யத்தின் றியாகங்க தேடருகு செலவம். 469

சூழுறு மின்ப துன்பந தொடர்வுறி லொருகா லதது
மாழுதன் மிதத்த லிலலா வவாகனே சீவன் முததா
கேழுயா மகிழ்ச்சி யசசஞ் சினமினமை பொருமை கேத
மூழுறு மிவறறை நோககா லுளத்தினா சீவன் முத்தர். 470

கழுத்திபோ லாறி நின்ற பாவனைத் தொழிவி னாலே
பழுத்தநெஞ் சதனு னீங்காச சாங்கிரம பபிலவோர நாளும்
விழுத்தகு கலைகள் சூழந்த மதியென மேலோர் மேவ
முழுத்தமும பிரிவி லோரே முததரென் றுரைக்கத் தக்கோர்.

புறப்பொருள் விட்டா லுள்ளே பூண்டமா லென்று சொல்வர்
மறப்பற வனைததும் விட்டான் மாண்டமா லென்று சொல்வர்
திறப்பட வெனக தீதாக வெனறெழுளு சிந்தை யாசை
துறப்பிலபொன் விலங்கா மித்தைத துவக்கறத் துடைத்தல் வே

சத்தசத் தென்னப பட்ட சகலபா வணையி லென்றுங்
கொததற வாசை மாற்றிக் குறைவிலபே ருளத்த னாகுசு
சுத்தநல் லுதார மான சொருபத்தி னிற்பாய் பெத்த
முத்தமா மாசை யினப துன்பங்கண் முழுது நீக்கி. 473

பேனமுந திரையு மிலலங் பெருங்கடல் போல நிறபாய்
மானவ கேண்மற் றொன்று மாசிலா விசார முள்ளோக்
கானசிச சயநா லுண்டா மடிதலை மட்டு நானே
யீனலுற் றவர்தாய் தநதை யெனபதோ ரறுதி தானே 474

கன்றிய பநதமாகு மிது மெய்மமை கருதா வாற்றா
னின்றன வணைத்தின் மேலோ நெலவினவா வினுஞ் சறறேநா
னென்றிரண் டாவ தான நிசசய மெய்து மெனனி
லொன்றிய முததி யுண்டா முத்தமாக குடைமை யாகும். 475

புய்யெலா மெனது ரூபம பொன்றுத விலனா னென்று
குவிவறக காண்டன் மூனறு நிசசயங் குறைவில வீடா
மவியுறு முலகு நானு மனைததுமபொய் வின்போ லென்றுந்
தவிகில மென்ற னாலா நிசசயந் தனிவீ டாகும். 476

சூனியம் பகுதி மாயை பிரமஞ்சிற சோதி ஞான
மீனமில் புருட னான்மா வீசானன சிலமே நித்த
மானவை பென்ன லாமொன் றிரண்டெனு மகலபே தத்தால்
வானுயா சகமப டைக்கும் விரோதத்தால் வளரு மொனதே. 477

ஒன்றெனும் பரம ரூபத் தொருசத்தி யொருமை யாலே
நின்றெழு கின்ற தன்றே நினனது பிறர தெனறும்
பொன்றிய திருநத தெனறும் பொருளாகறிந் கருமந் தன்னி
லென்றுமின் பததுன் பங்க ளிதயத்தி லுனற வேண்டாம். 478

யாதினு முயர்நது மாளாப் பதம்பற்றி யிதய மென்றுஞ்
சீதமா யின்பத் துன்பஞ் சேர்கிலார் பிறப்பிற சேரார்
சாதுகொள் பகைகொ ளொத்தல் தஞ்சமவல் லபங்க ஞுள்ளோ
ரோதிய ரெறியிற் செல்லு முத்தமா பிறப்பிற் சேரார். 479

இழிவுயர் விரண்டு மெண்ணு ரிச்சைகோ பங்க ளெய்தார்
தொழிறொழி விலாமை விட்டோ துன்னிய பிறப்பிற சேரா

ரெழில்பெற விளங்கி யார்க்கு மினியன வினிதிற் சொல்வோ
ரழிபொரு ளனைத்தின் சாலபை யறிநதுளோர பிறப்பிற் சேரார்.

உன்னுருவை நீகாணு ஞானக்கண்ணி லொன்றலா வாசை
யெனுங் காச மூறு, மன்னதுதீரத் துளக்கமலத் துள்ளேநொய்ய
வறிவுடைய வுன்மனத்தா லுன்ன லுன்னை, யின்னபடி யென
நோக்கி மயக்கமெல்லா மிறையுமற வெழுதித்தின்ப மெய்தி நிற்
பாய், பின்னவனே யெனமுன்னே னுரைத்தா னென்று பெருந
தகைக்கு வசிட்டமுனி பேசினுனே. 481

மா வ லி க தை.

இசையாம விறகு மாண்டா லெண்ணமாம வனனி மாளு
நிசசய மாருந தேயத் தியாகமா நெடுநதே ரேறி
மெசசிய வுதாரக் கண்ணுல் வேடகையான் மிகவும வாடுங்
கொச்சைஞா லத்தை நோக்கிக் குறைவற விருப்பாய தீரா. 482

நொய்யதா யொருமய லினறிநோ யெலா நீங்கி
மெய்ய தாகிய பிரமமா நிலையினு வீரா
வைய மின்றியிந நிலையுரி லறிவில ரேனு
மையன் மேவல ரிராமநீ யிவவகை வாழ்வாய். 483

நல்ல புநதியும் விவேகமு மெனவிரு நண்பா
லல்ல தீரநதிடு மொருவரை யென்னினு மனுசிற
சொல்லு பலபொருட் சுற்றங்க டுடக்கறத் தீரநது
புல்லு திண்மையி னுலன்றித் துயரெலாம போகா 484

மயலி லாமைபா னூல்களான் மகததுவ முதலா
முயர்கு ணங்களால வருநதியு மனத்தினை யுய்க்கிற
றுயர்க ணீங்குமு வுலகுறு செல்வமுந் தொக்குப
பயன னிர்க்கினு முயர்வுறு மனமெனப் பயிலா. 485

மனநி னைந்திடி லமுதமாய் நிறைந்திடும வையந
தனது தாட்செருப புலகெலாந தோன்முச சுந்தரம்போற
கனநி ராசையா னிறையுநெஞ் சாசையிற் கவிழா
தினமு மாசையா னிறைமனங் குறைவெனறுந தீரா. 486

அகத்தி யன்கவர் கடலென நன்னெஞ்சை யழிக்கு
மிகுத்த மாலிலா மனமென நிறைமதி விளங்காப்
பகுத்த பாறகட நிறைவுறுப் பரிமளக கோக
னகத்தி னாயகி திருமுக நலம்பெறத தோன்று 487

மதியை மேகம்போல் வெண்டலச சதையினை மைபோ
லதிக நன்னெஞ்சை யாசையாம் பேயழ கழிகரும்
பொதியு மாலெலா நீக்கவன் பவப்பயம போககி
முதிர்ம னத்தினமால் பிணிப்பதின் முதநிவே னுளதோ. ()

ஐய துன்பமு மின்பமு மெனபன வளைத்தின்
மைய வியாவையு மடிந்ததோ ரிடமெது மனத்தின
வெய்ய மோகநதீ ரிடமெது வேட கைக னெல்லாங்
கைய றப்பட்ட விடமெது கருணையா லுரையாய் 489

நிராசை யாகியே யிளைப்பெலா நீங்கிட மேது
விராவு பேரீன்பத் தழுகதாய் விரிவிட மேது
பராப ரந்தெளிந் துணாந்தநீ பகாதியென் னெஞ்சை
யராவு துன்பமவிட் டிளைப்பெலா மாறுதற கெனறேன் 490

எந்தை யப்பொழு துரைசெயவான மைநதகே ளியமப
வந்த மற்ற விசாலமா யளவற வகன்று
சுந்த ரத்ததார தேசமுண் டண்டததின் றொகுதி
வந்து தித்திருந் திறப்பதற கிடமதாய் வயங்கும. 491

ஆய தேயத்தி லைம்பெரும பூதமு மிலலைச
சேய குன்றிலலை வனமிலலைத தீரத்தங்க ளிலலைத
தூய தேவரே முதலிய தொல்லுயி ரிலலை
நாய கனபெருகு சுடரெனு மொருவனை நண்ணும. 492

முழுதுங் காண்பவன முழுதினுஞ் செறிபவன் முதல்வன்
பழுதில் சாந்தனாய் நிறைநதுவா ளாவுறை பண்போன்
வழுவி லாவிய இக்கிய மந்திரி வசத்தாற
றழுவு செய்கை களியாவையு நடத்திந் தானே. 493

இல்ல துள்ளதா முள்ளது மில்லதா மிமையபிற
புல்லு மந்திரி நினைத்திடி விவனொன்றும் புகிசுக
வல்ல தில்லையென் றறிநிலன் மனனனை விடாது
செல்லுந் தன்மையாற் கேவல மனைதையுஞ் செயபும். ()

இந்த மந்திரி தன்னெதி மியாவையு மியற்ற
வந்த மன்னவ னென்றுமே காந்ததத னுரு
மைந்த வென்றுரைத் தருளிய பிதாவைநான மகிழ்ந்து
புந்தி யாலந்த வகையெலாம வினவினேன் புகழ்நது. 495

அறவி லாசமா யாதியும் வியாதி யு மினறி
கிறைவி தானவத தேசமே தனாதனை நேருந
திறி பாதது யாதின லெய்துமத தேசத்
திறி லாதம மனனனார் மந்திரி யாவன. 496

புவன மியாவையும் விநோததநா லடாததவென் புயததா
லவனம மந்திரி யுடனடாப புருவவி யமாரத
தெவன றைந்தருள் கெனறனு மெனடிநா விசைப்பான்
கவன நீள்வவி மந்திரி வேகமார கடப்பார. 497

தேவா தானவ ரெண்ணு கோடித் திராணி
மேவ வென்றலா ஞ்ஞே மிகண்முத லென்ற
மேவ ருமபடை கலமெலா மவனமிசை விட டான்
மாவ ருங்கலவி லறைந்தபு வெனமுனை மடியும். 498

வினிவ ருந்திற லந்தமந் திரியந்த வேந்தா
லெளிவி வென்றில வணங்குறு மிவவகை யினறே
லளிப மேருவை யரைபிது மரைப்பரி தாரு
மொளிகொ ணுதபுந திரினலால வெலபபடா னெருங்கே. ()

ஊத புந்தியா லலதவ் வமைசசனை யுறமுல
வேக நாகமபோ லெரித்திடும வேந்தனோ டமைசச
னேக ராசசியரு செயயுமத தேசமு மியாவுரு
சோக மதறிடக நேனென விரித்திது சொனனன். 500

முன்ன நாளுரொனன தேசமோ முடிவிலா முததி
மனன னெனறது மாசிலா மணியென வயவருந
தன்னில வேறிலா வாததும தததுவந தானே
யன்ன வேந்தன லமைத்தமந் திரிமன மாரும. 501

விடைய மியாவையு மொருபபட வொருக்கிநல் விராக
முடைமை யாவது பரமமாம யுகமென றுரைத்தேந
தடையி லாமனம விராகத்தால வெலபபட தனமை
படைசெய மத்தமா நொ முவருந ளகபபட்ட பண்டை 502

கற்ற நிந்திலா மனத்தைநாற் கூறெனக் கற்பித்
துற்ற போகததி லுபயமு நூலவழி யொன்றும்
பெற்ற தேசிகன் பூசையி லொன்றுமாய்ப் பேணிற்
றுற்ற கங்குலபோய் விவேகமாளு சுடாவநது தோன்றும்.

சிறித நிந்தவா மனத்தைநாற் கூறெனச் செய்து
பொறிவ சததொன்றுந் தேசிகா பூசையி லிரண்டு
மறியு நூற்பொருண் மனனத்தோர் கூறுமே யாக்கி
னெறிவி வேகததா லொன்றுணா ஞானமே நிரமபும் 504

ஞான முற்றவா மனத்தைநாற் கூறென நாட்டி
யான நூலினும் வீராகத்து மனுபவந தனிலு
மான நற்குரு பூசையின் வழியினுஞ் செலுததி
லீன மறநன முதநிவந தெய்திடு மெளிதின். 505

மிகக் வறிவால் விசாரத்தான மெய்மமை யுணர்வு நிராசையுநீ
யொகக் வென்றுங் கைக்கொள்வா யூற்ற மான நிராசையினுற
றக்க விசாரம் விசாரத்தாற் றவிரா நிராசை தமமாற்றாந் [லாமு
தொககு நிரமபும் வாரிதியுந் தொடாமே கமுந்நுன் னுதல்போ
நாட்டி னியலடி வழுவாம னட்டோர்க் கிதமா நற்பொருள்க
ளீட்டி முன்ன மதனாலே யினிய குணத்தி லுயாநதோரைக்
கூட்டி யவரா னிராசையினேக் கூடி யதனால் விசாரத்தைக்
தீட்டி யதனான மெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தான் முத்தி சித்திக்கும்.

என்னிங் குள்ள தப்பாலென் னெல்லை சொல்லப் பட்டுளதென்
றுன்னு மெல்லை யிலலாதென சொல்லு நானா நீயாரிம
மன்னு முலக் மேதென்று மயக்கந் தீர வருளென்ன
வன்ன தெல்லாந் தெரியவிரித தவனுக் கிவனன் றறிவித்தான்.

வருங்கற் பகவின் விரைநதேக வநதேன் பலசொல் லியும்பயனென்
சுருங்கச் சொல்லும் பயனகேளாய் தோன்ற விவகுள் ளதுவுஞ்சித்
தொருங்கப் புறத்துஞ் சித்தெல்லை யுள்ள துஞ்சித் தெல்லையுந்
நெருங்குற றதுஞ்சித் தியானசித்து நீசித் துலக நிறைசித்தே.

தெரிக்கும் பொருளுந் தரிசனமுந் தீர்நது வெறுதின் மல
வடிவாய்ப், புரிக்கு முதயம் விடாதென்றும் பொலியும் பரமப்
பொருளானேன, வரிக்குங் காட்சி யிலாவறிவே வடிவா யொரு

காலேயெங்கும், விரிக்கு நிறைவா யுபசாந்த வெளியா யறிவா
மிகுபொருணன். 510

ஓங்குஞ் சின்மாத் திரப்பொருளா மோங்கா ரத்தை யுண்
ணினைநது, தூங்குந் தியான பரனாகித் தொடரங் கறப மெல்லாம்
போய், வாங்குந் தொழிலே டீணையைய மனன ஞான ஞேம
யிவை, தாங்கு ஞாதா வனைததுமறத தனிசசித் திரமபோ
னெடிகி ருந்தான. 511

எங்கே யெங்கே மனமோடி யினையோ ரென்ன விழ்ந்தமுநது
மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி யகண்ட வழிவி லடைவிப்பாய
சங்கே தமதா யிவவாறு சாதித துளமா மதகரிபை
வெங்கே தமறத தனைததெல்லா விசாரத தாலும விடணைவாம.

பிரகலாதன் கதை.

சித்தப் பிரம மெல்லாமபோய்த் தெளிந்த பரம சுகமபெற்றுச்
சுத்தப் பிரமத தினைப்பாற முடிவாம விசாரந தோனறுகுவென்
றத்தப் பதும் மமைத்தருளி யமல னேக வவன்றுதியான [ன்
மெத்தப் பரவி மலாதூவித தொழுதான விவேகி கனிமிக்கோ

பனிவார் கடலிற நிரையென்னப் பரம புருடன் மறைந்த
தற்பின், னினிதாம பதுமா தனத்திலிருந் திறைவன றுதிக ளேத்
தியபின், சனியா விசாரந தநதவித்தான சநந மறுகருந் தனி
மூர்த்தி, நனிநா நமமை யாரென்று நாடு வோமுன் னொனநி
னைவான். 514

யானார் முன்ன மெவனானே னிந்தப் புவிபா டம்பரத்தி
லான திருநது நின்றோடி யழுது சிரித்தது மகிழ்த்தயாநதே
னான வான சுகமல்லே நகங்கல் புல்லு மணமரங்க
டானாய்ப் புறம்பா யசேதனமாஞ் சுகநா நென்னத் தககதுவோ.

இல்லா விடத்துண் டாய்முக மெனலாய்க் காற்றி லியங்குவதாய்ச்
செல்லா நின்ற சிலநாளிற சிதைநது சடமா முடனானே
நில்லா தாய்ப்பொய்க் கேதோன்றி நிராகா ரமதா யறிவின்றிப்
புல்லா வழிவிற் செவிக்குணவாய்ப் பொன்றுஞ் சத்த நானாமோ.

தோலி லன்றி யறிவரிதாய்த் தோற்ற மின்றிக் கணத்திறந்து
கோலு மறிவா லறிந்தறிவு கூடாப பரிசு நானல்ல
காலி லசைந்து வசிக ளுரூவாய்க் காநன் மிகஞக கணத்திறக்குந்
தாலு ஷணவாயத றுரூபதநிற் சனிதது- சடமாஞ கவைநானே.

கணத்தி னிறகருங காண்ப வறறிற் காட்சிதன்னிற பறகுசுப
புணாபபில் காண்பா னிடத்தி றகரும போதமில்லா வொளிநானே
குணக்கு மூககா மசேத கைதாற குறிப்பதாகிச சடமாகி
மணாகு ரொய்மமை நியமங்நா மருவு கருந ரானுமோ. 518

எனதற றெண்ண மெல்லாமபோ யிளைப்பற றைதது பொறிம
யல்போ, யனக வறிவாயத தொழிலினறி யறியும பொருட
ரறிவே யாய்க், கனமா யுள்ளும் புறப்பினுநிட கனமா யுண்டா
மாதநி ராய்க், சரு மரண மிலா வெனலைந தயங்கக கண்டேன்
சத்தியமே. 519

சிவ கதை

மாலதற குரைப்பா னைதனு ளிகுத மண்முத லீபாவையு
மனத்தின, பாலுற விருப்ப தனறியே புறத்திற பயிலவதோ
காலமு மிலதா, மூலமில் கனவு மபககுமு மதமு முதலிய ரெறி
கனி லியாருஞ், சீலமாய் நோகசி யனுபவிக கினறா சிந்தையுட்
சுகமிருப படுவே. 520

இவனவ னுனீ ததுவென தெனறே யிடரினமூழ் குவாறி
விலலா, சவனியா முழுது ராமெனு முணமை யறிந்தவ ரமுங்கிதின்
றயரா, பவனமா பொருளிற பகிஷுறு மனாதத பாவனை புந்தி
யிற்பொருந்திக், கவருற ரதனி லிலாகண்மோ கத்திற கவல்வு
றா தக்ருவங் கண்டோ. 521

உத்தாலகன் கதை.

இவ்வகையே யிமமாயை யறநெடிதாய் வெலற்கரிதா யேறித்
தாழ்ந்து, வெவவியமா மோகங்கன் விளைவித்துப் பாமத்தின் மேவி
நிறகு, மவவகைபா ளுரைக்கின்றே னைவாதஞ் சொருபத்தை

யடையா தாரைப, பவ்வமென வருந்துபரின் முழுகுவிகரு மிம்
மாயைப பண்பு தானே. 522

சித்தசய மாத திரமாந தெய்வமருந தாலன்றிச செனம வெ
நநோய, சததியமே பிறமுபறசி பாவையினுந தீராது தகைமை
மிககோய், வைத்தநிகழ காலதனுக கணத்திலவரு மியல்புறவா
கியததாற பற்றி, யொத்துவரு மெதிகால மிறந்தகா லங்கருநா
ருளமி லாதா. 523

சங்கற்பம லோடகைபனு சந்தானங் கணநோறுந தவிர்த்தி
யென்னின, மங்குற மனோலயநதா னதுவாகு மனோலயத்தை
மருவு போதம, பங்குற பிரதஞ்சசே தனமாகு மதருமனோ
பாவ மெனப, தங்குததா னிலாவியலபா மாதலின மனோலிகற்ப
மினறிப போமே. 524

அறமறு சததியமு முயாசிவமுந தற்பரம வவத்தை தானு
முற்றறிவு நிறைகமு மலமறலு மனபபநத முழுநூந தீர்த
அறமவ விகைத்தை யொழிததுறுதி யுகததா லுறுதி யாகக்
குறமறு சற்புருடா லோதறுநூல கனிமன தத்தைக் கூட்டியெ
[ன்றும். 525

அனவாத முரைத்தலவிடல பற்றலிமைப் புறல்விழித்த
லோததுரு செயறு, மனமறு ககவானாய சறசினமாத திர
பரனாய வாழ்தி மைந்தா, கனமலமாவ காணபவைநாந னுள்ளத்
தின் மலம லுததுக காதற்பாச, மெனவுயா கோ ரையையறுத்து
நினனறிவிற் றற்பாரு யிருத்தி யனறே. 526

நலனிழிவாரு சங்கேதத தாசையெனும் விசேகையை நண்
ண யாகிச, சலனமுறு விருப்புவெறுப் பறவுணர்வின சாரபர
நானாய் வாழ்வா, யலகறநா னிவனவனீ ததுவெனதாம வாதனைக
ளறுத்தொன நெனறே, நிலநியதிட் டையிலாநிச சறசின்மாத்
திரபரனாய் நினறு வாழ்வாய. 527

எனதுபிற ரதுவென்னு மெண்ணமறச சுகநிலையி விரண்டற்
றென்றாய்க, கனவயிரத தமபமென வுணர்வுருவைப பற்றிநிலை
கண்டு நிறபா, யனகமுட னமலமா யகண்டமாந தனனறிவி லமை
வென் றுண்டாரு, சனனமயக கததுக்குக காரணமாம பிரிவனறு
தவிரநது போமே. 528

சரீரமாத் திரத்தாசை புரதியாற றுனல்லா தனதா னென்
றே, பரிவுறலான் மககண்மனை குடுமபமெனும் பாவனையாற் பரு
க்கு முள்ளம், விரியுமகங் காரவிகா ரத்தினுன் மமதைமல விரோ
தந் தன்னு, லுரியவென திதுவென்னும பாவனையான் மிகப்பருக்கு
முள்ளந் தானே. 529

ஆதிவியா தியின்விரிவா லவைமாரித் தேறுதலா லகற்றல்
பறற, லூதியமா முயற்சியினுற பிறவிதொறு மிகப்பருககு முள்ள
மைந்தா, மாதர்மணி தனமுதலா நேயத்தா லாபத்தால் வருலோ
பத்தாற், போதுபொழு திவைவனறு நலத்தினுற் பருத்துள்ளம்
பூரிப்பாமே. 530

தூராசையெனும பால்பருகித் தொல்போக மெனுங்காற்றாற்
றொடர்மொய்ம் புண்டா, யிராகமுறு வழியுலவி மனப்பாமபு மிக
ப்பருக்கு மிராம கேளாய, புராதனவுத தாலகன்போ லைமபூதத்
தையும்பொடியாப போகப் பண்ணி, நிராகுலமாம புரதியினு வித
யத்தே நினைத்தியென நிகழ்த்த லோமே. 531

யாருமின்றி யாராலு மெய்தற் கரிதா கியமுழைதான்
சாருமுத்திப் பதமெனலாந் தன்னி லொருகாற றனிமேவி
யாருமலைக்குன் றியின்றழைமே லருணச சருமம் விரித்ததன்மே
லொருமனத்தின் செயல்குறுகக் கிணாவான் புத்தன் போலாகி.

புண்டரீக வாத னத்திற் புத்தன போலுத் தரமுகன
யண்ட மிரண்டு மிருகுதிமே லாககிப் பிரமாஞ் சனிபண்ணி
மண்டு கின்ற வாதனையின் மருளு மனத்தை மீள்விததுத
தண்ட விலலா நிருவிகற்ப சமாதிப் பொருட்டிவ் வகைநினைந்
[தான் 533

வாராய் மூட மனமேநின் மாய வாழ்க்கை களிப்பயனென்
றீரா விடரே முடிவிலவருஞ் செயலிற பெரியோரே சேருவரோ
வாரா வமுதாஞ் சாரதியைவிட் டழியும் போக மாதரிப்போ
ரேரார் மலாககற் பகககான்விட் டெரிகூர் விடவெங் காணுறுவார்.

அயனா நெறாய் பாதலத்தி லணுகி னுயா கிலுஞ்சாந்தி
வியனா ரமுதை யொழிந் தநத மிகககிருவா னமபயிலாய்
பயனா யதுபோல் விசித்தி ரமாய்ப் பாவாபாவ மயவடிவே
யியல்பா மிந்தச் செயல்கள் பெரி திடராமென்று மினிதாகா. 535

சத்தா திகளா மித்தொழிலக டம்மான் மண்டே கமபோலப்
பித்தாய் மூர்க்க மனமேயேன் பிரமிக் கின்றாய் விடாதவமே
யெத்தாற் சிறிது தனைபடைநதா யெதிலே யினப முறுகின்றாய்
சித்தா ரமுதாய்ச சமமாகு மதினீ நிலைசே ராநெறியென. 536

படர்மூர்க்க மாமனமே விணுத்தோன்றிப் பருக்கின்ற
செவித்தொழில் கன் பயினறுசத்தந, தொடாகின்ற புந்தியின லக
ணமாபபோறறுஞ் சுறவேண்டா தோலின் றெழிலைமேவி, யடர்
பரிச மூகமா மதனாறுனப மடியாகப் பிடிக்கனபா மியாண்போ
ல, மடமைமிகு மூர்க்கமா மனமேயெனறு மாறாத வாபத்தை
மருவவேண்டாம. 537

ஒளியுருவத் திரணோக்கு விழியின்செய்கை யுற்றுநீ வெவ்வி
ளக்கை யுணராதாகி, விளிதலுறும் விட்டில்போல் வேகவேண்டா
வெய்யமன மேநாவின விருத்திமேவி, யெளிதருந்தி யுணவுகளின்
மணத்தினாலே யிரைத்தூண்டிற் கவாமீன்போ லிறக்கவேண்டா,
நளினளித யததுளுயிர நெறிபோயககரத நாட்டததாற கட்டுண்
ணை னனைவண்டேபோல. 538

உரைத்தவ சுணங்ககரிது விட்டின்மீன்றே னேசையு ரெளி
யிரத நாறறமென்ன, நிரைத்தவிவற் றென்றெனறான் மாய்ந்து
போகு நிலையழிகு மவையையநு நேரேகூடிக, கரைத்தலுறு பவ
ர்க்கினப மெங்கேயுன்றன கட்டுக்கு வாதனையே கயிறுசசாலம,
புரைத்தெழுநெஞ் சேயதுவே போகுமாகிற பொருவிலசய மஃது
னக்குப் புகலுங்காலே. 539

தசைப்பில் பாதற் தொட்டுத் தலைமட்டும வெவ்வே றாய்ந்து
மிசைவுற யானங் கிலலை யானெனு நிலைபெங் குண்டோ
திசையெலாம விழுங்கி மேலாளு சித்ததாய்க காண்ப தின்றி
யசைவற வெங்குந் தானு மென்றுல கனைத்துங் காண்கேன. 540

முதுவிவே சுத்தாற் போத மொய்ம்பினு விரத வுன்னைக்
கதுமெனக கொல்லா நினறேன் காணுதி கவலை நெஞ்சே
யிதுதசை யிதுபுண்ணீ ரீதென் பிவையுள வுயிர்ப் பாய்ப்
பொதுளிய வாத மிங்கே யகமெனல பொருந்திற் நெங்கே. 541

தசைகள்வே றுதிரும வேறு தடியென்பு வேறு மெய்யி
லசைவுவே றறிவு வேறு வகமெனல் பொருந்திற் நெங்கே
விசைவிழி யிதுதோ லீது வியன்செவி யிதுமுகக் கீது
பசைவுறு நாவி திங்கே யகமெனல் பயின்ற தெங்கே. 542

தெய்வயோ கத்தா வின்று தேறினன் சொருபச் செம்பொன்
கைவழி கவரஞ் ஞானக கள்வன்மீன் டிவனைச் சேரே
னைவகைப பொறிக ளொன்று வாதனை யறறி ருநதுந
தைவரு புறனிற் றந்தம புலனகவிற் றுவா தினற்

543

வாதனை பொறிகட் டெல்லா மனனுநா ரணமன் றரு
மாதலான் மூர்க்க மான வைமபொறி நீலிா நெஞ்சி
னேதவா தனைகண் மாறறிக கருமங்க னெல்லாரு செய்வீர
வேதனைத் துன்ப மொன்றுங் கிஞ்சினு மேவா தெனறும்.

544

கூடுசெயுந தனவாயி ழூலாற் பொன்றுங் கோசகா ரகசிரு
மிக் கூட்டமபோல, லோரிபொறி யெனுஞ்சி சுகநான் மயலால்
வினை யுலாநதிநீயி பொறிகநெல்லா முறையுளான, நீடுமன
னையொடுங்கிப் பொறிகளோடு நீவேறற் றததுமதத ழுவததை
நேரே, நாடுதிபற் றறறொன்று முநநிபான ஞானவடி. வினைநிலை
யாய் நண்ணு வாயே.

545

ஆசகலா விடயவிட விநியோக யனநதமா நானெனுமவா
தனையைத் தீர, மாசறவிட டிசையெலா மெழியபடுகெனறு மந
திரயுத தியிலுலே மறுசென மமபாயத, தேசமுறு பகலான யச
சமெல்லாந தீர்விடமா வாயமனமே திராசக கற்பம், வீடகரு
மபலகொடியாய நீயாங்காட்டை வெட்டிடுநிம் பூமிநிலே விநோ
தஞ் செய்வேன்.

546

ஆவரண மில்லாமை யுதாரததானமை யழியாத தேசடைமை
யகண்ட நீமை, யாவதுந்தா ளுமுறைமை யா ரமினமையேகாந
தன்மைமன மெழுந்தோ டானம், போவல்லிா நடனுறையிக
குணங்களென்று முததமிகள சுமபகலிக ளொப்பி ளாதா, பாவனை
யொன் றுஞ்சொருப மடைந் தேற மென்றும பன்னியரா யுளங்க
வரும் பாவைமாரே.

547

தேங்காது தன்வசமாய் விரிந்தபூதிப் செயலாலே யிவ்வாறு
திறத்தி லெண்ணிப், பூங்காவி சிறிதலாநதாற் போலப்பாதிப் புரை
விழியோன் புண்டரிகா தனததிற் புலகி, யோங்கார மேனோக்குந
தொனியதான வுத்தமனின் முழக்காலே யுச்ச ரித்தான், பாங்
காக நாவறையு மணியிலூடு பயின்புதடை யுறேசை படாவ
| தேபோல். 548

இன்னுயிரைப் புறத்தகற்ற வல்ல தான விரேசகப்பேர் கிரமந்தா னியாக்கை முறறுங், கொன்னுறுபா ழாககினதா னிறைந்து யாந்த சும்பமுனி குரைகடலை குறைத்த தேபோற், பின்ன மில்சிற சுவைநிறைநத வாகா சததிற் பிராணனிறைந துளவிதயப பெருநதீ மண்டி, யன்னவுடன் முழுதுமெரித துளதோங் காரத் தாதியாங் கிரமததி லவததை யீதே.

549

அவவவத்தை வேண்டளவு நிகழ்ந்த தன்றே யடையோகத தாலல்ல வடையோ கந்தான், வெவவிடாநல குவதன்றோ வதற் குப பின்பு வியனோங்கா ரத்தினது வேறறுக கூறு, தவவலறச சம நிலையா மவத ரத்திற சலனமிலாக குமபகப்போ தரிககப பட்ட, வெவ்வமறு கிரமமுள தான தன்றே யியமயியவிப பிராணங்க ளெல்லாற்றிற்கும

550

புறத்தகததுங் கீழ்மேறிக காகா சததிற் புரிந்தசையாபபிராணங்கள் புரண மாகித, அறததுருத்தி யிடைதடைப்பட டனபோ னினறு தோன்றிமுத லேயுடலைச சுட்ட வங்கி, திறத்தவிடி போறக ணததி லவிந்த தன்றே நீகார வெளிநெனவெண் னீறு யங்க, முறததெரிந்த தாலதற்கே யுடலென் பெலலா மொழுங்காகத் தோன்றிநரம புடனே கின்ற.

551

சுகமாய கருப்பூரப் பாய றன்னிற் றுயில்வதுபோ வெலுமபு நிரை தோன்றிற் றன்றே, மிகமோது பவனததா லந்த நீறு விசை ந்தெழுநது கணப்போதில விசுமபைச சுற்றித், திகழ்வான சரற் காலந தன்னின மேகளு செறிபனிபோ லோரிடததிற சென்று சோந்த, விகலாத விவ்வததை வேண்டு மட்டு மியலோங்கா ரத திரண்டாங் கிரமத் தெய்த.

552

அவத்தையிது நிகழ்ந்ததை யோகத தன்று லடையோகம பேரிடரை யளிபப தன்றோ, வவறறினிறபின் பிரணவததின் மூன்றாங் கூறு யமையுமுப சாரத்திரு மவத ரத்தி, லுவபபுறுபூ ரணத் தாலே பூர கப்பே ருளகிரமம் பிராணங்கட் குண்டாயிற றன்றே, யு வததிரமி லாவந்த வவத ரத்தி லுயிரெலலா முணானினமு தத் துட் புக்க.

553

உகுபனிதோய்ந் தாலோப்ப வதிசீ தத்தை யுற்றபிராணங்கள் ளெலா மொழுங்கி னாலே, ககனமுறு புக்கைதன்கா ராகு மாபோற் ககனநடு வறமதியாய்க் கலையின் கூட்ட, மிகவுநிறைந தந்தமதி

மண்ட லத்தில் வியன்சுதைதா ரையையுயிர்கண் மேவப் பெற்ற,
திசுழ்விசும்பி னின்றிழிந்த வமுத தாரை சேடமா முடனீற்றிற்
சென்று வீழ்ந்த. 554

அரன்சிரதின் நிழியமுத கங்கை போன்ற வமுததா ரையினு
லே யமல மாகிக், சுரங்கனொரு நான்குடன்வெண் மதித்தே சாகிக
கருணைமால் வடி வென்னக காண லாகி, யுரங்கினுத தாலகன்மெய்
தோன்றிற் றன்றே யுயரமுத மயமான வுயிரக ளெல்லாங், குரம்பை
யது தனைநிறைததுச சூழ்ந்துள் ளான குண்டலிமற் றினைபபூசை
குயிறறி நின்ற. 555

இததிற்த்திற் பங்கயவா தனத்தி ருந்தோ னியாக்கைநிலை
யழியாம லியற்றிப் பினனா, மத்தமுறு பிரமரம்போற் சுழலு நெரு
சை வன்பினுற் றகைவுறாநு மவுனி யாகி, மெததுபிரா னுபான
வேக நோககி மெல்லெனவுண் டாககின்னவல் விடய நின் னு, தத்து
பொறி களைவருநதி வேறு செய்தான் சற்றுமறப் புறப்பரிசந தள்
ளி னுனே. 556

பறறுறுதினை னியாமதியோ னுள்ளே தோன்றும் பரிசமெலா
ந் தள்ளுகின்ற பாவையாலே, யற்றனவாக் கின்னமூலவாயில் செ
ம்மி யங்கததொன பதுவாயி லனில மெல்லாங், குற்றமற் முகம
டைத்தாற் புறத்து வாரங் குமபத்துக கடைபடல்போற் குறித்த
டைத்தா, னுற்றலய மெனுங்குணத்தைச சோநத நெருசை யுயரி
தய வாகாயத தொடுக்கி னுனே. 557

உரத்தமத கரியையுபா யத்தால விரதத் துட்குழியிற் சேர்ப்
பதுபோ லொடுக்கி நெருசைச, சுரங்ககனம போனிமல தெளி
வைச சோநது தளளினுன பற்றிப்பாய் தனமை யாலே, வரத்து
டைய விகற்பமெலா மீள மீள வருவனவேண் டினபடியே வந்து
தோன்ற, பரப்பறுதோற் றங்களைவன னெஞ்சான் மாய்த்தான
பகைவரைவா ளாறசூரன படுபப தேபோல 558

விகற்பமெலா மிறத்தலுமே யிதய விண்ணில் விவேகபா னு
வைமறைத்து விரிந்த கங்குல், சகத்தினினு ளஞ்சனத்தின் பார்த்
தப் போதே தன்னுளவிவே கததாலே தவிாததா னத்தை, யகத்
திருணன் றுய்க்கெடலுஞ் சுடர்வந் தெய்த வம்முனிவ னதனைபுங்
கண் டகற்றி மாய்த்தான், நிகழ்ச்சியொளி யகலுதலுஞ் சுழன்று
நெஞ்ச நிசியினடுப போலுறக்க நோநத தன்றே. 559

போகாத துயிலினைப் பறுத்தான் லாக்கம் போகுதலு மாகா
ச போதம் வந்த, தாகாச போதமழிந் திடலும் வல்லையவனமன
மோ கஞ்சோந்த வந்த மோக, நோகாமன மனத்தினைவிட் டேகு
மாறு தூக்கினுன பேரிதய நோக்கு மிககோ, னேகாத விரவுதரு
மந்த கார மிவ்வுலகி னினறகற்று மிரவி போல. 560

அன்ன காலையி லிருள்சுடா துயினமபக கலைத்தையு மறுத்
தோட்டி, மன்னு மோரவத் தையைபடைந் தொருகணம் வருத
தமா றியதுள்ள, மினன றீரநதுட னேயனை, துருவமா மறிவை
பெய் தியதன்றே, நன்னெ டெகரை தடுகககின் நெகிததுமுற
றலகிறைந் திரோபோல. 561

அவ்வி டத்தினிற காண்பது காட்சியுற றனந்தமா நலலின்
பஞ், செவவி யாநந்த முறறன னமுதமாந் தெணகடற குளித்தெ
னன, மெய்வி டக்கமுன றதீதனு பொருதல மேவினன சதாநந்
தப, பௌவ மாயின னெங்கலு பொத்தசற பாவமே வடிவா
னன். 562

பரந்த வுள்ளத்தி னொருமையின் செறிவினைப் பழகலாற
பெருஞ்சிதது, நிரந்த ரித்தெங்குஞ் சமபதா யினன்புவி நிறைவு
றும் வெயிலென்னத், திரந்த ருஞ்சித்தி னொருமையை நெடும்கபற்
செறிபரி சயஞ்செய்ய, வரந்தை தீரந்தசற பாவசா மானிய மடைந்
தன நதனாலே. 563

எனற வசிட்டன் றனைவள்ள லெதுசத தாசா மானியமென
றன்று வினவ வவனுடைபா எனகலகிற சாமா னியவடிவா
யொன்று வொன்றா யிலலாமை யுறுபா வணையி னுறைபபாலே
தன்ற னுள்ளங் கரைந்தேகிற சத்தா சாமா னியமதுவே. 564

தேற்ற மாங்காண் பனநீங்கிச சித்தி விடையே சித்திறக்கிற
சாற்று முயறகொம் பெனநொய்தாஞ் சத்தா சாமா னியமதுவே
தோறறும் புறனுள ளாய்ப்பலவாய்த் துவககு மாகு மிவையனைத்
மாறறி யகன்று மனநிறகி லதுசத தாசா மானியமே. [து

அந்நது சமாதி யடைந்தோர்க்கு மனுடூ தியினின் நெழுந்
தோர்க்குஞ், செந்நது தோன்று மூடாகுத் தெரியா தாயிப
பெருங்கண்ணு, முந்நது பிறவி யறுஞ்சீவன முதத ரான சித்த
ரொலாம், பிறநதி டாவிண் பயில்காறறும் பெரிதா மண்ணி விரத
முமபோல. 566

சு ர கு க தை.

இந்தவொழுங் காலுணாவை யுணாவினா லுணர்நதுலகி கிய
யகா நின்றே, யந்தமறும பெருமபததே யாறுதியாற் காண்கி
ன்ற வளைத்து மாளர, சந்ததஞ்சா திதததனைப் பெறுமளவு நூல
குரவன் றனிநெஞ் சாலே, பந்தமறு ததனுவததை விசாரித்தே
பெறவேண்டும பதுமக கண்ணைய 567

மயலின்மை சாதனை நூற பொருட்போதவ குருயமமாம் வழி
க ளாலே, யுயாபதவி பெறலாகு மனறியுணா வொனறினா லுறு
தற காமா, வியலுபதே சமபெறறுக கூறியதாய்க் களங்கமிலா
திருக்கு மாகில, வியனுறுசா தனமுமுது மிலதேனும புந்தியினுல
வீடு கூடும. 568

என்றானை முகநோக்கி யிகத்தொழிலோ டிருந்தேயுஞ் சமாதி
பெய்தி, பொனறான வுணாவற்றான போலிடாதீந தானொருவ
னொருவன் செய்கை, வினாறுபத தனியிடத்திற சமாதியடைந
தானிவரின மிககோ னேவ, னன்றாக வருளுகென விராகவன்
கேட டலும்வசிட்ட னவிலவ தானுன். 569

ஆற்றமதத னுவமன்றான் முககுணத்தால் வருஞ்சகமென்
றறிந்தோர்க் குள்ளே, தோறறுகின்ற சீதளமே ததுதனையே சமா
தியெனச் சொல்லு மன்றே, பூற்றமறக காணப் பற்றே நெவுநமக்
கிலதென்றே யுததுத தன்னென், நேற்றசமா தியிலிருப்ப னெ
ருவனொரு வன்நெழிலோ டிருப்ப னென்றே 570

இவவிருவ ரிதயமுநகண னெனறிருக்கில வேற்றுமையோ
ரிறையு மில்லை, யவவியத சீதளமே யநந்ததவப் பயனும்வ் வனுந்
திககே, கவ்வியிருப் போலுள்ளங் காரியததா ல்லையுமெனிற் கவலை
யாகுஞ், செவ்வியவச் சமாதான முன்மதத நடனம்போற் சிறப்
பின றுகும். 571

வருததமிலா வுன்மதத நடத்தினன்வா தனைமாய்ந்த மனத்
தோ னாகிற, றிருத்தமுற வவன்கூத்துத் தெளிவுற்றோன் சமாதிக்
குத் தீர நேராம, பெருத்ததொழிற் சேரறிஞர் பெரியவனஞ் சேர
றிஞர் பேத நாடி, லொருத்தொருத தரைவிஞ்சா ரிருவருமொத
தை யமில்வீ நெறா ரன்றே. 572

சாலவும்வா தனைபோகி விம்மனஞ்செய் தொழில்புரிந்துந்
தான்செய் யாதாஞ், சீலமன நெடிதகவி வருகிருநதார் செப்பு
மொழி தெரியா தாறபோற், னூலமனந தொழிலவிடினுஞ் செய்
ததாம வாதனையே துனனு மாகிற, கோலவுட லசைவறினுங் கன
விலே வரைநின்றுங் குழிவீழ வாபோல்.

513

தொலைவிற்றொழிற ரெய்யுமனந தொழிநீங்கி லதுதானே
சுகச மாதி, யலைவறுகை வலலியமும பரமாநந தமுமெனறே யறி
வாய் நெஞ்சி, னுலைவுதி மெனுமிரண்டு மத்திபாநந தியானமெனு
முபயத துகரு, நிலையுறுகா ரணங்களா மாதவிவிம் மனமுனைக்கு
நீரமை தீர்ப்பாய்.

514

சிறதனைவா தனையினறித் திரமான மனதநினையே தியான
மென்ப, ரந்தவுப சாநதமுமக கேவலததன் மையுமென்று மதுவே
யாகு, மிரதவுபா பதப்பொருட்டு வாதனைரா லவுநோமை பெய்த
வேண்டுஞ், சந்ததமவா தனையில்லா மனநதொழிலில லாப்பதத்
தைச சாரு மததால

515

நெருக்கமுறு வாசனையே நெஞ்சினது தொழிற்றிரமா நீங்
காத் துன்பம, பெருக்கவிடு மாதவினூல் வாதனையை மிகநேர்மை
பிறக்கச செய்வாய், வருக்கமுறு பலபொருளி னுனெனுமபா வனை
மனத்தான் மாற்றி பெயங், னிருக்குதியங் கனமிருப்பாய் வரை
யிலே மனையிலே பெங்கே யேனும.

516

இல்லுறைவோர் சமாதான விதயத்தோ ரகங்கரமா மேதந்
தீர்ந்தோ, புலனுமனை யேகாநத வனமாகுங் கடைவீதி புகுக்
காண்போர், செலலவர வுலாவியும்பற றுமையிறை கடைவழிச்
செல லாதா போலவார், நலலறிவு நிறைந்தோர்க்கு மப்படியே
காடொக்கு நாடு தானே.

517

துயில்விழிப்புச் சொல்லச்செலவு தொடாநதாலு மகமுகமாந்
தொடாபா லென்றும, பயினமனையூ நாடெல்லாம பழுவமபோற்
காண்பவரே பரம சீலா, செயிரிலா வகமுகததா லெல்லாமா காச
மாய்த் தீருஞ் சிதத, முயிரனையாய் சீதளம்வந் துண்ணிறையிற்
சீதளமா முலக மெல்லாம,

518

இதையமய லாலெரியி லுலகெலாங் காட்டெரிபோ லெரிந்து
தோன்று, முதையமுறு முயிர்க்கெலலா முள்ளிருபப தேபுறத்து
முண்டாய நிறகுஞ், சூதையிலுா புனிகால்விண் டொருவரைநீ

ணதிதிக்குச் சூழ்ந்த வெல்லாம், புதைதலுறு முட்கரண தத்துவத்தின் பங்குகளாய்ப் புறத்தி னிற்ப. 579

உள்ளுணர்வி லின்புறுவோன பொறிகளாற கருமங்க ஞாய்ப் போ னுயுந், தள்ளுசுக துககவசஞ் சாராதோ னநவரதஞ் சமாதி யுற்றோ, னுள்ளுகின்ற தலைப்போலெவ் வுயிருமெனப் பிறபொருள்க ளோடே யென்ன, வெள்ளுபயத தாலனறி யியலபாலே கண்டானே யெல்லாங் கண்டோன். 580

இன்றிறவு வநதாலங் கற்பாரதத் தெயதுகினு மிலங்கு ஞானி, கன்றியசேற் றுறுபொன்போற களங்கமுறா னெல்லாமாய்க் கண்ணு யாறிப், பொனறலடி முடிவினறி யொன்றியின பததள வாய்ப் பொலிதே சாகித், துன்றியகாட் சிகளிலலாக குறியுடைத்தா மெனசசுருதி சொல்லு மனறே. 581

யானாசி சகமெங்ஙன் பிறப்பிறப்பெங் ங்ஙனமென்றே யிதயத் துள்ளே, யானும லிப்படியே யாராயின் மகத்துவமே யடைதி சாலத், தானுன சுபாவனா யிருநதுளநின் விசாரத்தாற் றானே நெஞ்சே, நீநாமும படிதோனறித தன்னுருவிட் டினைப்பாறித் துன்ப நீங்கும். 582

வெம்புதல்போய்த் தண்ணென்ற வுனமனதுக் கிவ்வுலகின் வியாபா ரங்கள், செம்புகாவே முத்தினுககான குளப்படிபோற் றோன்றுமா றீன நெஞ்சுக், கம்புனியி றெழிலசிறிதே யாகினு நீந திடவரிதா மாவின் பாதப, பைம்புனலுங் கிழக்கொதுகுக் கெல்லைகரை காணாத பரவை யன்றோ. 583

எத்தனையெத் தனைநீததா யகிலத்தைப் பரஞ்சுடரா யெறிக குஞ் சோதி, யததனையத தனைதோன்று மெந்நாண்மட் டனைத் துமவிடா யந்நாண் மட்டுந், தத்துவமாம பொருளெய்தா சகல மும்போ னாறசேடந் தானாளு சித்தந், தொத்தறவேற றுமையெல லாம் போகாதேற சமமான சோதி தோன்று. 584

பேதமுறு பொருளொருமை தோன்றாதேற் றன்னைத்தான் பெறுவ தெங்கே, யாதலிறை றனைப்பெறுதற் பொருட்டாக வனைத்தினைபு மகற்றல் வேண்டு, மேதமற வனைததைபுமவிட் டாயெ ன்னிற் சேடித்த திறவா விடா, மேதகைய பதமதுவாளு சுரகு வெனும் பெயாகோத்தி வேடா வேதே. 585

கரண மீரைந்து மன்னியஞ் சடமெனும் கணக்கினு னுனன்
றித், திரளெ னக்கில டுடன்முத னுனலன் சேடமே தெனநோக்
கில், விரவு சீவனே சேடமா மின்னதும் வேறென்றற் றெரிகி
ன்ற, துரவி தானவே ரென்றினற் றெரியுமீ துயர்நதத் துவ
மாகா. 586

தெரிவ தாகிய விதனையு மகற்றுவன் றெரிபொரு னுனமோ
பெரிது சேடமாய் விகற்பமற றமலமாம் பேரறி வியானுரு
மரிய யன்சிவ னிரதிர னநதக னுதியா மிடநதோறுஞ்
சுரிகொண் முததினுண் ணுலென நிறகுமாற் றேன்றுமில் வுயர்
[போதம். 587

பகவ னுருமில் வாத்தும தத்துவம் பரமமாஞ் சிறுசததி
சுகநி கழ்ச்சியா நோயின்றி வெருவுறுந் தனிவடி டுடைத்தாகிக்
கருப முற்றையும் விழுங்கியெப பொருளினும் கலந்துநண் னிய
மிகும பாவபா வனுகளற் றயனுறை வீடள வுளதாகி. [தாகி
சததி யாவுக்கு முறைவிட மாமிது தனித்தனிச சத்தாகிப
பத்தி யாகியிச சகத்தினிற காண்பன யாவையும் பலவாகச
சித்த சைநதுள விசாலமா மல்லது சிறிதும்வே நிலதாருந்
தொத்து பற்றின்றிக காண்பதற் றெழுபவந தொடர்மயக கழு
மற்றே. 589

சமுத்ததி யிறறிர முற்றவன் ரெழிலெனத் துகளறு சமனாகி,
யழுத்த மாகிய வாததும தத்துவத் தமர்நதன னெனத்தீரநது, விழு
தத குமபத மெய்தினன விவேகத்தின் மெய்ம்மைநிச சயத்தாலே,
வழுத்த ருநதவக கவுசிகன விபபிர மரபினை யடைந்தென்ன. ()
பரந்த சொறகளாற பயனென்கொல் பயனெலாம் பாறி
நிரந்த ரஞ்சம மாய்மனந தன்னுளே நிகழ்நது
சுரந்த வினபமாய் நிகரிலா வொருவிழி தோன்றித்
திரந்த னிற்றெரி கின்றதா லென்றனன றெளிந்தோன். 591

பாச வி பாச ர் க தை.

ஆசைவன் பாசத் திரளினற் கடடுண் டரும்பிணி யீக்கடிக்
கனுங்கி, யேசுறு போகக் கதைகளான் மொத்துண் டிச்சைமுட்
கோலின லுலைநது, காசுறு கருமச் சேற்றிலே யழுந்திக் கடுஞ்ச
கக் காட்டிலே சுழனறு, விசுமா மோகத் தளிர்நிழற் றுயிலும்
வீரனே சீவனு மெருது. 592

மேவுறு துன்பப் பெருஞ்சுமை சுமந்து மீட்சிபோக் கிவை
யுடற் புண்ணு, யீவறு பிறவிக்குழியில்விழ் சீவ வெருத்தினை
யிக்குழி நின்று, மோவலின் முயல்வா லெடுப்பதே வலியா முயர்ந
தஞ்ானிகளுற வுளதே, னுவிகா நாவாய் தருவபோ லூக நல்கு
வர் பவக்கடல் கடக்க 593

எவ்விடத் தில்லை நல்லஞ்ானிகளா மீரங்கனி மலர்குளிரா
சோலை, யவ்விடங் கானன மேடதா மாங்கே யமாபவ ரறிவிலா
ரன்றோ, கவ்விய செல்ல நட்புநூல் சுற்றங் கருமமா திகளெலா
முதவா, செவ்விய மனமே யுதவுறல வேண்டுஞ் சீவனைச் செல்
கதி யேற்ற 594

நெறியுற விடாம லுடனுறை நட்பா நெஞ்சமாத தித்தி னைக
கூடிச், சிறிதுநா டெலுஞ் சீவனுய் வுறுமாற சிங்கியா மிந்தவ்
னுடலை, முறிதரு காட்ட மோட்டினே ராக முறற்று கருத்தினு
னோக்கி, யறியிலிவ் வளவா லறிநதுசோந் திடலா மண்டரு மிறை
ஞ்சபே ரறிவை. 595

நிறைபெருங் கடலொத துரையெலாங் கடந்து நிகரறப் பற
றற வெறிதாய்க், குறைவிலகிற சுடரின கொழுநதுடன் கூடிக
கோதற வசைவறக் குலாவு, மறைவறு துரிய விழிவெளிப படு
மேன் மற்றத னுடனது நிகரா, முறைமையிற னுயிலவோர்க் கண்
ணிதா வுவமை மொழியலாய்த் தோன்றிடு மன்றே 596

ஆனவவ் வவத்தை வடிவெலாம பரிகரு மம்பரம் போலகன்
றுளதா, மீனநெஞ் சுடனசே ரகங்கர மிறந்தா லெப்பொரு ளிட
த்தினு மிருகருந், தீனமில் பரமா நந்தமாய்த் தோன்றுந் திகழ்பா
மாத்தும் வடிவாந், தானனி முயலிற கடைத்திடுந் துயிலவோர்
தன்மைபோற் றமமினா டுவதாம. 597

உரைகளுக் கெட்டா துளத்தனு பளிககி லுறுவதா முரைத்
தவத் துரியங், கரையறு மிவைகண் முழுதுமப பொருளாங் கன
பரி னாமியா முள்ளம், வரைவற வொடுங்கி லுடபுற மெங்கு மன்
னிய சராசர வடிவாம, புரையறு தேவ தேவனும் பரமப பொரு
ளனு பவப்படுந் தானே. 598

அதற்பின் விடய வாதனைக ளறுவ தாகு மதறபினனர், வித
ப்பி லாத பொருளினுடை விளக்க மாகு மதற்பின்னாச, சுதப்பண்
பில்லாச சுமத்து வத்தாற சொருபந் தன்னிற் பரினாம, மிதத்தி
லுளதா முயாந்தோர்க்கு மெண்ண வொண்ண வடிவிதுவே. 599

மனத்தை மனத்தான் மாய்வித்து மாசில பொருளைக்
காரேலோ, தினத்து முலகின் றுயாமாபாச சித்தமிறக்கிற
செறிசு கததாற, கனத்த வுணாவின் மதிநிகழுங் கழறு மிதற்
கோ ரிதிகாச, மினத்தி லினியாய கேட்டியென விசைததான்
வசிட்ட னிராமனுக்கே 600

வீதகவ்விபன் கதை.

பற்றிலதாய் தினமலமா மனமவிவகா ரம்பரினறும பந்த
மேவாப, பற்றுளநெஞ் சளவிறவம் படைததாஹம் பந்தமே
பயிலு முள்ளிற, பற்றிலதா யினியதொழில பயிலசீவன் புறக்
தொழிலகள பண்ணி னாலும், பற்றறப்பண் னாவிடி னும் பண்ணு
வோன் புசிப்போனும் பானமை மேவா. 601

என்னலுமே பற்றுவ தெத்தனமை யெப்பற்று லெய்தும்
பந்தந, துன்னருமவீ டெப்பற்று லெய்தலாந தொடாபறறைத்
துடைக்கு மாறென, பன்னுகெனு மிராமனுக்கு முனிபகாவா
னுடலுயிரைப பகுப்ப தொன்று, முன்னுகிலா துடலினைநம்
புதலபற்று மதனாலே யுளதாம் பந்தம் 602

ராதனைத்துஞ் சொருபமே யானிங்கெத்தை யிச்சிபபே
னெதையிகழவே நெனலபற் றினமை, மாதுபாதி ரிலுசீவன்
முத்தா மெய்யின் மன்னுமா வியாலிலைப பிறரு மிலலை, மேதரு
மின் பங்களெலா மேவின மேவ மேவாதென் மேவாதா யிடுக
வென்றே, யோதியவா றுள்ளேபற றினமை யுண்டே றுயாவீட்
டுக கிதுநெறியென் றுணாதி யன்றே. 603

கருமயிலா மைபைவீரும பாகருமம் பற்றுா கருதுபலன்
விடடிசண்டுங் கண்டா லொப்போ, மருவியபற் றிலாதவரென்
றுரைப்பா மேலோர வருகரும பலாதிகளைக கருப, தாலே,
யொருவலற மனததாலே நிபுண மாக வொருவுதலபற றினமை
யென வுணாதி யிததாற, பெருகவளா தொழிலனைததுங் குற்றந
தீரது பெறலரிய முத்தியையும் பேரு நலகும். 604

புழுமுதலாம் பலரிற்பயிற றேனறிப பலகாற புதமெலாந
கடற்றிப்போற் பொன்னுந் தனமை, பழுதுதரும் பற்றினா

படர்ச்சி யாகும் பற்றுத்தா நிருவகையா மவற்றி னென்று, நழுவுபய நிலியொன்று வணங்கற் பாற்றா நனின்றபய நிலிமுடர் நண்ணற் பாற்றும், வழுவுறுதத துவமுணர்ந்தோர்க் குடைமையாக வணங்கற்பாற் றுமபற்று மருவுந் தானே. 605

ஆத்துமதத் துவவுணாவால் விவேகந் தன்னு லடைவாக வுண்டாமபின் பணுகாச சன்ம, மேற்றமுள தொழுதகைய பற்றீ தாகு மீதன்றிப் பயனிலியாம் பற்றே தென்னி, லூற்றமுறு முணாவின்னி யுடலமுனளு முறுபொருளி னுலுண்டா முலகந தன்னிற, ரேற்றமுறு பிறவிமீன் னெள்ள தாக்குந் தோன்றலே யிவையிரண்டுந் துணிரது கொள்ளே. 606

வளையாழி கைதரித்த செங்கண் மேனி வணங்கற்பாற ரும் பற்றின வசத்தி னாலே, யினையாமல விவிதமாந தொழிலி னாலே யெவவுலகு நன்றாக விரங்கிக் காக்கு, முனையாத விஞ்ஞானக் கதி சேர் சித்த ருலகபா லகராதி யுரைதத வாறே, வினையாடி வணங் கற்பாற நென்னும பற்றால் கிரிந்தசக மூர்த்தத்தின் மேவி நின்றா.

கேடான நல்லதெனு நினைவி னாலே கிளர்போக வசத்தாலே கட்டி நெஞ்சம், வீடாத பபனிலியாம பற்றி னாலே வெறும்பிணத் தாக கமுகுபோல வீழு மனறே, பாடான பயனிலியாம பற்று னோர்க்குப், பன்னரகங் கஞமவீடாய்ப் பண்ணப் பட்ட, வீடான பயனிலிபற றுள்ளோ ரென்னு மிளநிறகா னாகவெரி யெரியு மன்றே. 608

விசசையெனும விழிநனறாய் விளங்கப்பட்டு வெமமாய விட யத்தின மீட்கி யெய்தி, யிசசையுறு பறநென்ப தெங்கு மில்லா வியன்மனததோ டிருப்பவரே யிறவா முததா, நிசசயமா யெப போது மெவற்றின் பாலு நிறபவனு யனைத்துடனு நிறபோ னாகி, பெச்செயலுளு செய்வோனுளு சீவன முதத நியற்றியவிம மனத தின்ற நியல்பு கேளாய். 609

தொழிலினினை விறபொருளில் விண்ணின மேல்கீழ் சூழ் திசையிற புறப்போகத் தொகுதி தமயி, விழிதருமைம பொறி நடையி லுள்ளி நிறகு மினனுயிரிற் சென்னியிலா நகத்தி னுவி, லழியுமவிழி களின்முககிற புருவந தனனி லகங்கரத்திற சீவனி னுள் ளாகா சததில், விழிநனவிற் சொப்பனத்திற் சுழுததி தன் னில் வெள்ளைமுத நிறமைநதின வியனவண் ணத்தில் 610

சுலனத்திற நிரத்திலடி நடுவி ழீறறிற் சமீபததிற் குாரத்திற்
சரீராங் கததிற, பலபண்டர் தன்னிறசே தனத்திற சத்த பரி
சாதி கனிமகிமை பயிலின பததி, லுலவுவரத திறபோக்கிற
காலப பண்பி லொருசிறிதும் பற்றும் லுணாவி லாறி, நிலவிய
காண் பனசிறிது பயினறு மெங்கு நிராசையாய்ப் பரசுகததி
னிறகு நெஞ்சே. 611

செப்பியவத் திறநின்று பற்றென் றினறிச சீவததன் மை
யைச சேராச சீவன முததத, ரிபபுவியிற ரெழிலெல்லாளு செய்க
தீாக விற்பவுணா வன்செயகை யியறறி னாலுந், தபபறவே விட்
டாலுந் தொழில்க டனஹ றருபயன்க னொருசிறிதுந் தாகக
ராட்டா, மைபபுபல்கள பலவிதமா யெழுநத போதும் வானகத
திற பறறுத வகையே போல. 612

ஆனறியே யதுதனைபுந் தீர நீக்கி யறிபொருளின் முடிவான
வறிவாற றுன்னி, யொன்றுமுப சாந்தனுப்ப பளிங்கு போலுன்
னொளிமேவிச சீவனொரு மிதது நிறப, னன்றுணாகிற சுகாகிப
பெரியோ ராகி ஞானபர ராய்ப்பரம நன்றாய்ப் பெறறோ, நின்
றசைவா புறத்தின்மயிற பீலி போல நிலைகலங்கார் மேருவைப
போ நெஞ்சி னுள்ளே. 613

அறிபொருளை விட்டகன்று லழியுஞ் சித்த மதநிலை வியா
பார மனைதது மிலலாச, செநிறனவிற் சுமுததயா மிதனை நாளுந்
தீராத பரிசயமே செய்யச செய்ப்ப, பிறிவினமுது னுரியமா மென்
பா மோலோர பிழையிலா விதனிலை நிலைமை பெறறுக, குறி
யறுமா நநதமே காதத சிலக கொள்கையா லனாநதந் கூடு
மனறே. 614

அநதவனா நநதமா நநத மென்னு மறிவினதீ தநதனை
யடைநது னோனைத, தொநதமிலா யோகியெனச சொல்ல லாகுந்
துரியாதீ தநதனைபுந் துன்னி னோமை, பநதமுது பவமபோய்த்
தா மதத்தால வநத பலவபிமா னங்கனபோய்ப் பரம விற்ப, நநத
லிற்றன் மயமாருசற பாவந் தன்னி னன்னீரி லுபபுபபோ னன்று
யொன்றும். 615

சடமசட மெனுநோக்க மிரண்டி னுடே தனியாகி நின்றபர
தத்து வததை, யிடவியபோ தாரண்ய முதலாம் வேத மிராமனே
பலகாலு மியம்பு மன்றே, படருறுகாண் பனகாட்சி மேவும போ

திற்பரம்பொருளின் பறங்குப பயின்ற விற்பந், திடவதுபூ தியி
ன்வடிவா மாதலாலே திகழ்பிரம் சாரமெனச் செப்புந் தானே.

தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும் போதிற் சோந்தசுக
வறிவுமிகச் சிறந்த தாகுந், தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற்
பந்த மாகுந் தெரிபொருளை வீட்டகன்றாற் றிடங்கொள் வீடாந்,
தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும் போதிற் சோந்தவது பூதி
யிடா தீரந்த தாகுந், தெரிவுறவாங் கதுபற்றி நிறபாய் நீதின றிர
நிலையாஞ் சுழுத்திதனைச் சேரு வாயே. 617

அதுதுரிய நிலையடையு மடைந்த போதி லானமாததான்
றாலமல வணுவு மல்ல, திதமுறுமுன னிலையல்ல படாககையல
ல சித்தசித்ததுண் டிலையெனுந் திறங்க ளல்ல, வுதிதமுறு
நானல்ல பிறனு மல்ல வொருவனல வநேகநல வுலக மெனறே,
யிதுவெனக்காண் பனவாகிச் சித்த மாத் திருமுனறிந் திரியததுக
கிடமாய் நிற்கும். 618

ஆங்கதுவே யதீதபத மாத லாலே யதுகஞ்சி லன்றெங்கு
மதுவே யாகும், பாங்குறுவீ டென்றுமப ருலகி லிலலைப் பாதலத்
திற பூதலத்திற பாககி லிலலை, வீங்கியவா சைகளெல்லா மிறந்த
காலை விரிந்தமன மிறப்பதுவே வீடென் றோது, மோங்கியவீ
டெனக்குள்தென் றுள்ளே யெண்ண முண்டாகின் மீண்டுமென
முற்ப விக்கும். 619

நினைப்புமிகி விவனுக்குப் பிறப்பிறப்பு நீங்காது வனபந்த
நிலைய தாகு, மனைத்தினுக்கு மதீதமா யுருவ மெல்லா மாகியகன
றாத்தமத்த துவமே நிற்கில,வினைத்தொடராம பந்தமெது முததி
யேது வேறதசிர தையைக் கெடுப்பாய மேல தாகத், தனைத்
தெளிந்த நினைந்தமல ரெஞ்சாய் நல்ல சாரதியையுற றோவிரும்
பா சற்று மொன்றும். 620

வெந்தோடு மாபததாங் கருவேற் காட்டை வெட்டுமழுப்
பரமசுக மேவுந் தானஞ், சந்தோடஞ் சாரதியெனு மரப்பூங்
கொத்துச் சாற்றுறுமிந் திராசையுறிற் றளர்வு தீரு, மந்தோபார்
குளப்படியா முளைபா மேரு வாசைக்குரு விகுடா மவனி மூன
றும், வந்தோபுன் றுருமபாகு திராசை பூண்ட மாறாத வலங்கார
வடிவு னோர்க்கே. 621

காயத்தில் வேறுதல் தன்னைக் கண்டோன் காயம் ரினுமறி யான் கன்னற கட்டி, தியிற்கா யினுமறிந்த போது மின்பந தீராத வாறுபோற நெறிந்த ஞானி, மாயத்தின் மோகததாற பேத மாகான் மணநதபர புருடனமேன் மனஞ்சோ மங்கை, நேயத் தான் மனைததொழில்கள செய்யுமாபோ னிகழ்தொழிறசெப் யினுமபரத்தி நிலைமை நீங்கான். 622

பண்டத்திற பற்றினமை யாலே சித்தம் பரிலசாந்தி முத்தி தரும் பகாரத முததி, பிண்டத்தோ டிருந்தாலு மிராவிட டாலும பேறாகும் பற்றறுத்த பெரியோக கெனபா, மனநிற நேயமற வாழ்வோ ரின்பம் வருஞ்சீவன முததராம வளாரே யத்தாற், நெண்ணெறு வாழுவவர் பந்த முற்றோ சொன்னமூன் றுமவனே தூய முததன். 623

வருதொழிலின் விருப்புறன் வத்த மான வழிநிற்பன சென் றவற்றை மனத்தி னெண்ணுன், கருமமுழு வதுமியறறுந் தொடர் பந தத்திற கலந்தவாபான் மனமபற்றான் கவலை கூரான், மருவிய வோர பத்தாபாற பத்த னாகும் வஞ்சகாபால் வஞ்சகனும் வாலா தம்பாற, பருவமுற வாலனும் விருத்த ரானோர் பாலவிருத்த னாந் தீரர் பாலு மாங்கே. 624

விடலைபால விடலையாற தூயருந் ரோபால் வெந்தயா முறு நிலைமை விடாத புந்தி, திடமுளதா மாநந்த நிறைந்து தோன்றுஞ் செவ்வியனும் புண்ணியாதஞ் சிறப்பே செய்யு, மடமையிலா வறி குறா நெளிந்தோ னாகு மதுரமுள னாகீன மனமில் லோனாந், ஈடாகுளிரின மதிகருகி லெங்கீழ் நோக்கிற னுளங்குவிய வான் சீவன முததன் னாயோன. 625

இதுவெனத்தோன றியவெல்லாஞ் சிற்சொருப மிவ்வண் ணம் பலசத்தி யிலங்கு மென்றே, புதுமைகளின் வியப்புறா சீவன் முததா புனலசைவால் வேறறுமையே போலத தோன்று, முது சுழிபோ லவுமவிண்ணின் மயிலினறோகை முனபுகடி தசைத்த லுமே முததின் கூட்டங், கதுமெனமெய் போற்றோன்றல் போல வுநதான கனத்தசக மனத்தசைவாற கடிது தோன்றும். 626

என்ன வோதலு மியாதின லசைநதிடு மியாதியின லசை யாது, சொன்ன நெஞ்சகந திருத்தலா நெறியெது சொல்லெனு மிராமற்குப, பன்னு மாதவ னுரைசெய்வா னெள்ளிலே யெண்

னையும் பனிதன்னின், மன்னு வெண்மையும் போன்மனத் தசை
வுதான் மருவியே மிகத்தோன்றும். 627

சித்த நாசத்தி நெறியிரண் டியோகமுந தெளிந்தனா னமு
மாகு, மொத்த யோகநதான் மனத்துறு தொழிலினை யொருவ
ழிப படமாறறல், சுதத ஞானநதா னலமபெறக காண்பதாந்
தொடர்மன மேதென்னின், மெதது மாகம பூடண ருரைத்தது
விசையுயி ரசைவாகும். 628

உரைசெய் யாருயிர தடைபபடி லுள்ளமு மொழியுநெரு
சசைவற்றூற், புரைசெய் சன்மமபோ மாதிததன போய்விழிற்
புவித்தொழில் போமாபோல, வரைசெய் மாபபினை பென்றலு
முடலெனு மனையினவிண் ணிடைநாளும், விரைவி லோய்வற
வுழல்பிரா ணாதியை விலக்குமா நெதுவெனறான. 629

முனிவ னேதுவா னாலொடு மறிஞரை முன்னியே விரா
கத்தை, நனிமு யன்றுகற் றிதனினா குடுமபமா நடைவிலங் கது
விட்டுத், தனிநி ராசைதா னிறைந்திடி லவ்ருமபிய தறபொருட்
டியானத்தா, லனிச நீபபக லொருமையே விளங்கிட வடுததரா
தனை தன்னால். 630

ஏக தத்துவக் கனபரி சயத்தினு லிவ்வுயிர் தடையெய்துந
தேக பூரகா தியிலுயி ரிளைப்பறத திடமுறு பழக்கததா
லாக மாகவே காரதமுற் றுள்ளுணா யோகபா வனைதன்னான்
மேக மேனியாய் பிராணனி லசைவுதான் விலக்கிடப படுமன்றே.

பிரண வத்தினுச சாரண முடிவினிற பிறந்தசொல் லுறு
முண்மை, விரவு நாட்டததாற றுயிலபவ னுணாவுதான் வெளிப
படி லுயிர்நிறகும், பரவு தாலுமு லருசெறி யிதழினைப படருநா
வாற்றள்ளி, யுரவி னாலுயர் புரையிலே பிராணனை யோடடின
லுயிரிதற்கும். 632

நாடு மங்குலி பன்னிரண் டெல்லையி னுசியி லுனிதன்னி
னீடு வானத்தி லறிவுக ளிறந்திடி. னிலைபெற வுயிரிற்றுகுந
தேடு சாதனை யாலுயா புரைவழி சிங்குவைமேல விரலீரா
மாடு போயுயி ரெல்லையி னின்றணர் வெளிககுமே லுயிர்நிற்கும்.

புருவ நாபபணை கண்மணிப் பார்வைதான் பொருவில்சார்ந்
தியின்மாய்நது, தெருளுங் கேதன வறிவங்கு தெரிவறிற் றிரி

வுறு துயிர்சிிற்குங், கருது கின்றவீர் நெறிகளா லநேகசங் கற்பகற்
பிதபேதத், தருள்செ யும்பல தேசிகா சொற்களா லசைவற வுயிர்
நிற்கும். 634

இந்த யோகங்க ளறிவெலா மிளைப்பற விபறறுசா தனையாலே
வந்து மேற்பிற வாதவாக குபாயமாய வந்துறும் பழக்கத்தா
லுந்து மாருயி ரசைவுதான கெடுமெனி லுள்ளமுஞ் சமிததாறுஞ்
சுந்தை தானசமித தாறுமேற் செலகதி சேடமாய விடுநதானே.

விகற்ப வாககெலா மெப்பத நோக்கியே மீளும்ப் பதந்தா
னே, விகற்ப மறறிடிற சேடிகுரு மெனமுனி விளமபலும் விறல்
வீர, னிகழ்த்தி யோகத்தை யுறுமனம் பொறிகளி னெறிசெலாச்
சமந்தன்னை, நிகழ்த்தி னுயினி யுண்மைஞா னததைடி நிகழ்த்
தென முனிசொலவான். 636

ஆதி யந்தமி றோற்றமே தன்வடி. வாகிய பரமிங்குச் [ஞானம்
சோதி யாய்கின்ற தென்னுமிவ வுறுதியே துகளறு மெய்ஞ்
பேதி யாகின்ற கடபட வடிவமாம பெருமபொருட் பலசத்தி
திதி றறபரம வேறில தென்னுணர் திண்மையே நறகாட்சி. 637

செகங்கண் மூனறினு முண்மையாம பொருளறி திறமெது
வெனசசெப்பில, செகங்க ளியாவையுந் தற்பொருள் வடிவெனத்
திரமுறு நிறைவாகுஞ், செகங்க ளியாவையுந் சொரூபமே யிதிற்
நிக முபாவபா வனையெங்கே, செகங்க ளிறசெறி பெத்தமுத் திக
ளெனத தியங்குவேற் றுமையெங்கே. 638

பிறிது காண்பன விலலைநெஞ் சில்லைமெய்ப் பிரமமே யவை
யாகிச, செறியு மாலிவை யாவுமொன் றாகிய சிறபா விசம்பாகு,
நெறிகொள் பந்தமயீ டெங்குள விதுவென நிகழ்பெரு வடிவா
கிக், குறிய றுமபெரும் பிரமமே நின்றது குறைந்திருந் தது
நெஞ்சே. 639

ஒருமை யாகவே வுணர்வின லுணர்தியா லுருவைநன் குற
நோக்கிற, றருவுங் கறகளும் படங்களு முதலிய சற்றும்வேற்
றுமையிலலை, மருவு சங்கற்ப மெங்குள சீவனும் வையகப் பொரு
ளியாவு, மருக வின்றிய சாந்தரு பம்பெரு மடிமுடி வுறநோக்
கில. 640

சுத்த மானதற பரத்தினைத் தழுவினே தொடர்ந்தவுண் மதி
யாலே, யொதது நிற்பவா தமமையெப போகமவந் துறுபிணி

செயவற்று,மெத்து போகத்தை முதலிய பகையெலாம் விசாரமே
மிகுந்தோதம், புத்தி யைச்சிறி தசைத்திடா வசந்தனா பொரு
பபசை வதுமுண்டோ. 641

உரைத்த பன்மைக ணினைவிலே யுள்ளதா முண்மையா யில்
துள்ளே, நிரைத்த பலவகை வாவியிற் பிறிவிலா நிகழ்தரு நீர்
போலக, கரைத்த லன்றியிவ வறுதிசேர் மதியுளோர களங்கமில்
வீடுற்றோர், புரைத்த லன்றியே நலனுறக கண்டநம் பொருளு
மிங் கிதுதானே. 642

ராது வேறென்று முத்திசென றுறுநெறி யியடபுதுங் கேள்
வீரா, வீத கவ்விய னெனறொரு பெருந்தவன விந்தவெற பிடை
வாழுவோன், காத லாலுபா கனமகாண் டத்திலே காலமட் டற
நின்று, கேதமாதியே வியாதிவன பவந்தரு கிரியையான் மிக
நொந்தான். 643

நிருவி கற்பமாளு சமாதியின் பொருட்டுமுன னிகழ்க்கிரி
யைகளெல்லா, மொருவி விட்டனன பன்னசா லையினிடை புறற
னன் கலைத்தோன்மேன், மருவு பெத்தபங் கேருகா சனத்தனன
வருகுதி மிசைவைத்த, விருக ரத்திரள் விரலின னிவவகை
யிருந்தன னொருபபட்டு. 644

பரதா திகுசுறு மனத்தினைப பையபபையப பார்த்துமீட
டனனுள்ளே, நிரந்த ரித்தனன் புறத்துள பரிசங்க ணீத்தன
னொழுங்காலே, துரந்த கித்தத்தின றிரநிலை விருமபினன றுக
ளறு மனத்தாலே, புரந்த நற்றவ வீதகவ் வியமுனி புலப்பட
நினைவுறான். 645

வியப்பு டைத்திது மீளுவித திருக்கவும விசையுரி ரசை
வுற்றுத், தியக்கு நெஞ்சகந திரநிலை யன்றியே சிறுசரு கென
வோடும, பயக்கு மின்பமில் கடநின்று படமுறும் படநின்று கட
மெய்து, மயக்க மேவுபல் பொருள்களிற போயவிழு மரங்களிற்
குரங்கேபோல். 646

விழிமு தறபொறி யாய்மனத் துவாரமாய் மேதையிந திய
மென்றே, யொழிவி லாவபி மானஞ்செ யைம்பொறி யுணர்ந்து
காண் புறுநானே, கழியுமிந்தியங் காளவ மாகவே கலங்குகே
னந்தோநீ, ரழிவில் சின்மயப பகவனுப்ர சகலசான றுகிசின் றன
னானே. 647

ஆன்ன தன்மையுற றறிவினான் மிககயா னறிந்தகண் முத
லைதும், பின்ன மாசியே வானுல சுததினைப் பிரித்தபா தலம்போ
லாம, பன்ன கங்களும வறிச்செலு மவாகளும் பறையற மறை
போரு, மென்ன வச்சமுற அயாததகின மாததி மித்தியத தரு
கெய்தா. 648

சாறு வாகளுங் சாரண னுகிதாற றடந்திசை பவியோக்
கப, பாறு நெஞ்சமே வினிலே வநுந்திதல பபவில படிமீதே,
பாறி யேவினே யாதீ யுன்னபறி வென்னுமவா தனைப்பொய்யாம,
வேறு பாடுதான மிகுந்துள பனதொடு மெய்யுணா வொன்றாக.

சுகமி ருக்குன னுனைன லதங்காத அலமதி யி றிதா
மகம திபயினு லீவனவ னாகுநா னென்னுமிவ வாரமப
மிகவ சுறுவா யுளவடி வெ அமெனில விசாரமீன வையதாரு
மிகவி சாரத்தா லத்திதமே பரிதபா விருளகழி வ னப்போல 650

முன்னர தோற்றமற நிப்பொழு துனக்கென வுந்நீன்றிம
முறையாலே, பின்னர தீதானதலை பென னுடை னெஞ்சமே
பெரிதுநீ பெறுநனமை, பின்ன றிாதெய்வ சகாயத்தா விடரிலா
வினபமுற றியானென்றா, தன்னு சாததனுபத அரிபமா மென
சொரு பததிலே ககிகுகென்றே. 651

எனவொ ருபபட்டி வாதீன தீரமுனி யிந்திய மீலவினறி,
மனனை வனபினு விறுதநினன விற்றலை மாயத்தநீச சினை
யுள்ளே, நனிய டங்கலப்போ லீவனுபி ரொ முங்கிலே நனகொடு
கினமுககி, னுவிநுண பாலையாற திந்திதா கமலமே நோகங்க
னிகரான 652

சிரங்க முதலுட றுனபகா சமமுறா கிலவிலே வகுந
தெனன, திரந்த தித்திர மென னமுன னாநியா வ டுருந்தா
னிமிடம்போற, பரந்த காருநா வொளளத்தி மெய்நிர படிந்த
திங் கிவனமேனி, யுங்கொண மர முனி யுணாதனன மண்ணினு
ளுடலசைந திலதெனறே. 653

ஓங்கார முடிவாகந தோகக மான வோசையெனு நாலுடனே
பொறிக ளுறற, தேவகாத புலனெல்லா மணத்தைக காறமுத தோ
வதுபோற திரந்தனனசே வினையே கவநு, விங்காது போ
விருண்டாத தீரமுன றேன்றி க்கமுத டந்தா வினன சோதி மோ

முன் றேன்றப், பாங்காகக் கணமதனைப் பார்த்துத் தீர்த்தான்
பயிவிருடே சிரண்மெறப் பாறிப் போன. 654

அவத்தையிது தனைமனத்தாற் பற்றி மேலோ னங்குதித்த
மனந்திரண மென்ன முற்றுந், தவித்தனனோ ரிமைப்பிலதற் பின்
ளப்போதே சனித்தசிசு வறிவொத்துச சால நொய்தாய், நிவக்கு
மொளி பெறுமறிவைப் பெற்றுப் பாதி நிமிடம்பா தியிலெண்ண
ரீக்கி நின்றான், றுவக்குறுகாற் றசைவுவிடல் போலச சித்தின்
றோட்காட்சி மாறறினான் றுகளி லாதோன். 655

வருசிற்சா மானியத்தை யடைந்தான் சத்தா மாத்திரமே
வடிவானான் சுழுத்தி மேவி, யிருபொற்குன் றெனநின்றான்
சுழுத்தி யூற்ற மெய்தியபின் றுரியவடி வெளிதி னுற்ற, னரு
குற்ற நிராநநத மாய மாயா வாரந்த மாயசத்தா கியுஞ்சத் தாகி,
யொருவுற்ற வசனங்கட் கெட்டா தான வொருபொருடா னாய்
நின்ற னொபி லாதான். 656

சூனியமென் பாரககதுவாய்ப் பிரம மென்று சொல்லுவாக
கதுவாய்விஞ் ஞான மென்று, தானியம்பு வோக்கதுவாய்ப் புருட
னாகிச சாங்கியர்க்கு மியோகியர்க்கி சன்று னாகி, யீனமிலசை வாக
மாகஞ்ச சிவனாய்க் கால மென்பாருக் கதுவாய்மத தியாகட் கெல்
லா, மானமுறு மத்தியமாய்ச் சமமாய்க் காணு மனத்தினர்க்கெல்
லாமான பொருடா னான. 657

அடர்பிறப்போ டிறப்பின்றி யாதியன்றி யாதியா யொன்றாகி
யநேக மாகித், தொடர்ச்சுகள நிட்களமாய் விண்ணி னொய்தாய்த்
துய்தான நிலையீச னாகி யொலலைத், திடமுறநின் றிருபதினா யிர
மாண் டெல்லை செருக்குறவேண் டியபடியே சகத்து லாவிப,
படர்மனமீண் டெழாதவகை சமிததொன்றான பகர்வித கவ்
வியனம் பரம யோகி. 658

உபசாந்திப் பிரகரணம்.

உள்ளும் புறமபு மசைவின்றி யுயிரு மனனு மொடுங்குமெனிற
றள்ளுறும் லொருகாலுந் தாது வெல்லாஞ் சடததுறையுந்
தெள்ளி யறிவ தறிந்தாசை தீர்நது புநதி தெளிந்திதயங் [தோர்.
கொள்ளும் பந்த மெலாமறுத்தோ ரன்றோ வுண்மை குறித்தறிந

என்ற முனியை விவேகத்தி னெழுச்சி யாலே மனமிறக்கிற்
றுன்றுகின்ற மயித்திரியை முதலாங் குணமெவ் விடத்தொன்றுங்
குன்ற மனையா யுரையென்ற விராக வற்கு முனிகூறு
மொன்று மருவு முருவுமென வுளத்தி னுச மோரிமண்டே. 660

சீவன் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ் சித்தந தனக்குளதாந்
தாவி லுடமீ முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறு
மேவு சித்த முண்டாகி லிடரா மிறக்கின் மிகுமின்பம்
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைநா சமபயிச்வாய். 661

பகுதி வழியின் குணபார மெனதென் றபிமா னம்பண்ணற்
ற்குதி யுண்மை யறியாது தளர்நெரு சாஞ்சி வனுமதுவே
தொகுதி யான சுகாச கத்தைத தொடரது நிற்குஞ் சுகாதிகளின்
மிகுதி யசையா திம்மனமே மிகுமா யைக்கு விளைமுளையே. 662

மனத்தி னுண்மை யுரைத்தனமேன் மனத்தி னுசஞ் சொல
க்கேட்பாய், கனத்த கிரியை யுயிர்ப்பசையா வகைபோற சமமாங்
காட்சிதனி, லினதத விற்ப துன்பங்க ளிறையு மசையா திருப்ப
வாககே, யனத்த மான வுள்ளநதா னழிந்ததென்ப ரறிந்தோரே.

மாவுச் சவமா பத்தூக்க மந்தங் காற்பபண் ணியமதங்கண்
மேவுற் றனபே திபாதெவரை யவாக்கே யுள்ளம வீரதுளதாந்
தாவுற நெழுந்த பேதைமையே மனமா மதுவே தவிரதொழியி
லோவற் றுள்ள நாசமெனு முறுபே ருண்மை யுதித்திடுமால்.

ஆய குணமா மயித்திரியா திகள்சேர் நல்வா தனையடைந்து
திய மறுசன் மழுமிலதாஞ் சீவன் முத்தாக கருதமன
மோய மனதுக் கிதுவாகு முருவ நாச மிதுதனிலே
மேய குணங்கள் வசந்தததின் விரிபூந் கொத்தா மெனவ்ளங்கும்.

தத்துற்ற வுள்ளத்தி னருவ நாசஞ் சரீரமிலா முத்தியனிட்
களமாய்ச சாரு, மெத்துற்ற நற்குணங்க டரிக்கு முண்மை வீர
துளதாய் மேனியிலா விமல விடாய்ச, சுத்தத்தா யுடமீர்ந்த முத
தர்க் கெய்துந் தொடர்பாய்ச்சத் துவநாசஞ் சொருப மாகிச, சித்
தத்தி னருவநா சப்பேர் பெற்ற திகழ்பதத்தி லொன்றுமிலைச்
செப்பு தற்கே. 666

குணங்குணமி லாஸாசீ சீரிஸாமை குலவுதய மததமன மகிழ்
வசூயை, யிணங்கொளிலை லிருளிரவு பகனமுச சந்தியிலுண
மை யில்லாமை யிடைபொன நிலைப, புணாநதுளதற பதமது
தான் மாயக் கூததும புநதியுபவென றகன்றவாககுப புகலே
யாகு, மணங்கவருங் காறறுமுத லீனத்தி னுகு மருவிடமாய்
நிறகின்ற வானம போல.

667

துன்பமெலா மிறதநிலை வடிவா யேகச சுழுத்தியாய்த்
தாமதரா சதந்தோன முபலின்பயிக்கு சமுகாமப பதத்தே விண்
ணி னியாககையாயப மெய்யோரா யிலம்கு மோலோ, வனபடா
நெஞ் சறவுறைவ ரெனற லேடுங் வளாகொடிமுந திரிகைதிகா
மாயைக கேது, முனபயிலித ததற்கெதுவித ததற்கென விதது
மொழிந்தவது, கெதுவிதது மொழிவாய் நானும.

668

என்றிரா கவன்செடப வசுட்டன சொலவா நெழுந்ததுளவா
ரம்பகபா கபங்க ளெனறு, துனறுமுளை தந்தருளு மேனி வித
தாளு சொன்னபெரு மாயபெறுந் குழகொ டிகுது, நினைவு-
லெனுமவிததுக கெதுவித தெனனி வீண்டபா வாபாவ நினைந்து
நானுங், கனறுதுய ரெனுமணிகுது வைப்பாளு செப்பாங் காத
வினபின னேடுகின்ற கவலை நெஞ்சே

669

இல்லதுள தெனுமிதந, திரெனெரு சாலே பெல்லையறப
பிறகருமா லிதனைத தானே, புல்லுகின்ற சனவிலது பவிபப ரன
றே புவிதெதாழிலாங் கொடுகனே பொருநதீச சுற்று, மல்லன
மன மெனுமரததுக கெனநி விததா மாயிசை வொனருமவா
தனையழுதது, சொல்லுமிட ன டாவதா மெனறு கொளவாய்
கூரியனெடுல குலமவின வதந தோனறு தோனருல

670

உண்டாகி யெவவிடத்து முற்ற போத முயிரசைவா லுணா
வுறுமப போதந் தனனே, மனடாமற் றடுககைபெரு நனமையா
கும வளா போதங் காண்ப வறறை மருவு மாலாற்றண்டாத காண்
பவையே மனததுக கெனறு தவிராத துயராமத தனிப்போ தந்
தான், மிண்டாத கருதநியிறபோ தமபோ னிறகில விடதுபே
றதுவிமல பதமவே நிலை.

671

ஆதலா லுயிரசைவால வாதனைப்பா லழுத்தத்தா லறிவை
விரி வாககா யென்னி, லோதுபிறப பறுமறிவின விரிவே யுள்ள
முள்ளததா லிவவனந்த வுயிரகா வாழ்வாளு, சேதனயோ கிக

ளெல்லாம்பிராணயாமத் திபானமருக தூகத்தின் நிறங்க ளாலே,
பேதமன மொச்சுதுவது பொருடா யனறே பிராணவா யுதவ
நிறுத்திப் பிடிக்கன றுரே. 672

உள்ளத்தை யொடுங்கு ளிக்குஞ் சமதது வததுக குயாந்தகா
ரணமாகுஞ் சுகமுன் டாகு, நன்னூற்ற வறிவைபெழ வொட
டா தாகு நல்லுயிரின றடைபென்று நலலோ சொலவா, தெள
வியபல பொருளறிவை விளக்கு விததுச ரோந்தவா தனையாலே
செனிப்ப தாகி, விளங்குகண டனுபவிப்ப தாகுருஞ் சுகு மேலி
ரண்டா முற்பத்தி விளம்பக கேடாய 673

திடமான பாவனையான முன்பி னெண்ண ரோகபுத்தாத்
தந்தனைச்சோ வுறக்கைக கொள்கை, மடமான வாதனையாங்
கடுவே கத்தால் வலியுயிரை னேபொன்னை மதித்து நாடி, யுட
னையவ வருவாய்வே, நெண்ண பொல்லா மொழித்தி நிய வாத
னையின வாததி லோடி, சொடாயான புருடனுமாத் கதனமெய்
யாகித் தோனறுபொரு ணை நெனவே துவங்கி மாலாம 674

வாதனையின வேகத்தின் விவாத தாற்றான வடிவிலைவிட்
டனைத்தனையு மயக்க மாகத், திதமைபுர திபிரகாஸு மதவ சத்
தாற நியங்குதலையோ விமமனத்தைத் தெரியக் கூறி, லேதமுறு
காட்சியெது தானல லாத தியானெனுமாய் வையேது பொருளில்
லாத, தோதுபொரு னெனுமகருத்தே தருவே தெத முறுபிறவி
சரைமரண முண்டா மித்தால் 675

மேததுறுவன பரிசயத்தாற பதாந்ததர சன்னின் மேவு
மொரு பாவனையான மிகச்ச ளிக்குஞ், சித்தமுள தாற்பிறப்பா
திகளு முண்டாக ிவதுகொள வதுவடிவாத சிரளி லொன்று,
மித்தனையும் பாவிய தனைத்து நீங்க பொயோறு சிதை தப்போ
தெழாது சித்த, மொததுளவா தனபொழிவா விவாது தீரி னுய
ராதவுப சாந்திதரு முளமாப வுண்டாம. 676

சுகப்பொருளி லோரிடத்தோ தினைவு மின்றேற றனியிதய
ருனியவின் டனனி லுள்ள, நிகழ்ச்சியுறத் தோனறுவதெப படி
யே வளளா னெஞ்சுககம மட்டுருவ மெனநினைப்பே, னுகப்புறு
மின் பத்தாலும பொருண்மெய யாலு முளளுறுபல பொருணி
னைவே யுளத்தின் மேனி, மிகப்படாகாண் பவைதொழிற்கா கா

தென் நெண்ணும் விண்ணினுநொய் யவர்க்கெங்ஙன் வினையு முள்ளம். 677

அபாவமே பற்றலபா வமபாவித்த லாய்ந்துண்மைப் பொ ருள்காண்டன் மனமாய் வென்பா, சுபாவமா மனைதையுமுள் ளகற்றிச சீதச் சதைபோலு மிவவிதய நடகரு மென்னிற,றவாத தொழி லுறறாறு மந்தச சித்தந தன்வடிவி லாததெனச சாற் றுங் கண்டாய், குவான்மறுசன் மந்தருவா தனைதுன் னாதோ குலாலவட்டம் போற்றிரிவா குறைவின முத்தா. 678

வறுத்தவிதை யொப்பாகி யின்ப மின்றி மறுசநந மற்றவா தனைசோந துள்ளோ, ரொறுத்தவிடா திரிசீவன் முதத ராகு முண்மையுரு வடைந்தமன முடையோ ரனனா, நிறுததுணர் ஞா னக்கரையுற் றவருமனனார் நெஞ்சமிலா தவரன்னா நிமல மாகப், பொறுததவுட லீங்கிலா காச ரூபம் பொருநதினரன் னொரென்று புகல்வ ரனறே. 679

உயிரினசை வென்றுவா தனையொன் றுக வுபயமா மனத் தின்விதை யிவற்றி னொன்று,பயிலவுறமாய்ந தாலிரண்டு முடனே மாயும் பகருறுவா தனைவசததாற பிராண னோட்ட,முயிரசைவால் வாதனையு முண்டா மத்தா லுள்ளமெனும் விதைகருவிதை முனை யொ முங்காம், பயிலவுறுவா தனையுயிரி னசைவி ரண்டும் பலவி தங்காண் பவைவிததாய்ப் படரு மனறே. 680

ஆதலினாற் காண்ப வற்றை விடுத லாலே யாருயிரி னசைவு வா தனையி ரண்டும், பாதவமவே ரறறாறபோல் வேரற றேகும் படரறிவே காண்பவறறின பயில்வித தாகுஞ், சேதனநதோன் றுடுதனிறகாண் பனவு மில்லைச செறிதயில மிலலாமற் நிலமுண் டாமோ, பேதமுற வுட்புறங்காண பனவொன் நிலலைப பிறம் போறசங் கற்பிகும பிறகுகும போதம. 681

சங்கற்பத தறிபொருளை யறிவு தன்பாற் றுனேனோக் கிடுங் கனவிற் றனது சாவு, மங்குத்தே சாரதாமுந் தன்வசத்தா லடை வதுபோ லறிபொருளை யறிவு காணும், பங்கிட்டி முன்னறிநத தறியா தேனும் பகரறிவுக் கெதுபத்தி பாய்ந்த தத்தைத், துங் கத்தம் வருத்தத்தால விசார முள்ளோர் துடைப்பதுவே வெம் மாயை துடைத்த தாகும். 682

அதுதுடையா மாத்திரமே மாமோ கத்தை யடைந்ததா
மதுதுடைத்த மாத்திரந்தான், முதுகதியென்றுரைப்பரறி கின்ற
தன்றோ முடிவில்பிறப பரந்தைதான் முளரிக் கண்ணு, கதுவுறு
சாட்டியமிலலா வறிவி லாமை கடும்பவமில் லாதசுகங் காட்டு
மன்றே, சதுரனு யசடனு யாநந தத்தைத தவிர்த்தொன்று மறிவ
தறச் சலனந தீரவாய். 683

அறிபொருளைப் பற்றாத வறிவு பெற்று லாயிரங்கா ரியஞ்
செயினுஞ் சடமி லாத, தறிவின்மை யதுவாகு மறிபவற்றை யற்
பமுமுள் ளாகாச மணுகா தென்னி, லறிஞுவ வனசடமா மறிவி
லாமை யவன்சீவன் முததனவ னாகுந தனபா, லறிதருவா
சனையொழிவா லொன்று முன்னு தருங்குழவி யுமனறி லொத்து
நிற்கும். 684

அன்று சடபா வணீநீங்கி யகண்ட வறிவின் மையைப் பெற
லா, மொன்று மதனான் மீளவறி வொன்றிற் பற்று தொருவகை
யாய், நின்ற பலவா தணீநீங்கி நிருவி கற்ப சமாதியினும், யன்று
விண்ணிற கருதிறமபோற ரெடரா நநதந் தன்னுறுமால். 685

நன்மை யான வதிற்பற்றி நாடா வறிவா மியோகிக்குத்
தன்ம யந்தா னாதலினுற றனியா நநத மதனுடன்போந [தோன்
துன்னு நிலைபோக கொலிபரிசந் தொடரது மவறறிற் பற்று
வன்மைச சடனன் றுநநத மிலனென் றறியான மகாசு கத்தன்.

இந்த நோக்கந தனைப்பற்றி யீனத் தொழிலோ டிசைந்தாலும்
வெநத துயரின் கரையேறி விஞ்ச குணத்தின் கடலாவா
யந்த வுயர்சன் மாத்திரமில் வறிவின் வித்தா மவ்வறிவு
முநது சன்மாத் திரநின்று முளைகருந் தேசி லொளிபோல. 687

இடமார் சத்துக் கிருவடிவா மேகநாநா விதவடிவார்
தடமா ரேக மொருவடிவாளு சாற்று மிவறறைப பிரித்திடக்கேள்
கடமே படமே யுள்ளதெனக் கதுவக் காணும பாவனைகள்
படருளு சததாம ரூபத்தின் பிரிவாற் பலவா மதுவொன்றே. 688

சற்றும் விசேட மறவிட்டுச் சன்மாத் திரமாய்ப் பற்றின்றி
யொநறை வடிவா மகாவடிவா மதுவே சத்தைக் குறும்பதமா
மற்றுங் கால சத்தைகலா சத்தை வத்துச் சத்தையென [வாய்,
வுற்ற சத்தை மூன்றுமொழித் தொன்றாஞ் சனமாத் திரத்துறு

கால சத்தை தன்சத்தை வேறாய்க் கருது தொழில்நிடினோர்
சில நனரு கியசதது ஞ்சி பெவினும பொருள சேரா
கோல விவிதப பதலபு வ கொளகை பலபா வணையுண்டா
முலவ கண்ட தநேகத மிக நயுநன ருகு முறைபெங்கே. 690

சத்தா சாமா னியமொன்றுத தனிப்பா விநதுப பரிபூணச
சத்தா நந்த னுயத தினைசு கொல்லா துனனி நினநிவாய்
சத்தா சாமா னியபாடடி வ நோடி யேதவ கதுதானே
சத்தா கார மிதனவித்தா மநினிந நிநுதான றெனநிநிமே. 691

மொழிசுத தாபா மானியதநின முடிவி லெண்ண மெல்லாம
போ, பொழிவ தேதப கதுதானல னுனாவின் பதமா முதலது
வா, மழிவி லதற்கு வித நிலை யாகுகே யிறந்து விகாரமதத,
தழிய வுணாவு நிலைபெறுமப பதஞ்சாரந தவாமீனா டுடாசாரரா.

அதுவே யேது வந்ததிறந் தேவந வதனுக தேதுவில
யதுவே சார மனைநதிறந் சார மதவிந் பாரமில் [ளா
யதுவாம பெரிய தாய்ப்பனநி லுததுப பொரு லின பாவைக
யதுவீ தேனப தெனாதேன ந மருநில மரங்கள் வாவியிதபோல 693

அதுவே யமலஞ் சாரமந் தநேகத தமாத தவமதுவே
சத்தா வதுவந் தநி னுனந் தாந் து முபாத திபையடைபுந்
துதமா யநிநதவ வு வானப வெனம முற பதமபெட
முதலவா வெனன விராமனுமப முனிபை நேகமக மொழிகினுன.

அனன விதைந வினன வெனவீதது முதைததா யநந்த
மெனச, சொனன பதமெய முபநிவினா அனன லுதம வினைவி
லென, மனன முபசொல வானுனப விதையா மிவறநின
வகைமேனமே, வெனனா னுதைந்த வந்நவந்நின முயல
வால வினைவிற பதமெய நம. 695

சத்தா சாமா னியந்கோடி பதநே சாவுற றெருகாலை,
கொத்தா கியவா துணையுரு வருதாத தாறகோ ளறவிடசுச,
சொத்தா கியநத னவமுணாதது தொலையா வு வா நிலையமிழநத,
வுறறாய் கணபபோ நெனநிநுமக கணததே யுறுமப பதமடை
வாய். 696

நிகழ்சத் தாசா மானியத்தி னுருவா நிலப நே தியெனிற
பகரு மனநிற சற்றதிக வருததத தாலப பதமபெறுதி
திகமுஞ் சிததத துவதநிலுறு தியான ரு செயி லதற்கதிக
மிகவும வருதத முறுதலின லததப பதத்தை மேவுதிபால். 697

முந்து வெறிதே யறிபொருளிற் றியானந் தோன்ற முகில்வண்ண
ளிந்த வறிவின் சம்பவத்தா லென்று மெங்கு மெய்தாதற்
றெந்த மான வாதீனையை வருந்தித் துடைத்தா யெனிலதனால்
வெந்த வாதி வியாதியெலாம் விரைவிற் றுகளா யகனநிறீமே.

முன்னஞ் சொன்ன வருத்தங்கண் முழுதுஞ் செபினும் வே
ரோடே, சொன்ன மலையைப் பிடுங்கி லுந் தொடர்வா தீனையை
விடலரிதா, லுன்னு மனமெம் மட்டொழியா துலுவா தீனையும்
மட்டழியா, தன்ன படிவா தீனையொமட டழியா துளமெம் மட்
டொழியா. 699

உண்மை ஞான மெம்மடநிம் வாரா கமமட னொழியா
திண்மை யுளமெம் மட்டழியா திகழ்த்த துவமம் மட்டெய்தா
தண்மை யுலுவா தீனையொமட டழியா தமமட னொவணுகா
வண்மை யுணாவொ மட்டலுகா வருவா தீனாம மட்டழியா
செறிவா ஞான மனமாய்வு திரள்வா தீனமாய் விமமுன றும
பிறிதாங் காண்கடமைப் பெறுசா தித்தற் கரிதாசும்
நெறியா மதனால் விவேகிகளா விலைகூ புருட வருத்தத்தாற்
பொறியா போக மயல தூரப் போகக் கிளைவதாம் பொருந் துவதாம்.

இனைய மூன்றுஞ் சமமாக வியற்ற ரெமமட டாமடநி
மனைய பதமெய தாவருட மாயி ரங்கன் சென்றலும்
வினையில் காலஞ் சமமாக மிகுநா வியற்றின் மிகப்பலிகு
நிலைவி லொன்றொ ஞானியற்றி நிலைகூ டாநிட பலமாகும். 702

ஒக்க விபற்றி விமமுன்று முளத்தின் கடடெல லொழிந்குஞ்
சிகக லாது தாமரை நால வனையஞ் சிதைபிற சிதையாதோ
தொக்க பிறவித் திரள்கடொ றுந் தொடர்ந்து வந்த வாதீனையான
மிகக கால போகத் தின பழக்கத் தல்லால் விடாதெய்தா 703

பிறவா தீனையை விடலொரும. பிராண வாயுத் தடைபென்று
திறமா யறிஞ் ரியம்புவராற் திடமா யதுவுஞ் செயவேண்டு
முலுவா தீனையை விடலுள்ள முள்ள பலலா மையைப்படையு
நிறையா ருபிரைத் தடுக்கிலுமா நினக்கே திசைச் யதுசெய்வாய்.

பிராண யாம வனப்பழக்கம் பேணுங் குருச்சொல லுபாயங்கா
விராவா சனம்போ சனவியோகம் விளம்பு மிவற்ற லுயிரொடுங்கு
பிராமா சங்க விவகார மினமை பவரா வணியினமை
யொராக் கந்தி ரிடேகை லுனாதற் விவற்றால் வாதீனையோம்.

பகைவா தனைமாய்ந் திடிற்சிதந் தோன்றுப்பவன மொடுங்
கிவிடும், றொகைதீர் னுகளந் தரத்துண்டோ சொன்ன பிராண
னசைவேது, மிகையா றுள்ளத தசைவதுவே யதனாற் பிராண
விசைத்தடைதான், றகைசோ மதிமான் களுக்கியல்பாய்த் தபபா
தியற்றத தக்கதுவே. 706

ஊக நனமையா லல்லது வெலப்படா னுள்ளம்
வேக மத்தமா வங்குரந் தலாலவெலப் படுமோ
வேக போதத்தை யறியதனல் லவருட னெய்தல்
சோக வாதனை விடலுயிர நோனறுறா தொடுக்கல். 707

உரைசெய்நால் வகையு ரெஞ்சை பொடுக்குழ கங்க ளாகும்
புரையிலா விவற்றுக் குள்ள மொடுங்குதல் புபனம் ஹைக்குத
தரையுறு தாளி போலாளு சாறுமு கங்க ளன்றி
விரைவினெஞ் சடாப்பாா தீபம் விட்டிரு விருளாற் தீடப்பா
வலியினால் விரைந்நா கங்க ளன்றியே மனத்தை வெல்வா
ரொலிமதக் களிற்சைந் நஞ்சு வளையநா லொன்றாற் சோடப்பா
மெலியும மூகாக றுள்ளம் வெருவினொந் தறநொய் தாகி
நலியுமென் றொன்று மடபா நஞ்ஞறு வெருளு மானபோல். 709

தவமகந் தோததஞ் சேவை யநுரசனை தான மாத்ரி
யவமயக் கத்தா னீனாள் விலங்குபோ லவததா வாழ்வா
பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுத்த பரம போதந்
கவரமப் பற்றி பெல்லாக காதலு நீக்கி திறப்பாப் 710

நோக்கும பொருளாற் றறநனமுய் முதலாய துவிசுருங் கருத்
தற்றுத, தாசுரு மறிவின பதமான வொன்றை நாடிச் சானறே
னே, விசுரும விசார மறவிதபந் துறைவாய் தொழிலை மேவு
கினு, மாக்குரு செய்வா னலாந்நத மடைநி சமமாளு சிவிளங்க.

தனது மனத்தை யொருகாலே விசாரத் தாலே சமிப்பித்த
வனகன பிறவிப் பயன்பெற்றே னற்ப மெனினு மிதயத்தே
வினவு விசார மெழிலதுதான விடாது பழகு மியோகத்தாற்
கனம் தாநிப் பலவிதமாங் கப்பா யிரமாய்ப் பலவாகும் 712

தக்க விசார மெனுமடத்த தருபூ வட்டத் தொருதாளாய்த்
துகக் விசாரச் சூறைக்காற் றசைத்தற் கரிதாயத் துவட்சியிலா
மிக்க நிலையா நிலைபோக்கு விழித்த லுறங்க லுளோமனத்திற்
புகக் விசார நிலைவேற் பொன்றி னோரா மென்புருவா 713

கெடாத சிவகண் ணுனீதான கிளர்மே லவாக ஞடனீதான
கிடாதிவ வுலகே தியாமாரென றுறைகக மெல்ல விராரிப்பாய்
தடாதுட பொருடோ விதைககு விசாரந தானே தனிஞானங்
கடாவி யறியத் தகததிற கானும பாலை மதாரமபோல. 714

நனற ஞானச சாநோக்கா னும பொருடகு சமந்தானே
யொனறத் தரிதனோன ினமுற னுள்ள மஞ்சான விவசமுற
னனறகு கத்த மபத்திபநகு சக்தத் தேனு மவனருந்நி
லினற யிமைபாி விநுநெந்த திறநத் தனவகண டது பீலமா

கரள காள மொப்பனபாற கருப்பாளு சாழே தனறுகில
விடவு புந்நி பறமுமன மெப்பமை யுணாநதீதா சமயாவா
சிரமங் கரிநதீதா சிரநநதீதா செறுந் ரெனனு நுறவென்ன
ருரவு ஞானத் நொருநேடகா லொககக காணப் புடருகிறகு
மூட விந்நி யங்கடமை போக விடப திலைதனவி
லோட வொட்டா றானரெவவ மொழிநத் புந்நி யாறந்நிபா
கேடி னுணமை யறிந்நிபபற றுணாவாந தனநீங்க கிடடாடை
நீடிந் தியங்கு கெடவருந்நி நிலசலிற் றரினா மாவினமபோல

சங்க மடியாப பொருளுண்டாளு சங்க மடியா வரபத்தாளு
சங்க மடியா வானைவருளு சங்க மடியாப பிறப்புண்டாளு
சங்க மறுத்தல வீடென்பா சங்க மறுத்தல பிறப்பறுத்தல
சங்க மறுத்துப் பொருள்களினீ தனிசரீ வனினமுத் தியைபெறு
[வாய. 718

என்ற முனியை யனைத்தைய மெனனும் பனிகஞ்சு சரற்காலந்
துனறு கடுங்காற ரெப்பாபிச சங்க மேறு ரொல்லென்ற
வென்றி யிராமற் கவனுரைப்பான மிகுபல பொருள்பா வாயாவத்
தொன்று மகிழவு பொருமைகளை யுறுதன மவின வாதனையே

சாறறு மலின வாதனையே சங்க மாஞ்சீ வனினமுத்தி
தோற்று முடறகு மறுபிறவி யினி யினப துன்பங்கண்
மாறறி விசுத்த வாதனையே தான மருவுளு சீவன் முந்தரலா
லுறற மடநெரு சினாபிறவி யுறுவா தனையின பெயராக வகம்.

பிரிய மகுயை யிடராதி பீடியாம னிறறியெனில
விரியு மாசை பயங்கோப மிலனாய்ச சங்கம் விட்டவன்
கரிய துயரா வினையாது கலந்த சுகத்தான் மகிழாது
புரியு மாசை வசம்போகா திருக்கிற சங்கம் போக்கினே. 721

சம்பத் தாபத திரண்டினுநீ சமமாய் வந்த தனுசரிகி
 னம்பற சங்க மகன்றவனீ நானுந திரளவத துளிற்சமமாய்
 னிம்பத் திதயச சததுவனுப மேவும் பகுதித திறமியற்றி
 யிம்பாச சங்க மறுத்தின்ப றிவை யிராம வெனச்சொன்னான்

கிருவாணப் பிரகரணம்.

புரணாகதை.

மீட்டு முறைப்பான் றிரைநால் மறலான மறைத லறவிளங்கி
 யோட்ட மிறந்த லடிமுடிவற றெனறு றறிவு மாதிரியா
 நாட்டு பிரம முள லீவறென றிலலை பெனறுள னோநாடி
 காட்டு நானென பதுகிடநித தாய மிலலாப பெரியோனாய் 723

வக வருவா யுபசாந்த 'மீமான மெய்தி தினனுணர்விற
 சோக மற்ற சுஃபாவாய தொடரஞ்ஞான நினைவெமமட
 டாகும பிரம பாவனைமே வாதம மட்டும் புளிவலையிற
 போக மயலெம மட்டமாட்ட னோமா தியினகற பனைபொருநதும்.

சித்த மாயை மனஞ்சீவ றெனறு யிலலைத திகழ்பிரம [மனே
 மீமத்த வொனறுய்ப் பெருங்கடலபோ லுகண்டு வளரு முதத
 பொத்த வுடலை நானெனலெம மட்டுக காணு மிப்பொருளில்
 வந்து வெ னுமபா வனையெமமட டமமட னோமா தியினமயககம
 எனநீ தெனனு மாலெமமட டமமட னோமா தியினமயகக
 மனக வுள்ளே முகமாகி யகனான முமை யுலகென னுங்
 கனமி னுருமபை யறிவனலி லோமஞ் செய்விற் காவண்ணு
 மனனை முதலா மயககங்க எவறு னெனறும் வாராதே. 726

படாசித துருவாய்ப் பிரிவிலனாய்ப் பாரா வாரம பற்றிலனாய்த்
 துடமுற றுனது கனவடிவை நினைசங் கறபஞ் சேராதே
 கடனா வுபிற்கொல லுறுபகைவன் கருத்தில வஞ்ச மிலாநட்பிற்
 றொடாபா னவனே யெனககாணு மவனே கண்டோன் றாயதாக.

பற்றத தகுவாக கியப்பொருளைப் பயிற்ற னெஞ்சாற் பானித்
 தோர்க், குற்றுப் புலகசொற றிரஞள்ளே யொடுங்கும வெந்த நில
 நீர்போற, கற்றுப் பரமப் பொருளைககார் கண்ணு மறிவைக்

கண்டறியா, வறந்த திரணம் போல்வாளாத திரிவர் மனசெய்
கையிலெவரும. 728

ஆய மூடாக் களித்தபொரு ளளறநில வீழ்ந்த பொருளொககுந்
நீய வவறோ டிரைத்தவுரை சேனை நோக்க நாயகஞ்சாததன
மேய மடமா பத்தினிட மெய்யமை யுணராக லெவவாபந
தேய வனுதா திமமாயை பெழுவ தறிவி லோகசருளால். 729

மெலனி தாகிக குளபபடியாம விவேக புந்திக காழுவத
மல்ல லாகிக ககைகாண வாமு மாகு மறிவிலலோக
கெலலை யிலதாயறிபொருளா லெண்ணப் படாதாய்சீரந்தமுமாய்ச்
சொல்லு மெல்லா மாப்சினைவு தோன்றுச சநசிற் கதமுண்டாம.
கொத்தா கியவா தனைமுறையுந் குறிக்கொண் டறிந்து கைகிட்சு
சத்தா சாமா னியவடிவ மானு மறநியி டதுவென்ப [எத
ரொத்தா ரிபரோ சொனியுந் துணாந்து முணாவொன் றையுமபா
தத்தாற சத்தா சாமானியந தானு குமாகு மதுவிடே 731

ஆயிலை யுள்ளே யுறுமந்த மாசும் சிதையு நெழுநீரோற
பயிலவா தனைகள் சுழுத்திபதாம படருஞ் சனமம் பலகொடுக்குஞ்
செயிசெய மனன முள்ளிநந்து செறிவா தனைக டுயிலசுழுத்தி
குயிலுஞ் சடமாந திறத்தாலே கொடிய பிறவிந் துபரவிக்கும்.

அறிஞரை தன்னின் முதற்கூற்ற லபற்கூற றிரண்டு மோரு
ணர்வாற், றவிநது போயட டுருகட்சி சலன மினறி யொன்று
வாய, திவந்த பிரம மிதுவல்ல வென்னு மறுநி நீடவிஞ்சை, யுவ
ந்த பிரம மிதுவென்னு மறுநி யறிஞரை யொழிந்ததுவே 733

நககன முதலாக தேவர்க்கு நார தாதி யிருடிக்கடது
மிக்க நிமல விதயத்தின மேவு மறுநி யுனக்குறுகத
தக்க குமரா வெனுமுனியைச் சங்க ராதி யென்றவிவா
துக்க மேவா நிசசயமென சொல்லா யெனன முனிசொல்லான்.

கிஞ்சி லாகி விரிந்தசுகத திரளாய்க் கிளைத்த விவையெல்லாம
விஞ்சு பிரம மேயறிவு பிரம மேகி னிப்பிரமம்
பஞ்ச பூதம் பிரமநாம பிரம நமது பகைபிரமம்
தஞ்ச நடபுக கிளைபிரமஞ் சங்க ராதி நிசசயமே. 735

அறிஞர்க் குலகா நந்தமய மறியா தவருக கிடர்மயமாஞ்
செறிந்த விருளா மந்தகாக்குச் செங்க ளுள்ளோர்க்கொளியாகும்

பிறிளில் பிரம் மனைத்துமென நாடிற் பிரம் மவனையா
நறிய வழதுண் டவனமுதநீமயத்தை நண்ணு திரானன்றே. 736

எறிபே ரொளிமாத் திராமல மெவாகு முணாவெங் கணுமுள து
பிறியா வுபசாந தசகித்துப் பிரம் மெளப தனுபவமா
நெறிபோ மறியா வொருவனைநெஞ்சன்றி நோக்கி லெகதோற்றஞ்
செறிவா மஃதெங் கணு முளதாஞ் சித்தா மபிரம் மாகின்றேம

சகல சங்கம் பப்பலனுப் சகல வொளிகு மொளியாகிச
சகல மான கொள்கையுநீர் தனி ரிற் பதத்தை யேத நுகிற்பாஞ்
சகல சங்கம் பமுமற்ற சகல சந்தோ டமுமற்றசு
சகல வாரம் பமுமற்ற சநிற் பதத்தை யேத நுகிற்பாம். 738

என்னு மறுதி யுடையோரா பெல்லா கினைவு களுமின்றி
முன்னு முண்மை யாயனனு முழுமெய சாநதஞ் சமமென்னுந்
துன்னு பதத்தே சுருதிநுபா சமமா திராசை தொடாமனத்
மன்னு புநதி பிறைநீரா வாமுனிற் சாவின் மகிழ்ந்தயரா. [தோர்

செறிந்த மேலோ ரேளிய ந செய்வ தறியாக குறுபயனே
தறிநது மெனைநீ ளினவிபதிங் கறைவன கேட்டி. வாதனைநூற்
பிறிநதி டாத குற்றங்கண் முதந் மென்னும பெருமாவே
யெறிநது பூணு திருக்கின்ற விதயந் தாரை யமன்னுகான்
அறுதி மரததுக கீரரிவா வாகை வல்லிக் கெரிபுமுவா
மருகு கின்ற மனத்துன்ப மருவா தவரை யமன்னுகா
னிறுதி யுடலா மாதநீனசமுழந் திரங்கு மனத்திற் றலைவத்து
முறுகு மாசைப் பாம்பாடா முதனரை யோரை யமன்னுகான்.

இராக வெகுளி விடம்பெருக விதயப் புறநி லோபமெனு
மராவந் தணுகி விழுங்காத வறிஞா தமமை யமன்னுகான்
விராவி வேக நீசவறி மெய்யாங் கடலில வடவனலாய்ப்
பராமல் வெகுளி வேறுத்த பணிவி னோரை யமன்னுகான். 742

கடின மான வெந்திரத்திற் கலந்த திலமபொன் றுவதென்னக
கொடிய மதனாற் றேய்தலுறுக கொள்கை யோரை யமன்னுகான்
முடிவி லாத நின்மலமா முததிப் பதத்தே சித்தத்தி
னெடிய துயாநதீர்ந் திளைப்பாறு நிலைபெற றோரை யமன்னுகான்.

ஒது மிவையாங் குறறங்க ஞமுலும பிறவிக் காரணங்கள்
பேத மின்றி யொன்றான பெரிய மனத்தைத் துயரசெய்யா
வாதி வியாதி களிற்றேனறி பகலா மயக்காற சலிநகுமிடா
திதில பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத் தருகுஞ் செல்லாதே. 714

இதைய விண்ணை யிருளாகி யிசைசை கோபத் தெழுமெண்ணஞ்
சிதைவில் பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத் தருகுஞ் செல்லாதாற
றுதைப பொருளக் கச்சொற்க ஓராம பங்க டககுணங்க
ஞதைய மான சமமேனி யொன்று மனதை யுடபுதுதா 715

மயக்க முபாதி மலமினறி வாயமை யாகி மேலிதமாய்த், துயந்
குந் தொழிநிா பொருளவசத்தே தொடர மனதைச செயவேண்
டும, பபக்கு நெடுஞ் வியநலகி யாதந் மாசும பனமைர்பே,
யியக்கங் காண்ப பொருளவசத்தே பெய்த மனதைச செய
வேணடும. 716

தலையுள் ஞணாவா னுதிதிலே சகல விடாகுமா போக்கிடமா
முனைபொப பாகட கெளிதெனனை பொபபாக கரிதா முயாமு
வினைகட கெல்லா மபபாலா மேலங் கோடி தனைமேவு ஸ்ரிவா
மினைய பதஞ்சா மானியத்தே யெழுமபுந் தியிரங்ஙனமபெறுவார்.

ஞான நோக்குக் கொப்பனவாய் ஞான நோக்கி னண்புளதா
மான குணங்கடசுடையொன்றையடைந்தே துன்ப மெலாமறுத்து
மான நல்வாழ் வினைவளாதது மாயா திருக்குங் காரணமா
யின மற்ற வுயிரோக்க மென்னுங் குணமுற றனனென்றான. 718

ஒது மளனி லறிநதிருநது முயிரோக கெனந் புரைசெய்த
தேது பகடுன றலுமபுசுண்ட னிசைசுரு நீயிக் கெதிராகாணம்
கூத வுடலா மனைநடுவே பொருநது மிதய புண்டரிகச
சீத மலரி னுள்ளிரண்டு செறியும பிராண னபானனென 719

தோற்ற முடைத்தாய மேனமையதாய்த் துன்னும பவன
மில்லிநாடி, னாற்ற லுடைய கதியினைப்பின செல்ல னயாவன்
றியிலென்று, மேற்ற விதயாம பரததிரவி மதியா வனவிண்
னிடையுழவ, ஆற்ற முடனே களேபுரமா மெந்திரங்கொண் டொ
வுவன. 750

நன்று மேலகி மேலடுவன நனவு கனவு சுழுந்திகரி
லொன்றாஞ் தமரு பத்தன முன னுரைத்த பிராண பானங்கள்

பின்ரு திவற்றின் கதியென்றும் பின்செல் வேறஞ்சு சுழுத்தியிலே
நின்ற னுடைய வாத்தனைபோ னிகழுவா தனைக ணீங்கனவால்.

அரவந்த வளையநா லொன்றைக கூறே ராயிரமிட் டதிலொ
ருங் ரொப்பென் றுலுந், தாமொவ்வா தறாகிறிதா யுண்டாய் நின்
றுந் தாககியறி வரிதவறநின் கதினை றன்மை, ளிரளிந்தப பிரா
ணன்னிடா தசைவாளு சத்தி மேவியொழி யாதுலவு மேனி யுள்
ளே, திரமின்றிப புறத்தினுமுள ளினுமெப போதுந் திருமபாது
மேறபோதல செய்கை யாகும் 752

மற்றையபா னனுமரைவாளு சத்தி மேவி மாறும் லுலவுமக
வாகி யத்தி, லுறறவுட லிறநீழே யோடா நிறகு முறுநனவு கனவி
லுமிவ் வுபாபி ராணன், முறறுநீள வநுறறு மறிந்தோக சினப
முழுதனிககு மிதனியலை மொழியக கேளாய், பெறற்புறத
தீராறு விரன்மட டோடும பிராணன்மீட டுடலுறலபு ரகமாயப
பேசும். 753

புறநின்று சாலவுமுள ளடங்க வன்பு பொருத்தாம லபான
னுடற் புருத லெய்துந், திறனொன்று மதனையுமபு ரகமாயா செப
புந் தீரவபா னனுமொளித துப்பிராணன் றுனு, மறவுறித யதத்தை
வற் றிருக்கு மெமமட் டமமட்டுப குராகமா மவத்தை யாகு, மிற
வறுநல் யோகியரீ தனுபவிப்ப ரெகலையுங் கறறுணாநத வேதத
தோனே. 754

மருவியத ளின்னின்றுதன விபயதநாடே வருத்தமறப்
பிராணன்கள புறநோக செயதல, புரிவுறவுண மேவுமிரே சுகந்
தா னாகும் புறநோகக் முறுவாயு பொருநது மூக்கி, லுருவியத
னுனியளவாங் கதியை முன்ன முற்பப்பாபு ரகமொன றுரைப
பர் முன்னோ, ளிரிவுறநா சிவியுனிநினை நகனநீ ராறு ளீரலளவாங்
கதிபுறபு ரகமாம வேறே 755

புறத்திலே பிராணனொளித திடவபானன் புறப்படா திருக
கபபு ரணவவத்தை, நிறத்தபுறக கும்பகமா மபானன்றோற்ற ளிக
ழ்வடிவாம வாயுவினுன னோககந்நானே, திறத்தபுற ரேசகமா
மிதுவேமுததி சோலிக்கு நிறதலுஞ்சுந் திககலாகு, மறித்தலறப
புறனுட்சோ கும் மகதி வருத்திகள் விடா துணாகநீதார் மறித்தும்
வாரா 756

நாடுபிராணபான விரிபறகை யாக ராணுரைத்த விக்கதினா
விண்ணும், விந்தரு வளவிரவும பதனு மேவ வேணடுவன விரை
வறவிவ் வியாபா ரததிற, கூடனாய்ப் புறம்போகா னுளத்தைக்
காப்போர குழைவிலசில நாளினிலை கூடா திறபா, தேடுமிது பரிசு
யிப்போர் விடய வேட்கை மோரவே துயராயகதோற மீண்டு
வாரோ

போடுனுதிம கிணுங்கனவு நனவுற முதும பொருந்துநோக்
கினுயரீனா பூனா பதநரு, சோகமுனா பெறெல்லாம பெற்ற
தாருளு சொன்னனித யகமல சினறு தோனறு, மேகுபிரா னன்
புறத்தே விரலீ நாற் கொல்கையிலே யிறக கெமா லபானன முனு,
மாருபுறத தேவிரலோ பனளி ரணாடி வளவி விதித னுளக்கமலக
தடங்கி மாயும்

158

விராவிவ நும புரகின்ற மயான நென்னுட விபனமதிப மீமனி
பெல்லாக குறிர சிக் கும, பிராணனெனுந் குறிபனமுன கனலா
யுளனே பெகிபவிவ புடறாபகம பிறக்கப பணனு, பிராணமுது
மயானனெனு மகிழி னுடரே யிறக்கலைகா பிராணனெனு பிராவி
யாலே, யுராவியிழுங் கப்பட்ட தெவகே யகத வுபாபதமுற னுற
பினனை யொருநோ யுனடொ

159

அவ்வகையே பிராணனெனு பிராவி புடமேச பனிகலைக வயான
னெனு மிகது வாலை, அவளியிழுங் கப்பட்ட தெவகே யகத வன
பதமுற னுறபினனை வருமோ சனமங், கவவுபிரா னனைவிழுங்க
வயான மேனக்க கலந்தவா னனைவிழுங்கப் பிராண மேனக்க,
விவ்விரண்டி னடுவாக திறபோ ரென்று மெழுபிறவி யிடாபினனை
பெய்தா ரனறே.

160

ஆடுகின்ற பிராணலபத நருநு மேவி யாயானபத நருகுற
யுப பிராண பான, ஹரிபில சிறபாததை பெத்தது கனறே னுற
றவபா வன மீறற மொழிந்து திறக, திடுகொ ணனுபிறக்க மூக்கி
னுசகி நோவிசுமபிற சிறபாததை நீக்க மிலலை, ஹரிமல மொன்று
மறக கலைகா ஶ்ரும நாகாதொழும பதமபெற்றே னல்ல நோகுகால.

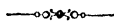
எனதுமனம பிராணசமா திவினாற சொன்ன விவ்வொழுங்கா
னினைமலகத னுவதமேத யென்று, தனியிடாநீர் தெரியினுலா
மிகத நீக்கக்க நுன்பபறநீர் சொறதுரோல வருவ தெண்ணை,
எனசிகழ்கா லகதிபலம் வன்னு கினறே னுனிதுபொ மேறன

பெறுவ திதுவென் றெண்ணேன, முனிவரனே யதனாலே நோ
யொன் றின்றி முடிவறுநீ நிரிபெற்றேன மோக மற்றேன. 762

சகமுற்றோர் பாலிருக்கிற சுகமே சோவன றுயருற்றோர்
பாலிருக்கிற றுயரே சோவன, சகமுற்று நடபாவே னாத லாலே
தவறுறநோ யறறவி தழைத்து வாழுகே, னுகவுற்ற வாபத்தி
லசையேன சற்று முயாசமபத நிறசுகத்தோர்க் குறுநட பாவே,
னகமற்ற வதனாலே நோபொன நிலலா வாருகிபெற றிருக்கின
றே னைய வென்றான. 763

தேவபூதநலத்.

தோற்றரவு மாததிரமே யிதிபபோ திபடிபே தோற்று
கின்ற, தூற்றமுற விவருனென றுடலினையுள னுறவினைத ஹற
பொய்பே, யேற்றநாம பெலுமபினு லியனறவுட லினைநானென்
றெண்ணு மோக, மாறுநியாற சுகதபதந் தாலிபனற வடிவுக
கோ மட்டுண் டாமோ 764

கனவுடலாய்த திசைகவிறபோயச சுகவணையிற் கண்டுயின
றுங் கலக்க முற்ற, யுனதெனுமவ வுடலெங்கே யிருக்கின்ற திரா
மனே யுனாநது நோககாய், நன்னினமனோ ராசசியத்தி லெவவுட
லான மேருவினு நாகா நாட்டுந, நினமுமருண் டெழுதிநீ யுன
தெனுமவ வுடலெங்கே சோகத தோதான. 765

நீண்டகனா நீண்டமன விராசசிபந்தா நீண்டமன மயகக
மெனறே, யீண்டுபவந தனைநினைவாய தோற்றரவு மாத்திரமா
மிரத ஞாலங், காண்டகவுண் டனநிலது மனறெனறே வேறறென்
ணங் களைத றுனை, யாண்டகைபே நன்றான காட்சியென மெய்கு
ஞான ரறைவ ரனறே 766

தீரநா மெப்படியுஞ் செகுகடவ மெல்லறுதி தேக நாசஞ்,
சாருநாள் விணிலே பரதவிகுது மாறெனறே சுகத்தி லுள்ளோர்,
வீரனே மெப்படியுஞ் சனித்தோககுச கிறிதுசுக மேவ வுற
றே, செருமோ பொருள்களிலே செருககு கின்ற செருக்கென
றே செப்பு லாயே. 767

துன்னுபொருள களிலவேறு கூறெழிததுத தோற்றரவு
மாததி ரத்தே, மன்னுசம மாபுலகைக் காண்டியாற றோற்றரவு

மாத்தி ரந்தா, னுன்னுமனக் கண்ணாடிக் கழுக்காகு மாதலினு
லுற்ற தெல்லாம, பினனமற வேபாழந்த தோற்றாவில் லாதவ
னுப பெருமை யோனே. 768

எவனுடைய மனப்புறறி விராகமுனி வெனுமபணிக ளியக்க
மில்லே, யவனெனுங்கற பகதருவா லணுகாத தொன்றுண்டோ
வறினின் மிக்கோய, கவனமற வறினினுன மதததோராயப பல
சுலைநூல கலவி மிகுத, தவமயுகா மமவெகுளி சிறைத்தோரே
வேசரிபோற றளளத தக்கோ 769

இப்பிறவி மயக்கமெனு மாழித்தேடி சங்கரா மெனறு மச
சைச, செப்பமுறத் தடைரெயதா லோடாறு மனவசகச சிறித
சைந்தாற, றுபுறவா தித்ததாறு தடைபா தறிவுவலி டுக்க
லு, மெய்ப்புருட வருததவக டமைக்கொண்ட தடைரெய்ப
வேணடு மனே. 770

நல்லறிவு நற்புருடர் குணநன்னுன மேலியல் வருத்தத்
தாலே, புலலின்பாரு னோரிடத்துங் கிடையாறு மனமெனனும
பொல்லா வனபே, யல்லறநும பயஞ்ஞெய்யுந் திரைபாம பெருஞ்
செலவ மனைத்து மாயக்கும், கொலுமினு தலைக்கக் கேதானு
யத்தாகிக் குறைவு தீரவாய். 771

மனவனபே புறப்பிடித்தாற சாதநிரததாற நற்றந்தான
மாற்ற வொண்ணு, வினவுறுதே சுகராலு மீடபரிதா மந்தபேப்
விடநி நீங்கிச, சினமினறி யிருக்குமெனின முனனுரைத்த வகை
களாற நீர்க்க லாகுந, கனபங்க மிலதாகிற் சிறுகுழியில் விலங்கு
தனைக் கடைபுய்ப பாபோல. 772

போகமொடு புகிப்பனதாம புறத்தொழிய வாரியனருட
பூண்டு வேணடி, புகமுற கினைத்தொன்றாம பெருமபொருளாந்
தன்னுருவை யுணர வேணடு, மாகலினு விப்பம தரிசனத்தை
மாமோக மறுப்ப தொன்றைச, சேகாசந திரமவுலி யெனக்குரை
ததா னுனக்குரைப்பத் தெளிந்து கேட்பாய். 773

உயாகயிலைப் பெருங்கிரியி லுருத்திரனை யருசசனைசெய்
தொருகாற கவகை, யயலுறுசா லையினோறுச சிததர்கணத்
தொடுமபனனு லருத்த நோக்கிப, பயனுறீ ணுட்கழித்தேன்
பின்பொருகா லாவணிமுற பக்கந் தன்னி, வியலுறுமட்டமிதின
ததி விராப்போதின் முறபாதி யிறந்த காலே. 774

சிறிதாச சமாதிதனி புறவேககி விபானிருபபத் திசைக
ளெல்லாம, வறிதாசகி காட்டசமா திசினமவுன மிருபபனபோல
வழக்க மினறி, பெறிவாளால வெட்டுதற்கா நிருண்முடி முழை
வனங்க ளெஹுந துனறி, வெறிதான வபபோதில விரைகி
லெழுந தோமொளிமுன விளங்கக கனாடேன். 775

வெண்ணிறத்த முசிலகோடி வெண்ணு வகன கோடியென விள
ங்குந தேசைக, கணாகததி னோககலுமே நந்திமுதல வரவுமை
யாள் கைமேற கைவைத, தெலாணாசசங கணவரலு மாணாக
ருடன்விமை வி லெழுநது துன, பணாறுதற்கா நைவகொடு
போயப பனமலாதுயத தாத்திற பணிநது போற்றி. 776

திருகலினு மிகசகுளிரது வெவளிதாய நோபெல்லாந திக
கப பட்ட, வங்கலுற வறுணுககரு செயதானை வணககததா
லருக்கி யத்தாற, றுங்கவுப சாத்தான மததார நாமலரின சோ
னை தனாற, சங்கரனை சேத்தினை னுமையையுமப படியேத்தித்
தாளில் விழந்தேன. 777

சாசனியற கணங்களைபு முமைசேயுத திரங்கோயு மின்ப
மாக, நேசமுட னேத்தியமின னிறைமதியைக குளிரங்கரு நீர்மை
வாககாற, மேசுடையோ நெனை நோககி யுரைசெய்தான சாந்தியி
னாற நீர் வாறி, யாசறநல லனதருகின னறிவுகடற பத்தறினிலை
யான வனேரு. 778

தடையினறித தவமுனகரு நடந்ததோ சாவனதாரு சாரந
த வனேரு, விடயங்க விதங்கனவோ வெனறுலகின் காரணமாம
விமலன கூற, விடையவன் பானவணங்க வேண்டு கோ ளா ஓனாத
தேன் விண்டுணா கோவை, யடைவறகின னருவபெற்றாக கடை
வரிதொன நிலைபயங்க ளரும வாரா 779

சகத்திலுனைத தாழ்நநோரைத தாழாதா ரிலையுனைச
சரணந தாழநத, மகத்துவாவாழ்ந தனொயகே யதுதேச மது
நாடு மலைய தாகுந, தொகுததுளமுன னையிலறததுக குறுபலமா
மிக்காலந தொடர றத்துக, குருத்தமழையாமபினசே ரறத்துக்கு
வித்தாகு முன்னை நாடல். 780

ஞானவமு தத்துக்கோர் நிறைகுடமார் தீரதையா நன்னி லாவுக்
கனமிலா மதியாமெய் வீட்டுசுரு வழியாகு முனனை நாட

லானவனை நாடெனனு மணிதிருஞ்சிந் தாமணியை யடைவுந் தே
யான், நீன்முறு மனைத்தாபத் தினறலைபை மிதிக்கனறேன தேவா
[தேவே. 781

என்றுதுதித் தெழிற்குநனை முகமலராத முதன்முலத்
திறைவன றாவலை, மெனமுனைத்தானா மீட்டிதைஞ்சுக கேட்ட
தொரு பொருளுரைக்க விளங்கக் கௌராய, குன்றலுறை யருட
கடலை தின்னருளா லறிவெல்லாங் குறைவற தேனாக, கொன
றுளது சந்தைக மதன்முதி யருளவாயென றுரைக்க ஹறேன.

நீவினையெல்லாமறுதது மங்கலமெல லாமுதவுந் தேவ பூசை,
யாவதெனக் கேட்ட மெ யருளசெய்வான நெய்வந்தா னியா
தென் றோதிற, கேவலமே யரியலல வானலல பூதவுடற கிடைத்த
தலல, வோவுமன மனமுடி முடிவுமிலாச செயப்படா வுணாவே
தெய்வம். 783

தேகமுதற பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம் பொருள்களிலத்
தெய்வ முண்டோ, பாகமறப பண்திற வடிமுடிவற றுளவுணர்
வே பரம பேரத, மாகவினா லுருதெய்வ மருசசுததற குறித்தாகு
மறிவி லாத, மூகருக்கு வடிவமுத லருசசனையே யியலபென்று
மொழிபு மனறே. 784

செலவழியோ சனைநடக்க மாட்டாதார் குரோசவழி செல்
லு மாபோற, பலவடிவி லருசசிபப ரறிவிலா ரறிவுநிலை யடை
யா ரெனறு, சொல்லாபரா பரமறற சிறக்கன மெவ்விடத்துந்
துன்றி நிற்கு, மலவழியாங் கற்பவக ளனைத்தினுமா யாததனா
லதுவே தெய்வம். 785

ஆறிவுசம பாவனைசந் தோடெனனு மலாகளா லந்தத் தே
வாம, பிறிவரிய வாத்துமதத துவததைபருச சிபபதே பெரிய
பூசை, குறிவடிவிற பூசனைபூ சனையலல வகண்டமெனக் கூறுந்
தெய்வ, நெறிகொளபுறத் தொழில்களா னேராதிவ கதனாலே
கிறையு மினபம். 786

தெள்ளறிவெல் லாக்கலைக்கு மெட்டாதெல் லாக்கருத்துஞ்
சேர்ந்துண் னிறகு, முளைதில திரண்டினடு சத்தாசா மானி
யமே யுருவாய் நிற்குந், தாளரிய மெருஞ்சுததா மாததிரமெய்
யாததெய்வந் தானு மீதே, யெள்ளரிய விதுவிகற்ப வடிவாகி லு
ணர்வுருவை யிழாது வேறும். 787

அங்கத்தே சோரதனமென் நெண்ணலான் மாமோக வள
ற்றி லாமும், பொங்குற துன்பத்தாற றுன்பமுறக கீழ்க்கீழே
போகுந் துன்பஞ், சங்கற்ப மாததிரத்திற றுன்பமுறுஞ் சங்கற
பந் தவிராத மட்டி, விங்குற துன்பமுறுஞ் சங்கற்ப மேதுன்ப
மில்லே வின்பம். 788

தன்னுடைய விவேகமெனும் பெருங்காற்றை சங்கற்ப முகி
லைத் தள்ளி, மன்னுசாற காலத்தின் வானம்போ வின்மலத்தை
மருவா நிறகு, முன்னுடைய சங்கற்ப மெனுமழுகை யுன்னுலே
யுனக்கு மாற்றித், துன்னிமிகு தெளிவுறுபு பரமாநத தககட
லிற் றுளேருது வாழ்வாய் 789

ஆற்றிமதத் துவஞ்சகல் சத்திமா னாவற்றி னடனத நாலே,
தோற்றுக்கின்ற பந்தமயி டெல்லாஞ்செய் திடுஞ்சமமாய்த் தூய
சித்தாய், வேற்றுருவெல லாமியற்று மிதனுக்கிர சாசத்தை
வியோம சத்தை, சாற்றுக்கின்ற காலத்தின் சத்தையித் திசத்தை
தடமா சத்தை. 790

திடஞான சத்திதொழிற் சத்திதொழிற் செய்கிறபோன்
செய்யா தோனா, மிடமான சத்தியிவை முதற்பரம சத்திகளுந்
கெல்லே யிலலை, மடமான மிளிர்சத்தி சநநமா ணங்கடரும வைய
மெங்குந், தடமான மீட்சியெனுஞ் சத்தியாற பிறப்பிறப்புத் தவி
ரு மன்றே. 791

அனைத்தான பூசையினு மங்கத்தைச் சுடுதலே யமல மாசும்
வினைத்தேக வுடலைநா னென்னுமது விடுதலே மிகுந்த பூசை
யினைத்தான தியானத்தாற பூசிக்கச் சித்தானுவா யிலக்கம் பானு
தினைத்தாரு மெனவொளிகட கொளியாமுட சிறுசுடாநா னென்று
[சோக. 792]

கரையறு பரமா காசங் கதித்தறப் பெருத்த கண்டம்
புரையறு மதன்கீழ் மெல்லை யற்றவிண் பொற்றாட் கஞ்ச
நிரைப்பின் முடிவி றிக்கு நீண்டற வுயாநத தோளக
ஞரையுபா நாநா லோக மொளிகொளா யுதங்க ளாமே. 793
எண்ணில் கோடி பிரமாண்ட மிதயத் தொருபா லிளைப்பாறும்
வண்ண வொளிசேர் பரவிசுமபின் பாரா பாரா வடிவி துவ-ங்[மிவ்
கண்ணன் பிரமன் சிவன்மகவான் முதல்வா னவரார் கவின் பெறு
வண்ணல் வடிவி லுரோமநிரை யாகு மிந்த வனைத்துயிரும். 794

விவிதா ரம்பம புரிவனவா யுலகாம பொறியின் வினைககயிறுய்த்
தவிரா விசசை முதறபலவாரு சததி யவனமே றியிறறங்கு
மவிரா நின்ற விவன்பரம தேவென் றறிநதோ ரருசகிப்போர்
செவிதாரு சின்மாத் திரமாதே னனுப வித்த திகழான்மா. 795

எங்கு முறைவோ னெவராலு மெய்தப படுவோ னெல்லையறத்
தங்கு பதங்கட் காதார மாவோன சததா மாத்திரமே
யங்க மாவோன் சகத திரமோ யடைவி னடததுங் காலத்தைத்
துங்க வாயில் காப்பவனு யுடையோன சதத கயஞ்சோதி. 796

நயன மூக்குச செவிதொக்கு நாகு மனமாஞ் சததிகளா
லிபல்பி லெங்கும் விடயங்க ளாருநதி யெண்ணங் களுக்கெல்லா
மயல தாகு மெவ்விடத தும பரம சிவமென் றகததெண்ணி
யுயாதெய் வத்தை விதிநெறியே யோங்கு பூசை செயவேண்டும்.

தனன தறிவே வடிவாகித் தபங்கு தேவின் பூசைககு
மன்னு முபசா ரங்கனெலா மரபன ருரு மெப்போது
மின்ன லனறிக குளிராதழிவற நேக மாகி யமுதாகித
துன்னு தனம்பா தத்தாலே தூய பூசை செயல்வேண்டும். 798

ஒழியா துள்ளே பரிசுத்த வுணர்வா மறிவே ததுதானே
யிழியா தான தியானமது தானே யியலபா மருசசனையாம்
விழிதோல செவிநா மூககைநதால விடயங் கொள்ளிற் றுயில்செய்
யின், மொழிகூ றிடிவே கிடினுயிர்க்கின் முற்று முணர்வா யிடல்
வேண்டும். 799

திகழாத் துமதத துவததினுயா தியான முபகா ரங்கனொடு
ங்கிழ்ந் சனையா மிவவழியா லனறிப பிறிதோ நெறிகளினுற்
புகழ்மெய் யுணர்வு கிடையாது புரண தியான பூசையினை
யிகழ்மு டாகன்செய யினுமபதினமுன றிமைப்பிற பசயிந் துள
பேறும். 800

இயலரா கடவு ளாநதனை யிமைநூ றளவு பூசிககி
லயமே தத்தி லாயிரமாம பேறு மரைநா ழிகைபூசை
முயல்வா ரிலக்க மயமேதப பயனைப பெறுவா முறைமையினுற
பயனா பூசை யொருகடிசை பண்ணி லிராச சூயப்லம. 801

பாச மினறி யுள்ளுணர்வைப பதினைங் கடிசை பூசிக்கி
லிராச சூய விலக்கநிக ரிவவா ரொருநா ளாருசகிக

லாசி லாத பரவொளியி ஸ்மர லாகு மிதுதானே
யேசில் பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே 802

புறனும் பூசை யிதுவாகும போதக் கடவு ளுட்பூசை
திறனுய்க் கேட்பா பெப்போதுந் தேகத னுறையு மிததேவை[லோ
மறவா திருதப பரசிவத்தை வருவோ னிருப்போன றுயின்றெழு
னிறனார் போக விடயங்கள் புசிப்போன் விடுவோ னெனநினைந்து.

வெகுவா யடைந்த பொருள்களி லே மேலித் தனது மெய்யுணர்
தருநீ முழுக்கான் மலமுடைய தபில போத பூசையான் [வாந
மிருந் போத விவிவதத்தை மேவு பூசை செயலவேண்டும்
பகுதி யில்லா விப்போதம பபிலா திருக்கு மிடமுண்டோ. 804

பெருகு மனததின் மனனததிற பிராண பானன நனனநிவி
லிருந யங்கந் தரந்தாலு விடையிற புருவத் திடையினமுக
குருவி னுனியின் முப்பததா றுற்ற பததநி ளுளாததின்
நிருகல் கடந்த மற்றகப்பாற செறியும போத தேவகையே. 805

என்ன துடலிற் சிறகதிரா யிலங்கு தெய்வ ானெனநீ
யுன்னு மனங்கண் வாகுகுக ளுடைய சததித திரமொலலாம
பினன மின்றி நாயகனைப் பிரிபா மகளிர் போனாளுந்
துன்னு மெனதே யநவரதந் தொடர்பா வன்னசெய்திடல்வேண்டும்.

சகத்தை நிவேதித திடுஞ்சித்த மெனது வாயிற நனிககாப்போ
னகதது வாயிற பயிலேவ லாளா மெனக்கு நடுகிந்தை
யுவப்பி லுடறபூண் ஞானங்க ளுற்ற காண மொருபதது
நிகழ்ச்சி யுறுவா யிலகளாகு மெனனு மெண்ண நீங்காமல. 807

அவ்வா றுன விவனவனு னந்த மாகாப பிரிவறறுத்
தவ்வா தெல்லாம் பரிததொனமுப்ச சாலதினெறதெவ லாநிறைவித்
தெவ்வா யினுமோர் சமனாகி யியலா சார மியலொளிகொண்
டொவ்வா தாய்ச்சித தாய்கினதே நெழியே னெனதே பூசிக்க.

அமல மாகப பூசையினு லதிகத தெளிவை யெய்திடலாளு
சமம தாயெல லாமான தடம்புந் தியினு லு லறிவு
சுமடென் றப்பா லாஞ்சித்ததைப பெற்ற தொன்றற நெடாபாக
விமல மானோர் பூசிகக வேண்டு மென்பா ளிடாதென்றும். 809

எட்டா தொன்றை வேண்டுமென விதநக யிரங்கா திசைவழி
முட்டா வறிவாற பூசித்தன் முறைமை யன்ன பானதநாற

றட்டா துயாந்த செலவத்தாற் சயனா சனம்வா கனங்களினுற்
கிட்டா நின்ற சுகமனைத்தா லறிநது கிளர்பூ சனைசெய்க. 810

ஆதி வியாதி பயின்மோக வாரம பத்தா லனைத்திடரா
னீதி பயிலு மிராசசி யததா னிறையு மிடியால் விசித்திரமாந்
திதி ரொழில்க ளாமலராற் 'சித்தை யறிநது பூசிககக்
சோதில் போக நவைபோகங் கொளனீக் குதலா லருசசிக்க. 811

நிருவிகார பாவனையா னேர்ந்த பொருளை யினித ருநதி
யொருவி யிறநத பொருளினையே யுறமை யுணாவின் பூசனையாம்
வெருவு துன்ப மின்பமுதன் மேவு மனைதது முணர்வுருவாய்க்
கருதல் வேண்டுமழிவறுகிற் கடவுள் பூசை யொழியாதோ. 812

என்று மெல்லா வடிவாலு மெல்லா விடங்க டமமாலுந்
துன்று மெல்லாம பிரமமெனத் துணிந்து பூசை செயல்வேண்டு
மன்றெ னாமல் விருமபாம லடைநத போக மெலாமறிஞாக் [போல்.
கொன்று சபாவத தாற்புகிததற குரித்தாங் கடற்கு நதித்திரள

நீச முயாவா நோக்கக ணோநதா லிறையும் பற்றுமற
நேச காலத் தொழிற்குரித்தாய்ச சேரா நின்ற சபாசபததை
யாச விகார மறககைககொண் டதனாற் பூசை செயல்வேண்டும்
பேசு ப்ரமார்ச சனைவிதியிற் பெரிது மிவைநற் றிரவியமே. 814

இனைய திரவி யுங்களெலா மினிதாஞ் சாந்தி யொன்றுலு
நினைபா வனையாற் புனிபபு றைப்பு நிறைநத கைப்புத் துவாப்பனைத்
றியையு மின்றிச சித்திரமாந் தித்திப பாலே செநிறநனவா [தின
யனைய சாநதி மதுரததா லறவே நிறைநத தருநதவனே. 815

தக்க சாநதி பயிலிரத சக்தி யாலே பாவிக்கிற் [தியி
நுருகக பொருளாய்க் காண்பதெலாஞ் சதைபா யிமைப்பிற னாய்ம
னுக்க விரதம போலாகு முயாநத சமமாஞ் சாநதியினுன்
மிக்க வறிவா கியுங்கறபோல விளங்கு முணாவாற் பாவிக்க. 816

தேச காலத தொழிலொழுங்காற் சேர்ந்த பொருளின் சுகாககத்
வீச மயக்கங் களினுலே மெய்யிற் கடவு ளருசசனைசெய் [தின
தாசை யெல்லாம் புரதியினு லன்றி நிறபா யுயர்மாயை
நீச மாயை தனைநீக்கு ரெடுஞ்சங் கறப நஞ்சறுக்கும். 817

கருதி மலத்தான் மலமறுக்குங் காரு வென்ன மாயைதனைப
பெருமா யையிறை செறல்வேண்டும் பெரிய மாயை காரணமாம

பொருளன் றுயுங் குருவாக்காற் புகலும் பொருளாய்க் காரணமாய்
மருவு முணர்வார் தன்னுருவை வழுவா தளிக்கு முணர்வோர்

[க்கே. 818

குரவ னுபதே சததொழங்கு குறிப்பான் மகன்பான் மிகவ
ளர்ந்து, விரவு மென்னிற காட்டரிதாய் வெளிநில் லாதா கிலுந
தானே, பரம ரூபம வெளிநிற்கும் பன்னூற் பொருளாம் குருமொ
ழியாம், றமவு மரிதாந தன்னறிவாற றுனே யறிநது பெறவேண்
மெ. 819

ஆசான் மொழியா னூறபொருளா லனறிப பெறவு மரிதாருந்
தேசார் குருநான் மாணுகன சிறக்க விமழ வருங்கூழ்
பாசா தீதப பரமெய்தும பன்னு ணீங்கா விககூட்ட [வதுபோல்.
மேசா வுணாவைத் தருயபகற்போ தெலலாத தொழிலுந தரு
சொன்ன நெறியி லறிஞாதினந் தோறுந் தேவாரச சனைபுரியி
லென்னை முதலோ தொண்டாகளா லேதத மிக்க பதமடைவ
ருன்னு சகமில் லாதிருந்து முண்டு போற்றோம் நிறெதோற்ற
மன்ன தொழிநது வேறிலலை யரிய தவததிற பெரியோனே 821

முந்தைப பிரம முதலான மொழிகட் கெல்லாந தெரிகினற,
தெநதப பொருளாங் கதுகிததென் றெண்ணு வாயன் னதுதோ
ன்றித், தொந்தித் தறியும் பொருள்போலாய்த் தொடரும் பெயா
க்கு முரிததாகி, யந்தக் கரண பாவனையா லகந்தை தனையும் பின்
செல்லும. 822

சேரு மிந்த வகந்தைக்குத் தேச கால பாவனையாய்ச்
சாரும் பாங்கித் திரளான சததித் திரளுண் டாநதானே
நேரு மிவைசூழ சற்பாவ நிகழ்சி வப்போ பெற்றுடனே
கூரும் புநதி யெனலாகிக் கோளின மூட ரிடத்திருக்கும். 823,

சத்தங் கிரியை ஞானமெனுந் சத்தித் திரளாக னுடன்கூடி
யொத்த கணநதா னொருகணத்தி லுன்ன றன்னை யுண்டாக்கு
மெத்த சங்கற் பத்தருவின் விததா மெனன மனமவிளையுந்
தொதது புரியட் டகவடிவாஞ் சொல்லுக் கதுபாத் திரமென்பா.

ஆன்ன மனதுக் குயாபரம னுலே வடிவாஞ் சத்திகளை
யின்ன வளவென் பதற்கரிதா மிதுதான விசமபு முதலான
துன்னு வடிவங் களைமேவித் தொகுத்த துவங்க டமைசெய்யு
முன்னு பாழிற கூளிகள்போன மொழிந்தமனவாதனைதோன்றும்.

சகப்பேர் பெறுமில்வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சாந்தியதா
மகப்பா வனையி லிசசகத்தி லலகைத் தேரா நீாதன்னி
லுகப்பா மறுதி யுள்ளோர்க ளுபதேசிகக வொண்ணுதோர்
மிகப்பா விகளாளு சீசியென நிகழ்வா ரவரை மெய்யுணர்ந்தோர்.

பரம முணர்ந்தோர் விவேகியர்க்கே பரம வுபதே சம்பகர்வர்,
திரமின் மயக்கத் திழிந்தோர்க்குச் செப்ப நிணையார் சொப்ப னத்
தில், வரணை நனவிற கன்னிகைக்கு மகிண னாககு மியல்பொக்
கும், விரத முனிபே நீசொன்ன வினாவுக் குண்மை விளம்பின
மால். 827

இனிதுண் டாக வுனக்கென்பா லேகு வோநா மென்றுமை
யும், புனிதன் றுனும் பரிவாரம புறத்துச் சூழ விண்ணகன்றான்,
பனிநன மலரஞ் சலிசொரிந்து பணிந்தே னன்று முதலந்தத்,
துனியி னெறியான் மெய்யுணாவைத் தொடாபாற பூசை செய்
கின்றேன். 828

இன்று மென்றும பதறாம லியற்று பூசா விதானததாற்
றுன்று கின்ற வாதனைகள் சுமையன் றியிலே சுமக்கின்றே
னன்று வந்த கிரியைகளோ டாசா ரங்கண் மலராக
நின்ற பூசை தனிற்சுறைவு நிறைவு காணே விராபபகலே. 829

கொள்ளு வானுங் கொள்பொருளுங் கூட லுயிர்க்கெல் லாம்பொ
நள்ளு மந்தக கூட்டத்தே ஞான யோகிக் கவதான [துவா
முள்ள தேதங் கதுதானே யுயரான் மாவுக் கருசசனையாந்
தெள்ளு மிரனோக் காற்சங்கஞ் சேரா மனத்தாற் சகததுறைவாய்.

வில்வபலக்கதை.

விழிப்பினே டிமைப்பிற் சித்தஞ் சகத்தினை வினைத்தொ டுக்கு
மொழிததுவா தனைபி ராண னெடுக்கத்தா லுளத்தை மாய்ப்பா
யிழித்தபே தைமையின் றோற்ற மொடுக்கமா மிரண்டி னாலுஞ்
சுழித்ததிடு கரும மெல்லாந் தோன்றிடு மொடுங்கு மன்றே. 831

ஆதலாற் குரவ னன்னூ லகல்கிலாச செறிவால் வன்பிற்
பேதைமை யுளத்தை மாய்ப்பாய் பிராணனைத் தடைசெய் தாலும்

வேதன வசைவு தீர விடுகலுஞ் சித்தம் போருந்
தீதறு மதுவே மேலாம் பதமெனச் செப்பு மன்றே. 832

தெரிபொரு டரிச னஞ்சேர் கூட்டத்திற் சேர்ந்த வின்பம்
விரிபர மார்த்த மாகு மதற்குமே லினிவே றில்லைப்
புரிதரு பிரம நேரக்கா மதனினும் பொன்றுஞ்சித்தம்
வரிசையாஞ் சித்த நாசம வஞ்சமி லின்பந தானே. 833

தேய்ந்திடல் வளாத லில்லைத் தெரிவுறா மறைந்து போகா
வாய்நதுணர் ஞானி சித்தஞ் சித்தமன் றதன்பே ருண்மை
யேய்ந்தநா நாத்து வததோ டனனிய மெய்தல் சித்தந்
தோய்ந்தபோ தததாற செமபு சொன்னமா வதுவே போலாம். ()

சித்தெனுந் தத்து வந்தான சித்தமாய்ச சகத்தி லோர்காற்
றொத்திய விரோதஞ் செய்து துரியமா மவத்தை மேவி
நித்தமார் துரியா தீத நிலைமையா மாத லாலே
பித்துறு முலகாய்ப பன்மை யாய்திற்கும் பிரம மொன்றே 835

சிலை க் க தை.

செவ்வி தாங்கலில் வனசமுஞ் சங்கமுந் திகிரியு மெனுங்கீற்
று, வவ்வு கின்றதோர் சுமுததியா மவததையாய் மருவுறு மது
போலத், தவ்வில் சித்தினு ஞலகங்கண் முழுவதூந் தங்குமால்
வேறன்றி, யெவ்வி டத்திலியா தெபபடி யிருந்ததவ விடத்தினப
படியென்ப. 836

நானுவாம் பண்திகளுண் ணண்ணுகினு மொருமையே நண்
ணுங் கற்போ, லானாத சகவகையுள் ளடக்கினும்வேற் றுமைமே
வா தறிவொன் றேயாங், கானாபங் கயமெல்லாம் வேறன்றிக்
கன்மயமாங் கணக்கே போல, வானாசிற் சொரு பத்தைப பிரியா
த தன்மயமாம் வைய மெல்லாம். 837

விரிசிலையி லெழுதியபங் கயமாதி யுதித்தத்த மித்த துண்
டோ, திரிபுவனங் களுஞ்சித்தி லப்படியே லில்வக்காய் செறிந்த
மச்சைப், பரிசினின்முன் னுரைத்ததுபோன் முடிவில்லா விகார
த்தாற் பார்த வண்டந், துரிசிலா வறிவினிடைத் துன்னுமால் வே
றென்று சொல்ல வொண்ணு. 838

பிரமத்தின் சற்பாவ வடிவான பேருலகின் பேத மெல்லாம், பரமார்த்த சுழுத்தியாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்ற சித்தாய்க், கரமுற்ற தன்னுருவாங் கண்ணாகும் கல்லிடைத்தா மரைகள் போலத், திரமற்ற சிருட்டியெலாம் பயனில்லை யுடல்களெலாஞ் சேரா தென்றும்.

839

அருச்சுனன்கதை.

வாகுதே வப்பெயரு மருசசனனு மழும்படைத்து வரும்ப் போதில், விசுதா திரிதராட் டிரன்மைந்தர் கிளைஞரொடும விசயன் மேலே, யேசுபோா செய்யவருந் தன்கிளைஞா மரணத்துக் கிரங்கிப் பார்த்த, னுசசரா சனமவளையா னதுபொருட்டா லுப தேச மருளு மாயேன்.

840

விசயனெனும் பெயருடற்கு விண்டு வெனு ஞானவுடல் விளம்பு முண்மை, யிசைவுறக்கே ளநந்தமாய்த் தெரிவரிதா யடிமுடிவற் றிருக்கு முன்னை, யசைவறப்பா ரருச்சுனு வறிவுருவங் குற்றங் களினறி நிற்குந், தசையுடலி லொருகாலும் பிறப்புறு யிறப்புறய் சத்தாய் நின்றாய்.

841

பிறப்பிலலை யிறப்பில்லை யிவனென்ன வடிவில்லைப் பின்புண்டாகா, வறப்பழைதாய் நித்தமா யழிகின்ற சரீரத்தி லழியாச்சற்று, முறப்புரியுந் தொழில்களை நீ யோயாது சங்கததை யொருக்கிச் செய்வா, யிறப்பிலபிர மாபபணவா சாரமுற்ற பிரமமாயிமைப்பி னிற்பாய்.

842

ஈசனிடத் தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பித்து மிகுமீசன் வடிவ மெய்திப், பாசமுறு முயிரககெல்லா மீசனாய்ச் சங்கற்பப் பறையாய்தது, நீசமனாய்ச் சாந்தமனத் தினனாகி முனியாய்ச்சந் நியாசியாகி, யேசுறுயோ கியுஞான வானுமாய் முத்தியினை யெய்துகென்ன.

843

சங்கமறுத் திடல்பிரமார்ப் பணமீச ரார்ப்பணமே சந்தியாதம், பங்கமறு ஞானமே யோகமே யெனுமிவற்றின் பகிாசசி யாதோ, செங்கண்முகி லேயென்ற விசயனுக்கு மாலருள்வான் செறிசங்கற்ப, மங்குறவா தனைகெடவோர் நினைவுமிலா விடம்பரமவத்து வென்பா.

844

ஏகமெனும் பிரமத்துக் குறுமுத்தி யோகமே யிலங்கு ஞான,
மியோகமுமாங் கதுவென்ப ருலகமுநா னுமபிரமத் துருவென்
றோர்த, லாகுபிர மாபபணமாங் கருமபலம விடலசநநி யாத மா
குஞ், சோகமுறு சங்கற்ப மறுத்தலே சங்கததைத் துடைத்த
தென்பர். 845

எண்ணமனைத் தினுமீச னெருவனே யென்றிருமை யெண்
ணந் தீர்தல், புண்ணியவீ சுராபபணமா மெனைநாடி யெனக்கன்
பாய்ப் பூசித் தென்னை, நண்ணியெனைத தொழுதென்னைத் துதித்
தாயே னுனெனுநின் சொரூபச சோதி, யுண்ணிறையும் பரமஞ்
சா மானியமென் றிரண்டுவிடி வுண்டெ னக்கே. 846

சங்காழி பயில்க ரத்தை முதலான வங்கஞ்சா மானி யநதான்
மங்காம லடிமுடிவற றெனறைய வடிவுபர வடிவ மாரு
மிங்கான பிரமமெனப பரமமென விசைப்பதெலா மிரத ரூபஞ்
சிங்காம விதுதனைநீ தெளிவளவு நாலுபுயத தேவை யேதது. ()

அக்கடவுட் பூசையின லறிவுநிறைந ததனூலப் பதமுஞ் சோ
வை, மிக்கபர மாகியவென னுருவமுறிந பிறவிரோய் மீண்டு
சேராப், பக்கவபி மானம்போய் மோகமபோய்ச் சங்கமபோய்ப்
பரமே மெய்யாய்த், துக்கக் தொநதமபோ யாசைபோ யறிவுந்
றோர் தொடர்வ ராங்கே. 848

காமமுறு சங்கற்ப மின்றியா ரமபமெலாந கலந்து நிற்போ
ர், தாமமுறு ஞானதீ யாறகருமந களைச்சுட்ட சானறே ரென்
பர், சேமமுமேல் வருமபொருளுஞ் சிந்தையறத தொநதமறச
சித்தா முண்மை, தோமறப்பெற மெப்போதுந் தோற்றுகொ
ழில் வழிநிற்பாய் துளக்க மின்றி. 849

வீசியவூழ் ழிக்காற்று மேலிடினும் விரதமலை வெடித்த
போதுந், தேசிகனுற கற்பித்த செந்நெறியை மதிமான்க டிறம்
பல் செய்யார், மாசறுமெய்ஞ் ஞானமிலா மடமையால வாதனை
மெய் வடிவாய் நிறகுந், காசறுமெய்ஞ் ஞானமெனும் பெருங்கடல்
கோத் தாலதனுட் கரைநது போமே. 850

என்றருளித் திருநெடுமா விமைப்போது மோனம்போ வீரு
த்த லோடும், வென்றிமிகு விசயன்மகிழ்ந் துரைசெய்யும் வகை
களாய் மெய்ம்மை வீரா, கன்றுதுய ரனைத்தும்போ யெனது

மதி பரம்பொருளைக் கலந்த ஷதயா, துன்றிரவி காணவிரி கமலம்
போ லெனவிசயன் சொல்லு மன்றே. 851

ச த வ ரு த் தி ர ர் க தை.

அக்குரு கொருகால விண்போ யரன்புரத தரனைக் கண்டு
மிகக்கங் கரனா னென்றே மெய்மமையாய் நினைத்த லோடு
நககன துருவ மாகி நயந்தவா வீச னாடடிந்
றொககபல் கணங்க னோடுஞ் சூககமெயரு ஞானத் தோடும்.

வேதாளகதை.

சமுத்தி மௌனத தினனாகித் தொடரு மனததி னெழுச்சியற
வழுத்து மலக்கற பனைக்கி யகண்ட பதத்தி லிருவெனலும்
வழுத்து கரண மவுனஞ்சொன் மவுனங் காட்ட மவுனமெனச
செழித்த மூன்றுந் தெளிந்திடமேற சமுத்தி மவுனஞ் செப்பெ
[னன. 853

வாக்கு மௌனஞ் சொற்றடையாம் வலிந்திந் திரிய மடக்குவித்த
றாககு கரண மவுனமதாந் தனது சேட்டை பெலாமவிடுதல
வீக்குங் காட்ட மவுனமதாம விளங்கு சித்த வியாபார
நீக்க மில்லா மூவகையாய் நிகழ்த்து மவுன மிவையாகும். 854

வன்பி வியற்று மிமமூன்று மவுனங் காட்டத் தவாககியல்பா
முன்பி னின்றிப் பிறிவினறி மொய்த்த துயரற நிருக்கின்ற
வின்ப வனுபூ தியர்க்கெனினு மிலாதார்க் கெனினு மிதுதானே
துன்ப மொன்று மணுகாத சமுத்தி மவுன மெனசசொல்வர்.

பன்மை மோகத் திவ்வுலகைப் பற்றி யுள்ள படியுணர்ந்து
தன்மை நிலையா யையமற றுனே சமுத்தி மவுனமதாஞ்
சின்ம யனேக வறிவுருவாஞ் சிவமே யிவையா வையுமென்னுந்
தொன்மை முடிவி நிலைதானே சமுத்தி மௌன மெனசசொல்
[வா. 856

கின்ற விண்ணுண் டல்லவுமா நிகழு மனைத்து முளதிலதா
மென்று சமமுஞ் சார்தமுமா யிருத்தல் சுழுத்தி மவுனமதா
மொன்று சுழுத்தி மௌனந்தா னுபய விதமா மியோகியர்க்குத்
துன்று கின்ற சாங்கியமுந் துய தான யோகமுமே. 857

தெளிவா ஞான வுணர்வாலே தினமு மேக சமாதியினு
லளவாஞ் சங்கை யாலறிந்த வவாசாங் கியயோ கியராகு
முளதாம பிராணன் முதலவாய்வு புபசாந தியிலு கத்தாலே
பெளிதா முடிவி லுபாபதத்தை யியைந்தோ ரியோக யோகியரே.

பண்ணப் படாத புபசர்ந்த பதமே பெவர்க்கும் பற்றாகு [ங்
மெண்ணத் தகுசாங் கியரொபது மிடமே யிடமா மியோகியர்க்கு
கண்ணத் தருவா தனைவலைசூழ் கடிய பிராணன் மனமிரண்டு
நண்ணப் படுசெய் தொழிறீர நசிக்கி லதுவே பரமபதம். 859

வினவி நோக்கா மையிற்சித்த மெய்போற் றேன்றும் பொய்யே
கனவிற் நனது மரணநதான் காணு நின்று முளதாமோ [யாங்
வனக வேகப பொருட்பழக்கத தழுத்தம பிராண னுள்ளடககன்
மனனை யடக்க லிவைமுததி வசனப பொருளாஞ் சுருக்கத்தில்.

உரமா மொருமைப் பொருட்பழக்க முயிரி னொடுக்க முளத்
தொடுக்கந், தரமா மொன்று பலிககுமெனிற் றம்மிற் றுமுன் றும்
பலமாம், பரமா முயிரொஞ் சிலதாகிற் பயிலா தெவாக்கும் பாவ
னைக, டிரமா மிவைபொன் றுமலரு மணமுந் திலமுந் தயில மும
போல். 861

ஆதா ராதே யம்போலா மதிலொன் றிறக்கி லயலதுமபோ
மோதா நின்ற விவைமாயி லுயாநத வீடு முதவிடுமான
மீதா கியதன் பரிசயத்தால் வெளியாய் நினைவு போமளவு
மேதா கிலுமோர் தத்துவத்தி லிறுக வேண்டும் பாவனையே. 862

நெடுநாட் பழகுஞ் சுபாவத்தா னெஞ்சி னொருமை யொன்
றுண்டா, முடனே மிகுமித் திரளெல்லா மொருங்கிப் போகும்
பிறப்பிறப்பி, னிடமார் கனவு போய்விழித்த விகல்வே தாள
மிசைத்தவினாத், தடமார் புயனே கேட்டியெனத தவமார் வசிட்
டன் சாற்றிடுவான். 863

விர்த வனத்தோர் வேதாளம வேறோ நாட்டில் வெம்பசியால்
வந்து புருந்தோர் நல்லோனபால் வரம்பில் பவியேற் றுண்மகிழு

முந்து பசித்தீ முடுகிடினு முன்வந தோர்க்கு நிபமின்றி
நிந்தை யின்றிக் கொலைபுரியா நெடியோர் நெறியை நீங்குவரோ.

கானின் றந்த வேதாளங் கடுத்தீப பசியா னீதியினு
லான வுகத தாறசனத்தை யசன மாக்க நகரெய்தித
தான நிருப நிரவுதிரி சமயத் தவனைத் தான்கண்டு
வானி விடிபோல் வேதாள மன்னற குரைத்த படிக்கேளாய். 865

மன்னு வென்கைப பட்டனையால் வாளை றனைய வென்னுலே [மே
யுன்னு ரூபிரிற் றனையினியென் னுணவா குதியென் றுரைத்தலு
நின்னு னெறியா லன்றியெனை நெருங்கற் றலை நீ நெழுமென்னச்
சொன்னுன மன்னன வேதாளஞ் சொன்ன மன்னற கெதிரசொ
[ல்லும

நீதி யின்றி யுணையடரே னெறியே யுரைக்கே நிருபாநீ
தீதி விரவா ளருக்கெல்லாஞ் சிறுமை தீர்க்குந் திறத்தனையா
லாத லாலென் குறைதீர்ப்பா பையப பாடாங் குறைக்கேட்டு [கும்:
நாத னேனின் சொற்கொடையா னன்றி நிறைப்பா யெனவுரைக

எந்த வெய்யோன் கிரணங்கட் கிந்தப் பிரமாண் டங்களுலாஞ்
கிந்தாஞ் சிறிய வணுகதிரளாய்த் திகழு மெந்த மாருதத்தி
லந்த மில்லாக ககனமெனு மனுக்கள விளங்கு மளவின்றி
வந்த கனாமேற் கனவுற்று மாருத தெளிவா மொளிவடிவென். 868

அரமபைத தண்டு ஓட்போயு மந்தத தண்டே யாவதுபோல
வரமபி லுள்ளுள் ளேபெனினு மறநென ருகா வணுவேது
கிரமபு மண்டம விண்ணுயிர்க ணிகழங் கதிர்பொற் கிரியனைத்தும
பரமபு பரமா ணுக்களெனப் பயின்று நீங்கா வணுவேது. 869

அங்க மொன்று மறப்பரம வணுவா மெந்த மாகிரிக்குத
தங்கு கற்போற் செறிந்தொன்றாஞ் சகங்கண் மசசை யாமென்று
துங்க வேதா ளஞ்சொன்ன சொற்கு நகைத்துச் சுடாமெளவி
யங்க ணரசன் சொன்னவெலா மடைவே கேட்டி யிராகவனே.

உதித்த விரதச சிற்பாணு ஞலகா மிவையெல லாமவிளங்கு
மதித்த விமல விஞ்ஞான வடிவாம் பரம வாதித்தன [வாந
கதித்த வொளியா மிவ்வெய்யோன் கதிர்க்கிங் வுலகெல லாமணு
துதித்த விர்த மார்த்தாண்டன் சுடாற றேன்றி விளங்குமொல.

கால முண்மை விசம்புண்மை கண்ணு யசையு மறிவுண்மை
சால விமல வறிவுண்மை தன்னை முதலா முண்மையெலாஞ்
சீலப் பரமப் பெருங்காற்றிற் சிறுதூ ளாகித் திகழ்ந்திடுமாற
கோல மலரின் மணம்போற்றாங் கொண்ட சொரூப சபாவத்தால்.

உலக நாமப் பெருங்கனவி லொன்றின் மேலொன் றுக்கனவு
பலபற நியுந்தன் வடிவைவிடாப் பயில்சார் தத்தால் விரிபிரம
மிலகுங் கதவி யுள்ளுள்ளே யிலையே யாகு மியலபென்ன
வலகி லாத வுள்ளுள்ளே யான போது மபபிரமம். 873

சூக்க மாயெட் டாமையினு சொன்ன பரமே பரமானு
நீக்கு மெல்லே யிலாமையினு னெடிய மேரு முதலனைத்தின்
சூக்கு மூல மிதுவாகுந் தடமே ருவையா திகளிதற்கு
நோககும் பரமா னுவைப்போல நுடங்கி விளங்கு நோக்ககிடனே.

எட்டா மையினுற் பரவனுவா மிவனே நிறைவாற் பெரிபுகரி
தட்டா வவய வங்கனெலாந் தரித்து மவையில் லாப்புருடன
முட்டா விஞ்ஞா னதனாகுவாய் முழுது பொருட்கு மிடமாகு
மெட்டா விதற்கு விஞ்ஞான சார மசசை யிவையனைத்தும். 875

இயல்விஞ் ஞான மாத்திரததி னிடையே யுலக மிருக்குமென
வுயர்மன் னவனே தலுங்கேளா வுளத்தே தன்னை யுணர்வுற்று
மயவில் விசாரத் தாற்சாரத் தமனவே தாளந் தனியிடமபோய்த்
துயாகொள பசியை மறந்தசையாத் தூய திபானத் திருந்ததுவே.

பகீரதன் கதை.

அசைவிலா வுட்போ தததா லனைத்தினு முளததை வாங்கி
யிசைவசெய் திச்சை யின்றி யிளைப்பறப் புந்தி யாறி
விசையிலா நெஞ்சா னெஞ்சை விண்ணென விமல மாககி
யசைவறு மவுணி யேகன் சார்தமே வடிவ மாகி. 877

பகிரத னுரைப்பா னையா பயில்சரை மரண மோக
மகிலமா மசசஞ் செய்யு மருந்துயாக கவதி யேது
திகழ்வுற வருள்வா யென்னத் திரிதுல னுரைப்பான் மன்னு
திகழ்வுற நேயந் தனனை நிறைவடி. வாக நோக்கில. 878

அன்றுபோந் துன்ப மெல்லா மகப்பந்த மனைத்து மாபு
மொன்றலா வையம் போகு முறுகரு மங்கண் மாபு
நன்றதா நேயந் தானு ஞானமே வடிவ மாகி
நின்றதற் சொருப மாகு நிகழ்த்திட விதனைக் கேளாய். 879

எங்கணு முளது நித்த மெழுதலத் தமிழத வில்லை
யங்கண்மெய் யறிவு சாந்த மமலமச சுதங்கு ணங்க
டங்குத வில்லை யீதொன் றுளதெனச சாற்ற லோடும
பங்கமின் முனியை நோக்கிப பகீரத னுரைக்க லுற்றான். 880

ஒழிநதுள வுடல மாதி யொன்றையுங் காணே னாகி
யிழிநதுள தொழிலக ளெல்லாந் திரமின்றி யேக நினனான்
மொழிநதுள வறிவே யாகி முட்டற விருப்ப தெங்ஙன்
பொழிநதுள கருணை யையா புகலெனப புகல லுற்றான். 881

திரிதுல னுரைப்பான் மன்னு சித்தநதா னிதய வின்னில
விரியுஞ் சந்தா னேய நிடைபை மேவும் பின்னர்ப்
பெரியதா மனைத்து மேனிப பெருந்தகை யாய சீவன்
பரிபவ மாய சன்மம் பயில்வாறு துலகின் மீட்டே. 882

ஆற்றும் தத்து வத்தி னகல்கிலா ஞான நிடை
பூற்றமா முண்மை ஞானத் துறுபொருட் காட்சி யிர்தத
தோற்றமாங் குறிகள் சோதன் ஞானமாய்ச் செல்வா சொலவர்
வேற்றுள வழிகண் முற்றும் விதனவஞ ஞானந தானே. 883

ஏதம தாக நானென் றெண்ணுத விறந்த போது
காதலு முனிவுந தீர்க்குங் களைகணுய்ப பிறவி நோய்க்கு
மேதகு மருநதா ஞானம் வெளிப்படு மென்று சொன்ன
சேதன முனிவ னான திரிதுலற் கரசன் செபபும். 884

மலையிசை மரமபோ னீனாள் வனபுற விரத மெய்யி
னிலைபெற நானென் றெண்ண நீக்குவ தெங்ங னென்னத்
தலைமைசோ குரவன் சொலவான் றன்மன வருத்தத் தாலே
தொலைவறு போகத் தெண்ணந துவககறத் துடைதது நீக்கி. 885

விரிவுறு முண்மை மேவில் வினையகங் கார மாளும்
புரிவற விவற்றை யெல்லாம் புநதியாற் தீர நீக்கித
துரிசலை வின்றி நின்ற யென்னினு னென்னுந தோற்றந
தெரிகிலா ததுவே நீயாந் தெளிந்ததற் பரமு மஃதே. 886

அனைத்துள விசேட நீங்கி யச்சமற் றேட ணைக்குட்
டினைத்துணைப் பற்றற் றின்மை சிக்குனச சோநது செல்வம்
வினைப்பகைக் கீந்து நானென் பதுவிட்டு மேனிச் செய்கை
தனைத்துற் தவர்பா லைபற் தனையிரந தெனையும் விட்டு. 887

நிற்பர மாயிவ் வாறு நிறகின்மே லுக்கு மேலாந்
தற்பர நீயே யாதி பென்றவன் சாற்றக் கேட்டு
வெற்படர் தோளா னெஞ்சிற் செய்வதாந் தன்மை மேவிப்
பற்பல தன்செய் கைககே பகீரத நிற்ப தானான். 888

சிறிதுநாட் கழிந்த பின்னாச சிறந்ததோர வேள்வி செய்து
நெறிவளா செல்வ முற்று நீசமு முபாவு நாடி
வறியரா மறையோர் தெய்வங் கிளைமுதல வந்தோக கீந்து
பிறிவறு துகிலொன் றன்றிப் பிறிதினை மூன்று நாளில். 889

யாவரு மிரங்க யாது மினிமையாந் தனது நாட்டை
மேவரும் பகைவற கீந்து வேற்று துகிலொன் றுனோன்
ரூவரு முனியாய் ஞான முனிககுணஞ் சார்ந்து தன்ன
தோவறு நாடு நீங்கி யொருவனு யுலாவ லுற்றான். 890

முகத்தினுற் பெயராற் கண்டோ ரறிவிலா மூதூர் தோறு
நகத்துயர் வனங்க டோறு நண்ணினன் தீர னாகி
யகத்திலே டீணாக ளெல்லா மவிழ்ததனன் சிறிது நாளி
லிகத்துயா சாந்தி யாற்றன் னிடத்தினைப் பாறி னானே. 891

படிமுழு துழல்வா னோகாற் பகைவறகுத் தான்முன் னீந்த
கடிநகர் புக்கா னெல்லாக் கரணமும் வென்றோன் சென்று
முடியிலா வமைச்சா மறறோ மனையெலா மைய மேற்றான்
முடியுடை யிவனை நோக்கி யிரங்கினா முனபு கண்டோர். 892

அதிகபூ சனைகள் பண்ணி யரசசெய் தருளு கென்றே
பதிபெறு பகைவன் றானும் பகரவும் பவியே யன்றி
யெதிரொரு திரை மேனு மிச்சையற் றிருந்து சின்னாட்
புதித்தென் றெவரும் வெம்பப் போயினன் புறத்துந் தானே.

சாந்தியே வடிவாய்ப் புந்தி தளர்வின்றி யின்ப மெய்திக்
காந்திசேர் தன்சொ ரூபக் கண்ணிலே விநோத மேவிப்
போந்திசை யதனில வந்த குருவினைப் புகழ்ந்து சேர்ந்து
தாந்திரி வுற்ற ரன்னார் சைலத்தில் வனத்தி னாட்டில். 894

குருவுமா னூக்கன் றுனுங் குறைவறு சமத்தை மேவி
யிருவரு நிலைமை பொப்போர் விநோதததா லாக்கை தாங்கிக்
கருவுட லிருந்தென் போயென காமித்த படியு லாவி
யொருமையி லுள்ள வாற்றா லுறைகென வுறைக்க வுன்னி. 895

துன்புறு வாநந தத்த சுகத்தினு மத்தி மத்து
மின்புறார் தனங்கண் மாத ரியைதிதி யிருநாற செல்வ
முன்புற விருமபிச சித்தா தநதவை மோக மின்றி
மென்புலொத தொழிநதா வேறோ மேதகு நாட்டிற் சென்றார்.

சிசித்துவசன் கதை.

வகித்துநிமிர் மனமென்னு மாப்பறவை தனைமுன்ன மா
றறி யோட்டிச, சிகித்துவசன் றனைப்போலச சாந்தன யுன்னி
டததே செறிவா யெனனச, சுகித்துணாவி னின்றளவச சிகித்து
வச னுரையா சொலவா யெல்லாநு, சுகித்துணாவு மேன்மேலு
நிறைவதற்கென் றவனகேட்பத் தவனுஞ் சொல்வான. 897

துவாபரமா முகத்துமுத லுண்டானே னேழுமனுத் தஞ்சு
மெல்லேத, திவாகரனேர் மாளவதே சததிறைவன் சித்தெதுவசன்
செவ்கோல் வேநத, னவாமுதற்க குணமிலலோ னுதாரமுத னற்
குணங்க ளனைத்து முளளோன, விவாதமறு மோனத்தோன் சம
தமமாங் குணநிறைந்தோன மிகவு நலலோன. 898

குடாலை யெனுங்கன்னி சுராட்டிரமன் னவனளித்த தோகை
போல்வான், விடாத நற்குணத்தாற றையொப்பா ளவனையவன்
விவாகஞ் செய்தான், வாடாத நினைவொன்றிப் பிறிவின்றிச செய்
தொழிலகண் மாறு பாடற், நீடான பலகலைக்கும் வல்லவரா யிரு
வருமொத் தினிது வாழநதார். 899

சுருடலுக் கோருயிர்போ விருவருஞ்சோக் திளமைநல
மினிது துய்ததார, சீருடைய வருடங்க ளிவ்வகையே யெல்லையறச்
செல்ல லோடு, மோருறுதி யிலாவிளமை யுடைந்தகுட நீர்போல
வொழுகிப் போக, நீருறுசெந தாமரைமேற் பனியிடிபோற சரை
வந்து நேர்ந்த தன்மே. 900

கரதலத்து நீரதுபோ னித்தலுமவா னுண்மெல்லக் கழன்
று செல்லத், திரண்மழைநாட் சரையகொடிபோற் றீராமா லொ
ன்றுமே தீர்க்க மாக, விரவுசுற காலத்தி லாற்றுநீர் போலமுரு
விரைவி லோடப், புரமுறுநற் சுகங்க ளெலலாஞ் சிலைவிடுத்த சரங்
களைப்போற் போயிற் றன்றே. 901

கதலியுறு கருப்போல நிராசையைத்தந ததுபயன்றீர் காரி
யந்தா, னிதமுறவாங் கவாகினைவா ரெத்தையடைந் துள்ளமீண்
டெங்கும் வீழா, ததுமிகுநன் றவ்வகையா னதுகிடையா திமமோ
கத் தழுந்து வார்க்குத், திதமுறவத தியாத்துமதத துவறுலே
பிறவிநோய் தீர்ப்ப தன்றே. 902

ஆற்றுமதத் துவளுந மொன்றலு மலதுபிறப பறாதென்
றெண்ணி, யூற்றமுறு தற்பாரா யதினமனமா யதிறசோநத வுயி
ராய் நித்தஞ், சாற்றுமதி னிடையரா யதறகடுததோர சாவா
ய்சசான் றோர்கள் பூசை, கேற்றசெய லாற்சிறிது மிடைவிடாப்
பரிசயமா யிரண்டு பேரும். 903

தம்மிற்று முணர்ந்துளரா யதறகடுத்த வாசாரந் தரித்து
நீணுள், விம்முற்ற மகிழ்ச்சியராய் விளங்கினா பினபந்த விவேக
மங்கை, யம்மைக்கா நல்லபத வெழுங்கினா பேரறிஞ ரருளிச்
செய்த, செம்மைசசாத் திரபபொருள்க டரிக்கலா மளவறிந்து
திருந்தக் கேட்டு. 904

எள்ளுறு வியாபாரம் வியாபார மில்லாமை யிரண்டு மின்றி,
வெள்ளிதாய் விளங்கியநற் புந்தியாற சூடலை விசாரிக் கின்று, டெ
ள்ளியே தன்னைமுத னோக்கிரா னெனறெத்தைச செபபு கினறே,
முள்ளுறு விம்மோக மாருடைய தெவ்வாறெங் குதித்த தெத்தால.
முதலான வுடல்சடமா மூகமா நானென்று மொழிய லாகா
விதமான கருமஞா னேந்தியங்கள் சடமாகி வெவவே ருரு
மதனா னன்றருந் தடியின லோடுகளை யசைக்கு மாபோற [றே.
றிதமாகா மனத்தாலே யிவையீரைந் துஞ்சேட்டை செய்யு மன்

செறிதருசங் கற்பமெனுஞ் சத்தியுள தாய்ச்சடமாஞ் சித்
தந் தானு, மெறிகவனுந் கற்போலப புந்தியினிச சயததாலே
யியக்க மெய்து, மறிவுறுபுந் தியுஞ்சடமா மறுதியிட லேவடிவா
யகங்கா ரத்தா, னெறியுறுசெய் கையைபுறுமாற் பள்ளத்தா லோடு
கதி நீர்க ளேபோல். 907

திதகங்கா ரஞ்சடமாய்ப் பயனிலியா யவசமாய்ச் சீவ னாலே,
சாதமுறு மிதுசிறுவா மயக்கத்திற் பேய்தோன்றுந் தன்மை போ
லா, மோதியசீ வனுநதொழிலே வடிவாய்க்காற் றுருவாகி மிதய
முற்று, மேதகைய சுருமார மாபுள்ளே மறறெனறான் மேவி
வாழும். 908

ஆற்றுமதத் துவவறிவென் றறிந்தேனீ தறிபொருளா லமு
க்கு மேவா, தேற்றுமென துருவமா யசீரணமாரு சித்துருவாற்
சீவன் வாழந், தோற்றுபொருள் களின்மயங்குஞ் சித்துருவாற்
சீவன்வாழ் தொடாசசி கூறிற், காற்றதனான் மணமபோ லும் பள்
ளததா னீபோலுங் கருதுங் காலே. 909

பொய்யாகிச சடமான வறிபொருளின் புணாசசியாற் போத
ருப, மையான சடமாகுப பெருநீருட கனல்போற்றன் வடிவை
விட்டு, மெய்யான சித்துருவ மிப்படியே யறிபொருளை மேவ
லாலே, யையோபொய் யாய்ச்சடமா மறிவினா லறிவிகக வறிநத
தன்றே. 910

இந்தவறி வெத்தாறகா ணப்பட்ட தென்னில்வே மேது மில்லை
யநதமிலகா லததாலே யறியவேண் டியதறிநதே னமம வமமா
முந்துவறி வினபரபபை முடிவாக மனங்கரண முதல வெல்லாஞ்
சிறதனைசெய் யாமையா லுதிததனவாஞ் சிறதிததாற் சேரப்
பொய்யே. 911

எல்லையில்பே ரறிவேயிங் குளதிதனைப் பேருண்மை யென்
றுரு சொல்வா, ரல்லலுறுங் களங்கமறச சமமாகி யகங்கரமில்
வடிவ மாகித், தொல்லையொளி யொருகாலே துலங்குவதாய் நித்த
பரி சுத்த மாகி, மல்லலுயர் பிரமமெனப் பரமமெனப் பெயா
பெற்று வழங்கு மன்றே. 912

இவ்வாறு தினந்தோறுந் தன்சொருபத் தேகளிக்கு மிதய
நோக்காற், றவ்வாத பகுதிநிலை யாயாசை போய்ச்சங்கஞ் சற்று
மின்றி, யொவ்வாத தொந்தலைபோய்த் தொழிலின்றிப் பற்றுவி
டொன்று மின்றிக், கவ்வாத வியறறொழில்செய் துயர்பரமப்
பெரும்பேற்றா கருத்து முற்றி. 913

உள்ளுறுபூ ரணமெய்தி யுவமைசுட்கப் பாலாகி யொருவ
ராலுந், தெள்ளியள விடவொண்ணு நிலையாந்தன் விவேகத்தின்

செறிபழக்க, வெள்ளமுறத்தன்சொருபம் வெளியாய்மென் மலர்க்
கொடிபோல் விளக்க முற்றா, னெள்ளரிய வபிநவமாம் பேரெ
ழில்கூ ரிவன்பொலிவை யினிது நோக்கி. 914

கண்டறியா வழகிதென மிகவியந்து சிகித்துவசன் கழற
லுற்றான், பண்டையிள நலமீண்டு படைத்தனைபோ லலங்காரம்
பலபெற்றாய்போ, லண்டரமு துண்டனைபோ லார்க்குமுற வரிய
பத மடைவுற்றாய்போன், மண்டுகின்ற வானந்த நிறைந்தனைபோற்
பொலிகின்றாய் மாசி லாளே. 915

போகத்துக் கிரங்காது சாநதமா யூற்றமாய்ப் பொலிவுண்
டாகி, யேகத்திற் சமமாய்க்கெம் பிரமா யுனதுமன திருப்ப
தென்னே, தேகத்திற் பெறுமழகுஞ் சித்தத்திற் பேரழகுஞ்
சேர்ந்த தெங்ங, நீகறபா லுரையென்னக் காதலற்குச் சூடாலை
நிகழ்தத லுற்றான். 916

கிஞ்சிலுமின் நிககிஞ்சில் வடிவான விதுவிட்டுக் கிஞ்சி லன்
றி, ளிஞ்சுமொரு வடிவுறறே னதனாலே சீருடைத்தாய் விளங்கா
நின்றேன், கிஞ்சிலே கிஞ்சிலெனச சுபாவநிலை யாயுதயங் கெடுத்தி
யின்றாய், விஞ்சுவதே ததையறிந்தே னதனாலே சீருடைத்தாய்
விளங்கா நின்றேன். 917

அருந்தாமற் தூரிதாம போகங்க ளருநதினபோ லமைந்தின்
புற்று, வருந்தாமல் வீருப்பு வெறுப பிலவதனா சீருடைத்தாய்
வாழா நின்றேன், பெருங்கோபம் பற்றிரண்டுஞ் சிறுதொழிற்பாங்
கியாறிவாம் பெரிய பெண்கண், மருங்கேசாத் திரநோக்கிற் கனிக
கின்றே னதனாற்சீா வாழ்வு பெற்றேன் 918

கிஞ்சின்மாத் திரமுருவி லாதவுல சூக்கெல்லாங் கிளர்தே
வாகி, யெஞ்சலில னென்றென்பா லின்புறுவ னதனாசீ ரெழில்
பெற்றேனான், புஞ்சமுறு மிவையெல்லாம் விட்டனன்வே றே
பொய்யு மெய்யு மாகி, விஞ்சுமது முற்றுமடைந் தேனதனாற் சீரு
டைத்தாய் விளங்கா நின்றேன். 919

கண்ணுற்பல் கரணத்தாற் கருததாலிங் கெதுகாண்கே னது
தான் கிஞ்சி, னண்ணும லதற்பிறிதாய்க் கிஞ்சிலா தொன்றுள்ளே
நன்றாய்க் காண்கேன், பண்ணான சீரிதெனச சூடாலை சென்ன
வற்றைப பற்றிப் பாரா, னெண்ணும னகைத்தவளைச சிகித்துவ
சன் வேறென்றை யியமப லுற்றான் 920

வஞ்சியிடை யாயிசையா ததுசொன்னாய் சிறியோர்போன்
மருளா நின்றாய், விஞ்சுதரா திபர்வாழ்வின் மிளிர்கின்ற யுன்னிலே
மிளிரா நிற்பாய், கிஞ்சிலைவிட் டுக்கிஞ்சி லாதடைந்தோர் முன்னிலை
யைக் கிட்டா ரென்னிற, பஞ்சிலடி யாயவந்தா முன்னிலையாய் வின
ங்குவதெப படியே சொல்வாய். 921

அருந்தலுறுப போகத்தா லகமகிழ்ந்தே னென்றதனை யகற்
று கிற்பார், பொருந்துமிடி யினாபோனிர்ப் பாக்கியரா மவரெங்ங
ன் பொலிவார் சொல்வாய், திருநதுறக்கான் பவைகானேம் வே
றேகாண் குதுமென்று செபபு கிற்பா, நிருநதுரைக்கு மிவ்வுரை
யை விடாமலவர் விளங்குவதெப படியே சொல்வாய். 922

ஆதலாற் பேதையா யறிவிலியா யலைபவளா யநேகஞ் சொல்
லாற், போதநீ களிக்கின்ற யெனவெடிக்க நகைத்தயலே போனான்
மன்னன், மதரா ளாதமகிரங்கித தன்னறிவி னிளைப்பாறி மகிழா
னாகிப், பேதமா யென்னுரையை மன்னனறிந திலனென்று பேசுந்
துளே. 923

பின்னருமன னனுந்தானுந் தலைநாட்போற பேதமறப பெ
ருநாள் வாழ்ந்தாரா, துன்னுமமை வாயாசை யொன்றுமிலா திருந்
துஞ்சு டாலே தானே, யுன்னியுப ராகாசந தனிரடக்க வியற்றுது
மென் றுறுபோ கங்க, ளின்னலற வனைததையும்விட டேகாரதச்
சுகாசனத்தி லிருக்கை யெய்தி. 924

நாயகனை யிமைப்போது நீங்காதா ணல்லமுதா ஞானந
தன்னை, யாயவனுக் கநேகவுபா யத்தினு லறிவித்து மனைய மன்
னன், றாயறிவி லிளைப்பாறப பெற்றிலன்மா யோகினியாஞ் சூடா
லலைக்கு, மேயகுணங் களுமறிந்தா னில்லைப்பா லகாவிஞ்சை மே
வா தாறபோல. 925

ஒல்லும்வகை யுரையென்ன விராவகன்கேட் டலும்வசிட்ட
னுத்த ரிப்பா, ணல்லவுப தேசநதா னம்பிக்கை மாத்திரத்தை நன்
றாய்ச் செய்த, லெல்லையிலா வறிவுக்குச் சுத்தமா மகனறிவே யேது
வென்று, சொல்லுதலு மீண்டநத முனிதனுக்கு ரகுநாதன்
சொல்லு கிற்பான். 926

மகனறிவே யேதுவென்றிற் குருவசன மேதுவாய் வருவ
தெவ்வன், மிகுமறிவுக் கெனக்கேட்ப வசிட்டனதற் குரைசெய்

வான் விர்த வெற்பி,னகல்வனத்தி லொருவேடன் பெருங்கும்பி
யவனொருநா ளடவி தன்னிற,புகுநெறியிற பலகறையொன் றினைக
கெடுத்தித் தேடினான் புலமப லோம. 927

மூன்றுநா டேடியபின் முழுமதிநேர் மணியொன்று முன்
னே கண்டா, னேன்றுபல கறைதேட வேழலகும் பெறுமணி
யை யெதிராதான் வேடன்,ஞான்றவுப தேசததாற கல்வியான் ஞா
னமுறு மதுவே போல, வுன்றுறவொன் றைக்கருத வொன்றுவெ
ளிப் படுங்குருவி னுபதே சததால். 928

நலனுறுபே ரறிவுக்குக குருவசனங் காரணத்தை நண்ணு
தேனும், பலகறைநன் மணிககேது வானுறபோ லேதுவாய்ப் பல
த்தை நல்குங், குலவுகிகித துவசன்றான ஞானமிலா மையின்மோ
கங் கூடிச் சாலச,சுலபமுறு தன்செலவம் பெருங்கனலென் றெண்
ணியே துன்ப முற்றன். 929

அருந்தானம் பலகொடுத்தான றவமிகச்செய் தான்மீர்த்த
மனைத்தாந தோய்நதான, வருந்தாமை யவற்றாலும் பெற்றிலன்
பே ரிடராலே மனநொந தோநா, ளிருந்தானே காந்தததின்
மடிமேலே சூடாலை யிருக்கச செய்து,பெருந்தாப முறுகின்ற துய
ரெல்லா மவளுக்குப் பேச லுற்றான். 930

ஆண்டவர சினும்புகிதத செல்வத்து மின்றுநா னாசை
யற்றே, னீண்டவனம் புகநயநதேன துக்கசுக மாபத்து நிதிசு ளெ
ல்லா, மாண்டவனத துறைவேரைத துயாசெய்யா புவிபொருட்
டான் மயங்க வேண்டா, காண்டகுதன கிளைநாசந தோன்றாத
நாட்டினும்வன் காடு நனறே. 931

பற்றின்றித் தனியிருக்கு மனததைப்போற பனிமதியும் பது
மத் தோனும், பொற்றிள்ளே ரிரதிரனுஞ் சுகமடையா ராதலிற
கான் போகு மென்னைக், குற்றமென விலக்கலை கணவார்நயந் தது
விலக்கா குலத்தின் மாதர், சிறறிடையா யென்றுரைத்த மன்ன
னுக்குச் சூடாலை செப்ப லுற்றான். 932

வசந்தநாண் மலர்விளங்குஞ் சரற்காலங் கரீய்விளங்கு மரபு
போல, விசைந்தநாட் செய்ததொழில் விளங்குமாற் சரையாலே
யாக்கை நைநதாற், பசைநதமா லறவனமே போகலா மிளமைநா
ட் பான்மை யன்று, மசைந்திடா தொழிகவெனா சூடாலை சொல்
லியதற் கரசன் சொலவான. 933

தடாதொழிவா யேகார்த வனம்புகுந்தே நிற்பேனான் சற்றுந்
தாமேன், படாமுலை சிறியையா லுடன்வருதற்காகாரீ பாறைத் தா
ங்கி, விடாதிருத்தி நன்மனையிற் கணவரகன் றறகுடும்ப மெவிவு
றும், கொடாதளித்தல குலமகளிரா விரதமென நீர்படிவான்
கிளநது போனான். 934

பகற்பொழுது சென்றதற்பின் சந்திய திகள்பண்ணிப் பா
வை யோடுரு, சுகித்தமளி யெனநிலத்திற் றுயிலவுறா னள்ளிரவிற்
றுயிலும் வஞ்சி, யசுத்திருபப மெல்லவெழும் தவளறியா வசை
யேகி யறிநதோர்க் கெல்லா, நகர்க்குளுலா வுதுமென்ன யாவ
ரையு நிறுத்திப்போய் நகரை நீத்தான். 935

சடமகலாப பெருந்திருவே யுனைத்தொழுதே னில்லென்று
தன்னோ டேகி, யடவிபுகுந தான்றினமோ பன்னிரண்டிற் பலகி
ரியு மாறு நீங்கிப், படாசனங்கள் செலங்கரிதாய் மநதரவெற புக்க
கருகாம புழுவும் புக்கான், மடலவிழ்பங் கயவாவி மலாப்பொ
ழிலரு ழுவ்விடத்தில் வசிப்ப தானான். 936

சாலையமைத் தான்மூங்கிற றண்டிழைத்தான் கமண்டலமுஞ்
சமைத்தா னாகு, மாலையுங்கந தையுங்கனிகா யமைப்பனபாத்
திரங்களுமான றோலுஞ் சேர்த்தான், மேலையா தவர்தொடங்
கிச சந்திய மமுஞ்செபமும் விடிந்த சாமஞ், சோலைமலர் பறிக்
தலிரண் டாஞ்சாம மிவவகையே தொழிலக ளாககி. 937

கடவுளபூ சனைமூன்றாரு சாமாநா லாஞ்சாமங் கனிகாய் கொ
ள்ளல், படரிவெல் லாஞ்செபமா மிவவாறு தவமபுரிந்தான பகாந்
த வேந்தன், மடவரலிவ கரையிரவிற் கண்விழித்தா டன்னருகு
மன்னைக் காணு, ளிடாமருவி வாழ்வகன்று வனம்புகுந்தா னரச
னென விரங்கி வாடி. 938

பதியொழிநது கதியில்லைக் குலமகளிர்க் கரசனைநாம் பயிறு
மென்னு, மதிநினைநது சாளரத்தாற் புறப்பட்டு வானேகி வானிற்
சித்த, ரதிகமிதோர் மதியெனன முகநதிகழப் போகின்ற ளா
ங்கே கண்டாள், கதிராவடிவா ஞாடிரவிற் றனிப்போமன் னனைக்
கண்டு கருது கிற்பாள். 939

இனியிவன்செய் வனவென்னென்' நெண்ணுதலு மேறசெ
ய்வ தெல்லாங் கண்டாள், கனிமொழியா டிரும்பினு ளின்றிவனை

நாஞ்சேறுங் கால மல்ல, துனியறப்பின் சேர்வதே விதிநெறியா
மெனமீண்டு தொல்வி நெறாள், வினவினர்க்கு மன்னவனோ கார
ணத்தே கினைவென்று விளம்பி யாக்கும். 940

அரசனொழுங் காற்புவியைத் தனிக்காத்தாள் சமநோக்கா லண
ங்கு போல்வாள், வரிசையுடன் பதினெட்டாண் டகன்றுகு டாலே
யுந்தன் மனையில வாழந்தாள், புரைசெறிகா எனகதிருநதான் சிகி
த்துவச னவன்பாணம போவ தறகு, விரவியநா ளிதுவென்ன விரு
ளிலே புறப்பட்டு விண்ணிற போனாள். 941

மாருதத்தின் கழுத்தேறி மறைந்துபோய் மந்தரமா மலை
யைச் சோரதா, ளாரமற மணிபூண்க ளின்றியே கருத்துலர்ந்த
வங்க மாகி, யோருடனின றதுகண்டா ளநிந்திலண்மா யோகத்தா
லுணர்ந்து மண்ணைக், கூறுமிடா சிறிதடைநது தன்னிலே மனத்
தோடு கூற லுற்றாள். 942

அறியாமை யறக்கொடிதந் தோவநதோ வதனுவீங் வரச
னொநதான், பிறியாத ஞானமும்போ கமுமவீடு மின்றளிப்பேன்
பிறிதொன் றில்லை, சிறியாணம் மனைவியிவ ளென்றிகழா வகை
வேறோர் தேக மேவி, நெறியாக வுணாததுவன்பே தைமைநீரு
நெஞ்சினைய் நிருப னின்றான். 943

பக்குவமா தலினிந்த விமலமனத தேயறிவு பறறிப பாயுந், தக்
கதிது வெவநெண்ணி யொருசிறிது தியானத்தாற றுன்வே ருகி,
மிக்கதொரு வேதியன்சே யாய்க்கணவன முறகுதித்தாள்
விண்ணி னின்று, மக்கணமே யவனோககிக் கடிதெழுந்தங்
கோர மனைத்துஞ் செய்தான். 944

பொன்னிறத்தன் வெண்டரள மாலையன்வெண் பிகிலுடைய
ன் புரிவெண் ணுலோ, னன்னிலத்தை விடச சிறிது மேனிறபோன்
றனைநோக்கி நடவிந் தென்று, தன்னிடத்தா தனங்கொடுத்தான்
சிகித்துவசன் மறையவன்செய் தானு மீண்டு, மன்னியறகைத் தவ
முனியே யுனைத்தொழுதே நெனறுமறு மாறறஞ் சொல்லி. 945

ஆதனத்தி லிருத்தலுமே மன்னுரைப்பான் துடவுண்மக னுன
ரீதான், போதவினாற் பயன்பெற்றே னின்றன்றோ வென்றுபல
பூசை பண்ணி, யேதமற விட்டதே வதையென்றே கருதினா
னிவனு மநதப், பூதலமன், னனைநோக்கி நின்குணமும் வினயமு
மார் பொருந்து கிற்பாரா. 946

அதனாலே நீழி வாழ்தியா லுபசாந்தமான நெஞ்சால், விதமான கற்பனையற் றரியதவம வீடுபெற மிகச்செய் தாலியா, சதவேள்வி வாசவனோர் வேரதனும் பதம்விட்டுத் தவவ னத்தை, யிதமாக நினைந்துறைத் லசிதார விரதமெனு மியற்கை யொக்கும். 947

என்றமறை யவனறனைப்பார்த் தாசனுரைப் பானிங் கென் னியற்கை யெல்லா, நன்றுணர்வுற றுயதேவ னுதலா லிதிலவியப்பு நண்ணற பாறறு, நின்றனை நீ யாபுதலவ னினபெய ரென் வருபொருளே னிகழ்தது கென்ன, வொன்றுமொழி யாதுரைப்பக கேட்டியென மறையவனசே யுரைக்க லுற்றான். 948

நாரதனென் றொருமுனிவன் மெய்ஞ்ஞான விளக்கொப்பா னன்னீர்க் கங்கைத், தீரமுறு பொற்றலத்திற் சமாதியிருந் தானந் தத் தியானம் வீட்டோ, நேரமிருப புழிவினையாட் டொலியொன் று செவியுறவந் நெறியைப் பாராததான், பேரழகி லாமபைதி லோத் தமையொப்பார திரண்டுசில பெண்கள வந்தாரா. 949

கங்கையினீர் வினையாட்டிற் களிப்புறுவார் புருடாயல் காணு வாறறற், சங்கையறத் துகிலில்லா ரவாவரத்தைக் கண்மெனந் தாவி யோடித், துங்கவிவே கருதுறந்து சுகமடைய வுயிரலைந்து தொடர்ந்து நிற்கும், பங்கமிலா நாரதனறன் மனநழுவிச் சுக்கில மும பாய்ந்த தன்றே. 950

என்னலுமே நின்மொழிபா மின்னமுதா லுளங்குளிராதே னென்னும வேறு, பன்னுமொழி பரம்பொருள்போ லறிவரிதாற் குவிததுனதுற பததி சொல்வாய், பின்னருபா பரம்பொருளை வருந்தியுங்கேட் கின்றேன்மேற் பேசு கென்ன, மன்னனுரை செ யக்கேட்டுச் சூடலை யாமறையோன மைந்தன சொல்வான். 951

நழுவுமன மெனுமத்த மதகயத்தை நாரதனா நல்வி வேகப், பழுதிலபெருந் தூணிலே நறபுத்தித் தோட்டியாற் பற்றிக் கட்டித், தழுவுபடி கககுடத்திற் றுதுவைவிட் டான்பாலைச சால வார் ததான, செழுமதியம் பாற்கடலில் வளர்வதுபோற் கருவளர்ந்து சிறந்த தன்றே. 952

• - குடசின்று புறப்பட்ட குமரனுக்கு விஞ்சையெனுங் குறைவில் செல்வப், படலங்க ளுண்டாக்கிப் பிதாமகன்பாற் கொடுபோ

கப் பதுமத் தோனுங், கடனென்று பேரனுக்கு மெய்ஞ்ஞானக் கரைகாணக் காட்டி விட்டா, னுடனந்நா என்னவனும் குடம்பெற லாற் கும்பனெனு மொருபோ பெற்றேன். 953

செய்யகலை மகனெனக்குத தாயாங்கா யத்திரிதான் சிறிய தாயா, மையில்சதுர் வேதமெனுந் தோழருடன் விளையாடி வந்தே னென்ன, வையவுனைத் தரிசித்தேன் பெறவேண்டும் பேறெல் லா மமையப் பெற்றேன், மெய்யிதுவென் றுன்மன்னன் குமபன தற் கிவ்வாறு விளம்ப லுற்றான். 954

எனையுரைத்தே னுனக்குமுத னீயாரென் செய்கின்ற யெனு க்கு நீயு, முனையுரைப்பா யெனறஹே மன்னனுரைப பான்பிற விக குள்ள மஞ்சி, விளையறுகா நகம்புகுந்தேன் சிகித்துவசன் போநாட்டில் வேந்தாந் தனமை, தனையிகழ்ந்திங் கிருக்கின்றேன் பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியா நின்றேன். 955

இப்பரிசே தவத்தொழிற்கு வேண்டினவெல் லாந்தேடி யியற்று நின்றுஞ், செப்பரிய துயாவிடடுப் பெருநதுயர்சேர்ந் தேனமுதற் தீருஞ் சான, தொப்பரியா யென்றஹே கும்பனுரைப் பான்குரவ னுணர்ந்து ஞான, மெய்ப்படவந் தாறசுகமாம் போது போக குங்கிரியை விநோத மன்றோ. 956

ஞானமில்லா தவர்க்கெல்லாங் கிரியையே கதியாநந் கிரியை வேந்தா, வினமுறு வாதனைமாத் திரமபலமா தலிற்பலமு மெய்த நல்கு, மானமுறு மிருதுவரின் முன்பலநக ளங்ஙனே மாய்தல் போல, வுனமுறு வாதனைமாய்ந் தாறகிரியை யுறுபலமு மொழிந்து போமே. 957

பலமதனை யொருகாலும் பலியாத சரவணத்தின் பரிசு போல, வலமருவா தனைதீராத கிரியையுமேற் பலந்தனனை யளிக்க மாட்டா, வுலகமெலாம் பிரமமெனும் பாவனையா லஞ்ஞான மொழிந்து போனான், மலமுறுவா தனைதோன்றா கானவினீ ருண் டென்று மதிப்பா ருண்டோ. 958

வாதனைமாத் திரம்விட்டாற் சரைமரண முறுபிறவி மருவா தான, தீதில்பத முண்டாகும் வாதனையோ டேசோந்த சித்தந் தானே, பேதைமையஞ் ஞானமாம வாதனைதீர் மனந்தானே பிறவா

ஞான, மேதமறு ஞானத்தா னேயமுணர்ந் தாறபிறவி யெய்தா
கன்றே. 959

ஞானமிக நன்றென்றே யபனமுதலாநல்லோர்க ணவிலா நிற்க,
நீநயவா திருநதனையென் யானூரீவ் வுலகெங்க னோந்த தெங்வன்,
றுனமுற விறக்குமென நினைகிலையென் பேதையாபோற றளர்கின்
றைய, னானகுர வரையிறைஞ்சிப பந்தம்வீ டெப்படியென் றறிகி
லாயென். 960

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினரைச சேவித்து நிரந்த
ரித்துப, பொறையுடனே வினாவினான் முததிபெறு நுண்ணறிவு
பொருநது மென்னு, மறையவன்போ தித்தலுமே கண்கணீர்
சொரிநதிரங்கி மன்னன சொலவா, னிறையவனே யறப்பதுமை
யுன்னுலே யுணர்வுறறே னேழை யானே. 961

மடமையாற பெரியவாதரு சேவையைவிட் டெதனியே வன
ததில் வந்தே, னிடாமேவு பாவமெலா மின்றொழிந்தேன் வனத
தினீ யெய்தி யென்னைக், கடனாக வுணர்த்துதலாற் குருநீயென்
பிதாரீயென் காத லோனீ, திடமான மாணாக னாய்தொழுதின்
றேன்கருணை செய்ய வேண்டும. 962

உதாரமிக வுண்டாகி யுணர்வுறறற் றுன்பமெலா மொழிப்ப
தாகிச,சதாகுகமாம் பொருளாக நீயறிந்த தேததனைச சாற்று கிற்
பாய், பிதாமகனொப பாயென்ற மன்னனுக்குக் கும்பன்றான் பேசு
கிற்பான், கதாவியெழு மனமொருபபட் டெனர்தியே லுனககுண்
மை கழறு கிற்பேன். 963

சொன்னதுகைக் கொள்ளாது விநோதத்தாற் கேட்பவாக்
குச சொன்ன வார்த்தை, பன்னியுமோர் பயனாகா திருளிலே
விழிக்குணாவு பலிப்ப துண்டோ,வென்னலுமன் னவனுரைப்பான்
வேதவிதி யேநீயிங் கிசைத்த வெல்லா, நின்னருளாற் கைக்கொ
ண்டு சத்தியமே நன்றாக நினையா நிற்பேன். 964

என்று மன்ன னுரைசெய்ய வெழிலார் குமப னுரைசெய்வா
னென்று மறியாப பாலகனுக் குரிய தந்தை யுரைப்பதுபோல்
வென்றி மன்னு நா னுனக்கு விளமடி முரையை வினவாது
நன்றி தென்றே கேளென்று ஞானந தோனற நவிலவுற்றான். 965

மன்னு வீதோர் கதைகேட்பாய் மற்றிக் கதையி னுறுபொரு
ளைப், பின்ன னுரைக்கேன் முன்னுளிற் பெரியோ னொருவன்
பெருஞ்செல்வன், பன்ன நின்ற கலைநூல்கள் பலவும் வல்லோன்
ஞானமிலோ, னன்ன னுயர்சிந் தாமணியை யறவே முயன்று தே
ற்றான். 966

மிக்க வருத்தத் தாற்றீர மேவ வேண்டு மெனுமுயல்வாற்
றக்க மணிகிட் டினவருந்திச சால முயன்றாக கேனகிடையா
தொக்க சுடர்மா மணிதன்முன் றேன்றி மதியின் விளங்கிடவு
றக்க மணியைக் கைக்கொள்ளா நாநா விதமாய் நாடுற்றான். 967

சிந்தா மணியன் நிதுவேறோர் சிறுமா மணிசிந் தாமணிதா
னொந்தா ராய்நது வாணுட்போய் துடங்கும போதல் லால்வருமோ
ரைந்தா லும்பா வியர்க்கெய்தா நல்லோர சிலாக்கு நண்ணலுறுந்
தநதாம் வினையை நினையாமற் றளர்நதாற் கடிதி னெய்திடுமோ.

மனித னுனென் றவமற்பம் வல்ல பங்கள் சிறிதில்லைத் [டுமோ
துனிசெய் நிர்ப்பாக் கியனெனக்குத் தோன்ற மணிமுன் றேன்றி
நணியின் னமுநதே டுதுமென்று நன்மா மணியை யெடுத்திலனாற்
புனித மணியும் போயினதாற் பொல்லா தார்க்கு நலனுறுமோ.

மீண்டும வருந்தித் தேடுற்றான் வெமபிச சிலநா ஞமுன்றளவே
யாண்டு மறைநது சிலசித்த ரவனை நகுவான் காட்டுவிககக்
கீண்ட வளையின் முறியொன்று கிடப்பக் கண்டா னறிவிலலான்
மாண்டசிந்தா மணியிதென மகிழ்நது வியநது கைக்கொண்டான்.

வெந்த மணியை மிகப்பேணி மிகக நிதியெல லாமவிட்டான்
வந்த மணியெல் லாமணிக்கு மறநிதித் னென்னென்றே
சிந்தை செய்தா னித்தேசந் தீயோ ருண்டு சுகமில்லை
யிந்த விடந்தீ தெனவனத்தி லிருந்து சுகிப்போ மென்றகன்றான்.

வாழ லாமென் றெண்ணிப்புன் மணியால் வருத்த மெலாமுற்றுத்
தாழ நின்றான் வேறென்று சாற்றக் கேளாய் புநதிககுச்
சூழ வறிவுண் டாக்குவிக்குந் தொல்லை விரத வனத்திடையே
வேழ மொன்று கரிகட்கு மேலா மிகவு முயாந்ததுவே. 972

வயிரத் தினுனை டறக்கூராய் வலிதா கியகோ டிரண்டுளது,
பயில்வுற் றிருப்புக் கயிறுறலே பாகன் பிணித்து விலங்கிட்டான்,

செயிர்பற நியபல் பிணிப்பாலே சிந்தை தளர்ந்து கொம்பிரண்
டாற, குயிலித துளவன கடடெல்லாங் குலைத்த தொருநாற கடி
கையிலே. 973

வில்ங்கு முறிந்த படிகண்டான் வேழத தலைவீழ்ந் துயர்பாகன்
கலங்கி வீழ்ந்தா னவனவீழ்க் கண்ட களிற் கருணையினுன்
மலங்க வதஞ்செய் யாதகல மறற்ப பாகன் மீணடெழுநது
சலங்கொண் டேகி யக்களிறறைத் தானே தேடி யெதிருற்றான்.

ஒருகா னிடையே யக்கரிபை யுற்றான் குழியொன றுண்டாகுகி
சருகாற கொடியான மறைவிததான நந்தி சிலநா டிரிந்தங்கே
வருகா லையிலவீழ்ந் ததுகுழியில் வந்த பாக னுறப்பிணிததான்
கருதா சின்ற துயரோடுங் களிற் நின்று திப்போதும். 975

தனது வீட்டிற சிறையிருக்குந் தனிமா வலிபோ னின்றகரி
முனமுன வீழ்ந்த பகைப்பாகன் மூளை சிதறிற் றெனில்வநது
வனவெங் குழியிற் கட்டுண்டு மயங்க வேண்டா மதுபோல,
வினவி நிகழ்கா லத்தானமேல விண்ணோக காதா மெலிகுவரே.

என்ற லோடுகு சித்ததுவச நெந்தாய் சிந்தா மணியாலும்
வென்றி வேழந் தனனுலும் விளம்பு கதையை விளக்குகென[தோ
நின்ற குமப னுரைசெய்வா னெடுநாற பொருள்கள் பலவுணர்ந்
னன்றி ஞான மிலலாதோ னனமா மணிதே டியவவனான். 977

என்ன வுரைத்த துணையாநீ யெல்லா னாலும் கற்றுணர்ந்து
மன்னு சாரதி பெற்றிலைவான் மணியென றதுதா னேதென்னி
லுன்னு வஞ்ச மறவெல்லா மொழித லாகுந் துயரனைத்தாந்
துன்ன லிலலா வதுதேடத் தொடங்கி யரசு துறந்தனையால். 978

மனையுங் கிளையுந் துறந்திவ்வன் வனத்தில வந்தாய நாடக
ன்று, யனைய சகலத் தியாககிறை வாகு மளவி லதன்விகற்ப, நினை
வில் வளர்ந்து விண்மூடு நீல முகிலபோ லுனைமறைக்க, வினைய சக
லத் தியாகமுய ரினப மல்ல மகத்தல்ல. 979

பிறிதொன் றுயாந்த துளத்துதான் பெருநான் முயன்று
லெய்துமென, வெறிய விகற்ப மனநிறைய மிகக் தியாகம போயி
னதாம், நெறிகொள் சகலத் தியாகமபோய் நினது தவமாம் வளை
யின்முறி, யறிவில் விகற்ப விழிபாறகண் டதுநன் றென்றே யழுங்
குதியால். 980

அளவற் றெளிதாஞ் சுகமகற்றி யரிதா யற்ப மாம்பொருளி,
 லுளமுற் றவரே யுயிராக்கொலைஞ ருயர்வஞ் சுகரென் றுலகுரை
 க்கும், வளமிக குயர்சிந் தாமணிநீ வந்த தென்றெண் ணியதவத்
 தாம், றளர்வற் றிலைபெற் றிலையொன்றுந் தந்தி யென்ற தினிக்
 கேளாய். 981

மதமா வென்ற துணையாகும் வயிராக் கியமும் விவேகமுமே
 யதனீள் கொம்பா முனகுணங்க ளானே மேற்கொண் டுழல்பாகன்
 விதமா வுன்னை மெலிவிக்கு மிசும்புஞ் ஞான மதனாலே
 சிதறா நின்ற யாந்தைகளாம் செலுதது மவறா கரிபோல. 982

இருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிசசா பாச மென்பனவாம்,
 பெருக்க விவற்றற் கட்டுண்டாய் பேசு மிரும்பின் மிகவன்பா,
 மிருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிசுநாட் செலவிற நேயந்தொழி
 யுஞ், செருக்கு மாசை மேன்மேலே திடமாய் வளருந் தீர்க்க
 முற. 983

முரிக் கயிறும் விலங்குகளு முறித்த தானே யென்றதுதான்
 பாரிச சுகமெல் லானீமுன் பறற நொழித்த படியாகுஞ்
 சூரிற் பாகன் வீழ்ந்ததுநின் றறவின் மடமை வீழ்ந்ததுவாம்
 பேரிசையைநீக்கிடிற் பின்னைப பிறவிதரும்பேதைமையுண்டோ.

போக மயலை விரத்தியிறை போக்க நினையி லஞ்ஞான
 மேக நினைநது வெட்டுமரத திருக்கும் பேய்போ னின்றலைபு
 மோக மறவே போகங்கண் முறறும் விவேகத் தால்விட்டால
 வேக முறப்போ மஞ்ஞானம வெட்டி வீழ்ந்த மரப்பேய்ப்போல்.

மட்டில் போக மெலாமொழித்தான் மடமைத தொடர்ச்சி
 யெல்லாம்போம, வெட்டி வீழ்ந்த மரநின்று வீழ்ந்த போமபுட்
 கூடுகள்போற்,கிடடி வனநீ யடைநதளவே கிளரஞ் ஞானமவீழந
 னுளதாம், மட்டில் சகலத் தியாகமெனுந் தனிவா ளாற்கொன்
 றிலையதனை. 986

அதனான் மீள முளைத்தெழுந்த வஞ்ஞா னத்தா லறநொந்
 தாய், மதமா வுககுப் படுகுழியை வகுத்தான் பாக னென்றது
 தான,றிதமா வுனக்குத் தவத்துன்புஞ் செறியஞ் ஞானஞ் சேர்த்
 தியதாஞ், சுதமா குழிமேன் மென்கொடிக யாகூர் தவஞ்சேர்
 நறநொழில்கள. 987

இவ்வா நின்று மிடர்தவமா மிர்தக் குழியி லுழக்கின்றாய், வெவ்வாள் வலிமா வலிசிறையாய் மிகுபா தலத்தி விருப்பது போற,றவ்வா மொழிமென் சூடாலை சாற்று ஞான மிழந்தனையே, னைவாய் சகலத் தியாகத்தை நழுவி னாயே னவிலகென்ன. 988

வேந்த னுரைப்பான் பாவிட்டேன் விடு விட்டே னிதிவிட்டேன் காந்தை தனைவிட் டேன்சகலத யாகங் கைவிட டதுமறமேன் றோநது புகலென் ற லுங்குமபன் செப்பு வானீ தேசமுதற் சார்ந்த வெல்லாம விட்டாலுஞ் சகலத் யாக மனறாகும். 989

எல்லாத் திலுமபற் றுண்டுனககவ் விசசை யெல்லா மறவிட்டு நல்லாக் குரிய நல்லின்ப நண்ணு கென்ன மன்னுரைப்பான் மல்லா புவிவிட் டதுசகல மன்றேல் வனமே யெனக்குளது கல்லாற நருவா னிறைகாட்டிற் காது லுறுவா தனைவிட்டேன். 990

இனிநான் சகலத் தியாகத்தை யெய்தி னேனென் ற லுங் கும்பன், கனியார் மாமு நெடுமலையுங் கழனறா சகல மன்றுனக் குத், துனியார் பறறுண் டனைத்தினுமத் துன்பர் துறந்தாற சுகமென்னப், புனிதா விதுவு மனறாகிற் புகல்வே னெனப்பூ பதி புகலும. 991

கந்தை தண்டு செபமாலே கலைத்தோல் பாண்டங் கமண்டலமுண் டெருதையிவற்றை விடுகின்றே னென்று கூட்டி யெயிரகொளுத்திச் சிறதை கனித்து வெற்றுடலாய்ச் சிககற றனன்பறறில் னென்றே முருதை யறிஞன் முகநோக்கி மொழிய லுற்றான் சிகித்துவசன்.

அமம வம்ம கடவுண்மக னுன வுன்ன லறிவுற்றேன், மம்ம ரொழிந்தேன் கேவலமாய் மலங்க ளற்றே னிதுவென்று, விம்மு சங்கற் பததெய்தா வேறென றறயா வையும விட்டேன், செம்மு பொருளின் றிரளெல்லாஞ் செநந மளிக்கும பநதனையே. 993

பொருள்க னெம்மட் டெம்மட்டுப் போன தெமமட் டம்மட் டுந், தெருளு மனநதான் சுகமடையுஞ் செயித்தே யந்தச சுகம பெற்றேன், மருள்செய் பநதங் களுமற்றேன் மாசிலாத திகம்பர னை, யருள்செய் சகலத் யாகத்தை யடைந்தேன் வேறென் னுள வென்றான். 994

கும்ப னுரைப்பான் சகலமும்விட் டிலை யிரந்தக் கூத்தாடல், வம்பு காணென் ற லுமன்னன் மனத்தி னினைநது மீண்டுரைத்

பான், வெம்பு கரணப பாம்புகள்சோ வெள்ளென் பூனுமுடலொ
ன்றே, யிம்பர் மீந்த தென்கிதனை யின்றே யெளிதின விடுகின்
றேன். 995

காண்டி யென்றோ வரையேறிக கவிழு மளவி லுயாகும்ப
னீண்டி தென்னே யிவவுடறு னென்ன குறைசெய ததுபேதாய்
மாண்டு பயனென் னிளங்கனறை வல்லே றடாநனு முனிவதுபோ
ருண்டி ழிழுந்து மெய்விடனுஞ் சகலத யாகி யாகாயே. [ற

எத்தா லுடல மசைகின்ற தெதுதான் பிறவி கருமத்தின்
வித்தாய் நின்ற ததுவிட்டால் வேந்தா வெல்லாம விட்டனனா
ரித்தா ரமிதென றலுமுடலை யசைத்துப் பிறவி நிறைவித்தாய்க
தததா நின்ற தேததனைத் ததன்று மாறு சொல்லெனன. 997

இயலா குமப னுரைசெய்வா னெல்லாச சகமு மிதுவாகி
வியனாச் சீவன் பிராணனென மேவு பெயாகள பலபெறுபு
பயனா சடமு மசடமுமன் றுகிப் பாரத சித்தத்தை
யுயாவோ சகல மென்றுரைப்ப ருலகு மிதுபந தழுமிதுவே. 998
சனன கருமங் களின்வித்தாயத தருவை யசைக்குங் காறறேபோ
றினமு முடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்த மிதனைத் தீவதுவே [ற
யனக சகலத் தியாகமதா மதுவே பரம வானந்தம
வினவு பிறவெல லாமிகவும் வெருவு கின்ற வெந்துயரே 999

சகலத யாகந தனைசெய்து சாரத னுயமற் சரமின்றிப்
பகுதி கிலைபாற் றெளிவுற்றா பரினற வடிவே ததுநீயாய
நிகழு வாயென றலுமனன னுரைப்பா னீரோன னெஞ்சுக்குப்
பகரு முதலாம வடிவேதெப் படிநான தீர்ப்ப துரையெனன. 1000

மற்றுங் குமப னுரைசெய்வான மனதுக குருவம வாதனையே
யுற்ற மனமென் னுரைக்குமுரை யுறுவா தனையின பரியாயந
குற்ற மெல்லாங் குளிர்திருக்குங் கூடா நானென் பதுதானே
செற்ற மனமா மரத்துக்குத் திகழும விதையாந்தோவேந்தே

ஆதியிலுண் டானவித னங்குரந்தா னனுபவமெய் யாயறுதி
யிவெ தாகி, யோதுமுரு வனறியிலே யுதிககு மத்தை யுரைசெய்
வர் புந்தியென வுரைத்த ஸந்த, நீதியுறு புந்தியெனு மங்கு ரத்தி
நிறைவுளர்வைக் கொம்பைச்சங் கற்ப மெனப், பேதமிவை யா
தலாற் சித்தம் புரதி பெரியமன மெனபதெலாம போக டாமே. ()

இளைபமன மெனுமபொல்லா மத்தின் கொம்பை பெப்பொ
முதும வெட்டிவே ரீர்த்து மாய்ப்பாய், வினையுருவா தனைபணைக
ள பலகாய் காய்க்கும் வேதனவா ளாலுள்ளே வெட்டின மாயு, நி
னைவறப்பற றறமவுன் மாகி வந்து நோந்ததுசெய் வாருள்ளே
நெஞ்சைச் செற்றே, மனையமரப பணைவெட்டற கெளண். மெ
னப ரதனவேரை யறுத்தலே யறநன் மெனபார். 1003

ஆதலினான் மிகநல்ல நெறியா லேநீ யந்தமன மரத்தின்வே
ரறுத்துச் சுட்டாற, சாதமுற தென்றலுமே மன்னன் சொல
வான் றனிமரத்தின் விததாகு மகம்பா வத்தை, மாதவனே சுடக
கனலே தெனலுங் கும்பன் மறுத்துரைப்பா னுனென மென்னு
கின்ற, போதவிசா ரதானே மனத்தின் விததைப் பொன்றுவித
குங் கனலெனவும பூபன் சொல்வான். 1004

என்னுடைய புரதியினு லெண்ணி னேனு விசாகநா னல்ல
மல வுடனு னல்ல, துன்னுபொறி களுமல்ல மனமு மல்ல தொடர்
புரதி யல்லவகங் கார மல்ல, வின்னசுட மாதவினு லென்னுங் கும்ப
னிலைவயனறேல வேறாநீ பிபமபு கென்ன, மன்னனுரைப பா
னெல்லாம் படைத்தறிதத மாசறுசின் மாததிரமாம வடிவ
நானே 1005

இந்தவடி வாமைனக்கோ ரேது கானே லிடாமனத்தா
ருவின்விதைபா மகங்கா ரத்தை, புரதுமவகை யறிக்கிலே னுந்த
வுந்த வோடிவரு மிதனுவர் னுடைந்தே னென்ன, வந்தணன்
சொல வானமனனு கார ணத்தை யன்றிப்போ காரியமுண் டாக
மாட்டா, முநதுமங் காரகா ரணத்தை நாடி மொழியென்ன
மீண்டரசன மொழிவ தானுன. 1006

அகமென்னுங் குற்றத்தின் கார ணந்தா னறிவாகு மவ்வறி
விக் கடங்கு மாமென், மிகவுங்காண் பவற்றிலறி வெழுத லாலே
மெலிகின்றேன் காண்ப வறறை விடுமா றெவ்வன், புகல்கென்ன
மீண்டந்தக் குமபன் சொல்வான் போதத்தின் காரணநீ புகன்
முற பின்னை, நிகழுங்கா ரணமுமகா ரணமுஞ் சொல்வே னினக்கு
நா னெனவதற்கு நிருபன் சொல்வான். 1007

புகன்றவுடன் முதற்பொருளுண் டாத லாலே போதமுள
தாமவைபொய் யானு லிலலை, யகங்காவே தனமென்னு மனத்
தின் விதது மடங்குகிடு மெனவதற்குக் குமபன் சொல்வா,

னுகந்தவுட லாதியுள தேற்சித் துண்டா முடலாதி பல்பொருள்க
 ளிலாத போதி, னிகழ்ந்தவறி வெப்படியே நின்ற தென்று நிகழ்த்
 தென்ன மீண்டநத நிருபன் சொல்வான். 1008

கரசரண முதலங்க முதலாய்ச் செய்யுங் கருமபல முளதாய்
 க்கை யாளுங் காயங், குரவலில தெனுமபடியென னென்னக கும்
 பன் கூறுவான் கார ணத்தைக் கூடாதென்னில, விரவியகா ரியந்
 தானு மிலதா மநத வேதனமு மயக்கமே மிகுமயக்கால், வருவன
 வெல் லாமிலதா மேது வின்றி வருபொருள்பொய் யாங்கழிறுநில
 வருநா கம்போல். 1009

என்றலுமே யாதிமுத லுள்ள வேதா வியற்றியபல் படைப்
 பாகு மிந்த ஞால, நின்றவவ னிதற்குக்கா ரணமல் லாத நெறியே
 தென் றலுங்கும்ப னிகழ்ந்து கிற்பான், துன்றுசிருட டியின்
 முன்பு வெறியாய்ச் சாரநந தொடாபிரம மேயுளதாய்த் துலங்கு
 மந்த, வொன்றொழிய விரண்டில்லாக் கார ணத்தா லுயர்வேதா
 காரணத்தை யுறுனென் றோத. 1010

காவலன்பாத்த் துயர்பிரமம வேதா வுக்குக் காரணமன் றோ
 வென்னக் கும்பன் சொல்வான், கேவலமச் சுதமநநதஞ் சார்தஞ்
 சுத்தங் கேடுபிறப பிடாதோற்றங் கிடா தென்றும், பாவனை
 யற் றடிமுடிவற் றொன்றாய்த் துனறிப பகர்வரிதாய் நாடரிதாய்ப
 பரம நிறகுந, தாவரிய வதுவெவந னேது வெத்தாற் சமைப்பவ
 லுய்ப் புகிப்பவனுய்ச் சாரு மாறே. 1011

ஆதலின லீதொன்றுஞ் செய்த தலல வடுததுளவிச் சக
 மில்லை யறிவு மட்டு, மேதகுசங் கற்பிதமே வேதா வாகு மெய்யாக
 வறிவின்றி வேறென் றில்லைச, சேதனமாத் திரத்துதித்த சிருட்
 டி யந்தச சேதனமே வடிவென்று செப்ப லாகு, மோதியசெய்
 வோன்புகிப்போ னிரண்டு மலல னுறுபவந்தீர் பிரமமே யுள்ள
 வெல்லாம். 1012

திடமுறநிச சயித்துள்ளே யஞ்ஞா னத்தைக் கிதைவித்தா
 லஞ்ஞானஞ் கிதைந்த தேயாம், படாகருமச கிதைவின லன்றி
 மோகம் பகர்நிலைமை நழுவாது பகரஞ் ஞான, மடைவுறத்தேயந
 திடிற்பழைய நிலைமை நீங்கா வாதிபத மாமதன லாதி தேவன்,
 நடமுறுசிற் சொருபத்தாற் றன்மனததாற் றுனேநித் தலுஞ்
 சிருட்டி நந்து நல்கும். 1013

ஆற்றுமதத் துவமான வதனூற்றினே யயனென்று சொல்ப
பட்ட தகில மாகித், தோற்றுமிவை யுபசார்தச் சொரூப மாகுந்
தோன்றலே யெனவொககுஞ் சொன்ன வெல்லா, மேற்றனவே
படைப்பவனின் மையினால் வைய மில்லையா மதனூற்பல் பொரு
ணோக் கில்லைத், தேற்று கின்ற விவ்வகையா லறிந்தே னன்றாய்ச்
சிவமானேன் வேறொன்றுந் தெரியக் காணேன். 1014

எனைத்தொழுதேன் பல்பொருணோக் கறிவினாலே யிப்படி
பொய் யாய்த்தோன்றிற நிப்போ தத்தா, னினைப்பிலுப சார்த
மாய் விசுமபி னைப்போ னிற்கின்றே னெனநிருப னிகழ்த்த லோ
டுந், தனைத்தருகும் பனுஞ்சொல்வான் நேச காலந் தடந்திசைச்
சுந் தனைத்தொழில்கள் சாரந்த வெல்லா, மனைததையுங்காண் பது
சுகத்தைப் பிறித்துக் காண்கை யதுநெடுநா ளிற்சார்த மாகிப்
போகும். 1015

சார்தமுற வழிவற்ற பிரம மாங்கே தனிதிற்கு மெனக்கும்
பன் சாற்ற லோடும, வேந்தனறி வுற்றுமிக விளங்கி நின்றான்
வெம்மாயைக் குகைகின்று வெளியி லானா, னூந்திறமே பண்தி
யறக் குமபன் சொன்ன வதுகுறித்துத் தனதாமித் தற்ப் தத்தே,
காந்தியுறச் சேர்ந்தொளித்தான் மனமுங் கண்ணுங் கடனொ
யற்றுனிறைந்தான் கணத்தி லாங்கே 1016

ஒருமுகூத்த மிருந்துணர்நது விழித்த லோடு முயர்கும்ப
னுரைசெய்வா னுளதாய் நன்றாய், நிருமலமாய்ச் சுத்தமா மிக
மெத தென்று நிருவிகற்பங் களுக்கெல்லா நிலய மாகித், நிருமிகு
மிப பதத்திலே சுகமாய்த் துனபந் தீரநதனையோ வுள்ளுணர்வு
தெளிவுற்றாயோ, வருமபக்க மொழிந்தனையோ ஞேய நன்று
யறிந்தனையோ காண்பனகண் டனையோ வென்றான். 1017

நரபால னதற்குரைப்பான் பகவனேநின் னருளாலே பெருஞ்
செல்வ நலத்தான் மிககுப, பரமாகி யனைத்திற்கு மேலாய் விஞ்ச
பதங்கண்டே னகோவகோ பரம ஞானந், திரமான பெரும்பெரி
யோர் கூட்டங் கிட்டாத் தெள்ளமுதாய்ப் பேரின்பந் தேங்க நல்
கும், வரமாதின் கூட்டத்தா லொருகா லத்தும் வாராத நல்லமுது
வரப்பெற் றேனல். 1018

அனந்தமா மிவ்வமுத மெனக்கு முன்னு ளரிதான தென்ன
வெனக் கும்பன் சொல்வான், மனநதனிலே சாந்தியாய்ப் போ

கங்கைத்து வன்பொறிமீண் ளுமடமை மாய்ந்த போதே, புனந்
தருசெங் குசும்பை ரழுக்குப்போன புடவையிலே நிறமுறல்
போற் புதலவர் நெஞ்சிற, கனநதருநற் குருவசனங் கலந்து நன
றும் காயமலங் களுமரத்தின் காய்கள போறபோம. 1019

உள்ளத்தி லிருமையென வொருமை பென்ன வுன்னுதலஞ
ஞானமிவை பொழிதன் ஞானந, தெள்ளுறற கதியுமது தெளிந்து
முத்தி சோநதனைசித தமுமனிடடாய் செல்வ னாகித், தள்ளுறற
மலநீங்கி மௌனி யாகித் தனிநிறபா யென்றலுமே தமைபு ணா
நதோர், கொள்ளுறற தொழிலெல்லா மனதத தன்மோ கொளம
னமன் றியினடக்குங் கொளகை யெனனோ. 1020

உரையெனமன் னவனகேடபந் குமபன சொல்வா னுள
மென்று சொன்ன துவே ரென்று மன்று, கரைபறுபல பவநதரு
வா தனையே யுள்ளங் கண்டதனை யறிந்தாலக கவலை யிலலை, வரை
யறககண் டவாகருமங் களிற்சரிக்கும் வாநனைதான் மறுபிறப்பை
வழங்கா தந்தப, புரைமனஞ்சுத றுவமென்பா சித்தமென்று
போத மிலலாச சித்தததைப புகலவ ரனறே. 1021

ஞானமனஞ் சததுவமே யென்று சொல்வா ஞானமிலா தாா
சித்தநடையி னிறப, ினமறு ஞானிகள்சத றுவததேநிறப ரே
தொன்று சுவர்க்கம்மீ டெல்லா நலகு, மாளவையெல லாமவிட
செ சமமாஞ் சோதி யானுலே தாகுதியிங் கஞரீ யாகு, மூனமுறு
பொருளொன்றுங் கைக்கொள ளாம ளுள்ளமசை வறநிறபா யுறு
தி யாக. 1022

நெஞ்சிலா தவர்பிறவி நெடுநூ ரமபோ நீணிலத்திற றுய
ரொன்று நோநத தல்ல, வஞ்சுமன மசைதலிலுண் டான தாகு
மசைவசையா மைகளிரண்டு மயிகக மாக்கிச, சஞ்சலமாற நிச
சித்தாம் படிநில்லென்னத தரணிபன்சொல வானயிககஞ் சாவ
தெங்கன், விஞ்சுமசை வசையாமை யிரண்டுமொன்றாய் விடும
படிசொல லெனக்குமபன் ளிளமப லுறஞன். 1023

உவரிநீர் போலுலகெல லாமொன்றான வுணர்வுமாத் திரம
துதா னுற்ற புந்தி, கவர்வுறுத லாலசையு நிறையு நீர்தான் கல
லோலத தாலசையுங் கணக்கே போலச, சிவமுணர்வு மாத்திர
மெய்ப் பிரம மாதித் திரன்பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் சகமென்
றெண்ணித், தவமருபே தையர்காண்ப ரறிவு தானே சற்றைசைநத
மாத்தி ரத்தாற சருக்க முண்டாம. 1024

உண்டான சிருட்டிதா னன்றூப் பார்க்கி லொழிந்துபோ
முறுதியா யுணரா வாறறும், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென்
பாபோல் காட்சியுறுவ கலைநூலாற கறஹோ சாவாற, றண்டாத
பரிசுயத்தாற் சிலகா லத்திற ருஷுமன நின்மலமாய்ச சசிபோ னிற
கிற, பண்டாய வதுபூதி மயமாய்த் தானே பாக்கியவான் களுக்கிற்
தப பாவை தோன்றும். 1023

உலகத னுதய நாச முண்மையை யுரைத்தே னித்தை
நலனுறச் செய்து நாடி நழுவுற நயந்த வண்ணம
விலகலற நெதிராத வெல்லா மெய்ப்பதத தாககி நிற்பாய்
திலகமாரு சொன்ன நாடு சோவனான் கால மீதே. 1024

அயனுல கினும்பொன் னூிற் றங்கனைக காணு னென்னிற
பயமுற முனியு மெந்தை நாரதன் பரிந்த மைந்த
ருயாகுரு முனியப் பண்ண வொருசுறறு மொண்ணு மனனு
மயலறப தே நிககி மகிழ்திதை நோககி நிற்பாய். 1025

போதுநா மென்னக் குமபன் மறைதலும் பூப னென்னுரு
சிதனரு சுததஞ் சாந்தந தெளளமு தூற லொககு
மீதொரு பதவி யென்னு ளிருந்தவா நென்னே யென்னே
கோதிலன் சுத்து வத்திற குளிரவுறச் செய்த தெனறான். 1026

ஆனவா தனைக ளின்றி யசைவற்றுப் பேரா னாகி
மோனமாய் கிருனி கற்ப மாய்ப்பறறு முறறு மற்ற
தானமே யமுநதிக் கற்போற றருவைப்போற சுவாபோ னின்றான்
போனரு டாலை பண்டைப பொற்கொடி வடிவ மெப்தி. 1207

அம்பரத தேகி யந்தப புரம்புககா ளவனி காவ
னம்பர மென்று காந்தா ணடந்தது வருட மூன்று
கும்பனுயக் கணவன் காட்டைந குறுகியாங் கவனைக கண்டா
டம்பமாய் கிருவி கற்ப சமாதியி ளிருத்தல கண்டு 1028

அறிவிப்போ மென்று சிங்க நாதத்தா லாதத மடடிற்
பொறியுற்ற திலலை மேன்மேற ரெனிந்திவன பூபன் றன்னை
மறியத்தன் னாதலும வீழ்ந்து மறிந்திலன் மறறென் னென்று
நெறியுய்க்குங் கும்பன் மேனி நேரிழை நினைப்ப தானான். 1029

உத்தமன் றற்ப தத்தோ டொனறினன வியப்பி தமமா
விததனி யுடலை பாரததா விதயத்தி னறிவின் விததாரு

சத்துவ சேட முண்டேற் றலைவனைப் புணர்வ மெல்லென்
றத்தியால் வாழ்து மன்றே லங்களை வடிவம் விட்டு. 1030

மறுபவ முறுத வண்ண மாசறு பதத்தைச் சேர்து
மறுதியீ தென்ன வுன்னிப் பரிசுத்தால் விழிபா லன்னு
னுறுமறி வுக்கு வித்தா யுற்றசத் துவசே டந்தா
னிறுதியற் றிதயந தன்னி லிருந்தது கண்டா ளென்ன. 1031

கேட்டலு மிராமன் சொல்வான் கிளர்மனந தீர மாய்ந்து
காட்டலோட் டம்போற் சுத்தக் கண்ணிலே கலந்து ளோருக்
கீட்டுசத் துவசே டந்தா நெங்ஙனே யிருக்கு மென்ன
வாட்டமின் ஞான மிக்க வசிட்டமா முனிவன் சொல்வான். 1032

வித்தினுட் பூவுங் காபு மேவல்போ லிதயந் தன்னிற்
சித்தின்கா ரணம தான சததுவ சேட நிற்கு
முத்தனாப் மனமி றந்தான் மொய்யுடல் போகா போகத்
தொத்தவின் பத்துன பங்கன சார்தலற் றொருமைத் தாகும்.

ஆதலா விராம னேயவ வணங்கு ளந்த மெய்விட்
டேதமி லாதி யந்த மின்றிப வறிவி னுட்போய்
மேதகு சத்து வஞ்சோ வேந்தனெஞ் சசையப் பண்ணித்
திதிறன் னுடலின் மீளச சோந்தனன் கூடா புட்போல். 1034

கும்பனமெய் யாகிப் பூமே லிருந்தனன் குழல்போற் பாடக்
தமபமா யிருந்தோன் மெய்யிற சததுவ குணஞ்சார போதந்
தும்பினேர் பாடடைக் கேட்டுப் பையப்பையச சூரி யன்சே
ரமபுயம் போலவி ரிந்து வவன்மன நிலையா யிற்றே. 1035

கண்டனன் கும்பன் றனனைக் களிப்புறு மனத்த னுகித்
தண்டலி லருளா லென்னை வாழ்விப்பான் றானே வந்தான
பண்டையக் குரவ னென்று பரவிரன் மலர்தூ யேத்த
மண்டல வேந்தன் றன்னை மற்றவ னோக்கிச சொல்வான். 1036

இங்குதின் றகன்ற நாடொட் டின்றள வுன்பாற் சித்தம்
பங்கற நின்ற தண்டர் பதியுதின் கூட்டம் போல
வங்கித மல்ல வென்ன வண்ணலே வாழ்ந்தே னின்னாற்
றுங்கமா யுற்ற விற்ப சமாதியிற் றுயரந தீரந்தேன். 1037

நிருவிசற் பத்தி லிற்ப நிறைந்தபொன் னுட்டு மில்லை
யொருமைமுற் றதனை மேவி யும்பரி லிம்பர் தன்னிற்

நிரிவனென் றரசன் சொல்லக் கும்பனுஞ் செப்பு கிற்பா
னரியவா நந்த வாழ்வி லயாவெலா மறவாழ்ந் தாயோ. 1038

பேதமே வடிவ மான துன்பங்கள் பேதித் தாயோ
போதல்போ தினிதாளு சங்கற் பத்தினிற பூண்ட் விற்பர்
திதென வேருஞ் செறுசு சமதரி சனமுற றுயோ
யாதினும் வீடு பற்றற் றியைந்தசெய் தின்புற றுயோ. 1039

எனலுநின் ளருளாற பங்கிற் றெய்வத்தா லெலாமவிட் டப்பான்
மனநிலை நின்றேன் மாயை கரைகண்டேன வருபே றெல்லாங்
கனமுறப் பெற்றேன் கேட்கக் காணவேண் டெவதொன் றிலலை
யனவா தழுதி றைந்தே னயாவற்றேன் பிறவி யற்றேன். 1040

பயமற்றேன் போக மற்றேன் பற்றற்றேன் சமமாய் நின்றே
னுபாவுற்றே னெல்லா மாணே னொருசெய லற்றேன் விண்ணு
ளிபலொத்த தெளிவாய்ச் சாந்த மெய்தினே னென்றான் மோகச
செயன்முற்றுங் கடந்த சிந்தைச சிசித்துவ சப்போ மன்னன்.

அவ்வகை யிரண்டு பேரு மாததும் தத்து வத்தின
செவ்விய விசாரத தாலுந் தெளிதரு மொழிக ளாலுந்
தவ்வறு நேய மிக்கோ தம்மிறு முணர்த லுற்று
வெவ்வன மோடை குன்று வேற்ற வெங்கும வாழ்ந்தா. 1042

இயலறி வன்பு செய்கை யிணையற்றோ பற்றும் விடு
மயலற விட்டுத் தென்றற கசைவுறு வடகுன ரொப்பா
பயிலுட் லொருகாற் றாளி படாவிபா ரொருகா னீறு
வியனுற வணிவ ரோகாற சந்தன விரையே சோவார். 1043

சிறிதுநா ளுடனே வாழ்ந்து தேமொழி வேந்தை நோக்கிப்
பிறிவுறு கணவன் சால வுதாரமாய்ப் பீடை யற்றான்
செறியெழில் விடலை யாகுஞ் செல்வமபூ மனையு மெல்லாம்
வறியபோ லவமாய்ப் போமால வாழுந் ரிலாமை யாலே. 1044

இழிவரு ஞானம் பெற்றோ ரியலபுறத் தானே வந்த
தொழிவுற விடுவ ரென்னி லுண்மையை யுணர்ந்த தென்னும்
வழிபடு மன்ன னம்பான் மணஞ்செயற கான தொன்றை
யழிவறு மறிவி னுலிங் கமைத்துமென் றுளத்தி லெண்ணி.

தலைவனை நோக்கிச் சொல்வாள் சதமக னுலகி னின்றோர்
நிலைபெற விழாவுண் டாங்கே நேருநா ரதரோ டியானு

முலைவற நின்றல் வேண்டு முயர்விதி வலிபார் வெல்வா
மலைமிசை யிரவி போங்கால் வருவனில் விரைவி லிங்கே. 1046

நீங்கரு முணாவி னோடு நீயிவ ணிருத்தி யென்றோ
தேங்கமழ் மலரின் கொத்தைச் சித்திதுவ சனுகரு நல்ச
யோங்கினள் ளிசுமபி லேகி யவனனிழி யுறாத மட்டிற
றுங்கிய குமபன மேனி தவிர்ந்துதன் வடிவ மாணு. 1047

இந்திர னிருக்கை யேய்ந்த வில்லம்புக கறிபா வண்ண
மந்திர நெறியின மன்னன் காரிய மரபிற செய்து
சந்திர வதனி மீண்டுங் குமபனாய்த் தலைவன் றனபால
வந்திழி வுறறுச சால வாடிப முகத்தன் போலாய். 1048

பனிபடா மதிய மென்னப பங்கப மென்னச சோமபி
நனிமுகம வாடிச சிந்தை யயாவிலா ணனுந லோடும
புனிதனு யகனு நோக்கிப் பொருக்கென வருந்தி பெந்தாய்
துனியுறு கினரா போனையும் துயரெனந் துடைத்தி யெனன.

தததுவ ஞான முறறோ தளர்வுறா மகிழார கருடப
பத்திரம பயின்ற நீரிற் பறையுமோ வென்ற லோடுந
குத்திர மேனிக குமபன விளம்புறு குழலின பண்போற்
சித்திர மாக வொன்றைச் சித்ததுவ சனுக்குச் செப்பும். 1050

உடலுள வளவுங் சன்மேந் தியத்துட னுறலசெய் யாரேற்
றிடமுறச சமசித தததே செற்பவ ரறிஞ ரலலா
சடாகளே யாவா தானே சாரவுறு மவத்தை வென்று
விடநினைத் தறிவி லாதார வினிலை மெலிநறு நைவா. 1051

திலமுள வளவும போகாத தயிலம்போற்றேக மட்டும
பலபல வவத்தை நீங்கா பற்றற் விவற்றைத் தீரப்போ
ரலகிலா விண்ணை வாளா லறுப்பவ ரொக்கு மனன
மலவுட லவத்தை நீக்கி லதற்கொகரும வாழ்வன் டாமோ. 1052

ஒருபான் ஞானேந் தியத்துடனு மொருபால கன்மேந் திய
த்துடனும், வருமா றுளதா முடலுக்கு மலரோன முதலா மெல்
லோருந், தேருள்பான் மையரா யினுந்தேக வவத்தை தீரா தென்
றுணர்கை, யருகா சின்று வழுவாம லறுதி யான விதிநெறியே.

கற்ற வறிஞ ரறிவிலை ரெலலாக காண்ப படுபொருளா
யுற்ற படியால விதிவசத்தே யுறுவா கடலி னுறுகோபோ

வித்த மறிஞர் சம்பந்தி நிலையாற் கைகா லசைதலினும்
பெற்ற வுடலம் விடுமளவும் பெயரா விதியைப் பின்செல்வர். 1054

இரங்கித் தேமபி யறிவில்லோ ரின்பத் துன்பங் களின்மூழ்
கிக்குரம்பைத் திரங்க னெடுத்தவற்றா குறையா விதியைப் பின்
செல்வா, நிரம்பப் புகனறே னுனபட்ட நெறிபிற துன்பந் தனைக்
கேளா, யரங்கட் குவமை யானதுன்ப மனபாக குறைததா லாறு
தோ. 1055

கொத்தா மலாதந னுளைபகன்று குதித்து வின்போய்ப் பொ
ன்னுலகின, மெய்ததா தையைச்சோந் திரதிரனமுன மேவி
மீண்டிங் குறவெண்ணித், தததா விண்ணின் நிழிநதிநலிந் கருகே
காற்றின றுடநெறிபா, விததா மணிகோ வுறவருவா நெழிவீப
பந்ததி லேகுதலும். 1056

ஏக லுற்ற ஞாவாச னென்னு முனியை பெதிகண்டு
மாக மடடி லடிதொழுது மற்று முனிவன றணைநோக்கி
நீக றுதத னுகிட்டுத்தாய நெறிநீ பிறனை விழைபவாபோற
போக லுற்று பென்றவனைப் போத முனிவுற மமுனிவன. 1057

இதுசொல லுதலா லீரவுதொறு மெழிலேந் திழையா யிருத்
தியென, முதுவனசாப் முரைத்தலுமம் மொழிகேட டிரங்கி முனி
தாளாம, பதுமம் புகழ்நது வேண்டுதற்குப் பாரததே னிமைப்
பின் முனிமறைநதா, னதுகண் ளெ நொந் திங்கணைநதே னணங்
கார தனமை யகலாதே. 1058

குருவா னவாமா தவர்முதலோர் கூட்டங் காணக் கூடாம, லுரு
ள்வாய் மகனா யெவவண்ண மிருப்பே னெனவுஞ் சிசித்துவசன்,
வெருவா தொழிநீ புலமடதலான மேவு பபனென விதிவலியால்,
வருமே வருக வுடறகல்லான் மாசி லறிநிற பற்றுதே. 1059

அறிவா லுயாரந் நீ துன்பத் தமிழ்நதற குரித்தோ வறிவற்ற,
சிறியா ரனறே வுள்ளயாவா ரென்று தேற்றித் தமமிறறும், பிறி
யா வின்ப துன்பங்கள் பிறிவற நிருந்தா சவவளவி, நெறியார் கும்
பற் கணங்குருவ நோவான போலவெய் யவனொளித்தான். 1060

அநதி வரலு நியமங்க ளாறறி யிருந்தா ரதுகாலே,
முந்து மாசன் முகநோக்கி மொழிவான குமபன றளாச்சிபொடு,
மிநத வுடலவிழ் வதுபோனமே லெழுதல போனின் நியங்குதல்

போல், வந்து பெருநா ன்னெடும்பெண்மை மன்னு வென்னை
வளைந்ததுவே. 1061

கூந்தல் வளர்கின் றதுபாராய் கொங்கை யெழுகின் றதுபா
ராய்,சேர்ந்து வருமே கலைபாராய் செறியு முன்பி னுண்டான,காந்
தை வடிவா னதுபாராய் காவ லாவென் றிரங்கினனாய்ச், சாந்த
முறுகும் பனுமிருந்தான் றலைவன் றுனுந் தளர்ந்திருந்தான். 1062

ஞான வானீ விதிநெறியை நன்று யறிந்தா யுறற்பால்
தான துற்று லீரங்கலையென றரச னுணைப்ப வுயர்கும்பன்
றுனுஞ் சொல்வா னிளிசசெயலென் றப்பா விதியை யார்தடுப்பார்
மேனி பெண்மை யாயிரவு மேவக் கடவே னென்றுரைத்தது. 1063

பாய லொன்றி லவ்விரவு பசின்னார் வெறிதே விடியளவின்
மேய பெண்மை தனைவிட்டு மீண்டு கும்ப வடிவாக
வேய விவ்வா றிராபபெண்ணு யிரவு போனும் குமபனுமா
யாய கன்னி யழியாம லமாந்தான் சினனாட் சூடாலை. 1064

அன்னாள் குமப மேனியளா யரசன் றனைப்பார்த் தொருபகலின்
மன்னு நித்த மிராப்பெண்மை வருமேன் மடவா ரியலபினறி
யென்னு ளிருப்ப தொருகணவ னெய்த வேண்டு முனையலது
பின்னா ரையுமு வுலகினுமியான் பேணே னனபாற் பெருமையினால்.

மனைவி யாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் நிகிக்கெப் போதுமெனை
யினைய தியற்றிற் தீங்குநல மிரண்டு மிலலை யெனலோடு
மனைய விருப்பே நன்றென்ற னரச னதுகேட் டலுங்கும்பன்
புனையு நலத்தா வணிமாதப புரணை யின்று புரவலனே. 2066

திங்க ளுதிக்குங் காலத்திற் செய்க விவாக மெனசசெப்பி
யங்க ணரச றெடுமேவி யணியு மணிபபூண் சந்தனங்க
டுங்க மலையிற் கொடுவநது தூய்நீர்க் கங்கை தனின்மூழ்கிப்
பொங்கு நெறியாற் கடவுளாதென் புலத்தோர தவத்தோர் கழல்
போற்றி. 1067

கிரியை யொழியார் பலமன்றமபா கிளர்கற் பகநல் கியவெ
ண்பட், றிரிய தெனசசாத் தினர்வெய்யோ னுயர்ந்த வெற்பி னி
டைசசென்றான், பெரிய விந்து தோன்றுதலும் பேச முறைமைக்
கிரியைகளா, லரிய நியமஞ் செய்துமணஞ் செய்தா னரச னப்
போது. 1068

இவ்வா றுயர்மந் தரவெந் பிடையே மணஞ்செய் திவர்கள்
கவ்வா லின்பந் துய்த்துக் கடஞ்சூழ் வனங்க டோறுஞ்
செவ்வாய் மயின்மன் னவனுந் திரிந்தார் தினமும் மூன்றில்
வெவ்வா ளரசன் றுயிலும் வேலை தனிற்சூ டாலை. 1069

சென்று சென்று மன்னன் றேச நீதி நடாத்தி
யொன்றும் பாய நன்னி லொழிபா தவன்போன் மீளு
மன்றன் மதனி கைப்போ மனைவி யான மாது
நின்ற சிலநா ளிற்பின் னெஞ்சி லொன்றை கினைப்பான். 1070

உற்ற போகங் களிற்புற றென்றா திவனுக் கென்றுந்
துற்ற போகங் களிற்றா சோதிப போமென் றெண்ணிக்
கற்ற மாயை யாலே கைத வம்மொன் றிழைத்தாளா
சுற்றுந் தேவர் நெருங்கசு சுரர்கோன் வனத்திற் றேன்ற. 1071

வந்த மகவான் நன்னை மன்னன் கண்டு வணங்கி
முந்து பூசை செய்து முதல்வ நீயிங் கெய்த
வெந்த வறமுன் செய்தே னென்ன விமையோ ரிறையு
மந்த மன்னை நோக்கி யன்பா லிவ்வா றறைவான். 1072

உனது குணத்தி னலத்தா லும்ப ருடனான் வநதேன
கனக வுலக முமக்கே கடவ தாமங் குள்ளோர்
நினது வரவு நோக்கி நின்றா ராமபை முதலோர்
வனச வதன மலர மாததாண் டனைப்போல வருவாய். 1073

கற்ப மளவு யிருந்து கடவுட் போக மெல்லாஞ்
சிற்ப மன்றித் துய்க்கச சீவன் முத்தி மன்னு
வற்பந் தாழா தடைவா யழைப்பான் வநதே னென்ற
சொற்பங் கிகளைக் கேட்டுத் தூய மன்னன் சொல்வான். 1074

அங்குந் துறக்கத் தின்ப மனைத்து மறிவே னெந்தா
யிங்கென் றங்கென் றில்லை யெங்குஞ் சுவாக்க மெனக்குப
பொங்குஞ் சுகமே யெங்கும் பொன்னு டதனல் வேண்டேன்
றங்கும் பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற் றுணைப்ப. 1075

மடங்கி யமரர் கூட்டம் வந்த வழியே போகத்
தொடங்கு மாயை பலவாற் சோதித் திடவு நெஞ்சு
மடங்கி விடுதல் கண்டு மயலோர் மாயை யாலே
தடங்கண் மயில்கு டாலை தனிச்சோ தனைசெய் தனளே. 1076

திங்க ஞாதித்த வளவிற செபித்துக் கங்கைக் கரையிற்
றுங்க வரசு னிருப்பத் தோகையன்னா புறம்போய்கு
கொங்கு மலரா னிறைந்த கோல வமளி யொன்றிற
றங்கு மொருதூத் தனைத்தான சங்கு பித்துப் புணாநதாள். 1077

சுந்தி முடித்து மாதை சார றேறுந் தேடி
வந்த வழியிற புணாநது மகிழு மவரை நோக்கிச்
சுந்தை விகற்ப மினறிச் சித்த மகிழ்ந்தங் கவரை
முந்த விடையு றறவோ முப்பகு மென்று போனா. 1078

போகி மறைநது முகுத்தம் போன பின்ன ரிவரும்
வேகி யாது போனா விதர பின்மை காண்பா
னேகி யமளித தொடர்ச்சி யெழிலும் வடிவுந் தோனா
யோகி முன்னா தினா னொ ளங்கி நாணி வணங்கி. 1079

மதனி கைப்பெயா மங்கையி மிவலணம் வருந்தி
விதன முற்றன போனிறப் வேந்தனுஞ் சமாதி
யதனை யுற்றிருந் தானறி வுற்றன பாபாதுக
கதம மகஞ்சரி புத்தியான மெல்லெனக் கழறும 1080

விரைவில் வந்ததென முயங்குறு மகிணை விடரி
நிரைவ ளைக்கையாய் நீண்டுபோ யின்பமே நிறையென
றுரைசெய் காலையின மதனிகை யுரைசெய்வா ஞாயந்த
புணாநி லாதவா நிறைவ ல பொறுப்பது புகழே. 1081

மாத ராரிய லளவறு பேதமாய் மருளுங்
காத லோவெனி லெண்மடி கருமமொன றறியா
ராத லாலென தருமபிழை பொறுத்தரு ளென்ப
போத பாபகன மதனிகைக் கிவவுரை புகன்றா. 1082

வானி லேமர முனைக்கிண முனிவெனகண் வாரா
தான மேலவ நிகழ்வரென றன்னமே யுனை
மேன யந்துபெண் னெனவிரும் பலனென்று வேந்த
னீன மில்லதோர் சமமுறு பாவையோ டிருப்ப. 1083

கண்டு சின்றகு டாலையுங் கருத்தினு னினைவாண்
மண்டி ராகமுங் கோபமும வேரற மாய்த்தான்
மிண்டு போகமுஞ் செலவமு மேவிடா விவனைத்
திண்டி றற்புயன ஞானத்தின் கரைகண்டு சோநதான. 1084

மறைதன் மட்டினி மதனிகை வடிவினை மாற்றி
முறைமை யானசூ டாலையாய் முன்னிற்ப னென்னு
விறைவன் முன்புகூ டாலையாய்த் தோன்றவு மிவளைப
பொறையி னின்றவ னோக்கில வியப்பொடு புகலும் 1085

வடிவும் வார்த்தையு மொடுக்கமு மற்றுள குணமு
முடிவி லாதசூ டாலேபோற றோன்றினை முன்னே
நெடிய கண்ணி நீ யாரென நிருபதி கேட்பக
கடிம ணஞ்செய்கூ டாலேநா னெனமற்றுங் கழறும். 1086

குமப வேடமு மதனிகை வேடமுங் கொடுநா
னம்ப னேயுனை யுணர்த்தினேன் ஞானத்தி னிலைமை
யிமபர் மாயையாற் சோதனை பண்ணினே னிவற்றைக்
கம்ப மின்றிய தியானத்தாற காண்குதி யெனன 1087

ஞான யோகமார் தியானத்தா னரபதி நோகுகி
மான ராசசியந் துறந்தது முதலிவண் வந்து
தான லஞ்செய்கூ டாலையாய்த் தோன்றிய தளவா
யின மின்றியே யாவையு முணர்ந்தன னிருந்தா. 1088

தியான நீங்கினன் புளகமே நிறைந்தனன் நின்னோ
டயாவு மன்புமீ தென்னெனத் தயங்குகூ டாலே
சுயாச லந்தழிஇ நெடிதிருந் கொன்றுமேற கூறு
னியாய மனனவ னுந்தத தமிழ்ந்தன னிமிடம். 1089

மடியின் மேலந்த வஞ்சியை வைத்தவ னுரைப்பான்
முடிவில் பேரிருட் குகைகிகா மோககின் நென்னை
நெடிய புந்தியா லுய்த்தனை யுனக்கெவா நிகரோ
கொடிம ருங்குலா யியற்றுகைம் மாறுமொன் றுளதோ. 1090

வருப வககடற் கரையிலாய் நிராசையை மருவுந்
தரும மேயிதற் கென்கைமமா றுளதெனச் சாற்றத்
தெரிவை யோதுவா ஞுணங்குபல் கிரியையிற் றியங்குங்
கருமங் கண்டுனை யுய்விக்க நாடினேன் கவன்று. 1091

நீயி தற்கெனை மேம்பட நிகழ்த்துவ தென்னே
மேய புன்றொழி னினைவுகள் சங்கற்ப விசுற்ப
மாய தெத்தனை யவையெலா மகற்றினை யனறோ
தூய நாயக வென்னலும வேந்தனுஞ் சொல்வான. 1092

ஐய மற்றன னுசையற் றேன்பிறி வற்றே
 னெய்ய விண்ணையொத தேன்பொருள் வடிவமாய் நுடங்கேன்
 செய்ய லாவதோர் கிட்டையுற் றேன்சித்த மசிழ்ச்சி
 வெய்ய துன்பமொன் றிலனிது வதுவென விளங்கேன். 1093

சோதி மண்டலத் தெழுந்ததாய்ச சுவரினிற படாமன்
 மீது விஞ்சுதல் குறைதலற் றிருபடதோர் விளக்கந்
 தீதி லாவெனக் குவமையாஞ் சுகத்தினைத் தீரநது
 யாது மேவிவின் ணிறபதற கிணையொத்து நின்றேன். 1094

உண்டெ னுந்தன்மை பென்னுரு வேறென்று முரைக்கக்
 கண்டி லேனத னுலெனைக கருணைசெய் குருநீ
 முண்ட கபபதந் தொழுதன னென்றவன மொழியத
 தொண்டை வாயவண் மேற்செயல சொலலுதி யெனருள. 1095

கசன்கதை.

தெளிவின் மிக்துயா சிகித துவ சன்கதை செப்பின னிவ்வாறே
 யளிய நிற்றியா லருந்தய ரணுகலை யனைபவ னெறிபோலக
 குளிரமு கசசுரர் குருமக னுணர்ந்தன னதுகுறித் துணாகென்ன
 வெளிபப டவவ னுணர்நதுள நெறியினை விளம்புதி பெனக்கேட்
 டான். 1096

குரிசில கேட்டலும வசிட்டனங் குரைசெய்வான் குருமகன்
 கசனெனபான, நெரிப தததொடு பதபபொரு டெரிநதுளோன
 றேவர்தே சிகனமுனபோய், விரிபி நபபெனுங் கூட்டினின றுயி
 ரெனும் வெங்கரி புறமபோகைக, குரிய வாறெது கூறெனக்கேட்
 டலு முமபாமந் திரிசொலவான் 1097

அனதத மாமக ரங்களுக குறையுளா யகன்றவிப் பவவேலை,
 கனத்த தோரசுக லததியா கத்தினுற கடககலா மென்றோதத்,தன
 த்தை யாதியாஞ் சகலமும் விட்டனன் றனியனுய்க கசன்சென்று,
 வனத்தின் மேவின நெட்டியான் டிருந்தனன் மறித்தவன் பிதா
 வந்தான். 1098

வந்த தரதையை வணங்கியே சகலமு மாற்றியே யெட்டாண்டு
 சிந்தை யற்றிருந துரதுபர் தீர்த்திலே னிமலனே யென்னென்று

நொந்து கூறலுஞ் சகலமு நீக்கென நுவன்றுமீ ளவும்போனான்
தந்தை போனபின் வற்கலை முதலிய சகலமு மறநீத்தான், 1099

பானு மாமதி முகிலுடு முதலிய பற்றறு சாறகால [தாதை
வான மொத்தனன் றமியனாய்க் கசன்சென்று வனத்தின்மீ ளவுந்
யான வன்றனை யெய்தின னனபினு லடிதொழு தயாவெய்தி
யான ணிந்துள வற்கலை முதலிய யாவையு மறநீத்தேன். 1100

யாது நீத்துமென் பாலினைப் பாறிலே னினிச்செய லேதென்னத்,
தாதை கூறுவான மனத்தையே யுலகெலாளு சகலமென றுரை
செய்வ, ராத லான்மன மகற்றுதல் சகலமு மகற்றுத லதனாலே,
கேத நீங்குமென் றகனறனன் மந்திரி கிளர்க்கு னிதுசெய்தான்.

சித்த மேதென நாடின னறிந்திலன் றேகமா திகளெல்
லாஞ், சித்த மனறெனிற் குறைசெயா விதனைபா ன நீர்ந்துமென்
பயனென்னச, சித்த மேதெனச ஈராகுந் விடததுறச சென்று
கேட் டலுமனனா, சித்த மாவது நானெனச செப்புலா சித்
தத்தை யறிவுறறோ. 1102

உயிரக ளியாவையு முன்னுற நானென வுன்னுபா வீனதானே
செயிரசெய் சித்தமென றுரைத்தலு மிங்கிது தீர்ப்பதுமிகவனபாம்
வயிர மாவது தீாவதெவ் வகையென மறிததுமா திரிசொலவான்
வெயிலசெய் துன்பமோ சிறிதிலையகங்கரம விடமிக வெளிதாகும்.
அலாக சககுமுன் னிமைக்குமு் னகங்கர மகற்றுத லெளிதாகும்
பலவு ரைப்பதென் னேகமா யநந்தமாய்ப் பரமசித் தேயாகிக்[குஞ்
குலவு சுத்தமாய் விண்ணிலு நண்ணிதாங் குறைவிலாப்பொருணிற்
சலன மறறதைப் பாவனை செய்துப் சாந்தனு யிடாதீவாய். 1104

சுத்த மிததையே யாதலி லகங்கரந தொலைதுபோ மெய்பான
தத்து வந்தனை நினைதலாற சித்திலே சாற்றகங் காமெங்கே
மெத்து நீரிலே புழுதியுங் கனலிலே மேவுதோ யமுமுண்டோ
நித்த ரூபத்தை நினைந்திவ னானெனு நிச்சய மறநிற்பாய. 1105

திக்குங் காலமு முதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பந்
தொக்க வன்னவற றுன்மறை யாமலே குக்கமாய் நொய்தாகி
மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன்றுமாய் மெய்யறி வொன்றேயாந்
தக்க விரலிலே நில்லென வுரைத்தனன் றிலைமையா முபதேசம்.

சிவன் முத்தனா நிலைமைபெற் றகங்கரந தீர்ந்தென தென்னு
மன், மேவு முட்பநதம வீழ்ந்துபோய்ப் புரதியில விகற்பங்களனைத

தும்போய்ப், பாவ முற்றிய கசனின்ற நிலையினீ பற்றுத லறநிற்
பாய், கேவ லத்திர்த வகங்கரம் பொய்மமையாங் கெடுத்தல்பற்
றுதல்வேண்டாம. 1107

பொய்ய தாமுயற் கொம்பினைப் பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா
ரைய னேபர போதநூ ணாததிலே யயலொன்று வருமாறென்
பொய்ய தாகிய வநேகபா வனையினைப் பொருநதலுபுன பிறப்பாகு
மைப மினறிய வேகபா வனையினி லுருநதுதல பவநதோதல். 1108

மித்தையா புருடன் கதை.

இருமைபோ டொருமை நீக்கி நின்றதி லெய்தி யின்ப ..
மருவுவாய் மித்தை யான புருடன்போல் வருநத வேண்டாங்
குரிசிலே யெனலு மெந்தாய கூறுபொய்ப புருட னானே
னொருபய னின்றித னுனப முற்றவ னுலேந்த வாறென். 1109

ஞானமா மமுதி னானே நலம்பெற நிறைந்த தேனு
மியானறி வுறவித தனமையியமபென விராமன் கேட்ப
மானமா வசிட்டன் சொல்வான் வள்ளலே நகைக்கு மூல
மானவிக கதையான் சொல்வ தறவியப புளது மன்னே. 1110

ஒருதலத் தேகாந் தத்தி லுற்றகு னியததி லுண்டாய்
மருவுமத் தலததி னிற்போன மாயைபெந் திரம யத்தோர்
புருடனுண் டஞ்ஞா னத்தோன் புன்மையா யினமைப் பண்பாய்
மிருதுவாம புந்தி யுள்ளோன கேவல மிருநத மூர்க்கன். 1111

வானிலே சுருண்டு தோன்று மயிாசசுருண் மருத்த லததிற்
கானனீ ரென்ன வன்னுன் றேன்றியே கலந்த பாழிற்
சூனிய மலாதொன் றிலலை யாதொன்று தோன்றிற் றங்கே
மானவ வதுவு மன்னுன் மறறவன் வளர்வு மாங்கே. 1112

வேறு மாயே யெப்போதும் விளங்குந தன்மை யவன்காணுன்
கூறு வாணோ சங்கறபங் கூடி னுண்விண் ணினைப்பேணி
பூறு படாமல் வைககுதுயீ துயர்ந்த தேயென் றுளத்துன்னித்
தேறு முவகை யுடன்விண்ணைச் சேமிப் பாணோர் விடமைத்தான்.

அந்த மனையில் விண்ணினைவைத் தனிக்கின் றோமென் றதி
லாசைப், பந்த முறலு மவன்விடு படாகா லத்தா லழிவெய்தி,

பிந்த மருத்தாற மரங்கம்போ விருது முடிவால் வருடம்போற்
சுருதி யொழிய வவன்கண்டு சேண்போ யினதென் நலமுற்றான்.

நில்லா வீட்டில் விண்ணையோ நீயெங் ககன்ற யொருகணத்தி
லல்லா யானு யெனவீட்டி னாகா சத்துக் கறப்புலம்பிப் [வர்
பொல்லா மனத்தான மீண்டங்கோர் புதிய கிணறு சமைத்தொரு
கொல்லா திதனி விருத்துமெனக் கூபா காச பரனான. 1115

கால மதனும் கூபந்தான் கழித லோடுங் கதறுற்றான்
சால வருநதி மீண்டங்கே தனைக்காப பதற்கோ குடம்பண்ணிக்
கோல முடைய தெனமகிழ்ந்து குமபா காச பரனான
னீல முகிலே யககுடமு நிகழ்கா லத்தா லுடைநததுவே. 1116

நம்பி நம்பி யடைநததெலா நாச மெய்தத் திருவிலியக்
குமப விண்ணுக கழுததற்பின் குண்ட மொன்றங் கேகல்வித்
தமப மென்று தற்பரனுப் சாரநதா னநதந் குழிந்நையுந்
துமபி கால மழித்துளதாற றுன்னு மிருளைச் சடாபோல. 1117

குண்ட விண்ணுக கழுததற்பின் குலவு நாற்சா ரகங்கட்டி
மண்டு மருந் கூர் தற்பரனுய வாழ்ந்தா னநத மனைநையு
மண்ட முழுதுங் கொல்கால மழிவு செய்ப வதற்கழுது
சண்ட பவன ளிடைபபட்ட சருகு போலத் தளாநதுலைநான்.

தடனார் நாற்சார்க் கழுததற்பின் மறகாப பதற்கோர் குகிற்பண்ணி
யிடனார் குதிர்புக் கவனிருப்ப விதுவுங் கால னிறப்பித்தா
னுடனே குதிரவின் னினுக்கழுதா னென்றே வீடு குதிரகுண்டங்
குடநாற் சார மென்பவற்றா குறைவில காலந் துயருற்றான். 1119

விண்ணே வீட்டி லடைததவனுப் வீட்டில் விண்டான் றுனாகி
யுண்ணே ஷுறற பெருநதுயரா லுழைக்கும பிழைக்கு மோரொருகா
லெண்ணி நிற்ப துதுபோவ துதுவென் றறியா னிவனென்று
புண்ணி யத்தின் வடிவானேன் புகல வீரன் புகலுற்றான். 1120

பொய்யா மனிதன் கதையாலென் புகன்றாய் மாயா புருடனையே
பையா விவன்விண் காத்தனனென் றறைநத தேதென் மருள்கென்ன
மெய்யாம் வசிட்ட னுரைசெய்வான் மிதபா புருட னென்ற விவன்
மையார் முகிலே குனியமாம் வானி லெழுநத வகங்கரமே. 1121

இந்த வுலகெல் லாமிருக்கு மிந்த விண்ணே ததுகிறைவுற
றந்த மின்றிச் சிருட்டிதனக் காதி தனிற்று னேனிற்கு

மைந்த வதன்பா லகங்கார மருத்திற் பரிசமவருவதுபோன்
முந்துதோன்றித் தனைக்காக்க முயன்றான வடிவாய் முனையாதோன்.

குவங் குண்டங் குடநாற்சார குதிரென பனவாங் குரம்பைகளை
மேவ நாநா விதமாக விதித்து மீண்டு மீண்டிழநது
தாவ முற்று னுடரோறுந தனைக்காத் தன்னென் றுகாச
பாவனைக்கே நிலைபட்டான் பாழே வருத்திப் பதைத்தனனால்.

விண்ணு நென்றே சேமித்து வீட்டா காச மாதிகளி [ாக்
னண்ணு மெலிவுற நிடுமித்தை யான்போல வருந்தா தொழிகமல
கண்ணு விண்ணின் மிகப்பெரிதாய்க் களங்க மற்று நுண்ணியதா
பெண்ணு லடங்கா வழிவிலசிவ மியலாத துமதத் துவநதானே.

அவ்வாத் துமதத் துவங்காண லாமோ வெவாகு மகப்படுமோ
விவ்வா றிருக்க வுடலிறந்தா விதயா காச மாததிரததை
வெவ்வா ளரசே நானிறந்தே நென்று மெலிவா விவேகமிலோர்
தவ்வா விசம்பு கடாதிக்காந தகாநத போது தணந்திடுமோ.

கடம துடைந்தால் விண்பிரியா காய மழிறந்தா லுயிரழியா [ய்த்
தடவி தாஞ்சின் மாததிரமாய்ச் சததாய் விண்ணி னுண்ணியதா
தொடரு மனுவுக் கணுவாகுளு சொருப மைநதா நானென்று
படரு மனுபூ தியினளவே பயிலுங் குடம்போ னசித்திடுமால்.

யாது மென்று மெவ்விடத்து பிறத்தல பிறத்த லிலதாரு
மோதும விவாத்த ரூபததா லுலகாய்ப் பிரம மேவளரு
மாத லாவீவ் வுலகெல்லா மடியு முடியு நடுவுமறப்
பேத மறப்பா வாயாவம பிறவாப பொருளென் றிடர்தீர்வாய்.

ஆபத் துக்கெல் லாநிலய மதிதத மவச மவிவேகம்
பாபத் துக்கு முதன்மடமை பவவித தழிவைப பறறியது
தாபத் துக்கோ ரிடமான தகவி லகங்கா ரந்தனை
நீபந் றில்லா வறிவாலே நீக்கி லதுவே நிமலநிலை. 1128

விரதத்திரய கதை.

ஆதலாற் காண்பவற்றி னுண்மைநிலை யிப்படியே யறியில் வையம்,
பேதமாய் வேறென்றிற் பிறந்ததிலை கயிறறிலராப பிறப்ப தே
போ, லாதபனில வேறிலையா தபமென்றே பாவித்தோர்க் காத பந்
தான், பேதமற வாதபனும்பேணுநிரு விகற்பமிது பேசுங் காலே.

பொன்னில்வேற் றுமையன்று கேழூர மெனநினையிற் பொன் னொன்றேயா, மின்னதே நிருவிகற்ப மென்பரா விரவிவெயி லென்று நாடின, மின்னுகதி ரிரவிக்கு வேறுபோ லாங்கண்டாய் விவித மாகத, துன்னுநா நாத்துவமவிட் டறிவதிலா நல்லறிவிற் றுணிந்து நிறபாய்.

1130

சங்கற்ப மெனுமபுரண சத்தியினைத தற்பாமந தானே தன்னாற் பொங்குற்ற வாயுவலை வைசசெய்யு மாறுபோற் புரிந்த போது [ப் சங்கற்ப விரியுருவா யபலபோலாய்ச சகவடிவாய்த தனைத்தா னாடி பொங்குற்ற மனமாகுஞ் சங்கற்ப மயமாமிப் புனியைக் காண்க.

தெரிபொருளென னுளதல்ல பொய்யுமல சொப்பனத்தின் றிரளபோற் றோன்றாந, தெரிபவன்கேட் போன்சொல்வோன் பரி சிப்போன மணங்கொளவோன செலவோன் மீள்வோன், புரிவன வெல்லாநதானே புதிதாரு மலவெல்லாம பொருளென் றோர்வாய், புரிதருநின் றொழிலெல்லா மலமறுசின் மாத்திரமாம பொருளே கண்டாய்.

1132

பெருமபொரிய வடிவான பிரமமே யாதலாற் பிறிதொன் றில்லை, வருமபொருளால் லாமறிவின் கனதையா யிருத்தலிலிவ் வைய மெல்லாந், கருமபுபலே யறிவேயாந் கற்பனைவே றில்லையாற் காணப் பட்ட, வருமபொருள்க டமிலறிவுண் டாதலினு லறிபொ ருணர் மனைதது மிலலை.

1133

ஆதலினுற் பந்தமயி டென்குளது வீடிதென வடுத்த பந்த, மீதெனவெண் னுவதெல்லாம வலிந்தகற்றி யபிமான மிறையு மின்றித், தீதுதவிா மெளனியாய்ப் பொறிவென்று மானமதந் திராமே லோனா, யோத்யநின் காரியஞ்செய் திராமனே யகங்கார மொழிந்து நிறபாய்.

1134

மோகத்தில் வருமைய மெல்லாமபோ யறுதிகிலே முற்றும் பற்றி, மாகததன மாபோகி மகததான தியாகியாய் வாழ்தி யெ ன்ன, மேகததை நிகாவள்ள லிமமூன்று குணங்களெவை விளம் பா யென்ன, யோகததை யுணர்முனிவ னக்குணமூன் றையுந் தோன்ற வுரைக்க ஹற்றான்.

1135

மூன்றுவகை விரதமெனு மிதுதனனைப் பிருங்கீசன் மோகம் போக, வேன்றுபரம பொருளறியும் விருப்பினு லேமகிரி வட கோ டெய்தி, வான்றுணையாஞ் சங்கரனைத் தொழுதிறைஞ்சி யிப்

பிறவி மயக்கை நோக்கித், தோன்றுணர்வி லாறுதலில் லாமையி
னான் மோகித்துத் துவண்டே னென்றும். 1136

இச்சகமாம் பழங்குடிலி விளைப்பாறி நான்றிரிவ தெங்க னென்று
மச்சமறு நிச்சயமா மொழுங்கையருள் வாபென்று மன்பாற்கேட்ப
நிச்சயமா யரனருள்வா னையமெலா மறுத்தறுதி நிலைமை பற்றி
மெச்சியமா கத்தன்மா போகிமாத் தியாகியாய் விடுவை யென்ன.

செப்பியவிம் மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகி யென்ற
விப்பரிசு விளங்கவரு னெனக்கேட்ட பிருங்கிசற் கேசன சொல்வான்
வெப்பமுறு மிராகமுனி வினபமிட ரதம்பாவ மிகுமிவற்றின்
றப்பில்பலா பலமிவற்றில் விருப்பமறச செய்வோனே தனிமா கத்
தன். 1138

மோனமுற வகங்கரமு மானமுமற் சரமுமபோய் முடுகி
வாடா, தீனமிலா தனசெயவோ னெனங்கணுமன் பறசசாட்சி யென
லா யிசசை, தானறவே காரியஞ்செய வோன்வெருட்சி யானந்தந்
தாக்கு றுதோ, னுனசம னாயத்தொழிலா விடாசுகங்க னுதயமுற
தவன்மா கத்தன். 1139

சனனத்தின் மரணத்தி லுதயத்தி லத்தமனந் தனினை ரீகி,
மனமொத்தோன் மாகத்த னெனத்தெளிவாய் மாபோகி மரபு
கூறிற், சினமுறறென் றினைக்ககா னெனறைவிரும பான்பகுதி
சேரத் துய்ப்பிபான், வினவுறற மாபோகி யிவனபெருமை பின்பு
நாம விளம்பக கேளாய். 1140

மிகவெருவ லானநத மில்லவாய் மயக்கமே விளைபப தான,
சுகமிடர்கள் புசித்தவற்றூற கலங்காதோன் சராமரணந் தொடரு
மாபத், தகலரசு மிககளுநன் றெனப்புசிப்போன் புளிப்புக்கைப
பழற்சி யுப்புப், பகர்நிறைவு குறைவுசம மாப்பபுசிப்போன் மாபோ
கிப் பான்மை யோனே. 1141

உப்பினியல் பெனநன்மை தீமையிரண் டிலுஞ்சமமா யொத்
து நிற்போன், றுபபுறுமா போகியா மகத்தான தியாகிக்குணஞ்
சொல்லக் கேளாய், தப்பிலறம பாடமிடா சுகமரணஞ் சநநமெ
லாஞ் சேரத் தள்ளுஞ், செப்பமுள புந்தியுளோன் மகத்தான
தியாகியெனத் தெளிநது கொள்வாய். 1142

அனைத்தாசை யனைத்தைய மனைததான தொழிலனைத்தா
மறுதி யாவூர், தினைததானு மேவாத புந்தியோன் நன்னைமகத்

தியாகியென்ப, ரெணத்தான வறம்பாவ மனமனனத தொழிலித
யத் தெல்லாந தீர்ந்தோன், ன்ணைத்தாய பிருவகீசா மகத்தான
தியாகியென விளம்பு மனமே. 1143

தெரிபவற்றி லெண்ணமாயக காணுமிவை யெவ்வளவத திர
ள்க ளெல்லாவ, கரிசநந றுய்விட்டோன மகத்தான தியாகியெ
னக கருணை யீச, னுரியபிருவ கீசனுக்கு முனனுளோ தினனிரத
வுயாநத நோக்கைப, பரிசயமுற யுபபிடி ததுத துயரொழிவா யுல
களிக்கும பதுமக கண்ணு. 1144

நித்தமுறு முதயமுள தாதியா குவதனநத நிமல மேக
மததகைய பிரமமே யுள துவிசுற பததெண்ண மயலொன நிலை
யித்திறமென நேபாவித த முககிலனுப்ச சுகமேவியியறறுஞ செய்
சுத்தனிம லசசாநத முறவெல்லா மேவுவாய சுத்த வீரா. [கை

திக்கிடாதிர பிரமமாய்க் கற்பனையெல லாமேவீச செய்கைக கொன
யோங்கியவித தாயப்பரம ரூபமாயப பெரிதாகி யுயரம கத்தாய்[ரு
விங்கியபா ல்ணையெல்லா நிறைவதாய மெய்ஞ்ஞான வீரா கிருசி
லீங்கிலதென யுடைப்பதா மாகாய பே ததுவே பெனறுமுண்டால.

அன்னியமா வேரிடத்தி விதுகிருசி லெனவென்று மசத
துஞ சத்தூந், துன்னதுறு தெனயுள்ளீர் திடகிலையா யகங்காரந
துடைத்து நிறபா, யுன்னுள்ளீர் முகமாகுப புறத்தினவரு வன
வெல்லா மொருவகு செயது, பின்னுதொழி விடாமேவா துருவ
மிலா வகந்தையனீ பிரிய வென்றான். 1147

இட்சுவாகுகதை.

அமுநது வசத்தி விருப்போனை யம்பு யத்தி வீரபோல
வெழுநத லோப மோகமுத லெககுற றமுமவன புறநலியா
முழுநது முதிதை முதறகுணங்கண் முகத்தி லழகாயச கிறிதகலா
விழுநது பாவ மெல்லாமபோ மிகுவா த்ணக்கட டறுமெல்ல.

வேகந தேயு முலோபகுண டெலியுங் காம வினையடங்கு
மோகம போயெவ கொளித்திடுமோ முடுகிக் கிளரா தைமபொறி
சோகந தாவி யடராது சுகமுமேலிட் டெழமாட்டா [கன
தாநநீரக குளிரநதுள்ளீர் சமநத்தான றிடுமா லெவவிடததும.

ஊனாபிறவிக் கடல்கடப்போக் குரிய விளைப்பா றுதலெய்த
நானா ரிந்தச் சகமெவங் னுடும் பரம னாராது
மானா விடய போகத்தா லாவ தென்னோ வெனனுமதி
தானும் பரம வுபாயமெனச் சாறறுங் கண்டாய் சமகுணனே. 1150

எங்கு நின்று வந்துளதிசு சிருட்டி யிதற்கெப படியுருவ
மங்கு முலக மெமமட்டு மற்ற ருடைய தெதுகால
மிங்கி தெதனு லெனவுணாததி யேறிக குறைந்த விபபிறவிப
பொங்கு மபககை வலையகலும புடபோ னீங்கும் வகைபுகல்வாய்.

என்ற லோடு மறப்பதிது மெண்ணில் காலத தோடேநீ
துன்று விவேக விசாலத்தாற சொனன வினுவே விதிப்பொருளைப்
பொன்று விகு மென்றுமனுப புகலவான சிறிதாக காணுமிவை
யொன்று மிலலைக கந்தாபப் பூர்போன மருபு மியிறசலம்போல.

கிஞ்சில கரணங் களுக்கெடாக கிளாவா னிலுஞ்சற றுய்முடிவி
லெஞ்ச லிலதா மழிவின்றி யிருந்த தென்று மானமாவாம
விஞ்சு மந்தப் பெருங்கண்ணு டியிலே நேய விரிவிடய
பஞ்ச பூத சிருட்டியெலாம பததி பாய்ந்தது விளங்கிடுமால் 1153

பிரமத் தினவா யொளியுருவாயப் பிறந்து பிறங்குளு சத்திகடாம
விரவிப் பிரமாண் டத்தினது மேனி யாகி நின்றசில
வுரவு பலபூ தத்திரளி னுருவ மாகி நின்றசில *
சுராபொற பதியாய் நின்றசில தோன்று சகத்தி னிலையிதுவே.

பந்த மிலலை வீடி.லலைப் படாதீர பிரம மேயுளதா
மந்த வயிககிப் மிலலையிரண் டிலலை யறிவே வளாரதெழுந்த
சிறுது தரங்கப் பங்கத்தாற நிகழு கின்ற நீர்போல
வந்த மிலலா வறிவுருவே விளங்கு மயலென் றிலதாகும். 1155

பந்த முததி நினைவுகளைப் பயிலா தோட்டி யுன்வசமாய்
முநது பிறவிப் பயமெல்லா முற்று மொழித்து நிலைநிற்பா
யந்த நீசங் கற்பினை வடைந்தாற சினமாத திரவறிவு
வந்து சீவத் துவமடைந்த வாரி யலையா வதுபோல. 1156

ஆதி காலத தெழுந்தபவத தனையுசீவ ருமுலகின்று
ரோது மின்ப துன்பமயக் குளத்துக் கொழிய வுனக்கில்லை
மீது தெரியா விராகுமதி மேவித தெரிதல போலவது
பூதி யளவா முயிர்காணும் பொருளாற காணப் படுமெனறே. 1157

கலைக ளாலுங் குருவாலுங் காண்டற கரிய பன்னுனே
தலைமை யான சாததிக்குசோ தனபுர தியிறை றனனாலே
நிலையில வெளியா நெறிபோவார் நெறிசோ காட்சி களிறபுந்தி
செலவு பற்றில் லாததுபோற றெவ்வாங் கரணங் களைக்காண்பாய்.

இனைய கரணங் களைப்பற்ற விகழத விரண்டு மியல்பல்ல
வினைசெ யுடல முதற்பொருள்கண் மேவு மியலபின் மேவிடுக
வனைய பொருளாக் புரதியினு லகல நீக்கி யதீதம
புனையுட் கரணத தினனாயெப போதும் பரம மயமாவாய். 1159

உடனா நென்னும புரதிற்ப புறற கட்டா மொருகாலு
மிடாதீர் வீடு விருப்பறுவோக கியலபன் றுகு மிப்புரதி
திடமாங் கிஞ்சின மாததிரமு மில்லாச சினமாத திரவடிவன்
றடவா னிலுநா னனுவென்னுஞ் சமமாம புரதி பிறப்பறுக்கும்.

தெனியுநீரி லுடபுறம்பு செறியும் வெயில்போற பொருள னைத்தி
லொளிகொ ளான்மா நினறிமொ லுருவ மெல்லா முடபுகுரது
வெளிசெய பணிக டொறுமபொன்னின் விசித்தி ரம்போல விளங்
லளிய வஃதல் லாவுருவா மானமா வுடைய சகமாதி. 1161[கிமொ

நாச வடவைக் கணல்படர நடுக்கஞ் செய்யுங் காலமெனு
மூசு கடலிற சகத்திரளா முடுகு நதிகள பலலுயிராம்
வீசு தரங்கத் தொடுபாய்ந்து நிறையா தந்த வேலையை
மாச மனஞ்செய் யகத்தியனா மானமா வென்று வகததுணாவாய்.

தான் லாதாய முன்சொன்ன சகத்தின் றிரளா யுடலமுத
லான பொருளின் சாலத்தை யானமா வெனப தறத்தாளி
ஞான சறபா வந்தன்னை நனிமேற கொண்டு மறைந்தோனா
யின மில்லா மதிவேந்தே யிசசை யான படிநிற்பாய். 1163

தனங்க ளாடே துயின்மகவைத தாய்தான் மறநது மிகத்தேடி
மனங்கன் றுதல்போற சராமரண மருவா தமமை யறியாமற
செனங்கன் சலித்துக் கெட்டேனான் செறியு நாத நிலாதவனா
னனங்கொள காயம போமளவி லழிந்தே னாவா வென்றமுவார்.

மதியோ டிரவி கதிவன்னி மணிக ளிறசே ரொளிக ளைப்போன்
முதிரு மரங்கள கனியிலையை முதலா யினபோ லருவிகளிற
பிதிருந னுளிகள் போறசாலப பிறங்கும பிரமத திடைதோன்றங்
கொள் புரதி முதலாகக் கற்பி தஞ்சே ரிசசகமே 1165

அதுதான் நிற்பார்க்கிடாநல்க யதுவே யதுவல் லாததுபோற்
 நிதமாய் நிற்கு மிமமாபைச் சித்தி ரந்தா னறபுதமே
 பொதுவா யங்க மக்களையும் புணரது பிறிவற றிருக்க வந்தா
 னிதமா யுயிரை யுயிராகாண திருக்க மயக்கு மிபாரையுமே. 1166

பரம விண்ணே சுகமெல்லா மென்று பாவித தாசையறிற்
 பிரம கவச னின்பமுள பெரிபோ னுது நானென்னும
 பொருளை நீக்கி நினைவின்மை வடிவா நினைவாற பொருளினித்து
 முருவ மில்லை நிராலமப முணர்வு சாந்த மெனநினைவாய். 1167

இதுவே நன்றி தனநென்னு மிதுவே வித்தா மிட்ரொழுங்குக்
 கதுதான் சமமா மங்கிலவெந் தழிந்தா லீடருக கவசரமென
 பொதுவாநல்கிவ கெணுமபேத மபாவமென்னும பொருவாளால்
 விதமாம புருட வருததததான் மெல்ல மனதில வெட்டுதிடால்.

நினைவான் முடிக்குவ கருமமெனு நீண்ட பெரிப வன்காடு
 தனை நீ நினைவின் மையினுலே தடிநது பரம பதமே
 வினைநீ ருளது விவேகத்தை மேவி பென்று நிலைநிற்பாய்
 புனைதா ரிக்கு வாகுவெனும புதமா னிறைந்த பூபதிபே. 1169

உலகின் பரப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு நினைவுக கப்பாலாய்க்
 கலக மடவா பொருளென்னுவ காக னழுளி நானென்னுவ
 குலவு மிருன்போய் விவேகநிலை கூடு மவ்னை பராரந்த
 மிலக வடைநீதா நெடுவதால் மிவனை துன்ப மில்லாதேதான்.

சாந்த னுகி சமநிலையாய் சால ரெய்தா யறிவுருவை
 வேந்த னேசர ததநினைவா பென்று மனுமீண் டிரைசெய்வா
 னுயர்க நூலா னல்லோரா லறிவை வளாகக வேண்டுமுத
 வேய்கத யோகத துக்குமுதற் பூமி யிதுபோ கிகநிலை 1171

அயாவில் விசார மிரண்டாகு மசங்க பாவ மூன்றாகும
 பயிலு நாலாம விலாபினியே படாவா தனையைப் பற்றறுக்கு
 மயாவில் சுத்த நலலறிவின் மபவா நந்த வடிவைநதந [வே.
 துயிலசாக கிரமபா திகளிலலாத தொடாசி வனின்முத தியுமிது

அறிவி லாமை வடிவாகி யகலா நந்த மொன்று லுளு
 செறியும் வடிவாய்ச் சுழுத்தி பைப்போற நிகழு மாறு முயர்பூமி
 பிறிநில் சமமா யறரெய்தாய்ப் பெரிது நனறாய்ச் சாந்தமதாய
 வெறிப துரிபங் கேவலமாம விடே பேழாம வியன்பூமி. 1173

மன்னு விடயம் விடுதலினால் வாழு மிவ்வே நூழ்ப்பூமி
தன்னை நிருவாணததாருவாய்ச சானற தூரியா தீதபதம்- [னஞ்
மெனன வுரைத்தார சிலாவேறே யிவவே மூலத்தை களிமுன
சொன்ன வவத்தை பொருமுனறுந் தொடர்சாக் கிரமாக்கருதுவ
[தாம. 1174

சகங்கள் கனவிற் றேறறரவார் தன்மை நாலா வதுகனவா
நிகழா நந்த மொன்றாலு நெருங்கு வடிவ மைநென்று
புகன்ற வவத்தை சுழுத்தியதாம போத மினமை வடிவாகித்
திசுநந்த வாறு மவத்தையினைச் சிறந்த தூரிய மெனலாகும். 1175

தரிபா மனவாக் கெட்டரிதாய்த் தனதே சுண்மை வடிவான
தூரியா தீதபதவவத்தை தூய வேழா முபாபூமி
பிரியா துள்ளே வசமான பிரத்தி யாகா ரத்தாலே
தெரியா தாகிக காண்கின்ற திரள்க ள்னைததும போமாகில். 1176

முழுது வடிவ மாபொன்று மான்மா முழுது சத்தியினுங்
கெழுமு நதியி லுவரிகளிற் கிலா லம்போ னின்றொளிநு
மொழிகி னினைவின் பரப்பிலதா யொன்றஞ் சறபா வநதன்னிற்
றழுவு கூறு மாத்திரமா யுணாவாய்ச சகல சகங்களையும். 1177

என்று மனுமீண் டெரைசெய்வா னிபைந் த புலன்போ கத்தாசை
நின்ற தெமமட் டம்மட்டு நிகழ்சி வபபோ பெறுமான்மா
வொன்று மவிவே கத்தாலவ் வாசை யுண்டார் தன்னாலே
யன்று நிருபா விவேகத்தா லந்த வாசை யழிவெய்தும். 1178

காத லென்று போமன்று கலந்த சீவத திறம்விட்டுத்
தீதி லாத பரப்பிரமத திறத்தை யான்மா சேர்ந்திடுமாற்
மேத மாக மேனின் றுங் கீழே பெய்துங் கீழ்நின்று
மேத மில்லா மேலேசென் றெய்து நெடுநா ளிவ்வான்மா. 1179

கனமார் பிறவிப பெரும்பூட்டைக் கருத்தாக் கயிற்றிற் கடமாகே
லெனதீ திறகு நானென்றே யிறுகும பிராந்தி விவகார
நனிமோ கதகிற் செறிபவர்பா ரந்த நவைசோ வஞ்சகரே
தனிவேன் மன்னு கீழ்நின்றுங் கீழே சரிக்கத் தக்கவரே. 1180

இதற்கு நானீ தெனக்கவன்மற் றிவனா னானென் றிடுமோக
விதத்தை யுயர்புந் தியினாலே விட்டோர மேற்கு மேற்செவ்வோர்
திதகத னொளிநூ ளான்மாவைச சிறிதுந் தாழா துறப்பற்றி
யுதித்த சகத்தைத் தற புண வுருவ மாக நோக்குகியால். 1181

யாதி யாதெப் பொழுதெதிர்ந்த தவறறி லென்னே சொலபபட்ட
தோது மலையெல் லாநதடைநீ ருணாவின் விலாச மேநனறந
தீதி லறிவு மாததிரமாந திறனுய்க காலச செயமபண்ணிக
கோதின் மனத்தோ டிருபபவன்சேர் குறைவில் சுகத்தோ டெது
[நிகரே. 1182]

இல்ல தன்றுண் டல்லவறி விலலா வருவி லறிவுருவ
மல்ல வான்ம வருவமல வயலன் றுலக மெனநினைவாய்
சொல்லு மிநதச சொருபமுறத தொடரநத பகுதி போயிறக்கும்
புல்லு தேசங் காலமல புறத்தோர் நிலையன் றுயாமுததி. 1183

அகங்கா ரததி னகமென்னு மோக மழிநதாற் பாவனையா
மிகுமபோ பெற்ற பகுதியநத மேவு மிதுவே வீடாகுந [பம்
தொகுஞ்சாத் திரத்தின பொருணினைவிற் றுவளவு நாநா விதவின்
புகுநகா வியவேட் கையுமனைதது விகற்பத துயரும் பொருநதா
[மல். 1184]

அன்னான் சமமா மழிவிலலா வான்மா வாய்தின் நிற்பமுறு
மென்னு கினுமொன் றுடுபபவனு யெனனு கினுமொன் றுண்பவனு
யுன்னு தெங்கா கினுமொருபா லுறங்குவோனு யாங்கவனே
பொன்னா பூமி முழுதாளும பூபா லனைப்போற பொவிவுறுமால்.

வருணச சிரம வாசாச வழிநூ னடத்து நடைநீங்கி, யருகா
வுலகின் வலைய கன்றோ னருங்கு டகன்ற கேசரிபோ, னிருபா
வுரைகட் கெட்டரியோ னேடிப பிறககு நிலைநீத்தோ, நெருசோ
பையைச்சேர்ந தவனமழைபோ யொளித்த நாளில விண்டலம
போல். 1186

தெளிவு கற்பீ ரங்கன்கிரி சோநத பெரிய சுனைபோலவன்
களிகொள் பரம சுகசுகவையாந தனபாற றுனே கலங்காம
லெளிது சுகிப்பன் கருமபல மெல்லாம விட்டோ னழிவின்றி
யொளிரு நிறைவோ னிருவினைவே றென்றுந தாககா னென்
[றணுகான். 1187]

பத்தி பாய்நதுட் பறருத பளிங்கு போலக் கருமபலம்
பத்தி பாய்நதுட் பறருதோன பலநீண் மனித ருடனுறைந்தும்
பத்தி யாலாச சித்தாலும பகையா லுடலை யரிநதாலும
பத்தி பாசச லுறறதுபோற் பபிலு மகிழ்வு துயரறியான். 1188

துதிகள் கடவு னோமங்க டொடர்பூச் சிபன்பூ சைக ளில்லோன்
விதிசெய் நீதி யாசார மேவப படுவோன மேவாதோ [போ
னெதிருந தன்ன லுலகோக ளிறையும் வெருவா வகையிருப்
னுதித மான வுலகத்தி லொன்றால் வெருவா துறைகிற்போன்.

பற்று முனிவு பபஞ்சகங்கள் பபிலா நென்னும் பரின்றிடினுஞ்
சொற்ற வெவரக்கும் பிரமேயந் தொடரா நென்னு நன்பாலர்
பெற்ற பிரமே யத்துறினும பெரிய மனத்தோன் காசியிறசா
வுற்ற பொழுது நாய்க்கறிப்போ ருழைசாவுறினு முழுமபதங்கேள்.

ஞான மடைந்த பொழுதிவ்வ னல்வி நெறோன் மனமிறந்தோ
னீன மான வகம்பாவப பிராந்தி யன்றோ விடாபந்த
மான வீடா வதுமடமை யந்த காரங் கெடலன்றோ
மான மிகுந்த விவனெயதின் மனிதர் பூசை செயவேண்டும. 1191

போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ வருந்திப் போய்க்காண
வாற்ற வுரிபோ நெவனவனவன பிறவி யறுப்போக கனவாதஞ்
சாற்று மகத்தாற் றிராதத்தாற் றவததாற் றுனத தாற்கிட்டா
ஆற்ற வறிவாற் பிறவியறுத துயாந்தோன் பததி தருமப்பனே.

பரிந்திவ வாறு கற்பிததுப் பகவன மனுவாம பேருடையோன்
விரிஞ்சன றனது நகரத்தைப் புக்கா னிககு வாகுவெனும
விரிந்த புகழான னனுமந்த விழியே பற்றி நிலைநின்றான்
விரிந்த கழற்கா விராமவென வசிட்ட முனிவ னருஞ்செய்வான்.

மானுவேடன் கதை.

குறிதீர வடிவாய்ப் பிறப்பிறப்பிற் கொடுநீள் கால மயக்கறலாற்
பிறியர விற்பத தறிஞனுக்குப் பேசுக குறியிவ வனவன்றோ
வெறிகூ ராசை சினமோகம விதன முலோப மாபத்துச
சிறிதா திபுண நானுமெனச செபபி வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான்.

மறைபோ நெருவன் றன்னுடைய மகிமை கடந்து சூத்திரனாய்
முறைதீர வதுபோற் சீவனென முனோத்தா னீசன் சிருட்டிதொறு
நிறைநீ டிராக ளளவின்றி நிகழு மூலச சித்தசைவாற்
யுறைதோ றவைதாந தோன்றிடுமாற் றெடாகா ரணமிங் கிலதா

[கும. 1195

ஈச னிடைநின் றுற்பவமா பெழுந்த வுயிரக டாளுசெய்த
 வீச கருமங் களிஞ்ஞிலே மேனமேற பிறவி களைமேவு
 தேச முடையாய் காரிபகா ரணத்தின் செய்தி யினுவாகு
 மேச பிறவி கருமமெனு மிரண்டி லுககு மிப்படியே. 1196

பரம மதனி லகாரணத்தாற் பரந்த வுயிரெல லாமுண்டாம
 விரவு மதற்பின் பவாக்கெல்லா மிகத்தாளு செயத கருமங்
 ளூரிப் சுகதுக கங்கடமக் குறுகா ரணமாந தனையறியாப்
 பிரமை தனிற்சோ சங்கற்பம் பேசு கருமங் களின்புலம். 1197

பந்த நிதானஞ் சங்கற்ப மன்றோ வதுநீ பற்றறுப்பாய்
 முநது சங்கற்ப பந்தவிர்தான முத்தி யதுவா மதுதன்னைப் [றின
 புத்தி யதனா பரிசியிப்பாய பொருளும் பொருள்கொள் பவனுமு
 மைந்த மெள்ள வெப்போது மறவா தொழிப்பாய் சங்கற்பம்.

கொள்ளும் பொருளா கவுமவேண்டா கொள்வோன வடிவா
 கவுமவேண்டா, வெள்ளங் கருந்தெல லார்க்கி யெதுசே யுத்த
 ததுவாவாய், ன்ளரும் பொருளொன றினையிந்த நாளும்பொறிக
 ளுறிலாவகே, தெள்ளும் பற்றுள் ளதுபந்தஞ் சிறக்கும் பற்றில
 லது முத்தி. 1199

அற்ப முனக்கொன் றினிதாகி லதனாற் பிறப்பி லகப்படாய் [றய்
 பொற்ப வுனக்கொன் றினுமினிமை பூணுதென்னிற பிறப்பகன்
 நிற்ப நடப்பப் பொருட்டினி னினக்குத் திரண முதலாகத்
 தற்ப முறுபொன் முடிவாகச் சற்று மினிமை யுறவேண்டாம்.
 பற்றி லாதென் னுண்ணுதிபென் பண்ணு நின்ற யெதைவிடுத்தி
 யுற்ற செய்வோன புசிப்போனன் றுபசாந தியன் மதிமாண்டோன
 மற்று நல்லோர் சென்றபொருட் கிரங்கா வருவ மதித்தெண்ணா
 முற்று நிகழ்கா லப்பொருளை முறைபா லெய்திக கைக்கொள்வார்.
 மதமா மோக மையனமுதன் மனத்திற பிலித்த கயிறுகளாந்
 திதமா மனத்தை மனத்தாலே சேதித் திடலா மறிவோரா
 விதமா நெடுங்கூர் விவேகத்தா லிருமபா லிருமபை யறுப்பதுபோல
 விதமா மனத்தை மனத்தாலே வியப்பாய் பிறவி மயக்கறவே.

அழகுகையழககாற் கழுவுவாகொ லம்பை யம்பாற் றடைசெய்வா
 வழக்கு நஞ்சை யெதிரஞ்சான் மாற்று கற்பா மதிவுடையோ
 ரொழுகக் முயற்ண் டாள்சுவாக குபயந தூல் குக்கமென் [ய்.
 விழுக்க மாமொன் றயாபரமா யிதுசோந் தந்த விண்ணொழிப்பா

மேக மனையாய் கைகாலகண் மேவு மிந்த வுடற்றோனே
போக முண்ணச சீவனுக்குப் பொருநது தூல வருவாகும்
பாக மருவு சங்கற்ப மயமாய்ப் பவபா வளைபண்ணுஞ்
சோக மனஞ்சீ வனுக்குந்ருவாஞ் சூகக வாதி வாசியமே. (204)

மெய்யாய் மூல மீறின்றி விகற்ப மறுசின மாத்திரமே
மொய்யார சீவன பரவுடிவா மூன்றா குவது முண்டகம்போற
கையாய் சுதத துரியபதங் கண்டா யிதுவே யிதிலமுநதி [டா.
மையார முதறசொல வடிவிரண்டு மாறறி யவை என்னவேண்
என்னு முனியை யிராமனுமபாத தெநதாய நனவு கஞ்சமுததி
துன்னு மதுவா யினமுனறிற் றேன்று மதுவாக துரியததை
யுனனி விசேட முறவுரைப்பா யுபாரத முனிநா யகவெனன
மன்னு மமுத மழைபோலும் வாகநால் வசிட்ட முனிபருளவான.

அகமென் பதுமென் னுததுவு முளது மிலது மறவிடந்
நிகழுஞ் சமமாய்ப் பறறததன நிலைக்கே நிறற துரியமதார
தகுதன நிலையாய் சமமாகிச் சுகத்தின ரெழிதருச் சான்றாகிப்
புகலச் வனினமுத தியுமாகிப் பொருநற பனைதீர சிலைதுரியம்

இதுதா னனவு கனவல்ல விடாசங் கற்ப மிலாமைநிறு
பொதுவாஞ் சமுததி தானன்று போத மினமை நிதலிற்ற
சதுரா விரதச் சகநன்றா தனது நிலைக்கே சமித்திறகரு
முதுஞா நிகடகிங் கிதுதுரிய மூடாக குலநக திரநிலையம் (203)

யானு மெண்ண மறிற்சமந்தா நெய்திச சித்த மொருநாலு
மான வினைசெய யாதபடி யாககிற துரிய நிலைநிறகு
ஞான தீத னுங்கிழுவோ நெனினு ஞான நனிமேவ
மேனா ணடந்த தொருசரிதை கேட்பாய மேதை கனின்மிககோய்.

பெரிய வடவி பொன்றிடையோ பெரிய முனிவன மகாமவுனம்
புரியு நிலையோ னவன்றனையோ பொருவில் வேடன வந்தனுகி
யெரியு மெனகைக் கணைபடநொந் திங்கோ நவவி யோடியதாற
மெரிய வந்தெங் ககன்றதெனச் செப்புமுனிவ வெனக்கேட்டான்.

கேட்ட கிராதன றனையந்தக கேடின முனிபாத தினியோனே
காட்டி லுறைவோ சமநிலைமைக கண்ணு முனிவா கனநாகக
ஊட்டு விவகா மப்புரிய நவையாங் கார மாகிலாங் [ரே.
கட்டு பொறியின் ரெழிலெல்லாங் கொளஞ் மனஞ்செய் குவதன்

அதன லகங்கா ரத்துருவா மந்த மனநிச சயமாகத்
திதமாய் நழுவி நெடுநாளாஞ் செறிசாக கிரசொப பனசமுத்திப்
பதமா மவையொன் றையுமறியேம பரம துரிய நிலையானேம்
விதமாய்க் காண்ப படுபொருள்கள விமல துரியத திலவென்றான்.

தீதின் முனிவ னுரைபொருளக டெரியா வேட னாக்ககன்று
னாத லாற்கே ருரியததுக கயலோர நிலையு முளதன்று
லேத மான விகறபமெலா மிறநத வறிலே துரியமதா
மீத லாதிங் கயலொன்று மிலலைக கண்டா யிராகவனே. 1213

கண்ட நனவு கோரமதாங்கனவு சாநத மெனப்பெயராக
கொண்ட சமுத்தி மூடமதாங் கூறு மிமமூன் றவத்தைகளும
விண்ட மனத்தின் வடிவாகும விளமபு மிமமூன் றையுமவிட்டூற்
றண்டு மனமபோ மனமிறநதாற சததா யொனருஞ் சமநிலையாற்.

அந்த நிலையே யோகிகடா மரிதிற சாதித தடைகின்றா
வெநத துயாசெய் சங்கற்ப விகற்ப மிலலாத துரியத்தே
மைநத நிலையா யிடாதோவாய மகததா யுயாநத முனிவராய்ப [ர்.
பநத மிலராய்ப பேதமறும பழையோர் விடாதிப பதத்துறைவா

நிருவாணப்பிரகரணம்

எனைத்து ஞான நன்னுலி னியமபு மறுதி யாதெனனி
லனைத்துங் கனவு காண்பதுவே யன்றோ வவிஞ்சை யிகிலலை
வினைத்தின் கவலை செய்கின்ற வெய்ய மாயை தானிலலை
தினைத்துன் பழுமற றுபசாநதத திறமா மிதுவே திகழ்பிரமம்.

சாநத மாகிச சிதம்பரமாய்ச் சமமாய நொய்தா யானமாவா
யேய்ந்து சததி யளவிலாதா யிடுமபோ பிரம மெனுமிதறகே
சேர்ந்த பலநிச சயமபண்ணிச சிலாபா முன்பா பரமேசன்
வாய்ந்த வருவ மெனபாசிலா மாலிஞ ஞான மெனபாசிலா. 1217

எல்லாநீக்கி மகாமவுனத திருப்பாய் நிருவா ணத்தினனாய்ப,
பொல்லா மனமபோய்ச் சித்தமபோய்ப புநதி போய்த்தா னென்
பதுபோய்ச், சொல்லா வுமை குருடுசெவி டொத்துத் துய வான்
மணி, னில்லா யுள்ளே முகமாகி நித்த நொயதாய் நிறைமதியாய்.

நனவிற சுழுத்தி நிலைமேவி நன்றா யெல்லா முள்ளகற்றித்
தனதிச சையில்வந ததுபுறத்தீத சமைப்பாய் சித்த முண்டாகை
கனதுக கமதாளு சித்தமறிந் கனத்த சுதமாஞ் சித்தததை [ய்.
யுனதுட் படுததி யுணாவின்மை யாலே யொழிப்பா யுணாவுருவா

சோக நன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுற நிருநதுஞ் சமமாகிப்
பாக மின்றிக கற்போலப் படிந்து நிறபாய் பலபிறவி
மோக மகலு மவவளவு முயலுந் தனது முயற்சியினு
ஞக மனையாய் சுகதுக்க நடுவுள் ளதுநீ நாடலையாய். 1220

இரத வளவார் தன்முயற்சி யிடாநீர முடிவில் பதமளிகுஞ்
சிரது கலைக ணிறைமதிபோற சீத வழுதே யுண்ணிறைய
வந்த வறிவன் சுதமடைவ னகில வுலகின பொருடசார
முந்த வறிநது செயற்செய்யா தவனுய் முத்தி யெய்திடுமே. 1221

யோக பூமி யேழுக்கு முறுசெய் தொழில்க ளெவ்வண்ண
மாக விநதப் பூமிகளை யடைந்த யோகிக் கெதுகுறிகண்
மோக மிலலா யுரைபென்ன முனிவ னிராமற் குரைசெய்வான்
போக வசஞ்செல பவன்மீண்டா னென்று புருட ரிருவகையாம்.

சுவாகக முத்தி களைவிருமபித் தொடரு மவாதவ குறிகேளா
யுவகரும விடே யெவ்வளவிற றுலக நடைபே யுயாநததென
நிவககு மறுதி யாற்செய்வோ னெடுமபோ கததிற செலபவனு
மெவாகரும விவேக முறுபிறவி யெய்தற் கரிய வியலபினதே.

எறியுங் கடலி னுகததுளையி லாமைக் கழுததுப் புகுவதுபோற்
பொறிவெம்பிறவி யநேகததாற் புருடன விவேகி யெனப்பிறந்து
முறியும பிறவிப் பயனிலதிமமோக மமையுஞ் செய்தொழிலாற்
செறிவ தென்னே யிவற்றாலே தினங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால்.

தொழிலின் மிகுதி யற்றயாநது துபாதி ரஃதே தென்னுள்ளே
யழிவி லறுதி யுள்ளோனே யடங்கத திருமபு மவனுருங் [னு
கழிவின் மயல்போய்ப் பவககலைக் கடப்ப தெவ்வா றெனவுன்
மொழிவில் விசாரத் தாலவிரததி யுள்ளே யுறுவ னுள்வேண்டா.

உதார மான தொழில்களிலே முயன்று நாளு முண்முகிழ்வன்
கதாவு கின்ற கிராபியமாங் கருமச சமுககிற குசசரிப்பன்
விதான கருமங் களைச்செய்வன் விளமபான செய்த கருமங்கள்
பதாதி யுலகோர் வெருவாத படிமெத் தென்ற தொழிலபுரிவன்.

திய வினைக்கஞ் சுவனென்றுஞ் செறியும் போக வேட்கையுற
னைய நயமாய் மெததென்று நிபுண மாகி யிடம்பொழுதுக்
கேய வுரைகளுரைசெய்வா னிவ்வா றுன விவனறானே
யாய பொழுது முதற்பூமி யான வொன்றை யடைநதவனே. 1227

ஒக்க மூன்று கரணத்தா லுயாநல லோரைப் பின்செலவன் [ன்
மிகக் கண்ணா லெங்கணுமபோய் விருப்பிக் கொணாநது பரிசயிப்ப
றொக்க சநந மறுப்பதற்குத் துணிந்திவ விசாரம படைததவனே
தக்க பூமி யறிந்தோனா தகுமா ரியனா மறறவனே. 1228

இருளில் விசார மெனுநாமத் திரண்டாம பூமி பெய்தின
னஞ், சுருதி மிருதி நலலொழுக்கந் தொடர்தா ரணைநற நியா
னங்கண், மருவு கருமங் களைக்கேட்பான மாகில் விருத்திப் பொ
ருணிகழத்தும், பெருகு புசுமசோ பண்டிதரிற் பெரியோ தம்மை
யினிதடைந்து. 1229

செறியும் பதாரததப் பிரிவறிந்து செயயுந் தனிநுங் காரியங்க
ளறிவன செலவ மானமனை நதிபன மனைபையறிவதுபோன்
மறியு மதமாற சரியம்பி மான முலோப மோகமெலாம் [போல,
வெறிது புறத்தெய் தினுஞ்சிறிதாய விவிவன் பாம்பு தோலவிடல்

மதியிவ் வாறுள் ளவனுலால் வணங்கு குருவா னல்லோரா
லதிகங் குப்பப் பொருளனைததி னறுதி யறிவ் நதற்பின்னா
முதிர்பற நினமை யெனப்பெயரா முந்து மற்றைப் பூமிநனைப்
புதிதா மலரின மெல்லணைபோற பொருத்தி நிற்பன் பொலிந்தவனே

உள்ள படியே நூறபொருளி னொழுக்கந் திரமாய்க் கைக்கொண்டு
தள்ளின முனிவ ரிடந் தோறுந் தளாவொன்றிலலாமெய்ஞ்ஞானத்
தெனளு கதையி னொழுங்குகளாற் தீர்க்க வாணு ளதுகழிப்பன்
பள்ளி கொளவு மிருப்பதற்கும் படாநத பாறை யிடமாவன.

பாயு மனமா நியநலததாற் பற்றா வின்பளு சமமாகித்
தோயு மடவி களிவிலவித் தொக்க காலஞ் செலவிடுவ
னையு நன்னூற் பரிசயத்தா லறங்கள் செயலான் மாணிடருக்
கேயு மிந்தப் பொருளேணுக்க மிலங்கு முள்ள படியாக. 1233

உறறமுன்றும் பூமிபைச்சேர்ந் துணாந் தோன றுனையனுபவிகடும்
பறறி லாமை யிருவகையாம் பகுத்து நாமிக் குரைசெயக்கேண்
முற்று சாமா னியமொன்று முதிர்நத சேட்ட மொன்றாகு [ய்,
மறறிவ விரண்டு மோரொன்றி விரண்டு வகையா மனுகுலத்தோ

பொருளக டமிற்செய் பவனல்லேன் புசிப்போ னல்லேன்
 றெளிவோனுங், குருவு மல்லே னெனப்பற்றில் குணமாளு சாமா
 னியவிரத்தி, பருகு துனப மின்பமெலாம் பண்டை வினையால்
 வருமன்றே, யருளசெய் கடவுள் வசந்தான மமைப்போ னுத
 லெனக்கெங்கே 1235

கொலவ தான பொருநோயாங் கொடிய போகப் பரப்பெல்லாந்
 செலவ மெல்லா மாபததுங் கிடமாளு செததல பிறப்பதற்கா
 மொல்வ தான நற்புருதிக ஞுள்ள கவலை நெடுநோயாந்
 சொலவ ஞால மெலாவகாலன றெலைகக முயலும விடாதென்றே.
 பண்ட மனைத்தின் பற்றற்ற பகாபா வனையுள் ஓதவுண்டாங்குக்
 கொண்ட வுயாவாக கியப்பொருளைக் குறிப்பா லமுநது மனத்தோ
 கண்ட விதுசா மாலியமாங் கவரப்பற றிலலா விரநெறியா
 லண்டு பெரியோர் கூட்டரவா லறிவி லாதோர் நீக்கத்தால, 1237

தான முணாகி னுடடெளிவாற றகக புருட வருத்தத்தா
 லான நன்னூற பரிசயத்தா லங்கை நெல்லி தோன்றுதலீபா
 லானா பிறவிப் பெருங்கடவி னுயாகா ரணமாம் பெரியகரை
 தேனா ரலங்கன மணிமாபா தெனியக காணகின் றனதிடமாய்.

செயவா னுனன் றீசனாளு செய்வா னலதென் பழனினைதா
 னிவவா னுன சொறபொருளி னெண்ண மெல்லா நிசசயமாய்க்
 கவவா ததிதா ரததகற்றிக் கலந்த சாந்த மோனநிலை
 பெய்வான கருணை முகிலேமுன பேசு சேட்டப் பற்றின்மை.

அகத்திற் புறத்தின் மேலகிழி லாசை களிலா காயத்திற்
 சுகத்திற் பொருளிற் பொருளல்லா தவற்றிற் சடத்திற் றனியறிவிற்
 பகுத்துக் கருதா அபசாந்தம் பயின்று நினைவற றெனியற்று
 மிகுத்துப் பிறப்பற றடிமுடி வின் மேனமை சேட்டப் பற்றின்மை.

மகிழ்வாம் வாச மதுரமுடன வருநற றெழிலார் தளிர்மேவித்
 தகவா மனத்தா னுனிசேர்ந்து தடையா முள்ளு நிறைந்தறிவா
 மிகுமோர் கமல மடைந்துட்சோ விவேக விரவி யான்மலாந்து
 பகாமுன் றுமிப் பூமிதனைப் பலமாய்ப் பலிக்கும பற்றின்மை. 1241

மோக மிலலா தவாசெறிவான முதுநல லறத்தின் சமுகத்தாற்
 காக தாலீ யம்போலக கருத்தி லுதிக்கு முதலான
 யோக பூமி யுதித்தலுமே யுள்ளே யமுத முனையொப்பா
 மேக விவேக நீராய்ச்சி யினுகாத் தரிக்கப் படுமுயன்றே. 1242

விடுதி யாலே தழைக்குமிது விசாரத தாலவ் விடுதிதனை
வடுவி லுழுவா நென்முனைபோல் வருந்தி வளாகக நாடோறு
மொடிவின் மறுபூ மிககிந்த வென்றே சநந பூமியென
முடிவில் வெளியா மதிவிரண்டா மூன்றும் பூமி தனைப்பெறலாம்.

சேட்ட மெனசசொல் பற்றின்மை சோந்தான் மூன்றும் பூமியதா
மீட்டு புருடன் சங்கற்ப வெண்ண மொன்று மில்லென்னக் [ன
கேட்ட குமர னுரைசெய்வான் கீழாக குலததோ னுணாவிலலோ
பூட்டு தொழிலோன பொல்லா தோன புகன்றயோக மிலலாதோன்.

அவனுக் கெங்ங னேயுண்டா மறைந்த நன்மை யிதூசிற்க [றை
விவண முயாபூ மியிலோனதை விரண்டை மூன்றும் வேறென
கவாவுற றடைந்தோ னுபிராமய்தொற கலந்து மேவுக கதியேது
தவறிற் பெரியோ யுரைபென்னச சான்றவசிட்டனுரைசெய்வான்

மூட னுகிப பலகுற மூடு மவனுக் கநேகமென
நீடு பிறப்பா முதற்பூமி நேரு மட்டும பிறப்பகலா
நாடு மிதுவன றியிறகாக தாலீ யமபோ னல்லநெறி
கூடு மெனினு மதனூலே குறைவி னிராசை யதுபிறக்கும். 1246

அனறி நல்லோர் கூட்டரவா லடுத்த விராக மதுபிறகுது
மொன்று நிராசை யுறுபோதே யோக பூமி யுறற்பா
துன்று மதனூற பிறப்பகலுந் தொகுதுற பொருளின சுருக்கமிதா
நின்ற யோக பூமிபுட னிதன மடைந்தோர் நெறிகேளாய். 1247

யோக பூமி யம்சமவிடா துறலாற பழைய தீவினைபோ
மாக விமான மதற்பினபு வந்து கொடுபோய் வானவாவாழ
நாக முதலா முயாபதியி னனமே ருவினகுழ பொழினமுழையிற
போக மடவா ரொடுகுகூடிப புணாந்து சிந்தை களிகூவன். 1248

அருந்து போக மாய்தவின லளவில பண்டை யிருவினையும்
பொருந்த மாபு மப்போது புவிபிற பிறப்பா யோகிகடாந்
திருந்து செல்வங் குணஞ்சுத்தஞ் சிறந்த நல்லோர் மனைப்பிறந்து
வருந்தி முன்னம பழகுதலால் வழுவா யோக நெறிநிற்பார். 1249

விதமாஞ் சுகத்தைச் சாககிரத்தின மிகப்போ தந்தீர் புநதியினுற்
பொதுவாய் நோக்கு மதனூலிப பூமி மூன்றுஞ் சாககிரமா
மதுவே தனிககே வலமியோகிக காரி யப்போ பெறுதிறமா
மிதனு விவனே யுய்ந்தவனென றேததத தோன்று மறிவிலாக்கும்.

செயலி னூரிய மிகச்செய்வோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ
னியல்பி னொழுககர தனிநிறபோ னியாவ னவனே யாரியனா
முயலு மொழுக்க நூறசித்த முருது நிலைமை விவகாரம்
புபலி நிறத்தோ யுள்ளபடி பொருது மவனே யாரியனும். 1251

முதலா மியோக பூமியிலே முளைக்கு மிரண்டா வதின்மலருந்
ததையு மூன்று வதிறபலிகளுந் தனியா ரியனாந் திறமியோகி
யிதனி லிறந்தா நெடுங்கால மிருது சுத்த சங்கற்பத்
துதவு போகங் களையருந் தியோகி யாய்மீன் நெபலிப்பான். 1252

மூன்று பூமிப பரிசயத்தான மூடத் தன்மை யிறந்துழியே
யானற ஞானே தயமுண்டா யாதி யந்த மறவிரிந்து
பூன்ற மதியி னுதயமபோற பொலியு மனத்திற போதமுற
வூன்று யோகத் துடனசோந்த வுள்ள முடைய யோகிககே. 1253

சமம் தாகச சொப்பனமபோற சகத்தி லனைத்து நோகுகிடுவ
ரமா நாலாம பூமிதனை யடைந்தோர் முதற்பூ மிகணமூன்றுங்
குமர னேசாக் கிரமாகுங் கூறு நாலா வதுகனவாம
விமல சித்தஞ் சரதகால மேக சாலம் போலிறகுகும். 1254

சிறக்குந் சறபா வந்தானே ரேட மாக கினறிடுவா
பறக்குந் சித்த மிறத்தலினுற படாந்த விகற்ப மெலாந்தோன்று
வுறக்குந் சுழுத்திப பத்மென்ன வுரைக்குமைந்தாம பூமியிறபோய்
நிறக்கும் விசேட மனைத் துமற நிறப னொன்று நிலைமட்டில. 1255

இருமை பென்னு மிருள்போயுள் னொறிபா கின்ற பேருணாவோ
னருமை யான சுழுத்திநிலை யாகி நிறப னனவரதம்
பொருவி னுண்ணோக குடநிறபன் புறத்திற நெழிவிற புரிந்தேயு
மொருமையுபசாந்தததாலே யுறக்கமிகுந்தோன போறநெரிவன்.

அமுருது னூரிய மெனுநாமத் தாரும் பூமி யடைந்தொழுங்கி
னெழுந்து பலவா தனையிலனா யிப்பூ மியிலே பரிசயிப்ப
னுழைநது நானென் பதுமெனனா ததுவு முளது மில்லாதுங்
கழிந்து வெறிதே நினைவிலனாய்க் காணா னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிசுசு மையமுமபோய்ச சீவன் முதத சுபாவத்தா
ல், வெறிது வீடன் றியுமயிடு வினைந்தோ விபத்தின் விளக்கொப்
பான, பிறிவில விண்ணில வெறுங்குடமபோற பிறிது புறனுட்
குனியமா, பெறியுங் கடலி விறைகடமபோ லெங்கும் புறனுண்
லிறைந்திருப்பன். 1258

இவனே யுளதாய்ச் சிறிதாங்கே ஈவனே சிறிது மிலனாவன்
 நவற வாறும் பூமியிலே தனிநின் தேழாம பூமிதனை
 யவனே யடைவ னுடலினறி யடையு முததி யதுவாகுவ
 கவர்சார தழுமே மொழிககெட்டாக கனபு மிகளி வெல்லையிதாம்.

குலவு முடநீர் முததியெனக் கூறு மேழாம பூமிதனைச்
 சிலாநற சிவமென றுரைசெய்வா சிலாரு நியமென றுரைசெய்வ
 ரிலகு பொருளென் றுரைப்பாசில ரியைநத கால மெனப்பாசிலா
 விலகு பகுதி யென்பாசிலா வெவவே ருக் விசாரிதது. 1260

அயலோ ரான்ம விகற்பத்தோ ரவதா னந்தோ பேதத்தோ
 ரியல்பா லிதுவென றறிவிக்க வெட்டா விதனை மிகவருத்தி
 முயல்வா ராகி யறிவிப்பா மொழிந்த பூமி யினைவியெழு
 மயநீர் நிலையாற பரிசயிக்கில வருத்தஞ் சிறிதும வாராதே. 1261

மிகவு மத்தது மதமபொழிந்து மெத்தென லிவிதா நடையு
 டைத்தாய்ப், புகாகொ டிதிககை நுனிபதறிப் பொருகோட டினை
 சங் கினைநிகராம, பகடுண் டனாததம் பணனும்பு படுக்கப் படுமே
 லப்போழுதே, சுகமாய் விரைவி னராகடப்பா சொன்ன பூமிப்
 பரப்பெல்லாம் 1262

வழியுங் கடமாக் களிற்றனை வன்பாற கொல்லா திருப்பளவு
 மிழியுங் துயராரா போகுகளத்தி லெவனே சுபட னுமென்ன
 மொழியுந் தவனை நீசொன்ன மூரிக் களிற்றே தமாகுகளமே
 தழியும் படியே துறைவிடமே தருளவா யென்ற னருண்மூர்த்தி.

இராக வாகு முனிசொல்லவா னீதுண டாக வெனலவடிவாய்ச்
 சோக விசை யெனப்பெயாகொள சொரிமா மத்ததவெங்களிற்
 தேக மென்னும் பெருங்காட்டிற் றிரளாளு செருக்கு மிகுசெய்யும்
 வேக மத்தத விரதியமாம் வெங்கன றுகளை யுடைத்தாகும். 1264

இனிது நாவா லுரைசெய்யு மிதய மென்னுங் காட்டுறையும்
 பனிவல வினைக்கோ டிரண்ளவாம் பலவா தனையா மதஞ்சொரியு
 மனிச மெங்கும் படாவடிவா மறிவில் பிறவி நோக்கங்களை
 முனிவி லடுபோப பூமிகளா மூரி யிசை மதகளிறே. 1265

வெற்றித் திறமுந் தோலங்களு மேனமே னலகி யிசையெனுஞ்
 செற்றக களிற் றினாகளாளு சீவத திரளைச் சங்கரிகு
 நிற்கத் தொழிலவா தனைபாவ நெஞ்ச மதிசங் கற்பங்கள்
 பற்றும பிறவு மிதனபெயராய்ப் பண்ட மாயநெஞ் சுளளிருக்கும்.

நிலைமை யென்னு முயர்க்கணையா னிறைந்த வலியால் வினோ
தததாற், றெலேவில் பொருளிரா வையுமாகித் துன்னி யொன்று
நிசசைதனை, யுலைவி லெல்லா வகைபாலு மியோகி வெல்வ துத்
தமமா, மலேவோ டுதுண டாகவென லகததே தழைக்கி லது
கோளாய். 1267

பேசு மிதுதா னிற்பனவும பிறப்பா நசக விநிசுகைதா
னாச மடையா திராகவனே ஞானச சுருகக மிகுகோளாய்
பாச முறயீ துணடாக வென்று பாட்டு மனநநானே
பேசு பிறவி யிமமனததி னிறவே முதலி யிவவளவே. 1268

மருளு மயறீர் விமலனபால வடிததுத தெளிதத வுபதேசந
தருதல கணனு யினிபுறததிற றபிலந துளிபோ லினைப்பாறுந
தெருளு முணாவா விமமோகத நேரது விசசை யங்குரமா
யுருவ மனங்கிஞ்சி யுறந்தோன்ற துணாவி லாமை மாததிரக்தால.

ஊறு வனாததத தருமிசசை பொருகால வரினு மப்போதே
யாற விடபந துணாவினபை யான வதனு லறுதநிடுவாய
கூறு மிசசை பலவடிவாய்க் கோதத தெனினு மிவவுடலின
மாறு தான வாதனைபை மாற்ற திராகு வுணாவினமை. 1270

தளரு முடிவின் றியினிததைச சுவததின் றிரளை விருப்பறலபோ
றெனாநும பிரததி யாகாமத திறததி னுலே வாதனையை [ற
நாளு நிசசை மாநதிரமாய் நயவா திருக்கு மப்போதே
யுளரு வெறிதே யிருப்பதுவே யுணாவி லாமை யுறுமுயறகி. 1271

எனதி தென்னு மறிவுதனை யிடாகற பனைபென றுரைசெய்வா
கனமா மறிவின் பாவனையாற காண்ப தெல்லாங் கைபகலி
லனகா திபனை கறபனைக ளற்ற தென்ற ருபாமலலோ
மனமா நினைவே சங்கறப மனததி னினைவற றதுசிவமே. 1272

எட்டி யறிந்த தறிபாத திரண்டும பாவிப பதுகினைவாம
பாட்ட மரம்போ லிவையிரண்டிற பற்று நினைவு தனைமற்தது [யத
வாட்ட மிடுமியா வையுமவினைவின் மறநது சான்ற மதியுடைத்தா
திட்ட முறததோன றுதலிலலாத திறததோ னுகி நிலைநிறபாய். ()

கோளா நினறு னிவனென்ன வொருவன் கிட்டா மையினுலே
கோளா லுயரக கைபெடுததுத தோன்ற நினறு சொல்கின்றே
நீளா தான வசங்கறாம விமல மான பாம்புகம
வாளா யுளளோ பாவிசக மாட்டா ரதனை பெனனமப 1274

செறிபார் முழுதான் பலன்பதமுந் திரண மென்னப் பரமபதம்
வெறிதே யிருக்கு மிருப்பினுன் மேவு மன்றே பேரூர்க்கு
நெறிபோம் பதிகன் றனதிருதா ணினையா திருக்க நடப்பதுபோற்
பொறிகூர் தனது தொழினடக்கும் பூணு வாளா விருந்திடவே.)

இங்குப் பன்னும் பலவாலெ னியம்பு சுருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பந்தான் பவநதஞ் சங்கற பந்தோந் ததுருகதி
பங்கற நெலலை யழிவிலைவு பவமற றுறு மறிவுருவே
துங்கச சகங்க ளென்னோகுகச சுகமெப படியப படிநிற்பாய் 1276

ஒழியா நிலையா முபசாரத யோக மென்ப னுணர்வின்மை [வா
கழியா யோக நிலையினனாய்க் கவர்பற நொழிததுத் தொழிலசெய்
யிழியா தியறறப படாவுள்ள மிறநத யோக முணர்வின்மை
வழியான மிகவு மதினமயமாய வலலை நிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி. 1277

எனக்கீ தென்னு முணர்வுடைமை யிடர்நிட் டகலா னுணர்வின்
யனாத்த மில்லா வீடளிகரு மாசை யேதிங் கதுசெய்வாய் [மை
சனிப்பில் சிவமெங் கணுமுளது சாநதஞ்சுபஞ்சித துருவென்னுங்
கனத்த வநத வொருநிலைவே கருமத தியாக மிராகவனை. 1278

என்ன வசிட்ட முனிராமற் கிசைத்தா னென்று வான்மீகி
சொன்ன னுறு யிரங்கிரகத தொகைபாற பரத்து வாசனுக்குப
பின்ன ளதிலா றுயிரததைப பிரிதநா னிவ்வா றுலகுய்ப்ப
பன்ன மறைதோ கான்மீர பண்டி தப்போ பரமகுரு 1279

சாத்தி ரத்திற பெரியதிது தடங்கா லீயததிற் பெரியதிது
மாததி ரத்தின மெய்ஞ்ஞான வழிபாற பெரிய திதுஞான
நேத்தி ரத்திற பெரியோருகு நிதிபோற பெரிய திதுகுகிரோன்
கோததி ரப்பொற் பாத்திரத்திற குதித்த வழுதாம் வாசிட்டம

மலரோன் வாழி நாமாது வாழி வசிட்ட முனிவாழி
யுலகா ளிராமன் மிகவாழி யுபாவான் மீக முனிவாழி
நலமா புரத்து வாசமுனி நாளும் வாழி வாசிட்டம
பலமா வாழி கான்மீர பண்டி தப்போ முனிவாழி. 1281

தேமென் மலரோன் பதம்புகழ்வே தெளிந்த வசிட்டன்
பதம்பரவோ, விராமன் கமலப பதநதுதிக்கோ வியன்வான் மீகி
பதமேததோ, பாமன் கோத்திப பதநதுவசன் பதமே பழிச்சோ
வாசிட்ட, நாமம பெறுநூற் பதம்வியக்கோ நான்சோ பதத்தை
நன்றென்கோ. 1282

பரம மேனி வசிட்டமுனி பசுசை மேனி யிராமற்குப்
பிரம ஞான முணர்வித்த பெருவா சிட்ட நன்னூலைத்
திரம தாகக கற்பளவே சீவன முததிப பதஞ்சோவ
ருரம தாக வள்ளுணர்வோ ருறுபே நெருங் னுரைப்பதுவே. ()

ஞானவாசிட்ட வமலராமாயணம்.

எவனுளந தன்னிலே யிலகுஞ் சித்தொளி
யவனவ னியினுள விடய மாகிய
பவமுறு சாககிரம பயினை நிதரையி
னவமுறு கனவுபோ நயநது காணுமே. 1

ஆய்விப பிரபஞ்ச மவித்தை மூலமா
மேயது முடிவினும விலகுஞ் சூனயமாய்ப்
பாயவிம மத்தியிற பயனின் ருதலாற
றாயநல் வ்வேகிக டுசச மெனபரே. ()

முன்னமு மிலலை யிருதத் திருசிய வத்து முற்றும்
பினனையு முடிவி விலலை பிரித்திடி னாத லாலே
யன்னவை மத்தி யுதது மபாவமென றறிநது கொள்வாய்
பன்னுறு கனவு போலப் பாரத்திட வேணடு நண்ப. 3

ஆவதாற் சித்தந தெனியுமட் டந்த வறபுத சகுணமா நிறைநத
தேவதே வணை யுபாசனை புரிதி திகழ்பரி பாகமுண் டாகுப
பாவமில் பரம தத்துவ நிலைதான் பவித்திடும நிரவிகன மாக
வேவமில் சுருதி சமமத மிதனை வியற்றுக சிரததையோ டெனன.

இத்தகு சிவோபா சனையினற் சுத்த மெய்திய மனோதிடத்
தாலே, யததகை யனேக மோகவா ரமப மணுகுறு தமசினைச்
சயிததே, யுததம குருசாத திரவுப தேசத் துறுவிச வாசவம்
மனததா, நிததமா யோக நிலைபெறக கரணை தியநிரோ தன
ஞசெய வேண்டும். 5

ஆம்முறை சமாதி கணப்பொழு தேனு மமர்மனத் தாற்பர
ன் மாவை, யிமமையிற றரிசித் திடவத னாலே யிவண்முனந தம
சிணன் மறைநத, வுமமுயா புரதி யிரவிரு ளகல வுயர்கதி ருதயம
துண்டாந, தமமிகு கரும முயற்சியே தராதோ சார்ந்திடாச
சிவனரு ளிலதேல். 6

அனேகசந் மாந்திர புண்ணிய பலததா லடைந்திடு ஞான
மங் கதனை, மனோதெளி யுடைய ஞானியா முததா மகிமையா
லனுமிதித் திடலா, முனாசசத் துருவா மெககரு மததா லுறறிடு
மிசசமு சாரந, தனுமித துருவாங் கமைமே முததி தருவதா
மிராகநீ திடினே 7

எதுபரி யந்தம வெளிமுகப் பாவை யிருக்குமவ வளவுமே
விகற்பத, திதியு யு பிம்பஞ்ச பாவனை தோன்றுஞ் செழுங்கட லலை
யசை வுளதே, லுழைந்திடுங் கரையை யொழிந்திடி னிலைதந
வுதகமே போலுமெய்ப் பிம்மஞ், சுதந்தர வடிவாய் நிறைந்திடுற
சோகந தோனறிடா தெனததுணி மகனே. 8

தரங்கநின் றலைகருந் திரண்மே போலச சநதோடம விதன்
மென் றிவற்றி, னைந்ததெய பங்க முறசாக மென்னு மலைக
ளாற புவககட லலைவோ, திரம்பெறு பெரியோ குழுவோடு
மெண்ணச் சோந்திடா திறம்பெற வேண்டி, னிரந்தர மனோவா
யுவையகத் தடக்கி நிராசல னம்பெற வேண்டும். 9

ஆகிய விராட்டு விரணிப கருப்ப னவனியா கிருதனு மூன்று,
வாகிய தூல சூகசும் மூல மருவுறு சமட்டியாஞ் சகத்து, மோக
மா மவததை மூன்றெடும விடுதது மொழிந்திடு துரியமாய் நின்ற,
சோகமில் பிரம பதமது கிடைக்கத் தொடாபிளிற் றியானிகக
வேண்டும். 10

ஆதலாற சகல கருமமும் விடுதீத யானமாவில விருப்பறு
விருத்த, றீதுசம சாரச சுகரச சுழறீர் செறிஞாலே பாயமெ
ன் றியாமே, யோதிய துணாந்து முழுட்சுவா நீயு முஞ்றறிடு
போதெவை தோட, பேதமுன டாகா தவற்றினை யாய்ந்து பிறழ்
தா. தியற்றிட வேண்டும். 11

தேகமிந் திரிய மனம்புநதி விவற்றிற் கிறந்ததன் னுதிய நா
ன்கு, பாகமாங் கோசா தீதவா னந்தம பகரதிற் கிறந்தது பிரம,
மாகுநா னெனசச் வாததுமா தனனி லனுதினந் தியானமே புரிய,
வேகமாம பிரம சொரூபானம ஞான மியைதர முததனுகின்றுன.

சீவனெப் போது சர்வபூ தததுஞ் செறியாத்ம் னாகிய தனை
யு, மேவுறத் தன்னுட் சாவமாம பூதம வேறுபா டறக்காணின்
முத்தன், றுவுறுஞ் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழத்தித் தானமூன்

ஹும்விதி தபபா, லாவதார னூரியா னந்தமா பத்ததை யடைந்
திடின முததன குவனே 13

மேஷமிச சீவன றனககுள சாக்ரம் விதிதரு சொபபன மூல
மாவதா கியவா சனையொடு கரும் மஞ்ஞான நித்திரை யாதி
யோவற நீங்கு ஈகாதமிகை யாகு முயாதரு னூரியம் தென்னு
மேவமில் பரம யாயிருந் திடுத விசையோக முடிவான சமாதி. 14

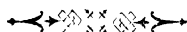
சாத்திர விசாரண குருவுப தேசந தனதநு பவவாககி யாராதத
நேத்திர மாக வபபியாசிகக நிலைதரு சகலசித் தியுமாரு
சாததிப வேத நியதியீ தெல்லார சங்கற்ப விசநபமும் விநித்நுப
பாததிப மாக நிரந்தரம் பழகிப படாமன நிலைபெறக கடவாய்.

பிரத்தியட் சமதா மித்தமா ஞானம் பிரயோச னங்குருசி
டாககு, விரித்திட வேண்டி. விவவிரு வாகரு மிககரால புடை
யரா யிருபின், றறித்திடற குரிய கைவலப ஞானம் தருமபுரு
டாததவக ளைத்தனம், பொருத்தமா யடைதற குரியா குவா
மேற புகன்றிடி லொபபிவாக கியாரே. 16

ஸ்ரீ சோருபானுபவ சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சொருபவந்தியார்.

காப்பு.

செஞ்சின் விரிவாகிக சீழ்மே னடுவாகி
நெஞ்சி ஸ்றிவரிய நிண்ணயமாய்—பிஞ்சியரு
ஞள்ளபொருள சிறசொருப வந்தியா டைடபாடி
களளமற்ப போக்குவிக்குங் காண் 1

நூல்

சொல்லற் கரிய சொருபநன் னிட்டருக
கலஹ பிறப்பேதென றந்திபற
வவாசரு வேசமென றந்திபற. 2

ஏக சிதாகாச வெல்லை கடந்தவா
மோக மிறந்தாரென் றந்திபற
முத்த ரவமேயென் றந்திபற 3

காட்சிக்கெட் டாதொன்றைக் கண்டு தெளிவார்க்குத்
தாட்சி யனுகாதென் றுந்தீபற
தானவ னாகுமென் றுந்தீபற. 4

எட்டப் படாதொன்றை யெட்டிக்கொண் டார்களுக்
கெட்டப் படாததின் றுந்தீபற
யெல்லா மவரேயென் றுந்தீபற. 5

தன்னுருக் கண்டு தனிப்பட்ட ஞானிகுப
பின்னுரு விலையென றுந்தீபற
பேத மிறந்ததென் றுந்தீபற. 6

நித்தியா னந்த நிலையறி வாருக்குச்
சத்தியந தானுமென் றுந்தீபற
சாந்த சொரூபரென் றுந்தீபற. 7

எல்லா மிறந்த விடங்குரு வாங்குரு
சொல்லாமற சொன்னதென றுந்தீபற
சுத்த வெளியதென் றுந்தீபற. 8

சுட்டுத லற்றுத் துரிய மிறந்தபின்
கட்டுக குலைந்ததென றுந்தீபற
காவலா காசமென் றுந்தீபற. 9

கண்டது சிறசத்தி கொண்டது தான்சிவ
நின்றது மிசமென் றுந்தீபற
நினமல வாகாச முந்தீபற. 10

தர்ப்பணச் சாயல்போற சைதன்னி யந்தன்னி
விபபிர பஞ்சமென றுந்தீபற
இல்லை யிதுவெனறே யுந்தீபற. 11

சித்துத்தா னென்றுசித் தேசக மாக்கண்டோர்
சத்துத்தா னென்றவ ருந்தீபற
சங்கை யிறந்தாரென் றுந்தீபற. 12

நானென் றிருந்தானின் னானென் றறிந்தபின்
ருனென் று கண்டாரென் றுந்தீபற
சந்தேகந் தீர்த்தாரென் றுந்தீபற.

- ஆங்காரங் கெட்டு நிராங்காரம் பட்டபின்
போங்காரங் கெட்டதென் றுந்தீபற
உள்ளதே யுள்ளதென றுந்தீபற. 14
- தோற்றுவ தெல்லாளு சுபாவ மெனக்கண்டோ
சாற்றும் வலையேதென் றுந்தீபற
தன்னை யிழந்தாரென றுந்தீபற 15
- ஏகா சனங்கண் டிருந்தமெயளு ஞானிக்கு
யோகா சனமேதென் றுந்தீபற
ஒடுங்கிறவ வையமென் றுந்தீபற 16
- தன்னைசு சுபாவ வறிவென் றறிந்தவா
பின்னைப பிறவாரென றுந்தீபற
பேச்சுக கிடமற றுந்தீபற. 17
- பஞ்சகோ சத்தைப பஞ்சத்தறிந் தோருக்கு
நெஞ்ச மிறந்ததென றுந்தீபற
நிடடைய தாகுமென றுந்தீபற 18
- ஆத்ம தத்துவ மாந்தனைக கண்டபின்
கோதது நிறைந்ததென றுந்தீபற
குறையவர்க கிலையென் றுந்தீபற. 19
- அந்தக கரண மறிந்து னுறப்பார்க்குப
பந்த மிறந்ததென றுந்தீபற
பாழ்வெளி யுள்ளதென் றுந்தீபற 20
- சத்த மிறந்த தலந்தனிக கண்டபின்
புத்தி யிறந்ததென றுந்தீபற
போத மிறந்ததென் றுந்தீபற. 21
- தேகாதி யன்றெல்லாளு சித்தெனக கண்டோக்கு
மோகாதி யிலையென றுந்தீபற
முத்தி நிலையதென் றுந்தீபற. 22
- ஏக நிராமய மென்றறி ஞானிககுத
தாக மிராதுபின் றுந்தீபற
தன்ன னு போகமென் றுந்தீபற. 23

- சொல்லற நின்ற சுகாதீத ஞானிக்கு
இல்லற மறறதென் றுந்தீபற
ஏக சிதாசாச முந்தீபற 24
- எல்லாம பரமாதத மென்றி ஞானிகள்
சொல்லா ரவருண்மை யுந்தீபற
சொன்னாற நெரியுமென றுந்தீபற 25
- ஐப மிறந்தறி வானந்த முற்றமி
னுய்யப பதமீமென றுந்தீபற
உண்மைய தாகுமென றுந்தீபற. 26
- துசசமன நிததுசசந தானென்று கடைபி
னசச மிறந்ததென றுந்தீபற
அறிவானந்த மாயுற நென றுந்தீபற. 27
- ஆனந்தங் கெட்டு நிரானந்த மானபின
ஞானந்த மானதென றுந்தீபற
தடையறறு நினபடுதன றுந்தீபற. 28
- கூடல பிரிதல குவிதலற ஞோடுருரு
நாடல பிரிதீதென றுந்தீபற
நானறற போதமென றுந்தீபற 29
- எல்லாரு சுகவடி வென்றி ஞானிகளு
எல்லாரு சுகமீமென றுந்தீபற
இசைச யிறந்ததென றுந்தீபற. 30
- பறறறப பற்றிப பதைபபறற நெருசருக
குத்தர மறறதென றுந்தீபற
ஒபபீன யறறதென றுந்தீபற. 31
- உண்டி ல்லை யென்ற வுருவத திடைமொன றுந
கண்டது மிசசமென றுந்தீபற
ககன வடிவதென றுந்தீபற. 32
- ஒபபறற வொன்மை யுணர்ந்தமெய்கு ஞானிகளு
செய்யாத தருவருன றுந்தீபற
சித்தே பிரமமென றுந்தீபற.

- சிறகக நத்தொன்றிசு சோநதமெய்ஞ் ஞானிரெஞ்
சொகக விநததென் றுநதீபற
உணாவொன் றிருநததென் றுநதீபற. 34
- உன்னு திருந்த விடம்பொரு ளாமெனசு
சொன்னு னருங்குரு வுநதீபற
ஈமமா விருககவென் றுநதீபற. 35
- நினைததுணை யன்றியே யிலலைநா னற்றபின
பினைததுணை காணெனென றுநதீபற
பெரிய மவுனமீ துநதீபற 36
- மெய்பைமெய் மென்று விரித்தறி ஞானிகுரா
செய்ய கருமமே றுநதீபற
சீவன சிவமெனறே றுநதீபற. 37
- சித்தப் பிராந்தி தெளிந்தநன் லிட்டாகு
சுத்தப் பிரமமென றுநதீபற
சொல்லொணு தானுநத முநதீபற 38
- சித்தருநத தானுநத தெளிந்தமெய்ஞ் ஞானிக்குசு
சத்தரு விலலைபென றுநதீபற
சஞ்சல மறறதென் றுநதீபற. 39
- பூரண மொன்றே புராதன மானதென
பூரணஞ் சொன்னதென றுநதீபற
ஆசானுஞ் சொன்னென றுநதீபற 40
- முததுநன் னீரு முபங்கி யிருநதாறபோ
லெத்திசை யொன்றேயென றுநதீபற
வகசித தாகுமென் றுநதீபற. 41
- களள் மனசசெயல கண்டு தெளிந்தபின்
வெள்ள வெளியேயென் றுநதீபற
வேத முடிவதென் றுநதீபற. 42
- இருநத வடிவேகண் டிருநதமெய்ஞ் ஞானிகுரா
பொருநதும பயமேதென் றுநதீபற
போகருவா வறறதென் றுநதீபற. 43

- மிச்சமாய் நின்ற வெளிசிவ மாக்கண்டோர்க்
கசசம பின்னேதங்கே யுந்தீபற
ஆகாச மற்றதென் றுந்தீபற. 44
- நெய்யற மாண்ட நிலைவரைத் தீபமபோற
கையற மாண்டதென் றுந்தீபற
காணப் பெருமையென றுந்தீபற. 45
- சிததுஞ் சடமுஞ் சிதைந்த விடந்தனிற
சத்துற திசையொன்றே யுந்தீபற
சகசம தாகுமென றுந்தீபற. 46
- நீநா நெனுஞ்சடபேத மிறந்தபின
றாறு யிருந்ததென் றுந்தீபற
தாரக மாணோமென் றுந்தீபற. 47
- சரிததுஞ் சரியா திருந்த பிரமம்
விரித்த பரியாய முந்தீபற
மெய்யறி வொன்றேயென் றுந்தீபற. 48
- நிராகுண நின்மல நின்மய மானபி
னெக்குணங் கெட்டதென் றுந்தீபற
வெல்லையின னிலையென றுந்தீபற 49
- ஆகாச மென்ன வசையா வடிவொன்றே
சாகா திருந்ததென் றுந்தீபற
சத்திய மேயீதென றுந்தீபற 50
- சொற்பிர காச சொருபந தலைப்படின
நிஷ்பிர பஞ்சமென றுந்தீபற
நீங்காச சிவோகமென றுந்தீபற. 51

சொருபசாரம்.

சிறசொருபந் தானே செகசொருப மானவெலாந்
தற்சொருப சாரமாய்ச் சாற்றவே - பொற்சொருப
மச்சுருவாம போல வதுவதுவாய்த் தோற்றுமொரு
சொச்சொருபந் தானே துணை.

பூதாதி யைந்து பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித் - தேதாதிரிய
கற்பணையுஞ் சித்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பழும்வே றில்லாமை யால. 2

புத்திவிகற் பத்தாற் பொருநதுசக பேதமெலாஞ்
சத்தியம்போற றேன்றுவது சாட்சியன்றோ - முததிமுதற்
சுதத மசுததஞ் சுகாசுகங்க ளுள்ளதில
தத்தனையுஞ் சத்தாத லால். 3

பார்த்ததிசை யெல்லாம பரிபூ ரணசொரூபந
தீராதமெல்லா மானந்த சிறசொரூபந - தீரத்திகருந
தோத்திரங்க ளெல்லாஞ் சுகசொரூப நமமையலால்
வேற்றுருவ மேதாசு மே. 4

அய்யா சகததேதாற்ற மாதர மெல்லாநீ
பொய்யாது சோதியெனப் போதித்தான் - மெய்யாக
வுற்றுணரி னானென் றுரையா ரொருவரிலை
முற்றுணர்வா நானே முதல. 5

நம்மையறி வேவடிவா நாங்கண்டோ நமமையன்றி
செம்மை யிலகத் திரள்காணோ - நமமைநா
முற்றுபபா ராதிருந்தோ மல்லா லொருகாலு
மிறுபுபோ னோமோ வியாம். 6

எல்லாரு நானு விருநதுரைபபா ராகிலெனை
யல்லாம லீச னளவுமிலை - சொல்லாலே
பெற்றமகன் தமபி பிதாபபே ருரைததொருவற
குறறவுடல வேறாகு மே. 7

நாமா யிருநதோமு நாமேநா மல்லவாய்ப்
போமாறு போகும் பொருளுநாம - யாமத்துத்
தானே புறங்கிச சகத்துருவாய்த தோற்றிவிழித்
தானே யவன்போலத் தான். 8

ஆகமா யாருயிரா யஞ்ஞான மாய்ஞானப்
போகமா யின்பப் பொருளாகி - போகமாஞ்
சிறசொரூப மாகியெல்லாச் செய்கையுமா நம்முடைய
தற்சொரூப மேதான தால். 9

ஆனந்த மென்பா ரதீதமென்பார் நான்மறைக்குந்
தானந்த மாஞ்சர்வ சாட்சியென்பார் - ஞானநூல
சொன்ன குறியெல்லாந் தொடராத வென்வடிவுத
கென்னகுறி சொல்லுவேன யான்.

10

நானோ வதுவோ வதுநானோ நானதுவோ
ஞானோ தயமோநா தானதமோ - மீமானமோ
சுத்தமோ குணியமோ தோற்றுஞ் சபாவநிலை
யிததனைபு மல்லவா மே.

11

புத்தோக முத்தோகம பூரண னந்தோகஞ்
சத்தோகஞ் சித்தோகஞ் சாந்தோகஞ் - சுத்தோக
மாரணங்க டேடரிய வறுத்தோ கஞ்சகல
காரணமாஞ் சைதன்யோ கம.

12

சொல்லாச சுவானுபவா தீதச சகாநந்த
மெல்லாமு நாமா யிருந்தோமே - தொல்லவினை
யற்றோ மெனுஞ்சொல்லு மற்றோமே நமபைநாம
பெற்றோம பிழைத்தோம பிளைய.

13

சந்ததமு நீங்காத் தனியாக பெற்றோமே
தொந்தச சகாசகமுஞ் சுட்டோமே - சிந்தனையை
வாட்டியதே காதி வனவாசம விட்டோமே
விட்டிற குடிபுகுந்தோ மே

14

நனகிற றசேந்திரிய நாட்டியங்கள் பாரப்போய
கனகின மனககூத்துங் காண்போ - நினைவில்
சமுத்தியிலே யிலலாத குணியசுந்த தாடி.
விழுப்பொருளாய் நாமிருப்போ மே.

15

நானென் றிருந்தனோர் நானகண்டே னுகிலவ
னுனென் றுருத்தரிக்க வொட்டீடீனை - ஞான
வடிவான நானேநான் மறுளுநா னெல்லாம
படிவா னிறந்துபிழைப பான

16

சாயையென வாழ்குமிடந் தன்னைச சுமந்தாலு
மாயையெனு மேக மறைத்தாலு - தாயவெளி
தானுப் விளங்கிச சகசாட்சி யாயிருக்கு
ஞானுதித் தனருனே நாம.

17

வதேது வந்தாலு மேதேது செய்தாலு
மேதேதி லினபுற் றிருந்தாலு - மேதேதுந
தானுகா வண்ணந தனி'யே தெரிந்திருக்கு
ஞானுகா ரந்தானே நாம். 18

ஆட்டிவிட்ட பயபரம்போ லாசைமுத லிக்கரணங்
கூட்டி முடி ததாலுங் கூடோமே - சாட்டியதிற்
சாம்பந்த மறறோமே தற்சொருப மானோமே
பெயம்பந்தம் போனவா றே. 19

அஞ்ஞான மெத்தா லழிந்ததோ வாராயும்
விஞ்ஞான மெத்தால் வினைநததோ - மெயஞ்ஞானச
செமமையனு பூதித தெளிவுபெற்ற தெவந்
வெமமையல்லா லேதுகண்டோம யாம். 20

மெய்யெல்லா நாமாய் விளங்கியபின் னுமாய
பொய்யெல்லா மெங்கேனும போயவோ - மெய்பொய்
யிருவகைக்கு நாமே பிடமானோந் தொந்தித்
திருவகைக்கு மெட்டாம லே. 21

தேசுநா மென்றோமே செல்வநம தென்றோமே
போகநா மென்றோமே பொய்யன்றோ - வாகமுத
னமா யிருந்ததுமெய் நாமசங்க மானதுமெய்
தேமாவித் தேபோற றினம். 22

வாலமதி யூகமதி போன்ஞான வஞ்ஞானங்
காலமுநாங் கண்டு கழித்தோமே - சிலமா
யப்போது நமமிலே யாரோப மானவெலா
மிப்போது பொய்யான வே. 23

பொய்தானே யினபப பொருளாய்ப் பரம்பரையின்
மெய்யாச சுகமபோல் வினைநதககா - லையோநா
மெங்கே பிறநதோ மெதைத்தெய்வ மாததொழுதோ
மெங்கே யடைநதோ மியாம். 24

ஆராக யோவிருந்தோ மார்க்கோவி ணுக்குழைத்தோம்
பேரா யிரமாகப பேதித்தோம் - பூரையினி
னம்மாலே தேடரிய நமமைநாங் கண்டோமே
யமமா பிழைத்தோ மடா. 25

கள்ள மனத்தைக் கரைததுருகப் பொற்றோமே
யுள்ளபடி நம்மை யுணர்ந்தோமே - தெள்ளமுதச்
சச்சிதா நந்தமுநாந தாமா யிருந்தோமே
யசசெல்லா நாமாகை யால்.

26

கண்ணலாற் காட்சியுண்டோ காதலாற் கேட்பதுண்டோ
விண்ணலா லேதும் விரிந்ததுண்டோ - வெண்ணுங்காற்
கானலா றோடிவரக சுண்டதுபோற் றோமறுகணுந்
தானலா துண்டோ சகம்.

27

என்னைத் தவிரமற்றிங் கேதுமில் யென்னுனை
பொன்னைத் தவிரவிலாப் பூடணம்போற் - பொன்னையுரு
வேறுக்கிப் பேருரைத்த வேற்றுமைபோ னமமையுமவ
வாறுப் பகுத்துரைத்தோ மால்.

28

வாகுகிற்கு மெட்டா மனத்திற்கு மெட்டாது
தேக்கிடா லுந்தெவிட்டாத தெள்ளமிடத் - நாகுகினீ
ஞறல்போ லெமமிலே யூறியூ மைக்குடம்போல்
வேற்றநா மாயிருந்தோ மே.

29

வதுசிவா னந்தமோ வேதுசிவா காரமோ
வேது சிவன்செயலோ வெனனாதே - யேதும
பிறிவாகா வொன்றாகாப் பேதமா காத
வறிவா நிறைவே யது.

30

தானறியுந் தத்துவங்க ளெல்லாந் தனக்கணியந்
தானதுவே யனறென்று தள்ளுங்கான் - ஞானமாய்த்
தள்ளுமவ னாயிருக்குந் தனனாறு னென்றுணர்நது
கொள்ளுமது வேசாநத் மாம்.

31

சாந்தமே தறசாட்சி தற்சாட்சி யேபிரமம்
போந்த பிரமமே பூரணமா - பாய்ந்துணர்ந்த
சுத்தபரி பூரணமே தோன்றாச் சுவானுபவஞ்
சித்தநிலை தானே சிவம்.

32

சித்தம் பிறநது செகம்பிறந்து நானெனவோர்
கத்தன் பிறந்தவழி கண்டோமே - சித்த
மடங்காமை யேமாயை யம்மாயை மாய்ப்பார்
திடந்தானே சாயுச்சி யம்.

33

எல்லையற்ற சென்ம மெடுத்தோ பிறந்தோமென்
றல்லலுற்ற பீதி யழிந்தோமே - தொல்லுலக
மெல்லங் கடுவெளியா யென்வடிவா மென்றன்வடி
வல்லாது பொய்யாத லால்.

34

காலங் கருதிக் கடவுளரைக கை஁பபிச்
சாலவிர தங்களுளாளு சாதித்தே - மேலுணர்வா
லீதெல்லா நாமலவென றெண்ணியனந தானநத
போதநா மாகாத போது.

35

சித்தியமா யேகமாய் நின்மலமாய்ப பூரணமாய்ச்
சத்தியமா யானநத தற்போத - சுததராய்ச்
சித்தநிலை பெற்றவராய்த் தீர்ந்தசன னத்தவரா
யுததமரா வுள்ளாக குறும்.

36

வெட்டெனவும பேசார் வெகுளார் முகங்கோணு
ரிட்டபதாந் தம்பெரியோக கேறறுவைப்பார் - துட்டாகளைச்
சேரா ரியாவாக்குந தீவருரையா கண்சிவநது
பாரா பிறவிநோப பா.

37

பொன்றம பொருளைப் பொருளாக வும்போற்று
ரென்று நலந்தீங் கெடுததுரையார் - சென்றசில
காரியத்தை நோக்கிக் கழியா ரிழிவுசெயா
ராரியரே தாமாகு வார்.

38

வேத விதியை வெறுததுரையா ருள்ளளவு
மோத லுருக லொழிந்திரா - சாதன்
மறவார் கருத்திளகி மண்ணுலகில வாஞ்சை
பிறவா பிறவாத போ.

39

சித்த சலனந திடுக்கெனவுஞ் சறறுமுறா
முததிவழி கேட்கவே மோகப்பார் - புத்திபோய்
மாடுநம விடுமனை மககள்செல்வ மாற்சரியங்
஁டியமுந் தாபக குவா.

40

ஆர்க்கு வருவிருந்தென் றுவனவும் போவனவும்
நோக்கிலை யன்றித தெளிவரோ - பார்க்குங்கால்
சாந்தராய் நித்தியராய்த் தததுவபோ தத்தவராய்த்
நோந்திலை நின்றா சிலா.

41

சங்கற்ப சாலச் சகத்தோற் றாவையெலா
மிங்கற்ப மென்னு திழிவரே - பங்கமற
விம்மை மறுமை யிரண்டிடத்து மப்பாலுந்
தம்மையன்றிக் காணு தவர்.

42

சத்தப் பிராந்திசுத சத்தாம் பிராந்தியெலாஞ்
சித்தப் பிராந்தியென்றே தேறுவா - முத்தாதா
மாரோப மாகு மவத்தைதொறுந் தோற்றியழி
யாரோபம் பொய்யாத லால்.

43

தேகா லயத்திற் சிநாகாச தேவதையை
யாகாய சாந்தி மலராலே - பேசுநத
மந்திரத்தாற பூசைசெயு மாதவரை யாதரித நுச
சந்ததம்வாழ் வாக்கார சரி.

44

முக்கனியும் பாறசோறு முன்பிருக்க நாயருந் திக
கக்கியசோற் றுகுருக கருதுவா - ரெககலைசுரு
மெல்லாப் பொருட்கு மிருமபொருளபா மென்னுமல
வல்லாக் கடிமைபுகு வா.

45

செம்மையறியார் செகததோற் றரவறியார்
தம்மையறி யாரினையுந் தாழ்வறியார் -தமபிலே
யநதாராய் வீணே யவமதிப்பார் நலலோரை
யெந்தவழி போவா ரிவா.

46

ஐங்கணையும் பூவா மறுகா லனிநாணு
மென்கருமபாம் விலனனங்கன் வீரலும் - வன்காத
லேற்றுவன மெல்லாமபொய் யிப்படியே பாழலகந
தோற்றமெலா மெய்தானு சொல.

47

காலமோ தேவதையோ கன்மமோ மாமாயசு
சீலமோ விம்மனத்தின் செய்கையோ - கோவியநல
லுசசாக மோநலந்தீந குத்தரிப்ப தேததிலே
யெசசார்பு மில்லா விவாகு.

48

தன்னைத்தான் றேடாச சதிகார ரேன்பிறநதா
ரன்னத்தால் வந்தவுட லார்தாமார் - முன்னம்
விடுத்தவுட லெததனையோ மீண்டுமீண் டினபா
லெடுத்தவுட னூறு யிரம.

49

பொய்யாக்கப் பொய்ப்பைப் பொருளைப் பொருளாகக்
மெய்யாக குருவொருத்தன வேண்டிற்றே - பையங்கோ
பூபாலராகப் பொலிந்திசே வனகனென
மாபாச ரெனபதுவே யாம் 50

ஒன்றிலே தோற மமுலகப் பிரதிபிம்ப
மொன்றுபோற றேற்றத்த வுண்மைபெனறே - வென்றும
பொருளாகப் பாராத புனமையறி வோர்க்கே
மருளாப் பொறிபோல வாம் 51

தன்னை யறிபாமற் றானே தகாததேட
லென்ன புதுமையிதை யென்னொலவேன - மனனுலக
றண்ணீரி னினனுகொண்டு தாகந தணிப்பார்போ
லெண்ணீரற்ற தேனாபபோம யாம். 52

சாததிரங்கு சாததிக தலைவியு விர கலமுங்
கோத்திரமுங் கொண் டிலிளை கூட்டுவிர - சாததிகா
யாமமாலே யுமமைபுண்ட தேதாபாத தொழில்விடநிச
சுமமா விருக்கொனா தேச. 53

ஆசிக் கத தெய்வந தடையான முங்கொளுதவி
ஆசித்துக் கைகூப்பிப் போற்றுவா - தேசிகுரு
தானே வறுவோ சதுரான தெய்வமென
ஆனே முழுவா முறு 54

நேகாத திருநாளை ரேவிப்பா தமமைவிட்டப
காராத தொழிப்போறு பையங்கோ - தேரிடைமீப
பார்க்கின்ற தெய்வம் பரிபூ ரணமலவோ
பாக்குந தெரியாத தேச. 55

மூலைக்கு னேவிநுந் து மூச்சடக்கிப் பேச்சடக்கி
சாலக கனயோகஞ் சாதிப்பா - மேலுணர்வு
கண்டிருக்கச் சாதனைபென காயததை யேவலித்திர
குண்டிருக்க வெண்ணுகுரோ 56

கட்டப் படாமற் கப்பாத திரந்திரிப்பா
மட்டித் தொருகோ வணராவா - சிட்டாபோற
நாவகாமற் காகுரு சுதாரப் பெயுவா
யாவகா ரீதுவா னுல. 57

எச்சாத் திரம்வேண்டு மெச்சா தனைவேண்டும்
பிச்சாட்டல் லோகெடுவாய் பேதையர்க்குப் - புச்சாண்டி
காட்டுவார் போலவந்த கற்பனையை மெய்யெனப்பா
ராட்டுவார் தம்மைக்கா ணார்.

58

ஆண்பெண் ணலியென் றனேக விதமாகக்
காண்பனவு மொன்றாகக் காண்பனவு - மாண்புடைய
சித்தினிடத் தோற்றமல்லா லுண்டோ விவைதெளியா
ரெத்தனைசா தித்தாலு மென்.

59

எவ்வா றெவரிருந்தெ னெவ்வா றெவர்போயென்
னெவ்வாக்கூட் டிறறனிமை யொத்ததே - யெவ்விதமு
நீங்குவார் நீங்கா நிலையிலனு பூதிகண்டு
துங்குவாக் கன்றோ சுகம.

60

விண்ணுருவ மீசனென்பா வேற்றுருவஞ் சீவனென்பா
கண்ணு பிரவியுமபோற் காணென்பா - திண்ணமதா
யததுவித மாகா தவையிரண்டு மாகாத
சித்துருவந தானே சிவம்.

61

சுத்த சடமான சுக்கிலங்கொப பிகரித்துச
சித்தத் துவங்கலநது சீவிததுர - சத்தியம்போல்
வந்தபொழு தீதெல்லா மாயையென்றே தற்சொருபரு
சுருதைசெயவா ரன்றோ சிவம்.

62

நேற்றின்று நானையென நிசுசயித திராபகலை
மாற்றுசுயரு சோதி வடிவாகி - யேற்றபடி
யென்றுமொரு நாளா யிருக்குந திருநானைச
சென்றுதொழு வாரே சிவம்.

63

ஞானநூல் கற்றாலு நற்றுறவு பூண்டாலு
மோன சமாதி முயன்றாலு - தானாகி
பெல்லாக கவலைபுமற் றின்புற றிருப்பதுவே
சொல்லாரு முத்திச சுகம.

64

மாகேள்வி பெற்றாலு மாயோக முற்றாலு
தேகேந் திரியந் திரிந்தாலு - மாகருணை
சேரா ருபசாநதி தேறார் பெறாபேறு
சோமாத முத்திச சுகம.

65

இச்சை யரிச்சை பரவிச்சை யோடுமுலுங்
கொச்சைப் பிராரத்வக் கூழாகாள - பிச்சைமுத
லேற்றா ரிடுவா ரிவரென் றுணர்ந்தீரேற
காற்றாடிக் காலாக லாம.

66

என்னைநான் கண்டபடி யிப்புவிபி லெல்லோருந்
தன்னையே காணத தகுங்காணுஞ் - சொன்னே
னெளிநாட்ட மோடுமன முண்ணாட்டம பெற்று
வெளிநாட்ட மாகா விடின.

67

கன்மந் தவறுமற காலந் தவறுமற்
செனமந் தவறுமற செய்வரேற் - கன்மவிதி
செய்வான செயலிரண்டுஞ் சித்தத்தே கண்டுதெளிந்
துய்வார் பொருளாகு வார.

68

உளபடி கண்டுகனித துற்றுருக மாட்டாத
காளரையுங் கண்டு கனிததோமே - கொள்ளையா
விர்திர சாலககமல மெத்தனைபுட பித்தாலுஞ்
சந்திரனுக் குண்டோ சலம.

69

திங்கடாந்து மேன்மேற் செனித்தகரு வேலடியின
மாங்கனிவர் துறறதொப்ப வாய்தத்தே - யாங்காங்கு
மெல்லாருந் தேடுபொருள யாமாக வேயருள
வல்லான் நிருத்தாண் மலா.

70

நானு யிருந்ததெங்கே நானபிமா நித்தத்தெங்கே
வானுள மண்ணுள வாஞ்சையெங்கே - ஞானமுரு
தேசிகனு ரெங்கே சிவசிவா முததியெங்கே
பேசிடவா யெங்கே பிளாப்

71

என்னையே யல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமிலை
யென்னையான் பெற்றிருந்த தெப்போது - மென்னையன்றிப்
பந்தமிலை வீடுமிலை பார்க்கிவிவை யாராயுஞ்
சுந்தனையு மில்லாத தே.

72

செப்படிபோற் காட்டியரு டேசிகனை யோவனைத்து
மிப்படிசோ தித்துணாநத வென்னையோ - மைப்படியுஞ்
சென்முழுடி வாகவந்த தேகா லயத்தினையோ
வென்மயமாய்ப் போற்றுவேன் யான்.

73

ஆன்னமய கோசமா மாகமே யுள்ளளவுரு
சொன்னபடி கேட்கிற சுகமடைவா - யென்னுளுங்
கெட்டபாழ் வாசனையைக் கிடாதே யாதேனு
மிட்டபடி கண்டே யிரு

74

பொறிகா னெனைநெடுநாட போற்றிவளாத தீரே
யறிவாந் தப்பொருளு னுமீனன் - பிறிவாகு
முங்களை யு நானு வுணர்நதுகொண்டே நீங்குகிறி
யிங்கழியா தொனரு யிரா

75

ஆசையே யுனனு லலைநதுவிட்டே னென்றாலு
நீசெய்யுப காரத்தி னினறேனே - தேசுகளை
யுன்னு லடைந்தே னுனைகூடி முத்தியின்று
மெனனூணை நானு யினேன.

76

கோபமே யுன்னுந் குறைநிலை நீயெழுமபித
தாபமே செய்புரு சலிபாலை - யாபத வ
நீங்கியுப சாந்தியிலே நின்றேன கனவிலுநீ
யேங்கியெழும் பாந்த யிரு

77

லோபமே யுனனை யறவுகொண்டே னுன்னுருவா
பாவமே யென்பருண்மை பற்றுகா - நீயெருந்
வாசசுகக் கைப்பிவா யாபாவி யுன்னுலே
யாசசுககப் படடே னமைவு

78

நெஞ்சகமே நானேநீ நீயெரு நென்றிருந் தப
வருசுகமா யுனனை மறந்தேனே - தஞ்ச
முனக்குநா னென்ப னுவு முணமைபே யுண்மை
யெனக்குநீ வேறு யிராய்.

79

ஒடித திரிந்தா யுழைத்ததாய் பிழைக்குமவழி
தேடிப் பலகலையுரு சிந்தித்தாய - நாடியொரு
சறகுருவைத் தந்தாயென சிந்தாய தயவுசெய்த
நிறகுதவி யென்செய்தே னே.

80

உன்னுருவாய் நானிருந் வுண்மைபோ லெனமனமே
யென்னுருவாய் நீவந் திசைநதாயே - செய்நநறி
பாராட்டு வாருகைப்போ னுண்டோ பரமபத
சீராட்டின் மாறு திரு

81

ஆசைவாக்க மெல்லா மகற்றிப் பொறைமுதலாக
தாசவாககஞ் செய்பநலந் தநதாயே - நேசத்தா
லாதா லுத்தொடுதெனெனபுள்டா நெஞ்சேசன்
னீதியா லெனபோல நில

82

என்னெஞ்சு ஏற்றலவ யானுமது போலிருந்தே
யினனஞ் சமமாகா விட்டேனே - யென்னெஞ்சு
மெனபோ லசைபா திருக்கவது போலயானும
பொனபோ லிருந்தேன பொலிநது.

83

எனவா வேண்டு மனுவருந் வெண்ணிநித்
தேதகல் வேண்டி மடுத்தகல் - கோதெனது
பிசையுந் தன்னேன பிரமபத முதலெனவே
னெச்செய்யு நானாக் கோன.

84

எங்கேநான போறனுவது மென்கையே தேவநதெயொ
மெங்கே தொழுவதுநா லென்கையே - யெங்கே
யிருநதுகிடந் தேடுகுவது மென்னிடத்தே நானே
யிருநதுவதுநா கொளவானு மாம.

85

தன்னிடத்தி லேதோற்றித் தன்னிடத்தி லேயிருந்து
தன்னிடத்தே ஈடுந் தகத்தெல்லாக - தன்னிட
வேறன மெனக்காணப் பல்லாவிவ விடுபற்றோ
மாறென்று காணப்பெறா மறது

86

எனக்கா சைப்படுவா மேதுக கதங்கிப்பா
மேதுக்கு மாறசரிய மெப்துவா - மேதுக்கு
தாமே சராசரமாய்த் தானுவா போழ்புகு
மாமேரு வொதனுவாழ் வா.

87

மாதிகு மாறி மதிக்குகிற திருவிருத்திவ
வாதித்தன மெற்குவடக காளுஞ் - கோதித்து
முனவிலைமை யாராய்த் முதற்கே யெஞ்ஞானனுந்
தன்னிலைமை குனரு தவா

88

பிசைச முதலப் பிரமபத மீறாக்
விசைச வரினு மிசைநதாலுஞ் - சொசச
நலங்காதா தாமதுவாய் நாடாதா சித்தங்
கலங்காதா மேருவாவி காண.

89

வந்தித் துரைப்பார் வழிபடினும் வண்கணர்
நிந்தித் துரைத்தாலு நெஞ்சுறர் - சிந்தையற்று
மேகா டவிவரினும் வெய்யோ னுதித்தாலு
மாகாயம் போல்வா ரவர்.

90

எந்தெந்தப் போக மெதிராகு மவ்வளவுக்
கந்தந்தப் போக மனுசரிப்பார் - பந்தமற்று
நீதித் தனிநிலையே நிற்பாகிர ணம்பரவு
மாதித்தன் போலே யவர்.

91

சித்துருவ மாசிச் செகசாட்சி தாமான
முத்தரைக்கா மாதி முனியாவே - சித்தத்தி
லிங்கற்ப வாசனைக ளெல்லா மெடுத்தருந்திச
சங்கற்ப மில்லாத தால்.

92

எங்கும் பொதுவா யிருக்குமொரு சீவன்முத்தா
தங்குமிடந் தானே தலவாச - மங்கவாகள்
பார்வையே தீர்த்தமவா பாதார விரதமலர்ச
சேவையே சாயுச்சி யம்.

93

மெத்தென்ற சொல்லும் விருப்பமற்ற நோக்குமெலாஞ்
சத்தென்ற நெஞ்சந் தளர்நடையுஞ் - சித்தத்
தடங்கா மகிழ்வு மனவரதம் பெற்ற
திடந்தானே ஞானி செயல்.

94

எல்லா விடத்து மெமைக்கண்டோ மெம்மிடத்தி
லெல்லாமுங் கண்டோமென் றேகமாக் - கல்லாமை
கற்ற வனுபூதி கைகண்டார் மற்றேது
மற்றார்சீ வன்முத்த ராம.

95

தானேக னாகியுப சாந்தனாய் நின்மலனாய்
வானே முதற்றன் வடிவாகு- ஞானி
விடுத்ததொழி லெல்லாம் விலக்காகு மன்னே
னடுத்ததொழி லாசார மாம்.

96

ஞானனு சந்தான ஞானிக்கு நீராட
ருனுகந்த கோலஞ் சதாசார- மானமற
வாங்கிப் புசிப்பதுவே மாபூசை சஞ்சாரந்
நிங்கற்ற சுத்தசமா தி.

97

அண்டமெலாந் தானு யறிவு வடிவாகக்
கண்டபரா னந்தசிவா காரருக்குத்- தண்டித்துத்
தள்ளும் பொருளேது தள்ளா விதிவழியே
கொள்ளும் பொருளேதுவா கும். 98

பெற்றபே ரின்பப பெரியோர் சரித்திரத்தைக்
குற்றமென நாடுங் கொடியோர்கள் - பற்றறுக்
கோசகா சப்புழப்போற் கோடான கோடிசென்ம
மாசாவ ரென்றே மதி 99

சித்த நிராகார நின்மலா நநதமய
சுத்த பரிபூ ரணசொருப - வத்துவித
மெல்லாமுந தாமா யிருப்பார கருணைபெற
வல்லா ரவராகு வார். 100

உள்ளமற்றா றுள்ளத் துறுபொருளற் றுருள்ளக்
களளமற்றார் ஞானக் கரையற்றா - தெள்ளமுதச
சிவபரமு மற்றா சிவானுபவந தானுமற்றார்
கற்பனையு மற்றாக்கள் காண். 101

பருவசா ரத்தாற் பலிக்குமனு பூதிச
சொருபசா ரத்தின் சுவையை - யிருசெவியா
ஹண்டிருக்க வல்லா ருலகமெலாந் தாமாகத
கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண். 102

அத்துவிதரச மஞ்சரி.

சீராரு மத்துவித மேயுண்மை யென்றுமிகத் தெருட்டு தற்குப்
பாராரும் கயவுருவ நரவுருவம் புணாவடிவம் பரிந்து சாத்தி [பா
யேராரும வரமொருங்கு நல்கும்விக்கி னேசனென திதயத் தின்
னேராரு மத்துவிதந தனையறியும் விசேடமெலா நிகழ்த்துவானே.

எத்திசையும் பத்திபாய்ந் திலங்குமுழுள் வாயில்புண ரெழி
ற்கண் ணாடிப, பித்திமனை தனைமருவு பாலனுக்கு வெளிவருதல்
பெருவன் பாம்போற், குத்திரக்கற் பனைமயமாய் மிகப்பொவிபல்
வகையுருவங் கொண்டு வேறு, மத்திரவரு ஞானமதை மருவுபுரு
டனுக்குமுத்தி யடைதல் வன்பே. 2

சோமர்களாற் கொடியவா ரணிபவழி யினையன்மித் துயர்நூர் பூமா
னீரகஞ்சோ தன் றானா நன்கு தெரிந் தோன்மொழியா னேருமா
சீரடர்நற் சாநதிமுதற் சாதனங்க ணிறைநடவழிகா சிறந்த பூமா[று
னேரறிசற் குருநாதன மொழியாற்றற் பத கிலையை நேரு வானே. 3

நிருபனுடைக் குமாறுநடுத தனதான ததனுவததை நிகழ்த்
த லாலே, வருகயவ னாமையழ லகமழன்று நிருபனிபல வாய்க்கு
மாபோற், சொருபுக வொருபொருளீ பெனா சொல்குரு வுய்கிட
தச சொற்க ளாலே, மருவுநடுத ஆருந் துவமாயந் தொருநகமெய்ப
பொருணேரே வாய்க்கு மனறே 4

திரமலடி மைந்தனுக்குத் தேகமுத லவருணபகள் ரொறித்
றானும், புரையறுமக் குணங்களெலாம் பொன்னுத றும் வெட்ட
வெறும பொய்ய மெனைய, பிராமபக் கூடத்த நிகத்தக போத
தனுப பிரத்தியாக்ருக, குரமதுவுபத்த முதலியென்பதுமான் மயக
கத்தா லொளிரா திறும் 5

தெரிகின்ற னுறை நிமிம போத வரமிகா ரொறிநீதா னு
ககே, யெரிகின்ற னெனிகா நிபுற கணையுற லாங்குதா னியவ
குங் கொலலே, திரிகின்ற னெனிகா நிபுற அனடெனச
சொல செங்க ளெல்லாம், புரிகின்ற வுணமைபோ தத்தெய்க்கு
கஞ்சிலுமே பூணு தனறே. 6

போற்றமொரு சிறசோதி தானேயிவ வுலகுநவாய்ப் பொலி
யா நிற்குந், போற்றமுற வாயின லெறுபொரு னொன்றேறுஞ்
செறிவ திலைத், போற்றமுற கிரகா ன மாமபுதை யல்லாது
துன்று சாய்பரு, சாற்றுவே றெருபொருடா னுருதற்கெவ
வாற்றானுந் தக்க தாமே 7

திரபபடயீ தெனத்தோன்று ஞாலமெல்லாம் பிரத்திமாத்
திரமே பென்று, முறப்பொலிந்தன னியமின்றிப் பகமயமா மான
மாவே யுண்மை யாகுஞ், சிறப்புறகின் றெளிநுகலான ஞாலமது
முண்மையெனத் தெரிகே னென்ற, லறப்புதுமை சுத்தியிர சித்த
தாற்றன னியனெவனா னுகா னோகோ. 8

சொல்லுகினை வுறுபோது மறந்தெழு முன்னுமது தொலைந்த
போது, மில்லதுதா னென்றலு மிவ்வுலக மிலங்குகின்ற திறுமபூ
தாமே, பலலத்தி சயமென்னை போறுமகேந் திரசால மான நிகுப,

குப், புல்லுறுமா யாவியினும் சுற்பிதமென் றுலுமிகப் பொலியு
மன்றே. 9

இரதுதினன் னுவிதமகன் றிரிந்திடினும் புருடனுக்கிங் கிசை
தற் கண்ணில், வந்துறையுந் திமையினுற பலவடிவர தானாகி வய
ங்க லேய்ப்ப, நததலிலசன் மயபபூமா வெனுஞ்சொருப மொன்
றேனு நாநா வாசிச, சுந்ததநதற சுற்பிதமாந தமப்படலக கூட்டுற
வாற றயங்கு மன்றே. 10

மட்டறற வெறுமபிராந்தி யாலவிரிந்து திரநாளு மருவா தான,
கட்டபபுன் புலனவட்டங் கொள்ளிவட்டர துலையுறமுத காணல
வேண்மும், முட்டறற தெய்வகதி யாறபிராந்தி நடடமெழுந்
முந்து மாறாற, றுட்டததின புலனமது முனனுடபோல் பின்
னுந் தோன்று தன்றே. 11

நிலைமையிலா விவவுலகங் கந்தாபப நகரமபோ னிகரற றேருங்
குந், தலைமைசெறி ஞானமெனும் பெயாபூண்ட வம்பாததிற் சால
த தோன்று, முலைவகல வெமககானம் வுணர்வுதிநகின வெயிலெறி
ததா லொழிபு மினபோன, மலைவுசெயு மந்தனிரத வுலகமெலா
மககணத்தின மறைந்து போமே. 12

ஆரோப மானசுகத தடங்கவடை வினிலொடுக்கு மருந்தி றத்தாற்
சீராரு நம நுகித்தஞ் சிவமயமே யாகிரனி சேட மாகும
போராரு மத்தகபம பராசசெறறுப படுகுழியிற் புணரா தெனறு
னேராது மிலலாமற் கேவலந்தா னென்றேயாய் நிகழுமன்றே 13

இரபருட லின்றொழிக வலதுறைக சசியருக்க னிருக்கு மட்
டும், விமபமயச சிததுருவாய் விளங்குமெனக் கதனுலே விசேட
மெனனே, கும்பரிபபோ துடைக வன்றிச சிகால நிலைபெறுக
குமபம பம்பு, மம்பரத்தி னுக்கனுமாத திரமேனும் விசேட
மெனப தனுகு றுதே. 14

தங்குறுசிர தனையினழுத் தத்தினும் றேறறுகின்ற தைபற்
கண்டிவ், வங்கனைமற றவனென்றே நீனுவெய் துயிரத்திரங்கு
மவனைப் போலுஞ், சங்கறப மாத்திரததாற பலன்கறப மாய்த்தோ
றறுஞ் சகங்க ளெல்லா, மிங்குசசத் தியமென்றே மந்தமதி யினன்
வாளா வேற மாலும். 15

தன்னியலபிற றறகவையாய்ச் சசுசுதா நந்தமதாய்த தயங்கு
மென்பாற, றுனனியமா மோகத்தா லுண்டெனசசொற றிடுமிந

வேதாந்தம் நசிந்தாமணி.

தத் தொன்மை ஞால, மன்னியவோ ரிடத்தினுங்கா ணப்படா
தருவுருவே வடிவ மாகு, மன்னியவின் னோவியமே போலுமென
வையமற மதித்து மியாமே. 16

வானிறம்போற் றிகழத்தி யாசபே தத்தினுன் மறைபட் டாலு
ஞானகன மானபொருள் கண்டவொரு தற்சுவையை நனிநீங் காதா
லுனமுறு பற்பலச ராசாவி சித்திரத்தோ டொன்றி னாலுந் [தே.
தானமரும் படவியல்பைச் சித்திரவத் திரமென்றுந் தணநதி டா

சத்தியசிற் சுககனமா யகண்டிதமாய்த் தெளிபொருளாய்த்
தானு மான்ம, தத்துவவத னுவையொருவ னுனென்றே மிகத்தெளி
வன்றையொன் றினறிப, பொததுடலிந தியமுதவி யவறறைம
யல் வாதனைகள் பூண்டு நிறகு, மத்தமதி யினென்ன தியானென
றே சங்கையற மதித்தன் மானும. 18

செங்கதிரோன் வெங்கதிரா லெதிராகிழும் பேய்ததேரைத
திரத் திரநது, கங்கையினை குளிப்புனலை புனிதமுறு மதிமான்
கள் கைக்கொண் டாகரு, மங்குலகை வெறுமபொப்பைச் சில
தெனத்து ரத்தகற்றி மாதீ ரததாரா, பொங்கினிய வொருசுவையை
முனிவராக ளதுபவிப்பா பொலியுள் ளத்தே. 19

ஒன்றாகு மன்னியதா மிகவெளிதா மிணைத்தாகு மொப்பி
லாத, நன்றான வம்பரத்தி னனிதோன்று ஞாலமெலா நருவித
தெங்குந், தன்றேசாற் பரவுமெழி லாத்துமதத துவவிர்வி தன்னை
யையோ, வன்றிய மூடவுல குலாகதிரை யாதரிதது மதியா வன்றே.

மன்னியவா னநதவொளி வடிவமதாய் நிகழினுமிம மாஞா
லத்தை, யன்னியமா மெனப்பானித தறிவிலான பெருந்தாப
மடைவன் சீசீ, மின்னியதி பாதிசுளிற றிருசியமாய் மிளிர்நருந்
தன்மேலிச் சாயை, தன்னினைவே றெனறெண்ணி மாமோகத்
தினின் மூழ்குந் தனிசீசே யொத்தே. 21

மடமான மாயைதன துருவமிலா வான்முதலாம வகைக ளா
லே, தடமான வசங்கவொரு சினமயனைப் பேதிக்கத் தக்க தன்
றூந், திடமான மழைத்தாரை தன்னுடைய றுளிகளின்மென் றிரள்
க ளாலே, யிடமான பசும்பதும பத்திரத்தை நனைப்பவுரித தென்
கொ ளாமே. 22

தோற்றரவு மாத்திரமிங் குருவான சகலிகற்பத தொகுதி
யெல்லா, முற்றமுறு சங்கமெலா மொருவியசின டயமெனை

யொட்டா தன்றே, மாற்றருமா ரோபிதமா மவினாதி விசித்திரதன்
மங்க ளெல்லாந், தேற்றமிகு நிருமலமாய் வெளியுருவாம வியோம
த்தைத் தீண்டுங் கொல்லோ. 23

பரிபுரண மாகிநிறைந் திருக்குமொரு கரியான பரமா மென்
பால், விரிவுறுசாக கிரத்தினொடு சொப்பனமே சுழுத்தியென
விளம்பப்பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு நாடோறும பிறப்பிறப்
புச செறிந்த வாசி, வரியமரு முரகபதி வபுவினிறகஞ் சுகங்கள்
போல் வயங்கு மனறே. 24

சொப்பனமே சாக்கிரமே யெனப்புகலும் விசேடமிது சொ
லால்வந் தனறு, துப்புறுமா யாமயமா குதலந்த விரண்டினுக்குந்
துவிய மேயா, மப்படியே பிரத்தியக்குப பராககென்னும விகற்ப
முநா மததா லான, தெப்பொழுது மெய்ஞ்ஞான சுகமேயிவ்
விரண்டினுகு மியலப தாமே. 25

புறப்பொருளின் வருவிசன சம்பந்தத் தாலினைப்புப பொரு
ந்து றுதாய்ப், பறப்பறவிந் தியவழிச்செல் லாதடங்கிச சகவிகற்பப்
பறறென் றின்றிச, சிறப்பமர்தன் னுனநத மாததிரமாய்த் தனித்
திருக்குஞ் சித்தம பெறறே, றுறப்படுசாக கிரத்தினுநத சுழுத்
தியறு பவத்தினிலைத் துவகை கூவார். 26

காயமுபல வுறுதருமக் கட்டுறறே ரென்னைமிகக் கருத்த
னென்றே, பேயகினைக கின்றனரே லதனென் னிருந்தபடி யிருக்
கின் றேறா, றேயவரு மேகமதிற புககானென் றறமுடர் துணி
யப்பட்ட, துயகுளிர் மதியமவ்வா றமபுதத்தி னணித்தேனுந்
தோயுங் கொல்லோ. 27

மித்தையதாய்த் தோன்றுறுமேற றேன்றுறுக விவ்வுலக
விசித்தி ரந்தா, னத்துணையாற றத்துவவித தாகிரிக ழெனக்கு
வரு மானி யேதோ, சுததமயக காங்கனவிற் பயந்தருகைப் பக
டாதி திகழு மேனு, மொத்தவிது சொப்பனமே யென்றனுசந்
திப்பவனுக் குறுமோ பீதி. 28

அனைத்துலகு மசத்தென்றே நெடுங்கால நன்றாக வாய்ந்தோ
ர்ந் தோனுந், துனைத்தெனினும் பிரியாதத் தியாத்துமதிட் டியைச்
சத்தஞ் செறிந்தே நிற்பா, னுனத்தகுமிவ் கானனந்தா னெக்காலு
மிலையென வொருபபட் டோனு, மனித்திகழ்தன் முகங்காண
விரைந்தத்தங் கைக்கொள்ளன மானு மன்றே. 29

பெரியவிழி மருவுறுதன் மகிமைசெறி பெரியோனைப் பெரு
ஞ் னததுக், சூரியசுப குணங்களலங் கரிப்பனபோ லுஞ்சுயம்
வந் தொன்றா நிற்கு, மரையனவன் றன்வயனாய்ச் சுகாதனு யிருக்
கினவற் காளா னோரும், புரையருமங் வரையனையே தானேவந
தொன்றிமிகப் பொலிவ ரனறே. 43

அஞ்ஞான மேயிலலை யிவ்வுலக முளதாமென் றறைவ தெ
ங்கே, விஞ்ஞான வடிவாஞ்சீ வேசதே சுகரெனசசொல விகற்பஞ்
சேய்ததா, மெய்ஞ்ஞான வொருசுவையாய்த் தனித்துநிரு மல
மாகி விளங்குந் தானு, யெஞ்ஞானம பரிபுரண கேவலமாம
பிரமமே யானு கினதேன. 44

சமாதியவத தையிலுதிததொற றைக்கொம்ப னுபதேசஞ
சாற்ற லாலு, மமானமயப பரமசிவோ திரனெனுநதே சிகவரி
யா னனுஞ்ஞான யாலுஞ், சுமாவிருக்கச சதாசிவமா தவனோதிவ்
வத்துவிதச சுவைபபூங் கொததே, யெமாலுடைககு மகமுகமா
மறிவுடையோ ராதரததா லெய்தற பாற்றும். * 45

சுத்தசதா சிவயோகி வரியானோ தியவிரதத் தூய நன்னூல்,
புத்திரல முடையோர்க்குற் பவநோய்க்கோ ரவுடதாமாய்ப் புகல
லாகுங், கொததுறுபா தகங்களுக்கக கடுவாகு முபநிடதக் குறிப
பா மேலா, முத்தமமா மாநந்த வமுதநிறை குடமாமென் றுரை
ப்பர் மேலோ. 1

துய்யசதா சிவபபிரம மெனுமுனிவன் வடமொழியாற் சொ
ல்லப் பட்ட, செய்யவதது விதரசமஞ் சரிநூலைச் செநதமிழ்ப்
பாச் செய்து தந்தான், வையமிசைப பொலிகழனி மாநகர்வாழ்
சோ திலிங்க வடிவ மான, வையன்முத்தி ராமலிங்க குருபரனென்
னகம்வாக்கு மமைந்து நினறே. 2

ஆத்மவித்யா விலாசம்.

வடதருவி னீழிலிலே வாசமது புரிந்தருளும் வடிவி னானைப்,
படுதரமாம விஞ்ஞான முத்திரையி னொடுதிகழ்பங் கயக்கை யா
னை, முடிவிலரு டருமரிய வொருவனாந் தேசிகனை முதன்மை யா
னைத், திடமுளகை வல்லியவா னந்தமெனுங் கந்தலததைச சேனி
ப் பாமே. 1

நிரவதியாஞ் சமுசார நீரதியி னிதம்விழுந்து நெரிய லான
நரவுலகா தமைக்கடத்தி யொளிநுமெழி னாவாய் நாட லாகிப்
பரமதபே தனமான கூடமெனு மாபுதமாய்ப் பகரலான[றேனே.
பரமசிவேந திரனெனுமென் னூரியன்றன் பாதுகையைப் பணிகின்

பரமசிவேந திரனென் றேசிகன்றன் நிருவருளின் பாங்
கி னாலே, பரமசுக திவ்வியமா மகிமையினை யுணர்ந்துபினம் பள
கற றேங்குந், திரவெனிலே விசிராந்தி தனையடைநது ரசமற
வுளு செறிய லான, வரமுறுமிச சிலமொழியால் வத்துவினைச்
சிறிதுயான் வழுதது வேனே. 3

நிருபமமாய் நிததிபமாய்த தொழிலிலதாய் நிடகனமாய் நீத்
து மாயை, யரிகுணமே யிலதான வடிவாகி யடாவிசுறபமனைதது
நீத்தே, வருசகமா தியினசுத்த மருவாதாய் ஞானமய வடிவ
மான, பரமமதா மானமாவு மொருநிலையா யொளிநுமெனப் பகா
வா மேலோர். 4

தன்னுடைய வவிததையினுற றகையுண்டே கருமமவை தம்
மை நாளு, மென்னுடைய தென்பபுரிந்திங் கேங்கியே கிடநதுபின
மீச னோக்காற், பன்னலுறுஞ் சகசீவ பரமெனுமிப் பந்தமதைப்
பறித்தது விசித, தன்னுடைய வானமாவின் ஞானத்தான் முனிவர
னுஞ் சயிகுகின் றானே. 5

மாயையின்றன் வயத்தினுற் சுழுத்தினை மருவியே மாழ்கு
நாபபண், னாயிரமபுன் சொப்பனங்க ளவைநோகுகி யலறியே யம
ரும வேலை, தூயகுரு பான்வசன மதனினுற றுயாதருமச சுழு
த்தி நீங்கி, யேயொருவ னெங்கேஹு மானந்த வாரிதியி லிலங்கு
மாதோ. 6

பருமரிய பிரகிருதி யியலபதனை யொழித்ததுசிச படிவ மான,
திருமருவு சததான வானந்த வறிவதனைச் சோநது மேலாக, கு
ருவரனற் கருணைபொழி திருட்டியினுற பெருமையினைக் குலவ
மேவி, யுரமதியை யுறுஞானி யுலவலறு முவபபினுடு முலவு
வானே. 7

தேசிகன்றன் நிருவருளாற் சச்சிதா னந்தமெனத் திகழ லான
மாசுகன்ற தன்வடிவிற் படிநதிபுந் தியனாகி மவுனி யாகி
விசுகினற பேரகந்தை விட்டுவிழுச சுகவியல்பை விரவி னேனா
யாசகந்தன மீதிலே யெங்கேனு மோரறிஞ் னமாகின் றானால். 8

சற்குரவன் கருணையெனும் பெருந்தாங்க சம்பந்தந் தனி
 னாற்றேன்று, நற்குணநல் வியல்புறுநல் லதிசயசீ தலமனத்த
 னான வோரோ, சிற்றூரிப யதிவரணிந கெல்லையொடு முவமை
 யற்ற சித்தின் பததே, தற்குரிய வீட்டமது தனைப்போலந் தினம்
 ரமிததுச சரிக்கன றானே. 9

சீராரங் குருபரனறன் கருணையெனந் தினகரன்பொற் றே
 சினாலே, காராரு முளளிருளென னவிததையினைக் கறையறவே
 கடநதோ னுன, வேராரும ஞானவரன் லீலையினை யெய்தியெங்கு
 மெலையே யிலலா, நீராரு மானநத நீரதியி னிதம்படிநது நிகழ்கின்
 றானே. 10

செனித்துவருங் கிரமமதின் மாறுக வைம்பூதத் திரள்க டம
 மை, யனிததமென நாடோறும் புரதியினு லிலயமது வாறறி மே
 லாய்த், தனிததபரி சிட்டமதா மாதனுமதத துவததையொரு
 தடையில் லாமன, முனிததிரளின வரனறியான முறறியருட்
 சாநதனாய் முதிரு மாதோ. 11

இவ்வுலகம் யாவுமொரு சாரமற்ற தன்றியுமா யிகமே பொன
 னாகத், தவ்வினமனந தனிற்றேறி யாசையினை வேரறுதத சதூர
 னாகத், தெவ்வெனுமபுன் மதமான மறசரததை யறுததெரிந்த
 தெளிந் னுன, வவ்வியமில் லோரொருவ னனுதினமுஞ் சஞ்சரி
 த்திந் கமாவா னனறே. 12

மலமிலநல் லான்மாவி லொருசிறிது முண்மையதாய் மாயை
 யேனுந், குலவுமதன் காரியமா மேனுமிலை யெனவுளத்திற் குறி
 ததுள் னோன, யுலவலறு மானநத நிறைந்தொளிரும் யோகிபெ
 னு முயர்நத மேலோ, னிலவுதன துள்ளமதிற் றிருத்தியொடு நித்
 தியமு நிகழ்கின் றானே. 13

அகமதொடு நீயெனவே யழறறுகின்ற வபிமான மறுததோ
 னாக், மகிழ்ளிக்குமனநதசன வாசார மதுதனையே மருவி னோன
 ய்ப், பகைபதறும் விமலமதா மானநத வாரிதியிற் படிநதோ னாக்,
 யிகமதுறும் பாலனைப்போ லேகமதா யெஞ்ஞான்று மிலகரு
 வானே. 14

கருமமதன் சாலமதைத் தணந்தவனா யந்தகனாய்க் காதி
 லான, யருமைசெறி சடனாகி யான்மாவில் ரமிப்பவனா யமல மான,
 பெருமைமிக்குர் துறவிறைவ னோரொருவ னனவரதம பிறநக

லான, தருமிகுதி யுறுவனத்தின் கோணமவை தமிழ்மிகச்சஞ்
சரிப்பா னன்றே. 15

தலைமைமிகு சாந்தியிறை நிரமுறவே நனிநிதமுந தழுவன்
மேனி, யலைவுசெறி யன்னியத்தின ஞானவுதா ரங்களெலா மதம்
தாக்கி, நிலைமையுறு ரசமதனை யுணாரதவனாய்த் தனியவனாய்
நிமல னாக, யெலையிலிரம மிடமாரதன் னுனரத மஞ்சமதில் ரமிக்
கன் றானே. 16

விடையமெனும் பகைபவனை வேரினெடும பெயாததெரிந்த
விமல னாக, யடையலுறும் வயிராக வமலவிழுச செலவமதை
யடைநதோ னாக, யிடையதறத தன்னுடைய வானமசுக மகிமை
யெனு மினிய நாடகிற, றடையத்தறத துறவிற்றைவ னனவரத மிக
மிகச்சஞ் சரிப்பா னன்றே. 17

வெய்யதின் கரனிடத்திற சீதமிக வுற்றிடினும் விமல மான
செய்யவிம கரனிடத்திற ரூபமிக வுற்றிடினுஞ் சிகியின் மாட்டு
மையமறக கீணைக்க லுற்றிடினு மாயிகமென் றறிந்தோ னாக
மையலறுஞ்சீவன்முத்தன விஸ்மயத்தை மருவாது மலருவானே.

பொல்லாத வனிதைபெனும் வயிரியினை விசயமிகப புரிந
தோ னாக, நல்லோரக ஞாநுநான மாதங்க மததகத்தி னடிப்போ
னாக, யெல்லாவற றினுஞ்சிறந்தி ரமாயிமாரு சமரசசல வினப
மான, விலலாரும வீடதனிற் றுறவிற்றைவன விற்றிருந் து விளங்கு
வானால். 19

துட்டவநங் கிருதியெனும் தோட்டத்தை துடைத்தோனாயத
தூய வாய, மட்டிலசமா கிதமனதத் னாகிபே பூரணமா மதியின
மேவுஞ், சிட்டமுறுஞ் சீதளமார தகைமையினைச் செறித்தவனாய்த்
திருழின பான, நடட்டமு சததியசிகத் திறைசிக லேரொருவ
னடிப்பா னன்றே. 20

தனதுசுகர தனைப்பருகு பரவசனா யோரொருவன் நனிவி
டெய்தித், தனதுமனஞ் செறைவணஞ் சிலவிடத்திற றியானமே
சரிப்போ னாக, யுனவரிய சிலவிடத்திற கானமிகப புரிப்பவனா
யொருவ னாக, நனியினமுஞ் சிலவிடத்தி னடனமனதத் தடைய
தற நவிறு வானே. 21

அங்கமொடு களங்கமிக வுற்றிடுனு நோக்காதிங் களவி லாத,
சங்கையுறு சங்கரப விப்பிரம மனைத்திராயுந் தணந்தோ னாகிப,

பொங்கியெழுங் காரியத்தி னீட்டமதைப் போக்கினனாய்ப் பொலி
யும் பிராஞ்ஞன், நங்கிடுவ னெங்கெனினும் பூரணமா மெல்லையி
னிற் றனிய னாகி. 22

சஞ்சலமென் மனக்குரங்க மதுதனைவி சாரமென்பா சத்தி னு
லே, யஞ்சிடநன் றுகநிதம வயம்புரிநதம மாரணமா மடவி யூடே,
சஞ்சரிக்கு மெங்கெனினு மோரொருவன் சன்மயனாய்ச சாநத
னாகித், னுஞ்சலினைப் புரிநதிருப்பன் நன்னுடைய வெளிவீட்டிற்
றுலங்க மாதோ. 23

வயம்புரிந்த தீரமன மெனுங்கூமை வலிமிகுதத வாஸி
னாலே, பயநதரும்வெனா சித்தமெனும பெருமபுலியைப் பலியாற
றிப் பயமி லாத, நயம்புரியு மாரணிய மதுதனிலே யோரொருவ
னலம தாகச, சுயநதனிசசை போலுலவி யனுதினமு மங்கல
மாய்ச் சுடர்வா னனறே. 24

சற்புருட ரிருதயமென றுமரையை விரிதல்புரி தநது மே
லார், தற்பிரம ஞானமதை யருளபெருமை யுறுமோரோர சாநதி
மேய, வறபுதநற் றுறவிறைவ னெனுமருணன றோடமொன்று
மணுகா னாகிச், சற்பிரிய சிறககனந தனிநுளு மருளொடுஞ்சஞ்
சரிக்கின் றுனல். 25

இவ்வுலகந தனைத்தோற்றி வைககுமெழிற காரணமா யில
கஞ் ஞான, வவசிருளை மாறறுவிகுருங் கிரணமெனு ஞானமதை
வாய்ந்தோ னான, செவவியசுத தம்தான விரதுவென்மு நீந்திர
னா தேவா போற்று, மவவியமி லறிஞுவ வனகண்டமெனும பத
மதனி லலாகின் றுனை. 26

தன்னுடைய வானநத வழுதமதைத் தெளித்தவினாற் றன
துண் மேவி, யினனறருஞ் சந்தாப் சந்ததியை யிறையளவு மில்லா
தோட்டி, மின்னுமுயா யோகிபெனு மமபுதஞ்சஞ் சலமிலலா
விருத்தி யோடு, மெனனவிகித் திரமன்னோ சிதம்பரத்தி லென்
றுமே யிலங்கு மாமே. 27

அளவின்மலர்ச் சுகந்தமனோ கரமான சஞ்சார மதனி னு
னே, வளாசிரம மனைத்தினையுந் தணநதுமிக நிருமலமாய் வயங்க
லான, தெனியகநற் றுறவியெனுங் கவின்வாய்நத காவிலியுஞ் சித்
தே யாகிக, களிமிருமங் கானகததிற கவலையற் வுலவிமிக களி
ககு மனறே. 28

முத்தியெனும ரசம்வழியும் பழம்வாய்ந்து முரணுன முமல
நீத்த, சத்தியவிஞ ஞானமனோ கரமான வழுகுநிறை தளிரும் வா
யந்தே, சுததபய மறறொளிரும் விததார மாவனததிற னுகளில்
லோரோரா, புததமுத யதியெனுங்க லாபநனி விளையாடிப் பொலி
யுந தானே. 29

சாரமற்ற புவனமெனு மருத்தலததைச சேய்மையினிற
றணந்து மேலாளு, சாரமுற்ற வானந்த வுதகநிறை சின்மயவிச்
சரசி னுடே, கோரமற்ற பரமஹமசன் யாவனோ வோரொரு
வன் குளித்து லாவித, தீரமுற்ற தன்மனததி னிசசையினிற
றிருத்தியொடுந திகழவன் மாதோ. 30

நிகிலநல வாகமங்க ளெனுநதளிர்கண மிகமிகவு நிறைந்த தான
நிகமமுடி முடிபான சீதளமா மலாகணிநிற நீண்ட காவிற
சுகமுறுமின் னதிமதுர சுததமனோ கரமான சொற்க ளார்ந்த
திகழுமெதி யிரதிரனென கோகிலமுந தினமபாடித திரியு மாமே

மோகமத மிகநிறைந்த குஞ்சரத்தை யதமாககி முடிவில
லாத, சோகமது தருஞ்சருவ பாபமெனும் பெருமபுலியைத தூர
நூககி, யேகமதை யறிந்தொளிருத தமனான வ்யாநதசிகங் மிறு
மாப பெய்தி, வேகமதை பொழிததினிய விததார கானனத்தில
விளங்குந் தானே. 32

அஞ்ஞான மெனுமரிய மிருகவர னேறவொண்ண வமல
மான, விஞ்ஞான வுத்துங்க சிருங்கசிக ரம்பொலியும் விவனறே
யததே, சுஞ்ஞான சலிலமதிற சீதளமா மங்கமொடுந துறவி
யான, செஞ்ஞான மதம்பொழியுங் கலபமது சுஞ்சரித்துத திகழு
மோரே. 33

நாசியின்றன் னுனியதனி லனவரதந் திருட்டியினை நாட்டி
னோன, யேசலுறு நாமமுத லிவையினினும விருததிகளை யிழு
ததிட டோனய்த, தேசதுறு நதியினருங் கரைகளினிற் றத்து
வத்தைத தியானிப போன, யாசதரும பெருநதுறவி பெங்கேனு
மோரொருவ னமாகின றானே. 34

மன்னுதிசை யதனைநனி யம்பரமாய் மருவிமகா மவுனி யாகித்
தன்னுளொழு மாசையின்மை தன்னுலே யலங்கிருத சாந்த னாகிப்
பன்னுகர தலமபயிக்க பாததிரமாய்ப் பற்றியொரு படிநி லாமற்
அன்னுதரு தலநிலய மாமுனிவன் மங்கலமாய்த துலங்கு வானே.

சனங்கனற்ற நதியினுடைத் தீரமமை மண்டபமார் தனிமை வீட்டின், மனங்குளிரும் கவின்வாய்ந்த புனிமதா மனதினுக்கு மகிழ்வு காலும், வனமபெருந சயனமதிற் சமஞ்சாரத் மினபறி வாம் வத்து லுடே, தினமவிழித்துத் துறவிறைவ னேரொருவ னித்திரையே செய்வன் மாதோ. 36

பூதலமே மிருதுவினு மிருதுவதாளு சயனமதாய்ப் பொலிவ னாகி, சீதளமாம வாதமதே முக்கியசா மரமாகிச் செறிநது பூ ன்ற, கோதில்தா மதியமதே தீபமதா யுடையோனாய்க் குளிரா தோ னாகித், தீதிலனா பெதிராச சேகரனிவ கோரொருவன றிக ழுவா னமமா. 37

அதிவிமல நதிவாரி நாற்புறமும் புடைசூழ்ந்தே யலங்கா ரிக் க, வதனடுவு ள்திவிபுல சிலாதலமாம பலகையினக ணருமை யா கப், பொதியமலை தனிலுதித்த தெனறனனி மாதமநதம பொலி நது வீச, வெதியிறைவ னேரொருவன சுத்தமதா நித்திரையோ டிருப்பா னனறே. 38

மனமதனிற றினந்தினமு மேகமதாம வத்துவினை மகிழ்வி னோடு, மனனவனு சந்தானம் புரிபவனுப் மகத்தான மவுனி யாகி, மனைகடொறுங் கரபுடத்தில வந்தவந்த பபிககமதை மாந் தி னோனா, யுனவரிய சடவடிவ னேரொருவன றெருவதனி னுலவு வானே. 39

சேடமறச சகமதனைச சிறப்பாகக் கிரமலயஞ் செய்தே பின் னுளு, சேடமுறு மகண்டமெனும் வத்துபர தந்திரனாய்த் திகழ்வ னான, தேடரிய வோரொருவ னுகாவினையான் முகமதனிற செ றிவ தாகித், தோடமருங் கவளமதை யயினறுதினம் வினையாடித் துலங்கு மாங்கே. 40

தன்னுளத்திற் றிரட்டியவா னந்தகோ சமமதனைச சார்ந் தோ னாகி, யுனனுமெழிற சந்தனசீ தளததையுறு மிதயமதை யுடையோ னான, பன்னுபுகழ் யோகியொன்று நிரதனையே பண் னானாய்ப் பாரின் மீதி, லன்னியம் தொன்றினையுங் காதலித்துள் ளானந்த மடைந்தி டானே. 41

அருள்பொழியுஞ் சாத்திரத்தின் சாலமதை யதிதூரத் தக ற்றி மேலா, யிருளிரியு நன்றான விவகார மதுதனையு மெலாவற் றுனு, மருளதென விடுததுமிகப் பூரணமாம் பதவியினை மருவி

யோகி, யுருளசைவ தில்லாத தீபமென வொளிர்ந்திடுவ னுண்
மை தானே. 42

திருணமொடு பங்கமிகப் பூசிமலிந் திடுமரிய தேகி யாகித்,
திருணநிகர் தரவிசுவர தனைநோக்கி மருளாத தெருள னான,
வருணிறைய வுறுமயோகி சரைமாண மற்றகவி எனத்தின் மேனிப,
புரணவிசி ராந்தியுறறுக கானனத்திற் றனியாகப் பொலிவானம்மா.

எவவுருவ மதுதனையும் பார்த்திலனாப் வார்த்தையொன்று
மியப்பா னாகிச, செவவியநல வசனமதைச சிறிதேனுஞ் சிவவண
மே செய்யா னாகி, பொவவிலவின் பூமியினி னிட்டையினை யெப
பொழுது முற்ற னாகித, தெவவிலவ வருந்தவனென மாயோகி
காட்டமெனச செநிகின றுனே. 44

சாதிமுத லபிமான மற்றவனா யுயிராகிவை சருவத் தூடு,
மோதரிய பூரணததைக காண்பவனா யகிலாதத வுண்மை தன்
னைச, சாதுரிய மாகவறி சதுரோனா மெதிராசன சாந்த னாகித்,
நீதகனு மூடனைப்போற கூடமதாயச சஞ்சரித்தது திகழ்வா
னனறே. 45

வாகுவின்றன் மூலமதைத் தலையணையாய்ப் போர்வையதும்
வான மாக, வாகிசினற பிருதிவியைச சயனமென வனுதினமு
மாககி னோனா, பூகமொன்றி விரதியெனும் வனிதையினை மிகத
தழுவ னுற்றே னாகிச, சோகமின்றி யாநந்த பாவசனா யோரொ
ருவன றுயிலு வானே. 46

சென்றொழிந்த பேதவா தனைகளொடுந் தன்னுடைய சிறந்த
ஞான, மென்றொளிரு மழகுபொழி யுல்லாசப் பொதுமகளி ரிவா
க னோடும, வென்றபுகழ் நிறைமறையின் முடிவாமந தபபுரத்
தில விரிவ தான, நனறறியு மெதிராச னோரொருவன் மிகரமித்து
நடிப்பா னன்றே. 47

செய்யவயி ராகமெனும் வித்தார மார்க்கமதைச் செறிந்த
தாகி, மெய்யுறுவினா ஞானமெனு மிக்கொளிருந் தீபமதான் மிளிர்
வ தான, பொய்யறநற் றத்துவமென் மாளிகையிற படிபுகழ்ப்
பொலிய வேறித், துய்யவொரு துறவிறைவன் முத்தியொடு நித்
தியமுஞ் சுகிப்பன் மாதோ. 48

அருணிறையும் விசனதல வுற்பலமா மாலையையு மழகு வா
ந்த, தருணியரி னிச்சையென்ப தற்றதொரு கறபகவல்லி தனை

யுஞ் சீராம், பொருணிறையு மபமான வழுதமெனுங் குடிகையை
யும் பொலிய மேலாந், தெருணிறையு மானமாவைத் தெரிந்த
வனிங் கோரொருவன் சேர்ந்துய் வானே. 49

பொல்லாத தோடமெனும புநதியினு னிடேதமதைப புரி
ந்தி லானு, யல்லாத வருங்குணமென புநதியினு சிறிதேனு
மடைந்தி லானு, யுல்லாத மாயையினறன காரியமில் வனைத்து
மென வுணர்ந்து மேலா, நல்லோனென் மாமுனிவ னோரொரு
வ னெனுமலினை நயந்து ளானே. 50

சென்றவெவை தமைபுமொரு சிறிதேனு நினையானுய்ச செ
றிப வாசி, நன்றுவரு பவையிளையுஞ் சிறிதுமுளாத தெண்ணுய்
நயன நோக்க, நின்றவிவை பெவைதமைபு நோக்கலொடு நினைத்த
லின்றி நிமிலனாகி, வென்றசமத் தாத்தசம ரசனா னவோரொரு
வன் விளங்கு வானே. 51

நிகிலகா ணங்கனையு நிககிக மிகப்புரிந்த நெறிய னாகி, யகில
விட யங்களின்ற னுசைதமை யறுத்தெறிந்த வமல னாகி, சகல
நல வுத்தமமா மெல்லையெனுந் திருத்தியினைச் சாராதோ னுன,
புகலுபுக முதிவரிய னோரொருவன் சஞ்சரித்துப் பொலிவா
னன்றே. 52

ஒல்லையுறு மெதனையுநதி யாகமது வொருபொழுது முருற்ற
னாகி, யல்லலற வணுகாத வதனையென்றும விருமபாத வசல னாகி,
நல்லதுறு துறவிறைவ னோரொருவ னுயாச நறுகா னாகித், தொல்
லையற வுண்ணிகழு மாநந்த மனுபவித்துத் துயிலவன் மாதோ. 53

இன்பநிறை வுறுமரிய ஞானமெனும பெருநனவ தென்ன
லான, துன்பமறு நல்விமல வேதோமன பதவியினைத் தொடர்ந்து
மேலா, மனபுநிறை துறவிறைவ னோரொருவன் பந்தமொழித்
தகன்றே னாகித், தனபுனித விசைசைவசந தனியனுய்ச சஞ்சரித்
துச் சமைவா னன்றே. 54

இனிப்புறுமில் வகிலகித விசுவகிகா ரங்கனெல்லா மில்லா
தான, தனிப்பெரிய வத்துவினிற் படிந்துலய மானமனத தானே
யான, மனப்பகைய தெனப்புகலு மடிந்தரா கங்களுக்கு மன்ன
னானேன், வனப்புறுமன் னியமதன பேட்சையே யினறிநிதம
வயங்கு மாதோ. 55

பெருங்குரவன் கருணைபொழி திருட்டியினு னன்றாகப் பெற்ற தான, வொருங்குமுடி வறுட்பெரிய சேதனத்தி னுகார முற்றே னுகி, நெருங்குமலச சகவிகரப பேதமெலா மிகமிகவு நெரித்தோ னுன, விருங்கருணைப பரமமச னேரொருவ னரிதாக விலங்கு வானே. 56

வருணமொடு மாசிரம விவததையினை யெடுத்தெறிந்து வளமதா கிப, பொருணிறையும் விததைகளை யனைத்தினையும் வெகுதூரம போக நூக்கிப, புரணபரி பூரணவா னநதசிதது மாத்திரமாயப புலனக ணீததுத, தெருணிறையுந துறவிற்றைவ னெஞ்ஞா னறு தின்றுபரி சேடிப பானே. 57

எவவிதமாம பொருள்களுக்கு நாசமதை யின்பமுட னியறறி னேன, யவவிதமே நுகரவரும பெருவினையை யதறுநத மயினறே னுகிச, செவ்விதமாந தேகபநத மனைத்தினையுந சிறப்பாகத் தீராததோ னுன, வொவவிதமே செய்யுமிராளுந் கேவலமச சிவமாயே யொளிர்வா னன்றே 58

அசைவினொடு மனநதமென்ப தின்றியென்று நாமமொன்று மணுகு றுகா, யிசைவினொடு சந்ததமு மானநத போதகன வியலப தாகி, யிசிவுறுமெவ விகறபமது மிலலாதாய் முதலதுவாயேக மாகி, நசிவறுநற பரமசிவ தததுவமாம வத்துவெதோ நடிக்கு மாமே. 59

அககரமாய்ச சரையிலதா யெஞ்ஞா னறு முதயமதை யணுகாதாகித, துககமெலாந கடநததுவாய்ச சுத்தமதாய்ச ருக்கமததுஞ் ருக்க மாகித, தொகவழ் ருவமாகி விஞ்ஞா ன மயமாகித் துகளில் லாதாய், மிககபர தததுவமாம வத்துவெதோ வொன்று நித மிளிரு மாலோ. 60

சுகமதினுஞ் சுகமதுவா யமரமொடுந தூரமென்றுந் தொடரா தாகிச, சுகமதெனுஞ் சமுசார சாகரத்தின் றரணமதிற் சார மாகி, யுகமலரிற் சமரசமாய்ப பயம்பார மணுகாதா யரியதாகிப, புகழலுறு தததுவமா மேதோவொன் றனுதினமும பொலியு மாதோ. 61

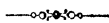
அரசமதாய்க் கநதமொடு முருவமதை யணுவளவு மணுகாதாகி, விரசமதாய்ச கநதுவதொட றககொடிய தமசினையு மேவா

தாகித், தெரிசயமா யுவமைபய மற்றொளிநுந் தத்துவநம் நெளிவ
தாகி, விரிசுவையா மேதோவொன் றனுதினமு நித்தியமாய் விள
ளங்கு மன்னே. 62

குருபரன்நன் கருணைநிறை திருட்டியினு லொருசிறிதுங்
குறையு ருத, பருமறுபத் திரண்டெனுமிவ வெண்களுறு மறுசீ
ராம பாகக ளாலே, யருமறையின சிரங்களிநிற புகன்றருளு மரு
மையினு மருமை வாயநத, விரிபொருளின சாரவடி. வருத்த,
மதை வீட்டைய விளம்பி னேனே. 63

சீராரு மாத்துமவித் தையின்விலா சமமெனவே செப்ப
லான, வேராரு நூலிதனைத் தினந்தினமு நல்லறிஞ னிடைவி
டாம, னேராரு மனமதனின மனனிததுப பராமவிததை நேரந
தோ னாகிப, பாராரும பரமார்த்த மதைவிறைவி விருடுறநது
பற்று வானே. 64

ஆத் துமவித் தையினையருள் பரமசிவேந திரகுருவி னடியே
போற்றி, யாததுமவித தையினைபுறுஞ் சதாசிவேந திரானுலே
யாற்ற லான, வாததுமவித தையினைபுற விரும்பினாககுப பூ
ணமா மமுத மாகு, மாததுமவித தையினவிலா சமமெனுமிந
நூன்முடிபை யடைந்த தாமே. 65

ஸ்ரீகுமாரதேவா சாஸ்திரம்.

சோகமே யின்றி யிருந்தனன வேந்தன னேனறலும பா
பொதுகீக்கி, யேகமாச செங்கோ லெங்கனுஞ் செல்ல வெணடிசை
விசயமுஞ் செய்கீத, மாகநா டெனனப போகமே ஹத்தது மடந
தையோ டிருந்தன னென்றான், வாகைவே லவனபி னெனசெய
தா னென்ன மறையவாக குயாமுனி வகுக்கும. 1

மனைவியுந் தானு மோநினை வாகி மாறுபா டினறியோ
காலுந், தனையுணர் யோடு தந்தைதாய் கடவு டங்களை யனுதின
யிறைஞ்சி, யனையவ ருரைத்த நெறிதனி னடநது மருத்தங்கண்
மனதிலிற றரிததும, வினையம துடனே நானமுறை யவரை
வினவியுஞ் சிலபகல போக்கி. 2

தனியிட மதனி விருந்திரு வர்களுந் தங்குநிற ருமுணர்ந்
துசாவித், துனிசெய்மா மாபைப பிறப்பது நீங்கிச் சுகமதை

யடைந்தனு தினமு, மினிமைய தாக விருக்கலா ஞானத தென்
றெணி ஞானிகட் சார்ந்து, நனியவா பாத பூசனை புரிந்து நாடொ
றும வினவினா நன்றாய். 3

இருவரி லரசன் நனககறி வோங்க விருவகைச் சார்பையு
மகற்றிக், கருவுடற காவ ற்ணையுங்கை விடுததுக கருதத்தை யாது
மெய் யுணாவை, மருவிடி லகப்பற றற்றுமேல வீடு வாய்ததிடு
மதற்குமெய்ஞ் ஞானக, குருவரு ளினறி விளங்கிடா தெனவே
கொண்டனன் மனத்தினிற னுணிலே 4

சிவாக ளிடத்தி லருள்சிவ பததி திருந்திய னுறவு மெய்ஞ்
ஞான, மாவதோர் வடிவாம வேதமா முனியை யமலவா ரணி
பததி லடைந்தே, தேவாக டேவே துனபமோர் காலுஞ் சென்
றிடா முதத்திரா னெய்திச, சாவனும் பிறப்பு நீங்குமோர் நெறி
யைச சாறறெனத் தாழ்ந்திட முனிவன 5

இருவகைச சார்பாம புறப்பறறை நீக்க யிசசையின் ிட்டதி
வினைவு, மொருவியே யுடறகா வலையுங்கை விடுததே யுடகர னாக
களவா த்ணையுங், குருவரு னெறிபே யொடுக்கடி ல வீடுங் கூடு
ந்தா னாகவே பவந்தின, கருவழிந் திடுமிந் நெறியைநீ விரைவிற
கைக்கொண்டு செல்லென வுரைத்தான. 6

அந்நெறி குருவா லையமுந் திரிவு மகவறிடத் துணிவதாக
கேட்டு, முன்னெறி யான வரசிபற கையினினை முயன்றனன சிறி
துநா னொருநாட், பின்னெறி பதனை நினைந்தனை வரையும பெயா
ந்திட விடைகொடுத்த நரசன், மன்னெறிந் கோல மகன்முந்தப
புரத்தில வதிகன னொருவனுபத் தனித்தே 7

ஆண்டதோ ரரசு தனிஹம்போ கதது மாசையற றேனினி
வேண்டேன, மாண்டதோர் வனத்தி லொருவனுபத் தனித்தே
மனத்தசை வறுததுவீ டடைவேன, புண்டவென மனமிங் கினி
த்திருந் பாது போகத்தைப் பொருளென வெண்ணி, வேண்டல
னீங்க ளரசனா வேறே விதித்துக்கொ ளங்களுள் னுரைத்தான.

இவ்வர சியற்கை யறப்பற நிதனா லெய்திடுந் துனபினுக்
களவின, நவவகை யதனை யுகமின மையினு லறிகிலிர் நீங்கலின
பென்றே, யெவ்வகை நினைந்நீ ரினியெக்கா ளுங்கட கிதிநப் மல
தெனத தோவாறு, மொவ்வமற றிகனாக் கூதமே தோன்றா துங்க
ளுக் குலசய்த் குதிகுது. 9

என்றுமற் றனேக மாவிரித் தரச நெடுத்தமைச் சர்கடமக் கியமபி, நின்றுபின் னவரை நிலுமென நிறுத்தி நிதினுநும் பொ ன்மனை விடுத்தே, சென்றுபின் னகர யிதியி னடக்கத திரண் டனை வர்களும்பின் றொடாந்து, வன்றுய ரடைநது வாடியே மெலிநது வாரியி னோரையி னழுதார.

10

அவரவர் வினையி னவாவா வருவா ரவரவர் வினையள வுக்கே யவரவா டோக மென்றதே யாயி னாருககா னுணையதா குவர்க ளவரவா தேக முளபொழு துடனே யாதர வாரென நாடி யவரவ ரடைத னெறிகனமத தடைபு மாதர வாதர வாமோ

வினையுள வளவுங் ஈடியே நிறகும வினையகன் நிடிநபிரிந திடுமால், வினையினுல் வருமா தரவினி னியற்கை மெய்யுணா வத் தகை யலவே, வினையில யுங்க ளிடத்தினு னிருக்க மெய்யுணா வொன்றையே நாடி, வினையறு கானம புகுதவே வேண்டி விரும் பினே னீர்நிலு மிங்ஙன்.

12

என்றுநல் வேந்த னேதிலா போல வேகின னனைவருங் கண்ணீர், நின்றெதிரா டொரிய வாய்விட்டே யலறி நின்றனர் தமர்கன்பின் னேக, யிவ்நெமை யாவா காததனித திடுவ ரினி யைநீ யேகுத னீதி, யனநென வுரைத்தா ரவாகளை நோக்கி யர சனீ துரைத்தன னன்றே

13

உறவாகு மெனவெனைநீர் தொடாவதயல பன்றாகு முயிராகட் செல்லா, முறவாகு ஞானநி பகையாகு மஞ்ஞான முய்த்து நோக்கி, னுறவான வதையடைநது பகையான விதைநீங்கி யொரு மை யாக, வுறவாத றனக்குததா னேயெனமற றுறவுவிடுத் துறையு மென்றான்.

14

தந்தைதா யிருவருநதம் புதல்வனெனும வாஞ்சையிறு ருமபின் னேகி, மைந்தவா வெங்கனிரு வரையுமெவா காபபதற்கு வைந்தாய் நீதான், சிந்தைதா னுனக்கெங்கே மகனேயுன் றிரு முகத்தைத் திருமபிக் காட்டாய், நொநதுதான் பெற்றவயி றெரி கின்ற தெனவுரைக்க நோக்கி மன்னன்.

15

அறிவைநோக் கிடலதற்குத் தாய்தந்தை யிலையிவ்வுட லதனை நோக்கி, லிறையுநீ ருபாதான காரணமன் றிருமாயை யினிலுண் டாகுங், குறியிதுவிங் காயின்மண்ணி லெனைபபெறா தவரிலையக் கொள்கை நீரு, நிறையுமதி யிலநீர் நிலுமென விருவரையு நீத்துப் போனான்.

16

அரிவையர்க டமக்கிலக் கணங்கூறு நூலதனி லதனை யெல்லா, முரிமையதா வுடையவளா மினியமனை தொடராதேகி யுருகி நின்று, பரிவினுட னடிகள்பணிந தரற்றியே பதைபதைத்துப் பனிகண் பாயத், தரியனுமை விடுததுலக மதனிலொரு கணமே னுஞ் சாவே னென்றாள். 17

நினனுடைய நாயகனை நினதுள்ளே யுறநோக்கி நிற்க மாட்டா, துன்னுடைய நாயகனை நென்றனையே கருதிநீ யுழல்வ நென்னே, மின்னனைய விடையாய்கே ளனைவருகரு நாயகனோ மெலா மீசு, னன்னவனை யேதேடிப் போகின்றே னெனவரசற் கரிவை சாற்றும். 18

ஞானமா னதுபொதுவே நூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வ தில்லா, ளானமா துனையலவோ விடுகவென வறையும்பதி யான வுனை, யினமா விடுகவென வறையும்தோ துறவறமிங் கெனக் கென் சொல்லு, மானதா லுமையொழிநது கதியிலையே யென வெணியா னடுத்தே னென்றாள். 19

ஆகமத்தின் விதிதவறு தறைநதனைநீ விவேகியே யாவா யானுந், தேகமுதற் பிரபஞ்ச மதனினசை விடுததுவனஞ் செலலா நினறே, னாகமுலை யாயெனுரை தடுத்தலுன்றன விரதமல நாடு நன்னிற், போகுதியென் றவனைவிடுத தேதிலரைப் போலகன்று போகா தின்றாள். 20

விரிவாய ஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடநதைபதி விலங்க நிறந், லரிதாய தகைமையினு லேங்கியே பதைபதைத்தங் கவனை நோக்கித் தரியாது கதறியே வினைதனையே நொநது தான் றனாநது நின்று, தெரியாது மறைந்தவிடந் தனினமிகவு முருகியே தேம்பி விழ்நது. 21

வேந்தனே யுனைவிடுத்து முலகமதி லிருக்கவோ விதித்தா னீசன், மீர்ந்ததோ வுமக்கெனகரும வினைதானு மிற்றளவிற் சேர்நது நிற்கும், போநதவுமை யெக்காலங் காண்பேனா னினி யெனவே புலம்பி மாதுஞ், சாரந்தனன்பின் றிரும்பியே நகர தனின் மாதுலன்றன் சார்பு தன்னில். 22

அரசனந்த நகர்விடுத்துத் தேசநா கெளுமகன் றடவி சென் றே, யிரவுபக லகநிலையே நிலையாக விருந்தவர்க ளிடமே சேர்நது, பரகுருவி னுபதேசத் தரியபொருள் வினவியவர் பகரக

கேட்டுத், திரமனமா யொருவராற கலங்காத ஞானியாய்த் தீர
னாகி. 23

நகர்தனி லேகிப் பிசசை நண்ணியே மனைகடோறு
மகமகிழந் தங்கை யேற்றே யவ்விடத் தருந்தி யாங்கே
செகமுனோரா பேயென நெண்ணிச் சிரித்திட நாண மினறி
யிகபரத திச்சை யற்றே யேகளு யுலாவ லுற்றான. 24

பொருந்திவா ழிடமொன முகிற பொருந்திடும பற்றென்
நெண்ணி, யிருந்தில னோரி டத்து மெங்கெங்கு மொருவ னாகித்,
திருந்திய சமாதி விட்டுத் திருமபிடா ழுறைகக வுனனி, யிருந்
திருந் திடங்க ளெங்கு மேகமே நோககி நினறான். 25

தோன்றிடு மூலக மெங்கே தோன்றிடு மென்ன நோககித்
தோன்றிடு நினைவி லென்றே தோன்றிய நினைவு தானுந் [றே
தோன்றிடு மிடத்தைப் பாததத தோன்றிடுஞ் சொருபத் தென
தோன்றிடும பொருளக ளெல்லாஞ் சொருபமே யென்று கண்
டான் 26

தோன்றிடும் பொருள்க ளுண்டாய்த் தோன்றியே யின்ப
மாகித், தோன்றிடு மதனு லந்தச சொருபமே யென்று கண்டு,
தோன்றிடுஞ் சொருபந் தனறிந் றோனறும் தசததே யென்று,
தோன்றிடுஞ் சொருபந் தானாய்த் துளககமந் திருந்தான வேந்
தன் 27

கடிகரத் தோறுஞ் சென்றுங் கானகந் தோறுஞ் சென்றும்
படிவல மாக வந்தும. பாவைமா றுட்ட மினறி
மடிவிலா மனதத னாகி மாசிலா நிலைமை பெற்று
முடியுடை வேந்தா வேந்தன் முத்தியே வடிவ மாணான். 28

முத்தியே வடிவ மான முடியுடை வேந்தா வேந்த
னெத்திசை தனகரும் ராச னெமைவிட வேறில லென்று
சத்திய மாக வெண்ணித் தன்னிட மதனிற் றன்னைச
சத்திசெய் தனைதது மாகிச சுயஞ்சோதி யாகி நினறான். 29

தன்னையே யன்றி யொன்றுந் தானுதி யாவி டத்தின்
மின்னையே யொத்த வைய மித்தைகற பிதம தென்றும்
பொன்னையே யன்றி வேறு பூடண மிலது போல
வென்னையே யன்றி யொன்று மிலலெனத் தோந்தான் வேந்தன்.

உலகினை வேற தாக வுணாந்திடிற் பந்த மாரு
முலகினைத் தானே யாக வுணாந்தின் முத்தி யாரு
நிலகிடத் தோன்ற லெல்லா மென்னினை வேயென் றெண்ணி
யிலகிடக கண்டு வேற்ற நிருத்தன னிளமை வேந்தன. 31

ஏகசக் கரம தாக விருந்தர சாள்வோன் செல்வப்
போகமுந் திரண மாமப போதநாட் டரசி யறகை
நூதபுந் தியினு லாசா னுபதேசத தாள வந்தச
சோகமற நிமிநா டெப்தித் தொழிலெலா முத்ததான் மன்னன்.
பந்தமயி டென்று மிலலை பரம்பொரு ளொன்றே யென்று
தந்தஞ்சுவ கற்பத தாலே சாலமோ கிபப்ர் தீயோ
மந்தமா திகளு மிலலா வநுமபொரு ணுமே யென்று
சந்தத நோககி யந்தத தற்பரந் தானே யானுன. 33

குறைவிலா நிறைவ தானக குளிர்நதினோப பாறி வேந்த
னிறையள வேணு தூனப மினறியே யினப மாகி
யுறைவிட மினன தென்ன வோரிட மின்றி யெவகும
நிறைவதே யிடமாப் பினரு னிகரினமா ராசன றுனே 34

எவகுமாய் நிறைநது நின்ற வேகராச சிபம தாள்வோன்
றங்குத லின்றி யெவகுந தானெனக கண்ட தூயோ
னிககுறை தகன்ற பாண்டத தியலபினெரு சருவம பற்றி
யவகுந வகற்றி நின்ற னுனந்தி யாகி வேந்தன். 35

அவனியி னினக்கு மேலோ ராசனு மிலலை யிந்தத்
தவவடி வாகி யெவகுந சரித்திட லெற்றி னுக்கோ
நவமதா யுடலி தோடே நண்ணுவ தெனையி தன்றி
யிவனெனக் கருந வேணி மெனகதறி வோங்கு மாறே. 36

பதத்தினை வேண்டின் முன்னம பற்றிநின் றிலல தத்தைப்
பதப்பட நிறுத்தி யேகல பண்பதா மேலா முத்திப்
பதத்தேவேண் டிடினோ ஞானப பாவையிற் கூடு றீயெப
பதத்தினை வேண்டி யிர்தப் பரதேசி யான தெனறான். 37

அமைவுடை யமைச்சின் மிககோ யடைவுடன் வினவிக்
கேட்டா, யிமையள வேணு சித்த மிதுவது மெனவோ டாது,
சமைவுடன் கேணி சொன்ன சங்கைக்குத தாங்க ணன்றாய்,
நம்மவிட வேறோர் வேறது நாட்டிலை யென்ப தொக்கும். 38

பதமதை வேண்டி னில்லைப் பதப்பட நிறுத்தி யேக
விதமென்ற லொக்கு முத்தி யெய்துதன் ஞானப பார்வை
விதமதிற் றேன்று மென்றாய் விருப்பமாய்க் குடுமப பாரத
திதமதா யழுந்து வோருக் கெவ்வனம் பாவை தோன்றும். 39

மனமிரு பொருளைப் பற்ற மாட்டாதட் டாவ தான
வினமவை புறநோக் கான வேதினாற் கூடும வீடு
கனவுண்ணைக் காகு மிலலங் கருதிய புறநோக் காகு
மனகவிவ் வுக்கர் தோன்ற வறைகு வ நாமே கேளாய். 40

தென்றிசை நடப்போர் சுங்கை சென்றுதோய்ந் திடுவ
ரோதா, னன்றியு மவனி வாழ்க்கைக் கமைச்சாக ஞானே காதத,
மொன்றியே யூகஞ் செய்வோ ருலகவேந் தாயி னோர்க், னின்
றிதை நோக்கா யில்லி னிறபவா முததிசேரா. 41

பாசந்தான் பகைய தாகப் பாவைபெற் றிடிதபா சத்தில்
பாசந்தான் வைத்துப் பினனும பற்றவுங் கூடு மோதான்
பாசந்தான் பகைய தென்றே பகருநான மட்டே கறறோர்
பாசந்தான் விடவு மாட்டா பரமெலா மெனவாய்ப்போக்கும்.

அந்தமா தியுமி லாவீ டடைநதுடற் பிறப்ப றுக்கச
சுந்தர ஞானம் போதூந் துறவற மேதுக கென்றே
மந்ததி காரி யோரை மதித்ததுநா லுரைக்குஞ் செய்தி
யந்தம தான பேருக் கத்தகை விளமபா தென்றும். 43

தோன்றுகின்ற பொருளியல்புந் தோற்றுவிகுமும் பொருளி
யல்புந், தோன்றவுனக்கி யாமுரைக்கச சோகமறவே கேட்டிடு
வாய், தோன்றுபொருள்க ளநித்தமுமாய்த் தூய்மையின்றித்
துக்கமுமாய்த், தோன்றுந் தோற்று விகுபொருள் சுகமாய்ச்
சுத்த நித்தமுமாய். 44

பால னான பருவம்போம் பன்னு குமாரப் பருவம்போங்
கோல மான தருணம்போங் கோலை யூன்றிக் குனிந்தெழுந்து
காலன் மாய்க்க வளைவர்களுங் கல்லென் றழுது போமாதறி
யேலப பிணமென் றொருபெயரிட் டிடுகாட் டிடுத லொருதலையே.
கருவி லின்று மழிந்துபோங் கண்ட குழந்தை யினுங்குமரப்
பருவந் தனிலும் போந்தருணப் பருவந் தனிலு மழிந்துபோ
முருவ நடுங்கு மூப்பதினு மொடுங்கு மெந்தக் காலையினு
மெருவி யழித் லியலபாகு முலகத துடலின வாழ்க்கையுமே. 46

பஞ்ச பூத மழிந்துபோம் பானுத திங்க ளுடுக்கள்போம்
வஞ்ச வசரா மடிந்திடுவா மாகா பதம்போம் வல்லரககர்
துஞ்ச வார்கள் போகிபதந துஞ்சம் பிரமன் பதந்தானுந
துஞ்சந திருமால் பதந்துஞ்சந துஞ்சா தொன்றே பரமபதம்

தோலி ரத்த மெலும்பிறைகி சுகல மேதை மசசை பொன்
றய்த், தூலி கரித்த வுடம்பாகுந தொட்ட வெவையுந் தன்வடி
வாய்க, கோலி யடககிக் கொளுமிதனைக் கூறு கூறு நோக்காது,
போலி யுணர்வோரா மகிழ்வெய்தும புனித மென்றும் பரமபதம்.

அரூதை யதனை பொழுங்காக வறையக் கேணி யவனி
யெல்லாம், பரநத சிருட்டி திதியொடுக்கம் பண்பாய் நிகழுஞ் சிரு
ட்டிதனில், பொருநது பெரிப துனைபநது போய்மாண் டுறில
தெணமடங்கே, யிருநத திதியு மிரண்டாரு மிளமை பென்று
முப்பென்றும.

49

விருத்த பருவ மிகததுன்பம் விளங்கு மிளமை யிரண்டவை
யின, வருத்து பினியின மிகததுன்பம் வளமை யிளமை மூன்றா
ருங், கருதத் தறியாக குழந்தையென்றுங் குமாடென்றுங் காளை
பென்று, மருதத் மறிபா ததிறனுன்பமடையும் பாலப பருவத்
தில.

50

நரதை தாய ராசிரியா தாங்கண் முனித றனக்கஞ்சி
சுநதை கலங்குங் கவுமாரரு சிறநத காளைப பருவத்தின
முநது பசினோய் காமனோய் முடுகித் தணிக்கப் பொருடேட
வந்தப் புவனத திரவுபக லிடைய ருத தொழிற்றுன்பம்.

51

பொருளுண் டாகுந காப்பதனாற் பொருநதந துன்ப மரகாகி
னோருதம் மிகுதத வரசரா லுதவுந துன்ப மொருகுடைக்கீழ்
நிருப னாகி னோய்மரண நேரு மென்னும பயத்தானும
வருவ தெனையோ மறுமையினி லென்றும் வாடித துன்புறுமே.

மாகர்க் கசுரர் பகையுளது மகிழ்ச்சி வாட்ட மிகவுமுள
தாகத் தகலா நோயுமுள தனங்க னுளது நசையுளது
போகத் தழுநதன் மிகவுளது பொன்ற லுளது சுறபத்தே
ரோகத் திறங்க ளிவையுடைய துறக்கத் தென்னை சுகமுளதே.

தேவா மனிதா துன்பநதின் றிறங்க ளிவ்வா ருகியிடி.

வாவ நோ மிருகமுத லரம பீட மைவகையி

லோவ வில்லாத் துன்புகோ ருவமை யிலலை நிரயத்தி
ஞோவ துன்பஞ் சொலவதெனை நோயே பவத்திற சுகமயிடே.

இந்த விழிவை யுடைய விரத மாயை யசத்தே
யந்த வ்யாவை யுடைய வந்தப பிரமஞ் சத்தே
தந்த மனத்திற றோநதோ தளளி யெஃதை நிற்ப
ருந்தன் மனதி னனஞ் யூகித தமைச்ச பாராய். 55

பொய்யென் றிதனை யறிந்தோர் பொருந்தி நிற்ப துளதோ
மெய்யென் றதனை யறிந்தோர் மேவா திருப்ப துளதோ
வைய முளதோ விதனி லமைச்ச பாராய நனஞ்
புய்ய வறிவி லாதோ ருழலவா நீக்க மாட்டார். 56

பொய்யை மெய்யென றறிந்து போத மினமை யாலே
மெய்யைப் பொய்யென றெண்ணி மெலிந்தே யுழல்வ ருலகா
பொய்யைப் பொய்யென றறிந்து போத குருளி னருளின
மெய்யை மெய்யென றறிந்தே மெலிவு நீரவ ருபாநதோர் . 57

துன்பந் தோன்றி லெவருந் ஹந்திப் பைக்காயத தனித்தே
வின்பந் தேட வியற்கை யின்ப றென்றே தோன்றி
லன்பதாக நீங்கா மவாகட கெருவன கூடும்
நன்கா பரம ஞான நாட்ட மமைச்ச சொல்லாய். 58

இழிவை யுணர்ந்தா லுபாவை பெவருந் தேடி நோக்கு
மிழிவை யுணரா ருயாவை பெய்த நோக்கா ரென்று
மிழிவை யிழிவென றுணர் வெந்தக காலம் வாய்கரு
மிழிவை யுடையோக கமைச்ச விதனை யூகித துணாய 59

பேத வாதி களைப்போற் பிரமஞ் சமவே நெனவே
யித கன்ற தலவே யெமைபன றியதில லென்றே
போத விழிபிற றுறந்த புனிதத துறவே கண்டாய்
சித மதிபோற் குளிர்ந்து பென்ன வெப்பந் தீரும் 60

இருந்த விடத்தி விருந்தே பெய்த லாமென றுரைக்கிற
றிருந்து நிமல மனத்தோர் தீர ரெனினு மெழிந்தே
பொருந்தி யேகாந் தத்திற போத மடக்க வேண்டிப்
வருந்து மனத்தோக கெனனை வாய்க்கு மமைச்ச சொல்லாய்.

முனமே யனைநது முடித்து முழுது முணர்ந்தோ ரிலலின்
 இனமே சென்று நின்னு மேக நீங்கா ரென்னில்
 தினமே பகமாய் நிற்போர செகத்தி னியலபை யுணரா
 கனமாம யாழபரா ணத்தின் கப்ப லோட்டம போல. 62

ஒருத்த னோரு நுளை பொருவே தாககின் முன்னம்
 இருக்கு மிடத்தை நீக்கி யேக ராச தானி
 இருக்கு மனறி முனக னிருக்கு போதான சொல்லாய்
 இருக்கு ஞான முடையோ செகத்தை மெய்யென னுழலா. 63

மனையினி ன று னும பொருளுயிரா ச சாவின வருத்தனங் கெ
 மதவின மதிமுசி, இனிமையில் வாட்டம் விடயின் பதனி
 லெட்டுணை யாவினு மாகை, பிணையதிற் றுமது பிரவித்தி தானும
 பேசுமிக் கானகுநில லெட்டுணம், தனையுமா வதற்குச் சாதகந்
 ரெயுகாற றாளியின் னிறறிலே தருதி 64

தினறு மனையின் பிணையிற் று தருதச் செம்பொரு ளிளபமே
 வேணடிச, சாதக மதநிற றெட்டாகுங்கால விடயத் தடையகாரு
 ராகதிய மான, போதினி லவைப்புத் தோன்றிடா தருப பொரு
 ளிலா னாதமே விடவே, ஆதவிற் றுறவின ஞானமரு ஞான மாரு
 மென றறைகுமா பெரிபோ. 65

இல்லற மதனி ளுறைநுனோ மிடத்தி லிருப்பினு ஞானங்கி
 ழிநாபிற், புலவிப் மாரத தினமொள ளிளமுகம் போங்கியில்
 லீனாததுற வென்னும், கல்லற மடைந்தோ மிடத்துறை ஞான
 கற்றைக் கிணையிரத் தினம்போல, எல்லையி லொளியாய் ளிளங்கிடு
 மாரி ளிலகிறப் பன றுறா னிகட்கே. 66

முனமனை வாதரு மறைய ன் மிலல முத்திகைய யுணர்த்தி
 நாகனும், பினமதி விளற படியி றுற சகைக போவா னுறவுடை
 போரை, இனமதை விந்ந்து மிலலற மறவே தலைபென விமம
 புல குண்டோ, மனமதி விதனை யூகி யமைச்ச மகிமைபன் றில்ல
 ஞா னிகட்கே. 67

ஆடிய சகல மடங்குநீக வலமு மதநிறியே பொளிப்படை
 கெகாடு, ஆடிய விந்நி முழுதையும விதி முடிவில்லி டத்தையே
 புணாந்தோ, நீடிய ஞால மிணையிற மால னிராரு ஞானையா
 மேய் பிடித்தோன், ஈடு ப குணத்தி னுரிற் போய்க் குடியின் கூலி
 பா வினியியல படைவா. 68

வினைகளோ நிரண்டுஞ் சமமதாய் ஞான மேலிடு காலையி
னிந்த, மனையின்பங் கானற சோற்றிறகண்டுவர்த்து மாற்றியே கை
விட வருமேல், தனையுள படியே யதுபவ மதனிற் றுணுணர்ந்
தானந்த மடைந்தோர், பிணையுமவ் விடயம் பூண்பர்க ளெனவே
பேசுதல் வழங்குமோ சொல்லாய். 69

விடயவின் பதனி னசையுளோர் தமக்கும் விரிவதாம் பேரி
ன்பச் சுவையின், அடைவினைச செவியிற கேட்டவக் கணமே
யவற்றினை யகற்றிட வருமேல், இடைமுத லீறின் ஞானவா னந்த
மெய்தீனோர் கருமபினு மிந்தக, கடைமனை வாழ்வை நினைவர்க
ளென்றற கண்டனா நகையரோ சொல்லாய். 70

பற்றிலை யாயி னவையினி லிருப்பேன பழையஆழ் வினையெ
னி லாசை, சற்றெனு முதிபபித தல்லவோ வுட்டுஞ் சகவினபி
லிறையெனு மிசசை, முற்றுணா ஞானத தோகள்பூண் பர்களோ
முடிவிலா னந்தமே பருகி, நிறறலே மீட்டும விழிப்பினுங் கான
னீரிற்கண் டென்முக மடைவாரா. 71

பவமதை யினிமை யெனவெணி விடயம் பற்றிசின் றுழன்ற
வா தாமே, பவவதை யினிமை யலவெணி விடயம் பற்றறுத் தரு
ட்குரு வடைந்து, பவமதை யறுககு நெறியுணர்ந் தருளிற பரவி
ன்ப மடைந்தவர் தாமும், பவமதை யினிமை யெனவெணி னல
வோ பற்றுவர் விடயவின் புரையாய். 72

கொடிமுதல் வாடும் வேர்முழு தினையுங் கோதறக் களைந்தி
டிற் களைநதும், படியிசை கொடிபூ காய்பழ மோங்கல் பகரதி சய
மலி தினைப்போல், அடிநடு வீறில பிரமந்தா னாகி யகப்பற்றையறு
த்தவ ரிடத்தும், மடிவுறு மனையில் விருமபியே நெஞ்சம் வருத்
தன மாதலென் றறைவாரா. 73

ஆணவ மதனைத் தோய்ந்துட லினைநா னுமெனத் தினவெரி
வவைவையப, பேணலைச சுகமென் றுண்மகிழ்ந் திடுவோன் பேரின்
பத் தாசைய தாகிப், பூணவளு ஞான மிலையதின் ஞானம் பொரு
ந்தியச சொருபந்தா னாகி, ஏணவா னந்தத் தழுந்துவோன் விடய
மெய்திடின ஞானமே யிலையால். 74

கனவதனி லுணர்விலது காணுந்த னுவாதிகளைச் சுருதியே
நின், றுணுமவரி னிதுகனவென் றுணர்ந்தவாக னசையிலதினுலகு
தன்னில், தனதுசய வருவதனை யதுபவத்திற் றுணுணர்ந்திச்

சகம தெல்லாம், மனமதனிற் சாலமென வுணர்ந்தவரிவ் வுலகின்
பின மைய னீங்கும. 75

கதிரவன்முன் னிருளிருக்கு நயனமுடை யொருவன்குழிக்
கண்ணே வீழும், அதிகவலிச் சூரனமாக் களத்துவெரு வுவனகி
ருத மறையக் காரம், இதமுளபா யசமுநிரம் பருந்தினன்கூழ்
தனிற்செய்வ னிசைச யென்றால், விதமிவைநான் கினுகுங்குறை
யதின்ஞானிக கிழக்காகும் விடயஞ் சென்றல். 76

இங்குறைந்த பாண்டமதின் வாதனையில் வாதனைக ளிருக்கு
மென்றல், துங்கவறி வுடையோர்கட் கின்றியமை யாததொழி
றொடங்கி நிறறல், அங்கியைத்தம பன்மவல்லார்க் கனல்கடாததின்
வீளைக ளடுக்கா தென்றல், தங்கும்வினைக் கேதுவாம விடய
மதில் விருப்பாதி சாரா தென்றல். 77

உணர்வுடைய ஞானியெவை புரிந்திடினு மிழிவிவிழி வுரை
த்த தாகின, இணையிலிரு தீயனென்பர் பூகமில் வதனுமற் றெ
வைகள் செய்தும், அணைவதிறுழ் வெனுமவனே தீயன்மிக ஞான
மதற் காகுந் தாழ்வோ, நணுகினன்றோ ஞானமொரு வனைஞானி
யெனப்பெயரு நண்ணி நிறறல். 78

கருவயிற்றை யுடையதுவுங் கனவயிற்றை யுடையதுவுங் கரு
திப் பெண்ணின், உருவதனைக் குறிப்பதினோக கிடிற்றோன்று
முளபடியே யுலகு தன்னில, குருவையடைந் தவனருளிற் சொரு
பத்தை யதுபவமாக் குறித்து னோரும், இருவையத் திடம்ப
மாய்த் தமைஞானி யெனபோரு மேதிற றோனதும, 79

அருச்சுனாக்கு மிராமருக்கு மதிகார மவைபார்த்தே யறை
ந்த நூலின, கருத்தறியாய் ஞானமொன்றே பிரமாணஞ் சரிதை
யது கணககன் றாகும், விருத்தமறி வாசார முடையோனே
ஞானியில்லோன் விருத்த னாகும், திருத்தமுட னமைச்சவிது
துணிவென்றே யுட்கொள்வாய் தீர னுகி. 80

என்றங் கனைக மாய்விரித்தே யிராச யோகி யுரை செய்து
நின்று வாக்குத் தனையடக்கி நிமிடத் தகற்றி மனத்தினையும் [ன்
ஒன்று மில்லா வெறும்பாழா யொன்றஞ் சமாதி தனையடைந்தா
நின்றங் கமைச்ச னிதுகண்டிந் நேர்மை புதிதென் றதரசியித்தான்.

இந்த வுணர்வு நமக்கின்ன மெய்த வில்லை நாமிங்கே
எந்த வுணர்வு கொடுநிற்பே மென்ன வமைச்சன் யுகித்து

வந்த வழியே தான்றிருப்பி வளபப முடைய மாபுரிக்கே [ம். 82
பந்த முடையோ ருடனிருந்து பகாந்தா னரச னியற்கை யெல்லா
கேட்ட பேர்கண் மிகவியந்து கிடா தென்று மிமழ்னிபோல்
தேட்ட முடனே யவரவாக டேடி வந்து பணிநதிடவும்
வாட்ட முடனே தாய்தந்தை மனையாள பதத்தில் வீழ்நதிடவும்
நாட்ட மாறு பாடின்றி நகைசெய் திருந்தா னற்றவனே. 83

வந்த போக ஞ்டவவாந்ததை மலரா திருப்ப தவாறிந்து,
பந்த முடையே நமசுக்கென பகாந்தாற றேன்று மெனத்திரும
பித, தந்த மிடத்திற ரெனறாக டவனுஞ் சிறிது நாட்கழித
துத, தொந்த மொன்று மில்லாத சயமா முதறி தானான. 84

---||---

தத்துவ மசியென் றுரைக்குமுப பதத்திற நகுவனன நான
கதா மவையும், ஒததுது தொந்தற பதமவை தம்மி லொன்றெ
ன்று மசியினி விரண்டாம, தொததுத லகனது சுததமா யிருத்த
றெல்லதிட டானந்தா னுதல். நுதுது மவையி லொன்றென்றே
யசியி லோரிண டங்கமுஞ் சிவமே. 85

சுததமாய் நினற விரைசுத தியதாந தொல்லதிட டான
மாய் நினறல், சிததமா ஞானஞ் சுததிய தாகுஞ் சிவத்தினுக் கவ
கமாய் நினறல், மந்தமாய் விரியை சுததிய தாகும் வகுத்தவிம்
முன்றுமற் றெழுங்கில், சிததமாய்ச் சுததி யிலாவடின மீட்டுந
தேகமொன நெடுக்குமென றுணாவாய. 86

தொம்பதம விளங்கின மேலவினை மறைத்த தொல்லிரு ளக்
ன்றுபோ யொளிக்கும், தம்பத மான தற்பதம விளங்கிற் சஞ்சித
மாயைபோ யொளிக்கும், அம்பத மான வசிபதம விளங்கி லரும்
பிரா ரததம்போ யொளிக்கும், செம்பர வருளே வடிவதா யான்
மாச் சிவத்தினுக் கங்கமாய நிகழும். 87

பிறரத்த முடன்பா டென்றெந்த நெறியும் பேசிடு மிநநெறி
யதற்குப, பிறரத்த முடையோ ரருகரே யன்றும் பிராரத்தம புசி
ததிடு வோர்கட், கருதிந்த மாயா தனுகர ணங்க ளத்தினுற் சிவத்
துவ மதனை, உறதுமற் றவரைச சீவன்முத்தர்களுன றுரைத்தி
டப் படுவதெப படியோ. 88

அன்னைதன் முலைப்பா லருந்திடும பருவ மகன்றப்பாற் பரு
வம்வந் ததற்பின், அன்னைதன் முலைப்பா லருந்தவேண்டிடினு

பார்முலை வறறியே யிடுமபோல், பின்னையின் போகம் புசித்திடும்
பருவம் பெயாந்தபபாற் பருவம்வந் ததற்பின், பின்னையின் போகம்
புசுககவேண் டிடினும் பிராரத்த நங்கியே யிடுமால். 89

இருள்வடி வதுவு மருளவடி வதனி லெய்தியே மறைநதிடு
மிந்த, மருளவடி வதுவு மோவடி வதனின் மறைநதிடு மோவடி
வதுவும், அருள்வடி வதனின் மறைநதிடு மந்த வருளவடி வதுவு
மச சிவதநில, தெருள்வடி வான சததியாய் முனபோற நிகழு
மென நசியுரைத் திடுமே. 90

வடிவதவ் விருள தாய்சிறகுங் காலை மன்னுயிர பசுவதாய்
நிறகும், வடிவதிம மாயை யாயநிற்குங் காலை மன்னுயிர சீவனாய்
நிறகும், வடிவதவ வோவ தாயநிற்குங் காலை மன்னுயிர சீவன்
முத் தனுமாய், வடிவதவ வருள தாயநிற்குங் காலை மன்னுயிர
பரமமுத தனுமாய். 91

இருளுறு பசுவ தாய்சிறகுங் காலை யிருளது வாகியே நிக
ழும், மருளுறு சீவ னாய்சிறகுங் காலை மருளது வாகியே நிகழும்,
தெருளுறு மோவின் முததனாக் காலைத் தெருளபிர ணவமதாய்
நிகழும், அருளுறு பரம முத்தனாக் காலை யருளதாய் நிகழும்
வருளே. 92

இருளது வாகி நிகழ்ந்திடுங் காலை யிருமபதி யாகியே நிக
ழும், மருளது வாகி நிகழ்ந்திடுங் காலை மகபர மாகியே நிகழும்,
தெருளபிர ணவமாய் நிகழ்ந்திடுங் காலைச் சிவவினக மாகியே
நிகழும், அருளது வாகி நிகழ்ந்திடுங் காலை யசசிவ மாகுமச
சிவமே. 93

அரிபவவ வருளே மூன்றியல் பதுவு மைந்துற குறியுமாய்
நிகழும், இரியுத லிலலாச சத்தையாய்ச் சித்தா யின்பமாய் நிற
குத லியல்பாம், கிரியையு ஞான முமபிசசை யதுவுங் கிளாதிர்ரோ
தையுமபரை யதுவும், உரியது குறியாம விரியிலை யைந்தா யொடு
ங்கிடி லொன்றதாய் நிறகும். 94

பிரணவ மதுவு மூன்றியல் பதுவும் பிறங்குமைங் குறியுமாய்
நிகழும், திரமுற வவவு முவ்வுமவ் வதுமாய்த் திருந்தவே நிற
குத லியல்பாம், உரமுறு நவவு மவ்வுமச சிய்யு மோங்கிய வவ்வும்
யவ் வதுவும், விரவுறு குறியாம விரியிலை யைந்தாய் மேகிடி லொ
ன்றதாய் நிறகும். 95

மருளுறு மாயை யதுவுமுன் றியல்பும் வாக்குமைங் குறியு
மாய் நிகழும், உருவுறு தமசு ரசசுசத் துவமா யொன்றியே நிற்
குத லியல்பாம், பிருதிவி யஞ்ச லமுமன லதுவும பெருகிய வாயு
வும் வானும், வருகுறி யாகும் விரியிலை யைந்தாய் வந்தொடுங்
கிடிலொன்றாய் நிற்கும். 96

உலகினில் விடய விசையை யுடையோ னுணவதற் கேற்
கவே கூட்டி, இலகிடப் புசித்தான் முயற்சிமேன மேலு மேறியே
வளர்ந்திடு மதுபோல், குலவிடும வீட்டி விசையே யுடையோன்
கொண்டதற் கேற்கவே யுணவை, இலகிடப் புசித்தான் முயற்சி
மேன்மேலு மேறியே வளர்ந்திடு மன்றி. 97

தமகுணப் புசிப்பே மயக்கத்தை யளிக்குந் தருமிரா சதகு
ணப் புசிப்பே, மயதையை யளிக்குஞ் சததுவப் புசிப்பே மயக்
கமு மமதையு மகறறி, அமலநல் லுணாவே யளித்திடு மதனா
லவையிரண் டினுநசை யகறறி, நிமலசத் துவமே வருத்தனை யாக
நின்றுசத் துவப்புசிப் பருநதும 98

அடிசின்முன் னுரைக்கு மறுசுவை யவையை யருந்திடு காலையி
னோக்கிக், கடினமு முறைப்பு மிராசத மவையிற் கழிந்திடும
புராதன மூசல், மடிவுறு தமசென் றிருமையு மகறறி மாலைகா
லைப்பொழு தகறறிக், கடினவுச சியிற்சத துவகுணப் புசிப்பே
கைக்கொண்டு தினமருந் திடுமால். 99

இடம்பொரு ளேவன் மூன்றையு முடையோர்க் கித்தகை
யுணவுறு மந்த, இடம்பொரு ளேவன் மூன்றையு மகன்றோர்க்
கித்தகை வுணவுறு ததனால், திடம்பெற வுரி னுச்சியி லேகித திரு
வருள் புசிப்பித்த தென்றே, விடம்பெறி னுங்கைப் பெற்றதை
யருந்தில் விமலமாய் நின்றிடுஞ் சித்தம். 100

சனிகற்ப நிருவி கற்பரிட் டையதுஞ் சத்துவ குணத்தில்வந்
ததுவாம், இவிகற்ப நீங்கி வருடமா யிரமங் கிருந்திடி னும்பினும்
விழிக்கும், செவிதனி லடையுஞ் சகசரிட் டையதே திருவரு டன்
னில்வந் ததுவாம், தவிருதல் கூட லின்றியே யங்குத் தங்கினின்
றிடுகின்ற படியே. 101

அருளண்ட மாகி லுயிர்பிண்ட மாகு மண்டமுந் தோற்றன்
மாத் திரமாய், அருள்நின்ற தாகிற் பிண்டமு மதுபோ லாகியே
கின்றிடு மண்டம், அருள்வடி வாகிற் பிண்டமு முயிரா யருளிற்று

தான்மிய மடையும், அருளந்தச் சிவத்துக் கங்கம தாகி யமர்ந்து
நின் நிடுநின்ற படியே. 102

சகசநீட் டையது லபித்திடுங் காலை தம்முயற் சியதொன்று
மின்றிச,சகசம தாகித் தன்னுள மதனிற் றுனின்றிங் கிடைவிடா
னும், சகவரு ளமுத மதனையே யருந்தித தொல்வடி வதுமெள்
ளக் கரைநது, சகவருள் வடிவாய்ச சட்டெலா மருளாய்த்
தோன்றிநின் நிடுநின்ற படியே. 103

சத்துவ குணமே வருத்தனை யாகித் தங்கியே யுளத்தினு
ணின்றால், ஒத்துறு நிட்டை கூடிடு மிலதே லொருவிபிச சகலகே
வலத்தைத்,தொத்துறு மன்றிக் குணமுமா யையினிற் றேன்றின
தாதலா லிரத, ஒத்துறு நிட்டை யுண்மையே யன்றி முபாசக
நிட்டையென றுணாவாய். 104

எங்கெங்கு நோக்கின் மருண்மய மாகி யிருந்திடும் பந்தமாந்
திசையில், தங்குநதன் வடிவ மருண்மய மாகித் தயங்கியே நின்
றது குறிபோல், எங்கெங்கு நோக்கி லருண்மய மாகி யிருந்திடு
முததியார் திசையில், தங்குநதன் வடிவ மருண்மய மாகித் தங்கி
யே நிற்குதல குறியே. 105

அருள்வடி வதுவே பார்வையிற் றெக்கி லகப்படா தென்று
நின் றிலகும், மருள்வடி வதுவே பார்வையிற் றெக்கில வந்தகப்
பட்டுநின் றிலகும், அருண்மரு ணடுவா மோவடி வதுவே யகப்
படும் பார்வையொன் றுக்கே,மருள்வடி வுலகு மோவடி வோர்க்கு
வாய்த்திடும் பார்வையொன றுக்கே. 106

பழுதையிற் கிளிஞ்சில் கட்டையி னின்றும் பாம்பும்வெள்
ளியுங்கள்வ னும்போல், எழுதரு மாரோ பிதமதிட் டான மிலங்
கிடி லிலாதது போலும், முழுதுணா சிவமவந துதித்தவிச்
சீவன் முத்தருக் குலகமின் றுதித்தல், கழுதிர தம்போற் காட்
சிமாத் திரமாய்க் கவும்விவ காரமே யின்றும். 107

கனவது போல்விவ காரமுண் டென்னிற் கனவது நீங்கியே
விழித்தால,கனவிதென் றுணரு மாங்கவா தமக்கக் கனவுவர் துத
வுத லுண்டோ,கனவுமுன் கண்ட ரீனவுமாத் திரமாய்க் காணுறு
மகத்தது போலக், கனவிரத வுலகுஞ் -சீவன்முத் தருக்குக்
காணன்மாத் திரமதாய் நிகழும். 108

சொற்பன மதனித கனவிதென் நிமிமோர் சொப்பன ராக்கா
நடுவே, நிற்பன போலு மருண்மரு ணடுவே இனிதும் பிரணவ
வடிவம், சிறபர சீவன் முததவை வடிவாய்ச் செந்நிலைத்
துந் தோன்ற, நிற்பன தமக்கு நிழலினறி நிழற்போ னிலத்தி
யின்றியே நிகழும். 109

வெகுதுறு படமும வறுத்திடும் விதனும் விளங்குகிங் கான
விற எலமும, இரத்திர தனுஷங் கனலிருந் தகனற விடமது மிகுந்
முன னிருநத, முநதுறு கடமுங் கடமகை பெந்தது முடிந்திங்
நிகிரியிற சுறறும, கருதாவ நரும போனமுதநா வடிவுங் காட்சி
மாத் திரமதாய் நிகழும். 110

அகலிருண் மாயை கருமயிம் மூன்று மதறறியே சுததங்க
மாக்கித், தகசிறுத் திரிதல கைபதா ம பாரத றனனுரி ராகியே நிக
மும, சுகசில வுதய மாகுகுத மீயாரு சொற்றிடு தீககையி னருந்
தம, ஜெகநிதி லவைபிற பாவனை கடந்து செய்தங்கு திறுததவல்
லவராய். 111

பிரணவ வழிதே புதிதானு தினமும பிரணவ மயமதே
யாகி, மாணம துறுபிம் மனிதரைப் போல வடிவானத திரமீத
தோன்றிப், புரணநல லொலிகரு மாயைக்கு நடுவே புருததிருந்
திலங்குநற் குருவைர, சரணென வடைந்திம் கவனரு ளாலே
தரிககப்பெற் றவகத்தி லிங்கம். 112

தேகமும பொறிபுங் கரணமு முறிந் திரிவுறு மாயையின்
மயத்தை, ஏகசின றகறித தீககையி லாதா னிவைகததிட டான
மந திரமே, ஆகசின றமைதத வகைகுந் வருளா லறிததநிற்
பாவனை கிடமாம, ஊகம துடனே முனனிரை வதறி புலத்தி னிற
சுருசமே பிறநது. 113

அன்னிய சததங் கவருத லகறி யன்னிய ரசனையு மதறி
அன்னிய ரூப கோககுத லகறி யன்னிய பரிசமு மதறி
அன்னிய சத்தங் கேட்குத லகறி யன்னிய நினைவு மதறி
அன்னிய ருடனே யினங்குத லகறி யன்னியருறைவிட மதறி.

அன்னியா கையில வாங்குத லகறி யன்னியாக் கேடுத லக
றி, அன்னிய கடவுள் வணங்குத லகறி யன்னிய கிரியையு

மகற்றி, அன்னிய னூலை யோதுத லகற்றி யன்னிய கேள்வியு
மகற்றி, அன்னிய பாக மருந்துத லகற்றி யன்னிய வகையறத்
தொடங்கு. 115

சமயநற் கிரியை யனைத்தையும் விடினுந் தனக்கந்தப் பிர
வமுதம், அமைய நின்றாறி யதனையே யருந்தி யவ்வடி
வாயிடு மளவும், சமயிகள் பாக மதனையே கொண்டு தற்பர நிவே
ததியம் புரியும், அமைதியை விட்டான் மேற்கொளா தென்ப
தறிந்ததை நியமமாய்க் கொள்ளும். 116

சடுத்தல மதினு மிலிங்கமே யாகித் தானெனல் விடுத்தருந்
தியபின், கொடுத்தவன் றுனுங் கொடுத்திடு பொருளுங் கொள்ளு
வோன் னுனுமொன் றாக, அடுத்தவிம மாயா வடிவதை நோக்கி
யகற்றியவ் வோமய மாக, விடுத்தனு தினமும் புசித்திடி. லனைத்
தும் விமலவோ மயமதாய் விடுமே. 117

இன்னதன் மையவாஞ் சுத்தபா வனையி லீரும்பிரா ரத்
தம்போ யொளித்துத், தன்னது ணின்றிங் கிடைவிடா தூறுந்
தக்கதோ பிரணவ வமுதம், அன்னதை யருந்தி முனவடி
வதுவு மங்ஙன மோமய மாகி, இந்நில மதனிற் றேற்றன்மாத்
திரமா யியங்குதல் சீவன்முத் தியதே. 118

அறிவிலாக் குழந்தைப் பருவத்தின் முலைப்பா லருந்திடுங்
குமாரங்கா னையினில், அறிவிலாக் குழந்தை யருந்துதல் கண்டு
மதினசை சகசமா யிலதின், அறிவிலாச சீவத துவப்பரு வத்தி
னருந்திடு மாயையி னுணவை, அறிவிலாச சீவ ரருந்துதல் கண்டு
மதினசை சகசமா யின்றும். 119

அனமதும் பாலுஞ் சருக்கரை கண்டு மங்கனி வகைகளுந்
தேனும், இனமவை யொன்றாய்க் கூட்டிய ருசியி னிதயதின்
றிடைவிடா தூறும், கனபிர வைவமு தததையே யருந்திக்
கனிப்பவர் மீட்டுமிச சகத்தின், பினமுறு விடய விற்பையெண்
ணிடுமோ பிராரத்த முமமிலை யவர்க்கே. 120

உபயநல் லமுதே புசித்தனு தினமு முபயமே வடிவது வாகி,
அபயமென் றுரைக்கு முயிர்களுக் கிரங்கி யஞ்சலென் றவர்களை
நோக்கி, உபயவர் நெறியின் பயனைமுன் னுணர்த்தி யுபரிடச்
சுருதிநின் றுரைக்கும், அபயமற் றென்று மிலாதவிந் நெறியே
யனுக்கிர கம்புரிந் திடுமால. 121

இந்நிலை சின்னாட் சீவாக ணிமித்த மிருந்தனுக் கிரகமே புரி
ந்தும, தநநிலை யதலா நினறரு ளமுதந் தானபுசித தருண்பய
மாகி, அநநிலை பரம முதத்திற சிவததுக கங்கமாங் நிகழுமுன்
போலென, நிரநிலை சாமத தசிபத முரைகரு மிதுசிவாத துவித
மென றுணர்வாய் 122

முனனாட் புரிநத தவபபயனா முதலவ னெருவ னுள்ளெ
ன்றே, அனனாண் பணிமீய முத்திபத மடையக கூட்டு மென
வெண்ணிப, பின்னா சானமுன னுருமுவா றும பேணி யொழுங்கிற
சாதனங்கள், மனனாண் கிணைய முடையோனே வகுத்த விரநூற
குரியவனும். 123

சித்தம பிரகா சத்தையுற்ற சேரு நானரு சாதனமும
சத்திநி பாதந் தானபிறக்கிற சாரு மொபரிசித தநதனிலே
ஒத்து வினைக டள்ளபடி னுண்டாரு சத்திநி பாதமதும்
பத்தி புரியின மூவடிவிற பண்டா வினைகா சமமாகும். 124

விடய மதினமோ கியைபடீபால் விபலந தானே மூவுருவாய
அடையு மெனவே கடைபட்ட னடிகள் பரவி யன்பாகத்
தடைக ளிலது காயமனந தனமீந திடிதசார திடுகனமம
உடையு மலது மறமுன்று னுடையா தினவே யொழுங்காமால்.

தநதை தனது சுதாக்கையினமுன றந்த பொருளைத் தானேபின்
சுநதை மகிழ்ச்சி யுடனிரககுஞ் செயதி போல மூவடிவாய்
வந்து சிவமே யிரப்பாக வாங்குந் தனது மாயையினை
இந்த வகையை யுணர்ந்தி நிர்யும வினைக ளென்றறிவாய். 126

மூன்று வடிவாய் முமமலந்ததை மூன்று பங்காய்த தான்கொண்டு
மூன்றுங் கொடுத்த நமதுடைய மூன்று பொருளும பங்காககி
மூன்று வடிவுங் கைக்கொளவே மூன்று முதலு மானசத்தே
மூன்று வடிவா மெனப்பொருள்கண் மூன்று மீந்தேபணிபுக.

இந்தத் திறனிற் பணிவிடைக ளியற்றி வினைகள் சமமாகில்
அந்தத் தடங்க வொத்துநிறகு மந்தத் தாசி னுவேபோல்
புந்தக கிலேச மேயின்றிப போதஞ் செவிதாம வினைகள்கெடும்
சந்திப பதுவா மப்பொழுதே சத்திநி பாதந் தானபிறத்தல். 128

சந்திநி பாதந் தானபிறந்து சாறறு மந்தக் கரணங்கள்
சத்திய தாகி னவ்விடத்திற றேன்று நானரு சாதனமும்

எத்திற் றுணும் வேறென்று லெப்தா தெய்திற் றுயினும்பின்
குத்திர மாகிப் போமெனவே கொள்ளார் மேலோ ரீதனநீ 129

சத்யா சத்ய வத்துவினை, தகவே பிரிததுத தானறியில்
கொத்தாய் மறறை முமமுளறுங் கூட வுடன்வந் தவனைபுறும்
அததா லதுநீ பெனறுரைக்கு மமல வாககி யபாடியே
ஒத்தாற பிரமந் தானுபே யுணருங் குருநி னருளாலே. 130

இநத நான்கு சாதனமு மிலலா தவாகட கொருகாலும்
அநத ஞானம வெளியாகா தங்கி நபனத தொடுதோன்றிப்
பநத மறவே யுரைத்திடினும பாழுக கிறைத்த நீரொரும
முநத நான்கு சாதனமு முததி படைவோக குறவேண்டும் 131

பண்டிததலததை யுழவாளா பண்டிமுத கதில் கொழுப்பினிக்கின
மண்டிததடையற யுமுமஃதின மயகமுடையோக கறிவருளின்
மிண்டிப் பயமு மறமும விட்டு வேண்டும் படியே சரிசுருமெனக
கண்டித் திறத்தோக குப்தேசங் கழலா ஞான சற்குருவே 132

இந்நோ நெறியிற சாதனங்க ளிவைநான் கினுமவந் தெப்தியதெல்
தன்னோ ஞாவன் றனையடைநது சாறறுஞ் சீடா சாரமுறை
அந்நோ பிசகா தேவஸ்பிரிந் தருடனமீதிற கரபபனவும [னம.
பின்னே திரிந்து மவன்கொடுகப பெறவே வேண்டும் விஞ்ஞா

ஞான மார்க்க மிருவகையாய் ந லிலவா விகங்கம பிபிளிகைபென
றான வவையில் விகங்கமே யமல வேத முடிவதலில்
ஞான மாசும பிபிளிகையே நவிறந் திரத்தின ஞானமாம்
ஆன விகங்கத னுணராமற ந்தனின் வழியே யுணரத்திடுவாய். 133

ஆசான மாணாக கன னுடைய வதிகா ரங்க ளவைபாரதநே
பேசா நிறகும விகங்கமதைப் பிரம மொன்று மேமெய்யாய
மாசா ருலகம் பொப்பாக மாணாக கனற னனுபவத்தில்
தேசாய விளங்கி யககணமே சிரததை நிறதது திடமாக. 135

உலக மெதினின் றுதித்திடுமென் றுளனி ரோககி னினைவதனில்
இலக வுதிக்கு மெனகினைவு மெதினின் றுதிக்கு மெனநோககல
திலக வறிவு தனிலெனறே சேச னனைதது மறிவாஹல்
கலக மிடுதத துவமெல்லாங் கலங்கா வறிவா பேகரையும்.

உலக மிலங்கும் வகையுண்டா யுதித்தின் பமநா யுருநாமத,
திலக விளங்கு மிவையைந் தி வியப்பு முளமுன் நங்கசமும,

குலவு சொருப சம்பந்தங் கூறும் பினிரண் டங்கிசமும், கலக
மாயா சம்பந்தங் கருதி நோக்கிற் கற்பிதமே. 137

மூன்றங் கிசமு மதிட்டான மொழியும் பினிரண் டங்கிச
மும், ஆன்ற வதிலா ரோபிதமா மதனாற் சொருபங் காரண்
மாய்த், தோன்று முலகு மசத்தாகுஞ் சொருப மொன்றே சத்
தாகும், ஊனறி நோக்கி லெககாலு முளதே தோன்று மில
திலதே. 138

நாம ரூபந் தனைமெய்யாய் நாடு மிடத்தின் முப்பொருளாம்
நாம ரூபந்தனைப் பொய்யாய் நாடு மிடத்தி லொருபொருளாம்
நாம ரூபந் தனைமெய்யாய் நாடிற் சீவ னவனேயாம்
நாம ரூபந் தனைப்பொய்யாய் நாடிற் பிரம மவனேயாம். 139

ஆடி யதனிற் றேனறுகிழ லதுபோல் விகற்பந தீரநதரில்ல
கோடி விவித சகந தோன்றுங் கொளுங்கா ரணகா ரியமின்றி
நாடி வேறு போறபாய்த் னாக மதத்தாற தன்னிழலை
ஓடிப் பாயு மதுபோலென றுரைப்பா பிரம வாதிக்கே. 140

ஒருவி கற்பங் களையில்லா வொன்றும் பிரம மதினின்றே
ஒருவி கற்ப நினைவாலே யுலகு சீவ பரமாகும்
ஒருவி நினைவை முப்பொருளு மொடுங்கு மதுவே முப்பாழாம்
ஒருவி கற்ப நினைவதனாக் குதிகக வொடுங்க விடமதுவே. 141

தனது மாயை தன்னாலே தனையே யனேக மாய்க்காணும்
தனது ஞானந் தன்னாலே தனையே யேக மாய்க்காணும்
தனது சத்தி யிவையிரண்டுஞ் சத்தி மாளுந் தனையனறித்
தனது சத்தி வேறுகா ததனா றுனே தானிகமும். 142

என்று நிலையி லொருபடியா யிருந்து தனையே கண்டிருக்கச்
சென்று நினைவிற் பரசீவ செகமாய் விரியு முன்னிலையில்
நின்று நினைவைத் தானொடுக்கி னேரே மூன்றுஞ் சென்றொடுங்கு
மென்று கண்டோன் மூன்றாமபா ழிறநத சொருப மேயன்றோ.

அடியு முடியு நடுவுமிலா வகண்ட வொளிபா மொருதனையே
கடிய நினைவா மாயையினுற் கலங்கி வேறு யனேகமாய்ப்
படிக மலையிற் சுணங்கனைப்போற பார்த்த லெனவே யதிட்டான
முடிவிற் றன்னைத் தான்கண்டே மோக மின்றிப் பார்த்திருப்பன்.

இந்த நெறியி லுணராதார்க் கியம்பும பிபீலி கையினெறியை
வந்த வழிக்கும் போமவழிக்கும வாத மின்றி யொழுங்காகப்

பந்த மவையைய நியதிகொடு பார்த்தே யொன்றென் றுயகற்றி
எந்தப் பொருணின் றதைக்கண்டே யெல்லா மதுவாயுணர்ந்திகெ.

வந்த வாறு நெறியுரைக்கின் மாயை தோன்றும் பிரமத்தில்
அந்த மாயை தனிலீசன்கில விடய மாய்சிகழும்
இந்த வான்மா ப்றறவையி லேக தேச விடயமதாம்
வந்த வாறே யொடுக்கினிடில் வயங்கும் பிரம மேயென்றும்.

அந்தப் பிரமம் தனினின்றே யநிர்வாச சிபமாம் பிணைதோன்றும்
அந்தப் பிணையின் மாயைவரு மதனிற பரதத் துவமதனில்
வந்தப் படியே விபோமமதில் வருங்கா லபர மதினினறே [ன.
தொந்தப் புருடன் புருடனிலே தோன்றும் பகுதி பகுதியின்மா
மதியி னகங்கா ரந்தோன்றி வகுத்த மூன்று குணமாகும்
அதிக சாத்து விதகுணத்தி லாகு மனஞா னேந்திரியம்
விதிபா யிராச தகுணத்தில் வெளியாங் கரும் விரதிரியம்
ஒதிய தமசு குணத்தினு லுண்டாந் தன்மாத் திரையையநதும். 148

அவையைப் பஞ்சீ கரிக்குமிடத் தாகு மைநது மாபூதம்
இவைக ளிருபத கெட்டுமுட னியமபு மாயை பிண்ணையுமே
கவைசெய் முப்ப தாகுயிலை கண்டப் படியே தானொழுங்கில்
சுவையி னருளா னியதிபணிற் சேரும் பிரமந் தானாக. 149

முப்ப திணையு நீங்கிறிக மொழியு மவத்தை பததாகசு
செப்பு நனவு கனவினுடன் சீவ சுழுத்தி பரநனவு
வெப்ப மகனற பரகனவு விபோமஞ் சிவசாக் கிளகனவு
ஒப்பு மிலது மூன்றும்பா முணமை யான குருவொன்றே. 150

பூத நீங்கிற் பகுப்புப்போம பொறிக ணீங்கிற் காட்சிபோம
ஓதந் தக்க ரணமபோகி லுளவா தனைபோ மிருள்போகில்
போதந் தோன்றும் புருடனறான போகிற் சர்வஞ் சூத்வாதி
போதம் போகும் காலபரம போகி லவ்வா தனைபோகும். 151

வந்த விபோம நீங்கியிடில் வாங்கு மிரண்டாம் பாழ்பரத்தின
தொந்த நீங்கி லுலகம்போந் தோன்று மாயை தானீங்கில்
பந்த முறுமல் வாதனைபோம பகர வொண்ணுப் பிணைநீங்கில்
அந்த மூன்றும் பாழ்போகு மனைத்து மான சிவந்தோன்றும். 152

ஏதே தகன்ற ததுமுன்ன மியற்றாந் தொழில்க டன்னிடத்தப்
போதே யகன்றவ் வனுபவத்திற் போகக் வேண்டு மெலாமகற்றி

ஈதே யுளமம் றவைபெல்லா மில்ல தென்றே யுணர்ந்தவையும்
ஈதே யெனக்கண் டசசிவத்தை யிடைவிடாதே பார்த்திருப்பார்.

கேரே நெறியி லடைவோரககு நியதி நெறியி லடைவோர்க்கும்
ஊரே தொன்றே யோரொருவாக கோரான் றதனிற்சமமதமாம
ஆரே யெனினு மிவையிலொன்றி லாசா னானமா னாககனெத்தால
சாரே தொன்று மிலலாத தனிவி டேநா மாருவரால. 154

அறையிவ் வொழுங்கு கலிலொன்றி லாசா னானமா னாககனெவ்வ
கறைசெய் யைம்பூ தன்கண்முதல கழறொணாத பிணையியும் [க
இறையே பெனினும வேறின்றி யெல்லாந தானு பேசுண்ட
நிறைவோ ரறிவின் மகிழ்ச்சியினு னின்றி னுடனு நிலைகளாய். 155

நானே யென்று மெவ்விடதது நனறு யுண்டா யிருநருகேன்
நானே யென்று மெவ்விடதது நனறுய்த தோன்றி விளங்குகேன
நானே யென்று மெவ்விடதது நனறு பின்ப மாய்திகழ்கேன
நானே யென்று மெவ்விடதது நனறுய விளைபா டாநிறகேன. 156

உண்டா யென்று மெவ்விடதது முளதா யிருதத லெனசததே
உண்டா யென்று மெவ்விடதது முளதாய விளங்க லெனசததே
உண்டா யென்று மெவ்விடதது முளதா பின்ப மென்னின்பே
உண்டா யென்று மெவ்விடதது முளதா யென்னுள் யான்மகிழ
[கேன். 157

இருந்தே தோன்றி யிடவேண்டு மெதப பொருளே யானாலும
இருந்தே தோன்றி யிந்மபொருளே யின்ப மாகி பேசிகழும்
இருந்தே தோன்று மெவ்விடதது மென்று நிகழ்த லொருநானே
இருந்தே தோன்று மென்னிடததி வினபமாயா னேமகிழ்க்கா.

எனது சுயலீ லையினுலே யெனனைத தானே நானாவாய்
எனது சததி தன்னுலே யின்னா னன்னா விதுவதுமற
நெனது பிறா திதுவதுவென நெண்ணி மான முடைததாகி
எனது கண்ணே யானருளே யிருந்து விளைபா டாநிறகேன. 159

எங்கும் விடய மாய்திகழு மீச னுன யங்கவருக
தங்கு முயிர்க ளவைநானுய்ச சாறறுஞ் சங்கற பமுநானுய்
அங்கு நாம ரூபமதை யையஞ் செய்து மனநானுய்
அங்குத துணியு மதிநானு யாமா னகவகா ரமுநானுய். 160

சித்த நானாய்ச் சத்தமுன்னாய்ச் செபபுங் கந்த மீறாக
ஒத்த விடய மைந்திணையு முணரு ஞானேந தியநானாய்
சத்த முதலை திணையுணாநது சாற்றும் வசனா திகன்செய்ய
வைத்த கருமேந் தியநானாய் வகுதது வினையா டாநிற்கேன். 161

உம்பர் நானாய் நமர்நானா யூவ லீரு றைவநானாய்
வெம்பு மிருகங் களுநானாய் விகங்க மொடுதா பரநானாய்
அம்பு நானாய்ப் புவிநானா யனனு நானாய் வவிநானாய்த்
தம்ப வாசா யமுநானாய்த தானே வினையா டாநிற்கேன். 162

தந்தை நானாய்த் தாய்நானாய்த் தனையா நானாய்த் தமர்நானாய்ச்
சுந்தை மகிழ்தா ரமுநதவனுஞ் செபு தமையன் தமபியுடன்
விந்தை புரிபூ டணநானாய் வீடு தாதா பொருநனுப்ப
புரநி மகிழ்கூ தலுநானாய்ப் பொருநதி வினையா டாநிற்கேன்.

தோற்ற நானாய்த் திதிரானாய்த் துடைத்த னுறாய்த் திரோபாவம்
வற்ற மான வனுக்கிரக மிரண்டு நானா சிவையையநுள்
சாற்ற லான தொழிலனைததுந் தகவே யடக்கி யளறுமுதல
தோற்ற மான சத்தியிற்ற நிருநத வினையா டாநிற்கேன். 164

தங்கத தனநத விதமாகித தானே நிகழும் பணிதியெல்லாம்
தங்கத் தினுக்கோ காலையினுந் தான்வே ருகத தோன்றுதின்
பங்கற ரெலிநு மென்னிடத்திற் பலவாய் நிகழுஞ் சகமுழுதும்
பங்கற ரெலிநும யானென்றே பாதது வினையா டாநிற்கேன்.

சததை யன்றி யொருபொருளுந் தானே யுண்டா யிருக்குமோ
சித்தை யன்றி யொருபொருளுந் தேஜ சுண்டாய் விளங்குமோ
மித்தை யான சகமுழுதும் விளங்கு மதினின் தத்தினுலே
எததை நோக்கி மகிழ்ந்திடுனு மியானே பென்று மியானமகிழ்
[கேன். 166

நித்த மாகி யேநிறகி நிகழுங் கால பரிசுசேதம்
ஒத்த பரிபூ ரணமாகி லோதுந் தேச பரிசுசேதம்
மத்த மான தேகமே யானென் வதது பரிசுசேதம்
சித்த மாகி யிமமுன்னுஞ் செல்லா யென்னுள் யான்மகிழ்கேன்.

சததை வேறென் றிலாமையிற்ற சாதி பேத மதுமாயை
சித்தை விடவே றிலாமையிற்ற செபபும விசாதி பேதமது
மித்தை நிரவ யவமாகின வேறு வேறஞ் சுவகதமும
மித்தை யான வென்னிடத்தின மேவி வினையா டாநிற்கேன். 168

என்னை யெனது நினைவினா லிதுவாய் நானா வாய்க்காண்கேன்
என்னை யெனது நினைவிலதி னேக மாய துவாய்க்காண்கேன்
என்னை யன்றி யொருபொருளு மிங்கு மங்கு மிலையதனால்
என்னை யிங்கு மங்குமா யானே கண்டு நான்மகிழ்கேன். 169

எல்லா நானா யன்றுமுத லிருந்து விளையா டாதிற்க
எல்லாம் வேறென் றெண்ணியே யிருந்து மோக மடைந்தேனை
எல்லா முடைய வருட்சத்தி யிரங்கி மோக மறவிச
எல்லா நானாய்ப் பண்டைப்படி யிருந்து விளையா டாதினேன். ()

இதுவே துணிவென் றறியாதா ரென்று நீந்தா ரிடாக்கடலை
இதுவே துணிவென் றறிந்தோர்க ளென்று நீந்தாா ககக்கடலை
இதுவே வேத முரைப்பதுவு மீசன் முதலோ ரனுபவமும் [மே.
இதுவே துணிவென் றங்கையினி லெடுப்பேன் மமுவைச சத்திய
விடய மீதி லுபரதியு மேவு முயிரமே னனியருளும்
அடையு மாசான் மேலனபு மந்தப் பிரம ஞானமுமே [னம்
தடையே யின்றி யிவைநானகோ தனுவா யுடையோர் தமைஞா
உடையோ ரென்ப ரல்லாரை யுரைப்பா சோர ஞானியெனறே.

ஆசா ரங்க ளவையிலலா வசட ரிடத்தில் விருஞானம்
தேசாய் விளங்கா தபரமதுஞ சிறப்பே யின்றிச சண்டாளர் [ம்
மாசார் பாண்டர் தனிலுறையும் வான்கங் கையினி ரினிநிழிவா
வதா கிலும்போக் கியத்தானத திருநதாற பிரகா சத்தையுறும். ()

கான்ற சோற்றின் விடயமதைக் கண்டு முனங்கை விடுத்
தொழிந்தே, ஆன்ற வாசா னடிபரவி யமல வேத நெறிசென்று,
தோன்ற வனுபு தியிறபரம சுகத்தை யடைந்தோர் பினுமபேய்த்
தேர், போன்ற விடய மேவிடுமோ பொருந்தி லவாஞா ளியை
யொக்கும். 174

இயம நியமத் துடையரா யெழிலார் ஞான யோகராய்
உயர்நற் குருவி னருளாலே யோரஞ் ஞான நிவிர்த்தியையும்
சுயசித் தாநத வாதியையும் தோன்று மனுபு தியிலடைந்தோர்
பயனில் விடயந் தனைவிரும்பார் பற்றா யுழலு மற்றையரே. 175

அலைவை யிறந்த விடத்தநத வானந் தம்மற் றவ்வீன்பம்
அலைவை யுடைய விடத்தென்ற லறியா மையினு லெவ்விடத்தும்
அலைவை யிறந்த விடத்தன்றி யானந் தஞ்சற் றும்முதியா
தலைவை யுடைய விடத்தந்நதை யென்றே யறிஞ ரலையாரே. 176

சுணங்கன் றனது ரசமிதென்றே தோன்ற வறியா தெலும்
பின்கண், இணங்கி மகிழு மதினிற்ப மெய்தும் விழிகா னுதென்
போல, பிணங்க னெல்லாஞ் சுகமென் றே பேணிப போகந் தனை
விரும்பும், குணங்கொண் ஞானி யொருவனுமே கொள்ளா னின்
புண் டெனப்போகம். 177

அருத்தி லுளதே புறத்துண்டா மகத்தில் லாதே புறத்தில்
லை, சுகத்தி லுள்ளோ ரோதிடுமித் தகைமை யென்று மதுபோ
லத், தகர்த்தில் விடய மனுபவராய்த் தனையே கண்டோர் புற
த்துறினுந், தகர்த்த படியே நின்றவிடுஞ் சாரா திதயத் துளப
டியே. 178

போட வேண்டும் புடமெல்லாம் போட்டுத் தங்க மாகினதில்
கேட தான களிம்பென்றுங் கிட்டா தலிதி னியநிபணிச
சேட மான சிவமாகித் தினமு மதுவாய் நின்றிடுவோர்க்
கிட தான மாயை யென்று மிலதே யாகுந் போய்க்கிடமால். 179

எறியிற கதிரோன் சாளரத்தி லிருநது தோன்றும் பூதவனு
அறிவிட் டெறியும் பேரொளியி லஃது தோன்று ததுபோல
அறிவிற றேன்று முலகெனினு மகண்டா கார வறிவதனில்
செறியத் தோன்று சிற்றறிவிற செகம்போல் விளங்கி யிடுமன்றே.

கனியும் பாலுஞ் சருக்கரையுங் கலந்த வன்ன நிரமபவே
அனிசம புசிப்போர நீரககூழை யருநத நினைக்கு மோவலினை
இனிய குருவி னருளாலே யிருநு நீங்கி யானந்தம்
நனியு முடையோர விடயமதை நனுநார நனுநி னகைக்கிடமே.

போகத் துறைவோன் றன்மனையைப் பொருந்திப் பிறாக
கிந் திடுவ துண்டோ, எகத துறைவோன் றன்மனையை யிதய
மொத்துப் பிறாதமகஞ்ச, சோகத் திறமை போகத்தைச் சுக
மென் றீயு மோவியின, மோகத் துறைவோ ரகனறோர்கண்
மொழிவ ரவரைப பதித ரெனறே. 182

இதுவே நான்கு சாதனமு மியலபா யுடையோ ரெய்துநெறி
இதுவே யென்று மாறாத விருளின் றிமிரைத தானறுகடும்
இதுவே ஞானு னந்தரசம் ரமிக்கசு செய்யும் விஞ்ஞானம் [யே.
இதுவே யுனக்கு முறுதியென விசைத்தா ளெனையா ளருளுமை

எனைமறைப பறைசெ ழிண்டியு மகத்தி விருளிறந தும
மொளி பிறநதும், பினைநனி மாயை துரநதி யாயும் பிரபஞ்ச

மருந்தியு மிவையின், உனிநின்று பார்க்கிற் பஞ்சகு தகமு முண்
டெனக் கேயிவை தீரா, துனிநின்று பார்க்கி னிவைகட்கா ளானே
னொருவிருத் தாசல மடைந்தே. 184

என்னையே தோன்று வகைகொலை புரிநது மினியதோர்
ஞானமா ணிக்கந், தன்னையே களவு புரிநதுமற றதன்மேற் றவிர்ந்
திடா மயக்கத்தைக் கொண்டும், பின்னையு மதிலே காமத்தைப
பெற்றும பேச்சிறந் ததுவென வுரைத்தும், இனன வைமபாத
கங்கட்கா ளானே நெழிலவிருத் தாசல மடைந்தே. 185

இத்தகை சூத கங்கள்பா தகங்க ளெய்தியு மிடமுதற் பற
றும், ஒத்தவீவ் வுடலி ர தியங்கர ணங்க ளொன றுநதாக கறவெட்ட
வெளியில், வைததெனாக கண்டு பாழ்செய்த தநதோ மலையையே
நம்பியு முலகில், இதனை கொடுமை யுடையவித் தலநதா நென
க்கென்றே யிருந்ததோ வறியேன். 186

→=||=←

மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேலி நிறைந்த போக்குரைககின்
மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளங்கு மவையில் லாதவாக்கு
மேலாம் பரமன் மான்மபூவாய விளங்கி யுரைத்தும் விளங்காது
மேலாஞ் சாத னங்கன்வர மேவ வேண்டுஞ் சாதுசங்கம 187

உண்டாய்த் தோன்றி ரமித்திடுத லொருநம வடிவே யுருநாமம
கண்டே யிடன்மாத திரமல்லாற கருதிப பாாககின வேறிலலை
பண்டே முதலித் தகவாகும பலவாய்க காணன மைத்திரிவால்
விண்டாற றிரிவை யேகமாய் விளங்கு நமது வடிவமே. 188

எந்தச் சத்தி லசததாகு மிந்த வுலகு சத்தாகும
எந்தச சித்தி லசித்தாகு மிந்த வுலகந் தான்விளங்கும
எந்த விற்பிற் றுன்பாகு மிந்த வுலக மின்பாகும
அந்தச் சச்சி தானந்த மதுவே நமது வடிவாகும. 189

எல்லா நாமே யெனவறிந்தா லெஃதை நினைவா னினைத்திடுதல்
சொல்லா லெஃதையுரைத்திடுத றொழிலா லெஃதைச செய்திடுதல்
நில்லா வுலகை வேறெனவே நினைத லுரைத்த றொழில்புரிதல்
நல்லா ரனைதது நாமெனவே நாடா ரவையி னொன்றையுமே. 190

நானு வாகத தோனறியிடு நாமரூப மிவையனைத்தும
நானு வல்ல வொருநாமே நாடி மகிழுஞ் சித்திரங்கள்

தானுஞ் சித்தா காசத்திற் றன்னைத் தானே தான்றானே
தானுங் கருவி யினில்வரைந்து தானே நோக்கி மகிழ்ந்திடுதல்.

தங்கந் தானே பணிதியாய்ச் சாற்றும் விதமாய் விளங்குதலின்
அங்க முதலாளு சகங்களா யறிவே விளங்கு மயலில்லை
இங்கங் கென்றே பங்கொன்று மில்லை யகண்ட வறிவொன்றே
துங்க வறிவு தோன்றளவுந் தோன்று நாநா விதரூபம். 192

இன்னு னன்னு னினுவ துவென் றியம்பு முலகம வேறன்று
தன்னு னந்த லீலையினுற றன்னைத் தானே தன்னிடத்தில
அன்னு னினு னதுவிதுவென் றனந்த விதமாய்த் தானபகுத்தே
உன்னு நின்று தானடிக்கு மொருகூத் தெனவே யியம்புவரால்.

தங்க மொன்றே பணிதிகளிற் சாற்றும் விதங்கள் வெவ்வேறு
தங்க விலக்க ணமுமன்று தங்கம் விடவும வேறன்று
தங்க மழியா பணியழியிற் சாற்று மிந்தத தகைமைபோல்
எங்கு நிறைசித தாநமயி லிலகு மிந்த வுலகமே. 194

தானுண் டாகி லுலகுண்டாந தானுண் டாகி லுயிருண்டாந
தானுண் டாகிற பரமுண்டாந் தானுண் டாகில வீடுண்டாந
தானுண் டாகிற் பஞ்சதொழிற் றானுண் டாகுந் தனையன்றித்
தானுண் டோமற றவையதனா றுனே யனைத்தும் வேறில்லை.

மந்த விருளிற் கயிறறாவின் மாறு பாடாய்த் தோன்றுதலபோல்
இந்த வுலகு முயிராகளும்வ் வீசன் றுனு முயிரடையும்
பந்தம் வீடு மீசனசெய் பஞ்ச கிருத்தி யங்களுமே
அந்த நமது சொரூபத்தி லாரோ பிதமாய் நின்றிலகும். 196

அனந்த விதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுளு சிலையொன்றைப்பார்க்கின்
அனந்த விதமாய்த் தோன்றியிடு மந்தக் கீற்றுளு சிலையொன்றே
அனந்த முடைய நம்மிடத்தி லகில மந்தத தகைமைபோல
அனந்த விதமாய்த் தோன்றியிடு மறிவே யன்றி வேறில்லை. 197

மையே மிகுநித் திரைமோக மயக்கிற் கனவைக கனவுதனில்,
பொய்யே யெனத்தோன் றுதவர்க்கே புகல வேண்டு நனவுநர்ந்
தோரா, மெய்யே போலத் தோன்றிரளி விளங்குளு சகஞ்சற் குரு
வன்றிப், பொய்யே யெனத்திட் டமதாகப் பொருந்தத் தோன்று
தொருகா லும். 198

கனவி னனவே யுணர்நதுயர்ந்தோர் கனவென் றொருவந்
குரைத்திடினும், கனவி தெனவே காணுது காணுந் தனக்கென்

றறிவுதிகுகின், வினவி லறுபோ னனவையுந்தம் விகற்ப மெனவே
யுரைத்திடினும், நினைவி னிசமாய்க் கொள்ளாது நிசமாந் தனக்
கென் றறிவுதிகுகில். 199

கனவைக் கனவென் றுணர்ந்தவனை கனவி னீயா ரெனவொருவ
வினவி லவனு நனவதனில் விளங்குந தனையே யுரைப்பனதில் [ன்
நனவை நினைவென் றுணர்ந்தவனை நனவி னீயா ரெனவொருவன்
வினவி லவனு மகண்டமதாய் விளங்கும பிரம மேயென்பன். 200

நனவிற் றுளே ரிடத்திருக்க நவினித் திரையின் மோகத்தால்
கனவிற் றேசாந் தாமுதலாய்க் காணு மனேக விதமஃதின்
வினவி னுமு மகண்டமதாய் விளங்கி யசையா திருந்திடவே
கனவிம் மாயை தனிலவிதயாய்க் காணுந தேசாந் தாமுதலாய்.

கனவிற் றேன்றும் பொருளெல்லாந் கனவிற் கனவென்
றுணர்ந்தக்கால், நனவில் விவகா ரந்தோன்று நவிறு மிந்தத்
தகைமைபோல், நனவிற் றேன்றஞ் சகமனைதது நமது சங்கற்
பம்மெனவே, நனவிற் றேனறி யிடுகாலை நமது சொருபந்
தோன்றியிடும். 202

மனத்திற் கனவிற் கனவெனவே மதிகுகி னந்த விவகாரத்
தனத்த முறினுங் கலக்கமுறு னதிம முறினு மகிழ்ச்சியுறன்
மனத்தி னனவில் விவகார மபங்கி நீங்கா திருப்பனதின்
கனத்த சகஞ்சங் கற்பமெனக் கண்டாற் றனைநீங் காதிருப்பார்.

சிங்கா தனத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பா ரரசங் கனவடைந்து
மங்காப புலைத்தன மையைமேவி வருநது வோன்றன் னனவுணரி
அங்காஞ் சோக மோகமெலா மந்தக் கணமே நீங்குமதின் [ன்
இங்காஞ் சீவத் துவமோக மிரியுந தனைத்தேர்ந் தககணமே. 204

கனவைக் கனவென் றுணர்ந்தந்தக் கனவி னனவை நோக்கிடினக்
கனவை யொழிந்த வக்கணமே காணு நனவில் விழிக்குமதின்
நனவைச் சங்கற் பமென்றுணர்ந்தது நனவிற் றனையே நோக்கியிடின
நனவை யொழிந்த வக்கணமே நமது சொருபத் தேவிழிக்கும்.

கனவை யொழிந்து நனவதனைக் கண்டார் நனவி னின்றுபினக்
கனவை நோக்கி யிடினமுனைங் கண்ட படியே தோன்றுமதில்
நனவை யொழிந்த தன்சொருப நன்ற யுணர்ந்தோ ரதனின்று
நனவை நோக்கி நினைவுகொடு நாடின முனம்போற் றேன்றியிடும்.

உறக்க மோக மதிற்கனவி லுலக முயிர்கள் விவகாரம் [தின
சிறக்கு மெய்ப்போற் றேன்றியதைத் தேரிற் பொய்யாய் விடுமஃ
மறக்கு மாயா மோகமதின் மாசார பந்தம் வீடதெனப் [மால்.
பிறக்கு மவைக டமைத்தேரிற் பேசும பொய்யாய்ப் போய்விடு

ஒருவ னுளதா கையிற்கனவு முண்டா முறக்க மோகமதின்
ஒருவ னிலதா கையிற்கனவு மொருகா லையினு மிலதாகும்
சொருப நமதுண் டாகையினுற றேன்று நாநா விதசுகநம்
சொருப மிலதே விஸையதலுற றேனறு மனைத்துஞ் சொருபமே.

படிசுத் தடுத்த நிறங்களதிற் பத்தி பாபு மந்நிறமாய்ப்
படிக மாகி நீங்கினதிற் பகரு மிரதத் தகைமைபோல்
முடிவி னமது சொருபத்தின் மோகஞ் செய்யுமா யையிற்றேன்றும்
முடிவில பந்தம் வீடதுமின் மொழியு மாயை யென்பதுமில், 209

பழுதை யதனிற் றேன்றியிடும பாம்பை யுள்ள படிநோக்கில்
பழுதை யாயே தோன்றியிடும் பாம்பு மதுவாய் விடுமஃதின்
பழுதில சிவத்திற றேன்றியிடும் பன்மை யுலகை நோக்கியிடின்
பழுதில சிவமேயாய்ததோனறும பன்மையுலகு மதுவாய்ப்போம்.

தோன்றி விளங்கும் பொருளெல்லாந் தொல்வே தாந்த விசாரணை
ஊன்றி நோக்கி யனுதினமும் யூக மதனிற் பரிசயித்தால் [யில்
தோன்றி விளங்கு மறிவொன்றே சொன்மாத் திரமாய் விடுமுலகம்
ஊன்றி நோக்கா தவாகட்கே யுளதுபோலத் தோன்றியிடும. 211

ஏக மாகி நின்மலமா யிருக்கு நமக்கிப் பந்தமெனும்
மோகம வந்த தேதெனறு முன்பின் பாரா திபபந்தம்
போக வழியே தெனநாடிப் பொருந்தும் வேத விசாரணையால்
யூக மதனிற சிதைக்கினதி னுள்ள வியல்பு பின்னேன்றும். 212

பரவை தானே யோரலையிற் பலவாய் விளங்கு மோரலையில்
பரவை நீங்கி யொன்றாகிப் பழைய படியே விளங்குமதின்
பரவுஞ் சொருபஞ் சங்கற்பப் பகுதி யதனிற் பலவாகிப்
பரவு மசங்கற பத்தொன்றாய்ப் பழைய படியே விளங்கியிடும்.

கடங்க டமது காரணத்தைக் காட்டி டாது முனவ்ளங்கும
படங்க டாமு மப்படியே பகர்கா ரணமு நீங்காது
சடங்க ளாகு மிசசகமும தான்முன் விளங்குங் காரணமாம்[தே.
இடங்கொள் சொருபத தையுங்காட்டா திருக்கு மதைவிட்டகலா

மரத்தை நோக்கின் மதகரியு மறைந்து விளங்கு மதைநோக்கின்
மரத்தை மறைத்துத் தான்விளங்கும் வாறுபோலச் சகமுழுதும்
பரத்தை நோக்கி நதின்மறைந்து பரமாய் விளங்குஞ் சகநோக்கில்
பரத்தை மறைத்துத் தான்விளங்கும் பரமேயனைத்து மாதலினால்.

நாகந துதிககை தனைநோக்கி னுசி கரமுந தோன்றியிடும்
நாக நயனந் தனைநோக்கி னயனஞ் செவியுந தோன்றியிடும்
ஏக கருவி பார்த்தபடி யிரண்டு விதமும விளங்குமதின்
ஏக பரமும் பார்த்தபடி யிலகு முலகுஞ் சித்ததுமாய். 216

ஊனும் போக மெமதெனறே யுன்னல விசார மிலாமையினால்
நீநா னவைக ளிவைகளென நிலைபோல விளங்கி யிடுமிநத
நானு விதமாஞ் சகமுழுது நாமே யன்றி வேறில்லை
தானாய் நோக்கிற றுனாகுஞ் சகமாய் நோக்கிற சகமாகும். 217

மாயை பெனுமிவ வுரைக்கருதத் மதிககின் யாதொன நிலா
ததுவே, மாயை பெனவிப படியிருக்க மதிப ரதனை யிருவகை
யாய், மாயை மெய்யென் றுரைத்திடுவா மயக்கப்பட்டுத் தனை
மறந்தோர், மாயை பொய்யென றுரைத்திடுவா மயக்க நீங்கித்
தனையறிந்தோர். 218

நாம ரூபந் தனைநோக்கி நாடன மனமும புறமுகமும்
நாம ரூபந் தனைநோக்கி நாட லறிவு முண்முகமும்
நாம ரூபந் தெவ்வளவு நாட்டஞ் சொரூபந் தோன்றாது
நாம ரூப நாட்டமவிடி னமது சொரூபந் தோன்றியிடும். 219

அரைய குமாரன் புலையருட னனுகி மறந்து மொருவரால்
அரைய குமார னெனவறியி லல்தெப போது மறவாதின் [ன்
தரையி லாசா னெழுந்தருளித் தனைப்பார்த ததூர் பெனவுரைக்கி
புரையி லதுவா மூவவததை பொருநதும பொழுது மறவானால்.

படியிற் பொருளின் மெய்யொன்று படிநென் றிந்த விருவகையும்
முடிவின் மெய்பொய் யறிந்திடலா மொழியு மிந்தத் தகைமைபோ
கொடிய வுலகை மெய்யெனவே கூறு மதையு மறிந்திடலாம [ல்
முடிவிற் சகமபொய் யேயாகு முத்தி யொன்றே மெய்யாகும்.

அகிலந் தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததிட்டா னமதாய்
விளங்கியிடும், அகில நீங்கிற றுன்விளங்கு மந்தச் சச்சி தானந்தம்,
அகிலந் தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததுதோன் றுதல்போ லது

தோன்றில், அநிலந் தோன்று ததனின்மறைந் ததனு லகில
மசத்தாமே. 222

முத்தி யாதோ வெனவெண்ணி முபங்க வேண்டா மிஃதறுதி
முத்தி யுளதேற் பரதமுண்டா முத்தி யொருநா லையுமில்லை
முத்தி தானுஞ் சகமவேறின் மோக மதிர்காண் பதைப்போகுகன்
முத்தி யாகு மிநதிலையை முயன்று வருநதி நிலைகொள்வாய். 223

இல்லா மாபை தங்கணிலை யாரு நிறக வம்மமம் [மாய்
பொல்லாப் பிறப்பிற பட்டதுமாய்ப் பொகக மிகவுந் தவிரந்தது
நல்லா ரிணக்கஞ் சோநததுமாய் ஞான விசார முதிதததுமாய்
எல்லா மாமயீ டடைநததுமா யார்க்குங் காட்டி மறைந்திடுமே

எல்லா நீங்கிச் சறகுநவை பெங்குந் தேடி யடைநதருளி
நல்லா ருணரு ஞானநா னவினறு விசாரஞ் செய்வதுவும [கும்
பொல்லாமனத்தை யொடுக்கிடடை பொருந்தினோக்கலலாநோக
இல்லா மாபை தனைததுணிவா யிலலை யெனவே காண்குதறகே.

விளக்குஞ் சகங்க ள்ளைத்தினினும் விளங்கு நாமா திகணிங்கி
விளங்கு மதைமாத திரநோக்கில விளங்கும பிரம மககணமே
விளங்கு நாமா திகளுமதாய் விளங்கும வேறாய் விளங்காது
விளங்கு மிந்த நிலைபெவர்க்கும் விளங்கு மவிரோ தமதாயே. 226

நாம ரூபம் விளக்கல்பரம நாட லுயிரா மவைமாயை
நாம ரூபந் தனைநோக்கி நாடச செய்த லஞ்ஞானம்
நாம ரூபந் திவவளவு நாட்ட மெனவே செய்தல்வினை
நாம ரூபந் தனைநோக்கி நாடு பிடததி லிவைகிகழும். 227

உருவ நாம நோக்கிடததி லுளதா மிந்த வைவகையும
உருவ நாம நீக்கிடத்தி லொன்று மிவைக ளிலவாகிச
சொருப மொன்றே நிகழ்தவினாற் சொன்ன விவைக ளைவகையும
சொருப மன்றி வேறிலலை தொன்றும விவகா ரத்திசையில. 228

விவகா ரத்திற் பகுப்புகளாய் விரிபும பரமாத் தம்மதனில்
சிவகா ரமதாய் விளங்கியிடுஞ் சிவமே பனைத்து மாதவினல் [டும்
பவகா ரியத்தை யுடையோகருப் பகுப்பே யென்றுந் தோன்றியி
பவகா ரியத்தை பொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன் றின்றிச் சிவந்
தோன்றும. 229

பந்தத் திரையிற் பலவென்றும பரமாத் தததி லொன்றென்றும்
இந்தச் சடங்கு சொருபத்தி லென்று மில்லை நோக்கியிடின

எந்தக் காலு மொருபடித்தா யிலங்குஞ் சொருப மிவைமாயா
தொந்த மதனிற் றேன்றியிடுஞ் சொருபத் தாரோ மிதமாகும்.

மித்திய வாதி வேதாந்தி விளங்குஞ் சைவ சித்தாந்தி
சத்திய வாதி யிருவர்களுஞ் சாற்றுந் தங்கட் கடுக்காதை
மித்திய வாதி சகத்தினுக்கு விளம்புஞ் சிருட்டி முடிவினின்றும்
சத்திய வாதி சிவமொழிநது சற்றும வேறில் லெனவுரைக்கும்.

சகம தென்ப திலையெங்குந் தானே நின்று விளங்கியிடும்
சகம தெனவே தோன்றிடுதல தமது சங்கற் பமமதனி
லகம தனிலே கண்டுணரா தவையிற் சிககிப பநதமுறு
மகம தனிலே கண்டகற்றி லபபோ பண்டைப படிபுகழும். 232

பந்த மினறி வீடின்றிப பரமே யெங்கும் விளங்கிடவும்
பந்தம் வீடுண் டெனவுரைததல் பார்க்கின் மாயா மோகமதில்
சிந்தை விரிவே பந்தமதாளு சிதை யொடுக்க மேவீடாம்
இந்த வகையாம் பந்தமவீ டியமபு மபவா தமதாகும். 233

தோன்றி நிகழு மூலகெல்லாஞ் சொருப மேமற் றுருநாமம்
தோன்றி நிகழ்தன் மாயையே சொருபம் விடவும் வேறன்று
தோன்றி நிகழு முருநாமஞ் சொருபம் விடவே றெனவுனனித்
தோன்றி நிகழ்தல் பந்தமதாஞ் சொருப மெனவே யுனலவீடாம்.

உருவ நாம மவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ் சொருபத் தினையன்றி
உருவ நாம மவைதமக்கே பொருநா லையினு மிலதாகும்
உருவ நாம மவைநோகக லொருவி நமையே நோக்கியின்
உருவ நாம நிகழ்ந்திடா தொரும வடிவா யேபுகழும். 235

பந்த மென்றும் வீடென்றும் பயிலு நினைவே பந்தமதாம்
பந்த மெங்காம வீடெங்காம பந்ததை விடவே றிலாமையினால்
தந்தஞ் சங்கற் பந்தனிலே தாமே மோகித திடுமுயிரகள்
தந்த மசங்கற் பந்தனிலே தாமே நீங்கி யிடுமோகம. 236

உருவ நாமந் தனைநோக்கி லொருதன் நிலையை நீங்கினதாம்
உருவ நாமந் தனைநோக்கி லொருதன் நிலையே நின்றதுவாம்
உருவ நாம மவையிரண்டு மொருதன் வடிவே யெனக்காணில்
உருவ நாமந் தானையா யொளிநு மதுவே முத்தியுமாம். 237

கொள்ளு நெறியே தேதுபந்தங் கூடுப வீடே தெனவேண்டாம்
உள்ளும் புறமபு மெனுமிவையி லுதவு மெலிந்து தனக்கநனின்

நெள்ளுஞ் சங்கற பங்கனெலா மிரிய நோக்கி நின்றதனை
உள்ளும் புறம்பு மினறிபெவது மொளிபாய்க் காண லாகியிடும.

ஒளியே பெங்கும் விளங்கிடுமவ் வொளியில் விளங்கு முலகெலலா
ஒளியே யன்றி வேறாமோ வொளியை யறியா ருலகெனபா [ம்
ஒளியே யன்றி யுலகுதனக் கொருகாரணமு மிலேபதனா
ஒளியே யனைத்துந் திரைநுதாச னுவரியலது வேறாமோ. 239

மாயை வேறென நெனவுனனி மதிகக லீவண்டாம பீபதமதி
மாயை யாகு மறநல்கை வருநதி முயன்று போததிடுக
மாயை நீங்கு மிகதமதி வந்த வழியே நெனவேண்டாம
மாயை நெறியி லமமதியை வதைக்க லதுவந ததுதோனாறாம

தனது சங்கற் பந்தனி லே சகவக ளாகி விளங்கியிடும
தனது சங்கற பந்தனி லே சகமபோ பொடுவகு மதனாலே
தனது வடிவே சகவகனெலாந தனனை விடவே றிலைநவகம
தனது வடிவை விடப்பணிச டாமலே ருகி விளங்கிடுமோ. 241

எல்லா நாமெப படிப்பாவோ மெனன வேண்டா மிலநகணாமநாத
தெலலா நோக்கி யிடுமிடத்தி விருப்பந் தோற்ற ரவுமின்பும
எல்லா விடத்து முண்டாகு மியலபு மவைபே யிற்றதிடடால
எல்லா மெங்கே தோன்றிடுமோ விதனாலெலலா நாமாகும. 242

விகற்ப மிலது முதற்சீரூன்றி விளங்கும் விமல மதினின்றும [ல
விகற்ப மதனிற் சகநீதோன்றும வினாவிற் பீலிதோன நுகலபோ
விகற்ப மதிற்சீரூன்றுவநிதாழிநது வேறில லெனவேவநிததநீ
விகற்ப மின்றி யேநோக்கின விளங்கும் விமலந தானாயே 243

இந்த விடப் மவையிலவரு மின்பும பேரின பததிருந்தே
வந்த லேச மிடமது வந்து கிடைத்த வககணமே
அந்த முகமாய் மதிதிருமி யறிவா னந்தங் கணமொபாகிக்கும்
அந்த முகமே யெககாலு மாகி னனைதது மடைநததுமாம. 244

விருத்தி பொன்று மிலலாமல் விளங்கு நிலையே நாமதனில
விருத்தி தோன்றின முனபினிற்றி விளங்குஞ் செகசீ வபரங்கள்
விருத்தி நீங்கின முப்பொருளும விளங்கி டாமற் றதனாலே
விருத்தி தானே பந்தமதாம விருத்தி யொழியே விடாகும. 245

நிருவி கற்ப நமதிடத்தி னின்று விகற்ப முதிருதாவில்
ஒருமுப பொருளு முதிருதுவிடு மொருவகே மூல விகற்பமதை

ஒருவி னமது நிலைதோன்று மொருமூப் பொருளு மதுவாகும்¹³
 குருவி னருளி னிந்நிலையைக் கூட வேண்டு ரெறியின்றே. 246

ஏக பரத்திற் றேன்றுலகி லெங்கும் விடய மாதல்பரம்
 ஏக விடய மாதலுயி ரிரத வுராககே முத்தியினி
 ஏக விடய முதற்றள்ளி யெனகு மாகும விடயமதும்
 ஏகத் தள்ளி மற்றுலகு மிறக்கிற் பண்டைப் படிதிகழும். 247

எங்கும் விடய மாம்பரத்துக் கிருளெக் காலு மிலையாகும்
 தங்கு முயிரக்கே மறதியுண்டாந தன்னுற றளவே கூடிடா
 எங்கும் விடய மாம்பரமே யேக விடய வுயிர்போலத்
 தங்குக குருவா யெழுந்தருளித் தன்னு முயிரகண் மறதியெலாம்.
 தன்னை மறைத்த பரதமதைத தள்ளி நீங்கிற றுன்விளங்கும்
 தன்னை மறநத தேபநதந தன்னை யறிநத தேமுததி
 தன்னை விடவோரா பொருளில்லை தானே பிரம மாயையும்பின்
 தன்னை விடவே ருய்விளங்கா தானே யாகி விளங்கியிடும. 249

தன்னை யறியா வியற்கையினிற் சததே போல விளங்கியிடும்
 தன்னை யறிந்த வுடனசததாய்த் தானே விளங்கு மிவ்வுலகம்
 தன்னை யறியு மளவுமிவை தன்னை விடவே நிலையெனவே
 தன்னை நோக்கி யிடினவையுந தானுய் விளங்கு முடிவதனில். 250

இல்லா மாயை தானிருந்தென் னிறந்தென் னவைபந் தமதாகா
 இல்லா மாயை தனைமெய்யா யெண்ணு மதியே பந்தாதாம்
 இல்லா மாயை தனைப்பொய்யா யெண்ணு மதியே முத்தியதாம்
 இல்லா மாயையிலையென்றே யியலபாய்ததோன்றுந்தன்னிலையில்.

நினைவே மூல மறததனி னினது விரியு முமமுதலும்
 நினைவை நீங்கி லவைமூன்று நினைவி லொடுங்கு மதனாலே
 நினைவே பரத நினைவொழியி னிலைமை யான முத்தியுமாம்
 நினைவே நீங்கி யனுதினமு நின்ற நிலையே நின்றிடுக. 252

நினைவு நீங்கி லுருநாம நீங்கு மவையைத் தள்ளிடினும்
 நினைவு நீங்கு மறறவையி னினக்கே திச்சை யதினின்று
 நினைவு நீங்கி நின்றிடமே நிலைமை யான முத்தியென்று
 நினைவு கொண்டந நிலையைவிட்டு நீங்கா தென்று நின்றிடுக. 253

நினைவை நீக்கி நோக்கியிடி னிமல சொருபந தோன்றியிடும
 நினைவை மேவி நோக்கியிடி னிலையி லுலகந தோன்றியிடும

நினைவி லுலக மறிந்ததுவு நீங்கிச் சொருப மறிந்ததுவும்
நினைவி னோக்கிற் றுனிலலை நிகழு மாயா மோகமதில. 254

தனது நிலையிற் றுனிதகச சாற்று மாயா மோகமதில
தனது வடிவை மறந்துயிர் போற மங்கி நீங்கிற் றுனிகழும்
தனது வடிவு தோன்றளவுஞ் சததே போல விளங்கியிடும்
தனது வடிவு தோன்றளவிற் றுனே யசத்தாய் விளங்கியிடும். 255

கான னீருங் கயிற்றரவுங் கட்டை யதனிற் கன்வனுமே
ஆன வவைதா மதிட்டான மாகு மவைக டோன்றளவும்
ஆன வவைமெய் போற்றோனது மதுபோற் சகமு மதிட்டானம்
ஆன சொருபந் தோன்றளவு மசத்தல லாது போலவிளங்கும்.

அதிட்டா னமது தோன்றளவு மதுமெய் போல விளங்கியிடும்
அதிட்டா னமது தோன்றியபின் னசததே யாகி விளங்கியிடும்
அதிட்டா னமது தோன்றளவு மசத்தென றெணியேநோக்ககற்றி
அதிட்ட னமதாந தனைநோக்கி லசத்தே யாகி விளங்கியிடும். 257

தன்னைச் சீவ னெனத்திரிவாய்த் தானின றுணர்த லஞ்ஞானம்
தன்னைப் பிரம மெனததுணிவாய்த் தானின் றுணாத லேஞானம்
முனைத் தொடர்ச்சி விடயமது மூல வரவும் வாதனைபுட டா.
பின்னை யொருங்கே யொழிநதுவிடும் பேணல்விடுத லவைவேண்

நிமல நெஞ்சை யுடையோர்க்கு நிலத்தி லாசா னொழுந்தரு ளி
விமல தத்துவ மசியெனவே விளம்பி லவனுக் கககணமே
முமல நீங்கிச் சிவம்விளங்கு மோக நெஞ்சை யுடையோர்க்கு
முமலச சார்வாம் வாதனையே மூடி மிகவு நிறைந்திடும். 259

எங்கே நிறுத்தி னங்கிருக்கு மியல்பை யுடைய நெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கோர மயககங் களுமில்லை யிசை யிறந்த நிலையாகின்
அங்கே யாசா னொழுந்தருளி யதுநீ யெனவே யுரைத்தவுடன்
அங்கே சொருப நாமெனவே யறுதி யாகத் தோன்றியிடும். 260

ஒருவ வேண்டு மனைத்துமென வுன்ன வேண்டா வினைநீங்கில்
ஒருவு மனைத்தும் வினையுளதே லொன்றி மேவு மற்றவையை
ஒருவல் பற்ற லவையைவிடுத் துள்ள படியே முடியுமெனச்
சொருப நாமே யெனத்திடமாய்த் தோற்று மதற்கே முயன்றிகே.

விளக்குஞ் சொருப நோக்காது விளங்கு முலகை நோக்கியிடின்
விளக்குஞ் சொருபந் தோன்றுது விளங்கு முலகே தோன்றியிடும்

விளக்குஞ் சொரூபந் தனைநோக்கி விளங்குமுலக நோக்கமறிந்ம்.
விளக்குஞ் சொரூப மேதோனறும விளங்குமுலகு மதுவாய்ப்போ

தன்னை மறைத்த பந்தமதைத தள்ளி நீக்கித் தனையறியில்
தன்னை விடவேரா பொருளுமின்றித் தானே தானாய் விளங்கியிடும்
தன்னை யறியு மவவளவுந் தன்னை விடவே நிலையென்றே
தன்னை நோக்கி யொருநிலைவாயச சாதித திடவே மிகவேண்டும்.

மூல வக்க ரமமதனினை மூன்றக கரமு நின்றதுபோல
நீல வுற்ப லமமதனி நிறமுன மூன்று நின்றதுபோல
சீல மதனி னோக்கியிடிற் சீவன பரமச செகமூன்று
கோல மவையுஞ் சொரூபமதாய்க் கூடி நிகழு மொன்றாயே 264

பகுதது நின்ற தற்சொரூபா பரசி வருககுச சாட்சியதாய்ப்
பகுதது நிறகுஞ் சாட்சியையே பார்த்ததுத தததுவ மதியென்று
வகுதது மாவாக கியங்கூறு மறற்ச சீவன நனையலல [பார்த்ததே.
தொகுததுக கேட்ட திவனெனினுஞ் சொன்ன திவனசாட்சியைப

இந்தச் சீவன் கற்பிந்மே யினறி வேறோ பொருளலல
அந்தச் சொரூப மிவனாக அந்தச் சீவ னென்றாகும்
இந்தச் சீவ னதுநாமென நெண்ணிச் சோகம பாவிக்க
அந்தச் சொரூப மாயநிடுவ னவனை விடவே நிவனிதின் 266

இந்த நெறியி லனுதினமு மேகாந தத்தி லொருநிலைவாய்ப்
பந்த முத்தி மார்க்கமதைப பகுதது வந்த வழிப்படியே
தொந்த மகற்றிப பழையபடி சொரூப மதனி நின்றிடென
இந்த வகையே யருள்புரிந்தா ளெனையாள் விருத்த வமபிகையும்.

வடிவினைநோக் கானுளத்தின் வண்மையைத்தே ருதவினென்றன்
கொடியவுரை பாராது கொள்ளுவாமே லோரருத்தம. 1

தனைத்தவிர் வேயொன்றைத் தானவேறாய்க் கண்டுவிடிற்
பினைச்செனம நீங்காது பிரமானு பவமலவே. 2

தன்னைவிட வேறென்றுந் தானிலலாத் தன்னிடத்திற்
றன்னினைவி னாலே சகம்போலத் தோன்றிடுமே. 3

எங்குஞ் சிதம்பரமா யெங்கு நிறைந்திருக்கத்
தங்குநினை வால்தே சகம்போலத் தோன்றிடுமே. 4

- தங்கு நினைவதனைச் சாராது நீக்கிடத்தில்
எங்குஞ் சிதம்பரமா யிருளறீவ கண்டனமே. 5
- பந்தவிரு ளிறகயிறு மாசுணமபோற றேன்றுதலின்
இந்தவுல கென்னிடத்தி லிலகுமா ரோபிதமாய். 6
- பழுதையினின் றோசத்தி பாம்புபோற றென்றுதற்குப்
பழுதையினுண் டதைப்போலப் பரத்தினுமுண் டோசத்தி. 7
- சூனியஞ்சித் துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம் பரமென்று
தானிகழ்தல வேறிலலை தனக்கே பரியாயம். 8
- சங்கற்ப சத்தியினற சகம்போலத் தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்ப சத்தியநூந் தன்னையிட வேறிலலை. 9
- தன்சத்தை யேபுண்டாய்த் தானிருக்கு மெப்போதூந்
தன்சத்தை தன்னிற சகத்திற்குத் தானிருப்பே. 10
- தன்சித்தே தோன்றித் தானிருக்கு மெப்போதூந்
தன்சித்தி னாலே சகமும விளங்கடுமே. 11
- தன்னின்பே யினபமாய்த் தானிருக்கு மெப்போதூந்
தன்னின்பி னாலே சகமினபாய்த் தோன்றிடுமே. 12
- தனதுசங் கற்பத்திற றுணுண்டா தலிற்சகமுந்
தனதங் கிசமுன்றுஞ் சகத்தி னிகழ்ந்திடுமே. 13
- தனதங் கிசமுன்றுந் தான்பிறித்துத் தானேகநில
தனதங் கிசநதோன்றுஞ் சகம்போ யொளித்திடுமே. 14
- தானாய்ப்பாந் திடுபிடத்திற் சகலமுந்தா னுய்ததோன்றுந்
தானாய்ப்பா ராவிடத்திற சகலமுமவே றுய்ததோன்றும். 15
- தனைத்தவிர வேறென்று தான்காணி லவனுக்குப்
பினைபயமும் போகாது பெருமயமு நீங்காது. 16
- தன்னினைவி னாலே சகமாய் விரிந்ததெனத்
தன்னினைவை நீங்கித் தானு யிருந்தனமே. 17
- உண்டா யொடுங்குவது முண்டான தன்னிடத்தே
யுண்டாகு மென்றே யொடுங்கி யிருந்தனமே. 18
- ஐந்து தொழிலு மைந்தொழிலைத் தானடத்து
மைந்து கருத்தாவு மாகி யிருந்தனமே. 19

- இவ்வடிவு நாமல்ல வென்று நியதிபண்ணி
யவ்வடிவை நோக்கிடத்தி லனைததுநா மேயானோம. 20
- இவ்வடிவு பநதமென வெண்ணியே நீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந தானா யிருந்தே னதிசயமே. 21
- இப்பந தனைபோக வெண்ணியே நீக்கிடத்தி
லெப்பந தமுமாகி யிருந்தே னதிசயமே. 22
- இவ்வடிவந் தானாகி யெங்குந திரிவேனாக
கெவ்வடிவுந தானா யிருக்கலினி யெனசெய்வேன். 23
- உலக முயிர்பரமென றுரைத்திடுந வகைப்பொருளு
மிலகவே யானாக வென்னனுபூ தியிறகண்டேன். 24
- எனைத்தவிர வேறென்று மில்லையெனக கண்டளவிற
பினைத்தவிபபு நீங்குப பிரமமா யேயிருந்தேன். 25
- தன்னுடைய சந்நி தானந தனினின்று
பின்னுலக மெல்லாம் பிறிவில் விளங்குமே 26
- சங்கற்ப மென்றுஞ் சகமென்ற ம வேறிலலை
சங்கற்ப மேசகமுஞ் சகமேசங் கற்பமனும். 27
- ஒரிடத்திற் கூவு முரையுமப் படியெதிரிட
டோரிடத்திற் கூவுதலி னுலகு நினைவேயாம். 28
- நினைவென்ற சங்கற்ப நிசுவடிவை நோக்கிடத்தில்
தனையன்றி வேறிலலை தங்கததிற பணிதியைப்போல. 29
- எவ்வெவ் வடிவுதொறு மிருந்துகினை வெப்படியோ
வவ்வவ் வடைவே யடைந்தே யிருந்தனமே. 30
- அவ்வவ் வடிவு மவ்வவாக்கே தோன்றியிடு
மெவ்வடிவு மியாமென்ன விருந்தனுபூ தியிலநிறதேன் 31
- எல்லா வடிவு மியாமெனவே காண்பதன்றி
யெல்லா ரனுபவமு மியாமறிய வேண்டுவதில். 32
- எல்லோ ரனுபவமு மிதுவெனவே கண்டிடலு
நில்லா நினைவதனி னிசமாகக கூடியனறே. 33
- நினைவதனை நீக்கி நிஜசொருபங் கண்டவர்க்கு
ரக் கூட நினையா தொருகாலும். 34

எந்தப் பொருள்களினின் றெய்தியிடு மின்பனைதனு
மந்தப் பிரமத்தி னுனந்த லேசமதே. 35

அந்தப் பிரம வானந்தந் தானடைந்தோர்
எந்தப் பொருள்களினு மின்புளதென் றெண்ணுவரோ. 36

ஒருகுடைக்கீ ழரசாள்வோ னோருந் கரசாகக்
கருதுவனோ வதினொன்றுங் கலங்கா திருந்தனமே 37

காண்பதெல்லாந் தன்னுருவாய்க் காண்பதன்றி வேறுதந்
காண்பதுவு முண்டோ கயிறறைவிட வரவுண்டோ 38

பேதவா தியைக்குறித்துப் பேசுமறை செககிருட்டி
பேதநீங் கினறதென்றும பிரமமே யுளதாகுமா. 39

தோற்ற மொடுக்கமிலலை தோற்றமொடுக் கத்தினுள்ள
மாற்றியிப் பெத்தமுதறி மருளென் றறிந்தனமே. 40

முத்தியுள்ள தென்றெண்ணின் மொய்ப்பந்த முண்டாகுமா
புத்தியினி லஃதொருளிப் போதமா யிருந்தனமே 41

வாரிபல வடிவான வாறுபோற சங்கற்ப
நேரினற றுன்றானே நிலையிலசு மாய்சிதழும் 42

சுகமென்றுந் தானென்றுந் சாற்றிடுதன் மாதநிரமே
யநமறிற்றோந் திடுமிடத்தி லகண்டமா யிருந்தனவே. 43

சத்தே யுளதென்றுந் சகமதனிற றுனின்று
சத்தேபோற றேனறியிடுந் தானசித்தே பெககாலும். 44

தோற்றிடுத றன்சத்தே தோற்றிடுதன சததையினிற்
றோற்றிடுமிச சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற பிதவடிவே 45

சததைககே தோற்றரவு தானுண் டசத்தினுஞ்ஞா
சததைப்போற றோற்றமிலலை சததையினிற் றுனிகழும். 46

சததையிட மாய்சின்றே தானவேறு போற்றோன்றிச
சததைபோ லேசிகழுகு சகமசத்தே யல்லவோ. 47

அசத்தொருகா லையுந்தோன்று தநதவுள சத்தையே
யசததையுள தின்விளக்கு மதிட்டான மாய்சின்றே 48

தோற்றிடுதல் சத்தையே தோற்றிடுமிச சததையினிற்
றோற்றிடுமிச சகமனைத்துஞ் சொல்லாய முடிந்ததுவே. 49

- சத்தைக்கே தோற்றரவுஞ் சாரந்திமா னந்தமதுஞ்
சத்தையில லாதிரதச சகத்தினுக்குத் தானுண்டோ. 50
- சித்துக்கே யுள்ளிருப்புஞ் சோந்திமா னந்தமதுஞ்
சித்திலலா திரதச செகத்தினுக்குத் தானுண்டோ. 51
- தோன்றுவது சித்தே தொலலுலகு நானாவாய்த்
தோன்றுவது கந்திதமே சொருபமன்றி வேறுண்டோ. 52
- சொருபலக் கணஞ்சகத்திற றேன்றி விளங்குதலாற்
சொருபமே யென்று னுணிகதே யமைந்தனமே. 53
- அறியாமை யாலே யகிலமபோற் றேன்றியிடும்
அறியாமை நீங்கிடத்தி லறிவாயே தோன்றியிடும 54
- நிலைபிறிந்த போது நிலையினிலவந் திடுபோதும
நிலைபிறியா தேநிகழு கிசொருப மல்லவோ. 55
- கண்டிடுத லெல்லாவ கனசொருப மேயனறே
கண்டிடுதல் வேறென்று கலங்குவது மெனனையோ. 56
- தோன்றி விளங்குவது தொலலுல குருகுமுண்டோ
தோன்றி விளங்குவது சொருபத்துக் கேயனறே. 57
- ஆதலினுற் காண்பதெல்லா மறிவுருவே பெண்ககண்டு
போத விழித்திறநு பொருளா யிருந்தனமே 58
- முன்வினையாஞ் சஞ்சிதத்தின் முடிசை யவிழ்த்தனமே
பின்னினையா காமியத்தைப் பிடித்துப் பிசைந்தனமே 59
- ஒருகாலு நிலைகலங்கா னுண்டாய்ப்பெற ந்திலமைந்து
வருகாலகு செல்கால மதியா திருந்தனமே 60
- பாத்தவிட மெங்கும் பரிபூ ரணமாகிக்
கோத்திருந்த பாழ்தனிலே குடியா யிருந்தனமே. 61
- செகமதையுந் தானவிழுங்கிச் சீவனையு முளவாங்கி
யகமதுவும புறமுயிலா வகண்டமாய் நின்றனமே. 62
- அதுவிதுவென் றிடமில்லா வகண்டபரி பூரணமாம
பொதுவதனிற் குடியாகிப் புகுந்தே யிருந்தனமே. 63
- தந்தையா தாயா தாரமார் புத்திரமார்
பந்தமா ரெல்லாம பரமா யிருந்தனவே 64

- ஊரே துலகே துடலேதுண் பொருளேது
சார்பே துளவெலாந் தானு யிருந்தனமே. 65
- படித்தறிந்த போதே பலகலையா கமங்கனெல்லா
மெடுத்தெறிந்தது விடமே நெனைவிடவே நிலையென்றே. 66
- ஓவதனின் மூவெழுத்து மோரெழுத்தே யானதுபோற
சீவபா சிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றே பல்லவோ 67

அல்லு ம பத லு மசைவற	வம்மானே
மேளிகின் றேதவ மேளினே	னமமானே
அனைத்துஞ் சொருபமென றனுபலத	தமமானே
அறறு மைநது மதுவாங்கா	ணமமானே
இதனு லெல்லாநா மென்றுநண்	டமமானே
ஏதும பறைபபற் றிருந்தேனகா	ணமமானே
என்சத்தே தோன்றி யிடுமபின்னை	யமமானே
என்னினபே யின்பா யெய்துங்கா	ணமமானே
எல்லாஞ் சததுசசித தின்பங்கா	ணமமானே
என்னு லெனையுங்கண் டெய்தினே	னமமானே
இனபமே யெயதி யிருந்தேனகா	ணமமானே
எந்தப பொருளிலு மின்பெயத	லமமானே
என்னின்ப மேயென றிசைந்தேன்கா	ணமமானே
இனியோரா பொருளையு மெண்ணினை	றமமானே
இசைச மசேய்யெனதி லின்பமில்	லமமானே
ஆசை பயமவை யறறேன்கா	ணம்மானே
ஆனந்த நித்திய னானதா	லமமானே
நிகழ்கால மதுதனி னேரிட்ட	தமமானே
நிராசையிற் றுப்தது நிலைநிற்கே	னமமானே
என்னினைவி லென்னை யிதுவெனமீற	யமமானே
இன்னு னு வாய்கண் டிருக்கேனகா	ணம்மானே
என்னினை வின்மையி லேகமா	யம்மானே
என்னையே யான்கண் டிருக்கேனகா	ணமமானே
இங்குமங்கு மென்னை யானேகண்	டம்மானே
ஏதுங் கவலையற றிருக்கேன்கா	ணம்மானே
என்னுனை யெனையன்றி யிலையொன்று	மம்மானே
இதுதுணி வெனமழு வேரதுவே	ணம்மானே.

பொதுவுறத் தருமம் பண்ணிப் புகலவினை சமம் தாகி
 அதுவிது வென்னுஞ் சித்த மமலமா யறித்த நிததம்
 இதுவென வுணர்ந்த நிததத் திகபரத் திசசை யற்ற
 சதுராக ளிடத்திற் பாசந தகாரதிடுந் பததி தோன்றும். 1

பத்திதான் பதிந்த காலைப் பகரங்கத தலம் டைநது
 சத்தியா யங்க மந்தத தொல்லருட சத்தி யாகி
 நித்தியா னநா லிங்க நேரதாயத் தரிககப் பட்டுத்
 தித்தியா நின்ற வினபந திருத்தியிற் களிகுரு மென்றும். 2

சமரசம் பதிந்த காலைத் தலமயிக கியத்த டைநதிங்
 கமரங்க மான வான மா வாதசசிற் சத்தி யாகி
 விமலமா லிங்கந தனனை விளங்குநெரு சினிறற் நிதது
 நிமலமாம பரமா நநத் திசுதிருத் தியிறக் களிகும் 3

ஆனந்தம் பதிநத காலை யசசர னாதத் டைநது
 வானந்தத் தங்க மாகு மகபரா சத்தி யாகித்
 தானந்தப் பிரசா தததைத் தரித் துசசேரத் திரத்தி லென்றும்
 ஊனநத மில்லா வினப வேசையிற் களிகுரு மென்றும். 4

அனுபவம் பதிநத காலை யடைநதுநற் பிராண லிங்கத்
 தெனுமங்க வாயு நின்றங் குழிலாதி சத்தி யாகி
 உனுஞ்சர லிங்கந தனனை யொன்றுந்நொக் கினிறற் நிததுப்
 பனுமநதப் பரமா னநத் பரிசத்திற் களிகுரு மென்றும். 5

அவதானம் பதிநத காலை யடைநதநதப் பிராண தததை
 இவனான தேயு வங்க மிரசைநற் சத்தி யாகி
 நவமான சிவலிங் சததை நயனமற் றதிறற் நிததிங்
 குவமான மில்லா வினப் வருவினிற களிகுரு மென்றும். 6

நயிட்டியம் பதிந்த காலை நன்மயே சரத்த டைநது
 சயித்திய சலமா மங்கந தகுஞான சத்தி யாகி
 வியப்புறுங் குருலிங் சததை மேவுநா வினிறற் நிததிங்
 குயப்பெறு பரமா னநத் வருகியிற் களிகுரு மென்றும். 7

சறபத்தி பதிநத காலைத் தகும்பத்தத் தலம் டைநது
 முற்பகா தரையா பங்க மொய்யதாங் கிளியை யாகித்
 தற்பரா சார லிங்கந தரித்துநா சியிவி லந்தச
 சிறப்பா னநத் கருந திதநதநிற களிகுரு மென்றும். 8

ஒருபத்தி தானே யாறு யொருதலந் தானே யாறுப
ஒருவங்கந் தானே யாறு யொருமுகந் தானே யாறுய
ஒருலிங்கந் தானே யாறு யொருமுகந் தானே யாறுய
ஒருவின்பந் தானே யாறு யொன்றதாய்க் கனிகுது மென்றும். 9

அநாதியிற சிவமே லிங்க மபிணையே யங்க மாகும
அநாதியிவ வபிணையேயிவ வங்கம தாயிற நென்றால்
அநாதியச சிவமே யந்த வங்கத்திற புறம்புந் தோன்றும்
அநாதியக குருவத தீக்கைக கருத்தமு மிவையே யாகும. 10

—||—

உபதேச சித்தாந்தக் கட்டளை.

—||—

ஆத்மாககளை முததியிலே விடவேண்டி வாகுமநாதீத
கோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவாகுகியம, சிவகாருண்ணி
யம, ஈசுவரபகதி, பிரமஞானமென்கிற நால்குமே ஒரு திருமேனி
யெனக்கொண்டருளிய ஞானசாரிபா, இனிபிறவாத முடிந்த
பிறப்பில் நித்தியா நித்தியவதது விவேகம், இகமுத்ததாத்த பர
போகவிராகம், சமையாதிரடகம், முழுட்சத்துவமென்கிற சாதன
சதுஷ்டய சமபத்தியே ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சப்சீடனுக்கு
அனுககிரகம் பண்ணுமுறைமை —

உலகத்தின் கண்ணே வைத்தியாயிலோ ஒருவனது வியா
தியை நிச்சயம் பண்ணி இதனை தினத்தினமேல் ஒளடதங்
கொடுக்க வேண்டுமென்று நிபம் மிருப்பினும், ஒரோர் அசாத்
த்ய வியாதியை புடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய
பூபதி முதலிய ஒளடதங்களைக் கொடுத்த உடனே திருப்ப
வேண்டும்; அதுபோலச் சாதனங்களைபுடைய நீவரதர பகருவ
னுகும் ஓராண்டாகிலுஞ் சோதிதது அனுககிரகம் பண்ண
வேண்டு மென்றாலும், ஒரோர் அநி நீவரதர பகருவனுக்கு அந
தககணமே இரத உபதேச சித்தாந்தத்தை அனுககிரகம் பண்
ணிப பவரோகத்தை உடனே நிவிரததி பண்ண வேண்டும்.
இரத உபதேச சித்தாந்த மாககத்தி லொழிந்தது, மற்றைய
மாககத்தினுலே பவரோக நீவரதோ வென்னின, பாதாதி
கேகபரியந்தம் அககினி பற்றிக் கொண்டவனுக்கு விழுந்ததுறை
யிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்ச
ஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யங்கக் முடியாது; அது

போல அதிதீவரதர பக்குவனுக்குடனே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப்பட்ட அகண்டாகார ஞானம் இம்மாககத்திலே பிரவேசித்த அககணமேயுண்டாம். அஃதெப்படியென்னின், சறகுரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிராமபிய மலரைத் தேடும அளிகள்போலப் பூதலமெங்குநதேடி வெப்பநதிராமல வந்தடைந்து கண்ட அக்கணமே உளள மகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகிய சிவமே யெனக்கண்டு அவருடைய அருள் சுரக்குமபடி பண்ணிககொண்டு சுவாமி! நானா? இந்த நானாவாகிய வுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனசகுர சனனமரணம் வந்தவாதேது? இது யாதினாலே நீங்கும்? இவற்றை யனுககிரகஞ் செய்யவேண்டும்; இவற்றிற பிரதமத்தில அடிபேன நானா ரென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னையறிவித்தால மறறைய நான்கும் அடியேனே விண்ணப்பஞ் செய்வேனென்று சற்சீடன் நானாரென்று கேட்க, ஆசாரிய ரனுககிரகம் பண்ணுகிறா. —நல்லது, உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றாய்ப் பாரககக்கடவாயென்று திருவடிபைசஞ்ருட்டி அஸ்தமத்தக் சையோகம்பண்ணிக் கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோகுகி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயே யென்ன, சுவாமி! இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன? ஆனால் உனக்கிங்கே என்ன பிரகாசியா நிற்கிறதென்ன, சுவாமி! நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோனுகிறது: ஆனால்நதவுலக மெவ்விடத்தினின்றுந் தோனுகிறதென்ன, சுவாமி! எனனுடைய நினைவிலே நின்று தோனுகிறது; ஆனால் நினைவுவெறு உலகமவேறோ வென்ன, சுவாமி! உலகமெதிரிடிக் காண்கையினாலே வேறுதானே; ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தை நீக்கி நினைவைப்பாரென்ன, சுவாமி! அப்படி பாககுமிடத்தில் நினைவைக்காணேன்; ஆனால் நினைவைநோக்கி நாமரூபத்தைப் பாரென்ன; சுவாமி! அப்படி பாககுமிடத்தும் நாமரூபத்தைக் காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்ன, சுவாமி! என்னுடைய நினைவுதானே; ஆனால் அந்நினைவு எங்கே நின்று தோனுகிறதென்ன, சுவாமி! என்னிடத்திலே நின்று தோனுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறோ வென்ன, சுவாமி! என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி நானாருனே; ஆனால் நினைவை நீக்கி யுண்ணைப்பாரென்ன, சுவாமி! யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீ யெப்படி யாவாயென்ன, சுவாமி! நினைவு என்னைவிட

வேறுதானே; ஆனால் உன்னைப் பிரித்து நினைவைப் பாரென்ன, சுவாமி! அப்படி பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக் காணேன்; ஆனால் நினைவு யாதோவென்ன, சுவாமி! நினைவானது நானுமல்ல என்னை விட வேறுமல்ல; ஆனால் அஃதெப்படியென்ன, சுவாமி! தங்கத்தினிடத்திலே பணிநியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தையிட வேறுமல்லாமல் சுறபிககப்பட்டதுபோல நினைவுமென் னிடத்திலே கற்பிதம்; ஆனாலிந்த நினைவு வேறேததையோவெனன, சுவாமி! அதற்கு வேறே சத்தையிலலை எனனுடைய சத்தையே தோன்றி விளங்காநிற்கிறது; ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்ன, சுவாமி! இங்கே தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே; ஆனால் நாமுன்னம் எல்லாம் நீயேயென்று சொன்னோமே, அதற்குணக்கு ஐபநதோன்றிறதே, இப்போது எல்லாம் நானே யென்று நீ சொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப் பாரென்ன, சுவாமி! முதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட்டேன, சுவாமி கடாசூததினாலே திரிவுபண்ணிக கொண்டிருந்த அஞ்ஞானவிருள்போய்த துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக் கண்டேன்; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படி யிருந்ததென்ன, சுவாமி! அகண்டாகார மயமாய்ச் சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப் பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலு மில்லாததுபோல், உலகமுயிரா பாமென்பது ஒருகாலு மில்லாத தாய்ப் பிரகாசியா நிற்கிறது; ஆனாலினுவே தற்சொருபமுத்தி இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தமநிறபாயாக. இஃதன்றி அந்தமுத்தி நீயானதுக்குக்குறி; மறறைநான்கும் நீ யுன்னனுபவப் படிக்குச் சொல்லென்ன, சுவாமி! நானாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் எனனிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது: சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச் சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச் சன்னமாணம், எல்லாம் நானே யென்றறியில் சன்ன மாணமில்லை. இப்படிமற்றைய நான்கும், சுவாமி கடாசூததினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று; நல்லது, நமமுடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுமே: உன்னுடைய வனுபவமு மிப்படியே யாகில இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற் கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்.

எழுவரைப் பிறப்பி லெடுத்தற கரிய
 மானிடப் பிறவி வாய்ப்பி லொருவற
 காடியி னனுகொண் டமழுத தியினை
 அடைகுத லேபாய னஃகினை யன்றிச்
 சித்திபுத திகளிற் சித்தனை ரெயரின்
 ஏதம தாகு மெதன லென்னில
 உலகத் தினகன் னொப்பி லொருவன
 அன்பு சிடைத்தா லென லாகிய
 பயன்பெறு குதலே பழுதில சிறப்பும்
 அஃதினைப் பேரல லவனியின் மனிதப்
 பிறப்பினைக் கொண் டே பிறவா நெறியை
 அடைநதிடு மநனந கறிநற கரிய
 அவதி யியல்பென் றநிந னள போதே
 எத்தனம் பண்ணு திருப்பவன றனக்குத
 தான்வஞ சுகனைனா சாநறனு மாகும
 இத்தகை வாகி னியமபிடு சித்தி
 அடைந்திடு குதல்பய னல லொ வெனவில
 அனந்த சித்தி யடைநதிடு மதற்குந
 பிரம சித்தி ரெறுகுத லே யயன
 அணிமாதி சித்தி யடைகுதல பயனன்
 றிலைதபு மன்றி யியமபிடு மட்ட
 யோகந தானு மொள்ளிய பிரம
 சித்திக கங்கஞ் செப்பிய வகையின்
 கருத்தறி யானு கருதி மாளுக
 அனுட்டித தேயவ வணிமாதி தமமைப்
 பெறுவா கருததைப் பேசக் கேண்மின்
 காமா திகளைக் கைவிட லியமம்
 விட்ட பொருள்கண் மேனிடிற் றன்னி
 நிற்குத னியம நிருபா திகமாய்
 ஓரா தனத்தி லுறைகுத லாதனம்
 நாமரு பததை நாடு மனத்தை
 இருதய மதனி லிருக்கப் புகுத்தல்
 பிரானு யாமம் புறவிட யததைப்
 பெயாத்துளே மீட்டல் பிரத்திபா காரம்
 விடயவா தனைபை விகழபற சிறுத்தல்

தாமணை யாகுந் தந்நொரு பததை
நாட றியான களிதறிது புறமும
உள்ளு மறவவ் வொளிதா கையாய்
ஒதனின் றிடலே போககிய சமாதி
ஆதனி னிரத வட்டபோ கமனம்
பிரம சித்தி பெறுதற் கங்கம்
என்ன லு மாரு மிளிப்புத தியும
பயனல லோவென்ற பகாந்திது புத்தி
இடம்பொரு ளுறவு மினபாடு னோதி
என்றை விதமா மிகவையந் தினைபுட
நன்முபத தேரி னனமுத தியதாம
இஃதினை யனறி யிமமா யானித
சம்பந் தந்தனைத் தானினைத் திடுதல
அறியாமை யாகு மஃதினைக் கேணமின
இடமு மழியா விடமே யிடமாம
பொருளு மழியாப பொருளே பொருளாம
உறவு நீங்கா வழவே யுறவாம
சுகநிர் திசய சுகமே சுகமாம
புகழும் பெரி யோர புகழ்தலே புரையா
ஆகையிற் புத்தி யாகுப விதம்கள
எழிலா னிடே யிவ்வகை உனறி
மாயையி லுளதாய் வந்திடு சித்தி
புத்திக ளென ற புண்ண டினைபும
அடைந்திட நினைதத லபலம் தாபும
எதின லென்னி லியபபிடு மாயா
சம்பந் தத்தைத் தானடை குதற்கும
சந்திய முததி சம்பந் தத்தை
அடைந்திடு மதற்கு மாகிய வருத்தம்
எட்டுணை யானு மிசையச சங்கம்
உள்ளின் றியேவிட டொன்றியாகாயக
கிலேசம் பண்ணிக் கிளாதவ மதனில
அடைந்திட வேண்டு மாகிய விரத
இரண்டு வகைகரு மேற்றமுந் தாழ்வா
இனறி வருத்த மெய்தல சமமாம
இதத்தை வருத்த மெய்தப் பட்டும

அனித்தப் பொருளை யடைகுத லபலம்
 அழியாப் பொருளை யடைகுதல சபலம்
 அன்றியு நன்றா யறிந்த விடத்தில்
 அவைக ளிரண்டு மசத்தா தலினால்
 இன்பமோர் காலு மிலையவை தமினினை
 றடைநதிடு மின்ப மலையா வறிவின்
 ஆனந்த லேச மஃதறி யாமையில
 இவைகளி னிடமா பெயதிவந ததுபோல்
 அறிநதிடு மதனா லறிவா னந்தம
 பொருந்திடிற் சகல புத்திசித் திகளும்
 ஏககா லத்தி லெயதின தாகும்
 இதுவன்றி வேத மெழிலா சுமத்தும
 புருடார்த்த மாகப் புதனான கினிலுமா
 சிவமடை குதலே சிறப்பென வோதும்
 அசசிவ மென்னு மழ்விய வீட்டை
 ஐயந திரிவு மறவே யடைதல
 எமமாக கத்தா லென்றிடி ல வேத
 முடிவினின் மொழியு மொப்நநெறி யதனில
 அடைந்திட வேண்டு மாமமாக கத்தின
 ஒழுங்கைக கேண்மி னுபதிட மதனில
 ஏக மேவா வததுவி தீயம
 பிரமமே யென்று பேசுந் மதற்குச்
 சுசாதி விசாதி சுவகத பேதம
 சொல்லிய மூன்றுஞ் சொருபத் தின்மை
 என்றது வாகி நெழில்வே தாந்தப
 பக்கந் தனக்குப் பகாநதிடும பந்தம
 வீடிவை யிரண்டின் விவகா ரததுணி
 வெத்தகை யென்னி வியம்பிடக் கேண்மின்
 நித்தியு மாகையி னிகரதிடு கால
 பரிச்சே தமதும் பரிபூ ரணத்துவம்
 ஆகையிற் றேச வறைபரிச் சேதமும்
 ஏகம தாகி னியம்பிடு வதது
 பரிச்சே தமதும் பகர்ந்திட வொண்ணு
 தறிவாய்ச சத்தா யானந் தமதாய்ப்
 பந்தமுத் தியெனப் பகாவிவ காரம

அத்தீத மாகி யசைவற ளிளங்கும்
 தன்னிடந் தனிலே சங்கற்ப சத்தி
 சங்கற்ப மல்லா தசங்கற்ப சத்தி
 என்றிவை பிரண்டுண் டுவையிறசங் கற்ப
 சத்தி யேதெனனிற் சாற்றிடக் கேணமின
 நினைவுநு பமதா நிகழத்திடு மதற்கு
 வடிவே தென்னில வகுத்திடு நாமம்
 உருவ மயமே யோரோ ரிடகதில்
 ஒருவன் கூவு முரையது தானே
 எதிரிட டப்படி பெழுதுவது போல
 நினைவது வென்று நிகழ்த்திடு நாமம்
 உருவது வென்று மொருபே தழுமில்
 நவிறநிடு ரூப நாம மயமும
 மாயா மயமே மாயையென றதுதான்
 யாநொன் றிலலா ததுமாபை யாகும
 உளளது மலவா யுருப்பொபா மயமாய்
 நினைவுநு பமதாய நிகழ்சங் கற்ப
 சத்திசத் தாய தற்சொரு பமதாம
 அநுட்டா னத்தி லாரோ பிகமாம
 ஆரோ பிதமு மதிட்டான மினி
 ளிளங்கா ததுபோல ளிளங்கிடுந் தன்னைத்
 தனிரசங் கற்ப சத்தியுந் தோன்ற
 திதத்தைத் தோன்று மிருஞ்சங் கற்ப
 சத்தி மயமாரு ஒருவங் களையும
 சத்தாய நிகழந் தற்சொரு பத்தில
 ஆரோ பிதமென றறிந்தனா யாது
 புறம்பெனச சத்திப் புத்தியைப் பண்ணிப்
 பார்த்திடு மிடத்தில் பரமுபிர செகமென
 றுரைத்திடப் பட்ட வொருமுப் பொருளும்
 ளிளங்கிடு மவைபை ளிளம்பிடக் கேணமின
 சங்கற்ப சத்தி தன்மய மான
 நாமரு பமத்தே நாட்டிடு செகமாம
 அவற்றினை நோக்கு மறிவே யுயிராம்
 அவற்றினை ளிளக்கு மறிவே பரமாம

இத்தகை யாக வியம்புமுப் பொருளும்
 உதித்துடு மிந்த வுயிர்பர மிரண்டில்
 மேறபரஞ் சாவ விடயம தாகும்
 சீவனோ வேக தேச விடயம
 இந்தச சீவ னிப்படி பொய்யாய்ச்
 சடமாய்த் தோனறுஞ் சகத்தி னுடைய
 புணாசசியிற் சடமாய்ப் போத வடிவை
 விட்டுட னிசசை விளங்கிடு ஞானக்
 கிரியை புடைத்தாய்க கிளகரு மிவையில்
 கன்ம முண்டாய்க கனமந் தனனால
 தோற்ற முடைததாய்த் தொன்று தொட்டுச்
 சென்ன மரணஞ் சென்று டன்வரும்
 இததகை புரியு மிசசங் கறப
 சத்தியே பந்தந தகுமசங் கறப
 சத்தியின் வடிவினிச சாற்றக கேண்மின
 பிராந்தியி லொருவன் பிசகிமா றுகத்
 திக்குக டமமைத தேரு மிடததில்
 சூரிய னின்று தோற்றிய திசையைக்
 கண்டுந னுணிவாயக காண்குதல கூடா
 தையமாய்த் தோன்று மடுதத பிராந்தி
 உண்ணின்று நீங்கி லுள்ள படியே
 னுணிவாய் நேரே தோற்று மதனறி
 மந்த விருளின் மறைநதிடு கயிறறைப
 பாம்பு போலப் பாததிடு மிடததில்
 பாம்பல வென்றும பழுதையே யென்றும
 ஆறத னாலே யறிந்திடு போதும்
 னுணிவது வாகத் தோன்றா தந்த
 மந்தாந்த கார மாறிடிற் றோன்றும்
 அஃதினைப் போல வறிந்திடு சாத்திர
 சென்னிய ஞானஞ் செப்புத வின்றிக்
 கருதகருத் தியனாய்க் கிளர்சா தனங்கள்
 நான்கு முடைத்தாய் ஞான கிரியர்
 அருளதி னாலே யாரண முடிவாம்
 மாவாக் கியத்தின் வகுத்திடு பொருளை

விருப்பம துடனே விசாரணை பண்ணி
 இசசெக சீவ விருப ரமமவைக்
 கதிட்டான மாகிய வப்பர சொருபம்
 தானே யென்று தன்னுள் ளிருநீ
 யகன்று சமாதியென் றறைந்திடு கின்ற
 சமாதான புத்தி தானது பிறந்து
 தனதுசங் கற்ப சத்தியி னாலே
 ஆரோ பிதமா யநேகத் துவங்கள்
 விளங்கின வென்றும் விளங்கிடு மிவைக்கதிட்
 டானந தானே யாமென வென்றும்
 பழுதையி னிடததிற் பாம்பொரு காலும
 இல்லா தஃதி னிவ்வா ரோபிதம்
 இலையென நீங்கி யெழிலதிட் டானம
 ஆய்நிற் குதலே யசங்கற்ப சத்தி
 இதுவே முத்தி யிசசங் கற்பம்
 அசங்கற்ப மென்ன வறைந்திடு மிவற்றுக்
 கதீத னேதா னாகையி லவையின்
 உளதாம பந்த மோங்கிய முத்தி
 இவைதமக கதீத னென்னலு மாகும்
 இத்தகை யொருவ னெழிற்குரு வருளில்
 ஐயந் திரிவற வறிநது சொருபம்
 தன்னுடைச சந்நி தான மதனில்
 சங்கற் பததிற் றுனா நாவாய்
 விரிந்தது வென்றும் விரிந்திடு மெவையும
 அசங்கற் பத்தி லடங்கிடு மென்றும்
 இவையே பந்த மெழில்வீ டென்றும்
 இவைக ளிரண்டு மென்கணோ காலும
 இலையிவை விளங்க லெம்மிட மதனில்
 ஆரோ பிதமென் றறிந்த வறிவு
 கலக்க மில்லாமற் காததிர நீங்கும்
 தன்னள வதனுந் தயிலதா ரையினில்
 நின்றிடிந் முடிவி னிகழ்பந்த முத்திக்
 கதீதம தாகு மழகிய பிரம
 சித்தி யதனைச் சேருவ னேரே.

உரோமச முநிக ஞண்மகீழ்ச சியுடன்
 பணிநதிடு கினற பழங்கிரி மேய
 விருத்தவம பிகையே விண்ணப்ப மொன்றுண்
 றைககேன யானு முனசெவி சாத்தி
 அருள்செய வேண்டு மறைநீ யென்னில
 கடையனென் றனக்குங் கருணைய தாகச
 சுட்டிறந் தொளிநுஞ் சுயம்பிர காச
 சிவதரி சனத்தைதா செபபிட வேண்டும
 நல்ல துனக்கு நாமே யகவிநுள
 நீக்கமுன படியே நிலையினில வைத்த
 வகைப்படி யேநீ வகுந் துரை பென்னில
 இருளற நீக்க யிதுவர நோக்கில
 இவவிடத துண்டா யில்துவ தேசிவம
 விளம்புமச சிவத்தை விவக்துவ தேசீ
 நீவினக ருஞ்சிவ நிறைறி நுதலபான
 இவவனு பவத்தி விபாபிய ஞா துரு
 ஞானஞே யமமிவை நண்ணிசிற கையினிச
 சிவதரி சனமெனச செபபிட லாகா
 எனறெனில யானுரை யெழிலனு பவத்தில
 சிவமநீ நானெனச செபபிய மூனமும
 உரைமாத திரமவை பொருமுத றுனே
 எப்படி யோமுத லெனறென்ற ரொலகேன
 சசசிதா நந்தத தனமயஞ் சிவமெனச
 சாற்றுதல் போலுஞ் சாற்றுமோங் காரத
 தடங்கிநின றிடுமுன றககரம போலும
 நீலோற் பலமென நிகழ்த்திடல் போலும
 கடமட மகதா காய மெனவே
 சாற்றுதல் போலுஞ் சாற்றிய விவையில
 உரையே பினன முளபடி நோக்கில
 ஏக மேயா மித்தகை போல
 நானீ சிவமென நகிறறிடு மூனமும
 சென்மாத திரமே சொரூபம் தொன்றே
 ஞனறே யாகி லுயிரகசிது வதுவென
 னுரைத்திடப் பட்ட வருப்பெயா மயமா

மாயை தோன்றும வகையே தென்னில்
 அஞ்ஞா னத்தா லசொசொ பத்தை
 மறந்துயி ரிதுவெனு மாயையைக் காணும்
 ஒருமுத லான வுயிராகரு ளென்றால்
 பாசிவ மதற்கே பந்த முன் டாகும
 மேலு மோசிவம விளங்குத லிலையில்
 ஒருகா லையினு மொருவாப பந்தம
 எனறெனி லாத வெழிறசொரு பங்குப
 பந்த முத்தி பகாந்திட லாகா
 உன்னரு ளதனி லுபநகர மத்தை
 அனறெ னகருநீ யருளிப வகையே
 சொலகே னாதா சொருப வொளியில்
 கதிருளி தோன்று கானலே போலா
 பேசுவொண் னாக பின்னா சதநி
 தோன்றிடு மதனிற் சொருபநிற் சத்தி
 சாயை பதியிற் சகமுயிர் பாமென
 ஓமுப பொருளு முடனே விளங்கும
 எத்தகை யெனனி லியமடிய பின்னை
 திரிகுண சமுகஞ் சோந்து நிகழும்
 சதனுவ குணத்திற் சாயை யேபரம
 எண்ணி றந்த விராசத் குணத்தில
 சாயைக் ளையுயிர் தாமத மிரண்டாம
 இருண்மா யையென விருளுயி ரவையை
 மறைத்தே நிற்கு மாயை சகமாம
 தனுமுத லான சகமதுண் டாகக்
 கணக்கது வாகிக் கனமு நிகழும்
 இத்தகை பின்னா விருளுசத்தி தன்னில்
 ஐந்து பொருளு மனதே நிகழும்
 இதிபந்த முத்தி யிசைந்திட லாகும
 இராசத் குணத்தி லிசைந்திடு சாயை
 ஆகிய வுயிராக ளதிட்டான மான
 தற்சொரு பத்தைத் தாமத விருளால்
 மறந்துழ வகையாய் மாயையி லுழலும்
 சதனுவ குணபரந தனக்கொரு காலும்

இருளே யில்லா வியற்கையி ளருளில்
 தனதங் கிசமுயிா தானென வறிந்து
 கூடத்தில் வீழ்நத குழந்தையை யெடுக்கத்
 ய வீழ்நத தகைமையின் பரமே
 மாயை தனிலே வந்துரு வைக்கொண்
 டைந்து தொழிலு மடைவுட னடத்தி
 இருளினை மாற்றி யெழிலதிட் டான
 தற்சொரு பத்தைத தானடை விக்ரும
 இருளது நீக்கி யிருநத விடத்தில்
 உயிர்பர மிரண்டு முடலுயிா போலப
 பின்னா சத்தியிற் பெற்றிடு முததி
 உயிர்பர மிரண்டு மொன்றே யாகி
 அபிநா சத்தியி லடைந்திடு முததி
 அபிநையைப பாராதே யதுநீ யென்ன
 அருமறை யோது மதுவறி யாமல்
 பின்னையைப பார்த்தே பேத வாதிகள்
 பாவனை யென்றே பகுத்துரை செய்வர்
 உயிரின சாட்சி யொருநா னேயாம
 பரத்தின் சாட்சி பரைநீ யேயாம
 அப்பால் விளங்கு மதுசிவ மேயாம
 பின்னா சத்தியிற் பிறிவைக குறித்தே
 இவ்வகை மூன்றா யியம்புரை யன்றிப
 பார்த்துட நோக்கிற் பரம்பொரு ளொன்றே
 இப்பரம பொருளே யெழிறசிவ தரிசனம
 எனறே முன்ன மியம்பிய துமையே
 சுட்டொடு நோக்கிற் றேன்றிடு மூன்றாய்ச
 சுட்டின்றி நோக்கிற் றேன்றிடு மொன்றாய்
 மூன்று மிறந்த முப்பா முதனில
 தற்சிவ சொருபந் தானாய் விளங்கும்
 பின்னா சத்தியிற் பிறநதது மூன்று
 பின்னை தனிலே பெயார்தே யொடுங்கும்
 அப்பால் மௌனத் தழகிய சிவமே
 அழகிய சிவத்தி லாரோ பிதமாய்ப்
 பின்னை நிகழும் பெயரா தென்றும்

அதிட்டான மான வசசிவ ரேயம்
உலகமாய்த் தோன்றி லுயிரு மருளும்
விளங்கிடுஞ் சிவமாய் விளங்கிடும் போதில்
உயிரு மருளு மொருசிவ மேயாம்
இத்தகை கண்டே நெழிறசிவ தரிசனம்
சிவனமக் கருளிய சிவதரி சனத்தின்
படியே யுனக்குநம பாவையி லுண்டாய்
விளங்கிற் றநிலை விட்டுநீங் காது
நில்லென வருளிய நிமலநா யகியே
மலநதினு நாயை வளப்பம துடைய
சிவகா தனத்திற் சோததுவைத் ததுபோல
எனக்கே நகைவரு மெனது சரித்திரம்
எனக்கு மிரத வெழிற்சிவ தரிசனம்
அளித்தனை யிதற்கோ ரறைகைம் மாறென்
பரையே யுனக்கே பரங்கா ணென்னைக
காதத்து காத்தாய் கடைபோ கககண்
பாாததெனை விடாது பரிந்துகொண் டருளே.

சத்தினி பாதந தான்பிறந் திதயம்
சுத்தம தடைநது தொல்லைழ வுலகும்
கான்றசோ றதனிற் கண்டென விடுத்த
வீட்டின் பினையே விருமபிடி னாகம்
விசாரணை செய்ய வேண்டிடு முத்தி
உணமையின் மும்முத லுண்மைய தாகும்
அஃதைபு மன்றி யவனியி லோர்பொருள்
உணரநதிடு மிடததி லுருவுட னாமம்
தோன்றுதன் முனமே தோன்றிடுஞ் சிவமதை
இருளினிற மெரியா திதுவெனச சுட்டி
எய்திடு மாயை யிருவினை யதனின்
ஆகையிற் பதிபசு வாணவ மாயை
கருமமுந் தோன்றுங் கருவிதி னோக்கின்
மும்முத லவையின் முத்தியிற் பசுவை
விடவேண்டு மென்னும் விருப்ப மதனில்
இருவகை யாகு மிரும்பதி பசுவும்

மூவகை யாகு முமமலந் தனின்மற
 மவைதனக குக்குறி யதுவிது வாசும
 அதுவிது நீங்கி லவைமூன றகலும
 அவையினின மூல மாணவ மாசும
 அறுவைக கழககை யகற்றிடு முவநும
 சாணமும போலச் சாற்றிய விரண்டு
 மூலங் கொடுக்க மூலனை கூட்டி
 உறபவ முதலா புரைத்திடு மைந்த
 தொழிலசெய் திடுவன மெனமைரி நீலின
 றந்தகன் கண்ணி லபரட லந்தனை
 எடுத்திடு முனமதந் கேற்றவு டதங்கா
 சோத்திடி விதமாயத தோத்திடு காலம
 பொறுத்தது போலும் புகன்றிடு மாயை
 பிறப்பினுத கருகிய பிறப்பைநோ நீக்கும
 நெறியே தெவ்வந் நெறியினை யுபாபபா
 ஆனொனத தேடி யாற்றிடு காலையின
 சிவமே ஞான தேசிக னாகும
 அவனந் ஞானை யாகம நெறியின
 ஐந்து தொழிற்து மரணே யுரியன்
 ஆமென றுயிர்பொரு ளசகார பைவயும
 உடற்கா வலையு மொருங்கே நீக்கி
 அருளினை நோக்கி யாசா னருளில்
 உச்சியி னிறகு முபலம போல
 ஆணவ மாயை பவையினிற னோனறும்
 மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடி லலபகல
 அறறயி டென்றே யறைத்திடு மாநமம
 அவயி டதனி னனுபவந் தனனின
 பெத்தததி னிறகும பெற்றியைப் போல
 இதுவெனத் தோன்று மெவையவை யனைத்தும
 நியதிசெய் ததுவாய் பிறறல சமாதி
 சமாதியை நீக்கிய சாக்ஷரந் தனிம
 சிவமே யைந்து செய்கையி னடித்தல
 கண்டுதற செயலைக் கைவிட வேண்டும
 இததகை நெறியை யெய்திப் பாலன

பித்தன பசாசன் பெற்ற குணங்கள்
மருளியே நின்றல வாப்தை நெறியாம
தேகாந தத்திற் சிவமே சோவன்
இஃதா கமநெறி யினியா ரணநெறி.

சாதன நான்குந் தன்னிடக் துதித்த
பின்னர் விசாரம் பேத மபேதம்
எனவிரண் டவைபு வீசனு முயிரும
இருமுத லென்றே யியம்புதல் திசை
ஒருமுத லென்ற லொன்மிய காட்சி
ஆகையின் வேதத் தந்தவி சாசம்
செய்திட வேண்டுஞ் சிறப்பெனி லாபம்
அன்றது சிறப்பா மத்தியான் மீதம்
சொல்லிய பிரபல சுருதியே சிறப்பு
இத்தக வன்றி பெழிலார் சுருதி
அரசன துறையி னவைமற நெல்லம்
மற்றோ ருறையின் மறையினைப் பற்றி
நிற்கு மதன்றி நிமலன் சுவாசம்
வேத மாகமம் விளங்கிய வாகதாரம்
அதனான் முந்திய தருமறை யாகும
இதற்கதி கார மின்றிய வைகிடம்
சூத்திர ராதி சொல்லிய போக்கு
விசாரணை பண்ணி விளங்கிட லாகும
அவரவர் சரிதை யவரவர் கேயாம
பத்தியு ஞானமும் பகர்வயி ராகமும
எககுலத் தோர்க்கு மெய்திட லாகும
அறிவே குலமென் றறைந்திடு முலகம்
நற்குலம் வினைவி னண்ணின் தாகும
மூன்று கடனு முனமுடித் தோர்க்கே
ஞானவி சாரணை நாடிமேற் கொள்ளும
நாமா நிரத நாநா விதமாம
பிரபஞ் சததின் பிறப்பிடந் தானே
நெவரினை யுடைய தெமங்கி பிறவி
எய்தின தெநந் தீவ தனி னிடுதாம

இறந்திடு மெந்த வேதுவி னென்றும்
 தோர்திட வேண்டுந் தேகேந்திரி யாதி
 நாமல சித்தே நமதுரு வகிலம்
 பழுதையை யிரவிற் பாம்பென் பதுவின்
 சிவமஞ ஞானத் திருக்கினிற் றிரிவாய்ச்
 சுகமெனத் தோன்றுஞ் சங்கற பததில
 பழுதையி னுளதாய்ப் பகார்திடும் வடிவே
 ஆரோ பிதமா மரவிற் றங்கலில்
 அச்சிவ வடிவே யகிலந் தங்குஞ்
 சுகப்பொரு ளெல்லாஞ் சததுசசித் தின்ப
 வடிவ நாமமிவ வகையைந் தியல்பில்
 உதித்திடு முன்ன முரைத்திடு மூன்றும்
 சொரூபசம் பந்தஞ் சொலுமபி னிரண்டும்
 மாபைசம பந்த மறறிவை தம்மை
 யுகித் துணரா துணாவுடைத் தாகித்
 தோன்றி மெப்பொருள் துவககிற பிறவி
 சிதைநதிடுஞ் சகலத் தியாகந தன்னில்
 சகலத்தி யாகந் தானெனு வென்னில்
 பாம்பென னீக்கிப பழுதையென றறிதல்
 போலநா மாதி போககிச சொரூபம்
 பெறறிட லஃதெப பெறறியி லுண்டாம
 அரவெனும் பிராநதி யகன்றிடுந் தீபம்
 வநது விளக்கில வகையது போல
 ஆசா னருளி லருமறை யந்த
 ஞானவி சாரமே ஞானதீ பமுமாம்
 அவ்விளக் கங்கொண் டறிந்திட வேண்டும்
 அதிட்டா னந்தோன்றி லாரோபி தம்போம்
 தனையா ரென்றே தான்முதற மேரின
 துளபடி யுணரி னொருங்கே யனைத்தும்
 தோன்றிடும் பழுதை தோன்றின வுடனே
 கட்செவி யென்றல் காணு தஃதின்
 அகிலமு நீங்க லன்றியே தோன்றில்
 பேய்த்தேர் போலப் பிரவர்த் தகமும்
 கனவது போலக காண்டிடு மவையாய்

நின்றிட லொருவி நித்திரை தன்னில்
கண்டிங் கணவிற் காட்சியீ தென்று
தனைவே ருகத் தானுணர் திடவின
உடன்முதற் றள்ளி யொருசிவ நாமென்
றிருளகன் றுறுதி யிதயத னுதித்துக்
கந்தாபப் நகரங் கண்டிட விற்சகம்
கண்டிவ் வுறுதி கலக்கமில் லாமல்
நிற்றல் சமாதி நிலையிது வாசும
உடலந் தத்கி லொன்றுவன முததி
இதுநின் மலமுடை யிதயருக் காகும்
மலினநெஞ் சடைய மகதகு முன்ன
விதமா மசுததம் விலக்கும பொருட்டுச்
சுததவா தனையைத் தொடங்கி
மனோலயஞ் செய்யின் வாய்திடும் வீடே.

விரிவுறு முருவ நாமம தகற்றின் விடயங்கள் விளங்குற வித
னன், மருவுறு பொறிபோம பொறியறக் கரண மாய்ந்துறுங்
கரணமாய் தலிணற், புருடன்முன னேழுஞ் சுததமோ ரைந்தும்
போமிதாற ச்சிதா நந்தங், கிரியையற் நிலங்கு மென்றனர்
விருத்த கிரியமா பெரியநா யகியே 1

உளப்படு முருவ நாமம தகற்றி னுள்ளசற் கிற்சகந் தோன்
றும, வளப்படு மிதன லுலகுகண் ணடி வருகிழ லாநிழன் மறிந்
தால், விளக்குறு ஞான வெளியதா மிதனின் வினையுமின் பென
வெனக் கிசைத்தாள், கிளக்குறு தவத்தோர் தரித்துரை விருத்த
கிரியமா பெரியநா யகியே. 2

பழுதையென் றுணரிற் றனமுனர்த் தோன்றும் பாம்புமப்
பழுதையா மதுபோன், முழுதுண ரறிவார் தன்னையே காணின்
முரணுறு சராசர மெவையு, மெழுதரு மறிவா விளங்குமென்
றிசைத்தா ளெழுபவந் துடைத்தெனை யளித்த, கெழுமணி
முத்த நதிசெறி விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 3

சொருபமே தானென் றுணர்தரிற் பரணுந் துகளுறு சீவ
னுஞ் சகமு, மருவுதன் னினைவி லெழுந்தமித் தைகளாம் வந்திடு
பந்தமவீ டிலவா, மொருவுயிர் தானென் றுணரிலம் மூன்று முள

பந்தம் வீடுமுண் டெனறாள், கிரிதவப் பயனாய் வருமொரு விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே 4

அறிபொரு ளறிவோ னறிவினைக் கொடுப்போ னுனமுப பொருளுமோ விடயம், பொறியுறப் பிடித்தா லுளவிதை விடுத் தோர் பொருளைத் தெனமுன ரிடையே, பிறிவறத் தோன்றுஞ் சொருபநிந நிலைபிற னீபநமுப பொருளகளு மிலவாக, கிறியற வறிதி பெனறனள விருத்த கிரியமா பெரியநா யகியே. 5

அரனிலை பழுதை புணர்ந்தவாக் கதுபோ லகிலமெய்ப் பொருவினை புணர்ந்தோரக, கொருவுறு திருத்த லெனையெனிற் கான லுறுசல மிலையென புணர்ந்தும், மருவலி னாந விகாரமே தென்னின் மலிகன னினிலுறு மென்றாள், கிருதுசெய் மறை யோர பரவிய விருத்த கிரியமா பெரியநா யகியே. 6

தடத்தின்மற் றதனிற மங்குபல கடத்திற சாயையுஞ் சாயை யில் லதுமாய்த், திடத்தொடு னிளங்கும விசம்புரீ லீசன் சீவ னிங் கிருவாசாட் சிகரூ, மிடத்தாறும பிணையிற றேன்றுறுஞ் சிவமிங் கிருவாசாட் சிகளுமொன் றென்றாள், கிடைத்தநன னிதி யா யெனக்குறும் விருத்த கிரியமா பெரியநா யகியே. 7

ஒதுது நாம மகறழிபுற றேன்று முளளசற் சிற்சுக மிது வே, தீதறு சீவ சாட்சிவிய கிதனைத் தெரிந்திடுஞ் சீவனு மினுவா, யேதபொன் றிலலாப பிரமமா மென்றே னிருளறவருள் புரிந் தளித்தாள், தேதமி றவத்தோர் குழ்தரும விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 8

எஞ்சுறு முளவுதோ டெனையோ ரென்றே யிரங்கியே திரிந் துழல் வேலை, மஞ்சறழ் கரத்துக கன்னனைக் குருதி மகனென வுணாததுதல் கடுபப, வஞ்சலென் றழைத்து நீயது வாகு மைய மின் றெனனவே யளித்தாள், கஞ்சுக வாயா லுஞ்சிட விருத்த கிரியமா பெரியநா யகியே. 9

குமாரதேவர் நெஞ்சுவிடு தூது.

பூவாய்தத கறபகப்பூம் பொங்கரிடத் திற்சிறந்தோன்
 றாவாய்தத செங்கமலத் துள்ளிருந்தோன் - மாவாய்த்த
 மார்பகத்தோ னாகமுற்றோர் வஞ்சககூற் றைக்கடந்த
 சீர்மிகுத்த காயத திறனமுனிலோ - றோர்மிகுத்த

மாணிக்கப் பைவிரித்து வாழுகர் பாருறைவோ
ராணிப்பொன் போன்றமறை யாகமங்கள் - பேணி
யுருவே யருவே யொளியே வெளியே
தெருளே யருளே சிவமே - பொருளேயென்
றேததுஞ் சுகசொருப மின்னருளே யோவடிவாய்
நாததுதிசெய் பேரு நயநதருளித் - தீர்த்தனென
வந்தபிரா னுபேன மலதிமிரம் போககுதறகென
சிறதைகுடி கொண்ட செழுஞ்சோதி - வந்தனைசெய்
யனபாக கௌரியா னதிகரே யாயிடினும்
வனபாக் கரிநாய மாணிகக - மனபுகக
மந்தரமே மத்தாக வாசகியே நானாக
சுந்தரன்னா னாகடலே தாழியா - ஸந்தராதம்
வனபிற கடைய வருமமுதம போன்றெழா
தனபிற பெருகியெழு மாபுத்த - துன்பத்
தினையாழி விழந்தவதை தீநறியா முதனிக்
கரைமேல விடுககுமொரு கப்பல - விரவிவரு
மாகமே யாதி யகேகபிர பஞ்சமெலா
மேகமாய்க் காட்டு மெழிறசித்தன் - மாகசுர
ரேமாகக வெமமனோ ரியாரு மிறுமாகக
கோமாக் கருணைமழை கூர்மேகம் - பாமரருவ
கண்ட பொ ழுதே கசுந்துகசுந துள்ளருகித்
தொண்டிசெய மேவுரு சுவைக்கருமபு - பண்டு
பிரம னகநதை பிறங்கா தடங்கப்
பரம வொளியாய்ப் படாநது - சிாமனநத
கோடி படைததுக குலவுலகெ லாநதானாய்

... ..

தம்மை யழுக்கறவே தான்றுடைதத லன்றியுயிர்
வெம்மை யமுக்கு மிகத்துடைத்துச் - செம்மைதரு
வீட்டின்ப வெள்ளத்து மேன்மைபெற வேழமுக
நாட்டுமணி முத்தா நதியுடையான் - மீட்டரிய
மெத்து கடமாதி வெறுமபொய்க் கதிட்டானச்
சுத்தெனுமோர் மேனமைத தகுநாடன் - மொய்த்து
வருமபி ருருவமாய் மனனுபொரு ளெல்லா
மொருங்கே சுகமான லுரான

தாளிலே நெஞ்சவைத்துத் தாங்கும்பி போனடிக்கு
 மீள்கிலா வன்புடைய வித்தகரு - மாளாத
 தகைமை யுடையோராய்த் தககபணி செய்தே
 யகமு முகமலர் வாருஞ் - சுகசொருப
 மொனறெனறே சொனன லுலகமே தென்றிடவே
 நின்றபழு தையிடை நீளரவ - மன்ற
 வுதிக்குமா நபபொருளி லுண்டாமென் றேறத
 விதித்த பழுதை விளங்கின - மதித்தபாம
 பேகு மதுபோ லெழிறசிவங்கன் மெழலக
 மோகாதி தோன்ற லெனையெனன - மோகமறக்
 கானலினீ ரிலையெனக கண்டுநீரே தோன்றுதலபோ
 லீனமில்பொய் யாய்ததோற்று மென்றிசைபப - வான
 பழுதையினிற பாம்பும் பகாகான நீரு
 மெழுமோர தகையா யிவைதாங் - குழுமியே
 நானுவா யோபொருளி னண்ணுவதே தென்றிசைபப
 வாளுத பொன்மண்ணி லாபரண - நானு
 கடமாதி தோன்றுமொரு காரணமபோற றேற்றுந்
 திடமாரீ கானென்று செபபத் - திடவா
 நொருவன் நொழிலா லுளவா மிவைதா
 மருவுமிவை யாவரால வந்த - துரையெனவே
 விண்ணிணியை பீலி வெயிறகுஞ்சந தோன்றுவபோ
 னண்ணு மெனவே நயந்துரைபப - வெண்ணுமவை
 பற்பல வாளுலும் பகருருவொன றுமிவைதாந
 துப்புடைநா நாவுருவாயத தோற்றுவதென-செப்புகெனக்
 காந்தருவ மாநகர்போற கானெனவே யநநகர்தான
 போந்தவிவ காரமின்றப பொய்யாகு - மேய்ந்த
 விவற்றுள் விவகார மேய்வ தெவனென்னக
 கவற்றுள் கனவு விவகார - நவிறுதலபோ
 லாமென் றுரைபப வதுநினைவின் வாதனையாந்
 தோழுறுபொய் வாதனைதான் றாய்தாய - சேமப்
 பொருட்கே தெனவந்தப் பூரணத்திற றேன்றுந்
 தருக்கா நினைவாகுந தானென் - றுரைபப
 வதற்கு நினைவெழுமோ யாதெனறு கேட்பக்
 கதித்த கனலிலை கண்டா - யிதைப்பொய்யென்

றுன்னுது கேட்டி யுளஞ்சற் றசைந்தக்கான்
 முன்னும் பரமுயிரகண் மொய்ததெழுந்த - மன்னு
 வுலக மிவைதோன்று முளபிறந்தா லிந்தக்
 கலகமெலாம பொய்யாய்க் கனதை - யிலகியதோர்
 மெய்யொன்றே யாகு மிளிரு முளத்துருவ
 நையா வருவமொடு நாமமாம் - பொய்யுளந்தா
 னுன்னினைவு தீதென்றே யுகததா னோகருமிடத்
 தந்நினைவு நாமவுரு வாகுகா - ணநநினைவு
 கோடி கணத்திற குதிததெழலா லிவ்வுலகு
 நாடற் கருவுருவ நாமமாய்ப - பீடுபெறத
 தோற்று நினைவைத துணித்தாற்சற் சிற்சுகமே
 மாற்றற் கரிதாய வயங்கலுறுஞ் - சாற்றுமிதா
 லுள்ளமே யிவவுலகா மிவவுலகே யுள்ளமா
 முள்ளமலா தேயுலக மொன்றில்லை - யுள்ளே
 மதுந தருஞ்சாத்தன வன்கோயின் முன்னே
 சதுநக மாபலமாத தங்குந - குதினைகரி
 தேரா ளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர் கொள்ளுருவு
 நேராது பொய்யென்று நீக்கியே - தேருமிடத
 துறநிடுமுக் காலத்து முள்ளமண்ணே மறறெல்லாம்
 வெற்ற வெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற் - சொற்ற
 பெயருருவ மானவெல்லாம் பேணுது நீக்கற்
 செயிரறுசித தொன்றே திகழு - மியல்பாவ
 கடலிற் றிரைநுரை காண்டிவலை மொகரு
 ளிடமுற நெழினு மிதுபொய் - திடமுறமெய்
 யாவ தெதுவென் றறியுமிடத் தப்பொருளின்
 மேவு திரைநுரை வெண்டிவலை - தாவினெழு
 மொக்கு ளெனும்பெயரு மொழிபெயாகொள் றும்முருவு
 மொக்கவெறும் பொய்யா முருசியுடன - றக்க
 நெகிழ்ச்சி குளிர்சசிமய நீரொன்றே மெய்யாம்
 பகுக்கு மவைபோலப் பாரிற் - றொகைக்கரிதாய்க்
 காணுமுரு நாமங் காணுது பொய்யாகு
 மாணுறுசற் சிற்சுகமே வாய்மையாம் - மாணு
 இருப்பதுசத் துச்சத்தா லெண்ணுருவ நாம
 மிருப்பதுபோற் றோன்றும்வே றில்லை - யுரைப்பரிதாய்த்

தோன்றுதல்சித் துச்சித்தாற் றேன்று முருநாமந்
தான்றனித்துத் தோன்றுவது தானில்லை - யான்றசுகந்
தானே யுளதிதனாற் றங்கு முருநாம
மாணச் சுகம்போ லணுகியிடு - நானோத
வேறேது மில்லை விரிதிரை யாதிகடாங்
கூறுசல மொன்றே குறிககுங்காற் - றேறிந்
பொருளொன்றே யாகும் புனிதமுறு நெஞ்சால்
தெருளொன்றிக காணென்று செபப

... ..
கண்ணிணைக்கோ ரின்னமுதாக்க கண்டு பணிநதேதநி
யுண்ணிணைவு தோன்றா துறுபோதி - லெண்ணவொண
மெய்யரெலா நிறப ளிணையேனைத் தானோக்கி
பையனருண் மாலளித்தா னன்றுமுதற் - றுய்ய
வவன்றருமின் பமபெறவே யாசைமிகக கொண்டே
னுவந்தவன்பாற் றாநுவிட வுன்போ - னிவநத
கடல்கு முலகனைததுங் காண்கிலே நெஞ்சே
யிடர்போக்குந் தாதாநீ யின்று - திடமாகச
செல்லவே வேண்டிஞ் சிறியே னுயிததனைபோ
நல்ல வெனக்குகவு நாபகமே - புல்லறிவா
னையென் பிறநதிறநத நாளொல்லா பென்னுடனே
நீயே பிரியாது நின்றதன - னீயேயென
ருதையுந் தாபுந் தமரும பெறுநட்புஞ்
சுதையே செய்வா துணைவரோ - நீதயவா
யென்பா லொருமிததிங் கேகாநத மாபிருந்தா
னுன்போலு மெனபோலு ரொப்பார - ருனபெருமை
யாகமமு மாரணமு மான பலகலைபு
மியோகுகளுந் தாமே யுரைகுங்காண் - மோகக
கருநததங்கின முததிபநு ரைபகலிற் கட்டென
றுரைத்த தரனுமைக்கென் றன்னி - விரிததுப
புகழ்ந்த தலவே புகலிய நெஞ்சே
மிகுந்த பிறப்புயி டென்னுந் - தகுந்தொகைககுந்
காரணமு நீயே கருது முலகமெலா
மேரிணங்கு நின்னையல்லா தில்லைகாண் - பாரிணங்
நீசற் றகைநதா னிகழு முலகாகுந்

நீசற்றுந் தோன்றாது நின்றக்கான் - மாசற்ற
 மெய்ச்சிவமே யாகு மினிருமிதா லுன்பெருமை
 யச்சிவந் தானே யறியுங்காண் - மெச்ச
 முறவா லுயர்வா லுனைப்போ லெனக்குப்
 பிறிதா ருளரதனாற் பேணி - யறவாழி
 யான்குமா தேவன்பா லன்புடனே தூதுசெல்ல
 நான்கருதி யுன்பா னன்றிநீனைன் - யான்புகலு
 மவ்வினைவ னென்று மமருமிடஞ் சொல்லகேண்
 மெளவன் மணக்கு மலாசசோலை - செவ்விதரு
 முத்தா நதிசூழ முதுகிரியா மாங்குரீ
 வித்தார மாய்செல்லு வேலைதனிற - நதனாரு
 சமயரெனும் பொய்வேடர் தமமைமிந் நாடி
 யமருமுற வாமென் றனுக்கல் - கமைவி
 லரிவைபர்தா மென்றிபம்பு மாமாவை நாடேல்
 கருது விடயமெனுங் கானின் - மருவு
 நெறிதப்பிப் போயதனு ணின்று மயங்கேல்
 பொறிமத்த மாவொடுபோ ராடேல் - செறிவுற்ற
 காமமெனும பங்கத்திற காலிடேல் கோபமெனுந்
 தூம வழன்மிதித்துத் துள்ளியிடே - னாமவுரு
 முன்பின் புடைபெயாநது முன்னிநோக காதேந்
 யன்பெலா மோருருவே யானவரு - மினபமய
 மாகி யிருப்போரு மரியதவச செலவாகரு
 மேகமெனுந் துணியை பெய்தினரு - மேகமனு
 வீரசைவ நாயகரும வேத முனிவரரு
 மோரா கமசைவ வுத்தமரும - பாரோரு
 நாற்றிசையுரு நூழவவா நாபப ணுடுசகும
 மேற்றிகழு மிரது விளங்குதற்போற் - போற்றுங்
 குமாரதே வென்னுமோர் கோமா னிருப்ப
 னமாவென் றவனசபையை நாடி - பெமாலன்பு
 தன்னடிகழி வைககத் தருகருணை செய்தானைப்
 பொன்னடியென் சென்னி பொறித்தானை - மன்னு
 பவளமலை யுப்ப பாரிசத்தனாரு சொமமை
 திவளருவி தூங்குந் திறம்போ - னவமொ
 கபூரீ தொடையல் கலந்தபுத்த தானை

வழரீத்த பாமாலை மன்னைத் - தொழுவார்க்கு
 வேண்டிய வேண்டிய வெல்லா மிகவளிகுரு
 மீண்டிய தெய்வ மிருதருவை - மான்டறியா
 வானந்த செல்வ மளிகுஞ்சிந் தாமணியை
 வானந் துதிக்கவரு மாதவதைத் - தினனே
 னேனுபிழை செயதாலு மேழையே னுகிரங்கித்
 தீதனிவ் வென்னாத தெய்வத்தை - பேரதும்
 பழபலையான் பாகம் பதியா விளமை
 யுழகுடனே வாழுமுமை நமமை - வழுவாது
 தந்தரர் தானந்த சாகரத்தி னூடாடுஞ்
 செந்திருவா முங்குமர தேரிகளைச் - சிந்தைநீ
 பொன்னே மருதமே பூரணமே யாரணமே
 யன்னே முதுகிரியா ராரமுதே - மன்னேபென
 நேத்திப பணிந்தவ் செழுந்நு கரஞ்சிரமேற்
 சோததுப்பின் கைகட்டிச் சென்றுநின்று - தீர்த்தனே
 யுனபவனி கண்டந் குன்னுகடைக கண்ணோக்க
 மன்புடனே பெற்ற வரிவைதா - னின்பம்
 பெறுவ தலாலனித்தைப் பேரிருளில் வாடி
 யுறுவனோ யாவு முதிக்கச் - செறியும்
 பகுதியெனும் பொவந்தப் பாடொலியி னாலே
 மிகுதி வருநனுவனோ மேனி - யகமென்று
 மூலவகங் காரமெனு மூரிமத வேளிநா
 சால மயங்கத் தருவனோ - கோலியே
 கததுசம யதகுயிலின் காரொலியா லானந்த
 நித்திரைபண் னாது நிகழவனோ - சுததமுறுரு
 சாத்திக் மாயைபெனுஞ் சந்திரனால் வெம்புவனோ
 காததான்வாய் மறறிவனைக் காணென்றே - யாததள
 திருவடியில் விண்ணப்பஞ் செய்து வணங்கி
 யிருமைதரு மிவ்வுலக மெல்லா - மொருமைபெறு
 பேரினப் மாகியெனும் பேரா திருநதவிந்தச்
 சீரினப் நாயேன் செறிந்தோங்கத - தான்பா
 யின்றிவருந் தே லெழில்வள்ளா லென்றியப்பி
 நன்றென வே சம்மதிப்ப நன்குரைத்து - மன்றலுறு
 ருறகுமர தேவன் றருங்குவனை மாலெருஞ்சே
 யிற்பெற்றவே வாங்குவா வின்று.

தத்துவராய சுவாமிகள்

திருத்தாலாட்டு.

என்ன தியானென் நிநியொருகா லத்தினுள்ளு
முன்ன லறவு னுபிர்வேறு செய்தானே.

பூண்ட புலன்கள் பொறிவழியே போகாமே
மீண்டிரு வென்று விளம்பும பெருமானே.

புற்கடந தோன்றாத வண்ணம் புரளாமே
மறகட மாமனததை மாட்டும் பெருமானே.

பொய்யாகு மெய்யில் வேறாகும் புருடனை
கையா மலகமெனக காட்டும் பெருமானே

உனைமறைய மூடு முணர்விலா மாயைக்
கனவிருளைக் காணென்று காட்டும் பெருமானே.

கண்ட விருளைநீ காணாதே யவ்விருளைக்
கண்ட வறிவைநீ காணென்று சொன்னானே

கண்ட வறிவுதனைக் கொண்டுனைக கன்மறைத்த
பண்டை யிருளைநீ பாத்தலுக்கா னென்றானே.

கங்குலா மாயவிருள் காண்கிலேன் காண்கின்ற
தென்கு மறிவென் றிசைக்க விசைநதானே.

சாதமா மிவ்வுடல நானலிலேன் சான்றாகும்
போதமே நானென்னப போதிகுகும் போதகனே.

உதிப்ப தெல்லாமு முணாவன றுணர்வை
மதிப்பதுவும் விட்டுநீ வாளாவி ரென்றானே.

சித்தசித தீசத் திரிவிதமுந் தீந்தபா
ழித்தனைக்கு முறபத் தியுமிதுவே பென்றானே.

மும்மைப் பாழ்தீர மொழியா மொழியாலே
நம்மைப்பா ரென்று நவிலும் பெருமானே.

அபாவ பாவங்களுக் கப்பாலாய் கின்ற
சுபாவமாந தன்சோதி சொல்லாமற சொன்னானே

இவ்வா றறிந்தபரி சென்னவொண்ண வின்பத்தைச்
செவ்வாய் மலராமற செப்பும பெருமானே.

ஆனந்த வெள்ளமென தங்கைக் கனியாக
மோனந்தன் னாலே மொழியும் பெருமானே.

பிள்ளைத் திருநாமம்.

வருகைப்பருவம்.

பரவுமிமை யோகண் முனிவாமறை யோது
 பரிசுதனை நாடி யறிவுறா
 படர்பெருக மேனி யருளகொடெனை யாளு
 பரிசுபடி மேனி யரியதா
 ளரவுகயி றுகை யறியினில தாமென்
 றருமறையி னேது முவமைதா
 னனுபவம் தாக வகிலதிக ழாம
 லறிவு வடிவாக வறிவுதா
 னிரவிலவரு சோம னிருமையில் தாகும்
 விழியினுள மாசு கழியவே
 யெனுமறையி னீதி யிலககிறை சீவ
 னெனதிகழு பேத மிரியவே
 வரவுதிரி வான மதிவிழியின் மாசு
 கழியவரு நாதன வருகவே
 மனுடாவடி வாசி வருகருணை வாரி
 வருக வெணையாளி வருகவே.

தாற்பருவம்.

முன்னஞ்செயு மாதவ கோடிகளான்
 முதுநான மறையோது
 முனிவோரா தமிழுற பவியாமறையின்
 முடிவிற றுணிவுறறுப
 பன்னுமபொரு ளானபரம பொருளே
 பொருளென் றலதொன்றிற
 பற்றறறுறவும் பகையும் புகழும்
 பழியுங் கழியோடும்
 பொன்னுஞ்சம மாக நினைந்திகழும்
 பரமுந் தருமின்பப்
 போகங்களெலா மோகங்களெனும
 படிபுந் தியின்வைததுத்
 தன்னந் தனியே யடைவா ருறவே
 தாலோ தாலேலோ
 தனிநாயகனே யெனயா ளுடையாய்
 தாலோ தாலேலோ.

சப்பாணிப்பருவம்.

வெறிகமழ் திருவடி மலரென் றலைமிகை
வைத்தரு ளிததாவி
விடயமுண் விழிமுதல் புலனவை யெழலற
விட்டி ரெனப்பேசி
மறிகட லையென வுறுமனன் மலைவற
வைத்தொ ரிமைப்போதின்
வடிவறி வெனவறி வகைசெய்த வறிவுறு
குற்ற மதைககூறி
யறிவறி பொருளறி பவனென நிகழ்தரு
முப்பரி சைத்தீர
வறிபொரு ளறிவினி ளறிவறி பவனிவன்
முற்றறி விறகூடக
குறியறு குறிகுறி யெனவரு ளியவிதை
கொட்டுக சப்பாணி
குருபர பரசிவ சிவகர கரமலர்
கொட்டுக சப்பாணி.
னுஞ்சல் விழித்ததல் பிறத்த விறத்தல்
சுருங்கல் விரித்தலெனச
ரொல்லும விதங்களு மறறள வறற
சுகோத்தி யாய்நினைபு
நெஞ்ச நினைப்ப மறப்பற நின்மல
நிட்கள மாயறிவாய்
நிறப விருப்ப கிடப்ப நடப்பன
நிறபிறி தறறொருகா
லெஞ்சுத வின்றிய வில்வுரு வென்றுண
ரவ்வுரு வுற்றுணர்வா
ரெவ்வள வவ்வள வாகிய நின்னுரு
வென்னுரு வாயிடவென்
குஞ்சியின் வைத்த துணர்ப்பது மங்கொடு
கொட்டுக சப்பாணி
கும்பிடு மன்பர்த மென்புரு கும்பர
கொட்டுக சப்பாணி.

செங்கீரைப் பருவம்.

அவனியி னன்றியில் வினைநா கந்தரு
நன்றே புண்டாகி
லமரூல கந்தரு மறிய விழுந்திடு
மங்கோ டிங்கோடும
பவனி தனங்கெடும வகையிலா பங்கய
நின்று ளன்பாகிப
பணிகில ரென்றரு மறைபக ருமபா
செங்கோ செங்கீரை
தவவடி வென்றுகொள் சடைபுடை செந்நுகி
றண்டே கொண்டாடித
தமையுணா வின்றிய சமயிகள் பந்திசெல்
சங்கே தஞ்சாடிச
சிவமக மென்றுள தெளிவு தருமபா
செங்கோ செங்கீரை
சிவகர சிந்தனை யறவருள் கந்தா
செங்கோ செங்கீரை.

அம்புலிப்பருவம்

முனிவரன் சொருபன றருங்கழன
முடிவறிந்தில னரியுநான
முகனு மன்றணி முடிவறிந்தில
னெனமொழிந்தன மறையெலா
மீனிவரும்பவ மொழியவென்பதை
புறவுடம்புட னினியவீ
டிதுவெனும்படி தெரியவிங்கொரு
மொழிமொழிந்திருள் வெளியொட்ட
அனிதமிங்கித முறுமகம்புற
மறகிறைந்துள வமலமா
வறிவனந்தமெய் யளவினின்றமெ
னுருவெனும்படி யருளிநான்
மனிதனென்றிட வரவிசைந்தவன்
வருகவென்றபின் வருகவே
மறுவொழிந்திடும் வடிவுதந்திட
வருகவமபுன் வருகவே.

சிற்றிற்பருவம்.

பேசக் கருதப் பட்டவனன் நெனையாளும்
பித்தன் குறிகேடன் பெண்ணானலி யல்லான்
நேசத்திறை யொன்றிற றட்டா னுறவற்றான்
சென்மப்பகை யன்றற சோவா ருடிருண்பான்
கூசப்படு வார்நான் மறையன் குணனில்லான்
குருவறறவ னிங்கோ ருருவற்றவ னென்றே
யேசுதிதில மெஞ்சிற லிலலஞ சிதையேலே
பெமையாளுடை யாய்சிற லிலலஞ்சிதை யேலே

சிற்றிற்பருவம்

நாவிற்ப டாதாவை செவியிற்ப டாதவொலி
நண்ணப் படாத பரிசு
நயனப் படாதவொளி நாசிப்ப டாதமண
நாவிற படாத காணம்
பூனிற படாதகனம் வெளியிற படாதபுனை
வளியிற் படாத வொளிதேய்
புனனிற படாதநெகிழ் வனலிற் படாததெற
வினனிற படாத வொளிவந
தோவிற படா நுபடு மதியிற படாதகுளி
ருணாவிற படாத வுணாவா
யொன்றிற படாதொருவ ருளளப் படா நுமறை
யோதப் படாம லொளிருந்
தேவிற படாதமிகு தேவாக கெலாமிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
தேனிதனு நான்மகிழ வாழ்விதத மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே.
மண்ணு தரத்தினரர் மாறுத வாழ்வுலகின்
மட்கப் படாத வொளிலீர்
வாடப் படாதமலா வீடப் படாததிதி
கோடுற்ற யாழி னிசையிற
பண்ணுத வோசையொரு பாவிற் படாதவியல
காவிற் படாத கனியோரா
பாகத தடாநறவு போகத நுறுவினிமை
மோகதத பண்டை யிமையோ

ருண்ணுத பேரமுத மொளியாத பேரிரவி
 யோதாத வேத மொழியா
 னுரையற்ற செம்பொனொரு கரையற்ற பேருததி
 யுருகுற்ற பததி வலையிற்
 றிண்ணுக வந்துவளை வுண்ணு விருக்குமிறை
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 தேவாதி தேவாதொழு தேவா முதற்கடவுள்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே

சிறுபறைப்பருவம்.

நீயது வெனுமபத மதநதெளிய நேதி
 நேதியென வோதிசிலை நின்றதுண ராதித
 யோயுமவ ரங்கையுறு மாமலக மாக்க
 வோடிவரு வோகளென வறைகசிறு பறையே
 மாயுமுட லைதுபுல னாறகரண மீரை
 வாயுபுயிர் மாயைபர மறுமுள வெல்லா
 மாயினறி வாகுமென வறைகசிறு பறையே
 யருளியெனை யாண்டவிறை யறைகசிறு பறையே.
 சடைபுனைய நீரணிய வென்பதுவும வேண்டா
 தண்டியுடை செந்துகிலின முண்டியென வேண்டா
 வுடைபுனைய வுடைகளைய வென்பதும வேண்டா
 வுடம்புதனின் மறுமுறு மெக்குரியும வேண்டா
 விடையினொரு பொருளுமுள தன்றியள வில்லா
 விற்பவறி வானவடி விற்புடலொ டிங்கே
 யடையுமவர் வருகவென வறைகசிறு பறையே
 யருளினெனை யாண்டவிறை யறைகசிறு பறையே.

வேண்பாவந்தாதி.

சிலரரனை யென்க சிலரயன்மா லெனக
 சிலர்பரமஞ் சத்திசிவ மென்க - சிலர்பரம
 மிங்குருவே யென்க வருவெனக வெவவுருவு
 மெங்குருவே யென்றறிந்தேதாம யாம.

காற்றை சிறுத்தவாங் கல்வளைக்க வாநமது
சீற்றமன னென்செயலாந் தீரவதை - மாற்றித்தா
னுவே யளித்ததிரா னுண்மை யிருந்தவா
நாவே மறவா நவில்

அல்லாதா நல்லா தவரா சவரவர்க
கொல்லா மொகசெம பிரானுவா - செலலாக்
கரணங் கடந்தான நடைபினைக கண்டு
சரணங் கடந்தான் மறமா.

சிந்தித்திருந் தூசுருவார மெய்யுள்ளத துற்றேன்
முத்தத்திருந்த னான முனியே - கொழிப்பறச்
பாட்டி யருளாததை யாற்றா யருளாடே
காட்டியருண் மெய்குருதான கண

இச்சேவந தினனம பிறவாம லீசாதின்
பங்கே நுகபடாதப பறநினைன் - சாநேத
சாததிரமுமபாரேன் சதுமுகனமால வாநகைபது
மாத்திரமும பாரேன் மறந்து.

அருதி யுனைத்தந்தா பாங்கெனனை - கொனட
புதுதி யுனதோ வெனதோ - மறந்தா
யுனபுறநாய் சினை வழியாட பதமே மறே
எனன்பெறா யெனபா லுனை

சுன்னிய மாணிடை யேத கூல சிவபுலகோ
தன்னிய வலலாள் சரணிறக - மன்னும
பொருண லேபுமோ பொழுதே யருளவான்
பொருண லயனை கலந்த

விட்டிடமுந் தொட்டிடமுந் காணு வெறுபுருநட்டிப்
பெட்ட ருசமயப் பித்தேறித - தட்டி
படாதே பரனவன்றன் பங்கே நுகத்தான்
விடாதே மனனே விளம்பு.

சுறுங் கரணநீ கூறிய கொளகைநீ
மாறுங் கொடிய மயக்குநீ - தேறும
பரிசுநீ யானாந் பானேநின் பண்பிங்
ருணசெய்வா யாரேயுரை

வானவா நின்பாதம் வைத்தவா நீயேநா
 னானவா வென்னவா றற்றவா - கானில்
 வருந்தவா னோர்முனிவர் வல்வினையே னெஞ்சத்
 திருந்தவா வென்செய்தவா.

நீயென்று முண்டாய் நிகழ்வெல்லா நேராக
 வாயன்றி நினறானென் றுரணஞ்சொன் - னாபகனுக்
 காமுறவே செய்பா மனனேமற றல்லதுநீ
 காமுறுவ தெல்லாங் கறு.

கலித்துறையந்தாதி.

இதயா லயத்தி னிருப்பா ரறிய விரந்தருகிப்
 பதையா திருப்பதென பாவிரெஞ்சே பர னுரருளாற்
 சிதையா தொழியிற் சிலுகாய் விடுமிச சிலசமயக
 கதையான மனககணக கால்நிடு மோவிக கடுமபிறப்பே
 மற்றிலைப் பறநென்று வாழ்வித்த நாதன் மலரடியைப்
 பற்றிலை மறநென்றைப் பறநு தொழிந்தலைப் பற்றியொன்றும்
 பெற்றிலை யாயினும் பேயததேரை நீரெனும் பினெருடாசகி
 யற்றிலை யென்செய்கின் றுயரெஞ்சமே யழிந் தறறனையே.

நின்பெற்றி தன்னை நினைக்கவுண் டோருஞ்சு மேநிறையப்,
 பொன்பெற்று வைத்துப் பொதிந்துகொள் ளாய்புன் குமபை
 யிலே, தன்பெற்றி தன்னைத் தருந்தம் பிரானவரது சாரந்திருக்க,
 வென்பெற்று நீயிரதி யஞ்சொன்ன வாசெய் தினைக்கனறதே.

யாதொன்று நீயன்றி யிலலாத பின்பிங் செவற்றைநன்று
 திதென்ப தெங்கள் சிவககனி யேசெயப் வேண்டுவது
 மாதொன் றியநின் றிருமேனி கொண்டுகொள் வந்தவிர்தப
 போதொன் றியகழ லேவழு வாது புகழ்வியப்பே.

புகழ்ந்தென் புகழல்ல சொல்லிப்பொன றுகப் புனியினுள்ளோ
 நிகழ்ந்தென் னெனையவ ரெனசெய்கி னென்னினி யாவையுமாய்த்
 திகழ்ந்தெங் கணுநதன் செயலனறி யில்லாமை தேற்றிச்சிந்தை
 நிகழ்ந்திங் கெனையென்று நீங்காம னின்மல னினறனனே.

கொட்டாவி கொண்டனர் விட்டா ருயிரென்று கூடநின்று
 நட்பார்கள் சுட்டு நடக்கும் வகையிது கண்டுகண்டு

மொட்டாதெ நெஞ்ச மொருகாலி தென்னென் றுணரவும்பர்க்
கெட்டா தவனென்னை யாளுடை யானரு ளிலலவாககே.

வல்லாள விகுகொரு மாணுட னாகிவந் தாணுகொண்டு
பொல்லாத வெனறன மனததிற புகுந்தபின போதமதா
யெல்லா மிருந்தது வேறு படாமலி தெனசெப்தவா
நல்லா னருளிருக குமபடி யோவிரத நன்னலனே.

அறிவே யறிவு மறிபொரு ளானதும் போயடங்குரு
செறிவே கழனறெறிரா செஞ்சுட ரேபினனுந தேய்ந்துவெறுங்
குறியேது மினறிப தோரகுறி யேயிவை யாவையுமா
நெறியே யறிகினறி லேனசிறி யேனின னிலைமையதே.

இலனென் றினிசசென் றிரககின் றிலனிவ கியாவரையுங்
குலனென் று கோத்திர'சாததிரக கததுகள் கூறகிலே
னலனவநது மறறை யறுசம யசசிலு காயகிலேன
றலன்வநத தத்துவ னுரெமமை யேயினு சாரகதனரே.

இசையா னலனென்னை யாளுடை யானிந தியங்களுட
னசையாத நெஞ்சுகொண் டனபா னினைநதழி யுமமுடம்பி
னசையான தினறி நலஞ்செய்வ ராயினற றுடலையின
மிசையாந வைததென்று மெய்பான தனனை வெளிப்படவே.

சின்னப்பூ

ஓதி யுணாபவாகட் கொன்றுந தெரியாத
சோதி சொருபானந தசசுடரே - வாதிசுடந்
தததழுத்தி மாறறவல்லா தப்புவா சாரநதவரைப
பெததழுத்தி மாறறவல்லா போ.

ஊன்று மடியவர்தம முள்ளத்தே யுள்ளபடி
தோன்றுஞ் சொருபானந தசசுடரே - யான்றமைந்த
விண்ணு ணலியலா வேதாக மததாயும
பெண்ணு ணலியலா போ.

துளிபாய்கண் டொண்டர் தொலையா நறவுண்
டளிபாடு மானநத நாடே - யொளிவேதந்
தானாகத் திறகரியா மென்பார் சமயத்தார
நானாகத் திற்கரியார் நாடு.

பிரியா வொழியா பெயரா வுயரா
மறவா நினையா மனனே - பொறிவாயின்
மாந்தா மதியா மதிபுருநது மாறுவரத
தாந்தா மதியா தலம.

பொறியிற சுவையுணரும் புல்லறி வாள்
மறியப படாதபே ரனபே - மறைமுடி வெய்
போதுமோ ததந்தா னானுற போதங்கொண்
டேதுமோ ததந்தான யாறு.

துதிசெயலுந தொண்டா தொழிலசெயலு நெஞ்சு
னதிசயமுங் கூடியுற வனபே - யெதுவுநத
னானந் தத்தான முதலா னருமறைமே
னானந் தத்தா னதி.

பொன்றாத தேவாகரும பொன்மும பொழுதிஹந்தான்
குன்றது நின்ற குணகருனமே - யெனறுநதா
னீறிலாச் சித்தாநத னேருருவங் கண்டவாகரு
வேறிலாச் சித்தாநதன் வெறுபு

ஒருவடிவ மில்லா வொளிமே வெளிமே
குருவடிவாய் வந்த குணகருனமே - திருவடித்
தாலால மாற்றினு னுரா வழுதநிதிகு ன
கோலால மாற்றினு குன்று

பவலயங்க ளின்றிப பரவலே காலவான
குலயங்கக ளுத்த குணகரு னே - கவலைம
வாதாநதத் திறகெட்டார மனனியா மனனுபகம்
வேதாநதத் திறகெட்டார வெறுபு

மூன்ற முருவு முதலுருவு மெவ்வுருவுங்
கோனருனே யான குணகருனமே - கோனநி
யிறக்குமா செய்தா ரெனையொழிய வெல்லா
மறக்குமா செயதா மலை

தசாங்கம்.

சாம மணிநிறததை தததாய தனைத்தருவா
னம் மறிய நயநதுரையாப - நாமன

சொஞ்ஞபாடி னந்தனென்று தாமதைகள் சொல்லும
பெருமாணுக கிடந்தலலாம போ.

பண்ணா மொழிகுள்ளா ப பாமிசைமென வந்தாண்ட
கண்ணா முருகுவந்தா ஹாநுபையாய - கண்ணாறு
வெள்ளம் பரகக வெறுமையி மேலிசையு
முள்ளம் பாம்பாணுக னா.

வண்ணப் பசுவகிளியே வாழுகித நாயுடு
கண்ணப் படுகின்ற நாடுமையா - பெண்ணுதறத
வானந்த மாக வருநாடா மேலுடு
பாந்த நாடுனா ழி.

செஞ்சொற பசுவகிளியே மொழிமனி கொண்டுமனை
யுஞ்சுறக வெள்ளுண்டா னு நரைபாய - வஞ்சு
கருகுகெடுகு ஞானக கனமபொழிபு கண்ணா
பெருகுகெடுகும பெண்டி போக

மலையேது சொல்லாய மாகதமொ ளாடுத
மலையேது தாளுடைபான சாய - சிலை
கணமே கனியாகக கண்ணா ளா வலைய
ஞணமே பெண்டினை யான குண்ட

பாகணைய செஞ்சொற பசுவகிளியே பாசிலுடு
வாகணமே தாண்ட மறையவொக - வாக
வருமகருவை மாற்ற மறுடையபேபல வாக
பெருமகருணை பெண்டி போக

பண்டோறகு மினசொற பசுவகிளியே பெண்டினைக
கொண்டாற குரிய கொடிகு ளாய - மண்ட
கெடுக்கு மனகுகெடுததுக கேடிலா வினைய
கொடுகுந தருமக கொடி

இன்பா லளிப்பே னிளங்கிளியே பெருகே கமான்
முன்பாய் முழுகு முரசுரையா - யன்பா
லறையு மறையே யவனியு ளோரு துண்ட
பறைய வறையும பறை.

நறவு கனியொடுபா னலகக கிளியே
வினைவா படையே தியம்பாய் - பிறவித்

தொகைதுணிக்குந் தெய்வசு சுடர்ஞான வாளே
பகைதுணிகக வேந்தும படை.

செங்கனிவாய்ப் பைங்கனியே தேசிகன்ற னாதரஞ்செய்
கொங்கலாதார யானறியக் கூறிககா - னிங்கெனுட
லாமா லேயனுக ககமலை மாறநினர்தம
பாமலை யென்றே பகா.

இரட்டைமணிமலை.

நின்றன போன்று நிலையாத வாழ்க்கையை
யொன்றென வுன்ன லொழிநொஞ்சே - யினறென்னை
யாண்டா னடிக்குருகு மன்பலான மறமுன்றும
வேண்டா மெனநீ விடு.

நிகழ்கின்ற தெல்லாமு நினமலமே யானு
லிகழ்கின்ற வாறுதா னேதோ - புகழ்வின்றி
நாடப படாவெங்க ணுபகனா சோபாதரு
சூடப படாதாதாரு சொல.

மும்மணிக்கோவை.

கண்ண ளனைபன்றிக் காணாது கண்ணவன் கண்ணெழிய
வெண்ணாது சிந்தைகொண்டேததாது நாவிறை தானொழிய
நண்ணாது சென்னி நயவாது நாகிடுந் சீரொழிய
வுண்ண செவியவ் வொளியொடல லாதுரு காவுடம்பே.

உடம்பே—மலகிணமுளை வழுவுவென்பிறைச்சிப்
புலவுநாறிப புழுச்சொரியுமே

தலையே—நில்லாப்பொருளை நிலையெனநினைந்து
பொல்லாதவரைப போப்பபணியுமே

கண்ணே—மலமபொதிந்தியற்றிய வடிவினைமறையக
கலன்புனைமாதர் கவினகாணுமே

மூக்கே—உடன்மணமுணரா தொருமணங்கொண்டு
முடைமணமாறி மொத்துண்ணுமே

வாக்கே—அறம்பொருளின்பம் வீடுனநான்கின்
றிறங்கெடவெரியுந் தீச்சொரியுமே

செவியே—பிறனில்வாமும் பெண்மைகேட்கும்
புறனுரையன்றி யறனுரைபெறுவே

கையே—மடக்கொடிமாதர் வயிற்பணிசெயும்புல
னடக்கிடுசொருபற் காம்பணிசெயாதே

மனனே—ஏதுசெய்தா லேதாமென்று
காதற்கடலின் கரைகாணுவே

யானே—குடுமப மென்னு மடங்கற் காட்டி
னிடுமபைக்கெலலா மிடனா யினனே
யின்ன தன்மைய னான வெனனை
யாரண மறியாக காரணக் கடவுளென்
றாரணங் கெடுத்த பூரண புராணன்
சொருபா னந்த னிருபாத நகல்
புலைய னேனுக் களிககத் தலையே
பற்றா வளிதத பொற்றா ளல்லது
மறறோ தெய்வம வணங்கறி யாவே

கண்ணே—அருவிபாய வருளானாட
வருவமன்றி யொன்றுங்காணுவே

மூக்கே—மெய்கழல்புறவுளன் மெப்புருநதருளிய
மொய்கழனமுளரி மணமுரலுமமே

வாக்கே—கருவினையறுத்த கழவினைகனவினு
மருவலன்றி மறறறியாவே

செவியே—கூறுமன்பா குரைகழறறோடுதத
வாரமிாதருநி யாராவாமே

கையே—என்பணியுடம்பாம் வன்பிணிமருத்துவன்
றன்பணியன்றித் தானறியாதே

மெய்யே—விகிதன்வந்து மெய்யேதன்னுட
புகுதவுரோமம் புளகஞ்செயுமே

ஊனே—நெக்குநெக்கு நீராவுருகி
யுக்குநாத னொளிபுகுகதுவே

யானே—யானெனலின்றி யெல்லாமான
தேனினையருந்திச சிவமாயினனே
யோதின னெல்லாப பேதமும் போந்த
வாதனை யன்றி மற்று
நாதனை யொழிய நான்கா னேனே.

காணும் பொருளெல்லாம் கண்ணாகக் காண்பவர்க்குக்
கோணுந் தமரிசுடர் கொண்டாட்டம் - வேணுமே
சூழ்ச்சிநுசுது நயிந் தொழுவான தனபதத்தே
வாமநதிருபய தவஸி இ மற்று.

நான்மணிமாலை.

பூவை வண்ணதாம பொன்னெலி வண்ணதாம
தீவண் ணனுமென சிறந்த முவரு
முண்ணிசுழ ஞாநக கணனும் ச ஹம்
வண்ண நிலலா வண்ணல வண்ணல
காண்ப படா. ஆன காண்பவ னுரு
கேட்கப படா. ஆன கேட்பவ னுரு
சொல்லப படா. ஆன சொல்லப னுரு
முயிரகப படா. ஆன முயிரபவ னுரு
மியக்கப படா. ஆன மியக்கப னுரு
புணரப படா. ஆன புணரப னுரு
முணரப படா. ஆன முணரப னுரு
செய்யப படா. ஆன செய்யப னுரு
வைப்பப படா. ஆன வைப்பப னுரு
புனிரிற திணைம புனலி செந்நெ
தீயின வெமமை வாழ்நிற வண்ப
வானிற பரைததல ப னுந்நெ
மறியிற றணமை மனனுய னுரு
சுதியிற முன்கை செபத முதியோ
னெவையக தன்னிற னெருநிசன திறகக
வவைதனக் கல்லா தாமசி கா
மவி தினற வேகன பொருபன
யோக மெடந முணரநக பாகு
தெருள்புரி சிவதைப பெருமா தவாக
னருளவிருப புறவா னனுசி நிறக
மருளா மெனயோர பொருளா நிகைகதென்
• னிருளார யாககை நிகை விருளா
மின்கொடும புதுந்துதன பொன்னடி பணிததென
கன்னெரு கருக்கிக கணமா மும
மஞ்சனரு சொரியவே மெருசினை நிறக

யஞ்ச லஞ்ச லென்று தஞ்சமில்
 யாககையும் பொருளு மானியும் வாகுக
 நோக்கி நென்னினை நூறிப் பூக்கமழ்
 பாதந் தலைமிசைப் பதிநதுப் பழமறை
 யோது முபாதி யான பேதப்
 பந்தமுஞ் சீவனும் பரனு மாகி
 வந்த மாயா பேதம் வந்த
 விடந்தொறுங் காட்டி யிரண்டு பாதிபுக
 கடந்த நின்று கண்ணே யாகி
 யுலவு முடற்குயிர் மலரி னுற்றஞ்
 சொலவி னிறபொரு டேயமணிச சோதி
 திலத்தி நெண்ணெய் பலத்தி னினசுனை
 விறகினிற செந்தி பாவி னுநெய
 யென்ன நின்ற விப்பொருளியா
 நென்ன வென்னிற காட்டிப் பின்னாச
 செய்தருள விரகு செப்புமவகை யறியேன
 கைதவ மினறிக் கண்டும பொய்தவ
 மெய்யோ வருகி வீழா
 வையோ கண்க ளருவிபாய் கிலவே.

அருவமாய நின்றவொளி யப்படியே நிற்க
 வருவமாய் வந்த வொருவன் - சொருபன்றாள்
 வாழ்த்தி மகிழ்ந்திருக்க மாட்டாதே மாஞாலம்
 பாழ்த்த வுடம்பைப் பரிந்து.

பருதிகள் பல்லா யிரங்கதி ரும்மிரு ளப்பகலா
 வொருதிசை கால முலக மொழிவற ரெளநிருந்தனமை
 சுருதிக ளாயிரஞ் சொல்லவு நஞ்சொரு பண்புகளாள்
 பொருதிகள் மாகக்கிகள் காண்கிலா கத்திககண் பூத்தலினை.

தரவுரி யவரவே நிலை யிசச்சகத
 தானமைத் தன்னே யென்பாாக கரிய
 செங்க ணெடுமால செய்தன நென்பாா
 பங்கயத தவனே படைத்தன நென்பா
 ரிருதிரன முதலா விமையவ ராலே
 வந்ததிச சகததென மதிப்பாா சிந்தை

யாயி நிலதா மல்ல துண்டா
 மாயையிச சகத்து வந்த தென்பார்
 முககுண வடிவா மூலப பகுதி
 யிக்கட லுலக மீன்ற தென்பா
 ரொலியே தந்ததில் வுலக மென்பா
 மலியும வினையான வந்த தென்பா
 ரணுவில் வுலகை யாகிய தென்பா
 கணிகர் புத்தியின் கற்பனை யென்பா
 ரூனியத் துலகு தோன்றிய தென்பா
 ரான்றவ ரொருவ ராலு மன்று
 பூதந தன்னின புணர்ச்சி யென்பா
 ரேது மியல்ப திலை யென்பா
 ரிப்பரி சளவி லாத வாதிசு
 சொற்பொரு ளறிந்து மெய்ப்பொரு ளறியாது
 கற்ற வளகிற நாககரு சொலகி
 கூவற பூடடைக குணடிகை போல
 வோவற் றுறபவத துழல்பவ ராவ
 ரோமெனும பதத்தி னுட்பொரு ளென்று
 தாமரை பரவுளு சொருபா னந்தன
 மையற பிறவி வன்பகை யறுக்குரு
 செய்ய சேவகன சிவபபிர காசன
 மனககணக் கிடாமல் வந்திப பவாகுத
 தனைககணத் தருள வல்ல தததுவன்
 ஞானந தன்னிற றேனறி
 மோனந தனனின் முடிய முற்றுமே.

நகலுறு மேசொரு பானந்த நாத நதிநதங்கள்
 சகலமுளு செல்வது சாகரத்தே தாகக சாதநிரங்கற
 நிகலுறு மாசசிக ளெல்லா வழியு முடிவிறசென்று
 புகலுறு முத்தியி னென்னுது நினறு பொருதிடவே.

தோற்றுவ வெல்லாளு சொருபன் சொருபமே
 யூற்றமா மண்ணீ ரொளியெங்கே - காற்றெங்கே
 வானெங்கே மாலா மனெனங்கே மாமாயை
 தானெங்கே யானெங்கே தான.

கலிப்பா.

திருவாரு மருண்மேகஞ் செழுங்கருணை முகந்தெழுந்தோ
ருருவாயென் சென்னியெனு மொருமலைமா முகடீடறி
யிகபரம தறமுடி யானெனதங் கறமுழ்கி
யகமிதம தறமினனி யமலமெனுந தனுவிளங்க
சுருதிகளின முடிபெவைபுந தூயவரு ளாகமமு
மிருதிபுரா னுதிக்களும் விளமபவின மறிவரிய
பொருவில்பரம பொருளதெனும் பொறபுடைய மெய்ஞ்ஞானப
பெருமழைய தொருமொழியிற் பொழிந்துபிர ளயமதுற
கீங்காத மாயையுட னிகளமமத துவமடிய
வாங்கார மதமான மாமரங்க ளபறிதெடுத்து
கற்பனையும் விரதமுமாங் கனிபிறிற்ச சுழிததமுக்கிப்
பறபலவாரு சமயமெனும் பறவையின மிரிந்தகல
வறமபாவ ஞானமுட னரியவளம பெருகவினை
திறமபாத நனவதனிற் திகழ்தரவே குதித்தோடி
யிருவினையாங் கரைபுரள வெலலையற் மிகப்பொங்கி
கருதருமா மோகமெனுங் கலக்கமறத் தெளிந்தெழுந்து
சரியையுடன் கிரியைவனந தானுமக்கி யாதாரங்
கருதுகலை மண்டலமாங் கருமவிபோ கதுதொலைதது
பூதவியல் பையைந்தாம பொழிலழித்து மீதோடி
யேதமற் வருநான்கு மிலங்கிவினை தெழிலாரு
நனவதெனு நிலனழித்து நன்கில்கன வதுமருவி
மனமுதலா நான்கினுடன் மகிழ்விடயம் பிராணதி
நனவெனவே நடிததுவினை நாடழித்துக் காலோடி
யுனலரிய சுழுத்தியெனு மொப்பரிய நிலம்புகுந்து
திறமபாத பிராணதி திகழ்தரமா மாயையினி
மறந்தேது மறியாத மாநிலனுங் கழித்தோடி
யவ்வியத்த மெனுமடவி யழித்ததறிவாந் தனைநோக்கி
மெய்வியத்த மாந்துரிய மிகப்பரந்து வினையாடி
யகனோக்கி னறிவாகுந் தனையன்றி யேதுமின்றி
சகனோக்கிற் றுன்கரியாய்ச் சகமதுசாக் கியமாகுங்
கருதரிய காரணபா வங்களைலாங் கழித்துவினை
பெரியநில னதுவழித்துப் பேசரிய நிலன்மேவி
யறிவறிவா னறிபொருளு மறிவறியா மையுமறவே

யிறுகலதா யிவணமென ள்ளம்பவிர கேதுமிலா
வரியநில னதுவழிததங் களவறவே தானமிகுத்துத்
தரிசறவே சததாதி யிலகழித்துச சமைந்தெழுந்த
நித்தாதி குணமதெனு நிலனமருவி நினைவரிய
பறறாகும பெருங்கடலைப் பழுதறவே தானோககி
யாதிபுட னந்தமிலா மலைதிரைநீத தளவிறந்த
போதவெளம பரநதுபரி பூரணமோங் கியநாடண்.

உலகினுட னுயிர் பரமா யுணர்வாயொண் பொறிபுலனா
யலகினைவை முழுதுமலா வரியபிரா னுருவாகிக்
குலமறையு மரசாகளுந் தடுமாறக் குவலயத்தே
நிலவியெமைச செய்தவள நிகழ்த்துறுமா றறிகிலமே.
அறிவானு மறிபொருளு மறிவுமறு மமலமதாளு
செறிவாகித் திகழுசிவப் பிரகாச ருருவாகி
மறையோடங் கமராகண மலறிமுறை யிடப்புகியிற்
சிறியேமைச் செய்தவளஞ் செபபடுமா றறிகிலமே.

ஞானவினோதன் கலம்பகம்.

அடிமேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீதில் வந்த பரனை - கொடியேனென்
றெண்ணு னிமைப்பளவி னிங்கமேன் வீடளித்த
கண்ணு கடைபோகக் கா

ஒன்றாயும் பலவாயு முருவாயு மருவாயு
மன்றாயு நின்றனு மறிவேநின் னருளுருவம்
மணங்கமழுஞ் செங்கமல மலரடிக்கு வடிவுணாந்தா
ருணர்ந்ததுவே வடிவாகு முணர்வேநின் னொளியுருவம்.

தேவர்க்குந் தேவுநீ தெளிவிறகுந் தெளிவுநீ
மூவர்க்குங் கோவுநீ முற்றியிக்கு மூலநீ
எப்பொருட்குந் தோற்றநீ யெவ்வுயிர்க்கும் வீடுநீ
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றநீ மெய்யினாககு மெய்யநீ.

வானுநீ நிலனுநீ வளியுநீ வெளியுநீ
பூனுநீ யுயிருநீ யுண்மைநீ யின்மைநீ
தோற்றநீ யிறுதிநீ துன்பநீ யின்பநீ
மாற்றநீ மனைநீ மறறுநீ முற்றுநீ.

உறவே யுயிர்கட் குயிரே யொருபற்று மற்றநின்ற
துறவே சுடர்ச்சொரு பானந்த னேனுயர் திரக்கண்ட
துறவே யழிவுப டாசசெல்வ மேயென்றுந் தித்துக்கன்ற
நறவே சிறியே னுரைப்பதெவ வாறுனை ஞாலத்திலே.

வேறென் றெனுமந்த வேறெங்கே யம்மாளை
வேறென்று மிலலை வெறுமறிலே யம்மாளை
பேறென்ப திப்படியே பேறென்றோ வம்மாளை
பேரின்பம் பேசும் வகையென்றோ வம்மாளை

கூறுஞ் சுருதிகளின் கூறெங்கே யம்மாளை
கூறாமற் கூறியவா கொண்டாடா யம்மாளை
யாறுந் திறந்தான்வந் தேறுங்கா ணம்மாளை
யண்ணலசொரு பானந்த நம்பொற்று ளம்மாளை.

அரசமறுத் தாண்டானென் றுடாமோ வுசல
ஆண்டருளுந் திறம்பாடி யாடாமோ வுசல
மெச்சியவன் கழலபரவி யாடாமோ வுசல
வெறுமறிலே யானோமென் றுடாமோ வுசல்

இச்சுகத்தே மெய்ச்சொருபா னந்தனைனத் தோன்றி
யின்பவெள்ளத் தழுத்தியிட வெண்ணையுமாட கொண்ட
பிச்சனைன வுமபாடி யாடாமோ வுசல
பெருங்கருணைப பெருமானென் றுடாமோ வுசல்.

தானே வணங்குமென் சென்னியென் னாவுனைச சாறுதொறு
மூனே யுருகு முரோமஞ் சிலிர்க்கு முகுமென கண்ணீர்
நானேது மொன்று மறிகின்றி லேனவெறு ஞானகனத்
தேனே யருட்சொரு பானந்த நீதந்த செல்வினையே.

புண்ணி யம்மவன் கொண்டதொ ராகமே
போத மேசொரு பானந்த ராகமே
யண்ணி யன்னதி தூரத்த னல்லனே
யன்ப ரானவாக் கேயத்த னல்லனே

மண்ணி யங்குகா றீரீர் வானுமாய்
வைத்த ளித்து மறைந்திடு வானுமாய்ப்
பண்ணி யும்மழித் தும்வினை யாடுமே
பழைய நான்மறை யேயுரை யாடுமே.

தந்தையொடு தாய்மைந்தர் முன்பினுடன் வந்தார்
தாமமொடு பேராமிகு கூறுமுற வாகும
பந்தமென மேவந்த தொந்தமிவை யொன்றிற்
பட்டதல காணுமிவை விட்டுவிட நேரா
வந்தமுத றுனின்றி யென்றுமுள தானே
யண்டமுத லாயனறி நின்றபொரு ணுமா
விர்தவல கேவந்து தந்தருளு மாரு
தெந்தைசொரு பானந்த நென்றுமொழி யீரே.
குத்திரம தாவுலகா பிசசையிட வென்றுசில
கூறியருள வேறு படுமக
குறத்தியல னாயகர் திறத்தினவழு வாதவருள
கூறுமவள வேறு நினைவா
மித்தனை விடாய்தினைவை பிட்டுநினை யாயறி
விறந்திட விருந்த பட்டா
ரெங்குமறி வேயினிய கம்புற மிறந்திட
விருந்தவி டிருந்த படியே
கத்தமறை யோதவறி யாதபொரு டன்னை வெளி
சொன்னபடி புனனி நமையா
பெயசொரு பானந்தர் செயபகழ லோதொரு
துவட்சியுள சொல்லி விடலோ
வெத்தியெனை யாளுடைய நாயகனு மெமாணி
யிசைநது கொளுமோ வெனுமதே
யெப்படி நினைந்தனைகொ லப்படிய தாகுமிதி
லேதமொரு டோது மிலதே.
கற்றவர்க ளாவாருங் கருத்துடைய ராவாருங்
கருதிற மெல்லாம
பெற்றவாக ளாவாரும பிறந்தவர்க ளாவாரும
பிடு சேர்ந்த
நற்றவர்க ளாவாரு ஞானிகடா மாவாரு
நன்மை யெல்லாந
துற்றவர்க ளாவாருஞ் சொருபானந் தர்க்கடிமைத்
தொழில்செய் வாரே.

தீர்த்த மாவதுஞ் செயதவ மாவது
மாதத மாவது மர்ச்சனை யாவதுஞ்
சேர்த்த மாவது மென்சொரு பானந்தர்
வார்த்தை கேட்கை மதியே மதிக்கொளே.

நெஞ்சுவிடு தூது.

செய்யசொரு பானநதன் சீராமம் போருகத்தா
 னைய மறப்புணரு மன்புடையாப் வெய்ய
 கொடியேன் றனையிக் குரம்பையினின் றேதத்
 வடியே னுடன்பிறநத வன்னே முடியாத
 தேடுவிப்பா யுண்மை தெளிவிப்பாய் தீயோரை
 யாடுவிப்பா யெல்லாநீ யல்லையோ வீட்டுநெறிக
 கேகாந்த மாய்நீ யிராதபோ தெவ்வுலகு
 மோகாநத காரத்தான் மூடாதோ யோகியாக
 ளுன்னையே நோக்குவதிங் கோதுகின்ற வெப்பொருட்கு
 மன்னையே யாகை யறிநதனறே வென்னுடைய
 தாயே யெனது தடுமாறநத தானொழிப்பாய்
 நீயேகாண வேறிலலை நெஞ்சமே நாயனா
 ளநதைபா னீசென் நெனைக்கடு மாறநிநது
 வந்தநா ளன்றியிடா மாறுது சிநதையா
 னெட்டா தவனெங்கே பெங்கேயென் நெவனிடத் துந
 தட்டாதே ரெல்லுமிடஞ் சாற்றககேன் சிட்டாகணமுன்
 நெளளிய சீரார சிவலோகம வைகுந்தம்
 வெள்ளி மலைபாற கடல்வேத முள்ளும்
 பரமபத மிகதப பாரமிசையே நாதன்
 வரநதரு தென்றிலலை மன்று திருவரங்க
 மண்டாபர வாணைககா வாரூர் முதலிறைவன்
 பண்டிருநத கோயிலெல்லா மாராதே தண்டலைகுழ
 பொன்னித திருநாடு நிறகத்தன பொன்னருளாற
 கன்னித திருநாடே காத்தலிதது முன்னேயத்
 தென்பாண்டி நாட்டைச சிவலோக மாககிஞ
 னெனபா னியமபு முரையிலங்க வனபதனாற
 புண்ணியரீ கங்குப புரள வரும்பொருநைத
 தண்ணதியும் பண்டைச சதுமறையும விண்ணவரும்
 வரதுகுழ் சேநதை வடகுடபால் வந்திப்பீபார்
 சிநதைநோ யெல்லாஞ் சிதையுமவகை யெநதைபிரான்
 மெய்யனபா தற்குழ வீற்றிருக்கு மெயமமையிதிற்
 பொய்யொன்று மிலலை போகுவகான் மையறரு

வேதாந்த மதநசிந்தாமணி.

மங்கையா மாட மருங்கணைந்தான் மதறவாகால்	
பங்கய மென்று பதையாதே	செங்கையைக்
காரதண் மலராய்க் கருதாதே யல்குறளைப	
பாந்தளினைக் காட்டுமெனப் பாராதே	மாந்தளிர்
மேனி யெனவே விருமபாதே மென்கிளவி	
தேனி னினிதென்று செல்லாதே	கூனிய
கார்முக மாப்புருவங் காணாதே கண்ணினை	
கூர்முக வமபென்று கொள்ளாதே	சோமுகந
திங்க ளெனவே திகையாதே செவவிளநீ	
ரங்களபக கொங்கையென வாராதே	செங்கலிவா
யாம்ப லெனசசென் றணையாதே வெண்முதல்தே	
யாம்ப லெனசின றயராதே	காமபெனவே
மென்றோ ளினைக்கண்டு வீழாதே மேகக்கா	
டென்றோ தியைக்கண்டி ரங்காதே	யொன்று
விறைச்சியு மூனையு மெனபு நரமபு	
மறைத்திடு தோலு மயிரு	நிறைத்த
மலமு மொழிய மடமா திலதென்	
றலமல மென்றங் ககனறு	நிலமன்னா
திண்டோ மறுகதனிற சென்று லவாசெலவம	
வெண்டோரி னீரென்றே விட்டகனறு	யண்டதது
மாத ரூடனிருநது மாலாய் மகஞ்செயப	
வாதரவு செய்யு மருமறையார	விதி
கடந்து பிறவிக் கடலகடக்க யாவுந	
தொடாநது வரவே துறந்தோ	ரிடனகுறுகி
யோது மறுசமயத் தொத்தொவ்வா நூல்கொண்டு	
காது மவருடனே கததாதே	யாதுநதா
னாகிய வொன்றை யளவுபடப் பாவிக்கும்	
யோகியாக டமமு ளொதுங்காதே	யேகன்பர்
கூட்டததோ டேனீயுங் கூடிப்போ யாரென்று	
கேட்டக்காற் றீவினையேன கேளெனறு	காட்டிக
கொடுத்தா லவாகின்னைக் கூட்டார்க ளெனனை	
முடிததாய்நீ யாவை முடிவி	லடிககடியு
மாங்கவரை யேததி யடியார்ந் கடியேனப்	
பூங்கமுறகு யானுமுடன் போதுதற்குப்	பாங்கோவென்

றேதினா னின்னை யுடையா னடியார்கள்
 போதுபோ தென்னுமற போகார்கள் யாதவாக்குப
 பாங்கா வுவருது பணிசெய்து நீயும்பேரம்ப்
 பூங்கோயில் வாய்தற் புறஞ்சென்று லாகமரா
 தங்கோனு மாலுஞ் சடாதரனு நான்முகனு
 மங்கோடிகு கோடங் கலமருது ரங்கோ
 னிடன்பாநத தொதுவகு மிவருடனே நின்னு
 துடங்காதே பூங்கழற்கு நோற்றீறு ருடன்போய்த
 திருவாய் தலிற்றடையச சீரடியா தங்கட
 கொருகாலு மிலலை யுடையா னருகளவுந
 போகலா மென்றுநீ போகாதே பொங்கொளிரேர்
 மாகலா வல்லியாகள் வாழ்ததெடுபபப போகமா
 மாரா வமிாதோ டடியார்கள் வாழ்திருக்குஞ்
 சீரார திருவோலக கந்தன்னைத தூரத்தே
 கண்டாத்த நாயும பணிந்தேததிக் காயமுறந
 திண்டாட்ட மெல்லாஞ் சிதையுமவகை பண்டை
 யடியா ரடியா ரடியாரங் கேவன்
 முடியாலே செய்தவாகு முந்தி மடைவெள்ளந்
 தானெடுதத வெல்லையினிற மததுவனை யித்தலத்தின
 மாணிதது வரதுதித்த மாமணிபே மாநடுகந
 * * * *
 ளன்பட் டெனங்கவனென நிற்பத் திருத்தோண்மே
 வினபுற நிறையுடனென் றுகாதே யென்பாவ
 மங்கனே செய்ய வடுக்கி னடியேனு
 மிங்கனே மாண்டுவிடு மித்தனைக னொங்கனே
 துன்புறுவ துன்பிறவித தொன்னெடுகநா லநதுணிரதா
 யின்புறுவ தப்படியே யின்புறுவா யன்பதனா
 னென்று மடியருட விலலாணை யோருங்கா
 லென்று மடியருட வில்லாணை பின்றுமல்
 வெய்ய திரிபுரமுஞ் சுட்டாணை மெய்ப்பட்டவே
 துய்ய மறையாலுஞ் சுட்டாணை மெய்யாக
 வானு மடிமைபுகுந தாளாணை வலவியேன்
 றுனு மடிமைபுகுந தாளாணை வேனிலவே
 ளெய்யப படுங்கோலஞ் செய்தாணை பெண்ணையிங்ஙன்
 செய்ய திருக்கோலஞ் செய்தாணை யையமற

நேராகச் செய்தொன்றுஞ் செய்யாணை நின் றுருக்குஞ்
 சீரார் திருநிறனுஞ் செய்யாணை யோரிடத்தும்
 தோராணை யாவர்க்குந் தோன்றாணை யென்னவல்லம்
 பாராணை யானவரும் பாபபாணை நேராக
 வாறாரை யையம்புக் கஞ்சாரை வெம்பிறவி
 யாறாரை மாற்றவருண் மன்னுளை வேறுவென்
 மெய்யாணை மெய்யர்க்குப் பொய்யாணை யஞ்சலெனுங்
 கையாணை யென்னையிங்ஙன் கையாணைப் பொய்யருளத்
 தாயாணை யொன்றுநதா னாகாணை யெனபிழைக்குக
 காயாணை யங்கைக் கனியாணை யாயிரமாம
 பேராணைக் கண்ணின் றும பேராணைச் செங்கழுநீர்த்
 தாராணை மீண்டெனனைத் தாராணை யோராதே
 நூறு யிரங்கோடி கால்வணங்கி நோக்கியகண்
 னாறு வொழுது வழுதுகறறி மாறுதே
 போற்றி யடிபோற்றி போற்றியென் றுந்தலைமே
 லேற்றிய கைகொடு தின்றேத்திப் போற்றினு
 லென்னுடைய நெஞ்சென றந்நதா லு மெம்பெருமான்
 றன்னுடைய காருணியத் தாலிரங்கி நின்னைபுமபாத
 திங்ஙனே போதென் றருளுமபோ தென்னளவங்
 கெங்ஙனே சொல்வா யியம்பக்கே னிங்ஙன்

* * *

பத்தி நெறியறியேன் பாதத்தே தூவுமலர்
 புத்த நெறிகல்லிற பொல்லாதோ வத்தன்முடித்
 தேன்கட் டவிழ்மலை சாததினா றோவிசயன்
 றுன்கைக்கொள விலலிற றழுமபாமோ வானகுலத்துக்
 கொன்றாய பிள்ளையென வோராதே தாமபிழைக்கக்
 கொன்றாந் சாலக் கொடியேனே தன்னுதை
 வீழும் படிவெட்டி வீழ்த்தாரின் வேறாக
 வாழும் படிவைக்க மாட்டாயோ வேழையேன்
 காவி விழியார்பாற் காறாநாய் நன்னிருளி
 னேவ விடுவாரி னின்னேனே பாபியேன்
 மாளும் வகையறியேன் மாளா வகையுன்கண்
 மீள வொருகால் விழியாதோ மாளாமே
 காட்டாய் கமலக் கழலென்று மக்கழலிற்
 கூட்டாய் பிரானே குறித்தென்றும் பாட்டாய்

பாடத்தா வென்றும பணிந்தென்றும் பாதமே
 சூடததா வென்றுந் தொழுதேத்தி யாடித்
 குறைகா லமுமடியா குற்றேவல செய்ய
 விறைவா வருளெனறென் நின்னே முறையோவென்
 ஞாறா தழிவாளை யஞ்சேலென் ஞாருளாற்
 தோறாய்கீ செய்தகன்ற சிந்தைநோய மாற்றாயென்
 நெல்லாப படியுமிரதான் மறுமாறறஞ்
 சொல்லா திராணிநுதாற் சொல்லுதறகு நல்ல
 மதிசொல்லக கேணின் மலரடிககு நோற்க
 விதியிலா செய்குவதென மேலென் நிதுவேரீ
 விண்ணப்பஞ் செய்து வினையே னடிகூடப்
 பண்ணத திருவுள்ளம் பறறுவித்தங் கண்ண
 லருண்மலை வாங்கிக் கொடாயேனைக் காயு
 மருண்மலை வாராமுன வா.

* *

அல்லா லயனா லனங்கனா லன்னையாற்
 பொல்லா வினையேன் புகுந்ததுய - ரெல்லாஞ்
 சொருபானந் தற்குத துயரறுததாட கொள்ளும்
 பெருமாறகு நெஞ்சமே பேசு.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்கு மாழிப
 படையானும் படைத்தளிககப் பட்ட வெல்லாந்
 துடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந் தொழுது போற்றுகு
 சொருபானந் தச்சுடரைத் தொழுதல் செய்வாம்.

தலைபலவாய்ப் பெயாபலவா நதிக னெல்லாஞ்
 சாகரத்தி னொருநீரந் தன்மை போலப்
 பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
 பட்டவொரு பொருளினையாம் பணிதல செய்வாம்.

அழியாத வீடென்னும் பழைய லூகன
 டறியாதா ரதுகாண வேண்டி யாறு
 வழியாகுஞ் சமயங்கள் கொண்டு தமமில்
 வழக்குப்பே சுஞ்சுழக்கு மாழ்க வெனறே.

கடைதீர்ப்பு.

மடைய வொழிமறு மதநிலை திதிபெறு
மாவிரது பருகிடு மவர்கடை திறமினே.

உலக மனித்தமென வுணர்வது நித்தமென
வுருவரு வற்றவனோ ருருவு தனைக்கொடுநுங்
கலக மனததிடையே யிலக முதறபகருங்
கலைகளை விட்டெறிவீர கடைதிற மின்றிறமின்.

நமமையா னுடையநா யகனையே நனவினுங்
கனவினுந் நவி லுமா றனறிவே றொன்றுநரு
செமமையா னதுதெரிந் திடுதலகண் டிலமெனத
தெரியுமா தாவினீர கடைதிறந் திடுமினே.

விழியாலுல கழியாவெறு முணாவாய்விடும் வகையா
வொழிபாவமிா துண்பீரும துயர்பொற்கடை திறமின்.

ஒழித்தே யுள்ள முணர்வடைய
வொழியா வொருவன வருமளவும்
விழித்தே யுறங்கும் விளங்கிழையீர்
மேவுங் கபாடந் திறமினே.

உருநாம மொன்றுமிலா வொளிகருண கரனென்னுந்
திருநாமம் பெறவந்த திறன்பாடத திறமினே
செத்தபிண மிடுகாடு கடுகா டென்று
செபபுவாக ளறியாதார் சிலாதந் நெஞ்சத்
தொத்ததுதா முணரா துண் டுதென வாழு
முயிரோடு பிணமபயில்கா டொழிய விட்டே

அறங்காட்டி னிருசெவியீ தழற்காட்டி னுற்போலு
மலகை வாழும

புறங்காட்டிற் கொப்பதுமிப புறங்காட்டே வேறுண்டோ
புறம்பு கூற.

வெய்யமற மறப்பெருத்து விடயமெனி னெப்பொழுதும்
வெறுத்து மெய்யே

பையமறத் துறந்தவாக ளருவருத்த திதுசடுகா
டாகை யன்றோ.

தின்றாலுஞ் சிலரரிநது தீற்றிடி னுந் தீக்குளோ
தள்ளி னாலுங்

கொன்றாலு மஞ்சாதார் குலைகுலைந் திககாடு
கொடிதா யன்றோ.

பேய்.

ஒன்றென்று நின்றசில பலவென்று நின்றசில
வபயதது நின்ற சிலபே
யனென்று நின்றதனை யாமென்று சொல்லியுட
லடகூட்டு விட்ட சிலபேய்.

இலதென்று நின்றசில வுளதென்று நின்றசில
விறைதனை நெஞ்சி னுணரும
வலதின்றி மங்குமல வுடறங்கு கின்றதவ
வடிவவகை கொண்ட சிலபேய்.

தண்டைப பிடித்தசில சிகைபைத் தரித்தசில
சடையைப் பரித்த சிலவே
முண்டி தது விட்டசில முடியைப் பரித்தசில
முசுன்ற பொறித்த சிலபேய்.

அலைகெட்டி ராதுபல தலைகெட்ட நூல்பழி
யதுமுகய மாக மிகவே
கலைகற்ற பேய்களொடு சிலுகூட்டு லாவுவன
கரையற்ற பேய்க ளுளவே.

பருகு ளத்தமர் தம்பொழி நூல்களைப்
பதக மோதிப் பழிததுக கழிப்பன
திருகு ளத்தொடு தாககக னேயுரை
செய்யு நூல்கற்றுத் தெத்தர்க ளாவன.

வயிறு சாணும வளாததற பொருட்டிருந
வானஞ சென்று வரககா லுடையன
கயிறுவ கம்பையு மேடுமபிறாககொரு
காட்சி போல்வரும புத்தகக கையின.

உழலத் தானினை யாதன வுணவிற காவன தேடுவ
வுணர்வைத் தாணு ராதன வுலகத் தார்க்க வாழ்வன
கழலத் தாணுரை யாடுவ கதறத் தான்முசி யாதன
கனகத் தேமன னுவன கருவிப் பேப்பல கோடியே.

மெய்வருநதிக குரவனடி விரும்பா தொன்றும்
விட்டிடனுந தொட்டிடனு மறியா தேசின
றவவருகு பட்டனவாய் மிகவுந தம்மை
யகமதிததுத் திரியுமபே யனைகங் கோடி.

உவமை.

அருவாய பரனுருவா யருள்வதொன்றை
யஞ்சாதே சிலவளவை கொண்டு தாமுங்
குருவாகிச் சிலகுருபபேய் கூறுந் தன்மை
குருடாக்குக குருடாநெறி கூறல போலும்.

தேவி.

தததமதிகொடு தாக்கசமயிகள் சததமறிவதொரா தத்வமோ
சிததமயலது கெட்டவவாதெரி சிககவுரியதொரா சித்தியே.

உட்பரிவாரம்.

உரையிறந் துணாவிறந் திடனுணாந் திடுவரே
யுணவுமங் கையிலவரும் பழிபுகந் திடுவரே
திரையிறந் தளவிறந் துளபரங் கடலுளே
செறிதரும் படிவருந் திருவகம் படியரே.

தமாபிற ரற்றார் சமயமு மற்றார்
சகவியல் பறரா தமையொழி வற்று
ரமாவிட மற்று ரறிவயர் வற்று
ரறமற மற்று ரவரடி யாரே.

இருணெறி விட்டா ரிருமையும் விட்டா
ரிலக நடப்பா ருலகு கடப்பா
ரருணெறி நிற்பா ரமர விருப்பா
ரறிவுரு வற்று ரவரடி யாரே.

குறி.

பூண்கின்ற வுடலாதி யாமிநதப புவனத்திற
காண்கின்ற பொருளெல்லாங் கனவாகக கண்டனனே.

காமாதி படைச்செருக்கு

கோப மிக்கபோ தெவாக ளாறுவார
குறுகு வோர்தமைக் கொடிய நோய்புகுளு
சாப மிட்டுமா தவாகாளாயினா
தலைமை மிக்கதந் தவமி ழுப்பரே.

ஞானவினோதன் படைச்செருக்கு.

மாசாய நாவுடையார் வாயதுறந்தா லவாகளுடன
பேசாம விருந்துவிடு மஃதனனோ பெருநதகைமை.

வேதாந்த மதநசிந்தாமணி.

வைதாரை வாழ்த்தினர்போன் மறந்தென்று மறக்கொடுமை
செய்தாரை யறியாத செயலன்றோ செயலாதல.

பொதுவதுவா நிறைந்தவந்தப பரம்பொருள்போல் யாவர்க்கு
மதுவதுவா யிருநதுவிடு மஃதன்றோ வவிரோதம்.

எரியான கோப மெழுபோதி னுறி யினிதாய கூறிபெதிரே
சரியா தீரர்கள் பெரியோர்கள் சிறு நினைவார்கள் வேறு சிலரே.

வாணு னொழிந்தாலும் வாய்விண்டு தாம்வேண்ட
நாணு தொழிசுவரோ நன்றாய நாவுடையார்.

புலனறலை கொண்டேறு புன்போக மேன்மேற
புணர்திட வுண்டாகி வந்தாலு மாற
வலநதலை கண்டாசை யொன்றோ பெருதே
யறிந்தவா சந்தோடம வந்தாறி னாரே.

அஞ்ஞனழிவு வகை

இருடுணிர் தீரவிழு நிறகுமோ பஞ்சதா
னெரியினமுன் னிற்குமோ வெங்ஙனே யரவழங்
கருடன்முன் னிறகுமோ ஞானமே வந்ததுங்
கண்ணின்முன் னிறகுமோ வெண்ணுதுங் கனமமே.

அழியுமிக் காயமுங் கழியுமுன் னிளமையு
மன்புதுங் கிளைஞரு மினபுதும போகமு
மொழியுமிச செலவமொன றுகரீ யுன்னியோ
வுடையநா யகனைநெஞ் சணாவுறு தொழிவதே.

குறித்திடலற றிடத்தனைக் குறிப்பவரைக் கொடுத்தே
கறுத்தவிருட் டனைக்கதுவக் கரித்தனை விட் டழித்தே.

சுமூலக்கை.

அருவரையா யிரஞ்சிரங்கொண் டருமறைக ளறியாத
சொருபரையாங் கண்டனமே சுமமேலோ சுமூலக்காய்.

மாயவடி வளவாகி மதியிலியா வழல்வேற்குத
தூயவடி சூட்டினன்காண் சுமமேலோ சுமூலக்காய்.

பின்னமொழி வகைபுகுந்தென் பெருங்கருணைப் பெருமானார்
சொன்னமொழி யொன்றேகாண் சுமமேலோ சுமூலக்காய்.

நம்மாலே காண்கின்ற நாமும்போய் நாமாகிச
சுமமாவே யிருந்தனங்காண் சுமமேலோ சுமூலக்காய்.

வேதாந்த மதநிந்தாமணி.

வான்றொடங்கு மூலகுதனின் மன்னுசரா சரங்கனெல்லாந்
தோனறுமிடன் பிறிதுண்டோ சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

உலகாகி யுயிராகி யுணாவாகி யொருபொருளே
துலகாமை கண்டாயே சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

வல்லவகை பரனருளே வாயாரப் போற்றாதே
சொல்லுவது பிறிதுண்டோ சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

கூழ்வாப்பு.

திரியா தீதம் பதினூற றேனறி யெவாகுந் தோன்றாத
பெரியார் தமமை யானென்னும் பிரமப பேய்க்கும் வாரீரே.
ஒளிதங் கியமா மறைபோதி யுள்ள பொருளை யுணராதே
பளிதஞ் சுமந்த கழுதையதாம பனவப பேய்க்கும் வாரீரே
படித்து மறைகள் பொருட்படுத்திப் பயனி னெட்டிப் பாராதே
வடித்த கிளிபோல வருமாயா வாதப் பேய்க்கும் வாரீரே.
வேதா கமங்கள் சொன்னபொருண் மெய்யே யறிவார ிபான்றிரு
பேதா பேதஞ் சாதிக்கும் பெருமபேய் தனக்கும் வாரீரே [நது
சுத்தப் பிரம மதுநிற்கத் தொள்ளைச் செவியி லுணவான
சத்தப் பிரம மென்றேதுஞ் சளபபேய் தனக்கும் வாரீரே.
பணியப் படுவா ருள்ளிருக்கும் பரதே வதையைப் பாராதே
மணியைத் துலக்கிக் கிணுகிணைன வருமபேய் தனக்கும் வாரீரே.
ஞானம் போலச் சிலசொல்லி நாடற் கரிய முத்தியினுந்
தானுஞ் சிவமும் பாசமுமாஞ் சைவப் பேய்க்கும் வாரீரே.
எட்டுக் கரும் முட்டச்செய் தெட்டுக் குணத்தோ ரெழின்முத்தி
வட்டத் திருக்கப் போமுத்தை வாய்ப்பேய் தனக்கும் வாரீரே.
வெறுவாய் கொண்டு மென்றுமன விகாரங் கொண்டு சிலபிதற்றிப்
பெறுவா ரன்றி முத்திபெறும் பிடகப் பேய்க்கும் வாரீரே.
உடல்லை விடுகை முத்தியென வுரைத்த வுண்மை யுணராதே
முடலை யுடலை யானென்னு முழுபபேய் தனக்கும் வாரீரே.
தியக்கந் தீவார் நன்முத்தி சேர்வா ரென்னுந் திறன்கேட்டு
மயக்கஞ் செய்யும் வாமபபேய் வாய்க்கே நெருப்பை வாரீரே.
அச்சந் ததிக் ளெல்லாமா யல்லா திருக்கு மறிஞ்சையு
மெச்சந் ததியுந் தமக்கன்றென றியமபும பேய்க்கும் வாரீரே.

குணலை வாழ்த்து.

என்னை யொளித்தமை பாடரே
யென்னுயி ருண்டமை பாடரே
தன்னை யளித்தமை பாடரே
தத்துவ நாதனைப் பாடரே.

துன்னி நிறைநொழி யாது நின்ற
சொருபா நந்தச சுடாவையந்
தன்னி னடந்தமை பாடரே
தானெனை யாண்டமை பாடரே.

மோகவந்தப்பரணி.

குரவ னடியினை மருவி புலகவா
கொடிய பவவிருள் குலையுமா
றிசவு பகலற நிகழு மறிவொளி
யிதய வெளியினி னிலகவே.

காடு.

உன்னவரி தாயதிரு வருவுதன்னை
யுணருமதி மாநொழிய மாணு மிலலை
பன்னுகலை யொழியவொரு கலையு மில்லை
பரமாமச மென்பதல்லாற பறவை யிலலை.

தேவி.

அயர்வு நினைவறு மகமென் மலரினி
லகில புவனமு மிலலையே
யுயிரு நிகழ்வலை பரமு நிகழ்வலை
யிறைவி யுணர்வொளி யுள்ளதே.

பேய்.

நாத னறிவென்று மாமறை நாலின் முடிவெங்கு மோதிய
ஞான நெறிகண்டும் வீடுற நாளு நினைவின்றி நீள்வினை
வேத நெறியென்று மீள்வறு வீடு பிறிதின்றி வானக
மேவு மிதுவென்று நாடொறும் வேள்வி சயநின்ற பேய்சில.

ஆனவுட லிந்தி யாதிக ளாடு மனபுந்தி மானத
மாருயிரகள் பந்த வீடுக ளாதி யிறையென்ற போதமும

வேதாந்த மந்திரத்தாமணி.

வான முதலேந்து பூதமு மாகர் முதல்வந்த யோனியும்
வாழு மயனண்ட கூடமு மாயை யெனநின்ற பேய்சில.

முனிக்கணமெ லாமனிதா பந்தமுற வீடுபெற

மூலமிது வென்றுபகரு

மனக்கடவு ளானசெழு மதியொழிய வேறுபர

வத்துவில தென்ற சிலபேய்.

வழுததித் தறபசி யாறகவி பாடுநர்

வழுச்சொற சொற்றறி யாததன மோதுதற்

கெழுத்துச சொறபொரு ளியாபபலங் காரமென்

றிவற்றைக் கறறினு மாபபுனும் பேய்சில.

படித்துப பறபல நூலகளுந் தாழுறு

பசிகுக்குக் குததிர ராயிரந தாாகைவிற்

பிடிததுப பிசசையி டாரகம போயவை

பிதறறிப பககமு னாவரும பேய்சில.

ஊழைக் கழியச சிலகா லமிருந்

துண்ணக் கருதுற் றுடலத துளவங்

கூழைக் குமிழித் துமுகந ததனைக

குமபித் துவிடுஞ் சிலகூ ளிகளே.

கடவா ளரிகோ முகம்வீ ரமலர்க்

கமலம மயில்பத் திரசோத் திகுக்குக்

குடவா தனமென் றிருகை கொடுகால்

கோணிப பழகுஞ் சிலகூ ளிகளே.

தோயத துலவச சுடுவெங் கனலிற

ரோயச் சுரர்சா திகள்போ கியவா

காயத் துலவக் காயத தைவிடக்

காயத் திலுறக் கற்குஞ் சிலபேய்.

தொழில்.

அமையக்கற் பதுவிட்டுச சிலதர்க்கித் தமையாச்
சமையக்கத் ததுகத்தித் தலைமுட்டிக் கொளுமே.

பொருதர்க்கப பரபட்சச் சமயத்தைப் பொரவே
விருதிட்டுப் பொருதிட்டுத் தனைமெசசிக் கொளுமே.

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

சயமுற்றுப் பொருண்முற்றுத் தமிழிட்டுச் சொலவா
சியமிட்டுச் சொலவொட்டொட் டெனவடிகத் திடுமே.

குருநாக்ரத் தினிலவெறிக் கொடியிட்டுக் கெஞ்ஞமே
யொருநாககக் கழுதைச்சொற் றொருநாககத் தழுதே.

உவமை.

உட்கி டநதமல னொழிவு றுதுபுனல
கொண்டு டம்புகழு வுற்றபேய்
மட்கு டநதனின் மலத்தை வைத்தது
புறந்து டைப்பவனை மானுமே

சுமமுலக்கை.

உகைக்குமனத் தாருடைய வுரனெல்லாங் குரவனடி
துகைக்குமள வானதுகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

ஊன்றாவும் புறக்கரண முட்கரண மொடுங்கிடவே
தோன்றாமை தோன்றியதே சுமமேலோ சுமமுலக்காய்
சான்றமென் றறிநதிலையோ சகலமுமாய் விடத்தோன்ற
தோன்றாமை தோன்றியக்காற சுமமேலோ சுமமுலக்காய்
சான்றாகு மறிவொழியச் சாககியமாஞ் சகத்தெனறுந
தோன்றாது கண்டாயே சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

விரியுமிடத் துலகறியும் புரியுமிடத் துணர்வறியுந்
துரியமதிற் றுரிசளகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

ஆங்குணரா மையுமுணர்வு மாகியகோ ளறவிருநது
தூங்கினர்காண் சுகமடைவார சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

தெரியாதென் பதநதெரிநத விடத்தல்லாற நெரியாத
துரியாதி தமமிதுகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்

துரியாதி தந்தன்னிற் புரிந்தானுந தொல்பிறவித
துரிசான தொழியாகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

துஞ்சதலகண் டாயதிதம் பிறப்பதுகண் டாய்துரியந்
துஞ்சல்பிறப் பொழித்தல்காண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

கேடடதென் றறியாத வதித்தத்தைக் கேடின்றிச
சூட்டினது பரவுடலகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

வேதாந்த மதநித்திராமணி.

நீங்குதலில் லாவறிலே நிகழ்ந்ததக்கால் விழிப்பதுவுந்
 தூங்குதலு முண்டாமோ சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

சத்தமா திகளுமெலாந் தறசொருபு மானபரி
 சுத்தமாய் விட்டதுகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

கருதவொண்ணு வெண்ணிறந் காட்சியெல்லாங் கண்ணு
 சொருபமாய் நிகழ்ந்ததுகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

தோன்றியவின் வுலகமெலாந் சொருபமாய் நிகழ்ந்ததெனத்
 தோன்றிப் பற்றுத் தன்கண்ணே சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

எல்லாவண் ணமுமின்றி யிருந்தபடி யேயிருக்கச்
 சொல்லாமற் சொல்லியவா சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

எல்லாமா யல்லாத விற்றையில்பை யின்னதென்று
 சொல்லாட விரகுண்டோ சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

புலமறுபாழ் வருஞ்சீவன போதப்பாழ் வருமீசன்
 சொலவருபாழ் வருஞ்சொருபன் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

வையமுயிர் பரமாகு மாயைப்பாழ் மூன்றுமறத்
 துய்யசுடர் தானையாந் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

இடரினபஞ் செயுமாயை யிருளினப் வறிவாகுஞ்
 சுடரின்கண் போன்றுமதே சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

சொருபன் விழிமலரசு சுமமா விருநதுவிடசு
 சொருபபரி பூரணமாந் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

வாயுணாவு மாண்டிடத்தே வாயிலா மட்குடத்திற
 ரோயமென நிறைந்ததுகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

ஊமைமொழி கொடுபிரம மோதவுணா வுற்றாடி
 தூய்மறையின் முடிவுரைக்குஞ் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

தற்பத்ததின றன்னிலைமை தானறிய வோதுதலாற
 சொற்பத்ததில் வாராகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

அல்லையுங் குழன்மாயை யவன்பயந்த வகிலமவெறுஞ்
 சொல்லையாய் விட்டதுகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

அலைந்துவரு முளவிகற்ப மழிந்துவிடப் பிறவிபெலாந்
 தொலைந்தபடி கண்டாயே சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

இன்னதென மறைமுடிக்கு மியலாத விப்பரிசைச்
 சொன்னபடி கண்டாயோ சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

சொல்லாத மறைமுடிவைச் சொல்லாமற் சொன்னதனைச்
சொல்லாட விரகுண்டோ சுமமேலோ சுமமுலககாய
சாததிரமென் செபநமக்குத தர்க்கமய லறுததபிரான்
ரோததிரமே வேண்டுவது சுமமேலோ சுமமுலககாய்.

கூழ்வாப்பு.

நினைத்துமறந திசசுகத்தை யெல்லானே ரேயொறுத்துப் [ரே
பாராண்ட, மனத்தை யறுதனுமறு மாறறந தினறுகொள்ள வாரீ
போக்கும் வரவு மறுத்தகழல் போற்றிப் போதக கூழுண்டு
வாககு மனனு மறந்திடத்தே வாளா விருகக வாரீரே.
ஆககை யறுததுக் கரணங்க ளறுததுச சீவ பரமறுத்து
வாககை யறுத்தா நரதககூ முண்ண வாரீர வாரீரே.

இல்ல றந்தற வென்றிலே வேண்டி னார்
யாவ ரேனும் வருகென் றிடுவதே
நலல றமமென யாவாக்கு நலகினா
நாதா வெல்களக கூழுண்ண நலகியே.

குணலைவாழ்த்து.

மரண பவங்கண் மடிந்திடவே
வடிவு புனைநது வருமபெருமான்
சரண நிகழ்நதமை பாடரே
சந்தத மபரதம் பாடரே

பவமாயம வேரறப பாரததிறைவன்
பந்ததிலும பண்டை நாமொழிந்து
சிவமா யிருந்தமை பாடரே
சிவபபிர காசனைப பாடரே.

புத்திக்கு மெட்டரி தாயபொருள
புவலியில் வந்ததாம புலன்களி னுந
தித்திக்கு மாறினைப பாடரே
தேசிக மாசனைப பாடரே.

ஊன நடங்கண்டு முன்னநடமை
யோருரு வாயவந ஆணாதநிகம்.
ஞான நடந்தனைப பாடரே
நடரா சனநனைப பாடரே.

மங்கலவாழ்த்து.

புரியும் விழிதந்த கழல் வாழியே
புறமக மிருந்த பொருள் வாழியே
துரியமு மிறந்த சுடர் வாழியே
சொலவற விருந்த சுகம் வாழியே.

பேத மபேத மறுததவன் வாழியே
பேதமை தீர வளாததவன் வாழியே
போத மபோத மறுததவன் வாழியே
பூரண போத சமுத்திரம் வாழியே.

துறந்தவர் கைப்பட் டிருந்தவன் வாழியே
தொடர்ந்து பிடித்துப் புரந்தவன் வாழியே
யிறந்த வுளத்திற நிகழ்ந்தவன் வாழியே
யிரங்கி யெனக்குத தருங்கழல் வாழியே.

மறந்து நினைக்கப் படாதவன் வாழியே
மயங்கு மனத்தர்க் கிலாதவன் வாழியே
பிறந்து மரிககப் படாதவன் வாழியே
பெருங்கரு ணைக்கறப் காடவி வாழியே.

உருவருவொ ளெதிலது மொழிகில்பரன் வாழியே
புளபொருளை யுணரிலவை யுதறுமவன் வாழியே
கருவழியை யழியவரு கரசரணன் வாழியே
கழலும்விழி கருணையுட னருள்சொருபன் வாழியே.

தொழுமவா ரவிவாங்கி யவங்கணன் வாழியே
சுகமக மானசாநதி நெஞ்சினான் வாழியே
யெழுபவ நாசமாஞ்சொல லொன்றினான் வாழியே
யிமையவர் மூவர்தாந தொழுமபிரான் வாழியே.

அலைவ மென்றற் கலையிறு தாககப் பாசமோசகன் வாழியே,
யதாரீ யென்றற் கருமறை யுச்சத்தி னோது மோபொருள் வாழி
யே, சொலவர வென்றந் தொடர்வரு சறசிற சுகாதி காரணன்
வாழியே, சொருபா னந்தன் கலைபுனை தததுவப் பிரகாச மா
முனி வாழியே.

அயிர்தசாரம்.

எந்தக் குலமாயென் னெந்தக் கவியாயென்
 னெந்தச் சமயத் தெவராயென் - சிந்தைத்
 துறவிதருஞ் சொல்லே தூய்தாவ தல்லாற
 பிறவிதருஞ் சொல்லே பிற.

இமமை மறுமை நிலையன் றெனவிடுக
 செமமை நெறிநடக்க சித்தந் - தமைமீட்க
 தமமை யுணராதே தா தலைபடுக தத்துவத்தின்
 மெய்மமை யறிக விரைந்து.

பெறவரிது மக்கட் பிறக்கபெற் றுறு
 மறிவுநா லாய்த லரிதே - யதினூந்
 துறவுடைய னாத லரிதே யதின்மெய்
 யறிவுடைய னாத லரிது.

அறிவுள்ள தல்லதில் தென்றறிவான் ஞானி
 யறிவான் முழுது மறிவ - னறிவ
 னறிவறி யாமை யறவிருந்த வண்ணல்
 மறையோது வான்பொரு டான்.

அருந்தல் பொருந்த லவையொக்கு மேனும்
 பெருந்தகையோ ஞானம் பிறிதே - திருந்து
 மனத்தின்வே றேபதியு மைந்தனுமம் மாதின்
 மனத்தின்வே றல்லவே தான்.

திதென நன்றெனச் சிந்திப்ப ரோதெளிந்தோர்க்
 கோதன மன்றோ வுலகெலாம் - பாதவத்திற்
 றீதாத னன்றாதல் சிந்தித் திடச்சாத
 வேதாவிற் குண்டோ விதி.

விண்ணே பெரிது மிகவிசன் கைவழியா
 மண்ணே யதுபெற்ற மாமாயை - யெண்ணிற
 சிவனிற் பெரியாரிற் சிந்தையிலார் வைத்தா
 ரவனிற் பெரியா ரவர்.

எங்கே வெளிப்படுக வென்றா னெழின்ஞானி
 யங்கே வெளிப்படுதற் காதரித்தே - யெங்கும்

பரமனவ னேவல்செய்ப் பார்த்திருக்கும் யார்தான்
றரமவ னேவ றனககு.

அவனுண்ட தண்டமெலா முண்ட தயனுஞ்
சிவனுந் திருமாலு முண்டான் - சிவமென்றும
பூரண ஞானியைப் பூசித்தான் பூசித்தான்
காரணனைக் கண்ணூரக் கண்டு.

எழின்ஞானி யையிகழ்வார் கேட்டா ரிகழ்கேட்
டமுலா ரனுமதித்தாரா நாலவா - கழலுதன்
மேதக வெனறவரை விடடகலா தாபஞ்சு
பாதக ரென்னப படும.

யோகத்தி னுண்மை யுணர்வினறி பூண்பொருட்டா
லேகத்தி னின்றே மெனவியமபி - மோக
மனத்தவல மாறமுத வல்வேடா தமமை
நினைத்தவருங் காணார் நெறி.

தத்துவ ஞானி திருமேனி தாங்கினு
ருத்தம லோகத்தி னுமபரா - முததன்
றிருக்கோயில் கொண்டவிடந் தேவா லயமென்
றிருக்கோது கினற விடம.

நானிலநீர் பைமுட்டை நால்வகை யோனிசுரர்
மானிடநீர் வாழ்பறவை மாகிருமி - ஞானமிலா
மண்பட்ட தாபரமென் தேழாய் வருமபவநூ
றெண்பத்தி னுன்கா யிரம்.

ஊர்வ பதினொன்று மொன்பானு மானுடவர்
நீர்பறவை நாறகாலி நேர்பத்தாஞ் - சோதிகழு
மூவாரூந் தாபரங்கண் முபபதது முமமையோ
ராவா ரொருபதா ரும்.

ஆன கடங்க ளளவிலவற றுட்புகுந்து
வானகந் தானின்ற வாறெக்கும் - யோனிகளெண்
பத்துநான் காயிரநூ ருகப படைத்தவறறு
ணித்தனார் நின்ற நிலை.

ஆன வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேயழியும
வானுதி பூதமிறு மாயையினி - னானு

வொழிந்தமா மாயவிரு ஞன்னொளியா யும்ப
ரெழுந்தஞா னந்தா லிறும.

பிண்ட வருவிற் பிறத்தலாற் கர்ப்பத்திற்
பிண்ட வருவா பிருத்தலா னாணாளும
பிண்ட மிடவேண் டுதலா லுடறபிண்டம
பிண்ட மெனப்பேர் பெறும

திடம்படு சீலந திகழ்கல்வி கேள்வி
யிடம்படு மேதைசி ரெல்லாம பசுமட்
குடம்படு நீர்போற குடுமபியைக கைவிட்
டுடம்பொடு கூட வுகும.

சிறதா குலமனிதர் சீசீ செவிமுதலா
மைந்தானு மீடழிவ ரல்லரோ - வைந்தினொரு
வேட்கை யசுண மிபமவிட்டின் மின்வண்டு
கேட்கைமுத லோரொன்றிற கேடு.

இன்னலா மீட்டுங்கா லீட்டினால் யாவரையு
மொன்னல ராககு முயிரிறுக்கு - மனனு
மனத்தைவே றாய்மயககு மாநடுக்கஞ் செய்புந
தனத்தின்வே றுண்டோ தவறு.

மடமபடு மிப்பிறவி மாற்ற நினைவார்க்
குடம்பு மிகையென் றுணர்வுற் - றடங்கத்
துறவா மனிதர்க் கெளிதன்றே துஞ்சிப்
பிறவா நெறியைப பெற.

ககனமு மான்மாவுங் காரணனு மிலலை
சகலமு மாமநித்தஞ் சார்வா - பிறவி
வகைவினை யுண்டு மதிபொன்ற மாய்தல
சுகதன்றன் முத்தித் துணிவு.

கரணமே யான்மாக் கணபங்கி ந்ததப்
புரணமா மீசன்வான் பொய்யே - மரணமே
வீடென்றா னாத்திகரின் வேறோவிப புத்தனெனு
மூடன்றன் சொன்ன மொழி.

உருவரு வுண்டில்லை யொன்று பலவாம்
பொருளியலப தூனளவே போத - மருகர்க்

குறுவினை விட்டா லுலகும்பர் வீடு
குறியதற் கெட்டுக குணம்

வெளியிற பறந்துபோய் வீடெங்குப் பெற்றாய்
குளிரவெம்மை கண்டாயோ கூட - ஷுனதிலலை
யொன்று பலவென்ற பூனளவென் றுயுணர்வை
யென்றுமதி கண்டா ரியாரா.

இறந்தார் பிறவா ரிலலுவா னீச
னறம்பாவ மாயிழையாா கூடல - சிறந்த
நலனா சுவாகக நரகம் பிரித
லுலகா யதன்ற னுணாவு.

சடவுடறு னன்மைசாக காடு நரகங்
கடவுள் வலிகாட்டுங் கண்ணுங் கரும
முடியாமை காட்டு முனைவினையை மாத
ரடைவதே காட்டு மளறு.

நரகுசவாக கந்திங்கு நன்றங் கருமந்
தருமிறை தானன்றி யிலலைப - பிரமமொலி
நாடுங் குணன்புத்தி ஞானமில்பா டாணமபோல
வீடென்றன் மீமாஞ்ச கன.

சிததுச சடமாகை யோமுததி செய்வினைகள்
சுத்தச சடமீய வறறே சுகதுககம்
புத்தி குணமாயிற பொன்றுமோ வான்குணமாஞ்
சத்தம் பிரமமோ தான்.

ஆணங்குற்ற வான்மா வநேகம் வியாபி
குணம்புத்தி யாமுத்தி கூறிற - பிணம்போலகை
மெய்யா மிறைவனையும் வீடுகடடுக கேதுவா
நையா யிகுறா னலம்.

செயாது வினைசடமாய்ச் சென்மத்தைச செய்யிற்
றயாவிலன மவ்வீசன் றுனம் - வியாபி
குணமாகிற் புத்திக்குக் கூடா தொடுககம்
பிணமாகை யோவீடு பேறு.

முத்தியி னிர்க்குணனாய் முன்னக குணகுணியாய்ப்
பத்தியினன் முத்தியுறும் பாவனையாற் - சுத்தச

சடர்பல ராயவத்தை சார்தலான் மாக்கள்
கடனென்றான் வைசேடி கன்.

ஆவ சடங்க ளான்மாவே யாமனம்போ
லோவு மவததையுறு முன்னுணர்விற - பாவனைபாற்
கூடுமோ வீடு குணம்போய்க குணியுண்டோ
சூடுபோய்த் தியுண்டோ சொல.

பகுதிபுமான் மெய்ப்பகுதிப பாலே விசுதி
சகலந தனதெனகை பந்தமாம - விசுதியாம்
யாதும் பகுதி யுடையதெனக கிலையெனும
வேதனஞ் சாங்கியன்றன் வீடு.

முன்னரே யுண்டேற பகுதிதான் முததியிலே
பின்னுஞ் சடமாம பகுதி பெறக்கூடா
தன்னாலே வீடெய்து மாகினீ சற்குருவைக
கொன்னே விருமபியதென கூறு.

மடவன் பசுபதி வாலறிவன் பாசஞ்
சடமா மியல்பு சமமா - முடன்வியாபம
பண்டுளவை மூன்றும் பசுபாசம் போயிறைபைக
கண்டுறைதல் சைவன கதி.

ஈசனது தோற்றமே தெல்லாம வியாபிததாற்
பாச மிலாதான பதியெனன்ற - பாசமெனில
விண்டிடா தாமபதியான மெய்கரணம் வேறுண்டாங்
கண்டிடா நின்ற கதிக்கு.

பாசமாம் பந்தம் பசுபபெததன் முதத்தன
மீச னநாதி யிலாஞான - பூசையா
லமமோக மாற்றி யவரொன்றல் வீடென்றான்
சமமேளி தசசைவன் றான்.

பெத்த மநாதி கெடுமாயின் பின்கெடுமே
முத்தியும் பாசநதான் முன்னுள தேற்கெடுமே
சத்தி யெனில்வெம்மை போனாற் றழனுண்டோ
யுத்தி யிலதிரண் டொன்றாகா தொன்றுகெடின
முத்தி கெடலோ மொழி.

அகில மிறைமுன் பணுத்திரளே செய்யுஞ்
சகலாத் துமாக்க டனையா மலங்க

வேதாந்த மதநிந்தாமணி.

ஞகமலம் பூசையா லொப்பாகை முத்தி
பகர்கின்றான் பாசு பதன்.

சகம தணுவாஞ் சடஞ்செய்யு மாறென்
புகலணுவும் பூதமே யன்றோ - வகமில்
கிரியையாம் பூசை கெழுமலங்கள் போககி
னிரியு மிருளா விருள்.

தண்ணிய சுட்கச் சமயிக ளெவ்வுருவும்
பெண்ணுருவிற் காணும் பிறப்பதெலா - முண்ணறவே
புத்தியு முத்திப் பொருளுந் தரும்பிணமே
சததியி லாதவெலாந தான்.

மேதினி யொன்றை விளைக்குமோ வித்தின்றி
மாதா தருகுவ மையற் பிறப்பன்றோ
போத மழிபுலையீர் புத்திக்கு முததிக்குஞ்
சாதன மானதோ சாற்று.

ஏகமாம் பைரவமெண் டததுவமா யெண்கலையா
யாகிய ஞாலந்த னூர்ச்சனையாற - போகமா
முத்தரிக்கு நால்வரா னல்வரா யோகத்து
வித்தரிக்கு முண்ணறவால் வீடு.

ஏகத் துவங்கெடுமே யெட்டானுன் மற்றவையே
யாகிற் கலைசொல்ல தாயழியும் - போகமுனக
குள்ளதோ வன்றோ தருவா ருறுகருததோ
கள்ளதோ நல்குங் கதி.

வேணியென் பக்கு முதறரித்து மெய்விரதந்
தாணு வுரைப்படியிற் றப்பாமற - பேணிப
புரைதங்கா தானசிவ லோகம் புகன்மா
விரதங்கா ளாமுகன்றன் வீடு.

தவவேடங் கொண்டவுட றுனழிந்தாற் போமே
யுவையோநின் றீடேற்று முன்னைச - சிவலோக
மெங்குமெனக் காணாதே யோரிடத்தே யேறினார்
சங்கையில் வீழ்வதற்குத் தான்.

அனாதி சிவஞ்சகத்து மாருயிரு மாகத்
தனாதுருவைத் தானே பகுத்துத் - தனாலாழியப

பேறிழ வில்லை பெறுவானு மீவானும்
வேறில தென்றறிகை விடு.

தானே சகத்தாய்ப் பகரினது தான்சடமாந்
தானே பிறப்பாக்கிற் றுனெழிககிற் - றுனேதன்
கண்ணைக் கலக்கிக் கடவுளா முனசிவமஃபாய்
வெண்ணெய்க் கழுமோ விளம்பு.

நாராய ணாதிதிரு நாமந் தரித்தலா
லாரா தனையா லடிமையெனப் - பேராழி
கோயிற் பொறிபால்வை குந்த பதந்தந்தை
தாயிற் றருஞ்சீ தரன்.

மண்ணு விடுநாமம வாளெரியா லிட்டகுறி
புண்ணு முடம்பொழிந்தாற் போகாதோ - விண்ணுட்டி ன்
வைகுந்த மேவுதிரு மாலுருவங் காணவொரு
மெய்கொண் டிருக்குமதோ விடு.

அவிகார மேபிரம மாயையினு லாகி
யிவிகார மெல்லா மிறகுகும - பவமான
ஆனதும்பொய் ஞான முதிதததும்பொய் யஞ்ஞானம்
போனதும்பொய் மறறுமெலாம் பொய்.

அவிகாரத தனமை யவிகாரங் காணி
னவிகாரந் தானல்ல வாகு - மவிகார
மாயை யறியி னவிகார மாயையய
வீடியும தாரறிவார் வேறு.

தோற்ற நிலையுறுதி செய்தலாற் றெல்லுலகி
னேற்ற விருளெல்லா மிரித்தலாற் - போற்றவருளு
சங்கரன்மா னுன்முகனய்த் தற்பரனாய் நிறகின்றான்
வெங்கதிரோ னல்லதிலை வேறு.

சுசன் முனிய வெயிறு விழவீழ்ந்தான்
மாகுண வாயின் மறைப்புற்றான் - நேசினு
ஹம்பவமா முள்ளத் திருளொழியா னோருருவன்
தற்பரனு வல்லனே தான்.

போதல் வருதலுளன் பூரணனு மல்லனிவன்
பாதிநா டோன்றான பகலவனறன் - சோதியா

யிர்திர சால விருளொழியா னென்னலாற்
சந்திரனு லென்செயலாந் தான.

தனாகம் வினையே தரிவ்வினதான் செய்ய
முனாக முளதாய் முடியு - மனாதியெனி
லெனான்று முத்தி யிலதாரு மிவ்வழிற்
கனாநான மாரு மடி.

மநதிர மானதெலாம் வார்த்தையே யவ்வாததை
யந்தர வானின குணன துவே - வநது
பலியா தருளகுருவைப பாவியா னாகில
வலிதா னவனறன வலி.

மருநதா நெருவரிம மாநீ ருலகத்
திருநதா ரெனககண்ட திலலை - வருந னுவதேன
யார்க்கு மிழிவு வினாபபதாம் யாககையெனு
நீர்க்குமிழி பூண் கட்டி நீ.

ஆதிபே தநதா நிலாமை யறிநதவர்கள்
சாதிபே தருசிறிதுரு சாற்றுவரோ - சாதிசுல
நல்லார் தொழததகக ஞான முடையவரே
யல்லா ரிழிசுலததா ராம்.

அறன்சாரா வுள்ளத் தறியா வழுக்குப
புறன்சாரு நீராலே போமே - திறன்சாரா
வோடுநதீர்த் தநதா னுடறகே யுளமவிளங்க
வாடுந் தீர்த்தநதா னறிவு.

சலமுழுகி நீரதேடிப் பூத்தேடிச் சாணி
நிலன்மெழுகி யர்ச்சியா நிற்பா - புலமிலவ
ருள்ளததே நின்ற வுலப்பில்பர மானநத
வெள்ளத்தே நினது விடாய்தது.

இந்நெறி யிந்நெறியென் றெம்மாகக மும்பகாக
வந்நெறி யெல்லா மறிநதவறி - வெந்நெறியா
லெய்தலா மந்த நெறியென் றறைந்தமறை
மெய்தவா வீட்டி நெறி.

ஒது முரையின் பொருளுணாந துள்ளபடி
போத மறியாப் புலவாநா - லோது

மொருகோடி நூறு யிரத்தானு முண்மை
யருகடு போகா ரவர்.

அறியப் படுமளவை கொண்டளவை பெல்லா
மறியக் கடவ லறியை - யறிய
கிருப்புற நிடுவான் விறகதனைக் கொண்டு
நெருப்புச் சடுவா னிகா.

தர்க்கநெறி வென்றககாற் றம்ப மிகப்பெருகுந்
துகக் மிகப்பெருகுந் தோற்றக்காற் - நாகக்
நிலைபெறுவ தொன்றல்ல நெஞ்சுகறைக் கத்துந்
தலைபறியே யெய்துபயன் றுன்.

உரைத்த துரையா துரைக்குஞ் சமயம்
பரத்தை யறிவுற்ற பானமை - மரத்தி
னவயவத்தி னேரொன றறிந்தார் மரமா
வவயத்தைக் கொண்டவா றும்.

கருத்துகட் டோயக் கதிபலவா வீச
னுரைத்ததென றென்றுணர வெட்டா - புரித்திடு
கிலுள தென்னு முளதில தென்னுங்
கலதியர்க டஞ்சமயக் கத்து.

எய்த வெளிதா மிறையரு ளில்லையே
லெய்த வரிதா மியாவாகு - மெய்தெளிந்தா
லெம்மார்க்கத் தோடு மிகலற றிருக்குமதே
சன்மராகக் மாகுநெறி தான்.

இயமதிய மாதனம் வாயு விசையங்
கமையுறு பிரத்தியா கார - மமைவுறு
தாரணை தகக் தியானஞ் சமாதியென
வேரணியும் யோகங்க ளெட்டு.

ஏம முறுமியம் மீரைந் திவைதமயிற்
றாய்மை யருளுண் சுருங்கற பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளாவிப்ப மாற்றுவ
காமங் கள்வு கொலை.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் வாய்மையினத்
தீமையி லாதவெனச் செப்புவாக - யேம்மைமிக

“வோதும் பரமா முலப்பிலா வொன்றென்பர்
வேத முடிவுணர்ந்தோர் மெய்.

மம்மர்செய் யாமை வதையாமை யெவ்வயிர்க்குந்
தம்முணர்ந்தோர் தம்மை வதையாமை - தமமை
யெறிபடை கானீ ரெரியிற் படாமை
யறிகை யெனவறிவ ரால்.

மதுகையில் வஞ்சனையி லோர்பொருளை வெளவு
மதுகள் வென்ப ரறிஞா - மதமோதிற்
றனன தல்லாத வுடம்பைத் தனதுதா
னென்னல் களவாகு மென்று.

அரிவையர் தம்மை யனுகாமை யாகும
பிரம சரிய மதினும் பெறுதற்
கரிய பிரமததொன் றானார் பிரம
சரிய முடையவரே தான்.

தாயோடு தந்தைமகத் தாராதான் சத்துருவார்
தீயவனு றேரொககக் காணுமது செவ்வையார்
தூய நிலைமை சுருதி நெறித துணிவு
தாயார்போன் றன்பு தயா.

மிகைசெய்தார் தம்மைத்தாம வென்றுவிட வேண்டி
லிகல்செய்பா தென்றும் பொறுகக - விகல்செய்யிற்
கோபத்தை யொன்றையுங் கொல்க வதுவல்லா
புபத்தை யெல்லா மறும்.

அற்புத யோகிக் கணுகூல மானவூ
ணற்பவூ னாவ தெனவறிக வாடுகின்ற
பொறபுறு நீரில் புறநதூய்மை யுட்டேய்மை
சிற்பொருளா லுள்ளத் தெளிவு.

தவஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றரு நல்விதஞ் சித்தநாதக் கேள்வி
யுவந்த சிவபூசை யொண்மதிநாண் பத்து
நிவந்த நியமங்க ளாம.

தவநோன்பா லுண்சுருக்கித் தம்முடம்பை வாட்ட
லெவ்ஞன் பிறவியெனக் கெய்திற் நெத்தாலே

வேதாந்த மந்திரத்தாமணி.

சிவமான முத்தித் திறனெதென் றோர்தல்
புனமாறப் பண்ணுந் தவம்.

கூடியது கொண்டமைதல் சந்தோடங் கோகநக
னாடு முதலா நவில்கின்ற வெப்பதமும்
வீடிப் பரமுளத்தே மெய்காண் மகிழ்ச்சிசர்
தோட மெனுஞ்சுருதிச் சொல்.

ஆத்திகம் வேதநெறித் தோற்றமா மாதாததோ
மத்தல் பயன்கருதா தீகையாங் - காததிததால்
வந்தித்தல் வாயார வாழ்த்தன் மனத்திறையைச
சிந்தித்தல் பூசை செயல்.

பிரமந்தா னுப்தெனியப் பேசுமறைக் கேள்வி
திரிவன்னத் தோர்கட்குஞ் சிந்தாந்தக் கேள்வி
புரையில்புரா ணக்கேள்வி பொய்யிலா மாநா
சரதவே னாளாக்கு மாம்.

மந்திரந் தாரக மாதியா மன்னிருடிச
சந்த மதிதெய்வந தான்கொண்டு - முநதி
புரைவாய் துடியுள்ள லொன்றிற்கொன றோரா
பிரமாம் பயனுண் டிவை.

வெறுதே யரிதெனினு மேன்மேல் விருப்ப
மறுதே யினுவே யறம்பொரு ளின்ப
பிறுதான வீடு மெனக்குரவ னேவன்
மறுதுசெயன் மாவிரத மாம்.

ஆசின் மறைநெறியி னாதரவு தான்மதியான
றேச வழக்கிற் சிறந்த மறைநெறியி
லாசிது வென்னுங் கருமத் தருவருத்துக
கூசுத னுணமெனக் கொள்.

செவ்வே யுடலுங் கழுத்துஞ் சிரமுமுற
வெவ்வா தனத்தே யிருநதவர்க்கும - கைவந்து
வாத முதனோய் நலியா மதியுடையோ
ராதன மென்ப தது.

வாங்கிப் பதினாறு மாததிரை நான்மடங்கு
தாங்கித்தற பாதி தனைவிடக் கால்வலத்தால

வேதாந்த மந்திரிந்தாமணி.

வாங்கி லிடத்தி லிடத்தேல் வலத்திலிட
வோங்கார முச்சரித்துக் கொண்டு.

ஒருக்காலு முள்ள முபாதிலே ருகப்
பிரித்துணர்வைக் காண்டலும பின்ன வுபாதி
கரைத்துப் பருகுவெறுங் கண்ணாக் குதலும்
பிரத்தியா காரமெனப் பேசு.

ஆய வுடம்பனைத்து மைமபூதத் தேவைத்து
மாயையி லேவைததம் மாபூத மாயை
பரத்திலே வைத்தப் பரமேதா னாகத்
தரித்தலே தாரணை தான்.

பொருளின்மை கண்டால் புலத்தியான முள்ள
பொருண்ணைதல புத்தித் தியானம் - பொருளறிந்த
போத மறிதல்போ தத்தியானம் போதமே
யாதல் பரத்தியான மாம.

காய முதலையா காயா தியிலழிதது
மாய விருளினவை மாள்விதது - மாயை
பொருககித்தன் னுற்று னுளபரத்தோ டொன்றா
யிருக்கை சமாதி யியலபு.

நல்ல வியோகெட்டு ஞானத்திற் கங்கமெனாச
செலவ மணிமாதி சிந்தைசெய்வார்க - கல்ல
விரும்பின் சுவர்களும்பின் கோலா லிடந்து
விரும்பித் தவிடுபெபார் வேறு.

வேய்ந்ததோல் சோரிதசை வெள்ளென்பு மச்சைசிறை
சேர்ந்த திரலே தேகமா - மேய்ந்த
வகநாற் கரணமீ ரைப்புலனை வாயு
பகாகுக்கம் பத்தொன் பது.

அன்னம் பிராணன் மனஞான மானந்த
மென்னுங்கோ சங்க ளிவையந்தும் - பன்னுங்
கிரமத்தா லொன்றிற்கொன் றுள்ளாகுங் கேடில்
பிரமத்தா லாகுகிலை பேறு.

பந்திக்கு மாமா சயம்பக் குவாசய
மந்த மலமுவாரீ ராசயங்கண் - மைந்த

ருறைதரு கர்ப்பா சயமென் றுடற்கே
யறைதரு மாசயங்க னோந்து.

ஈரேழு நாடி யிடைபிங் கலைசுமுனை
வாருணைநாப் பூடா வைரிய லம்புடைகார்
தாரிபை சுனிசங் கினியத் திசிகுவை
கூரு புகழிக்கு.

பிராண னபான னுதானன் வியான
னராவிசயன் றேவதத்த னுமை - கிருகரணே
பெயரந்தரி யாமி முகயன் பிரபஞ்சன்
வைரன் சமானன் வளி.

மூலாதிட் டான மணிபூ ரகம்விசுத்தி
யேலு மனாகத மாஞ்ஞை யிருமூன்றின்
மேலாதா ரத்துமதி வெய்யோன் விசுத்தியிற்றீ
மூலாதாரத் துறைய மூண்டு.

உன்ன வருங்காமங் கோப முலோபமுடன்
மன்னுறு மோகமத மாசசரியந்
தன்னை மிகமதிக்குந் தம்பம் பொருமையெனு
மின்னல் விகாரங்க ளெட்டு.

ஒன்றிற் பிறத்த லுளதாத லோங்கிவளர்
வன்றிப் பருத்த லறத்தேய்தல் - பொன்ற,
லெனுமாறு பாவமு மிவ்வுடற்கே ஞான
கனமார் தனக்கில்லை காண்.

வீடுபற் றில்லை பிறிதொன்றி னொற்றன்னை
வீடுபற் றில்லை பிறிதொன்றைத் தன்னாலும்
வீடுபற் றில்லைதன் னொற்றன்னை யிவ்வாறு
கோடியு மில்லை தனக்கு.

அன்னபா னங்கள் பிராண னதேயாகு
மன்னு மகிழ்வு மடிவு மனத்தன
வின்னலா மூத்த லிறத்த லியாக்கைய
ஞன்னுக்கு நாடி விலது.

மயலுடல் வாக்கு மனனென்று மாந்தர்
துயருறு மின்பமுந் துன்பமுந் துயக்கச்

வேதாந்த மந்திரத்தாமணி.

செயலுரை சிந்தனை தீமையு நன்று
முயல்வன காரக மூன்று.

உருவுணர வொண்ணு வகையுணாவை யொன்றி
மருவிய வாணவ மாயை - கருமங்கண்
மூக்குந் தவிடு முமியு மிவையாக்கை
யாக்கும பவவிததுக காம்.

சுத்தமாஞ் சாத்திகமுந் தூய்மை யிருமதமு
மத்திம ராசதமு மாநதர்க்கு - நித்த
மறிவறி யாமை பவற்றின் புணர்ச்சி
குறியுடைய மூன்று குணம்.

நீதி கருணை நிலைமை யளிமானம
போத மவையின்மை போரிற் புறங்கொடுத்தல்
மேதக் கவர்ப்பழிததல் வேண்டா தவைபிதற்றல்
வாதக குணஞ் மதி.

அறிவுடைமை யைநதடக்க லாகத் தழகு
நெறியுடைமை சொலவண்மை நீர்மை - பெறவரிய
வத்து விதஞானத் தாதாவா மாண்மையிவை
பித்தகுண னுவதெனப் பேசு.

பொறிபிற ழாமை புகழ்கருணை யூக்கங்
குறிமதுகை கோப மிலாமை - பொறையோர்
நிபமின் றியவீகை நெஞ்சத் துவகை
கபமொன் றியகுணனாக் காண்.

ஆதிபௌ திகமாதி தெய்விக மான்மிகமென்
றோது துயர்மூன்றி னுட்க - வருமிடியின்
வாத மழைவேனில் வன்னி பனியாதி
பௌதிக மாகும் படர்.

வாயு முதனோவு மானிடர் மாப்பறவை
பேயசுரர் நாகத்தார் பீடையாங் - காயத்தின்
மானஞ் சினமவா மாச்சரிய மாகிமனத்
தானதுய ராதியான் மா.

இடனில் கருப்புகுத லீங்குப் பிறத்த
னடையுடன் மூத்த னரைத்தன் - மடமை

வேதாந்த மதநித்தமணி.

நினைவறச் சாத னிரயம் புகுத
லனையவை தெய்வீக மாம்.

மகப்பற்ற தாகும் வருஞ்சுற்ற மெல்லாஞ்
சகப்பற்றுச் சங்கற்ப மெல்லா - முகபபுற்ற
வெப்பொருளு மத்தப்பற் றிவ்வே டனைமூன்று
மெய்ப்பொருள் கண்டால் விடும.

காணுமது நேரே நனவா நிலைபேறு
காணுமற் காணு மதுகனவா மொன்றையுங்
காணு தொழிகை சுழுத்தியாங் காணுமை
காணுங்கட் கில்லை யவை.

ஐய மனனா மபிமான மாங்கார
மையலற வேதுணிதன் மாமதியாஞ் - செய்ய
வருசிற் தனைசித்த மாகு மவையே
யொருநான்கா முட்கரண மொன்று.

காசினிரீர் தீகால்வான் கந்தஞ் சுவையொளியூ
ரேசைமா பூத முறுகுணங்கண் - மாசில்
செவிமெய்கண் வாய்மூக்குச் செப்பியநுண் பூத
மவையறியு மைம்புலன்க ளாம்.

ஒதுகுணம் வான்முதலா வொன்றிற்கொன் றேறுமுரை
யீத னடைபோக் குதலின்ப - நீதிவாய்
கையொடு கால்பா யுருபத்தங் கன்மங்கள்
செய்யும் புலனாகச் செப்பு.

பூதநிறம் பொன்வெண்மை செம்மை கருமைபுகை
யோது முருவ மதற்குரைக்கி - னீதி
சதூர மதிபாதி மூன்றாறு கோண
மதியமாம் வட்டமிவை யாம்.

புத்தி கருமப் புலன்பத் ததின்விடயஞ்
சுத்த வசனாதி தான்பத்துச - சித்த
மகமான வன்னுன் கறிவா னொருவ
னகமா கியவிருபத் தைந்து.

தசைமயிர்தோ லெனபுகிரை தண்ணிணரீர் மூளை
யுதிரம் பெலம்பசி தாக முறக்க
மிதுன மறப்பிருப்பு மேலோங்க லோடல்

வேதாந்த மந்திரசிந்தாமணி.

கதிகிடத்தன் மானபயங் காதல் கதநா
ணிதமாம் புறத்திருபத் தைந்து.

விசுதி யிருபத்து மூன்றும் பகுதியு
நாலாறு கண்ட புருடனுங் கால
முயர்ந்த வியோமம் வியோமா தீதமென்
றியம்பு மிவையிருபத் தெட்டு.

தலமுதலான் மாவீறு சத்திசிவம வித்தை
சலமில் சதாசிவ மீசன் - கலைமாயை
யேறுவிச்சை கால மிராக நியதியையைந்
தாறசுத்தஞ் சுத்த மரோ.

பூதநிறங் கோசம் புறநிலையு முண்ணிலையும்
வாதம் விகார மலங்குணங்க - ளாதார
மேக புருடன்வினை யெஞ்சா வவத்தையென
வாக விவைதொண்ணூற் றுறு.

உலவாத தத்துவத்தி னுண்மை யுணர்ந்தா
லிலவா மிவையியம்ப லென்னை - பலவாகக்
கண்ணிலவு மாசுடையார் கண்டாற் பலவாமோ
தண்ணிலவொன் றல்லவோ தான்.

முத்திற னுன குணத்தன மூன்றவத்தை
யுத்தமமாஞ் சாத்திகமா முணர்ச்சிகளு
மத்திம ராசத மாண்ட சுமுத்திதா
னத்தம மாமதம தாம்.

நனவு முதலவத்தை நால்வகையோ ரொன்றின்
நனவுமுத லாநாலுங் கண்டார் - கனவா
நனவு முதலாலுங் காணார்கள் காண்பர்
நனவாக ஞானகனம்.

நனவி னனவு புலன்வழக்க மாசு
நனவிற் கனவு நினைவா - நனவின்
மனநினை வின்மை சுமுத்திநினை வின்மை
தனைநா தெறுரியந் தான்.

கனவி னனவுபோற் காண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல் கனவாங்

கனவிற் சுழுத்திகா னுமைகாண் பாணை
யனுமதித்த லாமற் றது.

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றுமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவாஞ் சுழுத்திச் - சுழுத்தி
யரிய வறிவா லழிக்கை சுழுத்தித்
துரியமாஞ் சொல்லிறநத பாழ்.

துரிய நனவா மிதமுணர்நத போதந
துரியக் கனவா மகமுணர்ந்த - போதந
துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியத்
துரியம பரமாகச சொல்.

சுருதித் திடமபுருவந தன்னினிலை சாக்கிரமான
கருதரத்தி னிறகை கனவாஞ் சுழுத்தியா
விறந மெனுமிதய மேவலா முந்திக்கு
நாலவிரவி னுலா வது.

நனவிற் பதினாற கரணமு நான்கு
கனவிற் சுழுத்தி கருதலற மூன்றுந
தனதாகை வேறுகை தான்றுரிய மறற
தெனதியா னற்ற விடம்.

ஒருக்க நனாபபோங் கனாபபோ முளத்தை
தரிககத் தியானத்திற் றற்சுழுத்தி போகு
மரிக்குஞ் சமாதி துரியம தீதம
புரித்துப பரம்விளங்கப் போம்

சுழுத்தி நனவின்வரிற் றேன்றியிடுஞ் சீவன்
பழிப்பிலதி தத்திற் பரமன் - விழித்திலனேற்
றீதொருங்க வாண்ட சூவன் றிருக்கோல
மேதொருங்கித் தோன்று மென.

அதுநீயா னுயென்னு மப்பதங்கண் மூனறி
னதுவென் பதுபிரம நீயென் - பதுசீவ
னா யெனும்பதநதா னவ்விருவ ரைக்கியமா
மூனா முபாதி யொழித்து.

புகலு மறையவததை காஸம் புவன
மிகலுருணந் தியிறைவா செய்கை - தகவே

வேதாந்த மந்தசிந்தாமணி.

யகார வுகார மகார மதனூம்
சகலமூந் தாரக மாம்.

அஞ்ச வருவிருபத் தோரா யிரத்தறுநூ
மெஞ்ச லறநின் றியம்பாமம் றுனியம்பித்
தஞ்சப் பிரமத்திற் றுன்வேறன் மென்னுமதே
துஞ்ச லெழுதிக்குந் துணை.

சிவமுதற் றத்துவங்க டேவதைகள் செய்கை
யவனிமுதற் பூத மவத்தை - புவனங்கள்
கோசம் பொறிபுலன்கள் கூறுங் கரணமெலா
மீசன் றிருவஞ் செழுத்து.

நாராய ணை நமவென் பொருள்சீவ
னேரா ரிறையேக மென்றறிகை - போவேறு
காரண காரிய காயத்தா னென்றாகும்
பூரண போதப் பொருள்.

ஊக்கி யறுதியிட வொண்ண வொருதன்னைப்
போக்கி யிலாத பொருடா னருளாலே
பாக்கியத்தால் வந்து பலிக்கி னலதிலலை
வாக்கியத் தாற்காணு மாறு.

அறிவா னறிவனென வாகத்தே சீவ
னிறையோனென் பாருண் டிருவர் - பிறியாச
சுபாசுபங்க ளாலிவரைச் சொல்லவரு பேத
வுபாதிசுளா னல்லதுரு வொன்று.

இதமக மெய்து மிரண்டு தொழிலு
மதிய தவையறிந்த மாத்திரமே சீவ
னிதன பவங்க டமக்கில்லை நித்த
னதனை யறிவா னவன்.

எப்பொருட்குங் காரணமா யெப்பொருட்கு மீசனா
யெப்பொருட்குந் தோற்ற நிலையிறவா - வெப்பொருடா
னல்லா திலதா யகமும் புறமுநிறைந்
தெல்லா மறிவா னிறை.

உபாதி யொழிந்தா லுயிர்பரங்க ளொன்றே
சுபாசுபா ராய்கின்ற கோமக - பவாசு

கடாகாய மாகாயம் வேறுகக் காண்கை
யடாகா ணறிவென்றே யாம்.

அறியாத மாயைக் கடியறியத் தேடி
னறிவா லறியவொணு தாகு - மறியாமைக்
கேது வறியி லறிவா லிருட்கேது
சோதியைக் கொண்டறிந்து சொல்.

போதக்கண் பூதங்கள் பொய்யா மவைமெய்யாம்
பேதக் கடாதிப் பிறழ்வுகளிற் - பேதங்கள்
சுத்திகையின் வெள்ளியின்மெய் தோன்றப் படுக்கனவு
சித்திரையைப் பாரந் நிலை.

அயலாக மெய்போ லநந்தபோ தத்தை
மயலாகக் கண்டமா மாயத் - துயில்போன
லெண்படு மிவ்வுலக முண்டாமா நெங்ஙனே
கண்படைபோ யுண்டோ களு.

வன்னி யிருக்கமரம் வன்மிகையு னானதே
தன்னிகழ்ச்சி யின்றேலித தன்மையா - னுன்னான
தன்னிகழ்தா லுண்டோ சகத்துன்பஞ் சற்குருவால
வன்னிகண்டா லுண்டோ மரம்.

யோகாதி மூன்று முணர்வதனுக் கங்கமா
மாகா தெனிற்பதங்க ளாயழியுந் - தேக
மொழிய வருமுத்தி யொன்றுதற்கு ஞான
விழியை யலதில்லை வேறு.

பொறிவா யறிபுலன்கள் போதக் கரண
வறிவான வெல்லா மடங்கி - யறிவா
யறிவா னறிவ தறியும் பொருளென்
றறியா தறிவ_தறிவு.

அலையிலே கன்ம மடியிலே யாக்குந்
தலையிலே ஞானந் தரிக்கு - மலையா
தருமறை னாலே யறியுஞ் சந்தின்
பெருமை யறியார் பிறர்.

இன்பக்கண் ணீராட்டி யேத்தி யெழின்மலரா
வன்பிட்டுத் தம்மை யயிர்தாக்கி - முன்புற்ற

வேதந்த மந்தசிந்தமணி. .

சிற்சட மெல்லாஞ் சிவமாக நோக்கல்சிவற்
கர்ச்சனை யாகு மது.

யோகத் தபாவமெனும் யோகமது கைகூடி
னேகப பொருளதனா நெய்தியிடு - மேக
மதுவா மிதுவன் நெனுவகண்ட மான
வதுவாகை மாயோக மாம.

புணர்பாவ புண்ணியங்க ளெண்ணிறந்த வெல்லா
முணர்வா மெரிகொளுவி னுண்டோ - வுணராமை
கூடவெந் தேருத துண்டோ குழைநதமாவ
காடுவெந் தீபபட்டக் கால்.

யோகத்தா லேகத்தைக கூடா திடையினுயிர்
போகிற்றான் பொல்லா வுலகிற புகாநல்ல
யாகத்தா நெய்து பயனெல்லா மெய்திபபின்
யோகத்தான் முததி யுறும.

தந்த வறியாமை போகவுந் தான்போகா
திந்த வுடனிற்ப தென்னென்னி - னுந்துங்
குசவன்கை விட்டாலுங் கூடா திகிரி
விசைவந் திடாதே விட.

தருபயன் வேண்டாத் தருவினைகள் சாந்தி
சுருதிகள் கேள்வி துறவி - குருவைப்
பெறுதற்கிங் கேது பெறற்கரிய முத்தி
யறிதற்கிங் கேது வவன்.

சிறையா முடன்முதல் சித்தமீ ருக
விறையோனே யானல்லே நென்று - மறைநீ
யதுவானா யென்ற தெதுவானே நென்று
விதுநீகா நென்பா னிறை.

உள்ளந் தனினின் நெருளித்தான் பரன்குரவன்
கள்ளந் தனைத்தவிர்த்துக் காட்டினான் - வள்ள
லருவான கோலமோ வக்கோலங் காணக்
குருவான கோலமோ கூறு.

துயிற்புணர்ப்பாற் கர்ப்பந் தொடுகடனீ ராமை
மயிர்ப்படா மின்மினியின் வன்னி - முயற்கோ

வேதாந்த மந்திரத்தாமணி.

டெருத்தின்பான் மெய்யுணர் வில்லாதான் பண்ணுங்
குருத்துவழு நேராகக் கொள்.

காய நிலையின்மை கண்டான் கருத்துச்செந்
தீயி னடுவுற்றான் சித்தஞ் - சினவரவின்
வாயுறுமண் தேகத்தி னெஞ்சம் வரியுமுறை
தாயவ னுள்ளஞ் சமம்.

தம்பாற் றவந்தாய்மை வாய்மை தயாவிலா
ரும்ப னடிபேணு ருள்ளபொரு - ணம்பார்
பொருள்செய்ய வாதரிப்பார் போக நினைவா
ரருள்செய்ய லாகா தவர்.

சித்தியா நிற்குஞ் சிலர்க்கு ஸ்பரீதப்
புத்தியா குஞ்சிலாக்குப் போதமே - சுத்தமாம்
பானீய மொன்றேனும் பாம்புண்டா னஞ்சீனு
மானீயு நல்ல வமிர்து.

கழல்போற்ற வாயாரக் கண்மல்க வுள்ள
மழல்சேர் மெழுகி னழிவெய்த யாக்கை
யெழில்சேர் குருபரன்ற னேவலே செய்க
நிழல்போல முன்பினு நின்று

சநதனந் தாம்பூலந் தாரா தனஞ்சயன
மநதனம் பொய்வெய்ய மாற்றங்கள் - சிந்தைக்
கரவபி மாணங் கழுசசிகளிப் பின்ன
குரவன்முன் மேவாது கொள்.

அங்கையுற்ற நீராக்கொண் டாக்கை பொருளாவி
பங்கயக்கண் ணாற்கொண்டு பண்டைவினைச் - சங்கையறப்
பூத மலமுழுதும் போத மெனநிகழ்த்தப
பாதமலர் வைத்தான் பான்.

ஆக்கை முதற்சித்த மீறாக வெப்பொருளு
நோக்கு மவன்றன்னை நோக்கா தவைசடமாச
சாக்கியா நின்றவவன் சற்குருவா வந்தபான்
வாக்கில் வெளிப்படுங்காண் வந்து.

போக்கு மனனொருககிப போதமங் கில்லாமை
நோக்கிய நோக்காலந் நோக்கததை - நோக்கென்றான்

மேன்றாத வண்ணம்போய்த் தஞ்சிற் றிருளறிவாச்
சான்றாகி நின்றேனான் றான்.

வினைப்பய நென்னையினி மேவாவின் னைதி
யனைத்து மழிந்து மழியே - நெனக்கின் று
முன்பக்கங் கீழ்மேன் முதலிடையீ நென்றனவு
மென்பக்கற் காணே னியான்.

இல்லாது முள்ளது மெல்லா மறிவேனா
நெல்லாப் பொருள்கட்கு மேதுநா - நெல்லா
வுலகும் படைத்தழித்துக காத்துணர்வா யொன்றா
யிலகும் பரமீசன் யான்.

விரிந்தா லுலகறியு மேனோக்கா துள்ளே
புரிந்தாற் றனையுணரும் போத - மருந்தவா
மாட்சி யுடைய பரமெனவோ மறறிதன்
காட்சியு மாட்சியுங் கண்டு.

கரணங்க ளிற்கலந்து காணுமை நின்றான்
கரணங் களையொருக்கிக் கண்டான் - றனைத்தான்
கரணியாய் நின்ற விவனதே கண்டாய்
மாணம் பிறப்புற்ற மால்.

அறிவென் பதனா லறியும் பொருளு
மறிவு மறிவானு மாகும் - பிறிதின்றிச்
சொல்லாட வில்லாத் துரியாதி தமபிறகக
வெல்லா மவிழ விரு.

தேய்ந்து தெரிவு தெரியாமை யென்பதற
மாய்ந்த தெனவும் வகையில்லை - மாய்ந்ததுவும்
போந்த விடத்தே புகலு மஃதொழிய
மாய்ந்த விடத்தில்லை மற்று.

அடங்குகை யாலே யதிதமு நின்னை
மடங்கொள் சுழுத்தியை மாணா - திடங்கொள்ள
நில்லாக் கனவே துரிய நிலையிரண்டு
மல்லாமை யாலவத்தை யாம்.

அதிதம் பொருளென் றலப்பொருளே தென்றா
னதிதம் பொருளா வறிந்த - புதனொருவ

வேதாந்த மந்திரத்தாமணி.

ஊண்டாங்கா ணென்றோன் றுரைத்தா லுரைத்தலுமே
கண்டா னதுகாணுங் கண்.

பிறிதற் கறிவிருந்த பெற்றியே னென்ன
வறிவிற் கறிவா விருந்த - வறிவை
யறிவே யறிகின்ற தன்றி யறியப்
பிறிதேனு மில்லை பிறழ்வு.

அகமிதங்க ளில்லை யறிவயர்வு மில்லை
யிகபரங்க ளென்றறிய வில்லை - சகமு
மெரியினுக்கு வெம்மையுரு வென்ன விறைவா
வுருவதற்கு நேரே யுணர்வு.

பூத மறிந்த வறிவுயிராம் போதமா
யாது மறிந்தவறி வீசனும் - பேதமறப்
புல்லிற்றெங் கேயென்றான் புத்தேளிர் கோக்கண்ணீர்
மல்கிததான் வீழ்ந்தான் மகன்.

பின்ன மறிந்த செயல்போலப பின்னமே
தன்னை யறிந்ததுவுந் தற்செயலாய் - நின்ன
செயன்மாண் டதுகாண் சிவமென்ற னீச
னயன்மா லறியா வவன்.

ஒருக்கவே றில்லா வுணர்வாம் பரமும்
பருகக விடயமெனப பண்ணி - யருட்சொருபன்
பேசா திருவென்னப் பேதங்கா னாதிருந்தான்
வாசாம கோசரத்தே மாண்டு.

இலங்க வறித னனவாகு மெங்குங்
கலங்க வறிதல் கனவாம் - புலன்கெட்ட
தெல்லாரு சுழுத்தியா மிமமூன் றவத்தையினு
மல்லா ததுகா ணறிவு.

உளனு முயிரு முணர்வு முடனிறநது
யானு மிறநது பரனிறந்து கோனே
வடிவோது மாறின்றி வாக்கிறந்து நீயிப்
படியே யிருக்கும் படி.

திரண்ட சமவாய்ந் தீர்பாழிற் சீவ
னிரண்டாம்பா ழிற்றோன்று மீச - னிரண்டும்போய்

வேதாந்த மந்திரத்தாமணி.

மூன்றும்பா ழிற்றேன்று மூன்றும் பதப்பொருளாஞ்
சான்றாரு மில்லாத் தனி.

ஆவபா வாபாவந் தீர்ந்த வகோசரமு
மோவு மவத்தைகளி னென்றாக்கிச - சீவபரந்
தானற் றிருந்த தனிப்பதங்கா ணீதென்று
மோனத் திருந்தான் முனி.

நோக்கினுன் றானாய் நிகழ் நனிதமறை
வாக்கினுற் கூறறிய வான்பொருளை - நோக்கிச
செயிரதீர்த்தே னென்றெழுந்தான் மைந்தன சினையின்
றுயிரீந்த மீனதனுக் கொப்பு.

நிறைவுற்ற தெவ்வாறு நின்மலனுந் தன்னை
யறிவித்த வாறறிய லாகா - நிறைய
முழுத்துமா லானந்த முந்நீரி னுள்ளே
யழுத்தும மைக்குடத்தி னும்.

இருந்த படியே யிருந்தபடி காண
விருந்த படியே யிறைவ - னிருந்தபடி
யப்படியே யென்னு மஃதொழிய வபபடியை
யெப்படியே யென்றுரைக்கே னியான்.

ஊனா ழுனிற் குயிரான யுள்ளுணாவு
தானாய்ப் போயத் தமரான - யானா
யென்னா டொண்ணு விறையான யானுமாய்
நின்னா யென்னாய் நீ.

காண்டகையே யென்கைக் கடனன்றே யில்லேனின்
னாண்டகைதான் சூடார்க் கயலன்றே - மாண்டேன்
சயம்புவே யென்னினுரை தானுண்டோ வெவ்வா
றியம்புவே னென்றறியே னியான்.

நாரணனு நான்முகனு நாடப் பெறுரினன்
மாரணமுஞ் சொல்ல வறிகுதிலை - காரணநின்
செம்மா மலர்ப்பாதஞ் சென்னிப் பொறித்தாய்க்குக்
கைம்மாறு காண்கிலேன் காண்.

ஒல்லை யுலகு படைத்தழிக்க வுன்னுணர்வால்
வல்ல சொருபாவென் வஞ்சமனக் - கல்லாத்

திரித்தருள வேண்டியொரு தேசிகனாக் கோஸந்
தரித்தருள வேண்டியதே தான்.

சொருப வெனக்குன் றுணைமலர்த்தாள் சூட்டிற்
றிருவரு நேரொப்பே மென்றே - வருளாலே
நின்னே ரனையானே நீயு மருளாலே
யென்னே ரனையே னியான்.

வந்திக்கச் சென்னிவாய் வாழ்த்த மன்னுருக
விநதத் திருக்கோலத் தெம்பெருமான் - வந்தெனக்குப்
பொன்னங் கழலருளிற பூரணபோ தச்சொருப
வினன்ம் பிறப்பே யினிது.

என்கை பணிசெய்ய வெம்பெருமாற் கெம்பெருமா
னென்கை பணியாக வென்வாக்கு - நின்கீர்த்தி
கற்றென்றும் பாடக் கனியமனங் காணிறைவா
மற்றொன்றும் வேண்டேன் வரம்.

அளித்தான் றிருமேனி யைம்புலனுங் கொண்டு
களித்தான்பே ரானந்தக் கண்ணீர் - குளித்தான்
குளித்தானம் பாலென்றுங் கூர்ந்தன்பான மீண்டு
மளித்தா னருட்சே வடி.

சசிவர்ணபோதம்.

அலகை யச்ச மறவக வான்களு
முலகின் முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

புணர்ந்த பாவமெ லாம்பரி பூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

வேறு.

எழிலாரு ஞானி புகழென்னை கூற வுயர்வீ டிவன்சொல்
வழிசெய், தொழிலாளா சேர்கை யதுகேளு முன்னை விதிகாச
மொன்று சொலவே.

1

தந்தாபமற்ற பானேவல்செய்த வவனுற்ற பேறுதனைமுன் [வே.
செந்தாமரைக்கண் முதற்வற்கெம்மண்ண றிருவாய் மலர்ந்ததிது2
உவமிப்பின்ஞானி விழிபட்டுமுன்னை வினைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றவெய்ப வினையேபுரிந்த சசிவர்ண னெய்துகதையே.

3

வேறு.

ஏமம்புகுவா ஞாபாதகரா மியாவர்க்குளு மிக்கவனாகுமிவ
னாம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய் நரகம்புகு மாறுநடந்தனனே. 4

மலமேவிய தீவினையின் வலியான் மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்த
விவன், குலமேவிய தென்புல வாணர்களுங் கொடிதாய்நர கங்
குடியேறினரே. 5

மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்பயன் மே
லொரு காலமுறா, திகமேவரு மென்பதனா லுளனோ யெல்லாமிவ
னைச்செற வெய்தினவே. 6

தன்புத்திர னேயம் விடாமையினாற் றவறுற்ற விவற்பெறு
தந்தையுளர், துன்புறறினி யென்னைகொலோ புதல்வன் றுயர்தீர்
வகை யென்றுசுழன்றனனே. 7

ஒன்றாலும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா லொழிவிக்கு முபாய
முனக்கிலதே, யென்றாலு மறிந்தவ னன்புவிடா திவனைக்கொ
ழென்றன நென்கணுமே. 8

ஒருமாதவன் மற்றிவன் வேதனைகண் டொழிவற்றுள வொ
ன்றை யுளத்துணரும், பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே பரமா
விழ்த மென்று பகர்ந்தனனே. 9

தானந்த மிலாத தனைத்தருவான் சத்திச்சுர மென்னு மிடந்
தனில்வாழ், மானநதி பராயண ரென்பவர்தின் மைந்தர்க்குறு
நோய்க்கு மருந்தெனவே. 10

முடியாவுப தேசமிதென்றவனு முனிவன்பத மெய்தி
மொழிந்தனனிக், கொடியானவெரு வாதுகுயிற்றியநோய் கூறற்
கரி தாயகொடுந்தொழிலே. 11

சங்குன்றிருமுன் பகரும்படியோ விவனெய்திய தீவினை
யென்னவெலாம், நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினா னிகழும்விழி
வைத்தன னின்மலனே. 12

கணியாத பவக்கடு வானதிருக் கண்வைத்தலும் விட்டன
காதுகடும், பிணியாவையு நல்லபிதா விறைதாள் பேணிப்பணி
யென்று பெயர்ந்தனனே. 13

இடனேமுத லாக வுவந்திறையோ னேவும்பணி செய்திவ
னுஞ்சிலநா, ஞடனேயிவ னேதிரு மேனிதனக் குரியானென
வுறறன னும்பனெடே. 14

நன்றாய்முனி தாள்வழிபா டதனா னாவித மான பிறப்பினை
விட், டொன்றாகிய வினெ நுத்தமர்கட் குளசாதன நான்கு
முதிததனவே. 15

முனிவன்றிரு முன்புள தன்குறைதான் மொழிவான்சில
வஞ்சலி குஞ்சியதாய்ப், பணிவந்திரு கண்கள் பதங்கனிலே பல
காலவலம் வந்து பணிநதனனே. 16

அருளேவடி வாகிய மாமுனிதா னறியாதவர் போல வழங்
கலுறும், பொருளேதென மைநத னடுங்கினனிப பொல்லாத
பவப்புண ரிக்கெனவே. 17

வெருவுமபிற விக்கடல விததரமுன் வேதாகமகீதை விளம்பு
மதைக, குருவுநதன தன்பன் மனத்தளவிற கொளுமாறு தொ
குததிது கூறிடுமே. 18

வேறு

மாண பவங்க ளான புனலை யுடையது மதிபை விழுங்கு
காம வரவு பெரியது, கரண வொழுங்கு முத விடய விரைதுக்
கணமொ டியங்கு மீன மிகவு முகள்வதே. 19

பெருமித மென்று கூறும் பெருமை யுடையது பிணிக ளெ
னுங்கெ டாத புலவு கமழ்வது, வருமிட ரின்ப மான திரைகள்
பொருவது மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே. 20

அளவி லகந்தை யாமை யபரி மிதமுள தவாவு நிறைநத
வாழ மறிய வரியது, களவு நெருங்கு பாரு மலைபு முடையது கலக
விடங்கண் மேவு கிருமி நெளிவதே. 21

துகளெனு நங்கி லாத துரைக டருவது † துறவியி னின்ப
மான கரையை விடவகன், மகளிரெ னுநதவாத வலிய சுழியது
மறலியு மஞ்சகோப வடவை பெரிவதே. 22

† துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது என்றும் பாட
முண்டு.

வெருவரு கின்ற போக முதலை யுடையது விவித மனந்த
மான துறையு மறிபவ, ரொருவர் கடந்து போக விரகி லெழுபவ
வுததி விளம்ப யாவ ருலகி லறிஞரே. 23

பொறிவழி சென்று மீளு மவல மதிகொடு பொருசம யங்க
ளாறு மறிய விழுமதி, லறிவழி வொன்றி லாத பொருள தென
வுள வதுப வங்க மேறு மறிஞ ரகல்வரே. 24

புணரி கடந்து போக விரகி லெனமொழி பொழுது புலம்பி
யாவி புதல்வ னிறுமுன, முணாவெனும வங்க மேறு மறிஞ ரகல்வ
ரென் றுரைபை வழங்கி நாத னுவகையருளவே. 25

வேறு.

வாழியென விழைவனடி தொழுது வருபவமா
மாழியினை யகலுமறி வருளுகென வவரே. 26

பரவறிவு மபாவறி வெனவுமிரு பரிசார்
திரவறிவை யறிபுமவா மொழிவர் தெளிவுறவே. 27

அபரவுணர் வருமறைகண் முதல்கில கலையு
முபரமம தறவுதவு வுணர்வுபர வுணர்வே. 28

ஆகம விதங்களறி வாரபர மறிவார்
யோகமோ நெங்குமவ ரேபா முணர்ந்தார். 29

புராணமிதி காசமெவை யும்பொரு ளனைத்தின்
பிராணனறி யாதுள விடத்திவை பிதற்றே. 30

இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துளதா
மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே. 31

நவிலுகலை யறுபத்து நான்கு மறிவாரும்
பவலயம தறுசுத்த பரமமறி யாரே. 32

ஆகவறி வாளறி வாரிவை யனைத்து
மேகவறி வாளரிவை யாவ்மறி யாரே. 33

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனும
மெய்பறி விலாதவர்கள் விடது பெறுரே. 34

மெய்மமையறி வல்லதமில் வேற்றிவ தெல்லார்
தம்மையறி புமமறிவ தேயறிவு தானே. 35

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமையு
மீசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே.

36

தானெனு முடம்பது தனைத்தவிர வேறு
யானெனு மருத்தமுள வோவருளு கெனவே.

37

வேறு.

எனதாடை பொன்பூ மகன்றையல் பாய்மா விபங்கண் முகம்
கால்கை மெய்யென்ன வென்றுந, தனதா யுரைப்பான் வகுத்திநந
வூனைத தானென் றயர்த்துஞ் சொலத்தக்க தன்றே.

38

தாளாக ஆராழி யார்வென்னில வீணு தண்டாக வன்மாபு
தட்டாக மொட்டா, நாளா மலாசசென்னி கூநதற கொடித்தேர்
நாணுளு மூவானில் வேறுக நாடே.

39

கடக்குளு சரம்பண்ணி யுண்ணின் றொருததன் கைபாத
கன்னங்கண் மெய்போ வியககுங், கிடக்குந நடத்தா விடத்திவ்
வுடம்புவு கிடககும் மொருத்தன் நடத்தா விடத்தே.

40

ஒருகூறு மலமாகு மொருகூ றுடம்பா மொருகூறு மனமாகு
முண்டற்ற வன்ன, மிருகூறு நீபாகி லொருகூறுநீயா மிழிககும்
மலஞ்சோ ரிடப்பட்ட துடலே.

41

களரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை கிட்டப் பொறுதே
யிருநதார் முனிநதார், தளரா துறுப்பொன்று முயிர்போக வன
தே தழற்பள்ளி மீதே துயின்றா சகித்தே.

42

நிழற்பாவை கண்ணாடி யிறபாவை கைகா னிமிர்க்கும் முடக்
கும மிவன்செய்த வெல்லாம், தொழிற்பால வாழறறில் வுடலஞ்
செய் தொழிலுஞ் சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே.

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேதே யானாவில்
வூனாக நானென்ன லாமோ, செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ்
வகையே செடமான வுடனின்னில் வேறென்று தெனியே.

44

நிலமாகும் வர்க்கென்ற னெகிழ்கின்ற நீரா நெருப்பா மிதிற்
சுட்ட வெல்லாழு மகிலஞ், சலமான புனையான வானிந்த வுடலஞ்
சடமான வைம்பூத வருவங்க டாமே.

45

விழியைப்பு மாநென்னில் ரவியாதி யாலே விளங்கின்ற தல்
லால் விளங்காமை யாலே, பொழியப படுங்கன்ன முதனுன்கு
முன்ற னுருககண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

46

வேறு.

அமுலுண்பொருள களிலுண்பவை முக்கூறதின் முதற்கூறணியெனப் படுக்கூறது மசசைக்கணி யாகு, மெழிலகொண்ட கடைக்கூறது வாககாயெழு மென்றே யியனான்மறை யநதங்க ளிசைக்கின்றன தாமே.

47

உண்ணுமபுனன் முக்கூறதின் முதற்கூறுவர் நீரா முதிநந கடு விறகூறு கடைக்கூறு பிராண, நெண்ணுமிதி விருகூறவை நீயாயிடி. னன்றோ விறுகின்ற பிராணன்னது நீயாகுவை யிசையே.

பிராணனு மல்ல துஞ்சி லுணாவின்மை யாலஃ துணரும் புலன்க ளொழிவாற, பிராணன தென்னின மனை யொழியாது சேனை நகாகுழ வலஞ்செய் பொழுதே.

49

காண மொடுங்க வாயு நிகழ்வென்கொ லென்னி லுடல்காவ லாகு மலதேன், மாண மடைநத தென்று தமாகட் டிடாமுன் வளைவாலின் ஞானி கொளுமே.

50

இனமுற வெண்ண வுள்ள கரணத்தி லொன்றி தெனலா விதென்ன தெனலான், மனமுன மன்ன வென்ற வதனாலு மல்ல மதியல்ல வநத வகையே.

51

வேறு.

இடரின் புளதாய் நிலையற றறிவற நெண்ணுங்கர ணங்க ளிலாயெவரு, மடரும பிறவிக் கடியென் றுணரு மகங்காரமு நீ யல வென்றறியே.

52

ஐயப படலோர பொருணிச சயமா யறிபப்படல யானென தென்றமதஞ், செய்யப்படல செய்வது சிந்தையாளு சித்தம் மது வன்றென நீதெளியே.

53

முன்னாக வுடம்பது சித்தமதே முடிவாக மொழிநத பொ ருடடிரடா, னின்னாகில நீயறி யுமபொருளாய் நிகழ்கின்ற தன லென நின்மலனே.

54

உன்னுலறி யப்படு மியாவையுமுன் னுருவன்றென வோ தனை யொக்குமெனக், கென்னுலறி யாதொழி யுமபொருளோ யானாகுவ தென்றென நென்றலுமே.

55

அறியாப்பொருள் காரண மாயைகுறித தறியும்பொருள்
காரிய மாமுலகந், நெறியாற்றிகழ நான்மறை யநதமெலாம் நீயன்
றென வோது நிரநதரமே. 56

அறியும்பொருளன் றறியாப் பொருளன் றறிவாகிய நீயெனு
மப்பொருடான், பொறியின வழிசின் றறியும் பொருளோ போ
தகண விழித்தறி யும்பொருளே. 57

வேதப்பொருடா னிதுவே றுசொலும் வினைபாவையு மன்
றொரு வேறுமில்லாப், போதப்பொரு ளநதமறைக்கணியாம புனி
தப்பொரு டதவ மசிப்பொருளே. 58

வேறு.

நிமல மாம்பர மதுவெ னுமபொரு ணீயெ னும்பொருள் சீவனே,
யமல மான விரண்ட யிக்கிய மசிப தப்பொரு ளாவதே. 59

அருமை யாகிய பிரம முன்னிலை யாகு மாருவிர பின்னிலை
யிருமை யாய விரண்ட யிக்கிய மெப்து மாறெவ னென்னவே. 60

உபாதி யால்வரு பேத மேயிவா பேத மன்றுரு வுயிரினின
கபாதி யாமுடல போலிழைக்குள கார ணாதிகள காயமே 61

ராசன் முறற்றி வான்வி யாபி யெவைக்கு மேது வியமபுமா
காச கணனிரு பாதி பாவனை கார ணாதிக ளாவதே. 62

நீதி யாலிரு பாதி நீக்கிட நீபெ னசொசால் பதத்தினு
மாதி யாகிய ததப் தத்து மசுத்த சுத்த முறைததுமே. 63

ஆக மூன்றிக மேழு நானென றுவமப் தததி லகத்தமே
சோக மினறிய சாட்சி நானென றுவமப் தப்பொருள் சுத்தமே.

அகில காரண மாதி நானென றறப் தததி லகத்தமே
சகல காரண சாட்சி நானென றறப் தப்பொருள் சுத்தமே. 65

செறிநத காரண காரி யங்கள் சிதைநது மேலுறு சித்ததா
யறிநத வாதனை தானு மறறதவ் வசிப தப்பொரு ளாவதே. 66

அசுத்த மாகிய விருப் தத்திலு முக்கி யப்பொரு ளாவதே
விசுத்த மான திலக்கி யப்பொரு ளென்று சொல்லுவர் விமலரே.

முரண்ட சீவ பரங்க டமமுடன் முக்கி யப்பொரு ளாவதே
யிரண்டில் வேற்று சிற்சொ ருப் மிலக்கி யப்பொரு ளாவதே. 68

ஊக்கி யப்பர சீவா தங்க ஞடம்பி ரண்டுமி லக்கண
வாக்கி யப்படி நீக்கி னாலொரு வதது வேபர வததுவே. 69

ஒரில் ிட்டதும் விட்டி டாதது முபய மும்மென வுணர்வுளோர்
தேரி லக்கணை திரிவி தததி லிசைபபா மற்ற தியமபுவாம். 70

மஞ்ச கூப்பிடு மென்றல போலவும் வடப கீரதி யுள்ளதே
விஞ்ச கோடம தென்றல போலவும் விட்ட லக்கணை யாவதே 71

சிவலை நின்றது வெள்ளை போயின தெனறு செப்புதல் போலவே
கவலை யன்றிவி டாத லக்கணை யெனறு நீகொள் கருத்திலே. 72

மேவும் விட்டு விடாத லக்கணை மெய்மமை யாதெனி லநதவித்
தேவ ததத நெனுமபொ ருட்படி சிந்தை செய்திடு தீரவே. 73

விட்ட லக்கணை தனையும் விட்டு விடாத லக்கணை தனையுநீ
விட்டு விட்டு விடாத லக்கணை யான்விளவரு விளங்கவே. 74

போது மேவிய தேசம் விடொரு புருட னைக்கொளு மாறுபோ
லோது மீருடல் கண்டு விட்டத னுணமை காண வுணர்நதிலே.

வேறு.

பிரியாவுயிர காரிய மாமுடலும் பிரமத் துறு காரண மாமுடலுங்
கரியாகிய வாதனை யுங்கழியக காட்டுமபடி கண்டுகொள் கண்ணு
[றவே.

கரணத்திர ணிறபினு மபபொருளைக் காணக்கிடை யாதவை
கையறவே, மாணபபடி னுமமது கண்டுகொளும் வழியில்லை
யெனுமபடி நீமதியே. 77

எநதககர ணங்களு மேவனனு விதிலவாதனை யால்விட
யங்கனொடே, வநதககர ணங்கள் பொருந்தலகனு வவைமாய்தல்
சுழுத்தி யவத்தையதே. 78

வேறு.

வினவிற் பரத்தையறி வுறுதற் கவத்தைபுலன் வினைமாறியே
நனவிற் சுழுத்திலிலே வரினப பொருட்டிகழு நலமாகவே. 79

திவிதத தவத்தைகளை யறிவுற்ற வத்துரிய நிலைசீவனே
யிவிதத்தி லப்புருட னனவுற்ற வத்துரிய நிலையீசனே 80

ஆகிலக் கரிப்பரம துரியப் பொருட்டுரிய மதுவாகையே
புகலுற்ற தத்வமசி யெனுமும் பதத்தின்முடி பொருளாவதே. 81
நிமலப் பொருட்சுருதி நெறியிற் பெறக்கருணை நிதிநூறவே
யமலப் பொருட்பெறுத லருமைத் தெனக்கழறி யடிவீழவே. 82
தமரக் கலைக்களவு தெரிவற்ற தற்பொள்க டமையீருவா
னமரர்க் களப்பரிய பதநற் புனற்கொடுசெய் தபிடேகமே. 83
பவனத்தில் வைத்தவமிா தினினமிசசி விட்டினிய பரிவோடுமா
தவனப பொடிக்கவச மெனவிட் டுடற்பகைக டலைசாயவே 84

உதகத் துடறபொருளோ டியிரகைக்கொ டசுகிமிசை பொரு
போதொடே, பதகத் தலத்தைவிட விருகைத் தலத்தொடிரு
பதமேவியே. 85

ஒழியப் புலககணுப நிடதப் பொருட்டெரிய வுளஞான
மாம, விழியைக கொடுத்துமொழி யெனமும் பதப்பொருளும
வெளியாகவே. 86

நனவைத் துவககிமுடி துரியத்தை முற்றவிறை நவீனீதியே
மனவாக்க மறவறு பவமுற்ற சிறக்கன வலியோதுமே. 87

வேறு.

புரண மாகவே புறமபுள புலன்களு மந்தக்
கரண மியாவையும் வழங்கிட நனவெனக கண்டேன்.

புரண மாகிய புறமபுள புலன்கெட வந்தக்
கரண மியாவையும் வழங்கிடங் கனவெனக் கண்டேன். 88

மரண மாகிய தசையிது வெணும்படி மனாதி
கரண மியாவையு மிறந்துள ஈழுத்தியுங் கண்டேன். 89

எஞ்ச லின்றியெக் கரணமு மிறந்திருண் டிருந்த
துஞ்ச லங்குணர் போதமாந துரியமுங் கண்டேன். 90

துரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற றனைத்தின்
கரிய தாயிருந் திடம்பர னனவெனக கண்டேன். 91

புணாநத விசசகத் தொழித்துணர் போதமாந் தனையே
யுணர்நத மற்றது பரன்கன வெனுமபடி யுணர்ந்தேன். 92

சான்று சாக்கிய மிறந்திடத தானிருந்தமைபுந்
தோன்று றுவிடம பரன்சமுத் தியதெனத துணிரந்தேன். 93

மரித்த தென்றுணர் துரைத்ததும் மரித்திடர் தனிலே
தெரித்த போதமே ததுபான் றுரியமாய்த் தெளிந்தேன். 94

இறையெ னும்பொருட் றியமே பெண்ணையாண் டவனே
மறையி னநதநற பதப்பொரு ணனவென மதித்தேன். 95

பண்டை விசுவ வாதனை பழுதுபோய் முழுதுங்
கண்ட கண்ணதே யாகிய கனவதுங் கண்டேன். 96

காட்சி ய், வைபுங் கண்ணதா யக்கனுங் கரைநத
மாட்சி யாகிய வகோசர முறக்கமாய் மதித்தேன். 97

அருந்த வாமறை யநதமா மகோசர தனினீ
யிருநத வாறறி வித்தவா நெந்நன மிசைப்பேன். 98

எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறுமது மதுவாய்த்
தம்பி ரானடஞ் செயுமவகை சாறுமா றறியேன். 99

ஆவி யேயடி யேனசெய்கைம் மாறுனக் கென்னிற்
பாவி யேனது தானு முன னுடையதாம பண்டே. 100

ஆவல் செய்தென தாககையுள ளளவுகின் னடியாக
கேவல் செய்வதே யன்றிமற ரொன்றுநா னறியேன். 101

இறவி லெப்பத மும்பெற வேண்டிலே னென்றும்
பிறவி வேண்டுவ னினறிருப பணிசெயப பெறினே 102

வேறு.

என்றுபல கால்நிழ மெழுந்தொழு மழும்புரியு மென்னை யினியா
னின்னுபல வாகவுரை செய்தவவ னன்பிடுநெடு நெஞ்சருகியே.

ஏட்டிலறி வின்றியிறை தன்னிலறி வின்றியிவ் வுடம்பி னுடனே
வீட்டிலுறை வாணியினி வீடுபெறு மென்பது விளம்புகிலமே.

வஞ்சவலி யானரகில் வீழ்பிதிர மந்நரகு பாழ்படமிகா
விஞ்சைவலி யாலடைய வேறினர் சுராதிபாகண் மேலுலகமே.

தேவரு மனித்தரு மிவன்றெழில் வியந்துரை செயப்படுவதோ
மூவரும வணங்கிமுடி யாலவன தேவல்செய முநதுறுவரே. 106

ஞானியை நர்ச்சுர னெனதொழிக ஞாலமுய நாத னருளான்
மேனியது கொண்டுதினை நல்கவரு மென்றறையும் வேத முடிவே.

பரமானந்ததீபம்.

அஞ்செழுத்தி னுருவாகி யறிவு மாகி யாதிரடு வீறாகி யனா
தி யாகிச், செஞ்சடையிற் கொன்றைமல ரணிந்தோ னாகித் தே
னாகிப் பாலாகிச் செகமேழாகி, மஞ்சலவுங் குழலுமையோர்
பாகனாகி மகிழ்ச்சியுட் னெனையாண்ட குருவு மாகி, வஞ்சமறத்
தொழுமடியா ருளத்தின் மேவும் வள்ளறனைப் புகழ்ந்தேத்தி
வணங்கு வாமே 1

மாலயனா யுருத்திரனாய் மகேசனாகி மன்னுசதா சிவனாகி
வானோ ராகிக், காலமொரு மூன்றினுமாய் முனிவோ ராகிக் கக
னமுதற் பூதபவு திகழுமாகிச், சீலமுடன் தொழுமடியார்க்கெ
ளியோ னாகித் திரைகடலாய் மறைமுடிவாய்ச் சிறியேற்கன்
பாய், மேலுமருட் குருவடிவாய் வந்தாட் கொண்ட மெய்ப்
பொருளை யுளத்தில் வைத்துக் கருது வாமே 2

எவ்வுயிரு மெப்பொருளு படைத்த கோமா னெங்குமொ
ன்றாய் நின்றிலங்குஞ் செமபொற் சோதி, யிவ்வுலகி லன்புடனே
யர்ச்சித் தேத்து மெளியோக ளனுதினமுங் கருதிச் செய்த,
பவ்வமெலாம் பற்றறுக்குங் கருணைக கண்ணன் பார்வதியோர்
பாகம்வைத்த வேக நாதன், திவ்யபொற் ருளிரண்டுங் கருத்
தின் னோக்கித் தினநதினமுந் துதித்திறைஞ்சிப் போற்றி வாமே.

எல்லார்க்கும் பரமசிவன் றுணையு மாகி வெவ்வுயிர்க்கு மவ
னருள் சேர்ந் திருக்கு மன்றே, பொல்லாககு யிபறகைகெடப்
புரிந்தி டாமற் பொறிவழியின் மனமபொருதிக் சுழன்றி டா
மல், எல்லார்க்கும் பெரியோர்க்கு மெளியோகட்கு நாடோறு
மிரக்கமுண்டாய் நடப்பா யாகிற், பலலோர்க்கு முயிர்க்குயிரா
யிருக்குமெங்கோன் பரிவினொடு கருணையருள் பாவிப் பாணே. 4

புலைகளொடு கொலைகளவு கட்கா மத்தைப் புந்திதனிற் கரு
தாமல் நிற்பா யாகில், மலைமகளோர் பாகனுத்தன் வசமாய் நிற்
பான் மாதவமு நிலைக்குறித்த வழியில்லார்க்கு, வலைகடலிற் றுரு
ம்புபோல் மனந்தள் ளாடு மறிவுதனக் கானிவரு மதுவல்லாமல்
நிலைதவிர மெழுபிறப்பு நீங்கா தென்றே நீணிலத்தி லருமறைக்
ளோதும் வாமே. 5

தன்னரசு நாடுவிட்டுக் காடுபாய்ந்து தனிக்கொண்டிப் பசுவாகிப் பாசத் தாலே, பொன்னைமண்ணைப் பெண்ணைரித்தந் தேடித்தேடிப் பொய்யுடலுக் கின்பதுனபமவேண்டி வேண்டி, மின்னையார் சொங்லையசகண் டேங்கத் தூங்கி விருப்பு வெருப் புற்றழுநதி விரகால் வெந்தே, தன்னுடைய பதியறியத் திறமில்லாமற் றயங்கனர்க ளெண்ணிறந்த கோடி யாமே. 6

முன்னுளிற் றன்னைமறற் திச்சைக் காளாய் மூலத்தி லாங்கார வடிவாய்த் தோன்றி, யென்னுளுந் திகைப்பூண்டு மிதித்தாந் போல வென்னதென்று மியானென்று மிழிவுற் றேங்கித், தன்னுலே தான்கெட்டால் மன்றுளாடுந் தம்பிரா னென்செய்வா னவன்பொற் றுளைப், பன்னுளும் பூசிக்காற் குருவாய்த் தோன்றிப் பக்குவத்திற் றன்னையறி விப்பா னன்றே. 7

என்னதென்று மியானென்றும் விருப்புற் றென்று மென்னுடலம் பருத்துதென்று மிளைத்து தென்றந், தன்னுடலைத் தானென்று மதிக்கையாலே தன்மாதன்ம மிருவ்னையுந் துணிவாய்த் தேடிப், நின்னுமுட லெடுபபதற்கே கர்த்தாவாகிப் பிறவிவிடாய் கொண்டுமுறை நெஞ்சே கேளாய், நின்னுடலைப் பகுத்தறிந்து வேறாய்க் கண்டு நினறறிவைத் தானாக நேசிப் பாயே. 8

துவக்குமுத லெழுதாதும் விருத்தித் தோங்கித் தொல்லைவினைக் கீடாகத் தோற்றுங் காயங், கவைக்குதவி யற்றபுழு மேச்சற் கூடாங் கஸ்தியுறு மலபூத்திரக கடமென் றெண்ணித், தவத்துடையோ ருடலதளர்நது நழுவா முன்னந் தன்னுடலைப் பகுத்தறிவாற் றள்ளி யேறிப், பவககடலைக் கடப்ப தன்றிப் பிரார்தா ளாகிப் பவக்கடலிற் படிவர்களோ படிநதி டாரே. 9

அன்னைதந்தை துணைவர்கற்றம் பெண்டிர் மக்க ளச்சு மட்டந் தொட்டிமுத்த மாடு மாடு, நன்னிதியங் கன்னலொடு சென்னற்கெல்லா நானெனதென் றலக்கணுற்றுக் கவலைக் கா ளா, யென்னசன்ம மெடுத்த லுததாய் நெஞ்சே கேளாய் யினி யேனுஞ் சுருதியுத்தி நெறியூ டொன்றித், தன்னையின்னா னென்றறிந்தே யதுபோ கித்தாற சமசார துககமெல்லாம் வெளியாங் காணே. 10

வேதாந்த மகாசக்தாமிணி.

ஆணவகா மியமாயை மலமோர் மூன்று மடுத்தறிவைக் கெட்டுக்குமதை யடுக்கப் போமோ, சாணளவுக கேறிவந்தால் முழுத்துக் கப்பாற் றுழ்த்திவிட்டுத் தனக்காளாய்ப் படுத்திக் கொள்ளும், வாணிபாசெய் தொழிலது போற் கருத்தாய் நோக்கி மலமூன்றும் புசிப்பறவே திறப்பா யாகி, லாணவா திமலமறும் பரமானந்த வழதருந்தி வாழ்ந்துசுகித திருக்க லாமே. 11

முத்திபெறும் வழியேது யானு ரென்றன் மூடபவந் தொலையும்வகை யாதோ வென்று, பத்தினியுட னநீடகுருவின சன்னிதானப் பணிவிடைசெய் தொழுக்க முண்டாய ன்சாரித தன்பா, யுய்த்துணர்ந்து நடுவினைக் கணப்போ தேனு முனதுளககண் மாறாமற் பார்த்ததா யானுற, சத்தொடுசித தானந்த வடிவாயெங்குந் தானாகி நின்றபதம் பெறுவ தாமே. 12

தொட்டிடமும் விட்டிடமுஞ் சொல்லிக் காட்டித் தோற்ற மொடுக்கங் களிரண்டும் விரித்துக் காட்டிச், சிட்டருடை பகருவத்தைச் சுற்றிப் பாததே திருவருளைக் கொடுக்க வல்லா னாசானாகு, மிட்டதொரு கட்டளைகங் யெதிறசொல்லாம லின்பதுன்ப மிரண்டினுக்கு மிடங்கொ டாமற், சட்டமுடன் விட்டிட நில நிஷ்டை யோகஞ் சாதிகரு முததமாகள சீடராமே. 13

சாதனமாஞ் சதுட்டயத்தின் விசாரத் தாலே சநதேக முள்ளதெலாந தவற்ப போகும், பேதமறப் பிரமமொன்றே நித்தமென்றும் பிரபஞ்ச மறித்தமென்று மறிந்தா யானு, லாத ரவாய்ப் பரோக்ஷமென்ப ததுவ யாகு மபரோக்ஷக் ஞானமென்ப தியாதோ வென்றும், காதலுடன் சொல்லாமற் சொல்லிக் காட்டுங் காரணதே சிகனருளாற் பெறுவ தாமே. 14

சொற்பனத்தில் மலடிபிள்ளைப் பெற்றாப் போலுஞ் சோரனென்று கட்டையைக்கண் டொளித்தாப் போலுஞ், சற்பமென்று பழுதையைக்கண் டயர்ந்தாப் போலுஞ் சடத்தை மெய்யென்றறிவிழந்தோர் பிராந்தா ளாகுஞ், சொற்பனங்கண் டெழுநதுபொய்யென் றறிந்தாப் போலுஞ் சாரனென்றேன் கட்டையிதென் றறிந்தாப் போலுஞ், சற்பமென்றேன் பழுதையிதென் றறிந்தாப் போலுஞ் சடத்தை மித்தை யென்றறிந்தோன் ஞானி யாமே. 15

மண்ணிடத்திற் றோர் றுகின்ற கடத்தை நீக்கி மண்ணெ ன்று மதித்தறியில் மணனே யாமபோற், றண்ணிடத்திற் றோற் று கிணற் குமிழி தனைத் தண்ணென்று மதித்தறியிற் றண்ணீராம் போற், பொண்ணிடத்திற் றோன்றுகின்ற வுடைமை தண்ணீப் பொண்ணென்று மதித்தறியிற் பொண்ணே யாமபோற், றண்ணி டத்திற் றோன்றுகின்ற சடத்தை நீக்கித் தானென்று மதித்தறி வே சாக்ஷி யாமே.

16

ஒண்ணுகி யொன்றினுக்குள் மூன்றுண் டாகி யொருமூண் டுக் கிருமூன்று யதிலொன றுகளு, விண்ணுகி யொன்றிலொ ன்று யைநதுண் டாகி விரிந்தவைந்தி லொவ்வொன்றுக் கவ்வைந் தாகிப், பெண்ணுகி யாணுகி நானு வாகிப் பிரிந்துலகீ ரேழாகி ப்பிரமாண்ட மாகி, மண்ணுகி மண்ணொடைந்து மாறுமூன்று வந்தவழி யூடொடுங்கி யொன்றாங் காணே.

17

ஆவரணம் விசேஷம் மவித்தை மாயை யவைநான்கும் முக் குணத்திற் செனித்த தாகு, மாவரணம் விசேஷம் மவித்தைமா யை யவைநான்கின காரியங்க ளியாதோ வென்னி, லாவரணம் விசேஷம் மவித்தை மாயை யவைநான்கிற் சிவசீவன் ஜகத்துண் டாகிற், றாவரணம் விசேஷம் மவித்தை மாயை யவைநான்கிற் பெயாசாக்ஷி நீயாங் காணே

18

ஆறாறு தத்துவத்தின் வகையே தென்னி லாக்கையெனூந் தூலமதி லீருமூன் றாகு, மீறாறு குககுமததுக் கிருப தாகு மிய ல்பாண காரணத்தாக கீகாரைத் தாகுந், கூறாறு பூதமைநதுங் கூடக் கூட்டிக் குலவுசிவ தத்துவமென றோது நூலகள், வீறாறு தத்துவங்கள் முப்பத தாறம் வேறுகக கண்டறிவே சாக்ஷி யாமே.

19

என்னுடைமை யென்பூமி யென்வெள்ளமை யென்வீடு யெ ன்வாச லென்றுப் பேபால, யென்னுடல மென்பிராண னிந்தியத் தோ டென்னுடைய மனமபுத்தி முதலா யுள்ள, தன்னுடைய காரியமா யிருககை யாலே யுன்னையின்னா னென்றறியா ததுநீ யல்ல, வன்னுடைய காரியங்க ளனைததும் வேறு யுணர்ந்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே.

20

செவியுடைய கண்மூக்கு நாக்குத் தாழ்வாய் சென்னிகமூத் துகென்னஞ் சிறுநீர் தாரை, குவிமுலைமார் பிடைதுடைதோள்

வயிறு கைகால் குண்டிதொப்புள் தசைநரம்போ டென்பு ரோம, மிவைமுதற்கொண் டெனனதென்றே தன்ன தாகு வியம்பிலு னக் கன்னியமா யிருக்கை யாலே, யவையனைத்துந் தானல்லச் சடமா மென்றே யாய்ந்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 21

அஸ்தியுடன் மாமிசந்தோல் நரம்பு ரோம மைந்துமுனக் கன்னியமா யிருக்கை யாலே, யஸ்தியுடன் மாமிசந்தோல் நரம்பு ரோம மைந்துமுதற் பிருதிவியின் கூற தாகும், அஸ்தியுடன் மாமிசந்தோல் நரம்பு ரோம மைந்தினையு நீயறிவா யதுநீ யல்ல, வஸ்தியுடன் மாமிசந்தோல் நரம்புரோம மைந்தினுக்கு முயர் சாக்ஷி நீயாங் காணே. 22

மூத்திரம்வாய் நீர்வோர்வை யுதிரம் விர்து முதலைந்து மன் னியமா யிருக்கை யாலே, மூத்திரமவாய் நீர்வோர்வை யுதிரம் விர்து முதலைதுஞ் சலத்தினுடை கூற தாகும், மூத்திரமவாய் நீர்வோர்வை யுதிரம் விர்து முதலைது நீயறிவா யதுநீ யல்ல, மூத் திரம்வாய் நீர்வோர்வை யுதிரம் விர்து முதலைதுக குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 23

பசிதாக நித்திரைமை துனஞ்சோம்ப லைதும் பகுத்தறியி ணன்னியமா யிருக்கை யாலே, பசிதாக நித்திரைமை துனஞ்சா ம்ப லைதும் பகுத்தறியி லக்கினியின் கூற தாகும், பசிதாக நித திரைமை துனஞ்சோம்ப லைதும் பகுத்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, பசிதாக நித்திரைமை துனஞ்சோம்ப லைதும் பகுத்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 24

ஓடலிருந் திடலநடததல் படுத்தல் தாண்ட லோரைநது மன்னியமா யிருக்கை யாலே, யோடலிருந் திடலநடததல் படுத் தல் தாண்ட லோரைநது மாருதத்தின் கூற தாகும், மோடலிரு ந் திடலநடததல் படுத்தல் தாண்ட லோரைநது நீயறிவா யதுநீ யல்ல, வோடலிருந் திடலநடததல் படுத்தல் தாண்ட லோரை ந்துக் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 25

இராகமொடு மோகம்வெட்கம் பயந்து வேஷ மிவையெந்து மன்னியமா யிருக்கை யாலே, இராகமொடு மோகம்வெட்கம் பயந்து வேஷ மிவையெந்து ககனத்தின் கூற தாகு, மிராக மொடு மோகவெட்கம் பயந்து வேஷ மிவையெந்தும் நீயறிவா

வேதாந்த மக்களித்தாமணி.

யதூரீயல்ல, இராகமொடு மோகம்வெட்கம் பயந்து வேடி மிவை
யைந்துக் குயர்ச்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 26

தசைநரம்பு துவககுமயி ரென்பு வாய்நீர் தன்னெடுசுக் கி
லங்குறுதி சிறுநீர் வோவை, பசிதாக மைதுனங்கண் ணுறக்க
ஞ் சோம்பல படுத்தலிருந் திடல்நடத்த லோடல் தாண்டல்,
திசைபுகழு மிராகமொடு மோகம் வெட்கந் துவேடிமச்ச மிவ்
வகைக ளிருபத் தைநது, மிசைபெறுமைம் பூதபஞ்சீ கரண
தூல மெனுமுடலுக் குயர்ச்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 27

தூலவுட நீயல்ல வென்று போனாற் றெந்தசட் பாவவிகா
ரங்க ளேது, தூலவுட நீயல்ல வென்று போனாற் றெந்தமா
மானாபி மானமேது, தூலவுட நீயல்ல வென்று போனாற் றெ
ந்தகுல கோத்திரவன் னாதி யேது, தூலவுட நீயல்ல வென்று
போனாற் றெந்தாதிக் குயர்ச்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 28

தேகாதிப் பிரபஞ்ச நாம ரூபந் தேர்ந்தறியி லன்னியமா யி
ருக்கை யாலே, தேகாதிப் பிரபஞ்ச நாம ரூபந் தேர்ந்தறியிற்
பூதமைநதின் கூற தாகுந், தேகாதிப் பிரபஞ்ச நாம ரூபந் தேர்
ந்தறியில் நீயறிவா யதூரீ யல்லத, தேகாதிப் பிரபஞ்ச நாம ரூ
பந் தேர்ந்தறியு முயர்ச்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 29

அணுத்திரண காட்டமுத லண்ட பிண்ட மகண்டமெங்கு
மன்னியமா யிருக்கை யாலே, அணுத்திரண காட்டமுத லண்ட
பிண்ட மகண்டமெங்கும் பூதமைநதின் கூற தாகு, மணுத்தி
ரண காட்டமுத லண்ட பிண்ட மகண்டமெங்கும் நீயறிவா
யதூரீ யல்ல, லணுத்திரண காட்டமுத லண்ட பிண்ட மகண்ட
மெங்கும் யுயர்ச்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 30

சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சார்ந்தறியி லன்னி
யமா யிருக்கை யாலே, சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியி லின்றதுவே பஞ்ச பூதஞ், சமட்டியாந் தூலசரீ
ரத்தை நன்றாய்ச் சாரநதறியில் நீயறிவா யதூரீ யல்ல, சமட்டி
யாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சாரநதறியு முயர்ச்சாக்ஷி நீயாங்
காணே. 31

பிருதிநியப் புடன்றேயு வாயுவா காசப் பிரிவைந்து மன்
னியமா யிருக்கை யாலே, பிருதிநியப் புடன்றேயு வாயுவா கா

வேதாந்த மகாசிதாமனி.

சப் பிரிவைந்துஞ் சூக்கபூ தங்க ளாகும், பிருதிவியப் புடன்றேயு
வாயுவா காசப் பிரிவைநது நீயறிவா யதுநீ யல்லப், பிருதிவியப்
புடன்றேயு வாயுவா காசப் பிரிவைநதுக் குயர்சாக்ஷி நீயாங்
காணே.

32

ஞானமுடன் சுரோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்குமுனக்
கன்னியமா யிருக்கை யாலே, ஞானமுடன் சுரோத்திரஞ் சமா
னன் வாக்கு நான்குமுதற் சப்தமதின் குணம தாகும், ஞான
முடன் சுரோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்கினையு நீயறிவா
யதுநீ யல்ல, ஞானமுடன் சுரோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்
கினுக்கு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே.

33

மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதத்தறியி
லன்னியமா யிருக்கை யாலே, மனதுதொக்கு வியானனுடன்
பாணி நான்கு மதித்தறியிற் பரிசமதின் குணம தாகு, மனது
தொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதித்தறியில் நீயறிவா
யதுநீ யல்ல, மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதி
த்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே

34

புத்திசட்ச வுதானனுடன் பாத நான்கும் புகன்றறியி
லன்னியமா யிருக்கை யாலே, புத்திசட்ச வுதானனுடன் பா
த நான்கும் புகன்றறியில் ரூபமதின் குணம தாகும், புத்திசட்ச
ச வுதானனுடன் பாத நான்கும் புகன்றறியில் நீயறிவா யதுநீ
யல்ல, புத்திசட்ச வுதானனுடன் பாத நான்கும் புகன்றறியு
முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே

35

சித்தமொடு சிங்ஞுவை யபானன் குய்யஞ் செறிநான்கு மன்
னியமா யிருக்கை யாலே, சித்தமொடு சிங்ஞுவை யபானன் குய்
யஞ் செறிநான்கு மிரத்தமதின் குணம தாகும், சித்தமொடு சிங்
ஞுவை யபானன் குய்யஞ் செறிநான்கு நீயறிவா யதுநீ யல்ல,
சித்தமொடு சிங்ஞுவை யபானன் குய்யஞ் செறிநான்குக் குயர்
சாக்ஷி நீயாங் காணே.

36

ஆங்கார மாக்கிராணங் குதம் பிராண னவைநான்கு மன்
னியமா யிருக்கை யாலே, யாங்கார மாக்கிராணங் குதம் பிராண
னவைநான்குங் கந்தமதின் குணம தாகு, மாங்கார மாக்கிரா
ணங் குதம் பிராண னவைநான்கு* நீயறிவா யதுநீ யல்ல, வாங்

வேதாந்த மங்கசுந்தாமணி.

கார மாக்கிராணங் குதம் பிராண னவைநான்குக் குயர்சாக்ஷி
நீயாங் காணே. 37

சோத்திரஞா னஞ்சமானன் வியானன் வாக்குத் தொக்கு
மனம் புத்திசட்ச வுதானன் பாணி, தேற்றுசித்த மாங்கார
மபாணன் பாதஞ் சிவடிவையாக் கிராணங்குதம் பிராணன் குய்
யஞ், சாற்றயிவை யைநான்கு மியாதோ வென்னிற் றன்மாத்
திரா பஞ்சகத்தின் குணமென் றாகு மேற்றவபஞ் சிகிருத சூக்கு
மபூத மெனுமுடலுக் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 38

சூக்கவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றொந்தபலா பலப
சியா திகடா னேது, சூக்கவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றொ
ந்தமாஞ் சத்தவச னாதி யேது, சூக்கவுட னீயல்ல வென்று போ
னாற் றொந்தசாஞ் சல்லியரா காதி யேது, சூக்கவுட னீயல்ல
வென்று போனாற் றொந்தங்கட் குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 39

சர்வவிந் திரியகர ணம்பி ராணன் சார்ந்தறியி லன்னியமா
யிருக்கை யாலே, சாவவிந் திரியன் கரணம் பிராணன் சார்ந்த
றியின் மாத்திரையே யீன்ற தாகும், சர்வவிந் திரியங் கரணம்
பிராணன் சாரதறியில நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சர்வவிந் திரியங்
கரணம் பிராணன் சார்ந்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 40

சமட்டியாஞ் சக்கும சரீரந தன்னைச் சார்ந்தறியி லன்னி
யமா யிருக்கை யாலே, சமட்டியாஞ் சூக்கும சரீரந் தன்னைச்
சார்ந்தறியி லீன்றதுவே சூக்க பூதம், சமட்டியாஞ் சூக்கும
சரீரந் தன்னைச் சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்லச், சமட்டி
யாஞ் சூக்கும சரீரந் தன்னைச் சாரதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங்
காணே. 41

சத்தபரி சமுருவ மிரத கந்தந் தானேந்து மன்னியமா யிரு
க்கை யாலே, சத்தபரி சமுருவ மிரதகந்தந் தானேந்து விசேஷ
பசத்தி யாகுஞ், சத்தபரி சமுருவ மிரத கந்தந் தனுமூல நீயறி
வா யதுநீ யல்ல, சத்தபரி சமுருவ மிரத கந்தந் தானேந்துக் குய
ர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 42

மூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றுரண்மேவு மறிவறி
யா மைகடா னேது, மூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றுர
ண்பிரிய மோதபிர மோத மேது, மூலவுட னீயல்ல வென்று

போனால் முரண்மூட சடகுனியந்தா மேது, மூலவுட னீயல்ல வென்று போனால் முரணாகி குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 43

சமட்டிகா ரணசரீ ரததை நன்றாய்ச் சார்ந்தறியி லன்னிய மா யிருக்கை யாலே, சமட்டிகா ரணசரீ ரததை நன்றாய்ச் சார் நதறியில் விசேஷப மீன்ற தாகும், சமட்டிகா ரணச ரீரத்தை நன்றாய்ச் சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சமட்டிகா ரண சரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சார்ந்தறியு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே.

ஆறறு தத்துவமும் பெருக்கிப் பராக்கி லவையனைத்தும் பிரமாண்ட மாகி நிற்கும், பூரண பிரமாண்டந தனைப்போதிக் கிற பொருவிலதாம விசேஷபத் தொடுங்கிப் போகும், வாரூன விசேஷப சத்தி தானும் வலிதான பிரகிருதிக குள்ளாய நிற்கும், வேறூன பிரகிருதி நித்த சுதத விபுவான பிரமததோ டொன் றிப் போமே. 45

தானாகி நின்றிலங்கு மொன்றுக் குள்ளே சராசரமெல் லாந் தோன்றி யொடுங்கிப் போகும், தானாகி நின்றிலங்கு மொன்றை விட்டார் சராமரணத் துவநதனையைத் தள்ள மாட்டாய், தானு கி நின்றிலங்கு மொன்றை பறறிச சறகுருவின சன்னிதியிற் கா த்தா யானா, தானாகி நின்றிலங்கு மொன்றோ டொன்றித் தற் சாக்ஷி தானாகி வாழ்க லாமே. 46

கோசமைந்து மொவ்வொன்றாய்ப் பிரித்து வேறாய்க் குறித் தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, கோசமைந்து மொவ்வொ ன்றாய்ப் பிரித்து வேறாய்க் குறித்தறியில் விசேஷப மீன்ற தாகும், கோசமைந்து மொவ்வொன்றாய்ப் பிரித்து வேறாய்க் குறித்தறி யில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, கோசமைந்து மொவ்வொன்றாய்ப் பிரி த்து வேறாய்க் குறித்தறியு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே 47

அனனமய மென்பதுவே தூல தேக மாகுமினிப் பிராண மய மனோம யத்தோ, மின்னியவிஞ்ஞானமயத் துடனும் மூன்று முற்ற தொரு சூக்குமசரீர மாகும், பின்னமுறு மானந்த கோச மொன்றும் பெருக்கியகா ரணதேக மென்பா மேலோர், பன்ன ரிய வுடல் மூன்றுங் கோச மைந்தம பகுத்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 48

காரணசூக் குமதூல தேக மூன்றுங் கண்டறியி லன்னிய மா யிருக்கை யாலே, காரணசூக் குமதூல தேக மூன்றுங் கண் 55

வேதாந்த மகாசித்தாமனி.

டறியில் விசேஷப் மீன்ற தாகும், காரணஞ் குமதுல தேக மூன் றுங் கண்டறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, காரணஞ் குமதுல தேக மூன்றுங் கண்டறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 49

சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சமுத்தி யவத்தை மூன்றுஞ் சார்ந் தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சமு த்தி யவத்தை மூன்றுஞ் சார்ந்தறியில் விசுவாதி தொழில தாகு ஞ், சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சமுத்தி யவத்தை மூன்றுஞ் சார்ந் தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சமுத்தி யவத்தை மூன்றும சார்ந்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 50

விசுவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிக்கி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, விசுவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிக் கில் ராசதத்திற் செனித்த தாகும், விசுவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிக்கில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, விசுவதை சதபி ராக் ஞனை நன்றாய் விசாரிக்கு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 51

இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானி யாதியிவையன்றேற் புண் ணியபா வாதி யிலலை, இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானி யாதி யிவையன்றேற் சுவாககநர காதி யில்லை, இவ்வுடல்க ளவத்தை யபி மானியாதி யிவையன்றேற் பந்தமோ கூங்க ளில்லை, இவ்வு டல்க ளவத்தை யபி மானியாதி யிவையன்னுக குயர்சாக்ஷி நீயா ன் காணே. 52

விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கி லன்னி யமா யிருக்கை யாலே, விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கின் முக்குணத்தின் செனித்த தாகும், விராட்டாதி சரீ ரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, விரா ட்டாதி சரீரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கி னுயர்சாக்ஷி நீயா ன் காணே. 53

சிருஷ்டித்தி சங்கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியி லன் னியமா யிருக்கை யாலே, சிருஷ்டித்தி சங்கார வவத்தை மூன் றுந் தேர்ந்தறியிற் பிரமாதி தொழில தாகுஞ், சிருஷ்டித்தி சங் கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சிருஷ்டித்தி சங்கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியு முயர் சாக்ஷி நீயாங் காணே. 54

பிரமனெடு விஷ்ணுருத் திரண யூன்றிப் பிரித்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, பிரமனெடு விஷ்ணுருத் திரண யூன்றிப் பிரித்தறியிற் சத்துவமேயீனற தாகும், பிரமனெடு 'விஷ்ணுருத் திரண யூன்றிப் பிரித்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, பிரமனெடு விஷ்ணுருத் திரண யூன்றிப் பிரித்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே.

55

விராட்டாதி யவத்தையபி மானி யீரூய் வேறதனான் முக்கி பசட் குணங்க ளில்லை, விராட்டாதி யவத்தையபி மானி யீரூய் வேறதனாற் பிரபுத்துவ வலியே யில்லை, விராட்டாதி யவத்தையபி மானி யீரூய வேறதனா லட்டகுணங் களுமே யில்லை, விராட்டாதி யவத்தையபி மானி யீரூய வேறதனா லுயாசாக்ஷி நீயாங் காணே.

56

சீவனீ சுரன்சுகத் திம்மூன் றநதான் நேர்நதறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, சீவனீ சுரன்சுகத் திம்மூன் றநதான் நேர்நதறியின் முககுணத்திற் செனித்த தாகும், சீவனீ சுரன்சுகத் திம்மூன் றநதான் நேர்நதறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சீவனீ சுரன்சுகத் திம்மூன் றநதான் நேர்நதறியு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே.

57

சத்துவமொடு ரசதமோ குணங்கண் மூன்றுஞ் சார்நதறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, சத்துவமொடு ரசதமோ குணங்கண் மூன்றுஞ் சார்நதறியிற் பிரகருதி யீனற தாகுஞ், சத்துவமொடு ரசதமோ குணங்கண் மூன்றுஞ் சார்நதறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சத்துவமொடு ரசதமோ குணங்கண் மூன்றுஞ் சார்நதறியு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே.

58

ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதி யைத்தா னாயுங்கா லுன்னிடமா யிருக்கை யாலே, ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதி யைத்தா னாயுங்கா லுன்னிடத்தே விவாத்த மாகும், ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதி யைத்தா னாயுங்கால் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதியைத்தா னாய்நதறியு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே.

ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதி யோடே யானதிரி குணமகத் துவமாங் காரம், ஆதியாம் மாத்திரையும் பஞ்ச பூத மானசர ஶமுதலாய் மற்று மெல்லாம், ஆதியாம் மப்பதனைத் தவிர

வேறு யானதிரை நுரைதிவலை குமிழி யில்லை, ஆதியாம் பிரமமா முன்னின் வேறு யானவைக ளனுவுமில்லை யெல்லா நீயே. 60

பழுதையா டகமதிலே செனித்த தான பணிமகுட கேயூர குண்ட லாதி, பழுதையா டகமதனைத் தவிரவேறே பார்தனிலே யீதுபோற் செனியா நின்ற, பழுதிலறி வுண்மையா னந்த நித்த பரிபூர ணபிரம சொருபந தனனிற, பழுதுளவாஞ் சீவே சுர சகததும் பரிபூர ணபிரம மாசூந தானே 61

நித்தியமே கம்பூரணம பரமா னந்த நிமலகே வலபரதத் துவசத் தாராததஞ், சுததபரப் பிரமம விச சின்ன சீவ சுயந்தூரிய கூடதத சாக்ஷி ிப்பாதஞ், சத்தியசஞ் சலரகித ரிட்பிர பஞ்சஞ் சருவசமஞ் சாந்தசூக குமமே முததம், புத்தநிதா னந்தத்வ விபுவான மாரீ புத்திரனே நீயதுவா யாகு வாயே. 62

நிர்க்குண னந்தபரப பிரம நானே நிருலேப சகசீவ பாமு நானே, நிாதத்தோட வபபிரமே யனுமே நானே நிருபத்திர வச ரீர தானு நானே, நிாசசமபந தனசலன னனுவு நானே நிரிந் திரிய வப பிராண சிவனு நானே, நிாசசீவ நிருவிகா ரமும்நானே நிர்விடய வகண்டமெலாம் நானே நானே. 63

ஆவியுடல் பொருள்மூன்றந தத்த மென்றே யருட்குரு வின் சன்னிதியிற் சித்த மாக, மேவியளித் தறிவுண்மைப் பொ ருளைப் பற்றி, மெய்ததவத்தின் மிககோராய் நிற்கு நல்லோர், பாவையரோ டில்லறததில் வாழ்ந்திட் டாலும் பரிவினொடு துற வறத்தோ டிருந்திட் டாலும், பூவுலகி லொட்டியுமொட் டாமல் வேறாய்ப் புளியோடு பழம்போலொத திருப்பப் தாமே. 64

இசசைசயற்றோர்க கின்பமில்லைத் துன்ப மில்லை யிருவினை யோ டிரவுமில்லை பகலு மில்லைக், குட்சிதனக கிராதேடித் திரிவ திலலைக் குறைவுமில்லை நிறைவுமில்லைக் குலமோ வில்லை, சட் சமய வாதமில்லைப் பேத மில்லைச் சங்கற்ப விகற்பமில்லைத் தா னே தானு, யச்சமறச சுகித்திருக்குஞ் சிசுவைப் போல வானந்த வினையாட்டோ டிருப்பப் தாமே. 65

நாடறிந்த பார்ப்பார்க்குப் பூண நூல்கள் நமொர்பி லிருந் தாலென் னிருக்காட் டாலென், வீடறிந்த பார்ப்பார்க்குத் திரு வே டங்கள் மேனிதனி லிருந்தாலென் னிருக்காட் டாலென்,

பாடறிந்து பாடுபட்டாப் பலனுண் டாகும் பாடறியார் தங்கு
ளுக்கே கெடென் றுப்போல், கூடறிந்து குடியிருந்தே சுகிக்கா
ர்க் கெல்லாங் கூற்றன்வந்து பிடித்தீடித்ததுக கொல்வா னன்றே.

பத்துலக்ஷங் கோடிநன்னூ லாய்ந்தா லென்னப் பாரடங்க
வலம்புரியாய்ச் சூழ்ந்தா லென்ன, வததைவிட்டே யிததைகொ
ளையென்றுப் போல வாரணததுட் பொருளையன்றே வறிய வே
ண்டெ, தத்துவத்தை நிதந்திததம் பற்றிப் பாரத்துத தன்னையி
ன்னு னென்றறிந்தே பந்த நீங்கி, யததுவிதந தானுகி நிற்பா
யாகி லழியாத வீட்டினபம் பெருகுந தானே. 67

மந்திரங் காற்பங்கு மதிமுக் காற்பங்கு வந்தடுத்தால் மா
தவத்தோர தங்கட் கெல்லாம், சந்திரனுஞ் சூரியனும நேரிட்
டாப்போற் றறசொருபப பிரகாசம் வெளிபாய்த் தோன்று,
மெந்திரங்க ளெழுதிவைத்துப் பூசிட தெனன வெண்ணிறந்த
னால்கள்முறறும வாசிட தெனன, தந்திரததாற் றன்னையன்ற
யறிய வேண்டெ தனையறிந்தாற் றலைவனையு மறிய லாமே. 68

இல்லாத மாயைதனை யுண்டென் றெண்ணியிருவினையைப்
புரிந்தவலநெறியே நின்று, செல்லாத காசதுபோல் நானு பேதச்
சென்னவா ரிதியிலுமுன் றலைவ தெலலாம், பொல்லாத மனத்
தினுடைச் செயலென் றெண்ணிப் பொருந்தறியாக கிப்புவி
ற் பலனே தென்றற, கல்லான நெஞ்சுடைய நமன்கைப பட்டுக்
கலங்குவதே கைகண்ட பலனு மன்றே. 69

இச்சைகட்கு வித்தான மனத்தைப் பற்றி யிழுத்துவந்து
மூலத்தில் நிறுத்திக் கொண்டு, வெச்சரிககை யாகநிததம் லயிக்
கப் பாரு வெண்ணரிய கன்மமெல்லாம் வெண்ணீ ருரு, நிச்சயி
த்துப் பாராம லுண்டித் தியா னீணிலததிற பாஷாண்டர் வேட
ம் பூண்டே, பிச்சையெடுத துண்டாலும பிறப்புப் போமோ பெ
ந்தம் விட்டோர்க் கருள்வீடு பெருகுந தானே. 70

வேதாந்த மகாசக்தாமணி.

வி லே வ க சூ டா ம ணி.

சீவருக் கிங்கு மாந்தர் சென்மமே யரிதா மத்தின்
மேவுதற் கரிதா மாண்மை மேவினு மறையோன் றன்மை
யாவதற் கரிதா மத்தை யடைகினும் வேதந தானே
யோவலற் றோது மார்க்க மொன்றுவ தரிய தாகும். 1

அத்தினும் வித்து வானு யமைவதிங் கரிதா மத்தின்
வித்தர வான்மா னுனம விவேகமெத் தரிதே யததின்
சுத்தமா ஞான மறறே சொரூபமாய் நிற்கு முத்தி
புத்திசே ரனநத சன்மப புண்ணிய மனறி யெய்தா. 2

பேசிய வடைவா யாவும் பெற்றிட வொணுத தேனு
மீசனல் லருளி னூல யிசைவதா யருமை யான
மாசிலா மதுடத் தன்மை மனனிய முழுட்சுத தன்மை
தேசிக ராசன் சேவைத திறமையிம மூன்றும போதும். 3

எத்திற வேது வாலோ வெய்தியு மதுடத தேக
மத்திலு மார ணூர்த்த மறிவதற் கேது வாச
வொததவான் மையை யடைநது முண்மைபா முத்தி சேர
வெத்தனஞ் செய்யா மூட னென்றுமான் மாவைக் கொன்றோன்.

அருமையா மதுடத் தேக மடைநததி லாண்மை தன்னை
மருவியும் யாவன றுன்சோ மாசிலாப பயனை வேண்டித்
தாணியின் முயன்றி டர்மற றவிருவ னவனை யன்றி
யொருவனு மூட னுண்டோ வுளளவா றோருங் காலை. 5

ஓதிய பலவா னூலை யொழுங்குறப படித்து மென்ன
திதிலாத் தேவர் தமமைத தினமுமாச சிதது மென்ன
நீதியாக கன்ம மியாவு நிததமுஞ் செய்து மென்ன
கோதிலாத் தேவர் தமமைக குறிததுபா சிதது மென்ன. 6

நதலா லின்ன மிங்கு னெத்தனை யியற்றி யென்ன
வாதியாம் பரசி வைக்கிய மறிநதிடு மறிவா லன்றி
யோதொணுக் கற்ப கோடி யுற்றகா லத்தி னாலுங்
கோதிலா முத்தி சித்தி கூடுவ தென்று மில்லை. 7

ஆகையால் வித்து வானு னமலமா முத்தி சேர
வாசிய சுகலி ருப்பம் வரையற விடுத்து மேலோ

ஐகின நல்லா சாணை யடைந்தவ னுபதே சித்த
வேகமாம் பொருளிற சித்த மிருத்தியே முயல வேண்டும். 8

அனிசமிப் பவமாம் பவ்வ மழிநதிந் தன்னைத் தானே
இனியயோ கததி னாலே யெய்திய சொரூப ஞான
மெனுமகா நாவாய் கொண்டே யிப்பவ வாரி ரின்றுங்
கனபரப் பிரம மாகுங் கரையின்மே லேற்ற வேண்டும். 9

தீதிலா வதிகா ரிக்குத் திரவிசா ரததி னாலே
கோதிலா ஞான சித்தி கூடிஞ் செவ்வி தாக
வேதமி றேசங் கால மீசனல் லருளே யாதி
யோதிய ஞானஞ் சேர வுறுதுணைக் காரணந் தான். 10

ஆதலா லானம ரூப மற்பவச் சித்த தீரன்
காதரீர் பிரம விததாய்க் கருணைவா ரிதியா மாசான்
பாதமே யனாச ரித்துப் பரமமா மான்மாத் தன்னின்
கோதிலா நல்வி சாரங் குறைவறச் செய்ய வேண்டும். 11

மேதையின் மிக்கோ ஐகி மிகுநதுள சாரா சாரம்
யாதுமே கூட்டத் தளள வியல்புறஞ் சதுர ஐகி
யேதமி னூலு ரைதத விலக்கண மியாவும் பெற்றோ
னதியா மான்ம வித்தைக் கதிகாரி யாவ னன்றே. 12

உத்தம விவேகி யாகி யுள்ளுற விரக்த ஐகி
ரித்தமுஞ் சாந்தி யாதி ரினமலக் குணரி றைநத
வுத்தம முழுட்ச வுககே யுண்மையாம வத்துத தன்னின்
யுத்தம விசாரஞ் செய்ய யோக்கியத் தன்மை யுண்டால் 13

சுத்தவே தாந்த னூலுஞ் சூக்குமக் குரவன் சொல்லுஞ்
சத்திய மென்ப தாகச் சார்ந்திடு நிசச யத்தை
வத்துவின் சாட்சாத் காரம வருவதற் கேது வான [தோர்.
வுத்தமச் சிரத்தை யென்றே யுரைபப ருண்மையை யுணர்ந்

முத்தியி னேது வாக மொழியுபா யங்க ளுக்குட்
பத்தியே மிகவு மேலாய்ப் பகரலா மஃதே தென்னி
னித்தமுஞ் சொச்சொ ரூப நிகழ்த்திய வனுசந் தானம்
பத்திதா னுகு மென்றே பகருவர் பரமு ணர்ந்தோர். 15

ஓதுசா' தனசம் பத்தி யுள்ளவா றற்ற தீரன்
 தீதிலா வான்ம ரூபந திகழுவே யுணர் வேண்டி
 யாதுமே யுணர்ந்து தன்னை பெய்தி ன்னா பவபந் தத்தைக்
 கோதறத் தீரப்போ னுன குருவிடைச செல்ல வேண்மும். 16

சுருதியே முதன்மா னத்தாற சொல்லிய தனுட்டா னித்துப்
 பரவிய பாவ மற்றுப பற்றெலா மறறே னுகிப்
 பிரமவித் தாகி யந்தப் பிரமமே சார்த்து காட்டம்
 மருவிடா வன்னி போல மாசறச சாந்த னுகி. 17

காரண மியாது மின்றிக கருணைவா ரிதியே யாகிப்
 பாரினிற் றனனைப பற்றிப பணிநதசா துகக ளுக்குப்
 பூரணப் பந்து வாகிப பொருநதிர வாசான் றனனைச்
 சேரலுற் றன்பி னோடே சீடனெ ஷிக்க வேண்மும். 18

பத்தியால வணங்கிச செய்த பலவிதச சேவை யாலே
 மெத்தவுந தன்னி டத்தின மெய்யருண் மேவா நின்ற
 யுத்தமக் குருவை நோக்கி யுணர்வேண டியதை யெல்லாம்
 புத்திமா னுன சீடன் போற்றி ய வினவ வேண்மும். 19

படர்ந்ததீ வினையே யாகும் பவனன லுலர்த்தப் பட்டுக்
 கடந்திடாப் பவமே யாகுங் கானவன் னியினால் வெம்பித்
 தொடர்ந்ததீ தியின னீயே துணையென நம்பு மென்னை
 முடிந்திடா மரண மாதி முடிவுறச் செய்து காப்பாய். 20

பிரமவின் பாது பூதி பெற்றதாற் சீத மாகி
 நிருமல மாகித் தூய்தாய் நின்முகக் கலச நின்று
 வருவதாய்ச சுகமே செய்யும் வாக்கியச் சதையி னாலே
 விரிபவக் கானத் தீயால் வெதுமபிய வெனைந னைப்பாய். 21

இப்பவச் சிந்து தன்னை யெவ்வித மியான் கடப்பே
 நெப்படி யிங்கு பாய மேதுதான் கதியெ னக்கா
 மிப்படி பென்றி வற்றை யெவளவு முணர்கி லேனியா
 னப்பனே யருளா லிந்த வரநதைதீர்த் தென்னை யாள்வாய். 22

வித்துவா னுன மைநதா வெருளுறே லினியு னக்குச்
 சத்தமாய்க் கேடே யில்லைச் சுழல்பவக் கடல் கடக்க
 வுத்தம வுபாய முண்டிங் கூனமி லெதிகள் முன்ன
 மெத்தினு லிவைக டந்தா ரின்றுனக் கதை யிசைப்பாம். 23

வித்தரப் பவப யத்தை விரைவிலே நாசஞ் செய்யச்
சத்திசே ரோரு பாயஞ் சகத்தினின் மேலா யுண்டு
புத்திர வதனு னீயும் புகல்பவக் கடல கடநது
நிததமும் பரமா னநத நிலைமையை நண்ணி கிறபாய். 24

சுத்தவே தாந்த நூலிற் சொல்லிய பொருள் கடம்மி
னுத்தம விசாரத் தாலே யுதித்திடு முண்மை ஞானம
புத்திர வவற்றி னாலே பொருந்திய பவதன் பங்க
ளித்தனை யேனு மின்றி யிறந்திடு மிங்குத் தானே. 25

மன்னிய சிரத்தை பக்தி மாசிலாத் தியானம யோகம்
பன்னிய முழுட்சு வுக்குப் பரமமா முததி சேரத்
துன்னிய வேது வென்றே த களிலா வேதந் தானே
பன்னுவ தாலி வற்றைப பற்றினோர் பந்தம பற்றார். 26

உன்னிய சிரத்தை யாதி யுத்தம சாத னத்தை
மன்னியே நிலைமை யாக மாசறச சாதிப் போர்க்கே
வின்னவென் றுணர வொண்ணு வியலபுறு மவித்தை செய்த
பின்னமார் தேக பந்தம பெயாநதிடும் பின்னுங் கேளாய். 27

ஊனமில் பரமான் மாவா முன்றனக கஞ்ஞா னத்தா
னீனமா யனான்ம பந்த மிசைந்ததா லிசசம் சார
மானதிவ் வான்மா னான்ம வருவிவே கதது தித்த
ஞானமாங் கனவி மூலாஞ் ஞானகா ரியமெ ரிக்கும. 28

ஏதுதான் பந்த மாகு மெவ்வித மீது வந்த
தேதுதா னிருப்பி தற்கா மெவ்வித மீது வந்த
மேதுதா னான்மா வாகு மேதனா மாவு மாகு
மேதுதா னான்மா னான்ம வியலபுணா விவேகஞ் சொல்வாய். 29

ஈதுகேட் டாசான் சொல்வா னிவவவித் தைரீனூல் வந்த
வேதமாம் பந்தம் விட்டிங் கேகசிற பிரம மாகச்
சாதுவே யிருப்ப விச்சை சாரலாற் றன்னி யன்னி
நீதொழி லியாவுஞ் செய்தோ னின்குலந தூய்தே நின்னூல். 30

தந்தைகொள் ருணத்தைத் தீர்த்துத் தளர்வறச் செய்வ தற்கு
வந்ததன் மைந்த ராதி வையகந தன்னி லுண்டு
சிரதைசேர் பந்தந தன்னைச சீக்கிரஞ் சிதைப்ப தற்குப்
பந்துவாய்த் தன்னை யன்றிப் பாரினி லாரு மில்லை. 31

சென்னிசேர் பார மாதி செய்ததுன் பம்விடுக்க
வன்னிய நுலகி லுண்டிங் கடைந்ததன் பசியே யாதி
தன்னினால் வந்த துன்பந் தவிர்த்திடத் தன்னை யல்லா
வன்னிய ரில்லைப் பந்த மகற்றலு மிந்த வாறே. 32

பரவிய மருந்தை யுண்டு பத்தியஞ் செய்வோ னுக்கே
யரியனே பிணிக ணீங்கு மனறிமற் றுருளு செய்த
கருமம்மா தொன்றி னாலுங் கருதிய பிணிக ணீங்கா
வுரவிய புந்த நீக்க முரைத்தவந் நீதி போலாம. 33

ஞானநல் விழியாற நன்னு னற்பொரு ளுணர வேண்டு
மேனையோர் ஞானி யைக்கொண் டிப்பொரு ளுணர வொண்ணு
தீனமற் றனது கண்ணு லீந்துவை யுணர்வ தன்றி
மேனையா தொன்றி னாலு மிந்துவை யுணர் லாமோ. 34

ஒங்கிய பரீ வைக்கிய முணாந்திடு முணாவா லன்றிச
சாங்கிய மதத்தி னாலு சார்திடு மியோகத தாலும்
வீங்கிய கனமத தாலும வேறுபா சனையி னாலு
மோங்கிய முததிப பேரறை யொன்றுவ தென்று மில்லை. 35

ஆதலால் மன மயக்க மடைவதற் கேது வான
காதலசெய் சபத சாலக கானகந் தனனை விட்டுத்
தீதிலாப பிரம விததான தேசிகன றன்பால சென்றிங்
கேதமில் பிரமந் தனனை யிலங்கவே யுணர் வேண்டும். 36

பரவுமஞ் ஞான மாகும் பாம்பிறை கடிக்கப் பட்டோர்க்
கருமையாம பிரம ஞான மாகிய மருந்தை யன்றி
மருவிய மறைக ளாலென் மற்றுள நூல்க ளாலென்
பரவியு மருதி னாலென் பகருமந் திரங்க ளாலென். 37

திருசிய நாசந் தன்னைத் திறமுறச செய்தி டாமற்
பிரமமா மான்ம ரூபம் பிறங்கவே யுணர்ந்தி டாமற்
பரமமே நானென் றோதும பகரன்மாத் திரமே யான
வுரையினுற் பிரம மாக வொன்றிடு முததி யுண்டோ. 38

ஆதலால் விவேகி யானோ ரன்னத்துபா யத்தி னாலுங்
தீதிலாத் தற்சொ ரூபந் தெரிந்துபந் தம்வி டுக்க
நீதியாய்த் தாங்க டாமே வித்தமு முயல வேண்டும்
மோதுரோ காதி நீக்க முயன்றிடு நீதியே போல். 39

புரிந்தவிவ் வினவ லுக்குப் பொருந்திய வுத்த ரத்தைப்
பரிந்துநா மின் றுனக்குப் பகருவம பவபந தத்தால
வருந்திய நீயி வற்றை மனத்தினை காககிரத் தோடு
புருந்துகே ளிவற்றார் பநத மீதுதா னுடனே நீங்கும். 40

புத்திமா னுன மைநதா பூரண முததி சேர
நித்தமில் லாத தான நிகிலமாம பொருள்க ணின் று
மெத்தவும் விரதி தன்னை மேவுதன் முன்ன ரேது
சித்தமார சாந்தி தாநதி திதிட்சையும பின்ன ரேது. 41

பின்புதன் கன்ம மியாவும் பேணியே துறப்ப தேது
பின்பு வேதாநத வாதுதம பிறங்கவே கேட்ட லேது
பின்புதான் கேட்ட வாததம பிரித்துணா மன்ன மேது
பின்பிடை விடாம லென்றும் பேணிய திபான மேது. 42

சத்தியநிரா விகற்ப மசச மாதியா லமைவ தான
வத்துவின சாடசாத கார வலியினாபரமா நைத
முத்தியை யிவவி டத்தே முழுடசுதான பெற்று நிற்ப
னுத்தம முத்தி சேரு மொழுங்குதே யுண்மையீதே. 43

விரிவுறு மான்மா னுனம விவேகமியா துறுகி யாக
வரியனே யின் று நினன லறிந்திடத் தக்க தத்தை
யுரைசெயக் கேட்டு நனற யுளத்தினுட் டரிய வற்றிற்
புரையனான் மாவை முன்னம புகலுவாம பொருந்திக் கேளாய்.

மசசைமே தச வெலுமபு மாமிச முதிரகு சாம
மிச்சைசெய் சுக்கி லமமிவ வேழுதா துக்க னூற்றிவ்
வுசசமாரு சிரசு பாத முருகை முதுகு மாபென்
றிசசட வங்கோ பாங்க மியாவையு மிசைநத தாகி. 45

இயானென தென்ன வெங்கு மியாவரு மறிவ தாகி
யீனமா மோக மெல்லா மிருப்பதற கிடமே யான
ஜனமா மிவ்வு டம்பே யொன்றிய தூல தேக
மானதென் றுரைப்பா மைநதா வகிலமு மறிந்த மேலோர். 46

சுத்திய வான மாதிர சூக்குமப் பஞ்ச பூதம
புத்திர வொன்றி லொன்று புகுநது பஞ்சீ கரித்து
மெத்தவுந் தூல மாகி மேவிய தூல வாககைக்
கொத்தகா ரணம தாக வொன்றிடு மறறுங் கேளாய். 47

மருவிய பஞ்ச பூத மாத்திரை யைந்து மெங்கும்
புரிவுசெய் சுத்த மாதிப புலன்களாய்ச் சீவ ருக்குக்
கருதிய சுகம ளிக்கக காரணம் போலே தோன்றும்
பரவிய வவைக டமமைப பற்றிஞர் கெடுவ தைக்கேள். 48

பேசிய புலன்க டம்மிற் பேதையா மெந்த மூர்க்க
ராசையாம் பாசத தாலே யமுநதீவ கட்டுண் டாரோ
தூசறு தங்கள் கன்மத் தூதனு லிழுக்கப் பட்டு
விசுவே கீழு மேலும வெறிதவ ரலைது சோர்வார். 49

உலவுபாம் பாண விட்டி லூருமீன் வண்டிவ் வைந்து
மொலிமுதற் புலனென ரெனறி லுவநதீநா லிறக்கு மாகிற்
புலனிலை பைநதி னுமமால பொருந்திய புருடன் சேரும்
பலவிதத துன்பந தன்னைப் பகாநதிட முடியு மோசொல். 50

தவ்விய புலன னைத்துந தன்னுடைத துகளி னாலே
வெவ்விய கருநா கத்தின் விடத்தினுங் கொடித யாகுங்
கவ்விய வவ்வி டநதான கடித்தலுற றவனைக கொல்லும்
தவ்விய புலனி னைந்தோன் தன்னையுங் கொல்லு மன்றோ. 51

பரவிய புலன்க டமமை பற்றிய வாசை யாகு
முரவிய மாபா சததை யுள்ளவா ரறுதத வன்றா
னருமையா முததிப் பேற்றை யடைநதிடச சதுரன் மற்றோன்
கருதிய வாறு தூலக ளகற்கினுஞ் சதுர னன்றால். 52

திடமிலா விரதி யோடே தீரக்கமாம் பவமா கின்ற
கடலுடைக் கரையி லேறக காதலசெய் முழுட்சுத தன்னை
யடருமா னகக ரநதா னவனுடைக கண்டத தீழ்த்திக்
கடலுடை மததி யததிற் கடிதியின முழுக வைக்கும். 53

ஆதலால் விடய வாசை யாகிய நக்க ரததை
யாதொரு முழுட்சு வானே னிலங்கிய விவேக மாகுங்
கோதிலா வசியி னாலே கொய்வனன் னவனே யாதும்
வாதக மிலாம லிநத வாரிதி கடக்க வல்லோன். 54

சுத்தமாம புத்தி யின்றச் சூழ்புல னெறியிற் சென்றோன்
மெததவுந துன்பந துஞ்சன் மேவுவன் மேலு மேலு
முத்தம புத்தி யோடே யுயாநதவ னுசான் சொல்லி
வைத்தநன் னெறிந டந்தோன் வரமான பயனே சார்வன். 55

நிச்சய மீதே மைந்தா நினக்கு நன் முத்திசேர
விச்சையே யிருக்கு மாகி விபபுல னனைததை யுநீ
துச்சமாம் விடத்தைப் போலத தூரவே போகத தள்ளி
புச்சமா நற்கு ணத்தை யொழிவற வுவநது சாரவாய் 56

நிததமு மருட்க ளிப்பு நேர்நடை பொறுமை மற்றஞ்
சுத்தமாம் சாநதி தாநதி சூக்கநா லுரைதத மற்ற
வுததம குணம னைதது மோங்கிய சுதையைப் போலப்
புத்திர வனபி னோட்ட புநதியிற பொருநது வாயே. 57

சாதுவே சநத தம்நீ சகலகா ரியமும் விட்டே
யாதியில் லாவ விததை யாககிய பநதந தனனை
கோதிலா முத்தி தனனைக் குறைவறத தேடு வாயிவ
வேதமார் தேகந தனனை யெவளவு நமபி டாதே. 58

தேகமே யாதி யான திரளிலே தியங்கா னின்ற
மோகமீம பெரிய காலன் முழுடசுவாம புருட னுக்குச்
சோகமா ரமமோ கததைச சுததமாய் வென்ற வனறு
னேகமா முததிப பேறறை யெய்திடச சதூர னானேன் 59

மோகமியா தினைமுன் னுள்ள முனிவர்கள் வென்று நன்று
யேகபூ ரணவான மாவி னைத்திய பதம டைநதார்
தேகதா ரஞ்ச சாதித திரளிலே யிசைநத வநத
மோகமாங் காலன் றனனை முழுதுமவென றப்ப தஞ்சோ. 60

மெத்திய தொக்கு மேதை மேதச மசசை யத்தி
சுத்திய நரம்பி ரததஞ் சுழலமல முததி ரங்க
ளிததனை வகை நிரப்பி யிருக்குமித தூல தேக
மித்தினும் வைய கத்தி லிகழ்ந்திடும பொருள்வ றுண்டோ. 61

வன்னமாச சிரம மாதி வகுப்பிதன் னியம மாகும்
முன்னுமா னுவ மான முதலிதன் விசேட மாகு
மின்னல்செய் பிணிக ளொலலா மிருப்பிட மிநத தூலந
துன்னிய சூக்க தேகத தொடர்பினை யினியி சைப்பாம். 62

சிரவணந் தொக்குச சட்சச சிங்நுவை நாசியைநதும்
பொருள்களை யறிவ தாலே போதவிர திரிய மாகும்
பரவிய வாக்குப் பாணி பாதபா யுருவு பத்தம்
கருமமே செயவ தாலே கருமவிர திரிய மாகும். 63

தன்னுமுட் கரண மொன்றே தோன்றிய விருத்தி யாலே
மன்னிய மனது புத்தி மற்றகங் கார சித்த

மென்னவே நானக தாக விசைநததா மெவ்வி டத்தும்
பன்னிய விதன் விருத்திப் பகுப்பினைப் பகரக் கேளாய். 64

விரிவுறு சங்கற பாதி விருத்தியான மனமி தாகும்
பொருளுணா நிசச யததாற புகன்றபுத் தியுமி தாகும்
பரவிய வபிமா னததாற பகரகங் கார மீதாம
பொருளனு சந்தா னததாற புகன்றசித தமுமி தாமே. 65

விரிவுறும் பிராண னொன்றே விருத்தியின் பேதத் தாலே
பரவிய பிராணு பானன பகாவியா னன்னு தானன்
ஹரவிய சமான னைநதா முத்கசொன னுதிதானே
பரவிய விருத்தி யாலே பலவித மாவதே போல். 66

சிரவண மாதிரி யைநதுஞ் செறிநதவாக காதிரி யைநதும்
மருபிரா னுதி யைநது மருவுமவா னுதி யைநது
மிருதய மாதிரி னுனகு மெய்திய வவிததை காமம்
பரவுகன் மமமிவ வெட்டும பகாபுரி யட்ட கங்காண். 67

ஓதிய கரணந தானே யுள்ளகன மங்க ளெல்லா
நீதியா யான்மா முனபாய் நிததமுஞ் செயவ தாலே
சாதுவே சகலத துகடுஞ் சாட்சியா மான்மா வெநதப்
போதுமே யசங்க மாகும் பொருந்திடா தொருவி காரம். 68

ஆதலா லின்ப துன்ப மகங்கரத் தாம மேயாஞ்
சாதுவே யகண்டா னந்த சாகர வானமா வுக்கீ
யேதுமே யில்லை யென்று மெய்திய விடய மெல்லா
மோதுமான் மாபபொ ருட்டா லொன்றிடம் பிரிய மாக. 69

ஓதிய விடயந் தானே யுள்ளவா பிரிய மாகா
தேதமி லான்மாத தானே யெவாகுகுநற் பிரிய மாகு
மாதலா லான்மா வென்று மகண்டவா னந்த மேயார்
துயதா மான்மா வுககுத னுன்பமோர் காலு மில்லை. 70

புரிவுசெய் சுழுத்தி யினகண் புலனிலா வான்மா னந்தந்
திரமதா யாவ ராலுந் தினமனு பவிக்க லாகுஞ்
சுருதிதான் பிரதயட் சந்தான சொல்லிய வைதி கந்தான்
பரவிய வஹமா னந்தான் பகர்ந்ததிற் பிரமா னங்கள். 71

அரியனே கார னுக்கை யடைவீனி லறையக் கேளா
யிருளவ்வி யத்த மாயை யேதமா மவிதைப் பேராய்த்
திரிசுண வடிவ மாகித் திருசியங் கட்டு மேலாயப்
பரவியே யனாதி யாமோ பரசிவ சத்தி யுண்டால் 72

தரணியி லந்தச் சத்தி தன்னுடைக் காரியங் கொண்
டருமையாம் புத்தி மானக ளாகினோ ரனுமா னிக்கு
முருவமாய்ச் சுகம னைத்து மொழுங்குறப் படைப்ப தாகி
யொருவித மீதா மென்ன வுரைத்திட வொணாத தாகும். 73

ஈதுசத் தான தல்ல வீதுதா னசத்து மல்ல
வீதுமற் றுபய மல்ல வீதுதான் பினன மல்ல
வீதுமற் றபின்ன மல்ல வீதுதா னுபய மல்ல
வீதுசா வயவ மல்ல விதுநிர வயவ மல்ல 74

ஈதுமற் றுபய மல்ல வீதுவிசித் திரமே யாகி
யாததென் றுணர வொண்ண வநிர்வச நீப மாகுந்
தீதிலாப் பரசி வைகயத் தெரிவுதா னிதை யழிகுளு
சாதுவே பழுதை ஞானஞ் சாப்பமா லழிப்பதே போல். 75

சகலரு மறிவ தான தன்னுடைக் காரி யத்தால்
மிகவுமெங் கும்பிர சித்த மேவிய முககு ணநதான்
புகலபரன சத்திக் குண்டு புகனறவிம முககு ணத்தி
லகலீரா சதகு ணத்தா லாகுமவிட சேப சத்தி 76

கிரியையே வடிவ மாகிக் கிட்டுமபிர விருத்தி யெல்லாந்
தருவதற் கேது வாகத் தங்குமவிட சேப சத்தி
பரவிய காம மாதிப பலதுப ராதி யான
விருதய விகார மெல்லா மீதின லிசையு மென்றும் 77

உரவிய காமங் கோப முலோபடம பமம கந்தை
மருளுரு மருயை யீரவை மசசர முதல்வி காரந்
தரணியி லிராச தத்தின் றாமமா மிககு ணநதான்
புருடரிற் பிரவித்தி செய்யும் புரையினற பந்த வேது. 78

இருளுறு தமகு ணத்தா லீன்றதா வரண சத்தி
பரமமாம் வத்து விததாற் பாககலாம வேறே பாகப்
பிரிவுறு விட்சே பத்தைப் பெற்றவே துவின லீதே
புருடரின் பவத்தி னுக்குப் பூருவ காரணங் காண். 79

பெரிதுபண் டிதனா னாலும் பிரக்கையுள் ளவனா னாலு
மருமையாஞ் சூக்கு மார்த்த மறவறிந் தவனா னாலுஞ்
சருவவல் லவனா னாலுஞ் சாற்றமா வரண சத்தி
யிருளினுன் மூடப் பட்டோ னியல்பினை யியமபக் கேளாய். 80

அருமையாங் குரவன் மேலோ ரான்மரு பத்தை யன்பா
லுரமதாய் வெகு விதததா லுணர்த்தினு முணரா னன்னேன்
பிரமையா லாரோ பிதத பேதமாப் பொருளைத் தானே
திரமெனு நன்றி தென்னுந் தியங்கியே யவலம பிபபன 81

ஆதலாற் பொல்லாங்காக வமைந்ததா மதகு ணத்திற்
சாதமா யுரமே யாகச சார்ந்தவா வரண சத்தி
சாதுவே யற்ப ராலே சாலவுங் டடகக வொண்ணு
திதுடை வல்ல பத்தை யென்னவென் றுரைப்ப மந்தோ. 82

ஈதினே டிசைநதோன் றன்னை யேதுமே யறியாத் தன்மை
யோதினு முணராத் தன்மை யுணரினு மையஞ் சேர்கை
பேதமா யறியுந் தன்மை பேசிப ன்வைக டரா
வேதவிட் சேப முநதா னென்றுமே யிழுத்த லைக்கும 93

நித்திரை சோமபல் வெணமை நிகிலமுந தளிர்ந்தன் மோகம்
புத்தியின் சாட்டி யாதிப புகலதமோ குணவி கார
மித்தினே டிசைநதோ னியாது மெவளவு முணரா வண்ணம்
நித்தமுந துயிலவோன் போலு நீண்டதூண் போலு நிற்பன். 84

சத்துவ குணஞ் சலமபோற் சாலவுஞ் சுத்த மேனுஞ்
தொத்திய விருகு ணத்தைத் தொடாந்ததாற் பவததுக் கேது
நித்தமு மான்மா விததி னிகழ்வுறப் பதிவிம பித்துச்
சுத்திய சடம ணைததுஞ் சூரியன் போலவி ளங்கும். 85

புருடனன் முயற்சி யாலே பூருவம போல மெத்த
விருகுண மிருநதி டாம லிலங்கிய சத்து வத்தின்
மருவிய தருமங் கேளாய் மானமில் லாமை யாதி
வரியம நியம மாதி வரன்மிகு சிரத்தை பக்தி. 86

திரமுறு முழுட்குத் தன்மை தெய்வசம் பத்தி மற்றும்
சரையுறு செய்கை யின்கண் பொருநதிடா மீட்சி யாதி
புருவமு மிரமாண சத்துவ குணத்தின் றர்மஞ்
சருவமுஞ் சுத்த மான சத்துவ மகிமை கேளாய். 87

சத்தசத் துவருணத்தின் ருக்குமத் தெளிவினாலே
நித்தியான் மானு பூதி நிகழ்ந்திடும்பரம சாந்தி
சித்தியான் திருப்தி மேவுஞ் சேர்ந்திடு மிகக் களிப்பு
நித்தமு மானந்தஞ் செய் நின்மல நிட்டை கடும். 88

இவ்வித முக்குணத்தோ டிசைந்தவவ் வியத்த சத்தி
செவ்விய வான்மா வுக்குச் சேர்ந்தகா ணணவு டம்பாம்
வ்விதப் பொறிமனங்கள் விருத்தியில் லாச்ச முத்தி
யெவ்வமா ரிவ்வு டம்பி னிசைந்துள வவத்தை யாகும். 89

அகிலமாம் விதமு மான வறிவிலாச் சுழுத்தி யின்க
ணிகன்மனம் வித்தாய நிற்கு மேதுமே யுணர்கி லோமியாஞ்
சுகமதாய்த் துயில்கின் றோமென் சொல்லிடும் பிரசித்தி யாலே
மிகுசுக வான்மாத் தானே மிஞ்சியே யிதில் விளங்கும். 90

உடனுயிர் பொறி புலன்க ளுலைமன மகங்கா ராதி
யிடர்தரு விகார மியாவு மின்பதன் பாதியும்மற்
றடர்க்கணு 'திபூதி யாதி யாகிய சுகம னைத்து
மிடரவ்வி யத்த மீற மிவையெலா மனன்மா வாகும். 91

மாயைகா ரியமே யான மகதத்துவாதி யாயிக்
காயமீ றுன யாவுங் கலங்கிய பொய்யே யாகுந்
தூயனே சொன்ன தெல்லாந் தொகுத்தனன் மாவு மாகும்
நீயிசைக் கான னீரி னிகரென நினைதி யென்றும். 92

எத்தைநன் றுணர்ந்தோன் பந்த மிகழ்ந்துகே வலனு மென்றும்
பத்தனே யினி யுணக்கப் பரமான்ம வருவஞ் சொல்வாம்
நித்தமு நானு னென்று நிகழ்ந்திடு மனுபூ திககம்
மெத்திய பொருளே யாகி மெய்ம்மையாய் நிற்கு மான்மா. 93

திரிவித வவத்தை கட்டுந் திருந்திய சாட்கி யாகி
விரிவுறு பஞ்ச கோச விலட்சண மாகி யாது
மருவிய மனவி ருத்தி மற்றதின் பாவ மியாவுங்
சுருதிய வவத்தை மூன்றிற் கண்டிடு மஃதே யானமா. 94

யாதனைத் தினையுங் காணு மியாதினை யனைத்துங் காணு
யாதுதான் புத்தி யாதி யாவுமே சித்தாய்ச் செய்யும்
யாதினைப் புத்தி யாதி யாவுமே சித்தாய்ச் செய்யா
தோதிய வதுதா னேயுன் னுடையவான் மாவா மைந்தா. 95

யாதினுற் சகம னைத்து மெங்குமே பரவ லாகும்
 யாதினைச் சகம னைத்து மெவளவும் பரவ மாட்டா
 யாதொரு போத ரூப மிசைநதுவிச் சடம னைத்து
 நீதியாய் நிகழு மீதே நின்னுடை யான்மா வென்றும். 96

திதுட லிந்தி யங்க டியங்கிய மனது புந்தி
 யீதுதன் செய்கை யின்கண் ணேவிடப் பட்ட தேபோற்
 சாதுவா மைந்த யாதின் சன்னிதி மாத்தி ரதநா
 னீதியாய்ச் செலலு மீதே நின்னுடை யான்ம ரூபம். 97

தொத்திய வகங்கா ராதித் தூலமீ ருன யாவுஞ்
 சுத்திய புலன னைத்துஞ் சுகாதியுங் கடமே போல
 நித்திய போத மாகி நிலைமையாய் நிகழா நின்ற
 வெத்தினு லறிய லாகு மீதுநின் னான்மா வாகும். 98

யாதின லுயிரும் வாக்கு மியாவுமே யியங்கு மந்தப்
 போதமா மந்த ரான்மாப பூரணன் புராண னென்றும்
 பேதமி லகண்டா னந்தன் பெருகிய வேக ரூபன்
 சாதமார் விருத்தி தோறும் சாட்சியாய்ச் சார்நது நிற்பன். 99

சாதுவே யிததே கத்திற் சார்மனக் குகையின் கண்ணே
 யோதுமவ் வியத்த விண்ணி லொளிராதிடு மிகந வான்மா
 பேதமாம் பொருளை யெலலாம பெருகிய தன்றே சாலே
 நீதியாய் விளகும் விண்ணி னிகழ்ந்திடு மிரவி யேபோல். 100

அடர்மன வகங்கா ரங்க ளாககிய விகார மியாவு
 முடல்பொறி யுயிர்கள் செய்யு முலைத்தலு முணரு மான்மா
 சுடுகன லயப்பிண டம்போற சொல்லிய வனைத்தி னோடுந்
 தொடரினும் விகார மேவான் சொற்பமுஞ் செய்தோ னாகான்.

சாதுவே யிந்த வான்மா சன்னமா கான்ம ரிக்கா
 னேதுமே வளர்வு ருன்மற் றினேத்திடான் விகாரி யாகா
 னேதமா மிந்தத் தேக மிறக்கினு மிறவா னித்தன்
 பேதமாங் கடமி றக்கிற் பெருகுவா னிறப்ப துண்டோ. 102

பத்தனே பகுதி யாதிப் பகுப்பினுக் கெல்லாம் வேரூய்ச்
 சுத்தசிற் சொரூப மாகிச் சுழல்வுறுஞ் சதசத் தெல்லா
 நித்தமும் விளக்கி வைத்து நிருவிசே டம்பொ ருநதுஞ்
 சத்தியப் பரமான் மாவே சாக்கிரா தியிவி லங்கும். 103

சித்தமு நானு னென்றே நிலைமையாய் நிகழா நின்ற
புத்தியின் சாட்சி யாகப் பொருந்திய பரமான் மாவைச்
சித்தவே காக்கி ரத்தைச் செறித்துநான் பிரம மென்றே
புத்தியின் நெளிவி னாலே புலனுற வுணர்ச்சி மைந்தா. 104

சித்தமு நின்னான் மாவை நின்னரிடை நீயு ணாந்து
தத்திய சன்னமாதித் தாங்கமாய்ப் பார மற்ற
கத்துசம் சார மாகுங் கடவினைக் கடந்து நன்றாய்ச்
சத்தியப் பிரம மாகிச சார்பயன் சார்ந்து நிற்பாய் 105

கரணமார் தெளிவி னாலே கறையறத் தீட்டப் பட்ட
வருமையா ஞான மென்னு மசியினுற சிதையும் பந்தம்
பரவிய வதகி ராதிப் படைகண்மற றனிலம் வன்னி
புரவிய கண்ம கோடி யொன்றிலுஞ் சிதைய மாட்டா. 106

சருதியை நம்பி னோக்குச சொன்னதங் கண்ம ரிடடை
மருவிடு மவற்றி னாலே மன்னிடுஞ் சித்த சுத்தி
பரவுமச் சுத்தி யாலே பரமுணா ஞான முண்டாம்
விரிவுறும் பவம வற்றால் வேருட னசிககு மனறே. 107

ஒதிய பாசிக் கொததை யுதகநின் றெதுக்குங் காலை
சாதுவே புருட னுககுச் சலிலமே தூய்தாய்த தோன்றித்
தீதுறு தாகந் தாபந் தீர்ப்பதாய்ச் சுகம ளிககு
மேதுவா யுதவு கின்ற வியல்பினை யிங்கு கண்டிடாம். 108

இந்தவா பஞ்ச கோச மிவற்றினை யபவா தித்தாற்
சந்ததா னந்த மாகிச சாலவு மிலங்காநின்ற
பெந்தமில் பரமான் மாவும் பிரத்தியக் காண்மா வாச
மைந்தனே தூய்தாய்த தோன்றி மாசுக மளிககு மனறே. 109

ஆகையால் விவேகி யானோ னடைந்ததன் பந்த நீக்க
வேகமா யான்மா னான்ம விவேகமே செய்ய வேண்டு
முகமாம் விவேகத் தாலே யுண்மையா னந்த சித்தா
யேகமாம் பரமான் மாவை யிங்கறிந் தினபஞ் சார்வன். 110

மருவிய முஞ்சிப் புல்லின் மத்தியு ளாணி யைப்போற்
றிருசியத் திரளி னின்றந் திகழ்ந்திடுந் தன்னான் மாவை
யருமையாம் புத்தி யாலே யசங்கமா யசல மாக
மருவிய தென்று கண்டு மாசற வகுக்க வேண்டும். 111

வேதாந்த மகாசிந்தாமணி.

இவ்விதம் வகுத்த பின்ன ரிங்குள திருசி யங்க
ளவ்வித வான்மா வென்றே யனிசமும் பிரவிலா பித்துத்
தவ்வற வான்மா வாகத் தாணியி லிருப்ப வன்றான்
செவ்விய முத்திப் பேற்றைச் சேர்ந்தவ னனக மைந்தா. 112

மேதைதொக் கத்தி யாதி மேவிய கூட்டமான
வேதமாந் தேக நானென் றெண்ணுவன் மூடனானேன்
கோதிலா விசார சீவன் குரம்பையின் வேறே யான
வாதியா மான்ம ரூப மகமென வறிவன் மைந்தா. 113

உடலிது நானே யென்றிங் குன்னுவன் மூட னானே
ஹுடலுபி ரிரண்டு நானென் றுன்னுவன் கரும ஞானி
திடமுறு விவேக ஞானத் திறமுடைத் தான மேலோ
னிடரிலாச் சொரூப நானென் றெண்ணுவன் றன்னை யென்றும்.

மேதைதொக் கென்பே யாதி மேவிய வாக்கை யின்கண்
சாதுவே யான்ம புநதி சற்றுநீ சார்ந்தி டாதே
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரண சொரூப நானென்
றீதினைச் சார்ந்தே யென்று மெய்திடு பரம சாந்தி. 115

மொழியும்வே தாந்த நீதி முழுவதுந் தெரிந்தோ னேனு
மழியுட லாதி யின்க ணத்தியா சத்தி னாலே
யெழுமகம் புந்தி தன்னை யெவன்விடா னெம்மட் டம்மட்
டொழிவிலா முத்தி யென்றிங் குரைத்தலு மவனுக் கில்லை. 116

உன்னுடைச் சாயா தேக முன்பதி பிம்ப வாக்கை
யுன்னுடைக் கனவு தேக முன்மனோ ராச்சி யாக்கை
யின்னதி லான்ம புந்தி யேதுநீ யியற்றா தேபோ
லின்னது லாக்கை மீது மீதைநீ யியற்றி டாதே. 117

ஓதுதே கான்ம புந்தி யுணர்விலா மூடர்க் கெல்லா
மேதமாஞ் சனன மாத்ரி யின்னலசெய் வித்தே யாகு
மாதலான் முயற்சி யாலே யதனைவிட் டுளத்தி னசந்
தீதறச் செய்யி வற்றாற் றிருமபவிப பவமே சாராய். 118

மனதினை யன்றி வேறாய் மற்றொரு வவித்தை யில்லை
மனதுதா னவித்தை யாகு மற்றிதே பந்த வேது
மனதுதான் வளரும போது மற்றதும் வளர்ந்த தாகு
மனதுதா னசிக்கும் போது மற்றது நசித்த தாமே. 119

வேதாந்த மகாசக்தாமணி.

சாதுவே சமுத்தியின்கண் சலமன மொடுங்கும் போது
யாதுமே யனுவு மில்லை யாவரு மறிவ ரித்தை
யாதலாற் புருட னுக்கிவ் வசத்தியப் பவசம பந்த
மோதிய மனத்தா லுண்டா முண்மையிற் பவமே யில்லை. 120

வீசிய காற்றே முன்னர் விண்மிசை முகிலைச் சேர்த்துப்
பேசிய ததுதான் பின்னும் பெருமுகி தீர்ப்ப தேபோற்
மாசறு மனமே முன்னர் துன்பமார் பந்தஞ் செய்யும்
மாசறு மனமே மற்று மாசக வீட னிக்கும். 121

பெருகிய கயிற்று லாவைப் பிணிப்பதும் விடுவ தும்போற்
றிரிவிதக் குணங்க டம்மின் றிறமையாற் சீவ னுக்கிங்
குரைதரு மனது தானே யுபயமுஞ் செய்வ தாலே
பரவிய பந்த மோட்சம் படைப்பதற் கேது வீதே. 122

இதுதமோ ரசகு ணங்க ளிசைநதுதான் மலின மாகித்
திதமுறு பந்த வேது திகழ்ந்திடுஞ் சத்து வத்தை
நிதமுமீ தனுச ரித்து நிருமல வடிவ மாகி
யதிசய முத்தி யேது வாயிடு மனக மைந்தா. 123

கோதிலா விவேகத் தாலுங் குறைவிலா விரதி யாலு
மீதுதான் சுத்த மாகி யின்பவீட் டின்பொ ருட்டா
மாதலாற் புத்தி மாளு யமைநதுள முமுட்சு வானே
ஞோதுமிவ் விரண்டை யும்முன் னுரமதா யடைய வேண்டும். 124

மனமெனும் பெயரு டைத்தாய் மகத்தான புலியொன் றிந்தக்
கனமுறு விடப மென்னுங் கானகத் தேசத தின்க
ணனுதினஞ் சஞ்ச ரிக்கு மாதலா லததே சத்தி
லனிசமு நனமு முட்சு வற்பமு மனுக வேண்டா. 125

ஆதலா லான்ம ரூப மறிந்தபண் டிதர்க ளெல்லா
மோதிய மனதே யென்று மோங்கிய வலித்தை யென்பர்
மோதிய காற்றி னாலே முகிற்றிரள் சுழல்வ தேபோ
லீதினா விரத ஞால மியாவுமே சுழலு மன்றோ. 126

ஆதலான் முமுட்சு வானே னலைவுறுந் தன்ம னத்தைச்
சூதிலா முயற்சி யாலே சோதிக்க வேண்டு மீது
சோதனை செய்யப்பட்டுச் சுத்தமா நிற்குங் காலே
யோதிய முத்தி கித்தி யுளங்கையிற் கணிரே ராமே. 127

வீடுறும் விருப்பத் தாலே விவிதமாம் விடயத் தின்க
ணைடணை விட்டுக் கன்ம மியாவையுந் துறந்தன் போடே
நீடுறஞ் சிவ னுதி ரிட்டையி னிற்ப வன்றான்
மூடிய மனோ விகார முழுவதும் விடுத்தோ னுவன். 128

ஊனமாம் புத்தி யென்னு முபாதியின் சம்பந தத்தா
லீனமாம் சிவ பாவ மேகமா மானமா வின்கண்
கானனீர் நிகரே யாகக கற்பித மாத லாலே
யானவீ துணமை யாகா தநிவச நீய மாமே. 129

புத்தியோ டேபு ணாசசி பூரண வானமா விற்கு
மித்தியா ஞானத தாலே மேவிய தாத லாலே
சத்திய ஞான மொன்றற சாற்றிய புணாசசி நீங்கும்
புத்திர மறறென் றுலப புணாச்சிதா னீங்கா தென்றும். 130

சித்தமாம் பரசி வைக்கிய நிகழ்த்திய ஞானந் தானே
சத்திய ஞான மென்று சமமதஞ் சுருதிக் கெல்லாஞ்
சுத்தமா மான்மா னுனம சொருபநல விவேகத தாலே
யத்திற ஞான முண்டா மாதலால விவேகஞ் செய்க. 131

மலமுள சலததி னின்று மலததினை நீக்குங் காலை
சலமது நிமல மாகிச சகததினிற றேன்று மாறே
நிலையுறு தன்னான் மாவி னின்றகக கார மாதிப
பலவித வசததை நீக்கிற பரமமா யான்மாத தோன்றும். 132

ஆதலா லகங்கா ராதி யகிலமா மகததை யும்நன்
னீதியா யான்மா நின்று நிததமு நீக்க வேண்டு
மோதுவிஞ் ஞான கோச முண்மையா யான்மா வாகா
தேதெனி லனக மைந்தா வேதுவை யியம்பக கேளாய். 133

சாதுவே விகாரி யாலுஞ் சடமதாந தன்மை யாலுந்
திதள வுடைய தாலுந் திருசிய மாவ தாலு
மேதுமே நியம மன்றி யிதுவிப சாரி யாலு
மாதிபா மான்மா வாகா தநித்திய நித்த மாமோ. 134

பரமமா மானந் தத்தின் பதிபிமப மதனைச் சாரந்த
வுருவுமா மவிததை விர்த்தி யோதுமா னந்த கோசம்
பிரியமோ தப்பிர மோதப் பிரிவுடைத் தாகி பிட்ட
மருவிடும் போது திக்கு மற்றகா லத்தொ டெங்கும். 135

யாதொரு கோசந் தன்னி லியாவரு முயற்சி யின்றி
யோதுமா னந்த மெய்யா யொன்றிரித் தஞ்ச கிப்பர்
போதனே யக்கோ 'சத்தின் பூரண வறுப வந்தான்
சாதுவா மறிஞ் ருக்கே சந்ததஞ் சார லாகும். 136

பரவுசோ பாதி யாலும் பகுதியின் விகாரத் தாலுங்
கருதிய புண்ணி யத்தின் காரிய மாத லாலுங்
தரமுறு விகாரக் கூட்டந் தன்னிலுட் பட்ட தாலு
மருவுமா னந்த கோச மாசிலா வான்மடி வாகா. 137

திருசியக் கடமு ணர்ந்து திகழ்ந்திரெ தேவ தத்தன்
மருவுமக் கடமு மாகான் மறறதின றாம மேவான்
பரிசுபோற் பஞ்ச கோசப் பகுப்பினை யுணரு மான்மா
மருவுமக் கோச மாகா மற்றதின் றாம மேவா 138

பரவிய பஞ்ச கோசப் பகுப்பினை யுகத தாலே
புரையற வபவா தித்தாற் புரிந்தவவ வபவா தத்தின்
மருவிய வவதி யாகி மாசிலா வகண்ட போத [ம.
வுருவமாய்ச் சாட்சி தானே யொருமையாய் மிஞ்சித் தோன்று

விரிவுரு பஞ்ச கோச விலட்சண வருவ மாகிக்
கருதிய வவத்தை மூன்றின் கரியதாய் நிரு விகார
நிருமல போதா னந்த நிலைமையா மிவவான மாவை
யரியனே விவேகி யானே னகமென வறிய வேண்டும். 140

வகங் கார மாதி விகாரமற றதன பாவங்க
ளிருமையா மிவற்றை யெல்லா மிங்கிபா துணரு மியாதை
யொருபொரு ளுணரா தந்த வுணாவுரு வான சாட்சிப்
பொருளினை மிகவு துண்மைப் புத்தியா லுணாதி மைந்தா 141

சூனியத் தப்பா லாகச் சொல்லிய வான்மா விற்கு
மேனிலை யாக வொன்று மேவிய தில்லை யென்று
மானதா லறிபொ ருட்கு மறிபடாப் பொருளி னுக்கு
மேனிலை யறிவே மெய்யாய் மேவிய வான்மா நீயே 142

சாதுவே யெந்த வான்மா சாக்கிர மாதி யின்க
னோதிய பிரத்திய கான்ம வருவமாய் நானு னென்று
சோதியா யுளத்தி லென்றுஞ் சொலித்ததிடு மேக மாக
வாதியா மவ்வான் மாவை யகமென வறியீ யென்றும். 143

வித்தர விகார முற்று விவிதமாய்த் தோன்றா நின்ற
வத்திர வகங்கா ராதி யகிலமு நேரே கண்டு
நித்தியா னந்த சித்தாய் நிகழ்ந்திடு நின்னான் மாவைப்
புத்திர சூக்க மான புந்தியா லுணர்ந்தி நன்றாய். 144

போதமார் விவேகி தேகம் புந்திசிறு பதிபிம் பங்கள்
யாதும்விட் டுதய விண்ணி லேகமா யாவும் காணுஞ்
சோதியா யகண்ட போத சொரூபமாய்ச் சதசத் துக்குப்
மேதமார் தன்னான் மாவைப் பிரித்தானன் கறிய வேண்டும். 145

நித்தமாய் விபுவு மாகி நிகிலபூ ரணமு மாகி
மெத்தவு றுண்மை யாகி மேவுமுள் வெளிக் கின்றிப்
பித்தியக் கான்மா வாகப் பிறங்கிய பரமான் மாவை
புத்திர விவேகி யானோன் புலமுற வறிய வேண்டும். 146

பிரமமே யான ஞானி பின்னரிச் சம்சா ரத்தை
மருவிடா னாதலாலே மாசற முழுட்சு வானோன்
பிரமநான் பிரம மேநான் பிரமமே நானென் றிங்நன்
பிரமதாய்ப் பிரமந் தன்னைத் தினமுமே யறிய வேண்டும். 147

சாற்றிய நீதி யேபோற் சத்தியப் பிரமத் தின்கண்
டோற்று காரியம் னைத்துந் துகளிலாப் பிரம மேயா
மேற்றிய பிரம மல்லா லெவளவும் வேறே யில்லை
தேற்றமா யுசாவி லெங்குந் திகழ்வது பிரமந் தானே. 148

இதுவெனுஞ் சகம னைத்து மேகமாம் பிரம மேயென்
றதர்வண வுபரிடத்தி னதிசய மான வாக்குந்
திதமதாய்ச் சொல்வ தாலே திருசியச் சகம னைத்து.
முதயமத் தமன மின்றி யொளிர்ந்திடும் பிரம மேயாம். 149

வேதமாம் மானத் தாலும் விளங்கிய போதத் தாலு
மோதிய சொப்ப னாதி யுத்தம வுத்தி யாலு
மீதிலை யீதி லைமற் றீதிலையென்ப தாகப்
பேதமா முபாதி யெல்லாம் பெயாந்திடத் தள்ள வேண்டும். 150

இவ்விதந் திருசி யத்தை பேசுமாய்த் தள்ளிப் பின்ன
ரவ்விதப் பரசி வைக்கிய மறிந்திடத் தக்க தாலே
செவ்விலக் கணையி னாலே செப்பிய வவர்க டம்மை
யெவ்வமற் றுணர வேண்டு மேசுமாய் நிற்ப தற்கே. 151

விட்டலக் கணையும் வேண்டாம் விடாதலக் கணையும் வேண்டா
மிட்டனே யுபய மான விலககணை வேண்டு மீது
திட்டமாஞ் சோயந தேவ தத்தனென் கின்ற வாக்கிற்
றட்டிடா வதுபோ லீதாந தததுவ மசியாம் வாக்கில. 152

திருததமாஞ் சோயந தேவ தத்தனென் கின்ற வாக்கு
விருததமாந் தரும மெல்லாம் விட்டவ் னைக்கி யததை
தரித்திடச சொல்வ தேபோற் றத்துவ மசியாம் வாக்கும
விருத்தமாந் தரும மெல்லாம் விடுததயிக் கியமே சொல்லும்.

இத்திரம் விரோதந தள்ளி யிலக்கியச சித்தே யான
சுத்தமாம் பரசி வாக்குச சொல்லிய வைக்கி யததை
நிததமு மறிஞ் ரெல்லா நிலைமையாய்ப் பரிச யிப்பா
புத்திர நீயு மவவா புகன்றதைப் பரிச யிப்பாய். 154

இததிறம் வேதந் தோறு மிசைமகா வாக்க னைக
மத்திர தூலமாதி யசத்தினை யபவா திததுச
சுத்தமாய் வானம போலக் சூககமாய்த தானே நின்ற
வத்தமி லீந்தச சீவாக் ககண்டவைக கியமே சொல்லும். 155

ஆதலாநீ பொய்யே யாகி யகமென வறியப் பட்டிங்
கேதெது தோன்று நிற்கு மிவையெலா நன்றாய் விட்டுப்
போதவா னாத வுண்மைப் பூரணப் பிரம நானென்
றேதமில் புந்தி யாலே யின்றுனை யுணாதி மைநதா. 156

யாதினாற் பிரம மன்றி யாதுமே வேறிங் கில்லை
யாதலா லதுவே யுண்மை யாதுதா னெவாககு மான்மா
யாதுவத் துவிதஞ் சாந்த மமலமாம் பரமா மென்றுஞ்
சாதுவே யதுநீ யாவாய சத்திய மைய மில்லை 157

மருவிய சரீரம் யின்றி மாசில்யோ கியா மனத்தாற
கருதிடப் பட்டு மற்றோ கரணமுங் கருதொ ணை
வருவமாய் மனதிற் கெட்டா வுண்மையாய் நிறைந்து நின்ற
பிரமமே ததுநீ யாவாய் பிரிவறச சிந்தை செய்வாய். 158

ஓதிய விவ்வர்த் தத்தை யுத்தம வுத்தி யோடே
கோதிலாப் புத்தி யாலே குறித்துளா தன்னிற் சிந்தி
யீதினா லைய மாதி யின்றியே வுளங்கை நீர்போற்
சாதுவே யுண்மை ஞானஞ் சனித்திடுஞ் சங்கை யில்லை. 159

அடர்வுறு சயினி யத்து ளரசனைக் காண்ப தேபோ
 லுடன்முதற் றிரளி னுக்கு ஞ்ணர்வுமாத் திரமே யாகித்
 திடபரி சத்த மாகத திகழ்ந்திடு நின்னைக் கண்டவ்
 விடரிலாப் பிரம நானென் றெண்ணியவ் வடிவாய் நிற்பாய். 160

நிருமலப் பிரம மாக நின்னினீ யென்று நின்ற
 பிரமமா மநத வுன்னிற் பிரிவுபோற் றோன்று நின்ற
 திருசியத திரனே யெல்லாந தீரவே பிரவிலா பித்துப்
 பரமவா னநதம பெற்றுப் பகுப்பிலாச சார்தி சார்வாய். 161

சத்தசத் திற்கு வேறொரு சத்திய வேக வத்துப்
 புத்தியாங் குகையின் சண்ணே பொருந்துமவ் வத்து வாச
 நித்தமிக குகையின் கண்ணே நிலைமையா யாவ னிற்பன்
 புத்திர வண்ணோன் மீண்டிப் புறையுடற் குகையிற சேரான். 162

மைந்தனே யான்ம நோககான் மாசிலா நின்னான் மாவிற்
 சந்தத நீயிருநது சலித்திடா முயற்சி யாலே
 வநதவா தனைய டகரு வாதனை யடக்கத தைத்தான்
 முந்திய வசிட்ட ராதி முனிவரா முத்தி யென்பார். 163

ஒருவித மிலாத தான வுலகுடைச சார்பை விட்டுப்
 பொருள்களை நானு வாகப் புகலுதூற் சார்பும் விட்டுப்
 பரவிய வனர்த்த மெல்லாம் பற்றுடற் சார்பும் விட்டிங்
 கரியனே யான்ம நோககா லத்தியா சநத விர்ப்பாய். 164

சந்தத மான்ம ரிட்டை சார்ந்ததா வியோகி யர்க்குத்
 தொநதமா மனமி றக்குந் துட்டவா தனைய டங்கு
 மைந்தனே யதனி னாலே மயங்கிய வத்தி யாசப்
 பந்தனை யாவுந் தீர்த்துப் பரமமாம் பதமாய் நிற்பாய். 165

நானொரு சீவ னன்று நற்பரப் பிரம மேநான்
 றுனெனு நிசச யத்தாற் றள்ளியே யசததை யெல்லா
 முனவா தனேவே கததா லுன்னிடை யுதியா நின்ற
 வீனமா மத்தி யாச மியாவையு நீயொ ழிப்பாய். 166

சாதுவே பிசசை வாங்கல் சலமலம் விடுத லன்றி
 யாதுமே தியானி யார்க்கிங் கியற்றிடுஞ் செய்கை யில்லை
 யாதலா லான்ம ரிட்டை யனிசமு மடைநத தாலே
 மோதிய வத்தி யாச முழுவது நீயொ ழிப்பாய். 167

தத்துவ மசியே யாதி தருமகா வாக்கி யத்தா
னித்தமும் பரசி வைக்கிய நிகழ்த்திய போதங் கொண்டு
வத்துவி லான்ம புநதி வலியுறக் கிடைப்ப தற்கே
யத்தியா சத்தை பெல்லா மனகனே யறவொ ழிப்பாய். 168

மூடமா மித்தே கத்தின் முனைத்திடு மகங்கா ரந்தான்
சேடமில் லாது நன்றாய்ச் சிதைவுறும் கால மட்டுஞ்
சேடனே சாவ தானஞ் சேர்நதுற றியானி யாகித்
தோடமா மத்தி யாசத தொடர்பினைப் பரிக ரிப்பாய். 169

நித்திரை யுலக வார்த்தை நீண்டசத் தாதி கட்டு
நிததமா மானம ரூப நினைநதிடா மறதிக் கும்பீ
யிததனை யேனு மெங்கு மிடையெளி கொடாம லென்றும்
புத்திர னினனாண் மாவைப் புந்தியிற் சிந்தை செய்வாய். 170

குறுகிய கடாகா சத்தைக் கூர்மகா காசத் திற்போற்
சிறுகிய சீவான் மாவைச் சிறகனப் பரமான் மாவி
லறிவினற் பிரவிலா பித்தவ் வகண்டமாம் வதது வாகி
வெறிதிருந திடுவா பென்றும் விமலமாம யோகத் தோனாய். 171

அருவவக் கிரிய மாகி யறிவுமெய் யின்ப மாகி
யொருமையா முன்னு பத்தை யொன்றியிப் பொய்யு டம்பை
யரியனே விடுதி கூத்த னடைநதுதன் னிசரூ பத்தை
விரிவுறு வேட ரூபம் விடுத்திடு நீதியே போல். 172

தொநதமாம் பவத்தைச் செய்யுந துட்டமாம பிரதிபந்த
நைநதனே யனேக மேனு மருவிய வவற்றிற் கெல்லா
முந்திய விகார மாக முனைத்திடு மகங்கா ரந்தான்
சந்தத மூல மத்தைச சருவதா வொழிக்க வேண்டும். 173

பிரதியும் பரமராத் தத்தைப் பெற்றதாற் காத நீக்கி
நிந்தைசே ரகங்கா ராதி நின்றவாத் தியினை மீட்டிங்
கந்தவுன் சொரூபா னநத மறுபவித தகண்ட மாகிப்
பந்தமி னிருவி கற்ப பதந்தனில் வெறிதி ரூபாய். 174

பெருகிய வகத்தை மெத்தப் பெயர்த்திடப் பட்ட போது
வொருகண மேனு மற்று முளத்தினு னினைக்கப் பட்டால்
விரிவுறப் பின்னு முண்டாய் விட்சேபம் வெருவாய்ச் செய்யும்
மருவுகாற் றுல லைந்த மழைக்கால மேக மேபோல். 175

பலபலச் சிந்தை யாலிப் பகையகங் காரத் திற்கிங்
கலைவுற வவகா சத்தை யற்பமு மளிக்க வொண்ணு
துலரெலு மிச்சை யுய்ய லூற்றிய நீரே போலிச்
சலவகங் கார முய்யச் சலசிந்தை யேது வன்றே. 176

தேகாதி சிந்தை யற்றேன் றிருசியப பாசம் பெற்றேன்
றேகாதி சிந்தை யற்றேன் றிருசியப பாசம் விட்டோ
னாகாத சிந்தை தானே யாதலாற பேதங் கொண்டிவ்
வேகாத பலபந் தத்திற கேதுவா யிசையு மைந்தா. 177

காரியம் வளரு மாகிற் காரண மான வித்தும
பாரினில் வளர்ந்த தாகப பாக்கலா மதுதான் நீங்கிற்
காரண மான வித்துங் கடிதியி னீங்க லாலே
தீரனே காரியத்தைத் தீர்த்திட வேண்டு முன்னம். 178

காரிய மான சிந்தை கருத்தினில் வளரும போது
காரண வாத னைக்கோள் கருத்தினில் வளரா நிற்கும்
காரண வாத னைக்கோள் கருத்தினில் வளரும போது
காரிய சிந்தை யுநதன கருத்தினில் வளரு மைந்தா. 179

வந்தவச் சிந்தை யாலே வாகியச் செய்கை யுண்டாந்
தொந்தமாஞ் சிந்தை செய்கைத் தொடாபினுன் முன்னு ரைத்த
வந்தவா தனைவ ளாரதிங் ககிலமாளு சீவ ருகரும
பந்தமாஞ் சமசா ரத்தைப் பலவிதம் படைக்கு மன்றே. 180

ஓதிய வேது வாலே யொழிவிலா துதித்த விநதப்
பேதமாந் பலபந் தத்தைப் பெயாததிட வேண்டி முன்ன
ரோதிய முனறை யுநதா னொழித்திட வேண்டு மத்தி
லேதுநல லுபாய மென்னி ஷ்தனை நீ யியம்பக் கேளாய், 181

எவ்வவத் தையிலு மெந்த விடத்திலும் மெக்கா லத்தும்
விவ்விதத் தோற்றம் பெற்று வேறெனக் காண்ப தெல்லாஞ்
செவ்விய பிரம மேயாளு சிறிதுமவே நில்லை யென்னு
மவ்விதப் பாவை தானிங் கியம்பிய நல்லு பாயம். 182

ஓதிய பார்வை யாகு முண்மைவா தனையு ரத்தாற்
கோதுறு செய்கை முன்னாக குவிந்திடும் பின்பு சிந்தை
யாதுமே யிறகரும் பின்ன ரேதுவா தனை யடங்கும்
வாதனை யடக்கந் தானே வழுவினாச் சீவன் முததி. 183

சர்வமும் பிரம மென்னுஞ் சத்துவா தனைவ ளர்ந்தால்
மருளகங் கார மாதி மலினவா தனைய டங்குங்
கருமையா மெவ்வி டத்துங் கலந்துள வந்த கார
மருணனின் காரதி தோன்று மளவிலே யழியு மாபோல். 184

இருளிருட் செய்கை யாக விசைந்துள வனாத் த மெல்லா
மிரவின றுதிகுமப் போதிங் கிறநதிடு நீதி யேபோ
லருவவத் துவிதா னந்தவநுபவ முதிக்கும போது
பெருகிய பந்த மததாற பெற்றதுன் பழுமி லாதாம 185

திரிசியத் தோற்றந் தன்னைத் திருக்குமாத் திரமே யாகப
பிரவிலா பித்து நின்னைப பிரமமாத திரமாய்ப் பார்த்திங்
கரியனே வெளியி லுள்ளி லாவது சமாதி பெற்றுக்
கருமபந தம்வ ரைக்குங் காலநீ தளளு வாயே. 186

சொருபநிட் டையையோரா காலுஞ் சொற்பமுந் தவிர வெண்ணு
தரணியி லந்த நிட்டை தவிராதலே கால னென்று
பிரியனே பகவா னுன பிரமபுத திரவ சிட்டன
பரமவா சிட்ட னூலிற் பலவிதம் பகாரதா னன்றோ. 187

ஐதலாற் சொருப நிட்டை யன்றியுந் தவிராதன ஞானிக்
கேதமா மனாத் த மாகு மேதெனிற றவிர்த லாலே
சாதமா மோக மததாற சனிததிடு மகநதை யததாற்
கோததாம் பந்த முண்டாங் கூடிடு மவற்றாற றுன்பம். 188

பொருவிலா ஞானி யேனும புலத்தினோ சென்றோன் றன்னைத்
தரணியிற் சொருப நிட்டை தவிராதலா மறதி புநதிப
புரைகளா லலைக்குஞ் சோர புருடனைச் சோர மாதிக்
கரியனே விவித மாக வலைத்திடு நீதி யேபோல 189

தீரனா ஞானி யேனுந் திருசியஞ் சென்றோன் றன்னைக்
கோரவா வரண சத்தி குறைவுற மறைக்கு மன்றே
நீரினுட பாசிக் கொததை நீக்கனுங் கணத்தி லந்த
வாரியை யதுதான் மறறும வழுவற மறைப்ப தேபோல். 190

சலித்தடிக் கின்ற பந்து சற்றுமே தவறி மாடித்
தலத்துள படியில் வீழ்ந்த தன்மைப்பாற சொருப மென்னு
மிலக்கிய நின்று சித்த மெவளவுந் தவிரு மாகிற
புலத்தினோர் முகமே யாகிப் போய்விழு மங்கங் கேகாண். 191

புலனிடைச் சென்ற சித்தம் புலத்தையே நன்றி தென்று
பலவிதஞ் சங்கற்பிக்ரும படாநதவச சங்கற்பததாந்
ஞ்ஞைவிவாக் காம முண்டாந் தொடர்நதவக காமந் தன்னுந்
சலமுறு பிரவிததி யுண்டாளு சார்நதவப் பிரவிர்த்தி யாலே.

ஆருமையா மானம நிடை யகன்றுபோ மற்ற வற்றார்
புருடனுந் திங்கில வீழ்ந்து போகுவ தன்றி மற்றுஞ்
சொளுபமே சாரா னிங்ஙன் சொன்னவிவ் வனர்த்த மெல்லார்
தருவதாளு சங்கற்பததைத் தளளுவான விவேகி யானேன் 193

ஆதலா லான்ம நிடை யன்றியுந் தவிரத றுனே
சாதுவே விவேகி யாகருச சாற்றிய கால னாஞ்ஞ்
கோதிலா வான்ம நிடை கூடினேன் பேற்றைச சார்வ
னாதலாற சாவ தான மாகவந நிடை சாரவாய். 194

கேதமா ருடவி ருநதுந் கேவலனான வன்றான
பேதமா ருடவி லாத பேற்றிலுங் கேவ லன்கான்
சாதுவே பேதந தனனைச சற்றுமே காண்ப வர்க்கு
மேதக யசுரு வேத மிகவுமே பயததைச் சாற்றும். 195

போதவா நெப்போ தேனும் பூரணப் பிரமத் தின்க
னேதமாம பேதந தனனை யெவளவுங் காண்ப னேலப்
பேதமே பன்னே னுகருப பீதியா மாத லாலே
சாதுவே மறநதும் பேதஞ் சற்றுமே காண வொண்ணு. 196

சுருதிகண் மிருதி நீதி சுததமாய் நிடைதஞ் செய்த
திருசியத தானம புநதி செய்பவன் விவேகி யேனும்
விரிவுற மேலு மேலும் விவிதமாந் துன்பஞ் சார்வ
னரியனே நிடைத காததா வாகிய பாவியே போல். 197

சத்திய வனுசந தானஞ் சார்நதவன் முத்த னாகி
மெத்தவு மகதது வததை மேவுவ னித்த மாக
மிததையி னனுசந தான மேவினேன் மிகந் சிப்பன்
பததனே யசோர சோரா பாஸிதைப பார்க்க லானேம். 198

ஆதலாற் சன்னி யாசி யசத்தனு சந்தா னந்தர்
னேதமாம பநத வேது வென்றிதை யிகழ்ந்து நன்றாய்ச்
சோதி யானநத சத்தாய்ச சொல்லிய பிரமநானென்
ஞ்ஞைய பிரம நிடை யொழிவற வொன்ற வேண்டும். 199

தீதிலான் மாணு பூதித் திகழ்வினாற் றிடமாய்ப் பெற்ற
பேதமில் பிரம நிட்டை பெருகிய சுகஞ்செய் விக்கு
மேதமா மஞ்ஞா னத்தா லெய்திய துயரை யெல்லாஞ்
சாதுவே யந்த நிட்டை சற்றுமில் லாது செய்யும். 200

வாகிய வனுசந் தான மலினவா தனையைத் தானே
பாகனே மேலு மேலும் பயனதாய் வளரப் பண்ணு
மாகையால் விவேகி யததை யறிந்துடன் பாகி யமலிட்
டேகமா மான்ம ரூப மென்றுமே யனுசந் திப்பான் 201

வாகியம் விட்ட போதே மனது நின்மலமா மைந்தா
வாகிய வம்ம னத்தா லடையலா மான்ம ஞான
மேகமா மந்த ஞான மிசைந்ததாற் பவபந் தம்போ
மாகையால் பாகி யததை யடக்கலே முததி மார்க்கம். 202

சாதுவே முமுட்சு வாகிச சதூரனாயச் சதசத தோர்ந்து
வேதமே நமசி யான்ம விபுத்துவ மறிந்தோ ஞாதான
கேதமா ரசத்துத் தன்னைக் கெடுத்திடு மென்ற நிறதும்
பேதமா மவ்வ சத்தைப் பேணுவன் பால னேப்பால் 203

உடன்முத லபிமா னததை யுடையவன் முததி சாரான்
றிடமுற முத்தி சார்ந்தோன் நேகாதி யபிமா னிக்கான்
சடமுறு துயிலு டைத்தோன் சாககிரஞ் சாரா னததை
யுடையவன் றுயிலைச் சாரா னுபயமும் வெவவே றன்றோ. 204

தன்னையே சராச ரங்கள் சகலத்தி னுடபு ரத்தந
துன்னிய சாட்சி யாயுந் தொடரதிட் டான் மாயு
முன்னியிவ் வுபாதி யெல்லா மொழித்தெவ னகண்ட மாகி
மன்னுபூ ரணமாய் நிற்பன் மாசிலா தவனே முத்தன், 205

சகலமாம் விதத்தி னுலுஞ் சம்சாரம் விடுதற் கேது
வகமிலா வகண்ட பாவ மன்றிமற் றேது மிலலை
துகளிலா வான்ம நிட்டைத் தொடர்பினாற் றிருசி யத்தை
யிகழுவல் வகண்ட பாவ மிசைந்திடு மதிகா ரிக்கே. 206

மருவுதே கான்ம் புந்தி மன்னிப்பா கியமே யான
பொருளுடை யநுப வத்திற் போகிய மனத்த னாகி
யொருவித மிலாத செய்கை யொழிவிலா துற்றோ னுக்குத்
திருசியந் தன்னை நீக்குந் திறமையெவ் விதத்தி லுண்டாம். 207

அகிலமார் தர்மங் கர்ம மசத்தியப் புலன னைத்து
மிகவுமே ஹந்தா நிததம மெய்யான ரிட்டை சார்ந்து
சுககன சொரூப மோர்ந்தச் சுகத்தையே யிசசிப் போர்க்கே
திகழ்வுறு முயற்சி யாலே திருசிய நீக்க முண்டாம். 208

திருசிய மியாவு நீக்கித் திடமுற லகண்ட பாவஞ்
சருவதா வடைவ தற்கே சாதுவா மெதிக ளுக்குச்
சிரவண மாதி கன்மஞ் செய்தபின் சுருதி தானே
சருவதா நிருவி கற்ப சமாதியை விதிக்கு மன்றோ. 209

இருளுமா வரண சததி யாவுமே நசியா தாகின்
மருளும்விட் சேப சததி மாசற நசிக்க மாட்டா
பரவுமா வரண நாசம் பாலினீர் பகுபுப தைப்போற்
திருசியந் திருக்கி ரண்டைத திகழ்வுறப் பகுத்தா லுண்டாம்.

நல்லபோ ததது தித்த நல்லதாம விவேகநதானே
சொல்லிய வான்மா னுனம சொரூபநன் றுய்ப்ப குத்துத்
தொல்லையா முஞ்ஞா னததாற ரொடாநதபந தஞ்சி தைக்கு
மல்லல்செய் பநத மற்றோர்க கற்பமும பவமீண் டில்லை 211

செவ்விதா யான்ம ரூப தெரிசனஞ் செய்வ தாலே
யெவவவா வரண நீங்கு மிறநதிடு மித்தை-ஞானம்
விவவித விட்சே பததால் விளைந்துள துனப நீங்கு
மிவ்விதஞ் சொன்ன மூன்று மிசைநதவோர் திருட்டாந தங்கேள்

தீதற விரசச ரூப தரிதனஞ் செய்வ தாலே
மோதுமா வரண மாதி மூன்றுமே முடிநத வன்றோ
வாதலாற் பநத நீக்க மடைந்திட விவேகி யானோ
னாதியா மான்ம ரூப மவசிய மறிய வேண்டும். 213

இத்திற நித்தா நித்த வியல்பினிற் பகுத்த வற்றி
னித்தமாந தன்னுன மாவை நிசசயித தறிவாங் கண்ணு
லத்திற மான நானே யகண்டசிற் பிரம மென்று
தத்துவ மறிந்தோ னியாவுந தவிாந்துதான் சாநத னுவன். 214

நிருவிகற் பகமே யாக நிகழ்நதிடுஞ் சமாதி யாலே
யொருமையார் தன்னுன் மாவி னுண்மையை யெந்தப் போது
புருடனிங் கறிவ னநதப் போதுதா னஞ்ஞா னத்தா
மருவிய சகல மான மனமுடிச சிறநது போகும். 215

பத்தனே நிருவி கற்பப் பரமவத் துவிதான் மாவிற்
புத்தியின் றோடத் தாலே பொருந்திரீ நானி தென்று
நித்தமு விகற்ப முண்டா நிமலமாஞ் சமாதி தோன்றிற்
றத்துவ வனுப வத்தாற் றவிருமவ் விகற்ப மெல்லாம். 216

சமதமா தியைய டைந்த சதுரானுஞ் சந்நி யாசி
யமலமாஞ் சமாதி யாற்றன் னகண்டபா வம்பொ ருந்தித்
தமசினுல் வருவி கற்பந் தள்ளிரிர் விகற்ப னேயா
யகலமாம் பிரமா கார மாகவே சுகித்து ரிற்பன். 217

எவர்கடஞ் சுரோத்தி ராதி பிந்திய மிதய மியாவுஞ்
சுவமதா ஞானன் மாவிற் சுத்தமாய்ப் பிரவிலா பித்தங்
கவமிலாச் சமாதி பெற்றோ ரவர்களே முத்த ரானோர்
விவிதமாம் பரோட்ச வார்த்தை விளம்புவோரா முத்த ரன்றால்.

பேதமா முபாதி யாலே பின்னனா மொருவன் றானே
யேதமா முபாதி தீர்த்தா லேகனா மவனே மற்று
மாதலா லுபாதி தீர்க்க வனிசமும் விவேகி யானோன்
சாதக நிருவி கற்ப சமாதியே செய்ய வேண்டும். 219

ஏகமா லிட்டை யாலே யென்றுமே பிரமத் தின்க
னாகுமா சக்தி யுள்ளோ னகண்டகற் பிரம மாவன்
சோகமே யுற்ற கீடஞ் சுற்றிய பிரம ரத்தை
யேகமாய்ப் பாவித் துத்தா னென்றுமே யஸ்தா யிற்றே. 220

கிரியைக ளியாவும் விட்டுக் கீடகம் பிரம ரத்தை
மருவியே தியானஞ் செய்து மற்றதே யாகு மாபோ
லொருமையா லிட்டை யாலே யுண்மையாம் பிரமந் தன்னைச்
சருவதாத் தியானிப் போனுஞ் சத்தியம் பிரம மாவன். 221

மிகவுமே றுண்மை யான மெய்ப்பரப் பிரமந் தன்னைத்
தகவிலாத் தூல திட்டி தன்னினா லெவருங் காணா
நிகழ்மதி றுண்மை யுள்ள நிமலரே சமாதி யாலே
மிகவுமே சூக்க மான விருத்தியாங் கண்ணுற் காண்பர். 222

மெத்தவும் புடபா கத்தான் மேவிய மலத்தை விட்டுச்
சுத்தமாந் தன்கு ணத்தைச் சொன்னமே லுவதே போலச்
சித்தமுந் தியானத் தாலே சேர்ந்தமுக் குணம லத்தைச்
சுத்தமாய் விட்டுத் தன்னின் சுபாவமாஞ் சொருப மேவும். 223

வேதாந்த மகாசித்ரமணி.

இடைவிடாத் தியானத் தாலே யிருதயஞ் சந்த மாகித்
திடமுறப் பிரமத் தின்கண் டியங்கிடா தடங்கு மெப்போ
தடர்மிகு மகண்டா னந்த வனுபவ வேது வான
சடமிலா நிருவி கற்ப சமாதியப் பொழுதே யுண்டாம். 224

ஆனவச் சமாதி யாலே யகிலவா சனை முடிச்சும்
போனதாம் விவித மாகப் பொருந்திய கண்மம் பொன்று
மேனையுள் வெளியி லெங்கு மென்றுமோர் முயற்சி யின்றி
யுனமில் சொருபத் தோற்ற மொருமையா யொளிரா கிற்கும்.
பலிப்பினுற் பார்க்கும் போது பாங்கான சிவ ணத்தின்
சலிப்பிலா மனனந் தானே சதகுண மேலா மத்தி
னிலிப்பிலா நிதித்தி யாச மிலக்கமாந் குணமே லாகு
மலுப்பிலா நிருவி கற்ப மளவிலாப பலனு டைத்தாம். 226

பிரிவிலாச் சமாதி யாலே பிரதிபந் தங்க ளின்றி
யொருமையாய்ப் பிரம ரூப முணரலா மல்கி லாதேற்
சருவதா மனவி ருத்தி சஞ்சல மாத லாலே
விரிவுற விரோத மாண விருத்தியோ டேக லக்கும். 227

ஆதலாற் பொறிகள் புந்தி யடக்கிநீ நின்னான் மாவிற்
சாதுவே சமாதி பெற்றுச் சந்ததம் பிரம ஞானச்
சோதிகொண் டவிசா ரத்தாற் சுழல்வுறு மிருளை யெல்லா
மீதியில் லாது நீக்கி மிஞ்சிய வடிவாய் நிற்பாய். 228

ஏதுமே பேசாத் தன்மை யெவளவும் வாங்காத் தன்மை
கோதுறு மாசை யின்மை குறைவுசெய் கிரியை யின்மை
சாதுவே யேகாந் தத்திற் சந்ததம் வாசஞ் செய்கை
யீதெலாஞ் சமாதி தன்னை யிசைந்திட முந்து மார்க்கம். 229

ஏகாந்த தேச வாச மிந்திய மடங்க வேது
போகாத வவ்வ டக்கம் புரைமன மடங்க வேது
வேகாத வவ்வ டக்க மிவ்வுட லாதி னானென்
றுகாத வாதனைக்கோ னடங்குதற் கேதுவாமே. 230

வாதனை யடக்கத் தாலே வகையிலாப் பிரமா னந்தத்
தேதமி லதுப வந்தா னென்றுமே தியானிக் கெய்து
மாதலால் விவேகி யானே னலைமன வடக்கந் தன்னைச்
சாதுவே முயற்சி யாலே சாதிக்க வேண்டு மென்றும். 231

வேதாந்த மங்கலத்தாண்டி.

அரியனே மனதில் வாக்கை யடக்கதைப் பத்தி யின்கண்
பிரிவற வடக்க வற்றைப் பிறங்குசாட் சியில டக்கு
புரையிலாச் சாட்சி தன்னைப் பூரண நிருவி கற்பப்
பிரமமாய்த் தானே பார்த்துப் பெருகிய சார்தி சார்வாய். 232

ஏதமார் தேகம் பிராண னிந்திய மனது புந்தி
யாதியா முபாதி கட்டு ளலைமென மெந்த வெந்தக்
கோததா முபாதி யோடே கூடுமம் மயமே யாக
வோதிய தியானி யாவ னொழிவிலா னந்த மொன்றான். 233

ஆதலா லந்த வந்த வனர்த்தமா முபாதி சேர்ந்த
வேதமார் தன்ம னத்தை யேகாது மீட்க வேண்டிச்
சாதுவே தியானி யானோன் சகலமு நன்றாய்த் தள்ளி
யோதிய பிரமத் தின்க னோய்வதே யொழியா விற்பம். 234

பாகனே விரக்தன் றானே பரமோட்ச விச்சை யாலே
வாகியார் தரத்தி னாலே வருவதாம் பற்றி ரண்டு
மேகமாய் விடுவ தாலே யியம்பிய விரக்த னுக்கே
வாகியார் தரமி ரண்டாய் வகுத்தநற் றறவு கூடும். 235

பரவிய புலன்க ளோடே பற்றுதல் வெளிப்பற் றுரு
முரவகங் கார மாதி யோடுபற் றுட்பற் றுரும்
பெருகிய விரதி பெற்றோன் பிரமநிட் டையைய டைந்திவ்
விருவிதப் பற்றை யுந்தா னேகமாய் விடுக்க வல்லோன். 236

பரவிடு மோர்பட் கிக்குப் பறந்திட விருபட் சம்போன்
மருவிடு மோட்ச மாகு மாடிமேற் சீவ னேற
விரதநல் விவேக மென்ன வேண்டிய திரண்டு பட்ச
மிருமைபி லொன்றி லாதே லீதினமீ தேற வொண்ணு. 237

மிகவுமே விரக்த னானோன் மேவுவன் சமாதி தன்னைப்
புகழ்சமா தியை யடைந்தோன் பொருநதுவன் றிடபோ தத்தை
யிகழ்விலாப் போத முற்றோ னெய்துவன் முத்தி தன்னைத்
தகமைசேர் முத்த னென்றுந் தடையிலா னந்த முண்பன். 238

விரதியை விடவே றொன்றும் விமலமாஞ் சுகம ளிக்கக்
கருதிய வேது வாகக் காண்கிலென் றியானிக் கெங்கு
மரியனே யவ்வி ரக்தி யமலமா ஞானத் தோடே
மருவுமேற் பேரா னந்த மாறும் லளிக்கு மென்றும். 239

வேதாந்த மகாசக்தாமணி.

யாதினான் முத்தி யென்னு மிலங்கிய மாதைச் சேர
வோதிய விரக்தி தானே யுத்தம மார்க்க மாரு
மாதலா லகில மான வாசையு மறவே விட்டுச்
சூதுவே நின்னான் மாவிற் சந்ததங் கருத்தை வைப்பாய். 240

விடசம விடயத் தின்கண் விடுதிநீ யாசை யெல்லா
மடமைசெய் யாசை தானே மரணுதி மார்க்க மன்றோ
படர்ருலஞ் சாதி யாதி பற்றிய வபிமா னத்தோ
டிடர்தருங் கன்ம மெல்லா மெவளவு மிலாது தீர்வாய். 241

மித்தையார் தேக மாதி மிசையக மதியைத் தள்ளிச்
சத்திய வான்மா வின்கண் சாலவம் மதியைச் செய்வாம்
ரித்தமும் காட்சி நீயே நிமலநிர்ப் பயமாய் நின்ற
வுத்தமப் பிரம நீயே யுள்ளவா ரோருங் காலை. 242

இலக்கியப் பிரமத் தினக ணிதயததை யூனற வைத்துச்
சலித்திடு மிந்தி யத்தைத் தனதுகோ ளகத்தி ருத்தி
யலைத்திடா வாக்கை யோனா யதனிலே யுபேட்சை செய்து
நிலைத்துள பரசி வைககிய ரித்தநீ யடைதி மைந்தா. 243

அந்தவைக் கியம டைந்த வகண்டமாம விருத்தி யாலே
சந்தரப் பிரமா னந்தச் சுதையினை மகிழ்ச்சி யோடே
சந்ததம் பாணஞ் செய்வாய் சாரமில் சகத்தைப் பற்றிச்
சுந்தைசெய் மயலக ளாலே சேர்பய னுண்டோ சொல்வாய்.

கருதொணுத் துயருக கெல்லாங் காரண மாகா நின்ற
மருளுறு மனன்ம சிந்தை மாசற விடுத்து ரித்த
மரியனே யின்ப முத்தி யடைவதற் கேது வான
பிரியமா மான்ம சிந்தை பிரிவறச் செய்தி யென்றும். 245

நிகழ்சயஞ் சோதி யாகி நிகிலசாட் சியுமா மான்மா
புகலும்விஞ் ஞான கோசம் பொருநதியே விளங்கு மென்று
மிகழ்வினா விவ்வான் மாவை யிலககிய மாகப் பற்றி
யகமென வறுபவிப்பா யகண்டமாம விருத்தி யாலே. 246

இகழ்விசா திகவி ருத்தி யாதுமே யில்லா தென்றுந்
தகமையாய்ப் பழகா நின்ற சந்தத விருத்தி யாலே
சுக்கன மான வான்ம சோதியைச் செவ்வி தாக
வகமெனக் கோச ரித்திங் கனிசமு மறிய வேண்டும். 247

பகருமிப் பரமான் மாவிற்பாங்குற வான்ம புந்தி
மிகவுமே திடமாய்ச் செய்து மித்தையா மகங்கா ராதிப்
பகையிலாப் புந்தி விட்டுப் பலவுமா மவற்றி லென்றும்
புகல்கட படாதி யிற்போற் புத்திர வுபேட்சை செய்வாய். 248

போதமாத் திரமே யாகப் பொருந்திய சாட்சி யின்க
ணைதமின் மனத்தை நன்றா யிருத்திறற் பழக்கத் தாலே
சாதுவே மெள்ள மெவ்ளச் சலனமில் லாது செய்து
திதிவாப் பூர ணத்தைத் திகழவே நோக்க வேண்டும் 249

ஏதமார் தேகம் பிராண னிரதிய மனத கந்தை
யாதியஞ ஞானத் தாலே யாக்கிய வுபாதிக கூட்ட
மேதுவி லகண்ட போத விற்பமார் தன்னுன் மாவை
போதிய மகாகா சம்போ லொன்றென வுணர வேண்டும். 250

ஓதிய கடங்கு தூல முகியே முதலாய வந்த
பேதமா முபாதி போனாற் பெரியவா காச மொன்றே
யீதுபோ லகங்கா ராதி யீனமா முபாதி போனாற்
போதவா னந்த சுத்த பூரண வான்மா வொன்றே. 251

யாதினு லயனே யாதி யீனமாந தம்ப மீற
யோதிய வுபாதி யெல்லா முண்மையில் லாத தாகு
மாதலா லேக ரூப மாகிய தன்னுன் மாவைப்
பேதமில் புரண மாகப் பேணியே பார்க்க வேண்டும். 252

எதிலெது மயக்கத் தாலே யீங்குக் கற்பிதமா யிற்றே
வதுவது வாகு மனறி யறிந்திடி லதிலவே றுகா
திதமுறு ஞானத் தாலே திகழ்மய னசிக்கும் போதிங்
கெதிரவே கண்ட சர்ப்ப மிரச்சுவே யன்றி வேறே. 253

நதுபோ லான்மா லின்க ணிலங்கிய யாவு மான்மா
வாதலா லான்மாத் தானே யயனரி யரனு மாகு
மோதுமிந் திரனு மாகு முயாசுரர் நரரு மாகு
மேதுமே யான்மா வன்றி யெவளவு மதில்வே றில்லை. 254

அலைதுரை குமிழி மற்று மாகிய சுழலே யாதி
பலபல வருவ மெல்லாம் பார்க்கிலோர் சலமே போல
வலைவுறு தேக மாதி யகங்கா மீற யாவு
நிலைபுறு சித்தே யாகு நிமலமாஞ் சித்த தொன்றே. 255

வேதாந்த மாக்சிதாமணி.

வானிகர் மலமி லாதாய் வருவிகற் பழுமி லாதா
பூனமா மளவி யங்க லோர்விகா ரழுமி லாதா
பானவுள் வெளினி லாதா யபினவத் துவித மான
வினமில் பிரம மேநா மினியெதை யுணர வேண்டும். 256

விரிவதா யிங்கு ரைக்க வேண்டிய தொன்று மில்லை
பிரமமே சீவ ரியாவும் பிரமமே பரவு மீசன்
பிரமமே யனுவி ருகப் பிறங்கிய சகம னைத்தும்
பிரமமே யேக மென்று பேசலாற் சருதி யெல்லாம். 257

பிரமமே நாமென் றிர்தப் பெரிதான ஞானம் பெற்றோர்
பரியப பாகி யத்தைப் பற்றாது நன்றாய் விட்டே
பொருமை யானந்த சித்தா யுண்மையா யுள்ள வந்தப்
பிரமமே பாகி யென்றும் பிறங்குவ ருறுதி யீதே. 258

மலமப தூல மீது மற்றுமே வாயு வைப்போ
லலைவுறு சூக்க மீது மகமபி மானம் விட்டுப்
பலமறை புகழா னந்தப் படிவமாம் பரநா னென்றே
சலனமில் பழக்கத் தாலே தற்பர வடிவாய் நிற்பாய். 259

தன்னுடை மனவி ருத்தி தன்னுடைச் சொருப மாகப்
பன்னிய நிருவி கற்பப் பரமமாம் பூர ணத்தின்
மன்னியே சமாதி பெற்றான் மற்றொரு விகற்ப முந்தான்
றன்னெதிர் காணு தத்தாற் றத்வமாய் விகற்ப மில்லை. 260

சித்தமே மூல மாகச் செறிந்தன விகற்ப மெல்லாஞ்
சித்தமில் லாத போது சிறிதுமே விகற்ப மில்லைப்
புத்திர வாத லாலே புகன்றசித் தமுந சிக்க
நித்தமும் பூர ணத்தி னிலைமையாய்ச் சமாதி செவ்வாய். 261

பகுதியின் விகார மின்றிப் பாவனா தீத மாகித்
திகழுமோ ருவமை யின்றித் திரசம ரசமே யாகிப்
புகழ்பரி புரண மான பொருளினி வித்து வானு
னிகழ்வுறு சமாதி யாலே நித்தமு மனுப விப்பன். 262

வளமுறு சமாதி பெற்று வழுவினா மனத்த னாகி
யளவிலா மகிமை யுள்ள வகண்டமே யதுப வித்துத்
தன்விலா முயற்சி யாலே சம்சார பந்தத் தன்னி
பெயிதினா வுண்மை தன்னை யின்றுநீ சபலஞ் செய்வாய். 263

வேதாந்த மங்கலம்.

சருவமா முபாதி யின்றிச் சச்சிதா னந்த மாதி
யொருமையா யுள்ளந் தன்னி லுன்வடி வாக நின்ற
பொருவிலாப் பிரமத் தன்னைப் பொருந்திநீ பாவிப் பாயேன்
மருவிய சம்சா ரத்தின் மார்க்கமே மற்றுஞ் செல்வாய். 264

சச்சிதா னந்த மான சாந்தமாம் பிரமத் தீயி
விச்சட வுபாதிப் பஞ்ச யாவையு மெரித்துப் பின்பிவ்
வுச்சமாய்ப் போதா னந்த வுண்மையாய்த் தூய்தாய் நின்ற
துச்சமில் பிரமமாகத் துலங்குவன் ஞானி யென்றும். 265

மிகுந்துள விராகத் திற்கு மேவிய பயனும் போதம்
பகர்ந்தவப் போதத் திற்குப் பயனுப ரதியே யாகுஞ்
சுகந்தனி னனுப வத்தாற் றொடர்வுறு சார்தி தானே
பகர்ந்தவவ் வுபர திக்குப் பரமான பயனு மைந்தா. 266

வகுத்துள போக்கி யத்தின் வாதனை யுண்டா காமை
மிகுத்துள விராகத் திற்கு மேவிய வவதி யாகும்
பகுத்துள தேக மாதி பற்றிய வகந்தை பின்பு
மகத்தினு ஞுண்டா காமை யவதியாம் போகத் திற்கே. 267

சந்தத முயற்சி யாலே சச்சிதா னந்த மான
சந்தரப் பிரமத் தின்கண் குக்கமாய் லீன மான
சிந்தையின் விருத்தி மற்றுஞ் சிறிதுமே யுண்டா காமை
மைந்தனே யவதி யாகு மாசிலா வுபர திக்கே. 268

சித்தமும் பிரமா கார நிலைமையாய் நிற்ப தாலே
யத்திர வாகி யங்க ளறிந்திடா மனத்த னாகி
சித்திரை யுற்றோன் போலு நினைவிலாப் பாலன் போலு
மத்திர விடய போக மனியரா லறிந்தோ னாகி. 269

சொப்பனர் தன்னிற் கண்ட சொரூபமில் சகத்தைப் போலிக்
கற்பித சகத்தை யோரோர் காலமே காண்போ னாகி
யிப்படி யுள்ள ஞானி யாவனோ வவனே தன்னிய
னற்பமில் புண்ணி யப்பேரடைந்தவ னவனே பூச்சியன். 270

யாதொரு சந்நி யாசி யேகமாம் பிரமத் தின்கண்
மீதர லீன மான சித்தனாய்ச் செய்கை யின்றி
யேதுமே விகார மின்றி யென்றுமே யின்பஞ் சார்வ
னோதிய வன்ன வன்ற றெனிர்திடப் பிரக்ஞ னானே. 271

வேதாந்த மந்திரத்தாய்

சுத்தநற் பிரம சீவர் சொரூபமா மைக்கி யத்தை
 நித்தமுங் கோச நித்து நிருவிகற்பகமே யான
 சித்துமாத் திரவி ருத்தி சோபெறும் பிரக்ஞை யித்தை
 நித்தமும்பற்றி நின்றோ னிமிலமாஞ் சீவன் முத்தன். 272

தேகவிந் திரிய மாதித் திரளிலே யகந்தை யும்பற்
 றுகிய பொருள்க டமமி லமைவுறு மமதை யுந்தா
 னேகமா யாவ னுக்கிங் கெங்குமே யிலாத தாகு
 மோகமி லவனே சீவன முததனென் றுரைக்க லாவன் 273

நிலைபெறு ஞான முற்று நிரந்தர வின்பம் பெற்று
 வலைவுறு சகம றந்திங் கமர்ந்தவன் சீவன் முத்தன்
 சலமென விருத்தி கெட்டுஞ் சாக்கிர முற்றோ னுகி
 யிலகுசாக் கிரமு மின்றி யிருப்பவன் சீவன் முத்தன். 274

எவனிகழ் வாத னைக்கோ ளிலாத நல் ஞானமுற்றோ
 னெவன்வெகு விகற்ப மான விப்பவ மியாவும் விட்டோ
 னெவன்கலை யுற்றோ னுயு மேதுமே கலையற் றோனா
 மவனிடர் பந்த மற்ற வமலனாஞ் சீவன் முத்தன். 275

பூதகா லத்தி றந்த பொருளினைச் சிந்தி யாமை
 யோதிய வருகா லத்தி லுறுபொரு ளோர்ந்தி டாமை
 யேதுமே நிகழ் காலத்தி லெய்தினு மதினு பேட்டை
 யீதெலாஞ் சீவன முத்த னிலக்கண மாகு மைந்தா. 276

ஏதமுங் குணமுஞ் சேர்ந்த வியலபினுல் வெவ்வே றுன
 யாதிலுஞ் சமமாம பார்வை யெய்தினோன் சீவன் முத்த
 னோதிய பார்வை யாலே யொன்றிய விடடா றிட்ட
 மேதிலும் விகார மற்றோ னிலங்கிய சீவன் முத்தன். 277

பிரத்திய கபின்ன மாண பிரமவா னந்தர் தன்னைக்
 கருத்திலே யறுப விக்கக் காதலுண் டான சித்த
 விருத்தியைப் பற்ற லாலே வெளியிலு முளிலும் வேறு
 கருத்துறு ஞான மற்றோன் களங்கமில் சீவன் முத்தன். 278

விரித்துள சகத்தி னுக்கும் விமலமாம் பிரமத் திற்கும்
 பிரத்திய கான்மா விற்கும் பேசிய பிரமத் திற்கும்
 விருத்தமாம் பேதந் தன்னை விருத்தியி லோர்கா லேனுந்
 தரித்திடு ஞான மற்றோன் றகைமையுள் சீவன் முத்தன். 279

சடமான விக் தே கத்தைச் சாதுக்கர் ஸித் தாலுந்
தொடர்வான விதனை மற்றோர் துட்டர்கள் பீடித் தாலுந்
திடமான ஞான ரிட்டை சேர்ந்துள திறமை யாலே
யிடராத சமபா வத்தை யெய்தினென் சீவன் முத்தன். 280

சுருதியின் பலத்தி னாலே சூக்கும் வான்மா விற்குப்
பிரமபா வத்தை நன்றாய்ப் பேணியிங் கறிந்த வன்றான்
மருவிய பவபந் தத்தை மாசற விடுத்தோனாகி
யருமையாங் கைவல் யத்தை யடைகுவ னைய மில்லை. 281

பேதமாய் நதியில் வந்த பிரவாகம் வாரியிற் போல்
யாதொரு வெதியி டத்தி லெய்திய விடய மெல்லாங்
கோதிலாச் சொருப மாகக் கூடியே லயிக்கு மற்று
மேதுமே கலக்கஞ் செய்யா தின்னவன் சீவன் முத்தன் 282

மெத்தவும் பெண் மயக்க மேவிய மூட ன் றன்னின்
சித்தமுந் தாயிடத்திற் செல்லாது நிற்குமா போற்
சத்தவா னந்த மான சொருபமே யுணர்ந்தோ னுக்குஞ்
சித்தமில் விடயா நநதஞ் செல்லாது நிற்கு மன்றோ. 283

பிரமமே நாமென் றிங்ஙன் பெற்றுள ஞானத் தாலே
சருவதாக் கற்ப கோடி சஞ்சித வினை நசிக்கு
மருளறு சாக்கி ரத்தான் மயக்கமாஞ் சொப்ப னத்திற்
கருதிய கன்ம மெல்லாங் காணாது நசிக்கு மாபோல். 284

சங்கமில் லாம லென்றுஞ் சாந்தமாம் தத்து வத்தைப
பங்கமில் லாது தானாய்ப் பார்த்து நன்று யறிந்த
துங்கமாஞ் சன்னி யாசி தூரவா காமி யத்தை
யெங்குமே யெவள வேனு மென்றுமே யிசையான் விண்போல்.

சித்தமு வாக்கு யாவுஞ் சென்றுகோ சரிக்க வொண்ணச்
சத்ததாய்ச் சத்த சித்தாய்ச் சாருமோ ருவமை யின்றி
நித்தமா னந்த மாகி நிகழ்சொத சித்த மான
வத்வயப் பிரமத் தின்க ணணுவமே பேத மில்லை. 286

நிருவிகற் பகமே யான நிருமலச் சமாதி கொண்டே
யொருமையா முன்சொ ருப முணர்வதார் திட்டி யாலே
மருடரு மைய மின்று மாசற நோக்கு வாயேற்
பிரியநீ கேட்ட வத்து பின்னரும் பேதி யாதால். 287

சுருதிகள் பொதுவே யாகச் சொல்லிடு மெப்ப டித்தாய்க்
 குரவரு மப்ப டித்தே கூறுவர் சீட னேநம்
 பரசிவ னருளாற் றந்த பாமுண ரதுப வத்தால்
 வரையிலாப் பவமா கின்ற வாரிதி கடக்க வேண்டும். 288

சகலவே தாந்த நூலிற் சாரமாய்த் திட்டி மூன்று
 திகழுமத் திட்டி யாலே திருசிய மியாவு நீக்கி
 நிகழுமத் துவிதா கண்ட நிரு மலப் பிரமந் தன்னை
 யகமென வறிந்த வன்ற னகண்டனாய் முத்த னுவன். 289

பரவிய திட்டி மூன்றின் பகுப்பினைப் பகரக் கேளாய்
 விரிவுறு வாத திட்டி மித்தியா திட்டி மற்றும்
 பிரிவெலா நீக்கா நின்ற பிரவிலா பதிட்டி மூன்று
 மிருமைதீ ரிவைக டமமி நிலக்கண மியம்பு வாமே. 290

மருவிய சுழுத்தி போலு மகத்தான தானு போலும்
 பிரமமா மென்னி டத்திற் பிறிதுபோற் காண்ப தெல்லா
 மொருவனு வேனு மில்லை யுள்ளவ னானே யென்று
 நிருமலப் பார்வை தானே நிகழ்த்திய வாததிட்டி. 291

இருமைசேர் கனவு போலு மிந்திரசாலம் போலும்
 பிரமமா மென்னி டத்திற் பிறிதுபோற் காணப் பட்ட
 சருவமும் மித்தை யாகுஞ் சத்திய நானே யென்று
 விரிவுறும் பார்வை தானே மித்தியா திட்டி யாகும். 292

பரவிய வாழி போலும் பார்த்திடுந் கனவு போலு
 மொருசிதா காசு மான முருவமா மென்னி டத்திற்
 பிரிவுபோற் காண்ப தெல்லாம் பிரமமா நானே யென்று
 பிரிவிலாப் பார்வை தானே பிரவிலாப திட்டி யாகும் 293

ஒதிய திட்டி மூன்றி லுளத்தினு ளிசைநத தான
 வேதொரு திட்டி யாலு மிருமையார் திருசி யத்தைத்
 தீதற நீக்கி நித்தந் திருக்குமாத் திரமாய் நின்ற
 பேதமில் பரமு ணர்ந்து பேற்றினை யடைய வேண்டும். 294

பரமமாம் வேதாந் தத்தின் பரம சிததாநத மீதே
 பிரமமே சீவர் யாவும் பிரமமே சகம னைத்தும்
 பிரியனே பிரம மாகப் பிரிவற விருத்தன் மோட்சஞ்
 சுருதியின் முடிவ னைத்துஞ் சொன்னதிற் பிரமா ணங்காண். 295

பிரமசீ வைக்கி யத்தைப் பேணிநா னறிந்த தாலே
பிரிவுசெய் புந்தி யும்போய்ப் பிரவிர்த்தி யாவு நீங்கி
யுருவிது வருவிதன்றென் றென்றையு முணாகி லேனியா
னொருமையா மிச்சு கத்திற் குற்றவோர் கரையுங் காணேன்.

தெரிந்திடும் பொருணா னன்று தெரிந்திடாப் பொருணா னன்று
விரிந்துள விவைக ளெல்லாம விளக்கிற் சுதத மாகி
நிரந்தரமாக வெங்கு நிரம்பியுள் வெளிக ளின்றிப்
பொருந்திய வகண்டா னந்த போதமாம் பிரம மேநான். 297

அகண்டமாம் பிரமத் தோற்ற மகிலமு மாத லாலே
சகமிது வென்னுந் தோற்றஞ் சத்தியப் பிரம மேயென்
றகத்துறு மான்ம நோக்கா லாறிய சித்த னாய்நீ
யிகபர மெவ்வி டத்து மேகமா யென்றும் பார்ப்பாய 298

ஏதமாம் பதிபந் தவக ளின்றிய ஷ்ருத்தி யாக்ப
பேதமில் பிரம ஞானம் பெற்றுள பெரியோ ருககு
யாதொரு தேசங் கால மிலக்கிய திட்டி யாதி
யோதுமா சனமே யாதி யொன்றுமே தேவை யில்லை. 299

தன்னினை யறிவ தற்குத் தானொரு நியமம் வேண்டா
மன்னிய கடமி தென்று மறைவற வறிவ தற்குத்
துன்னிய பொருள் விளக்கந் தோடமில் சட்ச வன்றிப்
பின்னொரு நியமந் தன்னைப் பேணுவ தெங்கு முண்டோ. 300

அந்தவா ரித்த சித்த மாகிய விவ்வா ன்மாவுஞ்
சொந்தமா மணவி ருத்தி சுத்தமா யிருக்கும் போது
சந்ததந் தானே தோன்றுஞ் சாருமோர் தேசங் காலம்
பிரதியோர் சுத்தி யாதி பேணுவ தொன்றுமில்லை. 301

பிரிவிலா னந்த திருப்தி பெற்றுள பரம வித்து
மருவிய விடயத் தாலே மகிழ்வு சோர் வடையா னத்தி
லுரவிய காம மாதி யுற்றிடான் றன்னி டத்தே
சருவதா ரமிப்போ னாகிச் சந்தத மகிழ்ச்சி சார்வன். 302

சிந்தை தைனிய மிலாமற் செறிபலி யன்ன முண்டு
வந்துறு குளமே யாதி வாரியைப் பாணஞ் செய்து
பந்தமா நியம மற்றுப் பயமற வனம யான
வெந்தவோ ரிடத்து ஞானி யேகனாய்த் துயில்செய் வானால்.

சுத்தமாய்த் தோய்த்து லர்த்தாத் துகிறித் தலது திக்கை
வத்திர மாயு டுத்தி வந்தபூ மியி னடநது
வித்தர வேதார் தத்தின் வீதியிற் சஞ் சரித்து
வித்துவான் பிரமத் தின்கண் விமலமாய் ரமிப்ப நென்றும். 304

இன்ன வென்றுணர வெண்ணு விலக்கண முடையோ னாகிப்
பன்னிய பாகிய த்தைப் பற்றிடா வான்ம ஞானி
யன்னிய ரிச்சை யாலே யமைவதைப் பால னேபோற்
முன்னுதே காபி மானத் துகிறிற் தவனயத் துய்ப்பன். 305

அகண்டமாஞ் சிதம்ப ராத்தி லமர்ந்துள பிரம ஞானி
திகம்பர மலது மற்றோ திவ்விய வம்ப ரந்தான்
வகுத்தவோர் வற்க லாதி வத்திரந் தானு டுத்திப்
பகுப்பிலாப் பாலன் பித்தன் பசாசெனச் சஞ்ச ரிப்பன். 306

தத்துவ மறிந்த யோகி தன்னிலே தான்ம கிழ்ந்து
நித்தமுஞ் சருவான் மாவாய் நிகழ்ந்துதன் நிச்சை வாறே
யெத்தனை யுருவோ வாகி யேதுமே தான்பு சித்தந்
கித்திற மேக னாகி யெங்குமே சஞ்ச ரிப்பான். 307

ஒருமையாம் பரமா னந்த முற்றுள பிரம ஞானி
யொருவிட மூட னேபோ லொருவிடம் வித்து வான்போ
லொருவிட மன்ன னேபோ லொருவிடம் பித்த னேபோ
லொருவிடம் சார்த னேபோ னுலகினிற் சஞ்ச ரிப்பன். 308

ஒருவிடஞ் சாக ரத்தோ டொத்தவா சார னாகி
யொருவிட நேய னாகி யொருவிட நேய னன்றி
யொருவிட மறையோ னாகி யொருவிடந் தெரிவோ னாகி
யுரைதரு மிவ்வா றெல்லா மொருவனே சஞ்ச ரிப்பன். 309

அருத்தலில் லாதி ருந்து மனிசமு மகிழ்ச்சி சார்வ
னொருத்தின் சகாய மற்று முரவிய பலமே சேர்வன்
திருப்திசெய் புசித்த லற்றுந் திருப்தியே நித்தஞ் சேர்வன் [ன்.
பொருத்தலில் விடம மெல்லாம் பொருந்திய சமமாய்ப் பார்ப்ப
சத்ததாஞ் சேவன் முத்தன் சக்கர மூலமே போற்
கர்த்தாரு கரண மாதி கற்பனை யாவு மற்றுச்
சுத்திய விரதியத் தைச் சுழல் புலன் றன்னிற் சேரா
னத்தினின் றுந்தி ருப்பா னவனுதா சீன னுவன். 311

ஒருநட னொரு வேடத்தை யொன்றினு மொன்றுப் போதும்
புருடனே யாகுமா போற் பூரணப் பிரம வித்து
மொருமையி லுபாதி தன்னை யொன்றினு மொன்றுப் போதும்
பிரமமே யாவ னன்றிப் பிறிதெது மாக மாட்டான். 312

ஏதெனி லிந்தத் தேக மிறந்திடன் மோட்ச மன்றே
யோதிய கடதண் டாதி யொழித்தலு மோட்ச மன்றே
யேதமா மவித்தை யாலே யெய்திய மனமு டிசுக
யாதுமே யொழிவ தன்றோ வெதிகளுக் கிசைந்த மோட்சம

ஆதலா லெவணின் ஞானி யாக்கைதான் வீழ்ந்த தாலே
னோதிய தருவின் பன்ன மொருநதி வாய்க்கால் வீதி
மேதகு சிவா லயாதி மீதுதான் வீழ்ந்த தாலே
யேதுமே சுபா சுபந்தா னிசைவது தருவுக் குண்டோ. 314

சகலவா சையுமே யற்றுச் சாரமாம் புத்தி பெற்றுப்
புகல்கவி தோட மொன்றும் பொருநதிடா முழுட்சுத் தன்னைச
சுகமிதி னீசோ தித்துச் சாற்றுமிப பொருளை யெல்லாம்
மகனே யவ் வதிகா ரிக்கே மயலற வுபதேசிப்பாய். 315

மெத்தவுங் கிட்டி நின்ற மெய்யுணர் வனந்தா னந்த
வத்வயப் பிரம மாகு மமிர்தவா ரிதியைக் காட்ட
வுத்தமச் சங்க ராசா னுரைத்திடு மிந்த நன்னுல்
ரித்தமு முத்தி யின்ப நிலைமையாய் நிகழா நிற்கும். 316

மகிழ் தரு விவேக சூடா மணியெனு மிந்த னூலை
யகமுற வாசான் முன்பா யமலமாய்ப் படித்த றிநதோன்
சுககன வடிவாய் ரித்த சுத்தமாம் பரமான் மாவே
யகமென வறிந்து நன்று யகண்டமா யிலங்கா நிற்பன். 317

பஞ்ச தசப் பிரகரணம்.

தன்னிடத்திற் கற்பனையாஞ் சீவனுற்ற சமுசார மவனை யுந் தன் சுபாவ மாக, வுன்னுகின்ற மயக்க மதே யஞ்ஞானந் தானொருபோதுஞ் சமுசார மடைய வில்லை, யன்ன சமுசாரி சமுசாரம் பொய்யென் றறிகின்ற விவேகமதே யஞ்ஞா னத் தைப், பின்னமுறத் தன்ளுகின்ற வுபாய மோர்வாய் பிறங்கு மந்த விவேகமெது செய்தாற் கூடும். 1

மேலுரைத்த வபரோட்ச ஞானம் வந்தால் விசார முடிவா மறியிவ்விரு ஞானத்துக், கோலமிடு மிலக்கணமே தென்னிற் பிர மமொன்றே யுண்டென வறிதல பரோட்ச ஞானந், தூல மிலப் பிரமேநா மென்கின்ற துணிவபரோட் சக்ஞான மறிவா யிந்தக், கோலமுள வபரோட்ச ஞானந் தனனைக் கொடுக்கின்ற விசார மேதென் னிற்சொல்வாம 2

வேதாந்த ஞானிகடாள் பகுத்தறிந்து விமல முத்த ராவ ரெனல் சித்தாந்தந் காண், வேதாந்த மல்லாத சாத்தி ரத்தால் வேறுகா முத்தியது விலையோ வென்னிற், பேதானமற்ற சாத்தி ரங்க னெல்லாம் பிராந் தர்களைக் குறித்துமே செய்த தாலே, கோதான கலக்கமேற் கலக்கமாகக் குழம்புமலாற் பிராந்தி யதைப் போக்கா தோர்வாய். 3

பின்னமுற வெவ்ளவும் விரோத மிலையென வறிதி பிரம மொன்றுண்மை மற்றுச், சொன்ன பொருள் சகலமு மாயை மய மென்பதிற் றேன்றுமள வென்ன வென்னி, லுன்ன லுறு மிவ் விதத்தோ துமுப்பதது ரெண்பெ றிடத மளவையோர் வாய், பன்னுமிது வரை சொனது சித்திலக்க ணமதாம் பகரும் வேதா ந்த மதிலே. 4

செகசீவ பரமெலா முண்மையாய் வருவதைத் திகழ் மாயை யென்ப தெங்ங, நிகரிலா மாயை கற்பித மெலாம் லெளகீகர் நினைவதனி லுண்மை பெனவு, முகமான யுத்தியினி லநிர் வாச் சிய மெனவு மோதும் வேதாந்த ஞானிக், கிகலான மூன்று கா லத் தினு மிலாதா யிருக்கு மென்ற நிகுவாயே. 5

செகத்து மாயா மயமென் பதனை யாவருந் தெரியாத வித மே னெனிற், ரொகுத்த விரதிர சாலமுடை யவனை யறியும்வரை

தோன்று மவை யுளதுபோல, குருத்த மாயையின திட்டான ம
தை யறியும்வரை மாயை யுளதாக வெய்தும், பகுத்ததி னதிட்
டான மோர்ந் திடிற் பொய்யெனப் பரினுமென வறிகுவாயே. 6

உரையான மேகம்போ லிருக்கு மாயை யோதுமதன் றிவ
லைபோ லிருக்கும் புத்தி, பிரியாத வாசனக் கிவலை தன்னிற் பிரு
திவிம் பாகாச மதுபோ லிருக்கு, பிரியாத சிதாபாசன் மேக வா
ன்போ லிருப்ப ரீசர னெனவேயறி வாயானார், பரிவான மாயை
புத்தி யதனில்வந்த பரசிவர் தனையெங்ஙன் பகுததுக் காண்டல்

படமதனி னூலுபாதா னமாகப் பரவுதலு போற் சகமதனி
லிவனே நாளு, மடருபாதான மதாற் செகங்க ளியாவு மவனுக்
குசசரீர மது சகலசிவ, ரிடமதினு மிருந் தபிமானக கயிற்றை யி
சைத்துமே தேகாதிப பாவை தனகையுடரும் விதிநிடேத வழி
யாட்டி விப்பன் பரசிவ னெனுங்கீதா வசனந்தானும் 8

பிரமான்ம விசாரமதா லன்றி மோட்சம் பின்னொன்று
யறிவாய் பிரம ஞான, வுரமன்றி மறறொன்றுற சமுராரந் தா
னொழியாதோவென்னிற் றான் விழித்த லன்றித், திரமுந தன்
சொற்பனம்போ காதுபோலச சித்தி னிடத் தஞ்ஞான முதவு
ஞ்சிவேச ராதி, சகத் தென்னுங் கனவுதானுஞ் சொலுமான்ம
ஞானமதாற் போகு மோர்வாய். 9

அறிவதெலா மித்தைபெகக் கண்டுசெய்வா னவனினை
வின்படி பலனும் வருமென்றோர்வா, யறியுமத துவிதம் பிரத்தி
யட்ச மாமோ வறையெனி னீயறிவுறுவோ வலவோ சொல்வா,
யறிவுள்ளபடி தோற்றவில்லை யென்னி லது துவிதந் தனிலுமே
சரியா மந்த, வறிபொருள்கள் சித்திக்கு மதுபோலத் துவிதந்
தானுஞ் சித்திக்கு மறிதி யன்றே 10

கடமறி யத்தீபமு நேததிரமும் வேண்டுங் கருதுகின்ற விள
க்கறியக் கண் போதுமபோல், விடமான விடயத்தை யறியும்
போது விடையாக் ஞானம்போக்க விருத்தி வேண்டுங், தொடர்
பாகி வதையறியச் சிவன் வேண்டுஞ் சுயம்பிரகாசப பிரம மறி
யும் போதி, லடருமஞ் ஞானம் போக்க விருத்தி போது மாபா
சன் றேவையிலை யிருந்தபோதும். 11

பகுத்தறிந்து தான் சச்சிதானந்த மென்று பரமாக*
யிப்போன் முத்தனென வேதம், வகுத்துரைக குதறிதானே
சித்தானந்தமா யிருப்பதற கடையாளந் தானே தென்னிற்,
குத்திடு மாயா விருத்தி மனோ விருத்திதோன்ற நிகழ்த லபு,
தற்குமே சாட்சியாயிருக்கு, மிகுத்திடு மான்மாவுமே சத்தெ
ன்ப தொக்கு மேவுமெலா மறிகையிறுந் சித்தென்ப தொக்குமே

கற்ற போதம் பின்னையெதனாற் போமென்னிற் கழறும் வே
தாந்தத்தின் மேற பிரமாணமதா, யுறறிடு மொன் றுண்டானு ல்
தனாற் போமல்லா லுறுசமுததி மூசசையிலே போவ தலவத
னா, மற்று மத்துவித ஞானந் தனக் கொன்றினாலும வாதை
யிலையறி பஞ்சபூத விவேகத்தை, யற்றமற வராய்நது சகஞ்சின்
மாத்திரமா யறிநதத்து விதமான நிலைபெற்றோன் முததன். 13

செனன மரணதிககு மூலமென வறிந்து தினமுமனோ ராச்
சியததை முநதி விடவேண்டு, மனவரத மிப்படியே யிருமபைக்
கொண்டிருமபை யராவுகல்போற் சாத்திரிகப் பிரபஞ்ச மத
னா, பினமான வசாததிரிக மிரண்டையுமே தள்ளிப்பின்பு பிண
ஞ்சடு தடிபோற் சாததிரிக மதையும, வனமாக விட்டொழிந்து
தானே தானாக வதிந்து திடப்பட்டதுவே சீவன் முத்தியாமால்.

இவ்வாறுத் ததுவசித தாநத மரியாதை யெல்லாமு மிநத
விநத விதங்கூடா தென்று, கவ்வலறத தள்ளுகின்ற சீவன் முத
தியுடைய கருதுமிலக்கண மெல்லாஞ் சாத்திரிக மதனை, யெவ்
வமறத் தள்ளுகின்ற வழியென்றே யுணாவா யிவ்வாறு சாததிரி
காசாத திரிகமான, வவவிரண டையுந் தவிரநது தானேதானாக
வலைச்சலற நின்றவிடஞ் சீவன் முத்தியாமால். 15

பிரம வானந்தமதை யறிந்தாலோர காலும் பிறங்கு மொ
ரு நிமிததமாயும் பயமேயில்லை, வரஞானி தனைக் கருமவக்கி
னி கிட்டாது வருபிரம மறிநதவுடன் பாசமெலா நசிக்குங், தா
மிலபர மதையறிநதா விருதயத்தின் முடிச்சுஞ் சகல சந்தேகங்
களுமே வெநது போஞானிக, கொருபொழுதுஞ் செனன மா
ணதியிலைப் பிரம முறவறிவோன் பிரமமே யாவனென விங்ஙன்.

வைராக்கிய சதகம்.

நவிலி னிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை
 நாமல திலையென்றே
 கவலை யுற்றரன் றுண்மறந தனையுனைக
 காலஞர் கொடுபோயிற்
 குவல யததடைந திவரைநா டொறுமபுரந
 திடுவையோ குறிககுங்காற்
 சவலை நெஞ்சமே சிவனலா துயிராககுயிரா
 தானுமோரா துணையாமே.

கெடுவ தாம்பொருள் செல்வமே பல்வகைக
 கிலேசமற் றதுதன்னை
 விடுவ தேசக மெனவுமோந் திலைமுனம்
 விடுததுனோராக குணைபபோலு
 நெடிய யுகம தில்லையோ சொல்லுதி
 நெஞ்சமே யினிபபற்றற
 றடைது மேலா னருளையே பொருளென
 வருஞ்செலவ மதுதானே.

தானை சூழமண் ணுலகையாண் டழிபவா
 தங்கள்வாழ் வினிதென்றே
 நீ நினைத்தியோ நெஞ்சமே யெஞ்சுரு
 நிமலஞா னமதுற்றால்
 வானும் வையமும் வந்துதாள வணங்குமெய
 வாழ்வுகாண் டலும்வீண்முற்
 போன நாட்கிரங் கவுமவரு மெனநலோர
 புகன்றதோர்ந் திலைகாணே

ஆமு னிச்சையே மேலுமே லும்பிறப்
 பளிககுமவித தெனநெஞ்சே
 நீம நித்திதா சைக்கடல் சுவறுமே
 நினைவெனுந் திரைமாயும

போமி றந்தெலா நினைவுமெப் பொழுதிலப்
 பொழுது பூரணமாய்
 சோம சேகரத் தெநதைபொற் கழலையுந்
 தொழலைய மிலைநாமே.

நீமெஞ் ஞானநன் னிட்டைசா ருதலரி
 தெனவுநெஞ் சகமேசற
 ரோய்வி லாதுசெய் தியானமா திகளெளி
 தெனவுமுன் னுரின்றாய்
 சேய்க டமமினத தாய்கொல்சம் மாவிருக்
 குதல்செயற் கரிதாகிப்
 போயுழைப்புனக் கெளியதா யிருந்தவிப்
 புதுமையென் புகனின்றே.

நின்று றுதலை குதல்விருப புனக்கதை
 நீத்திருக் குதனெஞ்சே
 யென்ற னக்குநல விருபபுவா ளாவிவ
 ணிருத்தநீ துயாவீடு
 சென்று காண்குவ லெனநினைந தலைதியோ
 சிவன்றிரி சயமன்றா
 லொன்று நீயுனா திருப்பதே யதைத்தொட
 ருபாயமென் றறிகண்டாய்.

கண்ட வைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்
 கலந்தவா தனையாவும
 விண்டு மூடமற் றலையிலாக் கடலென
 விளங்கினை யெனினெஞ்சே
 யுண்டு கொன்னமக் கொருதுய ராங்குநீ
 ளெங்கையிற் கனியேயாம
 பண்டை மேனிய பயமெலா மறுங்குரு
 பதத்திலும் புகலாமே.

புகல ரும்பரப் பிரமமாங் கடறனிற்
 புணர்பரைத் திரையீசன்
 சகமொ டாருயி ரெனுநுரை யாதிக
 டநதுமாற் றிடுமென்றே

பகரு நான்மறை யெனினதி லெதையெதைப்
பற்றுவாம் விடுகிற்பாஞ்
சுகசொ ரூபமே யனைத்துமென் றகற்றுதி
துவிதபா வனைநெஞ்சே.

நெஞ்சமே யினிப் பாவஞ் சீதமாய்
நின்றிடிந் நெனினிற் பா
யெஞ்ச றுதகல் புரணபா வனையையோந்
திலையெனி னுலகெல்லா
மஞ்ச னக்களன் மேனியென் றோநதிலை
யெனினருள சூரநதெம்பால்
வஞ்ச மறறிமீம் படிக்கிவ ணடைநததோ
வடிவையோந் துய்வாயே.

தேரி னிவ்வுடல் சமாதியி லசைவறச்
சித்திர தீபம்போற்
சார வைத்திடஃ தில்லையேற் குருபான
றனதரும் பணிமேற்கொண்
ணேரு மூழ்வழி தொழில்பிறி தடையினு
நெஞ்சமே யுயிர்க்கெல்லாம
பேரி தஞ்செய்வித திடுமுடை கெழுமலப
பிணக்கிதஞ் செய்யேலே

தெளிவு யிர்க்கரன் விளக்குதன் மயக்கவன்
நிரோபவிக் குதறேகம்
விளிவை யுற்றல்சங் காரமிங் கிதாகித
மேவுத றிதிதோற்ற
முளசி ருட்டியே லம்பைநேந் தலினுனை
யும்பிற ரையுநாடித்
தளர்வ தும்மகிழ் வதுமடைந் துள்ளமே
சம்புவை மறந்தாயே.

மறைத்த லுநரினைத் தலுஞ்செயு மாணவ
மாயைநின் றவைதம்மை
துறத்த லேயிராப் பகலகல் வீடெனச்
சொல்வரத் துறவெய்தக

குறித்தி டிற்பர பத்தினா னத்தினுற்
கூடுமற் றவைநெஞ்சே
நிறத்த பத்திரஞ் செயலறி னுமறி
னின்றமற் றென்றாமே.

ஒன்று நஞ்செய வில்லைநெஞ் சேயிவ
னோர்மய லதனாலே
சென்று சென்றுவெம் பவக்கடன் மூழ்கினஞ்
செறிமய லேதென்ன
நன்று நீவினா வினையிரு வினையயு
நான்செய்தே நெனுமான
மென்ற நிரதிட தொன்றையு மாற்றினை
யெனினுனக கிணையாரே

இனையின் ஞானபூ ரணன்முழு துணர்ந்தமைத்
திட்டவா றலதிங்கே
யனைவு ருதொரு தீதெமக் கவன்றரி
ஞர்தடுப் பவாநெஞ்சே
பனைகொ டாவர மானமின் மையினுருப்
பறநிரின் றிலகொல்லோ
வுனைவு ருதுடற காவல்கை விடுதியூ
முள்ளவா விடாதென்றே

வீடு கூட்டுவான் குறித்ததி னிமித்தமா
விமலனீ தலினம்பாற்
கூடு மாயையை யெனதியா நெனவெணிக்
கொள்வதென் பயமாசை
நாடு போழ்திவை சுழுத்தியிற புரந்தவ
னெவனவ னனவாதி
யூடு மூழ்வழி புரப்பனென றுள்ளமே
யுடலகைவிட் டிருப்பாயே.

ஆமை யாருறுப் பைநதையு மோர்மெயு
ளடக்கலிற புலனைநதுந
திமைசேர்விட யங்களிற செலாதமைத
துள்ளமே சிவைபாக

சோம சேகரன் சரணமே சரணெனத்
தொழுதுநின் றழுதன்னே
னை நாவினுற் செபித்திலை யவத்திலே
நாளெலாங் கழித்தாயே.

என்னை கண்டுநீ மாதரார் வடிவம்
திச்சைவைத் துழலகின்றாய்
பொன்னை யுந்துகி லையுப்பிரித திடினவெறும்
புழுமலக கூடலலாற
பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்குதல்
பிராந்திசங் கரன்பாதந்
தன்னை நாடுதி நெஞ்சமே பரசுகோ
ததியுறப் பெறலாமே.

போற்றி நீறணின துருத்திர சாதனம்
பூண்டிடைந் தெழுதுள்ளே
சாற்று நீகுரு வாதிமூ வருவையுந்
தாழ்ந்திறைஞ் சிவைசெய்தான்
மாற்ற லாம்பிறப் பிறப்பினை நெஞ்சமே
மன்றுளா டியதாளுந்
தோற்று முள்ளொளிக் குள்ளொளி யாயதைத்
தொழுதுவாழ் தலுமாமே.

வைராக்கிய தீபம்.

அரிதுபெற நிடினும பெற்றதின் விருப்ப
மறப்பெறு தனவிரும் புயிர்க்
டெரியகிற் கிலமீ தெனைமுன மடையாச
செல்வமாய்ச் சொல்பவித் திரமா
யுரியசுற் சுகமாய் நித்தமா யொருவி
ளெதெனக் கேட்டுமற றதனிற
பிரியமற் றினமு முனமுறும் பொல்லாப
பிறவியே பெறவிரும புதலே

துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச்
 சுகபர வீட்டுயர் வினையும்
 பின்பவை தொலைத்தெய் தருங்கரு வியதாப
 பெற்றவிப் பிறப்பையு மிதனின்
 மின்புரை நிலையா மையையுமோர்ந தனனோர்
 விவேகியு மெனிறபினும விடயத்
 தன்புறா வீடு புகமிக விரையா
 தரைக்கணந தரைக்கணுற் றிடுமே.

வினைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுணரின்
 விடயபோ கங்கணச சுதலுந்
 தனக்குட லனிய முணர்தரின் மரணஞ்
 சாராகுறிக் குளநடுங் குதலு
 நினைத்திடி னிதன்பேற் றருமைமா தவங்க
 ணீங்கிராள் கழித்தலுந் துணிவி
 லனித்தமோந் திடினோ கணமெதிர் காலத்
 தவதிசூறிடுதலு மிலையே.

கருமமொன் றியறறப் பிறாகையிற் கருவி
 கவர்நதுளோன் பினுமவா கொளுமுன்
 விரைவினெண் ணியசெய் யாதுமற் றதையே
 மிகச்சிறப் பித்துநோக குதலபோற
 புரையில்வீட் டின்ப மடைகுவா னதறகுப்
 பொருநதிய வருந்தவம் புரியா
 தொருகண மேனு நிலையிலிவ் வுடல்வைத்
 தொப்பனை செய்துநோக் குதலே.

பிறப்பெனு*மூவரிச் சுழியதா மெழிலார்
 பெண்டிரா தியவுயிரச் சார்வுஞ்
 சிறப்புறு புனியா தியபொருட் சார்வுந்
 தீரீக் குதறுற வவற்றா
 றெப்படு மெவைநீப் பினுமறி வுடையோ
 ரொருதம தனைபிதா வினையுந்
 துறப்பேற் றுறப்போர்க் கருநர கெனநீ
 சொற்றசொற் சத்திய மாமால்.

விடையதூ நிறையே தாதைமற் றவன்பான்
மின்னெம தன்னையன் னவரைக்
கடையரே மறநது துறநதுதா னன்றோ
கடும்பவ| விடும்பையுற் றனமீவ்
வடைவுணர்ந் திலைபோன் றுடலிதற் கேது
வாய்வரத தாய்பிதா வெனநெஞ்
சுடைவுறு நின்றாய் பவந்தொ றிவ் வணமுற்
றுளவுயிர்க் களவியா துரையே.

தனதகத தகலா திருந்துபே நின்பந்
தருதலான் மனைவியுந் தன்பா
லினிதுதித் தொருதன் வினையொழித் தசையா
திருத்திவிட் டமுதருத துதலா
லுனலருளு சுதனு மொருவனுக் கவலூ
தெயமா யெழுந்தமெய் யுணர்வே
பிணையிஃ தன்றி மனைசுத ரெனயாம
பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே.

ஞானியஞ் ஞானங் கெடுத்தலாற றுறவோ
னெனப்படு நவிறினொ ஞானந்
தானுட லினைநா னெனுமக் கிருளென்
றணையிஃ தெமக்குமொத் ததுவா
லானமின் மறைதோந் தொருசி வநானென்
றுளத்துணிச் சயித்தவக் கணமே
யானென றவிரதவ் கிருளுமாய்ந் திடுமென்
றிசைத்தனை யிதுபழு தன்றே

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி
தேர்விடத் தென்றுமே ரொன்றை
யுரைசெயிற் பிரம விதையொத் தரிதோ
வென்றுமீவ் வுலகுரைப் பதனா
லரிசொல்கீ தையிலும பிரம சாதகரி
ஞார்க்குள வருத்தமென் பதனா
பெரியதோர் வருத்த மெனைமறை துணிந்தப்
பிரமநா னெனவிருத் தலினை.

யோகசா தனையால் வாதனை கரணக்
 கொழியுமவ் வியோகமு மிருமைத
 தாகுமே கிரியை ஞானமென் பேதத்
 தாதனா தியதொழில் யோக
 மேகமாம் பொருடோந் ததுவிது வெனுஞ்சுட்
 டிறத்தனமற றையதிரு வகைககும்
 போகவேண் டிடுமைம் புலவ் களு மிறந்தப்
 புலனவா வொழித்தலாற போமே.

ஐம்புல னடல்வேண் டிடுவிடல வேண்டு
 மொருங்குவேண் டியவனைத் தையுமென்
 றுமபரும பரவு மொருதமிழ் வேத
 முரைத்தலா னோரிரு வகையா
 நமபுறச் சார்பை வெறுத்தவா வறுததைம்
 புலனொழித் தொழுங்கினா டருமச
 செம்பொருள காண்ப தறிவறி யாமை
 சிதைத்தல்வீ டெனத்திகழ் தருமால்.

படையெடுத தமாககட் சாருமோர் வீரன்
 பகைஞரைச் சயங்கொளா விடினும
 விடையெனப் பொருதாங் கிறத்தலே யன்றி
 வெநரிட வுன்னிடா னதுபோற
 கடையென விடய மிகழ்நதுபே ரினபங்
 கருதினோன் பெறுகலா விடினு
 மிடையறா ததைநா டுவதலான் மறநது
 மெண்ணுமோ மண்ணின்வாழ்க கையையே.

இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்போ
 ரெனத்தனு முதற்பிர பஞ்ச
 நந்தினுங் கெடினும பூரியா வாடா
 நன்மனச சனக னாதியரு
 மந்திரி முதலோர் மீதுபூ பாரம்
 வைத்தொரே காந்தத்துள் வதியாத்
 தந்தொழி லொருக்கிச் சமாதியுற் றன்றோ
 தவிர்ந்தனர் கரணவா தனையே.

தத்துவ முணர வேண்டினேன் மனைமுதற்
சகலமும் விடுத்து மெய்ஞ்ஞான
முத்திரை திகழச் சமாதியுற் றல்லான்
முடியுமோ வெனவுமை முதலா
வைதததற் குழாததை யொருவிள கலலான்
மாததினீ ழலிற்சமா தியையுற்
றத்தனே யுணர்த்தி னானெனிற் பிணுமவே
றறைதனம் மிகுமட னன்றே.

தனித்திருந் தொருதம மனததையைம பொறிவாய்த்
தடுததகப் படுத்தியிலி தெததை
நினைத்தெழா நின்ற தென்றுநோக் குநீ
நீக்குவர் வாக்கொடு தொழிலைப்
பினைத்தடை யாமபோக குவரில்வாழ்க் கையையும்
பேசசைநா டொறுமபழ குநீ
தனைத்தினென் றேனும விடராபிறா காண்ப
தன்மையா னகப்பற்றே விடுபபா

பிரிதுநோய் தன்னோய் போன்றுபோற ருனேற்
பெரிதுநா லரிதினோந் துணரநத
வறிவின னுண்டோ வாவதென் றமையா
னறைதரு சராசர மெவைக்குஞ்
சிறிதுமோர் துயர மறவியுற் றேனுஞ்
செய்யுமே மெய்யுணா வடைவான்
மறுவறு துறவைப் பொன்செய்வா ணிகர்போல
வருநதிநா டொறும்வளாப பவனே

சற்குரு வருளா லையமுந் திரிவுந்
தானற மறைமுடி வுணரநத
பிற்குரு பரன்ருண் முற்சரண் புகுந்த
பெரியவ ரினமரீஇ யிருந்தொண்
சொறகளி னரிய பொருள்கடோந தவணந்
தொலைதொரு சிறிதுநாட பின்னாக
கற்குத லாதி யனைத்துநீத் தென்று
ஞானசா தகத்தினுள் கழிப்பான்.

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது
 பண்ணவேண் வெபணி விடுத்துப்
 புகலுரை யடக்கித் தனியிடத் திருந்து
 போற்றிசெய் தருட்குரு பதம்பின்
 மிகமுயன் றிதய வருத்தமெய் தாமன்
 மெலிந்து கைவிடுதல் செய்யாம
 லகமுக மாக்கி மனததைநா டொறுமோ
 லாம்புல னொழித்தசை வறுப்பான்.

உசசியம் போதின் மீதரும பசிக்கவ
 ஜர்வல மாயிலந தோறும்
 பிசசைகை யிடையிற் காடிழை மேனும்
 பெற்றது பறறியுள் வெறுப்போ
 டிச்சையற் றருந்திப் பொருநதவே காந்தத்
 திடையினுந் தாகம்வந் தடையி
 னசசிரீ ஞுரிற் புகுநதுறு தேரி
 யாதியி னருந்துத னன்றே

பெண்ணைவிட் டகலா வெருவிடன் றனைப
 பிறர்வழக் கினிற்கொடு போகக்
 கண்ணைவிட் டகலா தவள்வரல் போலுங்
 கண்டுகொண் டேகியாங் கல்தெவ்
 வண்ணமா யினுஞ்சிக் கிரத்தினின் முடிததவ்
 வனிதைபான் மறிதரன் மானப
 பண்ணிய சமாதி விடுத்தறி ஞுருநதம்
 பசிதணித் ததையுறும் பரிசே.

அறவுநித் திரையைத் துறநதிடி னுடறக
 ணடைதரும பிணிகண்மற் றதனா
 குறைதலு மிகலு மின்றியோரா சமமாக
 கொண்டுகண் டியின்றுபின் விழிக்கி
 லுறுசுகா தனத்தி லெழுதுசித் திரமொத்
 துறைகுல ரிறைதலை கழுத்தூன்
 செறியுடல் வாங்கா தோங்கநே ரவர்பாற்
 சேருமோ காமநோய் சிறிதும்.

இத்தரை யிடைப்பா ழாயவா லயமற்
 றிருண்மிகு முடுக்கரா திகளிற்
 சுத்தமெய்த் தவரெப் பொழுதடைந் துறிநூந்
 தோற்றுறு தச்சமங் கவர்பா
 லத்தனில் வுடலைப் புரக்குஞான் றழிப்பா
 நிலையவ னேபினு மழிக்கின்
 வைத்திவண் புரப்பா நிலையெனுந் துணிவு
 மனத்தினு ளிருத்தலி னன்றே.

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப் பதுதா
 னச்சமா திகடரு மூலர்
 திருநதுநஞ் சிந்தை சிவன்கணை யாவா
 வரினுமென் றமையிற பேதிப்பான்
 பொருநதினும் வாணோ ரெதிர்முதிர் கொலைவெம்
 பூதமார் தியவளைந் திடினு
 மிருந்ததஞ் சமாதி நிலைகுலை யாதோ
 ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கடைவா.

ஒருவனுக் கிருளற் றுரியசிற் சொருப
 முள்ளவா விளங்கினன் றறுமிப்
 பருவர லுருவப் பற்றுமற் றதுநோ
 படுமள விறைபிரி தருமைங்
 கருமமெவ் விடததுங் கண்டுதற் செயலை
 கைவிடுத தச்சமா தியவுண்
 மருவுறு தகற்றித் தவஞ்செயல் வழங்கல்
 வாழியெங் குரவ னீழி.

வு ந் தி ய ர்.

அறம்பொரு ளின்பமவீ டாயவோர் நான்கிற
 சிறந்த பயன்வீடென் றுநதீ பற்
 தேரின்வீ டேயெலா முநதீ பற்.

தாங்குபற் றற்ற சகலத் தியாகத்தி

னோங்கு தருமமே னுந்தி பற

உள்ளது வீட்டிற்கஃ னுந்தி பற.

2

விடுஞா னத்தன்றி மேவொணு தாகையாற்

கடுவோ னந்தவாழ் வுந்தி பற

கோதின்மெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தி பற.

3

புறப்பற நெலாந்தூரப் போக்கி மீட்டெண்ணு

துறப்பற்றின் மெய்யுணர் வுந்தி பற

ஓடு மகப்பற்றென் றுந்தி பற.

4

குடும்பபா ரந்தலைக் கொண்டவர்க் கல்லல்

விடுமபரி சின்மையா லுந்தி பற

மெய்யுணா வெங்ஙனு முந்தி பற.

5

எல்லோர்க்குங் காலன் றுறவீவ னீயாமு

னல்லோராக துறப்பர்தா முந்தி பற

நன்றறி வார்களுன் றுந்தி பற.

6

ஆதலான் மேலா நெறியடைந் தோர்க்கொரு

சாதி சமயமே னுந்தி பற

சங்கற்ப நாசரென் றுந்தி பற

7

நீங்கா தெவற்றொடு நினரூலு நெஞ்சிடைத

தாங்கான்மெஞ் ஞானியென் றுந்தி பற

சலமரை யாதியொத னுந்தி பற.

8

ஆறு நெறிக்கு மவிரோத போதமே

தேறுமெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தி பற

சித்தாநத மாகும னுந்தி பற.

9

ஆதலாற் பந்த மறுப்பான் மனோலய

சாதகஞ் செய்வன லுந்தி பற

தற்பரந் தோன்றுமா னுந்தி பற.

10

ஒட்டற முத்தித தடையா யுளவெலாம

விட்டனை யேலினி யுந்தி பற

மேவொண் சுகாதனத் துந்தி பற.

11

- வாங்கிப் பொறியைந்து ணின்ற மனந்தனை
நீங்காத கத்திருத் துந்தி பற
நினைவு மெழாமலென் றுந்தி பற. 12
- பதைத்தெழா துள்ளம் பதைப்பாய் பதைக்கில்
வதைப்பாயங் கங்கேயென் றுந்தி பற
மாயுமனப பேபென் றுந்தி பற. 13
- அசைவறச் சிதத மடங்குமேற் பின்ன
ரசையாமறிகாததிடென் றுந்தி பற
அறிவால வருந்தியு முந்தி பற 14
- ஆங்கறி யாமையுஞ் சாரா தறிவொடுந்
தூங்குவாய் நானுமென் றுந்தி பற
தோன்றும் பரமபொரு ளுந்தி பற 15
- அநதப் பரததோ டிரண்டற் றயிக்கமா
மந்தநன் னிட்டையே யுந்தி பற
அத்துவித வீடென் றுந்தி பற 16
- எம்மதத் தோரெவ வகைநிட்டை சொல்லி லுஞ்
சமமத மேயெமக குந்தி பற
தற்போத மாய்க்குமே லுந்தி பற. 17
- நானறற போதத்தே நானுன முததியை
நானெங்ங னஞ்சொல்வ துந்தி பற
நான்மறைக் கெட்டாதென றுந்தி பற 18
- பெத்தர்க் கொருசிவ மின்மையிற் பேரருண்
முததாக குலகுமின் றுந்தி பற
முழுதுஞ் சிவமாத லுந்தி பற 19
- எல்லாஞ் சிவமேயென் றெண்ணினு நின்போத
மல்லாலலி துண்மையன் றுந்தி பற
ஆங்கது நீங்கிடென் றுந்தி பற. 20
- பாவனா தீதம பதியா விடததேக
பாவனை பறநிநின் றுந்தி பற
பழுததா லொழிததிடென் றுந்தி பற. 21

பாராதி யெட்டு மப்பாலு மெப்பாலுமா
 யோர்சோதி யேநின்ற துந்தி பற
 உன்னுவே றில்லையென் றுந்தி பற. 22

உதித்தச சிவத்தோ டேய்ந்துள்ள தேன்மாயை
 யதற்கன்னிய மென்னு றுந்தி பற
 அதினன்கு தீதியா துந்தி பற. 23

படைப்பாதிக் கீச னதிகாரி பறரு
 துடற்காவ னீவிடுத் துந்தி பற
 ஓவாத வணைநோக் குந்தி பற. 24

ஓகாந்த மானதல மிலம பூவணை
 யாகுந தரையவாக் குந்தி பற
 ஆனந்த நித்திரைக குந்தி பற. 25

சிவதருமோத்தரம்.

ஆதரவே பரமான வறமதாகு
 மாதிரடு வந்தமிவற் றனைத்து மாகு
 மாதரவற் றவரீகை யறமேயாகா
 தாதலினு லாதரவே மூல மாகு
 மாதரவே பிரகிருதி யான்மாவீச
 னெனும பொருளு மறிவிக்கு மமலன்னுளு
 மாதரவே யடைவிக்கு மாதலாலே
 யனைத்தினுக்கு மாதரவே மூல மாமே 1

ஆதிதனி லோமென்னும் பதமதாக
 வந்தமதிற் சிவாயவொலி யணைநது நிற்க
 வோதியவா நெழுத்திணையு முடைத்தேயிரத
 வோமென்னும பதப்பொருடா னுயிர்கட் கெல்லாம்
 போதகனும்ப் பொருவிவியாய் நிற்குமீசன்
 புனிதனவன் சத்திவித மைந்து மற்றை
 யேதமிலா வஞ்செழுத்தின் பொருளே யெண்ணி
 விருபயனு முயிரடையு நிவறறு லென்றும். 2

இருளுலகி லறவுலவு மிரவியின்றே
 விசையாது பொருளொடுகண் னொளியுண் டேனும்
 பொருவரிய வோங்காரப் பொருளொன் றின்றேற
 பொறியிலங்கா தனைத்துயிராகும் பொறியுண் டேனு
 மருளதனை யனுக்களுக்கு மாறறியென்று
 மதியருளும் பரமசிவன் வாககைக கூறுங்
 குருபரனு மோங்காரப் பொருளே யென்று
 கொண்டாரே முமமலமும் விண்டா தாமே

8

வேறு.

எய்தற் கரிய பரமபரனை யிசைந்தார கருமத திசையார்
 கள், செய்யிற்கருமஞ் சிறந்தபொருள் செந்நதாரலலா செழுங்
 கணிதங், கையிற் புகலுங் களைந்தவலக் காயைக் கவரக் கருதின
 ரார, வையத தொளிகொண் மணியகற்றி வழுவாரு சிலையார்
 மகிழ்வாரே.

4

ஆசை முதலா மாசனைத்து மறுத்தே யுடலும வெறுத்தரிய
 தேசன் சிவன்பொற் பாதமலர் செந்நதார பிறப்பை மறந்தார்
 பேசற் கரிய பெருமையினைப் பெற்றா ரல்லா கற்றாலு [கள்
 மாசு மலிந்த வாசையினுன் மயங்கித் தியங்கு மானிடரே.

5

அருவருப்பை யாகத்தைச் சுத்திபண வார்வல்லார
 கரிசறுத்து மனமதனிற் கருதரியன் கமுலடியி
 லொருமையுற லுயிர்ச்சுத்தி யுவமனிலாப பதமுதவுங்
 குரவனரு ளியபரம வாககியதைக் குறிகொண்டே.

6

வேறு.

மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்த்ததற
 பெண்ணினு மகவினும பெரிய பேரினுந்
 துண்ணென விழைவினைத் துறந்த தூயரே
 விண்ணினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார.

7

ஆக்கையிற் றுயர்பெரி தறப் மின்பமென்
 றுக்கையை யறவெறுத் தார்வங் கூாவரே
 வாக்கையி னநாதியே முதத னுககவ
 னுக்கையுந் துயரமு மறுப்ப னுணையால்.

8

வேறு.

ஆசைதானிரு பேதமேயவை யேயநாதியி லாதவன்
பேசுநூல்விதி பேணியேசெயும் பெற்றிதான்முதன் மற்றதூந்
தேசுசேர்வினை தீரவேவரு சேதனாவிப ரீதமே
யாசிலாவர னுணையாலவை யாள்வரேயுட லாளரே. 9

ஆசைமாசற வாகவேரற வாணவாதிபு மாயவே
பாசநாசக வீசனாசிலி பாததாமரை நாண்மலர்
வாசநேசனு பூதியாவது வாதையேதுமி லாததே
தேசுதேசமொ ரேகமோசிவ னேசாபூரண தேசரே 10

ஏகதேசவுட லுற்றவாக்கறிவு மேகதேசமல தில்லையே
யேகதேசவுட லுற்றபோதுமறி வேகதேசமென யென்சிவ
னேகதேசவுட லற்றவன்னறிவு மேகதேசமல வாதலா
லேகதேசவுட லற்றமுத்தனறி வேகதேசமல வென்பரே. 11

வேரறப்பணையு மற்றுமற்றொழியும் வேறவற்றுமுதன் மேவுமே
யாரணத்தினையு மாகமத்தினையு மாயுமற்புத னலாரியன்
பேரருட்பெற வநாதிமுத்தனொடு பேதமற்றநிலை பேறுதான்
கூரிருட்குழுவ றுத்தறுககுமுடல் கூடமுத்தனனு கூலமே 12

முத்திபெற்றவ னழுக்கனைத்தினையு முற்றவிட்டுமுளை யற்றவ
னித்தனுத்தம னிருததசுத்தசுக சிற்கனததுநிலை யுற்றவன்
புத்தனததுவித முறறுமிககபிர புத்தனைக்கெழுவு பூரணன்
றத்துவத்தொகைம லத்தொடற்றுமுட லைபபெறப்பிறர்ச மைப்
படு. 13

வேறு.

வேதநிந் தகனே புன்மை விடக்குணும் புலைய னுவான்
வேதநல் லந்த நிரதன் வெவ்வினை வேட னுவான்
வேதக ஞானி நிர்தை விளம்பினன் பித்த னுவான்
வேதியா பொருளைக் கொண்டான் விளக்குறு விட்டி லாமே. 14

அலர்பிறப் பவல மாவிசு கறவுற வறிவா னநதஞ்
சொலத் தொடங் குவங்கேண் ஞான யோகமுந் துகடர்சத்தி
மலத்தினு மநாதி முததன் மயமுணர்ந் துணர்த்தல் ஞான
முலப்பிலா வவனுள் வேறற் றுறைதலை யுணர்தல் யோகம். 15

தன்னது சத்தி காட்டுந் தத்துவத் தொடரச்சி நீங்க
வன்னிய னலனைத் தன்னோ டநாதிய வமலன றன்னைக்
கன்மமு மலனைத் தாமுன் கண்டுகண் டிடாது காட்டப்
பின்னத னால் வுண்மை பெற்றவன ஞான யோகி 16

உலகுளார் டெறுதுதுஞ்சு மொரு பொருள விழித்தயோகி
யுலகுளார் விழித்த பண்டத் துறங்குவ னுருவ மாக
உலகெலா மொன்றி வேறற் றொளிரு மொப பிலிதனெண்டா
ளலர்தலைக கணிந்த யோகிக கவனலான ஞேயம் யாதே 17

காட்சியிற் பொருளு மந்தக் காட்சியான் முன்னங் கண்டே
யாட்சியா மதுமா னத்தி னருத்தமு மணுகொ ணாத
சேட்சியிற் பொருளு மையந திரிவறச செப்பிச சீவ
னாட்சிய வறிவு மாககு மவனமலத் தநாதி முததன. 18

ஒப்பிலி யநாதி முதத் துரைக்கய னூலொவ வொன்று
தப்பறுஞ் சிருட்டி யாதித் தலைமை பொவ் வொருவா தம்மை
யப்பர மென்னு மற்றை யனைவரும் பரமே யென்னு
தப்பறத் துணியும் புத்தி தன்னையும் பரமே யென்னும். 19

மனநிலை யொடுங்க வீசன் வடிவனை யகத்துள் வைத்துப்
பினைவடி வறுதி பேசுந தேசிக னருளாற் பெற்று
மனநிலை யொடுங்க வாய்த்த வாய்மையி னறிவை வைக்கக்
கனிவொடு காண்பான் காட்சி காட்சியிற் படலுங் கைத்தே. 20

நீங்கின ரிந்த வுண்மை நிலையினை நெஞ்சந தன்னில்
தாங்குக சகளந தன்னைச் சங்கரன றனை யுன்னி
நீங்குக சகளந தன்னை முன்னையி னிலையி னீடித்
தாங்குக திரியிற் பினனுஞ் சகளமா தரிக்கச் சூழ்ந்தே. 21

இந்திய விருத்தி யெல்லாம் பிராணனை யியக்க வேயு
மிந்தியஞ் செயிக்க வெண்ணிற் பிராணனைச் செயிக்கப் பஞ்ச
விந்தியஞ் செயித்தார் தாமே யெய்துவர் சமாதி தன்னை
யிர்தியஞ் செயிக்க மாட்டா ரெய்துவ தேது மினறே 22

மனத்தையும் விடயந தன்னின் மறித்துளே யடக்கி வைத்துப்
பினைச்சலி யாமை செய்கை பிரத்தியா காரம வேதத்
தெனைத்துள யாக பேத மனைத்தையு மியற்றி னூர்கள்
மனத்தையு மறித்த மைந்த ரவர்சிவ புரத்துள் வாழ்வார். 23

நசையுட னிதயப் போதி னுட்டிய பொருளிற் சித்த
மசைவற நிறுத்தருளே தாரண மதனைச் செய்தார்
கசிவுறு மூவேழ் சுற்றங் கடுநர கதனின் மட்டு
மிசையுறு சிவலோ கதது ளிருப்பரே ளிருப்ப மிக்க 24

ஆற்றிடைப் புனறு னெற்றே யவிக்கின மாக வோடன்
மாற்றற வற்றே யீசன் மலாபபதத் தறிவை வைத்துத்
தேற்றுற நிற்கை தானே தியானமித தியானஞ் செய்தார்
மாற்றியே நரகிற் சுற்ற மவாகளைப் போல வாழ்வார. 25

பரமனை யொருமை கூரப பாவனை பண்ணி யுள்ளே
யுரைதனி லதிக ஞான மொழியவே விதியி னோக்கிப்
பரவிடும பததா முன்னைப் பாவமும் பறிப்பன் வேண்டும்
வரமெலாங் கொடுப்பன வள்ளன் முததியு மவர்க்கே வாய்க்கும்.

அதிகமா யாமந தன்னி லறுவரை யடக்கு மாற்றல்
அதிகமே யதனி னாகை மனத்தினை யனகன் பாதத
ததிகமே யதனிற் சித்தத தவிசினத் தியான மம்ம
வதிகமே யதனி னுள்ளத் தரனை வைத் தறையும் வாக்கே. 27

வாக்கினு மதிக மூல வாக்கினு மனத்தி னாலு
நோக்கரும் பொருளைத் தன்னு னோக்கற நோக்கு நிட்டை
நோக்கிடிற் பலங்க டாழு துவன்றவிம முறையா னேன்மை
யாக்குவ னவற்றை யெல்லா மன்பருக் கநாதி முத்தன். 28

மாயாப் பிரலாபம்.

சாராத சிற்பாவை தன்வாழ்வே மெய்யென்று
வாராது வந்தவனோ வாரத்தைசொலப்—பாராது
போவதே யென்வாழ்வு தானடங்கப் பொய்வாழ்வே
யாவதே சாந்தம் பரம்.

எட்டனையுந் தன்னெதிர்நா னில்லாவென் கற்பொழித்து
வெட்டவெளிக் கேதள்ளி விட்டானே—கெட்டே
னிற்வாவென் கற்பை யிழித்தொருவன் வாக்கார்
பிறிவாத சொற்பிறந்த டின்.

சொல்லாத சொல்லொருவன் சொல்லுதலு மக்கணமே
செல்லா விடத்திலிவன் சென்றானே—யெல்லாழு
நானென்ற நபபொழுதே நான்கெட்டே னான்கெட்ட
ருனென்றான் கெட்டான் றனை. 3

இன்பமே யாமவள்பா லெய்திலெமை யெய்துங்காற
றுன்பமே யாமென்னத தான்சொல்லி—யன்பாள்
னுண்ணகிழந்து போதையுட னொத்திரண்டு கெட்டவனை
யெண்ணநமக் கென்காரி யம். 4

போனான் பரதேசம் போதையுட னென்போத
னாத வின்பவுரு வாகித்தான்—ருனா
யொழிந்தோ யொழிவறநின் றென்றாகி யுற்றுற
றழிந்தோ வுறுப்பறையா னான் 5

ஆனுமலை பெண்ணுமலை யென்றிவனை யன்றொருவன்
காணவெளி யேவநது கட்டுரைத்தான்—வாணுதலகே
ளப்பொழுதே யென்னோடு வாழ்வொழிந்தா னநதவுரை
தப்பா திருப்பதே தான். 6

நானெங்கே நீயெங்கே ஞானமே நம்போதன
ருனென்கே மேலகி ழுறதததும்பி—யானநதம்
பேராதே பேதமாம் பெததககரை யிடித்திட்
டோராறே யொததா லுரை. 7

மெய்யே மனிதரைப்போன் மேதினியில் வந்தொருவன்
செய்யாது செய்தானென் செபபுகேன்—வையக
கருவழிய நானழியக் கறபழியப் போத
னுருவழியப் பாராதானே யுற்று 8

சிவானந்தபோதம்.

ஆன நெஞ்சமே யிமைப்பொழு தாகிலு மலைவறுத் திருநதாயோ
போன நாளிலே நடநதது மிருநததும் புதுமைக ளறியாயோ
நன மாகிய கவலையை நீக்கியைம பொறியினி லிணங்காமல
தான மொத்தூநான் சொன்மொழி கேட்டுநீ சரியென்று மகிழ்
[வாயே.

வேறு.

நாலுவகை யோனியிலு மெழுவகையின் றோற்றத்து நளினமாக, மேலுகந்த மானிடநதா நெடுப்பதுவே யருமையாய் மெய்யனாகி, பாலுபோன் மனமுடைததாய் புண்ணியமே மிகுநதுபவங் கீழாய்த்தளளி, நூலுணர்வ தருமை நெஞ்சே யிருவினையிலொருவினையை நொறுக்கித்தானே. 2

மனிதரிலும பறவையுண்டு விலங்குண்டு கல்லுண்டு மரமுமுண்டு மனிதரிலு நீரவாழுஞ் சாதியுண்டு அநேககுல மனிதருண்டு மனிதரிலு மனிதருண்டு வானவரு மனிதராய் வருவதுண்டு மனிதரிலே பிறப்பறுக்க வந்ததே யருமையென வகுத்தாராமுன் [ஹோ. 3

விருத்தம்.

அறிவுக்கே சாட்சி கொண்டு நூலைப்பேசி
அங்கத்தைத் தானழித்து அகத்தை நோக்கு
குறிவைத் தபடியிருநது மெய்யைப் பொய்யாய்க்
குற்றமென்றே பொய்யைத்தான் பொய்யாய்க்கண்டு
நெறியுற்றே யிருவினையும் நீக்கிப் போட்டு
நேசமுட னீசனுடன் பாசம வைத்து
பிறிவற்று வொன்றாகி வாழலாகும்
பேதித்துப் போகாதே பேணிக்கூடே. 4

வேறு.

தெளிந்த துறவி யிகந்தனிலே தேகப் பிராரத் துவப்படிக்கு
பொழிந்தேகாணத் தனுபோகப் புவனத்திருநது மெச்செயலும்
ஒழிநது சிந்தை தெளிவுற்றே ஒன்றே சிவமென் நிருபபார்க்
ளிழிநத பேரும வரைக கொண டேறுவாராக ளிகத்தோரே. 5

கருவி யகன்றிவ் வுலகத்தைக் கனவென் நிருக்கக் கருத்ததனுள்
ஞருவைக் கண்டொப புவமையற றுள்ளும் புறம்புமொன்றாகிக்
குருவைப் பணிநது பூரணத்தில குலாவு மடியார சுகந்தனிலே
மருவப் பொருநதி வாழ்நதாலும மாசற நிருபபார் வல்லவரே.

முநத ஸ்ருநத வஞ்ஞான முட மான சத்தியையும், பந்த
மறவே துணிந்து பராபரனைத் தினமுங் கைக்கொண்டு, சிந்தை

தெளிந்தே குருபரனைச் சிவமென் றெண்ணுந் துணிவதனால்,
தொந்த மறுத்துச் சிவானந்தச சோதி யதுவாய்ச் சுகிப்பாரே.

சாதி பேதந் தனைக்குறித்துத் தயங்கி மயங்கித் தளராதே
சாதி யாவ தெவரறிவா சருவ வுட லு மொன்றாசசே
சாதி யாவ ரெவரென்னில தனை யறிந்து சிவமான
சாதி பெரிய சாதியென்று சாற்று மறைகள் சததியமே

8

வேறு.

பெரியோரைப் பித்தரென வுலகத் தோர்கள்
பேயரென்ன விகழ்வதென்ன பிரித்துக்கேளு
திரிவார்க ளிச்சை படிசுகத்தோர் பார்த்து
தீவினையும் நலவினையும் திரட்டிக்கொள்வா
சரியாசசென் றிருவினையு மொழித்துப் போட்டு
சச்சிதா னந்தமென்ற பதத்திறசாரந்து
துரியாதீ தப்பொருளைப் பெற்று மந்தச
சுயஞ்சோதி யாகியே சுகமுற்றாரே.

9

வேறு.

குற்ற மேதுங் குறியாமல் குணமும் பலவாய் விரியாமல்
ஒத்து பொறிகள் புலனைந்து முறவாய் நீயுமு கந்திதனை
பத்தும பதன மாகத்தான் படசமிகவும் வைத்து ரத்தாற
சித்த மதனைச் சிவமாக்குஞ் சிவானந்த போத மிதே.

10

வேறு.

மறப்பான மூன்றுடலு மிழந்த முத்தா
மனவெளியாம் பெருவெளியில் மருவலாலே
துறப்பான வாகாச மொன்றான் தன்னிற்
சூரியன்றன் பிரகாசத் தோற்றமபோல
சிறப்பாகத் தேகத்தி லிருந்த முததா
திருஷ்டியினுற கலந்தொன்றாய்த் தியானிப்பாராக
மறைப்பான திலலைநெஞ்சே கணம ணிகளு
வன்னியொளி மருவுமந்த வண்மைபாரே.

11

வேறு.

பொன்னி னெஞ்சமே சொற்படி கேட்கவும் பொருந்தியே
கண்ணு; இன்ன மின்னமும் பேதமை கொள்வையோ வில்லறந்

தனைவிட்டு, தன்னைத் தானறி யாமலுஞ் சிவனடிசார்வது மிழந்
தாக்கால், பின்னம பின்னமா யிரண்டு கெட்டா னென்றேபே
தைமை கொள்வாயோ. 12

சுத்த நெஞ்சமே சற்குரு மலரடி தொழுவகை கேட்பாயேல்
பத்த னாகியே மாணாசி மானமும் பறறற விட்டேரீ
குறற மேதுமற் றெவ்விடங காண்தினுங கூறுடற் களிப்புறறு
பற்று மாகியே திருவடி கெதியெனப் பண்புடன் பணிவாயே.

வேறு.

இச்சையுட னெத்தனைநா ளிவ்வுலகில் வாழ்நதாலு மிடரே
சொல்வார், நச்சைவரு மிதனாலே தெளிவுறற மனதென்று நல்
லோர் சொல்லார், சசசடியை விட்டுவிடு முப்பொருளை யோர்
பொருளாய்த் தனித்துப்பாரு, பிசசையென்ன விசாரமென்ன
தலைமேலே சுமநதுவரப் பெருமா னுண்டே. 14

வேறு.

சிவனே நீயாகு மறிவு நீயாகு
சிவன்றானே நீயாகும் பரமுநீயாம்
தாவுகின்ற செயலுடனே மனதென் றுன்னை
சாறறியதோர் நாமமாஞ் சாவசங்கை
மேவவே மொழிகிறது முனதால் நெஞ்சே
மெல்லமெல்லச சொறபடியே மேவினக்கால்
நாவுதனிற் பிரிக்கின்ற பேத மற்று
நாம்சிவமாய் வாழலாம் நாடிப்பாரே. 15

வேறு.

ஞான மேதெனக் கேட்டிடின்த தத்துவ நானென வுணர்ந்திந்த
னைநானெனவுரைத்ததையகன்றுபின்னொழிவறத்தனைக்கண்டு
மானம் வெட்கமுந் துககமுங் கவலையும் வஞ்சனைதான் போக்கி
யீன மற்று நான்சிவமெனத் துணிநதது மிழநதது முடிவாமே.

ஞான மேபெற வெடுத்திடு மவ்வுடல் நழுகிடா துரைத்திட்டா
லீன மாகிய செனனமும் போககிடு மீசனே தானாகி
வான முற்றதோரா சசசிதா னநதமாய் வாககுரைக் கெட்டாத
மோன முற்றுதா னெங்குமாய் நிறைநதது முத்தியென் றுணர்
வாயே.

சிவபோகசாரம்.

தூரத்தி யுணையாசை தொடராம லென்றும்
விரதத்திடு லாங்கவறறை விட்டுப்—பரததிலன்பு
செய்யடா செய்யடா சேரபர பஞ்சமெலாம்
பொய்யடா பொய்யடா பொய். 1

பரவிமனம் போகாப பரத்தடைய நாளு
மிரவுபக லற்ற விடத்தே—திரமாக
நிலலென்றான் கண்டதெல்லா' நேதிபண்ணி மும்மலமுங்
கொல்லென்றான் ஞானக் குரு 2

ஒருமையுட னீசனரு னோங்கியென் றுந்தூங்க
லருமை யருமை யருமை—பெருமையிடு
மாங்காரங் கோப மபிமான மாசையிவை
நீங்காத போது தானே. 3

உரையிறந்தா லுன்னு முணாவிறந்தான் மாயைத்
திரையிறந்தாற காண்கின்ற தேவை—வரைபெருக
வாசிப்பதும் வாயால் வாழ்ததுவது நாடகமாய்ப்
பூசிப்பதுஞ் சுத்தப் பொய் 4

உருவை யருவை யொளியை வெளியை
யிருளைச சிவமென் றிராதே—மருளைப்
பிறிதறிவிற் கண்டதனைப் பின்னமற வெங்குஞ்
செறிநதபொரு டானே சிவம் 5

உன்னாதே பற்று துரையாதே யொன்றியதி
னின்னம் மில்லை நிகழாதே—பன்னாட
பரையிறநது நிற்கும் பயனணைந்தா நெஞ்சிற்
றிரையிறநது நிற்குஞ் சிவம் 6

அறித்தியததை நித்தியமென் றுதரிக்கும் பொல்லா
மணித்தருடன் கூடி மருவாதே—தனித்திருந்து
மோனந்த மாஞ்சிவததுண் மூழ்கி மலத்தையறுத்
தானந்த மாயமுநது வாய். 7

என்னை யறிவென்றா னென்னறிவி லானந்தந்
தன்னைச் சிவமென்றான் சந்ததமு—மென்னையுன்னைப்
பாராம றைதததுவே பாசமெனறா னிமமூன்று
மாராய்ந தவாமுத்த ராம.

8

தத்துவத்தை விட்டறிவிற றுன்கலந்து தன்னிழப்பின்
மெய்த்துஞ் சுகத்தின் மிகவழுநதிசு—சுத்தமா
யொன்றாகி நின்ற வுணர்வு மொழிநதக்கா
லன்றே சிவபோக மாம்.

9

தன்னை யிழநதிடததே தானே சுகவடிவா
யின்னபடி யென்றுணரா வெங்கோனுட—பின்னமற
நின்றநிலை தானுந் தெரியாதே நின்றவாகட்
கன்றோ பிறப்பறுகக லாம்

10

தன்பெருமை யெண்ணுமை தற்போத மேயிழத்தன்
மின்பெருமை யாஞ்சுகத்தை வேண்டாமை—தன்பா
லுடலைத் தினமபழிதத லோங்குசிவத் தொன்ற
னடலைப் பிறப்பொழியு நாள

11

ஆர்பெரிய ராசிறிய ரார்பகைஞ ராருறவர்
சோபெரிய ரானநத சிறசொருபர்—போபெரிய
ரெங்கெங்குந் தாமா யிருநதுசட சித்தனைதது
மங்கங் கியற்றுவத னால்.

12

நெருப்பென்றால் வாய்சுடுமோ நெய்பாறேன் கட்டிக்
கருப்பென்றற் றித்தியா காணீ—விருப்பமுட
னீபிரம மென்றக்கா னீபிரம மாயினையோ
நீபிரம சற்குருவாய் நில்.

13

நாம்பெரிய ரென்னுமதை நாடாத டக்குமவர்
தாம்பெரிய ரென்றுமறை சாற்றியிடு—நாம்பெரிய
ரென்பார் சிறியரிவ ரல்லாதிவ் வுலகிற்
றுன்பார் சுமப்பார்கள் சொல்:

14

சிவப்பிரகாச வெண்பா.

வாக்குமனங் காணாத வாசாம கோசரத்தை
ஆக்கமழி வில்லா வறிவுருவைப—பாககியத்தோ
ரொன்றும் பரம்பொருளை யுள்ளாமல் விள்ளாமல்
என்றுந் துதிப்பே னியான்.

1

உடம்புநீ யல்லை யுறக்கத்தி லெல்லாம்
அடங்கப் பிணமாகை யாலே—திடம்படவும
வேறுதா னுண்டோ விடாதே யருநதுகின்ற
சோறுகாண் காயச சமை.

2

மெய்வாய்கண் மூக்குச செவிவாய் விடயமாய்க்
கைபாத மந்தக கரணமாய்—ஐயா
பொறிபுலன்க ளென்றுபல பேரிட்டுப் போத
மறிகின்றார் நின்னையொழிந் தார.

3

அநத விருளை யறிந்த வறிவுதனைப்
புந்திதனிற் பாரத்துப புகன்றுகா—ணிநதநான்
கண்டே னடியேன் கதிராவிட்டுக் காயமெலா
முண்டா யிருநத துணாவு

4

உண்டா யிலங்கு முணர்வுதனைக் கொண்டீ
திண்டாடும் பேரிருளைத தேடிககா—ணண்டாபோ
யங்கேநான் றேட வறிவொழியக கண்டிலேன
எங்கே யொளித்த திருள்.

5

உள்ள கதிரனைத்து மொன்றா யுதயமுற
நள்ளிருடா நெவ்விடதது நாடுமோ—தெள்ள
அருளே யறியே னறிவுதயரு செய்ய
இருள்போய் மறைநத விடம்.

6

இருந்த படியேயிங் கெல்லாங் கழன்று
சுரிநதுபெரும் பாழாயத தனியாய்த—தெரிந்ததனைச்
சொல்லாட வின்றி யொருகாற் றொலையாதே
யல்லா யிருநத தது.

7

பரவுட லென்றுமறை யெல்லாம் பகரும்
திரிய வதீதமெனச சொல்லுங்—கருவி
திரண்டடங்கும பாழ்போலச சீவனொழிக் கின்ற
இரண்டாம்பாழ் கண்டா யிது 8

விட்ட வதீத வ்ரிவைத் தெரிநதுமிகச
சுட்ட விருநதபடி தாளசொலலின்—முட்ட
இரவுபக வில்லா வெறிகுஞ் சுடராம்
பரவறிவை மைநதாரீ பா. 9

ஆரு மறியா வகண்டபரி பூரணாமம்
பேரறிவு கண்டேன பெருமானே—நேராகப
போகசுவர வுண்டோ பொறிபுலன்க டாமுண்டோ
ஆககமழி வுண்டோ வதற்கு. 10

நின்றும் பறந்து நடந்தூரது நீணிலமவிண்
* னென்ற பலகோடி யித்தனையும்—என்றும் -
அறிவொழியக கண்டிலே னண்டாண்ட டெல்லாம்
பொறிபுலன் பூதமவேறும் பொய் 11

உள்ளாய்ப் புறம்போ யுருவா யருவாகி
வெள்ளவெளி தானாய் வெறுமபாழாய்—நள்ளிருளாய்
அல்லாய்ப் பகலா யனைததுமா யப்பாலாய்
எல்லாமாய் நின்றேனு மியான். 12

ஓதற் கரிதாகி யொன்றான பேருணாவும்
0 கோதற் றமுதாகிக் கூடாதே—பேதம்
அறிந்திருக்கு நாடாத வெலலாநா மென்றந்
கறிந்திருக்கை யுண்டாகை யால. 13

அடைய நமதுருவ மாயினே மெழேன்
விடய மதுக்கதுரீ விட்டிங்—கிடையிலொரு
போதமில் தென்னும் புரதியுமவிட் டநதிபக
லேதாந தெரியா திரு 14

* என்ற என்றது குறுகிநின்றது

0 அற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரவீறு தொகுக்கப்பட்டது.

வைத்த நிலமிறந்து வானிறந்து மண்ணிறந்திங்
கித்தனையுந் தீர விருந்துபோ—யத்தா
தெரிந்துந் தெரியாமை யொன்றுந் தெரியா
திருந்தபடி தானிங் கெனக்கு.

15

தத்துவாமிர்தம்.

கவிவிருத்தம்.

எய்களை பிறகிடு மிளமை முப்பது
தைவரு வளியினுஞ் சால வேகுமான்
மையறு தநதைதாய் மக்கள் சுற்றமுஞ்
செய்பொருள் களுவகன வொப்பத தீருமால்.

1

பிணிகளுங் கவலையும் பேசி னேழ்கடல்
அணிதரு மணலினு மனந்த கோடியா
மினை தரும் பிறவியா னிடர லாதொரு
கணமது மிலதெனக் கண்டு நொந்தனன்.

2

கவிநிலத்துறை.

சாந்தி தாந்திரல் லுபரதி தகுதிதீ கைநயுடன்
வாய்ந்த மைத்திரி யாதிக டமக்கவ யவமா
யாய்ந்து விட்டுநல யமாதியு மழிவில்லீட் டின்ப
மேய்ந்து காட்டுநல் லிறைகழ லுறப்பெரு விடாயாய்.

3

வன்ன நாலதாய் வன்பத மூன்றதற குடைததாய்
தன்ன தாமவடி வதுமிகத தானுதுண் ணியதா
முன்ன மாமறை முழுதுமே யோதறி யாசசீர்
மன்னு மாப்பொரு ளுடைமைமா வாககியப் பேராய்.

4

வடிவு துண்மையு மாப்பொரு ளுடைமையு மலர்வு
முடிவு மாயிரு மையுமற மொழிதரு விரகும்
படியி லாதெழு பழமையு மப்படி புதுமை
யுடைய தாகிய வுயர்குறி யாறவை யுடைத்தாய்.

5

இறந்த கேள்வியா யிறந்தநற றரிசன மஃதா
யிறந்த வீரமா யெலையிலா னந்தஞா னமதாய்ச்
சிறந்த காலதே சநதிசை யிறந்திடத் திகழ்ந்து
நிறைந்த வெட்டியல புடைத்துளீர் வாக்கிய மினங்கேள். 6

கலிசசந்தவிருத்தம்.

ரித்தமொடு முததநிம லந்திகழ்ப ரததை
யுய்த்தகர முததமணி யததி * நிக ரொப்ப
மெய்த்திடவெ வாககுமுண ரததிகழு விகுரு
ததவமசி ததவமசி ததவமசி சத்யம் 7

சததமுறு பித்தினலை தட்டற வுளத்தே
முத்தியெனு மப்பதமு முத்திட நினைக்கிற்
கைத்தலநெ லிக்கனியெ னப்பொருள் விளக்கும்
ததவமசி ததவமசி ததவமசி சத்யம். 8

பத்தியதின மெயகருரவ னறபதம துற்றே
சித்தமொரு மித்துறவி னிற்றறவி யற்றின்
மெய்ததுமுய நததுவப ராக்கதுவி ளக்கும்
ததவமசி ததவமசி ததவமசி சத்யம். 9

கத்ததுறு பித்தசம யக்கவலை விட்டு
ரித்தபர மத்தையுணா தறறக நினைக்கின்
மெய்த்தொருக ணத்தினிலவெ ளிப்பபரி கழ்த்தும்
ததவமசி ததவமசி ததவமசி சத்யம். 10

மத்தமுறு பொய்ப்பவம யககறவு ளாததே
மெய்த்தபர தத்துவம் வெளிப்பட வெவர்க்கும்
கததமணி நறசுடா விளகசது வெறிகும
ததவமசி ததவமசி ததவமசி சத்யம். 11

முத்தமொடு ரித்தமுறு சுததமது புத்த
வத்துவித மப்பரம மத்தினை யுளததே
யித்திறனெ னத்திகழு வித்திட விளக்கும்
ததவமசி ததவமசி ததவமசி சத்யம். 12

அறசேர்க் கழிசெடி லாசிரிய விருத்தம்.

ஆதலால் வாக்ய ஜன்ய ஞானமே ஞான மன்றி
ஒதிய ஞான மெல்லா முணரினஞ ஞானமேயாம்
ஏதம தறவே தாநத மிசைத்திடும பரிசை மைநதா
ஒதுவ னுவகை யோடு முளத்தினை யொருக்கி நீகேள். 13

அனறியுஞ் சூகக மாய சவணமா திகளை யோரின்
துன்றிய வுபரி டத்தின் சுடருமா வாககி யத்தின
முன்றிகழ் பதப தாராதத முக்கிய விலக்கி யங்கள்
தன்றிக முசுதத சுததங் கேடடிடல் சவண மாமே 14

உரைத்தநற சவணந தநத வுறுதியாம் பதப தாராததம்
நிரைத்தவை முடிபா யுள்ள நிமலமாம் பரமன் சீவன்
தெரிப்பரு முபாதி நீக்கிச சிற்பரம பொருளொன் றேயாய்
இருத்திடு மதியின் நிடப மிசைத்திடிண் மனன மன்றே. 15

அசைவற மனனந் தன்னு லற்றவப் பொருளை நேரே
இசைவுறக் குரவ னானு பூதியா மிடங்க டோறும
திசையறத் தெரிதது மீட்டுங் காட்டியே திகழு மாய
நிசியறுத் தருளு பாய நிலைநிதித் யாச மாமே. 16

அதுவெனும் பதத்த ருதத மரியநற பரமன் சீவன்
பொதுவற நீயே யென்னும பதத்தினின் பொருளதாகும்
பதியுற வானு யென்னும பதப்பொருள் பரமன் சீவன்
சதியுற வேக மாதல் காட்டிடு மதுவா மன்றே 17

முக்கிய விலக்கி யங்கள் மொழியின்மு னிருப தத்தில்
தக்கிடு முபாதி பாவஞ் சாற்றினமுக கியம தாகு
மிக்கவை தன்னின் வேறாய் மேவிரின் றுணருஞ் சித்தே
தக்கலட் கியம தென்று சாற்றவும் படுவ தன்றே 18

எறித்திடு மிருப தத்தி னிசைத்தநற் சபளஞ் செப்பின்
குறித்திடு பரோட்ச மொன்றாங் கூறப ரோட்ச மொன்றாம்
முறைப்படு சபள மாய னிருபத முக்கியத்தை
நெறிப்பட வடைவிற் கூற நிகழ்தர வறிக வையா. 19

கலிவிருத்தம்.

அந்தவப ரோட்சசப ளத்தகம தென்னும்
பெந்தமது முநதுறுதல் பேணிவர லாலப
பந்தசப ளப்பழு தறுததருள வீசன்
தொந்ததசி யென்றமுறை சோதனைய ளிப்பாம.

20

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முந்துறக கேட்ட நீயாம பதத்தினின் முககி யந்தான்
நந்திடு முடல மாதிரி நானெனத் தோன்றி மெய்ப்போல்
வந்திடு மயக்க மாய வுடலொடிந தியம னந்தான்
புந்திறற் பிராணங் காரம புகலுசன காத மையா.

21

ஏற்பட வேழு நானென றிடுதெறும் பதத்த சுததம
கூப்பிடு மஞ்சன கோடிங் கங்கையிற் றிகழு மென்ற
வேற்பதத தருதத மெவ்வா றப்பரி சேழின் வேறும்
சோப்பதக் கரியாஞ்சித்தே திகழுநதொம பதார்தத சுத்தம்.

22

சொல்லிய தொம்ப தத்தைச் சோதனை பண்ணி வைத்து
தல்லெனும் பதத்தைத் தேரில் சகலகஞா சகலேசாதி
மல்கிய சகல வியாபி மதித்திடு கார னாதி
தலலினி லசுத்த மாருஞ் சபளமுக யாதத மன்றே

23

சுட்டிய சிவலை * நின்ற சுவேதமோ டியதென் றெண்ணப
பட்டிமே பததத ருத்தப பரிசுபோற் றறப தத்தின்
விட்டிடாச சபளபாவ முககியத தினிலவே ருரும்
தட்டறு கரியாஞ் சித்தே சாறறுதற் பதாரதத சுத்தம்.

24

தோற்றிய விருப தத்தைச சோதனை பண்ணி வைத்தங்
காற்றவே யானாயெனனும் பதத்தினுக கருத்தந தேரின்
ஏற்றிய விருப தத்தி லுபாதிதீ ரிலக்கி யாததம
ஆற்றவே யேக மாகி யகண்டபூ ரணம தாகை.

25

ஒதுவ மோள்ளி யோய்கே ளோங்கிரு பதததால் வந்த
மேதகு பொருளொன றுறு மயிககிய விருப்பி னோடும
மோதுசம் சர்க்கத தோடும விசிட்டவாக கியத்தின் முகய
மேதமா மகண்ட வாகயத் தேகமே யாரு மன்றே.

26

* நின்றது ஈறுதொகுததல் பெற்றது

சொன்னவாக கியத்த ருத்தஞ் சோயநற் றேவ தததன்
என்னும்வாக் கியபதங்கட் கருத்தமெப் பரிசி னவவா
றன்னிய விருப தம்விட் டகண்டமாம் ஷதததி னாலே
உன்னரு மகண்ட பூர்ண மாகியே யொளிரு மன்றே

27

வாதிலா மதுரவாரி மன்னுமா வாக்கி யத்தின்
ஏதமில் பதப தார்தத விலங்குசோ தனையி னாலே
ஆதனே னயர்வற் றுண்மை யகண்டபூ ரணம தாகும்
போதமே புரையற றேங்கும் பொருளெனத தெளிந்தே நெந்
தாய்

இல்லதோ வுள்ள தோமற றேகமோ வநேகந தானே
அல்லதோ வாமோ வன்றி யருவமோ வருவந தானே
எலலையில பரமாத தநதா நெவணமென் சங்கை நீங்கி
அல்லநீர் பொருளில் வண்ண மென்பதை யறிநதுகொண்டேன்.

மொழிநதவப ிதங்கள் மூன்றின் முன்னிய தொம்ப தததில்
பொழிநதமுக் கியபா வததைப பொறியற மனனஞ் செய்நீ
ஒழிநதமற் றுடல மாதி யுரைத்தவே ழிணையுந தேரின்
விழைநதமும் பரிசாய் மேவு மவததைமூன நெனன வாங்கே

நவின்றிடு மவைமூன் றாவ நனவொடு கனவு மறறுந
துயினறிடு சுழுத்தி யென்னச சொன்னவா றடைவே செபபின்
பயினறிடு விசுவ னோடு தைசதன் பிராகஞ் நெனன
நவின்றிடு முயிரின் முகய நலம்பெற வறிநது கொண்ணீ

31

ஏன்றவச சீவன் றன்பா லியைநதுள வுபாதி பாவ
மூன்றிய மனோவிருத்தி யிரண்டதொன் றுபர மநதான்
மூன்றையு முணரநது மூன்றுங் கழன்றவை யின்றி நினறு
தோன்றிய வுணர்வதாகை சுதததொம் பதாதத மென்றே.

32

உன்னிய தொம்ப தத்தி னுற்றவப் பொருளா யுள்ள
மன்னிய சீவ னுண்மை மனனஞ்செய் தற்ற பின்றை
பன்னிய தறப தததின் பொருளாதாம பரம னுண்மை
தன்னியு மனன முன்போற றகுதரச செய்தி யையா.

33

஁றிய பரமன் றன்பாற் கோதறு முபாதி பாவம
஁றிய சகலஞ் ஞுதது வாதிக ஞுயாதூ லாதி

தேறிய காரணத்வா திகளெனுந் திரளு முன்போல
மாறிய வவத்தை மூன்ற மவததையு மனனஞ் செய்நீ. 34

ஓதிய சகல ஞத்துவா திகளெலா மொளிருந் தேய
மேதது பரமன் றனசாக கிரமதா மழுங்கிற் றெங்கே
யாதது பரமன் றன்பாற கனவதா மாண்ட தெங்கே
ஓதிய பரமன் றன்ப லுபாதிபாஞ் சுழுத்தி யையா 35

நாட்டிய வடைவே மூன்றி னுமமு மனனஞ் செய்யின்
கூட்டிய விராட்டன மறறுங் குலவிய விரண்ய காப்பன்
நாட்டுறு மறிய வயாக ருதனென நவின்ற மூன்றும்
மூட்டிய தற்ப தத்தின முக்கிய மாகு மனறே 36

ஆதலாற் சீவ பாவத தாயமூன் றவததை போல
ஓதிய பரமன் றன்பா லுபாதிபா மவததை மூன்றும்
ஏதம தறவு னாரதது கழிந்தவை மூன்று மில்லாப
போதமே ததுவாஞ் சுததப பொருவிற பதாரதத மையா. 37

பரமன்றன் சுழுத்தி தன்னைப பழமறை பரநல் வியோமம்
பிரிவறத் திகழா காச சரீரந் பிரம மென்றும்
உரவிய பரமான் மாவி னுபாதிசொல் லுதலா லத்தைத்
துரிசறக் கழன்ற சித்தே சுதததற் பதாரத்த மையா. 38

இருபதப் பொருளு மிங்ங னிலக்கியப பரிசை யைய
மருவறத் திகழும் வண்ண மனனஞ்செய் தகனற் பின்றை
தெரிவுற வாளு யெனனுந் தேசுடைப பதாரததந் தன்னைப்
புரிவுற மனனஞ் செய்நற் பூரண மாக யையா 39

இதமுறு தூல பாவத திடாப்படு பெதத நீங்கி
விதமுறு முயிராஞ் சித்தின் விட்டவா த்நையங் குண்டு
பொதுவுறு சூகக பாவத தகமுறு புணாபபு நீங்கி
விதமுறு பரமன் பாலும் விட்டவா த்நையங் குண்டே. 40

சொல்லிய தொம்ப தததின் துரிசதா மூன்றும் விட்டுத்
தல்லினிற் றுரிச தென்று சாற்றாமூன் ற்நையும் விட்டே
மெல்லிய திருக்கு திரசிய விதிரிததந் தீர்க்கை சுடடி
எல்லையி விதம தெல்லாம் பிரமமென் றதுவே தநதான். 41

தூலமா மிதததைச சீவ எனகமெனுந்துரிசி னுன்முன
ஏலவே யிதத்தி னீவே நென்றக முகம தாககி
மேலுமோ ருபாதிமேவப் படுமறி விதுதா னேரின்
ஞாலமுண் டிடுதன மாட்டா தெனமறை நவிலு மன்றே. 42

உன்னிய முறைமை யாலே யுற்றதற் பதார்த்த மாகி
மன்னியே காரணத்தை வாய்நதிடக கமுனறு மேலாய்
உன்னருளு சித்தின ஞால முண்டிடப் படுத லாலே
மன்னிய விசுவக் கிராச மறையெலா மறையு மன்றே. 43

ஆதலா லிருப தததி னவத்தைக் ளனைதது நீங்கி
காதலா லகத்தின் மீதுங் கண்ணெனுங் கருததும் வாடி
நீதியா விதமுந் தானாய் நிகிலமும விழுங்கி யோங்கும
ஒதரு கரியாபோ தந்தா னோங்குதற் பதார்த்தத் துண்டே. 44

ஆதலா லார ணங்க ளறையததம் சாங்க வாகயம்
ஓதிய விசிட்ட வாகய முறைத்தவிவ விரண்டி னாலும்
போதரும் பொரு ளிரண்டிற் பொருளுவா சனையுந் தீரக
காதலா லசிப தததாற் காட்டிட வுற தன்றே. 45

சோயநற் மேவ தத்த னெனசசொல் வாக கியத்தினாலே
காயமற் றிருப தததாங் காரிய கார ணங்கள்
போயமற் றிதமகம் போய்ப் போயவா சனையுந் தீர
ஆயமற் றகண்ட பூர்ண மாகிய தசிப தந்தான 46

சீவனும் பரனு மற்றச செகமெனு முபாதி யாய
மேவரு கோளகண் மற்றும விரிவுட னெடுக்கம யாவும்
ஒவிமற் றென்று மின்றி யொழிநிலா நிறைவை யிவங்
ஆவமற் றுளு யென்றங் கமைந்தது சமைந்த தையா. 47

பொருகடல் சூழ்ந்த விர்தப் புவிபுக மெங்கும் புக்கேன்
தெரிதா வேதாந் தத்தின் நிகழ்தரு பொருளை யிவங்
மருவுறு மயக்கந் தீர வாய்த்திடக காட்ட வல்லா
ஒருவரு மில்லை யில்லை யும்பனே யுன்னை யல்லால். 48

மறைகள்போ வாரு முண்டு மருவுமா கம புராணம்
கறைகடர் மிருதி மற்றுங் கலைகள் போவாரு முண்டிங்
கறைவனே வேதாந் தத்தி னெழின்மிசு பொருளிஞ் ஞாலத்
தறிவுற வருள வல்லா ரானையே யில்லை யில்லை. 49

தம்பிரா னருளிச் செய்த சுவணமாத் திரத்தின் மட்டே
 இம்பரா ருலகந தன்னின் யாவரு மறிவ தன்றி
 அம்பொனே மனனந் தானு மறிபவ ரில்லை யானுற
 செம்பொனே சுவாது பூதி செப்பவேண் வெது முண்டே. 50

கவிநிலைத்துறை.

தொம்ப தத்தினிற் காரிய சோதனைத் துணியும்
 நம்ப தத்பதக் காரண சோதனை நலனும்
 அம்ப தத்தசி வாசனைச சோதனை யஃதும்
 கம்ப மற்றிடக கண்டுண்மை காண்பது முடிவால. 51

தொம்ப தநதனிற் சொல்லுமுக் கியத்தினின் மொழிந்த
 நம்பு முப்பரி சாகிய வவத்தையு நனவிற்
 கம்ப மற்றிடக் கண்டவை கழிநதுள கரியை
 நம்ப விப்பரி சேகண்டு கண்டவா * நவின் 52

பொறிபு லன்புணர் மனனுறு விடயமா நனவு
 மிறைவ கண்டருள் வகையினிற் கழிந்ததுங் கண்டேன்
 கறைசெய் வாதனைப் பந்தமாங் கனவதுங் கண்டேன்
 செறியு நின்னரு ளின்னது தீர்த்ததுங் கண்டேன் 53

நனவு வாதனைக் கனவதா நாற்றமு மற்று
 வினவ லாவதும் வேறுமொன் றறுமவெறும் பாவம்
 புனைவ தாகுமல் வியத்தமாம் பொற்புடைச் சமுததிக
 கனைசெய் பேரிருண மூலநற் பகுதியுங் கண்டேன் 54

அணைய மூலநற் பகுதியை விடயமா வறியு
 மெனையு நீயருள வகையினி னறிவெனக் கண்டேன்
 இணைய நீதியி னறிவதா மெனைக்கண்ட பின்றை
 புனைசெய் மூலநற் பகுதியா யிறந்ததுங் கண்டேன். 55

அறிவு தானழி வின்றியே யனைத்தையு மறநது
 முறிவ தாகிய முன்புபின் பக்கமேல் கீழ்க்கும்
 செறிவ தாயிடந தனககின்றி யெங்குமாயத திகழ்ந்து
 பிறிவி லாதனைத் தினுக்குமுள் ளாகியே பிறமும். 56

* காண்டவா எனபுழி றவ்வீறு தொகுக்கப்பட்டது. இதனைத்திருச்
 கோவையாருள் கற்றவா என்புழிப்போரொரியர் விரித்தலானுமுணர்ச.

எழுமெ லாமிதி னிகழுமிங் கழிதரு மிதுதான்
கழிவி லாதனைத் தினுக்குநற் காரண மதுவாய்
ஒழிவ தாமுடல் பொறிபுலன் காரணமற் றனைத்தின்
கழிவி லாதநற் கரியது வாகியே கமழும்.

57

கண்ட னன்விராட் டெனும்பரன் கருதரு நனைவக்
கண்ட னன்கார னுதியத் தூலாதி யதனிற்
கண்ட னன்போத விகற்பமாங் கனவதிற் கழிய
அண்ட ியழகுறவரு ளியல்பதா மதனூல்.

58

எழுவ தாகிய விரணிய கர்ப்பனு யிசைந்த
கழிவி லாதநற் பரமுறு கனவதுங் கண்டேன்
அழிவி லாதவவ யாகாத னெனும்பரன் சுழுத்தி
ஒழிவி லாதநின் னருளினி லொதுங்குறக் கண்டேன்.

59

பழுதி லாதநற் பழமறை பரமநல் வியோமம்
அழிவி லாதநல் லாகாச சரீரநற் பிரம
மொழியி னாகிய பயனது தெரிவுறப பரமன்
கழிவி லாதநற் சுழுத்தியிற் கரிசறக கண்டேன்.

60

விழைந்த வவ்வியூ கிருதனெனும் பரமநல் வியோமங்
கழிந்து மேலுறுங் கண்ணதாய் வியோமமே முதலா
மொழிந்த மூன்றையு மொக்கவே விழுங்க்கின றொளிரும்
கழிந்தி டாதநிற் பரமுநின் னருளினிற் கண்டேன்.

61

ஒருங்கு மீள்வுறு மிபல்பினி னுபாதிக்கள் கழிதநுந்
தரங்க மோயநிா தப்பெரும் பித்ததந் தடித்து
நெருங்கு பேரித மெனுமவிசவ நிகழவதும விழுங்கியப
பெருங்க ணுய்கிகழ் பிறவுநின் னருளினுற கண்டேன்.

62

அரேய மாநனமா வுளமபுற முழுதுமென் றறையும்
பராவு மாரண மறைதருந் திருமொழிப பரிசே
தராத லாதல வுலகமுண் டகமபுற மருவுஞ்
சராச ராதிக்கண் முழுதுநதன் னுருவமாய்த திகழும்.

63

ஊனி றந்துயி ரிறந்துள மிறந்து ணர்வதாம்
தானி றந்துதரு பாவமு முதும்ப ரமொடே
வானி றந்துமிக லொன்றிவைய முண்ட புரண
தானி றந்தபர மப்பத மிருந்த படியே.

64

புறங்க ணன்றுளம தன்று யுதலங்க னமதா
யறுங்க ணன்றுணர்வு மன்றுணர்வி றநத விடமா
நிறங்க ணன்றுகிகழ் வேதிதமும வேதய முமெலாம்
இறந்தி ருந்தபர மப்பத மிருநத படியே.

65

வேறு.

அருளு நாயக னாயிரி வெளிப்படு மொருபாழ்
பொருள தாம்பரன் பொருவற வெளிப்படு மொருபாழ்
தெருள தாகிய குருபரன் நிகழுமிச சமைவாம்
இருளி லாதுகுழ் கீழ்மேலு மெலையிலிப் பெரும்பாழ்.

66

நீல கந்தமா முறபல மெனநிகழ்த் திடல்போல்
சாலுஞ் சத்திய ஞானமோ டனநதவா னநத
நாலு மொக்கவே நிகழ்தரு நலமுடைக் குரவன்
சால மிக்கநல் லொளி வெளிப படுவதிச சமைவே

67

மைநத முனபுக ஸ்ருவகைப பாழியல பெனலாய்
வநத வெல்கைண முடிநதவிம மதிபபரும் பாதைச
சொநத மொனறற விழுங்கிய சுயமபிர காச
மிநது கண்டிடென் றிறைமொன மொழியினி னனித்தான்

68

சொல்லு மெல்லைகண் முடிநதுதுரி சொன்று மிலதாய்
எல்லை யினறிய வநண்டபர வினப மிதென
வல்ல வனபுதலவன் வாழ்வொரு மோன மொழியால்
ஒல்லை கண்டதிலை யாவென அவநத ருளிநான்

69

வேறு.

நனவு றுங்கன வொடுங்குத லிறநது ணாவது
நாடி மேலுறு பராங்கம திறநத றிவிறந்
துனவ ருஞ்சகமு முடைது மிறநது சமைவுண்
டொப்பி லாதொளி ருலபிஸ்பிர காச மதனித்
தின மறுமபரம வுன்பவொளி நல்கி யினிமேல்
வினவ றுமபடி முடிநதநில னிங்கி துவென
ஆணைய வங்கண னியமபுத லறிநத புதல்வன்
ஆர கன்குணர வங்கினி திருந்த ருளிநான்.

70

காரணத்தினை விழுங்கிவைய முண்ட புரணக்
கண்ணு மற்றிவண மென்றுகரு தற்க ரியவச்
சேரணச்சமைவி றநதுதிசுந் நற்ச யமதாய்ச்
சிவம தாயபிர காசவொளி யுண்மை யதளித்
தேரணத்திக முலபிசில்சுக சாக ரமதா
மியல்ப ளிததனி யியமபுத லீநநத முடிவைக்
காரணத்தாவொளி காட்டின றிருநத டியனுங்
கண்டு கொண்டுற விருநதன னிருநத படியே.

71

வேறு.

அதுநி யாயினை யென்றெழு மமலவாக் கியமும்
அதுநி யேயது வாயினை யென்றவாக் கியமும்
முதியன் வாயினினை மோனமா மொழியினின் முடிநது
பதிய தாகிய பரம்பர னிருநத படியே

72

அகம தேதிகழ் பிரமமா யினனென வறைந்த
பகவிலாதவப் பிரதிபத்தி வாகயத்தி னருநத
மகமதார் மெய்கண் டனுபவப் பிரதிபத்தி வாக்ய
மிகவுநான மொழிந திடவிறையெனச செயவித தகமே.

73

மோன முத்தாயி னிருநதிறை காட்டததன முடிவை
ஆன நற்குவி வாயமை யாககுட நிறைநீ
தானெ னப்பரி புரணநற பிரகாசவா னநதத
தேன்மு முநதுள நிறைநதெதிரத துககடை விடுமால்.

74

சொல்லி றநதப ரோடச முததிறை தனிலிருநது
நல்லதன் முடி வினைநடித தேயிறை காட்டச
சொல்லி றநதநற் சுயம்பிர காசவா னநத
மல்கி யேயுள நிறைநதெதிரத துககடை விடுமால்.

75

வேறு.

முடிநத தினறுமுழு துந்திசுமு மோன மதிலே
படிநத ரும்பொரு ளிருநதத திருநத படியே
விடிநத தெங்குமவொளி யாகியது மாய விரவு
முடிந்த திங்கியைவ வென்பல மொழிநதி டுகுவேன்.

76

அறிவானந்த சித்தியார்.

நிரவய னின்மல னிர்க்குண னித்த னிரஞ்சனன்மெய்
பரவிய நிர்த்தொந்தன் பற்றிலி சுத்தன் பரமனந்தன்
விரவிய பூரண னேகன் பேரின்பன் வியாபகனென்
கரவுளங் கோயில்கொண் டானெழில்போற்றுவன் காதலித்தே

ஈராய் முதலொன் றிருவடி வாகியிம் மூவுருவாய்
மாறாத நால்வகைத் தோற்றமைம் பூதங்கண் மற்றஞ்சுவை
யாறாகி யேழிசை யாகித் திசையெட்டு மாகியன்றி
வேறாகி நின்ற வகோசரம் போற்றுவன் மேவிரிந்தே. 2

கூர்ந்தவிருளிற பழுதையைப் பாம்பெனக் கொண்டவர்தா
மார்ந்த விளக்குற் றறிய மயக்கறு மாங்குதுபோற்
சார்ந்த வுடம்பு சகம்பொரு ளென்னுமிச சார்வையெல்லாந்
தோர்ந்த வருததங்க ணீங்கின தேதென்று செப்புவதே. 3

கனவின் மலடி குழவியைப் பெற்றுக் கனித்தவடா
னனவிற் கருதப் பொய்யா னதுபோல நனினமுற்ற
தனமிக்க மககளும் பெண்டிருஞ் சுற்றமுந் தன்னுடரு
னெனவுற்ற தென்னை யறியப்பொய் யாகி யிருந்ததுவே. 4

பரிவுடன் வெள்ளியென் றென்றிக் கிளிஞ்சிலைப் பற்றிநின்று
தெரிவுறப் பார்த்துத் தெளிநது பொய்பென்ற திறமதுபோன்
மருவு முடல்சகம வாழவுபெண பிள்ளை மனைவகுத்த
வுருவ மடையப்பொய் யென்றே யுரைப்ப ருணர்ந்தவரே. 5

கானலை நீரென்று கண்டு பருகிடக காதலித்தே
போனவர் தாமய லென்றது கொண்டு பொருநதுவபோ
லான செகத்தி லடைந்த பொருளிலை யானவெல்லா
மூனம தென்றிங் குணர்ந்தோர்க்கு நீங்கு மொழிவறவே. 6

நின்றநற் கட்டடையைக் கள்ளனென் றெண்ணி நெறிகலங்கிச்
சென்றபின் பொய்யென்று செப்புவ போலச் செறிந்துலக
மென்றுமெய் யென்றிங் கிருந்ததைத் தீர விசைநதறிய
வன்றுபொய் யென்ன வறிந்தே னுலக மடையவின்றே. 7

பித்தனைச் சேதிக்க வென்று மொழியகிப் பேருலக
பித்தனை பும்மிறு மென்றனக் கில்லை யெனுமதுபோ
லததன் சொல்லொன்றி லெனைமாயச் சேதித்த வன்றெனக்குச்
சித்த மயலுல கெல்லா மிறந்ததென் செப்புலதே 8

அரியதும் மானிட மாகி யருஞ்சுனை நீரருந்தித்
திரியுமன் னாட்டியை தப்பி நன்னாட்டிடை சோவரிதங்
குரியப் பிரபஞ்ச னூலினைப் பொய்பென்றிங் குண்மை நன்னூ
றெரித லரிது பயன்கேட் டதனிலை சோவரிதே. 9

தலைசிகை யூண்பிச்சை சாகலை யோத றரைசயனம
நிலைபெற வேபுலன் வென்றமும் போதுமன் னிட்டையிலே
மலைவறவே பிர்மசாரிக் கிரவுணன் மாறறி யெண்ணெய்
யலைவறத் தள்ளிநில் லாதொன்று தப்பிலருநரகே. 10

தீயகொலை பொய்கட் காமமற் றில்லரஞ் சேர்ந்த வர்தாம
தாய துறவ ருடன்மூவர் தேவர்க டொல்பிதிரர்
தாயர்நீர் பாலர் டனைவிய ரந்தகர் தந்தைதம
ராயும விருத்த ரதிதியைக் காககிலர்க் காழ்நரகே. 11

இனியோ தனம்விட்டுச் சாகாதி யுண்டிங் கிருநதுநிட்டை
பனிவெயிறம்மிற் பொருந்திபபஞ் சாககனிப பற்றுடைத்தாய்க்
கனிமிகு கானத் துறைந்தைம் புலனைக் கடிந்துநின்று
தனியுறை வானப் பிரத்தோரா நிலைநிடிற் றுழ்நரகே. 12

சேர்ந்த சிகைநூ லொழித்தின்று செநதுகிற் றென்டெடுதுப்
போந்த கலைகளை யோதிமும் போதும் புனன்முழுது
யார்ந்தநன்னிட்டைகள் செய்துபிராம்மார்ப்பண மாக்கிப்பிச்சை
சார்ந்தசந யாசத் திவையொன் றொழியிற் றருநரகே. 13

சாற்றுமிப் பூதப் பவுதிக மாய்ப்பொலி சாாவையெல்லார்
தோற்ற மறவனு பூதியி லான சுகசொருப
மாற்றெங்கு நின்ற பொருளென் றறிந்தது வாகி புற்றோ
ரோற்ற மிவரதி வர்ணச் சிரம ரெனுமறையே. 14

பிறிவற்ற மூத்தி நமையன்றி வேறொரு பேறிலையென்
றறிவுற் றவரதி வாணச் சிரம ரவ்வாவாக்கும்
நெறியுறற ிட்டை நியமமதனை நிலைவ ரென்று
செறிவுற்ற நாற்பெரு மாமறை யானது செப்பிடமே. 15

ஊன மெனும்பிர பஞ்ச மொழித்திங் குணகுருவாய்த்
தானும் பரனு மிரண்டற வேசச்சி தானந்தத்தை
மோனந தனிவிந குணாதோர பெருமை முழுதுமறை
யான துரைக்க வறியாது காணு மவாகளையே. 16

தீதுள தான மெனினுமெய்ஞ் ஞானி செறிந்தவிடங்
கோதறு கோடி விரற்கிடை தூரமுங் கூறரிய
தாதவி னற்சிவ பூமிநற தீர்த்த மதிசுத்தமாம
பாதம் பொருநது மிடம்பிர காசம பயின்றிடுமே. 17

நலமுடை ஞானியிங் காராமனை யாயினு நண்ணிலவர்
குலபிதி ரானவர் கூததா வெருறறுக கோதறுநற்
றலமதில் வைத்துப் சாரங்கன செய்திடிற் சாருநா
கலைநமக் கென்று பரகதி சோவ ரெனுமறையே. 18

மதித்து மிராமனை வாழ்வுக டமமையு மன்னரையுந்
துதித்துமிரார்பொனகலொத்திடுவகாட்சியாதுககஞ்செய்தார்க்
கெதித்ததுமிரார நனமைசெய் தார்களுன்று மினிமையுநர்
விதித்த படியுடற கென்றுறுஞ் சீலத்தை மேவுவரே. 19

என்று மிளமை கழியா தெனினுமிப் போதுடலம
பொன்றினுஞ்செலவம பொருந்தினும போகினும பூதலத்தோர
நன்றிவா தீதிவ ரெனகினுங் கஞ்சித்து நாட்டங்கொடா
ரொன்று மிலாதமெய்ஞ் ஞானிகள் சீலத தொழுககமிதே. 20

விரிந்தநல் வேத புராணங் களாகம மிகக்கலை
தெரிநது படித்துப் பொருளசெபபித தானிலைசோநது நில்லா
திருநதசண் டாளரி லேற்றங் கழுதை யெனிற குங்குமம்
பரிநது கமநதும்பின் வஞ்சம்பண னாத பயனெழிலே. 21

தனக்குத்தன் னெஞ்சுது சானறு யிருககவுந தானிங்குண்மை
யனைத்துமுற் றேமென றதி ஞ்ச பாதக ராய்ந்தவுரை
யெனத்துற்றுக் கேட்டுப் பரிசித திருநத விருவருநதாம
மனததுகக முறறிங் கெரிவாய் நிரயதது மனனுவரே. 22

பரிந்தொரு கோடி மறையோர்க்குப் பூம்பொன் பண்புடனே
வருந்தி மிடிக்கெட வைப்பது தனனின் மறைமுடிவு
தெரிந்த மெய்ஞ்ஞானிக் கொருபிடி பிச்சை சிறப்புடனே
பொருந்த வளிப்பதற கொவ்வா தெனமறை போற்றிடுமே. 23

தன்னுமெய்ஞ் ஞானி தனக்கேவல் செய்தவர் துஞ்சிடிவ்வான்
மன்னு விமானஞ் சிவலோக மேறிமகிழ்ந் தங்கது
தன்னி லொருகற்ப கோடிப்பின் வைகுரநத தன்னில்வந்தே
யுன்னு மொருகற்ப கால முறைநதய னூரபுகுமே. 24

உறைந்தய னூரி னெடுங்காலம் வாழ்ந்திந் திரனுலகிந்
செறிந்ததி கால மியக்கர்கந் தர்வாதந் தேசமுந்றே
யறந்தரு மானிட மாகிக் குருபரற் கன்புடனே
சிறந்துமுன் னேவற் குறைமுடித தேமுத்தி சோவர்களே 25

நற்றவ மேவிய ஞானி யுடலமெய்ஞ் ஞானவங்கி
செற்றுமுன் வெந்ததை யங்கி யனற்சுடிந் றேசங்கெடு
முற்றறிந் தாடி யருளிவித் தர்ச்சித் துடந்துசண்ணம
பற்றி யிடித்தடி பாடிநின் றாக்குப பரகதியே. 26

உறறிடு முததி கருத்தறி லென்ப ருடலிருக்க
செற்றுங் கருத்திங் கருத கருத்ததிற் சேருமிரு
டுற வினையற வேமுத்தி யென்னிற றெழிலிலவினை
முற்றுந் தொழிலொழிப் பேனெனி லுண்மல முததியன்றே. 27

உடல்தேர்ந் திடப்பித்தன் றானே மருந்திங் குணாந்ருதின்பான்
விடந்தீண்டி மூர்ச்சித் தவனே கருடனை மெய்யுணாவான்
சுடந்தோயுமாயையத்தானே வொழிததொளிதன்னினிற்பான்
நிடந்தேர் குரவனல் லாதொன்றி னாலுந் தெளிவரிதே. 28

அடர்ந்தெழு கானகச் செத்தையை யங்கி யரிப்பதுபோற்
சுடங்கொண்டு சூழ வரும்பாசக் கூளச சமூக்கை யெல்லாந்
திடங்கொண்டு ஞானக் கினியா லெரித்தின்று சீவன்முத்தி
யிடங்கொண்டு வாழ வருள்பவ னேயிங் கெழிற்குருவே. 29

மெய்யதிங் கென்ன வுணர்ந்துந் திருக்கும் வியனுலகைப்
பொய்யதிங் கென்ன வுணர்த்தி யுணர்நத பொருவிற்கரி
யைய மறப்பரந் தன்னேடிங் கொன்ற வனுபவத்திற்
கையின் மணியெனக் காட்டிடு கின்றவன் காண்குருவே. 30

மொன்றுதல் கோபங் கொடுமை யிடுமபை மொழிமறுத்தல்
கன்றுதல் பொய்யுட் காவபி மானங் கலுழ்ச்சியுள்
நின்றெகா கூறல் பொருளறி வுஞ்சொல்ல னிந்தித்தற
னின்றிறை வன்னடி சேரு மடியர்க கியற்கையன்றே 31

பொருந்திய வாகனஞ் சந்தனம் பூமுடி பூடணமோ
டருநதுதல் பாக்குக் குளியா சனமெண்ணெய் யாயுதந்தான்
பரிந்த சயனங் கவிகை மிதியடி பல்லுரிஞ்சல்
திருநதுங் குருமுன் னடியா ரொழியுந் திறமிதுவே. 32

இப்போ துலகிற்பொய் வாழ்வுற்ற வேந்தர்க் கிதம்வழிபா
டொப்போடுசெய்துறா வுண்மையைப் போலொழி யாதசெல்வ
மெப்போதும் பெற்றிட நலகுங் குரவ னெழிலடியைத்
தப்பாது சீடன்வழிபா நிறின்முத்தி சத்தியமே. 33

செறியும் வினைக ளிரண்டுஞ் சமனுறிற் றேகம்பொய்யென்
றறியும்பின் வன்னமும் வாழ்வு முதறி யலறிததனை
நெறியுறக காட்டுவ குரவனைத் தேடி நினைநது நைநது
குறிகுரு மானிலை கண்டுகைக் கொள்ளுங் குருபரனே. 34

ரித்தியா ரித்திய வதது விவேக நிலையறிநது
வித்தா மிகமுததி ரார்ததபோ கததில் விராகமுற
வொததாஞ் சமதம மாதிரி பததியிங் குறறடக்கிச
சத்தா முமுட்சுத் துவமெய்தல் பக்குவா சாதனமே. 35

தோற்றிய நாண்முதற் றொட்டு விடாத துயரநதனைச
சாற்றும் வகைமுடி யாதெனக கேட்டுச சலிததுமிக
வேற்றம் பெறத்துணிந தோதாம பெருமையை யாமபெறவே
மாற்ற மறததுறந தேபவ நீங்கிட மன்னுவனே. 36

அன்ன மயங்கொண் டெடுத்த வுடல்களு மாயிழையும்
பின்னு முடன்வநத பிள்ளையுஞ் சுறறமும பேருலகின்
மன்னு நரைதிரை மூப்பினு நோயினு மாளக்கண்டுந்
துன்னு மறிவில ரானமா விதுவென்று சொல்லுவரே. 37

ஊசு முடலி லுழல்கின்ற காற்றை யுணாவெனப்பரே
யேசு முறககத் தியங்கியு மிங்கறி வேதுமற்ற
வீசம் பிராணனை யான்மா வலவென்று வேதஞ்சொல்லும்
பேசு மணிதர் பொருளறி யாமற் பிதற்றுவரே. 38

தனக்கு மனது சலிதததென் றேசொல்லித் தானிருநது
முனக்கு விசாரமுண் டாகிற்சொல லென்றிங் குவநதுநின்று
மெனக்கிங் கறியவொண் ணுதென்று சொல்கின்ற வேழைகடா
நினைக்கத் தனக்கறி வில்லா மனத்தை நிலையென்பரே. 39

இணங்கு நவகுண மெய்துமிப் புத்தியை யின்றபுத்தர்
வணங்கும்விஞ ஞான மயம்பொரு ளென்ற மதியின்மைபோற்
பிணங்கு நிலைவிட்டுக் கேளாய் மறையின்று பின்னமறக
குணங்குறி யின்றி யிருக்குமான் மாவெனக் கூறிடுமே. 40

சேருஞ் சுகம்பொரு ளென்றனை துக்கஞ் செறியும்பொழு
தாருஞ் சுகதுக்கி யாகி யிடுநிலை யன்றிமறை
தேரு நிரதி சயானநத மேகிதை வற்றபொருள
கூரு நிலையை யறியா ரழிசுகங் கொள்ளுவார். 41

திருக்கோ யிலுக்கல கிட்டு மெழுகிட்டுத தீபமிட்டுப
பருக்கோடு நநத வனமவைததுப பூககொய்து பாடியததால்
விருப்போடு சுற்றிய வேடம் பணிந்து வியனசரியைக
கிருப்பார்க்கு நறசிவ லோகமென் றுகம மெண்ணிடுமே. 42

மிகநீறிட் பிப்பஞ்ச சுத்தி துவாரம் விசேடார்க்கிய
மகபூசை யாசன மஞ்சன மாவா கனமாசசனை
தகவோமஞ் சோடசம் பஞ்சா வரணஞ்சண் டாதியுடன்
சுகபூசை செய்கிரி யைக்குச்சா மீபமுந் துன்னிடுமே. 43

குணம்புலன் மூன்றைந தடக்கி யிருவளி கூடடைத்து
வணங்குஞ் சுழினை வழியேற்றி மன்னிய தாண்டவத்தி
விணங்குஞ் சிலம்பொலி கேட்டுற றவரெழில் வேட்டுவன் ெபா
லணைநது சிவனுரு வாகுவா யோக மடைநதவரே 44

சன்மராகக முற்றநல வேதாக மகங்களுஞ் சாரதாமயல
பன்மராகக முற்ற சமயமவிட டப்பதி பாசம பசுத
தன்மராகக முததியிற றததுவ நீங்கித தனையறிநத
நன்மாக்கந தான்சிவ னோடங் கழுநதுதன் ஞானமெண்ணே.

எண்ணிய வாத்தம் தரிசன சுத்தி யிலாபமுங்கேள்
திண்ணிய பாச மொழிததுயிா ஞானந தெரிசித்திடி.
னண்ணிய விசசா ஞானங் கிரியை நழுவலரத்தி
புண்ணியன் றன்னுரு ஞேயத தமுநதல புரோசனமே. 46

ஆத்மா வறிவொன் றறியா தெனினு மானருளா
லாதமாப பகுத்த தருநதியுந தன்னறி வாமென்றுறு
மாத்மா வறிவத னூலவ் வருளை யறிந்திடவே
யாத்மாவுந தன்னை யறிந்திடுந் தானது வாகிநின்றே. 47

உன்னுந் தத்துவ மான துணர்ந்தங் குணர்ந்தவற்றிற்
 மன்னைச் செலுத்தித் த்நையறி யிற்றன் மயமதனை
 மன்னுமித் தத்துவ நீக்கிட ஞான மயமதுவாய்த்
 துன்னு மதுசுத்த ஞானத்து ஞேயமுந் தோன்றிடுமே. 48

பெத்தரைப் பேய்மன்னப் பேய்வச மாவர்பெம் மானருளு
 முத்தரை மேவச சிவன்வச மாவ ரொனின் முதலா
 மத்த னறிவெழுந தைநதொழி லாற்றி யவந்நடத்த
 வொத்தெழு வேண்டுமென ருயிது நன்றென் றுகநதறியே. 49

செறிநது சிவமாய் விடுவதன நிசசில தோன்றுமென்றிங்
 கறைந்த தெனோவுட லாதி யொழித்துனை யாய்கைக்கினஞ்
 சிறநது தொடரவிஞ ஞானத்தி னாரசிவந தேறலலா
 துறைநதரன் பாத முறஞானந தோற்றிய தொன்றரிதே. 50

ஆரூறு தத்துவந தானபுண ராம லறிவழிக்க
 வீரா மதித மதின்மயங் காமல விளங்குமருட
 பேரூ லுனதிசசை ஞானங் கிரியைதன் பின்னமதற
 றீரூஞ் சிவமது வாயநிறறல சாககிரா தீதமிதே. 51

தத்துவ மாறூ றுடனே! பொசிபபுக டானருநத
 லொததுப பகுத்த வறிவி லருணின் றுணர்த்துமென்றோர்
 தத்துவ மிரதப பகலவிளக காமருட் டானென்றவே
 துய்த்ததிடு நறசிவந தன்னுடன் மேவத துவக்கறுமே. 52

முன்செய்தவத்தினி லாசானசொற கேட்டம் மொழிகள்சிந்தித்
 தஞ்சலி செயதங் கருத்தமுற் றோரதுண ருமமுயிருந்
 தஞ்சமுற ருவி யரனோடு மெறிட்டை சாருமுத
 மின்செய லாலடைந தோக டமக்கிங் கிதுமுத்தியே. 53

பன்னுமிப பாச வறிவாற் பசவறி வாலுமான்
 மன்னை யறியவொண் ணாதாகு ஞானத்தின் சார்வொளியின்
 முன்னை யுறுஞ்சிற றறிவொழித தேமுனை ஞானமதாய்
 மன்னுமன பாலுயா கின்ற சிவத்தொன்றன் மாநிட்டையே. 54

இருநத சடத்தைத் தகித்தே மனங்கொண் டொவியிட்டுத்
 தெரிநத மனத்தைத் தெளிவுறச் செய்து சிவபரமத்
 திருந்திரங் காதெவருந தானாய் நிறைந்தங் கிமைப்பில்வநத
 மருநதமு தந்தனை யுண்போர் மவுன மாபிதுவே. 55

தியானித் திடிமனம் வேண்டும் பயனிலை சோமனம்போய்த்
தியானிபப நென்னின் மறைக்கு மிருளித் தியானத்திறு
றியானிக்கொ ணுது தியானிக்க வென்னிற் செயனினைதாக்
தியானிக்க வேண்டுவ தில்லை சிவனருட் சோநதவர்க்கே. 56

பெருத மறுத்துப் பௌதிக முற்றுமூல் பேதமிங்ஙன்
கருத முறுங்கடம் போல்வினை சார்ந்திங் காணிங்கடி.
யந்தமி லாவஞ் செழுதத்த னுலுற றடவுச்சரி
யிரதப் பிராரத்த வாதையின ருகா மியமிலையே 57

அஞ்செழுத் தாலித திரோத மலமு னருள்சிவவுக்கும்
தஞ்ச முறம னடுகின்று தோன்றிடுந் தனமைத தொன்மை
விஞ்ச வருமனத் தாலநத வாசியின் மேவலுறத
அஞ்சிப் பிறகருந் துகண்மாற நீயுச சரிதுணிநதே 58

தீதிற் றிரோத மலமிவை நீங்குச சிவன்முன்னுற
வோதத திரோத மலததை யறுத்தரு ளோங்கிடும்பின்
கோதற்ற வாசி யருளு மயக்கறக கூடும்பற்றற்
றேதப் படாம லிறையொடொன் ருக்கு மெழுததஞ்சமே 59

சடமே லெடார்சஞ்சி தாதிகண் மூவிதத தாலொழித்தே
யடராம லாதம் தரிசனத் தாலந்த னேயததருட்
டொடராலொடுங்குயிர்க் கின்பமொடுங்கிடத தூங்குஞ்செவ்வே
தடையறத் தாங்குந் திரோதம தற்ற தபோதனரே 60

குறிகுணங் காலநதிக் காசனங் கொள்கை குலநெறிசீர்
செறிவிர தருதவஞ் சீலந் தியானஞ் செபமுமறுத
தறவுமொ ழித்தற்செய் கைபொருந் தார்களடை யுஞ்செய்தி
யுறுதுயில் வோர்கைப் பொருள்போ லொழிந்தொழி யாதுற்ற
[தே. 61

குலங்குணங் காலந்திக் காசனங் கொள்கை குறிநெறிசீர்
நலந்தருஞ் சீலந் தவஞ்செபந் தயானநண் ணுமனண்ணித
தலந்தனில் வாழ்பவர் போலே துயில்பவா தங்கன்கையிற்
புலன்கொள் பதார்த்த மெனவாய்மை நின்றிடப் போமற்றதே.

மண்முதல னுன்குமல் வானுற வானக வண்மை யைப்போ
 லெண்ணு மெவற்றுளு ஞான நிரம்பி யிருக்குமிந்தக்
 கண்ணினிற் கண்ட விடயத்தை யக்கண்ணிற் காணவருள்
 புண்ணிய நாதன் றிருமேனி யாலயம் போப்பபுகுமே 63

செறியும் பிருதிவி முன்முபபத தாறுஞ் செடமதென்றே
 குறிதத் துவசுததி யேபூத சுத்தி குறித்திடக்கே
 ளறிவலை யாத விடமாதம சுத்திமுன னும்விடபந்
 தொறுநய னத்தி லொருத்த றிரவிய சுத்தியதே 64

நகாரந் திரோத மகார மலமிவை நாட்டமறச்
 சிகார மெனுஞ்சிவன றன்னுடன் சோககச செறிந்தருளாம்
 வகாரம யகார முயிரசிவ மெய்த வரவழைத்து
 விகாரந கெடுககுமிம மந்திர சுத்திபண் மிககவனே 65

பெற்றநற் பஞ்சாக கரவழி யாற்சென்று பேதமற
 வுறற வகண்ட பரிபூ ரணசிவ முள்ளடக்கிச்
 செற்று விகார மறவுட் புறமபற வேசிவத்திற்
 றுற்றெழுந தானநதந தானே சிவலிங்க சுத்தியதே. 66

திருவேடத் தோரையும் வானோ தொழுஞ்சிவ லிங்கத்தையு
 மரியோ டயனுக் கரிதாளு சிவமென் றடிவணங்கி
 வரிவேல் விழிதர ளங்குள சொரிநதிட வாய் குழறப்
 பரிவோடு கண்டவர் ஞான முதததைப் பருகுவரே. 67

மயக்க முறுமெச் சமயிக டாழு மயங்குகின்ற
 தியக்க மறததந்த மாவாக கியமிங்ஙன் றீரநதநிநதா
 லுயிர்க்கும பரசிவன றங்கட கயிககிய முறறிடவே
 பயக்குநற் றத்தொ மசியெனும வாக்கியம் பற்றினாக்கே. 68

நிறைந்தே யிருந்த பரணை யதுவென நேர்ந்தபொருள்
 செறிந்தே யிருக்கின்ற சீவனை நீயென்று தேரும்பொரு
 ளறிந்தே யிரண்டி னயிககிய மான வரும்பொருடான்
 பிறிந்தே யிராம லதுநீயிங் கானநற பெற்றியதே. 69

ஆறியாத காரியோ பாதியைச் சீவ னடைந்துநின்று
 செறிவான வாதனை நீகக முதலவனுஞ் சிறசொருபம
 பிறியாமற் காட்டிய தத்தொ மசியைப் பறித்திங்ஙனே
 யான தொந்தத தசிலாக் கியத்தை நிறுத்தினனே. 70

ஆய்ந்த சவணாதி தன்னி லிருவகை யாகும்திற்
ரோய்ந்தநற் றாலநற் சூக்கும மென்றுந தூலம்தில்
வாய்ந்த பலகலை யோதல் சவண மதித்தபொருள்
வேய்ந்த மனனநி தித்யா சனநிற்றன் மேவிடுமே.

71

நேர்ந்த சவணமா வாக்கியங் கேட்ட நிலைமைமன்ன
லாதத வுயிர்ப்பரற் கானவு பாதி யறச்சிறப்பான்
நேர்ந்தது வார்தித் யாசனஞ் சற்குரு தீரவருள்
சார்ந்தனு பூதியி லுற்றே ரிசியறச சாவரன்றே

72

உன்னை மறைத்திடுங் காரிய மென்னு முபாதியதிங்
கென்னெனிற் றேயம்பி ராணம தொத்திடு மிரதிரிய
மன்னு மனம்புத்தி யாங்காரஞ் சித்தம் வளம்பெறவே
துன்னுமீவ் வேழென மாமறை சொல்லுந் தொகையறியே

73

சேர்ந்த கருவி கரணமொ டேபின்ற சீர்நனவிற
போர்திடும் வாதனை கொண்டு கரணம் புரிதல்களு
தேர்திடும் வாதனை மாளல் சுழுத்தி திறமதொடே
சாரநதல் விஸ்வன்மெய் தைசதன் ப்ராஞ்ஞன்றன் சார்பறியே

பன்னிய காரிய மேழி லுடலம் பகுத்துநின்று
துன்னி யிருந்ததை யானென்று சொல்லுதற றெம்பதத்தின்
றன்னியல் பானவ சுதத முடன்முதற றுனலவென்
றுன்னி யிருந்த தனையறிந தாற்சுத்த முற்றறியே.

75

பிறிவறி யாமலித தேகத்தை நானென்ற பின்னமொடே
செறிவுறு கின்றது தொம்பத முககியந தோசபள
நெறியுற நீக்கித் தனைக்காட் டிடக்கண்டு நின்றதுதா
னறியு மிலக்கிய மென்னு மருமறை யாயநதுகொளனே.

76

உறறசா வஞ்ஞத்வஞ் சாவே சுரமு முகநதுநின்று
கற்றசா வாரநரி யாமியுஞ் சாவகார ணதவமும
பற்றருஞ் சர்வ சிருட்டித் துவஞ்சாவ பாலியததோ
நெற்றி சர்வசங் காரமிக் காரணோ பாதியதே.

77

மன்னுந் சான்றது சாக்கிரந தோன்றன் மழுங்குதருள்
றுன்னிய சொப்பநந தோன்ற லைசவற றெல்சுழுத்தி
யுன்னும விராட்டிங் கிரணிய காபப லுகநதுமறை
பன்னுநல் லவ்யா கிருதந் தமையும் பரிந்தறியே.

78

செப்பிய காரண மேழையு நானென்று சேர்ந்ததனோ
டொப்பற நின்றது தற்பறந் தன்னி லுறுமசுத்தங்
கப்பற வேழுங் கடந்தீசன் றன்னையுங் கண்டதுதான்
றப்பற வேபர சுத்தமென் றேமறை சாற்றியதே. 79

பிறிநதிடுங் காரனோ பாதியை நானென்று பேதமுற்றே
நிறைந்திடுந் தற்பதந் தன்னிலிம் முக்கிய நோசபள
மறிநதிடு மொன்றிதை நீககிப் பரனை யலைவறவே
செறிநதிடக் காட்டககண டுற்ற திலககியஞ் சேர்ந்தறியே. 80

நிறைந்த பரனென நின்றது சாக்கிர நீள்விசுவ
முறைந்தது நற்கன வுற்ற விரண்டி னுவலையற
விறந்த சுழுத்தி யிவற்றபி மானியு மிங்கியம்பிற்
சிறந்த சொலிதைபர சாபதி சாந்தனைச் சேர்ந்தறியே. 81

புரிந்த சகர்லக் கணைவிட்ட தேயென்று போற்றுமறை
பரிந்த சகாலக் கணையே விடாத பரிசுதொன்ற
விரிந்த சகாலக் கணையது விட்டு விடாததுநீ
திருந்தும் படியினந தீர வுரைப்பன் சிறந்திடவே. 82

நாடிவிம் மஞ்சது கூப்பிடு மென்ற நலமுங்கங்கை
யூடிய கோஷ மதுபோ லுடமபுற் றுரைககு மென்றாய்
கூடிய லக்கணை விட்டது மஞ்சாக் குரோசநதியுற்
றோடிய கங்காயாங் கோஷப பிரதி வசதியன்றே. 83

உன்னி நிறத்தை விடாத வசிப்புமுற் றோடியது
தன்னை விடாதுறு வெள்ளையும போலத தகுசிவப்பாற்
சென்னிவி டாத விலக்கணை யேசோணந திட்டதிசேர்
மன்னுமச் சுவேதோ தாவதி தானதின் வாககியமே. 84

அத்தேசந தன்னிலக் காலத்திற் கண்ட வவனிவன்று
னித்தார மென்றுற்ற நோபோலச சீவன் பரனிலையை
யெததாலும் வேறற விட்டுவி டாத விலககணைதேர்ந்
தொத்தே சோ யந்தேவ தததனென் றேமறை யோதிடுமே. 85

பிறிதொன்று மின்றியிப் பின்னாபின் னம்மெனும் பேதமின்றிச்
சிறிது பெரிதின்றிச் சேதனா சேதனஞ் செப்பலின்றி
யறிவயர் வின்றி யாதி நடுவின்றி யந்தமின்றிக்
குறைவறநின்ற பரமென மாமறை கூப்பிடுமே.

அடிமுடி வின்றி யழிவாக்க மின்றி யருவுருவாம்
வடிவொன்று மின்றி மனம்வாக்குக் காயம வகுத்தலின்றி
விடியிரு ளின்றி விளங்கி யிருக்கின்ற மெய்ப்பரத்தைக்
கடிய பிறப்பொழிப் பாராககன்றி யப்பொருள் காண்பரிதே. 86

காரண மற்ற பரிபூ ரணமுற்ற கண்ணனவாந்
தாரணி யேழிரண் டிண்டிங் கிருந்த தலங்கனவாம
பூரணக் ராச மவிழ்நதுப சாநதம் பொருந்துமிட
மாரண மோதுஞ் சொருபஞ் சுழுத்திய தாகுமன்றே. 87

போக்கும் வரவு மிலாதநற் பூரண போதமது
வாக்கு மனதுக்கு மெட்டாத. விற்ப வடிவறுதி
யாககுமபர பஞ்சம தாகி யலாதவ கோசரததைந
தேக்கும் படிசெலச் சேர விழுங்கிற்றென் செய்வதுவே. 88

ஊனில்லை யுற்ற கரணமு மில்லை யுகநதுநின்ற
நானில்லை நானிங் கிநதது மில்லை நலம்புரிநத
தானில்லை தானுல குண்டது மில்லைநற சாநத மில்லைக
கோனிங் கிருநத படியே யிருநத குறிப்பினாக்கே 89

ஊனுண்டிங் குற்ற கரணமு முண்டிங் குகநதுநின்ற
நானுண்டு நானிங் கிறந்தது முண்டு நலம்புரிநத
தானுண்டு தானுல குண்டது முண்டிநற சாநதமுண்டு
கோனிங் கிருநத படியே யிராத குறிப்பினாக்கே. 90

பி ர ம கீ தை.

சின்மாத் திரமா யுள்ளவெறுஞ் சிவனே திகழ்வா னியாதுக்
குன்மாத் திரமும் வேறில்லை முற்று மவனே மொழிவுறற
நன்மாத்திரமா யான்மாவென் றுரைககுநாமத தினையுடையான்
றன்மாத் திரமே யாகியவத தன்மை யான சுகரன்றான 1

வேறு.

துட்டமா மாக்கநூலிற் றுவக்கலாப் பெரியராசு
சிட்டராய்த் தீரராசு சிவனரு ளுடையராநா
கட்டமாம் பிறவிதீரக் காதலால் வேதஞ்சொல்லப
பூட்டதே செய்யாநிற்பார் பரமமாம் பதத்தையுன்னி. 2

வேறு.

மையலொன் றறவிவ் வறிவினை யறியின் மானுடன் முத்
தன மன்றித, துய்யசன் மத்தான் மைந்தரான் மற்றோர் பொரு
ள்ளு லுற்பவந் துடையான், வையகம் பிரம வேதனந் தன்னின்
மாத்திரத தாற்பிர மந்தா, னையமொன் றறவே யானெ முக்கா
லாணையிட்ட றைந்தன னலரோன. 3

வேறு.

யாதொன் நிற்பா லெங்குங் கோசரமா மிந்த மனஞ்செல்
லா, தியாதொன் நிற்பாற செவிமுத லிந்தியங்கள் விடயங்க
ளுஞ்செல்லா, தோதுஞ் சச்சி தானந்த வொன்றும் பிரம மது
தன்னைப், பேத மறததன வடிவாகப் பெற்றா னசச மற்றானுல்.

வேறு.

தனக்குமெய்ப் பிரமம் விடயமாயிராமற் றுனதன் சாட்
சியா யிராமற், றனிறபிறி தறததா னாகவப் பரத்தை யறிந்தவன்
றுன்றிந தவனாந், தனிறபிரிந் தறியா தவனநிந் தவனா மறிந்த
வன் றுன்றிந் திலனா, முனற்கரும பிரம முணர்ந்தவர்க் குணா
வன றுணாவுறா தமக்குணர்ந் ததுவாம. 5

வேறு.

தாக்கமானந் தானொழியத் தானாயுள்ள பேரொளியை
மிகககருததா வாகுதலும விடயமாகு தலுமொழியப்
பொககமறவே றறககண்ட பொழுதுபுரைதீர் பொருளான
தககபிரம தததுவதைக் கண்டானாகுந் தானாக. 6

வேறு.

வேறிலத் துவித மென்பது மொளியில் வேறிலா மையிலுள
தொளியே, கூறலற் றிடலா லிப்பொருள் கூடுங் கூடுவ தளவை
யினாலு, மூறிநர்க் கத்தான் மறைகளாற குரவ னுபதேசத தா
லிறை யருளா, லீறின்மா தவததாற் காலபா கத்தா லப்பொ
ருள் புருடனுக் கெய்தும். 7

வேறு.

இந்த வாககையி லியம்பிய பரம்பொரு ளறியி
லந்த மானுடன் மெய்யதா யபேதமா யழிந்த

தொந்த மாம்பர மடைநதிந் தோன்றிடா தாகிற்
பந்த மாம்பவக் கடற்படும் பரகதி டையான்.

8

வேறு.

தங்களாக் கையிற் சகலயாக் கையினிலுந் தத்துவ மது
தானே, யெங்கு மொன்றெனக் காண்பவா யாவ ரிங்கிறத் திடார்
பிறவாராற, பங்குபட் டறிந்தவ னறியாதவன பந்தன முததாக
ளென்றே, யிங் கொருத்தனே நிகழ்பவன சேதன னிவை கன
வியல்பொகும்.

9

தன்னில் வேறிலா மையிற்பர முததியிற் றனதுபுத் தியினு
லே, யனனி யங்களாய்த் தோன்றுமா பாசாக்கும் பரமபத மறி
கின்றான், முன்ன மெப்படி மூடமாந் திசையிற் றனமோகததா
லெலாம பெதத, மென்ன வுறறனன முததியி லப்பரி சிருக்கும்
தியல்பேயாம்.

10

தத்துவ ஞானி காணிலுஞ் சகத்தைக் கண்டிலன றதவமே
கண்டான், வத்துவே யாக வல்லவே யாக மறறொரு பொருளிலை
யானு, வித்தில்வே றென்றை யெங்ஙனங் காண்பா னியாதொரு
படிசகத் தாகத், தொத்தர வில்லாத தோற்றமெப படியோ வப
படி நிகழ்வது பரந்தான்.

11

எப்படித் தோற்ற மப்படி யாகி யிலங்குவ துண்மையே
யோகிக், கப்படி யுண்மை யாகவே தெளிவுற றறிவதே யான்ம
வே தனநதான், செப்புநா மத்தா லுண்மையா லெல்லாத திகழ்
வுமா தேவனே யாகி, விப்படி யறிந்த ஞானிகைக் கொள்வா
னெத்தையன் றெனவெததை விடுவான்.

12

அன்னிய மாக விடுதலப்ற் றுதலுண் டாகுமற் பூரணன
கப், பன்னிய பெருமைக் கானியா மந்தப் பரமன தியல பழுது
றாதே, தன்னில்வே றினமை யான்மகத துவமுந் தன்மமோ தன
மதன் மிகளாம், பின்னவா சகமு மிப்பரம பொருளிற பேதமுண்
டாகிலே பிறக்கும்.

13

வேறு.

பேதமும் பேதநதானும் பேதாபே தமுமேவறலல
வோதிலப் பரத்துககென்று முள்ளது பிரமநதானே
தீதாக நன்றேயாகச் சிவனலா திலைஞானி
யேதாரு மென்றுகொள்வா னேதாகா தெனறுநீப்பான.

14

வேறு.

எப்பொருளு மாயையினு லெனச்சிலவ ரியம்புவர்கள்
மெய்ப்பரமன் றனையொழிய வேறொருமா யையுமில்லை
யொப்பரிய பரனொழிய வொருமாயை யுண்டாகி
லப்பரமன் றன்பெருமைக் கதுநேரே யழிவன்றோ. 15

பெருமையினிற் சங்கோசம பிறவாது பிறக்குமெனி
லருமறைவாக் கியம்பொய்யா மப்பிரமா ணமுமாகும்
பொருளில்பரா னநதபரி பூரணமெயசு சுடராருந்
தெரிவருமா தேவனலாற் றிகழ்வதொரு சிறிதுமில்லை. 16

வேறு.

சமபுவி னருளா லன்றிமா லியானுஞ் சகலதே வதைகளு
மந்த, வும்பனை யுணரோ மருள்பெறும பொருட்டே யோதிய
யாவையு முளதாளு, செம்பொரு டன்னை யருளினு லொழியத்
தெரிவினாற் றெளிகுவராக, நம்புமா னிடவர்கையினு னாற்ற மறி
வரோ நாசியாலொழிய. 17

வேறு.

செப்பிய விநத வருள்சிவ னாலுஞ் சிவையினு லுஞ்செயப்
படுவ, தப்பெருந தன்மை யரியினு லென்னு லொருவரா லளிக்க
லாகாதே, யிப்பவந தனிலே முத்தியிச சிப்பா னியமபுமெத்
தேவையும விடசு, சிறபர னாகுஞ் சிவனொரு வனையே சரணெ
னச் சென்றுசோ வுறுவான் 18

வேறு.

சாக்கியா மெல்லாப் பொருட்குமீ சனையெப பொருள்களு
ஞ் சாக்கிமாத் திரமா, நோக்கினு னியாவ னோக்கதனாலே நோக்
கலா மிதுமறை யநத, நீக்கலாப பரமாத் துவிதநிட் டையா மிந
நில மொன்றேமுடி விதிற்பேத, மாக்கினு னறிவா லறிவிலா
தமையா லவனலா தாபக வாவா. 19

வேறு.

தொல்லைநல் வினையாற சுருதிநன் மிருதி சொன்னவா து
ணிந்தவத் தூயோ, ரொல்லையிற் பரமாத் துவிதவே தனத்தை
யுள்ளவா றுணரவே யுணாவர், நல்லவிப் பரமாத் துவிதஞா னி

யைநா ராயணஞ்ஞானுருத் திரனு, மெல்லையி லெல்லாத் தேவரும்
பூசித்தேத்தவும் படுமிவ னென்றும். 20

சதுமறை யொழிந்த வாதனை பொல்லாத தார்க்கவா தனை
யுல கத்தின், மதமுறு சமய வாதனை தார மக்கள்கற் றத்தின்
வாதனையு, மிதமுறும் பொருளின வாதனை தேகேந தியமனம்
புத்திரந பிராணன், முதலவா தனையும் வித்தைவா தனையு முடி
வில்போ கத்தின்வா தனையும். 21

ஏறுடைச சிவனைத் திருநெடு மாலை யிகழும்வா தனையும்
வேதத்திற, கூறிடு ஞான சாதன மாகக் கொளுமுத் தூளனபுண்
டரத்தை, மாறுட னிகழும் வாதனை பாவ வாதனை யாவுமா னி
டாக்கு, வேறடும பரமாத் துவிதஞ்ஞானத்தை விலக்கிடும் விரோ
தி விண்ணவரே. 22

வேறு.

ஆதலால் வீட்டனி லாசையுள்ளோ னதினமிகவுந் தாழ்
பரிய னுகிமுன்ன, மோதுவா தனைகளெல்லா மிகநதெப் போது
முற்றபர மாததுவித ஞானியாவன், வேதவே தாநதங்க ஞானை
கப்பட்ட மேலான வத்துவித ஞானமாகு, நாதனும் பிரமத்தை
நவிலலாமோ நாமெளனத் திருப்பதல்லா னுகத்திரே. 23

வேறு.

ஊனா திகளா யதிரட சியிலே யொளியா வணநா னெனதென்று
கொடே, நானே துகாவே னவையென றுணரு நானு வறிவா
னவைவிட் டிவையிற, றானே முதல்கண் டிவையித் தனையிற சலி
யா வறிவா கியதன் மையிலே, நானே யதுவென் றிருநல லறி
வோர் நாடார் பிறிதென் பதுநா டொறுமே. 24

வேறு.

ஆதலா லறிவுள்ளோர்க ளழிந்திடு முடலேயாதி
சேர்தரு புத்திதன்னைச் செலவிட்டுத் தெனியும்வண்ணந்
தீதிலா தெவையுங்காணுந் திகழ்தரு சித்தின்கண்ணே
யேதிலா மதியைநானென் றிடுமின்க ளிசைநதெப்போதும். 25

பாராத படியினாலே பரத்தினில் வேறதாக
நேராயொன் றுகித்தோன்று நெறிசொலில் வார்த்தையேயோ
மேராயோ பயனுமில்லஞ் ஞானமு மெககாலததும்
பேராது விளங்குகின்ற பிரமமே பிறிதொன் றில்லை. 26

வேறு.

சாதனமாகுஞ் சதுட்டையங்கள் சமைந்தவந்தத் தன்மையர்க்கு
நீதியாக வருமறைதா னின்றேயிவாக ளறியும்வணம்
பூதமாயும புவனங்கள் பிறவுமாகி யிருந்ததுவு
மேதமில்லா தொன்றாய பரமேயெனறே யியம்பினதால் 27

எப்படிப் புத்திரானு வருவமா யிலங்குதன்னு
எப்படி யறிவேயாக வனுபவித திதேலையாளு
செப்பிட வரிதாயுள்ள திகழொளி யாகுந்தன்னை
மெய்ப்பட வேறொன்றினறி விளைத்திடும் பூசைதானே. 28

போதம தாகித்தோன்றும் பொருளெலாஞ் சிவனேயாக
வேதமி லறிவாறகாணபா னெவனவ னுண்மைகண்டான்
திதிலாச சிவனன்றென்று சிறிதொன்றைச சிந்தைசெய்வோன்
பேதமா மருளினமேய பித்தனென் றறியலாவான். 29

வேறு.

எல்லாமுஞ் சிவருப மாகத்தோன்று மியாவனுக்குத் தன்னி
யல்பா லவனேமிகக, சொல்லா லு மளபபரியா னவன்றனிச்சை
சுருதியினுற் றணிந்துரைத்த சரிதைதானும், பல்லோரு மவனை
யருச சனைசெய்தேததப் பாருபந தனக்கேநற் பூசையாகு,
நில்லாத வவிசசையினை நீங்கியுள்ள நிறகுணனு மிவனுகு நினை
யுங்காலே. 30

வேறு.

எப்பொருள கருந்தானாகி யிலங்கிடு மறிவாமீச
னபபடி விளங்குகின்ற தறிதலே யவனறனகரு
மெய்ப்படு பூசைவேறோ செயலினு லன்றிமெய்யே
யிப்படி ஞானநதனனு லிறைஞ்சுடப படுவானீசன். 31

வேறு.

ஆன தாகாத் தெய்வமதே யடையும விடய மிந்தியமாய்த்
தானுமாகித தனைத தன்னுற் றுனே துருந தனமையது
ஊன மாகு ஞாதாதி யொழிந்தே யுள்ள வறிவதனற்
னை யாகக் கண்டிடுதல் சததா யுள்ள பூசையதே. 32

வேறு.

ஈசன் னருளிநூலு மிசைந்தவா தரத்தினூலு
மாசது தீர்தலாலு மருளபவன் பார்வையாலும
பேசிடும் பாவகன்ம புண்ணிய மிரண்டுமொத்ததாற்
பாசமாம் படலம்போக்கும் பரம்பொரு டிகழுமன்றே 33

வேறு.

சிவனே யுள்ளான் பிறிதில்லை யென்று திரமா யறிவதுவே
பவமே யொழிக்கும் பரமார்த்தம் பகரு நெறிதா னதுவாகும்
அவமே யிதனை யொழிந்துளதா மவைதா னிதனை யடைதற்குத்
தவமே முதலாஞ் சரிதைகளைச் சாற்றுகின்ற தன்மையவே. 34

உலக மியாவு முயிர்பலவு நானே சிறிதும் வேறில்லை
யலகி லறிவா லாய்ந்திடினு மாயா விடத்து மருத்தமிதே
திலக மாய மறைதுணிந்து திகழ்த்தும் பொருளு மிதுவென்ற
னிலகுந் தன்மை யனுபவமு மிதிலோ ரைய முளதன்றால் 35

அபபா லாகி யெவாகட்கு மதுவே யெனநிற கின்றேனா
னிபபா லாகிக் காண்பொருள்க ளெல்லாமாகி யுள்ளேனான்
மெய்ப்பா லுயிர்க ளியாவையுமாய் விளங்கி மிகவு நின்றேனா
னெப்பே யிலையா முபாதிபல வாகி யெங்கு முளளேனான் 36

பூதமாகிப் பொருள் பலவாய்ப புணாநது நின்றும் காப்பவனான்
பேதமாகிப் பேதித்தும் பேதமில்லாப் பெற்றிய னான்
சோதியாகு மிரவி மதி யாகித் தோன்று கின்றேனான்
வேத மாகி யுள்ளேனான் விளங்கும் புராண மாவேனான். 37

கூறு மோசை பலவவைநா னவற்றிற் குலவும் பொருளவைநா
னாறு சமய மாயவற்றி னருத்தமாகி நிற்பே னான்
வேறென் றறியும் பொருளாகளுமாய் வேறாய் விளங்கு கின்றேனா
னாறுஞ் சிந்தை யழிந்தொன்றா மறிவா லறியு மறிவுநான். 38

தோன்று கின்ற வொளியவைநான் றொடர்ந்தே செறியு
மிருளதுநா, னன்றங் கமைந்தோ ருளமேவி யறிவாய் நின்றே
யறிபவனா, னுன்றும் பொருள்கண் மேலோடு முணர்வா வதுநா
னுணாபவனான், சான்றங் காகி யெப்பொருட்குஞ் சலியா தெ
ன்று நிற்பவனான். 39

பாடு மிசையா யவ்விசையின் பயனா யறிந்து நிற்பவனான்
கூடுங் கந்தம் பலவாயுங் கொளவானாயு முள்ளேனான்
காடுங் கல்லு மலைபலவுங் கடமும் படமு மாவேனா
னீடும பொருளா யெவவிடத்து நிறைந்த வொளியாய் நிகழ்பவ
னான். 40

அளவை யோடங் கறிவானு மறியும் பொருளு மாவேனா
னுளவஞ் ஞான ஞானமென வுரைக்கு முண்மைப் பொருளவை
வியையுங் கன்ம சுகதுகக மேவுங் கால'மாவேனா [நான்
னுளம தார வுணர்கின்ற சுவையா ருகி யுள்ளேனான். 41

தேவ ரெல்லா மாவேனான் நிகழு நரரா யுள்ளேனான்
யாவ ரேனுங் கருவாகி யிடுதற் கிசைந்தே யிருப்பவனான்
பாவ பேத புண்ணியங்கள் பலன்கள் சுவர்க்க மாவேனான்
மேவி யடையும் புத்தியுநான் வீழு நிரய மாவேனான். 42

கரணம் பன்னான் காவேனான் கரணி யாய காரணனான்
சரணந் தருதே சிகனாகித தன்னு ளடங்குந் தன்மையனான்
புரணந் திகழ்பே ரொளியோவாப் போத மாய பூரணனான்
கரணங் கடந்தவெனையென்றுங் காண்பார் கரணப் படுவேனான்.

நாத மாகி மந்திரங்க ணுனா வாகி யுள்ளேனான்
பேத மாகி நினைந்திருந்து பேணுந் தியான மாவேனா
னோத லாகு மவத்தைபல வொன்று யறிவா யுள்ளேனா
னோத மில்லா வெப்பொருட்கு முள்ளே யிலங்கி யிடுபவனான். 44

வேறு.

யாதொன் றருத்த முண்டில்லை யென்னு முரைக ளிரண்டி
னுக்கும், யாதொன் றருத்தந் தோன்றுமென்றுந் தோன்று தெ
ன்றுஞ் சொல்லுதற்குந், தீதொன் றின்றி யிவையனைத்துந் திக
ழு மென்ற னுருவென்றே, யோது மைய மோரிடத்து முள்தன்
றுண்மை யுரைக்குங்கால். 45

வேறு.

அகமென வறியப்பட்டு நிற்கின்ற பொருளுமாகித்
தகைமையி லிதமென்றுன்னத் தக்கவிப் பொருளுமாகிச்
சுகமுடைச் சற்சித்தாமென் னுருவமே தோன்றுமென்று
மிகவுரை செய்யலுற்றான் வேறுரு விலாதவண்ணம். 46

வேறு.

நானே முழுது மெனையொழிய நாடிற் சிறிதும் வேறில்லை
யான பொருளை யருமறைதா னறையும் படியா னதனாலும்
யானு மிசைத்த படியாலு மிதுவே திடமா யுளபொருடா
னுன மின்றி நான்முகனு முரைத்த துங்கட் குண்மையதே. 47

வேறு.

இப்பொரு ளையப் பட்டோ நிறப்பர்கள் கணத்தின் மெய்யே
மெய்ப்படு பொருளை யென்றும் விடுதனிச சயம தாகும்
இப்பொரு ளைய மின்றி யறிந்தவன் பவபா சத்தை
மெய்ப்பட வொழிந்தது மேலா மொளியினை யடையு மன்றே. 48

தன்னிலே யாக்கப் பட்ட கனவினி லுலக மெல்லார்
தன்னுணர் நனவ தாகத் தனிலவை யடங்கு மாபோற்
றன்னிலே தோன்று மெல்லாப் பொருள்களுந தானே யானாற்
றன்னிலே தன்னிற் றானே யாமதே தனிலவே நின்றே 49

வேறு.

புகல நின்றிடு பிரம புரமெனும் பதியதனில்
தகர புண்டரிக மெனும் மிலங்கிய தகர
ககன முண்டது மறைகள் கருதநின் றுளபிரம
மிகவி ருமபுவா பிறவி விடவிரைந துளவிமலா. 50

வேறு.

சுழுத்தியத னிற்றுயர் துவக்குமுட றன்னின்
றெழுப்பியுள தன்வடிவி னுலிறையை யெய்துற
றழுத்தமுற யாவனது வாகுமவ னெங்கு
முழுத்தியுள தற்பரம மாகிமுடி வுற்றான். 51

வேறு.

செப்பிய பொருள்க ளியாவையுஞ் சென்று சேர்வுற வகை
நின்ற சேது, வப்படி பட்டா லந்தனு மனந்த னருந்துய ருற்று
முற் றிலனா, மிப்படி யிதயா காசமென் றியமடி மீசனிவ் வுடம்
பில வேருகிக், கப்புறு நனவு கனவுறக கத்தைக கண்டவை
கடந்துநிற் கின்றான். 52

உடம்புட னிருந்தே யுடம்பிலா வுண்மை யுணர்ந்தவ னுள
த்தொருக காலும், விடம்படு காம வெகுளிமே வாது விளம்பி
டும பொருளெலாம் வினைகரு, மிடம்படு மிதயா காசமற் றிதுவே
யிறப்பொடு பிறப்பில தென்றுந், திடம்படும் பிரம மாவது மான்
மா வாவதுந் தேகிகட கெல்லாம். 53

வேறு.

சிவனே யந்மென வேதிகழ் வுறுவா னிதமெனநின்
றவனே யுடலது மாய்நிகழ் பவன்வே நிலையானுற்
பவமே ததுவிட லேதொரு படியா யுளபரனே
யிவனே கழுமென வோரொழு திறவா ரவர்பிறவார். 54

வேறு.

திண்ணி தாகளித யத்தை மீளும்வகை செய்து சிந்தனை
யெலாமறப், பண்ணினு லறிவி லாமை யென்றுவரு பாவ கத்தை
யு மொழித்திடக, கண்ணதாய் நிகழு மக்க ணன்றி யெதிர் கா
னொணுது பிறி தென்னவே, துண்ணி தானொருள் சொல்லி
னானதுமெய் நோக்கினு லடைய வாக்கினுன் 55

வேறு.

எப்பொருள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு மிறுதியுந் தன்க
ணே யாகி, யொப்பிட வொன்று மின்றியே யென்று முள்ளதா
யுரையுனர் ஹந்த வப்பொரு ணேரே யறிந்தபோ தெல்லாப்
பொருள்களு மறிந்ததா மந்த, மெய்ப்பொரு டானே யெப்பொ
ருள் களுமாய் விளங்கலால வேறிலா மையினுல். 56

காணவோ ருருவு மினறியே தனக்கோ கண்செவி மூக்கு
வா யின்றிப், பாணிபா தங்க ளின்றிதுண் ணியதாய்ப் பற்றிய
பொருளெலாங் கடநது, தாணுவா யெல்லாந் தோன்றுதற் கிட
மார் தத்துவந் தன்னைத் தனனாலே, யாணியா யறியு மறிவது
விச்சை யாவது பிறிதெலா மவிச்சை. 57

அக்கர மாகி மெய்மையா யுள்ள வப்பொரு ளறிந்தபோ தல்
லா, லெக்கரு மங்க ளாலுமவீ டில்லை யாகமா திகளியற் றுங்
காற், றக்கர மாகி யனிதத மாப்ப பேறுஞ் சுருக்கமா யிருக்க
மற் றிவற்றைத், திககறி யாதே முயல்பவா முத்தி செறிந்திடார்
மாணமே செறிவார. 58

வேறு.

சுருதியு மிருதியுஞ் சொன்ன வாறுநின்
 றிருமையு மனித்தமென நேதும விட்டுநற
 குருவினை வழிபடிற் கோதி லாவவ
 னருளிடு மழிவற நினற வபபொருள்

59

வேறு.

அங்கிதலை வாய்விவித மானமறை பானு
 திங்கள்விழி யெண்டிசைக ளுஞ்செவிகள் வாயு
 தங்குமுயிர தன்னிதய மேசகல முங்கா
 லிங்கவனி சங்கரணி ருககுமபடி வீதால.

60

அர்க்கன்மதி யங்கிமழை யாதிமறை நாலு
 மிக்குமிசு யாகவிவி தங்குளிய மானா
 தக்கனை சுராசராம நிததாபசு சாதி
 யெக்கிருமி கீடமு மெழுஞ்சிவ னிடததே.

61

வேறு.

அக்க ரதனை யிக்கு ரமபையி லறியு மாகில விசசையா
 மிக்க ரதநி நசிக்கு மீசனை யெய்தலா மமு தெனபதும்
 புக்க ருதநி ராணனும மன மாவதும் பர போதமே
 மிக்க ருத வுளத்தி னோவிர காவி துள்புக மேவுவார.

62

வேறு.

அரணியோ தெத ராரணி யுயிரு மமலவாங் காரமு மாக்
 கிக், கரணிய தியான மாமத நததாற காணென னொளியினை
 காண்பர், புரணநல் லொளியிற் பூதபௌ திகங்கள் பொருநது
 யிர் புலன்கண் மற்றெலலா, மாணுறக கோவை யாகியே கிடக்
 கு மதனையே யறிகுவ னறிஞன்

63

பரம்பொரு ளினையே பாடுவான் வேறு பகருவா னலன்பரு
 கமிர்த, வரம்பது வாகு மண்ணின்மற றிநத மங்கமைய யுள்ள
 திப் பிரம, புரந்தனி லிதயா காசமா நிகழ்ந்தெப பொருள்களு
 மறிந்தெலாம் வல்ல, வரன்றனை வெறுநல் லானநத வடிவா யறி
 ந்தவர் மறுபிறப் பறுவார்.

64

இதபமா மிந்த விமலகோசத்தே விரசமாய் விளங்குநற்
பிரமந், துதைபமே விடுமச சோதியே பெல்லாச் சோதிக்குஞ்
சோதிபா வதுவு, மிதயமேநிகழு மிதனைமெய் கண்ட விடத்தின
மற் நிதயநோ பெல்லாஞ், சிதையுமை யுறவுந திருமெவ் வினை
யுஞ் செய்யினுஞ் செய்தில னாமால். 65

வே டு.

இலங்கிரவி யிரதுவன றுரகைமி னெல்லா
நலமபெற விளங்குவது ஞானவொளி கொண்டே
புலம்படும னைததையும விளக்குபர போதந்
துலங்குவது தன்னுடைய சோதியத னுலே. 66

ஓரொளி விளங்குகில தூதை யுலவாத
சீரொளியில வேறுசில தேவாதிகழ் வாரோ
பாவவெளியு மெப்பொருளக ஞநதிசைகள பத்தும்
பேரொளி பெறத்திகழ்ப ரப்பிரம மேயாம் 67

வே டு.

தற்பர னுருவஞ் சித்தே தற்பர னிடையேயக்
கற்பித் சீவன றுனும தானக காலநதச
சிறப்பொரு ளொன்றே வேறெனின் மற்றது சித்தாமோ
வறபமும வேறு காதுசி தாகா ரத்தாலே. 68

வே டு.

மறையாலு மிருதிசொ லும வழியாலும் வருவதவி
நிறையாத மருளில்வரு வதுவேக மெனுமுணாவு
பிறிவான தறுமுணாவு பெறுமாகி லொருபொழுது
மிறவாத சிவமடையு மிடாமோக மெவையுமில்ன். 69

வே டு.

பாவபுண் ணியங்க ளிரண்டையு முதறிப் பற்றுத லொன்
றொடு மின்றி, யாவையுந் தானாய் வேறிலா தவனொப் பெய்துமற
நிப்பொரு ளறிந்தான், சீவனும பரனுஞ் சின்மயமாகு மாதலா
லொப்பெனை செப்பன், மேனியொன றுகி விடுதலே யன்றி வே
றுவே றுகுமோ ளீடு. 70

எப்படி யாலும் பண்டுமிப் போது மெப்பொழு துஞ்சிவ சீவ
ர்க், கொப்புள தாகு முருவமொன் றுன வுண்மையால் வேறுறு
தொன்றே, யப்படி யுள்ள சிவன் பிறாபோல வவிசசையா னிக
ழுமவ் வவிசசை, மெப்பபர விசசை யானசித் தொன்றாய் விடுத
லொப் படைதல்வே றன்றே. 71

வேறு.

சீவன் றன்னுரு வான சிவத்தைத் தெளியிற்றான்
மேவும பலதொழி றன்னிடை யாக விளையாடும
யாவுந் தன்னுரு வாகி நிகழ்ந்தா லிவனமுதத
னுவன் பண்டவ னாகா னையின்முத் தனுமாகான். 72

வேறு.

திரமன் னியநற் சத்தியத்தின் செய்கையாலு மனமென்று
மொருமைப் படுநன மாதவததி னுயாவினாலு மூனமிலாப்
பிரமசரிய முதலாகப் பேசுந தருமந தனனாலும
பரமாமவேத நெறியாலு மடையப் படுமிப் பரவித்தை 73

வேறு.

வாக்கின லுரைக்கு மாறிலாப் பொருளை மற்றுள புலன்க
ளொன் றுலே, நோக்குமா நென்னங் கருமமொன றுலு நுவந
வத் தாலுநண் னாதே, தாக்கிலா வந்தக கரணம துடையார த
ததுவ ஞானநல விழியாற், போக்கிலா தெங்கு மாகிய பொரு
ளைப் புரையறக் காண்பரெப் பொழுதும. 74

வேறு.

எததைப் பெறமுயல் கினரு னதுபெறு கின்ற னாதலி னெப்
போது, நிததத துவமனு மொனறைப் பெறநீனை கினரு னருட
னி னோபாடா, மததத துவமுனி தன்னைப் பொருளத னாலுந
தனதுட லாலுநதான, பத்திப் படுமன னாலந் சனைநனி பண்
ணக் கடவர்க டிருவேண்டின். 75

வேறு.

எண்ணிலாக் கல்வியாலு மிலங்கிய கேள்வியாலுந்
திண்ணிதா மதியினாலுந் தெளியவா ராதுதீர
நண்ணிய ஞானிதானே நயநதன்பு செய்யில ஞானக்
கண்ணினுற் காணலாகுங் கரத்திலா மலகம்போல. 76

அயர்ச்சிசேர் தவத்தினாலு மன்னிய லிங்கத்தாலு
முயற்சிசேர் பிரமாததான மொய்ம்பிலாத தன்மையானுஞ்
செயப்படா வுண்மைஞானந தெளளுமா மதியாற்கால
வயத்தினுற் சததுவத்தின வலியினு லனறிவாரா 77

முத்தியின் விருப்பததாலு முதலவ னற்பாதத்திற்
பத்தியி னுலுமற்றப பரணையே பாவிக்கினற
நித்தமாந தியானததாலு நிரந்தர யோகததாலுஞ்
சித்தியா மிதுசித்திக்கும் வினையினுற் சித்தியாதால். 78

வேறு.

திரமாம ருத்தத்தி னுண்மைநத ராலுஞ் சேராத வற்றின்றி
யாகத்தி னுலே, யுரமான வேதாந்த மாவாக்கி யததா லுறப
ன்ன மாமவிசசை யாநிச சயததாற, பரமான வஞ்ஞான வந்த
த்தி லேயப் படிஞான வுபதேச மொனாலு மேயிப, புரமாமு
டமபுகு ளேயந்த முத்திப பொருளகண்டு வீடெயது வாரிபபு
விக்கே. 79

வேறு.

தக்கஞா னத்தைத தான்பெற்ற் பொருட்டுத தனியிடந
தனையடைந திதய, துககட்டம் வாழற சகாசனத திருநது தோட
லை கழுததுடம் பிவைந, ரொககுமா றிருத்திப ஸ்திதிகொண்
டிந்த வுடம்பையுத தூளனம பணணி, மிக்கவாய் வருமிந தியங்
களை யெல்லாம விடயமே லெழாவகை விலக்கி 80

பத்தியாற குரவன் பதம்பணின திதய பங்கயந் தனைநினைந்
ததிலே, நித்தமா யொருவ ரானினைப பரிதாய் நிமலமா யெங்க
னு நிறைநது, சுததமாயச சாந்த மாயனைத துலகுந தோற்று
தற் கியோனியாய்ச் சபாவ, சித்தமா யமுதா யருவமா யொன்
றாய்ச் சிற்சதா னந்தமாய்ச் சிவமாய. 81

உரியநால் வேதத தோமெனும பொருளா யுள்ளதா யுள்ள
வெப் பொருட்டுக, கரியதாய் நின்ற வொன்றினைக் காள் கண்ட
முங் கண்ணொரு மூன்றும், பிரிவிலா மங்கை பாகமு மாகப பே
ணுநற் பாவனை பெறுவா, னரியதா யருளி னுல்வரும் விச்சை
யதனினு லதனையே யடையும். 82

வேறு.

ஒழிந்ததொரு பொருளில்லை யுள்ளதெலா மவினேமுன்
கழிந்தபொருண் மேலும்வரக் கடவபொரு டானுமவன்
மொழிந்ததணிப் பரவிச்சை யவிச்சையெனு முற்றுமவ
னிழிந்தபிறப் பறவேரோர் வழியிலலை யிவனொழிய.

83

வேறு.

இன்னதெ னுமற் றன்னிடைக் கண்டு தன்னையெப் பொரு
ளினுங் காணு, மந்நிலை யடைந்தா லவன்பிர மததை யடையும்
வேறென்றினு லடையான், தன்னையு மோங்கா ரததையு மரணி
யாககியே தத்துவ ஞான, வன்னியைத தியான மதனஞ்செய்
தெழுபபு மதியினா வன்பவஞ் சேரா.

84

வேதிய ரரசர் விண்ணவர் மிகவும் விரும்பிய வுலகுகள சுக
ல, பூதமும் போக போக்கிய மாகும் பொருளாகனும் பொருள்
களின் பொருட்டுக், காதலசெய கின்றா னல்லனெப படியுங் கா
தல்செய் வதுதனைக் காமித, தாதலால விருப்பந தன்னொடா
தலிற்று னிரதிச யானந்த மாகும்

85

யார்க்கு மின்பமபோல விரும்பிடப படலா வினபமே யிறை
வடி வின்பந, தூக்கமெய் யினபம பெறநனைப் பவராற் றுயாமி
குந தொழிலெலாம் விட்டுப், பாககவுங் கேடக நினைக்கவுந தி
யானம பண்ணவும் படுவனிப பரம, னூக்கியங் கவனை யறியவே
யெல்லா மறிந்ததா மொழியின் னமையினால்

86

வேறு.

மறையோ ரரசர் முதலான வன்னாச சிரம மற்றுள்ள
பிறிவாய் நிகழு் கின்றவெலாம பிரம மொன்று மேபிறிதா
வறியா நிற்கு மறிவென்று மல்லற பிறப்பை யடைவிசகு
மிறைதா னுன நிலையெய்து மிரண்டுங் காணா திருந்தக்கால்.

87

வேறு.

அத்துவி தந்தா னும விகற்பம தடைந்த போதே
புத்தியி லிளைபபும போகும் போ குமிப பிறப்பி நேரா
வேததிகழ் வாலும் பேத மிவனையா ளிறையே யென்னுந
தத்துவ வித்தே யென்றன் றலையினால் வணங்கத் தக்கான்.

88

வேதமா கமம்பு ராண மிருதிகள் வேறு மார்க்க
 ரோதுமா கமங்க டாகக மொன்றொடொன் றெவ்வா தாகு
 மீதெலா மொசுக் பண்ண லாவதன நிதய துக்க
 மாதலா லனைத்தும் விட்டிங் கனைத்துமாளு சிவனைப் பார்ப்பான்.

வேறு.

உள்ளபே ரெல்லா ரிலுமுணர் வுடையீ ரும்பர்கா ணீங்களு
 ங் களிணன், நெள்ளியே னுவேன் மதியினு லென்னிற் செனார்க்
 தனன் சேதன னாகும், வெள்ளமேற் றுயிலு மாலினு மரன்றான்
 மேதையாம விளம்பிய வெவாககு, முள்ளமே மருவி யுணர் வளி
 க் கின்ற சிவனியா ரிலுமுணர் வுடையான். 90

ஆதலா லறியு மறிவெலாங் கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய்
 நின்ற, பேதமில் பிரம மொன்றுமே யறிவான் பேறுபே ரின்ப
 மாம் பிறத்தல், சாதலற நிருக்கு மிதனையோரா வருத்த மின்
 றியே சாாதலு மாகு, மாதரித தறியா, ரறபமே விருமபி யனந்த
 துக் கத்திலே யமைவார் 91

தேசிக னனித்த விழியினு லையந தீர்த்துசிற் சடத்திகழ்
 வெல்லா, மீசனும்ப் பார்ப்பா னிப்படிப பாககு மிதனையு மிறை
 யெனப் பாரப்பா, னேசமோ டிங்ஙன் பார்ப்பவன் பார்வை தன்
 னையு நீக்கியே யிந்தத், தேசிகன் றிகழுஞ் சின்மயமாக சின்மய
 மென்கையு மிலையே 92

ஒழிவிலாப் பரம யோகியா னுபவ முள்ளவா றுரைத்திட
 யானோ, வழிபெறே நெடுமான் மகேசன்மா முனிவர் வானவ
 ருரைத்திட மாட்டாரா, விழிமிகுஞ் சிவனால் விஞ்சையாஞ் சிவை
 யால் விளம்பவும் படாதது விளம்பு, மொழியெலாம் வந்து மோ
 னபா வத்தே முடியுமன் னிலமதே முடிவு. 93

வேறு.

உடம்போ தானன் றுடம்பீதென் றுணரப் படுத லாலுட
 ம்பிற், றிடஞ்சோ பிராண தியுமன்று செடமாய்க் காணுஞ்
 செய்தியினற், கடம்போ லியாவ னிவையனைத்துங் காண்பா
 னவனே கத்தாவாய், நடஞ்சே ருடம்பி னுண்ணின்று நடத்து
 ளின்ற நானுவான். 94

வேறு.

வினவுற்ற கேள்விக்குக் கேட்பானாகி மேவியகா கூதியில்விழி
ததுக் காண்பானாகி, மனனத்தின் மந்தாவாய் ஞானநதன்னின்
மதித்திடு ஞாதாவாகி மன்னுகின்றான், சொனவததற் பரனாகு
மவனில்வேறாந தோற்றமெலா மெய்யாகுந தோற்றமன்று,
நினையிற்றற் பரனையிங் கெல்லாமென்று நினைவதுவே நினைவான
நினைவுநேரே.

95

வேறு.

பின்னமான தன்றியே பிரமமா யறிநதவன
றுன்னுபேத மேவினுஞ் சொருபமே நிகழ்நததா
முன்னின்ஞான நாசமில்லை ஞேயநாச மாகுமா
றன்னின்ஞான ஞேயமாக வேறுறாத தன்மையால.

96

வேறு.

தற்பரம மாகியுள தததுவம தேயொழிய
வறபமயல் காணுமவ ரததுருவ மேயடைவ
கற்பிதவ ஞானமதி லுற்பவம தாமுலக
நற்பிரம மாயறிவர் நற்சிவம தாரயனா

97

வேறு.

சததியத் தான்மிகு சாந்தி தாந்தியா
லெத்தொழி லும்மிசை வற்றி ருததலாற
பத்தியா லிறைவனைப பண்ணும பூசையாற
சுத்தவே தாநதமெய்த் துணிவு தோன்றுமால்.

98

வேளுடல் பொடிபட விழித்த விண்ணவற்
காளெனு மன்பினு லணியு நீற்றையுத
துளனம் பண்ணலாற ரெழுது போற்றலான்
மாளுதல் பிறததலாம் வழியை மாற்றலாம்

99

மெய்யுறு மன்பினுன் மேவு சாதன
மையமில் ஞானமுண் டாக்கு மாக்கினுல்
வையக மியாவையு மன்னு போதமாய்க்
கையுறு கூவிளங் கனியிற் காணலாம்.

100

வேறு.

மேவு பாவம்வெல்லாது மெய்ஞ்ஞானியைவென் நிடுமிவ
னெல்லாப, பாவமானது மாதலால் வேதனம் பண்ண வல்லவ
னான, தேவ தேவனார் தேசிகன் றனக்குமுன் செய்பொரு ளுட
லாவி, யீவ தேகட னிறைவவெம் பிரானென வேத்திமெய் யிதய
த்தால. 101

மாய வன்புலத தெழாவகை தீராததன் வாய்மையா விட
ரின்றிப, பாய வின்னமு திருசெவித துணைவழி பாயச்சினுன்
பதுமததா, டாயுந தநதையுஞ் சுற்றமு மறறுநற் றனமுமென்
றடைவானறன், காய முள்ளன வும்புகழ்ந தேததுவான கற்ற
தோர கலையாலே. 102

வேறு.

தேசிகன்றன் றிருமேனி சிந்தைசெய்யச சிவனைச்சிந் தித்
தானுஞ் செம்பொறறுன்றி, பூசனைசெய் திடவெங்கு மாகிரின்ற
பூரணனை யினிதாகப பூசிததானு, நாசமிலாச சிவனும் நவின்ரு
னாண்ட நாயகனறன் றிருநாம நவின்ருனாகி, லீசனையே யிகழ்ந்
தானுங் கண்ணாறகாண வெழுந்தருளுந் திருக்கோல மிகழ்ந்தா
னாகில 103

ஆதலினால் வேதவே தாரதத துண்மையறிவானாய் முழுது
மறிந் தடங்கினுன்றன், பாதமடை வான்முததி வேண்டி னல
லற் பரபபையெலாங் கைவிடுவான் பரிவோடுங்கட, கோதுவதிற
கிடப்பதினை யருளாலெல்லா மோதினே னிப்பொருண்மெய்
யுணர்ந்தோன்செய்யு, நீதிபிழை நினைந்திடவு மில்லை யெங்கு
நிறைந்தபரம் பொருளாகி நிகழாரின்றான் 104

வேறு.

சுகையி லிருப்ப தாய்மிகவுங் கூட மாகி யெவ்விடத்தார்
திகழ்வ தாகி யொருவர்க்குந் தெரியா தாகுஞ் சிவனுருவ
மிகவு நன்றாய் மேலாமல் வருவமெய்ம்மை விளங்கு மவன்
சுகதுக் கங்க டீர்ததுவெறுஞ் சுக சொருப னுகின்றான். 105

வேறு.

அந்தப் பரமே யெப்பொருட்கு மாலம் பனமா வதுவதனைச்
சிந்தைக் கேறத் தெளிவுற்றான் செனியான் மரியா னொருதிசை
வநதுந் றிலனோ வடிவுமில் னதனால் வரவு போக்காகு [யில்
மிநதத் தொழில்க ளொன்றுமில் னெங்குந் தானுவிருக்கின்றான்.

வேறு.

பொன்றவுட லைத்துணிசெய் போதுமிறை பொன்றான்
கொன்றிடுத லுங்கொலையெ னுந்தொழிலு மிலலா
னின்றுபெரு மைச்சிறுமை யிற்பெருகி துடபாய்
யென்றுமித யக்குகையி லேயிலகு கின்றான். 107

தேசினிகழ் தேருடல் செலுத்துமதி பாகன்
பாசமற மாமதுபி ணிததுவரு பாய்மா
வீசுபுல னுமவிடய வீதியிசை தானு
மீசனிலை யாதுமவினே யாடியிடு கின்றான். 108

யோகமன மொன்றியறி வாழுணாவி லானுக
காகமுறு மைமபுலவ யங்களவய மாகா
பாகனைய நிந்தபரி போலமன னத்தே
யாகுமதி யாளனை யறிந்துவய மாமால 109

வருத்தமில் தாமனன மறறமதி கேடன்
பரததையடை யான்மிகு பவததை யடைகின்ற
னெருக்குமன னுலுணாவு கூடினவன வீடா
யிருக்குமிட மேவியதி னின்றும்மீனே யானுல. 110

வேறு.

பொருந்து ஞானமாம பாகனான் மனததனை பூட்டியைமபுல
ப்பாய்மா, பரந்தெ ழாவகை தனவச மாககினுன்பரமாத மடை
கின்றான், திருந்து மாலுடைப பதமது வதுபரஞ சிவனெனார்
திருநாமத், திருந்த வாறுதா னிருந்தவா றன்றுவே நிணையிலா
விறையாவன. 111

வேறு

பரப்பி னுனிந தியங்களைப பாக்குறப பரமபர னுள்ளாகி
யிருத்த லாலறி வொண்கிலன புறமபுள விதரமே காண்கின்றான்
நிருப்பி ஞானநாட் டத்தினுலபபொரு டெரியவே பெறுந தீர
னெருத்த னேயவி நாசியாம பரவொளி யாயவ னொளிகின்றான்.

வேறு.

எல்லாம வசிக ரிப்பானு யெதுக்கு முள்ளா மொருவடிவைப்
பல்லா யிரங்கோ டுகளாகப பண்ணு நிற்கும் பரமபரனை
யல்லா தொன்று மில்லையென வனுப வத்தா லகத்துணர்
வல்லார் தமக்குப் பேரின்பம் வடிவாய் மொழியு மாமறைதான்.

யாவ னறியப் படாமையினு ளிவ்வே றுண்டா மிவ்வேறெத்
தேவ னுலே நிலைபெற்றுச் சேதனங்க ளாய்த் திகழு
மோவ லறவே யப்பரனை யுள்ளத் துணாந்தோ ருள்ளத்தே
தாவில் சாநதி குடிகொள்ளு மல்லாதவரைச் சாராதால். 114

வே று.

உண்ணாடி யாகத்தி னுணரா தவன்று னுடம்பா முடம்புக்கு
ளேகாண லாகும், கண்ணாடி போலப் பிராணாதி கத்தைக்
கடம்போற் கழித்துக் கழித்தறழ பின்னைக், கண்ணுன பரனன்றி
வேறின்மை யாலக் கண்ணுன வனுபூதி யாகின்ற கண்ணு, லெ
ண்ணுரும வேறின்மை கண்டாக னேரே யிறவாது பிறவாதெ
லாமா யிருப்பார். 115

வே று.

பெரியதா யெவாககு முள்ளதா யுயிராய் நிறைந்துள பிர
மசக் காததே, திரிதரா நிறகுளு சீவனிப பரிசே திரிதரு மிவனை
யுந திரிசுகும, பரமனா யுள்ள வவனையு மனனம பண்ணியிப் படி
யிலே பார்ப்பா, நொருவனே செனன மரணமற் றென்று முள்
ளதால் நிகழ்ந்திட வுரியான் 116

வே று.

ஈசனை யறிந்த வந்த விடத்திலே யெண்ணு மெல்லாப்
பாசமு நசித்த ருனும பணியறப் பவத்தின் தீர்வுங்
காசறு மகில மாயக் கங்குலின் கழிவுந தானே
யாசறு மகண்ட ரூபி யாகையு மனைதது மெய்தும. 117

மேவிய தனபா னுள்ள மெய்ப்பொரு ளொன்று மன்றி
யாவுமிங் கறிய வேண்டா வருந்துமிப் பொருளு மாகிச்
சீவனா யுண்பா னாகிச் சிவனென ஐட்டு வானாய்
மூவித மாகி நிற்கு மூலமாம பிரமந தானே. 118

வே று.

தீம ரந்தொறு மடைந்தழி வுறுது தெரிவா
காமை நின்றரணி யால்வடிவு காணு மதுபோ
லாமு டம்பி லழிவின் றி மறை கின்ற வமல
னோமெ னுப்பொரு ளுணர்ந்திட வுடம்பில் வெளியாம். 119

உலத்த லீன்றி யொழிவற்ற பொருளுண்மை யதுதான்
சலித்த லீன்றிய தவத்தி னவர்தங்க ணெதிரே
திலத்தி லெண்ணெய ரணிககன றதித்தி கழுநெய்
நிலத்தி னீரென நிகழ்ந்து வெளியாகி நிலையாம.

120

வேறு.

மிக்க சாந்தராய் நீற்றினுத் தூளனம் புண்டரம் விளங்கச்
செய், பக்கு வாககிது பகரலா மல்லது பகார்திடப் படாதென்
றுந், தக்கநற் குரவன் றனைச்சிவ னெனத்தா னினைநதிம வாருட்,
புக்க லாகுமிங் குரைத்தமெய்ப் பரம்பொருள புரணமாய் வெளி
யாக.

121

வேறு.

மாச தில்லாப் பரனாகி யிருக்கத் தனது மாயையினு
லீச னென்ப தறியாம லிறந்தான் பிறந்தான் போலிருக்கும்
பாசம் விடுமா நினைவுறுவான் பாரம் பரியத் தாறபண்ணு
மாசின் மறையா லாசையெலா மறலாற சாந்தி யாதியினுல்.

122

வேறு.

பத்தியாற் குரவன் பாதம் பணிந்துவே தாந்தம் பன்னுரு
சுத்தமா வாக்கி யத்தாற் றுணிந்தவப் பொருளைத் தூய
புத்தியாற் றுணிந்து கொண்டப் பொருளனு போக மாகச்
சித்தியா நிற்கு மைக்கஞ் சிவபதந தனையே சேரும்.

123

வேறு.

ஊனிலொரு பற்றுமுள னன்றியுட னிற்கு
நானென விளம்புதனை நற்சிவம தாகத
தானறியு மாகிலொரு வன்றனுரு வாரு
ஞானபரி பூரண நலந்தனை யடைந்தான்.

124

வேறு.

செறிவா யெங்குந் திகழ்ந்துள்ள சிவனு னென்னுந் திகழ்வுற்று
னெறியா னிகழு நிகழ்வெல்லா நிமலமாயே நிகழ்ச்சிதரு
மறிவா யறியா மையுமாகி யறிவிப் பவனு யறிவானாய்ப்
பிறிவா யுளதா யிலதாயும் பிரம மொன்று மேபிறமும்.

125

. வேறு.

ஞான மாகிய விழியினுற் குருபர னயந்துநோக் கிடவுண்
டா, மானு பூதியா தொன்றது வேசிவ னுவதப் படியுள்ள, மேனி
தான்வினை யொத்தவப் பொழுதிலே வெளிப்படும வெளிகா
ண, லான தேசிகன் றன்னையப் பரமபொரு ளென்னவா தரஞ்
செய்வான் 126

தேசிகன் றிருவுள்ள முண்டாக வசசிவன் றிகழ்ந்திடு கினரூன்
ஈசனிக கருள்செய்ய வந்திருக கின்ற விடமிவன றிருமேனி
மாசுதொன்றி வனளவிலே செயிலெரி வாய்நர கிழ்பூத
நாசமெவ வளவவ் வளவுஞ் செலநண்ணு நன்னெறி நண்ணுன்.

. வேறு.

அருவெனு மமலன்ற னருளில னெனினுஞ்சார
குருபர னருளுண்டே யெனிலொரு குறையுண்டோ
திருவடி தாவநதார திருவுள மலரெனரு
லொருவரு மிலாகண்ட ருறுதுயர் களைகின்றா. 128

உறுவது தனில்வேறு யுளதல வதுநேரே
பெறவருள் பெரியோனே பெருகிய குருவாவா
னெறியுட லுளநாவா னிலைபெற வழிபாடே
செறிபவ னருளாலே சிவகதி யடைவானால். 129

. வேறு.

இந்த விடும்பை யுடம்புறு மேதுத
தந்தை யெனப்புகழ் கின்றிலா தக்கோ
ராதமி லாதவ கண்டமு நம்முட
டாதவர் தந்தையெ னசசமை வுறறா. 130

. வேறு.

உண்டுபோற் றேன்று முலகெலா முண்மை யன்றென வுண
ர்த்தியெப் பொருளுங், கண்டசான றதனைக காக்கியதறவே
கண்டிடக் கரியெனக காட்டி, பண்டைவே தாந்த வாக்கியஞ்
சொன்ன படியிலே பரமனோ டொன்றாய், விண்டிடா வண்ண
முணர்த்துவான் றன்னை வியன்குரு வென்றிடும் வேதம். 131

காட்சியை யெல்லாங் கண்ணதாய்க் கரைத்துக் கண்ணெ
ழிந் தொருபொரு ளில்லா, மாட்சியை யளிககவல்லவன் குருவா
மாரிபோன் மாறுவேண் டாதே மீட்சியில் பதத்தைக் கருணையா
லனிகதும் வித்தகக் குரவனே யெவருந், தாழ்ச்சிசெய் தேத்தற்
குரியதத் துவமாஞ் சங்கர னென்றிடத் தருவான் 132

ப க வ ற் கீ தை.

எல்லாப பொருட்கும் பழையதனை யெங்குந் தானா யிருப்
பதனை, நிலலாத தன்மை யிலலதனை நிதயத் துவததை நிலைப்
பேற்றை, யல்லாப புலன்கள பதினாலு மறியா வறிவை யறி
யாதே, யில்லாப பொருள்போ லழியுமென விரங்கு கினற தென்
கொண்டோ 1

வேறு.

ஆமைதன் னுறுப்போ ரைந்து மதனுளே யடக்கு மாபோற்
நிமைசெய் புலன்க ளோனதுந் தன்னுளே செறியச் சோததி
வாய்மையு ணிகழு மின்னே வழுததவும படுகின றுறா
தூய்மைசெய் தவையே நாளுந் சொல்லுவ தவனறன சொல்
லால், 2

வேண்டல்வேண் டாமை யின்றி மிகைசெலாப புலன்க ளாலே
மாண்டபோ கங்க பிப்பபான் மனங்கலக் குறன்மற நத்தா
லீனடிய தெளிவுண் டாமாற நெளியவே யெல்லை யினறிப
பூண்டனோய் நீங்கு நீங்கப் புலனலாப் பொருளுந் தோன்றும். 3

யாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிரகளு மிருளபோற் காணு
ரோதரு ஞானி யத்தை யுளங்கையிற கனிபோற காணு
மியாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிரகளு மென்றுங் காண்பார்
காதலின ஞானி யத்தைக் கண்ணினாற நெறியக் காணன். 4

யானென தென்ப தின்று யெவவகைப் பொருளும் விட்டான்
ருனெனச் சரிககின் றுனயா ரவனையே யடையுந் சாந்தி
யீனம் தடையா ரித்தை யடைந்தவ ரிறக்கும் போது
ஞானமே யுடையா ரென்னை நண்ணுவார் பிறவி நண்ணார். 5

வேறு.

புலனவை பொறிவழி போக்கு மாற்றியே
பலனற வினைகளென் பொருடடுப் பண்ணுவாய்
நலனுறு மவ்வினை நாச மின்றியே
சலமுறு பிறவியுந் தவிர்க்குந் தன்மைகேள்.

6

வேறு.

என்பாற் பொறுமை யினை ததவிர்ந்தென் கருத்தா யுள்ள
வினையிதனை, யன்பாற் பயில்வா ரியாவாசில ரவர்கள் வினைக
ளறவிட்டா, ரென்பாற் பொறுமை யானுரைத்த விதனை யிகழ்
கிற் பார்களவா, வன்பாற் தரையி லெழுமரம்போன் மாய்ந்தா
ரறிவு மாய்ந்தாரே.

7

வேறு.

காத லாற்றவிக் காமம் புலன்களே
வாயி லாய்ப்பு குருதுள்ள மயக்குவ
தாத லாற்புல னைநது மடக்கியே
யேதி லாக்கடுங் காம மிறுகருவாய்.

8

ஆற்று மிவ்வுடம் பிற்பர மைம்புலன்
மாறறு மைம்புல னிற்பர மாமனம்
போற்றும் புத்திய திற்பரம புத்தியிற்
ரோற்று கின்றது காண்பது தொல்பரம்.

9

ஆவ தென்பது மாசையு மறறன
மேவ ஞானவெந தீயிடை வெநதன
யாவா தநதொழி லவவகை யோராகளே
சாவ தும்பிறப் புந்தவிந் தார்கடாம.

10

பிரம மாளோர் பிரம நெருப்பிடைப்
பிரம மாகிய மந்திரந தன்னினுற்
பிரம மாய சருவுடன் பெய்தபின்
பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள்.

11

அறிவ தாகிய வங்கியி லேகொள
வறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார்

செறிவ தாஞ்சமத் தீயிடை யேசில
ரெறிவ தாயபு லன்களை யீவர்கள். 12

உந்தி யப்பொறி யைந்தையு மொக்கவே
யிந்தி யத்தழல் வாயிடு வார்சிலா
நந்தி யத்தொழில் யாவையு ஞானநெய்
சுந்தி யோகவெந் தீயிடு வார்சிலர். 13

வேறு.

அறியா மையிலே பிறநதுன்ற னகத்தே வளர்ந்த வையுறவை
நெறியா லுன்றன் ஞானமெனும வாளால் வெட்டி யறநீக்கிக
குறியா லுன்றன வினைவினைத்துக் கொள்வா யென்று கூறினா
னுறியார் வெண்ணை தொட்டுண்டிவ் வுலக முண்ட திருவாயான்.

* யாரும வினைக ளென்பொருட்டா வியற்றிப் பயனை யிகழ்
வார்கள், சேரும் வினைக ளவறறேடுஞ் சேரா ரெய்துந திறமு
ரைக்கிற, † சாரு முடனே பிறந்தெனினுந தண்டா மராயின்
றகையிலையு, நீரு மெனலா யிருப்பரதி னின்றோக கொன்று
நிகழாதால் 15

வேறு.

அன்பவினை யாகுபயன் விட்டமைதி யாலே
யொன்பதுபொய் வாசலமை யூரதனி லுள்ளே
யின்பவுரு வாயினிதி ருப்பனியல் பாலே
முன்பயில்வ தாம்வினைசெ யான்முயல்வி யானால். 16

வேறு.

உடம்புட னேயுள னாகி யிருநதே
விடம்புரை காம வெகுளியின் வேகாச
சடம்பொறை யாமைத விர்த்தவ னேநல்
விடம்புகு ஞானியு மின்புறு வானும் 17

காவல்செய் தைநது புலன்கணி ரண்டு
மேவவி ரும்புரு வத்திடை விட்டிட்
டாவகை நின்ற வபான பிராண
னேவவி னின்றி யியக்க மறுத்தே. 18

* யாரெவ்வினையும்-என்றும் பாட பேதமுண்டு.

† சாரவுடனே.

„ „

வேறு.

சாதி புரியுந் தொழில்களுக்குந் தக்கோர் செய்யுந் தவங்களுக்
திதி லுலக மேழி னுக்குஞ் சேரு மிடமா யுள்ளவெனை [குந்
யோதி முடியும பரிசேமெய் யுணர்ந்தார் பிறவா ரெனவுரைத்தா
னாதி முடிவொன் நின்றியே யடையத் தானே யாய்நின்றான்.

இறவா வகைதன் னுள்ளத்தை யடக்கு மவனே தனக்கெ
ன்று, முறவா யுள்ளா னல்லாதார் தமக்கே பகையா யொழுகு
வா, துறவா தொழுகுந் துவநதுவங்க நிறந்தொன் றினையே
தொடாநதவாபாவ, மறவா தெழுநத மெய்யறிவிம மாயை
மறைக்க மறையாதால்.

20

பாடும் பனுவல் பலவோதி யவற்றா லறியும் பயனுணாநது,
நீடும் புலன்க ளாவவென்று நிலையிற் கலக்கற் கரியானா, யோடும்
பொன்னு மொருபொருள்போ லொககப் பார்க்கு மவனையிங்,
காடும் பெரிய மாயக்கூத தாடா ததுகண் டமாநதிருப்பான். 21

ஒக்கும் வகையாற் குசைபரப்பி யதன்மே லுழையின் ரோல்
படுதது, தக்கது சிலைய தன்மேலே விரித்துத் தானங் கதிவிரு
நது, மிகக மனை யறவொருக்கி வேறு செய்யும் வினைகளுடன்,
றொகக புலன்க ளவையடக்கி யுணர்வு தூய்தா வதன்பொருட்
டால்

22

தலையுங் கழுத்து முடம்புமிவை செவவே தளரா தேயிருக்கு
நிலையி லிருநது கண்களைத்தன் முககி னுதிமே லேநிறுத்தி
யலையுங் கடல்போற் காமமுமெய்ப் பயமுந் தன்னை விட்டகல
வுலையு மனமுள ளடங்கவெனை யுணர்ந்தே யிருக்கு மதுயோகம்.

வேறு.

எண்டிகழு மியோகத்தை யிப்பரிசே யெப்பொழுதுங்
கொண்டபயில் வராகடைககா லென்னையே கூடுவரா
லுண்டியினின் மிகுவாருண் றெப்பார்மிக் குறங்கிவொர்
கண்டியிலே யறத்துறப்பா ரவாக்கிதுகை வாராதால்

24

வேறு.

துயிலு முணவுளு செய்தொழிலு மிகாமே குறைநது தோ
ன்றுமே, பயிலு மவனே யோகத்தைத் தன்பாற் படுக்கும் புான்

மையா, னயிலும் பொறவிட் டவவறிவு தன்பா லடங்கு மப்
பொழுது, குயிலு மியோகந் தலைநின்ற னென்றங் கவனைக்
கூறலாம். 25

வேறு.

இப்பரிசு பயில்கின்ற யோகிகா விலாவிடத்து
மெய்ப்பரிசு நடுங்காத விளக்குப்போல் விளங்குமா
லெப்பொழுதங் கவனுணர்வீவ் வுண்மையிலே சென்றிசையு
மப்பொழுது பரமானந தத்தினை யு மடையுமால் 26

வேறு.

யாதொன் றிர்தப புலனறியா வளவி லின்ப மாயிருக்கு,
மியாதொன் றினைச்சென் றடைநதோராகள் பின்னை யதனி லிர
ண்டாகா, ரியாதொன் றினைப்பெற் றவரிதனி மிகக தொப்ப
துண்டென்னு, ரியாதொன் றிரத வறிவுக்கே யறிவாய் நிற்கு
மதினின்றோர். 27

வேறு.

வஞ்சர் வேல்கொடு மாபி னெறியினு
மெஞ்ச வேதமுன் மூடி யெரியினு
நஞ்சி னொழி னாக நலியினு
மஞ்சி டாரது வானநத மாவதே 28

போக மாய்ததுப் புலன்களைப் போககறுத
தாகமா மெய் யறிவிடை யேயந்த
வேக மாய மனத்தினை மெல்லவே
யேக மாக விருத்திக லாதுநீ. 29

வாங்கி யைம்பொறி நின்ற மனத்தினை
நீங்கி டாவகை நின்னு ளிருத்தியே
தீங்கி யாவையுஞ் சிநதைசெ யாமையாம
பாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ. 30

தேறு நெஞ்சின னுய்த்தன் செயலலால்
வேறு கண்டறி யாமெய் யறிவின
ஓர் லிரத வுடம்புடன் வேறுபெற்
தேறி நின்றவ னேயின்ப மெய்துவான். 31

வே று.

யாவனொருவ னென்னையெல்லா வுயிர்களிடையு மென்னிடையே
மேவவெல்லா வுயிர்களையும் வேறுகாதே மெய்காண்பான்
தேவர்பகைமுன் செருத்தோனே யவனியாதெனினுஞ் செய்திடி
மாவவவனு கின்றேன்யா னதுநீயேது மையுறேல்.* [னு

எல்லாவுயிரு மொன்றாகப் பாப்பதியோக மெனவுரைத்தாய்
மல்லார்தோளா யிதற்குநிலை கானேன்மனமா கின்றவிது
நில்லாவுயிற்சைத் தாய்ப்புலனைக் கலக்குமதனை நிலைநிறுத்த
லொல்லாதெனவுங் காற்றடக்கற் கொக்குமெனவு முணர்கின்
றேன். 33

வே று.

பொய்மை யடையாப் புலனுடை மாந்தர்க
ளிம்மை யிடையு மறுமை யுலகத்தும்
வெம்மை யடைகிலர் மெய்மைவி டாரென்றுஞ்
செம்மை தெளியின் னஞ்செப்பு துங்கேளாய். 34

எல்லாத் தவமு மியற்றிநின் றோனினு
மெல்லாக் கலைகளுங் கறுணர்ந் தோனினுஞ்
செல்லாக் கருமமெல் லாஞ்செய் தவனினு
நல்லான் வலியோகி நீயிது நண்ணுவாய். 35

வே று.

மண்ணு நீருமெரி தீயும் வாயுவுமவ் வானினோடு மனபுந்தியு,
மெண்ணு நீர்மைகளி லியானெனும பதமு மெண்ணுமெட்டு
மிவையன்றியே, பண்ணு நீர்மைகளின் மேல தாயுலகி லியாவை
யுங்கொடு பரித்துடற், கண்ணு நீடுயிரு மாகியென் னுடைய
மாயை நிற்பது கைவேலினோய். 36

வே று.

தேடும்பழைய வதிபூத மதிதெய்வத்தோ டதியெச்சங்
கூடும்பரிசு நின்றவெனை யறிவாரிந்தப் புழுக்கூடு
வீடும்பொழுது மெனைமெய்யே யறிவாரென்ற னியாம்வெவ்
றுடும்பழைய மாயக்கூத் தாட்டுவிக்கு மம்மாயன். 37 [வே

எஞ்சுதலையி லதியெச்ச மாகின்றேனு னிறக்குங்கா
னெஞ்சுகவரு நெறிகளெலா மடைத்துநினை யப் படுவதுநா

னஞ்சபுலனும் பொறியைந்து மடக்கியறிவென் பாலதாய்த்
துஞ்சமவர்க ளெனையடைவ ரெவ்வாறென்னிற் சொல்லக்கேள்.

வேறு.

இந்த வுடலம் விடும்பொழுது யாவ னியாதொன் றினைநினை
ந்தா, னந்த வளவே யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமா, லெ
ன்ற னியல்பே யெப்பொழுது மிதயத் திடைகொண் டென்பா
லாஞ், சிந்தை யொடும் * வா மளர்தொடங்கி லதனா லெனையே
சேருதியால். 39

நல்ல கரும யோகத்தும் ஞான யோக மதுதனினுஞ், செல்
லு மனனை மிகச்செலுத்திப் பிறிதொன் றினையுஞ் சேராதார்,
சொல்ல வரிய கதிரவன்மண் டலம்போற றேன்றுந் தொல்
லோனை, யல்ல தடையா ரவனியற்கை யடையும் பரிசை யறை
யக்கேள். 40

எல்லாப் பொருளு மறிவானை யெல்லாப் பொருட்கும் பழை
யானை, யெல்லா ரையுநதன் னிலைநிறுத்து வாளை † யிரமபச சிநி
யானை, யெல்லாப் பயனு மீவானை யாகாகு நினைதற் கரியானை,
யெல்லா விடத்து மிருடர்த்த விளவெங் கதிராபோ லெழுவானை.

மருவற் குரிய வன்புடையார் மயங்கா யோக மனததாலே
புருவத் திடையே தன்னுடைய புரைநீ ருயிரைப் புகுநிறுத்தி
புருவத் தினைவிட டிடிவீர்த யோகத் தாலே யவனோடும்
பொருவப் படுவ ரப்பொருண்மே லின்னம் புகல்வன் பொருவே
[லோய். 42

வேறு.

யாதொன்றை மறைதெரிந்தோ ரழியாதென் றெடுத்துரைப்பா
யாதொன்றை யவாவறுதத யோகிகடா மெய்திடுவர்
யாதொன்றை யுறநினைந்தோர் காமமுத வியவிழப்ப
ரியாதொன்றைப் பரம்பொருளா மதனைசசுருங்க வியம்புவன்
[கேள். 43

வேறு.

அஞ்சபுலன் வழியவை யடைத்தய லுறாதே
நெஞ்சதனை யிதயகம லத்திடை நிறுத்தி

* வாமளா-அஸ்திரசஸ்திரங்களுடன் செய்யும் யுத்தம்.

† இரம்பசசிநியானை-அத்யந்த ஞஞ்சமசொரூபனை,

யெஞ்சுத வினுயிர்வளியை யுச்சியினி லேற்றி
யுஞ்சபுகு நெறியிதென யோசுட னிருந்தே. 44

ஓதலினி யற்கையினொ டோமெனு மெழுத்தை
வாய்தனி லுரைக்கமன மானது தனித்தே
மேதகுமெ னைத்தெனிய வாவிதனை விட்டோர்
வீதலினி யற்கையெனை யேயடைவர் மிக்கோய். 45

இப்பரிசி னுண்டொரறு திங்களள வென்னு
தெப்பொழுது மென்றனியல் பேரினைய லுற்றார்
கைப்படுவ னியானெனியல் கைப்பட விருந்தோர்
பொய்ப்பிறவி யானது மறிததடைதல் பூணர். 46

வேறு.

ஏதமான தின்றியிவ் விரண்டுமாயு மியோகிதான்
வேதமோகி வேள்விதான மெய்ததவங்கள் செய்துளா
ரேதுவாய நற்பதங்க ளெய்திவீடு மெய்துவா
னாதலாவ வியோகமேசெய் யென்றுமாய னோதினன். 47

வேறு

விலங்கலனையாய் பலங்களுடன் வேண்டல்வேண்டா மையைவி
[ட்டுச்
சலங்கொள்வினைக ளவைசெய்வ னதனாலென்னை யவைசாரா
வுலண்டுவாயா னுற்றநத னூலாற்கட்டுண் பதுபோலய்
பலங்க ணினைவா ரதனாலே கட்டுண் டாங்கே பட்டுழப்பார். 48

வேறு.

அறிவினா லென்னை யாக வறிந்து கொண் டமைதியாலே
பொறிவழி யடைத தெப்போது மென்னையே போற்றி செய்து
நெறியினால் வழத்தி வாயா லென்னையே நினைந்து நெஞ்சாற்
செறிதரு மிவர்கள் கண்டாய் தேவரிற் றெரியப் பட்டார். 49

வேறு

காலத் தாலும பொருளிடததுங் கணித்தற் கரிதா கியவென்னை
ஞாலத் தாாகள் புகழ்வரிய ஞான யாகங் களிதலே
கோலத் தால்வே ருகவுமெய்க குறியா லொன்று கவுங்கொண்டு
சாலத் தாழ்வா ரவருடைய தன்மையினை நான் சாற்றக்கேள். 50

வேறு

தாங்கிய நீரை யெல்லா மிரவியாய்த் தலத்து நின்று
வாங்குகின் றேனு மீள மழைகளாய்க் கொடுக்கின் றேனு
மீங்குமெய் யுணரி லியானே யாதலா லியாதொன் றேனு
மாங்கருச் சனைசெய் கின்ற ரென்னையே யருசிக் கின்றா 51

ஞானமா யொன்றாய் நின்ற வென்னையே நானா வாகப
போனதீ வினையின மாநதர் வேள்வியாற் பூசித் தத்தால்
வானமா முலக மேறி வாழ்ந்துமண் ணிடையே வீழ்நதிட்
டனமா மாசை யாலே யிறப்பது பிறப்ப தாவா. 52

எப்பொரு டனக்கு மியானொத் திருததலா லெனக்கி யாரு
மொப்பர்க ளினிய நின்னா தாரென வொருவ ரிலலை
யிப்படி யறியு மன்பா பக்கலே யானு நிற்ப
னப்படி யவரு மென்பா லவநனே யமாநது நிற்பா 53

நன்னையே முதலா யென்பா லொருக்கியென் னுணாவா நானு
நன்னையே விட்டுத் தீமை புரியினு மவர்க ணலலா
நன்னையே யுயத்தா யென்றுங் கேடிலா விற்ப மல்லா
தன்னையே யொருகே டில்லை யெங்கனு மவருக் கையா. 54

வேறு.

புத்திபொறை தவஞானம் புகழ்பழிதிக் கொலையொழிவு
சத்தியனற சமைதமைநற் செபநதானஞ சாவுபிறப்
பத்திகொடு நிறைவிற்ப மிடரஞ்ச லஞ்சாமை
யித்தனையுந் தோன்றுவதென னிடையினறே யெனததெளிவாய்.

வேறு.

இரும்புவன மனைத்தினுக்கும் வித்துநா னெனைப்போக்கி
யாதுமில்லை, வருநதினுமென பெருமைசகு வரமபுரைக்க முடி
யாது வகுத்துச்சொன்னோம், பெருநதிருவை யுடையனமெய்ப்
பெருமுயற்சி யனவென்று பேசுமிநத, வருமபொருளாக ளனைத்
துமென தொளியினால் வருவனவென் றறிதிரீயும். 56

வேறு.

பலவினி யுரைததெ னிநதப் பல்லுயி ரனைத்து மெல்லா
வுலகமு மொடுங்கி நிற்ப தென்னிலோ ரிடத்தி னுள்ளே

கலவல னவற்றோ டென்றான் கஞ்சனா ருயிர்போய்த் துஞ்ச
வலைகடல் வளரா தேபோர்ந் தாயர்பால் வளர்ந்த பெம்மான். 57

உரைசெயற் கரிதாய் நெஞ்சி னுணர்விடப் படாதா யெங்கும்
புரையறக் கலந்து போக்கு வரவின்றிப் பொலிந்த தொன்றைக்
கரைசெயற் கரிய வாய புலன்களைக் கடந்து காண்பா
னரசமற் றியானே யென்னி லன்னிய மென்ன லாமோ. 58

காரண மிறந்தொன் றிற்குங் காட்சியிற் படாத தொன்றைச்
சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிட லாவ தன்றா
லோர்வரி திதுதான் வாழு முயிர்களா லாவ தொன்றோ
வாரவர் பெருமை தன்னை யளவறுப் பவர்க ளையா 59

வேறு.

மெய்யுறவுன்னை யென்னிலேவைத்தா லென்னில்வே நின்று
யொன்றாதற், கையுறவில்லை யதுசெய முடியாதாயினப்யாசமே
பயில்வாய், பொய்யறனதுவும் புரிகிலாயெனிலுன் வினைகளென்
பொருட்டினாற் புரிவாய், செய்யுமவவினைக ளப்படிச்செயாயேல்
வினைபபயன் றவிரவேசெய்வாய 60

வேறு.

அத்தி ஞானம் வினையி னதனினு
மெத்தி யான மிகுமதின் மேலதாம்
விததி னாய வினைபபயன் வீடுதல்
சித்த சாரதி யதன்பின் செறியுமால். 61

வேறு.

இருவகை யுயிர்க்கு மினியனாயின்ப துன்பமியா னின்ன
தென் றறியா, தொருபொரு ளாலுங் குறைவுபா டின்றி யுள்
ளமு மொருவழிப் படரப், பொருவருந் துணிவுங் கருணையும்
புரிந்து புலன்றெரி யுணர்வை யென்பாலே, மருவிநின் றொழுகு
மியோகியென் பவன்காண் மன்னமற் றெனக்குவே றினியான்.

உலகமுந் தானும் வேறிலா மையினாற் றொரு பொருட்கு
மஞ்சாதே, யலகிலா வுயிர்கட் கினியனா தவினா லவைகளுந் தன்
னை யஞ்சாதே, புலவரா னவாகள் புகழவே நிகழ்வான் பொறு
மையு மயக்கமுங் களிப்பு, மிலகிடா நெஞ்சத் தியோகியென்
பவன்கா னியாரினு மெனக்குவே றினியான். 63

ஒன்றினு மாசை யின்றியந் தியங்க டமவழி யொழுக்கடா
தொருக்கி, நன்றியி னோடு திங்கினி தொத்து நல்வினை தீவினை
தூறந்து, பொன்றினு நோவுற் றழிதல் செய்யாதே பூரித்தல
வாடுத லின்றி, யென்றுமுன் பிழநத பொருட்கிரங் காதே வரும்
பொருட் கிச்சைசெய்யாதே. 64

வேறு.

இகழ்பவர் நட்டாரென்ப தின்றியே யின்பதுன்பந்
திகழவமான மானஞ் சீதமோ டழலின்நீமை
புகழ்பழி யிவற்றுளொத்து பொருந்திவா ழிடமொன்றின்றி
நிகழ்தரும் யோகிகண்டாய் மற்றெனக் குரியநீரான. 65

வேறு.

இற்றிவை யனைத்துமிட ரின்பமுத லியாவுந
தூற்றமை விகாரமதை தொடர்ந்ததொகை கண்டாய்
நற்றவ வுடம்பென வியம்புவது நல்லோ
நூற்றவுட லுக்குரிய ஞானமு முரைப்பாம் 66

வேறு.

மானமும் பிறர்தனை மதிக்கப் பண்ணலு
மூனமும் பிறவுயிர்க் குறுகண் செய்கையும
யானெனுஞ் செருக்குமீவ் விகபரங்களி
லானபே ராசையோ டறுக்கு மாற்றலும். 67

பெற்றநன் மனையொடு பெண்டிர் பாலாபா
லுற்றெழு மவாவிட லுடம்பின் றாய்மையு
மற்றவைம பொறிகளின் வாயில் வாழ்க்கையுஞ்
செற்றமுஞ் சிறியவா குழுவுந தீர்தரும் 68

ஒருபெரும் பொருளையே யுளததுள வைதத லு
மிருவினை கடப்பவ ரிடங்க ளெய்தலுங்
குருவினை வழிபடு குணமுங் குற்றமி
லுருவினை யுள்ளவா றுணரு முண்மையும். 69

முன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பி ரபபிணற்
சென்றடை யிடும்பையைச் சிநதை செய்கையு
மென்றிவை யனைத்துமற் றிவற்றி னுவினிச்
சென்றடை பொருளினைத் தெரிந்து கேளெனா, 70

வேறு.

ஆதி யந்தமில் தழி யாதுநின்ற பெருமைய
தோதி லுண்டதிலை யெனு மூனமின்றி யொளிர்வது
நீதி யினக ணகிலமு மாகியெங்கு நிறைதலி
னோத ருங்கை செவிதலை காலகளெங்கு முடையது.

71

வேறு.

காணும் புலன்க ளனைத்தி னுக்குங் கண்ணாய்நின்று காட்
டுவது, பேணும் புலன்க டனககொன்று மில்லா தியன்ற பெற்றி
யது, பூணும் பற்றுத தனககின்றி யெல்லாந் தானே பொறுப்
பதது, மாணங் குணங்க ளின்றியவை மன்னியனுப விப்பதது.

வேறு

பூதமைநதி னகத்தினோடு புறத்தினும் பொலிகின்றதிங்
கேதமின்றி நடப்பநிற்பன வாயிருப்பத தினனதென்
றோதருமபடி நுண்ணிதாகிய தொன்றதாகி யிருந்துமெய்ப்
பேதமவந்தது போலநின்று பிறங்கவும்படு கின்றதே.

73

அருவமாயதி தூரமாயத ணித்துமா யதனைத்துமா
யருவமியாவும் ளிததுமீள வொழிக்குநாளி லொழிப்பது
பொருவிலாவொளி கட்டுமுள்ளொளி யாகியேபொலி கின்றதி
கிருமைவீடிய ஞானமோடதன் ஞேயமாகி யிசைந்தது. [ங்

ஆனவிப்பொருண் முனபுரைத்தவ வறறினாறி யுமபொரு
ளுனமற்ற மனத்தினாய்நல லுடம்புமற்ற வுடம்புசோ
ஞானமுற்று மவறறினாறி யப்படுமபொரு ணன்மையு
மீனமற்ற திறத்தினோடு சுருக்கமாக வியம்பினேன்

75

வேறு.

உணர்வவி காரியென்றும் வினையெலா முடம்பினோடே
புணாவன வென்றுங்கண்டான் பொய்யிலா மெய்யைக்கண்டா
னினாமலா முடியாயெல்லா வினைகளுளு செயினுமான்மாக்
குணமிலி யாதலாலே யவற்றொடுங் கூடிநில்லான்.

76

உன்னிய வானமெங்கு மொழிவற நிறைந்ததேனுந்
தன்னுடை நுண்மையாலே பிறவொடுஞ் சாரதலுண்டோ
பன்னிய விதுபோலெங்கும் பரந்துள னென்னுமங்கு
மன்னிய வீசனந்த வுடம்பொடு மருவமாட்டான்.

77

இரவிதா நெருவனையாய் நினறிந்த வுலகததெங்கும்
விரவிய விருளைநீக்கி விளக்குறு மாறுபோலத்
தரவியா வருமுன்னிலலாச சராசர வுடம்புதோறும்
பரவியா னுரைத்தமாயோ நெருவனே பரநதுநிற்பான். 78

ஒரின்மே லாகிநின்ற வுயிரினே மிடம்புகளுள
பேரினே டிறப்பமுபபுப பிறப்பெனு மிவறறைவேறாய்ப்
பாடின்மே லறிவாராவிடு பற்றினு ரெனறானபாததன்
மேரின்மே னின்றேவேதச சிரத்தின்மே லிருக்குஞ்சீரோன். 79

வேறு.

பற்று மாசின்மை யாற்பளிங் கொப்பது
வுற்ற நல்லறி வானதுண் டாக்குவ
தெற்று மின்பமல் லாற்றுனப மென்பது
சற்று மில்லது சததுவ மாவதே. 80

* ஒது மாசை யிதிற்பிறந துள்ளது
தாது கறபுரை யுண்ணிறஞ் சாராதது
பேது செய்வினை யோடறி வைப்பின்னற
கேது வாய திராசத மென்பதே 81

குறியு நீல மயக்கமுங் கோதிலா
† நெறிக ளான திகத்தலு நிகதிரை
செறித லானது மறறிவற றுறறிண்ணென்
றறிவை மாய்க்கு மதுதம மாவதே. 82

வேறு.

உரைசெய சததுவ மின்பத துயத்திடு
மிரசதம வினைகளோ டறிவை யாததிடும்
புரைசெய் திவவழுக்கையே பொருநதிப போர்த்திடுந்
தரைசெறி புகழினுய் தமமென் கினறதே 83

வேறு.

வாழுஞ் சத்துவ மற்றையவ விரண்டையு மறைத்துத்
தாழு மற்றையவ் விரண்டுமத் தமோகுணந தழைப்பின

* ஒது ராக வருவ முடையது-என்றும் பாடமுண்டு.

† நெறிக டம்மை யிகழ்தலு நிகதிரை

வீழுஞ் சத்துமர் தமங்களவ் விரசதம் விளைவி
ஊழின் மற்றிவை யிரண்டுந்தாழ்ந் தொன்றுமிக் குளவாம். 84

வேறு.

ஒத்துநல் லறிவுமிக்க யாதொரு போதப்போது
சத்துவந் தழைத்ததாருந் தாங்கரும வினைகளேகொண்
யெத்துவந் தாசைகூர லோபம்வந் துற்றபோது
மத்திம குணமேசால வளர்ந்ததென் றறிமீமன்னு. 85

வேறு.

தக்கது தகாதென்றொன்றைத தானறி யாதபோது
மெக்கரு மங்கள்மாட்டு மிகழ்ச்சியோ டிருக்கும்போது
மொக்கமெய் மயக்கத்தோடு முறக்கம்வந் துற்றபோது
மிக்கது தமமேயென்று விசயநீ யறியவேண்டும் 86

வேறு.

தகசத துவமே நிகழ்ந்தபோ திறந்தோர் தெய்வயோ னிக
ளிலே சார்வார், மககளிற் பிறப்பா ரிராசத குணமே வளர்ந்த
போ துடம்பினைத் துறந்தோர், மிக்கெழுந் தமமே விளைந்தபோ
திறந்தோர் விவங்குச்சா திகளிலே வீழ்வா, ரொக்கமற் றிவற்
றின பலன்களுந் தெரிய வுரைக்கின்றே னிவற்றையு முணர்வாய்.

அருங்குண மாய சத்துவ பலமா மழுக்கற விராசத பலமாம்,
பெருந்துய ருழைத்த றமோபல மாசும பேதைமை பேசிய மு
றையே, பொருந்திய விரதக குணங்கண்மூன் றாலும் பூதசா லங்
களுக் கெல்லாம், வருந்திரு வாய ஞானமோ டிலோப மயக்க
மென் றின்னன வருமால். 88

சத்துவ மாந்தர் பரகதி யடைவர் தமத்துளோ ரதோகதி
சார்வார், மத்திம குணத்தோ ராயினோர் நடுவின் மாறுடப் பிற
வியாய் வாழ்வா, ரிததிற மாய வருவமே விகாரி யானவி காரி
யென் றிவற்றை, மெய்த்திற னாக வறிந்தவ னறிந்தப் பொழு
திலே வீட்டின்ப மடைந்தான். 89

உடம்புட னிருந்தே யுரைத்தவிக் குணங்கண் மூன்றையு
முள்ளவா றறிந்த, கடந்தவன் பிறப்பு மூப்பிறப் பாதி யாகவே
கட்டுகைக் கின்ற, விடம்புரையிடும்பை யாவையுங் கடந்து வீட்

டின்பம் விளைபவ னென்றான், றடங்கட விடையே வளர்ந்தவ
னவற்கு வேறிது தனஞ்சய னுரைப்பான். 90

வேறு.

வேர்மே லதுதலை கீழுது வீவில் லதுவேதத்
தேர்மே வியவிலை மேவிய தியாவும் புகறவினா
லார்மே வியவசு வத்தம தெனவே யரசதனின்
பேர்மே யதுபெரு மாயைசெய் பிறவிப் பெருமாமே. 91

கனவுந் திகழ்கழு தாழியு மிகுகந் தர்வநகரு
மெனவந் தழிதலி னாலுரு வதுவின் றியதியாது
முனம்வந் திடுமுத னொளாடு முடிவின் மையினாலே
தனதந் தமுமுத லுநதெரி தரவில் லதுதானே 92

வேறு.

மந்திர மாயவந்த மரத்தினைத் துறவென்கின்ற
தந்திரவாளால்வெட்டித் தற்பர மாகிரின்றே
யிரதிர சாலமென்ன * யாவுமென் னிடையேகாட்டு
மந்தமி லாதவென்னை யடைகையே யடுப்பதையா. 93

துன்னிய வாசைகோபங் கடந்தவா காணத்தோன்று
மென்னுரு வியற்கைகேட்கி வியாவையுங் காட்டுகின்ற
மன்னிய வொளிகள்காணு வகையதாய் வந்துசேர்ந்தார்
பின்னியல் வேறென்றாகாப் பெற்றிய னென்றுபேசும் 94

குடந்தொறுந் தோன்றுகின்ற † காயமுங் குலைதற்கேற்பத்
தடம்புன றேறுநதோன்றுஞ் சந்திரன் றுனுமென்ன
வுடம்புக டோறும்வேறு யுயிரென நின்றேயநத
விடம்படு ‡ புலன்களாறு மியல்பினி வியற்றுவேனான். 95

வேறு.

அஞ்சுத வின்மையு மறிவை யாக்கலு
நெஞ்சினை யடக்கலு நிலைகெ டாமையு
வெஞ்சின மின்மையு மெய்மை கூறலுந்
தஞ்சென வேள்வியுந் தவமு மாக்கலும். 96

* யாவையுங் காட்டுகிற்கும்-என்றும் பாடமுண்டு.

† காயம்-ஆகாயம்.

‡ புலன்கள் ஆறு-சுரோத்திரம், சட்சு-சிவநிலை-கிராணம்-துவக்கு-மனம்.

மறைபயி றலுநதனை மதித்தி ராமையுங்
குறளாக டவிரதலுங் கொல்கை மாற்றலும்
பிறர்பிழை பொறுத்தலும் பேரொ முக்கமு
மறன்வலி தானமோ டருளை யாக்கலும்

97

இருவகைத் தூய்மையு மிந்தி யங்களை
யொருவழிப் படுத்தலு முள்ளிட் டன்னவை
செருவருஞ் சிலையினும் தெய்வத் தன்மையோர்
மருவிய தொழிலென மதிக்க வேண்டுமே.

98

வேறு,

ஜீமைசெய் யசுர ரானோர் செய்கையைத் தெரிக்கி லொன்றை
யாமவகை யெனமற் றுகா தனவென வறித லில்லார்
தூய்மையுந தூய வாய வொழுக்கமுந தொடக்கு விட்டார்
வாய்மையொன் றானு மில்லா மயக்கமே மருவா நின்றார்.

99

மற்றவர் தம்மை யிந்த மாதா டரானோ ரியார்க்குங்
கொற்றவ கீழா னோரைக் கொடுமையா லாவொப பாரை
யற்றமி லிடும்மை சேரு மாசுர யோனி யாய
புற்றவை தோறு மியானே புகப்புக் விழுத்து கின்றேன்.

100

வேறு.

சாத்துவிகர் தேவரையே சரண்புகுவர் தாமதர்கள்
காத்தலபுரி வனபேயும பூதமுமாயக் கடைப்பிடிப்ப
ரேததரிய குணமிவற்றி விராசதமாங் குணமுடையோ
ராத்நரென வியக்கரையு மரக்கரையு மடைகுவரால்.

101

வேறு.

சததுவ குணத்தோ ருணடி யுரைத்திடி லழகு சார்நது
தித்தித்த சுவைய வாகி நெய்ததுசசிக் கெனவு சோநது
வத்தித்து வலினோ யின்மை யறிவுநல் லாயு வின்பம
வத்திக்கச் செய்யு மிந்த வுணவுகண் மடங்க லன்னாய்.

102

இப்படி யன்றி வேறு யிராசத ருணவு கேட்கிற்
கைப்பன புளிப்பு வர்ப்புக் கூப்பன கடிய வெய்து
நெய்ப்பயி னெருப்புப் போலச சுடுவன விவற்றி னாலே
மெய்ப்படு நோயு நெஞ்சத் திடுமையும் விளைவ வேலோய்.

103

ஆசின யடைந்த நெஞ்சிற் றுமத ருணவு கேட்கில்
 லுசின பழஞ்சோ நெசசி லுமபாபு சனைக்கா காமை
 யேசின வெந்தி லாத வினையன விவற்றி னாலே
 காய்சின முதலா யுள்ள னுயரெலாம வினாவ கண்டாய். 104

வேறு.

தீர்த்த யாக்குஞ் செவிக்கினி தாயின
 வாரத்தை மாமருந தேயென லாவதா
 வேராதது மெய்மொழி கூறுத லோதுதல்
 வாரத்தை யாறபண்ணு மாதவ் மாவதே. 105

தெளிவி னெஞ்சைத தெளியப் பிடித்தலுங்
 களிசெ யும்முளத் தைக்களி மாற்றலுங்
 குளிர்வி லாமையு ளத்திற்கொ டாமையு
 மெளிதின் மானத மாதவ மென்பதே. 106

தலைமை யந்தணா தேவா குரவாபான்
 மலைத லின்றி வழிபடு வாழ்க்கையுங்
 கொலை துறத்தலுங் காமங் குறைத்தலுங்
 தலைவ காயத தவமென்பட்டதே. 107

வேறு.

தித்தவமும் வடிவேலோய் செப்பியவிம மூனருலுஞ்
 சாததுலக மகிழ்வெய்தச செய்கின்ற வருந்தவத்தி
 னாததுவரும் பயன்வேண்டா தாகின்ற வருந்தவந்தான்
 சாததுவித தவமென்று சாற்றுவது தக்கோரே. 108

வேறு.

வசையிறவ முடையரென மாநுடர்கொண் டாடுகைக்கு
 நசையினொடு பொருளபெறவுஞ் செய்கின்ற நற்றவத்தை
 விசயவுனக குரைசெய்தேன் மிகப்பெரியோ செய்திடினு
 மிசையவறி மற்றிதனை யிராசதமாந தவமென்றே. 109

பேதைமையை மிகவுடைததாய்த தன்னுயிர்க்கும் பிறவுயிர்க்கு
 மேதமுறு பெருநதுயருங் கேடுமே யியற்றுவதா
 யாதவனும பனியுமுமுன றற்றுகின்ற வருந்தவந்தான்
 ருதலரு நெடுமுடியாய் தாமதமாந் தவமாமே. 110

முன்செய்கா ரியப்பொருட்டு மின்றியே முடிதிதனற்
பின்பொருநற் பொருள்வினையு மென்பதுவும் பேணுதே
நன்குடைய காலத்தே நல்லிடத்தே நல்லவர்க்குத்
தன்பொருளைக் கொடுக்குமது சாத்துவித தானமே 111

கொண்டுசெயத தகுங்கரும மெனுங்குறிப் பொன்றின்றியே
பண்டுசிலர் செய்ததற்காப் பரிவோடு பண்ணினவு
முண்டிதனன் மேல்வினாவென் றுணர்வோடிச் செய்வனவு
மெண்டிசையு நிறைபுகழா யிராசதமார் தானமே. 112

வாயாத தொருபொருளை வழங்காத காலத்தே
யேயாத நிலத்திடையே யிழிந்தகுலத் தவர்களுக்கே
யாயாத வறிவினோடு மபிரியத தொடுங்கொடுத்தல்
சாயாத பெருநதிறலோய் தாமதமார் தானமே. 113

வேறு.

நித்த மாய வினையி னெறியினை
மத்தர் போல வொருவன் மயக்கினற்
பித்த னாய்விடு கின்றவப பெற்றியைச
சித்த தாமதத் தியாகமென் கின்றதே. 114

மெய்வ ருத்தமுண் டென்று விடுவதிங்
கைய மின்றியி ராசதத் தியாகமாந்
கைவ ருமபல மாசைகை மாறவே
செய்வ செய்வது சத்துவத் தியாகமே. 115

வேறு.

யாவ னொருவன் றன்னுடம்பை யானென் றிருக்கு மியல்
பொழித்தா, னியாவ னொருவன் றன்கரண மியாதொன் றோடும்
விழைதலிலா, னுவ னவனில் வுலகத்தை யடையக் கொன்று
னாயினுமோர், பாவ மிலலை யவன்கொன்ற பழியு மில்லை பார்
மன்னு 116

நன்றாய் ஞானத் திரளாகி நானு விதமாய் விரிந்தெங்கும்
பொன்றா நின்ற பூதங்க டோறும் பொன்றாப் பொருளாகி
யொன்றாய் நிற்ப தொன்றினையப் படியே யுணரு முணர்வதனை
யன்ற மென்னார் சாத்துவித ஞான மெனவே யமைப்பரால். 117

ஊனப் படுமீவ் வுடறோறு முள்ள பொருளை யுணராதே
பீனப் படக்காண் கின்றதிரா சதமா ஞான மதுவன்றி
ஞானத் திரளாய் நின்றதையோ ருடம்பி, னிடையு நாட்டிடை
தானத் திடையு மடங்கக்காண் பதுதா மதமா ஞானமே. [யோர்

வேறு.

வீதலும் பற்று மேலோர் வினைப்பயன் வேண்டல வேண்டாக
காய்தலொன் றின்றிச செய்யுங் கருமஞ்சாத துவித கன்ம
மாயதரும் பலததி னோடு மகங்கர மத்தி னோடு
மேயதருங் கரும மெல்லா மிராசத் கரும மாமே 119

குலைபெரும் பற்று மேலோர் கூறிய நீதி யோடுங்
கலைதெரிந் துணரது மெய்மை கடைப்பிடி யாமை யார்க்கு
மலைவருங் கேடு நாச வலியிவை யனிவே கததால
தலைதவச செய்வ தெல்லாந் தாமத கரும மாமே 120

பற்றுமாங் காரந் தானும் பழுதறத் துறந்தி யாய்
முறநெழு முயற்சி யோடு நிலைமையி னோடு மொன்றி
யெற்றுமோ ரிழவு பேறற்றி றுன்பமீ தின்ப மென்று
சற்றுமோர் சலிப்பி லாத தலைவன்சாத துவித னென்பான் 121

வேறு.

வினைப் பயன்றனை வேண்டலும் வேட்கையு
மெனைத்தி டாமையுந் தூயமையி லாமையும்
நினைப்பின் வாட்டமு நீடு மகிழ்தலு
மினைத்தின வாழ்வரி ராசத் மாந்தரே 122

மனமொ ருதகலும் வான்கலை துல்களைத்
தனமெ னக்கொடு கற்கலுந் தககவ
* ரினம கிழ்த்தலு மின்றியுண டாகிய
சினமவி டுக்கலா தாமதஞ் சேர்ந்துளார். 123

ஈன மறற துறவற மில்லறம
ஞானம் பற்றொடு நல்வினை தீவினை
யான வஞ்சுவ வஞ்சத்த காதெனத்
தான நிரதது சத்துவ புத்தியே. 124

* இன மகிழ்த்தலு மின்றி முடிப்பதோர்-தின முடித்திடார் தாமதஞ்
சேர்ந்துளார்-என்றும் பாடம்.

தருமம் பாவந் தனக்குச் செயத்தருங்
கருமஞ் செய்யத் தகாத கருமங்க
ளருமை யாலறி யாத வறிவதே
யிருமை யாய விராசத் புத்தியே.

125

பால மாகத் தருமத்தைப் பார்த்தலு
மாவ தாமென் றடாதது நோக்கலுந்
தீமை செய்கின்ற சிந்தனை தீங்கிலே
போவ தாவதுந் தாமத புத்தியே.

126

வேறு.

மனஞ்செ யுநதொழின் மன்னுயி ரின்றொழி
வினஞ்செ யிரதியஞ் செய்தொழி லென்றிவை
கனஞ்செய் தேறிலுங் கண்டுபொ றுததலுஞ்
சினஞ்செ யாமையுஞ் சாததிக திருதியே.

127

துன்ப மாய்விடம போன்று தொடக்கத்தி
லின்ப மாகிவி னைவிடம யாவாகு
மன்ப வாரமு தேயென லாவதா
மென்ப சாததுவி கந்தரு மின்பமே

128

பொருதத் மாயபபுல னோடு பொறியிலே
யருததமா யெழுந் தாரமு தென்னலாய்
விருதத் மாயமுடி வில்விட மாகியே
யிருதத் லாகுமி ராசத் வின்பமே.

129

தொடரு ரகக் மயக்கொடு சோம்பிறை
படவு திதத்தாய் பண்ணும் பொழுதினுங்
கடன் விரைந்து முடிந்த காலத்தினு
மிடர் விளைப்பது தாமத வின்பமே

130

வேறு.

கறைசெயைம புலன்களைக் கரண நான்குடன்
றுறைதுறை யடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும்
பொறையொடு கல்வியும் பொருநது ஞானமு
மறையவா தொழிலென வகுக்கப் பட்டதே
தலைமையுங் கொடையொடு தறுக ணண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி னீட்டமுங்

131

கொலைபயில் போரகளிற் புறங்கொ டாமையுஞ்
சிலைமலி தோளினு யரசர் செய்கையே.

132

உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம்
வழுவறச செய்கையே வணிகா வாழ்க்கையாம்
பழுதற விவாகளைப் பாது காததலே
விழுமிய தொழில்களவே ளாளாக கெனபவே

133

வேறு.

என்னைப் பற்றிக கொடுநின்றே யெல்லா வினையு மியற்றி
னாற், பின்னைப் பிறவாப் பெருமபதமென் னருளி னாலே பெறுங்
கண்டாய், நின்னைத் தொடரும வினையெல்லா மென்னை நினைந
தே செயில்வினைசு, டனனைக கடததற கருநதுன்ப மெல்லாங்
கடககத தகுதியால்.

134

வேறு.

என்னையே நினைந்தெழவுன் மனத்தினையென் னிடையேவை
யென்னையே நினைந்திருநீ மறநெனக்கே பூசனைசெ
யென்னையே குருவாகுகொள் ளெப்போது மிதுசெய்யி
லென்னையே வந்தடைதி யிதுமெய்யே யிதுமெய்யே

135

இருவேறு வகையாய வெவ்வேறு வினைகளையு
மருவேனென றறவிட்டு மாயையினுன் மறைப்பரிய
வொருவனையே பற்றுதியப் பற்றின லுனைப்பிறவிக்
கருவேலை கடந்தேறக கைதருவேன் கதிரவேலோய்.

136

வேறு.

வேதநூல்களின் முடிவினை வியாதனீற் பின்னா
ளோதமாககட லுலகிலுண் டாககிய வுரவேன
கோதிலாநெறி யுணராத கோவிந்த மாமுனிவன்
பாததாமரை பற்றிவீட் டினபமே படைத்தான.

137

வேறு.

ஆற்றியல் வழுவிய புலன்க ளைந்தையும்
பாறறிய சங்கர பகவற் பாதனென்
றேறறிய பெயரினா னருளினா ளியான்
சாறறின னிப்பெருந தரும நூலையே.

138

ந க ர கீ தை.

பூதமைந்தோ டிரவிமதி புருடனாகிப் புணர்ந்தென்றும்
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்குகின்ற பேரொளியோ
னாதிமூவர்க் கறிவரியோ னரிவைபாக னுமமலன்
பாதபங்க யங்கடலை வைத்தேபணியும் பரிசினனூல். 1

அறிவென வுரைக்கப்பட்ட தவனுடை யுருவுதன்னே
ருறைவிலா நிமலன்சாரத னுண்ணிய னென்றுமுள்ளோன்
செறியுமெப பொருட்குமுள்ளாய்ச் சின்மயமாயே சானரூய்ப்
பிறிதரு மணிததைக்கெட்டாப் பெற்றிய னென்றானீசன். 2

யாதொரு பொருட்குமுள்ளா யிருநதுள வறிவுதன்னை
மேதகு புருடனென்று முயிரென்று மீசனென்றும்
பேதமில் காலமென்று மனமொடவ வியததமென்று
மோதிடு மறைகளென்றே யுரைத்தன னொழிவீசன் 3

பந்தமதி லொருக்கா லும் பற்றுணை னப்பநதஞ்
சிறதைசெய துநதானசெய்யான் செய்வானு யேரிற்கு
முநதியவான் காற்றனனீர் மண்ணல்லன முழுதுமா
யந்தமில்லா வானநத வறிவுருவே யவன்வடிவம் 4

அறிவினை யுடையராகி யருமறை முடிவுகண்டோர்
செறியுமெப பொருட்குஞ்சானரூய்ச் சின்மய மாயேதன்னிற்
பிறிதரு மணிததைக்கெட்டாப் பெற்றியோ டெங்குநிற்கு
மறிவென வுரைப்பரல்ல தயலொன்று மினமைகண்டே. 5

வேறு.

அழியா தெங்கு முளதாகி யனைத்துட் புறம்புந் தானிரம்பி
யொழியா வறிவா யொருகுறற முறைததற கரிய தொருபொரு
கழியா மாயை யதனாலே காணப் பலவாய்த தோன்றியிடு [ளே
மழிவா யினதென் னென்றமில்லா திருக்கு மதுவே யியல்பென்றான்

பூதங்க ளெவையுந் தன்பாற புணர்ந்திட நின்றல் கண்டே
பூதங்க ளெவற்றி னுள்ளும் புறம்புநதா னின்றல் கண்டோன்
பேதங்க ளனைதது மில்லாப் பிரமமே யடைநது வேறு
மேதங்க ளனைததும் விட்டோ னெனநிட லாகு மன்றே, 7

வேறு.

யாவனி யாதொரு போதித யத்தே
மேவிய வாசையெ லாமற விட்டா
னேவரு மின்னமிர் தாயவ னப்போ
தோவலி லாதொளிர் வீடடை வற்றான்.

8

வேறு.

ஆறுபல கூடியுல கததலை கடற்கே
வேற்றவுண் மேவியுட னாகுமவினை வேபோ
லீறில்பர மாயருவ தாயபிர மத்தோ
டாறுமறி வானவை யடங்கியிடு மன்றே.

9

வேறு.

படைப்பவனா னெப்பொழுதும் பரம்பரயோ கிக்கிருந்து
நடத்துவனா னனவொடுக்க மிலாளுன யோகத்தாற்
கிடைத்திடுமென் றனையாகக் கெழுமியயோ கானாதத்
திடைப்படலா னடஞ்செய்வே னெல்லையில்பே ரின்பததால்.

10

வேறு.

சித்திரையு றுதவதில வாயுவை நிறுத்திப்
பதகியொடு சாந்தியை யடைந்தபர யோகத
துத்தமாக ளாதலுத யாத்தமன மிலலாச
சுததவொளி யோடவ்வொளி கண்டனாச டேயோர்.

11

வேறு.

துறவின ரறிவிடைத தோன்றுஞ் சோதியை
யுறவினி லறிபவர்க் கெளிய வுண்மையைப்
பிறிவினி லறிவரி தாய பெற்றியை
யறிவினி லறிபவாக் கருளு மண்ணலை.

12

வேறு.

குரம்பையினுள் ளேயிதயக் குகையின்மறைந் திருக்கின்ற
பரம்பொருளைக் கண்ணுலே பாராத்துப்பல் காற்பணிந்து
கரந்தலையிற் குவித்துத்தங் காதலகரை யழிவுறநின்
முந்நதரவோங் காரத்தை யுச்சரித்தங் குபரிடத்தால்.

13

கரணமெல்லா மொடுங்கினவர் காயத்துள்ளே கதியாகிப்
பிரமயோனியா யுள்ளபெரும வென்றும் பிறவாதாய்
மரணமில்லா நின்செம்பொன் வடிவேபரமாய் மற்றெதிலும்
பரமமா யுயிர்க்குயிராய் நிறகும்பரமாய்ப் பார்க்கின்றோம். 14

ஒருமறை யனந்தசாகை கொண்டின துருவமொன்றி
னருமையை யறிவிக்கின்ற வபபடி யறியவுன்றன்
பெருமையை யறிவார்சாந்தி பெறுபவா பெறுதாரெல்லாங்
கருமய லுறுவார்சாந்தி கனவிலுங் காணமாட்டா 15

யோகியாகி யுயிராகி யுணர்வானாகி யிணையில்லா
வேகனாகி யிருந்தானு மரியுமயனு மீசனுமாஞ்
சேகிதாவுந் தாதாவுந் தீயுமதியுந் தினகானு
மாகிவெவ்வே ற்னைததுருவு மானாயெனவே யறைகுவரால். 16

வே ற.

* கரண மியாவையுங் கடந்திருள் கடந்துணைக் கண்டவ ராதி
த்த, வருண மானசின மாத்திர நேத்திர முதற்புலன் மனஞ்
செல்லாப், பிரம மேகமாம புருடனோர் பிற்திலாப் பெருமை
யாறபேச் சற்ற, பரம மான்முதற் பகுதிநிர்க் குணம் வெறும்
பாழென நிகழ்கின்றா. 17

வே ற.

ஒது மொலியு றுருச்சுவை நாற்றந் தனக்கற
றுதி முடிவில் பரமா யசந் திதமாய்ப்
பூத மனைத்தி னுககுமுள ளாப்படி றமபுமாளு
சோதி நினை யறிந்தார துஞ்சார் பிறவாரால் 18

பலவுரை செய்குவ தென்பல பரசத தியினு
லுலகமெ லாமெனி லேயொழு கவெ னுள்ளொழியத்
துலகுப ரப்பி ரமமா கியசோ தியதா
யிலகுவ னுனெனில் வேறில் லையோ ரன்னியமே 19

வே ற.

பின்னிய பகுதியாம பிரதான மாயையு
மன்னிய புருடனு மானு மாதியாய்த்
துன்னிய விகாரமுந் தொலை யீசனி
லன்னிய மின்மையா லவனே யாக்குமால். 20

வேதாந்த மகாசிந்தாமணி.

வே று.

அவனேபாச மவனேகட்டுண் டவனேகட்டு மதிபதியு
மவனேயவனை யொருவர்களு மறிவாரில்லை யனைத்திற்கு
மவனேபசுக்க ளாகின்ற னனைததுமாகி யுள்ளானு
மவனேயனாதி புருடனென வவனேயறிவா ரறைகுவரால் 21

என்னையுற நினைப்பவரி லெங்கேனு மொருவனவன்
றனமதியைக் கடநதருளாற் றன்னிதயக் குகைதன்னிற
பொன்மயனாய் புராணமாம் புருடனாய்ப் பொருநதுமெனி
லன்னியம தறவறிவா னவன்பரமத் திடையடைவான். 22

வே று.

என்னொழிய விலலைசக ஷியான்வ் வருவலலே
னுனனிலொரு மாயையுல குக்குமுத லாகு
நின்னுருவ மானவெனை யன்றியது நாளுந
தன்னியல்பி னானிகழ்வு றத்தகுவ தனறால். 23

வே று.

சுனஞ்செய்யு மஞஞான விருளைகடநது மேலான
பானநதனககே யுளதான பரமவொளியாம பரம்பரனை
ஞானநதன்னால் வேற்றவே நானென்றிறநத நல்லோனவ
வானநதமதாம் பிரமமுய மாகிவிடே யடைகின்றான் 24

ஒபபதுமிக் கதுகுறைநத வொன்றுதனை யொழித்தில்லா
தெப்பொருளெவ வொளிகடகு மெவவொளிதா னொளியாகுளு
சிற்பரமா காயத்தே திகழ்கின்ற வதுதெளிநத
வப்பெரியோ னானநத மாய்ப்பிரம மாகின்றான். 25

வே று.

புன்மய கோசமுள் புகுகொ ளிககுளே
நன்மைய தாகிய ஞானக கண்ணிறா
சின்மய மாயத்திகழ் தேசை நோக்கிய
தன்மையால் வியோமகற றுமங் காண்பரால் 26

வே று.

எங்குமுள னாயிறையா யேகனா யெல்லாப்பூ
தங்கடொறு மறைந்திருக்குந தன்மையனாய்ச் சராசரங்கட்

வேதாந்த மங்கலம்

கிங்குயிரா யுள்ளாகு மிறைவனொரு வணியுமறிந்
தங்கடைவார் சார்தியினை யடைவரல்லா தவரடையார். 27

வேறு.

யோகினி லுளமென்பா லொருபடி யுறவைத்தே
யேகவெ னிலைகண்டா ரவரென தியல்கண்டார்
பாகம தறுமொன்றும் பலவுரு வமுநானே
யாகவு மெனையன்பா லறிஞரு மயலன்றால். 28

வேறு.

உதியாம லென்று மொழியாமை நின்ற வொளியாகி யென்று
முளதாய்த், திதியாய் நிறைந்து தெளிவாகி யங்கொர செயலான
தின்றி யருளான், மதியாளா தங்க ளாகமே யகண்ட வடிவாய்
நிகழ்ந்த வடிவே, பதியாகி யென்று மழியாமை நின்ற படியாகி
நின்ற பரனான் 29

வேறு.

சுத்தமா யென்னைக கண்டெத் தோற்றமுந் தோன்றாதான
வுத்தம யோகமெல்லா யோகிலும பரமயோக
மத்திற மின்றி யென்னை யாயிரங் கோடி காளு
சித்தம தொருக்கி நாளுளு சிந்தையிற் நிகழுக காணா 30

வேறு.

மறைவினி லாகிலும் வலியினி லாகிலும்
பிறர்பொருள் வவவுதல் பெரிய கள்ளமாங்
கறையுறு மரிவையா திறங்க னுவினும்
பிறழ்வற மறப்பது பிரம சாரமாம். 31

ஒதுமா லமபன மொன்று மின்றியே
போதமும் போதகப் பொருளு மென்றுணர்
பேதம தன்றியே யிருந்த பெற்றிநந்
சாதன ழாகிய சமாதி யென்பரால். 32

வேறு.

தாரணை யாயா மத்திற் றகுதிபன் னிரு மடங்காந்
தாரணை தன்னிற் றியானந் தானுமப் படியே நன்றாந்
தாரணி தன்னின் ஞான சாதன மாஞ்ச மாதி
யேரணி தியானந் தன்னி லேறறமிப் பரிசே யென்பார். 33

வேறு.

* நீரினற் செழுமப் தானவவ் விடங்க னெருப்பினல் வெந்த
வவ் விடங்க, னுருசெந் துக்க மற்சனா் துரால ருதிர்ந்திடு சரு
குபுற் றிடங்கள், கோரமாம் பயிங்க னுள்ளிட மிடிநத கோயி
னற் சந்திகண் மயான, மாரவா ரங்க னுள்ளிட மசுத்த மலகக
னா மனதகினுக் கதனால் 34

† வருத்தமா யுடல வாதையைப் பற்று மனமது நடுநடுங்
கட்டுப், பொருப்பினிற் குகைகள் புண்ணிய தேசங் கோயில்க
ணதிகளின் கரைக, ளிருப்பறு மனைதா னாவது கடிப்ப தினறி
யே காந்தமா யுள்ள, வொருத்தரு மறியா விடத்திலே யெனனை
யுன்னுவான் மனனெருப படுவான். 35

வேறு.

தனியி லிருநது பயமின்றிச சாந்தனுகித தனக கிசையு
முனிவா மொழியு மாதனங்கண் மூன்றி னென்றி லேமுககி
னுனியைச சிறிதே கண்விழித்து நோக்கியாது நோக்காதே
யினிய தன்பா லேயிருநத வென்னைப் பாவிப பதியோகம 36

சகலசத தியுமு டைததாய்த் தமனிய மயமாயத தாரம
புகலுமெப் பொருளா யெனறும் பொன்றுறு தாகி யெனருந
திகழொளித திரளா யுள்ள தெய்வமாய்த தெரிககொ ணாதாப
நிகழுதற் பரத்தி னேரே நிததலு நெஞ்சை வைப்பான் 37

வேறு.

மிக்கபரஞ் சுடரான விமலனையும் விளம்புறற
வக்கமலத தேதனையு மயலாகா வகைநினைவா
னககரமாம் பரமாகா சததுவனைத தானெங்கு
மொககநினைந் தேபின்னை யொன்றுநினை யாதொழிவான். 38

வேறு.

அன்னிய மறவன லோனைக் காட்டிய
பன்னிய புருடனும் பஞ்ச விஞ்சகன்
றன்னையே சகலகத் தாவாத் தன்னுரு
வன்னியின் சிகையதா மதித்து நோக்குவான். 39

* விலக்கைக் குறிப்பது.

† விதியைக் குறிப்பது.

வே று.

சொன்னதத் துவங்க ளெல்லாஞ் சோதனை பண்ணிப் பின்னைப்
பின்னதத் துவமொன் றிலலாப் பிரமநா னென நினைந்து
பன்னரு மோங்கா ரததாற் பரமமாம் பரமா யுள்ள
வென்னிலே தனை வைத்திங் கென்மய மாகி யுள்ளான். 40

வே று.

ஏசி ஶீரதவி யோகா லெனையடைந்
தாசை கோபம் பயமற்ற வான்மராய்ப்
பாச மற்றெனைப பாவிதத பாவததா
லாசி லென்மய மாஞர னேகரால் 41

வே று.

பொய்யில் பததியாற் றுறவாற போதம் பொருநதும் புந்தி
யினற, செய்யும பூசை யேபூசை செய்யுந் தொழில்க ளெல்லாம்
விட், டய்யம் பண்ணி யுண்டொன்று மாசைப படாதா ரெனை
யடையு, முய்யும பரிசு மறைநத பொரு ளுங்கட் கிரங்கி யுரை
ததனனூல. 42

வே று.

பத்தியையென் பாலுடையா னெவவுயிராகும் பரிவுடையா
னெததநலந தீங்கடையா னெடுங்கியவுள் ளமதுடையான
புத்திமன மென்பாலே பொருந்தியபா வையுடையா
னெத்தனையும் பொறையுடையா னியாவரினு மெனக்கினியான்.

பன்னியயோ கொழிவில்லான் பறநிலான் பாவகததோ
ரின்னவிலா னரம்பித திடுவ்தொழி வதிலான்
றன்னைவெரு வுதலொன்றற றுன்வெருவ றுனில்லா
னென்னதியா னெனவிலலா னென்றுமெனக் கினியான். 44

வே று.

துயரு றுதசந தோட மேவியே
செயலெ லாமுதா சீன னாகியே
யயல ராயினு ரன்ப ரின்றிவா
ழியல்பி னுனெனக் கினிய னுயினுன். 45

துதியி னிரதையிற் றுல்லிய னாயெயிற
றிதிய டைந்துசி னஞ்செருக் கின்றியே
மதியி னென்றினும் வாஞ்சையு ருதுள
வதிக வானெனக் கென்றுமெய் யன்பினுன்.

46

வாடலின் முகமது மலர்ச்சியு மவுனநற
பீடுறு வித்தகம் பெற்ற தோடலங்
கூடுத லினியவை கூற லியாவரு
நாடரு நிலையுடை யவாக்கு நல்லனா

47

வேறு.

எத்தொழில்க ளுஞ்செயினு மென்னருளி னுலென
பததர்பர மபபதம டைநதிடுவ ராலே
தததுவமும வைத்தெனி லெனைச்சரண மாக
ரித்தமு நிராசையை யடைநதுநினை கிறபார

48

வேறு.

அடங்கு மனனாய்ப பயனென்று லாசைப படாதா னளவறற
விடங்கொள் வினைகள் செய்தாலும வீடே யெயது மாதவினா
லுடம்பு காணா நல்லோகி யுண்டாம வினையா லொருகாலு
மிடம்பை யடையா னாசைப்பா டில்லானெனையே யடைநதிடு

மால 49

வேறு.

துறறுவரு தொநதுவ மயககவை துடைத்துப
பெற்றதொ டமைநதெனருள பேறுற நினைநதே
யுற்றகரு மங்களவினை யெனனவுரை செய்யார
கற்றவர்கள் வீடதென வேகருது கினறா.

50

வேறு.

என்னையே நினைநதெனைப பணிநதெனை யருசசிததென்
றன்னையே யறிந்தவ னெனையன்றி யேசாரான்
பின்னியா துமப்பெருந் தகையிருந் திடநதனிலென்
சென்னி யாற்சுமந் தவற்குவேண்முவது செய்குவனா.

51

வேறு.

கருத்திலா மூடர் காட்டமா திகளிற் காண்பர்கற் றவர்களா
காயத, தருக்கனிற் புனலிற் காண்பரா குதியி லருச்சனை செய்

யுமந் தணரவ், வெரிக்கணே காண்ப ரெங்குமாய் கின்ற வெனது
விந் கத்தினை நேரே, யொருக்கிய பரம யோகிக ளென்று மொழி
வறக் காண்பாதம் முளத்தே. 52

வேறு.

நீங்காத காதலினு னின்மலபோ தம்பயக்கு
மோங்கார மாத லுருத்திரியந தானாதல்
பாங்காக வத்தியன வானாகிப் பரித்தவுடல்
போங்காலத தளவுநிரந தரயோகம் புரிந்திவொன். 53

வேறு.

இந்த நாரண னீச னாகிய வென்னில் வேறல னென்றுதரு
சிறதை யானினை வராக ளுக்குரை செய்த யோகிது செப்பலா
மெந்த வாருயிர கடகு மின்னுயி ராகு நாரண னென்பதோ
ரந்த மாதியி லாவெ னக்கரு ளான தோர்வடி வாகுமால். 54

வேறு.

ஏதமுற நாரணனை யென்னி லயல்காணும
பேதவிழி யாளர்பிற விப்பிணி யறாரே
மாதவனை யானென மனத்தினினை கிற்கும்
போதவிழி யாளர்பரி பூரண மடைந்தார். 55

ரிபுகீதை.

ஆணைமுக னுறுமுக னருளாநதேவி
யநந்தகண மளவற்ற முனிவர்தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவராலு
மெப்பயனும் பெறவேண்டி யிதயத்தின்
ஊனமற வுபாசிக்கப் பட்டன்னோர்க்கிங்
சுவந்தபய னருள்கருண மூர்த்தியாகி
வானமென வகண்டசிதா காயமான
வத்துலாதாம் பரசிவனை வணங்கலசெய்வாம்.

அயன்சுதனும் ரிபுமுனிவா வேதாந்தத்தி
 னருத்தமெலா மழுக்கறவே தெரிவிக்கின்ற
 வியல்புளதாஞ் சூத்திரமோர் நான்கத்தியாய
 மியாமருளிச் செய்ததிதன் விசாரத்தாலே
 பயமருவா வகண்டபர ஞானமுண்டாம்
 பவநீங்கும் பரப்பிரமா நந்தமெய்து
 மயலறநீ கேளெனவே யதனைமுற்று
 மகிழ்வுடனே ரிபுவிக்கு மகேசன்சொன்னான். 2

சொன்னவுடன் ரிபுமுனிவன் சூத்திரத்தின்
 சூட்சுமமாம் பொருளையெலாக் கேட்டவண்ணம
 பின்னமற மனதினிடை மனனஞ்செய்து
 பின்னுமதைத் தியானித்துப் பூன்றஞான
 மன்னியதாற் பவததுன்ப மனைத்துநீங்கி
 மகத்தான வாநந்த மருவினோனா
 யன்னசிவன் றிருவுருவை யிறைஞ்சியேத்தி
 யதிசயமா மன்புடனே போற்றலானான். 3

அருள்வடிவா யெனையாண்ட சிவமேபோற்றி
 யாநந்த கனமான சிவமேபோற்றி
 சருவவிலட் சணமான சிவமேபோற்றி
 சகலர்க்கு மிதமான சிவமேபோற்றி
 நிருமலமாய் நின்றபர சிவமேபோற்றி
 நீக்கமற நிறைந்தபர சிவமேபோற்றி
 யிருமையிலா வேகபர சிவமேபோற்றி
 யெனகுமுள வகண்டபர சிவமேபோற்றி. 4

அகிலசகக் காரணமாளு சிவமேபோற்றி
 யமபிகையி னாயகமாஞ் சிவமேபோற்றி
 நிகிலபரி பூரணமாஞ் சிவமேபோற்றி
 நிரவயவ டிட்களமாஞ் சிவமேபோற்றி
 விகிலமிலா விபுவான சிவமேபோற்றி
 வேதாந்த வேத்தியமாஞ் சிவமேபோற்றி
 சகலசகன் னாயகமாஞ் சிவமேபோற்றி
 சத்தியசிற் சுககனமாளு சிவமேபோற்றி. 5

இன்னவதம பரசிவனைத் துதித்துப்பின்னு
 மிறைஞ்சியவ னதுஞ்ஞையினு லவிடம்விட்டுப்
 பின்னமிலா வாரந்த வதுபவத்தின்
 பெலமுடனே யங்கங்கே சஞ்சரித்து
 மன்னுசில வதிகாரிக் கிஞ்ஞானத்தை
 மகிழ்வுடனே யங்கங்கே யுபதேசித்த
 பின்னர்சில வேதுவினாற் புவியின்கண்ணே
 பிறங்கியதாங் கேதாரத் தலத்தில்வந்தான்.

பாரின்மிசை யிமகிரியின் சிகரத்தின்கட்
 பற்றியதாங் கேதாரத் தலத்திருந்து
 பூரணமாய்ப் பொருந்தியவக் கேதாரேசன்
 பூசனையே புரிந்துமிக விரத்திகூர்ந்து
 தீரமுறு சிவபத்தி சிவஞானங்க
 டிடமாகி விபூதியுட னுருத்திராக்க
 வாரமுதற் சிவசின்ன மனைத்தும்பூண்ட
 வயன்சதனும் ரிபுமுனியை முனிவர்கண்டார்.

கண்டவுட னிதாகசுக ராதியான
 களங்கமிலா முனிவரெலா மன்புகூர்ந்து
 தண்டெனவே நன்றாக வணக்கியேத்தித்
 தகைமைமிகும் ரிபுமுனியை நோக்கிச்சொல்வார்
 பண்டொருகாற் பரசிவனைக் கைலாயத்திற்
 பத்தியுடன் பாங்காக வாராதித்தவ்
 வண்டர்பிரான் கருணையினு லகண்டஞான
 மகிலர்க்கு மிதமாக வடைந்தாயன்றோ.

சலனமிலா வகண்டபர ஞானமபெற்ற
 சற்குருவே பரமசிவன் கருணையாலே
 கலனமிலாச் சுருதிமுடிச் சூத்திரத்தின்
 கருத்தான வகண்டபர சிவஞானத்தை
 யலைவறவே நீமுன்ன மடைந்தவண்ண
 மத்யந்த கருணையினு லெங்கட்கெல்லா
 முலைவுதரு பவபந்த மனைத்துநீங்கி
 யுத்தமமா முத்திபெற வருள்செய்வாயே.

பரமசிவன் பூசனையே முதலாம்பத்தி
 பண்ணியதா லவனருளுக் குரியரான
 நிருமலமா முனிவரே யுங்கட்கெல்லா
 நிகழ்ததவொண ரகசியமாம் பொருளேயில்லை
 யரியசிவ னடியார்க்கு மறைக்கத்தக்க
 தானபொரு ளெங்கேனு.மெவையுமுண்டோ
 வுரியவரே யாதவினா லுங்கட்கின்றே
 யுத்தமமா ஞானத்தை யுபதேசிப்பாம

10

ஏகபரி பூரணமா, மறிவேயான்மா
 விவ்வறிவே விவகார தெசையின்மைநதா
 வாகமுத லநநதவித வுபாதிக்கு
 மதிட்டான வடிவாக வமர்ந்துநிறகுந்
 தேகமுத லனைததுக்குஞ் சாட்சியாகுந்
 திரிசியமாம் பொருட்கெல்லா மதீதமாகும்
 பாகமற விசாரிக்கி விவவான்மாவே
 பகுப்பற்ற பரபிரம சொரூபமாமே.

11

அறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
 யழியாம விருப்பதனற் சத்துமாகு
 மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
 யனைத்தையுமே விளக்குவதாற் சிததுமாகு
 மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
 யகிலர்க்கும் பிரியமதாற் சுகமுமாகு
 மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
 யநதமிலா திருப்பதனா லநந்தமாமே.

12

ஒருவெளியா யிருக்கின்ற வானநதானே
 யுறறகட மடமென்னு முபாதிபாலே
 யிருவெளிபோற் கடவான மடவாண்னன்றே
 யிவ்வுலகி லிலங்கியிடு நீதியேபோ
 லொருவடிவா மறிவான வத்துதானே
 யுண்மையிலா வவித்தைமுத லுபாதிபாலே
 யிருவடிவ மானதுபோ லான்மாவென்று
 மெங்குமுள பிரமமென்று மிலங்குமன்றே.

13

கடமடமா முபாதிகளை நேதிசெய்யிற்
 கடவானு மடவானு மொன்றேபோல
 மடமைமுத லுபாதிகளை நேதிசெய்யின்
 மாசற்ற வான்மாவும் பரமுமொன்றே
 யிடமருவும் வேதாந்த விசாரத்தாலே
 யிருமைதரு முபாதிபெலா நேதிபண்ணித
 தடமருவு மான்மபர வைக்கியதைத
 தடையறவேமுமுட்சுவெலா முணரவேண்டும். 14

ஏதமுறு மவிதைமுத லான்மோபாதி
 யிலங்கியிடு மாயைமுதற் பிரமோபாதி
 பேதமெலா மான்மாவுக கபின்னமான
 பிரமத்திற் கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
 யீதெவையு மதிட்டானந தனக்குவேறு
 யெள்ளளவு மிலையெனவே நேதிபண்ணி
 யாதிமுடி வென்றுமிலா வகண்டமான
 வான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும் 15

சுத்திகையிற் கற்பிதமாம் ரசதமந்தச
 சுத்தியலா தன்னியமர யிலாததேபோற்
 சுத்தியசுற் சுககனமா மான்மாவின்கண்
 சலனமுதற் கற்பிதமாய்த் தோனறுநின்ற
 விததுவிதம் யாவையுமில் வான்மாவன்றி
 யிதரமதா யிலையெனவே நேதிபண்ணி
 யத்துவித பூரணமா யமாந்துநின்ற
 வான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும் 16

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
 மான்மாவுக கயலாக வென்றுமில்லை
 யான்மாவுக கயலாகப் பிரமமில்லை
 யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மாவில்லை
 யான்மாவே பிரமமதாம் பிரமநதானே
 யான்மாவா மனுஷமிதி லையமில்லை
 யான்மாவா மகம்பிரம மென்றெப்போது
 மான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும். 17

அறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
 யறையுமனான் மாவெனுமோர் வாக்குமில்லை
 யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
 யறியுமனான் மாவெனுமோர் மதியுமில்லை
 யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
 யமருமனான் மாவெனுமோர் சுகத்துமில்லை
 யறிவுருவா மான்மாவே யென்றுமெங்கு
 மசஞ்சலமா யமர்ந்ததென நிச்சயிப்பாய்

18

நிகிலமெனத் தோற்றுவதும் பிரமந்தானும்
 நீயெனவே தோற்றுவதும் பிரமந்தானும்
 மகமெனவே தோற்றுவதும் பிரமந்தானும்
 மன்னியராய்த் தோற்றுவதும் பிரமந்தானும்
 மிகழ்சுகமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமந்தானும்
 மீசனெனத் தோற்றுவதும் பிரமந்தானும்
 மகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரமந்தானும்
 மகண்டபரப பிரமமதே யானமாவாகும்.

19

ஆதலின லகண்டேக ரசமேயான
 வான்மாவுக் கன்னியமா யணுவுமில்லை
 போதகன மாகியவவ வான்மாவே
 புகன்றதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
 மாதவவீவ வான்மாவா நானெப்போது
 மகத்தான பரப்பிரம சொரூபமென்றே
 பேதமிலா வகண்டான்ம நிச்சயத்தை
 பெற்றதனாற் பவபாச முத்தனாவாய்

20

வாரிதியி லலைகுமிழி நுரைகடோன்றும்
 வகையெனவே வரையற்ற பரசிவத்திற
 சாரமிலாச சகலசரா சரமுந்தோன்றுஞ்
 சலனமுரு விசாரணையா லவையனைத்தும
 பூரணமாம் பரமசிவ சொரூபமென்றே
 புரையற்ற போதவுரம் பொருநதினோரே
 கோரமதாம் பவபாச மனைததுநீங்கிக
 குறைவற்ற பரமசிவ சொரூபமாவார்.

21

பரிவுடனே யுபநிடத பாடத்தாலும்
 பரமசிவ பத்தர்க்கே தானத்தாலும்
 புரையறவே திவ்வியமா மிலிங்கத்தின்கண்
 பூரணமாம் பரமசிவ பூசையாலும்
 பரவுசிவ தலங்களிலே வாசத்தாலும்
 பலவிதமா மற்றுமுறு நியமத்தாலும்
 பிரமமதாம் பரமசிவ னருளுண்டாகிப்
 பின்னமிலா வகண்டான்ம போதமுண்டாம்.

22

ரித்தசிவார்ச சனைமுதலாம பத்திசெய்து
 நிகழுமனோ சுத்தியினைப் பெற்றதீர
 ரததுவிதப் பரசிவமே மறையீருதி
 யனைத்துக்குந் தாற்பரியப் பொருளாமென்றுஞ்
 சத்தியமா மசசிவமே நாமேயென்றுஞ்
 சலனமிலா வகண்டசிவ ஞானமபெற்று
 மிததையதாம பவபந்த மனைததுநீக்கி
 மெய்யுணர்வா நந்தபர சிவமேயாவர்.

23

அற்பமுமோர் பேதமிலா தகண்டமான
 வததுவிதப் பரசிவமே வேதாந்தங்க
 ணிராபயமாய் நிகழத்தியநற பொருளாய்நின்று
 நிகழுமனோ சுத்தியிலா மூடரெலலாம
 பற்பலவா நூற்களினுற பேதபுநதி
 பற்றியதா லகண்டேக பரசிவததைத
 தற்பரமாரு சுருதிமுடி முதலாநூலின்
 றுற்பரியப் பொருளாக வறியாரென்றும்.

24

அருந்தவனே யநந்தவித மறைந்திங்கென்ன
 வகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
 றாரநதருமிவ வகண்டபர நிசசயந்தா
 னுத்தமனாஞ் சிவனருளா லியாமடைந்த
 நிரந்தரமா மதுபூதி யையமில்லை
 நிமலபர சிவனானே யுண்மைசொன்னோம்
 பொருந்தியவிவ் வர்த்தத்தை யொருக்காலேனும்
 புந்தியுறக் கேட்டுணர்வோர் பரமேயாவர்.

25

கற்பிதமாஞ் சீவபர வுபாதிபெல்லாந
 களங்கமுற விசாரத்தா னேதிபண்ணி
 யற்பமிலா வகண்டபரப் பிரமநதன்னை
 யனகவகம் பிரமாஸ்மி பென்பதாக
 நிற்பயமா யறிவதுவே பிரமாகார
 நிலைமைபெற வுரித்தான ஞானமாகு
 மிப்பிரம ஞானத்தை யிசைநததீர
 நீனமுறு பவபாச மெய்தாரென்றும்.

26

மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளேயிலலை
 மாய்வற்ற பரசிவனா நானேசேட
 மாயுளனென் றெண்ணுவதே யாவாகித்த
 லசைவறவே தன்னிடையே தானாய்நின்ற
 தூயவனும் பரசிவனே நானென்றெண்ண
 றுகளற்ற வாசனமா மனத்தின்சங்க
 மேயமதாந தீவினைநல் வினைகளொன்று
 மெனக்கிலையென் றெண்ணுவதே பாததியங்காண

27

வெகுகால மாகியுள வவித்தையென்னும
 விரிவான சலாஞ்சலியை விடுதறானே
 தகுமானம ஸங்கததுக கருக்கியங்காண
 தடையற்ற பரமசிவா நநதமென்னு
 நிகழ்வான வாரிதியின் லேசாடீஸச
 நிகிலருமே பருகுவரென றெண்ணாறானே
 வகையான வாசமன மாகுமைநதா
 வரமருவு மபிடேக விதியுங்கேளாய.

28

பூரணமாஞ் சுகவாரி யானவென்றாற
 புவனமெலா நனைப்புற்ற தென்றுநானே
 காரியமா முதகததா னனைக்கவொண்ணக்
 களங்கமிலாப் பிரமமெனாந தியானநதானே
 சாரமதா மபிடேக மற்றென்றாலுஞ்
 சற்றேனும் புணையவொணப் பூன்றானென்
 றோருவதே பரமான்ம லிங்கத்துக்கிங்
 குரித்தான வத்திரமென் றுணர்நிமைந்தா.

29

திரிகுணமா முலகமெனுஞ் சூததிரத்தைத்
 திரட்டிரளாய்த் தரிக்குமதிட் டானமான
 பரசிவனே நானென்னுந் தியானந்தானே
 பரமான்ம லிங்கத்துக் குபவீதங்கா
 ணருவமதா யகிலவிசே டமுமேயற்ற
 வான்மாவே யகமென்னல் பணிகளாகும்
 விரிபலவாம் வாதனைசோ சகந்தரிக்கும்
 விபுநானென் றெண்ணுவதே கந்தமாகும்.

30

முக்குணமாம் விருத்திகளை விடுதருனே
 முலவிலிங் கத்துக்கட் சதைகளாகு
 மிககுருநா னீசனெனும பேதமுன்றை
 யிகழ்ந்திடலே வில்லுவபத் திரங்களாகுந்
 தூர்க்குணமாம் வாசனையைத் தவிரதருனே
 தூபமதாஞ் சுயஞ்சோதி யாயிலங்கு
 நிராகுணமாம் பரசிவனே நானென்றெண்ணு
 நிரந்தரமாம் பாவனையே தீபமாகும்.

31

பலகோடி பிரமாண்ட நானேயென்னல்
 பரமசிவ லிங்கத்தி னைவேத்தியங்கா
 ணலையாத பிரமசுக மனுபவிக்கு
 மகண்டமதாம் விருத்தியதே வியஞ்சனங்காண்
 சலியாத ஞானமெனு முதகத்தாலே
 சஞ்சலமு லாளுஞான மென்னப்பட்ட
 தொலையாத வுச்சிட்ட சேடநதன்னைத்
 துடைத்திடலே யத்தங்க டெலக்கலாகும்

32

வெகுவிதமா யிராகமுறும் விடயந்தன்னை
 விடுத்திடலே தாமபூல மளிப்பதாகும்
 நிகழ்வுபெற வஞ்ஞான விருளைப்போக்கு
 நிருமலமாம் பிரமான்ம ஞானந்தானே
 திகழ்வுறுநீ ராஞ்சனமாம் விவிதமாகத்
 தெரிவதெலாம் பிரமமெனுந் திட்டிதானே
 சுககனமாம் பரமசிவ லிங்கத்துக்குச்
 சுததமுறு மலாமாலை யாகுநனுயோய்.

33

பூரணவா நந்தான்மா வகமென்றெண்ணல்
புகழ்ப்புட்பாஞ் சனியாகு மநந்தகோடி
காரியமாம் பிரமாண்ட மென்னிடத்தே
கற்பிதமாய்ச் சுழலுமெனுந் தியானந்தானே
நேரதுவாய் வலமவரலா மென்றுமென்னை
நிலைருமே வந்திப்பார்நானெப்போது
மாரையுமே வந்திக்கே னென்னுந்தியான
மான்மமகா லிங்கத்தின் வணங்கலாமே.

84

அகண்டமதா மென்னிடையி னுமரூப
மணுவுமிலையென்றுசெயுந் சிந்தைதானே
புகன்றபர பூசனையி லுரியதாகப்
புகல்கின்ற வரநாம கீர்த்தனங்காண்
சுகந்தனிலே கர்த்தவ்ய மானதொன்றுஞ்
சற்றுமெனக் கில்லையெனச் செய்யுந்தியானந்
தருநதமனோ பாவனையாற் செய்யும்பூசை
தனின்மற்று முள்ளவுப சாரமாமே.

35

சகலமனோ மயக்கங்கள் விட்சேபங்கள்
சற்றுமிலா வசைவற்ற சமாதிதானே
விகலமிலாப் பரமசிவ லிங்கத்துக்கு
விசற்சனமா மிவவண்ணம் வேதாரதத்திற
புகலமல பூசனையை பொருக்காலேனும்
புரிந்திடுவோன் வாதனைக ளெவையுந்தள்ளி
யகிலமதா மஞ்ஞான மரந்தையாவு
மகற்றிமகா மோட்சசுக மடைவனன்றே

36

திசுமுமுமா நாயகனாய்த் திடபோதத்தைத்
தெரிவிக்கும் பரசிவனை யாராதித்தப
பகவனருட் கருணையினற் பாவமியாவு
பற்றறவே தீர்நதுமனசு சுததிபெற்றோ
ரகிலசக தான்மாவா யரூபமாகி
யகண்டசிதா காயமதாய் நிறைந்துநின்ற
சுககனமாம் பரசிவமே நாமென்றெண்ணிச்
சோகமெலாந தீர்நதுபர சிவமேயாவர்.

37

நினைவின்றி நிற்பதுவே யகண்டமாகும்
 நினைவின்றி நிற்பதுவே நிட்டையாகும்
 நினைவின்றி நிற்பதுவே ஞானமாகும்
 நினைவின்றி நிற்பதுவே மோட்சமாகும்
 நினைவின்றி நிற்பதுவே சகசமாகும்
 நினைவின்றி நிற்பதுவே பிரமமாகும்
 நினைவின்றி நிற்பதுவே சிவமுமாகும்
 நினைவனுவு மில்லையெலாம் பிரமநானே.

38

சத்தமுறும் வேதாந்த விசாரத்தாலுஞ்
 சுகநல்கும் பரமசிவ பத்தியாலுஞ்
 வித்தமுத லேடணையை விடுதலாலும்
 விமலமதாம் பரமசிவத தியானத்தாலும்
 முத்திதரும் பரப்பிரம ஞானமுண்டாய்
 மொழிந்தமன முபசாந்தி மேவுமன்றி
 சத்தமிகுங் குதர்க்கமுத லெவைகளாலுஞ்
 சாந்திதனை மேவாது மனதெப்போதும்.

39

திரிசியமே தொன்றுமில்லாத் திருக்கேயாகித்
 தியங்குமனோ விகற்பமிலா நிலைநின்றோர்க்கு
 மருவியிடு நனவுகளுச் சமுத்தியில்லை
 மரணமில்லை யுய்வதில்லை மற்றொன்றில்லை
 பிரிவறவே மனதுவெறி திருக்குநிட்டைப்
 பெருமையினை யென்சொல்வோ மென்றிவ்வண்ணம
 பரிவுடனே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
 பரமார்த்த வுறுதியினைப் பகாநதானன்றே.

40

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தை
 நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாமல்
 வெகுகால பரியந்தஞ் செபித்துக்கொண்டே
 விமலபர ஞானத்தைப் பழகல்வேண்டும
 மகிழ்முகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 மகத்தான பாவமெலா நாசஞ்செய்யுந்
 துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றுவிதத்தால் வருநதுயரை நாசஞ்செய்யும்.

41

புகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 பொய்யான பேதமெலா நாசஞ்செய்யுந்
 திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றிடசிரதா ரோகமெலா நாசஞ்செய்யுந்
 மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 மனதிலுள வியாதியெலா நாசஞ்செய்யுந்
 பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 பலவாதி வியாதிகளை நாசஞ்செய்யுந்

42

திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னினைவுற்ற சோகமெலா நாசஞ்செய்யு
 மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 னகத்திலுள காமமெலா நாசஞ்செய்யுந்
 திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றிரளுற்ற கோபமெலா நாசஞ்செய்யுந்
 மிகவுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 மேவியசங் கற்பமெலா நாசஞ்செய்யுந்.

43

பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 பலவிதமாஞ் சிந்தைகளை நாசஞ்செய்யு
 மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னகமென்னுந் துயரையெலா நாசஞ்செய்யு
 மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னிதுவென்னுந் துயரையெலா நாசஞ்செய்யுந்
 திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றிரிசியமாம் யாவையுமே நாசஞ்செய்யுந்.

44

அமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னஞ்ஞான மனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
 மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னவிவேக மனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
 மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னபிமான மனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
 மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 னரந்தைமிகும் பவத்தையெலா நாசஞ்செய்யுந்.

45

திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 நேகத்தின் றோடமெலா நாசஞ்செய்யு
 மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னிர்திரிய தோடமெலா நாசஞ்செய்யும்
 மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 மனமுதலின் றோடமெலா நாசஞ்செய்யும்
 பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 பலகோடி தோடமுமே நாசஞ்செய்யும்.

46

ஏற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னெந்திரதந் திரமெல்லா நாசஞ்செய்யுந்
 தேற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றிட்டமதிட் டங்களெலா நாசஞ்செய்யு
 மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 னசத்தான மயக்கமெலா நாசஞ்செய்யுந்
 தோற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 ரோன்றியவெத் துவிதமுமே நாசஞ்செய்யும்

47

போற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 பூதங்க ளனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுந்
 தோற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றோடாபுவன மியாவையுமே நாசஞ்செய்யு
 மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னனான்மவுணா வனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுஞ்
 சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 சகசீவ பரமெவையு நாசஞ்செய்யும்

48

சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 சந்ததமாம் தியானத்தைச் சாரப்பண்ணுஞ்
 சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 சவிகற்ப சமாதியினைச் சாரப்பண்ணுஞ்
 சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 சகலவிகற் பழுமற்ற சமாதிகல்குஞ்
 சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 சலனமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும்.

49

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னிகழ்சத்வா பத்தியெனும் பூமிநல்கு
 மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னிசைத்தவசஞ் சத்தியெனும் பூமிநல்கும்
 பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 பதார்த்தாபா வணையென்னும் பூமிநல்குந்
 துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றுரியகையென் றோதியந் பூமிநல்கும.

50

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னமலான்ம ஞானத்தை விளக்குவிகு
 மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னமலான்ம லோகத்தின் செயத்தைநல்கு
 மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னதிசயமா மான்மசுகந் தனையேநல்கு
 மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னகண்டமதா மோட்சசுக மனிக்ருமன்றே.

51

அரியவகம்|பிரமாஸ்மி மந்திரத்துக்
 கதிசயமா மந்திரமே யொன்றுமில்லை
 பரவுமெழு கோடிமகா மந்திரந்தான
 பலகோடி சன்மங்க டருவதன்றி
 மருவியிடுஞ் சன்மங்கண் மாற்றுகென்றும்
 மற்றதன லனைத்துக்கு மேலாகின்ற
 துரிசிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தைத
 தொடர்ந்தகில மந்திரமுந் தொலைக்கவேண்டும்.

52

பலவிதமா மந்திரமுந் தூரத்தள்ளிப்
 பயிலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தை
 நிலையுறவே யாதரவா யிடைவிடாம
 னித்தமுமே முழுட்சுவெலாம் பழகல்வேண்டுஞ்
 சலனமிலாப் பழக்கத்தான் ஞானமோட்சஞ்
 சகலமுமே சடிதியினிற் சித்தியாகுந்
 தலைமையுறும் பரமசிவன் சரணந்தொட்டுத
 தத்துவமாய் நவில்கின்றேன் சமுகையில்லை.

53

கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா மென்றும்பொய்யே
 களங்கமிலாப் பரமசிவ மொன்றேமெய்யார்
 துற்பலமா மனவாக்குப் பொறிகளொன்றாற்
 றொடரவொண்ப் பேரறிவா நந்தமான
 தற்பரமே யகமென்னும புநதிதானே
 தகுமோட்ச காரணமீ துறுதியென்றே
 நிர்ப்பயமாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
 நீராடன மந்திரமு னிகழ்த்தினுலை

54

அதுவிதுநீ நானமுதலாயக காண்பதெல்லா
 மணுஷமிலை யணுஷமிலை யணுஷமில்லை
 மெதுவெதுதான் றிரிசியமா யெங்கேயெங்கே
 யெவவிதமாய்த் தோற்றினுமத தோற்றமெல்லாந்
 திதமருவுந் திருக்கான பிரமமேயாந்
 திலமளவு மையமிலைச சதகியநதா
 னிதமனைய பரபிரம நானேயென்று
 நிகழ்பிரம நிசசயமே தருபபணங்காண்.

55

அகம்பிரம நிசசயமே தானமற்று
 மகம்பிரம நிசசயமே மந்திரங்கா
 ணகம்பிரம நிசசயமே தருபபணம்மற்
 றகம்பிரம நிசசயமே யோமமைநதா
 வகம்பிரம நிசசயமே மற்றுமுள்ள
 வறங்கௌலா மாதலினுன முழுட்சவானு
 ரகம்பிரம நிசசயமே யிடைவிடாம
 லநவரத மாதரவாய்ப் பழகல்வேண்டும்.

56

உலகமெல்லா மெதனிடையி லுதிததொடுங்கு
 மொளிர்பானு விந்துவன லுடுக்கண்மின்னற்
 பலவொளியு மெதனுலே விளக்கலாகும்
 பகருமவை யெதனைநிதம விளக்கமாட்டா
 விலகுதரா சுரரெவரு மெதன்பயததா
 லெக்காலுந் தஞ்செயலே யியற்றுகிற்ப்
 ரலையும்றி பொருளையெலா மகற்றியந்த
 வறிவுருவாஞ் சிவத்தையுபா சிக்கவேண்டும்.

57

அகண்டவறி வானபர சிவமேநானென்
நறவரத மிடையறவே செய்யுந்தியானம
புகன்றவுபா சனையாகு மதனூண்மைப
பொருந்தியநற் புந்தியினற் பரசிவத்தை
நிகழ்ந்திடவே யறிந்திடலா மறறென்றூறு
நிருமலமா யறியவொணு தாதலாலே
பகர்ந்தகுரு வசனத்தாற் பரசிவத்தைப
பத்தியுட னென்றுமுபா சிககவேண்டும.

58

சகலசக வதிட்டான மாகாநின்ற
சுத்தியனா னுநந்த சிவமேயென்று
மகமெனவே யனியமற் வறியாதோர்க்கிங்
கநநதவித துனபத்துக கேதுவான
விகலபவமாம வாரிதியி னின்றெழுந்தவ
வேகபர சிவமென்னுந தீரஞ்சாரநது
சுகமுறுவ திலையதனாற் பரசிவத்தைச
சொன்னவண மெவ்விதமு மறியவேண்டும.

59

தேகமுத லபிமான மனுஷமின்றித
திடமாகப பரப்பிரம நானேயென்னு
மேகமதாந் துணிவுற்றுப பரமாநந்த
மெபபோது மிசைந்திடுவோன சீவனமுததன்
சோகமுறு மகங்கார மிறையுமின்றிச
சுத்தபர சின்மாதர சொருபமாக
மோகமற நின்றுமகா நந்தமபெற்று
மோனமடைந் திடுவோனே சீவனமுததன்.

60

தூயமனந் தனிலென்றுஞ் சின்மாதரத்தைத
தொடாபவனுய்ச் சின்மாதர சொருபனாகி
மாயைமுதற கற்பிதமாம பொருளையெல்லா
மதியாத மனதுடையோன் சீவன்முத்தன்
காயமுத லெவ்விடத்து நிறைந்துநின்றுங்
கற்பிதமா மொன்றோடும பற்றேயின்றி
நேயமதா நித்தசக திருத்தனாகி
நிச்சலமாய் நின்றவனே சீவன்முத்தன்.

61

அன்னியமாஞ் சிந்தையெலா மறவுந்தள்ளி
 யகண்டேக ரூபமதாய்ச் சாந்தனாகிப்
 பின்னமுறும் பொய்யான பொருளேயின்றிப்
 பேதமற நிற்பவனே சீவன்முத்த
 னுன்னவொணு மாயைமனம் புந்திசித்த
 மோங்குமகந காரமுயிர் பொறிகடேக
 மென்னுமிவை யெனக்கில்லை பிரமமேநா
 னென்றுதிட நிச்சயவான் சீவன்முத்தன்.

62

சுததமுத லைமபுலனு மெனக்கிங்கில்லை
 சத்துருவாங் காமமிலை கோபமில்லை
 புத்தியுறுந் தோடமிலை குடாழுமில்லை
 பொய்யான மற்றவொரு பொருளுமில்லை
 சுததமுத லெவையுமிலாத தன்மையாலே
 சிறுமைதரும் பந்தமிலை முத்தியில்லை
 யிததனையு மிலலாத பிரமமேநா
 னென்றுதிட நிச்சயவான் சீவன்முத்தன்.

63

தன்னிடையே தானாக விலங்காரின்ற
 தற்பதமாம பரப்பிரமந் தானேயென்று
 பின்னமிலா வறிவுற்றுப் பிரமாகாரம்
 பெற்றவனே பிணிப்பறற சீவன்முத்த
 னன்னியமே யில்லாத வான்மாவின்கண்
 ணமாந்தாங்கே ரமிப்போன யகண்டமான
 தன்னிடையே தானாகத் தனித்துரின்று
 தன்னின்பம் புசிப்பவனே சீவன்முத்தன்.

64

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
 ருதிதிடமா நிச்சயமே யடைந்தவற்றாற்
 றகும்பிரம சொரூபத்தி னிட்டைகூழித்
 தங்குமனே விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தோனாகிச்
 சகம்பரநா னீதெனவே தோற்றுந்தோற்றஞ்
 சகலமுமே மறந்துமகா நந்தம்பெற்று
 மிகுமபிரம ஞானத்தி னுரம்பெற்றேனே
 மிகமேலாய் விளம்பியிடுஞ் சீவன்முத்தன்.

65

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ்வண்ணம்
 பெறுகின்ற தியானமுநிச் சயமுமின்றி
 நிருமலமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபமாக
 நிற்பவனே நிலைபெற்ற விதேகமுத்த
 னரியபர மகமென்று மல்லவென்று
 மகிலமுமே யுளதென்று மில்லையென்று
 மொருவிதமாம் விகற்பமுமே யின்றியென்று
 மோர்வடிவா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன்.

66

பூதமுதற் பலவிதமாங் காலபேதம்
 பொய்யான வெருவிதமாந் தேசபேத
 மோதியிடும் பலவான வத்துபேத
 மொன்றுமிலா திருப்பவனே விதேகமுத்த
 னீததுநீ யிவனவனா னிவளையாதி
 யெவ்விதமாம் பேதமுமோ ரணுவமின்றிப்
 போதகனப் பரப்பிம வடிவேயாகப்
 பொருந்தியிருந் திடுவோனே விதேகமுத்தன்.

67

சின்மயமாஞ் சிவத்தினிடை சித்தம்வைத்துச்
 சிவமதுவே நாமென்றிங் கறியாதோர்க்குச்
 சன்மயமாம் பரப்பிரமந் தானையாகிச்
 சலியாம லிருப்பதுவாம் விதேகமுத்தத
 தன்மையொரு காலத்துஞ் சித்தியாது
 தத்துவமாய் நவில்கின்றே னிதாகவென்றே
 நின்மலமாய் ரிபுமுனிவன் விதேகமுத்த
 நிலைபெற்ற விலக்கணமே நிகழ்த்தினானால்.

68

நிதாகநின தான்மாவுக் கயலில்லாத
 நேர்மையினு னீயென்று நின்றான்மாவை
 யுதாரமுறப் பாவித்து மறுபவித்து
 முன்னிடையே யுன்னான்மா நநநநன்னைச
 சதாமருவிப் புசித்துமிகச சாநதனாகிச்
 சந்தோட வாரிதியின் மிகவுழுழ்கி
 யெதாகினுமோர் துயருமிலா தெக்காலத்து
 மின்பகன வடிவாக விருப்பாய்மைந்தா.

69

அகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
 யடைவாகச சிரவணமுன் செய்யவேண்டு
 மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
 யறுதினமுந் திடமனனஞ் செய்யவேண்டு
 மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
 யநவரதந் திடத்தியானஞ் செய்யவேண்டு
 மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
 யகம்பிரம மென்றனிசம் பழகவேண்டும்

70

அகண்டசுக வான்மாவே யாவருக்கு
 மநவரதம் பிரியமதா பிருப்பதாலவ
 வகண்டசுக வான்மாவை ஞானூப்யாச
 வர்ச்சனையா லர்ச்சிக்க வேண்டுமென்று
 மகண்டசுக வான்மாவை யெவவிதத்து
 மகமெனவே யபரோட்ச மாயநிந்தவ்
 வகண்டசுக வான்மாவா யிருப்பதான
 வமலசுக மோட்சத்தை யடையவேண்டும்.

71

தங்காத பூரணசற் கனமாமான்மா
 தளாவற்ற வானந்த கனமாமான்மா
 மங்காத பிரஞ்ஞான கனமாமான்மா
 மாறுபடா வகண்டேக ரசமாமான்மா
 விங்கான்மா வங்கான்மா வெங்குமான்மா
 வேகபரி பூரணமா யிருக்குமான்மா
 துங்கான்மா வலதயலோ ரணுவுமில்லைத்
 துவிதமெனக காண்பதெலாம பூரணன்மா.

72

துகளணுவுந் தொடராத நிதாககேளாய்
 துவிதமெனுஞ் சொலவுமொருக் காலுமில்லை
 சகலமுமே சந்ததமும் பிரமரூபஞ்
 சத்தியமே சத்தியமே சங்கையிலலை
 யகிலபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன்னுணை
 யறைகின்றே னையமில்லை யையமில்லை
 சுககனமாம் பரமசிவ னருளிச்செய்த
 சுருதிமுடிப் பொருளினது சுருக்கமீதே

73

அகண்டபரப் பிரமமலா தனுஷுமில்லை
 யனுஷுமில்லை யனுஷுமில்லை யனுஷுமில்லை
 யகண்டபரப் பிரமமதே யனைத்துமாகு
 மதுவேநீ யதுவேநா னதுவேயாரு
 மகண்டபரப் பிரமமதாஞ் சிவன்றன்னுனை
 யறைந்ததிலோ ரையமில்லை யையமில்லை
 யகண்டபரப் பிரமமது நானேயென்றிங்
 கநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா.

74

என்னிடையே கறபிதமாயத் தோன்றாநின்ற
 வீசசக சீவரெலா மென்னையன்றிப்
 பின்னமதா யொருக்காலு மிலவேயில்லைப்
 பிறங்கியவச் சீவேச சகததனைததும்
 மன்னுபரப் பிரமமதா நானேயென்று
 மயக்கமற வறிந்ததனான் முததனாவாய்
 சொன்னதிலோ ரையமில்லை சததியநதான்
 சதந்தரமாஞ் சிவனானை யுண்மைசொன்னேன்.

75

அப்பினிடைக் காண்கின்ற வலையேயாதி
 யகிலமும்வ் வப்பாகு நீதியேபோற்
 சிற்பரமா நினனிடையிற் காணாநின்ற
 செகசீவ பரங்களெலாஞ் சித்ததானீயே
 செப்பியவிவ் லுகத்தான் மறைமானததாற்
 சிவாஞ்ஞையினு லெல்லாமு நானேயென்று
 மற்பமிலா நானாருளே பிரமமென்று
 மறிந்ததனற் பவபாச முததனாவாய்.

76

சித்தினிடைக் காண்கின்ற செகசீவாதி
 சித்துருவாம பிரமததுக கயலேயாகா
 தத்திறமாம் பிரமத்துக கயனானகே
 னவ்விதமா மெனக்கயலும் பிரமமாகா
 தெத்திறமாந் தோற்றமுமே பிரமமென்று
 மிருமையுறு வபபிரம நானேயென்று
 மத்துவிதா கண்டபர போதநதன்னை
 யடைந்ததனற் பவபாச முதத்தனாவாய்.

77

சத்தியசிற் சுகபூன்ற பரசிவத்தைச்
 சலியாது நிரந்தரமா யாராதிப்போ
 னித்தியநிட் களமான வச்சிவத்தை
 நிச்சலமா யறிந்துமனக் கிரந்திதீர்ந்து
 சுத்தபர சிவத்தினிடைக் கலந்துமோட்ச
 சுகமுற்றிங் கச்சிவமே யாவனன்றிப்
 பத்தியிலா வெறுமுட ரொருகாலத்தும
 பரமான மோட்சசுகம் பற்றாரன்றே.

78

ஆதலினான் முழுட்சுவெலாம் பரசிவத்தை
 யநவரத மடைவாக வாராதித்தவ்
 வேதமிலாப் பரமசிவன் கருணையாலே
 யெல்லாமும் பரப்பிரம மதுவேநாமென்
 றோதியவிஞ் ஞானத்தான் முத்திதன்னை
 யுறவேண்டு மென்றுரிபு நிதாகனுக்கங்
 காதியிலாப் பவபாச மனைத்துந்தீர
 வகண்டபர போதத்தை யருளிச்செய்தான்.

79

பிரமமதே பேசியிடுந் தற்பதார்த்தம்
 பிரமமதே பேசியிடுந் துவம்பதார்த்தம்
 பிரமமதே பேசியிடு மசிபதார்த்தம்
 பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம்
 பிரமமதே யகமென்னும் பதத்தினர்த்தம்
 பிரமமதே பிரமமெனும் பதத்தினர்த்தம்
 பிரமமதே யஸ்மியெனும் பதத்தினர்த்தம்
 பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம்.

80

பிரமமதே யழிவற்ற சற்பதார்த்தம்
 பிரமமதே மகிழ்வற்ற சிற்பதார்த்தம்
 பிரமமதே பிரியமெனுஞ் சுகபதார்த்தம்
 பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம்
 பிரமமதே சுகமென்னும் பதத்தினர்த்தம்
 பிரமமதே சீவனெனும் பதத்தினர்த்தம்
 பிரமமதே யீசனெனும் பதத்தினர்த்தம்
 பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம்.

81.

எங்கெங்கே யெவ்விதமாய்க் கண்டபோது
 மிதரமெனக் கண்டிடும்க் காட்சியெல்லா
 மங்கங்கே யுள்ளவதிட் டானமான
 வறிவுருவாம் பிரமமலா தனியமாகா
 தெங்கெங்கே யலைமுதலாய்க் கண்டபோது
 மிவையெல்லா மாழியலா தனியமாமோ
 வங்கங்கே காண்கின்ற காட்சியெல்லா
 மபபடியே பிரமமலா தயலையாகா.

82

அப்புருவாம் வாரிதியிற் றேன்றியாங்கே
 யடங்கியிடு மனைகவித வ்லையுமநத
 வபுருவே யாவதலான, மத்தியத்தி
 லன்னியமா யாரேனுங் கண்டதுண்டோ
 சிற்பிரம வாரிதியிற் றேன்றியாங்கே
 சிதைகின்ற செகமுதலா மலையுமநதச
 சிற்பிரம மாவதலான மத்தியத்திற்
 சிறிதுமய லாகாது சத்தியநதான.

83

மண்ணினிடைக காண்கின்ற விகாரமெல்லா
 மருவியவம் மண்ணையா நீதிபோலுந்
 * தண்ணினிடைக காண்கின்ற விகாரமெல்லாந்
 தங்கியவத தண்ணையா நீதிபோலும
 விண்ணினிடைக காண்கின்ற விகாரமெல்லாம
 விரவியவவ விண்ணையா நீதிபோலுந்
 திண்ணியசிற் பிரமத்திற் காண்கின்ற
 செகசீவ பரங்கொள லாம பிரமமேயாம.

84

வெருளுடனே தருவினிடைக கண்டகள்ளி
 வெறிதான தருவேயா நீதிபோலும
 மருளுடனே சுத்திகையிற் கண்டவெள்ளி
 மறநதச சுத்திகையா நீதிபோலு
 மிருளுடனே யிரசசுவினிற் கண்டசாபப
 மெப்போது மிரசசுவதா நீதிபோலும
 பிரமமதிற் காண்கின்ற சகசீவாதி
 பேதமெலா மெப்போதும பிரமமேயாம.

85

* தண்ணென்பது - நீர்.

அன்னியமர மாரோப மனைத்துமெங்கு
 மந்தநத வதிடடான மாவதேபோற்
 றுன்னுமதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கட்
 தோன்றியவா ரோபமதாஞ் சகசீவாதி
 மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந்தானும்
 மறைமுடியின் சித்தநத மனைததுமீதே
 யன்னசிவ னருளியசித தநதமீதே
 யறிஞருடை யதுபவசித தநதமீதே

86

நித்தியமாயச சித்திதத பிரமமலலா
 னிலையாக வென்றுமொரு பொருளுமில்லை
 யெத்திறமா யெவையெவைதா நெங்கேயெங்கே
 யிலங்கினுமத திறமான வவையனைத்து
 மத்துவித பூரணமா யழியாச்சததா
 யான்மாலா யமாநதபரப் பிரமமேயாஞ்
 சத்தியசிற சுகவடிவாஞ் சிவனறன்லுணை
 சாற்றியது சத்தியமே சங்கையிலலை

87

எள்ளளவு மயலன்றி யெல்லாமென்று
 மேகபரப் பிரமமதா யிருந்தபோதுங்
 கள்ளமுறு மனதுடையோ பரசிவத்தின்
 கருணையிலாக குற்றத்தால வேறுவேறு
 யுள்ளமதி லுணர்ந்துமகா பவதுககத்தை
 யுறுவதனை முழுடசுவெலா மெவவித்ததுந
 தள்ளவொணப் பரமசிவன் கருணைபெற்றே
 தமதுபவ துக்கத்தைத் தவிரக்கவேண்டும்.

88

பரமசிவன் கருணையினு லகண்டஞானம்
 பற்றியதாற பவதுககம் விடுபதற்குங்
 கரியமறை யாதியினு லந்தவந்த
 வதிகாரிக் கனுகுணமா யறையப்பட்ட
 கிரியைமுத லநேகவித வேதுவுண்டு
 கிளத்தியவவ வேதுகுகுள் சிரவணதி
 யுரமதுவா மதனுக்குள் பிரமத்தியான
 முத்தமமா மதனால வ்ருள்சித்திகுகும்

89

ஆதலின லறிவுற்றுக் காண்பதெல்லா
மகண்டவறி வானபரப் பிரமமென்று
மோதியவப் பரப்பிரம நானேயென்று
மொழிவறவே செய்கின்ற பிரமத்யான
சாதனையாற் பரமசிவ னுனேசசார்ந்தது
சலனமிலா வகண்டான்ம ஞானமபெற்றுப்
போதகன பரப்பிரமந் தானேயாகிப்
பொல்லாத பவத்துயரைப் போககவேண்டும

90

சதாநந்த மயமான பிரமமெல்லாளு
சதாநந்த மயமான பிரமமயாருளு
சிதாநந்த மயமான பிரமமேநான
சிதாநந்த மயமான பிரமமேநீ
நிதாகவதா லென்றுமெலாம பிரமமெனறும
நிரந்தரமாம பிரமமது நானேயென்று
மெதாகினுமோ ரணுவேனு மையமின்றி
யெப்போது மிடையறவே நிசசயிப்பாய.

91

எத்திறமா மதிட்டானத தெவைதானேருனறு
மில்ங்கியவவ வாரோப மஃதேயாகுநு
சுத்திகையிற் கறபிதமாயத தோற்றுமவெள்ளி
சுத்திகையே யாகுவதைக் கண்டோமன்றோ
வித்திறமே சித்தினிடைத தோன்றாநின்ற
வீசசக சீவரெலாளு சித்தேயாகுநு
சித்தையலா லணுவுமிலை யெலலாஞ்சித்தே
சின்மயமாரு சிவஞனை யுண்மைசொன்னேன்.

92

ஆதலின ன்சித்தது நானுஞ்சித்தே
யநந்தசக சீவீச ரனைததுஞ்சித்தே
யோதியவா றதிதிடமா யிடைவிடாம
லொழிவறவே யுள்ளத்தி னிசசயிப்பாய
பேதமறப் பெறுகின்ற நிசசயததாற்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம ஞானமபெற்று
மாதவவிப் பவத்துயரை விரைவின்மாற்றி
மகத்தான மோட்சசக மருவிற்பாய்.

93

சன்னசரா மரணமுறுஞ் சீவரெல்லாஞ்
 சன்மமுத லெவையுமிலாச் சிவததையோரந்து
 மனனமுடன் றியானிததே மாயாமோக
 மாற்றிமனக கிரந்தியறுத் தபயராஜ
 யனியமிலா வகண்டபர ஞானங்கொண்டே
 யததுவித பரப்பிரம மாவரென்றே
 யணையரிபு மாமுனிவ நிதாகனுக்கங்
 கரிதான பரம்பொருளை யருள்செய்தானால்

94

சகலமுமாளு சித்தாந்த ரகசியத்தைச
 சங்கரக மாகவிதிற சாற்றக்கேளாய
 பகரலுறுந் துவிதமொடத துவிதமில்லை
 பரமபுப சாந்தமதாம் பிரமமொன்றே
 யிகழ்வறவே யெப்போது முளதாமெங்கு
 மேகமதாம் பிரமமதே நீயுநானு
 மகிலமுமப பரப்பிரம சொரூபமேயா
 மாதவின லவவண்ண மதுசந்திப்பாய.

95

அகமென்றுஞ் சனமாதர சொரூபமானே
 னகமென்றுஞ் சினமாதர சொரூபமானே
 னகமென்று நன்மாதர சொரூபமானே
 னகமென்று நடுவான சொரூபமானே
 னகமென்று மதுவித சொரூபமானே
 னகமாராகு மான்மாவாஞ் சொரூபமானே
 னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபனென்றே
 யநவரத மதிதிடமா யதுசந்திப்பாய

96

அகமனிசஞ் சடபாவ ஷிகாரமின்றி
 யகண்டவடி வானபர சொரூபமானே
 னகமனிசம பந்தமிலா நித்தமுத்த
 மாகியுள வகண்டபர சொரூபமானே
 னகமனிச மசஞ்சலமா யமாநதுநின்ற
 வநந்த பூரணமாஞ் சொரூபமானே
 னநாமல பரப்பிரம சொரூபனென்றே
 யநவரத மதிதிடமா யதுசந்திப்பாய்

97

நீயுமக நாணுமக மற்றுமுள்ள
 நிகிலமக மதிலணுவு மையமில்லை
 தூயவகம் பரப்பிரம மாணோனென்றே
 தொடர்பாகத துவிதமற வதுசந்திப்பாய்
 மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலுமில்லை
 மற்றுமொரு பேதமுமே யிலவேயில்லை
 நேயமதாம் பரப்பிரம நானேயென்று
 நிரந்தரமாய் நிததமுநீ யதுசந்திப்பாய்.

98

அகம்பிரம மகம்பிரம மகமேயெல்லா
 மகம்பிரம மகமெல்லா-மென்றிவ்வண்ண
 மகம்பிரம விருத்திதிட மாகுமட்டு
 மநவரத மிடையறவே யதுசந்திப்பாய்
 யகம்பிரம விருத்திதிட மானபின்ன
 ரகம்பிரம பாவனையுந தூரத்தள்ளி
 யகம்பிரமப பொருளாகி யகண்டாநநத
 வதுபவமுற றசைவறவே யமாநதுநிற்பாய்

99

நித்தியமாய் நிடகளமாய் நிருவிகற்ப
 நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமலமாகிச
 சத்தியமாய்ச் சுககனமாய்ச் சலனமின்றிச
 சனாதனமாய்ச் சாலவுப சாநதமான
 சிததுருவாம பரப்பிரம நானேயென்று
 சிரத்தையுட னப்பாசஞ் செயவோரினகே
 யத்துவித வதுபூதி யடைநதவறறு
 லகண்டபர மாசுவதி லையமில்லை

100

ஆதலின லகிலமுமே பிரமமென்று
 மகமநதப பரப்பிரமந தானேயென்றும்
 பேதமுறந தோற்றமெலாம் போகும்ட்டும்
 பிரியமுடன் பிரிவறவே நிததமாகச
 சாதகமாம் பாவனையே செய்தவற்றூற்
 சஞ்சலவிட் சேபமெலாந தொலைந்தபின்ன
 ரேதையுமே நினையாமற் சுகமேயாக
 வெப்போதுஞ் சுமமாவே யிருக்கவேண்டும்.

101

புத்திரானே பூதியுட னுருத்திராகக
 பூடணமே பூண்டுசிவ பத்திகூர்ந்திங்
 கத்துவித பரமசிவத் தியானநதன்னை
 யாதரவா யநவரத மனுட்டிப்போரே
 யிததுணிசெய சம்சார பாசந்தீர்தவ்
 வேகபர சிவவடிவா யிருப்பரென்றே
 யுததமனும் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
 கொருமைதரும் பாவனையே யுரைசெய்தானால். 102

பரமமதா மோட்சத்தை யுடனேநல்கும்
 பரம்பொருளை மற்றுமுனக் குரைப்பக்கேளாய்
 சருவமுமே சந்ததமும் பிரமாகாரஞ்
 சகலமுமே சாந்தமதாம் பிரமாகார
 மரியவனே யகிலமெனக் காண்பதெலலா
 மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமாகாரம
 பிரிவுறவே யொருபொருளு மென் றுமில்லை
 பின்னமெனக் காண்பதெலாம் பிரமாகாரம. 103

பிரமமலா தன்னியமாய்க் காண்பதெலலாம்
 பிரிதிருந துயாநல்கு மாதலாலே
 திரிசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கேயாகத
 திகழ்கின்ற பிரமமென பரவிலாபிததுச்
 சருவமுமே பிரமமெனு நினைவுநதள்ளிச
 சலியாமல் வெறிதாக விருககுநிட்டை
 நிரதிசய சுகநல்கும் பயததைத்தீர்க்கும்
 நிச்சயமே யதனாலந் திட்டைசாவாய். 104

சகலமுமே தள்ளிவெறி தாகநிறறல்
 சகலத்தின் றியாகமெனச சாற்றலாகுளு
 சகலமெனச சாற்றியது மனதேயாகுஞ்
 சலமனதைத் தள்ளுவதே சகலத்தியாக
 மிகழ்மனதின் றியாகமதே யகங்காராதி
 யாவற்றின் றியாகமுமா மஃதேமற்று
 நிகிலசக சீவபரத் தியாகமாகும்
 நிதாகவதே நிரதிசயா நந்தநல்கும். 105

மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம்வெற்றி
 மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞ்சித்தி
 மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாமின்பம்
 மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாய்யோகம
 மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞானம்
 மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாமோட்சம்
 மனதுடைய தியாகமதே சகலத்தியாகம்
 மனதுடைய தியாகமதே சித்தத்தியாகம்.

106

சித்தமிலாக் காலத்திற சகசீவாதி
 சிறிதுமிலை யஃதுளதே லவையுமுண்டு
 புத்திரனே யாதலினுற் சித்தநதானே
 புகலசீவ பரஞால மனைததுமாகுளு
 சித்தமதை யெவவிதமுஞ் செயிககவேண்டுஞ்
 சித்தசெய மாததிரமே நிகரில்வெற்றி
 யிததுணிசெய் சித்தத்தின செயவுபாய
 மேதென்னி லினியிதனை யியம்பக்கேளாய்.

107

சித்தமென வொருக்காலு மிலவேயிலலை
 சின்மயமாம பரபிரம மொன்றேயென்றும்
 நித்தபரி பூரணமாய் நிலைத்ததென்னும்
 நிரந்தரமா நிசசயமே சித்தநதன்னைப்
 புத்திரனே யெளிதாகச் செயிப்பதற்குப்
 புரையற்ற வுபாயமிதாற் சித்தநாசஞ்
 சத்தியமாய்ச் சித்திக்குஞ் சித்தியானுற்
 சகலமுமே சின்மயமாய்ப் பிரகாசிகுகும்

108

சித்தமென வொருபொருளினு குள்ளதென்று
 சிறிதேனுஞ் சிநதித்தா லுடனேசித்தே
 சித்தமாய்த் தோற்றியிடு மினுவேசீவ
 செகபரமாய்த் தோற்றுமதாற் றுன்பமுண்டாம்
 புத்திரனே யாதலினுற் சித்தமென்றோ
 பொருளென்று மில்லையெலாஞ் சித்தேயென்னு
 மித்திறமா முறுதியினுற் சித்தநதன்னை
 யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ்சார்வாய்.

109

கற்போல வசைவற்றுக் களங்கமற்றுக்
 கறையற்றுக் கலந்தெங்கு நிறைந்ததான
 சற்போத சுககனமாம் பிரமந்தானே
 சகலீவ பரங்கனெனக் காண்பதாலே
 யெப்போது மெல்லாமும பிரமமென்று
 மேகபரி பூரணமா மதுநானென்று
 மிப்போதந தனையுரமா மிசைநதிவற்று
 வெளிதாகச சித்தசெய மிசைவாய்மைநதா.

110

பிரமமெலா மதுவேநா நெனறிவவண்ணம்
 பேதமிலா வுணர்வுதிட மாகுமட்டும்
 பிரமமெலாம் பிரமமெலாம பிரமநானே
 பிரமமெலாம பிரமமெலாம் பிரமநானென்
 னொருமைதீரும பாவனையே செய்யவேண்டு
 மோதியவிப பாவனைதா னுரககுமபோது
 சருவமுமே பிரமமெனு மதுநானென்னுஞ்
 சலனமிலாப் பரஞானஞ் சகசமாகும்.

111

நரர்சுரராய்த் திரியக்காய் நகவனுதி
 நாநாவாய் நாடியிடு நாட்டமெல்லாந
 தெரிவுருவாய்த திகழுகின்ற தேவதேவன்
 றிருவுருவே யென்றுதிடத தியானஞ்செய்தே
 யிருகுணமு மிகநதமல சதவமேலா
 யிருகுகின்ற சூககமனே விருத்திகொண்டே
 பரமசிவன் பரிபூன்ற சொருபநதன்னைப்
 பார்த்திடிலா மறறொன்றற பராககவொண்ணு.

112

ஆதலினு லறிவுற்றுக் காண்பதெலலா
 மறிவுருவாம பரசிவமே யதுவேநாமென்
 றேதமிலாத தியானத்தாற் சூககமான
 விதயத்தின் விருத்தியிறை சிவங்கண்டோரே
 பீதிசெயுஞ் சித்தத்தைச் செயிததெப்போதும்
 பெரிதான பிரமசுகம் பெருவரென்றே
 சீதளமா ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குச
 சித்தசெய வுபாயத்தைச் செப்பினால்.

113

சித்தமதே யவிசார தசையின்மைந்தா
 செகசீவ பரங்களெனத் தெரிந்தபோதுஞ்
 சித்தமதே விசாரிக்கிற் செகசீவாதி
 சிறிதுமிலாச சித்தான பிரமமேயாஞ்
 சித்தசெய மெளிதாகச் சீரவேண்டிச்
 சித்தமய மானசெக முதலாமயாவுஞ்
 சித்ததுவாம பரமென்று மதுநானென்றுஞ்
 சிரத்தையுடன் சிந்தித்துச் சாரதனாவாய்.

114

மனததுதா னவிசார தசையின்மைந்தா
 மயக்கமுறு சகமுதலாய்த் தோற்றினாலும
 மனதுருவை மாறுது விசாரஞ்செய்தான
 மற்றதுதான் மகத்தான சித்தேயாகும
 மனததனை யெளிதாகச் செயித்தெப்போது
 மகத்தான சித்ததுருவே யாகவேண்டி
 மனதுமுத லெல்லாஞ்சித் ததுநானென்றே
 மாறுது சிந்தித்துச் சாரதனாவாய்

115

மனோசயமே திடமாக மன்னுமட்டும்
 மற்றுள்ள வியாபார மனைததுமவிட்டு
 வினோதமதா யாவுஞ்சித் ததுநானென்றே
 விருப்பமுடன் விடாதுமிகச் சிந்தைசெய்தான்
 மனோசயமாய் மகத்தான வறிவுதிகு
 மற்றதனும் சகமுதலா மிருளிறகு
 மினோதயமே யாகியிடி விருளெனக்கேனு
 மிருப்பதனை யாரேனுங் கண்டதுண்டோ

116

அனகவறி வானபரப் பிரமநதானே
 யவித்தையினு லைசவறுமென் மனதாய்த்தோற்றம
 வினவுமறி வானபரப் பிரமநதானே
 வித்தையினு லைசவறுமேற பரமேயாகும்
 மனததுவுஞ் சலனமுட னிருக்குமாகின
 மகத்தான சீவபா சகமாய்த்தோற்றும்
 மனததுவே சலனமிலா திருக்குமாகின்
 மாசற்ற வறிவான பரமேயாமால்

117

ஆதலினு லறிவுற்ற மனதேயாதி
 யகிலமுமே யறிவான் பிரமமென்றும்
 பேதமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
 பிரிவற்றவே யெப்போதுஞ் சிந்தைசெய்து
 சாதகமாஞ் சிந்தனையான் மனதைவென்று
 சலமனதின் சலனமெலார் தவிர்த்தபின்ன
 ரோதியவச் சிந்தனையு மொழிந்தெப்போது
 முணர்வுருவாம் பரமாகிச் சாந்தனாவாய்.

118

ஆகிலமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
 யகமநதப பரப்பிரம மையமில்லை
 நிகிலமுமாம பரப்பிரம மதுநானென்றே
 நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து மனதைவென்று
 சககனமாம பரப்பிரமந தானேயாகிச
 சம்மாவே யிருக்கின்ற சாந்திதானே
 தகமைமிகும் பூசனையாந தானமாகுந
 தவமாகுஞ் செபமாகுஞ் சமாதியாமே

119

ஆதலினு லமலமதா மனதினாலே
 யநவரதம் பரப்பிரம விசாரஞ்செய்தே
 போதகன பரப்பிரமந தானேயெல்லாம்
 பூரணமாம பரப்பிரம மதுநானென்று
 சாதகமாம பாவனையே திடமாய்ச்செய்து
 சஞ்சலமா யுளமனதை நன்றாய்வென்று
 சோதிமிகும் பரப்பிரமந் தானேயாகிச்
 சமமாவே யிருக்கின்ற சாந்திசாவாய்.

120

அறைநதபொரு ளனைததையுமே வாக்குமாத்ர
 மாக்காம லாதரவாய் மனதிற்கொண்டு
 செறிநதமன தொருமையுட னெல்லாமென்றுஞ்
 சின்மயமாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
 நிறைந்தபர பாவனையான் மனதைவென்று
 நிச்சலனா யெப்போதுஞ் சாந்தனாவா
 யறைநததெலாஞ் சத்தியமே யையமில்லை
 யகண்டபர சிவனுனை யையமில்லை.

121

மனந்தனிநூற் செய்வதுவே செய்ததாகு
 மற்றொன்றூற் செய்வதெலாஞ் செய்ததாகா
 தினந்தினமுந் திடமான மனதினாலே
 திரிசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கேயான
 வனந்தபரப் பிரமமெனு மதுநானென்னு
 மகண்டபர பாவனையே செய்வாயாகிற்
 கனந்தருமப் பாவனையான் மனதைவென்று
 கலங்காம லெப்போதுஞ் சாந்தனுவாய

122

மனதென்றும் வாக்கென்று மற்றதென்றும்
 மருவியவிப் பேதமுமே யெனக்கிங்கில்லை
 கனவிலுறும் பொருள்களிலெப பொருளையேனுங்
 காண்கின்ற தனக்கயலாக் கண்டதுண்டோ
 நனவிலுறும் பொருள்களும் விதமேயாக
 நாடியிடு ஞானவடி வானநாசின்
 யெனுமுரமாம் பாவனையான் மனதைவென்றவ
 வேகபர வடிவாகிச சாந்தனுவாய்.

123

சுருதிமுடி வாக்கியமே சொன்னதோரநது
 குக்குமநால் வழிசென்று பரசிவத்தை
 யருமையுடன் பாவித்தவ் வருன்பெற்றேரே
 யலைமனதின் விகற்பமதாஞ் சகசீவாதி
 சருவமுமே பிரமமெனுஞ் சாட்சாத்காரஞ்
 சார்ந்ததனான் மோட்சசுகஞ் சாவரென்றே
 பெருமைமிகும் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
 பிரிவின்மனச சாந்தியினைப் பேசினாலு.

124

அனந்தவித சென்மத்தி லதுட்டிப்புற்ற
 வறங்கௌலாம பரிபாக மானவாக்கே
 கனந்தருமிப் பரப்பிரம ஞானஞ்சுற்றுங்
 கலங்காத மனதினிடையெளிதாத்தோன்றுந்
 தினந்தினமுந் தவிராம விச்சென்மத்திற்
 றிடமாகப் பரப்பிரம வப்பாசத்தை
 மனந்தனிநூற் செய்வோர்க்கு மனதின்சுத்தி
 மருவியபின் பரஞான மனதிற்றோன்றும்,

125

பிரமமக மகம்பிரமம் பிரமமெல்லாம
 பிரமமலா தயலணுவு மில்லையென்றே
 யுரமருவு முணர்வுதனை யுறுவோரெல்லா
 முணர்வுருவாம் பிரமமதே யாவரன்றி
 யொருபொழுது மயலாகா ருண்மைசொன்னே
 னுரைத்ததிலோ ரையமில் சத்தியந்தான்
 சருவபரி பூரணமாளு சம்புவாணை
 சத்தியமே சத்தியமே சங்கையிலலை.

126

கனவினிடைத் திரிசியமாய்க் காணப்பட்ட
 கடபடமே முதலியவு மித்தையேபோ
 னனவினிடைத் திரிசியமாய் நாடப்பட்ட
 நாநாவாஞ் சகசீவ பரமுமித்தை
 யனையதெலா மறிகின்ற திருக்கேயான
 வான்மாவுக கபின்னமதாம் பிரமமொன்றே
 யநவரத மழியாத வுண்மைவதது
 வறைந்ததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை

127

இன்னவித மதிட்டான வாரோபங்க
 ளிரண்டையுமே நன்றாகச் சோதித்திங்கு
 முன்னியவா ரோபமதாளு சகசீவாதி
 மூலவதிட் டானமதாம் பிரமமென்றும்
 பின்னமிலா வபிரம நானேயென்றும்
 பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானநதன்னைத்
 தன்னுடைய துகளற்ற மனதாற்பெற்றுத்
 தளாவுதரும் பவபீதி தவிர்க்கவேண்டும்.

128

புத்திரனே தனதுமன முயற்சியொன்றாற்
 பூரணமாம் பரப்பிரம ஞானம்பேறு
 மிததகமை ஞானததாற் பரமாமுத்தி
 யாவாக்கு மிவ்விடத்தே யெளிதாயெய்து
 மத்துவித ஞானத்தி னப்பாசததி
 லணுவேனு மொருக்காலும் பயமுமில்லை
 யித்திரமே யிருக்கையினு மிதனப்பாச
 மியற்றுவதி லேதேனும வருத்தமுண்டோ.

129

வருத்தமிலா திருக்கையினு வருத்தம்போல
வழுவுறற மகாபாவி மனதிற்நோன்றும்
விருத்தமதாம் பாவமெலாம் வீந்துமெத்த
விமலமதா மனதுடையோர்க் கிவ்வப்பாசங்
கருத்திலுற மிகவெளிதா மாதலாலே
கலங்காம லெப்போது ஞானூபயாசந
திருத்தமுறச செப்வோர்க்குத் தேவதேவன்
நிருவருளாற நிடஞானந திகழுமன்றே

130

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்டபர ஞானத்தி னப்பாசத்தைத்
தகும்பிரம ஞானத்தாற் நிடமாமட்டுந்
தவிராது சந்ததமும் பழகுவோர்க்கே
யகம்பிரம மெனுஞான மகண்டமான
வவ்விசன் நிருவருளாற் சகசமாகுந்
தகும்பிரம ஞானத்தாற் சகசமானாற்
றளாவுதரும் பவபீதி தானேநீங்கும்.

131

பாவனமாம் பரஞானஞ் சகசமானாற்
பார்ப்பதெலா மதயந்தா பாவமேயாம
யாவையுமே யதயந்தா பாவமேயாம்
யானீயு மதயந்தா பாவமேயாஞ்
சீவரெலா மதயந்தா பாவமேயாஞ்
செகபரமு மதயந்தா பாவமேயாஞ்
கேவலமாம் பரப்பிரம மானதானே
கெம்பிர பூரணமா யுள்ளதாமே

132

அகிலமுமே யதயந்தா பாவமாகி
யகண்டபர வடிவாகித் தானேநிற்கி
லிகழ்வுறுமிப் பவபீதி மீண்டுநதோன்ற
விடமில்லை யாதலினுன் முழுட்சுவெல்லாஞ்
சகலமுமே பிரமமென்னு மதுநானென்னுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லப்பாசித்தே
துகளில்பர ஞானமடைந் ததனாலிந்தத்
துயர்மயமாம் பவபீதி தொலைக்கவேண்டும்.

133

நீக்கமிலா தெங்குமொரு நிறைவாய்நின்ற
 நிகழ்வுருவாம் பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
 வாக்குமன மொன்றுக்கு மெட்டாதான
 வரையற்ற பரப்பிரம மதுநானென்றுஞ்
 சூக்கமதா மனதுடனே யப்பாசித்துச்
 சத்தமதாம் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றுப்
 போக்கவொணுப் பவபீதி யனைத்தும்போக்கிப்
 பூரணமா யுள்ளபரம் பொருளேயாவாய்.

134

கல்லாத கல்வியெலாம் கற்றபோது
 கலக்கமிலாப் பரப்பிரம ஞானமொன்றை
 யல்லாது பவபீதி விடுக்கவொண்ணு
 தாதலினு வாதாவாய் நியெப்போது
 மெல்லாமும் பிரமமென்று மதுநானென்று
 மேகமதாம் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றே
 பொல்லாத பவபீதி யனைத்தும்போக்கிப்
 பூரணமா யுள்ளபர பொருளேயாவாய்.

135

சமதமமே முதலியதாஞ் சாதனங்கள்
 சாரந்தனிசம் வேதாந்த விசாரஞ்செய்திங்
 கமலமதாம் பரசிவமே யெல்லாமென்று
 மச்சிவமே நாமென்று மறிவுற்றோரே
 மமர்பயமாம் பவபீதி விடுத்தெப்போது
 மாசற்ற பரசுகமாய்ச் சுகிப்பரென்றே
 நிமலமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
 நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தினாலு.

136

திரிசியமா யெனக்கயலோ ரணுவுமில்லை
 திருக்கான வென்னிடைபிற் றேன்றாரின்ற
 சருவமுமே பரமான நானேயென்று
 சற்கருவா மென்வாக்காற் றியானஞ்செய்வா
 யிருமையற விவ்வண்ண முபதேசித்தே
 னென்றணுவு மபிமான மெனக்கிங்கில்லை
 குருவரனும் பரமசிவ னெனக்குரைத்த
 குற்றமிலா வுபதேச வசனமீதே.

137

சற்குருவுஞ் சின்மயமாம்¹ பிரமரூபஞ்
 சகலமுமே சின்மயமாம் பிரமரூபம்
 நிர்க்குணமா மப்பிரம நானேயென்று
 நிசசனமாய் நீயென்றுந் தியானஞ்செய்வாய்
 சற்குருவாம் பரமசிவ னெனக்குமுன்னஞ்
 சத்தியமாய்ச் சாற்றியசித் தாநதமீதே
 தூர்க்குணமோ ரணுவுமுறா வேதாநதங்க
 ணிணிவாகச் சொல்லியசித் தாநதமீதே.

138

திரிசியமா யொருநொருளும் வேறிங்கில்லை
 தெரிவதெலாந திருக்கான பிரமமென்று
 மிருமையிலா வபிரம நானேயென்றும்
 யானநதப பரப்பிரமந் தானேயென்றுஞ்
 சருவமுமே யவ்விதமானானேயென்றுஞ்
 சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானிப்பாயேற்
 பிரிவெனவே நின்மனதிற பிறங்காநின்ற
 பெயர்க்கவொணுப் பேதமலம யாவுந்தீரும்.

139

சகமுதலா யெண்ணுவதைத் தூரததள்ளிச
 சகலமுமே பிரமமெனத தியானஞ்செய்வா
 யகமுடலென் றெண்ணுவதைத் தூரததள்ளி
 யகம்பிரம மென்றனிசந தியானஞ்செய்வாய்
 சகலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
 சநததமுஞ் சலியாமற் றியானஞ்செய்தா
 லகமனியஞ் சகமுதலீ தனியமென்னு
 மயமெலலா மனுதினமு மடைவாய்ததீரும்.

140

தேகமக மெனுரினைவைத் தூரததள்ளித்
 தெரிவான பிரமமக மெனத்தியானிப்பா
 யாகமக மெனுரினைவைத் தூரத்தள்ளி
 யறிவான பிரமமக மெனத்தியானிப்பாய்
 பாகமுறும் பலரினைவுந் தூரத்தள்ளிப்
 பாப்பதெலாம் பரப்பிரம மெனத்தியானிப்பா
 யேகமகம் யானெவையு மெனத்தியானித்தே
 யிப்பேத மியாவையுநீ விடுவாய்மைந்தா.

141

அலைமனதி னொருமையிலாத் தன்மையாலே
 யகம்பிரம பாவனையே செய்யச்சத்தி
 யிலதெனினு மெப்போதுஞ் சிரத்தையோடே
 யான்பிரமம் யான்பிரமம் யானேயெல்லாஞ்
 சலனமிலாப் பரமேநான் பரநானென்னுஞ்
 சத்தமிதை யுரைத்தாலு மிவ்வறத்தா
 னிலைமருவா தலைமனது மெள்ளமெள்ள
 நிச்சலமாய் நிகழ்த்தியபா வணியினிற்கும்

142

நிரந்தரமாய்ப் பாவனையின் மனதுநின்ற
 னிச்சலமா மகண்டபர ஞானமுண்டாய்த
 திரிநதலையு மனதினுடை விகற்பமாகத்
 தெரிகின்ற பேதமெலா முடனேதீருந்
 தெரிந்திடுமிப் பேதமெலாந் தீருமட்டுந்
 திரிசியமாய்த் தெரிவதெலாம் பரமேயென்றும்
 பொருந்தியவப் பரப்பிரம நானேயென்றும்
 பூரணமா யெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய்.

143

அறிவுருவாம பிரமத்திற றேன்றாநின்ற
 வகிலமுமே யறிவுருவா யிருப்பதாலே
 யறிவுருவா மகண்டபரப் பிரமத்துக்கிங்
 கன்னியமா யணுவேனு மிலவேயில்லை
 யறிவுருவாம பரப்பிரம மெல்லாமென்று
 மவவிதமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
 மறிவுருவாம பரநீயாய்ப் பேதமியாவு
 மழியுமள வதிதிடமாய்த் தியானஞ்செய்வாய்.

144

சருவமெனு முருவத்தைத் தூரத்தள்ளிச்
 சருவமுமே பிரமமென நிச்சயித்துப்
 பிரமமதே நானென்று நானேயநதந்
 பிரமமெனும் பாவனையான் மயலேயாக
 மருவியவிப் பேதமதி யனைத்துமாய்த்து
 மற்றந்தப் பாவனையுந் தூரத்தள்ளி
 நிருமலமா நின்னுடைய நிசரூபத்தி
 னிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்துநிற்பாய்

145

நிச்சலமாய் நிற்பதெனு நினைவுநதள்ளி
 நிசரூப மாததிரமாய்த தள்ளலென்று
 மிசசெயலு மிகழ்ந்துமனோ வாகுகுட்கிங்
 கெட்டாத கேவலமாஞ் சொரூபமாகி
 யுசசமதாஞ் சகசநிலை யுறுவாய்மைநதா
 வேதுவதற் கினியொன்று மிடமிங்கிலை
 நிசசயமாய்ப் பரமசிவ னெனககுமுன்ன
 நிகழ்ததியதா நிசரூப நிட்டையீதே

146

பேதமெலா மணுவுமிலா தறவுநதள்ளிப
 பின்னமிலாப பரமான வான்மாவின் க
 ணேதையுமே நினையாம லின்பமேலா
 யியங்காம லிருப்பதுவே சகசநிட்டை
 சாதகமா மிரநிட்டை நிருவிகற்ப
 சமாதியென வங்கங்கே சாற்றலாகு
 மோதியதே யகண்டபர சாட்சாதகார
 வுணர்வெனவு மங்கங்கே யுரைக்கலாமால்.

147

திடமான நிட்டையீதே சீவன்முததித
 திறமையென வங்கங்கே செப்பலாகுந
 தடமான நிட்டையீதே யுபசாந்திகுத
 தகுநதபடி பூமிசையோர் நான்குமாகு
 மிடமான விரநிட்டை யிசைநதோருக்கே
 யித்துயர்செய பவபீதி யிறககுமன்றி
 மடமான மறறெதனை யிசைநதபோதும்
 மகததான பவபீதி மாயாதென்றும்

148

நிறைவுறுமிந நிட்டையுளோரீசரேனு
 நிருமலமாம பரமாகி முத்தராவ
 ரறைவதிலோ ரணுவேனு மையமிலலை
 யறுதியிதே யாதலினுன் முழுடசுவெல்லங்
 குறைவறவே யிரநிட்டை கூடுமடடுங்
 கூறுபடும பேதமெலாம் பிரமமென்று
 மறிவுருவா மப்பிரம மகமேயென்று
 மகண்டபர பாவனையே பழகவேண்டும்.

149

அருமையுடனகண்டபா சிவரூபத்தை
 யநவரதந தியானித்தவ் வருள்பெற்றோர்க்கே
 நிருமலமாம் பரஞான மனதிற்குன்றி
 நீககவொணு வஞஞான மனைத்துநீங்கிப்
 பரமதுவா யிருக்கின்ற முத்தியன்றிப்
 பகாமுத்தி மற்றோருக் கில்லையென்றே
 பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
 பேதமிலாப் பரமபொருளைப் பேசினானால்.

150

அகம்பிரம ஞானந்தா னிருவிகற்ப
 மாகுமள வகிலமுமே பிரமமாகுந்
 தகுமபிரம நானாகு நானேயநதத்
 தற்பரமாம பிரமமெனு மப்பியாசததாற்
 செகமபரமுன சீவாகனுஞ் சிறிதுந்தோன்றுச்
 சின்மயமா யிருக்கின்ற வகண்டாகார
 வகம்பிரம ஞானத்தை யடைந்தேயததா
 லனாதிபவ பாசத்தை யறுப்பாய்மைந்தா.

151

அன்னியமே தோன்றுத வகண்டாகார
 வறிவுதனை யடைந்தவனே முத்தனானே
 னின்னவித மகண்டபா ஞானமுற்றே
 னிவவுலகி லெவவிடத்து மரிதேயாவ
 னுன்னவொணுப் பலகோடி சிவருக்கு
 ஞரமான ஞானமுனோ னெருவன்றானே
 யன்னவனைத் தரிசித்த மாத்திரததா
 லறமேலா யகமெல்லா மழியுமன்றே

152

திடஞானி தெரிசனமே தீர்த்தமாடல்
 திடஞானி தெரிசனமே தேவபூசை
 திடஞானி தெரிசனமே செபதபங்கள்
 திடஞானி தெரிசனமே செயுமறங்கள்
 திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக்காணல்
 திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின்சேவை
 திடஞானி தெரிசனமே மேவுதற்குத்
 திரிவிதமா முலகத்து மரிதாமியார்க்கும்.

153

வரமான ஞானிக்கு மகிழ்வினோடே
 வளமான போசனமே யளிப்பதாலுந்
 திரமான ஞானிக்குத் தேவையான
 திரவியமே சிரத்தையொடு கொடுப்பதாலும்
 பரமான ஞானிக்குப் பத்தியோடே
 பலவிதமாம் பணிவிடையே செய்வதாலு
 மரிதான மோட்சசுக மெளிதேயாக
 வடைநதிடலா மணுவமிதி லையமில்லை

154

ஞானியுடை யருச்சினையே செய்வதாலே
 ஞானபல மடைந்ததன்றி சீவன்முத்தி
 யானபர மாநந்த மடையலாகு
 மதன்பின்பு பரமான ஸ்தேகமுத்தி
 தானுமதா லடைந்திடலா மாதலாலே
 தளர்வுதரும பவபீதி யனைத்தநதள்ளி
 யானியிலா முத்திநிலை யடையவேண்டி
 லறிஞனுடை யருச்சினையே செய்யவேண்டும்.

155

சலனமிலாச் சிலைபோதுங் காட்டமபோலுஞ்
 சங்கற்ப விகற்பங்கு ளொன்றுமின்றிக்
 கலனமுறாப் பிரமத்திற பாலுநீருங்
 கலப்பதுபோல் வேற்றவே கலந்துசுற்ற
 மலைவறவே வெறிதாகசு சுசித்திருக்கு
 மறிஞனுடை யன்னிடடை மகிமைதன்னை
 நிலைமருவா மனதாலும் வசனத்தாலும்
 நினைந்திடவும் பகர்ந்திடவு 'மாதான்வல்லோர'

156

திரமான வகம்பிரம மென்னுஞானந்
 திரிவிதமா முலகத்து மரிதேயாகு
 முரமாக வகம்பிரம ஞானமேவி
 யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபநிட்டை
 பிசியாத பரஞானி தன்னைக்கண்டு
 பேசுவதே மிகவரிதா மொருக்காலந்தப்
 பரஞானி பணிவிடையே கிட்டுமாகிற்
 பரமான மோட்சநிலை தானுங்கிட்டும்.

157

ஞானிபத தீர்த்தததாற ஞானஞ்செய்வோன்

ஞானகன வடிவான பரமேயாவ

ஞானவெகு சென்மத்தி லறுட்டிப்புறற

வறங்களுலாம் பரிபாக மாணவர்க்கே

யீனமிலா ஞானியுடை தெரிசனாதி

யெளிதாக விச்சென்மந் தன்னிலெய்து

முனமிலா ஞானியுடை தெரிசனாதி

யுறவோர்க்குப் பவபீதி மீண்டுமுண்டோ

158

ஓதியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தா

ஹன்னுடைய மனதினிடையுதியானின்ற

பேதமெலா மஹுவுமிலா தொழிப்பாய்மைநதா

பேதமதே மகததான பீதியாகு

மேதுமிலாச் சுழுத்தியினிற் பேதமில்லா

திருப்பதனா லெள்ளளவும பீதியிலலை

பேதமுறு நனவுகனா விவவிரண்டிற்

பேதமிகு கின்றதனா பீதிகண்டோம

159

ஆதலினான் மகததான பீதிககெலலா

மாலயமா யிருக்கின்ற பேதநதனனைப

பேதமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தின்

பிரியாத பழககத்தா லொழிப்பாய்மைநதா

வோதியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தை

யுறவனே பவபாச முததனானேன்

சாதகமா விதையென்றம பழகுவோனுஞ்

சம்சார பாசத்தான முததனாவன

160

ஆநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை

யடைநதவனே யகண்டபர ஞானியானே

னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை

யடைநதவனே யிவவுலகிற புருடனானே

னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை

யடைநதவனே யான்மசுக மறுபவிப்போ

னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை

யடைநதவனே யரந்தையிலாச் சீவன்முத்தன்.

161

ஆனவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யகிலற்கு மேலாய்நின்றோ
 னனவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே பவதுக்க மனைத்துந்தீர்த்தோ
 னனவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே நிரதிசயா நந்தஞ்சார்ந்தோ
 னனவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யகண்டபரப் பிரமமானேன்.

162

ஆனவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே பேதமெலா மறவிடுத்தோ
 னனவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே பீதியெலா மறவொழித்தோ
 னனவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யபயபதத் தமாநதுநின்றோ
 னனவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யாநந்த வடிவாகின்றோன்

163

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவவண்ணம
 பேதமிலா வகம்பிரம நிச்சயத்தைச
 சரிவரவே சந்ததமும் பழகாரினறோன்
 சத்தியசிற் சுககனமாம பரமேயாவ
 னரியவனே யாதலினு னீயெப்போது
 மன்புடனே யகம்பிரம நிச்சயத்தைப
 பிரிவறவே பழகியதாற் பேதந்தீர்து
 பின்னமிலா வகண்டபரப் பிரமமாவாய்.

164

ஆசுரிய னடைவாகச் சீவனுக்கிங்
 கத்துவித வுபதேசஞ் செய்காலததும்
 பாசமுறுந் துவிதத்தை யுண்மையாகப்
 பகரவிடை யவன்மனதை யதுசரித்தே
 பேசியுடன் பரமாதத் மாகானினற
 பின்னமிலா வத்துவித முபதேசிப்ப
 னேசமுடன் யானுரமாய் நினகஞ்சொல்லு
 நீதியிதி நிகழ்த்தியவொ திட்டாந்தங்கேள்.

165

தந்தைமுதன் மரணத்திற் பந்துவன்றித்
 தளர்தனயன் நிரவியமே தந்தழைத்து
 வந்தசன மழுகின்ற நீதியன்னோன்
 வழங்குதனப் பொருட்டன்றி யுண்மையன்றே
 யநதவித மாசிரியன் சீடனுக்கிங்
 கத்துவிதம் புகலுங்காற் றுவிதமோதல்
 மைந்தவிதி லையமிலை யதனாற்றொய்த
 மறநதென்று மத்துவித வடிவேயாவாய்

166

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
 றநவரத மதிதிடமாய் நிசசயித்து
 மிகும்பிரம பாவணையே தொடர்பாய்ச்செய்து
 மேவியவித் துவிதமெலா மிகமறந்தே
 யகம்பிரம ஞானமது நிருவிகற்ப
 மானவுடன் சஞ்சலமாய்ச் சிலையேபோலத
 தகும்பிரம வடிவாகித் தளாவுதீர்ந்து
 தடையற்ற வாரந்த மதுபவிப்பாய்

167

வேதமுத லோதவினூல் யாகநதன்னூல்
 விரதத்தா லியமமுதல யோகாங்கத்தால்
 சாதகமார் தானத்தான் மற்றுமுள்ள
 சகலவித கருமத்தாற் பரசிவதைப
 பேதமற வறிவமெனு மிசசையுண்டாம்
 பின்னமிலாச் சிவவடிவா மகாவிங்கததைத
 தீதறவே யநவரதம் பூசிபபோர்க்கே
 திடஞான முண்டாகி மோகநதீரும்

168

அகிலபரி பூரணமா யனைத்துமுண்டா
 யடங்குவதற் காலயமாளு சிவருபந்தான்
 னிகரின்மகா லிங்கமித னதுசநதானம்
 நிரந்தரமாய்ச் செய்வதுவே யிவற்றின்பூசை
 யகமதனி லிப்பூசை செய்வோருக்கே
 யகண்டபர சிவனருளா லறிவுண்டாமென்
 றிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
 னேமுருபுப் பரமபொருளை யிசைத்தானன்றே.

169

பேதமெனத் தோற்றியவித் துவிதமெல்லாம்
பின்னமிலா வத்துவிதப் பிரமமென்றே
யோதியவிந் நிச்சயமிங் குரமாயுற்றோ
னுடனிந்தப் பவபாச முத்தனுவன்
பேதமுறு மாமூட ரொருகாலத்தும்
பின்னமிலா வகண்டபர முத்திமேவா
ரேதுமிதி லையமிலை யெவையுமோந்த
வெமதிச னியம்பியதி லையமுண்டோ.

170

அறபமுமே யறியாத சிலமாமூட
ரததுவித மாதரியார் வெறுமபொய்யான
கற்பிதமாந் துவிதமிதே யுண்மையென்று
கதறுவரம் மாமூட ருடனேயென்று
மறபமுமே பேசவொணு தன்னோருக்கோ
ரணுவேனு மளிக்கவொணு தவரைககண்டாற
சொற்பமுமே வணங்கவொணு தவரெப்போதுஞ்
சுததமகா மூடரென வுணரவேண்டும

171

கற்பிதமாந் துவிதமிதே யுண்மையென்று
கதறியிடுங் கயவர்களைக் கண்டபோது
மறபமிலா வத்துவித மறிந்ததீர
ரககயவ ரொருக்காலு மிலலையென்றும்
பறபலவாய்ப் பாராக்கினற துவிதமெல்லாம்
பரமசிதா காயபரப் பிரமமென்றும்
தற்பிரமந் தாமென்று முறுதிக்கொண்டே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்கவேண்டும

172

சருவமுமே சின்மாத்ர மாதலாலுஞ்
சருவமுமே சுகமாத்ர மாதலாலு
மிருமையெனுந் துவிதமொருக் காலுமில்லை
யிததுவித வாதிகளு மென்றுமிலை
யொருவடிவா நமக்கயலே யிலாமையாலே
யொருக்காலு மொருபயமு மில்லையென்றே
தரளமிலா வத்துவித வறுதிக்கொண்டே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்கவேண்டும்

173

பலகால வாதனையாற் றுவிதந்தானே
 பரமார்த்த மென்றுநினை வுதித்தபோதுந்
 தொலையாத துவிதவடி வாகத்தானே
 துவிதத்தை நினையாம லவற்றையெல்லா
 மலையாத வதிட்டான வறிவாய்நின்ற
 வத்துவித மானபர வடிவேபாகச்
 சலியாம லெப்போது நினைத்தேயததாற்
 சத்தியசிற் சுகவடிவாய் முத்தனுவாய்.

174

அலைமனது முதலியதற் கதீதமாகி
 பகங்கார முதலியதற் கதீதமாகி
 நிலைமருவாக் காலத்துக கதீதமாகி
 நிகிலசக சீவாக்கு மதீதமாகி
 யிலகுமறை யீற்றிற்கு மதீதமாகி
 யித்துவிதம் யாவுக்கு மதீதமான
 சலனமிலாப பரவடிவே யனைத்துமென்று
 சந்ததமு நினை தததனான் முத்தனுவாய்.

175

அததுவித வடிவான வெனகருவேறு
 யணுவுமிலை யகண்டபர நானேயென்னு
 மித்திறமா நிச்சயமே செய்தெப்பேது
 மனையற்ற பிரமசுக மிசைவாயிங்கே
 புத்திரனே திடமான நிசசயநதான்
 பூரணமா ஞானத்துக கிலககணங்கா
 ணத்திறமா நிசசயமே யகண்டமுத்தி
 யடைநதபய மாகுவதற் கேதுவாமால

176

நிசசயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
 நின்மனதின் சங்கையெலா மடைவாய்நீங்கும்
 நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
 நின்மனது நின்னிடையே சாநதிமேவும்
 நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
 நின்மனது நிர்மலமாய் நிறைநதுநிற்கும்
 நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
 நின்மனது நிரதிசயா நந்தஞ்சாரும்

177

மனதுசதா நின்சகச சொருபமானு
 மற்றதுதான் மீளாது மாய்ந்துபோகும்
 மனதுடைய மீளாத மாய்வுதானே
 மகத்தான மோட்சநிலை யதனுன்மைந்தா
 மனத்தனை மீளாது மாயககவேண்டி
 மகத்தான பரப்பிரம நிசசயத்தை
 மனதொருமை யுடனசெய்து மனதைமாய்த்து
 மகத்தான முத்திரிலை மருவிநிற்பாய

178

அகண்டபரப பிரமததுக கயலேயிலலை
 யகிலமும்வ வகண்டபரப் பிரமமென்று
 மகண்டபரப பிரமமது வகமேயென்று
 மகமந்த வகண்டபரப பிரமமென்று
 மகண்டபர பாவனையே திடமாய்ச்செய்திவ
 வயலனுவுந தோன்றும் லழிந்தபின்பை
 வகண்டபர பாவனையுஞ் செயாதுதள்ளி
 யாநந்த வடிவாக வமாநதுநிற்பாய

179

உன்னியவவ வாநந்த வடிவுநதள்ளி
 யுரமாக வொருவடிவே யாகிநிற்பா
 யன்னியமி லொருவடிவென் பதையுநதள்ளி
 யதன்பின்பு நிராக்ருணமே யாகிநிற்பாய
 மன்னியவந நிராக்ருணமென பதையுநதள்ளி
 மனவாக்குக் கெட்டாத வடிவாயநிற்பா
 யன்னதையுந தள்ளியடின் நறிவுமாதர
 மாயதையு மிழந்தானம மாதரமாவாப.

180

அன்னதையுந தள்ளியபின பிரமமாதர
 மாயிடுவாய் மற்றதையுந தள்ளியிங்கு
 சொன்னவெலா மிழந்துவெளி தாகநிற்பாய
 சொன்னதையுந தள்ளிமிக வெளிதாய்நிற்பாய்
 பின்னுளமே முதலியவோ ருபாதியின்றிப
 பேசவொணுச சூனியமா நிலையின்றிபா
 யின்னவித சூனியமு மிழந்தபின்ன
 ரெவ்வடிவோ வவவடிவே யாகிநிற்பாய்

181

நிற்பதெனும் தன்மையுமே யிழந்தபின்னர்
 நீரீயா யிருக்கின்ற சுபாவதன்னைச்
 சொற்பமுமேவாக்காலு மனதினாலுஞ்
 சொல்லவொணு தெண்ணவொணு தாதலாலே
 தற்பரமாஞ் சகசநிலை சாரந்தபின்னர்
 தான்றானே தானாகத் தனித்திருப்பா
 யற்பமுமே விகற்பமிலா வவவிருப்பை
 யறைந்திடவு நினைந்திடவு மாரதானவல்லோர்.

182

சொல்லியவிவ விதமாக வளைத்துநதளளிச
 சுததபர வடிவாகிச சுயமாயநிற்பா
 யல்லதெலாந தள்ளலுமே யகண்டமான
 வகமெனவே யநவரத மதுசந்திப்பா
 யெல்லையிலா வகண்டபர நானேயென்றிங்
 கெப்போதும் பழகியவிவ வநுசந்தானங்
 கலெனவே திடமான நிருவிகற்பங்
 கைவசமே யாகுவதிறி காரணங்காண்.

183

ஆதலினு லனைத்துக்கு மதீதமான
 வகண்டபரப் பிரமமக மென்றெப்போதுஞ்
 சாதகமாம பாவனையே செய்தததாலே
 சஞ்சலமாம விகற்பமெலாந தவிராந்நெப்போதும்
 பேதமிலாப பரப்பிரம ஞானியாகிப்
 பின்னமிலாப பரப்பிரம வடிவேயாவா
 யீதையலா லெளிதாக முத்திசார
 வேதொன்று முபாயமிலை யிதுவேயுண்மை

184

எப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தனை
 யெளிதாகப் பாவித்தே யிருமைதீர்வா
 யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தனை
 யெளிதாகப் பாவித்தே யொருமைசார்வா
 யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தனை
 யெளிதாகப் பாவித்தே துன்பந்தீர்வா
 யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தனை
 யெளிதாகப் பாவித்தே யின்பஞ்சார்வாய்.

185

எப்போது மியம்பாமன மௌனமாகி
 யெவருடனுங் கூடாம லேகாந்தத்திற
 கற்போல வசையாம லிருந்துசற்றுங்
 கலங்காத மனதுடனே யொருமையாகிச
 சர்ப்போத சுககனமாம பரநானென்றே
 சந்ததமும் பாவித்துச சாந்தனாகித்
 தற்போத சூனியனாய் விகற்பநதீரநது
 தற்பதமே தானாகி முததனுவாய்.

186

சத்தியசிற சுககனமாம பிரமந்தானே
 சகலமென்று மபிரம நானேயென்று
 மித்திறமான திடமான வதுசந்தான
 மெப்போது மிடையறவே செய்தேயித்தாற
 சத்தியசிற சுககனவப பரமேயாகிச
 சங்கற்ப விகற்பங்க ள்னைத்துநதளரி
 யத்துவித பூரணமா யிருப்பதான
 வகண்டபர முததிதனை யடைவாயமைந்தா

187

பரமசிவன் கருணையினு லெனக்குரைத்த
 பரமபொருளை நினகருளாற பகரலுற்றே
 னரியதினு மரிதான விவவாதத்ததை
 யதயந்த மூடரிடை விவேகியானே
 ரொருபொழுது முரைக்கவொணு தன்னோரின்பா
 லோதியவிப பொருணமிகவும் புனிதமேனும்
 புரைமருவு மமமூடா புணாச்சியாலே
 புனிதமிலாப பொருளெனவே வியாததமாகும்

188

விமலபர விவேகவலி யுள்ளதீரா
 விடயாசை மிகுந்தவெறு மூடரோடே
 மமதையுட னொருக்காலும் பேசவொண்ணு
 மற்றவரை மனத்தாலும் மதிக்கவொண்ணு
 வமலபர வுணாவுரமாய் முததிசேர
 வகிலவிட யாசைவிட லன்றோவேது
 நிமலமிலா மூடருடன சகவாசத்தா
 னீத்தவிட யாசையுமே மீளுமன்றோ.

189

நற்பிரம விவேகவலி யுள்ளதீரா
 நாரிமுதற் சுகத்திச்சை நண்ணும்போதும்
 பறபலவாய்த் தோற்றியவச் சுகத்தையெல்லாம்
 பரப்பிரம சொருபசுக மெனவேயோர்ந்து
 கற்பிதமாம் விடயசுக மதுபவிககக
 கனவிலுமே நினையாது தைரியத்தோ
 டற்பமிலா வகண்டபர சுகமேசேர
 வகண்டபர ஞானபெல மடையவேண்டும்.

190

வேதமுத னூற்களெலா மிகவுங்கற்ற
 வேதியரே யாகினுமிவ வகண்டஞானம்
 பேதமறப் பொருநதாதோ ரொருகாலததும்
 பிராமணரே யாகியிடா ருபவீதநதான்
 சாதியடை யாளமலாற் பிராமணத்வஞ்
 சாருவதிற் சாதகமன் றதனென்றும்
 பேதமிலாப பரப்பிரம வுபவீதத்தைப்
 பெற்றவரே பிராமணராய முததராவா

191

அகிலமுமே யகண்டபர சிவமேயென்று
 மச்சிவமே யகமென்றும் பழகாரின்ற
 மகிமைமிகுந் தியானமெனும் பூசையாலே
 மனதலைவற் றறிவுருவாய் முததிமேவும்
 வெகுளிதமா மறையாலங் கருமததாலும்
 விசித்திரமாய்ப் பழகியிடும் யோகததாலும்
 வகைவகையாய் மற்றுமுள வுபாயத்தாலும்
 வரமான முததிதனை மனதுமேவா

192

சிரவணமு மனனமுமே செயதபின்னா
 சின்மயமாம் பரமசிவ நானேயென்று
 புரையறவே பழகியிடுந் தியானமாகும்
 பூசனையாற் பூரணமாஞ் சிவஞானத்தை
 யிருளறவே யெளிதாக வடைநதுமோட்ச
 மிசைநதிடலா மிதிலைய மில்லையென்றே
 பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
 பின்னமிலாப பரம்பொருளைப் பேசினான்.

193

மகிமைபெறு மகண்டபர நிர்ணயத்தை
 மங்களபூ ருவமாகப் படிக்கவேண்டும்
 விகலமிலா விதியுடனே படிப்போருக்கே
 விக்கினமே யில்லாம லகண்டஞான
 மகமதனி லெளிதாக வுதிக்குமிங்கே
 யாதலின லகண்டபர நிர்ணயத்தைப்
 புகல்பொழுது மங்களபூ ருவமேயாகப்
 பூரணமாம் விதியுடனே புகலவேண்டும்.

194

எப்போதுந் தைரியமா யிடைவிடாம
 லேகபர சிந்தனையே செய்வாயாகிற
 சற்போத சுககனமாம் பரமேநீயாச
 சங்கற்ப விகற்பங்க ளனை ததுநதீரநது
 தற்போத சூனியனாய்த் தானேதானாய்த்
 தனித்திரதப் பவபாச முததனாவா
 யிப்போதிங் கியம்பியவிவ வாததநதன்னி
 லெள்ளளவு மையமிலை யுறுதியீதே

195

ஆகவரத மாதரவா யிடைவிடாம
 லத்துவித சிந்தனையே செய்வாயாகின
 மனதினுள சங்கையெலா முடனேதீரநது
 மகததான சொரூபசுக மருவிற்பாய
 சொனவிதமாய்ச சொரூபசுகஞ் சாரவதற்கே
 சோர்வுதருஞ் சங்கமெலாந தூரததள்ளி
 யனகரின தான்மாவுக் கபின்னமான
 வகண்டபரப் பிரமத்திற் சங்கஞ்செய்வாய்

196

ஆகமென்றுந் தேகமல பொறிகளல்ல
 வகமென்று முயிரகளல வுள்ளமல்ல
 வகமென்றும் புத்தியல சித்தமல்ல
 வகமென்றும் புன்மையகந் காரமலல
 வகமென்று மிதன்மூலாஞ்ஞானமலல
 வகமென்று மித்துவித மெவையுமல்ல
 வகமென்று மததுவிதம் பிரமமென்னு
 மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டசங்கம.

197

அகமென்று மூன்றுவித தேகமல்ல
 அகமென்று மூன்றுவித வனிததையல்ல-
 வகமென்று மைநதுவித கோசமல்ல
 வகமென்று மவையினபி மானியல்ல
 வகமென்றுஞ் சமட்டியல வியட்டியல்ல
 வகமென்றுஞ் சகசீவ பரங்களல்ல
 வகமென்று மகண்டபரப பிரமமென்னு
 மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டசங்கம்.

198

அகண்டபரப பிரமமதே சததுக்கெல்லா
 மத்யந்த சத்தாக விருப்பதாலவ
 வகண்டபரப பிரமத்தின் சங்கந்தானே
 யறிஞரினாற் சற்சங்க மென்னலாகு
 மகண்டபரப பிரமமதே மகததுககெல்லா
 மத்யந்தஞ் சத்தாக விருப்பதாலவ
 வகண்டபரப பிரமத்தின் சங்கந்தானே
 யறிஞரினான் மகதசங்க மென்னலாமே

199

ஆதலின லநவரத மிடைவிடாம
 லதிதிடமா யகம்பிரம நிசசயத்தைச
 சாதகமாய்ப் பழகியதான் மனதிலுள்ள
 சங்கறப் விகற்பங்க ளனைத்துநதிரநது
 பேதமிலா வகண்டபரப பிரமஞானம்
 பெற்றதன லகண்டசுக மநுபவிப்பா
 யோதியவா றகண்டசுக மநுபவித்தோர்க்
 கொருக்கர்லும் பவததுன்ப மீண்டுமில்லை.

200

அகம்பிரம நிசசயமே சத்தின்சங்க
 மகம்பிரம நிசசயமே மகத்தினசங்க
 மகம்பிரம நிசசயமே யானமசங்க
 மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டசங்க
 மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டத்தியான
 மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டஞான
 மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டமோட்ச
 முகம்பிரம நிசசயமே யனைத்துமாகும்.

201

சருவமுமே சந்ததமு மான்மகாரஞ்
சலனமிலா வான்மாவே பிரமகாரம்
பிரமமதே பிறங்கியவிவ் வான்மகாரம்
பேசியவா பேதமொருக் காலுமிலலை
சருவமுமே யான்மாவுக கபின்னமான
சத்தியசிற சுககனமாம பிரமமென்றே
யொருமையுணா நிசசயமே திடமாய்ப்பெற்றே
ஹுடனேயிப பவபாச முததனுவான்.

202

பேதமுறுஞ் சுகசீவ பரங்கனெல்லாம
பிரமமென்று மபிரம நானேயென்று
மோதியவிச சிந்தனையைப் பிரமபயாசி
யொழியாம லெப்போதும பழகவேண்டுஞ்
சாதகமாஞ் சிந்தனையின் பெலத்தினுலே
சலமனதின் விகற்பமெலாந தவிரதபின்னா
ரீதையுமே பழகாமற் பரமேயாகி
யென்னினைவு நினையாம லிருக்கவேண்மெ.

203

புத்திரனே யாதலினு னீயெப்போதும
பூரணமாம பாவனையே செய்திங்கததாற
சித்தமதன் விகற்பமெலாந தீராதபின்னா
சின்மயமாம பரபிரம வடிவேயாகி
யித்தனையு மிதரததை நினையாவணை
மெப்போது மியங்காது வெறிதிருப்பாய
நித்தமுமே வெறிதாவிங் குளனனென்னு
நினைவையுமே நீக்கநிச வடிவாயநிற்பாய

204

நினைவையெலா நீக்கிமனோ வாகுக்குகெட்டா
நிசவடிவாய் நிற்பதுவே நிறைந்தமுத்தி
நினைவஹுவும் வேறாக நிகழுமாகி
னினைவதுமே மகததான பந்தமாகும்
நினைவறவே நிற்கின்ற ரிடடைதானே
நிசமான வததுவித நிலைமையாகும்
நினைவறவே நிற்கின்ற ரிடடைதானே
நிரதிசய வாரந்த நிலைமையாமால

205

ஆதலினு லநேகவித நினைவையெல்லா
 மகண்டபர பாவனையா நினைவாற்றள்ளிச்
 சாதகமாம் பாவனையா நினைவெல்லாமுஞ்
 சற்றேனு முதியாது மறந்தபின்ன
 ரோதியவப பாவனையு மொழிந்தெப்போது
 முரைமனதுக் கெட்டாத வுண்மையாகிப்
 பேதமற விருப்பவனே பந்தந்தீர்ந்து
 பின்னமிலா வகண்டபர முததிபெற்றேன்

206

ஆகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
 றகண்டபர பாவனையே செய்வோக்கல்லாற்
 சகம்பரமே முதலியதாய்க காண்போக்கென்றுஞ்
 சஞ்சலமா நினைவெவையுந் தொலையாதென்றே
 திகம்பரனும் பரமசிவ நெமகஞரைத்த
 திடமான வகண்டபர நிர்ணயத்தைத்
 தகும்பிரமாப யாசிகளுக கிதமேயாகத்
 தததுவமாய் நிதாகநினக் குரைத்தேனானே.

207

புத்தியுட னகண்டபர சிவத்தின்றியானம்
 பழகியதா னிரதிசய திருத்திமேவி
 யித்தனையுஞ் சங்கற்ப விகற்பமின்றி
 யெப்போது றீகபர சிவமேயாகி
 மெத்தவுமே சாரதமதா மனதுதானே
 மெய்யான முததிநிலை மேவுமனறி
 மததமதாய்ச் சங்கற்ப விகற்பமுற்ற
 மனதந்த முததிநிலை மருவாதென்றும்.

208

நித்தமுமே யகண்டபர சிவனுனென்றே
 நினைப்பதுவாளு சிவபத்தி மிகுந்தோன்றானே
 சித்தமுறும் விகற்பமெலா முடனேதீர்ந்து
 சின்மயமாம பரமசிவந் தானேயாகி
 யித்துனிசெய் பவக்கடலை யெளிதாய்த்தாண்டி-
 யேகமதா முததிநிலை யிசைவனென்றே
 சுத்தமதாய் ரிபுமுனிவ நிதாகனுக்குச
 சூட்சுமமாம பரம்பொருளேச சொன்னானன்றே.

209

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சாநதமாகிச்
 சலனமிலாச சாகவத சொரூபமாகி
 நித்தியநிட் களமாகி நிருணிகற்ப
 நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூபமாகி
 யததுவித மானபரப பிரமநானே
 யணுவுமிதி லையமிலை பென்றெப்போதும்
 புத்திரநீ திடமாக நிசசயித்துப்
 பூரணமாம் பிரமசுக மதுபவிப்பாய்.

210

எப்போதும் பரப்பிரமஞ் சததேயன்றி
 யிப்பிரம மொருக்காலு மசததேயாகா
 தெப்போதுஞ் சததான பரநானென்று
 மிததிறமா முறுதியுளோன் சததேயாவ
 நெப்போதுஞ் சததான பரநானென்னு
 மிததிறமா முறுதியிலோ னசததேயாவ
 நெப்போதுஞ் சததான பரநானென்னு
 மிததிறமா நிசசயமே யிசைவாயமைநதா

211

அறிவுருவா மதிட்டான பிரமத்தின்க
 ணரோப வடிவாக வவிவேகததா
 லறிவறுமச சுகலமுமே யறிவாமன்றி
 யன்னியமா யணுவேனு மிலவேயிலலை
 மறைமுடியின சிததாநத மனைத்துமீதே
 மகத்துகக ளநுபூதி நிலையுமீதே
 நிறைவுறவே பரமசிவ நெனக்குரைத்த
 நிசமான நிர்ணயமு நிதாகவீதே

212

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
 சலனமிலா நிசசயமே செய்யசெய்யச
 சருவமெனும் பிரமமெனு நானீதென்னுஞ்
 சங்கற்ப விகற்பமெலா மடைவாயத்திரநது
 சருவபரி பூரணமாம் பரமேயாகிச்
 சலனமிலா திருப்பதுவா முத்திபேரூஞ்
 சருவசுகன் னாயகனுஞ் சிவன்றன்னுணை
 சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கையிலலை.

213

அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
 மதிதிடமா நிச்சயமே யபயாசித்தல
 பகர்பரம மேர்டசமுற முந்தியேது
 பழகியவந நிச்சயமும் பின்புதானே
 சகசமதாய் நமுனியிடு மதனான்மைநதா
 சகலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றும்
 மிகவுரமா நிச்சயமே யபயாசித்து
 மெய்யான மோட்சநிலை மேவுவாயே.

214

சகலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கண
 சகலவிதப் பிராந்தியுமே தோன்றலாலே
 யகிலமுமவ வதிட்டானப் பிரமமனறி
 யன்னியமா யனுவுமிலை யாதலாலே
 நிகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
 நிரந்தரமா மபிரம நானேயென்று
 மகிலமெனப் பிரமமெனத் தோன்றுமபேத
 மழ்யுமள வழுத்தமுற நிச்சயிப்பாய்.

215

அந்வரத மகமபிரம நிச்சயத்தை
 யாதரவோ டதிதிடமா யப்பாசிககின்
 மனதிலுள விகற்பமெலா முனபுதீர்த்து
 மறந்துதான விறகற்ற வன்னியேபோற்
 ரனதுநிச வதிட்டான பிரமத்தின்கண்
 டான்றானே சாந்தியுறு மாதலாலே
 சொனவிதமா யகமபிரம நிச்சயத்தைச்
 சுகமுறவே முழுடசுவெலாம பழகவேண்டும்.

216

அத்துவித பூரணமாம் பரசிவத்துக்
 கன்னியமாய்த் தோற்றியவித துவிதமெலலாஞ்
 சித்தமதன் விகாரமலா துண்மையன்று
 சித்தநதா னகண்டபர நிச்சயத்தாற்
 சத்தியசிற சுககனமாம் பரசிவத்திற
 சாந்தியுற்றி சித்தத்தின் விகாரமான
 வித்துவித தோற்றமெலா முடனேதீரு
 மேதுவலாற் காரியமற நிருப்பதுண்டோ.

217

ஒதியவிவ வகண்டபரப் பிரமஞான
முறாதவனே மகத்தான பாவியானேன்
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
பெறாதவனே மகத்தான ரோகியானேன்
சாதகமா மகண்டபரப் பிரமஞானஞ்
சாராதவனே சமசார முததனானே
தாதனான முழுடசுவெலா மெவவிதத்து
மகண்டபர ஞானத்தை யடையவேணமும்

218

ஆகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்னு
மப்பிரம நானென்னுந் துணிவுகொண்டே
யகமுறவே திடமான வநுபவத்தை
யடைந்தவனவ் வகண்டபர வடிவோபாக்
யிகலமனதின் சங்கற்ப விகற்பமெல்லா
மீழநதுடனே பவபாச முததனாவன்
பகாபொருளி லணுவேனு மையமிலலை
பரமசிவன் றனனானே பரமாததந்தான

219

எல்லாமாம் பிரமமது நானேயென்னு
மேகபர ஞானத்தை யிசையாமுடன்
கல்லாத கலவியெலாங் கற்றபோதுங்
கரையில்லாப் பவககடலைக் கடவானென்றுஞ்
சொல்லாதுஞ் சொல்லவொணு மகிமைகூர்த்த
சுத்தபர ஞானத்தைப் பெற்றவனானு
பொல்லாத பவககடலை யெளிதாய்ததாண்டிப்
பூரணமாம் பரப்பிரம தீரஞ்சாவன

220

இருக்குமுதல வேதாந்த வசனத்தாலு
முவையருளு மாசிரிய வசனத்தாலுந்
தருககமெனுந் திடமான மனனத்தாலுந்
தடையறவே செய்கின்ற தியானத்தாலு
மருககனமுதற் சோதிககுஞ் சோதியான
வறிவுருவாம் பரமசிவ மறிந்தவனானு
றிருக்குருவா மகண்டபர சிவமேயாகித்
திரிசியமாம் பவபந்த மனைததுநதீர்வன்.

221

இந்தவிதம் பாவனையே செய்யச்சத்தி
யிலதேனு மகண்டபர விடயமான
சந்தரமாளு சத்தத்தை வாக்கினுலே
சோர்வறவே படிததாலு மதனுனமெள்ளச்
சிறதையுமே யடைவாக வொருமைப்பட்டுச்
சினமயமாம பாவனையுஞ் சேருமததா
லநதமிலா வகண்டபர ஞானமுண்டா
யகண்டமதா மோட்சநிலை யடையலாமே.

222

பாவனையாற் சீககிரமாய் முததிபேறும்
படிப்பதனு லடைவாக முததிபேறா
மாவதனுன முழுட்சுவெலாளு சீககிரததி
லகண்டபர மோட்சத்தை யடையவேண்டிற்
பாவனமாம பாவனையே யிடைவிடாமற்
பலகாலு மாதரவாய்ப் பழகல்வேண்டுமே
கேவலமாம பாவனையா லசத்தரெல்லாங்
கிளத்தியவா சத்தத்தைப் படிக்கவேண்டும்.

223

ஆதலினு னீயென்று மிடைவிடாம
லகண்டபர பாவனையே செயதிமைநதா
விதிலதே லகம்பிரம மகமெலலாமென்
றிதுமுதலா வியமபியநற் சத்தநதன்னைப்
பேதமறப் படித்ததிடுமற் றதனுனஞானம்
பெற்றவனாய்ப் பவபாச முத்தனுவா
யீதுறுதி யிதிலனுவுஞ் சங்கியாதே
யெமதீச னியமபியதிற சங்கையுண்டோ.

224

காலமுதற் சிலசிலவாங் காரணத்திற
காரியமாளு சகமெவையு முதிககுமென்றே
சீலமிலாச சிலமுடா சொலவரன்னோ
செப்பியிடும வாதமெலாளு சத்தப்பொய்யே
யாலயமாம பரமசிவ சத்தியாலே
யகிலமும்வ் வதிட்டான பரசிவத்திற்
கோலமுறக் கற்பிதமா மஹிமநதக்
கூறுபடாப் பரசிவமே யுண்மையோரில்.

225

அன்னியமோ ரணுவேனு மில்லையென்று
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பேதமிலாப் பாவணையே திடமாய்ச்செய்வாய்
சொன்னவிதஞ் செய்வாயே னீயெப்போதுஞ்
சுகித்திடுவாய் சுகித்திடுவாய் சுகித்தேறிப்பாய்
பன்னியதி லணுவேனு மையமில்லை
பரமசிவன் றனனானை பரமாததந்தான்

226

ஆதலினு லிருப்பதென நிகழ்வதென்ன
வாமவைதான் பிரியமெனக் காண்பதெல்லாம்
பேதமிலாச் சத்தியசிற் சுகமேயான
பிரமமெனும் பாவணையே பெலமாய்ச்செய்வா
யேதமுறுந் தேகாதி யானேயென்று
மில்வுலக மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும்
பிதிசெயும் பாவணையை யொருகாலேனும்
பிரமிதது மனதினிடைய பெற்றிடாதே.

227

ஏதமுறுந் தேகமுதல் யானேயென்று
மில்வுலக மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும்
பேதமுறு நிசசயமே பொருந்துமுடன
பெருமைமிகும் பிராமணனு யிருநதபோதும்
சாதியினுன் மெத்தவுமே தாழ்மையுற்ற
சண்டாளன் றுனிதனி லையமில்லை
யாதலினு லவனிதமா நிசசயத்தை
யயர்ந்துமொரு காலதது மடைந்திடாதே

228

எப்போது மொருபொருளு மில்வேயில்லை
யிருப்பதெனக் கறபிதமாய்க் காண்பதெல்லாளு
சறபோத சுககனமாம் பரமேயென்றுஞ்
சந்ததமு மபபரம நானேயென்றுங்
கறபோல வசைவற்ற நிச்சயத்தைக
கலங்காம லெப்போது மப்பாசித்தே
தற்போத சூனியனாய்ப் பரமேயாகித்
தளர்வுதரும் பவபந்தந தவிர்த்துநிற்பாய்.

229

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாஞ் சகசீவாதி
 யகிலமுமவ் வான்மாவுக் கயலேயல்ல
 வான்மாவுக் கயலெனவே கண்டபோது
 மாய்ந்திடினவ் வகண்டபர மான்மாவேயா
 மான்மாநா னான்மாநா னான்மாவெல்லா
 மான்மாவுக் கபின்னபரப பிரமநானென
 றுன்மாவா மகண்டபரப பிரமநதன்னை
 யநவரதம பாவிததவ வடிவேயாவாய்

230

இநதவிதந திடமான நிச்சயத்தோ
 டேகபர பாவணையே செய்தேயததாற
 சிந்தையுறு விகற்பமெலாந் தீரநதுஞானஞ்
 செறிநததனற் சினமாத்ர மாகிநிற்பாய்
 சந்ததமா நிச்சயமே சொரூபநிட்டை
 சார்வதனின் முந்தியதா மேதுவாகு
 மந்தவுர நிச்சயமும லயித்தபின்ன
 ரயலறவே தான்றானாயச சகிக்கலாமே

231

ஏகபரி பூரணமாய்ச் சராசரங்க
 ளெவைககுமதிட் டானமதாம் பரசிவத்தை
 சாகைபல பேதததாற பலவாமவேதஞ்
 சமபுவென றும விண்டுவென் றும் விரிஞ்சனென்று
 மாகுபுரந தரனென்று மனலனென்று
 மழிக்கின்ற காலனென்று மனிலனென்றும
 பாகமுற மற்றுமுள வமரென்றும
 பலவிதமா யங்கங்கே பகரலாகும்.

232

பலவிதமாய்ப் பகர்கின்ற வேதவாக்கின்
 பரமான தாற்பரியப் பொருளையெலலா
 மலைவறவே நன்றாக வாயுங்காலை
 யநந்தவித வேதமுமே யகண்டமான
 தகமையிகு மேகபர சிவத்தைததானே
 தாற்பரியப் பொருளாகச சாற்றுமென்றே
 யிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுககங்
 கேகபர பாவணையே யிசைததானன்றே.

233

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலனமின்றிச்
சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச் சாந்தமாகி
யத்துவித பூரணமாம பிரமத்தின்க
ணலைமனதின் விகற்பங்க ளனை ததுநதீரநது
சித்தமது வேற்றவே கலந்தொன்றுகிச
* சீரசெல நியாயம்போற சேர்ந்திருக்கை
புத்திரனே தன்மயமா நிட்டையென்று
பூரணமா மறிஞரினாறு புகலலாகும்.

234

சத்தியசிற் சுககனமாம பரமேயெல்லாரு
சுந்ததமு மதுநானென் றப்பாசிக்குஞ்
சுத்தபர வாதனையான் மலினமாகச்
சொல்லியிடும் வாதனைக ளனை ததுநதள்ளிப
புத்திரனே பின்பதையு மிழந்தெப்போதும்
பூரணமா யிருப்பதுவா நிட்டைமேவி
யத்துவித பரப்பிரம மயமேயாகி
யகண்டமதா யிருப்பதுவா முத்திசாராவாய்

235

சொல்லுமலின வாதனையு மனதின்றன்ரு
சுத்தபர வாதனையு மனதின்றனம
மலையுமொரு வாதனையும் பரத்துக்கில்லை
யாதலினா லமமயமா நிட்டைசார்ந்தது
மலினமெனச சுத்தமென மதிக்கப்பட்ட
மனதுடைய வாதனைக ளொன்றுமின்றிச
சலனமிலாச சிலைபோலுங் காட்டமபோலும்
சற்றேனும் சலியாமற சுகித்திருப்பாய்.

236

அகண்டபர பாவனையே செய்தவற்றா
லன்னியமா நினைவெவையு மற்றதபின்னா
புகன்றபர பாவனையு மற்றதெப்போதும்
பூரணமாம பரப்பிரம மயமேயாவாய்
செகந்தனிலே யெந்தமகா பாவியேனுஞ்
செப்பியிடு மிப்பொருளைக கேட்டுணர்ந்தா
லகந்தனிலே யுள்ளமகா பரவமெல்லா
மழிந்தன்னோ னகண்டபர வடிவேயாவன்

237

எல்லையிலா வேதமெலாஞ் சித்தசுத்திக்
 கேதுவதா முபாசனையை முன்பங்கங்கே
 சொல்லியதாற சித்தத்தின் சுத்தியுற்றோர்
 சுகமாக மோட்சநிலை சார்வதற்கே
 யல்லலிலா வாகுநத கனமேயான
 வகண்டபரி பூரணமாம் பரசிவத்திற்
 கல்லெனவே யசையாமற் கலந்திருக்குங்
 களங்கமிலா லிடடையினைக் காட்டிற்றன்றோ.

238

ஆதலின லறிவதெலாஞ் சிவமேயென்று
 மச்சிவமே நானென்றும பழகப்பட்ட
 சாதகமா முபாசனையாற் சித்தசுத்தி
 சாராததனா றன்மயமா லிட்டைகூடிப்
 பேதமிலா மோட்சநிலை பெறலாமிங்கே
 பேசியது சுத்தியமே யென்பதாகப்
 போதமுற ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
 பூரணமா லிட்டையினைப் புகனறன்மன்னோ.

239

சருவமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றுஞ்
 சநததமு மபபிரம நானேயென்று
 மிருமையிலாப் பாவனையே யிடைவிடாம
 லெப்போது முயற்சியுடன் செய்தவற்றான்
 மருவியவிவ வுலகமெலாமுண்மையென்று
 மற்றநதத தேகாதி நானேயென்று
 மொருமையிலா விபரீத மொழிததெப்போது
 முணர்வுருவாம பரப்பிரம மாதரமாவாய்.

240

சருவமுமே பரப்பிரமஞ் சத்தியந்தான
 சநததமு மதுவேநீ சத்தியநதான
 பரவியவிவ வர்த்தத்திற் சங்கையில்கை
 பரமசிவன் றன்னுனை பரமார்த்தநதா
 னரியவனே யாதலின னீயெப்போது
 மகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
 மொருமைதரும் பாவனையே செய்தவற்றா
 ளுணர்வுருவாம பரப்பிரம மாதரமாவாய்.

241

அகண்டபர மோட்சத்தை யடைவதற்க்கங்
கதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயநதான்
செகநதனிலே முக்கியகா ரணமாமைநதா
செப்பியது சத்தியமே சங்கையில்லை
புகன்றருளுஞ் சற்குருவின் வசனததாலும்
பூரணமாய்ப் பழகியதன் பழக்கத்தாலு
மகநதனிலே யகம்பிரம நிச்சயநதா
னதிதிடமா மறறதனான் மோட்சமபேரூம்.

242

ஆதலினு லகம்பிரம நிச்சயநதா
னதிதிடமாய் மோட்சநிலை யடையுமட்டு
மேதமிலா வென்னுடைய வாக்கியத்தா
லெப்போது மெவ்வளவு மிடைவிடாமற்
பேதமிலா வகம்பிரம நிச்சயத்தைப்
பிரியமுடன் நிதமாக வ்யாசித்து
வீதலுறும் விகற்பமெலா மிகநதெப்போதும்
வேறுபடா மோட்சநிலை மேவுவாயே.

243

ஒருபொருளு மொருகாலுஞ் செனிக்கவில்லை
யொருகாலுஞ் செனியாதிங் கிருப்பதெங்கே
விரிவுறவே செனியாது மற்றிராதும்
வீதலடைந திடுமென்ன விளமபலெங்கே
யரியவனே யாதலினு லகண்டமான
வததுவித பிரமத்துக் கயலையிற்
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சலியாத பாவனையாற் சாநதனாவாய்.

244

எப்பொருளு மெங்கேனு மிருக்குமாகி
விவ்விதமா யிஃதுளதென் றியம்பல்வேண்டுஞ்
சிற்பொருளே யன்றியொரு பொருளுமென்றுஞ்
சிறிதுமிலாத் தன்மையினு லியம்புதற்க்கங்
கற்பமுமே யிடமில்லை யாதலாலே
யகண்டபரப் பிரமவடி வானவென்னிற்
சொற்பொருளோ ரனுவுமிகை யென்றெப்போதுஞ்
சும்மாவே யிருநதுமிகச் சாந்தனாவாய்

245

சகலமுமே பிரமமெனு நிச்சயத்தாற்
 சகமுதலீ துண்மையெனும் பிராந்திரீங்குந்
 திகழ்பிரம நானென்னு நிச்சயத்தாற்
 றேகமுத னென்னும் பிராந்திரீங்குந்
 தகுமகனே யாதலினு லெல்லாமென்றந்
 தற்பிரமந் தானென்று மதுநானென்றும்
 வெகுதிடமா மதுபூதி யடைந்தெப்போதும்
 வேறறவே மிகவுமுப சாந்தனாவாய்

246

இல்லையென வியமபியிடும பொருளுமின்றி
 யிங்குளதென் றியமபியிடும பொருளுமின்றிச்
 சொல்லியிடுஞ் சொற்பொருளோ ரனுவுமின்றிச்
 சமமாவே யிருநதுமகா மௌனியாகி
 யல்லலிலா வகண்டபரா நந்தமேவி
 யநாதிபவ துககங்க ளனைத்தூந்தீர்த்துக்
 கலலெனவே திடமான பரஞானத்தாற்
 கற்பனையோ ரனுவுமிலா முத்திசாரவாய்

247

அறிவுற்ற தனைத்துக்கு மதீதமாகி
 யறுபதது நான்குக்கை கதீதமாகிப்
 செறிவுற்ற கலைக்கெல்லாஞ் சாரமாகிச்
 சின்மாதர வடிவாகிச் செயலொன்றின்றிக்
 கறையற்றுக் குணமற்றுக் குற்றமற்றுக
 காணகின்ற கற்பனைக் ளனைத்துமற்று
 நிறைவுற்ற நிச்சலமாம் பரஞானத்தாற்
 னிரப்பயமாய் நிறகின்ற முத்திசார்வாய்

248

சுருக்கமுறச் சொல்லியிடும் பொருளைக்கேளாய்
 சொன்னதெலாம் பரப்பிரம சொரூபமேயாம்
 நெருக்கமுறுஞ் சொரூபம்தே நீயுநானு
 நிகலருமா நிதாகவிதி லையமில்லை
 யிருக்குமுதன் மறைமுடியின் பொருளுமீதே
 யெமதீச னெமக்கருளும் பொருளுமீதே
 தருக்கமுட னுறுதியிடும பொருளுமீதே
 தத்துவஞா னிகளுணரும் பொருளுமீதே.

249

வேதாந்த மகாசிந்தாமணி.

தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பரமேயென்றுந்
 துவிதமிலா வப்பிரம நானேயென்றுஞ்
 சாற்றியவிவ் வர்த்தத்ததிற் சங்கையிலலை
 சமபுபதந் தன்னாணை சத்தியநதான்
 போற்றியவிவ் வர்த்தத்தைச சிரத்தையோடே
 புரையறவே நித்தியமுங் கேளாநின்றோ
 வேற்றுமையில் சின்மாதா சொரூபமான
 விமலபர வடிவாகி முத்தராவர்

250

சாதனமோர் நான்குமுள வதிகாரிக்குச
 சாற்றியவிவ் வர்த்தத்ததைக கருணையாலே
 மாதவரீ புகல்வாயேன் மறறன்னேனு
 மகத்தான பரப்பிரம ஞானமேவி
 யேதமுறும் பவதுக்க மனைத்துநதிரநதிங்
 கிணையற்ற பரப்பிரமா நநதமுற்றுப
 பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாவன
 பேசியதிற் சந்தேக மணுவுமில்லை.

251

இரவிமுதற் சோதியினால் விலககவொண்ணு
 விதயவிருண் மிகுநதவெறு மூடனேனு
 நிருமலமா மிப்பொருளை நித்தமாக
 நியமமுடன் கேட்டபடி படிப்பானாகிற்
 பரமசிவ கருணையினுன் மறறன்னேனும்
 பரஞான சோதியினை யடைந்தேயததா
 விருதயமா ரஞ்ஞான விருளைநீக்கி
 யேகபர சிவவடிவாய் முததனுவன.

252

புத்திரனே வெகுவிதமாய விளம்பியென்ன
 பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருநதினோர்க்கே
 யுத்தமமா மிப்பொருளைக் கேட்பதற்கு
 மூனமறத் தினந்தோறும் படிப்பதற்கும
 பத்திவரு மற்றவரே சீவன்முத்திப்
 பதமேவித் தேகமிலா முதத்சார்வா
 சத்தியமே யென்றுரிபு நிதாகனுகஞ்ச்
 சலனமிலாப் பரமபொருளைச் சாற்றினுனே.

253

சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வதற்குச்
 சாலவுமே யரிதாகிக் குய்யமாகிச்
 சுருதிமுடி யனைத்திலுந் சாரமாகிச்
 சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொருபநதன்னை
 யிருளறவே நேராக வறிவிக்கின்ற
 வியல்புள்ள நான்குமகா வாக்கியத்தின்
 பொருளினையிங் கெல்லோராகு மிதமேயாகப்
 பூன்றசிவன் புகன்றபடி புகலுவாமே

254

பெருமைமிகு மிருககுமறை முடியிலுள்ள
 பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாகயமொன்று
 மிருண்மருவா லெசர்வேத முடியிலுள்ள
 விலகுமகம பிரமாஸ்மி வாகயமொன்று
 மருண்மருவாச் சாமமறை முடியிலுள்ள
 மகததான ததவமசி வாகயமொன்று
 மரியவதா வணவேத முடியிலுள்ள
 வயமான்மா பிரமமெனும் வாக்யமொன்றும்.

255

இநதவித நான்குமறை முடியின்கண்ணே
 யிருக்கின்ற நான்குமகா வாக்கியத்துண்
 முந்தியதாம் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்றே
 மொழிநதமகா வாககினுடைப பொருளைச்சொல்வா
 மைநதவிதிற பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்று
 மருவுபத மிரண்டாகு மறிவற்றின்
 முந்தியதாம் பிரஞ்ஞான பதத்தினுகு
 முக்கியமா மாததத்தை மொழியக்கேளாய்.

256

ஞானமதே பிரஞ்ஞான மெனனலாகும்
 ஞானததாற் சகலமுமே தெரிவதாகும்
 ஞானமதிற நெரிகின்ற சுகத்தனைததும்
 ஞானத்திற் கற்பிதமாய்த தெரிவதாலே
 ஞானமல தன்னியமா யொன்றுமில்லை
 ஞாலமுத லெப்பொருளு ஞானமாதரம்
 ஞானமதே நமதுரிச வடிவமாகும்
 ஞானமதே பரப்பிரம வடிவுமாமே.

257

சருவசக ததிட்டான சொரூபமான
சத்தியஞா னுநநத வததுதானே
பிரமமெனும் பதத்தினுடை யர்த்தமாகும்
பிரமமதிற் கற்பிதமாய்த் தோன்றாநின்ற
ஒருபொருளும் பிரமததிற் கயலேயாகா
துணர்வுற்ற பொருளெல்லாம் பிரமமாத்ரம்
பிரமமதே நமதுநிச சொரூபமாகும்
பிரமமதே பிரஞான சொரூபமாமே

258

பிரஞ்ஞானப் பொருடானே பிரமமாகும்
பிரமமெனும் பொருடானே பிரஞ்ஞானங்கா
ணஞ்ஞான முதலியதா முபாதியலே
யகண்டபரம் பொருடானே பிரண்டுபோலாம
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கியார்த்தம்
பிறங்கியதா லுபாதியெலா நீங்குமபோது
விஞ்ஞான கனமான வததுவொன்றே
வேறற்ற வகண்டார்த்த மாகிநிற்கும்.

259

பிறிவுற்ற வுபாதியுறுஞ சீவன்றானே
பிரஞ்ஞான பதத்தினுடை வாச்சியார்த்தம்
விரிவுற்ற வுபாதியுறு மீசன்றானே
விளம்பியிடும் பிரமபத வாச்சியார்த்த
மொருமிதத நிருபாதி வத்துதானே
யுபயவித பதத்திற்கு மிலட்சியார்த்தந
தெரிவித்த வுபயபத லட்சியைக்கயந
திகழுமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த்தங்காண்.

260

அறைநதபடி மகாவாகுகி னகண்டார்த்தத்தை
யறிநதுமன தமமயமா யிதரமெல்லா
மறநதுதன தாவரண மனைத்துநீங்கி
மயக்கமற நிற்பதுவே யகண்டாகாரஞ்
செறிந்தமனே விருத்தியெனச செப்பலாகுஞ்
செப்புமகண் டாகார விருத்திதானே
யறிநதவரா லதிசுகமாஞ் சீவன்முத்தி
யாகுமென வங்கங்கே யறையலாமால்.

261

சொன்னவகண் டாகார விருத்திதானே
 சுகமேலா யிருக்கின்ற சீவன்முத்தி
 பின்னையகண் டாகார விருத்திநீங்கிப்
 பிராரத்தம் யாவையுமே நீங்குங்காலை
 யன்னியமா முபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
 யகண்டேக ரசமான வத்துவாக
 மன்னியிருக் கின்றநிலை விதேகமுத்தி
 மற்றுமகண் டேகரச நிலைமைகளாய்.

262

ஓதியிடும் பிரஞ்ஞான பதமுநதள்ளி
 வுரைசெய்த பிரமமெனும் பதமுநதள்ளிப்
 பேதமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
 பிரியமுடன் பழகிய ரா வணையுந்தள்ளி
 யேதையுமே நினையாமல் வெறிதிருநதிந்
 கிவ்விதமா யிருப்பதெனு நினைவுந்தள்ளி
 யீதெனவே யுணர்வொணு விருப்புத்தானே
 யென்றுமகண் டேகரச நிலைமையாமே.

263

மனதுடைய விகற்பங்க ளனைத்ததுமின்றி
 மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
 யனியமிலா வகண்டேக ரசசொருப
 மாகியிருக கின்றநிலை விதேகமுத்தி
 சொன்னிலைதான் சுபாவமதாய்க் கிட்டிமட்டுஞ்
 சுழல்கின்ற விவகார மனைத்துநதள்ளி
 யனகவகண் டாகார விருத்திதன்னை
 யலப்பறவே யநவரத மப்பாசிப்பாய்

264

புகலுமகண் டாகார விருத்திதன்னைப்
 புரையறவே பழகியிடு மியல்பைக்கேளா
 யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
 மதுதானே நானென்று நானதென்று
 மிகழ்மறவே யெப்போது மிடைவிடாம
 லேகபர பாவணியே யிதயத்தின்கண்
 விகலமறச செய்வதுவே யகண்டாகார
 விருத்திதனைப் பழகியிடு மியல்பாமைந்தா.

265

தேகமுத னானென்ன றுவிதவிாத்தி
 திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சிவிர்த்தி
 யேகபர நானென்ன லகண்டவிர்த்தி
 யிம்முனறு விருத்திகளி லிரண்டைதள்ளி
 யாகுமகண் டாகார விருத்திதன்னை
 யநவரத மாதரவார யபயாசிததுச
 சோகமுறுஞ் சித்தவிகற் பங்கடாததுச
 சொன்னவகண் டேகரச சொரூபமாவாய்.

266

இன்னனிதம் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்னு
 மிலகுமகா வாக்கினுடை யருததஞ்சொன்னே
 முன்னியதா யிங்குரைசெய் நீதியெல்லா
 மூன்றுமகா வாககினுமே தெரிந்துகொள்வாய்
 பின்னையகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாகப்
 பேசுமகா வாக்கினுடைப பொருளைக்கேளா
 யன்னவகம் பிரமாஸ்மி வாககியததி
 லகம்பிரம மஸ்மியெனப் பதமுன்றுமே.

267

முநதுமகம் பதத்துக்குச சீவனாததம்
 மொழிபிரம பதத்துக்கவ வீசனாதத
 மந்தமிலாச சீவபர வயிக்யந்தானே
 யஸ்மியெனும் பதத்தினுடை யருததமாகு
 மிந்தவித மிரதமகா வாக்கியததி
 னேகரச மாகியுள வகண்டார்த்தத்ததைப
 புந்தியினு லாய்ந்திதனை யநுபவிததுப
 புகன்றவகண் டேகரச சொரூபமாவாய்.

268

பேதமுறு முபாதியினு கிஞ்சிஞஞத்வம்
 பிறங்கியசா வஞ்ஞதவ மாதியாவு
 மோதியசீ வேசருடைத் தன்மம்போலா
 முபாதியெலாம் விசாரிததுத் தள்ளுங்காலே
 யாதியிலாச சீவபர வைக்யமிஞ்சு
 மதுதானே யகண்டார்த்த மாமவற்றை
 யோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாககியததா
 லுணர்ந்தந்த வகண்டார்த்த வடிவேயாவாய்.

269

அனகவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
 மாசிரிய நருளியவா றறிந்தபோதும்
 பிணையுமதை யுத்தியுடன் மனனஞ்செய்து
 பிராந்திதரின் சங்கையெலாம் பெயர்க்கவேண்டுஞ்
 சொனவிதமாய்ச் சங்கையெலாம் பெயர்ந்தபின்னர்ச்
 சுழல்கின்ற விபரீத மனைத்துநதீர
 வனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாக
 வாதரவோ டபபியாசம் செய்யவேண்டும்.

270

இந்தவிதம் விசாரித்த விவேகியெல்லா
 மேகபர பாவனையே யிடைவிடாமற்
 சந்ததமுஞ் செய்ததனால் விபரீதத்தைச்
 சற்றேனு மிஞ்சாது நாசஞ்செய்தே
 யந்தவகம் பிரமாஸ்மி வாககியார்த்த
 மானவகண டாராதத்தி னதுபவத்தைப்
 புந்திதனிற் பிரதிபந்த மொன்றுமின்றிப்
 பூரணமா யெப்போதும் பொருந்தவேண்டும்.

271

பலவிதமாம் வாதனையுந் தூரத்தளளிப்
 பகாந்தபடி யகண்டாரத்த மதுபவிப்பா
 யிலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாககியார்த்த
 மிவவிதமா யிசைப்புறறோ மினியுனக்குத்
 திலகமதார ததவமசி வாககியாராதந
 திடமாகச் சித்தமிசைத் தெரியச்சொலவாந்
 தலைமையதாய்த் தயங்கியவிவ வாக்கியத்திற்
 றதவமசி யெனமுன்று பதங்களாமே

272

மாயையெனு முபாதியுறு மீசன்றானே
 மருவியதற் பதமுரைசெய வாச்சியார்த்த
 மாயதன தவிததையுறுஞ் சீவன்றானே
 யறைகின்ற துவமபதமோ வாச்சியார்த்த
 மேயமதா முபாதியெலா மிழந்தபின்ன
 ரேகவிலக கணமான வத்துததானே
 தூயபத மிரண்டுககு மிலட்சியார்த்தத்
 தொடர்புற்ற வைக்கியமே யசிபதார்த்தம்.

273

சொல்லியவீவ் வைக்கியமா மகண்டாரத்தத்தைச்
 சுத்தமதாந ததவமசி வாக்கியததாற
 கல்லெனவே திடமாக வறிந்தெப்போதுங்
 கலங்காம லகண்டேக ரசமேயாவா
 யெல்லையிலா வகண்டவடி வாகுமட்டு
 மிதரமுணர் விருத்தியெலாந தூரததள்ளிப
 புல்லுமகண் டாகார விருத்திதன்னைப
 புறையறவே பழகியதாற பூன்றனாவாய்.

274

தறபதலட் சியமான பிரமரூபந
 துவமபதலட சியமான நீயேயாவா
 யறபமுமே யிதிலைய மமைவதில்லை
 யகண்டசிவன் றன்னுணை யறைநததுண்மை
 சொற்பமிலா வகண்டபரி பூன்றமான
 சுததமதாம பரபிரம நீயேயென்று
 செப்பியிடுங் குருபரனை குருவாகின்றோன்
 செபரியவா றறிந்தவனை சீடனுனை.

275

உசசமதாந குருவருளு மகண்டாரத்தத்தை
 யுவகையுட னுள்ளபடி கேட்டபின்னா
 நிசசலமாம புத்தியினு னிசசயிதது
 நிருமலமா யதமிரம மாணென்னிற
 துசசமிலா வதுபூதி யடைந்தவன்றான்
 றுகளற்ற சறசீடன் மறறோரெல்லா
 மெச்செயலை செப்பினுமே சீடராகா
 ரேகபர மறிந்தவனை சீடனாவன்

276

சருவமகா மந்திரமு முத்தேசிப்போ
 சாமானய குரவரெனச சாற்றலாகு
 மிருமையிலாப பரபிரம நீயேயென்றிங்
 கிணையறற வுபதேசஞ் செய்கின்றோனே
 பெருமைமிகுஞ் சறகுருவென் றுரைக்கலாகும்
 பின்வெகுவாய்ப் பேசுவதாற் பெறும்பேறென்ன
 வரியபர நீயென்போ னுசானுனை
 னகம்பிரம மெனவறிவோன் மாணுனுனை.

277

ஆதலினால் பரப்பிரம நீயெயென்றிங்
 கருள்பவனே யாசிரிய னெனவேயோர்ந்து
 சாதகமாஞ் சற்குருவி னுபதேசத்தைச்
 சத்தியமா நம்பியதைச் சாதிப்போனே
 பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
 பெற்றதனாற் பவபந்த மனைத்துநதீர்ந்து
 போதகன மானபர வடிவேயாவன்
 புகன்றதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை.

278

அகிலமறை முடிவுக்கு மகண்டமான
 வத்துவித பரப்பிரம சொருபநதானே
 தகைமைமிகுந் தாற்பரியப் பொருளாமென்றுந்
 தற்பிரம நீயென்று முபதேசித்த
 மகிமைமிகுஞ் சற்குருவின் வாககியத்தான்
 மகத்தான பரம்பொருளைக் கேட்டுள்ளததில்
 விகலமற வறிவிதுவே சிரவணங்காண்
 வேறென்றுஞ் சிரவணமே யன்றுமைநதா

279

அருள்வடிவா மாசிரிய னருளிச்செய்த
 வகிலமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த்தத்தை
 மருளறவே கேட்டுணர்தல் சிரவணங்காண்
 மறந்தெலாளு சிரவணமே யாகாதென்றுஞ்
 சிரவணமே செயலுறற பொருளைமீண்டுஞ்
 சிரத்தையுடன் யுத்தியினா சிநதைசெய்தல்
 பிரமையெலாந் தீர்க்கின்ற மனனமாகும்
 பேசியவிம் மனனத்தின் யுத்திசொல்வாம்.

280

திரிசியமாய்ச் சிதைகின்ற வுடனானல்ல
 தியங்கியிடும் பெளதிகமாம் பொறிநானல்ல
 பிரிவுபெறு நாநாவா முயிர்நானல்ல
 பிறந்துநகிக் கின்றமன முதனானல்ல
 விருள்வடிவா மஞ்ஞான வுருநானல்ல
 விவையாவு மொருமித்த திரணானல்ல
 நிருமலமா யாவையுமே நிகழ்த்தாரின்ற
 நீக்கமிலாச் சின்மாத்ர சொருபமேநான்.

281

தூலவுடல் சூக்குமதே கத்திலில்லை
தூலவுடல் சூககவுட லிவ்விரண்டு
மாலயமாங் காரணதே கத்திலில்லை
யவைமூன்றுந் துரியத்தி லிலவேயிலலை
கோலமுறுந் தேகமெலா மிலாததாலுங்
கூறுபடாச் சின்மாதர சொரூபமொன்றே
காலமொரு மூன்றி லுமே யிருப்பதாலுங்
களங்கமிலாச சின்மாதிர சொரூபமேநான்.

282

கனவினிடை நனவில்லை யிவ்விரண்டுங்
காரணமாளு சுழுத்திதனி லில்லையநத
நனவுகளுச் சுழுத்திகளுந் துரியத்திலலை
நாலுவித வவத்தைகளுஞ் சுத்தத்திலலை
சொனவிதமா யவித்தையெலா மிலாததாலுஞ்
சுத்தமதாளு சின்மாதர சொரூபமொன்றே
யஃவரத மழியாம யிருப்பதாலு
மதுவித சின்மாதர சொரூபமேநான்.

288

தேகமுதற் சடமான விவையனைத்தூந்
திரிசியமாய்க் கடமெனவே நசிப்பதாலு
மேகபர சின்மாத்ர வடிவாமான்மா
வெப்போதுந் திருக்குருவா யிருப்பதாலும
பாகமுறுந் தேகாதி மிததையாகும
பகுப்பற வான்மாவே யுண்மையாகு
மாகையினுற் றேகாதித் திரணுனலல
வதுகுத வறிவான வான்மாவேநான்.

284

சத்தியஞ் ஞநநத சுபாவமான
சுக்லவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கட
சித்திரவ நிருதசட துககமான
செகத்தெல்லாங் கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
யித்துவித செகத்தெல்லா மாயுங்காலை
யிலகுமதிட் டானபரப் பிரமமேயாளு
சுத்திகையிற கற்பிதமாய்த் தோற்றும்வெள்ளி
சோதிக்கி லதிட்டான சுத்திதானே.

285

இருமையெனத் தோற்றியவிச சகத்தனைத்து
 மிருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்பமென்ன
 மருவியவிவ வதுபூதி யாயுங்காலை
 மன்னுமதிட் டானத்தின் சுபாவமேயாஞ்
 சருவவதிட் டானபரப பிரமத்துக்கே
 சத்தியஞா னாதநதத் தன்மையன்றி
 யொருபொழுது மிலலாத வெறுமபொய்யான
 வுலகத்துக கோதியவித தன்மையுண்டோ.

236

காலமொரு மூன்றிலுமே யிருக்கையாலுங்
 கற்பிதமாம யாவையுமே விளக்கலாலுஞ்
 சாலவுமே யாவையினு மினிமையாலுஞ்
 சத்தியஞா னாதநத சொரூபநானே
 யாலயமா மென்னிடையிற கனவேபோல
 வகிலமுமே கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
 கோலமுறத தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாங்
 குறைவற்ற வதிட்டான வடிவநானே.

287

என்னிடையிற கற்பிதமாய்க் கனவின்கண்ணே
 யிலங்கியதாம யாவையுமே யாயுங்காலை
 மன்னுமதிட் டானமதா நானேயன்றி
 மறறெவையு மெனக்கயலா யிலாததேபோற
 பின்னமிலா வென்னிடையி னனவின்கண்ணே
 பிறங்கியதாம யாவையுமே யாயுங்காலை
 யன்னவதிட் டானமதா நானேயன்றி
 யற்பமுமே யெனக்கயலா யிலவேயில்லை.

288

ஓதியவா றுண்மையினை யொருங்காலை
 யுபாதியிலா வெனதுநிச சொரூபத்துக்கும்
 பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபத்துக்கும்
 பேசுமிலக் கணமொனாறு யிருப்பதாலே
 யாதியிலா வகண்டபர வடிவேநானென்
 றநவரத மாய்வதுவே மனனயுத்தி
 மாதவனே யிவவிதமா மயக்கநதீர
 மனனத்தின் சாதகமாம் யுத்திசொன்னோம்.

289

சுநதனமென றோதியிடும விருடசமீத
 சங்கையறக் காணென்னு மாததன்சொல்லைச
 சுநதரமாக் கேட்கினுமே யதனைநன்றாச
 சோதித்தே சங்கையெலாந தீர்ப்பதேபோ
 லநதமிலாப் பரப்பிரம நீயேயெனறிங்
 காசிரிய னருளினுமே யதனைநன்றாச
 புநதியுறும் யுத்தியினுல விசாரஞ்செய்தே
 பொருந்தியதன் சங்கையெலாம போககவேண்டும். 290

சிரவணமு மனனமுமே செய்தபினனா
 செறிவுற்ற விபரீத மனைததுநதீர
 விரவுபக லெபபோது மிடைவீடாம
 லினிமையொடு நிதித்தியாசஞ் செயயவேண்டும்
 பரவியிடும் விசாதீய விருத்தியின்றிப்
 பரம்பரையான் சசாதீய விருத்திதானே
 யிருமையிலா நிதித்தியாச மாகுமிததா
 லெய்தியதன் விபரீதம் யாவுநதீரும 291

செகம்பரஞ் னீதெனவே வேறுவேறாய்ச்
 செறிகின்ற விசாதீய விருத்தியின்றி
 யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
 றநவரத மிடையறவே தொடராரின்ற
 தகுமபிரம பாவனையாம விருத்திதானே
 தடையறற் சசாதீய விருத்தியாகு
 மிகும்பிரிய முற்றிதனை யபயாசிக்கின
 மேவுவிப ரீதமெலா மடைவாய்ததீரும. 292

பொருந்திரிதஞ் செய்கின்ற சிரவணததாற்
 புகலுமசம பாவனைதான் முன்புநீங்கி
 வருந்திரிதஞ் செய்கின்ற மனனந்தன்னால்
 வாளாவாஞ் சமசயபா வணையுநீங்கி
 விரிந்துரிதஞ் செய்கின்ற நிதித்தியாசத்தால்
 விபரீத பாவனையு நீங்குமபோது
 ரிரநதரமாம் பரப்பிரம சாடசாதகார
 ரிசசலமாந தன்மனதி னிகமுமன்றே. 293

சத்துருவாம் பிரதிபந்த மொன்றுமின்றிச்
 சலனமிலாப் பரப்பிரம சுகத்தைமேவி
 யித்துவித நினைவனுவு மிலாதுநீங்கி
 யிருளான வாவரண மனைத்துநீங்கிச்
 சித்துருவாம் பரப்பிரம சொருபத்தின்கண்
 சீரசல நியாயம்போற் சோந்துநிற்கும்
 புத்தியுடை விருத்தியினிற் பரதிவிம்பிக்கும
 பூரணசை தன்னியமே சாட்சாதகாரம.

294

பேசியவிப புத்தியுடை விருத்திதானே
 பிறங்குமகண் டாகார விருத்தியாகு
 மாசறவிவ விருத்தியினிற் பரதிவிம்பிக்கு
 மறிவுருவே யகண்டபர சாட்சாதகார
 நேசமொடிவ வகண்டபர சாட்சாதகார
 நிட்டையினைப் பெற்றவரே முத்தராவ
 ரீசனுடை யுபயதிருப் பதநதனனானே
 யியம்பியதி லெள்ளளவு மையமில்லை.

295

இன்னவித மூன்றுமகா வாக்கியத்தி
 னேகரச மாகுமகண் டாத்தஞ்சொன்னோம்
 பின்னையுனக கயமான்மா பிரமமென்னும்
 பேசுமகா வாக்கினுடைப பொருளைச்சொல்வா
 மன்னியமி லாதமகா வாக்கியத்தி
 லயமான்மா பிரமமெனப் பதமூன்றாகும்
 பன்னுபத மூன்றுக்கு மடைவேயாகப்
 பகர்கின்ற வருத்தத்தைப் பரிந்துகேளாய்.

296

சித்திரமா முபாதியுறுஞ் சீவன்றானே
 செப்புமயம் பதத்துக்கு வாசசியார்த்தம்
 வித்தரமா முபாதியுறு மீசன்றானே
 விளம்பியிடு மான்மபத வாசசியார்த்தஞ்
 சுத்தமதாஞ் சீவபர சொருபந்தானே
 சொல்லியவிவ் வுபயபத லட்சியார்த்த
 மத்திரமா முபயபத லட்சியத்தி
 னைக்கியமே பிரமமெனும் பதத்தினர்த்தம்.

297

அறைந்தவண் மிந்தமகா வாக்கியத்தா
 லைக்கியமா மகண்டார்த்த மறிந்துகொண்டு
 செறிந்தபர சீவருடை யுபாதியெல்லாஞ்
 செவ்வியதாம் விசாரத்தா னேதிசெய்திங்
 கறிந்தபடி யகண்டபர வடிவேநானென்
 றநவரத மாதரவா யப்பாசித்து
 மறந்தவின துருவான வகண்டார்த்தத்தை
 மறவாம லெப்போது மதுபவிப்பாய்,

298

மற்றுமொரு விதமாயிவ் வாக்கியத்தின்
 மதிக்கின்ற பொருளினையு முரைப்பக்கேளாய்
 சற்றுமிருண் மருவாத சுலப்பிரகாச
 சைதன்ய வடிவான பிரத்யககான்மா
 வுற்றவய மான்மாவென் றுரைக்கப்பட்ட
 வுபயவித பதத்துக்கு மருத்தமாகும்
 முற்றுமிலா விவவுலகின் மூலவத்து
 மொழிவுற்ற பிரமபத தருததமாமே.

299

பாவனமாம் பதங்களுடை லடசியத்தின்
 பகுப்பற்ற வைக்கியமே|வாக்கியாததஞ்
 சீவபர பேதத்துக கேதுவாகச
 செறிகின்ற வபரோடச பரோடசததுவாதி
 யாவையுமே யுபாதியினா செறிந்ததென்றே
 யிதனையெலாம் விசாரித்து நேதிசெய்திங்
 கோவலற மினுகவதா மகண்டார்த்தத்தை
 யுரைத்தபடி யெப்போது மதுபவிப்பாய்

300

இன்னவித மிருக்குமுதல வேதாந்தத்தி
 லிலங்கியவிந் நான்குமகா வாகியத்தின்
 பின்னமிலா வைக்கியமா மகண்டார்த்தத்தைப்
 பேதமெனும் பிராந்தியெலாந் தீரும்வண்ணம்
 மன்னசிவ னருளியவா றடைவாய்ச்சொன்னோ
 மறைந்தபடி யழுத்தமுற வப்பாசித்தே
 நின்னுருவாய் நிலைபெற்ற வகண்டார்த்தத்தை
 நிருமலமாய் நீயென்று மதுபவிப்பாய்.

301

சயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும்வாக்கியம்
 சொல்லுமுப தேசமகா வாக்யமாகு
 மியலுமகம பிரமாஸ்மி யென்னுமவாககியம்
 மிலகுமது பூதிமகா வாக்யமாகு
 மயனமருவாப பிரஞானம் பிரமவாக்யம்
 மனனததி வபரியாச வாக்யமாகு
 மயமானமா பிரமமென வறையுமவாககிய
 மதற்கெலலாளு சமமதமாம் வாக்யமாமே.

302

ஆதலினாற் றதவமசி வாக்கியத்தா
 ளருளியவா றகண்டார்த்த மறிந்துகொண்டு
 பேதமறப் பிரஞானம் பிரமமென்று
 பேசுமகா வாக்யதனான் மனனஞ்செய்து
 வாதகமி லயமான்மா பிரமமெனறும்
 வாககதனாற் சரியெனவே சமமதித்திங்
 கோதுமகம பிரமாஸ்மி வாககியத்தா
 லுரைத்தவகன் டார்த்தத்தை யநுபவிப்பாய்

303

அனிசமகம பிரமாஸ்மி வாககியத்தா
 லகண்டபர பாவனையே யபயாசித்து
 நனிமருவும் பாவனையா நாமருப
 நாட்டமெலா நனற்கு நாசஞ்செய்து
 துனிமருவுந் துளித்ததின ரொடாபேயின்றித்
 துகளற்ற வகண்டார்த்த மதுபவித்தவ
 வனியமிலா வகண்டார்த்த வடிவேயாவா
 யவவண்ண மாகுவதே யகண்டமோட்சம்.

304

தனதுரிசு வடிவான வகண்டார்த்தத்தைத்
 தவிரவொரு பொருளுமொரு காலுமில்லை
 பிணையுளதாயக காண்பவெலாளு சுததப்பொய்யே
 பேசியவப பொய்வடிவு மாயுங்காலை
 யனியமிலா வகண்டபரப பிரமந்தானு
 மறைந்ததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
 சொனவகையே யகண்டார்த்த ஞானமபெற்றுச்
 சுத்தபர வடிவாகி முத்தனுவாய்

305

சகலமறை முடிவினுமே சாரமாகிச
சாலவுமே சாருவதற் கரியதான
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
மெய்யுணாவா நநதவடி வானவீச
னிகழ்வறவே புகன்றவிதம் புகன்றோமியாழு
மிப்பொருளை யிசைத்தபடி கேட்டுணர்ந்தோர்
பகைமருவும் பவபந்த மனைத்துந்தோரு
பகுப்பற்ற பரப்பிரம வடிவேயாவா.

306

அகிலசகந நாயகனும் பரேசனறன்னை
யநவரத மாதரவா யாராதித்து
மிகவுமருட பெற்றவரே மனதினசுத்தி
மேவினராய் விளம்புமகா வாககியத்தின்
றகுபொருளைத் தடையறவே யதுபவித்துத்
தன்மயமே யாவரென நிதர்க்கனுக்கு
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவன் கருணையாலே
நிகிலமகா வாக்குகளின் பொருளுஞ்சொன்னான்.

307

முத்தியுற வேண்டுமென விசைசெய்தன்
மோட்சத்தின் பொருட்டேதன் னுயிராதரித்தல
பத்தியுட னன்றாக விசாரஞ்செய்தல
பாங்காகப் பரப்பிரம ஞானமெய்த
லித்துவித சகததையெலா மறமறத்த
லித்தனையும் பரமார்த்த தசையிற்பொய்யே
யத்துவித பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யதுவேநீ யனுவுமிதி லையமில்லை

308

வீதலுறாச சாதனமோ நானகுமுற்றோன
விசாரத்தி லதிகாரி யானோனென்னல
பேதமுறாச் சீவபர வைகயநதானே
பேசியிடு நூலுக்கு விடயமென்னல
போதமறை முடிவிற்கும் பிரமத்திறகும்
போதகபோத் தியபாவ பநதமென்ன
லேதமுறு மஞ்ஞான மனைத்துநீங்கி
யெப்போதுஞ் சுகிப்பதுவே பலமாமென்னல்.

309

ஈதுமுதற் பலவிதமாய்ப் பகுத்தங்கங்கே
யியம்பியதா மெப்பொருளுஞ் சுத்தப்பொய்யே
பேதமுறு மிவற்றையெலாம் பகுத்தங்கங்கே
பேசியிடுஞ் சொலவுகளுஞ் சுத்தப்பொய்யே
மாதவனே யப்பொய்யு மாயுங்காலை
மன்னுமகிட் டானபரப் பிரமந்தானே
மாதலினு லகண்டபரப் பிரமந்தானே
யநவரத மகமெனது நிதித்யாசிப்பாய்.

310

மிகமிகவுஞ் சதததைத விருமபிச்சொல்லன்
மிகவாக்கின் றுககத்துக் கேதுவாகும்
புகல்பலவாஞ் சததத்தைப பரிந்துகேட்டல்
பொருநதுமனே மயக்கத்துக் கேதுவாகும்
வெகுவிதமா மாததத்தை விசாரஞ்செய்தல்
விவிதமனே துக்கத்துக் கேதுவாகுந்
தகுமகனே யாதலினு லனைததுநதளளித
தற்பிரமந தானெனவே நிதித்யாசிப்பாய்.

311

வுத்தமமாம புத்தியுறும புருடாமுன்பின
குறுறுணரத தகுபொருளை யோநதுணாநது
சத்தியமா மப்பொருளின் சாட்சாதகாரஞ்
சாரிதித யாசததைச செய்யவேண்டும
மெத்தவுமே நிதித்யாச விரோதமாக
மேவியனால் விசாரணையாற காலநதள்ள
விததனையும் புத்தியுளோக குரியதன்றென்
றிவவிதமாய்ச் சுருதிமுடி வியமபுதன்றே.

312

புரையறவே யுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்னர்
பூரணமா மப்பொருளின் சாட்சாதகார
மருவியிட நிதித்யாசஞ் செயவதல்லான்
மற்றிறையு நூல்வழியே செல்லவொண்ணு
தெரிபொருளை நூல்வழியா லறிந்தபின்னா
தெரிவித்த நூன்மொழியே மீண்டுஞ்சொல்ல
லுரைதருதன் வாக்குக்குத துக்கமென்றே
யுபநிடத வசனமெலா முரைத்தவன்றே.

313

ஆதலினூற் றுனியததை யடைந்தபின்ன
 ரங்குற்ற பலாபலததை யெறிதலேபோ
 லேதமற ஷுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்ன
 ரிங்குற்ற னூலையெலா மெறிதலவேண்ம
 வாதகமா னூலையெலா மெறிந்தபின்னா
 வருந்தியுமே யநவரத மிடைவிடாமற
 போதமுறச சாதகமா நிதிதயாசததைப
 புரியுடனே பூரணமாய்ப் பழகலவேண்ம.

314

மெய்யுணர்வா நந்தபரப பிரமத்தினகண
 மேவியதன் கணவெனவே சுகததனை ததும
 பொய்யுருவாய்த் தோற்றுமென்று மளையுமாயிற
 பூரணமாம பிரமமென்றுந் தனதுமாண
 னுய்யவெகு விதமான னூலின்சொலலை
 யுபதேச காலத்தி லுரைப்பதலலான்
 மையனுவு மினறியதன் னநுபவத்தின
 மருவியவிர னூல்வசன மிறையுமிலலை

315

புத்திரனே யாதலினூ லுபதேசத்திற
 புகழ்க்கினற னூன்மொழிக ளனைத்தநதளளிச
 சத்தியசிற் சுககனமாம பரமேயாகச
 சலியாம விருப்பதுவே யறவுநனரு
 மத்திரமே யநவரத மிருப்பதற்கிக
 கசைவுற்ற தனமனது வசமுறாதே
 னித்தியமாம பரப்பிரம நானெயென்று
 நிரந்தரமாய் நிதிதயாசஞ் செயயவேண்ம.

316

நிரந்தரமாய் நிதிதயாசஞ் செயவதற்கு
 நிலையற்ற தன்மனது வசமுறாதே
 நிரிந்தலையு மனதுவச மாகுமட்டு
 திடமாக விசாரணையே செய்யவேண்ம
 பொருந்தியநூல் விசாரணையாற சித்தமெள்ளப
 புரையற்றுப பூரணமாம பரத்திலோயு
 முரந்தருநூல் விசாரணையே யொழியவேறே
 ருபாயமுமே சித்தசெயந தருவதிலலை.

317

சித்தசெய மாத்திரமே சீவன்முத்தி
 சித்தசெய மாத்திரமே விதேகமுத்தி
 நித்தியமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
 நிகழ்த்தியவச் சித்தசெய நேரேபேரஞ்
 சித்தசெய மலலாம லநந்தோபாயஞ்
 செய்யினுமே முத்தியிலை யாதலாலே
 புத்திரவச சித்தசெயம பொருந்தவேண்டிப்
 பூரணமா யெப்போது நிதித்யாசிப்பாய்.

318

நினக்கயல்போற் றோற்றியவிந நாமரூப
 நிகிலமுமே நீயலது வேறேயன்று
 தனக்கயல்போற் கனவினுணர் நாமரூபந
 தானலது சோதிககில வேறேயுண்டோ
 வெனக்கயல்போற் காண்பதெலாம் யானேயென்று
 யான்றானே யேகபரப பிரமமென்றும்
 மனக்கவலை யாவையுமே தீருமட்டும்
 மறவாம லெப்போது நிதித்யாசிப்பாய்.

319

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
 றநவரத மாதரவாயப பழகப்பட்ட
 தகுமபிரம பாவனையா நிதித்யாசத்தார
 றங்குமனே விகற்பமெலாந தவிர்ததபின்ன
 ரகம்பிரம வாககியத்தி நிலட்சியாராத
 வதுபூதி யடைந்தநத மயமேயாகிச
 சகம்பரநா னென்றனுவு நினையாவண்ணஞ்
 சந்தத்தமுஞ் சலியாமற சாந்தனாவாய்

320

சந்தத்தமுஞ் சலியாமற சாந்தமாகிச்
 சன்மயமாய் நிற்பதுவே சாட்சாதகார
 மைந்தவதே மாசுறற சீவன்முத்தி
 மற்றதுவே மகத்தான விதேகமுத்தி
 யிந்தநிலை யெமதீச னருளுள்ளோருக்கே
 யிசைத்தவண மிருமையற வெளிதாயெய்துஞ்
 சந்தரமாஞ் சுருதிமுடி வணைத்தினுஞ்
 சொல்லிமுடி வுற்றபொருட் சுருக்கமீதே.

321

துகளிலதிட் டானபர சிவத்தின்கண்ணே
தோன்றியிருந் தடங்கியவிச் சுகத்தனைத்தும
புகலுமதிட் டானபர சிவமேயென்றும்
பூரணமா மசசிவமே நாமேயென்றும்
பகறலுறு மறைமுடியா லகண்டைக்கயத்தைப்
பாவித்துப் பரோட்சமிலா ததுபவித்தோர்க்
கிகழ்வுதருஞ் சோகமிலை மோகமிலை
யிபபேத தரிசனமோ நிறையுமில்லை

322

நாசமிலா திருப்பதனா னானேசத்து
நாடியெலா மறிவதனா னானேசிதது
நேசமதாய் நிற்பதனா னானேயின்பம
நிகழ்த்தியவா சத்தியசிற் சுகமாநானே
பேசியவிவ் விலக்கணமாம் பிரமமென்றே
பேதமிலா வகண்டபர நிசசயத்தை
யாசறவே யதிதிடமா யடைநதவற்றா
லகண்டபர மாநநத மதுபவிப்பாய்

323

இருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்பமென்று
மியம்பியிடு நாமமொடு ரூபமென்றுந்
தருக்கமிடு மிவவமுச பஞ்சகத்திற்
றயங்கியமுன் மூன்றமுசம் பரத்தின்ரூபஞ்
சருக்கமுறு மிரண்டமுசஞ் சுகத்தின்ரூபஞ்
சொற்பொருளா மிவவமுச மிரண்டுநதள்ளி
நெருக்கமுறுஞ் சத்தியசிற் சுகமாய்மீநது
நின்றபர நானெனவே நிசசயிப்பாய்

324

அதிட்டான சத்தியசிற் சுகமாமமச
மகிலபரி பூரணமா யொன்றாய்நிறகு
மிதிற்றானே கற்பிதமா நாமரூப
மிரண்டெனவே பரிசசின்ன மாகிநிற்கு
மதித்தாயும் விவேகத்தாற் கற்பிதத்தை
மன்னுமதிட் டானமென வுணர்நதெப்போது
நிதிதயாசஞ் செய்துமனோ விகறயநதீரநது
நிரதிசய வாநநத மதுபவிப்பாய்,

325

சிதாகாய மானபரப் பிரமத்தின்கட்

செகசீவ பரங்களெலாம பொய்யாய்த்தோன்று

ரிதாகவிதை விவேகததா னேதிசெய்து

ரிருமலமாய் நின்றபரப் பிரமந்தானே

சதாவுமக மகமெனவே கிதித்யாசிதது

சலமனதின் விகற்பமெலாந தவிர்த்தெப்போது

மதாகியிருக கின்றநிலை யடைந்தவற்றா

லகண்டபர மாநந்த மதுபவிப்பாய்.

326

துவிதமென்றுந் துவிதமொடத துவிதமென்றுந்

தூயபர மாத்துவித மதமீதென்று

மிவிதமென்று மவிதமென்று மிலதுண்டென்று

மவைமுதலா யங்கங்கே வியம்பலுற்ற

விவிதமத மிவையுரைசெய் வாதியாலும்

விசாரிங்கில் விமலபரப் பிரமந்தானாங்

குவிதலுறப் பரப்பிரம மனநானென்று

கோதறவே பாவிததுக குறைவுதீர்வாய்.

327

ரிதாகவெகு விதமாக நிகழத்தியென்ன

ரிகலமுமே நிமலசிதா காயந்தானாங்

சிதாகாய மதுபிரம வடிவமாகுஞ்

சிதாகாய மதுவேரின் வடிவமாகு

முதாரமுறு புத்தியின லுரைத்தவண்ண

முணாவதெலாஞ் சிதாகாய சொரூபமென்றுஞ்

சதாவுமதே யகமென்று நிதித்யாசிததுச

சற்றேனுஞ் சலியாது சாந்தனுவாய

328

ரிகிலவதிட் டானபர சித்துத்தானே

ரிருமலமாய் நிறைவுற்ற வாகாயம்போ

லகிலபரி பூரணமா யமலமாகி

யத்யந்த சூட்சுமமா யசங்கமாகுந்

தகமைசெறிந் திருக்கின்ற தன்மையாலே

தயங்குசிதா காயமெனச் சாற்றவாகு

மகிமையிக்குஞ் சிதாகாய மதுநானென்றே

மறவாமற் பாவிதது மயக்கந்தீரவாய்.

329

சின்மாத்ர மானபரப் பிரமந்தானே

செகசீவ பரங்களெனத் தெரிவதாலே

யெண்மாத்ர மாகினுமிச் சகசீவாதி

யிதரமல விவையாவுஞ் சின்மாத்ரந்தான்

பொன்மாத்ர வடிவான கடகமாதி

பொண்ணையலாற் சற்றுமய லாவதுண்டோ

மண்மாத்ர மானகட சரவமாதி

மண்ணையலான மறறனுவு மனியமாமோ

330

அகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே

யறிவற்றோக குலகெனவே தோற்றினாலும

புகன்றபல விதமான வுலகந்தானே

பூரணமா மறிஞருக்குப் பரமாய்த்தோற்றுக

திகழ்ந்தெதிரே யிருக்கின்ற விரச்சதானே

தெரிவற்றோக் கரவெனவே தோற்றினாலு

நிகழ்ந்தரவே தெரிவுற்றோக கிரசசுவாக

நிகழ்கின்ற நீதியினை கண்டோமன்றே.

331

படருற்ற தூருனே படம்போலாகப்

பரவியதிற் குறுக்குநெடுக காவதேபோற

தொடாபுற்ற பரந்தானே சகம்போலாகத்

தோன்றியதிற் குறுக்குநெடுக் காகநிறகு

மடருற்ற விவேகத்தா லறைந்தவண்ண

மாய்ந்தெவையு மகண்டபரப் பிரமமென்றுந்

தடமுற்ற பரப்பிரம மதுநானென்றுந்

தடையறவே பாவித்துத் தளர்வுதீவாய்.

332

நிறசலமா முணாவுற்று நிறைந்துநிற்கு

நிலையதுவே நிகரற்ற மோட்சமாகுந்

துச்சமிலா வந்தநிலை தொடர்ந்தோராய்நடுந்

துன்பமுறார் துகண்மருவார சுகமேசார்வ

ரெச்செயலுஞ் செய்துமுடிந் தவரேயாவ

ரெப்போது மேகபர வடிவாய்நிற்ப

ருச்சபர வடிவான வன்னோருக்கிவ

ஜனபவ விவகார மென்றுமில்லை.

333

சங்கற்ப காரியமாஞ் சகத்தின்னேற்றஞ்
 சற்றேனுஞ் சாந்திடுமே லுடனேயித்தைப்
 பங்கற்ற பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
 பரமதுவே நானென்னும் பாவிததுத்தீர்
 மங்குற்ற மனதென்னு மகத்தாம்வியாதி
 மாறாது தொடர்திடுமே லுடனேயித்தை
 யங்குற்ற வகண்டபரத தியானமென்னு
 மதிசயமா மவுடதமுண் டதஞ்செய்மைநதா.

334

மாயையினுற் கற்பிதமாம் பேதமேது
 மனதினிடைத் தோன்றியிடி லுடனேயத்தை
 தூயபரப பிரமத்தின் றியானத்தாலே
 துகளறவே துடைததுரிசு சொரூபமாவா
 யாயதன தவிதையினுற் றேகமாதி
 யகமெனவே தோன்றியிடி லுடனேயத்தை
 நேயபர சின்மயமா மான்மத்தியான
 றிட்டையினு னீக்கிரிசு சொரூபமாவாய்

335

கொடியவகங் காரமெனுஞ் சததுருததான்
 குறைவுதரக் கூடியிடி லுடனேயத்தைச்
 சடிதியகம் பிரமமெனுந் தியானவாளாற்
 சங்கராஞ் செயதுரிசு சுபாவமாவாய்
 கடியமனக் கிரந்திதொடர்ந் திடுமேயாகிற
 கலங்காது தையிரியமா யுடனேயித்தை
 நெடியபர பாவனையாஞ் சக்கரத்தா
 னிமிடத்தி லறுத்துரிசு ரிலையினிற்பாய்.

336

தேகமுத னுனென்னு மதயாசநதான
 றீராது தொடர்ந்திடுமே லுடனேயித்தை
 யேகபரி பூரணமாம பரநானென்னு
 மிவ்விதமா முறுதியினு லிறக்கசசெய்வா
 யாகுமனன் மாவென்னு மிசாசநதோன்றி
 மலலான்மத் தியானமெனு மந்திரத்தால்
 வேகமுடன் பிசாசமதை யணுகாதோட்டி
 விமலான்ம வடிவாக விளங்கிநிற்பாய்

337

பலவிதமாஞ் சந்தேக மெனும்பிசாசு
 பயமுறவே தோன்றினுநீ பயபாடாம
 லலைவில்பர பாவணையா மந்திரததா
 லையமெனும் பிசாசதனை யதஞ்செய்வாயா
 னிலைமருவாத் துவிதமெனும் பிசாசமீண்டு
 நிகழினுமே நீயணுவும வெருளாவண்ணம
 விலையமிலா வத்துவிதத் தியானமாகும
 விபூதியினுல வென்றதனை விபுவாய்நிறபாய.

338

சருவமெனக் காண்பதெலாம் விசாரிகளுக்காற
 சத்தியஞா னுநததப் பிரமமல்லா
 லொருசிறிதும் வேறில்லை யுனதெப்போது
 மோங்குசுதிதா காயபரப் பிரமமொன்றே
 யிருமையிலாப் பிரமமதே நினசொருப
 மிதிவிறைபு மையமிலை யாதலாலே
 சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானெனறுஞ்
 சங்கையறப் பாவித்துச சாநதனுவாய்.

339

நிரந்தரமாய்ப் பாவணையே செய்யாவிட்டா
 னிலையறற மனத்தினுடை விகற்பநதீரா
 திரிநதலையு மனதினுடை விகற்பநதானே
 தீராத பவமெனவே தோன்றுதன்றே
 பரிந்துநிதம் பாவித்து மனோவிகற்பம
 பற்றறவே தீராதோர்க் கெவவிதததாற்
 பொருந்தியதன் சொருபநிலை புரையொன்றின்றிப்
 பூரணமாய்ப் புரதியினிற் பொருநதுஞ்சொல்லாய்.

340

தன்சொருப நிலைமருவா தலைவாருககுத
 தளாவுதரும பவபநதந தவிாவதெனங்
 னென்செயினுஞ் சொருபநிலை யிசையாதோருக்
 கினமுறு பவபந்த மிறவாதெனறுஞ்
 சஞ்சலமில் பாவணையே செயவோருககுச்
 சலமனதின் விகற்பமெலாந தவிாவதாலே
 யஞ்சனமா மாவரண விடச்சேபங்க
 ளனைததுமிலாச சொருபநிலை யணுகுமன்றே.

341

ஆதலினு லநவரத மப்பாசிக்கு
 மகண்டபர பாவனையான் மனோவிகற்ப
 பேதமெலா மடைவாகப் பெயர்த்தெப்போதும்
 பிரிவற்ற சொரூபநிலை பொருந்தவேண்டு
 மோதியவிப் பாவனையும் விசாரமற்றோர்க்
 கொருகாலு முள்ளத்தி லுதிக்கமாட்டா
 பாதகமா மவிசாரப் பகையாலன்றோ
 பவக்கடலில் வீழ்ந்தெவரும் பதைக்கின்றாரால். 342

அறிவற்ற வவிசார மஞ்ஞானத்துக்
 காலயமா யந்தவித வரந்தைநல்குங்
 கறையற்ற ஞானத்தைக் கண்ணிறகாட்டா
 கடக்கவொணுக கற்பனையே காட்டுவிக்கு
 நிறைவுற்ற சொரூபத்தி நிலைக்கவொட்டா
 நிகிலமகா பீதிக்கு நிகரில்வித்தாஞ்
 செறிவுற்ற சங்கற்ப விகற்பமாதி
 சித்தவிகா ரங்களெலாங் கணத்திற்சேர்க்கும் 343

பலவிதமாய்ப் பகர்ந்தென்ன வவிசாரந்தான்
 பவக்கடலில் யாவரையு மூழ்குவிக்கும்
 புலமருவா வவிசார நிகராயென்கும்
 பொருந்தியிடும் பகையிலலை யாதலாலே
 நிலைமருவு மகண்டபர விசாரங்கொண்டே
 நிகழ்த்தியவிவ வவிசார பகையைவென்று
 சலனமிலா பாவனையா லகண்டபோதஞ்
 சார்ந்தவனாய்ச சன்மாத்ர சொரூபமாவாய். 344

அகண்டபர விசாரந்தா னேதாமென்னி
 லகமாரிவ் வுலகாரிங் குள்ளதேது
 புகன்றபர மாரத்தமெதா மென்றிவ்வண்ணம்
 பூரணமாஞ் சற்குருவைக் குறித்துசாவி
 யகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மெங்குமுள்ள
 தகண்டபரப் பிரமமதே யுண்மையென்று
 தகுமபிரம நிர்ணயமே வேதாந்தத்தாற்
 றவிராது செய்வதுதான் விசாரமாமே 345

சற்குருவின் சன்னிதியி லோர்ந்தவண்ணஞ்
சாதுக்கள் சகவாசஞ் செய்தங்கங்கே
நிர்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபநதானே
நிகிலமுமா மதுவேநா மதுவேயுண்மை
யக்கரமாம் பிரமமதே வேதாநதங்க
ளனைத்துக்கும் பொருளாகு மென்றிவவண்ணந
தக்கபர நிர்ணயமே திடமாய்ச்செய்த
றளர்வையெலாந் தவிர்க்கின்ற விசாரமாமே.

346

பன்னியவா றோர்ந்தபரம் பொருளைததானே
பரவியதன் சங்கையெலாந் தீருமவண்ண
மன்னியர்க ளாருமில்ர் வேகாநதத்தி
லசையாம லிருநதுமன தொருமையோடே
மன்னுபரப் பிரமமிதா நாமிதாசு
மயக்கமுறு முலகிதுவா முண்மையீதென்
றுன்னுபல யுகத்தாற சிநதைபண்ணி
யுரமாக வுறுதிசெயல் விசாரமாமே

347

அறிவுற்ற விசாரநதா னஞ்ஞானத்தை
யதஞ்செய்யு மரநதையெலா மடைவாய்த்தீர்க்கு
மறுவற்ற ஞானத்தை மதியிற்சோகரு
மயக்கமுறு கற்பனைக ளனைததுமாய்க்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைக்கவைகரு
நீக்கவொண்ப் பவபீதி யனைததுநீகருஞ்
செறிவுற்ற வாபத்தைச சம்பததாகருஞ்
சித்தவிகா ரங்களெலாஞ் சிதைக்குமன்றே

348

சோதித்த பரப்பிரம மெல்லாமென்றுஞ்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம மதுநாமெனறுஞ்
சாதித்த விசாரமிகுஞ் சாதுக்கட்கே
சாற்றுபர பாவனைதான் சாவதல்லாற
நீதுற்ற தேகாதி நாமேயென்றுந்
திரிசியமாரு சகமுதலீ துண்மையென்றுந்
கோதுற்ற வவிசார மேலிட்டோர்க்குக்
குறைவற்ற பாவனையெவ் விதமாய்க்கடும்.

349

ஆதலினால் விசாரித்த தீரருக்கே
 யலைமனது பாவுணையில் வசமாய்நிற்குந்
 தீதணுகாப பாவனையான் மனோவிகற்பந்
 தினத்துக்குத் தினமடைவாய்த் தீருநதீரந்த
 போதுபரப் பிரமத்தின் சாட்சாத்காரம
 பூரணமாய்ப் பொருந்தியிடும் பின்னவற்றாற்
 கோதுமிகும் பவபநத மனைத்துநீங்கிக்
 குறைவற்ற மோட்சசுகங் கூடுமன்றே.

350

கந்தமுதற் பலவிதமாம் புலன்களென்றுங்
 ககனமுதற் பஞ்சமகா பூதமென்றுந்
 தொநதமுறுங் காரியகா ரணங்களென்றுந்
 தொடர்புற்ற போகமென்று மோட்சமென்று
 மிந்தவிதஞ் சித்தத்தின் விகற்பமாக
 விலங்கியவிவ வநநதவித பேதமெல்லாம்
 பநதமுறப் பரமேயா மதுநானென்றே
 பாவிததுப் பாவிததுப பரமேயாவாய

351

சித்தமலாற் பிரபஞ்ச மென்றுமில்லை
 சித்தநதான பிரபஞ்ச மெனவேதோன்றுஞ்
 சித்தமலாற் சமுசார மென்றுமில்லை
 சித்தநதான சமுசார மெனவேதோன்றுஞ்
 சித்தமதைச் சோதிககற் சித்தேயாகுஞ்
 சித்தான சித்தமதே சிவமாய்நிற்குஞ்
 சித்தமில்ச சின்மயமாஞ் சிவநானென்றே
 சிநதிததுச் சிநதிததுச் சிவமேயாவாய்.

352

மனதையலாற் சகமுதலோ ரணுவுமில்லை
 மனததுவே சகமுதலாயத தோனாறுநிற்குஞ்
 சொனமனது சங்கற்ப வடிவேயாகுஞ்
 சோதிககற் சங்கற்பஞ் சித்தாய்ததீரு
 மனதினுடை சங்கற்பஞ் சித்தாய்ததீரின்
 மனததுதான் சின்மயமாஞ் சிவமேயாகுஞ்
 செனனமில்ச சின்மயமாஞ் சிவநானென்றே
 சிநதிததுச் சிநதிததுச் சிவமேயாவாய்.

353

அகமெனுமிப் பதத்தினுடை யிலட்சியார்த்த
 மாகுநம துருவான வான்மாத்தானே
 புகலலுறும் பிரமபத விலட்சியார்த்தப்
 பொருளான பரப்பிரம சொரூபமாகும்
 விகலமுறா வான்மபர வைக்கியநதானே
 விளம்புமகம் பிரமாஸ்மி யாதியான
 வகிலமகா வாக்குநதாற் பரியததோடே
 யறிவிக்கு மகண்டார்த்த மாகுமைந்தா.

354

ஆதலின லத்திடமா யையமின்றி
 யகம்பிரமம் பிரமமக மென்றிவவண்ணம்
 பேதமுறா ஷுறுதியினைப் பெறுதருளே
 பின்னமிலா வகண்டான்ம ஞானமாகு
 மேதமிலிவ வகண்டான்ம ஞானததுக்கிங்
 கிணையான ஞானநதா னெங்குமில்லை
 மாதவவிவ வகண்டான்ம ஞானமபெற்றோ
 மறித்தென்றும் பிறவியுறா மகேசனானே.

355

அகம்பிரம மென்றுரமா மானமஞான
 மகங்களெலாந் தவிர்ந்தோர்க்கே யெளிதாயெய்து
 மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
 மறங்களெலாந் குவிந்தோர்க்கே யினிதாய்ததோன்று
 மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
 மதிசயமாம் பொருளையெலா மதிசயிக்கு
 மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
 மகண்டகிவ னாதியநு பூதியாமே.

356

அகம்பிரம மென்றுரமாய் விசுவாசத்தோ
 டறிவுறற வகண்டான்ம ஞானததுக்குச
 சுகந்தனிலே சனித்ததினு மொப்பொன்றில்லை
 சனித்தினிமேல் வருவதினு மொப்பொன்றில்லை
 யகம்பிரம மென்றுரமாப் நிசசயித்தோர்க்
 கவவுரமா நிசசயமே யநநதகோடி
 மகநதவநற றீராததமொடு தானஞ்சேவை
 மற்றெவையு மிதிலனுவு மயக்கமில்லை,

357

அகம்பிரம நிச்சயமே தேவபூசை
 யகம்பிரம நிச்சயமே தெய்வத்தியான
 மகம்பிரம நிச்சயமே செபதபங்க
 ளகம்பிரம நிச்சயமே யறங்கன்யாவு
 மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டத்தியான
 மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டயோக
 மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
 மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டமோட்சம.

358

அலைமனதின் சலனத்தாற் சாட்சாத்தாக
 வகண்டான்ம வதுபூதி யணுகாதாகின்
 சலமனதின் விகற்பமெலாந் தீருமட்டுஞ்
 சருவான்ம பாவணியே செய்வதற்கு
 முலைமனது பாவணியே செய்வதற்கு
 முதவாமற் பலவிதமாய்ச் சலிக்குமாகிற்
 சலனமுறா வகண்டான்ம விடயமான
 சத்தத்தை வசனத்தா லுரைக்கலாமே.

359

வசனத்தாற் சத்தத்தை யுரைப்பதற்கோ
 வருத்தமிலை யாதலின லசத்தரெல்லா
 நிசவடிவின் பாவணியின் மனதுநின்று
 நிச்சலமா யதுபூதி நிலைக்கும்ட்டிம
 பிசகறவே சருவமுமே பிரமமென்றும்
 பிரமமதே நானென்று நானதென்று
 மசலமதா மகண்டான்ம சொருபநதன்னை
 யறிவிக்குஞ் சத்தத்தை யுரைக்கவேண்டும்.

360

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
 சநத்தநா னதுவென்னு நிச்சயத்தோ
 ரேமருவி யிருப்பவருக் கோடியாடு
 முத்தமமார் தீர்த்தமிலை தானமில்லை
 தருமமிலை கருமமிலை பத்தியில்லை
 தனக்கயலாய்ச் செயுஞ்செயலோ ரணுவமில்லை
 பிரமமெலா மென்றரமா மதித்திருக்கும்
 பெருமையினும் பின்னெவையு மதிகமுண்டோ.

361

ஆதலினால் கனவினுமே பிரமத்துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு முள்ளதென்னும்
பேதமுறும் புறதியினைத் தூரத்தள்ளிப்
பிரமமெலா மதுவேநா னுனதென்றே
சாதகமா முறுதியினைத் திடப்படுத்திச்
சந்ததமும பாவித்துச் சலனமின்றி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டாகார
வதுபூதி யடைந்தந்த மயமேயாவாய்

362

அகிலபரி பூரணமா மென்னிடத்தி
லயலெனவே கற்பிதமா முபாதிதெல்லாந்
திகழ்வுறவே விசாரிக்கி லெனகருவேறாய்த்
திலமளவு மிலையெனவே நேதிபண்ணி
யிகழ்வறவே மிஞ்சியநான் பிரமமென்றே
யிருமையிலா வகண்டான்ம போதமபெற்றோ
சுககனமாம் பரப்பிரம வடிவேயாவர்
சொல்லியது சத்தியமே சங்கையிலலை

363

இந்தவிதம் யாவருமே யுய்யும்வண்ண
மிணையற்ற வகண்டான்ம ஞானநதன்னி
னந்தமிலா மகிமைதனை யகண்டவீச
னருளியவா நிதாகரினக் கருளிச்செய்தோந்
தொந்தமெலாந் தொலைப்பதுவா மிவவாததத்தைத்
துகளற்ற மனதுடனே தொடாநதுகேட்போ
பந்தமற வகண்டான்ம போதமபெற்றுப்
பங்கமிலாப் பரப்பிரம வடிவாய்நிறபா

364

தூரகமதன் கோடெனவே வெறும்பொய்யான
துறக்கமுதற் றுச்சுகத் திசசைமேவிக்க
கருமமுதற் செய்வதனால் வீணுக்ககாலம்
கழியாமன் மறைமுடியின் கருததையோர்நது
கிரவணமே முதலியதா லகண்டமான
சிவவடிவை யுணர்பவரே முத்தரென்று
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ நிதாகனுக்கு
நிமலான்ம ஞானத்தை நிகழ்த்தினனால்.

365

அஞ்ஞான திசையிலொரு பிரமந்தானே
 யநந்தவித சீவேச சுகததாய்த்தோன்றும
 விஞ்ஞான திசைமருவிற் சுகசீவாதி
 விரிவதுவே விமலபர வடிவாய்த்தோன்று
 மஞ்ஞான திசையிலொரு ரசசுத்தானே
 யரவுமுதற பலவடிவாய்த் தோன்றினாலும
 விஞ்ஞான திசைமருவி லவையனைத்தும்
 விரவுமொரு ரசசுவலால் வேறேயுண்டோ

366

ஆதலினால் விசாரமிலா வெறுமூடற்கிங்
 ககண்டபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
 பூதமுதற பலபொருளாய்த் தோற்றினாலும
 பூரணமாய் விசாரிதத தீரருக்குப்
 பேதமெனத் தோற்றியவித் தோற்பு மெல்லாம
 பிரிவற்ற வகண்டபரப் பிரமந்தானே
 மாதவனே யிதிவிறையு மையமிலலை
 மகேசனெமக் குரைத்ததிலு மையமுண்டோ.

367

எப்போது மொருபொருளுஞ் சனிக்கவில்லை
 யெப்போது மொருபொருளு மிருக்கவில்லை
 யெப்போது மொருபொருளு மிறக்கவில்லை
 யெப்போது மொருபொருளு மிலவேயில்லை
 யெப்போது மெள்ளளவு மிருமையின்றி
 யேகபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
 யெப்போது மெவவிடத்து மிருக்கும்வத்து
 வியம்பியது சத்தியமே யீசனானே.

368

பற்பலவாய்ப் பகர்ந்தென்ன சுருங்கசொல்லும்
 பரமார்த்த வசனத்தை பரிந்துகேளாய்
 கற்பிதமாய்த் தோற்றியிருந் தோற்றமெல்லாங்
 களங்கமுற வதிட்டானப் பிரமமன்றிச்
 சொற்பமுமே யயலாக வில்லையென்றே
 சுருதியுட னாகத்தானே திபண்ணி
 நிர்ப்பயமாய் நிலைத்தபரப் பிரமந்தானே
 நிதமுமக மகமதுவென் றறியவேண்டும்.

369

ஆதலினான் முழுட்சுவெலா மெளிதேயாக
வகண்டபர நிச்சயமே யடைநதவற்று
லோதவொணு வநநதவித பயதுக்கங்கட்
குற்பத்தித தானமதாம் பேதபுத்தி
யீதினையெவ் விதத்திலுமே நீக்கவேண்டு
மியம்பியவிப் பேதமதி நீக்கந்தானே
பீதியிலா வபயபத நிட்டையாகும்
பெந்தமறப பெறுகின்ற வீடுமாமே.

370

அகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வநேகமகா பாவமெலா மடைவாய்த்தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வலகில்விதற் பங்கனையு மடைவாய்ப்போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வநநதவித வாதினையு மடைவாய்நீக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வத்யாச மனைத்தையுமே யடைவாய்த்தீர்க்கும்.

371

அகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வஞ்ஞான சந்தேக மனைததுமபோக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வநேகவித விபரீத தோடநீக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யான்மாவின்ச
ணசஞ்சலமா யமர்கின்ற சமாதநல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பதிபநதங்க
ளணுவுமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும்.

372

ஆதலினு லகம்பிரம நிச்சயத்துக
கன்னியமா முபாயமெலாந் தூரததள்ளிப்
பேதமனே விகற்பமெலாந் தீருமட்டும்
பிரியமுட னநவரத மிடைவிடாமற்
சாதகமா மகம்பிரம நிச்சயததைச
சலியாது முழுட்சுவெலாம பழகவேண்டும்
மீதையலான் மோட்சநிலை பெறுவதற்கிங்
கெளிதான வுபாயநதா னெவையுமில்லை.

373

அறிவுற்ற வந்தளித நாமருப
 மனைத்துக்கு மதிட்டான வடிவேயாக
 நிறைவுற்ற வகண்டபர சிவரூபத்தை
 நிகழ்வுறவே விசாரித்துத் திபானிப்போரே
 கறையற்ற வகண்டான்ம நிட்டைபெற்றுக்
 கடக்கவொண்ப பவககடலைக் கடப்பரன்றி
 மறுவுற்ற மற்றவொரு செய்கையாலு
 மற்றவரு மிக்ககடலைக் கடவாரென்றும்.

374

ஆதலினு லான்மாவுக் கபின்னமான
 வகண்டேக ரசவடிவாம பரசிவத்தைப்
 பேதமற நன்றாக விசாரஞ்செய்து
 பின்னமிலாப பரமசிவ நாமேயென்று
 சாதகமாம பாவனையைச் செய்தேயத்தாற்
 சலனமிலா வகண்டான்ம நிட்டைபெற்றே
 யேதமிகு பவககடலை முழுடசுவெல்லா
 மெமதீசன் றிறுவருளாற கடக்க வேண்மெ.

375

எல்லாழு மேகபரப் பிரமமென்று
 மிருமையிலா வபிரம நானேயென்று
 கில்லாத மனதுகிலை நிறகுமவண்ண
 நிமலபர பாவனையே மீண்டுஞ்சொல்வாங்
 கல்லாத கலவியெலாங் கற்றபோதுங்
 கலக்கமற மனதுகிலை நிலலாதாகிற்
 பொல்லாத பவதுக்க மொருகாலத்தும்
 போகாது புகன்றதிலோ ரையமில்லை

376

சுத்தசிதா காயமதா நித்ப்ரபஞ்ச
 சொரூபத்திற் பிரடஞ்ச மென்றுமில்லை
 யித்துவிதப் பிரபஞ்சம் பரமாதத்ததி
 லிறையளவு மிலதேனும் விவகாரத்திற்
 சித்தினுடை விவர்த்தமதாஞ் சித்தந்தானே
 செற்கின்ற பிரபஞ்ச மெனவேதோன்றும்
 புத்திரவச சித்தத்ததைப் புகன்றவண்ணம்
 பூரணமாம் பாவனையா னுசஞ்செய்வாய்.

377

அரவுமுதற் பலசிதமாய்த் தோற்றினுலு
மத்டடான விரசசுகினை யாய்ந்தறிந்தான்
மருள்வடிவா மரவுமுத ல்னைத்துமநத
மாசற்ற விரசசுவடி வாவதே பால
விரவுசக முதலியவாய்த் தோற்றினுலும
விமலவதிட் டானபரப பிரமநதன்னை
யருமையுட னன்றாக வாய்ந்தறிந்தா
லவையாவு மகண்டபரப பிரமமாமே

878

அநவரத மடைவாக வாய்ந்தபோது
மனாதிபவ வாதனையா லகண்டபோத
மனதினிடைப் பேதமற் மருவாதாகின
மயககமுறும் பேதமதி மாயுமட்டு
மனிசமெலாம பிரமமதா மதுவநானு
மகமந்தப் பிரமமெனு மகண்டாகாரந
தனையறியும் பாவனையைச் செய்தேயத்தாற்
றடையான பேதமதி தவிரககவேணமும்.

319

பேதமதி பொருந்தியிடுஞ் சித்தநதானே
பிறகிமுதற் றுயர்செய்யும் பநதநலகு
மேதமுறும் பேதமதி யிறந்தசித்த
மின்னலெலாந் தீர்த்ததுடனே மோட்சநல்கு
மாதலினு லகம்பிரம மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம பாவனையைச் செய்தேயத்தால்
வாதகமாம் பேதமதி யனைததுகீககி
வழுவற்ற சித்தததான் முத்திசார்வாய்.

880

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ்செய்யிற
செகம்பரனா னீதெனவே வேறுவேறாய்ச்
செறிகின்ற பேதமதி யனைததுநதீரும
புகன்றவிதம் பேதமதி யனைததுநதீரிற்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதநதோன்றி
யகண்டபர வடிவாக வமர்வதான
வத்துவித மோட்சநிலை யடையலாமே.

881

ஆதலினு லநவரத மிடைவிடாம
 லகம்ரேம பாவனைபைச செய்தேயத்தாற்
 பேதமதி யனைத்தையுமே யிழந்தெப்போதும்
 பிரிவற்ற பரப்பிரம சொரூபமாவா
 யோதியதிலனுவேனு மையமில்லை
 யுத்தமமாளு சிவனுனை யுண்மைசொன்னோ
 மீத்கில சாததிரமு மிசைசகருமர்தத
 மெமதிச னியம்பியது மிவவாததநதான்.

382

ஆன்மாவுக் கயலான வனுன்மாவென்று
 மனுஷுமில்ை யனுஷுமில்ை யனுஷுமில்ை
 யான்மாவுக் கயலாகப் பிரமமில்லை
 யப்பிரமந தனக்கயலா யான்மாவில்லை
 யான்மாவே யகண்டபரப் பிரமமாகு
 மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மாவாகு
 மான்மாவா மகம்பிரம மென்னுஞான
 மடைநததனு லகண்டபரப் பிரமமாவாய்.

383

சகலபரி பூரணமாம பிரமமல்லாற்
 சகமுதலோ ரனுவேனு மிலையென்று
 மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
 மதுதானே யகமென்று மகமதென்று
 நிகழ்வுறவே நித்தியமாய்ப் பழகப்பட்ட
 நிமலபர பாவனையான் மனதைவென்று
 மிகவுரமா மகண்டபர போதமபெற்று
 மெய்யுணாவா நந்தபரப் பிரமமாவாய்.

384

சருவமுமே பிரமமெனப் போதித்தாலுஞ்
 சநததமுஞ் சருதிமுடிப் படிப்புறறலும்
 பரமசிவன் சருணையிலா வெறுமுடர்க்குப்
 பலகால வாதனையான் மீண்டுமீண்டு
 மிருமையென விதயத்திற் றெரிவதன்றி
 யாவையுமே பிரமமெனத் தெரிவதில்லை
 யரியவனே யாதலினுன் முழுட்சுவெல்லா
 முகண்டபர சிவசருணை யுடையவேண்மும்.

385

அமலமதாம் பூதியுட னுருத்திராக்க
 வாரமுதற் சிவசின்ன மணிதலாலு
 நிமலமகா லிங்கத்தி னியமமோடு
 நிறைவேற்று நித்தசிவார்ச சனையினாலும்
 விமலமதாய் வேறறவே பழகப்பட்ட
 வியாபகமாம பரமசிவத தியானததாலுஞ்
 சமமதுவாம் பரமசிவ கருணையுண்டாய்ச்
 சருவமுமே பிரமமெனத் தெரிவதாமே.

386

அகம்பிரம மென்றுரமா நிசசயித்தே
 யாக்கைமுத லகமெனனு நினைவைத்தள்ளு
 சகம்பிரம மென்றுரமா நிசசயித்தே
 சகத்தெல்லா முண்மையெனு நினைவைத்தள்ளு
 வகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மென்றிவவண்ண
 மநவரதந தொடர்பாக நிசசயிக்கிற
 செகம்பரநா நென்னுமய றுயிலவோன்கையிற்
 செறிகின்ற மலரெனவே சுயமாய்நீங்கும்.

387

அகிலவதிட் டானபரப பிரமத்தின்க
 ணயலெனவே கறபிதமாய்க காண்பதெல்லாந்
 திகழுமதிட் டானபரப பிரமமன்றித்
 திணையளவு மன்னியமா யிலையென்றே
 தகமைமிகும விசாரணையா னேதிபண்ணித்
 தற்பிரம நிசசயமிங் கடைந்தெய்ததா
 விகழுமனோ விகற்பங்க ளனைததுநீக்கி
 யெப்போதும் பரபிரம மாத்ரமாவாய்.

விட்டவிலக் கணையாலு மைக்கியநதோன்று
 விடாதவிலக் கணையாலு மைக்கியநதோன்று
 திட்டமதா முபயவிலக் கணையொன்றுலே
 யிலங்குபர சீவைகய மிலங்குமென்றே
 திட்டமுறத் தோற்றியவித் தோற்றமெல்லாந்
 திகழ்வுருவாம் பரப்பிரம சொருபமென்றே
 சிட்டமுறு மகண்டபர நிசசயத்தாற்
 சின்மயமாம் பரபிரம மாத்ரமாவாய்.

388

சருவமுமே பரப்பிரம சொரூ'மென்றே
 சகலமறை முடிசுருமே சாற்றலாலும்
 பிரிவறவே பரப்பிரம ஞானம்பெற்ற
 பெரியோரு மிவ்விதமே பேசலாலு
 மிருளறவே பரசிவனு மெமக்குமுன்ன
 மிவ்விதமே யருள்செய்த வியல்பினாலு
 முரைதருவிவ் வகண்டபர நிசசயத்தி
 லோரணுவு மையமில் யறுதியீதே.

390

அதிட்டான மானபரப் பிரமத்தின்க
 ணரோப வடிவெனவே காண்பதெல்லாம்
 மதித்தாயின் மன்னுமதிட் டானமின்றி
 மற்றணுவு மாரோப வடிவேயில்லை
 நிதித்யாச நிரந்தரமாய்ச் செய்வோருக்கே
 நிகழ்த்தியவிவ் வதுபூதி நிகழுமன்றிக்
 குதித்தாடு மனதின்வச மானோருக்குக்
 கூறியவிவ் வதுபூதி கூடாதென்றும்.

391

ஓதியவா நகண்டபர போதநதன்னை
 யுற்றதனாற் பரப்பிரம மானோருக்கே
 மாதவவிவ் வனாதிபவ மாய்வதன்றி,
 மற்றவருக் கிவையென்று மாய்வதில்லை
 யாதலின லறைநதவண மகண்டபோத
 மடைநததனா லகண்டபரப் பிரமமாகிப்
 பீதிதரும் பவதுக்க மனைத்துநீக்கிப்
 பிரிவற்ற மோட்சசுகம் பெற்றுவாழ்வாய்.

392

நிருமலமாய் நிகழுமகா லிங்கத்தின்க
 ணிறைவேற்று நித்தசிவாாச சனையேயாதி
 பரமசிவ பத்திசெயு மன்பருக்கே
 பகுப்பற்ற பரப்பிரம ஞானநதோன்றி
 திரமுறவே பரப்பிரம ஞானம்பெற்ற
 தீரர்களே பவபாச முததராவ
 ரரியவனே யணுவுமிதி லைபயில்லை
 யகண்டபர சிவனுனை யறைந்ததுண்மை.

393

சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்னமான
சன்மாத்ர பரப்பிரம சொரூபமேயாம்
பிரமமதே யான்மாவா மான்மத்தானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமாகு
நிருமலமாய் நிறைவுற்ற வான்மாவுக்கும்
நிகிலபரி பூரணமாம பிரமத்துக்கு
மொருசிறிதும் பேதமிலை யிரண்டுமொன்றே
யுணர்வுருவாஞ் சிவனானை யுரைத்ததுண்மை.

394

நாமமுரு யாவையுமே பிரமமென்று
நாமநதப் பரப்பிரமந் தாமேயென்றுஞ்
சேமமுறச் செப்பியவிவ் வருததநதன்னிற்
சிறிதேனுஞ் சங்கையிலை சத்தியந்தான்
ஞாமமெலாங் கடந்தெங்கு நிறைநதுநின்ற
தத்துவமாஞ் சிவனானை யுண்மைசொன்னே
மாமலவென் றனுவுமிதிற சங்கியாம
லறைநத ண மதிதிடமாய் நிசசயிப்பாய்.

395

நின்னிடையே நிச்சலமாய் நிலைத்துநிற்கு
நிலைமையிதே நிமலபர மோட்சமாகுந
தன்னிடையே தானாகத் தனித்திடாமற
றாங்கமெனச சலிப்பதுவே பந்தமாகு
முன்னியிடி லோருருவா முன்னையனறி
யுலைவுதருங் காரணமோ ரனுவுமில்லை
தன்னியனே யாதலினு னீபெப்போதுந
தன்னிடையே தானாகத் தனித்துநிற்பாய

396

தன்னிடையே தானாகத் தனிப்பதற்குத்
தனக்கயல்போற றேறறியிடுந் தோற்றமெல்லா
மன்னியமா யொருகாலு மில்லையென்னு
மகிலமுமே யான்மாவா மகமேயென்றும்
பின்னமிலா வகண்டபர நிசசயத்தைப
பெறுவதுவே காரணமா மாதலாலே
பன்னியவா றகண்டபர நிசசயத்தைய
பற்றியதாந் பகுப்பற்ற பரமேயாவாய்.

397

நின்னுருவா மான்மாவுக் கயலேயில்லை
 நிகிலமுநின் னான்மாவே நிசசயந்தான்
 பன்னுபல சாததிரமு மாலோசிததுப்
 பகாகின்றோம பரமார்த்த வுறுதியீதே
 யன்னசிவ னுபயதிருப பதங்கடொட்டே
 யறைகின்றோ மையமிலா வுறுதியீதே
 சொன்னகுரு வுபயதிருப் பாதந்தொட்டே
 சொல்கின்றோஞ சுருதிமுடி யுறுதியீதே.

398

பலசென்னத் தநுட்டித்த வறங்களெல்லாம
 பக்குவமாயப பாவங்க ளனைத்துநீங்கி
 யிலகியதன் சொரூபநிலை யிசையத்தகக
 வினிபபிறவா முடிவான சென்மததிற்றான்
 சலனமெலா மறநீக்கி யகண்டமாக்குஞ்
 சத்தியுள விரநூலைச சாரலாகு
 மலினமுற விரநூலைச சாராதோருக்கு
 மறுபிறவி யென்றுமிலை மகேசனானே

399

வேகமுறத தோற்றியிடு மகமவிருத்தி
 வெகாமுகமாய்த தோற்றியிடு மிதபவிருத்தி
 தேகமுத லகமென்னுந் துவிதவிாத்தி
 திகழ்சாட்சி யகமென்னுஞ் சாட்சிவிர்த்தி
 யேகபர மகமென்னு மகண்டவிராத்தி
 யிவ்விதமாம விருத்திகளே தொன்றுமின்றிச்
 சோகமுறச் சத்தபர சொரூபமொன்றே
 சுயஞ்சோதி வடிவாகச சொலிக்குதநதோ.

400

அரியசிவன் கருணையுமவ் வடிவேயான
 வாசிரியன் கருணையுமிங் கடைந்தோருக்கே
 திரிசியமாஞ சீவபர சகத்தின்றோற்றந
 திணையளவுந் திகழாம லுடனேநீங்கிப்
 பிரிவுபெற வகண்டபர நிட்டைகூடும
 பேசியது சத்தியமே யென்றுகந்த
 னுரியபர மார்த்தத்தைச் சைகீஷ்வயற்
 கோதியவா நகிலர்க்கு முரைத்தான்குதன்.

401

இன்னவித மகண்டபரப் பிரமத்தின்க
 ணிருமையறத் தான்பெற்ற வதுபவத்தை
 யன்னரிபு மாமுனிவன் றனக்குமுன்பா
 யத்யநத வினபமுட னிதாகணோதிப்
 பின்னனுவும் விகற்பமிலா வகண்டமாகப்
 பிறங்கியதன் வடிவான பிரமத்தின்கட்
 டன்னுடைய விருத்தியினை நிலைக்கவைத்துத்
 தடையற்ற வானநத மதுபவித்தான்.

402

பொருவில்சிவ பூசனையே முதலாமபத்தி
 புரிந்ததனா சிவகருணை பொருத்தினோக்கே
 சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
 சாற்றியவிவ வகண்டபர ஞானநதோன்றி
 மருவமிக வரிதான முதத்திபேறு
 மற்றவருக கிலையெனவே முன்புகநத
 னரியசிவ பத்திமிகுஞ் சைகீஷவபற
 கருளியவா றகிலாககு மறைந்தான்குதன்

403

இருமையெனப் பிரமமலா தெவையுங்காணே
 னிருப்பதெலாம பரபிரம வடிவாககண்டே
 னொருபொருளும் பிரமமலா தயலாககாணே
 னுள்ளதெலாம பரபிரம வடிவாக்கண்டேன்
 சருவமெனப் பிறிதாகச சிறிது வகாணேன்
 சகலமுமே பரபிரம வடிவாககண்டேன்
 குருவரவப் பரபிரம நானேயானேன்
 குறைவற்ற நினதருளின மகிமையெனணே.

404

எப்போது மெல்லாமு மேகசித்தா
 யிருப்பதனா லதயந்த மெளனியாகிக்
 கற்போல வசைவற்றுக் களங்கமற்றுக்
 கற்பிதமாஞ் சங்கற்ப விகற்பமற்றுத்
 தற்போத சூனியனாய்த தானேதானாய்த்
 தனிததூரமாய் நிற்பதுவே யறநன்றன்
 யெப்போத மதியினை யு முன்போன்மற்று
 மெய்தியிட லெனக்கிதமாய்த் தோற்றவிலலை.

405

குறைவின்றி நிறைவின்றிக் குற்றமின்றிக்
 குணங்குறிகண் முதலியவை யெவையுமின்றி
 மறைவின்றித் தெரிவின்றி மனதுமின்றி
 மனோமயமா மயக்கங்க ளனை ததுமின்றிப்
 பிறிதின்றித் தனதின்றிப் பிறிவொன்றின்றிப்
 பேதமுறு மெப்பொருளு மென்றுமின்றி
 யறிவொன்றே வடிவான பிரமமாக
 வமைவுற்ற வென்மகிமை யென்சொல்வேன்யான. 406

கற்பிதமான தோற்றமெலாம் பிரமமென்றே
 காண்பதலான் மற்றனுவு மயலாக்கானேன்
 செப்பியவிவ வதிதிடமா நிச்சயத்தாற்
 சின்மயமாபு பரப்பிரம மாகினின்றே
 னிப்படியென் மனதிலுள நிர்ணயத்தை
 யிசைப்புற்றே னிதிலிறையு மையமில்லை
 ரிபபயமா வெனைமுழுது மாளுநதன்மை
 நிகரற்ற சற்குருவே நினதுபாரம. 407

தேசிகனற் கருணையினு லுபதேசித்த
 திகழுமகா வாககுகளின் பொருளைக்கேட்டு
 மாசறவே மற்றுமதை மனனஞ்செய்து
 மயக்கமறச் சந்ததமு நிதிதயாசித்திங்
 காசனுகா வகண்டபர சிவமேநாமென்
 றறிந்தவரே பவமுத்த ராவரென்றே
 யேசனுகா வறுமுகவன் சைகீஷவயற
 கியம்பியவா நகிலாக்கு மிசைததான்குதன் 408

தந்தைமுதற் பந்துவெலா மநந்ததேகந்
 தருவதலா லனுதிபவ பந்தந்தீர்க்கார்
 சிநதையினு லாய்ந்திடிப பந்துவெல்லாஞ்
 சிறுமைதருஞ் சத்துருவே யாகாரிற்ப
 ரநதமிலா வருளவடிவாங் குருவோவென்று
 லகண்டபர ஞானத்தை யருளானல்கித்
 தொநதமதா மனுதிபவ பந்தமெல்லாந்
 துப்பறவே நன்றாகத் துடைத்துக்காப்பன். 409

குருபரனே பரமசிவன் பரேசன்ருளே
 குருபரனா மாகினுமே யொருகாலத்தி
 னிருமலமாம பரமசிவன முனிவுற்றாலு
 நிகரில்தயா நிதியான குரவன்காப்ப
 னருள்வடிவே திருவுருவா யெழுந்துகின்ற
 வாசரிய னென்றேனு முனிவுற்றானேற
 றிரிவிதமா முலகத்து மம்மாணானைத்
 தியக்கமெலாந தீர்த்தெவருங் காப்பதிலலை 410

ஆதலினும் குருவின்பா விநநூலின்பா
 லகிலசகன் னாயகனும் பரேசனறனபா
 லேதமிலாச சிரத்தையிரு திருப்போதாமே
 யிநநூலைப் பழகுவதற் குரியராவ
 ரோதியவா சிரத்தையுறு மூக்ககரெல்லா
 மொருகாலு மிநநூலிற் கவியொன்றேனுஞ்
 சாதகமாய்ச் சாருவதற் குரியராகா
 சத்தியமே யிதிலனுவுஞ் சங்கையிலலை. 411

சீவபர வைகயமுணா ஞானஞ்சேரச
 சிரத்தையலான் மறறெவையு மேதுவாகா
 தாவலுடன் பெறுகின்ற சிரத்தையொன்று
 லனைத்துமிலை யகண்டபரப் பிரமமொன்றே
 கேவலமா யுளதென்று மதுநாமென்றுங்
 கிலேசமிலாப் பரஞானங் கிடைப்பதன்றி
 மேவியமற் றென்றாலு மகண்டஞான
 மேவவொணு தெனறுமறை விளம்பிற்றன்றோ 412

பரமசிவன் கருணையினைப் பற்றினேரே
 பரவியவிந நூற்பொருளை யறிவரன்றி
 யரியசிவன் கருணையுறு மூர்க்கரென்று
 மரிதான விதன்பொருளை யறியமாட்டா
 சருவமுமே யிழந்துபர சிவனைத்தானே
 சநததமுஞ் சிரத்தையுடன் றியானிததன்னோன்
 கருணையினைப் பெற்றவரே யகண்டஞானங்
 கலப்பொனச சருதிமுடி விதித்ததன்றோ. 413

ஆதலினும் சிரத்தையுட னனை ததுதள்ளி
யகண்டபர வடிவான சிவத்தைததானே
திதறவே யிருநூலி லுரைத்தவண்ணந
தியானிததுச் சிவகருணை பற்றிமேனே
யேதமுறா விருநூலின் பொருளாகுநற
வீருமையிலா வகண்டபர ஞானஞ்சார்வ
ரோதியவிந நூற்பொருளா ஞானத்துக்கங்
கொப்பான ஞானமொரு விடத்துமிலலை.

414

சுத்தமதா யிருநூலிற் சொல்லப்பட்ட
சூட்சுமமா மகண்டபர சிவஞானந்தான்
பத்தியுடன் பழுதறவே பழகப்பட்ட
பாவனையீ தொனறூலிங் கெளிதாயெய்துஞ்
சித்தினிடைத் தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாஞ்
சின்மயமாஞ் சிவமென்று மதுநாமென்று
மத்துளித பாவனையும் வருத்தமல்ல
வாதலினு லிஞ்ஞான மெளிதுதானே.

415

கனநதவிராப் பரமசிவ பத்தியேபோற்
களங்கமறச சற்குருவின பத்திதன்னைத்
தினநதவியா தெவனசெயவ னன்னேனுக்கே
திக்குத்தியவா றிருநூலின் ஞானநத்தானது
மனநதனி ல்ல மருவியவிந நூலினஞான
மகத்தான துன்பமெலா முடன்தீராகு
மனநதவீதம பகாநதெனன விஞ்ஞானநதா
னகண்டபர மோட்சநிலை யளிப்பதாமே.

416

நிருமலமா மிந்நூலைக் குருவின்முன்பாய்
நேசமுடன் கீகடகின்ற மாணுநநதக
குருவரணை த தனக்குள்ள சத்திகொண்டு
கோதறவே பூசைசெயா திருப்பானாகிற்
புரைமருவு மமமாண னூறுசனமம்
புன்மைமிகுஞ் சனகத்தின யோனிசார்வன்
சுருவவிந சாதிகுரு மிக்ககீழான
சுண்டாள சனமமுமோர் கோடிசார்வன்.

417

மொழிவுற்ற விநநூலைக் குருவிண்முன்பாய்
மோதமுடன் கேட்கின்ற மாணானந்தப்
பழுதற்ற குருவரணைப் பழிப்பானுகிற
பலசெனமம வேசரியாய் நரகஞ்சாவ
னழிவற்ற விநநூலைக் கேட்டபின்ன
ராசாணைப் பரசிவமாய்ப் பாவ்பாதோ
னிழிவுற்ற பாவததா லநேகசன்ம
மீனமுறுஞ் சூகரமாய் நரகஞ்சார்வன்

418

அரிதான விநநூலை யருளிச்செய்யு
மறபுதமா மாசாணை மகிழ்ந்திடாமல்
விருதாவாய் மசசரமே செயவன்யாவன்
வெகுகறப் மவனமலத்திற கிருமியாவ
னரிதான விநநூலை யுபதேசிககு
மாசரிய னகண்டபரப் பிரமந்தானே
விருதாவா யனனோனபான மசசரிப்போன
விசித்திரமாம பாவததை யென்சொல்வேன்யான். 419

அநந்தவித மறைந்தென்ன வாசான்பாலு
மகிலசகன் னாயகனும் பரேசன்பாலுந
தினந்தவிராப பததியுட னிருப்போருக்கே
திகழ்த்தியவிந நூனஞானந திடமாய்த்தோன்று
மனநதனிலே தோன்றியவினா ஞானங்கொண்டே
மகததான மோட்சசுக மருவலாகுங்
கனநதவிராச சிரததையுட னிதைக்கீட்போருங்
களங்கமெலாந தனாநதுபரப் பிரமமாவர்.

420

எவையுமுணர் பரசிவனா வியம்பலுற்ற
விநநூலை யொருமையுட னிருநதுக்கீட்போ
ரவனியன்மற் றெநநூலும் ளிருமபவேண்டா
மநேகவித நூறகளினாற் பெறுமபேறென்ன
புவியிலுள பதரையெலாங் குததினாலும்
புசிககவொரு தணலெழுந் கிடைப்பதுண்டோ
வவிதமெலா நூறகளையுங் கேட்டபோது
மகண்டபர சிவஞான மமைவதிலை

421

ஆதலினு லெநநூலுந தூரத்தள்ளி
 யதிசயமா மிநநூலைப் பழகுவோர்க்கே
 பேதமிலா வகண்டபர போதமுண்டாய்ப்
 பிறவற்ற மோட்சநிலை விரைவிற்பேறு
 மீதிலிறை யளவுமிலை யையநேரே
 யான்பெற்ற வறுபூதி யிவிதமன்றோ
 வேதமிலா விந்நூலின் பெருமையென்னே
 யிவைபருளுந தேசிகநின் பெருமையென்னே.

422

வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன சுருங்கச்சொல்வேன்
 வேறறவே தேசிகநீ யுபதேசித்த
 தகமைமிருந ததவமசி யாதிவாக்யத்
 தாற்பரியப் பொருளையெலா நன்றாய்ந்திங்
 ககமறவே யகம்பிரம மென்னுஞான
 மடைந்ததனா லகண்டபர மாநந்தத்தை
 மிகமிகவும புசித்தவனாய்த திருத்தனாகி
 மெய்யுணர்வா நந்தபரம் பொருளாய்நின்றேன்.

423

சற்குருவின் முன்பாக விந்தநூலின்
 சாரமதாம பரம்பொருளைக் கேட்டபின்னர்
 தூர்க்குணமா முலோபமெலாந தூரத்தள்ளித்
 தொடர்புற்ற திரவியமே முதலாலந்தச்
 சற்குருவைத் தன்றேக முள்ளமட்டுஞ்
 சலியாத பத்தியுடன் பூசிப்போர்க்கே
 விக்கினமே யின்றியகம் பிரமமென்னும்
 வேறுபடா வகண்டபர ஞானநதோன்றும்.

424

அன்றியுமே விதியுடனே நியமமாக
 வமலமதாம விபூதியினு லங்கமெலலா
 நன்றுறவே யணிந்துதிரி புண்டரத்தை
 நலமாகச் சந்ததமுந் தரிப்போருக்கே
 துன்றியநற் பரமசிவ கருணையுண்டார்
 தோன்றியவக் கருணையினுற் சித்தந்தூய்தா
 யென்றுமொரு விக்கினமு மின்றிநன்று
 யிருமையிலா வகம்பிரம ஞானநதோன்றும்.

425

பத்தியுடன் விபூதியுடைத் தாரணந்தான்
 பாசுபத விரதமெனப் பகரலாகுஞ்
 சத்தியமாய் விபூதியுடைத் தாரணத்தாற்
 சடிதியினி லகண்டபர ஞானமுண்டா
 முத்தமவிப் பாசுபத விரதநதன்னை
 யொருவருட மதுட்டித்துன் பாதமபெற்றே
 னத்தனின் தருளாலின் றகண்டஞான
 மடைந்தவனு யானமாவி லமானதுரினேன்.

426

சுததமதாய் நீயருளு முபதேசத்தைச
 சூட்சுமமாம புத்தியினுன் மன்னஞ்செய்து
 நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
 னிசசலமா யெப்போது நிதிதயாசித்துச
 சத்துருவா மாவரண விடசேபங்கள்
 சற்றுமிலா வகண்டபர ஞானமபெற்றிங்
 கத்துவித பரப்பிரம சொரூபமாகி
 யதிவன்ன வாசகிரமி யானேனையா

427

குறைவறவே செய்கின்ற நிதிதயாசத்தாற்
 கோரமு டங்கொனும் விருத்திநீங்கி
 மறைவறவே சத்துவமாம விருத்தியொன்றான
 மாசற்ற வகண்டபர போதமபெற்று
 நிறைவுறவே யாநந்த மதுபவித்து
 நித்தியஞ் நாநந்த வடிவேயாகி
 யறிவுறுமோ ராசகிரம வன்னமின்றி
 யதிவன்ன வாசகிரமி யானேனையா.

428

சற்குருவே நீயருளிச செய்தவண்ணஞ்
 சந்ததமுஞ் சலியாமற் சிரத்தையோடே
 நிர்க்குணமாம பரப்பிரம நானேயென்று
 நேசமுட னிரந்தரமாய் நிதிதயாசித்து
 முக்குணமுங் கடந்தபர போதமபெற்று
 மூதுணர்வாம் பரப்பிரம நானேயாகித்
 துர்க்குணமா மெக்குணமுந் தூர்த்தள்ளித்
 துகளற்ற குணத்தி னானேனையா.

429

ஆசரிய நீயருளிச் செய்தவண்ண
 மனிசமகம பிரமாஸ்மி யென்பதாக
 நேசமுட னிரந்தரமாய்த் தியானஞ்செய்து
 நிக்லமனே விகற்பமுமே நீங்கினனுய்ச்
 சாசுவத சொரூபத்தி னிருவிகற்ப
 சமாதிலை பெற்றவனாய்ச் சாந்தனாகப்
 பேசவொண்ப் பரப்பிரம போதமபெற்றுப்
 பெருமைமிகும பிராமணனா னுனேனையா.

430

* கலனமுரூப் பாவனையால் லயகிட்சேப
 கஷாயரசாஸ் வாதமெனும் பதிபந்தங்கள்
 பலவகையு மிழந்துபரப் பிரமத்தின்கட்
 பாலிலுறு நீரெனவே கலந்தொன்றாகி
 நிலைநுவு நிச்சலமா நிருவிகற்ப
 கிடையினைப் பெற்றுநிசா நந்தங்கூர்ந்து
 திலமளவும பேதமிலா வகண்டனாத
 திறமையுடன் திடப்பிரமனா னுனேனையா.

431

அங்கமுத லனுவுமிலா தகண்டாகார
 மாகியுள வத்துவித் பரசிவத்தைச்
 சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவாகமென்னுஞ்
 சலியாத பாவனையாற பூசைசெய்து
 துங்கபர சிவகருணை திடமாயப்பெற்றுத்
 தொடருமனே விகற்பமெலா முடனேதீர்ந்து
 பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங்கூர்ந்து
 பரமசிவ பததனுநா னுனேனையா.

432

எங்குமுள வெப்பொருளுஞ் சிவமெயன்று
 மேகபரி பூரணவச சிவநானென்றுந்
 துங்கமுறும் பாவனையா லசசிவத்தைத்
 துகளறவே பெப்போதும் பூசைசெய்து
 தங்கியிடும் பதிபந்த மனைததுநதோநது
 தடையற்ற வானந்த மதுபவிததுப
 பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங்கூர்ந்து
 பரமசிவ பததனுநா னுனேனையா

433

* கலனம் - தோஷம்.

வேதாந்த மகிச்சிந்தாமணி.

பின்னமறக கருணையினு னீயுரைத்த
 பிரஞ்ஞானம பிரமமுதல் வாக்கியராதத
 மன்னுவண் நனராக மனதிற்கொண்டு
 மாசறவே மற்றதனை மனனமபண்ணி
 யன்னதனைப பின்னையுமே யதுசநதானித
 தஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்கண்
 மன்னியிடா வகண்டராதத போதமேவி
 , மகிச்சீவன் முததனுநா னுனேனையா.

434

சிரவணமே முதலியதி னப்பாசததாற
 சிறுமைதருந தேகான்ம புத்திரீககிப
 பெருமைமிகும பிரமான்ம புத்திமேவிப
 பின்பநதப் புத்தியுமே யிழநதோனாகி
 கருதவொணு வகண்டான்ம போதமபெற்று
 கத்ருத்வ முதலான பநதநதீரதது
 நிரதிசய வாரநத மதுபவிதது
 நிகழ்சீவன் முததனுநா னுனேனையா.

485

ஈனமிலாச சமாதியினி லிருமையினறி
 யேகபரி பூரணமா யிருபபோனாகி
 யூனமிலாச சமாதியிரிந திருக்குங்காலை
 யுலகத்தி லுதாசின விருத்திமேவி
 மானமவ மானமுத லெவையுமின்றி
 மைத்திரியே முதலான குணநிறைநது
 தீனமுறாக கெம்பீர சுபாவமாகித
 திகழ்சீவன் முததனுநா னுனேனையா.

436

சந்ததமுஞ் சமாதியினைச் சார்ந்தோனாகிச
 சகலமனோ விகற்பமுமே தீர்ந்தோனாகித
 தொந்தமுறம பநதமெலாந தவீரந்தோனாகித
 தூயபிர மாநநதந் தொடர்ந்தோனாகிச
 சிந்தைமுதற் ககோசரமாஞ் சுபாவனாகிச்
 செகசீவ பரங்களெலா மிழநதோனாகி
 யந்தமிலா மகிமைமிகுஞ் சீவன்முத்தி
 யடைநதவனு யான்மாவி லமாநதேனையா,

437

வேதாந்த மங்கச்சிந்தாமணி.

அனிசமகம் பிரமமென்று மதுநானென்று
 மதிதிடமா நிலைபெற்ற வுறுதிதானே
 துனிமருவாச் சமாதியெனச் செப்பலாகுந்
 துவிதத்தின் றோற்றமெலா மறவுநீங்கி
 நிலைவெவையு மில்லாத நிருவிகற்ப
 ரிட்டையுமே சமாதியென நிகழ்ததலாகுஞ்
 சொனவுபய சமாதியினுற சீவன்முத்திச
 சுகமேவிச் சுததபர மானேனையா

438

அகிலவித வுபாதியுமில் விதேகமுத்தி
 யடையுமள வஞஞான லேசததாலே
 வெகுவிதமாம் பிராரத்தந் தொலையுமட்டும்
 விதமவிதமாந் துவிதத்தி னுபாசங்க
 ணிகழினுமே நிசசலமாஞ் சீவன்முத்தி
 நிலையிலுள நானெனறுஞ் சலித்திடாம
 விகழ்வறவே நேரிட்ட போகநதுய்த்திங்
 கென்னிடைநா னினபமுற விசைநதுநிற்பேன்.

439

புகலசீவன் முததாகுகும் பிராரததததாற்
 பூடணமுந் தூடணமு மெங்குமுண்டே
 யகமேவு மகமபிரம நிசசயததா
 லவாசீவன் முத்தரலான் மற்றோர்செய்யும்
 வெகுவான பூடணதூ டணங்களாலே
 விமலமதா நிலைபெற்ற வன்னோககென்று
 மிகழ்வான தெவையுமிலை பெனுமுரத்தோ
 டென்னிடைநா னினபமுற விசைநதுநிற்பேன்

440

அகமனிச நிததபரப பிரமரூப
 மகமனிசஞ் சுததபரப பிரமரூப
 மகமனிசம புததபரப பிரமரூப
 மகமனிச முததபரப பிரமரூப
 மகமனிச மசலபரப் பிரமரூப
 மகமனிச மசங்கபரப பிரமரூப
 மகமனிச மகண்டபரப் பிரமமென்னு
 மகமபிரம நிசசயவான் சீவன்முததன்.

141

வேதாக்த மகசித்தாமணி.

மனமுதலாம் வியட்டியுபா திகளுமின்றி
 மாயைமுதற் சமட்டியுபா திகளுமின்றி
 நனவுமுத னூநாவா மவததையின்றி
 நாடியிடு நாமமுரு வெவையுமின்றி
 யனவரத மன்னியமோ ரிறையுமின்றி
 யகம்பிரம நிச்சயமு மறவுமின்றிக
 கனவறிவாம் பரப்பிரம மாத்ரமாகிக
 களங்கமந நிறபவனே விதேகமுததன

442

மாதவரின் கருணையினு னுரிப்போது
 மகிழ்சீவன முத்திரிலை மருவாரின்றேன்
 பேதமுறும் பிராரத்த முள்ளமடமெ
 பிரிவறவே யகம்பிரம நிச்சயததைச
 சாதகமாப்ச சநததமுரு சாதிப்போனாய்ச
 சங்கற்ப விகற்பங்கட் கிடங்கொடாம
 லாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
 வான்மாவி லநவரத மமாநதுநிற்பேன.

443

பேதமுறும் பிராரத்தந தொலைதபினனா
 பிரிவற பரப்பிரம மாத்ரமாகி
 யேதுமொரு விகற்பமுமே யினறியென்று
 மேகபரி பூரணமா யிருப்போனுவேன்
 சீதளமாரு சற்குருவே நானிப்போது
 செய்வதெலாஞ் செய்துமுடிந தவனையானே
 நேதெனினின் கருணையினு லெளிதேயாக
 வேகபர ஞானத்தை யிசைந்தேனன்றோ.

444

வெகுவிதமாய் விளமபியென்ன வேதாந்தத்தில்
 விதித்தமகா வாக்குகளின் பொருளையொர்ந்திங்
 ககமனிச மகண்டபரப் பிரமமென்று
 மகண்டபரப் பிரமமதே யகமதென்றும்
 விகலமற வெகுகாலம பிரியமோடு
 வேறறவே நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
 மிகவரிதாம பரமசிவ கருணையுண்டாய்
 மெய்யுணர்வா நநதபர ஞானநதோன்றும்

445

ஆதலினு லுலகிலுள முழுட்சுவெல்லா
 மதயந்த வாதரவோ டாசான்முன்பாய்
 வேதமுடி விதிததமகா வாக்கியத்தின்
 வேற்ற வகண்டார்த்த நிரணயத்தை
 நீதியுடன் கேட்டதனை மனனஞ்செய்து
 நிரந்தரமாய் மறந்தனை நிதிதயாசித்தே
 சாதகமாஞ் சிவனருளா லகண்டஞானஞ்
 சாரந்ததனான் மோட்சசுகளு சாரவேண்டும்

446

ஆசரியன முனபாக வகண்டார்த்தத்தை
 யடைவாக வறிவுற்ற மாணுனந்தத
 தேசிகனைத் திரவியமே முதலிருந்தந
 திடமான லோபததாற பூசியானேன்
 மோசனமே யிலாதவனாய்க் குமபிபாக
 முதலியதில் வீழ்ந்திடுவ னாதலாலே
 தேசிகனை யாவிப்பொரு ளாககையாலே
 தினந்தினமும் பூசிக வேண்டுமாணுன்

447

இன்னவித மருளியிடு மாசான்வாககை
 யீனமிலா நிதாகமுனி கேட்டலோடு
 மன்னியநல் லன்புடனே யெழுந்திறைஞ்சி
 மனைமக்கள யாவையுமே குருவுக்கீது
 தன்னையுமே சுதனாக வுதந்ததோடு
 தனகுருவுக கீதவனாய்த் தனதான்யாதி
 பின்னுமுள வெப்பொருளு மன்னோனுககே
 பிரியமுட னாபபிததுப போற்றலுறறுன்.

448

விமலமதாய வேற்ற வகண்டாகார
 விருத்தியினில் விளங்கியசற் குருவேபோற்றி
 யமலமதா யகண்டபர விததையாகி
 யவித்தையெலா நீக்கியசற் குருவேபோற்றி
 நிமலமதாம் வித்தைக்கு மப்பாலாகி
 நிசசலமாய் நின்றபர குருவேபோற்றி
 சமமதுவாய்ச் சற்றுமொரு சங்கமின்றிச்
 சன்மாத்ர மாணபர குருவேபோற்றி.

449

சகலமுமே தட்சணையாக் குருவுக்கீந்து
 சலனமிலாப பத்தியுட னிறைஞ்சியேத்தி
 நிகரிலதாம் பணிவிடைகள் செய்யுமந்த
 நிதாகமுனி தனைநோக்கிக் குரவன்சொல்வான்
 மகிழ்வுடனீ பணிவிடைகள் செய்ததாலியான்
 மகத்தான சந்தோட மருவலானேன்
 றகுமகனே யினியெவையு முன்னுறசெய்யத்
 தககதிலை தன்யகிரு தாராததனீயே

450

புத்திரனே யதயநத திடமேயாகப்
 பூரணமாம் பரப்பிரம போதமபெற்றாய்
 மித்தையதாஞ் சம்சார மனைத்துநீங்கி
 மெய்யுணர்வா நநதபரப பிரமமானாய்
 சத்தியமே யாகினுநீ விதேகமுத்தி
 சாருமள வகம்பிரம நிச்சயத்தை
 நிததமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
 னிரநதரமாய் பழகநிச நிலையினிற்பாய்

451

அதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயததுக
 கயலெவையு மோட்சததுக் கேதுவல்ல
 வதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயநதா
 னகண்டபர மோட்சததுக கேதுவாகு
 மதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயததா
 யநவரத மாதரவாய்ப் பழகுலோராககே
 யதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயததா
 லரிதான மோட்சநிலை யெளிதாயெயதும

452

பேதமுற வகம்பிரம நிச்சயநதான
 பின்னமிலா வகண்டபர மோட்சநலகு
 மேதுமிதி லையமிலை சத்தியநதா
 னீசனிரு ப்தததாணை சத்தியந்தா
 னாதலினுன் முழுட்சுவெலா மறைநதவண்ண
 மநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தைச
 சாதகமாய்ச் சாதிததே யகண்டபோதஞ்
 சார்நததனுன் மோட்சநிலை சாரவேண்டும்.

453

கலனமிலா வகண்டபர மோட்சத்துக்குக்
 காரணமா மகம்பிரம நிசசயத்தைச
 சலனமறத் திடமாகத் தருவதற்குச்
 சாற்றியவின் நூலெனமற் றெவையுமில்லை
 நிலைமருவும் பரமசிவ னெனக்குநேரே
 நிகழ்த்தியவின் நூலுக்கு நிகரொன்றுண்டோ
 பலவிதமா முலகத்து மிந்தநூலே
 பரவிபவெந நூலுக்குஞ் சாரமாகும்.

454

ஆதலினாற் றந்தையுநீ தாயுநீயே
 யதிசயமா மற்றுமுள பந்துநீயே
 சாதகமாஞ் சற்குருநீ சகாவுநீயே
 சகலமுமே நீயென்று வணங்கியேத்திச்
 சீதளமா மனதுடனே பவதாபங்கள்
 சிறிதுமிலாச் சின்மாதர நிட்டைகூடி
 யாதிமுடி வெவா னுமிலா வகண்டாநந்த
 வாழியினி லசஞ்சலமா யமந்தாரன்னோர்

455

உலகினிடை யந்தணரே யாதியாக
 வற்பததி பொருந்தியிடுஞ் சீவரெல்லா
 மிலகுமறை விதித்தபடி முன்புகன்ம
 மிகழாது செயவேண்டுஞ் செய்யுங்காலைத்
 திலகமதா மறைமுடியில் விதிககப்பட்ட
 திவ்வியமாம விபூதியினை நியமமோடு
 சலனமறச சந்ததமுந் தரிக்கவேண்டுஞ்
 சற்றுமிதி லனாதரவே செய்யவொண்ணு.

456

பூதியினு லங்கமெலா நன்றாய்ப்பூசிப்
 பொருவிநிரி புண்டரமு மணிந்துகொண்டு
 மாதவனே நியமமுட னுருத்திராக்க
 மாலைகளுஞ் சிரமுதலிற் றரித்துகொண்டிங்
 கோதியிடு முருத்திரபஞ் சாட்சராதி
 யுத்தமமா மந்திரமுஞ் செபித்துக்கொண்டு
 நீதியுட னிகழுமகா லிங்கத்தின்க
 ணித்தியமா யர்ச்சையுஞ் செய்யவேண்டும்.

457

அத்தனுடைப் பூசனைபோ லனபர்ப்புசை
யதுதினமு மாதரவா யியற்றவேண்டு
முததமமா யோதியவோர் சிவதலத்தி
லுடலுள்ள பரியந்தம் வசிக்கவேண்டு
சுததமதாஞ் சிவநாம கீததனத்தைச
சோர்வறவே சந்ததமுஞ் செய்யவேண்டு
மெத்தவுமே யுததமமாஞ் சாமபமூர்ததி
மேனியுடைப பாவனையும் பண்ணவேண்டும்

458

வேதவதி காரமுளோர் விதிததவண்ணம்
விகலமற யாவையுமே செய்யவேண்டு
மீதிலதி காரமிலாச் சூத்திராதி
யாவருமே சிசுருடை யாதிகன்ம
நீதியொடு நமுவாது செய்துகொண்டே
நிருமலமாம விபூதியுடைத தாரணி
சாதனமோ டேதுமொரு சிவதலத்திற்
சந்ததமுஞ் சலியாது வசிக்கவேண்டும

459

தகமைமிகும விபூதியுடைத தாரணத்துந
தவிராம லுருதராகக தாரணத்து
மகிமைமிகுஞ் சிவநாம கீததனத்து
மகேசனுடைத் தியானதனுஞ் சிவதலத்தி
லிகழ்வறவே வாசதது முலகிலுள்ளோ
ரியாவர்க்கு மதிகார மிருப்பதாலே
சுகமதனின முமூடசுவெலா முறையாயிடுகு
சாற்றியவிச செய்கையினைச் செய்யவேண்டும்.

460

மாதவனே யோதியவிச் செய்கையெல்லா
மகத்தான ஞானாங்க மென்னலாகு
மோதியவிவ் வங்கமுடன் சிரவணாதி
யுறவரே பரமசிவ னருளினாலே
யாதிமுடி வெனாறுமிலா வகண்டஞான
மடைந்ததன லஞ்ஞான மனை ததுரீங்கிப்
பீதிசெயு மனாதிபவ பந்தநதீரநது
பின்னமிலாப பரபபிரம சொரூபமாவர்.

461

பூதியினு லணிநத்திரி புண்டராதி
 பொருந்தினரே வேதாந்த விசாரநதன்னி
 லேதமிலா வதிகார மிசைந்தோராவ
 ரிதரரெலா மதிகாரி யாகமாட்டார்
 வேதமுடி விவ்விதமே விதிப்பதாலே
 வேதவிதிக் கயலான விதியொன்றுண்டோ
 வாதலினு லறைநதவதி காரமபெற்றே
 யகண்டபர விசாரணையைச செய்யவேண்டும. 462

அருந்தவனே விபூதியுடைத தாரணதி
 யங்கமெலா மிலலாமற சமதமாதி
 விரிநத்திட சன்யாசி யானபோதும்
 விசாரணையி லதிகாரி யாகானன்னேன்
 பொருந்தியவன் விசாரணையே செய்தபோதும்
 பூரணமாம பரமசிவ நருளிலாதா
 னிரநதரமாம பரபிரம ஞானஞ்சாரா
 னிகழ்த்தியது நிசசயமே யையமில்லை 463

பலவிதமா யுரைத்தென்ன பகாந்தவண்ணம
 பழுதற்ற ஞானாங்கம பற்றினோராய்ச்
 சலனமற வின்னூலை விசாரிப்போரே
 சமபுவினாற் சாற்றியவின் னூலின்ஞான
 மலைவறவே யடைநததனா லகண்டானநத
 மமைவுற்றவ் வகண்டபர மாவரென்றே
 யிலகியிடுஞ் சண்முகவன் சைகீஷவ்யற்
 கிணையற்ற வின்னூலை யுபதேசித்தான். 464

சத்தியஞா னுநந்த சொரூபம்போற்றி
 சகலபரி பூரணமாஞ் சொரூபம்போற்றி
 நித்தியஞா னுநநத சொரூபம்போற்றி
 நிரஞ்சனநிர்க் குணமான சொரூபம்போற்றி
 யித்துவித லேசமிலாச சொரூபம்போற்றி
 யேகசிதா காயபர சொரூபம்போற்றி
 யத்துவித மானபர சொரூபம்போற்றி
 யகண்டமதாம் பரசொரூபம் போற்றிபோற்றி. 465

சுகர் கைவல்லியம்

பொன்னுலகிற் பாதலத்திற் புனியதனிற் புறம்புள்வெனி
 யொளியதனிற் பொலிந்து நின்ற
 மன்னுயிராக் பேதங்க டமில்மறையா கமங்கடமில்
 மகத்தான புராணந தன்னில்
 பன்னியநற் பொருள்கடமிற சிவயோகத துச்சியதிற்
 பகாவரிய ஞானந தன்னில்
 துன்னியதோர பரமாதத பிரமந தனனைந
 துதித்துநிதந தொழுதல் செயவாம்.

1

வேறு.

பராபபாயாயச சத்தியைநதாய்ப் பூதந தானுய்ப்
 பலவுலகாய்ப் புவனவண்டப பரபாய மேலுஞ்
 சராசரமா யனைத்துயிராய்ப் படைத்தெல லாதான்
 ஜகமென்னுஞ் சிறுவீட்டிற் சரிதது வாழ்ப
 புராதனமாயக காததுவினை யாடிப் பின்னா
 புனலவடிவா பெழுநதருளிக கற்பந தததில
 நிராதரமா யனைத்துமழித தெலலாந தானுய்
 நிறைநதுநின்ற பராபபாயை நினைந்துய் வோமே.

2

சுருதியொரு நான்குரைசெய் வியாதன் றகக
 சுகமுனிவன் சுவானுபவ சுகசொ ரூபங்
 கருதியத நிலையுரைத்த பொருளி னுண்மை
 கைவல்லய வுபனிடதங் கழறக கண்டாரு
 சரிதமல வொருநாளு மிதுவே தாநதத
 தனிமுதலாத தனையுணாததுந தரங்கமீதி
 லொருதிவலை மாததிரமென னறிவுட கொண்ட
 வுண்மையதை யொருவழிகொண ரெககின றேனாள்.

வேறு.

அசையா நிலையாய்ச் சாநதமதா யகன்று நிறைநதாழ்ந் தம
 லமதாய், வசையா தினறிப் பேரறிவாய் வயங்கு மனத்தி ன்
 ணமாய், நசையா வியலபாய்ச் சுத்தமுமாய் நாடுங் குணங்க

ணிரந்தரமா, யிசையா நின்ற பலவுபிர்க ளெல்லார் தானென் றுளத்தெண்ணி 4

மேவுஞ் செக்காட் சிவினிடத்தில் விருப்பு வெறுப்பொன் றிலதாந்த, தாவும் விகற்ப சங்கற்பந் தான்சற் றிலதா முரணை து, மோவு நிலையுற் றொன்றாகி யுரையற் றுணர்வற் றுடல்மயக் கும், மேவு நீரா னெனுமயக்கு மிறந்த சொரூப மாரின்றும். 5

பிரம ஞான நிறைவுளதாய்ப் பேத மிலதாய்ச் சுகசின்தை இரவும் பகலு மிரண்டுமிலா திலகு சீத வெப்பின்றி விரவீச சுகமாங் கறபனையில் மேவுஞ் செயலொன் றிலதாகிப் பரவும் விடயச சுகமதறா பகரும் பலனென் றிலதென்றே. 6

நீண்ட தருவு நிழலுமபோல் நிறைவு குறைவொன் றிலதா கிப், பூண்ட மாமும் வயிரமும்போற் புதிது பழமை யிலாவடி வாயக, காண்ட லுறுமெய் யுயிரும்போற் கறந்த பாலு நெய்யும் போ, லாண்ட பிரமத துடனசுகனு மகலா தொன்றாத் தோன் றினனூல. 7

இனிப வழுதாயச சுடரொளியா யினகிச் சுகமா யோவிய மபோற, புனிதமான சுகனுக்குப் புநதி மயக்கொன் றுறறதுவே, கனிவாச சுகனுந் தந்தையுடன் கழற வேண்டுங் கருத்தினனூ ய்த், தனியந் திரமால் வரையுறையுந் தந்தை மருங்கிற் சாராத் தனனூல. 8

சாராதங் கினிய தந்தையிரு தானே வணங்கிச் சாற்றிடு வான், சோராத மாயை யுதிப்பதெங்ஙன் றோன்றி யழிவ தெங் னனமென், றோராதங் கெனக்குச சுவானுபவ முரைசெய் பென் ன ஷுளமகிழ்வு, கூராதங் கறிவு பெறத்தெளிவு கொண்டு வியாத முனிகூறும். 9

வந்து மாயை யுதிப்பதும் வளர்ந்தங் கழிவும் வரன்மு றையே, முநது பிரமத தனுபவமு மொழிந்தா னதுவுஞ் சுகமு னிகெட், டந்த ஞானஞ் சந்தேக மகலா திருப்ப வதுகண்டு, சந் த மறைதேர் வியாதமுனி சபிகக முனிவு கொண்டன்றே. 10

மாயா வசத்த னாகுவென மறைதேர் வியாதன் சொலச்சி நிச், சேயாஞ் சுகனு மச்சாபச் செயலாற் சென்றங் கவணிந்து,

தேயாமனனாய் வைகுரத்தத் தென்பால் மருங்கோர் வடநிழற்கீழ்,
தேயா வசத்தோ டினிதாதி நினரூன் தபசு நிலயுற்றே 11

நீண்ட சாபம் புரிந்திட்ட நெடிய வியாதன் மகற்கிரங்கிக்,
காண்டல் செய்வான் மிகத்தேடிக் கருதிச சுகாவென் றிடவொ
ருக்கால், வேண்ட வுலகத் துயிராயாவு மேனென் றிடலும வியா
தனுந்தா, நீண்டிப் புதல்வ ரித்தனைதா னெமக்கே தென்ன
வையுற்றே. 12

சென்றான் திருமால் வைகுரத்தத் தென்பால் மருவும் வடநி
ழற்கீழ்க், கன்னு னென்னச சுகமுனிபைக கருதிப பிறப்போ
டிற்பிரண்டும், வென்று னிவனே யெனக்கருதி வியப்புற் றிட
னே வந்தருகில, நினரு னழைத்தான் செங்குளா நிலையு வ கரு
த்து மசைந்திலனால். 13

செயல்செய் முனிவன் கடசலத்தைத் தெனிககச சுகன்ற
னுடனையத், துயில்கொண் டெழுந்தாற் போனினைவு தோன்
றிப் பொறியிற புலன்றோன்றி, பியல்கொண் டெழுந்த சுகன்ற
தை யிருதா டொழுதங் கிறைஞ்சியபின், மயல்க டவிராது தந
தையுடன் மகிழ்ந்தோரா மாற்ற முரைசெய்தான. 14

பகரும் பதினா பிறங்கிரந்தம் பததி மாக்கத் துரைத்தெ
னெனச், சுகனும் வியாத முனிவனுடன் சொல்ல வதுகேட் டம்
மொழியின, சுகல பயனின் சாரமெலாளு சரிய தாமென மேற்
றிவற்குப், புகளு ரதனு னன்முகளுர புதழ்தட் சணமூர்த தியி
னாலும். 15

வேறு.

செப்பியவிம மூவர்களா லனுககிரகந தன்னைச் செய்விக்
கத் தெளிவாக வியாதன் ருணா, தப்புதலில் யாழ்முனிவன்
சொற்பயனே தென்னிற் சாவமுமே பிரமமய மென்றான் மே
லும், அப்பிரமன் சாட்சியே பிரமமய மென்று னங்குளத்தட்
சணமூர்த்தி பாவாதீத, மொப்பரிய பிரமமெனரு ரிப்படியே
மூவ ருகந்துரைத்த வுண்மைதனை யுரைக்கின் ருரோ. 16

செவ்வியதா வியாதமுனி சுகனைப் பார்த்துச் சிவானுபவ
சிற்சொருபந் தெளிந்த தோவென், நிவ்வகைதான் வினவலுமெ

ய்ச் சுகன்றா னென்று மெனக்கதுதான் தெரியவிலை யென்ன
லோடு, மவவகைக்கட்டவனுடைய நிலைமை யெல்லா மடைவுட
னே கேட்டறிந்து பின்னுஞ் சொலவான், எவவிதத்துந் தந்தை
குரு வாத லாலே யிவன் மயக்கங் கெடாதிருக்கு மெனவுங்
கண்டு. 17

தனையனைமா யாவயத்த னாகவென முன்னஞ் சபித்ததற்கு
மாறாகச் சற்குருவி னுலே, யனையமல மாயமுழு தகன்றெழு
யக கடவ னாகவிப்போ தெனசசாப பலததை நீக்கி, யினையசு
கன் முடிமீதிற கரம்பா லித்திங் கினிமேனீ சிறசொருப மென்
று நாமம், புனைவித்தங் கிசசையிற்சஞ் சரித்து வேண்டும் பொ
ருளறிவா யெனசசுகற்குப் போதித் தாங்கே. 18

உளளுறையு மலமாயை கவலை நீக்கி யொளிதிகழுஞ் சுவா
னுபவ முணர வேண்டி, னெள்ளரிய மிதுலையெனும பதியின்
மேவி யிருநிலங்கன முழுதுபுரந் தளிகக வலல, ளள்ளலெனுஞ்
சனகபிரான் நன்பால மேவி மன்னவனை யிதுகேளென் றுரைத்
துப் போகத், தெளளியநற சுகமுனிவன் சனகன் வாழுந் திரு
மனைக்கோ புரவாயிற சோந்தான மனனே 19

அன்றவன்றா துவருரைககச சனகன் கேட்டே யவனிலை
யைச சோதிப்பான கருதி யாங்கே, நின்றநிலை தனிற்சுகனை நா
ளேழ் வைக்க நினைவுசற்றும் விகற்பமின்றி நிற்க வேறுத், துன்
றுமிடந் தனிலேழ்நாள் வைக்கச சித்தந் துலங்கவந்த புரத்தேழ்
நாள் வைக்க மேலும், அன்றிருந்த படியிருக்க வப்பா லேழ்நா
ளருநிதிகக ணமாததவது மறியா னாக 20

மின்னிலகு சிறுமருங்குன் மகளி ரின்ப மிகச்சிறந்த வுணவ
ளிக்க வறியானாக, மன்னவன்றந் திடுபோக மகிழ்ச்சி யாவும் மன
தினிற்சற நின்பமுறான மதிப்பி லாம, லன்னவனசெய் யவமதி
பபை யறியா னாக யாகமமதை யற்றிருத்த லறிந்து மன்னன்,
இன்னவன்ற னுளமேரு வொப்பா நின்ற திதனையிழுத் தெவா
சைப்ப தென்றே யுன்னி 21

உவமையிலா விவன்கருத்தை யிருபத் தோர்நா னுறுதியு
டன் சோதனையாற சோதித் தேதா, னவமதிப்போ டின்பதுன்ப
மெனும்பற் நின்று யனந்தகலி யாணசுப குணங்க ளாகித், தவ

மகிமை சுத்தநிரு விகாரி யாகிச சச்சிதா நந்தமயந் தானாய்
நின்று, சிவமொளிருஞ் சுபாவவறி விஃதா மென்று சிறந்தசிமமா
தனத்திலெழுந் தருளாச செய்து. 22

ஈங்கவன்ற நிலையெயலா மறிந்தன் போடே யிணையடி
கள் பணிந்தரசு நிதனைக கேட்பான், தாங்குலகத் தினிற்செய
ல்க ளாசை கோபந தவிரந்தொன்றாய்ச் சிவானுபவ சுபாவ மாகி,
யிங்குறுநீ யாரெனலுஞ் சொருப மியானென றியமபுகசு முனி
மொழியை யரசன் கேட்டுப், பாங்குடனச சொருபமெவ
னீயென நேதான் பணிததலுமே சுகமுனிவன பகர்வ தானான்.

சாற்றரிய சொருபநிலை ஜனக னேகேள சர்வபரி பூரணமா
ய்த தானே தானுய்த, தோற்றநிறைந தொன்றினிலுந் தாககா
தாகிச சொல்லரிய மனவாகுக் கெட்டா தாகி, யேற்றமன
வாககதனுக் கணிய தாக விலகியுல கத்தினுநகா தார மாகிப,
போற்றரிய வணுவுக்கோ ரணுவு மாகிப புகலரிய மகத்துக
கோர மகத்தாய மேலும். 24

இயம்பரிதா யிணையதென்னத் தேவ ரானு மிணங்குதற்கு
மெவரானு மெட்டா தாகி, நயம்பெறுமிக் திரியமனத தொடா
புக கெட்டா நல்லதுககெல் லாநல்ல நயமாஞ் சீசாதி, வயம்பெ
றவே போக்குவர வின்றிஞான மயமாகி யொளிராகின்ற பொரு
ள தாகிச, சுயம்பறுபல திரிசியமா யதிராச மாகித துணைககெ
லாந துணையான சொருப மாகி 25

ஏகமுமா யனேகமுமா யிரண்டு மற்றிங் கெளிதறியப் பட்
டதுமாயப படாதாய் நின்று, போகமுறப பெரியோககுச்
சத்தே சித்தாய்ப் பொருந்துமத னுவினப மாகி யெங்கும், பாக
முற சித்தசுத்த புதத மாகிப பகாவரிய முததமுமாய்ச் சிறந்த
தாகி, யாகமென வின்றியா னநத மாகி யதுவிதுவென் றுறுஞ்
சுட்டு மறற தாகி. 26

அததுவிதந் தானாகி யதுவு மின்றி யகண்டமுமாய் ரேச
கபூ ரகமு மின்றிச், சித்தமிசை யானநத மாகி யெநதச் செயலு
மின்றிச சிதாகாச சொருப மாகிச; சுத்தவிண்ணு யுயர்ந்தவுப
னிடநந தன்னிற் சொலுமபொருளா யப்பாலுக் கப்பா லாகி,

யுத்தமமார் துரியாதீ தப்பொருளா நின்றம் குரையிறந்த வவச
ரத்து முறுவ நாகி. 27

உணர்வுருவர் தரியாமி யாகி யெந்த வுருவமின்றி யதுவிது
நான் றுனென் றேதப, புணாவதுவா யறிஞரா விதுவா மென்
னப் புகலுவதே யதன்சொருபம் பிறிதன் மென்னக், குணமிரு
ந்த சுகமுனிவ னுரைப்பக் கேட்டுக் கோதிலாச சனகனுடல்
குளிர்ந்துள் ளாறி, மணமுமலர் போணிறைந்த பரமா னந்த
மாதவனை முகநோக்கி மன்னன் கேட்பான். 28

வேறு.

உற்றவனே சத்தாவ தேதுவென்ன நான்பிரம மென்று
நண்ணி, மெத்தவிசா ரித்தறிந்து ரிசசயித்து விட்டுவிடா ததுசத்
தென்றே, உற்றநிலை யிதுவாகு மெனமுனிவ னுரைசெய்ய வு
கநது மன்னன், மற்றசுயஞ் சித்தாவ தேதுவென்ன வம்முனி
வன் கூற லுற்றான். 29

மிக்கபல நூலறிவா றுன்னான சொருபனென விசாரஞ்
செய்து, தககநிலை யிதுவெனறு ரிசசயித்த ரிசசயமுஞ் சத்தத்
தோடே, ஒக்கவொரு வாசனையு மறவொழித்து நின்றதுவே
யுயாசித் தென்று, சிககெனவே முனியுரைக்க மன்னவன்கேட்
டானந்த நிலையே தென்றான். 30

தேசிகன்சொல் வாக்கியத்தா னூலுணர்னாற் றனதுசித்
தத் தெளிவி னுறறன், மாசகலு மான்மாவே யானந்த மென்ற
றிந்து மாயை நீங்கி, ஆசறவே யனுபவித்துச் சுகமயம் தா
ன்ற வறிவும் போக்கி, நீசர்வ மயமாஞா னத்திரமா நின்றதுவா
னந்த மென்றான். 31

என்றுசுக முனியுரைக்க மன்னவனு மிகல்தொந்த மதுவே
தென்றான், நன்றெனவே சிற்சொருப செயல்மறந்து தான்
றுனே பழமை போலச, சென்றயலே கதியென்று பிறவிதொ
றுஞ் சுழல்வதுவே தொந்த மாகும், நின்றுணர்க வெனமுனி
வன் ஜனகபிரா னுளமகிழ நவிற்பல் செய்தான். 32

மோக்கமென்ற தேதுரைசெய் யெனவினவ மன்னவனும்
முனிவன் சொல்வான், தாக்குதலொன் றறநின்ற னானேமெய்ப்

பிரமமெனச் சகயிம் மூன்றும், நீக்கமற வொருங்குணர்ந்து நிச்சயித்த நிச்சயமும் கழல விட்டிங், காக்கமுத லறநின்ற தேததுவே வீடென்ன வறைந்தா னன்றே. 33

அஞ்ஞான மாவதெதிங் குரையென்ன வருந்தவனை யரசன் கேட்ப, மெய்ஞ்ஞான மாஞ்சொருபந் தனைமறந்து மடமையினால் விகாரி யாகி, எஞ்ஞான்றும் விடயசுக வாசனையி னினபதுன்பத் திடரின் மூழ்கிச, சுஞ்ஞான சுபாவத்தை யறியாவஞ்ஞானமெனச சுகனுஞ் சொன்னான். 34

சொன்னமொழி கேட்டரச னாவரண மேதென்னச சுகனுமோர்ந்து, தன்னுடலே தானெனவும் விடையாதி சுகமெனவுநதான்மிக கெண்ணி, மன்னியதன் சொருபத்தைத் தெரியாமல் மழைநிசிபோல் மறைத்தது மூடும, அன்னதுவே யாவரண மெனலாகு மிதுலைநகர்க் கரசே யென்றான் 35

மெய்த்தவநீ விட்டேசப மாவதெதிங் குரையென்ன வேந்தன் கேட்பத், தத்துவங்க டெரிந்தவன்போல மேலாகத் தனக்குமொரு தலைவ னுண்டென், நிததகைமை சுகவிருத்தி தனைத்தானென் றிருப்பதெதோ வதுவிட் சேபங், கொற்றவநீ யறிதியெனக் கோதிலாச சுகமுனிவன் கூறி னானால் 36

மெய்த்தவனை பரோட்சமென லெதுவுரைசெய் யெனவரசன் வினவ லோடும், உற்றகுரு முகத்தாலுஞ் சுருதிமொழி யாலுந்தன் னுணர்வி னாலும், தத்துவசோ தனையாலுஞ் சொருபத்தை யறிவதுவே பரோட்ச மென்ன, விததகைமை யெனசசனக னுளமகிழ வியாதன்மக னியம்பல் செய்தான. 37

அபரோட்ச மாவதுதா னுரையென்ன வருந்தவனை யரசன் கேட்ப, விபரீத மேகமும்ற் றெங்குளதாய் வெளியொளியாய் மேலகி பின்னிச, சுபசொருப மாததிரமாய்ச் சுவாநுபவரசமாகிச சுத்த மாகி, யுபநிடத மாய்விளங்க லபரோட்சமெனசசனகற் குரைத்தா னன்றே. 38

அறித்தமெது நிததமெது பிரியாது பிரித்துரைசெய் யென்னக் கேட்பச், சனிததவுட ல்சததுயிர்தான் சத்தெனவே நிகழ்

தவினாற் றடுத்தற் கேதென், தனித்தசத்தே யசத்தன்³திப் பிழி
தன்று விசாரணையாற றெளிதல் வேண்டும். தொனித்தசத்தே
நித்தியமா மசத்தனிதத மெனற்பாற்று துணிதி யென்றான். 39

ஐனகபிரான் சுசமுனியைத் தனிநோக்கி யானந்த⁴நானே
தென்ன, அனகமுறச சகலவிப ரீதமறத துரியநிலை தோந்து
சடா சடம தினறிக, கனவுலகாத் தோற்றமய லறவிட்டுத் திரி
சியங்க ளறிவாக காண, நனவுசத்தா மாததிரமா விளங்குவதா
னந்தமென நவிற்பல செய்தான். 40

ஞானமதற் கதிகாரி யாரெனவே நராதிபனற் றவனைக் கே
ட்ட, வானமதிற கறுப்புறல்போ னுன்சீவ னெனச்சொல்லும்
வாததை யின்றி, ஈனமற விசாரிததுச சிறக்கனந தானாக
விசைநது நினறேன், றுனவனே யதிகாரி யெனமுனிவன் சனக
னுக்குச சாற்றி னானல் 41

மன்னவனு மாமுனியைப் பாரததிதயக கிரந்தியெது
வகுக்க வென்னத், தன்னிலைமை யுணராமற் பலநூலாற் றற்
சொருபற் தன்னைத் தேடல், மன்னுகழுத் தணியரையில் மருவு
குழ வியைமறநது மாழ்கித் தேடல், அன்னதுபோ விதயமு
றுங் கிரந்தியென வருந்தவன்மன னவறகுச சொன்னான். 42

மன்னவனுஞ் சுசமுனியைச் சம்சார மெதுவெனனு மன்னு
கேளாய், தன்னுடைய வனுபவததால் மறைநூலாற் சற்குரு
வால் தன்சொ ருப, மென்னலெது வென்றுற்று விசாரியா திரு
ப்பதுசம் சார மாசும், அன்னதனை யறிதியெனச சுகன்சொல்ல
வரிதெனவே யரச னோநது 43

மலடிமைநதன கானனீ ரிரந்திரசா லம்போல வந்துவநது,
உலநதோய்நது விருத்தியதா யிருநதுதன்னுள் விளங்குவதே
சுகம தென்றே, நலமுணருஞ் சுசமுனிவ னவிலநரா திபனு
மெது துகக மென்ன, நிலமுழுதும் புரந்தளிப்போ யதன்விபர
மெல்லாம்யா நிகழ்த்தக் கேண்மோ 44

வே ற.

சுத்தமென்றும் பிரமமென்றுஞ் சொருபமென்றும் துலங்
கியசின் மயமென்றுந் துகளி லாத், நித்தமென்றும் புத்தமென்

யம் நிகரி லாது நிறைந்தசுயஞ் சோதிபென்றும் நொப்ப தாகி,
முததபர மார்த்தமென்று மெழிவதுகே ளாகே முழுதுலகை
நமபியதில் மோகந தன்னால், சித்தமுறல் துக்கமெனச சனநனு
க்ஞ மாமுனிவன் செவிசுளிர்ந தெரிந்தவண்ணஞ் செப்பினு
னால். 45

மிகவுணருஞ் சிறசொருப ிட்டர்க் கெல்லாம விடயமே
துரையுமென வேந்தன் கேட்ப, இஃகலறித தியசொருப மாகி
யென்று மெவகுமா யிருப்பதுநா னென்றுந தானே, புகலருசற்
குருவருளால் விசாரந தன்னால் போதாதத நித்தியததைப டொ
ருநதி நாளுந், தகவுணரு மேலவாகது விடய மென்னச சனந
னுக்குச் சுகமுனிவன் சாற்றி னனால் 45

வேறு,

சாற்றரிய வவ்விடய மேதுரைசெய் யெனமுனிபைச சன
கன் கேட்ப, ஏற்றியெவ்வு மிருப்பிறநது காலநிறந தறிநிறந
துண் டில்லை பென்னு, மாற்றரிய சங்கற்ப வாதனை விட் டெசொ
ருப மயமாய்த் தானே, தோற்றரவு மாத்திரமாய் நிற்பதுநா
னவ்விடய மென்ற னீத்தோன். 47

மாமுனிபைச் சொருபநிட்டா வகுத்தநிலை யேதென்ன
மன்னன் கேட்ப, யாமுரைப்ப ததுகேண் டொ சொருபமே தா
னுயஞ் சற்சி டாகது, நாமுரைப்போ மெனந துவாந நினறநிலை
யாதென்னில் நானே ப்ரமம, மாமெனநின றகங்குளிரநது சொ
ல்வதே வகுத்தநிலை யாகு மென்றார். 48

இததகைமை யுடையவாகுத தேசிகனு ரெனசசுகனை
யிறைவன் கேட்பச், சித்தமுறு சங்கற்ப விசுறபநதீந தலைபில்
கட லென்ன ரூப, மறநகண்ட சசுகிதா ஸ்ததபரி பூரணமா
யமல மாகிச, சுததமதாய் நினறதுவே குருவாமென றசசுறகுச்
சுகனசொன் னனால். 49

வேறு.

அரியசற் குருவை யடைந்திடுஞ் சீட னாரென முனிவனை
வினவ, உரியநா னுரிய வுடலெதிவ் வுலக மேதென விசாரமா
நினறு, விரியுமவ் விருத்தி யுருமணன் விட்டடை மேவியே

* யாவியிற் புனல்போற், சரியதாய் வகுத்து நிற்பதே சீடன்
எச சனகனுக் குரைத்தான். 50

வேறு.

இயலுறுசற் குருவிடத்தில் சீடன் கேட்ப தேதுரைசெய்
யெனமுனியை யிறைவன் கேட்ப, நயமுறத்தன் சொருபமதை
நானு பேத நாமரு பங்களினற் குருவாற் மன்னாற், செயலறவே
கேட்டறிவுற் நகங்கா ரத்தைத் தீர்த்தினிம லிறையேனுஞ்
சனித்தி டாமல், மயலறவே தன்னிலையைக் கேட்ப தென்று
மாமுனிவன் மன்னனுக்கு வகுத்தல் செய்தான். 51

குருமொழியி னாற்சீடன் கண்ட தேது கூறுகென முனிவ
னைக்கொற் றவனுங் கேட்ப, அருமறைக ளாகமங்கள் புராணந்
தன்னு லளநதரியப் படா விபுவா யறிவுக் கெட்டாப், பெருமை
யதாய்ச் சர்வமுநதான் கண்டு பின்னும பேதமற விருப்பதெதா
வதுசொ ருபம, ஒருமையதா யதைச்சீடன் கண்ட தென்றிற
யுயாமுனிவன் சனகமன்னற குரைசெய் தானால். 52

காவலனு முனிவன்முகங் கருதி நோக்கிக் காணாத தேத
னைக் கழறு கென்ன, மேவியநீ நானதுவென் றிதுவே யென்றும்
விருத்தியினுல் தானானா வெனவா ராய்ந்திங், காவலுற விசார
னைசெய யாத் தோ டத்தி னுலேகாண் கின்றதது வேயஞ ஞா
னப், பாவனையா வதுகாணப் படாத தென்று பார்வேநதற் கரு
நதவனும பகாதல் செய்தான் 53

அருநதவனை முகநோக்கிச் சனக மன்ன னறிந்ததே துரை
செயென வவனுஞ் சொலவான், பொருநதுசத்தங் களிஞ்ஞம
வேதத் தாலும பொருநதுமனு பவததாலும் போதத் தாலுந்,
திருநதுமகக் கருந்தாலு மனுட்டிப் பாலுந் தீர்க்கவறிந் திடுமி
குநத் தெளிவி ன்ஞம, வருநதியறிந் திடுதெலிது வாகு மென்றே
மாதவத்தோ னரசனுக்கு வகுத்தல் செய்தான். 54

அறியாத தேதுரைசெய் யென்ன வேந்த னருந்தவனை
வணங்குமசீழ் தனபிற கேட்க, நெறியான்மா விதுவென்று மக
ண்ட மென்று மிரேசகமா மிதுவென்று ரிசவா னநதம், பிறி
யாத திதுவென்று மகபிரம மென்றும் பேசரிய நீபிரம மென்
றுஞ் சொல்லால், அறிந்தித் வேயறியா தாகு மென்றிங் கருந்
தவனமன் னவறகுரைத்தா னருமையானே. 55

* உப்போடு எனவும் பாடமுண்டு.

இவ்விதமாஞ் சொருபநிட்டர் தாமும் விட்ட தேதுரை
செய் யெனமுனியை யிறைவன்கேட்பத, திவ்வியசுற குருவிட
த்தி லனுசந தானச செயலாலு மனுக்கரகத திறத்தி னாலுஞ்,
செவ்வியநா னுன்மாவென் றரிதிற றன்னுள திரிபுனறத வதனாந
துவிப ரீதந தீரநதிங், கெவவமற ஸ்ருபபதுவ விட்டதென்றங்
கேதமற வரசனுக்கு முனிவன் சொன்னான். 66

இச்சையிலாச் சொருபநிட்டர் விடாத தேதென் றிறைவி
னவச சுகமுனியை யினிது நோக்கி, யசசெயலோ நானபிரம
மென்னு நல்ல வனுபவமோ கரைமொழியு மாசான வாகும,
நிசசயமாய்த் தன்னுணர்வுங் கலந்தொன்றாய நிரமலமாரு சுற
சொருப நேரே யொத்த, எசசெயலுந தானாதல் விடாத தென்
றே யியமபினு னரசனுக்கு முனிவன் றான். 67

போனதுதான் சொருபநிட்டற் கெதுதானென்னப புரவ
லனுஞ் சுகமுனியைப் புகழ்ந்து கேட்ப, ஆனசுக சங்கற்ப விக
றப மற்று யானபிரம மெனத்திடமா யற்றதா ராயந்து, தானத
னை யுண்மையிலே கரைத்தொன றுககல் தனிததுழியிற் றுயின்
றவன்கைத தனம்பானீங்கும, ஈனமற வகனறதெத்தா வது
தான்ப்பான தெனசசுகனும ஜினகமனன்ற கியமபல செய்தான.

இததகைய சொருபநிட்டா தமக்ககலாத திண்ண மேது
ரைசெய் யெனமுனியை யிறைவன் கேட்ப, உறாகுரு வாக்கிய
த்தாற் சுருதி தன்னு லுணர்நததுமன் றிதுவென்றுங் கொளவ
தன்று, சுததவிசா ரணையானிச சயித்த சீடன் தோற்றமழி வி
லாதிருநத சொருபநதானே, நிததபரி பூரணமா நிலைதான போ
கா நிசசயமென் றிறைக்குமுனி நிகழ்த்தல செய்தான 69

பகர்வரிய சொருபநிட்டா புசிப்பதனை யோர்ந்து பகர்நி
யெனச் சுகனையிறை பரிந்து கேட்ப, புகலரிய திறையும்லை
செல்லச் செல்லப் போந்ததுக்கஞ் சறமமல நிலையு மல்ல, நிகழ்
கரண தனுபுவன போகத தாலும நின்றுபுசி யாததெத்தா வது
தா னுஞ், சுகசொருபப் புசிப்பயலன மென்றே யோர்ந்து சுக
முனிவன் சனகனுக்குச் சொல்லி னான். 60

பதமுடைய சொருபநிட்டா புசியாதேது பகர்ந்தியென
முனிவனைப்பார்த் திறைவன்கேட்ப, இதமகித மகிதெனவுந்

துக்கசுக மீல்தெனவு மிறையுணரத் தககவித மியம்பி மேலும்,
விதமுடைய பரிபாக னகமமதை யற்றுவெற மெய்யுணர்வ னு
ன்னெறும விதங்கள் ஞான, மதமுடனே நின்றதது புசியாத
தெனவறிதி மனைவனெ யெனசசுகனும் வகுத்தல் செய்தான்

தோற்றமுறுஞ் சீவருக்குச் சனன மேது சொல்லுகவென்
றெனசசனகன சுகனை கேட்ப, ஏற்றமுறச் சனித்தோமென்
றிகலசங் கற்ப மெனுவருத்தி மறந்துசனிப் பிலலை யென்று,
மாற்றமுற நிச்சயித்தா ராயந்து பாராத மனோவிருத்தி தனிற்
றாவந துதைய மாக, ஊற்றமுற நின்றதுவே ஜனன மென்றிங்
குறமுனி ஜனகமனனற குறைசெய தானால். 62

நித்தபரி பூரணரகு மரண மேது நிகழ்த்துகெனச சுகமு
னியை நிருபன கேட்ப, உறற்பரா பரமதுவே பிரம மென்றே
யுணராதநந்தா ராயந்துவிசா ரணைகள் செய்து, சுததமென
நிச்சயித்த சொருப தன்னிற் றுத்தமெனும் விருத்தியின்னுந்
துடாங்குதிடாமல், சுத்தமய னீக்குவந்த மரண மென்று திகழ்
சனகந கருந்தவனுஞ் செபபினால். 63

வேறு.

சனகபிரான சுகமுனியைத் தானேககி நல்லதெது சாற்று
கெனன, அனகமுற நானசொருப மெனவறிந்தா ராய்ந்துணர்
ந்த வதனைத் தன்னுள், சனிகருமயல் திரிசியங்க ளொருங்கே
நாவுச சாககரைபோற கரைத்தான் றுககித், தினகரனபோ
னிறபதுவே நல்லதெனச சுகமுனிவன செபபினால். 64

பொல்லாமை தனையுரைசெய் யெனமுனியைப் புரவலனும்
புகழ்தது கேட்பச, சொல்லாத சிறசொருப நிலையறிய விசாரித்
துத் தெளிந்த பின்னா, வெல்லாத வாசனைவந துடன்கூட வதி
ந்பொருநதி விசாரந தன்னில, செல்லாம னிறபதுவே பொல்லா
ங்கா மெனமுனிவன் புகன்றிட டானால். 65

வேறு.

அரியபரா நிட்டருக்குப் பரதுவெதிங் கறைதியெனச் சுக
முனியை யரசன கேட்ப, அரியபர மாவதுதான் கல்யாண குண
மயமா நிலையதனிற கலந்தொன றுகிப், பெரியசக வாசனைவந
துறறுவந் கலங்காமல் பிரபுவிட்டை தன்னின முழுகித் துரிய

பா சுகமதுவே தானாய நிலையதெனல் பந்துவென்ச் சுகன்
சொன்னானால். 66

ஆனாலுஞ் சுகமுனியே சொருப நிட்டர்க் கபந்துவென்ப
தறைதியென வரசன கேட்பத், தானான சுகமேவறு தான்வே
ருச் சங்கற்ப விருத்தியினா றுன்ன றெனறு, நானான வென்
பூனை தானென்ன மீக்கொண்ட விபரீத விகழ்பந தானே, கூனா
ன வபந்துவென விதுவாகும வேலவேந்தே யெனச்சுகனுங் குறி
த்திட்ட டானால். 67

செப்பரிய சுகமுனியே, சடமாவ தேததனைத் தெளிவியெ
னச சனகனுநதா நிரநது கேட்க, ஒப்பரிய விசாரணையாற்
றனைத்தானென் றுணராம லொழிந்துவிட யப்பயனா லுறவே
மிககிங், கப்புறமோர் விருத்தியினா லீதமக் தத்தானே யகமக
மென் றனுந்நுவா வளர்ந்த பாசத், துப்புறவே ஜனிகுமது
செடமா மென்று சுகன்ஜனக மன்னலுக்குச் சொல்லி னான்.

மானமறுஞ் சுகமுனியே சொருப ருக்கு வருமசட மேதெ
ன்ன மன்னன் கேட்பத், தானென்னு மற்றுச்சுகந தானு மற்றத்
தானலா ததுவுமற்றுச் சுகத்தா சார, மானதுவுந் தானற்றிங்
கறிவு மற்றே யறிவுக்கு ளறவற்றங் ககண்ட மற்றிங், சீனாற்
வுபாவறறுத் தாழ்வு மற்றிங் கிருப்பதுவே யசடமென வ்யமபி
னான். 69

எனறதுகேட டிகலவேந்த் நெழில் முனியைப் பார்த்திவ
னுக் கெதுந்நா யெனன், நன்னுணாவாற் றனஞ்சாருப் நபநத
றியா திருந்துபர நானே யெனறு, துனறுபரம வேறுதான வே
றென்னு மனுபவமே வியாதி யாகும, எனறுமுனி யரசலுக்குத்
துலங்கவிதை யினையதெனச் சொல்லி னானால். 70

ஆரணஞ்சொல் சுகமுனியே யிரதவியா திககவிழ்த் மேத
றைதி யெனவரச னுகநது கேட்பக், காரணமாளு சிறுசொருப
மெனுஞ்சொல் லற்றுக் கருதியனு பவிப்பதுமற் றுணாவு மற்
றுச், சீரணமா மினபதுனபச் செயலு மற்றுச் சுகதையுமற்
றாமன்கண்ட கருப்பா னினறு, ஆரணமா யிருப் துதவ யவி
ழ்த் மாரும புரவலனே யெனச்சுகனும புதறல், செயதான. 71

இவ்விதமாஞ் சொருபருக்குக் காரணமாந் தேக மேதுரை செய் பெனமுனியை யிறைவன் கீகட்ப, எவ்வமற விசாரததா லெதுதானென் றுண்மை யினையதென வறியாமற் கலங்கிநின்று, வெவ்வியதோர் சுகவிருத்தி தன்னிலமேவி விளங்குசெயல் காரணதே கந்தா னாகுஞ், செவ்வியநற புவிபளிககுஞ் சனக வேந்தே தெளிதியெனச சுகமுனிவன் செப்பி னானால்.

72

வேறு.

சுகமுனியைச சனகபிரான் சூக்கவுட லாவதெது சொல்லு கென்ன, அகமகமென் றெனவிருநத வகவிருத்தி குன்றாம லறவே நொநது, சகவிடய வாசனையா டனுசூத மாயிருந்த சங்கற பந்தான, பகாவரிய சூக்கவுட விதுவெனறே யரசனுக்குப் பகாந்திட டானால்.

73

புகலரிய சுகமுனியைப புரவலனுந் தூலமெது புகல்வா யென்ன, அகமகமென் றெனவிருநத வகவிருத்தி மிகவரிதே யறபமான, சகவிடய வாசனைய திடமெனனும வாசனையிற் சாரசுக கறப, மிகுதூல சரீரமிது வெனச்சுகனுஞ் சனகமன்னற் கியமபி னானால்.

74

இன்னமுத மாரியெனச சுகமுனிவன் மெய்ஞ்ஞான மியம்பக் கேடடு, மனனெனமுந தருநதவனை மலாததாளில் வீழ்ந்தி றைஞ்சி வணங்க யேதத்த, தன்னிதயத் துவகையுற மெய்ப் புளகத் திருநதவனைத் தழுவிக்க கொண்ட, இன்னுமெனக் கருளசெயெனச சுகமுனியை யெதிர்நாகக்க கேட்டல் செய்தான்.

75

முன்னெமக்கு மெய்ஞ்ஞான முழுவதுமவியாக் கியான வகை மொழிகின றுறப்பாற, பின்னெமக்கு யானகேட்ட சங்கையெலாம் ஞானபதாய்ப் பிணக்கி லாது, சொன்னமொழி யப்படியே யிருநததெனச சனகபிரான் சொல்லிப் பின்னும், அன்னவனைச மசாலமலரா னனமலராற் பூசைசெய்தங் கருச்சித் தேத்தி.

76

வேறு.

சிறசொருப மாத்திரமே சரீர மாகிச் சுகப்பிரம முனிவனெனத் தொல்பா பெற்றுத், தற்சொருப மாகிநின்ற நின்போ லென்னைத் தானுக்க வேண்டுமெனுந் தகைமை யாலே, சிறசொ

ருபாகசியத்தை யெனக்கு நன்றாய்ச் செப்புகவென் நிரந்திட
வத்திகழ்மெய்ஞ்ஞான, நற்சொருப மாகிவந்த புதுமை தானும்
நன்குலகத் தோரசெய் தவநலமீ தன்றோ. 77

என்றுபல துதிசெய்து சனக வேந்த நெழுந்துசுக முனி
யடியை யிறைஞ்சி யேத்தி, இன்றுதனி லிச்சைவெறப் புயர்வு
தாழ்வொன் றுளத்துணரா துத்தமரீ யுவநது நிற்பி, இன்று
வரும் வரவெனக்கிங் கியமபு கென்ன வியைநதசுக முனியதற்
கிங் கிறைவ கேணீ, நன்றுரைசெய் தாயென்றே யுவகை பொங்
கி நகைபுரிநதிங் குளமகிழ நவிறற்ல் செய்தான் 78

உற்றுவரு மாமாயை யுதிப்ப தெங்ங னுதித்தெழுந்து விளை
யாடி யொழிவ தெங்ஙன், உற்றுணர வுரையென்ன முனிவன்
கேட்ப வுத்தமரீ யறியாத வேறென் றுண்டோ, பற்றுடைய
மனமசைவால் மாயை தோன்றும் பரிவான மாயையினுற் சுக
முண் டாகும், மற்றுமனச் சங்கற்ப விகற்பத் தாலே மாறாத
பலவுலகும் வளருமன்றே 79

உலைவறவே மனமடங்கி விண்போ லானா லுற்றெழுந்த
மாமாயை யொழிந்தது மாயுந், தலையான மாமாயை யொழிந்தால்
மோக சங்கற்ப விகற்பமறுஞ் சகமபொய் யாகும், அலைவான
மூடமறு மகிலமென்னும் வாசனைபோம பிறவியறு மாகிலாத,
நிலையான பரந்தானே யெங்குந் தானாய் நிறைந்திருக்கு மெனச
சனக நிகழ்த்தல் செய்தான். 80

அன்னவுரை கேட்டசுக முனிவ னுள்ளத் தககணத்தில்
மெய்ஞ்ஞான வருக்கன் றோன்ற, முன்னமல திமிரமறப் பாச
பந்த முமமாயை யிருட்டகன்று மோக நீங்கி, மன்னுசரற் கால
விண்போல் மாசி லாமல் மனநதெளிய விதையமுறு வனசம் பூப்
பத, துன்னுபரஞ் சோதியெங்குந் தானுப்த தோனறத் தூய்ம
லர்கண் முகிழ்த்ததிமையாத தோற்ற மானான். 81

அன்னநிலை யாயிரமாந தெய்வ வாண்டங் ககலாமல் சன
கனரி யணையின் மீதே, தன்னிலையோ டிருந்துமன மசைவு
றாமற் சுகலகை வலங்குறறுத தறிபோ லாகி, இந்நிலையா நிரவி
கற்ப சமாதி தன்னி லிருந்துதா னெடுங்கால மேகாந தத்தின,
நன்னிலையாஞ் சுகாதனத்திற றற்சொருப நண்ணியிருந் திமை
யாத நாட்ட மானான். 82

அரிதான பரமார்த்தப் பொருள்வே தாந்த வகண்டபரி
பூர்ணசச் சிதானந் தத்தின, பெரிதான வாத்துமதத் துவமாய்
வினறு பிரியாத துரிப்பதப பேத நீங்கிப், புரிதான மாய்வினங்
சூஞ் சிற்சொ ரூப பூரண னாதமுதப் போதந தன்னைப், பரிதா
ன மாகவுண்டு சுகாதந தத்திற பரஞ்சோதி வடிவமுநதன் சுபா
வ மாளுன் 83

அத்தகையா பிரமநுவுந தெய்வ வாண்டந ககன்றதற்பின்
மெய்ஞ்ஞான வருக்க நீங்கி, விததகமா ளு சமாதிவிட்டு யோக
நீங்கி விழிதிறதான சுகமுனிவன வேந்தன் கண்டு, சித்தமகி
ழ்ந தடியிணையி லிறைஞ்சி யேத்தத திகழ்முனிவன முகநோக்
கிச் சிதை கூரப, புததமுத வாரியென வினிய நன்சொல் பொ
ழிந்திடுவான் சுகமுனிவன புகல்கின்றானே. 84

மன்னவனை நீயுரைத்த வாய்மை யாலே மாமாயை யொழி
ந்துமன மயக்க நீங்கி, மின்னுசக சாலமுமபோய்ப் பநத பாசம்
விட்டசுனறங் காசையற்று நிராசை மேவி, அன்னமனச சாநதி
யினுல திபான போக மடைநுளததி விளைபபாறி யளவி லாத,
வினனமுத தாரணை பா லெல்லாம பிர்மம மெனக்கண்டே னெ
னதுளததி வினையில் வேந்தே 85

வானமுதல் வாய்வனனீர் மண்பூ தங்கள் மற்றுமுள சகம்
புவனம வரைகா மேரு. தானதிசை யருக்கன்மதி யுடுக்கள்
வேல் சகலயுயிர தாபரங்கள் சரா சரங்கள், ஊனுயிரக னாரா
ருக்க ருமபா தேவ ருளநிலதிவ குட்புறம்பு மேலகி ழெல்லாம,
நானீபென் பதுவெல்லாம பிரம மலலா னவினுதற்கு வேறுள
வோ நவீனீ வேந்தே. 86

என்று சுக முனிவரனுஞ் சனகவேந்த மிருவருமுற்றொரு
மையதா யிதைய நனை, நனறுணாவால மெய்ஞ்ஞானப போ
தந தனை நயசிறுவ ரொததுமொழி நயநதுபேசி, என்றுமு
ணா போதையுஞ் சிற்சொருப ளிஞான சாதனையும் பரிவா
லுனனி, நின்றுணா ளி லிருநீவாரும் பேரா னாத நிறைநதுதிரு
விளையாடல் நிருத்தஞ் செய்தா 87

அஷ்டாவர்க்கிராகீதை.

அஷ்டாவர்க்கிர நிஷிபானவர் பதரிகாவனத்தி லிருக் கின்றகாலத்தில், பாற்கவனென்கிற முனீந்திரன் அவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து, சுவாமின்! யெனக்குத் தத்துவசொருப மறியச் சொல்லுமையா வென்று கேட்கத், தயவுண்டானவரா ய்ச் சமுசயமில்லாத வண்ணம தெரியச்சொல்லுகின்றா

முததியி லிச்சையுண்டானதே யுண்மையானால், விஷயங்க ளிலே இச்சையை நிவிர்த்திசெய்து சமதமருசி மாற்கம, தயை, சத்தியம், அமிர்தமபோல பஜனை பண்ணவேண்டும.

நீ பிருதிவியுமல்ல, அப்பு, அக்கினி, வாய்வு, ஆகாசமு மல்ல, இவைகட்டுச சாட்சியாய் சொல்லக காட்டப்படாத சித்துருபமாக வுன்னையறி.

சரீரத்தை வேறாக அறிந்து சிறகனையிலேயே பொருந்தி யிருந்து பிண்ணியொன்றும் நினையாமலிருந்தால், அப்போதே பந்தம் விடுபட்டுச் சுகததையுஞ் சாந்தியையு மடையும்.

நீ பஞ்சபூதமும்ல்ல, இந்திரியங்களா லறியப்படுகிறவனு மல்ல, நீ அசங்கன், நிராகாரன், இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்குச்சாட்சி நீ, இனி யென்ன சொல்லவேண்டும ?

அதர்மம், தருமம், சுகம், துகதம், மனதிலே அடக்கி, நீ கர்த்தாவும்ல்லாமல், போகதாவும்ல்லாமல், எப்போதும் முக்கி யமாகவேயிரு.

சுகலத்திற்கும் வெதிர்த்தமாக யிருக்கிறவனொருத்தனே நீ, எப்போதும்முத்தனே; இப்படியிருந்தும், மோகத்தினுல்வேறே திருக்குண்டென்று நினைத்ததே யுனக்குப் பந்தமுண்டாயிற்று

நான் கருத்தாவென்கிற அகங்கார சர்ப்பத்திற்கு ஏன் பயப் படவேண்டும ? நான் எதுக்குங் கருத்தாவல்ல வென்கிற வயிர் தத்தைப் பானம்பண்ணிச் சமமாவிரு.

நானொருத்தனை நிச்சயமாக விமலபாத சொரூபமென்கிற அக்கிரியினிலே, தொய்தமென்கின்ற காட்டைத் தகித்துச் சோகபயத்தைவிட்டுச் சுருத்தை அடைவாய், ஞானபுத்திரா!

எந்த வஸ்துவிலே ரச்சுசற்பம்போல, இந்த பிரபஞ்சங் காணப்படுகிறதோ, அந்தப் பரமானந்தமாய் பிரகாசிக்கின்ற நிசுசொரூபமே நீ, அதுவே நாமென்று சுகமாயிரு.

எப்போது மாங்காரமில்லாத நீ, பெத்தனென்கிற அபிமானத்தினிலே முத்தனுமாய், மனநெருத்தப்படி நினைத்ததோ அந்தப்படியாம்.

ஆதமா வொருத்தனை, பூரணன், சாக்ஷி, சித்து, விபு, அக்கிரியன், அசங்கன், சாந்தன், இச்சையில்லாதவன், அத்தொய்தன், ஆனந்தன்; இப்படிப்பட்ட நீ, இல்லாத பிராந்தியினிலே சமுசாரியைப் போலானாய்.

இல்லாத பிராந்தியினிலே நீ பெத்தனாய்; அந்தவாக்கியப் பாவத்தைவிட்டு வுண்ணைக் கூடஸ்தனென்றும் அத்தொய்தனென்று மறி.

வாரும ஞானபுத்திரா! நீ தேக அபிமான மென்கின்ற பாசத்தினிலே கட்டுப்பட்டாய்; இனி நான் பிரஹ்மமென்கின்ற வானினிலே, அந்த பாசத்தை யறுத்து சுகத்தை அடை.

நீ, நான் அசங்கன், எப்போது மிச்சையில்லாதவன், சாந்தன், சொப்பிரகாசன், ஞானசொரூபன், இப்படிப்பட்ட வனக்கு சமாதியிலே யிருப்பனென்கிறதே பந்தமல்லவோ?

இந்த விசுவமெல்லா முன்னிலே யுண்டாயிற்று, வுன்னிடத்திலே தரித்திருக்கின்றது, நீ எப்போதுஞ் சுத்த புத்த சொரூபம்; நீ இதரகருதை நினையாதே.

ஒரு அபேகையுமில்லாமல் விவகாரமு மில்லாமல், நிற்பனாய் நாமலனாய்ச் சலனமில்லாமல், அளவில்லாத புத்தியுடனே சின்மாத்திர வாசனையைச்செய்.

* சாகரம் அசத்தியமென்றறி; நிராகாரஞ் சத்தியமென்று
சிச்சயஞ்செய்; இத்தததுவ வுபதேசத்தினால் மறுபடி சென்
மத்துக் கருகனாகாய்.

கண்ணாடியில் நிழல்காண்பித்தாற்போலவும், அநத நிழலுக்
குக்கண்ணாடியே ஆதாரமானாற் போலவும், இநத சரீரத்திலெல்
கும் பரமேஸ்வர னிருநதும் அதிலகப்படான.

ஏகமாய், சர்வகேதமாய், இருக்கின்ற ஆகாசம கடததுக்
குள்ளும், புறம்பும், இடையும், என்று முள்ளதுபோல, நித்திய
மாயுள்ள பிரஹ்மம் சகல பூதங்களினு மிருக்கின்றது.

களங்கமில்லாமல் போதசொருபமாய், பிரகிருதிக்கு வே
றாய், சாநதமாய், நிராலேபனா யிருக்கின்ற நான, அக்காவக்கா !
இததனைநானும் மோகத்தினால் அகப்பட்டாற்போலான

நானொருத்தனே இநதச சரீரததையுஞ் ஜகத்தையும் பிர
காசிககசசெய்குறவன்; ஆகையினால், ஜகததெல்லாம பென்னு
டைய பிரகாசவடிவநதான், அபபடி யலவென்றாலும் நல்
லதுதானே.

சரீரத்துடனே இநதப் பிரபஞ்சமவிட்டு, நிர்சலனாப்பபர
மாத்மாவை யறிநதுகொண்டு, அத்சயமான ஆனநதத்தில மக
கினனாகவே யிருக்கின்றேன்.

ஜலத்திலே அலை நுரை குமிழி அபின்னமாக வுண்டாகுந்
தன்மைபோல், பரமாத்மாவிலே இநதப் பிரபஞ்சம அபின்னமா
கவே வுண்டாகிறது.

நூலைவிட்டு ஆடையில்லாதது போலவே, விசாரிக்குமளவிற்
சின்மாத்மிர சொருபததைவிடப் பிரபஞ்சமில்வயிலை.

கரும்பு ரசத்தினுலே யுண்டான சாககரை, கரும்பு ரசமே
யானாற்போல, பூரணபோத சொருபமா யிருக்கப்பட்ட என்
னுலே பிரபஞ்ச முண்டாகப்படுகிறது.

* சாகரம்—சம்சாரம்,

தன்னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலே ஜகததுக்காண்பிக்கும்; தன்னுடைய ஞானத்தினால் ஜகததுக்காண்பியாது; தன்னுடைய பிரமையினாலே பழுதை பாம்பாய்த் தோன்றிற்று, பழுதையென்றறிந்தால் பாம்பிலலாதது போல.

என்னுடைய சொரூபம் சொப்பிரகாசம்; இதைக் காட்டிலும் மதிகம வேறில்லை; நான் ஆனநதன்; ஆனபடியினாலே, எவ்வாறு ஜகத்து விளங்கினாலும் நானே விளங்குகின்றேன்.

ஓ மண்ணிலே கடம்போலவும், பொன்னிலே பூஷணம் போலவும், ஜலத்திலே அலைபோலவும், என்னிடத்திலே யுண்டான ஜகதது மென்னிடத்திலே அடங்கும்.

அகோவகோ! கற்பிதமான இரதச ஜகத்து அஞ்ஞானத்தினாலே என்னிததிலுண்டாயிற்று; சுததயில் ரசிதம் போலவும், சூரியப்பிரகாசத்திற கண்ட கானறஜலம் போலவும், பழுதையிறபாம்புபோலவும்

உதயாஸதமனமில்லாமற் சகல ஜகததும் நாசமானாலும், பிரமதிஸதமப பரியநதம் நானாயிருக்கின்ற யெனக்கு நானே நமஸகாரஞ் செயவேன்.

அகோ வகோ! தேக காரியாயிருந்தும போக்கு வருத்தில் லாமல இந்த ஜகததை நானொருததனே வியாபித்திருக்கின்ற வெனக்கு நானே நமஸகாரஞ் செயவேன்.

எனக்கு சமமில்லாமல், அச்ச மற்றவனாய், சரீரத்துடக்கு இல்லாமலநதப பிரபஞ்சமெல்லா மொருததனாகவே தரிக்கின்ற யெனக்கு நமஸ்காரம்

அகோ வகோ! யெனக்கு இச்சிக்க வேண்டிய தொன்றுமில்லை; உண்டாயிருந்தாலும், சகலமும் யென்னுடைய தாகவே பிரததியக்ஷமா யறிகிறேன்; இப்படிப்பட்ட யெனக்கு நானே நமஸகாரம்

அறிகிறதும், அறியப்பட்டதும், அறிகின்றவனும், இந்த மூன்றும் சகதிருஷ்டியினாலே பார்க்கின்ற காலத்தில்தான்; அஞ்ஞானத்தினாலே உண்டெனகின்ற தெலலாம், நிரஞ்சனனான படியினாலே நானாகவ யிருந்தேன்.

அகோ வகோ! தொய்த மூலாஞ்ஞானம துக்கம்; அதற் கொரு மருநதுண்டு; அஃதிபாதெனின், திரிசிய மெல்லாம் பொய், நான சித்ரூபமான அமலனென றறிகின்றதுவே.

நான் ஞானமாத்திரம்; இந்த உபாதி யெனக்கு அஞ்ஞான த்தினு லுண்டாயிற்றென்று சிந்திக்கின்ற விசாரமே யெனக்கு நிருவிகற்பத்திலே யிருக்கின்றதாயிற்று.

அகோ வகோ! இந்த விசவமெல்லாம், என்னிடத்திலே தானே இருக்கின்றது? எதார்த்தமாக இல்லை; எனக்குப் பந்தமு மில்லை, மோட்சமுமில்லை, நான் நிருமலனான படியினால் ஒன்றிலும் பற்றுதலுமில்லை, பிரமையுமில்லை.

இந்தச் சரீரமுஞ் ஜகத்து மெனக்குச் சற்றுகிலும் நிச்சய மாகவிலை; சுதத சின்மாத்திரமான ஆதமா நான தானே, ஆகையினு லொருகற்பனையு மெனக்கில்லை.

சரீரம் சொற்க நரகம், பந்த மோட்சம், சிந்தை, பயஞ்சுகம், இது வெல்லாங் கற்பனாமாததிரம்; இதனுடைய காரியம், சச்சி தாநந்தமான எனக்கு எமமாததிரம்?

அகோ வகோ! தொய்த மில்லாத எனக்கு ஜனமத்தியிலே யுஞ் ஜனங்களிலலாத காடுப்பால வேறே நான என்ன இச்சுககப் போகிறேன்?

நான் சரீரமுமல்ல, எனக்குச் சரீரமுமில்லை, நான் ஜீவனு மல்ல, நான் சின்மயன்; இதுவே தெளிவு, ஆகையினால், நாச மடைகிற ஜீவன் இச்சை யேன் செய்யவேண்டும்?

ஆனந்தசமுத்திரமா யிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே சித்த மென்கின்ற வாயுவினுலே நானு புலனகனென்கின்ற அலைகள் விசித்திரமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது

ஆனந்த சமுத்திரமா யிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே மன தென்கின்ற வாயுவடங்குலல், ஆனியுண்டான சீவவ்யாபாரி ஜக த்தென்கின்ற ஓடததுடனே கூடி அமிழ்ந்திப்போனான்,

ஆணந்த சமுத்திரமாயிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே, சீவனென்கின்ற அலையுண்டா யிருந்தும், அடங்கிப்போகிறது அதினுடைய சுபாவமென நினைக்கவேண்டும்.

ஆத்மாவொன்றே நாசமில்லாத தென்றறிந்து, பிரஹ்மஞானநீரனாயிருக்கின்ற வுனக்கு விருதா விருதா அபேகையே னுண்டாம?

அகோ வகோ! தன்னுடைய அஞ்ஞானமகிமையினாலே விஷயங்களிலே பிரமை தோன்றிற்று; களிஞ்சலானது ஞானமில்லாதவனுக்கு வெள்ளியென்று ஆசை தோன்றிறுப்போல

சமுத்திரத்திலே அலை தோற்றப்படுகிறதுபோல், எந்தவஸ்துவிலே இந்தவிசுவந தோன்றப்படுகிறதோ, அந்தவஸ்து நீயாயிருந்தும் அதின் விருத்தியினாலே ஏன்தாப்பப்படுகின்றாய்?

தன்னை மனோகரமான சுத்தசைதன்னியமென்று கேட்டும், மிறக்கிறது மிறக்கித் துமான பந்தத்தினாலே பாவத்தையடைகிற மதுடன் தன்னுடைய அஞ்ஞானம் தெரியமாட்டாமல் விருதாவிலே கெட்டுப்போகிறான்.

சுகல பூதங்களிலேயுநதானே இருக்கின்றான்; பூதகணங்களெல்லாம் தன்னிடத்திலே இருக்கின்றது; இவ்வாறிருந்தும், முனிஸ்வரரே! அறிவிலலாத பேயன்தான் வேறென்று நினைப்பான்.

பரமார்த்த அத்தொய்தத்தை மனதிலே விசாரித்து, மதுடன் கருமவசனாய், அநதோ! ஏன் சலனப்படப்போகிறான்?

விபரீத ஞானமென்கின்ற சினைகத்துடனே கூடி மந்தப் புத்தியையுடையான் சத்துவங்கெட்டு யென்னேரமுங் காமமே இச்சிப்பன்; நல்ல புத்தியுண்டாவன் அதைத் திரணமாக மனதிலே நினைப்பன்.

இகலோக பாலோக பலத்தியாகமும், நிர்மலசித்தமும், நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமும், உண்டானவனுக்கு மோகநிந்தையே அதிகமாம்

தயிரியமுண்டானவன் போகத்தையடைந்தாலும், அனைக
துக்கத்தை யடைந்தாலும், தன்னை நன்றாக வேறென்றறிந்து
சந்தோஷமும் கோபமு மில்லாமலே யிருப்பன்.

ஆத்ம ஞானியானவன் தன்னுடைய தேகத்தை யன்னிய
மாய்ப்பார்த்துத் துதிநிரதைகளிலே சந்தோஷமும் கலககுமு
மில்லாதிருப்பன்.

உற்பத்தியுண்டான இரத்த திரிசியத்தைச் சகசமாகப் பா
ரான்; இது ஆகுமென்றும் இது அல்லவென்று மொன்றையும்
நினையான்.

மனதிலே இச்சையில்லாமல் ஞானமிர்தத்திலே திருப்தி
யடைந்த மகாத்மாவுக்குச் சரியாக வொருததருமில்லை

நினைப்பெல்லாம்விட்டு நிரத்தொந்தனாய், ஞானசீலனாய்
இருக்கின்றவனுக்குத் தனக்குததானே வந்தபோகத்திலே சுக
துக்கங்களில்லை.

ஆத்மஞானியாயிருக்கின்ற தீரன் அதிபாகங்களை அறு
பவித்துக்கொண்டிருந்து, மூடஜனங்களுடனே கூடிக் கோரசமு
சாரமென்கின்ற நதியிலே அமிழ்ந்திப்போகான்

எந்தப்பதத்தை யடையமாட்டாமல், பிரம இரதிராதிதேவ
தைகள் அததியந்த தயினியர்களா யிருப்பார்களோ அப்படிப்
பட்ட பதத்தை யடைந்தும் யோகிஸ்வரானவன் அதில சந
தோஷமடையான்

பிரஹ்ம ஞானியைப் புண்ணியபாவ பலன்கள் தொடர
மாட்டாது, நிராமலகாசத்தைப் புகைதொடராததுபோல.

இந்த விசுவமெல்லாம் ஆத்மாவாகவே யறிந்த மகாத்மா
எப்படி நடந்தாலும் அவருக்கு விதிநிஷேதஞ் சற்றுமில்லை.

பிரமாதிஸ்தம்ப பரிபந்தமான சதுர்வித தோற்றங்களிலே
யுஞ் சற்றும் பிரியாப்பிரிய மில்லாமல், ஞானி சுகமாகவே சஞ்
சரிப்பன்

ஞானத்தொய்தன், ஜகத்துக்கெல்லாம் நானே ஈஸ்வரனெ
ன்றறிந்து திடநிச்சயனாய், அதைவிடாம லிருக்கின்றவனுக்கு
நானுபவ பந்தபயம் வராது.

ஈ விமலன்; உனக்கொரு சங்கமுமில்லை; இந்தப் பிரபஞ்ச மெல்லாம விடவேண்டுமென்று நினைத்தால், பிரஹ்மத்தினிடத்தில் லயமாகவேண்டும்.

உன்னாலுண்டான ஜகதது சமுத்திரத்திற் குமிழிபோலென்றறிந்து, உன்னை வெருததனாகவே பாவித்துப் பரதத்துவத்திலே லயமடையவும்

பிரத்தியக்ஷமாக இருந்தும், பார்க்க அசத்தியமாய்ப்போகிறதாய்கையால், ஜகததே உன்னிடத்தில் இல்லை; அபெப்படியென்றால், ரசச சாப்பமபோல; ஆகையால், அதைவிட்டு லயத்தை யடையவும்

சுகதுக்கம் வந்ததிலும் 'ஆசைநிராசையிலும், நெருங்கிவந்த, மிருத்துவினிடத்திலுஞ் சமனாய் லயத்தையடையவும்

நான் ஆனநதன்; ஆகாசத்தை மேகம்மூடினாற்போல், இந்தச் சுகதது என்னைமூடிற் றென்கின்ற விஞ்ஞான யுத்தனான வுனக்கு, விடுகிறது கிரகிக்கின்றது லயம் இது மூன்றுமில்லை.

நான் மகாசமுத்திரம்போலே யிருக்கின்றவன், இந்தப் பிரபஞ்சம் அலைகளபோலே காணப்படுகிற தென்கின்ற விஞ்ஞான யுத்தனான வுனக்குத், தியாகமுமில்லை, கிரகிக்கின்றது மில்லை, லயமுமில்லை

நான் சுத்திபோலே யிருக்கின்றேன், என்னிடத்தில் இந்தச் சுகத்து ரசிதம்போற் றேன்றுகிறதென்கிற விஞ்ஞானயுத்தனான வுனக்கு, விடுகிறது கிரகிக்கின்றது லயம் இந்த மூன்று மில்லை.

நான் சுகல பூதங்களிலேயும் இருக்கின்றேன்; என்னிடத்திற் சுகல பூதங்களு மிருக்கின்றன என்கின்ற விஞ்ஞான யுத்தனான வுனக்கு, விடுகிறது கிரகிக்கின்றது லயம் இந்த மூன்று மில்லை

ஆனந்தமாய் மகாசமுத்திர மென்னப்பட்ட என்னிடத்திலே விசுவமென்கின்ற ஓடம் மனதென்கின்ற வாயுவினாலே யெப்போதாவ திரிகின்றது; பார்க்குமிடத்து பேர்மாத்நிரமே யல்லாமல் சற்றுமில்லை.

ஆனந்தமாய், மகாசமுத்திர மென்னப்பட்ட என்னிடத்தில், பிரபஞ்சமென்கின்ற அலைகள் உற்பத்தி லயததை யடைந்தா லடையப்படும்; எனக்குற்பத்தி நாசமில்லை.

ஆனந்தமாய், மகாசமுத்திரமென்னப்பட்ட என்னிடத்தில், பிரபஞ்ச மென்கின்றது கற்பனையென்றறிந்து, சாந்தன யெப போதும் நிராகாரனாகவே யிருப்பேன்

பிரஹ்ம சத்தை யல்லாமல் பாவமேயில்லை; அந்தபிரஹ் மம் நிரஞ்சனமாய் ஆனந்தமா யிருக்கிறதென்று இச்சையிலே ஆசுகதியிலலாமல் நான் உபசாந்தியடைந் திருக்கின்றேன்

அகோ வகோ¹ நான் சினமாததிர சொருபன; நானே யிந் தஜகத்து; இந்திரசாலம்போலே யிருக்கின்றது; இப்படி நிலை பனான எனக்கு கிரகிக்கிறது விடுகிறதென்கிற கற்பனையே யில்லை.

திரிசியத்தினாற் சித்தமுண்டானால், அப்போது பந்தமுண் டாப; திரிசியத்தில மனமில்லாவிட்டால், அப்போது முத்தி யுண்டாம்

எப்போதானாலென்ன? சிந்திக்கிறதும், இச்சிக்கிறதும், அங்கலாய்க்கிறதும், கிரகிக்கிறதும், விடுகிறதும், சந்தோஷிக்கிற தும், துக்கிக்கிறதும், தயிரியமில்லாமற் போகிறதும், உண்டா கிறதோ, அப்போது பந்தப் பிராந்தியம்

எப்போதானாலென்ன? மனதிலிச்சிக்காமல், தயிரியப்படா மல், சந்தோஷ துக்கமில்லாமல், ஜீவசுனை மில்லாமல், கோப மில்லாமலிருக்கிறதோ, அப்போது முத்திப் பிராபதமாம்

எப்போதானாலென்ன? நானென்கின்ற தில்லாமற் போகின் றதோ, அப்போதே மோக்ஷம்; நானென்கின்றதே பந்தம்; விவே கியானவாளிதையறிந்து வொன்றைக் கிரகிக்கிறதுமில்லை, விடு கிறதும்ில்லை, இச்சையில்லாதவனாபடியினாலே.

செய்தாலும், செய்யாம விருந்தாலும் தொந்தங்களிலே சாந்தமெவன் அடைகின்றானோ, அந்தப்படி நீயும் எப்போதுந் தியாகபரனாயிருக்கின்ற விரதமாயிரு.

இந்தச் சுகத்து, அத்தியந்தஞ் சஞ்சலம், நிஸ்சாரம், அரித் தியம், தாபத்திரயங்களினால் தூஷிக்கப்பட்டது, துக்க ரூப மென்று நிச்சயித்தது சாந்த மடையவும்.

காலமும், வயதும், தொந்தமும், தனக்கெப்படி யுண்டா மென்று சித்தியடைந்த தத்துவஞானி, சுயேச்சையாக சஞ் சரிப்பன்.

என்தகப்பனே கேள்! எவனுக்கானாலென்ன? இந்த லோக பிரவாதத்தை, பார்க்கின்றபோது சீவனத்தின்மேலே சுகதையும், போகத்தின்மேலே இசையையும், இல்லாமலிருக்கின்றதே மகா ஆசசரியம்

எதிஸ்சராளுக்கும் யோகிஸ்சராளுக்கும் மதங்கள் நானு விதமாகவிருக்கும்; அதுவெல்லாம் பார்த்து மதுடனாவன் வேதனையிலாமற சாந்தியடையாம விருப்பானே?

தேகத்துவ மெல்லாமறிந்த சேதனத்துக்குக் குரு யாதுக் கென்றறிந்த மனுடன், தனனைச் சேர்ந்தவனை தரிக்கவே பண் ணுவான்.

பஞ்ச பூதத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்க ளெல்லாம், புத்தியினாலே நன்றாக அறிந்து, தொந்தங்களை நீ விட்டதேயுண் டானால், சோதி சொரூபஞானம் உனக்கு இப்போதே யுண் டாம்.

வாசனையே சமுசாரம்; வாசனை யடங்கினதே முத்தி; ஆகையினால், வாசனையை யடக்கி யதார்த்தமாக இருக்கின்ற வனே மகாத்மா.

அரத்தமானது, அனர்த்த மூலம், மாயா சொரூபம், அதிலு ஞ்சத்தரு, காமம், இது இரண்டும் விருதா வென்று முற்றும் விட்டு, எப்போதும் இதை அனாதரவுசெய்யவேண்டும்.

கேஷத்திரம், கிரகம், சினேகிதாள், பாரி, தன சம்பத்து இதுமுதலான தெல்லாஞ் சொற்பன மாத்திரம்; இந்திர ஜாலம் போலே இன்றைக்கோ நாளைக்கோ தெரியக்கூடாது.

எதின் எதின் பேரிலாசை யுண்டாகிறதோ, அது அது சமுசாரம்; அதற்குத்திட வைராக்கியம் அடைந்து, ஆசையை விட்டு சுகததை யடையவும்.

ஆசையே பந்தம், ஆசைவிடுகின்றதே மோக்ஷம்; ஆகையால் ஆத்ம ஞானிகு ஆசைவிட்டதே சநதோஷம்.

நீ நித்திய சேதனன்; ஜகத்து அசுததுசுடம்; உனக்கவித் தையு மில்லை, ஆசையு மில்லை, நிர்மலன்.

இராச்சியம், புத்திர களத்திரம், சுகங்கள் முதலானது சரீரம் விடுகின்றபோது சங்க மாயிருநதவனுக்குச் சென்மத்திற்கு துககமே கொடுக்கும்.

அர்த்தம், காமம், சுகாதங்கள் முதலானதும் போதும் போதும்; இதனாலே சமுசாரதாபம் விடாமல் மனது சாந்தியு மடைய மாட்டாது.

மனவாக்குக் காயங்களினாலே நான இசைசெயது, ஆயா சமும், துககமுங் கொடுக்கின்ற கன்மம் நான ஒருகாலுஞ் செய்கின்றதில்லையென்று நிச்சயித்து நித்திய சுகததை யடையவும்.

பாவா பாவமில்லாமல், பரமாத்மாவான வஸ்த்து சுபாவ மாகவே பிரகாசிக்கிற தென்றறிநத மகாததுமா, ஒருவிகாரமும் ஒரு விசாரத்தையும் அடையாமற் சுகிப்பன்.

ஈஸ்வரனே சுகலத்தையும் நிரமிககினறவன்; அவரைததவிர சற்றுகிலும் இல்லை, இது நிச்சய மென்று, சுகல ஆசையையும் முற்றும் விட்ட பரம சாநதன் பந்தத்தை யடையான்.

ஆபத்து வந்தாலும், சம்பத்து வந்தாலும், தெய்வ யெத்த னமென்று திருப்தனாய் ஜிதேந்திரியனாயிருக்கின்றவன், சுகதுக்கங்களிலே யகப்படான்.

சுகதுக்கம், சென்மம், மிருத்து தோன்றினாலுந் தெய்வயெத் தன மென்று மெய்யாக அறிநது யததனமும் ஆயாசமும் மில்லாமற் கருமஞ் செய்தாலுங் கருமபலத்தை யடையான்.

சிந்தையினாலே துக்கம் வருமே யல்லாமல் துக்கத்துக்கு வேறே வர ஏது வில்லை; ஆகையினால், சிந்தையை விட்டு இச்சையிலே அகப்படாமற் சாந்தனானவன் திடசுகத்தையடைவன்.

நான் தேகமும்ல்ல, எனக்குத்தேகமும்வில்லை, என்றறிந்தவன் ஒரு காரியஞ் செய்ததும், செய்யாததும், இரண்டும் நினைபாமற் கேவலம் சுகத்தை யடைவான்.

பிரஹ்மாதிஸ்தமப பரியந்தம நானே என்னும் திடநிச்சயாத்மக விாததியையுடையவன் பிராராத்தி யபிராராத்தி பலத்திலே அகப்படான்

வெகுவிதமாய ஆசசரியமா யிருக்கின்ற இரதப்பிரபஞ்சமெல்லா மொன்று மில்லை யென்று பயம் விட்டுப் போயிருக்கின்றவன, வாசனையிலே அகப்படாமற் சத்தஞான சொரூபனாகவே இருப்பன

* தேகமானது சிறிது காலங்கிரியா ரூபமாயிருக்கும்; அதின் பிறகு வராததை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்; அதின் பிறகு சிந்தனை செய்யும்; அது யெப்படி யிருந்தாலும் நான் அப்படியிருந்தேன்.

பிரீதியிலலா திருந்தால ஆதமாவுக்குச் சததாவிருத்தியில்லை; அதிசயமானபடியினாலே அதை அறிந்து யேகாக்கிர சித்தனாய் நானென்றும் அறிபாம லிப்படியே யிருக்கின்றேன்.

ஆசசிரமம், அனாசசிரமம் இல்லாத தியான நிஷ்டையிலே சித்தத்திலே தாரணையும் முற்றும் விட்டு, ஒரு விகற்பமும்மில்லாமல் ஒருததனாய்ச் சுகமாய் நானிப்படியே யிருக்கின்றேன்.

சுருதிககப்படாத வஸ்துவைச் சுருதிககின்றே நென்கின்றவனே சிந்தையுடனே கூடினவன்; அந்த ஆயாச பாவனையை விட்டு நானிப்படியே யிருக்கின்றேன்.

இப்படி எவனாலே அநுபவிக்கப் பட்டதோ, அவனே கிருதார்த்தன்; இப்படிப்பட்ட சுபாவமுண்டானவனே மகாபுத்தியுண்டானவன்.

* தேகம் = ஈண்டு அவிததியா சகித அந்தக்கரண விர்த்தி.

தன் ஐஸ்வரியங் கௌபீன முதலாய், இல்லாததாய்கையால், தியாகந்தான் மிரண்டும விட்டு நான் யிதரசுகத்தை அடைந்திருக்கின்றேன்.

பார்க்கிறது யெதையாகிலும் பார்க்கட்டும், சிங்நுவை யெதையாகிலு மிச்சிக்கட்டும், சித்தம் யெதையாகிலுஞ் சிந்திக்கட்டும், இதற்கெல்லாம் வேறாய், தத்துவத்திலே நான் சுகித்துக் கொண்டு இதரசுகமாயிருக்கின்றேன்.

நான் செய்ய வேண்டிய தொன்றுங் காணே னென்கின்ற நிச்சயத்தினாலே, ஒன்றிலு மிச்சையில்லாமல், தனக்குத்தானே வந்ததாய்கையினாலே, நானென்கின்ற அபிமான மில்லாமல் புசித்துசுகமாக விருக்கின்றேன்.

தேகாபிமானமுண்டான டோகி, கருமபந்தத்தினாலே கட்டுப்படுவன்; அப்படி வியோகம் அபியோக மிரண்டு மில்லாமல் நான் சுகமாயிருக்கின்றேன்

எப்போதும் பந்தமில்லாமலிருக்கின்ற எனக்கு, அருத்தமுமில்லை, அனாதத்தமுமில்லை; நடக்குமபோதும், இருக்கும்போதும் நித்திரை செய்யும் போதும், நான் இதரசுகமாயிருக்கின்றேன்

போகும்போதும் எனக்கு ஆனியுமில்லை, எத்தனம்பண்ணுகின்றதிலே எனக்குச் சித்தியுமில்லை, ஆகையால் நஷ்டமும் லாபமுமில்லாமலே யிதரசுகமாயிருக்கின்றேன்

சுகமுதலான ரூபாதிகளுடைய பாவம், விசாரித்துப் பார்த்து அதிலே சுபா சுபங்கள்விட்டு நான் இதர சுகத்தை அடைந்திருக்கின்றேன்.

பாவமெல்லாம் அஞ்ஞான பாவ மென்றறிந்து நித்திரையிலேவிழித்திருக்கின்றபோல், சமுசார மில்லாமலே இருக்கின்றேன்.

தானமேது, சினைகிதாளேது, விஷயமேது, சாஸ்திரமேது, விஞ்ஞானமேது, இதுகளுடைய மகத்துவ மெல்லாமறிந்து வாஞ்சைவிட்ட யெனக்கு.

சாஷி புருஷனாய்ப் பரமாத்மாவான ஈஸ்வரனையறியும் போது, பந்தமோக்ஷமிரண்டு மில்லாதே போயிற்று; முக்திக் காகச் சிந்தனை ஏதுக்கு?

உள்ளே ஒருவிகற்பமுமில்லாமல், வெளியிலே இதர இச் சையாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனுடைய சபாவத்தை, அப்படிப்பட்டவன் அறிவானே யல்லாமல் பின்னையொருத்தன் அறியமாட்டான்.

உள்ளபடி மகாத்மாவினுடைய தத்துவ உபதேசத்தினாலே தத்துவ புத்தியுண்டானவனாய்க் கிருதார்த்தனாவன்; தானாக ஜீவ பரியந்தம விசாரித்தாலும் அறியமாட்டான்

விஷயத்தை விட்டதே மோக்ஷம்; விஷயத்திற்குடிகின்றதே பந்தம்; இதுவே விசேஷ ஞானம்; இதிலே உனக்கு யெப்படித் தோன்றிறறோ, அப்படியே செய்.

நன்றாகப் பேசுகின்றவன், பிரக்ஞை யுண்டானவன், நன்றாக உத்தியோகம் செய்கின்றவன், இப்படிக்கொத்தவனை ஆமைபோலவும், பேயன் போலவும், இப்படிச் செய்யும் தத்துவ ஞானம், அவனைப் பிராகிருதாள தங்களிலே ஊட்டார்கள்.

நீ சரீரமுமல்ல; உனக்குச்சரீரமுமில்லை; நீ கருத்தாவுமல்ல, போக்தாவுமல்ல; நீ விசுவசாக்ஷி; நீ சித்துருபன்; ஆசையிஸ்ஸாம் சுகமாயிரு.

இராகத்துவேஷம், மனோதர்மம்; உனக்கு மனதுமில்லை; விகற்பமுமில்லை; நீ போதசொருபன்; ஆகையால் விகாரமில்லாத சுகத்தை அடை.

பூதங்களிலே தானிருக்கின்றே னென்றும், தன்னிடத்திற் பூதங்களிருக்கிறதென்று மறிநது, அகங்காரமும் மமுதையும் விட்டு சுகத்தை யடையவும்.

சமுத்திரத்திற் தோன்றும் நிலைகள்போல் எந்தவஸ்துவிலே இந்த ஜகத்துத்தோன்றிறறோ அந்த வஸ்துவே நீ; நீயே ஞானசொருபன்; இதுவே சத்தியம்; உன்மனதிலே தாபத்தை விட்டு விடு.

தகப்பனே! நன்றாகத்திரிவித கரணத்திலும் விசுவாசம் வை; இதற் சமுசயமில்லை; நீ சின்மாத்திர சொருபன்; பகவந்தனன்; நீ மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட ஆத்மா.

சரீரங் குணங்களோடு கூடினது; வருகிறதும் போகிறதா
மாயிருக்கும்; ஆத்மா போக்குவருததற்றது; இதிலே ஏன்விசார
ரப்படவேண்டும்? தேகங் கற்பாநதிரமா இருக்கட்டும், அல்லது
இப்போதே போகட்டும், சின்மாத்திர சொரூபமாயிருக்கின்ற
உனக்கு ஆனிலாபமில்லை.

ஆனந்த சமுத்திரமாயிருக்கப்பட்ட உன்னிடத்திலே, ஜகத்
தென்கின்ற அலையுண்டானாலும் லயமுண்டானாலும், உனக்கு
ஆனிலாப மில்லாமலே இருப்பாய்

தகப்பனே! சின்மாத்திர சொரூபமா யிருக்கின்ற உனக்கு,
ஜகத்துச்சின்மாத்திர சொரூபமே யல்லாமல் வேறல்ல; இப்ப
டிப்பட்ட உனக்கு, வற்சிதம் அவற்சிதம் யெப்படி வரப்போகி
றது?

ஒருத்தனாய், அவனியனாய், சாந்தனாய், சிதாகாசமாயிருக்
கின்ற உனக்குச் சென்மமுமில்லை, கருமமுமில்லை, அகங்காரமு
மில்லை.

நீயெதைக் கண்டாலு மதிலே நீ யொருத்தனே தோன்று
கின்றாயல்லாமல், உன்னைத்தவிர எதுவும இல்லை. சொர்னத்தை
த்தவிரப் பூஷணம் வேறல்லாததுபோல

இவனவனானது இதுவென்கின்ற விகாரமெல்லாம விட்டுச
சகலமும் ஆத்மாவே யென்கின்ற நிசசயத்தினாலே சங்கரப தே
சில்லாமற் சுகமாயிரு.

உன்னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலே ஜகத்துண்டாயிறறு; பர
மார்த்தனாக நீயொருத்தனே சஞ்சரி; ஆகையால், சமுசாரியும்
அசமுசாரியும் நீ யொருத்தனே

இந்தப் பிரபஞ்சம் பிரமை மாத்திரமே யல்லாமல் வேறொ
ன்றுங் காணேன்; ஆகையால், நீ யொருவாசனை யோடுங் கூடா
மற் சின்மாத்திரமாய்ச் சுகமாயிரு.

தம்பி! நீ யொருத்தனே சமுசார மென்கின்ற சமுத்திரத்
திலே முன்னு மிருக்கின்றாய் இப்போது மிருக்கின்றாய் இனி
மேலுமிருக்கப் போகின்றாயாகையால் உனக்கு பந்தமோஷங்
களே யில்லை; நீ கிருத கிருத்தியனே | சரி.

சின்மயமா யிருக்கின்ற சித்தம் சங்கற்பங்களினாலே அலைப் பிக்காமல், அகங்காரம் விட்டு ஆனந்த சொரூபமாய்ச் சுகமாக யிரு.

நீ யெச்சரிக்கையாயிரு ஒன்றும் மனதிலே நினை யாதே; சத் தியமாய்ச் சொல்லுகின்றேன், நீயே ஆத்ம சொரூபம்; நீயே முக் தன்; இனி அறிகின்ற தென்ன ?

தகப்பனே! தினந்தோறும் நானாசாஸ்திரம் பார்த்தாலும், கேட்டாலும், சொன்னாலும், உனக்குச் சாந்தி வரப்போகிறதி ல்லை; ஆனபடியால், மனதிலே நினைக்கின்றது மறந்தாலொழிய, சித்தத்திலே இசையானது விட்டு நிர்மல ஞானியாக யிருந்துக் கொண்டு காமஞ்செய்தாலும், யோகத்திலே யிருந்தாலும், சமா தியிலே யிருந்தாலும் நல்லது

ஆயாசத்தினு லுண்டாகும் துக்கம் சுகமும் இராகவச மாயிருக்கும்; இதை மூடன் அறியான்; விவேகியானவன் ஆயா சமில்லாமல் நாசமில்லாத பதத்தை யடைவான்.

நிமிஷா நிமிஷமானாலும் வியாபாரம் விட்டு துக்கமில்லாம லெவனிருக்கின்றானே அவனுக்குச் சுகமுண்டு; வியாபாரத்துட னேகூடினவனுக்கு ஒருக்காலுஞ் சுகமில்லை

இது செய்தேன் செய்ய வில்லை யென்கின்றதே தொந்தம இது எப்போது மனதிலே இல்லாமற்போயிற்றே, அப்போது அந்தமன துக்குத் தருமாதரும கருமமோகூங்களுமில்லை.

விரக்தன் விஷயங்களுடனே கூடான்; ராகியானவன் விஷ யங்களைப் போகிப்பான்; பந்த மோகூமிரண்டு மில்லாதவன் ராகியுமல்ல விரகதனு மல்ல.

தளளுகிறதிலும் கிரகிக்கிறத்திலும், நினைவு எம்மட்டும் இருக்குமோ, அம்மட்டும் ஞானத்திற்கு ஆனியுண்டு; அதுவே சமுசார விருக்ஷத்திற்கு முளை

பிரவீர்த்திகளிலே ராகாதிகளுண்டாம் அதையறிந்து சிசு போலே தொந்தங்களில்லாமற் சுகமாயிரு.

ராகமுண்டானவன் துக்கநிவர்த்திகளாக சமுசாரம் விட வேண்டுமென்று நினைப பான்; ராகமில்லாதவன் துக்கமில்லாமலே யிருந்து சமுசாரம் விடவேண்டுமென்கின்ற நினைவேயடைவான்

தேகத்திலேயும், மோக்ஷத்திலேயும் யானெனதென்கிற மமத்துவ மிருக்கின்றவன் யோகியுமல்ல, ஞானியுமல்ல, அவன் பின்னும் துக்கமும் பந்தமு முண்டானவன்.

அரி யா பிரமாதிகளுனக்கு உபதேசங் கொடுத்தாலும், உன்மனதிலே சகலமும் மறவாதேபோனா லுனககு லாபமில்லை.

திருப்தியடைந்தவன், இந்திரிய செயமுண்டானவன், ஆசையில்லாத தத்துவசமனன், ஏகாங்கியாய் யாதொருத்த னிருக்கின்றானே, அந்த ஞானி ஒருத்தருக்கு மெட்டப்படாத யோக ஞான பலத்தை யடைவான்.

இந்த ஜகத்திலே தத்துவ ஞானியானவன், விஞ்ஞானன் தத்திலே சற்றுகிலுந் துக்கத்தை யடையான்; அபபடிப்பட்ட ஒருததனலே, இந்தப் பிரமாண்ட மண்டலம் பூரணமாக விருக்கின்றது.

ஆத்மராமனா யிருக்கின்றவனை விஷய சுகஞ் சந்தோஷிப்பிக்கமாட்டாது; அது எபபடி யென்றால், நல்ல கொழுநதுகள் தின்கின்ற யானையை, வேப்பங் கொழுநதுகள் சந்தோஷிக்கப் பண்ணமாட்டாது போல.

அடையப்பட்ட போகங்களிலேயும், அடையப் படாத போகங்களிலேயும், எவன் ஆசததியில்லாம விருக்கின்றானே, அவனே இந்த ஜகத்திலே கிடையாதவன்

சமுசாரியானவன் எபபடி போகம் எப்போ வருமென்று இச்சித்திருப்பானே, அபபடியே முழுடச மோக்ஷ மெப்போ வருமென்று இச்சிப்பன்

போக மோக்ஷ மிரண்டிலு மிசையில்லாதவனே சாக்ஷாத் காரமான பிரஹ்மம்; அவனே மகாதமா

தருமார்த்த காமமோக்ஷங்களிலும், ஜீவதத்துவத்திலும் மிருத்தியுத்துவத்திலும், கிரகிகிறதிலும், விடுகிறதிலும் இச்சையில்லாமல் எந்தத் தயிரியபுருஷுநிருக்கின்றானே, அவன் இந்த லோகத்திலே கிடையாதவன்.

இந்த விசுவமெல்லாம் லயமானாலும், சந்தோஷமில்லாமல், நிறைந்திருந்தாற் றுக்கமு மில்லாமல், இப்படி மகாசுகத்தை

அடைநத கீரன், ஒருத்தனாகவே சஞ்சரிப்பன்; அப்படிப்பட்ட ஞானத்தில் கருதாததன் ஆசையிலலாத புருஷன்; புத்திவிசிற்பமெல்லாம விட்டுப் பாககும்போதும், கேட்கும்போதும், கிராணமறியும்போதும், ரசனையறியும் போதும், ஜ்ஞுகின்ற தறியும்போதும், எதார்த்த சுகத்தை அடைந்தே யிருப்பன்.

சமுசார சாகரத்தைக் கடந்திருக்கின்ற யோகிக்கு, விரக்தியுமில்லை, சந்தோஷமுமில்லை, இருதிரியப் பிரவிததியுமில்லை, திருஷ்டியுமில்லை

நித்திரையுமில்லை, சாககிரமுமில்லை, கண் மூடுகின்றதுமில்லை, திறக்கின்றதுமில்லை; ஒகோ! இப்படிப்பட்ட வவஸ்தை முததி சேதனனாகக் சொல்லும

ஒருத்தனை நிரதிககிறதுமில்லை, புகழ்கிறதுமில்லை, சந்தோஷமுமில்லை, கோபமுமில்லை, கொடுக்கிறதுமில்லை, வாங்குகிறதுமில்லை, இப்படி யொன்றிலும் ஆசையில்லாதவன் ஜீவன முகதன்.

ஜீவன முகதனை மகாத்துமா, பிரியவஸ்துவிலே சந்தோஷியான்; மிருத்து கிட்ட வந்தாலுங் கலக்கப்படான்; எப்போதும் யெதார்த்தமாகவே யிருப்பன

சாவத்திர சமதிருஷ்டியுண்டான தீரனுக்கு, புருஷனிடத்திலும் ஸ்திரீயினிடத்திலும், சுகதுககம், ஆபத்துச சம்பத்துகளினும், ஏற்றத்தாழ்ச்சியில்லாமற் சுகமாக இருப்பன்.

சமுசார ஜீரணமான புருஷனுக்கு இமிகையுமில்லை, தயையுமில்லை, கிருபையுமில்லை, ஈனத்துவமுமில்லை, சந்தோஷமுமில்லை, துக்கமுமில்லை.

சித்தமெதிலுங்கூடாத சிற்சொருபன் விஷயமுண்டானவனுமல்ல, இல்லாதவனுமல்ல, பெத்தனுமல்ல, முததனுமல்ல, பிராப்தியானதிற் சந்தோஷமுமில்லை துக்கமுமில்லை.

சமாதான மில்லாமற் குணியசித்தனான புருஷன் மோக்ஷம் வந்து முன்னே நின்றாலு மறியான்.

மோகம், அகங்கார மில்லாமற் சகலததையும் விட்டு விட்ட யோகீஸ்வரன், ஏது செய்தாலு மதின பலததை யடையான்.

மனதில்லாதவனுப், மோகஞ் சொற்பன செடத்துவமில்லாதவனு யொவ்வொரு மகா புருஷன் மஹாத்மத்தை யறிந்து லோகத்திலே சஞ்சரிப்பன.

எவனுக்கு எந்தமட்டில் ஞான முதயமாகிறதோ, அவ்வளவுக்குப் பிரமை சொற்பனமேபோலே பிரமிக்கச்செய்யும்; அப்படிப்பட்ட கேவல சுக சொரூபமாய்ச் சாரதமா யிருக்கின்றதே இதற்கு நமஸ்காரம்.

சுகல பதார்த்தங்களை யு மாற்சிததுத தனக்கு வேண்டிய போகங்களையெல்லா மதுபவித்தும், புத்திவநதனுனவன் சீக்கிரமாக அவைகளைவிட்டு நீங்கினுலன்றி சுகங்காண மாட்டான்

சமுசார மெனகின்ற கோடைகாலத்து வெப்பலிலே தெத்த மானவனுக்கு, எந்தவிதத்திலேயுஞ் சமமெனகின்ற அமிர்தவருஷத்தினுலே நீனத்தாலொழியக் குளிராமை பொருந்திச்சுகத்தை யடையமாட்டான்.

ஐகத்து, பாவனை மாத்திரமே யல்லாமல் பரமாரதமாக மற நொன்றையுங் காணேன்; பாவாபாவ மெப்போதும் விவேகித் தறிகிறவன் சுபாவமடைவன்; ஆதமபதத்தை அடைந்தவனுக்கு அது தூரமுமல்ல, சமீபமுமல்ல; நிராவிசுரபம், நிராயாசம், நிராகாரம், நிரஞ்சனமாக இருக்கும்.

மோகத்தை மாத்திரம் விட்டுச் சொரூப வாசனையடைந்த புத்திவந்தன், சமுசயநதீரந்த தெளிவிலே சற்றுகிலுந் துக்க மடையான்.

இந்த ஐகத்துகற்பனா மாதிரம்; ஆதமா நித்தியமுக்த னென்றறிந்த தீரன், சமுசயமில்லாதவனாகையால், குழந்தை போலும் ஒன்றாலும் பற்றுதலில்லை.

தானேபிரஹ்ம மென்றறிந்து, உண்டானதும் இல்லாததுமாகிய இரண்டுங் கற்பிதமென்று நிச்சயித்து, நிஷ்காமனயிருக்கின்றவனுக்கு, அறிகிறது மில்லை, சொல்லுகிறது மில்லை, கிரியையுமில்லை.

இது நான், இதுநானல்ல வென்கின்ற விகற்ப மில்லாமல் சுகமும் பிரஹ்மமே யென்னும் நிச்சயத்தினுலே உத்தமமான யோகி சும்மாயிருப்பன்.

உபசாந்த முண்டான யோகீசரனுக்கு, விசேஷபமுமில்லை, விரக்தியுமில்லை, தெளிவுமில்லை, மூடமுமில்லை, சுகமுமில்லை, துக்கமுமில்லை.

தன்னுடைய ராச்சியத்திலும், பிஷ்னாவிர்த்தியிலும், செல்வத்திலும், வறுமையிலும், புகழ்ச்சியிலும், இகழ்ச்சியிலும், சனங்களிலும், வனத்திலும், நிர்வகற்பமான யோகீசரன் அசங்கமாக வேயிருப்பன்.

தொந்தங்களில்லாத யோகிக்கு தருமமேது? அதர்மமேது? காமமேது? விகற்பமேது? இது லபித்தது இது லபிக்கவில்லை யென்கிறதேது?

செய்ய வேண்டிய காரியமுமில்லை; மனதுக்கு இஷ்டமான காரியமுமில்லை; சுயேறசையாக, சொப்பிரயோசனத்தோடும் ஜீவனஞ் செய்துகொண்டு ஜீவன் முக்தனானயோகி சிற்சொரு பமாகவிருப்பன்.

சாந்தமாய் சுகல சங்கற்பங்களும் துரிசறவிடுத்த யோகீசரனுக்குப் பிரபஞ்சமேது? மோகப்பிராந்தியேது? தியானமேது? முகதியேது?

பிரஹ்மத்தைப் பார்க்கின்ற மனதுண்டானவனுக்கு, நானே பிரஹ்மமென்று சிந்திக்கலாம். இவ்வண்ணமே வஸ்துவைக் காணாத நிராமல மனதுண்டானவன் எதை சிந்திக்கப்போகிறான்?

ஆதமவிடசேஷபமுண்டானவன் சரீரமும மனதும் நிரோதனஞ் செய்ய வேண்டும்; * தயிரியமுண்டான புருஷனுக்குச் சாதிககவேண்டிய தொன்றுமில்லை, விடசேஷபமுமில்லை.

தயிரிய புருஷன் லோக விருத்தமாய் லோகத்தார் போல் சஞ்சரிப்பன், அதற்குள்ளானவனல்ல; அவனுக்குச் சமாதியுமில்லை, விடசேஷபமுமில்லை.

பாவா பாவ மறியாமல் ஒரு வாசனையோடுங் கூடாமலிருக்கின்ற யோகி, லோக திருஷ்டிக்கு கருமஞ்செய்தாலுஞ் செய்தவனல்ல

* தயிரியம் = அபரோட்சாநுபவம்.

தயிரிய புருஷனுக்குப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளிலே * ஆக் கிரகமில்லை; வேண்டியதை செய்துக்கொண்டு ஒன்றிலும் பற் றில்லாமற் சுகமாயிருப்பன்.

விவேகியானவன் சகலவாசனைகளி னின்றும் விடுபட்டு, பாவமில்லாமல், முததியிற பந்தமுடையவனாய், சுகமாகயிருந்து கொண்டு காற்றிலகப்பட்ட உலாந்த சருகுபோல சமுசாரமென் கின்ற வாயுவினாலே சஞ்சரிப்பன்.

சமுசாரதுக்கங்களாயிரம் வந்தாலும், சம்பந்தங்கள் வந்தா லும், சுக துக்கங்கள் தோன்றாம லெப்போதுஞ் சாந்த சித்த முண்டானவன், விதேகி போலே பிரகாசிப்பன்

மனது சாந்தமடைந்து ஆதமராமனாய்த தயிரிய புருஷ னுணமகாத்மா சாகிந்தம பிழைக்கிறது மிரண்டு மில்லாம லிருப்பன்.

எதார்த்தமாக சூனிய சித்தனாய், இச்சையில்லாத தயிரிய புருஷன் எதைச செயதாலும், அஞ்ஞானி போலே மானுவமா னத்திலே கட்டுப்படான.

சகல கருமங்களை யுஞ் சரீரம் செய்கின்றது; சுத்த சொரூப னயிருக்கின்ற நான, ஒருகருமமுஞ் செயயவில்லை யென்கின்ற ஞானி, சகல கருமங்களும் செய்துஞ் செய்யாதவனே.

மூடன், எந்த விதி கருமங்களை் செய்தாலும் பெததனே யல்லாமற் கிருத கிருத்தியனாகமாட்டான; ஜீவன முகதன் எந் தக்கருமஞ் செய்தாலுஞ் சுகானுபவியாய் கிருத கிருத்தியனா கவேயிருப்பன்.

புத்திவந்தனுனவன், நானுவிசாரம் விட்டுக் கலகக மில்லா மல ஒன்று நினையாமல், தன்மயமாய் வேறே யொன்றறியாமற் சம்மாயிருப்பன்.

சமாதியுமில்லை, விட்சேபமுமில்லை, தான் முமுகூவுமல்ல, அன்னியனுமல்ல; கற்பனை, விருத்தி, நாசங்களுண்டானாலும், அகர்த்தாவானவன் எப்போதும் மகாதமாவாகவே இருப்பன்.

உள்ளே அகங்காரத்துடனே இருக்கின்றவன், கருமஞ் செய்யாதிருந்தாலுஞ் செய்தவனே; அகங்கார மில்லாத தீரன், செய்துஞ் செய்யாதவனே.

முகதனுன புருஷனுடைய சித்தங்கலங்காது, அசையாது, சந்தோஷப்படாது, சமுசயமிராது, ஒரு கருமமுஞ் செய்யாது

தியானியாது, சேஷ்டை செய்யாது, சிற்சொருபமான சித்தம் எதற்காகச் சேஷ்டை செய்கின்றது? எது நிமித்தியந்தி யானஞ் செய்கின்றது?

மூடனுனவன் தத்துவத்தைக் கேட்டு மூடபாவத்தையே யடைவன்; விவேகியானவன் சமுசய முண்டானாலும், எதார்த் தமாகவே யிருப்பானே யல்லாமல், மூடன்போல் போகான்.

மூடரானபோ, யேகாக்கிர சித்தமும், வாயுநிரோதமும், அப்பியாசமென்று செய்வார்கள்; தீர புரஷனுனவன் ஒரு கரும மும் செய்யான்; நித்திரையிலே சொற்பன சேஷ்டைபோல இருப்பன்.

மூடனுனவன், எத்தனஞ் செய்தாலும், செய்யாதிருந்தா லும், முகதியுடைய மாட்டான்; பிரக்ஞையுண்டானவன் தத் துவநிசசயத்தினாலே மோக்ஷத்தை யடைவான்.

நிராமமாய, பரிபூரண மாத்திர நித்பிரபஞ்சனாய், பிரிய சொருபனாய், ஆணந்தனாய், நிராமயனாய்ப் பிரகாசிததுக் கொண் டிருக்கின்ற பரமாத்மாவை, மூடாளான பேர் அப்பியாசஞ்செய் தும் அநியமாட்டார்கள்.

அப்பியாசரூபமான கருமத்தினாலே மூடனுனவன் மோக்ஷ மடைய மாட்டான்; விவேகியானவன் ஞானமாத்திரத்தினாலே கிரியை யில்லாமல் முகதியை யடைவான்.

பிரஹ்மத்தை யடைகின்றேனென்று மூடனுனவன் நினை த்து அடைய மாட்டான்; தீரனுன புருஷனுனவன், நினை யாமலே பிரஹ்மசொருபத்தை யடைவான்.

அகங்கார யுகதமான ஜெனங்களாச்சரிய மில்லாமலே சமு சார விருக்ஷத்தை விர்த்தி செய்வார்கள்; புத்திவந்தனுனவன்

சமுசாரம முற்றந் துக்கமானபடியினாலே, அதினுடைய மூலத்தை விவேகமென்கின்ற கோடாலியாலே வெட்டிப்போடுவான்.

மூடனானவன் எத்தனை நியமஞ்செய்தாலும், சாந்தியடைய மாட்டான்; தீர்புருஷனானவன் தத்துவ நிச்சயஞ்செய்து சுகலத்தையு மறிந்து எப்போதுஞ் சாரதனாகவே யிருப்பன்.

பாகிய திருஷ்டியினாலே பிரமத்தைப் பாப்போ மென்கிற வனுடைய எத்தனம், விருதா எத்தனம்; அதை விஞ்ஞ னியா யிருக்கின்ற பேர்கள் கைப்பிடியார்கள்; தன்னை அவ்வியயனாகவே யெப்போதும் பார்ப்பன்.

மூடனானவன் சரீரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்ததினாலே தத்துவயோகத்தை யடையமாட்டான்; தீரனுக்குக் கிரியை விட்டு விட்டதே மனோநிரோதம்

ஒருததன் மனதிலே என்றேரமும் பாவனைசெய்வன், மற்றொருத்தன் பாவனை செய்யாதிருப்பன், இந்த விரண்டும் விட்டவனே முக்தி சுகததையடைவன்.

கேவலம் அசுத்தமான தொய்தத்தைப் புத்தியினா பாவனைசெய்வார்கள்; அப்படி சீவன பரியந்தம் பாவனை செய்தாலும் முக்தி அடையமாட்டார்கள்.

மோக்ஷ இச்சை யுண்டானவனுக்கு, புத்திசாலமபமாக விருக்கும்; நித்திய முகதனான நிஷ்காமனுக்குப் புத்தி நிராலமபமாகவிருக்கும்; விஷய மென்கின்ற காட்டைப்பாராததுசசனங்கள்பயந்து, விஷயநிரோத மாகிறதற்கு ஞானத்தைச் சரணமடைந்தார்கள்.

நிர்வாசனை என்கின்ற சிங்கத்தைப்பார்த்து, விஷயமென்கின்ற யானை நிர்வகிக்க மாட்டாமற் பயந்தோடிப்போம்.

சமுசயந்தீர்த்து யுக்த சித்தனானவன் முக்தித் திசையை யடைந்து சந்தோஷிப்பன்; பார்க்கும்போதும், கேட்கும்போதும், பரிசமறியும்போதும், ஆக்கிராணமறியும்போதும், ரசணையறியும் போதும் பிராப்தியானதைக்கொண்டு சுகமாயிருப்பன்.

புத்திவந்தனானவன் வஸ்துவைச்சிரவணஞ் செய்த மாத்திரத்தினாலே அவவஸ்துவே தானென்னும நிச்சயத்துடன் இருப்பான்; இது ஆசாரம அனாசார மென்றும் பாரான்.

எப்போது யென்னசெய்யவேண்டுமோ, அப்போதே சுப பலம் லபிததாலுஞ் செய்துவிடுவன்; சிசுககளைப்போல்

தனாகெப்போதுங் கருத்தத்வ, போகத்தத்துவங்களில்லை யென்றறிந்த புத்திவந்தனானவனுக்கு, சகலசித்த விருத்திகளும் அநதக்ஷணமே நாசமடையும்

ஆசையில்லாமல் விஞ்ஞானநிதியா யிருக்கின்றவனுடைய புத்தி * சவுமியமாக விருககும்; ஆசையுண்டான மூடனுடைய புத்தி யெப்போதுங் குரூரமாயிருககும்.

அத்தியந்தபோக மதுபவிததாலும், குகையிலே சஞ்சரித்தாலும், கற்பனையில்லாத யெதீசுரனுக்குப் பந்தமுகதி இல்லை.

தயிரியவந்தனான புருஷன், தெய்வத்தை, சோஸ்திரியானை, தீரத்தத்தை, இராஜாவை, ஸ்திரீகளைப்பாராததுத தோத்திரஞ் செய்தும், ஒன்றோடுங் கூடாமலிருப்பன்.

யோகீசரனானவன் புத்திர களத்திராள, தன்னுடையகோத்திரவாககம், தன்னை சேவித்தபேரெல்லாரும், அவன் பேயனென்று துரத்திவிட்டாலும் விசாரத்தையடையான்.

திருந்தியடைந்ததினாலே சந்தோஷமுமில்லை, துக்கம்வந்த போது துக்கமில்லாமலும் இப்படிப்பட்ட ஆச்சரிய திருஷ்டியுண்டான புருஷனை, தமபி! அப்படிப்பட்டபேரே அறிவார்கள்.

தயிரியனான புருஷன், சகசமாக நிராகாரியாய், சூனியாகாரியாய், அவிகாரியாய், நிராமயனாக விருக்கின்றான்; ஆகையால், சமுசார கிருத்திய மொன்றுஞ் செய்யப்போகான்; மூடபாவ முண்டானவன், கருமங்களைச் செய்யாதிருந்தாலுஞ் செய்தவனே.

சிற்சொருபமாக விருக்கின்றவன், செய்யாமலிருந்தும், லோகத்தார்போல வியாகூலமில்லை.

சார்த புருஷனுனவன், சகலவியவகாரத்திலுமிருந்தாலும், சுகமே அதுபவிப்பன்; சுகமாகவே வருவன்; சுகமாகவே போவன்; சுகமாகவே படுததுக்கொள்வன்; சுகமாகவே பேசுவன்; சுகமாகவே அதுபவிப்பன்

விவேக புருஷனுனவன், லோகத்தார்போலத் துகதத்தை யடையான்; மனதிலே சலனமில்லாமல் நிறைந்த சமுத்திரம் போல விருப்பன்.

மூடனுக்கு நிவிரத்திவந்தாலும், அவன் பிரவிரத்தி மார்க்கமே போவன்; நிராமலசித்தமுண்டானவனுக்குப் பிரவிரத்தியுண்டானாலும் அவன் நிவிரத்திமார்க்கமே போவன்.

மூடனுனவன் வைராகியம் கொண்டிருப்பன்; சரீரமில்லாமற் போகிறவிடத்தில ராகமெங்கே? மூடனுக்குப் பாவனை பாவிக்கின்றவிடத்தில அந்தத் திருஷ்டி தெளிவுக்கு வாராது; ஞான புருஷனுக்குப் பாவிக்கத்தக்க பாவனை, நிராமலமாகச் சூனிய திருஷ்டியாம்.

குழந்தைபோலச் சகலத்திலுமநிஷ்காமனாயிருக்கின்ற முனீசரன் சகல கருமங்களை யுஞ்செய்தாலும் ஒருகருமத்தையு மடையான்; சகலபாவங்களிலும் சமத்தவமாயிருக்கின்ற மகாத்மமா, ஆதமஞானத்தினால், பாராகுமபோதும், கேட்குமப்பாதும, ஆக்கிராணிக்கும்போதும், பரிசமறியும்போதும், சூனியசித்தனாய்ச சுகமே யதுபவிப்பன்.

ஆகாசமபோல எப்போதும் நிர்விகற்பமாயிருக்கின்ற தீரபுருஷனுக்கு மறப்பெங்கே? சாதிககப்பட்டதெங்கே? சாதனை யெங்கே?

பாமமாய், ஆந்த ரூபத்திலேயிருந்தும், பிரவிருத்தியில்லாத விவேகிக்கு, பந்த மோக்ஷங்களில்லை; அதுஷ விஷாதமுமில்லை?

இடைவிடாமல், குரூரமாகாமல் யாதொருத்தனுக்குச் சமாதி அப்பியாசமிருக்கிறதோ அவனை சலனமில்லாத நிச்சல சொரூபன்; அவனை பூரணன், அவனை ஆபதசன்னியாசி.

ஐயா ! வெகு பாவவிசேஷ முடையானுக்கு, எதற்குச் சொல்ல வேண்டுமே? ஆத்மதத்துவத்தை யறிந்த மாகாத்தமா, போகமோகஷங்களிலே * காங்கிஷையான்; எல்லாவற்றிலும் நிரஞ்சனனாகவே யிருப்பன்

துவைதமாயிருக்கின்ற மகதாதி ஜகத்து, சின்மாத்நிர சொருபமாக விசிரிம்பித்திருக்கிறது; அதை விட்டுச் சுகபோத சொருபமாயிருக்கின்ற மகாதமாவுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்று மில்லை.

இரதப்பிரபஞ்சம பிராந்தி மாத்திரம்; பிராந்தியை விட்டு விட்டால் ஒன்று மில்லை யென்றறிந்த சிற்சொருபன், சுபாவமாகச் சாந்தியை யடைவான்

ஆபாசமாக விருக்கின்ற திருசியத்தைப் பாராமல் விமல போத சொருபமா யிருக்கின்றவனுக்கு விதிநிஷேதமுமில்லை, சாந்தியு மில்லை, ராக விகாரங்களுமில்லை

புத்தி வந்தனை மகாத்துமா, புத்திகற்பிதமான சம்சாரம் மாயாமய மாததிரமென்றறிந்து மோகம், அகங்காரம், ஆசை முதலானவற்றை விடுததுச் சுகமாயிருப்பன்

நாசமில்லாத ஆத்மஞானி விசுவமாயறிதல் மாயை அகங்காரத்துவ முதலானவையிலலாமலிருப்பன்.

மகாத்துமாவா யிருக்கின்ற புருஷன், சுஷ்ணமாத்திரமானாலும் ஆத்ம விரோதமான கருமங்களெய்யான்; விருதாக்கதைகள் நிஸ்சாரமென்றறிந்து வாசிக்கான்.

மூடனாவன், தத்துவத்தைச் சிரவணம் பண்ணினாலும், அதன் விசேஷத்தை யறியமாட்டாமல், விஷயங்களுடனே கூடி, மூடத்துவமே அடைவன்; ஞானத்தினாலே விடுபட்ட கன்ம முண்டானவன், லோகத்தாரா போலத தானுங்கருமஞ் செய்வான்; பலனிச்சியான்; ஒன்றுஞ் சொல்லப்போகான்.

சற்றும மனதிலே கலககமில்லாமல் நிரவிகற்பமா யிருக்கின்ற மகாத்துமாவுக்கு, இருட்டு மில்லை, வெளிச்சமுமில்லை, லபமுமில்லை, பின்னையொன்று மில்லை

* காங்கிஷையான் = இச்சியான்.

அநிர்வாச்சியமா யிருக்கின்ற சுபாவமான யோகிக்குத் தயிரியமுமில்லை, விவேகமுமில்லை, பயமுமில்லை.

யோகதிருஷ்டியினாலே கருமபலத்தை அடையாதவனுக்குச் சவாக்கமுமில்லை, நரகமுமில்லை, ஜீவன முகதியுமில்லை.

சாந்தி யென்கின்ற அமிர்தத்தினால் திருப்தியடைந்த தயிரிய புருஷனுக்கு, லாபாலாபங்களிலே அனுஷஷ்டாதங்களிலலை.

நிஷ்காமனாய்ச் சந்தோஷத்தை யடைந்த முனீசுரன், சாந்தனைப்பார்த்து பூஜிக்கின்றது மில்லை, குரூரனைப்பார்த்து நிரதிக்கின்றது மில்லை, சுகதுக்கங்களில் சமனாய் ஒருகிரியையும் பண்ணாதிருப்பன்.

தயிரிய புருஷனுனவன், சமசாரம விடடால், தன்னைப் பார்க்கிறதும்மில்லை, சந்தோஷ துக்க தோஷங்களிலே விபெட்டுப் பிழைத்தவனுமல்ல, செத்தவனு மல்ல.

ஆசையில்லாமற் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற மகாத்மாவுக்குப் புத்திராதிகளிலே சினேகமுமில்லை, விஷயங்களிலே இச்சையுமில்லை.

தயிரிய புருஷனுனவன் எங்குஞ் சுகமாயிருப்பன்; பதிதனைப்போலேயு மிருப்பன்; யதேசசையாகச் சஞ்சரிப்பன்; சயனாதி சுகனாதி சுகங்களிலே ஆசுகதி செய்யான்.

சோபமான இடத்திற் சோந்த ஒரு விஷயமும் அறியாமலிருக்கையில் சரீரமுண்டானாலும், லயமானாலும், அந்த மகாத்மாவுக்கு அந்தச் சிந்தையிலலை.

சாந்தனாய், அன்னிய மில்லாமல், இதர விசைச் சஞ்சாரியாய், தொந்தரகிதனாய்ச் சுகலபூதங்களிலும் ஆசக்தியில்லாமல் மகாத்மாவான யோகியானவன் ரமிப்பான்.

சிதானந்த சொரூபமா யிருக்கின்ற மகாத்மா, பொன்னும் ஒட்டுச் சமமாக வெண்ணி மமத்துவமில்லாமல் இருதயக்கிரந்தியறுத்துப்போட்டு, இராசத் தாமதங்களில்லாமற் சுகமாயிருப்பன்.

எப்போது முக்தாத்மாவாகித் திருப்தியடைந்த மகாத்மாவுக்கு, ஒன்றிலே அவதானமுமில்லை, வாசனையுமில்லை, அவனுக்கு இணை லோகத்திலே யொருத்தருமே யில்லை.

அறிந்து மறியாதிருப்பன்; பார்த்தும் பாராதிருப்பன், சொல்லியுஞ் சொல்லாதிருப்பன்; இப்படிப்பட்ட நிர்வாசனையுண்டானவனுக்கு இணை யொருத்தரு மில்லை.

பிச்சைக்காரனாலும், இராஜாவாலும், நிஷ்காமனாயிருக்கின்றவன் பிரகாசிப்பன்; பாவங்களிலே கூடாத புத்தி யாதொருத்தனுகுண்டாகிறதோ அது சுகவேதுவாம்.

சகசமாகக் கிருதார்த்தனான யோகீசரனுக்குத் தத்துவ நிச்சயாராததம் விஸ்தாரமு மல்ல, கொஞ்சமு மல்ல.

துக்கத்தை யடையாமல் நிராசையுடைத்தானவனும், ஆதமசொருபத்திலே திருப்தியடைந்தவனும், அந்த யோகரூபமான சுவாநுபவத்துக்குச் சமம் ஒன்று மில்லை.

சமுத்தியிலிருந்துஞ் சமுத்தியடையான்; சொப்பனத்திலிருந்துஞ் சொப்பனமடையான்; சாக் கிரத்திலிருந்துஞ் சாக்கிரமடையான்; இப்படித் திருப்தியடைந்த தயிரிய புருஷன் மகிமை யொருத்தராலுஞ் சொல்லக்கூடாது.

ஞானபுருஷன் சிந்தித்துஞ் சிந்தித்தவனல்ல; இந்திரியங்களுடனே கூடியுங் கூடினவனல்ல; அகங்காரத்துடனே கூடியுங் கூடினவனல்ல.

விரக்தியுமல்ல, ராகியுமல்ல, சுகியுமல்ல, துக்கியுமல்ல, முமுட்சுவுமல்ல, முக்தனுமல்ல, பின்னை யொன்றுமல்ல.

சித்த விட்சேபத்தை யடைந்து மடைந்தவனல்ல, சமாதியிருந்துஞ் சமாதியுத்தனல்ல, மூடனாக விருந்தும் மூடனல்ல; பணடிதனாக விருந்தும் பணடித்தனல்ல.

முக்தனானவன், எப்போதும்போலத் தீரமாக விருப்பன்; ஒருகாலும் பெத்தனாகான்; எப்போதுஞ் சந்தோஷமடைந்து சாவசமனையத் தன்னுடைய கிருத்தியா கிருத்தியம் நினையாதிருப்பன்.

தயிரிய புருஷனானவனுக்குத், துதிசெய்தவன்மீது சந்தோஷ முமில்லை, நிரதனை செய்தவன்மீது கோபமுமில்லை, சாகின்றதி லும பிழைக்கின்றதிலும் பய மோகங்களிலலை.

சாந்தியடைந்த புருஷனானவன், வனத்திலிருந்தாலும், சன ங்களிடத்திலிருந்தாலுஞ் சரியாகப்பார்ப்பன்; யதேச்சையாக வேண்டியபடி சஞ்சரிப்பன்.

தத்துவஞான மென்கின்ற கரணத்தினாலே சித்தத்திலே நாட்டியிருக்கின்ற அதுறபூத வாசனையாகிற வெலுமபுகளைப் பிடுங்கிப் போட்டு நான் ரிபபயமாக விருந்தேன்.

என்னுடைய மகிமையினாலே யென்னிடத்தி லிருக்கின்ற வெனக்குத் தாமார்த்த காமங்களுமில்லை, துவைதாத துவைதங் களுமில்லை

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருக்கின்ற வெனக்கு, பூத பௌஷியவாததமானமுமில்லை, இருக்கின்ற விடமுமில்லை, இல லாதவிடமுமில்லை.

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருக்கின்ற வெனக்கு, ஆதமா வுமில்லை, அனாதமாவுமில்லை, சுபா சுபங்களுமில்லை, சிந்தனா சிந தனையுமில்லை.

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருக்கின்ற வெனக்கு, சாக கிரசொப்பன சுழுத்தியு மில்லை, துரியமுமில்லை, பயமுமில்லை

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருக்கின்ற எனக்கு, தூரமு மில்லை, சமீபமுமில்லை, உளஞ்மில்லை, புறமுமில்லை, தூலமு மில்லை, சூக்குமமுமில்லை

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருக்கின்ற வெனக்கு, மாண முமில்லை, பிழைக்கின்றதுமில்லை, லோகமுமில்லை, லோக காரிய முமில்லை, லயமுமில்லை, சமாதி யுமில்லை

பரமாத்மாவின்னிடத்தி லிருக்கின்ற வெனக்கு, இந்திரியங்க ளுடைய கதையும் போதும், யோகத்தினுடைய கதையும் போதும், ஞானகதையும் போதும்.

நிரஞ்சனமாயிருக்கின்ற எனக்கு, பூதங்களூமில்லை, தேகமுமில்லை, சித்தமுமில்லை, இந்திரியங்களூமில்லை, மனதுமில்லை, குணியமுமில்லை, விரக்தியுமில்லை.

தொந்த முக்தனாயிருக்கின்ற வெனக்கு, சாந்தி யெங்கே? விஞ்ஞானமெங்கே? நிர்விஷய சித்த மெங்கே? நியமமெங்கே? திருப்தியெங்கே? ஆசையெங்கே?

சொச்சொருபமா யிருக்கின்ற வெனக்கு ஞானஞ்ஞானங்களெங்கே? நானென்கின்ற தெங்கே? பந்த மோக்ஷமெங்கே?

எப்போதுஞ் சபாவமாயிருக்கின்ற வெனக்கு, கர்த்திருத்துவ மெங்கே? போக்திருத்துவமெங்கே? கிரியையில்லாத ஸ்மரணையெங்கே? பரோக்ஷபலமெங்கே?

நிர்விஷயமா யிருக்கின்ற வெனக்குப் பிரார்த்துவமெங்கே? ஜீவன் முகதியெங்கே? விதேகமுகதி யெங்கே?

அத்வைதமா யிருக்கின்ற சொச்சொருபத்திலே லோகமெங்கே? முழுட்சுத்துவமெங்கே? ஞானபோகங்களெங்கே? மோக்ஷங்களெங்கே?

அத்வைதமா யிருக்கின்ற சொச்சொருபத்திலே, கிருட்டிசங்காரமெங்கே? சாததிய சாதன மெங்கே? சாதகங்களெங்கே? சித்தி யெங்கே?

எப்போதும் சுயமாக நிஷ்கிரியனாக விருக்கின்ற வென்னிடத்திலே விசேஷப வைராக்கிய மெங்கே? போத சடத்துவமெங்கே? பிறப்பெங்கே? அனுஷ விஷாத மெங்கே?

நிரஞ்சனமாயிருக்கின்ற வென்னிடத்திலே, பிரமாதாவெங்கே? பிரமாண பிரமேயமெங்கே? பிரமை யெங்கே? சமமெங்கே? அதிகமெங்கே? அற்பமெங்கே?

ஆரோபிதமான இந்த வியவகாரமும், பரமார்த்தமும், சுகதுக்கங்களும், இதுவநிலை விசாரமில்லாத வெனக்கு, எங்கே யுண்டாம்?

எப்போதும் நிர்மலமாயிருக்கின்ற வெனக்கு, மாபை யெங்கே? மறப்பெங்கே? பிரீதி யெங்கே? விரக்தியெங்கே? ஜீவனெங்கே? பிரஹம மெங்கே?

கூடஸ்தனாய், அகண்ட மாத்திரமாயிருக்கின்ற வெனக்கு, பிரவிருத்தி யெங்கே? நிவிருத்தி யெங்கே? பந்த மெங்கே? மோக்ஷமெங்கே?

நிருபாசிக ஜீவனாயிருக்கின்ற வெனக்கு, குருவெங்கே? சிஷ்ய நென்கே? உபதேசமெங்கே? சாஸ்திர மெங்கே? புருஷார்த்த மெங்கே?

அமல ஆத்மாவா யிருக்கின்ற வெனக்கு, உண்டென்கின்ற தென்கே? இல்லையென்கின்ற தென்கே? ஒன்றென்கின்ற தென்கே? இரண்டென்கின்ற தென்கே? இரத வெகு பேசுக எனன த்துக்குச் சொல்லவேண்டும்?

அபரோக்ஷானுபூதி

இயமம், நியமம், தியாகம். மௌனம், தேசம், காலம், ஆசனம் மூலபந்தம், தேசசமதத்துவம், பாவைநிலை, பிராணாயாமம், பிரததியாகாரம், தாரணை, ஆதமததியானம், சமாதி என அங்கங்கள் கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டன

சாவம் பிரஹ்ம மென்னும் விஞ்ஞானததால், இரதிரிய சமூகத்தையடக்குதல் இயம மெனப்படும்; இஃது, அடிசகடி அப் பியசிக்கத் தககதாம்.

* சஜாதீயப் பிரவாகமும், விஜாதீய திரஸ்காபுமும், நியமம்; நியமத்தினால், விவேகிகளாற பரமானந்தம் செய்யப்படுகின்றது.

சிதாத்மாது சந்தானத்தால்; பிரபஞ்ச ரூபத்தை விடுதல் எனுவோ, அதுதியாகமாம் அஃது அதுசந்தான காலத்திலேயே மோக்ஷமய மாதலால், மகத்துக்களால் பூஜிக்கப்படுவதாம்

எதனின்றும் வாக்கானது மனதோடு அடையாது திரும்புகின்றதோ, எம்மௌனம் யோகிகளா லடையததககதோ, * அஃதாக வேண்டு மென்றும் அறிஞன் என்பதாதல்; வாககு எத

* ஓரினமாகிய ஆத்மாகார விருத்தியின் தொடர்பும், வேறினமாகிய அஃத்மாகார விருத்தியின் நீக்கமும் நியமமாம்.

* பிரசித்தமான மௌனமாக வேண்டும்.

னின்றும் நிவிர்த்தி யாகின்றதோ, அதனைச்சொல்ல எவனால் முடியும்? * பிரபஞ்சஞ் சொல்லப் படுமாயின், அதுவும் சத்த மின்றியதாம் என்பதாதல்; சத்துக்களிடத்துப் பிரசித்தமாகிய மௌனமாம்? வாகு மௌனம் சிறுவர்களுக்காமென்று பிரஹ்ம வாதிகளால் சொல்லப்படுகின்றது

ஆதியிலும், அநதத்திலும், மத்தியிலும் எதில் ஜனங்க ளிருப்பதினாலையோ, எதனால் இஃது (உலகம்) எப்போதும் வியா பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அததேசம் நிர்ஜனப் பிரதேச மெனப்படும

பிரமா முதலியோரின நிமிஷ முதல் சகல பூதங்களின் சிருஷ்டி ததிலயங்களுககு ஆதாரமாயிருதந்லால், அகண்டா நந்த அதவயம் (பிரஹ்மம்) கால சபதத்தினுற் சொல்லப்படு கின்றது

எதன்கண் இடைவிடாப் பிரஹ்ம சிந்தனம் சுகமாகவே யுண்டாகுமோ, அஃது ஆசனமென்றறியத் தக்கதாம்; மற்றவை சுகாசனமன்று

எது சகல பூதாதி ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமான அவ்வ யயமோ, அது சித்தமாம்; அல்லது எதன்கண் சித்தாகள் செவ்வையா யிருக்கின்றார்களோ, அது சித்தாசனமா மென்றறிக.

எது சகலபூதங்களுக்குங் காரணமோ, சித்தத்தின் பந்த னம் எதற்குக் காரணமோ, அஃது என்றும் சேவிக்கத் தக்க மூலபந்தமாம்; இஃது, இராஜயோகிகளுக் குரியதாம்

அங்கங்களின் சமததன்மையை யறியின், அங்கங்களின் விஷமததன்மை சமமாகிய பிரஹ்மததில் ஒடுங்கும்; ஒடுங்க விலையாயின் (சமமாகிய பிரஹ்மரூபமாக நிற்கவில்லை யாயின்) உலாந்த விருக்ஷம்போல சரளத்தன்மையும் சமானத்தன்மையு மில்லை.

* சப்தப் பிரவிருத்தி நிமித்தமில்லாமையால் வாக்கிற்கு விஷயமாகா ததுபோல நாம் ரூப சாதியாதி பிரபஞ்சமும் சத்து அல்லது அசதது என் றல் முதலியனவாகச்சொல்லக் கூடாமையின், வாக்கிற்கு கதீதமாம். மூற் கூறிய மௌனம் பதினான்காவதனாகிய தியானமாகத் தோன்று கின்ற தெனச் சங்கையுண்டா மெனக்கருதியிவ்விரண்டா மௌனஞ் சொல்லப் பட்டது.

ஞானமாகிய திருஷ்டியை (அகண்ட பிரஹ்மாகார விருத்தியைச்) செய்து ஜகததைப் பிரஹ்ம மயமாகக்காண்க; அதுவே பரம உதாரமான திருஷ்டியாம்; நாசிநுனியைப் பார்த்தல் திருஷ்டியன்று.

அல்லது, காண்பான், காட்சி, காணப்படு பொருள் என்பவற்றின் இலயம்பாண்டுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுதிருஷ்டி (அந்தக்காண விருத்தி) வைக்கத் தக்கதாம்; நாசி நுனியைப் பார்த்தல் திருஷ்டியன்று.

சித்த முதலிய சாவபாவங் (இருப்பு) களிலும் பிரஹ்மத் தன்மையாகப் பாவித்தலாற் சகல விருத்திகளையும் நிரோதித்தல் எதுவோ, அது பிராணயாம மெனப்படும்.

பிரபஞ்சத்தை நிஷேதித்தல் இரோசக மென்னும் வாயுவாம்; பிரஹ்மமே யானென்னும் விருத்தியாதோ, அது பூரக வாயுவெனப்படும்.

அதன்பின், அவ்விருத்தியின் நிச்சலத்தன்மை கும்பகப் பிராணயாமமாம்; இது விவேகிகளுக்காம்; மூக்கைப் பிடித்தல் அஞ்ஞர்களுக்குத் தகுதியாம்.

விஷயங்களில், ஆத்மத்தன்மையை யறிந்து மனம் சித்தில் அமுநதுதல பிரத்தியாகாரமென்று அறியத் தக்கது. அது முமுட்சுக்களால் அப்பியசிக்கத்தக்கதாம்.

யாண்டு யாண்டு மனஞ் செல்லுகின்றதோ, ஆண்டு ஆண்டு பிரஹ்மத்தைக் காண்டலால் மனதை நிறுத்ததுதல எதுவோ, அது மேலாகிய தாரணை யென்று மதிக்கப்படுகின்றது.

பிரஹ்மமே யான் எனலும் * சதவிருத்தியினால் நிராலம்பத் தன்மையாக நின்றல் எதுவோ, அது பரமாநந்தத்தைத் தருவதாய்த் தியான சதத்தால் சொல்லப்படுகின்றது.

நிர்விகாரத் தன்மையினால் மீண்டும் விருத்தியின் பிரஹ்மாகாரத் தன்மையாக † செவ்வனே தியேயாகார விருத்தி குணிய

* வேறு பிரமாணங்களால் பாதிக்கப்படாத விருத்தியினால்.

† செவ்வனே = பிரபஞ்ச சமஸ்கார மின்றி.

மாயிருத்தல் (துவைதாநுசந்தான மின்மை) எதுவோ அது ஞானமெனப் பெயரிய சமாதியாம்.

இது சுவசொருபானந்தத்தை விளக்கும் நிதித்தியாசன மாம்; எந்தக் கூணம் வரையில் புருடன் பொருத்தப்பட்டவன ய்த் தானே வசியனாகின்றானோ, அது வரையிற் செவ்வையாக அப்பியசிக்கவேண்டும்.

அதன்பின் சாதன மின்றியவனாய் யோகசுவரன் சித்தனாகின்றான்; இந்த யோகிகு அதுவே (வேதாந்த பிரசித்தபிரஹமே) சொருபமாம்; இவனுடைய மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் விஷயமாதலில்லை.

சமாதி செய்யுங்கால் விக்கினங்கள் வலியவரும்; அநுசந்தானமின்மை, ஆலசியம், போகவிச்சை, இல்யம், தமசு, விசேஷம், ரசாஸ்வாதம், சூனியத்துவம் என்று இவ்வாறு வரும் விக்கின மிகுதியைப் பிரஹமவிததுக்கள் மெல்ல விடவேண்டும்.

* பாவவிருத்தியினால் பாவத்துவமும், சூனிய விருத்தியினால் சூனியத்துவமும் உண்டாவது, உலோகப் பிரசித்தம்; அது போல, பிரஹம விருத்தியினால் பூரணத்துவம் உண்டாவது ஞானிகளிடத்துப் பிரசித்தம், ஆதலால்; பூரணத்தன்மையை அப்பியசிக்கவேண்டும்.

எவர்கள் இந்த மேலான பரிசுத்தமாகிய பிரஹமமென்னும் விருத்தியை விடுகின்றார்களோ, அப்பசுக்களுக்குச் சமமான நரர்கள் வீணாகவே ஜீவிக்கின்றார்கள்.

எவர்கள் இவ்விருத்தியை யறிகின்றார்களோ, அறிந்து எவர்கள் விருத்தி (யதிகரிக்கச்) செய்கின்றார்களோ, அவர்களே சத்புருஷர்கள்; தன்னியர்கள்; மூவுலகத்தினும் பூஜிக்கப்படுபவர்கள்.

* பாவ விருத்தியினால் = கடர்தியாகார விருத்தியினால். பாவத்துவமும் = தன்மயத்துவமும்.

எவர்களுடைய விருத்தி சமமாயும், விருத்தி யடைந்த (அதிகரித்த) தாயும், பரிபக்குவமானதாயு மிருக்கின்றதோ, அவர்களே சத்தாகிய பிரஹ்மத்தை யடைந்தோர்; சபதவாதிக ளாகிய மற்றையோ ரடைந்தவ ரல்லர்.

பிரஹ்மத்தைப்பற்றிப் பேசுவதில் சமாத்நாகளாயும், நல்ல ராக முள்ளவர்களாயு முள்ளவாகள எவர்களோ, அவர்களமின் மெ நிச்சயமாக அஞ்ஞானிகளாக வருகின்றார்கள்; போகின் றார்கள்.

பிரமாதியரும், சனகாதியரும், சுகாமுதலியோரும் இருப பது போலப் பிரஹ்மமயமாகிய விருத்தியின்றி அரை நிமிஷ மும் நிற்பதில்லை; எப்போதும் பிரஹ்மமயமான விருத்தியோடு இருக்கின்றாரென்பது பொருள்.

காரியத்தில் காரணத்தன்மை வருகின்றது; காரணத்தில் காரியத்தன்மை வருவதில்லை; ஆதலால் விசாரத்தினால் காரியத் தன்மை இல்லாததாகவே, காரணத்தன்மை பொய்யாகின்றது.

பின்னர் (காரிய காரணத்தன்மையின் நீக்கத்தில்) வாக்கிற் கெட்டாத வஸ்து எதுவோ, அதுவாகின்றான்; மணகுட திரு ஷ்டாந்தத்தினால் (வேற்றுமை தோன்றுவண்ணம்) அடிக்கடி காணவேண்டும

இவ்விதத்தினானே சுதத சிதத முளவாகரு விருத்தி ஞானம் உதிக்கின்றது; அதன் பின் பிரஹ்மாகார விருத்தி உண்டாகின்றது.

புருடன் ஆதியில் காரணத்தை வியதிரேகமாக (காரிய மின் ரியதாக) விசாரிக்கக் கடவன்; மீண்டும், அககாரணத்தை அந்வ யத்தால் காரியத்தினும் நித்தியமாகக் காண்கின்றான்.

அல்லது, ஆதியில் காரியத்தில் காரணத்தைப் பார்க்க; பின் னர்க் காரியத்தை நீக்கிவிடுக; அதனால் (காரியத்தை விடுவதால்) காரணத்தன்மை தானே போய்விடுகின்றது; போகவே, மஞ்சி யதாகின்றான் முனி (மனன சீலன்.)

நிச்சய புத்தியுடையவனால் எந்தவஸ்து தீவிர வேகமாய் (இரவும் பகலும்) பாவிக்கப்படுகின்றதோ, அந்த * ஞேயவஸ்து வாகினரூன; † பிரமர கீடம்போல.

அதிருசியமும் (பரோட்சமும்) பாவ ரூபமும் (பிரத்தியக்ஷம்) மாகிய யாவும் சிறசொரூபமாம், அறிஞன் சாவதானமாக நித்தியம் தனது ஆதமாவைய பாவிக்கக் கடவன்.

திருசியத்தையும் அதிருசியத் தன்மையையும் விட்டுப்பிரஹ்மாகாரமாகச் சிந்திக்கவேண்டும்; அதனால், வித்துவான் ஞானரச பூரணமான புத்தியோடு நித்திய சுகத்தில நிற்கக்கடவன்.

இவ்வங்கங்களோடு கூடியது இராஜயோக மெனப்படும்; சொற்ப ‡ பக்குவ கஷாய முடையாக்கு ஹடயோகத்தோடு கூடிய இது, வேதாந்தத்திற் சொல்லப்பட்ட யோகமாம்.

பரிபக்குவ மனமுடையவர்க்கு இது (ராஜயோகம்) மாத்திரமே மோக்ஷ சித்தியைத் தருவதாம் § குருவினிடத்தும் தெய்வத்தினிடத்தும் அன்புள்ளார யாவர்க்கும் செவ்வனே சீக்கிரத்தில் சாதிக்கத் தக்கதாம்.

* ஞேயவஸ்து = அபரோக்ஷமா யறியத்தக்கவஸ்து.

† பிரமர கீடம்போல = பிரமரமாகிய வண்டினால் ஓரிடத்திருந்து கொண்டு வந்து உயிரோடு அதன் கூட்டில் வைக்கப்பட்ட புழுவானது, பயத்தினால் வண்டைத் தியானித்து, அதன் வடிவேயாய் விடுகின்றது; அது போல், என்பதாம்

‡ பக்குவகஷாயம் = தவிர்க்கப்பட்ட இராகாதிகள்; அவற்றை புடையோர் பக்குவ கஷாய முடையோர்.

§ யஸ்யதேவே பராபக்திா யதாதேவே ததாருரௌ-தஸ்யைதே கதி நாஹயாதாஹ ப்ரகாஸாதே மஹாத்மனஹ--எவனுக்குத் தெய்வத்தினிடத்தில் மேலானபக்தியும், தெய்வத்தினிடத்திற் போலக் குருவினிடத்து மேலானபக்தியு மிருக்கின்றதோ, அம்மகாதமாவிற்கே சொல்லிய விவ் வர்த்தவகன் பிரகாசிக்கு மெனலும் சுவேதாசுவதர சுருதி பிரமாணமாம்.

பட்டிணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

(திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை)

செருக்குட னிகலித் தருக்கமே தேதறி
 யெமம னேரி னிறந்து பிறந்துமலு
 மம்மரிற் பெரிய வானவர் குழுவை
 மெய்ப்பொரு ளென்று கைப்பொரு ளுதவியும
 வழுத்தியு நெஞ்சத தழுத்தியும வறிதே
 புறவார் பசம்புற் கறவாக கற்பசு
 வாயிடைச செருகித் தூயநீ ருதவி
 யருஞ்சுவைப் பாலகொளப பெருஞ்சுரை வருடும்
 பேதையர் போலவு மோதுநஞ் சமரு
 மெட்டியை விருமபி மட்டுநீர்த தேககி
 யீதுழை கல்லா மேனிமிர் வேலி
 யுறும்படி யமைதது நறுங்கனி கொள்ளக்
 கறுதி முயலுந திருவிலி போலவு
 மிலகுவா லரிசி யுலைபெய வெணணி
 வெற்று மிகுற்றும் பற்றிலர் போலவு
 மருநில முழுத்தி னெருமிகப பெயது
 வித்திட் டாங்கே விளைபயன் கொள்ளச
 சித்தத் துன்னு மததா போலவும
 வாழ்நா ளனைத்தும் வீழ்நா ளாக்கி
 யிம்மையு மறுமையுஞ் செமமையிற் பொருந்தா
 திடருறு மாந்தர் புடவியிற் பலரால்
 ஆன்னவா நெளியனு முன்னிமதி மயங்கா
 தெய்ப்பினி லுதவு மெய்ப்பொரு ளாகி
 ளன்றுமோ ரியல்பொடு நின்றகா ரணநின்
 சேவடித் தாமரைப பூவினைப் புனைநது
 நாத்தமும் பேற வேத்தியுள் ளுருகிப
 பெருகிய வன்பென வருநீர் நிறைநத
 விதய வாவிப் பதுமமா மலரின்
 குணனெனப் பொருநது மணமா நண்ணக்
 கண்டிது மாநது பண்டைவா தனைதீர்ந்

தறைகட லமுந்து நிறைகுட மதுபோன்
 றசைவற் றிருக்க விசையத தருதி
 நிலைமிடப் பொருநதிப் பலமுறை சாரலா
 லுந்திய வன்ன வருமரு வுதலான்
 மந்திரத் துறுசுடா மகத்துயர் தலினு
 லிதம்பயி லிசைகொள் பதங்கலந் துறலால்
 வேதமே யொப்பென வோதுகோ புரமும்
 ஒழுக்கு நெறி சிறிதும் வழக்கில வதனால்
 நாறபதப் பிரிவினின் மேற்பத மதனாற்
 பலகலை யொளிர்மதி நிலவிய வதனான்
 முத்தரை வியக்கும பத்திமை யதனாற்
 சிவாகம மெனவொளிர் தவாமணி மேடையும்
 வெள்ளை வாரணமேற் கொள்ளுமாங் கதனாற்
 கட்டா மரைபல மட்டா தலினு
 லஞ்சமந் தாரம ஸ்ஞஞயோங் குதலா
 லிரதிர நெனப்பொலி யந்திர வாவியும்
 மெங்கணு நிறைந்த வெங்குரு நாதா
 கருவலி தொலைகுகும பெருமலை மருந்தே
 கருணைசூற கொண்ட பெரியவான் முகிலே
 சிற்றிடைக் கருங்கட் பொற்றொடிக் கரத்தா
 ளாகமார் வனமுலை யணையும்
 போகமா ரிதழிப பூங்கண் ணியனே

(திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவை)

மருதமுஞ் சூழ்ந்த மருத வாண
 சுருதியுந் தொடராச் சுருதி நாயக
 பத்தருக் கெய்ப்பினில் வைப்பென வுதவு
 முத்தித் தாள மூவா முதல்வநின்
 றிருவடி பிடித்து வெருவரல் விட்டு
 மக்களு மனைவியு மொக்கலுந் திருவும்
 பொருளென நினையா துன்னரு ளினைநினைந்
 திரதிரச் செல்வமு மெட்டுச சித்தியும்
 வரதுழி வரதுழி மறுததன ரொதுங்கிச்
 சின்னச் சீரை துன்னற் கோவண

மறுதற் கீளொடுபெறுவது புனைநது
 சிதவலோ டொன்று தவழி யெடுத்தாங்
 கிடவோ றுளரெனி நிலையினின் றயின்று
 படுதரைப் பாயலிற் பள்ளிமேவி
 யோவாத் தகவெனு மரிவையைத் தழீஇ
 மகவெனப் பல்லுயி ரனைததையு மொககப்பார்க்குநின்
 செல்வக கடவுட டொண்டா வாழ்வும
 பற்றிப் பார்க்கி னுற்றநா யேற்குச
 குளப்படி நீரு மளப்பருந தன்மைப
 பிரளயச சலதியு மிருவகைப பொருளு
 மொப்பினு மொவ்வாத துப்பிற் ருதவி
 னின்சீ ரடியார் தஞ்சீ ரடியார்க்
 கடிமை பூண்டு நெடுநாட பழகி
 முடலை யாக்கை யொடு புடைபட் டொருகியவர்
 காற்றலை யேவலென் னுப்ததலை யேற்றுக
 கண்டது காணி னல்ல தொன
 றுண்டோ மற்றெனக் குள்ளது பிரிதே

உழப்பின் வாரா வுறுதிக ளுளவோ
 கழப்பின் வாராக கையற வுளவோ
 அதனால்,
 நெஞ்சப் புனத்து வஞ்சக் கட்டையை
 வேரற வகழ்நது போக்கித் தூர்வைசெய்
 தன்பென் பாத்தி கோலி முனப்புற
 மெய்யெனு மெருவை விரிததாங் கையமில்
 பத்தித் தனி விததிட்டு நிததலு
 மார்வத் தெண்ணீர் பாய்சசி நோரின்று
 தடுக்குநர்க் கடங்கா திடுககண் செய்யும்
 பட்டி யஞ்சினுக் கஞ்சி யுட்சென்று
 சாநத வேலி கோலி வாய்நதபின
 ஞானப் பெருமுளை நந்தாது முளைததுக்
 கருணை யினந்தளிர் காட்ட வருகாக்
 காமக் குரோதக் களையறக் களைந்து

சேமப் படுத்துழிச் செம்மையி னோங்கி
 மெய்ம்மயிர் புளக முகிழ்த்திட் டமமெனக்
 கண்ணீ ரருமபிக் கடிமலர் மலர்ந்து
 புண்ணிய
 வஞ்செழுத் தருங்காய் தோன்றி நஞ்சுபொதி
 காள கண்டமுங் கண்ணொரு மூன்றுந்
 தோளிநு நான்குஞ் சுடர்முக மைந்தும்
 பவளநிறம் பெற்றுத் தவள நீறுபூசு
 யறுசுவை யதனினு முறுசுவை யுடைத்தாய்க்
 காணினுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதருஞ்
 சேனுயா மருத மாணிககத் தீங்கனி
 பையப் பையப் பழுத்துக் கைவர
 வெம்ம னோக ளினிதினி தருந்திசு
 செம்மாந திருப்பசு சிலரிதின் வாராது
 மனமெனும் புனத்தை வறும பாழாக்கிக்
 காமக் காடு மூடித் தீமைசெய்
 யைம்புல வேட ராலலைத் தொழுக
 விற்பப் பேய்ததே ரெட்டா தோடக்
 கல்லா வுணர்வெனும் புல்வா யலமர
 விசசைவித் துதிததுழி யானெனப் பெயரிய
 நச்சு மாமர நனிமிக முளைத்துங்
 பொய்யென் கவடுகள் போக்கிசு செய்யும்
 பாவப் பஹைழ பரபபிப பூவெனக்
 கொடுமை யருமபிக் கடுமை மலாநது
 துன்பப் பலகாய் தூக்கிப் பின்பு
 மரணம் பழுத்து நரகிடை வீழ்ந்து
 தமக்கும பிறர்க்கு முதலா
 திமைப்பிற் கழியு மியறகையோ ருடைத்தே ;
 மேவிய புன்மயிராத தொகையோ வம்மயிரா
 பாவிய தோலின் பரப்போ தோலிடைப்
 புகவிட்டுப் பொழிந்த புண்ணோ புண்ணிடை
 யூறு முதிரப் புனலை கூறுசெய்
 திடையிடை நிற்கு மெலும்போ வெலுமபிடை
 முடைகெழு மூளை விழுதோ வழுவழுத்

துள்ளிடை யொழுகும் வழம்போ மெள்ளநின்
 ஹாரும் புழுவ னொழுங்கோ நீரிடை
 வைத்த மலத்தின் குவையோ வைத்துக்
 கட்டிய நாமபின் கயிறோ வுடம்பிற்குட
 பிரியா தொருக்கும் பிணியோ தெரியா
 தின்ன தியானென் றறியே னென்னை
 யேதினுந் தேடினன் யாதினுங் காணேன்
 முன்னம்

வரைத்தனி வில்லாற புரத்தை யழுவூட்டிக்
 கண்படை யாகக் காம்பை யொருநா
 ணுண்பொடி யாக நோக்கி யண்டத்து
 வீயா வமார் வீயவந தெழுந்த
 தீவாய் நஞ்சைத் திருவமு தாக்கி
 யிருவா தேடி வெருவா நிமிர்ந்து
 பாலனுக் காகக் காலனைக் காய்ந்து

சந்தன சரள சண்பக வகுள
 நந்தன வனத்திடை ஞாயிறு வழங்காது
 நவமணி முகிழ்த்த புதுவெயி லெறிப்ப
 வெண்ணருங் கோடி யிருடி கணங்கட்குப்
 புண்ணியம் புரக்கும் பொன்னி சூழந்த
 திருவிடை மருத¹ பொருவிடைப் பாக¹
 மங்கை பங்க¹ கங்கைநா யக¹ நின்
 றெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின்
 மாயப் படலங் கீறித் தூய

ஞான நாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபின
 னின்பெருந தன்மையுங் கண்டேன் காண்டலு
 மென்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே
 னின்னிலை யனைத்தினுங் கண்டே னென்னை
 நின்னைக் காணு மாநதா

தன்னையுங் காணுத் தன்மை யோரே.

2

சூதுற்ற கொங்கையும் மானார் கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
 போதுற்ற பூசலுக் கென்செயலாரு செய்த புண்ணியத்தால்
 தீதற்ற மன்னவன் சிந்தையி னின்று தெளிவதற்கோ
 காதற்ற ஓசையைத் தந்துவிட் டானென்றன் கைதனிலே.

3

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணுமலையர் மலர்ப பதத்தைப்
 போதுறறெப போதும் புகலுநெஞ்சே யிரதப் பூதலத்திற்
 றீதுற்ற செல்வமென நேடிப புதைத்த திரவியமென்
 காதற்ற லுசியும் வாராது காணுங் கடைவழிககே. 4

வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணுசை மங்கையை விட்டுவிடப்
 போதித்த வன்மொழி கேட்டிலையோ செய்த புண்ணியத்தா
 லாதித்தன சநதிரன் பாலே வெளிச்சம தாமபொழுது
 காதற்ற லுசியும் வாராது காணுங் கடைவழிககே. 5

மாடுண்டு கன்றுண்டு மககளுண் டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
 கேடுண் டெனுமபடி கேட்டுவிட்டோ மினிக் கேண்மனமே
 யோடுண்டு கந்தையுண் டெள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
 தோடுண்ட சுண்ட னடியாரா நமக்குத் துணையுமுண்டே. 6

ஆறுண்டு தோப்புண் டணிவீதி யம்பலந தானுமுண்டு
 நீறுண்டு கந்தை நெடுங் கோ வணமுண்டு நிததித்த
 மாறுண் டிலாவி மயங்கு நெஞ்சே மனதோருஞ் சென்று
 சோறுண்டு தூங்கிபரின சமமா விருககச சுகமுமுண்டே 7

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிரகாற்று வெய்யி லுடங்கிவந்தாற்
 றடுக்கப பழைய வொரு வேடடியுண்டு சுகமுமுதும்
 படுக்கப புறநதிணை யெங்கெங்கு முண்டு பசித்துவந்தாற்
 கொடுக்கச சிவனுண்டு நெஞ்சே நமக்குக் குறைவில்லையே. 8

நாட்ட மென்றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
 லாட்ட மென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சந்தைக்
 கூட்ட மென்றேயிரு சுறறத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
 ரோட்ட மென்றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப் தேசமிதே. 9

ஒன்றென்றிரு தெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
 மன்றென்றிரு பசித்தோர முகமபார் நல்லறமு நட்பு
 நன்றென்றிரு நடு நீங்காமலே நமக கிட்டபடி
 யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 10

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
 பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப் பல்பச்சிலையா

லெண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்நிற்க வீசனிநருக கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதை யோகெடுவீ ரிந்த மானிடமே. 11

கோயில் நான்மணி மாலை.

நினையார் மெலியார் நிறையழியார வாளாப
புனைவார்க்குக் கொன்றை பொதுவா-வனைவீரு
மெச்சியே காண வியனநிலலை யானருளென
பிச்சியே நாளைப பெறும். 12

திருக்கழுமல மும்மணிக் கோவை

பொருளாசை பெண்ணாசை பூவாசை யென னு
மருளாசை யாமாசை மாற்றித்-தெருணஞான
வேந்தராய் வாழலா மெய்யனபா னன்னெஞ்சே
பூந்தராய் நாதரைநீ போற்று. 13

கண்டேன் புகலிக கருத்தனைத்தன் மெய்ஞ்ஞான
வண்டேனுண் டேமகிழும் வண்டானை-பண்டே
யளியனுமா னேன்மனமெய யார்பதம்வே தினநிக்
குளிர்சிவா னந்தயிலங் கும. 14

விடையம் பொருளென் றுணராத மாககம விருமபுமமூப
படையம் புயக்கரத தெந்தாதை ஞான பரமவெனறெண்
சடையம் புனலணி வேணு புரேசனந தானமலாதூ
விடையம் பொருளென் றிருநீ யெனறுண்மை விளம்பினனே. 15

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை.

வருந்தே னிறந்தும் பிறந்து மயககும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லைனபுகழ மாமருதிற
பெருந்தேன் முகந்து கொண்டுண்டு பிறிதொன்ற லாசையின்றி
யிருந்தே னினிச்சென் றிரவே னொருவரை யாதொன்றுமே. 16

இருக்கு மருதினுக் குள்ளிமை யோகரு நான்மறையு
நெருக்கு நெருக்கத்து நீளகத்துச சென்று மீளவொட்டாத்
திருக்கு மறுத்தைவர் தீமையுந தீர்த்துச செவ்வே மனத்தை
யொருக்கு மொருக்கத்தி னுள்ளே முளைக்கின்ற வொண்கடரே.

திருவேகம்ப மாலை.

அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிகமில்லந்
ஹந்தா னவனிற் சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தா னறக்கற் றறிவோ டிருந்திரு வாதனையற் [னே.
நிறந்தான் பெருமையை யெனசொல்லு வேன்கச்சி யேகம்ப

நல்லா ரிணக்கமு நினபூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாது வேறு நிலையுளதோ வகமும் பொருளு
மில்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவா கச்சி யேகம்பனே 19

மாயநட் போரையு மாயா மலமெனு மாதரையும்
வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளார்
தாயுடன் சென்றுபின் றுதையைக் கூடிப்பின் றுயைமறந்
தேயுமதே ிட்டை யெனறா னெழிறகச்சி யேகம்பனே. 20

பொருளுடை யோரைச செயலினும் வீரரைப் போர்க்களத்துந்
தெருளுடை யோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோ
லருளுடை யோரைத் தவத்திற் குணத்தி லருளி லன்பி
லிருளா னு சொலலினுங் காணத்த குணகச்சி யேகம்பனே. 21

அப்பென்றும் வெண்மைய தாயினு மாங்கந் நிலத்தியல்பாய்
தப்பின்றி யேகுண வேற்றுமை தானபல சாாதவினாற்
செப்பி லபகசுவம பகசுவமா யுள்ள சீவரிலு
மிப்படி யேநிறப னெனதை பிரானகச்சி யேகம்பனே. 22

பூதங்க ளற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங் குணமற்றுப் பேராசை தானற்றுப் பினமுனற்றுக்
காதங் கரணங் களுமற்ற வானந்தக் காட்சியிலே
யேதங் களைந்திருப் பேனிறைவா கச்சி யேகம்பனே. 23

திருத்தில்லை

ஓடாமற் பாழுக் குழையாம லோர முரைப்பவர்பார்
கூடாம னல்லவர் கூட்டம விடாமல்வெங் கோபநெஞ்சி
ஓடாம னன்மைவழுவாம லின்றைககு நாளைக்கென்று
தேடாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே. 24

பிறவா திருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
விறவா திருக்க மருநதுண்டு காணிது வெப்படியோ
வறமார் புகழ்ததில்லை யம்பல வாண ரடிககமல
மறவா திருமன மேயது காணன் மருநதுனககே

25

திருவேண்காட்டுத் திருவிசைப்பா

கூதமுங் கரணம பொறிகளைம புலனும பொருந்திய குண
ங்கனோர் மூன்றும், நாதமுங் கடந்த வெளியிலே நீயுநானுமாய்
நிற்குநா னுளதோ, வாதமுஞ் சமய பேதமுங் கடந்த மனோலய
விற்பசா கரணே, ஏதுமொன் றறியேன் யாதுநின் செயலே
யிறைவனே யேகநாயகனே

26

திருவிடைமருதூர்

சுடப்படு வாரறி யாரபுர மூன்றையுஞ் சுடப்பிரான்
றிடப்படு மாமதிற் றென்றொறி யூரன் நெருப்பரப்பி
னடப்பவர் பொற்பத நதலை மேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பது காண்மன மேவிதி யேட்டைக கிழிப்பதுவே.

27

கைலாயம்.

இல்லந் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்ததுதின்னு
பல்லுங் கறையற்று வெளவாயு மாயொன்றிற் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்தது சுகானந்தத தூக்கத்திலே
யல்லும பகலு மிருப்பதென றேகயி லாயத்தனே.

28

சினந்தனை யற்றுப பிரியமுந் தானறறுச செய்கையற்று
நினைந்தது மற்று நினையா மையுமற்று நிசுகிரதனாய்த்
தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குக்கினற
வனந்தனி லென்றிருப் பேனத்த னேகயி லாயத்தனே

29

நீறாதத மேனியு ரோமஞ் சிலிர்த்துள நெககு நெக்குச்
சேறாய்க் கசிர்து கசிரதே யுருக்கின சீரடிககே
மாறாத தியானமுற றுனந்த மேற்கொண்டு மாபிற்கண்ணீ
ராறாய்ப் பெருக்க கிடப்பதென றேகயி லாயத்தனே.

30

பொது.

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாற்
றினைப்போ தளவுநில லாதுகண்டாய் சிவன் பாதநினை

நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கிந் நெறியினின்று
னுனைப்போ லொருவருண் டோமனமே யெனக் குற்றவரே. 31

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிருபசித் தோராமுகம் பாரநல் லறமுநட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காமலே நமக கிட்டபடி
யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 32

நாட்டமென் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென் றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சநதைக்
கூட்டமென் றேயிரு சற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே 33

விட்டே னுலகம் விருமபே னிருவினை வீனருடன்
கிட்டே னவருரை கேட்டுமி ரேனமெய் கெடாதநிலை
தொட்டேன் சுசதுக்க மற்றுவிட் டேன்றொல்லை நான்மறைக்கு
மெட்டே னெனுமபர மென்னிடத்தே வநதிங் கெய்தியதே. 34

ஆட்டாங்க யோகமு மாதார மாறு மவத்தையெந்தும்
விட்டேறிப போன வெளிதனி லேவியப பொன்றுகண்டேன்
வட்டாகிச செம்மதிப் பாலுற லுண்டு மகிழ்ந்திருக்க .
வெட்டாத பேரினப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே. 35

சுரப்பற்று வலவினை சுற்றமு மற்றுத தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்று மங்கையா கையிணக் கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்று நாதனை வாயார வாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற் றிருப்ப தன்றோ பரமாபர மானந்தமே. 36

செல்வரைப பின்சென் றுபசாரம பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற் புகருநல் லேகாநத மாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றிருப் பேனூல நீழ லரும்பொருளே. 37

ஓங்கார மாய்நின்ற வத்துவி லேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய் முளைத்த பயனறிந் தாற்பதி னாலுரு
நீங்கா மனீங்கி நிறையா நிறைந்து நிறையுருவா
பாங்கார மானவர்க் கெட்டாக் கனிவந் தமர்ந்திடமே. 38

விதியார் படைப்பு மரியா ரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார் துடைப்பு நம்பாலனு காதுப ரானநதமே
கதியாகக் கொண்டுமற நெல்லாந னுயிலிற் கனவெனநீ
மதியா திருமன மேயிது காணன் மருநதுனககே. 39

அஞ்சக் கரமெனுங் கோடாவி கொண்டிநத வைம்புலனும்
வஞ்சப் புலக்கட்டை வேரற வெட்டி வளங்களசெய்து
விஞ்சத் திருத்திச சதாசிவ மெனகின்ற விததையிட்டுப்
புஞ்சக் கலோபறித் தேன்வளாந தேனசிவ டோகததையே 40

வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம வேறொருவர்க்
கெட்டாத புட்ப மிறையாத தீராத மினிமுடிநது
கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசையன் றோகுரு நாதன மொழிநததுவே. 41

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாந்தையு மூததையறப்
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகி லேனுயா பொன்னெனவே
யொளியிட்ட தாளிரண னொளே யிருததுவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்து வைத்தேனினிமேலொன்றுமவேண்டிலனே.

திருவாரூர்

ஆரூர நிற்கிருக்க வவலூத் திருநாளென்
மூரூக டோறு முழலுவீர்—நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத ஆமர்கா ணீவிர
விளக்கிருக்கத் தீததேடு வீர. 43

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ—விததகனா
காலைப் பிடித்துமெள்ளக கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப் போமே. 44

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதீர்
யெச்சி விருக்கு மிடமறியீ—ரெச்சிறனை
யுய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமய மாமே. 45

நெஞ்சோடு புலம்பல்.

அஞ்சருளைப் போற்றி யைநதுபுல னைத்துறக்க
நெஞ்சே யுனக்கு நினைவுநான் சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தை நீக்கி மறுநினைவு வாராமல்
செஞ்சரணத் தானைச் சிந்தைசெய்வாய் நெஞ்சமே. 46

ஒட்டைத துருத்தியை யுடையும புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ் சிவசித்த ரருளைமிகப் போற்றியே
வீட்டைத திறந்து வெளியையொளி யாலழைத்துக்
காட்டிம பொருளிதென்று கருதிலையே நெஞ்சமே. 47

ஊன முடனே யுடையும புழுக்கூட்டை
மானமுட னேசுமநது மணனுலகின் மாளாமல்
ஆனதொரு பஞ்சவாக ளாண்டிருநத தேசம்விட்டுப்
போனது போலேநாம போயப்பிழைத்தோ மில்லையே. 48

பூ ர ண ம ா லே

ஊனுக்கு ணீரின்று லாவினதைக காணாமல்
நானென் றிருந்து நலனழிந்தேன் பூரணமே 1

தனிமுதலைப் பாரததுத தனிததிருந்து வாழாமல்
அரியாய மாய்ப்பிறந்திங் கலைநதுநின்றேன் பூரணமே. 2

உடலுகு ணீரின் றுலாவினதைக காணாமல்
கடமலேதோ றுநதிரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே 3

என்னை யறியாம லெனக்குள்ளே நீயிருக்க
உன்னை யறியாம லுடலிழந்தேன் பூரணமே. 4

எனக்குள்ளே நீயிருக்க வுனக்குள்ளே நானிருக்க
மனக்கவலை தீர வரமருளவாய் பூரணமே. 5

எழுவதைத் தோற்றத திருந்துவினே யாடினதைப்
பழுதறவே பாராமற் பயனிழந்தேன் பூரணமே. 6

அண்டபிண்ட மெல்லா மணுவுக கணுவாகநீ
கொண்ட வடிவின் குறிப்பறியேன் பூரணமே. 7

ஐந்து பொறியை படக்கியுனைப் போற்றாமல்
நைந்துருகி நெஞ்ச நடுங்கினேன் பூரணமே. 8

ஒன்று யுயிரா யுடல்தோறு நீயிருந்தும்
என்று மறியார்க ளேழைகள் தாம பூரணமே. 9

நானேநீ நீயேநா னாயிரண்டு மொன்றுனால்
தேனின் ருசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீ பூரணமே. 10

முடிவிலொரு சூனியத்தை முடித்துநின்று பாராமல்
அடியிலொரு சூனியத்தி லலைந்தேனே பூரணமே. 11

நெஞ்சோமேகிழ்தல்.

பாராமற் பதையாமற் பருகாமல யாதென்றும்
ஓரா துணர்வுடனே யொன்றினையே நெஞ்சமே. 1

களவிறந்து கொலையிறந்து காண்பனவுங் காட்சியுமபோ
யளவிறந்து நின்றதிலே யன்புற்றாய் நெஞ்சமே 2

பேச்சிறந்து சுட்டிறந்து பின்னிற்றது முன்னிறந்து
நீச்சிறந்து நின்றதிலே நேசமுற்றாய் நெஞ்சமே. 3

விண்ணிறந்து மண்ணிறந்து வெளியிறந்து வொளியிறந்து
எண்ணிறந்து நின்றதிலே யேகரித்தாய் நெஞ்சமே 4

பார்த்தவிட மெங்கும் பரமெனவே யுட்புறம்புங்
கோததபடி யுணமையெனக கொண்டனையே நெஞ்சமே. 5

ஊறிறந்து பேறிறந்து வொளியிறந்து வெளியிறந்து
சீறிறந்து நின்றதிலே சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே. 6

விருப்புவெறுப் பிலலாத வெட்ட வெளியதனில
இருப்பே சுகமென் றிருந்தனையே நெஞ்சமே. 7

நீரொடுதண் ணுலியிண்டு நீரான வாறேபோல்
ஊரொடு பேரிலலானோ டொன்றினையே நெஞ்சமே. 8

மேலாம் பதங்களெல்லாம் விட்டுவிட் டாராய்ந்த
நாலாம் பதத்தி னடந்தனையே நெஞ்சமே. 9

உள்ளும் புறம்பு முவட்டாத வானநதக
களள்ளுந்தி நின்றதிலே கண்ணுற்றாய் நெஞ்சமே. 10

கோயிற்றிருவகவல்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
 சிவபெரு மாணைச் செம்பொனம் பலவனை
 நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
 அலகைத தேரி னலமரு காலின்
 உலகப் பொய்வாழ்க்கையை யுடலை யோம்பற்க
 பிறந்தன விறகு மிறந்தன பிறக்கும்
 தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும் -
 பெறுததன் சிறுகுஞ் சிறுததன பெருக்கும்
 உணர்ந்தன மறக்கு மிறந்தன வுணரும்
 புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
 அருந்தின மலமாம டுணர்ந்தன வழுக்காம்
 உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
 என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்
 பிறந்தன பிறந்தன பிறவிக டோறும்
 கொன்றனை யனைத்து மனைத்து நினைக்கொன்றன
 தின்றனை யனைத்து மனைத்து நினைத்தின்றன
 பெற்றனை யனைத்து மனைத்து நினைப்பெற்றன
 ஓம்பினை யனைத்து மனைத்து நினைபோம்பின
 செல்வத்துட் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை
 சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற கிடந்தனை
 இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
 ஒன்றொன் றொழியா துற்றனை யன்றியும்
 புற்புதக் குரம்பைத் துச்சி லொதுக்கிட
 மென்னநின் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
 கல்வினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
 பீனையு நீரும் புறப்படு மொருபொறி
 மீனாக் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி
 சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
 உமிழ்நீர் கோழை யொழுது மொருபொறி
 வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
 சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
 உள்ளுறத் தொடங்கி வெளிப்பட நாமஞ்

சட்டக முடிவிற் சட்டெலும் பாகும்
 உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளுறத் தேர்ந்து
 கடிமலாக் கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
 ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போக வினபத்தை
 நிழலெனக் கடவா நீமைமொடு பொருநதி
 எனதற நினைவற விருவினை மலமற
 வரவொடு செலவற மருளற விருளற
 இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
 முதல்வனைத் திலையுண் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
 அம்பலத் தரசனை யானந்தக கூதத்தை
 நெருப்பினி லரககென நெககுநெக குருகித்
 திருசகிற் றம்பலத் தொளிர்ஞ் சிவனை
 நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
 சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
 நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே.

பத்திரகிரியார் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

- ஆங்கார மும்மடக்கி ஐம்புலனைச் சூட்டறுத்துத்
 தூங்காமற் தூங்கிச் சுகமபெறுவ தெககாலம் 1
- நீங்காச் சிவயோக நித்திரைகொண டேயிருந்து
 தேங்காக் கருணைவெள்ளை தேகசுவது மெக்காலம். 2
- சேயாய்ச் சமைந்து செவ்வேமை போற்றிரிந்து
 பேய்போ விருந்துன் பிரமைகொளவ தெககாலம். 3
- பேய்போற றிரிந்து பிணம்போற் கிடந்துபெண்ணைத்
 தாய்போல் னின்னத்துத் தவமுடிப்ப தெககாலம். 4
- ஆமை வருமாட்கண் டைந்தடக்கஞ் செய்தார்போல்
 ஊமை யுருக்கொண் டொடுங்குவது மெக்காலம். 5
- அத்த னிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துநிதஞ்
 செத்த சுவம்போற் றிரிவதினி யெக்காலம். 6

- வேதாந்த வேதமெல்லாம் விடடொழிந்தே நிட்டையிலே
ஏகாந்த மாக யிருப்பதினி யெக்காலம். 7
- மற்றிடத்தைத் தேடியென்றன் வாழ்நாளைப் போக்காமல்
உற்றிடத்தைத் தேடி யுறங்குவது மெக்காலம். 8
- கூறியநால் வேதங் கூப்பிட்டுங் காணாத
பாராரகசியத்தைப் பார்த்திருப்ப தெக்காலம் 9
- தெனியத் தெனியத் தெளிந்தசிவா னாதத்தேன்
பொழியப் பொழியமனம் பூண்டிருப்ப தெக்காலம். 10
- கட்டறுக்க வொண்ணாக கருவிகர னாதியெல்லாம்
கட்டறுத்து நிட்டையிலே தூங்குவது மெக்காலம். 11
- கள்ளக க்ருததையெல்லாங் கட்டோடு வேற்றுத்திங்
குள்ளக் கருத்தை யுணர்ந்திருப்ப தெக்காலம் 12
- தோன்றாசை மூன்றுந் தொடாநதுவநது சுற்றாமல்
ஊன்றாசை வேரையடி யூடறுப்ப தெக்காலம். 13
- ஐந்து பொறிவழிபோ யலைந்துமிநதப் பாழ்மனதை
வெநது விழப்பாநது விழிப்பதினி யெக்காலம். 14
- இனமாண்டு சேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந் தான்வரண்டு
சினமாண்டு போகவருள் சோந்திருப்ப தெக்காலம். 15
- அமையா மனதமையு மானாத வீடுகண்டால்
இமையாம நோக்கி யிருப்பதினி யெக்காலம் 16
- கூண்டுவிடுஞ் சிவன்மொளக கொட்டாவி கொண்டாற்போல்
மாண்டுவிடு முன்னனான் மாண்டிருப்ப தெக்காலம். 17
- ஆக வெளிகுள்ளே யடங்காப் புரவிசெலல
ஏக வெளியி லிருப்பதினி யெக்காலம். 18
- ஓடாம லோடி யுலகவலம் வநதுசுற்றித்
தேடாம லென்னிடமாய்த் தெரிசிப்ப தெக்காலம். 19
- மலமுஞ் சலமுமற்று மாயையற்று மானமற்று
நலமுங் குலமுமற்று நானிருப்ப தெக்காலம் 20
- வெல்லுமட்டும் பார்த்து வெகுளியெல்லாம் விட்டகன்று
செல்லுமட்டிஞ் சிந்தை செலுததுவது மெக்காலம். 21

கனவுகண்டார் போலெனக்குக் காட்டிமணந் தேயிருந்த
நினைவைப் பரவெளிமேல் நிறுததுவது மெக்காலம். 22

மும்பாழும் பாழாய் முதற்பாழஞ் சூனியமா
யப்பாழும் பாழா யன்புசெய்வ தெக்காலம். 23

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லாமெண்ணியெண்ணிபார்த்ததற்பின்
தன்மயமாய்க் கொண்டதிலே சார்ந்ததுநிற்ப தெக்காலம். 24

ஒளியிட்ட மெய்ப்பொருளை யுள்வழியி லேயடைந்து
வெளியிட்டு சாததிவைத்து வீடுறுவ தெக்காலம் 25

பித்தாயங் கொண்டு பிரணவத்தை யூடறுததுச
செத்தாரைப் போல திரிவதினி யெக்காலம். 26

சாவாமற் செத்திருநது சற்குருவின் பொன்னடிககீழ்
வேவாமல் வெந்திருக்க வேண்டுவது மெக்காலம் 27

வாசிததுங் காணாமல் வாய்விட்டும் பேசாமல்
பூசித்துத் தோன்றாப் பொருளாகாண்ப தெக்காலம் 28

வேதாந்த வேதமெல்லாம் விட்டேறி யேகடந்து
நாதாந்த மூல நடுவிருப்ப தெக்காலம் 29

அல்லும் பகலுமென்ற னறிவையறி வாலறிநது
சொல்லு முரையிறந்து தூங்குவது மெக்காலம். 30

என்னைவிட்டு நீங்காம லென்னிடத்தி னீயிருக்க
வுன்னைவிட்டு நீங்கா தொருப்படுவ தெக்காலம் 31

மனதையொரு வில்லாககி வரன்பொறியை நாணுக்கி
யெனதறிவை யம்பாக்கி யெய்வதினி யெக்காலம். 32

என்னையிறக்க வெய்தே யென்பதியை யீடழித்த
உன்னை வெளியிலவைத்தே யொளிததுநிற்ப தெக்காலம். 33

கடவி லொளித்திருந்த கனலெழுந்து வந்தாற்போ
லுடவி லொளித்தசிவ மொளிசெய்வ தெக்காலம். 34

பொன்னிற் பலவிதமாய் பூஷணமுண் டானதுபோல்
உன்னிற் பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவது மெக்காலம். 35

இருளை வெளிவிழுங்கி யேகவுருக் கொண்டாற்போல்
அருளை விழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்ப தெக்காலம். 36

- ஊமைக் கணக்கண் றெரககறியா விற்பமதை
நாமறிநது கொள்வதற்கு நாள்வருவ தெக்காலம். 37
- எங்கும் பரவடிவா யென்வடிவு நின்வடிவாய்க்
கங்குல்பக லின்றியுனைக கண்டிருப்ப தெக்காலம். 38
- சத்தம் பிறந்தவிடந் தன்மயமாய் நின்றவிடஞ்
சித்தம் பிறந்தவிடந் தோநதறிவ தெக்காலம். 39
- போக்கும் வரவும புரம்புமுளாரு மாகிவின்றும்
தாக்கு மொருபொருளைச் சந்திப்ப தெக்காலம். 40
- நானெனவு நீயெனவு நாமிரண்டு மற்றொன்றும்
நீயெனவே சிந்தைதனி னேர்ப்பெவ தெக்காலம். 41
- பிறப்பு பிறப்புமற்றப் பேச்சுமற்று மூச்சுமற்று
மறப்பு நினைப்புமற்று மாண்டிருப்ப தெக்காலம். 42
- மன்னும பரவெளியை மனவெளியி லடைத்தறிவை
யென்னு மொருநினைவை யெழுப்பிநிற்ப தெக்காலம். 43
- என்னையென்னி லேமறந்தே யிருந்தபதி யுமமறநது
தன்னையுந்தா னேமறநது தனித்திருப்ப தெக்காலம். 44
- கள்ளுண் டவர்போற களிதருமா னாதமதாற்
றள்ளுண்டு நின்றாடித் தடைவிடுவ தெக்காலம். 45
- ஐயாறு மாறு மகன்று வெறுவெளியில்
மையிருளில் நின்றமன மாளவதினி யெக்காலம். 46
- எவரெவர்க ளெப்படிகண் டெந்தப் படிநினைத்தார்
அவரவருக் கப்படிநின் றுமென்ப தெக்காலம். 47
- ஆயுங் கலைகளெல்லா மாராய்நது பார்த்ததற்பின்
நீயென்று மில்லா நிசங்காண்ப தெக்காலம். 48

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள் விலாசப பரசிவ வணக்கம்.

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்குமபர காசமா
யானாத பூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும படிக்கிசைச் சைவத்துயிராக குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினில
தட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடாந்தெதிர வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும பெருவழக்காய்
யாதினும் வலவொரு சித்தாகி யினபமா
பென்றைக்கு முள்ள தெனுமேல
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்தததுவே
கண்டன வெலாமோன வருவெளிய தாகவுங்
கருதி யஞ்சலிசெய்குவாம

1

ஊரனந்தம்.பெற்ற பேரனந்தஞ் சுற்று
முறவனந தமண்ணியினல்
உடலனந தஞ்செயும் வினைபனந தங்கருத
தோவனந தம்பெற்றபோ
சீரனந தஞ்சொர்க்க நரசமு மனநதநற்
றெய்வமு மனந்தபேதம
கிகழ்கின்ற சமயமு மனநதமத னுள்ளான
கிற்சத்தி யாலுணர்ந்து
காரனந தங்கோடி வருஷித்த தெனவன்பர்
கண்ணும்விண் ணுநதேககவே
கருதரிய வானநத மழைபொழிய முகிலைங்
கடவுளைத் துரியவடிவைப்

பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌ னத்தின்வைப்பைப்
பேசரும னந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
பெரியபொரு ளைப்பணிசுவாம்.

2

அத்துவித வத்துவைச் சொப்ரகா சத்தனியை
யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
வாதியை யநாதியேக
தத்துவ சொரூபத்தை மதசம்ம தமபெருச்
சாலம்ப ரகிதமான
சாசுவத புட்கல நிராலமப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோமநிலையை
நித்திரா மலசகித நிஷ்பரபஞ் சபபொருளை
நிர்விஷய சுததமான
நிர்விகா ரததைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவயதே சோமயத்தைச
சிற்பர வெளிகுள்வளா தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலிசெய்குவாம்.

3

ப ரி பூ ர ண ன ந் த ம்

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த
மனதுசாட் சியதாகவே
மருவநிலை தநததும வேதாந்த சித்தாந்த
மரபுசம ரசமாகவே
பூராய மாயுணர ஆகமது தநததும்
பொய்யுடலை நிலையன்றெனப்
போதநெறி தநததுஞ் சாசுவத வானந்த
போகமே வீடென்னவே
நீராள மாயுருக வுள்ளன்பு தநதது
நின்னதரு ளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்ற வென்னையேகாக்கவொரு
நினைவுசமுண்டாகிலோ

பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
பற்றுக நிற்கவருளவாய
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீகமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

4

ஆழாழி கரையின்றி நிறகவிலையோ கொடிய
வாலமழு தாகவிலையோ
அக்கடலின் மீதுவட வனநிற்க வில்லையோ
வந்தரத் தகிலகோடி
தாழாம நிலைநிறக விலையோ மேருவுந
தனுவாக வளையவிலையோ
சப்தமே கங்கனும் வசரதர ணையிற்
சஞ்சரித்திட விலையோ
வாழாது வாழவே யிராமனடி யாறசிலையு
மடமங்கை யாகவிலையோ
மணிமந்தர மாதியால வேண்டுகித திகளுலக
மாராகததில வைக்கவிலையோ
பாழான வென்மனங் குவியவொரு தந்திரம
பண்ணுவ துனகருமைபோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீகமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

5

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நித்களமாய் நிராமயமாய்
நிறைவாய் நீங்காச
சுத்தமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த் துரியநிறை
சுடரா யெல்லாம
வைத்திருந்த தாரகமா யானந்த மயமாகி
மனவாக கெட்டாச
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரமபப பெருவெளியைச்
சிறதை செய்வாம.

6

யாதுமன நினையுமந்த நினைவுக்கு நினைவாகி
யாதின் பாலும்

பேதமற நின்றயிருக் குயிராகி யன்பருக்கே

பேரா னந்தக

கோதிலமு தூற்றறும்பிக் குணங்குறியொன் றறத்தன்னைக்

கொடுத்துக காட்டுந்

தீதில்பரா பரமான சித்தாந்தப் பேரொளியைச்

சுநதை செய்வாம.

7

பெருவெளியா பைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத

பெரிய மோனம்

வருமிடமாய் மனமாதிக் கெட்டாத பேரின்ப

மயமாய் ஞானக்

குருவருளாற் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத தறவிழுங்கிக்

கொண்டப் பாலுந்

தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளினையாஞ்

சுநதை செய்வாம.

8

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யானெனதற் றவருறவை

யெந்த நாளுஞ்

சுகபரிபூ ரணமான நிராலம்ப கோசரத்தைத்

தூரிய வாழ்வை

யகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை

யமிதை நாடி

மொகுமொகென விருவிழிநீர் முத்திரைப்பக் கரமலர்கண்

முகிழ்த்து நிற்பாம.

9

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்

தன்மை நாம

மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிரிவறநின்

றியக்கஞ் செய்யுஞ்

சோதியைமாத் தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான

தூரிய வாழ்வைத்

தீதில்பர மாமபொருளைத் திருவருளே நினைவாகச்

சுநதை செய்வாம.

10

இந்திரசா லங்கனவு கானலினீ ரெனவுலக

மெமக்குத் தோன்றச்

சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க
புந்திமகி முறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம்
பொலிக வென்றே
வந்தருளுந் குருமௌனி மலாத்தானே யறுதினமும்
வழுத்தல செய்வாம்.

11

பொருளாகக் கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற் பொருளாகிப்
போத மாகித்
தெருளாகிக் கருதுமன்பர் பிடிதீரப் பருகவந்த
செழுந்தே னாகி
யருளானோர்க் ககமபுறமென் றன்னுத பூரணவா
னந்த மாகி
யிருமர விளங்குபொரு ளியாதந்தப் பொருளினையா
மிறைஞ்சி நிற்பாம்.

12

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவாமா முனிவாசித்த
ராதி யானோர்
தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற பனைகடந்த
செல்வ மாகிக்
கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ யுடலுயிர்போற
கலந்தெந் நாளுந்
துரியநடு ஐடிருந்த பெரியபொரு ளியாததனைத்
தொழுதல் செய்வாம்.

13

விண்ணுதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
வெளியாய் ஞானக்
கண்ணூரக் கண்டவன்பர் கண்ணூடே யானந்தக்
கடலாய் வேறென்
றெண்ணுத படிக்கிரங்கித் தானாகச் செய்தருளு
மிறையே யுன்றன்
றண்ணுருஞ் சாந்தவரு டனைநினைந்து கரமலர்க்
டலைமேற் கொள்வாம்.

14

விண்ணிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்
வெளியி னூடும்

தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்
தகையே நிற்பா

லுண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளருகி மொழிசூழறி
யுவகை யாகிக்

கண்ணிறைந்த புனலுகுப்பக கரமுகிழ்ப்ப நின்னருளைக்
கருததில் வைப்பாம்.

15

வேறு.

ஆதியந்தம் காட்டாத முதலா யெமமை

யடிமைக்கா வளாததெடுத்த வன்னை பேரல
நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக கெட்டா

ரிசசயமாயச சொசசமதாய் நிமல மாகி
வாதமிஞ் சமயநெறிக கரிய தாகி

மௌனத்தோரா பாலவெளியாய் வயங்கா நின்ற
சோதியையென னுயிர்த்துணையை நாடிக் கண்ணீர்

சொரியவரு கரங்குவிததுத தொழுதல செய்வாம். 16

அகரவுயி ரெழுத்தனை தது மாகி வேறு

யமாந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்
பகாவனவெல லாமாகி யல்ல தாகிப்

பரமாகிச சொல்லரிய பான்மை யாகித்
துகளறுசங் கற்பவிகழ பங்க ளெல்லாந்

தோயாத வறிவாகிச சுதத மாகி
நிகரிலபசு பதியான பொருளு நாடி

நெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பா னினைதல செய்வாம். 17

கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநிர்த தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன் வ்ரிதலறறுக

குணமற்று வரவினெடு போக்கற்று நிலையான
குறியற்று மலமுமற்று

நாடுதலு மற்றுமேல கீழ்நடுப பக்கமென
நண்ணுதலு மற்றுவிநது

நாதமற றைவகைப் பூதபே தமுமற்று
ஞாதுருவின் ஞானமற்று

வாடுதலு மற்றுமே லொன்றற் நிரண்டற்று
 வாக்கற்று மனமுமற்று
 மன்னுபரி பூரணச சுகவாரி தன்னிலே
 வாய்மதித் துண்டவசமாய்த்
 தேடுதலு மற்றவிட நிலையென்ற மௌனியே
 சித்தாந்த முததிமுதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தகூறின மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

18

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதமுத னாதமு
 மடங்கவெளி யாகவெளிசெய்
 தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவாக
 ளறிவாக நின்றநிலையிற
 சிந்தையற நிலலென்று சுமமா விருத்திமேற
 சின்மயா னந்தவெள்ளந
 தேக்கித் திளைத்தூநா னதுவா யிருக்கநீ
 செய்சிதர மிகநன்றுகா
 ணெநதைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழ்வரு
 ளியநந்தி மரபுவாழ்க
 வென்றடியா மனமகிழ வேதாக மததுணி
 பிரண்டிலலை யொன்றெனனவே
 வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்தநெறி
 மௌனோப தேசகுருவே
 மந்தரகுரு வேயோக தந்தரகுருவே மூலன்
 மரபிலவரு மௌனகுருவே

19

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
 நிர்விஷய கைவலயமா
 நிஷ்கள வசங்கசஞ் சலாகித நிர்வசன
 நிர்த்தொந்த நித்தமுத்த
 தற்பரவிஸ் வாதித வ்யோமபரி பூரண
 சதானந்த ஞானபகவ
 சம்புசிவ சங்கர சாவேச வென்றுனன்
 சர்வகாலமு நினைவனோ

வற்புத வகோசர நிவர்த்திபெறு மன்பருக்
 கானந்த பூர்த்தியான
 வத்துவித நிச்சய சொரூபசா ஸ்ஷாத்கார
 வனுபூதி யனுசூதமுங்
 கற்பணை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற்
 கண்ணா டிருந்தகுருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக் கடவுளே.

20

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம்
 பஷ்டமோ வெனதுபஷ்டம்
 பார்த்தவிட மெங்கணும் கோததநிலை குலையாது
 பரமவெளி யாகவொருசொற்
 றிட்டமுடன் மெளனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
 சேராம லாறுகநான்
 சிறுவீடு கடடியதி னடுசோற்றை யுண்டுண்டு
 தேக்குசிறி யார்களபோல
 நடட்டைய தாக்கற்ற கலவியும் விவேகமு
 நன்னிலய மாகவுன்னி
 நானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னவே
 நடுவே முளைத்தமனதைக்
 கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
 கருணைக் குரிததாவனே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக் கடவுளே.

21

எண்ணரிய பிறவிதனில் மானிடப் பிறவிதா
 னியாதினு மரிதரிதுகா
 ணிப்பிறவி தப்பினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
 வேதுவருமோ வறிகிலேன்
 கண்ணக னிலத்துநா னுள்ளபொழு தேயருட்
 ககனவட் டத்தினின்று
 காலூன்றி நின்றபொழி யானந்த முகிலொடு
 கலந்துமதி யவசமுறவே

பண்ணுவது நன்மையிற் நிலைபதியு மட்டுமே
 பதியா யிருந்ததேகப்
 பவுரிகுலை யாமலே கௌரிகுண் டலியாயி
 பண்ணவித னருளிநிலே
 விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
 வேண்டுவே னுமதடிமைநான்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே.

22

பொற்பினொடு கைகாலில் வளளுகிற் படைத்தலாற்
 போந்திடை யொடுக்கமுறலாற்
 பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்டு
 பூரித்த வெண்ணீர்மையா
 லெற்பட விளங்குகக னத்துளிமை யாவழி
 யிசைந்துமே னோக்கமுறலா
 லிரவுபக விருளான கனதநதி படநூறி
 யிதயங் களித்திடுதலாற்
 பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையி னுரியது
 படைத்துப் ப்ரதாப முறலாற்
 பனிவெயில்கள் புகுதாம னெடியவான் றொடர்நெடிய
 பருமர வனங்களாகும்
 வெற்பினிடை யுறைதலாற் றவராஜ சிங்கமென
 மிககோ ருமைப்புகழ்வர்காண்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே

23

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தற்க்
 கண்டகங் காரமென்னுங்
 கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
 காணத் திருத்திமேன்மேற்
 பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
 பதித்தன்பு நீராகவே
 பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமா மாயைவன்
 பறவையனு காதுவண்ண

நேராக நின்றுவினை போகம புசித்துய்ந்த
 நின்னன்பர் கூட்டமெப்த
 நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
 நின்னருட் பாரமென்று
 மாராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளி
 யாகின்ற தூரியமயமே
 யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மானபரமே

24

பற்றுவன வறறிடு நிராசையென் றொருபூமி
 பறறிப் பிடிக்குமியோகப்
 பாங்கிற் பிராணலய மென்னுமொரு பூமியிவை
 பற்றின்மன மறுமென்னவே
 கற்றையஞ் சடைமௌனி தானே கனிந்தகனி
 கனிவிக்க வந்தகனிபோற
 கண்டதிந நெறியென த திருவுளக கனிவினொடு
 கனிவாய் திறநதுமொன்றைப
 பெற்றவனு மலலேன் பெறுதவனு மலலேன்
 பெருக்கத் தவிததுளறியே
 பெண்ணீர்மை யென்னவிரு கண்ணீ ரிறைத்துநான்
 பேய்போ லிருக்கவுலகஞ்
 சுற்றிற்கை செய்யவே யலையவிட் டாயெனிற
 சொல்லவினி வாயுமுண்டோ
 சுத்தநிர்க குணமான பரதெய்வமே பரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே

25

பாராதி யண்டங்க ளாததனையும் வைக்கின்ற
 பரவெளியி னுண்மைகாட்டி,
 பற்றுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றோய்ந்த
 பாவிதேன் பரிசுகாட்டித
 தாராள மாய்நிறக நிறகிந்தை காட்டிச
 சதாகால ரிட்டையெனவே
 சகசநிலை காட்டினை சுகாதீத நிலையந
 தனைக்காட்ட நாள்செலலுமோ

காரார வெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
காலூன்றி மழைபொழிதலழீபாற
கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்தபர வெளியெலாங்
கமமியா நந்தவெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையின் முழங்கியே
தொண்டரைக கூவுமுகிலே
சுத்தநிற்க குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே

26

அண்டமுடி தன்னிலோ பகிரண்ட மதனிலோ
வலரிமண்டல நடுவிலோ
வன்னடுவிலோ வமிாத மதிநடுவிலோ வனப
ரகமுருகி மலாகடுவித
தெண்டமிட வருமூர்த்தி நிலையிலோ திகஞந்
திகந்தத்தி லோவெளியிலோ
திகழ்விநது நாதநிலை தன்னிலோ வேதாந்த
சித்தாந்த நிலைதன்னிலோ
கண்டபல பொருளிலோ காணாத நிலையெனக
கண்டரு னியமதனிலோ
காலமொரு மூன்றிலோ பிறவிநிலை தன்னிலோ
கருவிகர ணங்களுமாயந்த
தொண்டர்க ளிடத்திலோ நீவீற் றிருப்பது
தொழுமபனேற் குளவுபுகலாய
சுத்தநிற்க குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே

27

எந்நாளு முடலிலே யுயிரா முனைப்போ
விருக்கவிலை யோமனதெனும்
யானுமென் னட்பாம பிராணனு மெமைச்சடம
தென்றுனைச் சித்தென்றுமே
யநநாளி லெவனோ பிரித்தா னதைக்கேட்ட
வன்றுமுத லின்றுவரையு
மலியாய மாயெமை யடக்கிக குறுக்கே
யடர்ந்தரசு பண்ணியெங்கண்

முன்னக நீயென்ன கோட்டைகொண் டாயென்று
 சூடமன மிகவுமேசு
 மூண்டெரிய மனலிட்ட மெழுகா யுளங்கருகன்
 முறைமையோ பதினாயிரஞ்
 சொன்னாலு நின்னரு ளிரங்கவிலை யேயினிச்
 சுகமவருவ தெப்படிசொலாய்
 சுத்தநிக் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

28

அவனனறி யோரணுவு மசையா தெனும்பெரிய
 வாப்தர்மொழி பொன்றுகண்டால்
 அறிவாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
 யறிந்தாக ளறியாகளார்
 மவுனமொ டிருந்ததா ரென்போ லுடம்பெலாம
 வாயாய்ப் பிதற்றுமவரார்
 மனதெனவு மொருமாயை யெங்கே யிருநதுவரும்
 வனமையொ டிரக்கமெங்கே
 புவனம படைப்பதென காத்தவ்ய மெவ்விடம்
 பூதபேதங்க ளெவிடம்
 பொய்மெயித மகிதமேல் வருநன்மை தீமையொடு
 பொறைபொறு மையுமெவ்விடம்
 எவர்கிறிய ரெவாபெரிய ரெவருறவ ரெவர்பகைஞர்
 யாதுமுனை யனறியுண்டோ
 இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்றபொருளே.

29

உன்னிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடந்
 துளறிடு மவத்தையாகி
 உருவுதான் காட்டாத வாணவமு மொளிகண்
 டொளிக்கின்ற விருளென்னவே
 தன்னிலைமை காட்டா தொருங்கவிரு வினையினுற்
 ருவுசுக துக்கவேலை
 தட்டழிய முற்றமில் லாமாயை யதனும்
 றடித்தகில பேதமான

முன்னிலை பொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய்
 மூதறிவு மேலுதிப்ப
 முன்பினொடு கீழ்மே னடுப்பக்க மென்னுமன்
 முற்றுமா னநதிறைவே
 என்னிலைமை யாய்நிறக வியல்புக ரருளவடிவ
 மெந்நாளும் வாழிவாழி
 இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 பெங்குவிறை கின்றபொருளே.

30

தந்தைதாய் தமாதார் மகவென்னு மிவையெலாளு
 சந்தையிற் கூட்டமிதிலோ
 சநதேக மிலலைமணி மாடமா ளிகைமேடை
 சதுரங்க சேனையுடனே
 வநததோரா வாழ்வுமோ ரிந்தரஜா லக்கோலம்
 வஞ்சனை பொறுமைலோபம்
 வைத்தமன மாங்கிருமி சோநதமல பாண்டமோ
 வாஞ்சனை யிலாதகனவே
 யெநதநா ளுஞ்சரி யெனததோநது தோநதுமே
 யிரவுபக லில்லாவிடத்
 தேகமாய் நின்றநின் னருள்வெள்ள மீதிலே
 யானென்ப தறவுமூழ்கிச
 சிந்தைதான் றெளியாது சுழலுமவகை யென்கொலோ
 தேடரிய சத்தாகியென
 சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானநதமே

31

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
 கரடிவெம புலிவாயையுங்
 கட்டலா மொருசின்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாங்
 கட்செவி யெடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழவி னிரதம்வைத் தைந்துலோ கத்தையும்
 வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
 வேறொருவர் காணும லுலகத் துலாவலாம்
 விண்ணவரை யேவலகொளலாளு

சந்ததமு மிளமையொ டிருக்கலா மறறொரு
 சரீரத்தினும் புகுதலாம்
 சலமே னடக்கலாங் கனன்மே லிருக்கலாந்
 தன்னிகரில் சித்திபெறலாம்
 சிந்தையை யடக்கியே சுமமா விருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகியென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

32

வேறு.

காக மோடுகழு கலகை நாயநரிகள
 சுற்றுசோ றிடுது ருத்தியைக்
 காலி ரண்டுநவ வாசல் பெற்றுவளா
 காம வேண்டன சாலையை
 மோக வாசைமுறி யிட்ட பெட்டியைமு
 மலமி குந்தொழுகு கேணியை
 மொய்தது வெங்குருமி தத்து கும்பியை
 முடங்க லார்க்குடை சரக்கினை
 மாக விந்தரதனு மின்னை பொத்திலக
 வேத மோதிய குலாலனா
 வனைய வெய்யதடி கார னுனயமன
 வந்த டிக்குமொரு மட்கலத
 தேக மானபொயை மெய்யெ னக்கருதி
 யைய வையமிசை வாடவோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம ம்மயமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே

33

ஐந்து பூதமொரு கான னீரென
 வடங்க வந்தபெரு வானமே
 ஆதியந்த நடு வேது மின்றியரு
 ளாய் நிறைந்திலகு சோதியே
 தொந்த ரூபமுட னருப மாதிகுறி
 குணமிறந்து ளொ வஸதுவ
 துரியமே துரிய வுயிரினுக குணர்வு
 தோன்ற நின்றொள சுபாவமே

எந்தநாளு நடு வாகிரின் றொளிநு
 மாதியே கருணை நீதியே
 எந்தையே யென விடைநதிடைந துருகு
 மெளிய னேன்கவலை தீரவும்
 சிந்தை யானதை யறிந்து நீயுனருள
 செய்ய நானுமினி யுய்வனோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரமமே யமல
 சிற்சுகோ தயவி லாசமே

34

மத்தர் பேயரொடு பாலர் தன்மையது
 மருவி யேதுரிய வடிவமாய
 மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
 மறந்து நின்னடிய ரடியிலே
 பத்தி யாய்நெடிது நம்பு மெண்ணையொரு
 மைய றந்தகில மாயையைப்
 பாரு பாரென நடத்த வந்ததென
 பார தத்தினுமி துள்ளதோ
 சுத்த நித்தவியல பாரு மோவுனது
 விசுவ மாயைநடு வாகவே
 சொல்ல வேணும்வகை நல்ல காதிகதை
 சொல்லு மாயையினு மிலையென
 சித்த மிப்படி மயங்கு மோவருளை
 நம்பி னோர்கள்பெறு பேறிதோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரமமே யமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே

85

வேறு

அனந்தபத வுயிராகடொறு முயிரா யென்று
 மானந்த நிலையாகி யளவைக கெட்டாத
 தனந்தனிச்சின் மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல காட்டாச
 சதசததா யருட்கோயிற றழைத்ததேவே
 இனம்பிரிந்த மான்போன னிடையாவண்ண
 மின்பமுற வன்பாபக்க லிருத்தி வைத்துக்
 கனந்தருமா கனமேதண் ணருளிற றுனே
 கனிபலிதத வானந்தக் கட்டிப் பேறே.

36

பேறனைத்து மணுவெனவே யுதறித் தள்ளப்
 பேரின்ப மாகவந்த பெருக்கே பேசா
 வீறனைத்து மிரசெறிக்கே பென்ன வென்னை
 மேவென்ற வரத்தேபாழ் வெய்ய மாயைக்
 கூறனைத்துங் கடந்தவெல்லைச் சேட மாகிக்
 குறைவறநின் றிரிசிறைவே குலவா நின்ற
 ஆறனைத்தும் புகுங்கடலபோற் சமய கோடி
 யத்தனையுந் தொடர்ந்துபுகு மாதிரிநட்பே

37

ஆதியந்த மெனுமெழுவா யீறற் றோங்கி
 யருமறையின் னமுங்காணு தரற்றநானு
 பேதமதங் களுமலைய மலைபோல் வாதப
 பெற்றியரும வாய்வாதப் பேய ராகச
 சாதகமோ னத்திலென்ன வடவா னீழற்
 றண்ணருட்சந திரமௌலி தடக்கைக கேற்க
 வேதகசின் மாத்திரமா யெம்ம னோர்க்கும்
 வெளியாக வந்தவொன்றே கிமலவாழ்வே.

38

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக் கண்ட
 வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி
 நன்றாகித் தீதாகி மறறு மாகி
 நாசமுட னுற்பததி நண்ணு தாகி
 இன்றாகி நாஸையுமாய் மேலு மான
 வெந்தையே யெம்மானே யென்றென் றேங்கிக்
 கன்றாகிக் கதறினர்க்குச் சேதா வாகிக்
 கடிதினில்வந் தருள்கூருங் கருணை விண்ணே.

39

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தந்தம
 தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கையான
 அப்பரிசா ளருமஃதே பிடித்தா லிப்பா
 லடுத்தவநதூல் கனும்விரித்தே யறுமா நாதி
 ஒப்பவிரித் துரைப்பரிங்நன் பொய்மெய் யென்ன
 வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கும்
 இப்பரிசாஞ் சமயமுமா யல்ல வாகி
 யாதுசம யமும்வணங்கு மியல்ப தாகி.

40

சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறஞ்
சமயசங்கே தபபொருளுந் தானென் றுகப்
பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட தில்லை
பகர்வரிய தில்லைமன் றுட் பார்த்த போதங்
கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம வெளியே யென்ன
யெச்சமயத் தவர்களுமவந திறைஞ்சா நிற்பா
கன்மார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குந தானே
கண்டவுட னுனநதங் காண்ட லாகும்.

41

காண்டல்பெறப் புறத்தினுள்ள படியே யுள்ளும்
காட்சிமெய்ந்நூல் சொலும்பதியாங் கடவு ளேநீ
நீண்டநெடு மையுமகலக் குறுக்குங் காட்டா
நிறைபரிபூ ரணவழிவாய் நித்த மாகி
வேண்டுவிருப் பொடுவெறுப்புச சமீபந் தூரம
விலகலனு குதன்முதலாம விவகா ரங்கள்
பூண்டவள வைகண்மனவாக் காதி யெலலாம
பொருநதாம லகமபுறமும் புணர்க்கை யாகி

42

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந தன்கை
வசமெனவே யத்துவா மராகக நோககி
ஐந்துபுல னைம்பூதங் கரண மாகி
யடுத்தகுண மத்தனையு மல்லை யல்லை
இந்தவுட லறிவறியா மையுநீ யல்லை
யாதொன்று பற்றினத னியல்பாய் நின்று
பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்து நீயுன்
பக்குவங்கண் டறிவிக்கும் பானமை யேம்யாம்.

43

அறிவாகி யானநத மயமா யென்று
மழியாத நிலையாகி யாதின் பாலும்
பிறியாமற் றண்ணருளே கோயி லான
பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டின்
நெறியாகக் கூறுவன்கே ளெந்த நாளு
நிர்க்குணநிற் குளம்வாய்த்து நீடு வாழ்க
செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்கச்
சிற்சுகம்பெற் றிகெபந்தந் தீர்க வென்றே.

44

பந்தமறு மெஞ்ஞான மான மோனப்
 பண்பொன்றை யருளியந்தப் பண்புக் கேதான்
 சிந்தையிலலை நானென்னும் பான்மை யில்லை
 தேசமில்லை காலமில்லை திகழு மில்லை
 தொந்தமில்லை சீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை
 சொல்லுமில்லை யிராப்பகலாந் தோற்ற மில்லை
 ஆந்தமில்லை யாதியில்லை நடுவு மில்லை
 யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைதது மில்லை.

45

இல்லையில்லை யென்னினொன்று மில்லா தல்ல
 வியல்பாகி யென்றுமுள்ள வியற்கை யாகிச
 சொல்லரிய தனமையதா யானறு நென்னத
 தோன்றுதெல லாம்விழுங்குஞ் சொருடமாகி
 அலையுண்ட பகல்போல வவிததை யெல்லா
 மடையவுண்டு தடையறவுன னறிவைத் தானே
 வெவலவுண்டிங் குன்னையுந்தா னாகக் கொண்டு
 வேதகமாயப பேசாமை விளக்குந் தானே.

46

நானான தன்மயமே யல்லா லொன்றைத்
 தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட டாங்கே
 போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம போலப
 போயொளிபப தல்லாது புலம வேறின்றும்
 ஞானகா ரத்தினொடு ஞேய மறற
 ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி ரிற்கு
 மானாலு மிதனபெருமை யெவாககார சொல்வா
 ரதுவானு லதுவாவ ரதுவே சொல்லும்.

47

அதுவெனறு லெதுவெனவொன றடுககுஞ் சங்கை
 யாதலினு லதுவெனலு மறவே விட்டு
 மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனக னாதி
 மன்னவர்கள் சுகாமுதலோரா வாழ்ந்தா ரென்றும்
 பதியிந்த நிலையெனவு மென்னையாண்ட
 படிக்குநிரு விகற்பததாற் பரமா னந்தக்
 கதிகண்டு கொள்ளவுரின னருளக் கூ ரிந்தக
 கதியன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம் பாரேன்.

48

வேறு.

தேன்முகம் பிலிற்றும் பைந்தாட் செய்யபங் கயத்தின் மேவு
நான்முகத தேவே நின்னா னுட்டிய வகிலமாயை
கான்முயற் கொம்பே யொன்கோ கானலம் புனலே யென்கோ
வான்முக முளரி யென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல் வேண்டும்.

கண்டன வல்ல வென்றே கழித்திடு மிறுதிக் கண்ணே
கொண்டது பரமா னந்தக் கோதிலா முத்தி யத்தாற
பண்டையிற் படைப்புங் காப்பும் பற்றநன மாயை யோடே
வெண்டலை விழிகை காலில் விளங்கிட நின்றான் யாவன். 50

வேறு.

திரையில்லாக் கடல்போலச் சலனந் தீரநது
தெளிந்துருகும் பொன்போலச் செகததை யெல்லாங்
கரையவே கனிந்துருக்கு முகத்திலே நீ
கனிந்தபர மானந்தக் கட்டி யிரநாள
வரையிலே வரககாணே னென்னாற் கட்டி
வார்த்தை சொன்னாற் சுகமவருமோ வருசனேனை
யிரையிலே யிருத்திரிநு விகரப மான
வின்பரிட்டை கொடுப்ப தையா வெந்தநாளோ. 51

வேறு.

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மென்பார்
நிற்குமிட மேயருளா ரிட்டையரு ளொட்டுந்
தனையென்று மறந்திருப்ப தருள்வடிவா னதுமேற
றட்டியெழுந திருக்குமினபந தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மிலையநத் வினபமெனு நிலயம்
பெற்றாரே பிறவாமை பெற்றார் மற்றுநதான்
மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுதத
வாதனையா மாசையொழி மன்னொருசொற் கொண்டே.

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த
வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிககுமென மொழிந்த
குருமொழியே மலைபிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்
கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

கருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிக்கு மொழி ருசிக்கக்
 கருமபணைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண் டனைமேற்
 றருமொழியிங் குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டு நீங்காத்
 தற்பரமா யானந்தப பொற்பொதுவாய் நில்லே.

53

நில்லாத வாககைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்
 நேயவருண் மெய்யன்றோ நிலயமதா நிற்கக்
 கல்லாதே யேன்படிததாய் கற்றதெல்லா மூடங்
 கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று
 சொல்லாலே பயனில்லை சொன்முடிவைத் தானே
 தொடர்ந்துபிடி மார்க்கடம்போற் றொட்டது பற்றாநில்
 லெல்லாரு மறிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண் டடினீ
 யிராப்பகலில் லாவிடமே யெமக்கிடமென் றறிந்தே. 54

இடமபொருளே வலைக்குறித்து மடம்புகுநா யெனவே
 யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கே நீவாடா
 மடமபெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசை
 மன்னிடமே யிடமிருத மாநிலததே பொருளுந்
 திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா வுலகமுங்வந் தேவல்
 செய்யுமிருத நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர்
 க்டம்பெறுமா மதயானை யென்னவுநீ பாசக்
 கட்டான நிகளபந்தக் கட்டவிழப் பாரே.

55

பாராதி யண்டமெலாம் படாகானற சலம்போற்
 பார்த்தனையே முடிவினின்று பாரெதுதா னின்ற
 தாராலு மறியாத சததன்றோ வதுவா
 யங்கிருநீ யெங்கிருநது மதுவாவை கண்டாய்
 பூராய மாகவுநீ மற்றென்றை விரித்துப்
 புலம்பாதே சஞ்சலமாய் புத்தியை நாட்டாதே
 யோராதே யொன்றையுநீ முன்னிலை வையாதே
 யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே.

56

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றென்றை தொடர்ந்திட்
 டுளங்கருத வேண்டாநிட் களங்கமதியாகிக்
 கள்ளமனத் துறவைவிட்டெல் லாநதுறந்த துறவோர்
 கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல் பகலற்ற

வெள்ளவெளிக் கடன்முழ்கி யின்பமயப் பொருளாய்
விரவியெடுத் தெடுத்தெடுத்து விள்ளவும வாயினிற்
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிட்டிச் சகம்பொயெனத தம்பட்ட மடியே. 57

வேறு.

ஆவியேயுனை யானறி வாய்வின்று
சேவியேன்களாச சிந்தை திறைகொடேன்
பாவி யேனுள பான்மையைக் கண்டுநீ
கூவி யாளெனை யாட்கொண்ட கோலமே. 58

என்று முன்னை யிதய வெளிகளுளே
துன்ற வைத்தன னேயருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கென்னை நேர்மையா
நன்று தீதற வைதத நடுவதே 59

அண்ண லேயுன் னடியவர் போலருட்
கண்ணி னாலுனைக காணவும வாவெனப
பண்ணி னாலென் பசுத்துவம் போய்யும
வண்ண மாக மனோலயம் வாய்க்குமே. 60

கண்ணு ணின்ற வொளியைக் கருத்தினை
விண்ணு ணின்று விளங்கிய மெய்யினை
யெண்ணி யெண்ணி யிரவும பகலுமே
நண்ணு கின்றவர் நான்றொழுந தெய்வமே. 61

வேறு.

அறிவிற் கறிவுதாரகமென் றறிந்தே யறிவோ டறியாமை
நெறியிற் புகுதா தோர்படித்தாய் நின்ற நிலையுநதெரியாது
குறியற் றகண்டா தீதமயக் கோதிலமுதே யெனைககுறுகிப்
பிறிவற் றிருக்க வேண்டாவோ பேயேற்கினிநீ பேசாயே. 62

இன்பக் கடலிற் புகுந்திவொ னிரவும் பகலுந்தோற்றாமல்,
அன்பிற் கரைந்து கரைந்துருகி யண்ண வரசே யெனக்கூவிப்,
பின்புற் றமுஞ்சே யெனவிழிநீர் பெருக்கிப் பெருக்கிப் பிததா
கித், துன்பக் கடல்விட் டகல்வேனோ சொருபா னந்தச சுடர்க்
கொழுந்தே. 63

சூட்டி யெனதென் றிடுஞ்சுமையைச் சுமத்தி யெனையுஞ்
சுமையாளாக், கூட்டிப் பிடித்து வினைவழியே கூத்தாட் டினையே
நினதருளால், வீட்டைக் கருது மப்போது வெளியா முலக விய
ப்பணத்து, மேட்டிக் கடங்காச் சொப்பனம்போ லெநதா யிரு
ந்த தென்சொல்வேன். 64

உனக்குநா னடித்தொண் டாகி யுன்னடிக் கன்பு செய்ய
எனக்குநீ தோற்றி யஞ்சே லென்னுநா ளெநத நாளோ
மனக்கிலே சங்க டாநத மாதவாக கிரண்டற் றோங்குந
தனக்குநெ ரில்லா வொன்றே சசுசிதா னநத வாழ்வே. 65

வேறு.

ஆதியாய் நடுவா யந்தமாய்ப் பந்தம் யாவுமற் றகம்புற
நிறைநத, சோதியாய்ச் சுகமா யிருந்தவெம பெருமான் றெண்
டனேன் சுகத்திலே யிருக்கப, போதியா வண்ணங் கைவிடன்
முறையோ புன்மையே னென்செய்கேன் மனமோ, வாதியா
நின்ற தன்றியும் புலன்சோ வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே. 66

ஞானமே வடிவாய்த தேடுவார் தேடுநாட்டமே நாட்டத்து
ணிறைநத, வானமே யெனக்கு வந்துவந தோங்கு மார்க்கமே
மருளாதா மறியா, மோனமே முதலே முதநில வித்தே முடி
விலா வினபமே செய்யுந, தானமே தவமே நின்னைநா னினைந்
தேன் றமியனேன றனைமறப பதறகே. 67

மறமலி யுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின் னன்பர்
தம்பணியா, மறமது கிடைக்கி னன்றியானநத வற்புத ரிட்டை
யினிமித்தந, துறவது வேண்டு மெனினியா யெனக்குத் தூயநல
லருடரி னினனம, பிறவியும் வேண்டும் யானென திறக்கப பெற்
றவர் பெற்றிடும் பேறே 68

வேறு.

வரும்போ மென்னு மிருநிலைமை மன்னு தொருதன் மைத்
தாகி, கரும்போ தேனோ முக்கனியோ வென்ன வென்னுட் கல
நதுநலந், தரும்பே ரின்பப பொருளேநின் றன்னை நினைநது நெக்
குருகே, னிருமபோ கலலோ மரமோவென் னிதய மியாதென்
றறியேனே. 69

உய்யும் படிக்குன் றிருக்கருணை யொன்றைக் கொடுத்தா
லுடையாய் பாழும், பொய்யு மவாவு மழுக்காறும் புடைபட்
டோடு நன் னெறியா, மெய்யு மறிவு பெறும பேறும் விளங்கு
மெனக்குன் னடியார்பாற், செய்யும் பணியுங் கைகட்டுஞ் சிந்
தைத் துயருந் தீர்ந்திடமே

70

பொருளைப் பூவைப் பூவையரைப் பொருளென் றெண்ணு
மொருபாவி யிருளைத் தூரதிட் டொளிநெறியை யென்னுட்
பதிப்ப தென்று கொலோ தெருளத் தெருள வனபர் நெஞ்சந்
தித்தித் துருகத் தெவிட்டாத, வருளைப் பொழியுங் குணமு
கிலே யறிவா னநதத் தாரமுதே.

71

வேறு.

ஆசையெனும பெருங்காற்றா டிலவம்பஞ் செனவுமன
தலையுங் கால, மோசம்வரு மிதனாலே கற்றதுங்கேட் டதுநதூ
ந்து முத்திக் கான, நேசமுநல வாசமும் போய்ப் புலனாயிற்
கொடுமைபற்றி நிறபரநதோ, தேசபழுத தருள்பழுத்த பரா
பரமே நிராசையின்றேற் றெய்வ முண்டோ.

72

முன்னிலைசகட் டொழுதியெனப் பலகாலு நெஞ்சே நான்
மொழிந்தே னேனின, றன்னிலையைக் காட்டாதே யென்னையொ
ன்றாச் சூட்டாதே சரணுன் போநத, வநிலையே நிலையந்த நிலை
யிலே சித்திமுத்தி யனைத்துந் தோன்று, நனனிலையீ தன்றியிலை
சுகமென்றே சுகர்முதலோர் நாடினாரே.

73

பொறியிற் செறியைம புலககனியைப் புந்திக் கவராற் புகு
ந்திழுத்து, மறுகிச் சுழலு மனககுரங்கு மாள வாளா விருப
பேனோ, வறிவுக் கறிவாய்ப் பூரணமாய கண்டானநத மயமாகிப்,
பிறிவற் றிருக்கும் பெருங்கருணைப் பெம்மானேயெம பெரு
மானே.

74

வேறு.

உரையுணர் விறந்து தம்மை யுணர்பவ ருணர்வி னூடே
கரையிலா வின்ப வெள்ளங் காட்டிடு முகிலே மாருப்
பரையெனுங் கிரணஞ் சூழ்நத பாணுவே நின்னைப் பற்றித்
திரையிலா நீர்போற் சித்தந் தெளிவனோ சிறிய னேனே.

75

கேவல சகல மின்றிக் கீழொடு மேலா யெங்கு
மேவிய வருளின் கண்ணாய் மேவிட மேலா யின்பந்
தாவிட வினபா தீதத தனியிடை யிருத்தி வைத்த
தேவெனு மௌனி செம்பொற் சேவடி சிந்தை செய்வாம். 76

வேறு.

போதமென்பதே விளக்கொவ்வு மவித்தைபொய் யிருளாந்
தீதிலாவிளக் கெடுத்திரு டேடவுஞ் சிக்கா
தாதலாலறி வாயரினற விடத்தறி யாமை
யேதுமில்லையென் றெம்பிரான் சருதியே யியம்பும். 77

வேறு.

காந்தமதை யெதிகாணிற் கருந்தாது செல்லுமநதக் காந்
தத் தொன்று, தேயநதவிட மெங்கேதா னங்கேதான் சலிப்ப
றவு மிருக்கு மாபோற், சாந்தபத பரம்பொருளே பற்றுபொரு
ளிருக்கு மத்தாற் சலிககுஞ் சித்தம், வாய்ந்த பொரு ளில்லையெ
னிற் பேசாமை நின்றநிலை வாயக்குமன்றே. 78

வேறு.

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவை யாலும்
தொடரவொண்ணு வருணெறியைத் தொடர்ந்து நாடி
நல்லார்க ளவையகத்தே யிருக்க வைத்தாய்
நன்னா நெஞ்சந் தன்னலமு நணுகுவேனே
இல்லாளி யாயுலகோ டுயிரை யீன்றிட்
டெண்ணரிய யோகினுககு மிவனே யென்னக்
கல்லாவின் கீழிருநத செக்கர் மேனிக்
கற்பகமே பராபரமே கயிலை வாழ்வே. 79

வேறு.

குலமிலான் குணங் குறியிலான் குறைவிலான் கொடிதாம்
புலமிலான் றனக்கென்னவோர் பற்றிலான் பொருந்து
மிலமிலான் மைந்தர் மனைவியில்லா நெவனவன் சஞ்
சலமிலான் முத்திதரும் பரசிவ னெனத் தகுமே. 80

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாம னடுவே சும்மா,
தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ்சத் தியமெனநீ தமிழனேற்கு,

மேர்னகுரு வாகியுங்கை காட்டினையே திரும்பவுநான் முனைத்
துத் தோன்றி, மானதமார்க் கம்புரிந்திங் கலைநதேனே பரநதே
னே வஞ்சனேனே 81

வேறு.

தன்மயஞ் சபாவஞ் சுத்தந் தண்ணருள் வடிவஞ் சாந்த
மின்மய மான வண்ட வெளியுரு வான பூர்த்தி
யென்மய மெனக்குக காட்டா தெனையப கரிக்க வந்த
சின்மய மகண்டா காரந் தகூறினா திகக மூர்த்தம். 82

வேறு.

வான்பொரு ளாகி யெங்குநீ யிருப்ப வந்தெனைக் கொடுத்து
நீயாகா, தேன்பொருள் போலக கிடககின்றேன் முன்னை யிரு
வினை வாதனை யென்றோ, தீன்பொரு ளான வயிர்தமே நின்னைச்
சிந்தையிற் பாவனை செய்ய, நானபொரு ளானே னல்லனல்
லரசே நானிறந் திருப்பது நாட்டம். 83

வேறு.

உளவ நிந்தெலா நின்செய லாமென வுணாநதோர்த்
களவி லானந்த மளித்தனை யறிவிலாப் புன்மைக்
களவு நாயினேற் கிவ்வண மமைத்தனை கருத்துத்
தளருந் தன்மையிங் காரொடு புகலுவேன் றக்கோய். 84

வேறு.

பரவரிய பரசிவமா யதுவெனலாய் நானெனலாய்ப் பாச
சாலம், விரவிரின்ற விசித்திரத்தை யைக்யபதத் தினிதிருந்த
விவேகந் தன்னை, விரவுபக னினைப்புமறப பெணுந்தொந்த மறி
யாக ளிதயம வேதச, சிரமெனவாழ் பராபரத்தை யானந்த நீங்
காத சிதாகா சத்தை. 85

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமின்ன மறி
யே மென்னு, நித்தியததை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தை தன்
னருளா னினைவுக் குள்ளே, வைத்துவைத்து பார்ப்பவரைத் தா
னாக வெநநாளும் வளர்த்துக காக்குஞ், சித்தினைமா துவெனி
ஐயத் தன்மயமா மானந்தத் தெய்வந் தன்னை. 86

தன்னிலே தானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதி யா
கப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன் புரைக
டீர்த்தா, யென்னினோ யான்பிழைப்பே நெனக்கினியா ருன்
போல்வா ரில்லையிலை, யுன்னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவா
யென்னுயிர்க்கோ ருறவு மாவாய் 87

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை யொழிந்து
தள்ளற், கறவுமரி தரிதன்றோ விகபரமு முன்னையன்றி யாவ
துண்டோ, வறிதிலுனை யசத்தென்னல் வழக்கன்று சத்தென
வும் வாழ்த்து வேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்
மமதே யத்தினினீ செல்லல் வேண்டும். 88

வேறு.

நடக்கினு மோடினு நிற்கினும் வேறொரு நாட்டமின்றி
கிடக்கினுஞ் செவவி திருக்கினு நல்லருட் கேள்வியிலே
தொடக்குமென நெஞ்ச மனமற்ற பூரணத தொட்டிக்குளே
முடக்குவன் யான்பர மானந்த நித்திரை மூடிமே. 89

எண்ணாத தெண்ணிய நெஞ்சே துயரொழி யென்னிரண்டு
கண்ணே யுறங்குக வெனனானை முககட் கருணைபிரான்
தண்ணூர்கருணை மொளனத்தி னுன்முத்தி சாதிககலாம
நண்ணாத தொன்றிலலை யெல்லா நலமு நமக்குளவே. 90

நாற்றச் சடலத்தை யொன்பது வாச னடைமனையைச்
சோற்றுப பசையினை முமமல பாண்டத தொடக்கறையை
யாற்றுப பெறுககனன கன்மப பெருக்கை யடர்கிருமிச்
சேற்றைத துணையென்ற நாப்குமுண் டோகதி சேர்வதுவே.

சித்த மவுனி வடபான் மவுனிநந தீபகுண்ட
சுத்த மவுனி யெனுமுவ ருக்குந தொழுமபுசெய்து
சுத்த மவுனமு தன்மூன்று மொளனமுந தான்படைத்தே
னித்த மவுனமல் லாலறி யேன்மற்றை ரிட்டைகளே. 92

சொல்லாற் றொடர்பொரு ளாற்றொட ராப்பரஞ் சோதிரின்னை
வல்லாளர் கண்ட வழிகண்டி லேன்சுக மார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென் சிந்தை நடுவே கிடந்து திகைத்துவிம்மி
யல்லா னதுபக லானதும் வாய்விட் டாற்றுவனே.

சும்மா விருக்கச் சுகஞ்சுக மென்று சுருதியெல்லா
மம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவுங் கேட்டு மறிவின்றியே
பெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென் பேதமையால்
வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தே னாதோவென் விதிவசமே. 94

எல்லாஞ் சிவன்செய லென்றறிந் தாலவ னின்னருளே
யல்லாற் புகலிடம் வேறுமுண் டோவது வேநிலையா
நில்லா யுன்னாற்றமி யேற்குக் கதியுண்டிந் நீணிலததிற்
பொல்லா மயக்கத்தி லாழ்ந்தாவ தென்ன புகனெஞ்சமே. 95

மறக்கின்ற தன்மை யிறத்தலொப்பாகு மனம தொனறிற்
பிறக்கின்ற தன்மை பிறத்தலொப் பாகுமிப பேப்பபிறவி
இறக்கின்ற வெல்லைக் களவிலலை யேயிநதச சனமவல்லல்
துறக்கின்ற நாளொநத நாள்பர மேரின் றொழுமபனுக்கே. 96

கற்றும் பலபல கேள்விகள் கேட்டுந் கறங்கெனவே
சுற்றுந் தொழில்கற்றுச சிற்றின்பத தூடு சுழலினென்னாந்
குற்றந் குறைநது குணமே விடுமன்பர் கூட்டததையே
முற்றுந் துணையென நம்புகண் டாய்சுதத மூடநெஞ்சே. 97

வேறு.

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மை யுறவாகக்
கடவாரார் தண்ணருளே கண்டாய்-திடமுடனே
யுற்றுப்பார் மோன னொருசொல்லே யுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ். 98

பாராதி பூதமெல்லாம் பார்க்குங்கா லப்பரத்தின்
சீராக நிற்குந் திறங்கண்டாய்-நேராக
நிற்குந் திருவருளி னெஞ்சேயா நிற்பதல்லாற்
கற்குநெறி யாதினிமேற் காண். 99

கேட்டலுடன் சிந்திததல் கேடிலா மெய்ததெளிவால்
வாட்டமறா வுறபவநோய் மாறுமோ-நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்பும் போம். 100

அற்ப மனமே யகிலவாழ் வத்தனையுஞ் [ன்
சொற்பனங்கண் டாயுண்மை சொன்னேனான்-கற்பனையொ

நில்லா விடத்தே யெனைச்சம்மா வைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீ தானோ கவி.

101

அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
தப்பிலாச் சித்தொன்றஞ் சாதியினு-லெப்படியுந்
தேரிற் றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுரிட்டை
யாருமிடத் தததுவித மாம

102

அறிவி லறியாமை யறறறிவாய் நின்று
பிறிவறவா னந்தமயம் பெற்றுக்-குறியவிழ்ந்தா
லனறைக குடலவேண்டே னையாவில் வாக்கையையே
பென்றைககும வேண்டுவனே யான்.

103

அறிந்த வறிவெல்லா மறிவன்றி யில்லை
மறிந்த மனமற்ற மவுனஞ்-செறிந்திடவே
நாட்டினு னுநநத நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினுன் மோன குரு.

104

வேறு.

இருப்பா யிருந்திடப்பே ரின்பவெளிக் கேடமக்குக்
குருப்பாரை யல்லாமற் கூடக் கிடைத்திடுமோ
அருட்பாய் நமக்காக வாள்வந்தாரா பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர் போலிருக்க வாகண்டாய் வருசநெஞ்சே.

105

வந்த வரவை மறந்துலகாய் வாழ்ந்து கன்ம
பநத முறவுன்னைப் படிப்பிக்கக் கற்றவாயா
நிந்தமதி யேனுனக்கிங் கென்மதிகே ளென்னுலே
சந்ததநெஞ் சேபரத்தின் சாரினின்ப முண்டாமே.

106

வேறு.

காடுங் கரையு மனக்குரங்கு கால்விட்டோட வதன்பிறகே,
யோடுந் தொழிலாற பயனுளதோவொன்றாய்ப் பலவா யுயிர்க்
குயிரா, யாடுங் கருணைப் பரஞ்சோதி யருளைப் பெறுதற் கன்பு
நிலை, தேடும் பருவ மிதுகண்டிர் சேர வாருஞ் சுகத்திரே.

107

காக முறவு கலநதுண்ணக் கண்டி ரகண்டா காரசிவ, போக
மெனும் பேரின்ப வெள்ளமபொங்கித் ததும்பிப் பூரணமா, யேக

வுருவாய்க் கிடக்கு தையோ வின்புற் றிடநா மினியெடுத்த, தே
கம் விழுமுன் புசிபதற்குச் சேர வாருஞ் சுகத்திரே. 108

வேறு.

வாவிக் கமல மலர்வண்டாய்த் துவண்டு துவண்
டாவிக்கு ணின்றவுனக் கன்புவைத்தார்க் கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும வான்கடையிற் புலவிற்போர போலவொன்றைப்
பாவிக்க மாட்டேன் பதியே பராபரமே. 109

ஆக்குவை மாயை யாவு நொடியினி லவற்றை மாள
நீகருவை நீக்க மில்லா நினைப்பொடு மறப்பு மாற்றிப்
போக்கொடு வரவு மின்றிப் புனிதநல் லருளா னந்தந
தாக்கவுஞ் செயவா யன்றோ சச்சிதா னந்த வாழ்வே. 110

வேறு.

நெறிபார்க்கி னின்னையன்றி யகிலம் வேறே
நிலநீர் தீக்கால் வானு நீயலாத
குறியாது மில்லை யென்றால யாங்கள்வேறே
கோதையொரு கூறுடையாய் கூறாய் கூறாய். 111

பொருளே நின்றூண மேலிட்ட காலம்
போக்குவர வுண்டோதற போத முண்டோ
விருடானுண் டோவல்லால் வெளிதா னுண்டோ
வின்பமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமங் குண்டோ. 112

பார்த்தனவெல லாமழியு மதனாற் சுட்டிப்
பாராதே பார்த்திருக்கப் பரமே மோன
மூர்த்திவடி வாயுணர்ததுங் கைகாட் டுண்மை
முற்றியென தலலல்வினை முடிவ தென்றே. 113

வேறு.

உரையிறந்த வன்பருளத தோங்கொளியா யோங்கிக்
கரையிறந்த வின்பக் கடலே பராபரமே 1

திக்கொடுகீழ் மேலுந் திருவருளாம பொற்பிறந்தோர்
கைக்குள்வளர் நெல்லிக கனியே பராபரமே. 2

- வாக்காய் மனதாய் மனவாக கிறந்தவர்பாற்
 ருக்காதே தாக்குந தனியே பராபரமே. 3
- வானநத மண்ணினநதம் வைத்துவைத்துப் பார்க்கவெனக்
 கானந்தந தநத வரசே பராபரமே. 4
- வானமெல்லாங் கொண்ட மௌனமணிப் பெட்டகத்துக்
 கானபணி யான வணியே பராபரமே. 5
- ஓடு மிருதிதியு மொன்றாகக் கண்டவர்க
 னாடும பொருளான நட்பே பராபரமே. 6
- சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா விருப்பதற்கே
 யல்லும் பகலுமெனக் காசை பராபரமே. 7
- நேச நிருவிகற்ப நிட்டையல்லா லுன்னடிமைக்
 காசையுண்டோ நீயறியா தன்றே பராபரமே. 8
- இரவுபக லற்றவிடத் தேகாநத யோகம்
 வரவுந திருக்கருணை வையாய் பராபரமே. 9
- முன்னொடுபின் பக்க முடியடிநாப் பண்ணறின்
 மனனொடுநா னிறபதென்றோ சாற்றாய் பராபரமே. 10
- ஆங்கார மற்றுன் னறிவான வன்பருக்கே
 தூங்காத தூக்கமது தூக்கும் பராபரமே. 11
- கெட்டியென்றுன் னன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோர் பூரணமாந்
 தொட்டிலுகுட் சேய்போற றுயின்றா பராபரமே. 12
- ஒன்றைநினைந் தொன்றைமறந தோடுமன மெல்லாநீ
 யென்றறிநதா லெங்கே யியங்கும பராபரமே. 13
- கொழுநதில் வயிரமெனக் கோதறவுள் ளன்பி
 லமுநதுமவாக்கே சுகமுண் டாகும பராபரமே. 14
- அல்லும் பகலு மறிவாகி நின்றவர்க்கே
 சொல்லும் பொருளுஞ் சமைகாண் பராபரமே. 15
- அந்தக் கரண மடங்கத் துறப்பதுவே
 யெந்தத் துறவினுநன் நெந்தாய பராபரமே. 16
- தன்னை யறிந்தாற் றலைவன்மேற் பற்றலது
 பின்னையொரு பற்றுமுண்டோ பேசாய் பராபரமே. 17

- தன்னை யறிந்தருளே தாரக மாநிற்பதுவே
யுன்னை யறிதற் குபாயம பராபரமே. 18
- கற்றகலை யானிலைதான் காணுமோ காண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தே வெளியா மன்றோ பராபரமே. 19
- வான்காண வேண்டின் மலையேற லொக்குமுன்னை
நான்காணப் பாவனைசெய் நாட்டம பராபரமே. 20
- மாயா சகமிலையேன் மற்றெனக்கோர் பற்றுமிலை
நீயேநா னென்றுவந்து நிற்பேன் பராபரமே. 21
- வண்டாய்த் துவண்டு மௌன மலரணைமேற்
கொண்டார்க் கோவின்பங் கொடுப்பாய் பராபரமே. 22
- பார்க்கினண்ட பிண்டப பரபனைத்து நின்செயலே
யார்க்குஞ் செயலிலையே யையா பராபரமே. 23
- விரிந்த மனமொடுங்கும் வேளையினு னாகப்
பரநதவருள் வாழி பதியே பராபரமே. 24
- பாலரொடு பேயர்பிததர் பான்மையென நிற்பதுவே
சீலமிகு ஞானியாதஞ் செய்கை பராபரமே. 25
- கங்குல்பக லற்றதிருக் காட்சியாகள் கண்டவழி
பெங்குமொரு வழியே யெநதாய் பராபரமே. 26
- காயநிலை யல்லவென்று காண்பா ருறங்குவரோ
துயவருட் பற்றாத் தொடாவா பராபரமே. 27
- பஞ்சசுத்தி செய்துநின்னைப் பாவிததுப பூசைசெய்தால்
விஞ்சிய ஞானம் விளங்கும பராபரமே. 28
- அன்பர்பணி செய்யவெனை யாளாக்கி விட்டுவிட்டா
லின்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே. 29
- மூர்த்தி தலந்தீர்த்த முறையாற் றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே. 30
- விரும்புஞ் சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞான நான்கு
மரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோ பராபரமே. 31
- வந்ததையும் போனதையும் வைததுவைத்துப் பார்த்திருந்தாற்
சிந்தை யிதமகிதஞ் சேரும் பராபரமே. 32

- ஏறுமயிர்ப் பாலமுணர் விந்தவிட யங்கணெருப்
பாறெனவு நன்று வறிந்தேன்பராபரமே. 33
- மாய மயக்கொழிந்தார் மற்றென்றை நாவெரோ
நேயவரு ணிலையி னிற்பார் பராபரமே. 34
- சித்திரையிற் செத்தபிண நேருமுடற் கிச்சைவையாச்
சுததாகளே நல்ல தூறவோர பராபரமே. 35
- நீர்ப்புற் புதமாய் நினைவருட்கே நின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால் வேறென்றைப் பாரேன் பராபரமே. 36
- நீர்க்குமிழி போலென் னினைவுவெளி யாய்க்கரையப்
பார்க்குமிட மெல்லா மென்பாவை பராபரமே. 37
- எல்லாரு மின்புற றிருக்க நினைப்பதுவே
யல்லாமல் வேறென் றறியேன் பராபரமே. 38
- தேடாத தேட்டினரே செங்கை தூலாககோல்போல்
வாடாச சமனிலையில் வாழ்வார் பராபரமே. 39
- படிப்பற்றுக் கேள்வியற்றுப் பறற்றுச் சிந்தைத்
துடிப்பற்றாக் கன்றோ சுகங்காண் பராபரமே. 40
- சித்திரெறி கேட்டல் செகமயக்கஞ் சன்மமற
முத்திரெறி கேட்டன் முறைகாண் பராபரமே. 41
- கண்டவடி வெல்லாங் கரைக்கின்ற வஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லா நின்னருளே யன்றோ பராபரமே. 42
- கொலைகளவு கட்காமங் கோபமவிட் டாணன்றோ
மலையிலக்கா நின்னருடான் வாய்க்கும் பராபரமே. 43
- சொல்லிப் பதர்களைநது சொன்முடிவு காணுதார்
நெல்லிற் பதர்போல நிற்பார் பராபரமே. 44
- அழுக்காற்று னெஞ்ச மழுங்கிய புன்மாக்க
னிழுக்காற்று வின்பநல மெய்தார் பராபரமே. 45
- குற்றங் குறைய குணமே லிடவருளை
புற்றவரே யாவிக் குறவாம் பராபரமே. 46
- சென்றவிட மெல்லாந் திருவருளே தாரகமா
நின்றவர்க்கே யானந்த நிட்டை பராபரமே. 47

காட்டத் திலங்கி கடையவந்தா லென்னவுன்னும்
நாட்டத்தி னூடுவந்த நட்பே பராபரமே. 49

இன்பரிட்டை யெய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்றுமனம்
துன்புறுதல்வன்பிறவித் துக்கம் பராபரமே. 49

தன்மயமாய் நின்றநிலை தானேதா னுகிரின்று
னின்மயமா யெல்லா நிகழும் பராபரமே. 50

சுந்தையுமென் போலசு செயலற் றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலா நின்செயலா வாழ்வேன் பராபரமே. 51

காச்சசு சுடர்விடும்பொற் கட்டிபோ னின்மலமாய்ப்
பேச்சற் றவரே பிறவா பராபரமே. 52

பற்றொழிநது சுந்தைப் பதைப்பொழிநது தானேதா
னற்றிருப்ப தென்றைக் கமைப்பாய் பராபரமே. 53

பட்டப் பகல்போலப் பாழ்த்தசுந்தை மாளினெல்லாம்
வெட்ட வெளியாக விளங்கும் பராபரமே 54

நீயே நானென்று நினைப்பு மறப்புமறத்
தாயே யனையவரு டநதாய் பராபரமே 55

நித்திரையும் பாழ்த்த நினைப்பும்ற்று நிற்பதுவோ
சுத்த வருணிலை சொல்லாய் பராபரமே. 56

வேறு.

அநத முடனாதி யளவாம லென்னறிவிற
சுந்தரவான் சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே. 57

நூங்கிவிழித் தென்னபலன் றாங்காமற் றாங்கிறிற்கும்
பாங்குகண்டா லன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்கிளியே. 58

வேறு

நீர்க்குமிழி பூணமைத்து நின்றாலு நில்லாமெய்
பார்க்கு மிடத்திதன்மேற் பற்றறுவ தெந்நாளோ. 59

வேட்டைப் புலப்புலையர் மேவாத வண்ணமனக
காட்டைத் திருத்தி கரைகாண்ப தெந்நாளோ. 60

எல்லா மிறந்தவிடத தெந்தைநிறை வாமவடிவைப்
புல்லாமற் புல்லிப் புணருநா ளெந்நாளோ 61

குற்றச் சமயக் குறமபடாநது தற்போத
மற்றவர்கட் கற்றபொருட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ. 62

- கண்டவிட மெல்லாங் கடவுண்மய மென்றிந்த [ளோ.
கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நா
பாக்கியங்க ளெல்லாம் பழுத்து மனம்பழுத்தோர்
நோக்குந் திருக்கூத்தை நோக்குநா ளெந்நாளோ. 64
எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ லெண்ணுந த்போதனர்கள்
செவ்வறிவை நாடிமிகச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ. 65
இருநிலனாய்த் தீயாகி யென்ற திருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக் கண்டணைந்து பேசசுறுவ தெந்நாளோ. 66
உன்னினுன்னு மென்ற வுறுமொழியா லென்னிதயந்
தன்னிலுன்னி நன்னெறியைச் சாருநா ளெந்நாளோ. 67
நினைப்பறவே தானினைநதே னென்ற நிலைநாடி
யனைத்துமா மப்பொருளி லாமுநா ளெந்நாளோ. 68
திரையறற நீர்போற் றெளியவெனத் தோநத
வுரைபற்றி யுற்றங் கொடுங்குநா ளெந்நாளோ. 69
அறிவோ டறியாமை யறற்றிவி னூடே
குறியி லறிவுவந்து கூடுநா ளெந்நாளோ 70
போக்குவர வற்றவெளி போனிறைநத போதநிலை
நீக்கமறக் கூடி நினைப்பறுவ தெந்நாளோ. 71
ஔராமன் மந்திரமு முன்னும னம்புரனைப்
பாராமற் பாராத்துப் பழகுநா ளெந்நாளோ. 72
என்னதியா னென்பதற வெவவிடமு மென்னுசான்
சன்னிதியாக கண்டுநிடடை சாதிப்ப தெந்நாளோ. 73
முச்சகமே யாதி முழுதுமகண் டாகார
சச்சிதா னநதசிவந தானென்ப தெந்நாளோ. 74
வெவ்வடியும் பூரணமா மெந்தையுரு வென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக் குள்ளே யடங்குநா ளெந்நாளோ. 75
தூங்காமற் தூங்கி சுகப்பெருமா னின்னிறைவி
னிங்காம னிற்கு நிலைபெறவுங் காண்பேனோ. 76
கண்ணாடி போலவெல்லாங் காட்டுந் திருவருளே
உண்ணாடி யையா வருகவைத்தா லாகாதோ. 77
கற்பதெல்லாங் கற்றேமுகக் கண்ணுடையாய் நிற்பனியாய்
நிற்பது கற்றன்றோ நிருவிகற்பு மாவதுவே. 78

சங்கர சங்கர சம்பு-சிவ

சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு,

சங்கர,

ஆதி யனாதிபு மாகி-எனக்-கானந்த மாயறி வாய்நின்றி லங்
குஞ், சோதி மௌனியாய்த் தோன்றி-அவன்-சொல்லாத வராத்
தையைச் சொன்னாண்டி தோழி. சங்கர

சொன்னசொல் லேதென்று சொல்வேன்-என்னைச்-சூதாய்த்
தனிக்கவே சுமமா விருத்தி, முன்னிலை யேதுமில் லாதே - சுக-
முற்றச்செய் தேயெனைப் பற்றிக் கொண்டாண்டி. சங்கர

பற்றிய பற்றற வுள்ளே-தன்னைப்-பற்றச்சொன் னுன்பற்றிப
பார்த்த விடத்தே, பெற்றதை யேதென்று சொல்வேன்-சற்றும-
பேசாத காரியம் பேசினுன் தோழி. சங்கர

பேசா விடம்பைகள் பேசிச்-சுத்தப்-பேயங்க மாகிப் பிதற்
றித் திரிந்தேன், ஆசா பிசாசைத் தூததி - ஐய னடியினைக்
கீழே யடக்கிக் கொண்டாண்டி. சங்கர

அடக்கிப் புலனைப் பிரித்தே-அவ - னாகிய மேனியி லன்பை
வளர்த்தேன், மடக்கிக்கொண் டானெனனைத் தன்னுட் - சற்
றும்-வாய்ப்பேசா வண்ண மரபுஞ் செய்தாண்டி. சங்கர

மரபைக் கெடுத்தனன் கெட்டேன் - இத்தை வாய்விட்டுச்
சொல்லிடின வாழ்வெனக் கில்லை, கரவு புருஷ னுமல்லன் - என்
னைக்-காக்குந் தலைமைக் கடவுளாகாண் மின்னே. சங்கர

கடலின் மடைவிண்ட தென்ன-இரு - கண்களு மானந்தக்
கண்ணீர் சொரிய, உடலும் புளகித மாக-என - துள்ள முருக
புபாயஞ் செய்தாண்டி. சங்கர

உள்ளது மில்லது மாய்முன் - னுணர்வது வாயுன் னுளங்
கண்ட தெல்லாம், தள்ளெனச் சொல்லியென் னையன்-என்னைத்-
தானுக்கிக் கொண்ட சமர்த்தைப்பரா தோழி . சங்கர

பாராதி பூதநீ யல்லை-உன்னிப்-பாரிந் திரியங் கரணநீ யல்லை,
யாரா யுணர்வுநீ யென்றான்-ஐய-னன்பா யுரைத்தசொல் லானந்
தோழி. சங்கர

அன்பருக் கன்பான மெய்யன்-ஐய-ஞானந்த மோன னருட்
குரு நாதன், தன்பாதஞ் சென்னியில வைத்தான்-என்னைத்- தா
னறிந் தேன்மனந் தானிறந் தேனே. சங்கர

இறப்பும பிறப்பும் பொருநத-எனக் - கெவ்வண்ணம் வந்த
தென் றெண்ணியான் பார்க்கின், மறப்பு நினைப்பு மாய்நி
ன்ற-வஞ்ச- மாயா மனத்தால் வளர்ந்தது தோழி. சங்கர

மனதேகல் லாலெனக் கன்றோ-தெய்வ-மௌன குருவாகி
வந்துகை காட்டி, எனதாம் ிணியற மாற்றி-அவ - னின்னருள்
வெள்ளத் திருத்திவைத் தாண்டி. சங்கர

அருளா லெவையும பாரென்றான் - அத்தை - யறியாதே
சுட்டியென் னறிவாலே பார்த்தேன், இருளான பொருள்கண்ட
தல்லால்-கண்ட-வென்னையுங் கண்டில னென்னடி தோழி. சங்க

என்னையுந் தன்னையும வேற-உள்ளது- தெண்ணுத வண்ண
மிரண்டற நிறகச, சொன்னது மோவொரு சொல்லே - அந்தச்-
சொல்லால் வினோத சசுதையென் சொல்வேன். சங்கர

வினையுஞ் சிவனானத பூமி-அநத - வெட்டவெளி நண்ணித்
துட்டவிருளாந், களையைக் களோதுபின் பார்த்தேன் - ஐயன்-
களையன்றி வேறொன்றுங் கண்டிலன் தோழி. சங்கர

கண்டார நகைப்புயிர் வாழ்க்கை-இரு- கண்காண நீங்கவுங்
கண்டோன் துயிரான், கொண்டார்போற போனாலும் போகும்-
இதிற்-குணமேது நலமேது கூறய்ந்தோழி. சங்கர

நலமேது மறியாத வென்னைச-சுத்த-நாதாநத மோனமா
நாட்டந் தந்தேசஞ், சலமேது மில்லாம லெல்லாம் - வல்லான்-
றாளென் றலையீது தாக்கினுன்தோழி. சங்கர

தாக்குநல் லானநத சோதி-அணு- தன்னிற்சிறிய வெனைத்
தன்னருளாற, போககு வரவற் றிருக்குஞ்-சுத்த - பூரண மாக்கி
ஞன புதுமைகாண் மினனே. சங்கர

ஆக்கி யளித்துத் துடைக்குந் - தொழி - லத்தனை வைத்து
மெள்ளத்தனையேனுந், தாக்கற நிற்குஞ் சமர்த்தன்-உள்ள-சாட்
சியைச் சிநதிக்கத் தக்கது தோழி. சங்கர

சிந்தை பிறந்தது மாங்கே-அந்தச்- சிந்தை யிறந்து தெளிந
ததுமாங்கே, எந்த நிலைகளு மாங்கே-கண்ட- யான்று னிரண்டற
றிருந்தது மாங்கே. சங்கர

ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ-சச்சி, தானந்த சோதி
யகண்ட வடிவாய், ஒங்கி நிறைந்தது கண்டாற்-பின்ன-ரொன்
ரென்றிரண்டென் றுரைத்திடலாமோ. சங்கர

என்று மழியுமிக் காயம்-இத்தை- யேதுக்கு மெய்யென் றிரு
ந்தீ ருலகீர், ஒன்று மறியாத நீரோ-யம- னோலைவந தாற்சொல்ல
வுத்தரமுண்டோ. சங்கர

உண்டோ நமைப்போல வஞ்சர்-மல-முறித் ததும்பு முடலை
மெய்யென்று, கொண்டோ பிழைப்பதிங் கையோ - அருட-
கோலத்தை மெய்யென்று கொள்ள வேண்டாவோ. சங்கர

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும்-அந்த- வில்லங் கத்தாலே
விளையுஞ் சனனம், ஆண்டா னுரைத்த படியே-சற்று - மசையா
திருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே. சங்கர

அறிவாரு மில்லையோ வையோ-எனனை - யாரென றறியாத
வங்க் தேசத்தில், வறிதேகா மததீயிற் சிக்கி-உள்ள, வான்பொரு
டோற்கவோ வந்தேனான் டுறுழி. சங்கர

வந்த வரவை மறந்து-மிக்க-மாதா பொன்பூமி மயக்கத்தி
லாமும், இந்த மயக்கை யறுக்க-எனக, கெந்தை மெய்ஞ்ஞான
வெழில்வாள் கொடுத்தான். சங்கர

வாளாருங் கண்ணியா மோகம-யம-வாதைக கனலை வளா
க்குமெய் பெனறே, வேளா னவனுமெய விட்டான் - எனனின்-
மிக்கோர் துறக்கை விதியனறே தோழி. சங்கர

விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம்-சுதத-வெயினமஞ்ச ளென்
னவே வேதாக மங்கள், மதிகு மதனை மதியா-அவா- மாககந
துன்மார்க்கஞ் சன்மாககமோ மாணே. சங்கர

துன்மார்க்க மாதர் மயக்கம்-மனத்- தூயர்க்குப் பற்றாது
சொன்னேன் சனகன், தன்மாகக நீதிதிட் டாந்தம-அவன-
னுந்த மான சதானந்த னன்றோ. சங்கர

அன்றென்று மாமென்று முண்டோ-உனக்-கானந்தம் வே
ண்டி னறிவாகிச் சறறே, நின்றற் றெரியு மெனவே-மறை - நீதி
யெம் மாதிரி நிகழ்த்தினுன் றோழி. சங்கர சங்கர சம்பு.

தேவிகாலோத்திரம்.

ஆசைபய மையமாங் காரமுயிராக் கசசமின்றிப்
பாசம்விடல் கருணையுட னொருமைபத்தி ஞானமுத்திக்
காசைமிக வுடையார் யோகதற் பரருமாய்ப்
பேசியகா லோத்தரத்தின் வழிநிற்பா பெரியோரே. 1

வாயுவென மறுவுகின்ற மனமடங்கும் வகைதடுப்பா
னாயவவ விரிபிரம னிரந்திரன்சண் முகன்குருவு
மேயபல தேவதைகள் யோகிதபோ தனனறிஞ
னாயினெல்லா முடையானு மவனணங்கு நுணங்கிடையாய். 2

அறிவுநிலை தவமடக்கம் புண்ணியந்தியா னங்குணங்கள்
நெறியுடைய பத்தி நெறிவுபா யநினைக்கின்
மறுகும்வளி யனையமன மடங்குவதன் றியாததுவே
யறிவுடையோர் யிவையனைத்து மாமென்றே யறைகுவரால். 3

கருத்தடங்கின் முத்தியது கையகலிற் கட்டாகும்
விரித்தபொரு ளிதுவென்ன வறிவுடைய மேதக்கோர்
திருத்தகுரல் லறிவாலே சித்தத்தைத் திறம்பாம
லருத்தியுட னிலைநிறுத்து மதுவறிவின் பயனாமால். 4

வேறு.

ஒருபொரு ளெக்காலத்து முளதாகிச சிறப்பு டைத்தா
யிருவினை யின்றி மேலா யின்பத்தை யளிப்ப தாகும்
பொருளிலா விதன்மே லன்பு பொருந்திடா தாரு முண்டே
திருவுலா வகன்ற கல்விச் சிறந்தசான் றோர்க டாமே. 5

யானெனு மதனை நீக்கி யேகமாய் நின்ற ஞான
மானவல் வெளியாய்த் தோன்று மதுமுத்தி வித்து மாகித்

தேனமர் கரிய கூந்தற் செய்யவாய்ப் பரந்து நீண்ட
மானமர் விழியாய் மேலாய் யோகவத் தகமு மாமால். 6

மந்திரஞ் செபந் தியானம் பூசனை வணக்கம் வேண்டா
வந்தமி லாத முத்திக் குபாயமே யறிய வேண்டும்
சிந்தனை புறமே செல்விற் றுயரமே திரிய மீட்கின்
பந்தமார் துன்ப நீங்கிப் பரமான விற்பனா சேர்வார். 7

புறனகங் கீழ்மேல் பக்கம புணர்வதோர் பொருளு மில்லைத்
திறனுடை யுருவ மெல்லார் தானாகித் தேக மினறா
யறன்முறை யடங்கு ஞான யோகினு லறியப் பட்ட
விறன்மலி ஞான நந்த மேன்மையாய் விளங்கா நிற்கும். 8

வே று.

எந்த வாருயிர் யாதொர பொருளினைச்
சிந்தை யாறபற்றிக காரியஞ் செய்திடி
னந்த யோனிய தாமென றறிவினால்
பந்தமில் பொருள் பற்றுத றககதே. 9

வே று.

கன்மபல மேதுமில்லைச் சுபாவமே காணுங்கால்
தொன்மையுல குயிரில்லைத் தோனறுவதெல் லாமசத்து
நன்மையினைத் தோற்றுவித்துப் பற்றிலதாய் நனுகரிய
தென்னவறிந் தானுலகு மிலதாகிச் சுததனுமாம் 10

வே று.

வானம் போல வடிவில தாயெங்கும்
ஆன தாகத் தியானமபண் ணாதவன்
கானந் தன்னி லுலண்டெனக் கட்டுப்பட்
டன மான பிறப்பிறப் பெய்துமே. 11

யாவ ராயினு மெப்பிறப் பெய்தினும்
ஆவ தாவ தருதய ராதலால்
தீய துன்பஞ் செறுததற் பொருட்டந்தத்
தூய ஞானச் சுடரைத் தொடர்வரே. 12

வேறு.

மருவிய பொருண்மே லன்பாய் வானரம் போற் சரித்துத்
திரியுமச சித்தந தன்னைத் திருததிச் சூனியத்தே நின்றால்
மருவினோர் பிரித லின்றி வானவ ரறிவுக் கெட்டாப்
பொருவிலா நித்த சுத்தப் பொருளினை யடைவ ரன்றே. 13

மேலாய வின்ப மாகிவின்போலுட் புறம்ப தாகிக்
காலாதி ததது வங்கள் கலவாது காய மின்றி
மாலாய கரண மின்றி யறிவாகி யெங்குங் காணும
சீலாய ஞானஞ் சேர்ந்தோர் திரியா வானந்தி யாவார். 14

வேறு.

மூண்டு பற்றி முழங்கி யெழுங்கன
லீண்டு காட்ட மிலதே லிலதாரு
தீண்டு மபபொரு ளின்றெனிற் சித்தமும்
மாண்டு தோற்ற மிலதாய் மடிந்திறும. 15

மோக மூர்ச்சிகை மாயை முதற்கன
வாய சாக்கிர மல்லாச சுழுததியு
மேய வெண்ணு மவத்தைக் ளியாவையும்
வீய நோற்பவர் வீடு விடாதவர். 16

உடம்பி ரண்டு முயிர்ப்புட னுள்ளமும்
மடம்ப மும்மகங் காரமும புந்தியும்
திடம்ப டததன்னில் வேறெனச் சிந்திப்பா
னுடம்பி லாஞான வுள்ளொளி யுள்ளுறம 17

வேறு.

திருத்தகு சமாதியைச் செய்யுங் காலத்துக்
கருத்தெழுந் தடங்காது கலங்கும் மாயினும்
வருத்தமா நித்திரை மருவு மாயினும்
திரித்தறி வுறுத்துத்தன்னி லையிற் சேர்க்கவே. 18

வேறு.

ஆராத சித்தம் யாதோர் காலத்தி லடங்கு மாணல்
பேராமல் வருந்திக் காத்துப் பின்னைச்சிந் தனைகள் சென்று

சாராமல் வல்ல வாறு தடுத்துச்சார் வான வெல்லாஞ்
சேராமன் மயக்க நீக்கித் திடமாகச் செய்து கொள்வான். 19

பற்றினும் சலிக்கு முள்ளம் பற்றுதே பண்ணிக் கொள்க
நிறைவின் நெனிநூந் தத்த நிலையினி னிறுத்திக் கொண்டால்
பெற்றன மென்று பேணிப் பின்னைப்பே ராமற் காக்கும்
நற்றவ ரன்றி யிந்த வுலகினி னல்லோ ரியாரே. 20

வேறு.

பிறந்து பெற்ற வறிவாற் பெறும்பயன்
நிறைந்த நீர்முகி னீங்கிய வானென
வறிந்து தன்னை யமல வியாபகம்
செறிந்து நல்ல தியானத் திருத்தலே 21

வேறு.

வளியென மறுகுஞ் சித்த நெஞ்சிலே மருவி நிற்கும்
தெளிவுற நடுவு கீழ்மேற் செலாவகை நிறுத்திக் கொண்டா
லொளியுறு முள்ள மொன்றும் பாவியா துறவே நோக்கி
யெளியவப் பொருண்மேல் பறறற் றிருப்பவன் யோகி யாவான்.

வேறு.

சித்திரையும் பராக்கிணையு நீக்கிச் சித்த
மொருநிலையு நீங்காமல் நிறுத்திக் கொண்டாற்
சித்தமொரு பொருளினையுஞ் சேரா தாகிச
சேரும்வகை சேராமற் செலல நின்ற
மத்தமன முதலான வவத்தை யொன்று
மருவாத வகைநிற்கு மதுவே யாகும்
முத்திரெறி யென்றுமறை யிடை விடாது
முறையிடவு மாகமங்கண் மொழியுங் காணே. 23

பொருண்முழுது மடையாமன் மனத்தை வாங்கி
நெஞ்சுகத்தே பொருந்துவித்த பொழுது தோன்றும்
இருளறுநன் ஞானவொளி யது விளங்க
வெப்பொழுதும் வாதனையே யியற்றிக் கொள்க
பரமதுவா யிலதாகி யங்க மின்றிப்
பற்றின்றி யவத்தையின்றி நின்ற வொன்றை

வேதாந்த மங்கசிந்தாமணி.

யுரனுடைய தியானிகளா யுறைகின் றுரே
பிறப்பிலா வநிலத்தை யுறுகின்றாரே.

24

துக்கசுக மாசைவெறுப் பென்று கூடுந்
துவந்துவங்க ளிரண்டவைபோற் சொல்லப் பட்ட
மிக்கதெய்வ மடவார்க டன்மா தன்ம
மெய்ப்பலன்கள் பெறுவபே றுளவா மென்று
தொக்கவுள மதுவாகும் பிற. பை யாக்குந்
தொடர்பெனவே துணிந்தந்தத் தொடர்பை யாக்கும்
தக்கபொருள் சார்வுயிர்ச்சார் வடைய நீக்குந்
தவத்தோர்பாற் சிவம்வந்து சாருங் கானே.

25

வேறு.

ஆகத்தே யாங்கார வடிவதாகி யருவினைசெய் தகங்கார
மாகுமாய, மோகத்தைத் துறக்கின்மொழி யிற்படாத முத்தி
தல மினிதளிக்க மொழிந்த தன்றிச, சோகத்தைத் தருமுடலை
யெல்லாம் விட்டுச் சேராத வறிவாகிச சுத்தரூப, மாகத்தான்
பாவித்தாற் சத்தியெல்ல மறவிடுகை பரமார்த்த மறிவார்
தாமே.

26

வேறு.

வைய மாச்சிர மம்மென வைத்தவுஞ்
செய்ய சாதி குலமெனச் சேர்த்தவு
மைய மின்றி யறவிட் டறிந்தவர்
செய்ய ஞானத் திரளைச சிந்திக்கவே

27

வேறு.

கடைபடு முலகிய றன்னைக் காண்குறி
னுடையவ ரெனையிலை யானுடையாரிலை
யடையவு மெனக்கிலை யானு மன்னதே
நடையிது நிலையெனிற் றமிய னுனரோ.

28

வேறு.

ரித்தனும் பரமேசன் யானென்று நிச்சயிக்கின்
முத்தனல னெனினுமவன் முத்தன முயிருடம்பின்
பெத்தமற ஞானத்தாற் காட்சிபெற்ற சாந்தியுடைச்
சித்தனய்ப் பொருட்பற்றுத் தீரது வீடடையுமால்.

29

அறிவாகிச் சுததனா யறிவானாய் வேறாகிக்
குறியாது கொளல்விடு கூடாது கூறுங்கா
லறிவாதா மிலராகிச சோகாதி யடையானாய்ப்
பிறிதாத பரப்பிரம மெனநிற்பன பெண்ணணங்கே. 30

நீடிய தலைகாலெங்கு நிறைமயிர்த் தோலினாலே
மூடிய வுடலுங்காணுங் கனவெனு முளததனாகிக்
கூடிய விதனின்ஞானக குறியுடைத் துயிரேயெனறுங்
கேடிலா தென்றுநோக்கிற் கேடிலா ஞானமாகும். 31

நிற்பனவு நடப்பனவு மாயிங்கு நீடுவிராகட்
கொப்புடைய தாய்தநதை யீசனுமா யுள்ளேனான்
கைப்படவு முததியினிற காமராயத துரியததே
நிற்பவர்க ளருசுசனையா யென்னையே நினைவரால. 32

ஆனநிலை யாவுடைய பூதங்க ளனைத்துநா
னேனையவை யாவையுள யெவையுநான் றாலதுண்மை
யானவியா வையுமல்லே நெனையறியி னறிவோர்க்கு
ஞானமொன்று மென்னுருவ நானேயெவ வுயிரக்குறவும்.

வேறு.

ஒன்றுடனுந் தோய்விலலா நெத்தாராமிக காரில்லா னுலக
மில்லான், நின்றநினை வுகெட்டா நித்தன் காணப் படானெஞ்சி
னிற்பான், பொன்றுபிறப் பிலிமுதலா மறிவினனிட களன்பழை
யோன் பொருள்க ளில்லோன், யென்றுநினைந தடிக்கடியும் பிற
மமென நோக்குதலே யியலப் தாகும் 34

வேறு.

சமயா சாரசங் கற்ப விகற்பமு
மமையா தாங்குல வாசார மானதும்
மமையா தாரும் விடாதவில் வாழ்க்கையு
மமையார் தோளாய விடுதலா சாரமே 35

பல்வகை சித்திகளும் பாதளத்திற செலவும்
சொல்லறிய பொருண்முழுதுஞ் சோராமற் பெற்றிடினு
மெல்லையில விற்பமா'முதத்பெற வெண்ணுமவன்
அல்லறருஞ் சிறநின்ப மடையவவா வொழிப்பான். 36

வேதாந்த மகாசிந்தாமணி.

வே று.

யாதொரு விடயந்தன்னு லவத்தையை பெய்தினாலுங்
காதலால் யோகந்தன்னைக் கருதுவான் பிறிதோர்தேசந்
திதிலாப பீடந்தன்னிற் சிறப்புடைத் தெனினுஞ்சித்தத்
தாதரவடையுமாசை யடையாம லாக்கிகொள்வான். 37

அளியமர் குழலாய்விட்டை யடையவே கருதுநல்லோர்
நெளிவன பறப்பலூர்வ நிற்பன முதலவாகிக்
களியுடை யுயிர்க்குத்துன்பங் காண்கிலா வாழ்க்கையானு
லளியினு லருளையென்று மாக்குவ தழகிதாமால். 38

வே று.

யோகி யாகி யொழுகு மியல்பினோன்
போக மாறறி பொருண்மேற் புலன்களை
வேக மாய பயமும வியப்பும்போய்
மாகர் காணு சுகத்தை மருவுவான். 39

வே று.

வாதுரை பயனில்சொல்லும் பிறருடன் மகிழ்ந்திருத்தல்
பேதுரு பிணக்கநீங்கிப் பெரியவ னருளினாலே
ஒதுநூ லோதலோவி யுலகினி னன்றுதிதென்
ருதியி லுரைத்ததெல்லா மறவிட்டே யமர்ந்திருப்பான். 40

ஐவகை பூத காரியமென்னு மவ்வுடம்பில்
மெய்வகையாஞ் சிவனிறகுஞ் சிவமுதலா மேதினியீ
றிவ்வகையா வுலகங்க ளனைத்தினையு மிறையுருவென்
றய்வகையா யுணர்ந்தானே பெமையுணர்ந்தா னுமைகேணீ. 41

வே று.

ஆசை கோபம பயஞ்சோக ராகமாம
மாசு மாட்சியுள் ளோராக்க மாற்றாமை
பேசு தீமை பிறர்க்குத் தமக்கில்லாத்
தேசி முக்குடன் தீர்வார் சிறந்தவர். 42

நிஷ்டாநுபூதி.

நித்தனை யுமையா ளடிபணிந் தெனக்கு ரிட்டைசா தனைநி
கழ்த் தெனவே, யத்தனு மகிழ்ந்தே நீவினா விடுத லாருயிர்த்
தொகைகண்மெய் யுணர்வான், முத்தியை யடையும் காரண
மாமான் மொய்குழற் செய்யவாய்ப் பசுநதோள், வித்தகி சாவ
தானமாய்க் கேட்டி யென்றிறை விளமபிடு மன்றே. 1

ஒருமொழி யாலே சுருதியா கமநா லுயர்புரா ணமுமெலா
மொழியு, மொருமொழி யாலே சரியைநற கிரியா யோகபா
வணையெலா மொழியு, மொருமொழி யாலே யண்டபூதங்க
ளொடுங்கிடுந் தன்னிலை தோன்று, மொருமொழி சம்மா விருத
தலா மதனா லொப்பிலாச் சிவபத மடைவா. 2

சரியையின் ரொழிலி னாலுஞ் சற்கிரி பையினும் யோகம்,
புரிதரு முயற்சி யானும் பொருநதொணா தென்பர்மோலோ, ருரி
யதே சிகனுகைக்கு மொருமொழி யுண்மை யாலே, யரியமெய்
ஞ்ஞான வீடிங் கடைவது திண்ண மாமே. 3

கட்டறத் துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடும
வாசனை யனைத்து, மொட்டற விடுதது ஞானநூ லனைத்து மோர்
ந்திடி லென்பய னுதவு, மெட்டுதற் கரிய சற்குரு வருளா வியம்
புமோர் மொழியினைப்பெற்றே, ரிட்டைசா தித்தே சகலகே வல
ங்க ணீங்கிடிந் பிறப்பிறப் பறுமே. 4

வித்தக மாகப் பலகலை பயின்று மேவுநற் பயன்களை யறிந்
துந், தத்துவ முழுதுங் கசடற வுணாநதுந தனனிலை யறிவதற்
கரிதாஞ், சுத்தமெய்ஞ் ஞான தேசிகன் மகிழ்ந்தே சொல்லாமற்
சொல்லுமோர் மொழியா, முத்திரை மோன நிலையினா லன்றி
முத்தியி னிலைகிடை யாதே. 5

வேறு.

முத்தி ரைகளோர் மூன்று மொழிந்திடிந்
சுத்த சாம்பவி சொல்லும் பைரவி
மெத்து கேசரி யென்று விளங்கிடு
மித்தை யார்க்கு மியம்பவொண் ணாதரோ.

வே. று.

இந்தநன் னிலையி லிருந்துசா தித்தோ ரெவரென வுமைய வள் வினவச், சுந்தர வாம தேவமா முனிவர் சுகர்முதன் முனிவ ரென் றறிதி, கந்தடு கரியின் கையினைப் புறங்காண் கவா னுடை மலைதரு மயிலே, நிநதையி னிட்டைக் குரியவா தனமு நிகழ்த் துவ னன்புட னீகேள்.

7

உத்தர திசைபார்த திருப்பதாங் கலையி னுரிவையோ முழு வையி னதளஞ், சித்திரா தனமவெண் மிகில்குசை யைந்துந் தின் புவி மிசைவிரிப பனவாம, பத்திரம் வீரங் குக்குட மரிய பங்க யங் கோழுக மைநதும், வித்தக மான வங்கவா தனமாம் விம லைநீ யறிகென விளமபும்

8

இயம்புமா தனங்க டமமில்லான் றுறவே யிடைகளஞ் சிர ங்கணூ னேராப், வயமபெறத தமப மெனநிறீஇ யிருந்தே மன மது வடிவினை யுறும், னயமபெற வுன்னு துன்னியெப் போது நடுகிலை தன்னைநீங் காமற், றயங்கிய சுத்த மசுத்தமல் லாத தனி நிலை பொருநதுதல் சமாதி.

9

விண்ணை மூடக கவுசனையை விரிக்கு மொருவன் விரகதெ னப், பண்ணும யோகத் துறவினைவோன் பவனற் றடுக்கு மது விடுததே, யெண்ணுங் கருததை முனனடக்க வியங்கும் வளியும் பின்னடங்குங், கண்ணை மறைக்க வான்மறையுங் கணக்காம் படிநீ கண்டு கொள்ளே.

10

அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே சரியை கடந்தோனா, மலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே கிரியை முடிந்தோனாமலை யுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே யோக தற்பரானா, மலையு மன த்தை யகத்தடக்கு மவனே ஞானியதிசூரன்.

11

அடக்கிக் கருத்தி னலைவறுப்போ னவனே சகல தியாகியா, மடக்கிக் கருத்தி னலைவறுப்போ னவனே பொன்றூப் பொதினா டையோ, னடக்கிக் கருத்தி னலைவறுப்போ னவன் பேரின்பவ னுபவியா, மடக்கிக் கருத்தி னலைவறுப்போ னவன் வீட்டின்ப மடைபவனே.

12

வேறிகொள் குரங்கு மயக்குஞ்சொல் விளம்பி யருந்தினால்
துவு, நெறிதான் மயங்கிச் சுழல்வதுபோ னியிடந் தானு நிலாம
னத்தைக், குறியில் சமாதி யெனுங்கயிற்றாற் குறுகப் பிணிப்போ
ரெவரவர்தா, மறிவோ டறியா மைகளிறநத வரிய முததி தனை
யடைவார். 13

பங்கயா தனத்திற் படியவே யிருந்து பரமசற் குருவினைத்
தொழுதே, யிங்கிரு விழியும் விசும்புற நிறுவி யெழுங்கருத்
தினையக மாக்கி, யங்குறு நிலையா லடங்கிடா மனத்தி னலைவறு
த்தறிவறி யாமை, துங்கமா யொழியச சாதனை புரிந்தே தூங்கா
மற் றாங்குக மாடோ. 14

ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடாப் பொறிபுல
னடங்கு, மாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடு மனோ
விட யங்க, ளாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா லறிவறி யாமை
கொழியு, மாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா லகண்டவீ
டடைவது நிசமே. 15

உலையாப பொறியைம் புலனடக்கி பொன்று மனத்தி லுன்
னாதே, தலையா கியபே ரானந்தந தலைபபட் டதனிற் றுன்முழ்கி,
யலையா யோக மம்புவிடு நேர மரைமாத திரையேனு, நிலையா நிற்
போர் வீடடைவா நிலத்திற் பிறவா நிறவாரே. 16

நிட்டை நிலையீ தென்றுரைப்பா நிகழும் வாயு தாரணையை,
நிட்டை யதுதா னலதென்றே நிலவு மேலோரா புகலுவார், னிட்ட
டையாதல் கருத்தடங்க நிறுத்தலதுவே சிவயோக, நிட்டை
விடாது சாதிப்போர் நிதத் மெய்வீ டுவாரே. 17

நிட்டை சாதித்தா னீங்குமைம் பொறியொடு புலனு, நிட்
டை சாதித்தா னெஞ்சமு முளத்திடை யொடுங்கு, நிட்டை
சாதித்தா னினைப்பொடு கேவல மொழியு, நிட்டை சாதித்தா
னிமல வீடடைவது நிசமே. 18

நீங்காக் கருத்தை யகத்திருத்தி நிகழ்சாம் பவியாற் ககன
முற, நீங்கா நிட்டை சாதித்தா னீங்கும் பொறியைம் புலன்
கரண, நீங்கா நிட்டை சாதித்தா னினைப்பு மறப்பு மறநீங்கு,
நீங்கா நிட்டை சாதித்தா னித்த முத்திப் பேறடைவார். 19

உத்தர முகமா யாதனத் திருந்தே ய்யர்குரு பந்மலர்
தொழுதே, முத்திரை யெனுஞ்சாம் பவியினைப் பொருந்தி மோ
னமா மந்நிலை வழாமற், சித்திர தீபம் போலசை வறவே சிந்தை
யினசை வறுப் பவனே, யததன தடியை யடைவனென் றுரை
க்கு மண்ணலா கமமெலா மெடுத்தே. 20

இருந்தான் சமாதி போலென்றே யிர்த வுலகோ ரியம்பவுங்
கேட், டிருநதுஞ்சமாதி தனிலுழையா தென்னே வென்போ
லிருந்தானே, யிருந்தான் சமாதி தன்னிலையி லிருந்தே யிலாமை
தனைநீக்கி, யிருந்தா னவனே யிருந்தானே யின்ப மளவி லின்
பத்தே. 21

அருந்துபோ னகமும பாதியா நீரு மதனினும் பாதிய தா
கப், பொருநதுநா ளொன்றுக கொருபொழு தருந்தல் புரிகமற்
றெவவிடத தெனுநதா, னிருநதிடி னுமபி னெழுக்கினும் புவிமீ
தேகினு மாதாக டமமைப், பரிந்து கூடினுமெய்த் ஞானமுத்தி
ரையிற் படிவது யோகிதன் பரிசே. 22

இத்திற மான யோகசா தனையி லிருந்துசா திப்பவர் தமக்
குச், சுத்தமா நாதத் தொனிகளும் பலவாத் தோன்றிடு மணிக
டன் மேக, மத்தளம் பேரி யாமொலி சிலம்பு வளையளி தாளமெ
ன்றுமையாட், சுத்தனு மொழிந்தா னன்றியு முரவோ ராய்ந்தெடு
த்துரைத்தன ரன்றே. 23

ஒத்தவர் நாதர் தோன்றிய பொழுதே யொலியின னியர்ந்
தெழு படமபோற், றததுவஞ சகல கேவல நீங்கித் தனையறிபவ
ர்க்கிலை மூட, மித்திற மலாது சகலத்து மெய்தா திரும்பா கே
வலத தடையா, மத்தியத் தநத மூடமே யுற்றால் வகையதற்
குரைக்குது மன்றே. 24

துன்னிய வந்த மூடநீங் கிடமெய்த் தூயசற் குருவினைத்
தொழுதே, மன்னுகா ரணமா மனுவினைப் பெற்றே மனம்விட
யத்தறு திருந்தே, யந்நிலைப் பதினா யிரந்தரஞ் செபிக்க வகன்றிடு
மகன்றிடா துறுமேற், பின்னுமச் செபத்தை யொருபதாண்டள
வும் பெட்டிடன் செபிக்கநீங் கிடமே. 25

இந்தமெய்ச் செபமுங் குருபதத் தன்பு மிடைவிடா தேயு
ஞ் றுவரேல், வந்திடுஞ் சன்னந் தன்னிலே யுறுவர் மன்னுமெ

ய்ஞ ஞானரிட் டையினை, யுந்தமம் மூட மிலாதவர் தம்மை யுத்
தம பக்குவ ரெனலா, முந்தசற் குரவ னல்குமுத் திரையான்
மோனவீ டிறுவர்க ளன்றே. 26

இயம்புநன் னிலையி னிட்டைசா திப்போர்க் கினனொளிகோ
டிக ளொன்றாய், வயங்குவ போல வகக்கணிற் றேன்று மற்ற
தும் பொருளல வென்றே, தயங்குற வெநதை யுமைக்குரைத்திட
வே தலைகேட் டதனைத் தெளிய, நயமபெறப் புகறி யென்னவே
வினவ நாதனுந் தெளிவுற நவிலும. 27

இலங்கிய மோன முத்திரை யதனி லிருந்திடும் பொழுதி
லைப் புலனி, னலந்திகழ் மூன்று புலனெடுங் கிடுமா னவிலவை
யெவை யெவை யென்னிற், றுலங்கிய ரூப மிரதநற் கநத மென்
றுசொற் றிடுவாமற் றிரண்டு, புலன்களிற் பரிசந தரிசனந தோ
ன்றிற் போயிடு மென்பர்புண் ணியரே. 28

பேசரிய வனுபோக மாகுங் காலேப பிறங்குசத்தத் தக்கர
ங்க டோன்றுமாயி, னீசமாம பொறிபுலன்க ளவையுநதோன்று
நிலவுபொழு தகமுகம தாக வுய்த்தே, பாசமிறே சிகன்முன்னம்
பகர்ந்த வாறே பதுமவா தனமுமபார் வையுநீங் காம, லாசிலந்
நிலையிலுற வஞ்செழுத்து மிலலென் றறையககேட் டவைபோமா
றியம்பு கென்றாள். 29

நகரமொடு மகரமது சடநதருங்கா ரணமா நாடுமவை நீங்கி
யிடும் வகையை நவிலுதுங்கேள், வகரத்தி னகரமுதல் யகரத்திற்
றானே மகரமுநீங் கிடுமரிய சிகரமனுத தன்னால், யகரலயம வகர
முந்தான் சிகரத்தி லொடுக்க மாகுமிறை நீங்கவுயிர முத்தியெய்து
மென்றே, தகரநறுங் கரியகுழ னகமாதுக் கிறைவன் றனதுதிரு
வுளமகிழ்ந்து சாற்றினன் குணர்ந்தே. 30

ஆதனத் திருந்தே சாதனை செய்யும்போ தலைதரு மனமடங்
காமற், போதுமே யெனினுங் கேவல மயக்கம் புரியுமே யெனினு
மங் கெழுந்து, நீதியி னையீ ரடியுலா வந்தே நிலவுமா தனத்தினிற்
பொருந்தி, யோதுசா தனையி லுறுதியோ டிருப்ப தியோகியர்க்
கியல்பதா|மன்றே, 31

இந்நிலையா கியபரம கேவலத்தி னுளுமெழு நிதித்தி யாச
னத்தி விராமலிருந திடுவோ, னந்நிலையே யுடலினெடுசீவன்முத்தி
யடைவ னதுவுமெவ விதமென்னி லறைகுதுநீ கேளாய், துன்னி
யதோ யததினெடு தோயமுறல போலுஞ் சுவைதருகீரத்தினெ
டுகோமும்போற கலந்தே, யெந்நிலையுந தோன்றும் விருந்திடவிவ்
வுலகி விறப்பினெடு பிறப்புமறுத திணையிலின்பத் தொளிராவான்.

அஞ்செழுத் தின்விதி யெவ்வித மென்னி- லரிய தூலமொடு
குக்கும் மேவும், பிஞ்செழுத்தினைத் தள்ளிமே னின்ற பெரியெ
ழுத்தினைப் பினுமுனு நிறுவி, யெஞ்ச விலலுயிர நடுவினி நிலவ
விசைத்தல் காரண மாகுமென் றறிதி, விஞ்ச நல்லரு ளிறையதா
மிதனை விளங்கு பகருவாக கருளவது விதியே. 33

இநதவஞ் செழுத்தி விரண்டெழுத்தொழிப்ப தென்னை
யென்றுமையவன் வினவ, வந்தமி லின்ப துன்பவே தனையி லழு
த்துவ திரண்டெழுத் தாமால, சிந்தனைக் கரிய சிவமிரு பாலுஞ்
சோநதுயிர நடுவணைந் திவஞ், மைந்தெழுத் தினையே காரண
மெனலா மதுமுத்திக குறுதுணை யாமால 34

விதிசேர் பஞ்சாக கர்த்தனை விளங்க வுரைத்தோ மேலிய
ம்பல், பதியின் மனுவாமையுள நதிந் பதித்தோர் பரமபதமடை
வர், கதிசேர் செபமு நீங்காதோர் கருதும் பலனே யடைவரென,
மதிசேர் சடையெம மண்ணலுமை மகிழ வுரைத்தான் வாய்மல
ர்ந்தே. 35

சினத்தி னிடத்து முவகையினுஞ் சிநேக னிடத்து மனையி
டத்து, மனத்தான் மொழியாற் கரத்திடையு மருளுருமலி யிட
த்தினுந்தா, னெனைதது நழுவ விடாதகத்தி னிண்டையே யுய்ப்பா
னிறையெழுத்தை, மனதுக கரிய னுமவனே யென்றான் பரமன்
மலைமகட்கே 36

பதியெழுத்தை விடுததவர்கள் பண்ணும்பூசை யவமாகும்,
பதியெழுத்தை விடுததவர்கள் பண்ணுஞ்செபமு மவமாகும், பதி
யெழுத்தை விடுத்தவர்கள் பண்ணுநதவமு மவமாகும், பதியெழு
த்தை விடுத்தவர்கள் பண்ணுமடங்க ளவமாமே, 37

இந்நிலையா மிறையெழுத்தை யுளத்தடக்கு மவனே யிவ்வு
டம்பி னுடனிருந்து மிலங்குபர கதியை, யந்நிலையே யடைவனெ
ன வண்ணன்மலை மாதக் கறைந்தனனா லஃதுமோ ராணடுளதது
ளடக்குந், தந்நிலைமை யுடையவர்க்குப் பரகுரவன் மகிழ்ந்தே
சாற்றுகமா காரணத்தைத் தமதுளத்து ளடக்கா, நன்னிலையாம்
பக்குவரல லாதவர்க்குத்தானே, நவின் றிட வொண்ணாதெனவே
நவிலுவர் நல்லவரே.

38

இப்படி யாய வுபயநன் மனுவை யெழிற்குரு வருளிடப்பெ
ற்றுச், செப்பருளு செபமுஞ் செபியாது செபிக்கச் சிநதையு
மோயும் தோய்ந்தா, லப்படி தானே யாதனங் கட்டி யசைவற
விறுப்பதே ரிட்டை, துப்புறு கரண மசையுமே யானாற் றுரிசுள
வரிட்டை யென் றுணரே.

39

உற்றமெய் ரிட்டை விடாதுசா தித்தோ ருறுவாரன் முத்
தியை யென்றும், மற்றவம முட நீங்கிலார் முத்தி மறுபவத் துறு
வரென் றுரைத்தீர், குற்றமி னிட்டை யடையுங்கா ரணத்தைக்
குழகனே யுரையென வினவப், பற்றறு பரம னுமையவண் மகி
ழப் பண்பொடு பகர்தன்மே யினனூல்

40

ஞான ரிட்ட னிருக்குமந நாட்டினின், மோன வார்த்தை
மொழியவே கேட்டவன்; றுனு முப்பதா மாகந தவததினா, லான
முத்திப் பதத்தை யடைவனூல்.

41

செப்பு ரிட்டா பரார்க்குச் சிநதையா, லொப்பின் மாட் மொ
டுக்கமுஞ் செப்பவ, னிப்பு விக்க னிருபததெட் டாமபவந், தப்
பிலாதமெய் முத்தியைச் சாருமால்.

42

ஞான ரிட்டா பராகு நாடொறும், போன மாதிபொருந்த
வுதவுவோ, னீன மில்லா விருபத்தைந தாம்பவ, மான முத்தியை
மன்னுத நிண்ணமே.

43

ரிட்டை மேவு ரிருமல யோகியர், கட்ட வேநற் கலை ஞாத
வுவோ, னிட்ட மாயிரு பத்திரண் டாம்பவத, தெட்ட ரும்பத
மெய்துவ துண்மையே.

44

சாத னைக்குண் முயலுந் தகைமையோர், பாத முச்சிப்படி
யப் பணிபவ, ரோது மங்க மொருப திரட்டியிற், நீதில் விடு பெ
றுவது திண்ணமே.

45

சாற்று நிட்டடையைச் சார்ந்தமெய்த்ஞ்ஞானிபா, லாற்று நற்
பணி யன்பொடு செய்பவ, னேற்று மீரா நியன்ற தனுவினிற்,
போற்றும் வீடு பொருநதுவ துண்மையே. 46

ஒது சாதனை யுறறவா சேவடிச, சீத நீரோடு சேடமு மார்
பவன், நீதி லெட்டாந தனுவிற் நிகழ்தரு, மேதின் மெய்வி
டெய்து மினிதரோ. 47

ஒப்பி லாதுய ருண்மைநிட் டார்தமக், கப்போ டன்னமு
மாசசித் துதவியே, தப்பி லேவலுந் தாஞ்செயும புண்ணியர்க,
கெய்பபின் முததி யெடுக்கும் பவத்தினே 48

இந்நி லைத்திருப பணியெலாளு செய்பவர்க் கிசைய, வந்நி
லைப்பர குருவருள சுரநினை தாக, வுன்னு தறகரு மொருமொ
ழியருளின லுதவித, தனனி லைப்பர நிட்டையி விருத்துவன்
றையயால. 49

இப்படி நிட்டை தனனிலே யிருநது மியல்பொடுந் தன்
னது பவததை, யொப்பிலா வரசற் கமைச்சரைப் பதுபோ லுய
ர்குரு பரற்குரைத தளவின, மெய்ப்படு குரவன் பின்னிகழ் வத
னை விளம பிடககேட் டறிகுநரே, ஒப்பின் மாயோக ரலாதவா
கிரியா காண்டியென் றுரைத்திடப படுமால 50

உன்னரு ஞான நிட்டடையை யடிக ளுரைத்திடக் கேட்டுந்
மகிழ்ந்தேன், பன்னருங் கிரியா யோகமென் றுரைக்கப படுவ
தையெனக்குநீ விரித்தே, நன்னய மாக வுரைத்திட வேண்டு மெ
ன்றுமை நாதனை வணங்க, வினனமு தொழுகும மதியணி சடை
யோ னிறைவியைப பாரத்தினி னுரைப்பான் 51

பங்கமுற மனங்கொண்டு சுவாசந தன்னைப் பந்தனஞ்செய்
தருங்கற்பம்பலவ யின்றே, யங்கமதைத் தான்சுழற்றி யபானவ
ழிதன் லு லயம்வாங்கி யவ்வழியா னதைமீன விடுத்தது, மிங்கிவை
பலவியற்ற லட்டமா யோக மென்பரிவை சிவயோக மியற்றுவோ
ர்க்கிலையாற், நங்குசிவ யோகத்தா லாக்கமுட னழிவுந் தானி
லாப் பரமசா யுச்சியந்தா மடைவார். 52

புத்திகொள் கிரியா யோகசா தனையைப் புரிந்திடு பவர்களி
வ்வுலகி, லெத்தனை கால மிருப்பினு மீண்டு மிறப்பொடு பிறப்பி

ணையடைவார், சத்திய மாக வறிதநீ யிரந்தத் தனிச்சிவ யோகசா
தனையை, இத்தனை வயதிற்போதிபப தென்றே யிறையவ னுமை
தனக் கிசைத்தான்.

53

இநதநன் னிட்டையேழுநான் காண்டி லியமபுத லுத்தம
மாகு, முந்திய வையா ருண்டினி லாசான் மொழிகுதன மத்திம
மாகு, மந்தமி லாரு ருண்டினிற் புதற லறைதரு கனிட்டம
தாமா, லுந்துமிபபருவங் கடந்தவாக கதன் யுரைத்திடத் தகா
தென வுணரே.

54

ஞான ிட்டையை நலகுநற நேசிகன், மான முறறிடு மானி
ட னல்லனல், வான முற்று வளர்கயி லைப்பரன், ருனெ னத்தின
ஞ்சாற்றிட லாகுமால்.

55

வள்ளலார் சாத்திரம்

சத்தியஞானபோதம் - பதியியல்.

நீரிடை யுப்பும் பாரிடை யப்புந், தாயிடைச் சூலுந் தளி
ரிடைத துவளுந், தீயிடை வெமமையுஞ் செறிந்தாங் கன்ன, வ
றிவிடை யீச னமர்ந்தாங் குறிலே.

1

அத்துவி தம்பெற வாங்காங் கிருப்பினு, மாருயி ரறிவா
லறிதரப படாஅ, லுனக் கண்ணுக கொளியா தொளித்து, ஞான
க்கண்ணின் வெளிபபடு நாதன்.

2

ஐயெரி நாப்ப ணைந்தவித் திருப்பினு, மிருகா லடக்கியொ
ருகா னிற்பினுஞ், சேயிழை மாதரைத் தீரத் தண்பபினு, முடை
யைத் துறக்கினு முணவை மறப்பினு, மமமா செய்மாயை மழுங்
கா தம்ம, குருபர னோக்கிற் குழையு மன்றே.

3

மாரியை நோக்கும் வனப்புட் போலும், பாரியை நோக்கும்
பாவலர் போலும், கொழுநனை நோக்குங் குலமகள் போலுந்,
தேசியை நோக்குஞ் சீடன் நெறிவே.

4

ப சு லி ய ல்.

விந்து மோகினி மானென விரிந்த, தத்துவக் காட்டிற் றனி
த்திடு முயிரை, யானவ வேங்கை யொருபா லடர்ப்பு, மாயைக்

குடாவடி யொருபான் மயக்கக், காமியக் கடமா னொருபாற்
கறுவ, விருவினை மலைப்பாம் பொருபா லிழுக்க, வாசையா மண்
னை யொருபா லறையக், குலமெனு ளுமலி யொருசார் குறைப்
பக், கல்விக்க கானியா னொருசார் கவரச், சமயச்சூறையொருசார்
தாக்க, வவாவெனும் படுதீ யறிவைக் கொளுவ, மாயாவாத வன
சார் வெருட்ட, விண்ண மாமி யிடருநங் காலை, யுயிரிடை யொ
ளிபுக் கிருநத வொருவரத், தாயினுஞ் சாலத்தயாரிதி யிரங்கிக்,
கட்கடை வாளாற் காடற மாற்றலு, முட்கின யாவு முயிர் பிழை
தன்றே 5

பாசவியல்.

கதிரிடைக் கலந்த கண்ணொளி யொப்ப, வைவகை யவத்தை
யான்மா நீங்கிச, சிவத்தொடுங் கலந்த தேற்ற மென்ப, நோக்கா
நோக்க நோக்கு மன்றே. 6

சடததிர ணீப்பத் தனித்திடு மான்மாச், சோகம பாவனை
தொககிய பின்றைக், கருடனை நினைப்பான் கடுக்கழன் றன்ன,
வுபாதி நீங்கி யுணர்வா யினவே. 7

அறிவறி யாமை யகலா தகன்ற, வறிவே சிவமெனு மாகம
முடிவே. 8

உபதேசவியல்.

ஐம்புல நறிதலி னவத்தைப் படுதலி, லுணராக் கால முடற்
சவ மாதலி, னருத்தா பத்தியி னுலுள னுன்மா. 9

பிறத்தலு மிறத்தலு பெருகலுஞ் சுருங்கலும், போதலும்
வருதலும் புணர்வு நீக்கமு, மன்ன மயத்துக் கடுத்தன வாதலி,
னன்னமய கோச மான்மா வன்றே. 10

சிவனீ யானு யென்னுந் திகழ்வுஞ், சிவனு னானே னென்னுந்
திறமுஞ், சிவனே யாவினு முளனெனுந் திருவுஞ், சிவனே காட்
டித் தெளித்தன னெனக்கே. 11

அறிவா காரனா னெனவறிந் துணர்தல், செறிபரப் பிரமம்
யானெனத் தேற, லறைசிவ னருளி லடங்கா தடங்க, லுருவ
தெரிசனஞ் சததியு முயிராக்கே. 12

அஞ்செழுத் துண்மை யறையுங் காலே, சிவாய நமவெனுந்
திருவாக் கியத்திற், சிவமரு ளான்மா திரோதை மலமிவை, பார்

தனை நலியாப் பருவிடம் போன்றச், சிவன்றனை மறையாச் சீவனை
மறைக்கு, மதோமுக மாகி லறிவை மயக்கு, மூர்த்த முகத்தி
லுருவழிந் தனவே. 18

அணைந்தோரியல் - முதற்காண்டம்.

பூரண போதப் பொருடா னாகலி, ஞான மாகம மவர்க்
கென் செயவே. 14

நினைப்பு மறப்பு நீத்தமை யாலே, யனைத்துங் கண்டுங் கண்
டில ரன்றே. 15

சிதம்பர மாதலிற் சோவிட மில்லை, யவனிவ னாதலி னனு
கலு மில்லை, யறிவுரு வாதலி னாக்கையு மின்றே. 16

ஒன்றே யாதலி னுணர்பவ னின்று, நானது வாதலின் ஞா
னமு மின்றே. 17

சத்தஞ் சோதிடந் தருக்கங் காவியங், கொக்குவம பரதங்
கோதெனத் தள்ளாப், பித்தர்க் கிந்நூல் பேசிற் பிழையே. 18

நுனாதிச மின்றி நுண னுணர் வாகி, யனாதி முதத நருளிய
வாகமந், தந்திர கலையெனச் சாற்றலு மாமே. 19

மனாதிச ளொடுக்கி மறைமுடி வுணர்ந்து, வழிபடன் மந்திர
கலையென மதியே. 20

அறியா வறிவ நருளிற் கலந்தாங், காதவ னொளிபுக் கமுந்
திய கண்ணாய், மும்மைப் பாழு முறைமுறை கடவா, வபரவப்
பாழி னடங்கா தடங்க, லுபதே சக்கலை யிஃதென வுணரே. 21

கேவல ஞானக் கிழவ னாளுடைப், பிள்ளைநா வரசு பேரா
ஞா, னாதன வாக்கிய நருநதமிழ் மூலன், சீவன் முத்தர் திரு
வாய் மலர்ந்த, நூல்பவ நோய்க்கு நுண்ணிய மருந்தே. 22

இரண்டாங்காண்டம்.

உடலெனும் பெண்ணை யுயிரெனு நாயக, னெந்நாள் விடுவ
னெவ்வழி யானே, விடுவ தில்லை விதியுள ளளவும், விதிவச மின்
றேல் வெறுப் புற்றிடுமே, வெறுப்பும் விதியின் மேம்பா டாமே,
பறிநூ லிடத்து மற்றவ ரிடத்து, மாக்கை வெறுப்பு மகக்கா
வானியு, முறுமெனக் கண்டாங் கொழிந்திடு மாணா 23

நீரிடை யிருப்ப நிலத்திடை யிருப்பன், காற்றிடை யிருப்
பன் கனலிடை யிருப்பன், விண்ணிடை யிருப்பன் வெயிலிடை
யிருப்பன், மதியிடை யிருப்பன் மனத்திடை யிருப்பன், மதி
யிடை நெய்போற் சங்கரன் றானே. 24

உருவோ வருவோ வுபயப் பெருக்கோ, காணும் பொருளோ
காணப் பொருளோ, கரியோ செய்யோ கைகா லுண்டோ,
வுண்பது முறக்கமு முடையு முண்டோ, கண்டவ ருண்டோ
கழறுமி னீரே. 25

அதிதிதன் மைந்த ரலமரு காலைப், பிரமகீ தையைப் பேசின
னெவனோ, சிதாகா யத்திற் றிருவுருத் தாங்கி, மறலியை முனிந்த
வரத நெவனோ, வரன்முறை யுலகம் வயின்வயி னுதிக்க, நான்
முகத் திருந்து நான்மறை யுரைத்தன், றுபனி டத்தி லொளித்
தவ நெவனோ, வவனே பிரம மென்றறி மன்னே. 26

மூலமென் றழைத்த முனைக்கொம் பியானே, வருத்தந் தீர்ப்
பான் வந்தவனெவனோ, தூணி லு மிருப்பன் றுரும்பிலு மிருப்
பன், எனுமழ சொல்லுக்கெதிர்நதவ நெவனோ, துகிலுரி காலைத்
துருவதன் மகட்கு, மாளாத துகிலை வருத்தின நெவனோ, வருச
சுனற் காக வமரிடை யிருந்தாங், குணர்மெய்ஞ் ஞான முரைத்
தவ நெவனோ, வவனே பிரம மென்றறி மன்னே. 27

கல்லா லின்கீழ்க் கடவு ளாகிப், பொல்லா ஞானம் புரிந்தவ
னெவனோ, மாலவரை வில்லாய் வலியவா புரங்க, ணீரெழுவொரு
க்கி நின்ற மூவரைச, சேவடி நிழலிற் சோத்தவ நெவனோ, கால
னை மாட்டிக் கவின்கிறு பாலன், மரணந் தவிர்ப்பான் வந்தவ
னெவனோ, வவனே பிரம மென்றறி மன்னே. 28

ஊனோ பிரம முயிரோ பிரமம், வானோ பிரம மறையோ
பிரம, நானோ பிரம நாடுங் காலே. 29

வடிவோ பிரம மதியோ பிரம, மொலியோ பிரம முணர்வோ
பிரம, மறிவோ பிரம மாயுங் காலே. 30

ஒருமல வழக்கு மிருவினைத் தொடரு, மும்மலச் செருக்கு
நால்வகை வாக்கு, மைவகைப் பொறியு மறுவகைக் குற்றமு,
மற்ற லன்றி யறிவா காயே. 31

வானே வளியோ மறுகனல் புனலோ, மண்ணே மதியோ
வளரென் னாமோ, யானே பரம்பொரு ளெட்டும் பிரிவே, தா
னே யதுவே யதுதா னென்ப, மானு ததுவும வழக்கச சொல்லே,
நானே யதுவென நாடலு மாமே.

32

பதிபசுபாச விளக்கம்

அறுவித சமயத் தோர்க்கு மறுமுக சாமி யாகிச்
செறிபரப் பிரமம் யானே யென்றுசின் மாநிலி லேறிச்
குறுமுனிக் கருளிச் சீவக் குகைதொறும வீற்றி ருநத
மறுவிலாக் குகனைப் போற்றி மாயத்தனென் பிறளி யெல்லாம்.

பாசமைநதையுந் தனித்தனிப் பரிநதிட நீக்கி
நேசமாகிய வறிவுரு நீயெனக காட்டிப்
பேசுமேழ்வகைப் பிறப்புனக கிலையெனப் பேசித்
தூசுநீக்கிய சுயம்பிர காசனைத் தொழுவாம்

34

உலக நெருப்பைக் கடநதொழியா ஞான வுத்தி மடுப்பேனே
விலகு குடும்பத் துயாநீங்கி யெநநாட் றெவி யாவேனே [னே
திலக மறையின பொருளிதெனத் தேற்றுங் குரவன காண்பே
கலக வுடலப் பிணிதணநது கடவு டனையான் காண்பேனே

மருவிய வுடல் வெறுப்பும் வையக வெறுப்பும் வந்தா
லிருவினை யொப்பு மங்க ணெய்திடு மெய்துங் காலைக்
கருமல பாக முண்டாம பாகத்தாற் கடிதிற் சேருந்
திருவருட் சத்தி பாதஞ் செறிநதிடுங் குருவு மனறே

36

முத்தரை, பகைவ ரென்று மூககரை யுறவ ரென்றும்
பெததனா யனேக காலம் பிறநதிறந தெய்ததிட டேற்குப்
பத்தியான் ஞானங் காட்டி ஞானததாற் பரனைக காட்டும்
சத்திய ஞான நநத சற்குரு நாதா போற்றி.

37

பொசசையா முடலங் காட்டிப் பொறிபுலன் கரணங் காட்டி
யிசசையா ருயிருங் காட்டி யெழிற்றிரு வருளுங் காட்டி
யச்சமி நிலையங் காட்டி யகமபுநந தானுங்க காட்டி
சச்சிதா நநதங் காட்டு சற்குரு நாதா போற்றி.

39

குருபதேசம்

அஞ்செ முத்தினி லொருபுடை யரும்பதி யமருப.
வஞ்ச முற்றுள வொருபுடை பாசமாய் வதியுந்

துஞ்ச லின்றிய லொருபுடை பசிவெனத் துலங்கு
மஞ்செ முத்தினின் முமமுத லறிந்தவர் பிறவார். 39

பானுவா மிறை யெழுத்து வதனொளி பரை யெழுத்து
ஆனமில் கண்ணே யாகு முயிரெனுந் தனி யெழுத்துத்
தினமில் விளக்கே யாகுஞ் செப்பிய திரை யெழுத்து
நானெனு மிருளே யாகு நவையுறு மல வெழுத்தே. 40

நகரமாகிய சேரியை நஞ்சென வெறுத்து
மகரமாகிய மயலெலாம் வேரொடுங் களைந்து
வகரமாகிய வனத்தினி லிருந்திளைப் பாறிச்
சிகரமாகிய நகரியை யடைந்தனன் சீவன். 41

பாச மாகிய விரண்டையும் படிநெனத் தள்ளி
நேச மாகிய விரண்டையு நெஞ்சிடை யழுத்திக்
காச நீங்கிய கண்ணென முத்தியைக் காண்பா
யாசை நீங்கிய நிலையிது விதற்கிலை யையம். 42

த ச க ா ரி ய ம்

தத்துவா தீதந் தன்னிற் சகசவா ணவமலந்தா
ஹறிடு மிதழகுச்சாககி நானென லுயிர்க்குருபஞ்
சித்துரு நானேயென்று தேறலே தெரிசனந்தான்
முற்றுண ரீசன்முன்னர் முகிழ்த்திடா தடங்கல்கத்தி. 43

நி ன் ம ல சோ ப் ப ன ம்

ஐம்பொறியா லைம்புலனை ளாரத்தான் புசித்தாலு மறிவான்
மிக்கோ, ருமப்பிரான றிருவடிகளே முள்ளத்தை வைத்தங்கே
யுறங்கா நிற்பர், நமபணீத தொருசோர நாயகனை விருப்புற்ற
நாரி வேண்டு, மன்பவன்றன் பாற்கிடக்கு மாக்கையிவன் பாற்
கிடக்கு மதுபோலன்றே. 44

காண்பதுங் கேட்பதுங் கருத்துஞ் சொப்பனம்
பூண்பதும் புனைவதும புசிப்புஞ் சொப்பனஞ்
சேண்படு நாகமுஞ் செகமுஞ் சொப்பனம்
விண்படு மிவைக்கெலாம விசுத்த னுனரோ. 45

நின் ம ல ச மு த் தி.

குடும்ப பாரமு ஞானமுங் கொண்டவ னின்பு
மடங்க நீத்துய ரறிவினை யடைந்தவ னின்பு
நடந்து றங்குவோ னின்பமு நாண்மலர்ப் பாயல்
கிடந்து றங்குவோ னின்பமு மானுமே கிளக்கில். 46

நின் ம ல து ரி ய ம்.

மண்ணெடு மண்ணார் போனார் வளியொடு வளியார் போனார்
தண்ணெடு தண்ணார் போனார் தழலொடு தழலார் போனார்
விண்ணெடு விண்ணார் போனார் விளங்கறி வருவாய் நின்ற
நண்ணிய நானே யெங்கு துழைந்திடா திருக்கின் றேனே. 47

நின்மல துரியாதீதம்.

போக்கிலை வரவிலை புணரக் கையிலை
தாக்கிலை யேக்கிலை சரிக்கக் காலிலை
மோககுற மூக்கிலை முகிழ்க்கக் கண்ணிலை
வாக்கிலை மனமிலை யதீத வாழ்விலே. 48

இத்துரி யாதீ தத்தி லிமைக்கொட்டு மளவா னாலும்
முற்றகண் ணாடி தன்னி லுளுந்துருள பொழுதா னாலும்
கைத்தலத் தாலா விற்பால கறக்குறுங் காலமேனுளு
சித்துரு வாகி நிற்போர் சின்மய லீடு காண்பார். 49

பதி விளக்கம்.

நிராமயமாய் ரிட்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்
புராதனமா யசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப் புனிதமாய்ச்
சராசரமாய்ச் சாக்கியாய் சத்தியமாய்ச் சித்துருவாய்
பராபரமாய் வெறுவெளியா யிருக்குமநதப் பரமசிவம். 50

சொல்லா லு மனனாலுந் தொடராத சூக்குமமாய்ப்
பல்லான்ற கேள்வியரு மீதென்று பகர்வரிதா
யொல்லாத பாஞ்சுடரா யுயிரக்குயிரா யுண்மையா
யெல்லாமா யல்லவுமா யிருக்குமநதப் பரமசிவம். 51

ஒன்றாயும் பலவாயு முருவாயு மருவாயுங்
குன்றாயு மனுவாயுங் குணமாயுங் குணியாயு

நன்றாயுந் தீதாயு நானாயுந் தானாயு
மின்றாயு முளதாயு மிருககுமரதப் பரமசிவம். 52

சிவனறிந் தருளுவன் சீவ ராசியைச்
சிவன்றனை யறிந்திடாச சீவ ராசிகள்
சிவனிலா விடமில் செடசித் தெங்கணுஞ்
சிவனிலா விடினூயிர செகமற் றில்லையே. 53

அவனவ ளதுவெனு மகில பாசமே
யவனவ ளதுவென வறைப வன்பசு
வவனவ ளதுவினை யாகரு வான்பதி
யவனவ ளதுவறி லறிவைக் காணலாம். 54

அவனசைந திடினொரு வணு வசைநதிடு
மவனசை யானிடி லணு வசைந்திடா
சிவன்சததி யோடுறிற் செகம விரிந்திடுஞ்
சிவன்றனித் திடிவ்விரி செக மொடுங்குமால். 55

சாக்கிர சொப்ப னங்க ளிரண்டையுந் தாண்டிப் போனாற்
சூக்கமாஞ் சுழுத்தி வந்து தொல்லிரு ளாகி மூடு
மாக்கமு மழிவு மில்லா வறிவினா லதுவும் போனாற்
போக்கொடு வரவு மில்லாப பூரணப் பொருள்வந் தெய்தும். 56

காணுறு புலன்கள் போகிற் கரிசுறு மனம்போம் போனா
லாணவம் போகும் போனா லாருயிரப் போதம் போகுஞ்
சேணுறு மொளிககு மேலாஞ் சிவப்பிர காசந தோன்றும்
மாணனே யிதுவே முத்தி நிலையென மதித்தி டாயே. 57

மாசறப் படித்தா னேனு மயலறத் தெளிந்தா னேனு
மாசறத் துறந்தா னேனு மஞ்செழுத் துணர்ந்தா னேனு
மீசன்வே றியான்வே றென்னு மிருமையுங் கழலா னாகிற்
பாசமுங் கழல்வ தின்றும் பதித்துவந் தானு மின்றே. 58

பசு விளக்கம்.

பாசத்தாற் பசுவெனப் பகரப் பட்டன
பாசந்தா னிரிதரப் பதியெனப் படுங்
காசத்தாற் குருடெனக் கழறப் பட்டன
காசந்தா னிரிதரக் கண்ணெ னப்படும். 59

எஞ்ஞான்று குடும்ப பார மேகுமென் நிரங்க வேண்டா
மஞ்ஞான மெம்மட்டுண்டோ வம்மடடுங் குடும்ப பாரம்
மெய்ஞ்ஞான முண்டேன் முததி மேவுதற் கைய மிலலை
சஞ்ஞானத் தாலஞ் ஞானஞ் சுருங்குமந நிலையே முத்தி. 60

சீவனா மிந்த வான்மா வியற்கையைத் தெரிக்குங் காலைக்
கேவலன் சுத்தன் சாரதன சூக்குமன் கிளா சனாதன்
பாவமில் சர்வா னாதன் பகரருஞ் சாவ சாக்கி
மேவுசின் மாத்தி ரத்தன் மிகுசக சொருப னாமால் 61

ஆகையா னான முயற்சியி னாலு மவிழ்ந்தபே ராதரவா
லுங், கோகன கத்தா டருஞ்ர வனபாற் குறைவறு பத்தியினு
லும, மோகமே விளைக்கும பிரகிருதியினறன பாவனை முழுதை
யுந் தணந்திட், டேகமாஞ் சிவனை நானெனச சிந்தித திடரொ
ழிந் திருந்திடத் தகுமால் 62

யாவ னொருவன் றன்னிடத்தி லிருகருஞ் சிவனை விட்டயலே
மேவி யிருக்குஞ் சிவனைநனி பூசிப பவன்றன் வியன்கையிற்
பாவி யிருக்கும் பாயசத்தை விட்டுக் கூன்னை பரநதோடித
துவந் துளியை நாதுனியாற் றய்க்கு மவனை சொலலுங்கால்.

சகலபூ தங்க டோறுஞ் சாக்கியாய் விசுத்த தேசாய்த்
தகுஞான தேகி யாகித தங்கிய பரமான் மாவை
யகமுக மாக வுள்ளும் புறமபு மொன்றா யறிந்து
பகவற யாவன் பாரபரா னங்கவன் முழுதும் பார்த்தான். 64

ஆணவ விலக்கணம்

சரிதையி லாணவங் கால் சரிந்திடுங்
கிரியையி லமைமலங் கெடுதி யுற்றிடு
மருவுயோ கத்தின்முக் கான்ம டிந்திடும்
விரிசிவ ஞானத்தின் முற்றும் வீயுமே. 65

காமத்தா லிரதிரன் கலக்க மெய்தினுன்
காமத்தா லிராவணன் கருத்த ழிந்தனன்
காமத்தாற் கீசகன் கவலை யுற்றனன்
காமத்தா லிறந்தவர் கணக்கி லார்களே,

கோபத்தாற் கொள்கின் றவத்தைக் கொட்டினான்
கோபத்தா னகுடனுங் கோல மாற்றினான்
கோபத்தா விரதிரன் குவிசம போக்கினான்
கோபத்தா விரந்தவர் கோடி கோடியே. 67

கோபமே பிறவியைக் கொடுக்கும் கொள்கையாங்
கோபமே யறிவினைக் குறைக்கும் குட்டநோய்
கோபமே தாயையுங் கொல்லுந் திண்படை
கோபமே தவத்தினைக் குலைக்கும் பேயரோ. 68

ஆசையாற் சந்திர னங்கந் தேய்ந்தனன்
ஆசையாற் சவுபரி யறிவை நீங்கினான்
ஆசையா னராகர னாவி போககினான்
ஆசையால் வாலியு மழிந்தா போயினான். 69

ஆகையா விரத மாயை யறிவினை முழுது மூடித்
தேகமே யான்மா வென்றுஞ் சேயிழை மடவார் தங்கள்
போகமே மோக்க மென்றும் புந்தியைத் திரிவு பண்ணுஞ்
சோகம்பா வணையா வித்தை தொலைப்பார்கள் சீவன் முததர். 70

கன்ம விலக்கணம்.

வினையினால் விகார முண்டாம விகாரத்தால் விருப்புண் டாகு
முனலுறும் விருப்ப நானா விதவுல கங்க ஞண்டா
நனியுல கத்தான் மெல்ல நானெனு மகமுண்டாகும்
துனியுடை யகங்கா ரததா றஞ்சலும் பிறப்பு முண்டாம். 71

ஊழ்வினை யாலு டம்பு முடம்பினு லாழ் மாகித்
தாழ்வினை பிரண்டாய் மூன்றாய் சதாவித மாகி யோங்கி
வாழ்வொடு வறுமை யாகி மன்னுயிரி தொறும் வதிந்து
காழ்மரம் விதையும் போலாங் கன்மீ கண்டு கொள்ளே. 72

சஞ்சிதந திருநோக் காற்போம் பிராரத்தர் தனுவோ டேகும்
ஈஞ்சமா காயி யந்தான் விளங்கு ஞானத்தி னுற்போஞ்
செஞ்சயான் செய்த தெல்லாஞ் சிவனசெய்த தென்றுணர்ந்தால்
மஞ்சனே வினைத் திறங்கள் வந்துணைச் சந்தி யாவே. 73

ஞானதீக்கை யிலக்கணம்

பூசையால் விரதந் தன்னுற் புண்ணிய தீர்த்தந் தன்னு
ஞ்சாறு தருமந் தன்னு லளவறு வேள்வி தன்னுற்

பாசபந் தங்கள் பொன்னு பாரிடை நம்போல் வந்த
தேசிக னருளு ஞான திக்கையாற் பொன்று மன்றே.

74

ஆசாரிய னிலக்கணம்.

மண்ணலை நீரலை வளி நெருப்பலை
விண்ணலை மதியலை விரிந்த பானலை
பெண்ணலை யாணலை பேடு மல்லையா
லண்ணலை நீயென வறைபவன் குரு.

75

யானென தெனுஞ் செருக்கை யிரித்தொளி யாயெறிக்கு
ஞானதே சிகற்குத் தன்னை நதிர்கொடித் திறைஞ்சாநின்ற
வானமா ணுக்கற் கிந்த வனுபவ மறையலாகு
மேனையோராக் குரைப்பினன்னோ னிருளபுரை நிரையத்தெய்தும்.

சீட னிலக்கணம்.

பூதகா ரியங்க ளெல்லாம் பொய்ம்மை மெய்ப் பூதநாத
னாதலால் புவனத் தாசை யந்தரத் தாசை யற்ப
மோதறு வகைச் சமபத்து முயாமுத்தி விருப்பு மிந்தச்
சாதன நான்குந தானே சீடற்குச் சடல மெனப்.

77

கடப்பருங் கடல் கடத்துங் கருணையா ரியன் முனிநதே
யடித்துதைத் தருவ ருத்திட் டககிர மஞ்செய் தாலு
முடற்பிணி யகற்ற வல்ல வுததம னிவனே யென்று
திடப்படு சிரத்தை யுள்ளோன சீடனென் றுரைக்கும் வேதம்.

மன்னர்முன் காலன் முன்னு மகிழ்ச்சியைப் பிரிக்க வந்த
தன்னிகர் நோயின் முன்னுந தானடங் கிடுவாரா போல
மின்னமர் கயிலை நீதது மெய்யுடை யார்போல் வந்த
கொன்னமர் குரவன் முன்ன ரடங்குவான் குலமா ணுக்கன்.

79

நானூர் கொல்லோ வென்றனக்கு நாதனூர் கொல்லோ வெனக்கிங்
கானூப் பிறப்பு மிறப்புமீவ ணடைநத தென்கொ லோவென்று
தானே தனக்கிங் விசாரங்க டலைபபட் டிடலுந் தேசிகனைத்
தேனூ ரளிபோற் நேயமெலாந் தேடு மவனே சற்சீடன்.

80

ஞானகுரு மான்மியம்.

எந்நா ளிருப்பினு மிறப்பது நிசசயம்
பொன்னுட்டி லிந்திர னுயினும் பொன்றுவ

னன்னுட் கழியுமுன் ஞானத்தி னாலே
தன்னு லறிவது சற்குரு பாதமே.

81

சித்தஞ் சிவத்தோ டொருக்கிச் சிவமான
முத்தன் சிவமென மொழிந்திடு மாகமஞ்
சத்தியஞ் சீவன் சங்கர னென்றெ
குற்றமி னுன்மறை கூறும் வகுத்தே.

82

கொல்லா விரதம்.

ஆமுயிர்க் கொலாத மேலோ ரறிவினை யறிந்த நல்லோர்
திமன மொடுக்க வல்லோ ரிவாகளே தேவ ராவர்
காமராய்க் கற்பு பித்தோர் களவுசெய் துடல் வளர்த்தோர்
மாமிசந தின்போ ரெல்லா மானிடப் புலைய ராவார்.

83

அறியவாக் கையின் மானிட வாக்கையே யாக்கை
விரியு நோன்பினி லுயிர்க்கொலா விரதமே விரதங்
கருதிற் றெய்வதங் கண்ணுதற் றெய்வமே தெய்வந்
தெரியிற் றேவிகா லோததர தேற்றமே தேற்றம்.

84

அம்மா வெனவலற வாருயிரைக் கொன்றருந்தி
யிம்மா னிடரெல்லா மின்புற் றிருக்கின்ற
ரமமா வெனுஞ்சததங் கேட்டகன்ற மாதவர்க்கும
பொய்ம்மா னிரையமென்றா புசித்தவர்க்கென் சொல்லுவதே.

கங்கையிற் படிநதிட் டாலுங் கடவுளைப் பூசித் தாலு
மங்குல்போற் கோடி தன்மம வள்ளலாய் வழங்கி னாலுஞ்
சங்கையில லாத ஞான தத்துவ முணர்ந்திட் டாலும்
பொங்குறு புலால் புசிப்போன் போய்நர கடைவ னன்றே.

86

கொலையிலா னுதவு மன்னங் கூறிற்பே ரமுத மாகுங்
கொலையுளா னுதவு மன்னங் கூறிற்பேர் விடம தாகும்
புலையர்தம் மனையி லுண்போன் புலையா மாறு போலக்
கொலைஞர்தம் மனையி லுண்போன் கொலைஞனே யாவ னன்றே.

கலையெலா முணர்ந்தா னேனுங் கரிசறத் தெளிந்தா னேனு
மலையென வுயர்ந்தா னேனு மனமய லகன்றா னேனு
மூலகெலாம் புகழ்ப் பல்லோர்க் குதவிய கைய னேனு
மிகிய விரக்க மின்றே லெழுநர கடைவ னன்றே.

88

இத்திற னருள்கைப் பற்றி யுயிர்க்கெலா மிதத்தைச் செய்க
சத்திய விரக்க மின்றேன் முஜீதியைச் சாரா னாகும்
பத்தியால் யோகஞ் சாரும் யோகத்தாற் பரம ஞானஞ்
சித்தியா மிதற்கா தாரஞ் சீவகா ருணிய மன்றே.

89

ஆக்கை யருமை.

மக்க ளாக்கையிற் பிறத்தலே யரிதுமற் றதிலுந்
துக்க கூன்குரு ழேமையைத் துறத்தலு மரிது
நற்கு லத்திடை வருதலு மரிதுஞ் சாதான
மூக்க ணீசனுக் காட்படல் முறறினு மறிதே

90

உடம்பெலா ழீங்கிரல் லுடம்பு பெற்றவ
ருடம்பின லுறுபய னென்று மோகிலா
ருடம்பின லுறுபய னுவதே தெனி
லுடம்புயி ருணர்வையு மோர லாகுமே

91

அரிது மானிட யாக்கையிற் பிறத்தன் மற்றதினு
மரிது வேதனால் சைவநா லாலகந தெளித
லரிதவ் விசனே நாமென வறிவு மேலிடுத
லரிது வாய்ப்பறை யறைநதிடா ததினடங் கிடலே

92

சரிதை கிரியாயோக விலக்கணம்

எங்கணு நிறைந்து நின்ற வீசனோ டொன்ற லாலே
சங்கர னாமே யென்னச சமாதி யோகம புரிநது
துங்கவெண் மதிபோ லுளளந் துலங்கிடச சவாணு பூதி
யங்குதித் திடவா னந்த மடைவதே யமல யோகம்.

93

ஒருகண மிருப்பன் றெய்வ வுருவினி லீசன் ருன்மற்
றிருகணஞ் செங்கோ லோசச மிறையவா பாலிருப்ப
னருமறை யவாகு ழாத் து ளமபுவி ழுளவி ருப்பன்
துரிய யோகிக ளுளத்திற ழாங்குவ னிருந்தெப் போதும்.

94

ஞானநிட்டை யிலக்கணம்.

சராசரப பொருள்க டோறுந் தங்கிரின் றவற்றின் றன்மை
விராவுத ழீன்றி யொன்றாய் விமலமாய் விண்ணி னெய்தாய்ப்
பராபர வெளியாய் ழீங்காப் பாச சாலங் கடந்த
நிராமய சிவந்தா னுகி நிற்பது ஞான நிட்டை.

95

மத்திம வுடறா னுகா வளர்கா ணந்தா னுகா
மொய்த்தவிந தியந்தா னுகா மூலவா யுவந்தா னுகா
சித்திர தீபம் போலச சீவ பாவங் கழன்று
நித்திய சிவந்தா னுகி நிற்பது ஞான நிட்டை.

96

மக்களு மனையு நீத்து மாதரா ராசை நீத்துச்
சொர்க்கமே லாசை நீத்துச் சுத்தனாய்ப் பற்றென் றின்றிக்
கற்கவேண் டியது நீத்துக் கருதிரு வினையு நீத்து
நிர்க்குண சிவந தானுகி நிற்பது ஞான நிட்டை.

97

சிந்தனை புறஞ்செலாச சிவோகம பாவனை
சந்தத முஞ்றறிபுற் சாமதி வந்துறு
மந்தநற சமாதியா லறிவு மேலிடு
மிந்தநன் நிலையிலே யிருக்கற் பாலையே.

98

பாவனா தீதந் தன்னி னுடொறும் பதிந்து நிற்பாய்
பாவனா தீதந் தன்னி னெஞ்சகம் பதியா தாயின்
பாவனை தனிலே நெஞ்சைப் பழககிடு பழுத்த காலே
பாவனா தீதம வந்து பதிந்திடும பான்மை யோடே

99

ஐம்புலனாவரு மிலக்கணம்.

சத்தத்தா லசுண மாயும் பரிசத்தாற் றநதி மாயும்
வெற்றிசே ருருவத் தாலே விட்டிலம் பறவை மாயும்
பற்றியா ரிரதத் தாலே பாணிமீ னங்கண் மாயும்
மொய்த்தகந் தத்தி னாலே மூசுவண் டினங்கண் மாயும்.

ஒதியவசுண மாதி யொன்றொன்று லழியா நிற்குங்
காதினாற் றொக்கான் மூககாற் கண்ணினா னொவா லிர்தச்
சாதிமா னிடர்க் ளெல்லா மஞ்சினாற் சாகா நிற்பர்
போதமே லிட்ட காலம் புலன்வழிப் போகா ரன்றே. 101

ஐம்புலன் வென்ற வறிஞரிலக்கணம்.

ஐம்புல னடக்கலாலு மறிவனை யறிதலாலு
மின்பதுன் பங்குளெல்லா மியல்பென வெறுத்தலாலுஞ்
செம்பொரு ளறைதலாலுஞ் சிவோகமபா வித்தலாலும்
நம்பனை யகத்துணர்ந்த ஞானியென் றறியலாமே.

102

வேதநா லுணர்தலாலும் விதிவழி யொழுகலாலுஞ்
சூதகந் துறத்தலாலுஞ் சுகமய மாதலாலும் -
பேதமற் றிருக்கையாலும் பெரியவர் கூட்டத்தாலும்
நாதனை யகத்துணர்ந்த ஞானியென் றறியலாமே.

103

சந்நியாசி யிலக்கணம்

ஆக்கைக்குஞ் சாக்கினுமே யனைத்திற்குஞ் சாக்கினுமே
போக்கொடு வரவுமில்லை புண்ணிய பாவமில்லை
வாக்கொடு மனமுமில்லை மந்திரந் தியானமில்லை
சாக்கிமாத் திரமேயென்று தெளிந்தவன் சந்நியாசி

104

அறிவி லறிவா யகண் டிதமா யனந்தா னந்த மயமாகிச்,
செறியும் பரம சிவந் தனைத் தன்னுட் கண்டு தியானித்துக்,
கறவை யருந்தப் பால் சுரககுங் கால மெனுங் கடைப்பிடிப்
போர், பிறவிக் கடலைக் கடந் தோர்க ளவரே யுலகிற் பெரி
யோரே.

105

மண்போற் பொறுமை யுடையோரு மதிபோற் சாந்த
முடையோரும், புண்போ லுடலைப் புனைந்தோரும் புனல்போ
லொழுக்கம் பூண்டோருங், கண்போ லிரக்க முற்றோருங் கனல்
போற் புசிக்குங் கதியோரும், விண்போ லறிவை யறிந்தோரும்
பிறவா ரிந்த மேதினிககே.

106

அதிவன்னாச்சிரமி யிலக்கணம்

ஊன்றுமூன் றவத்தைக் கப்பா லுயாமுத்த னாக் யந்த
மூன்றவத் தைக்குஞ் சான்றாய் முதலொளி யாய்ப் பிறங்கித்,
தோன்றுமா தேவ தேவை யெவன்சும்மா வனுப விப்போ, னுண்
றவ னவனே மேலா மதிவன்னாச் சிரமி யாவான்.

107

நிறைந்தமா கடற்போ லுயாநெடு மறைமுடியிற்
சிறந்த போதமா வாக்கிய சிவவணத தாலே
யிறந்த சிந்தையி னுற்றனை யீச்சுர னாக
வறிந்த வன்சொலு ம்திவன்னாச் சிரமி யாவான்.

108

வருணமாச் சிரம மாகி மலினதே கத்தின் கண்ணே
சுருமலி மாயை தன்னுற் கற்பிக்கப் பட்ட தெல்லாம்
பொருவரு போத னுமெற் கெப்போது மில்லை யென்றே
யருமறை யானு ணர்ந்தோ னதிவன்னாச் சிரமி யாவான்.

109

சொன்னத்திற் கடக மாதி சூழணி தோன்று மாபோ
லென்னிடத் தகில மெல்லாங் கற்பிக்கப் பட்ட தென்றே
பன்னுமா மறையந் தத்தாற் பகுத்தறிந் தனுப வித்திங்
கன்னிய மிலாமை கண்டோ னதிவன்னுச் சிரமி யாவான். 110

ஆதித்தன் சன்னி தானத் தகிலஞ்சேட் டிக்கு மாபோற்
போதத்தென் சனிதா னத்திற் புவனஞ்சேட் டிக்கு மென்றே
வேதத்தி னந்தத் தாலே மெய்ப்பட வறிந்து ணர்ந்தோ
னாதிதந் தனிவனே யென்ன வதிவன்னுச் சிரமி யாவான். 111

இப்பியிற் பிராந்தி யாலே யிரகிதந் தோன்று மாபோன்
மெய்ப்படு மென்னி லிந்த வியன்சக முதிதத தென்றே
யிப்படி யாவ னேனு மெழினமறை முடிவி னாலே
யற்புத வறிவு ணாந்தோ னதிவன்னுச் சிரமி யாவான். 112

பறையர்தம் முடம்பின் கண்ணும் பசுவாதி யுடம்பின் கண்ணு
மறையவ ருடம்பின் கண்ணும வானவ ருடம்பின் கண்ணு
நிறையுமா காயம் போல நிறகுமா தேவன் றுனென்
றறிவின லறிந் துணர்ந்தோ னதிவன்னுச் சிரமி யாவான். 113

பாம்பிதென் றுணர்ந்த போது பழுதையே யில்லை வெய்ய
பாம்பிதன் றெனவு ணாந்தாற் பழுதையே யானா போலச்
சோம்புறு குழும்பி யென்னிற் றுகளுறு சீவ னாகுஞ்
சோம்புறக் குடுமிபி யென்னிற் றுகளறு பிரம மாவான். 114

மகாவாக்கிய விலக்கணம்

ஆதி திருநான் மறைமுடியி லறையுந் தததுவ மசியென்றே
யோதி லதுநீ யானாயென் றுரைககு மும்மைப பதமாகப் [பேன
போத முடையோ யிதன்பொருளை யெவ்வா றெடுத்துப் போதிப்
பேத மகன்ற வுள்ளத்தாற் காணும் பெரிய வாககியமே. 115

கன்னனான் புளிஞ் னென்றே கவலையுற் றழுங்குங் காலைக்
கன்னநீ கிராத னன்று கௌந்திபுத திரனென் றுற்போ
லன்னிய வுடனா னென்றே யயர்ந்துள மழியேன் மைந்த
வன்னிய மென்று கண்ட வறிவுநீ யுணாந்து கொள்ளே. 116

ஒருவ னொருதே யத்திற் பிரம சரியா யுற்றான்
மருவி மற்றோர் நாட்டகத்தின் மகிழ் கிரகி யாயினான்

பாவி பின்னோர் மண்டலத்திற் பகர்துநி யாய் நடித்தான்
விரவிய கோலம் போக்கின் வேறில்லை யவ னிவனே. 117

ஒடுமா நதிக டநதோ ரொன்பது பேரை யெண்ணித்
தேடும்பத் தானைக் காணான் நிகைத்துநின் றலறா நிற்ப
கீடிய வொருவ னாலே கீபத்தா னென்ன லோடும்
வீடிய துயர மெல்லாம் வியப்பினை யடைநதா னன்றே. 118

அன்னிய கருவி யெல்லா நாமல வென்ற நிந்தோன்
பின்னரக் கருவி யெல்லாம் பிரித்தவன் றனை மறப்ப
மன்னிய சேட கீயே யென்றுமா தவத்தின் வந்த
செந்நிலைக் குரவன் சொல்லாற் றெளிவது ஞான மாமே. 119

மச்சகூடப் பிட்டு தென்றே மதிப்பவ ருண்டோ வந்த
மச்சளே யொருவ னன்றி மச்சகூடப் பிடுமோ பேதாய
நச்சிய தேக சேடடை யாவையு நாடிப் பார்க்கி
லச்சளே நின்ற வான்மா வாலென வாய்நது கொள்ளே. 120

பொன்னை யன்றி பூணில்லை பூனை யன்றிப் பொன்னில்லை
யென்னை யன்றி சிவனில்லை சிவனை யன்றி யானில்லை
யின்ன வண்ண மறிநதோனே யீசன றனையு மறிந்தோனா
யின்ன வண்ண மறியாதா னீசன் றனையு மறியானே. 121

நிறையறி வாயி ருநது நின்மலன் றன்னைத் தேடி
மறைமுத னூலா ராய்நதும் பின்னரு மயங்குந தன்மை
யிறைவனே யெனககு நாககுண் டிலையோ வென்று கேட்க
வறைவது நாக்கே யெனன வகநதெளி யானைப் போலும். 122

ஆதவன் றன்னைப் பார்த்திட் டகிலத்தைப் பார்த்த போது
வாதவ னொளிமே லிட்டே யகிலநதோன் றுத வாபோற
சேதனச் சிவத்தை நோக்கிச் செகத்தினை நோக்குங் காலைச்
சேதனச் சிவ மீம லிட்டிசு செகமெலா மறைநதுபோமே. 123

என்று மிருந்த படியிருக்கு மியல்பே யென்னு மொருவேத
மொன்றே யொழிய விரண்டாமவத் தில்லை யென்னு மொருவே
வென்றிப் பரமு கீயும்வே றில்லை யென்னு மொருவேதம் [தம்
துன்று மதுவே கீயானு யென்றே சொல்லு மொருவேதம். 124

அனுபவ விலக்கணம்.

ஊசலா ளெழு மின்றி யுருவரு வுபய மினறிக்
கோசர வகோச ரங்கள் குறிகுண பேத மின்றிப்
பாச சாலங் கடந்து பராபரைக் கப்பா னின்ற
விசனை யறிந்த ஞானிக் கினிப்பிறப் பில்லை யன்றே. 125

சிறையறக் கட லொடுங்குளு செறிந்திக் குலங்கள் போலு
மறுகுறு வேடு நீக்க மன்னனைக் கூடல் போலு
மறிவறி யாமை நீங்க வறிவினு ளறிவாய் நின்ற
விறைவனைக் கூடு ஞானிக் கினிப்பிறப் பில்லை யன்றே 126

அரியணையி லிருந்துலக வரசாட்சி புரிந்தாலு மங்கை யே
ற்றுத, தெருவுதொறுந் திரிந்திரநது தின்றாலு மிளம்பருவத்
தெரிவை மாரைப, பிரியாம லிருந்தாலும் பிரிந்து தவம் புரிந்
தாலும பேசிறறெல்லாம், விரிசீவன் முத்தனுககிங் குடம்பாடே
யன்றி யொன்றும் விரோத மின்றே. 127

ஆயிர மடந்தைய ராகந் தோய்ந்துநான்
றாயவ னென்றுமால் சூளுஞ் சாற்றினான்
காயமுங் கரணமுங் கடந்த தன்மையா
னீயுமந் நீலையிலே நிறகப் பாலையே. 128

அறுசுவை யடிசிலை யார வுண்டவன்
வெறுமுப வாசினா னென விளக்கினான்
சிறுதுதற் பேதையைத் தினமுஞ் சேர்ந்தவன்
றுறவிநா னெனவுளந் துலங்கக காட்டினான். 129

சிவயோக விலக்கணம்.

காமமா திகளை நீத்துக் காணவா தனை கடந்து
நாமது வெனுஞ்சம்பந்த ஞானமே ஞான மாகி
யோமொழிப் பொருளைத் தேறி யுணர்வுண ராமை போக்கி
யாமைபோலைத் தடக்கி நிற்பதே யமல யோகம். 120

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மதிதமா யகள மாகி
மறுவறு பொருளா யொன்றாய் மனபதை தொறு நிறைந்து
குழைவறு பிரம நாடே யென்றுகோ சங்க ணீங்கி
புறிவுரு வாகி நிற்ப லழகிய யோக மாமே. 121

உடனொரு முயிரு மாகி யுயிர்தொறு முணர்வு மாகிச்
சடமச டங்க டோறுஞ் சாக்கியு மாகி நின்ற
வடல்புனை சிவனார் நம்மை யன்றிவே நிலலை யென்றே
புடைகுட விசம்பு போலொன் றுதலே யோக மாமே 133

ஆகையாற் கருத் தடங்கி யசைவற லியோக மாரு
நாகமார் முழைஞ்ச பூங்கா நதிபாழுங் கோயி லாதி
யோகதா னங்கள் புக்கி யுயாசிவோ கம்பா வித்துத்
தேகமா திகனா னல்ல வென்றுசித திரம்போனிற்பாய். 134

இம்முறை சிவயோ கத்தி லிருப்பவா சீவன் முத்தர்
நனமையி னாதந் தோன்று நவவிதங் கடந்து போனாற்
செம்மைய சுவானு பூதி செனித்திடு மனநதா னநத
விம்மிதந் தோய்ந்துந் தோயா திருப்பர்கள் விதேக முத்தர்.

காசியி லிறக்க முத்தி கமலையிற் பிறக்க முத்தி
தேசறு தில்லை மன்றுட் டெரிசிக்க முத்தி யென்ப
ராசையை யிறக்க முத்தி யாருயிர் பிறக்க முத்தி
யீசனைக் காண முத்தி யெதுவரி தான முத்தி. 135

சுவானுபவ விலக்கணம்.

பிண்டமா முடனா னல்லேன் பிராணவா யுவுநா னல்லே
கண்டவைய் பொறியு மல்லேன் கரணமோர் நான்கு மல்லேன்
பண்டைய வறிவ னானென் றுன்னருள் கொண்டு பார்க்கி
லெண்டிசை கீழ்மே லெங்கு மேகனா யிருக்கின் றேனே. 136

கானலை நீரென் றுன்னிக் காதலித் திடுவார் போல
ஆனுட னானென் றுன்னி யுணாவினைப் பிரிநதி ருந்தேன்
கானலை நீரன் றென்று கைவிடு வார்கள் போல
ஆனுட னானன் றென்றே யுணாவொடு முறங்கி னேனே. 137

ஆனுடல் பொறி பிராண னுறுகா ணங்க ளென்னுங்
கானகங் கடநதஞ் ஞானக் காரிருட் பரப்பு நீங்கித்
தானெனுஞ் சீமார் நீத்துத் தற்பரைப் பொழிவி னின்ற
மோனியாய் ஞானா னந்த முத்திமா நகரங் கண்டேன். 138

குரு தோத்திரம்

ஒன்றென்றும் பலவென்று முபயமென்று முருவென்று
மருவென்று முறைவதென்று, நன்றென்றும் தீதென்று நானே
யென்று ஞானமென்று ஞேயமென்று ஞாதாவென்று, மன்றெ
ன்று மாமென்றுஞ் சமயப்பேய்க ளாறைகின்ற பிணக்குவழி யனை
த்து நீத்துக், குன்றலிலா வானந்தக் குரவ னின்னைக் கும்பிட்
டே னென்பிறவி பின்பிட் டேனே. 189

செறிவாகு மலமற்று மாயையற்றுத் திரிவிதமாங் கன்ம
மலத் திரளுமற்றுப், பிறிவாகுங் குணமற்றுக் குறியுமற்றுப்
பேதாபே தங்களற்றுப் பேச்சுமற்று, வறியாமை யறிவற்று வன
ந்தகோடி யாதவாபோ லெழுகின்ற பரையுமற்றுக், குறியாத
வானந்தக் குாவரின்னைக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட்
டேனே. 140

பொய்யாத புணன்முழ்கிச் சார்த மென்னும் பொடிபூசிக்
கருணைமணி புனைந்தெஞ் ஞான்று, நையாத வுளமெல்லா நைய
நாவா னவிலாத மாமனுவை நவின்று மேலீ, ரையாறு மாறாதுங்
கடந்து நின்ற வானந்தத் தேசிகநின் னடிப்போதுக்கே, கொய்
யாத மலர்கொண்டங் கருசுசித தேத்திக் கும்பிட்டே னென்
பிறவி பின்பிட் டேனே. 141

ஆசிலன்ன மயகோசந் தாண்டி யப்பா லழியாத பிராணமய
கோசந் தாண்டி, மாசின்மனோ மயகோசந் தாண்டி யென்று
மாறாவிஞ் ஞானமய கோசந் தாண்டி, நாசமுறு மானந்த கோ
சந் தாண்டி ஞானமடி வாய்நின்ற குரவ நின்னைக், கோசமெலா
மற்றசிவ கோசியாகிக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட் டேனே.

தத்துவங்க ளாறும் பின்னிட் டப்பாற் றத்துவா தீதமாந்
தன்னைக் கண்டு, பற்றொன்று மில்லாத பரையைக் கண்டு பரிந்து
பரிந் துள்ளுருகி யதிலொடுங்கி, வெற்றவெறு மானந்த வருவங்
கண்டு விழையாமல் விழைந்தப்பால் வெளியைக் கண்டு, குற்ற
மெலா மறநீத்தங் கறிவாய் நின்று கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்
பிட்டேனே. 148

பாசத்தாற் பாசி யாகிப் பலபல பிறப்பிற் சென்று
பாசத்தாற் பிறந் திறந்து பலபல போகந் துய்த்த

பாசத்தைத் தாளாற் போக்கிப் பதித்துவம் பதித்த நாதன்
பாசத்தை நினையுந் தோறும் பசுத்துவங் கழலு மன்றே. 144

சூன்றென்பா ரொன்றே யென்க வோரிரண் டென்பா ரென்க
நன்றென்பார் நன்றே யென்க நவையென்பார் நவையே யென்க
வின்றென்பா ரென்க வன்றி யுண்டென்பா ருண்டே யென்க
வன்றிதா மென்னு முத்தி யடியனேற் களித்தா னுசான். 145

தன்னு ஞாலகு மூலகதனிற் றுனு மாகிச் சகசமாய்ப்
பின்னை யபினை யெனுஞ்சத்தி பிரியா திருக்கும் பிரமமா
யுன்னு முணர்வுக் குணர்வாகி யுருவா யருவா யுபயமுமா
யென்னு ளிருந்த பரசிவத்தை நின்னாற் கண்டே னிறையோனே.

மண்ணை விழுங்கிப் புனல்கனலை விழுங்கி வாயு தனைவிழு
ங்கி, விண்ணை விழுங்கி வெண்மதியை விழுங்கி வெய்யோன் றனை
விழுங்கி, மொண்ணை யியமா னையும் விழுங்கி முற்றும் விழுங்
கிப் பற்பலவா, மெண்ணை விழுங்கி யிருந்ததனை நின்னாற்கண்டே
னிறையோனே. 147

விம்மித விலக்கணம்

அனாதி கேவலத்தினி லழுந்து மேற்குநீ
மனாதிய கருவியான் மலத்தை நீக்கியே
சனாதவின் பந்தனைத் தந்த தேசக
கனாவிலு முன்னையே கருதற் பாலனே 149

சித்தாந்த தரிசனம்-பதியியல்

அற்றாகட் கண்ணிதா யல்லாக்குச சேய்மையாய்ப்
பற்றற் றிருக்கும் பதி. 1

எங்கு மிருப்பானே யேகமிரண் டென்னும்
லெங்குமாய் நீகண் டிரு. 2

மோகமுறு பெத்தத்துண் மூடர்க் கிரண்டாகு
மேகமே முததருக சேன். 3

குருவுருவங் கொண்டிக குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை நீக்கும பரன். 4

சிதம்பரமா பெங்குஞ் செறியினுமென் னாவி
மதமடங்கிக் காணு வகை. 5

ப ச வியல்.

சனகாதிக் கீசன் றனித்திருத்தல் கண்டு
மனைவாழ்க்கை யைத்துறவா மல். 6

புண்ணியத்தான் மேலேறும் பாவத்தாற் கீழிறங்கும்
புண்ணியபா வத்தாற் புவி 7

பாச வியல்

ஆன்னியத்தைக் காட்டி யன்னியத்தைத் தான்மறைக்கு
மென்னே மலத்தி னியல். 8

பற்றற்றார் கண்ணும பருவரஸை செய்வித்தல்
குற்றமிகு மாயா குணம் 9

நூலில்லை கேள் வியில்லை நுண்ணறிவு மில்லையால்
மாலகலா மாயா மகற்கு. 10

ஞானமில்ை பத்தியில்ை நல்லார்கண் ணட்புமில்ை
மானமில்ை மாயா மகற்கு 11

சாக்கிரமூஞ் சொப்பனமுந் தணவாச சுழுத்தியையும்
போக்கிற் றுரியம் பொருள். 12

ஆன்மீகம் பௌதிக மறையுநதெய் வீகமிவை
யான்மாவுக கிலலை யறி 13

முன்னைவினை பின்னைவினை மூவா நிகழும்வினை
புன்னை யனுகாமை யோர். 14

மன்னவராற் கள்வரான் மாவா லுறுபிணியா
லின்னலுற லான்மீக மெண். 15

தாயகட்டிற் றங்க றரணிதனில் வந்தழித
லாயிற்றெய் வீகமென லாம். 16

வானி விடியான் மழையான்மற் றச்சடத்தா
லானமுறல பௌதிகமா யோர். 17

சஞ்சிதமுன் கட்டுவினை சற்குருநோக் காற்சரியும்
பஞ்சமலை பட்டநெருப் பாம. 18

உள்ளப் பொசிப்பெல்லா முண்டொழிப்ப தன்றியிதைத்
தள்ளப் படாதெவர்க்குந் தான். 19

- வறுத்தவிதை யுண்பதன்றி மாநிலத்தைக் கீன்று
செறித்து விதைப்பாரோ தெளி. 20
- கூத்தியைப்போற் பாவங் குலக்கொடிபோற் புண்ணியங்க
ணீத்தார்க் கிரண்டு நெருப்பு. 21
- நாடுவினை யொப்புவந்த நாதாநத யோகருக்கிங்
கோடுந் திரவியமு மொன்று. 22
- மாமாயை யீசனருள் மாறா தெதிராந்தன்றிப்
போமாறு முண்டோ புகல். 23
- கோடிசிவ புண்ணியத்தாற் குவியு மனம்பின்னர்
நாடுஞ் சிவனை நனி. 24

பாசமோசன வியல்.

- ஆமைபோற் சிந்தித் தருளுவ மாக்குமாற்
காமாதி நீத்தவரைக் காண். 25
- கோழிபோற் தீண்டியுயிர்க் குற்ற மறுத்தாளு
மாழிவிட முண்ட வரன். 26
- திருமொழியாற் கன்மமலஞ் சிந்துந் தியானத்தாற்
பெருமாயை போயொழியும் பின். 27
- சைதன்னிய வருநா னென்றுதம நீங்கல்
சைதன் னியனுருவந் தான். 28
- எனைவிடவே றில்லை யியானே பரப்பிரம
மெனவுணர்த றற்றெரிச னம். 29
- சீவனுக்குச் சாக்கி சிவமென் றுணர்தலே
சீவனுக்குச் சுத்தியெனத் தேர். 30
- எவ்வுயிர்க்கும் போத மிறையென் றறிதலே
செவ்வே சிவதரிச னம். 31
- அந்தச் சிவநம்மை யன்றியிலை யென்றோத
லுந்துஞ் சிவயோக மோர். 32
- உள்ள மொடுங்கி யுரையொடுங்கி யானாத
வெள்ளத் தழுந்திரிற் கு மேல், 33

- விமரிச ஞானத்தால் வெறுப்புவிருப் பற்றச்
சமரசத்தை யெய்துந் தனி. 34
- அறிவி லறிவை யறியா தறிந்து
குறியிறந்து நிற்குங் குலம். 35
- ஐந்தவத்தை சென்றாலு மாவரண மற்றதவர்
சிந்தை சிவன்பாலே தெளி. 36
- ஆமயத்தை நீங்கி நிராமயத்தை யாதரிக்கி
அமயம்போ நீயேயவன். 37
- சீவனத்தாற் சீவனெனல் சீவமிற் தாலிந்தச்
சீவனே யந்தச் சிவம். 38
- தன்னைக் கண்டாங்குத் தலைவனையு முன்னுது
முன்னைப் பிரமமெனு மோர். 39
- ஊனை யொதுக்கி யுணர்வாக்கி விட்டபினர்
நானே பிரமமென நாடு. 40
- சொப்பனமுஞ் சாக்கிரமுந் தொலையொத்த காலத்துச்
சுப்பிரம மென்றுநீ சொல். 41
- ஆதிமுத்தன் சீவ னனாதிமுத்த னீசனென
வேதமுறை செய்யும் விரித்து 42
- சித்திரத்தை யொத்துச் சிவோகமெனச் சிந்தித்தா .
லத்தனுரு நீயாவை யால். 43
- இந்நிலையி னிற்பரிதே லெல்லாஞ் சிவமென்னு
மந்நிலையி னிற்பா யற. 44
- சிவயோக வியல்.
- அவயோகத் தன்மை யகற்றியலை வில்லாச்
சிவயோகத் தன்மை தெரிப்பாம். 45
- நதிபாங்கர்ப் பன்னகத்தி னண்ணிப் பத்மாசனத்தில்
வதியாக் குருவை வணங்கி. 46
- நீர்க்குமிழி மின்னற்கு முண்டுநிலை யில்லை
யாக்கைக் கென்றெண்ணி யறிந்து. 47

- முன்னே ஹாரத்தமொழி நிறுவிப் பற்பலவாம்
பின்னமொழி யெல்லாம் பிரித்து. 48
- சிவத்தோ மசியுண்ணி னைந்துசிவ யோகநிட்டை
சவுக்கியதா னத்தேறித் தான். 49
- பதைத்தெழு முள்ளப் பதைப்பைப் பறித்து
மதத்தை யொடுக்கி மறித்து. 50
- தத்துவத்ஹைப் பின்னிட்டுச் சகசமல கேவலத்தை
யத்தனருள் கொண்டாங் ககன்று. 51
- அமுசோகம் பாவணையை யண்ணி யறிவாகிச்
சமுசயத்தீப் பாவணையைத் தள்ளி 52
- சிவன்வே றுண்ட சிவன்வேறென் றெண்ணுமயற
பாவணைக்கண் ணுள்ளில் படா. 53
- நதியோடிப் புக்கமுந்து நாட்டம்போ னின்ற
பதியிற் கலந்து பழகி 54
- அதுவிதுவென் றெண்ணு தறிவோ டறிவாய்ப்
பதிதல் சிவயோகம் பார். 55
- ஒன்றென் றிரண்டென்று முன்னு துறங்கியே
யொன்றாத லேசிவயோ கம். 56
- சாத்திரத்தை யுன்னிற் சமாதி குலையுமெனி
னேத்திரத்தும் பாரே னிலதது. 57
- குறியாக் குறியைக் குறித்துணரப் போகுங்
குறியே பிறவிக் குறி. 58
- அம்புவிழு மந்நேர மாக்கறக்குஞ் சில்காலஞ்
சம்புவின் யோகத்திற் றரி. 59
- பழிமுனையைக் காட்டுகின்ற பல்லுலகை நோக்காச்
சுழிமுனையை நோக்கித் தொடும். 60
- அலையற்ற சாகரமோ வவிழ்ந்தகயிற் றாசலோ
வலைவற்ற யோகி யகம். 61
- பொன்னுக்கை கிட்டியுமென் யோகப் புணர்ப்பிளையே
லென்னுப் பிறந்து மிவண். 62

- வேடப் பொலிவிருந்தென் வேசியர்போ னுடோறு
நீடுசிவ யோகமி னீசர். 63
- துறந்துஞ் சிவயோகந் துன்னுத முடர்
பிறந்தும் பிறவா தவர். 64
- தண்டிகையுங் கொம்புந் தவசிக் கிவையடா
வம்பர்க்கு வைத்த வழி. 65
- உண்டி புசிக்கவோ யோக முஞற்றவோ
வண்டர்பிரான் நந்தனனாக் கை. 66
- ஊழைத் துறந்தா லுலகைத் துறப்பையன்றி
யூழிருக்க நீதுறவி யோ. 67
- அணுவுக் கணுவா யகண்டமாய் நின்ற
பணிசெய்ய நீயே பணி. 68

உ ப தே ச ம ா லை.

சனகர் சனற்குமர சனந்தரர் சனாதரர்
முனிவரர்க்கு ஞான மொழிந்த-முனைவனே
யென்போல வந்திங்கே யென்னை யெனக்குமறை
பொன்போலத் தந்தார் பொருள். 1

மூல வுபதேசம்.

அப்பாவுன் பக்குவத்துக் கீடா யனேகவித
வொப்பா லுனககுரைத்தே னுண்மையினை-யெப்பா லுஞ்
சங்கையற்ற சத்தியத்தை சாற்றி லுனை யன்றியில்லை
சங்கையறப் பாரீ தனித்து. 2

திக்கையினு லுன்னைச் சிவமாக்கி னோமதன்றி
யாக்கைச் சிவவடிவ மாக்கினோ-நோக்கியே
நானேநீ யென்று நவின்முப தேசித்தோ
மேனோ மயக்க மெழும். 3

தசகாரிய வுபதேசம்.

பூதமுத னாதமீ ருகப் பொலிகின்ற
வீதெல்லா நாமல்ல வென்றறியும்-போதமே
தத்துவஞ பம்மிதனைச் சங்கையற்ற மாணவக
புத்தியிடை நன்றாய்ப் புதை. 4

ஆத்ம தரிசனம்.

என்று பிறந்தேனா எனன்று வளர்ந்தேனா
எனன்று துயரும் பிறந்தேனா-எனன்று
மழியாத சித்துருநா எனன்றே மகிழ்தல்
நமுவாத நின்றரிசனம்.

5

சி வ ரூ ப ம்.

எங்குஞ் சிவமயமா யெங்குஞ் சுகவடிவா
யெங்குஞ் சிவலோகத் தெல்லையா-யெங்குஞ்
சிவனையே கண்டு தெரிசித்தன் மாணா
சிவரூப மென்றே தெளி.

6

சி வ த ரி ச ன ம்.

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ணோக்கலிவை யெவ்விடத்து நோக்கியே-நீக்கமறப்
புல்லியுய ரானந்தப் பொற்பின் மிசையேற
னல்லசிவ தரிசனம்.

7

சி வ பே பாகம்.

நானே சிவன்சிவனை நானென்று நாடிவெறுந
தானாகி நின்றநிலை தானன்றோ-வானாப்
பவசலதி நீந்திவரும் பண்புடைய மாணா
சிவலோக மென்றே தெளி.

8

இரகசிய வுபதேசம்

மாணவகா மெய்ஞ்ஞான வாழ்வையுனக் கிக்கணமே
பூண வுரைப்பனிது பொய்யல்ல-காணொழியாக்
கண்ணேநீ பாயிருளுங் காய்கதிரு நீயல்ல
வுண்ணினைந்து பாரிதனை யுற்று.

9

கண்ணே விருளுண்டே கங்குல் பகலுண்டே
விண்ணவருங் காணாத வேதியனே - மண்ணாத
வுச்சிக் கதிருமொளி யொழியாக் கண்ணும்போ
னிச்சயித்துப் பாரிதனை நீ.

10

விளக்கில்லை பல்பொருளு மில்லை விழியில்லை
துளக்கிருளு மில்லையெனச் சொல்ல-வுளக்கண்ணா

வேதாந்த மகாசித்தாமணி.

உள்ளபடி யறிந்தா லுன்பிறவி யில்லையுனக்
குள்ளபடி யிதென் றுணர். 11

உன்னை யொருவ னுயர்சாயி யென்றுரைத்தா
லென்ன மகிழ்ச்சியங்கே யெய்தினாய்-பின்னொருவன்
பாவி பசுவென்றாற் பதைபதைப்பர் யாகையினாற்
சிவனல்ல நீயே சிவம். 12

நேய வுபதேசம்.

ஆறுகடல் கண்டுவர வாதரித்த தும்மொருவன்
வீறுபுவி கண்டுவந்த வீறுங்-கூறுயிடி.
லுப்புக் கடலாடி யோடிவந்த தும்மொக்குஞ்
செப்புசிவங் கண்டுதிரும் பல். 13

தன்னைச் சிவத்திற் பறிகொடுத்த தற்கேடர்
பின்னைத் தமைத்தேடிப் பேதுற்ற-தென்ன
பிழைபளித மால்வரையிற் பேரழலை யிட்டே
யழிவரைபின் றேடியடுக் கல். 14

பஞ்சாக்கர வுபதேசம்.

அஞ்செழுத்தின் றன்மை யறையக்கேண் மாணவக
பிஞ்செழுத்தா மீரிரண்டும் பின்றள்ளித்-துஞ்சாத
வோரெழுத்தே நின்னுருவ மொன்பொருளே நீயாமென்
றோமிடத்தி னில்லையுனக் கூழ். 15

நகராக் கருவியெலா நாமலவென் றெண்ணி
மகார மலங்கடந்து மாழ்கி-யகாரமே
தானென் றுணர்ந்தப்பாற் றண்ணருளைக் கண்டுசிவ
மோனமதி லேயொடுங்கன் முத்தி. 16

சுடாந்த வுபதேசம்

சித்தாநதம் வேதாந்தஞ் செப்புதத்து வார்த்தமிசை
புத்த கலாந்தமொடு போதாந்தஞ்-சுத்தமா
நாதாந்த மென்றிவைக ளாறுநவை யென்றே.
மீதானந், தேடி விடு. 17

அதீத வுபதேசம்.

நித்திரையைக் காண நினைத்துட் கலைமணுந்
தத்துவசா லங்களெல்லாந் தாண்டியே-சுத்த

வேதாந்த மகாசித்தாமனி.

வருள்வழியாற் சென்றங் கணுபவத்தைக் கண்டு
தரையவர்க்குச் சாற்றினை தல்.

18

பூரண வுபதேசம்.

அடுத்துவரும் பாசத் தணுத்தன்மை யாகிக்
குடத்தில்வருந் தீபமெனக் கொண்டாய்-விடுத்துநீ
பொன்றரிய மெய்ஞ்ஞான பூரணமா யேரின்றைக்
குன்றிவிட்ட தீபமெனக் கொள்.

19

பழமொழி வுபதேசம்.

அத்தைத்தின் றங்கே கிடப்பார்க்கு மாணவக
வெத்தைத்தின் றெங்கே கிடைந்தாலென்-சுத்த
வெறுவெளியிற் சென்று விளையாடு கின்றார்க்
கறுதியிட லாகா தறி.

20

முப்பாமும் பாமென் றறைந்தார் திருமூல
ரப்பாலும் பாமென் றறைந்தார்-சடகோப
ரறிவி லறிவி லறிவி லறிவி
லறிவி லறிவென் றறி.

21

சங்கார வுபதேசம்.

ஈசனுனக் கெஞ்ஞான்று மிதசத் துருவென்னும்
வாசகத்தைச் சொல்லக்கேண் மாணவக-வீசன்றான்
தத்துவத்தி லாக்கித் தவத்தில் வளர்த்துன்னை
முத்தியினிற் சங்கரிப்பான் முன்.

22

மகாவாக்கிய வுபதேசம்.

சீவனாய் நினைநீ சிந்திக்கின் மாணவக
வோவில் பிறப்பிறப்பு மோவாது-வீயிற்
றுருபதைக்கு மாளாத் துகில்போலுன் போத
மிரிவதிலை யெக்காலு மெண்.

23

சிவமல்ல ஈாமென்றுஞ் சீவனா மென்றும்
விவகாரம் வந்தவிட மெல்லாந்-துவமகலச்
சாம மறைபுகலுஞ் சத்தியமா வாக்கியத்தைத்
தோழறவுட் கொண்டு துணி.

24

உண்மை யுபதேசம்.

ஆதிமறை யாகமங்க ளெல்லா மளவிட்டே
யோதியுணர்ந் தெல்லா முரைத்தாலும்-வேதை
யெழுநான்கு கோடி யிழிநிரைய மெல்லாம்
விழுவர்சிவ னாகா விடின்.

25

கோல்லா விரதம்.

கோல்லா விரத குலமே குலமென்று
நல்லார்க ளெல்லா நவின்நிருக்க-கொல்வாற்
றெரிசித்தா லும்பாவந் தீயன்முக நோககிப்
பரிசித்தா லுமபாவம் பாரா.

26

ஆடுபன்றி கோழி யருநதுவோர் கட்கெல்லாம்
விடில்லை யென்றுரைக்கும் வேதங்க-னாடுமவர்க்
கிம்மையிலுந் துன்ப மறுமையிலு மேழ்நிரைய
நன்மையிலை யோரிடத்து நாடு.

27

அநித்திய தரிசனம்.

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வின்னமரை நாழிகைக்கோ
வென்றைக்கோ வாவியிழப் பென்று-சென்றிறைஞ்சி
யாசா ரியனுக் கனுகூல சித்தனாய்ப்
பாசாதி யைக்கழற்றப் பார்.

28

கோடைதனி லாற்றிற் குடியேறி வாழ்நார்கள்
வாடைமழைக் கேங்கியமும் வாறெக்கும்-நீடுபத
லுள்ளபோ தெல்லா முறுதிநெறி காணாது
கள்ளநமற் கண்டுகலங் கல்.

29

மாதாபி தாநாத்தி மற்றொக் கலுநாத்தி
யாதார வைப்பு மரண்மனையுந்-தீதான
நாத்தியிவை மெய்யென்று நம்பாதே யென்றறைந்த
மாத்திரத்தே வீடுற்றான் மன்.

30

அடங்கத் துறத்தல்.

தாயரையுந் தந்தையையுந் தற்சார்ந்த கேளிரையு
மாயுமயல் காட்டு மனைவியையுஞ்-சீயென்று
சொற்பனம்போற் கண்டெட்டாத் தூரப்போ யோகநிலை
நிற்பவனை ஞானியென நேர்.

31

ஆகவே முதலெறும்பீ ருயபிறப் பெல்லாமு
மீன முறக்கடந்திட் டேறியே-யூனமிலா
மக்களா வந்துந் துறவா மனிதர்தமைத்
தெக்கனா முர்த்திசிரிக் கும்.

32

மலைமகளை விட்டுடைய மைந்தர்தமை யும்விட்
டிலகுவெள்ளி மால்வரையும் விட்டே-யுலகறியக்
கல்லாலின் கீழிருத்தல் கண்டுந் துறவானாக்
கொல்வ னியமன் குறித்து.

33

அவா வறுத்தல்.

மண்ணுசை பொன்னுசை மாதரா ராசையுயர்
விண்ணுசை யாவும் வெறுத டப்பா-லெண்ணும
லுள்ளபடி யானந்த யோகத்தின் முழுகியுடல்
விள்ளளவு நின்று விடு.

34

அடக்க முடைமை.

அடக்கிப் புலனைந்து மாமையைப் போனாளு
மொடுக்கி யுறவோரைக் கண்டா-னடுக்குற்றுக்
கண்ணப்பர் போலக் கரையிறந்த பேரன்பால்
விண்ணப்பஞ் செய்ய விரை.

35

கல்வி யடக்கம்

கழுதைக்குங் கற்றவர்க்குங் கட்டுரையொப் பொன்றே
கழுதை பிறர்க்குதவுங் கற்பூர-முழுநூலாய்ந்
தோதுவார் தாம்பிறருக் கோதியுணர்ந் துள்ளபடி
சாதியா ராதலினுற் றான்.

36

இத்தன்மை யுடையோ ரிவர்களேனல்.

சாந்த முடையோன் றவசி யவாவற்றோன்
வாய்ந்த துறவி மனமாண்டோ-னாய்ந்துணர்ந்த
யோகிபரி பூரணத்தை யுற்றுணாந்தோ னலலசிவ
போகியெனச் சொல்லும் பொது

37

யோகைப் பழித்தல்.

தத்துவக்கற் றற்றுவெறுந் தானேதா னாய்நின்ற
முத்தருக்கி யோகமேன் மோனமேன்-வெற்றியேன்

சுத்தசுக நித்தியமாய்ச் சும்மா விருப்பதுவே
பற்றற்ற முத்தியெனப் பார்.

38

பால்விரதி பூசையாய்ப் பழுவிரதி பைங்கீளியாய்க்
கால்விரதி பாம்பாதல் கட்டுரையே-நோலவிரத
மாண்டவிட முத்தியென்றான் மாணு விரதமெலாங்
கூண்டோடே வெட்டிக் குமை.

39

சாந்தமுடைமை.

வைத்திடினுங் கொய்திடினும வாழ்த்திடினு மாயமெலாஞ்
செய்திடினு மன்னர் செறுத்திடினுந்-தெய்வநிலைப
பூத மயக்கிடினும புரந்தரன்போர செய்திடினு
மேதுமயங் கான்றானி யெண்.

40

சிவயோக மான்மியம்.

எண்ணுஞ் சிவயோக மான்மியத்தை பென்சொல்கேன்
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வந்திறைஞ்சி-யண்ணுவென்
ரோலமிடு நீசிவமா யோரிமைபு நிற்பையெனிற்
சாலனுங்கை கூப்பிநிற்பன் காண்

41

இ தோபதேசம்.

சத்தியமு நோன்புந தவமு மிளஞ்சொலலு
முத்தமருக் குள்ளகுண மொன்றின்றி-மததிமராய்
மைதுனமுஞ் சோறுமாய் மாயுமள வுமபுசிகஞ்
கைதவாககு முண்டோ கதி.

42

கல்லா லமாந்தாரைக கண்முன் றுடையாரைச்
சொல்லாமற் சொல்லவந்த தூயாரைப-பல்காலுஞ்
சுந்தி சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவோகமென
வந்தி பிறப்பறு மாணு

43

பூரண நிட்டை

அண்டங்கா லங்கி யுறலவனி யைந்திணையும்
பண்டையவா காயம்போற் பாவித்துக்-கொண்டன்
மறையாக் கதிர்போலுன் வாளொளியை நோக்கி
நிறைவாய்க் குறையாதே நில்

44

எல்லாஞ் சிவமென்னு மெண்ண முனக்குண்டே
லெல்லா நலனுமுனக் கெய்துமே-யெல்லாஞ்
சிவமன் றெனுமுணர்வு சிந்தையிடை யுண்டேற்
பவம்வந் துணைவிழுங்கும் பார்.

45

அதீத நீட்டை.

எல்லா மிறந்தவிட மேகாந்த நீட்டையென
வெல்லா மறையு மியம்புமா-லெல்லா
மிறந்த விடத்திருந்த வெண்ணையா னேகண்
டிறைஞ்சினே னேத்தினே னே.

46

மலின வாதனை

அறிவே திருமேனி யறிவே கரணங்க
ளறிவே யிடமபோக மாமன்-றறிவாளன
றூட்டா மரைகண்ட தத்துவத்தோக் கென்றுமறை
நாட்டு முபநிடத நாடு.

47

சிவஞானப்பிரகாச வேண்பா.

அடியார் வணக்கம்

உன்னைப்போ லேயென்னைப பாவிக்க வேண்டுமென்று
சொன்னதிருப் பாட்டாற் றுணியாதார்-மென்மே
லிடம்பட்ட வேமூலகி லுள்ள நூற் கற்றுங்
கடன்பட்டும் பட்டினிபோற் காண்.

48

பரிபாகி யிலக்கணம்

தாமடங்கக் கலலாச சவலா தனிததொருவா
தாமடங்கா ரென்பதற்கோ சாக்கிகே-னாமடங்கா
தந்தோ தகர்தின்னி யாதத்தினியை நோக்கியிகழ்ந
தந்தோ நீ பாவியென லாம்

49

துவீதசைவவினைமறுத்தல்.

ஓசை யொலியெல்லா மானாய் நீ யென்றபினர்ப
பேச விரண்டுண்டோ பேய்ச்சைவா-வாசையெல்லா
மற்றவிட முததி நிலையோ வஃதெல்லா
முற்றவிட முத்திரிலை யோ.

50

மங்கையர் மயக்கறல்.

முத்திரத்தி னுணையப் பட்டமுடை யோனிக்காய்க்
காத்திரத்தை விட்டார் கணக்கில்லை-சாத்திரத்தால்
வாணக்கா றீரீரை மண்ணைப் பிரித் துசிவ
னுனக்கா லாசை யறும்.

51

ஞான பூசை.

ஆலயமே காய மறிவே சிவலிங்க
மாலயனுங் காணாத வள்ளலுக்குச-சீலமுறு
மன்பே யபிடேக மன்பேநல் லர்ச்சனைபு
மன்பேரை வேத்தியமு மாம்.

52

பெண்ணுடை யாபரணம் பெய்தயிலந தாம்பூல
முண்ணலணை சநதனத்தோ டோரெட்டும்-விண்ணவர்க்கா
யாகாத நஞ்சுண்ட வண்ணலடி யார்தமக்கிங்
காகாது சொன்னோ மறி.

53

தீர்த்தம் பிரசாதம் திருநீறஞ் சக்கரமுஞ்
சாற்றியிறை கடபிறநத தாழ்வடமும்-போற்றுந
குருவிங்க சங்கமமுந் கொள்குறிக ளெட்டாங்
கருவகலக் கட்டுரைத்தேங் காண்.

54

பாடப் படிக்க வெழுதப் பயன்சொல்லக்
கோடாமல் வநதுங் குணமில்லை-சீடாகேள்
சித்திரநீ பம்போலச சிநதை தனைநிறுத்திச்
செத்தசுவம் போலே திரி.

55

சதா நிட்டை.

பாலோடு சேர்ந்தநீர் பாலாகு மாங்கதுபோல்
வாலறிவ ணைச்சேர்ந்த மன்னுயிர்கள்-வாலறிவன்
ருனாகி நிற்பதல்லாற் றண்டாத வைம்பாச
ஆனாகி நில்லா ருவநது.

56

அரசன் மகனரச னுகின்றூற் போலப்
பரமசிவ னிற்றோன்றும் பல்லுயிரும்-பரம
சிவனாகி நிற்பதலாற் சீவனுய் நில்லா
சிவனுனை யுள்ளே தெளி.

57

அருளாசிரிய னருமை யுரைத்தல்.

ஆசானே நீனானென் றங்கைத் தலைவைத்தான்
பாசா திகளைந்தும் பாறித்தே-யாசானே
யுள்ளபடி நோக்கி யுறுபூசை செய்வதல்லாற
கள்ளனிடத் துண்டோ கைம்மாறு.

58

நீயேநா னென்று நிலையளித்த தேசிகனைத்
தூய மலரெடுத்துத் தூவாதார்-பேய்வாழ்ந்
காட்டிற் கனிதுய்க்குங் கருங்குரங்காய்ச் சென்னுயாய்
வேட்டுவனாய்ச் சென்மிப்பார் மேல்.

59

உள்ள மலமகற்றி யொண்பொருளைக் காட்டிவைத்த
வள்ளலடி யெஞ்ஞான்றும வாழ்ததாதார்-கற்ற
நரையானாய் ஞெண்டாகி ஞானியாய்ப் பொல்லா
மரநாயாய்ச் சென்மிப்பார் மாண்டு

60

வேதமுடி வைக்காட்டும் நெற்றவெறுந் தேசிகனைப்
போதமலர் கொண்டடியைப் போற்றாதார்-பாதமின்றி
யங்கை விரலின்றி யாறாத நோயராய்ப்
பங்குகுரு டாவார் பரிந்து.

61

ஆகந் திருக்கோயி லாசா னதிற்பெய்வஞ்
சோகம் புகைக்களியே சூழ்சுடராம்-போகங்க்
ளெல்லாநை வேத்தியங்க ளிவ்வண்ண நரடோறுங்
கல்லாருஞ் செய்யக் கடன்.

62

குருவே திருமாலாங் கோகன்கத தானாங்
குருவே யுரையிறந்த கோவாங்-குருவேயிங்
கெல்லாமா யல்லவுமா யெங்கு நிறைவானும்
வல்லாள னாகு மதி.

63

கறுத்த விரும்பைக் கனகமய மாக்குதல்போற்
கிறுத்தநமைப் பேருருவாய்ச் செய்தாரை-வறுத்த
விதைபோல் வரும்பிறப்பை வேறுத்த வேதியரைப்
புதைமனத்து ளெப்போதும் போல்.

64

உண்மை.

காட்டமனல் சோந்தாற் கனலாவ தன்றிமுனங்
காட்டபுத்தி சோவதுவே கன்மமா-நாட்ட
மதுவாவே நிற்பதல்லா லாங்கிரண்டென் றுன்னிற்
பொதுவாவை போகாப் புவி. 65

உள்ளந திருக்கோயி லூனுடலே சுற்றமதிள்
வள்ளலுக்கு வாயே மணிசகிகரந-தெள்ளித்
தெளிந்தவர்க்குச சீவன் றிருமேனி தீப
மளந்தறியு மைம்புலனே யாம 66

ஆகாய மெங்கு மகண்டமாய் நின்றாற்போ
னீகாய மினறியெங்கு நிற்பாயேல-மாகாயத்
துள்ளொளியா மீச னுனைப்பிரியா தேநின்ற
கள்ளந தெரியுமங்கே காண். 67

பதிமாக்க ரிட்டையன்றிப பசுமாக்க ரிட்டை
விதிகால நீசெயினும் வீணும-பதிமாக்கந
தானுமெதி ருங்கமுனற சமாதியிலே தாக்கறறு
நீநின்றாற் போது நிமிடம. 68

குடும்பத்தை யென்னுட குலைப்பேனே பொல்லா
விமெபையினை யெஞ்ஞான்நீர் வேனே-குடம்பையினிற்
புட்பறந்தாற போலேயான் பொய்யுடலவிட் டேகுவுனே
துட்பசிவ னானவே னே. 69

எல்லாங் கமுன்றிடமே யேகாந்த மானவிடஞ்
சொல்லா நிறந்திடமே சகவுதய-நில்லா
விசுவ மிறந்திடமே மென்சுவர்க்க மென்றான்
சிசுக்குமுடி சாய்தத சிவன் 70

தத்தைபோ நாடோறுஞ் சாத்திரங்கற றேதுகின்ற
பத்தருக்கு ஞானப் பிரகாச-நத்தலிலா
வேம்பூமத் தங்காயும் வெங்காஞ்சி ரங்காயு
மாம்பாகு போன்முத்தர்க காம். 71

கையிலுறு புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்வெமோ
மெய்யுணர்வி லுண்டோ விபரீத-மையறிவு

மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்!
சோராம னிற்குமோ சொல் 72

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மானமையாற்
சைவமே யததுவிதஞ் சாதிக்குஞ்-சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளற்க வேற்ற வ்வேதாந்தக்
கூறென்று கொள்ளுதலே கொள். 73

இருவினை யொப்புறா லெய்துமல பாகந
திரிகரண சுத்தியுணைச சேரு-மருள்பதியு
மாசா னெழுந்தருளு மமல னருளுதவு
நாசமடை யும்பிறவி நாடு 74

பொன்மலையைச் சேர்ந்துசிறு புன்காககைப புள்ளினங்க
டன்னிறமும் பொன்னிறமாய்ச் சாருமால்-முன்னவனைச்
சேர்ந்தாரு மன்ன சிவோகம்பா வித்தலா
லாய்ந்தவனை யாமா றறி 75

ஞான விளக்கம்.

ஒருபொருளை நீததங் கொருபொருளைப் பற்றி
யிருபொருளும் போககி யிடையே-யொருபொருளு
மற்றநிலை யேதோ வஃதுன னிலையெனான
குற்றமற்ற ஞானக் குரு 76

காயந துவளாமற் கரண மசையாமல்
வாயும பதையாமன் மாற்றியே-நேயத
தறிவாநந தத்தி லரைக்கண நின்றாலும
பிறவார் சிவஞானே பின. 77

மேலவத்தை கீழவத்தை வீட்டி நிராலம்ப
சாலவறி வாகத் தரியென்று-வாலறிவன்
கால்வைத்தான் சென்னியிலே கைவைத்தா னென்னுளத்தின்
பால்வைத்தான் நன்னுருவைப் பார். 78

உத்தமங்க ளெல்லா முணர்வையே தாம்பேணு
மத்திமங்க ளேபதுமை யைவாழ்த்துஞ்-சுத்த
வதமங்க ளெல்லாநதன் னுத்ததைப் போற்று
நதியோடை கூபமென நாடு 79

கன்னிக்கு மின்பமிலை கற்றோர்க்கு மின்பமிலை
கன்னிவொழிந் தாலின்பங் கன்னிக்குப்-பன்னுதமிழ்
கற்றவருக் கின்புதயங் கற்றுங்கற் றஃதொழிந்தா
லற்றிலை யீதென் றறி.

80

ஞானமிலான் செய்யுங் குருத்துவத்தை நாடுங்கால்
யோனியிலாப் பெண்டா னுருவத்தான்-மேனி
யலங்கரிக்கும் பின்ன ரதுபவகா லத்திற்
கலங்கி மனமுடையுங் காண்

81

நிதம்பமிலாப் பெண்ணு நிகழலியுங் கூடி
யிதம்பெற்ற விற்பசக மேய்க்குஞ்-சிதம்பற்ற
நற்குண மிலாசானு ஞா மிலாச சீடனுமாய்த்
தொக்கிவரு மின்ப சுகா

82

அங்கோட் டகல்கு லாயிழையு மாடவருந்
தங்கிவரு மின்பந தழைததாற்போற்-சங்கையற்ற
வாசானுஞ் சீடனுமா யாங்காங் களாவியே
பேசவரு மின்பப் பெருக்கு.

83

பிறவி வருத்தம்.

எண்டிசையும் போற்ற வெழிலார் முடிசூடி
யண்டமொரு குடைக்கீ ழாண்டாலு-மண்டும்
பிறவியிலே யின்பமிலை பேரிடும்பை யல்லாற்
றுறவிலே யின்பச் சுகம.

84

ஈசுர பத்தி

ஈசன் றிருமேனி யெட்டுமெனக் கண்டறிந்தாற்
பாசநமை விடடகலப் பார்க்குமே-யீசன்
றிருமேனி யென்றுனது சிந்தையிடைக் காணிற்
கருமேனி யில்லையெனக் காண்.

85

ஈசன்வே நியான்வேறென் றெண்ணுங் கடையினங்க
ளீசனடி யென்னு மிடையினங்க-ளீசனே
யானோமென் றேமாக்கு மாயிற் றலையினங்க
ளானுத மாணு வறி.

86

பிரமக்கியானம்.

எல்லா மறிவாகக காண்ட ஸெழிற்பூசை
பொல்கா வவனாத லுட்பூசை-நில்லா
வுலகத்தை மாயா வுடலைதூ டித்த
லிலகுமான் றேததிரமா யெண

87

உயிர்க்குயிரா யீச னெழியாம னிறக
வுயிர்க்குயிராக கண்டிங் குணரா-துயிர்க்குயிரை
வேறாகிப பூசிகும விரகிலிக்கு முண்டாங்கொல
வேறாகா மெய்ஞ்ஞான வீடு.

88

பாச வைராக்கியம்

நினைப்பு மறப்புமிந்த நீடுலகு மித
யனைததும்போ னாச னாசன-உனற்கரிய
கன்னனுக்கு வேடு கழித்தகதை போ லுனக்கு
மன்னியமே வேடென றறி

89

ஞான நிலை

நல்லகுலத் திற்பிறநது நல்லாரைச சோநதொழுகி
நவ்லறிவு பெறறுடைய நன்மாண-உல்ல
சிவம்வேறே யென்றெண்ணி சிநதை கலங்காதே
சிவமென்ற நீயே சிவம்

90

காயுங் கிழங்குங் கனியருந்தி நோற்றலு
மாயும பிறப்பகல மாட்டுமோ-காயததிற்
றங்குஞ் சதாசிவனைத் தானாக கண்டுதனை
யெங்குமாய்க் கண்டா லிறும்.

91

சற்குரு தரிசனம்.

தத்துவததுக் கப்பாலாக தததுவமன் றந்தனிலே
முத்தியெனும் பெண்ணை முயங்குவோக-கெத்தனையோ
கோடி விடயக் குழாங்க னெதிர்த்தாலும்
பாடழிய மாட்டாரப பா.

92

அஞ்சின் வழிசெல்லா ராறின் படிநிலலார்
வஞ்சரொடுங் கூடி மருவார்க-டுஞ்சநிலை

தப்பன்னெதிர் நின்றபல்காற் சாற்றினுங் கொள்ளார்க
ஞாபகிடத மன்றி யுணரார். 93

உற்ற சரிதையனுக் கோராயிரம் பிறப்பு
மற்றையர்க்கு நூறாகும வன்பிறப்பு-முற்றுக்கினற
யோகிக் கொருபிறப்பு வண்மைச் சிவஞான
மோகிக்கு விப்பிறப்பின் முததி. 94

சரிதையிலே யீசன் சடவடிவாய் நின்றான்
கிரியையிலே மந்திரத்திற கிட்டி-யருகிருந்தா
னானமிலா யோசத்தி லுள்ளொளியா யேநின்றான்
ஞானமதி னுனையி னான். 95

சுத்தப படிசமுசசிச சூரியனைச சந்தித்தா
லெத்தன்மைத் தததன்மை யீசநிலை-யுற்றுற்றுப்
பாரா தவர்க்குப் பவமும பலபிணியும்
போராடு மெஞ்ஞான்று போம். 96

எல்லா மிறந்து துறவாத ஞானிகட்குச
சொல்வார்க டிட்டாநதஞ் சேரீமபரையே-யெல்லாமுந்
தீரத் துறந்த துறவிகுத் திட்டாநதப்
போர்முகத்து வீரர்மனம போல். 97

உள்ளமெனு மாநநத வோங்கன மிசையேறி
வெள்ள வெளிகுளுனே விளையாடும-பிள்ளை
யுலகமெனுஞ் சேரிக கொருக்காலும வாரான்
கலகம விளையுமெனக் கண்டு. 98

கூறைக் கலையாசன் குப்பைதரு மென்றெண்ணிச
சோறுக கலையா துயருற்றுத்-தூறுக்குட்
கல்லை யுலகதுண்ணுங் கபோதமபோ லேதேனு
நல்லோ ரருநதிடுவா நாடு. 99

நானே பரமசிவ னானே பரபபிரமம்
நானே யுலகுயிர்த்த நாதன்-நானேயோ
கண்டதுவுங் காணுது மென்றிவணங் கண்ணாரக்
கண்டவனே சீவனமுத்தன் காண். 100

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து முன்காட்டிச்
சத்து மசத்துஞ் சமமாக்கிச்-சத்தசத்து

மில்லா விடத்தி லெனதொழிவைக் காட்டிற்று
கல்லாஸின் கீழிருந்த கை. 101

என்னை யெடுத்து விழுங்கியிரும் பூரணமாய்
யுன்னுமன மாதிகளை யோட்டிவிததுத-தன்னிகரி
லெல்லா மிறந்த விடத்தி லெழுந்ததாற்
கல்லாஸின் கீழிருந்த கால். 102

சஞ்சிதத்தை நீருக்கிப் பிராரததத தைப்பசித்து
விஞ்சுமா காமியத்தை வீறடக்கித்-துஞ்சிருளா
யொல்லா மலமகற்றி யொன்றாகி வைத்ததாற்
கல்லாஸின் கீழிருந்த கண். 103

அத்துவிதக் கலிவேண்பா

பராபரமாய் நித்தமாய்ப் பரிபூ ரணமாய்
நிராமயமாய் நிடகளமாய் நீங்காப-புராதனமாய்ச் 1

சத்தியமாய்ச் சித்தாய்ச் சதானந்த தேசாய்ச்
சுத்தவெறு வெளியாய்ச் சூனியமாய்ப்-புத்தமாய் 2

தற்பரமாய்ச் சிற்றகனமாய்த் தததுவா தீதமாய்ச்
சிற்பரமாய் ஞானச செழுஞ்சுடரா-யற்புதமா 3

யறிவுக் கறிவா யகண்டிதமா யெங்குஞ்
செறியும் பரம சிவமாய்ப்-பிறியாத 4

வேதச் சினகரத்துள் வீற்றிருந்த தெய்வமே
போத குருவாய்ப் புவியீது-நாதனென 5

வந்தான் றிருவடியை மத்தகத்திற சோத்தினுன்
றந்தானென் சென்னித தடககையைச்-சுந்தா 6

குலமொழியத் தன்னுளத்திற் சிந்தித்தான் கோணை
மலமொழியப் பார்வையினை வைத்தான்-சலமொழியா 7

வாங்காரம் பொன்ற வழுத்திரு வாககளித்தான்
சாங்கார யோகந தலைப்பட்டா-னீங்காத 8

மெய்ஞ்ஞான நூலை விரித்துரைத்தான் மாணவக -
வஞ்ஞான வாக்கைநீ யன்றென்று-னெஞ்ஞான்று 9

நாற்றவு னுன்னே னுனாவ தியாரிதனைச்
சாற்றிடிக்கென் போல்வந்த தற்பரனே-பூற்றமிகு 10

- மாக்கைக்குச் சாக்கியா மான்மாவே நீயதனைப்
போக்கு வரவு புரிகின்ற-யூககமொடு 11
- தேகஞ் சடமென்றுந் தேசியறி சித்தென்று
மாகமங்க ளெல்லா மறையுங்கா-னோகையொடுந் 12
- திரிசியமே காயமதிற சித்தே திருக்கென்
றருமறைக ளெல்லா மறையுங்கா-ணிரிகின்ற 13
- வன்னமய கோசத்தை யானமா வலவென்று
பன்னுமறை யநதமெலாம பாரென்றிங்-ருன்னியுனிக் 14
- காண்பாக்குக் காண்ப படுபொருள வேறானதுபோற்
பூண்பாக்கிவ வாககை பொதுவன்றோ-மாண்பகன்ற 15
- வனிததமொடு துக்க மசுததமிகைவ மூன்றுந்
தனித்தவுடற் கன்றியுனைச் சாராச-சனிப்பொழியா 16
- மாயா தனுவை நீயென்று மயங்கதகத
தோயாத நீயே துரையென்றான்-மாயாத 17
- வாணவததான மூடனென வன்றுமுத லின்றளவும்
விணவததைக் குளனே விரவினா-யாணவததை 18
- யறுவகையாற போக்கினை மானமையா நீயே
பிறிவில் பிரமமெனப் பேணி-மறுசிறப்பை 19
- மாற்றென்று னீதொழிய மாயச சமயததார
பேய்த்தேரை மிதையெனப் பேணென்று னுத்தமொடு 20
- சோகமெனப் பாவிததாற சோகமுனக கிலையென்றான்
மோக மொழியெல்லா முனியென்றான்-ருகமொடு 21
- மீசன்வே நியானவேறென நெண்ணுகின்ற பாதகரை
நீசரெனக் கண்டுநினையென்று-னாசையொடும் 22
- வேதமுடி வறிநத வேதியரைக் கூடென்றான்
பேதநிலை யெல்லாம பிரியென்றான்-சாதலபிறப 23
- பொன்றமிலை யென்றே யுணாவோ நெங்கென்று
னின்றநிலை தானே நிலையென்று-னென்றுமுறு 24
- மும்மாயைக் கப்பாலா முப்பாழுங் கண்டுநீ
சும்மா விருவென்று சொல்லினா-னம்மாணை 25

வேறுபொரு ளில்லையென்றான் வெற்றவெறு மானந்தப்
பேறிலுனைப் போகக்கென்று பேசினு-னாகடற 26

சென்றெடுங்கு மாபோற் சிவத்தி லொடுங்கென்று
னென்றுமற வொன்று யுருகென்று-ன்னறய் 27

சாததிரத்தை யோதிமதந தர்க்கியா தென்றனக்கோ
வார்த்தையினைச் சொல்லி வழுகறுத்தான்-காததிரமுந் 28

காஞ்சனமு மாருயிருங் தைமமாற தாயெனக்கு
வாஞ்சையுடன் ருவென்று வாங்கினுன்-பூஞ்சரணஞ் 29

சென்னியிலு மென்னுடைய சித்தத்தும் வைத்தாண்ட
மன்னவற்குக் காணேனகைம-மாறு 30

அ தி ர க சி ய ம்

கணபதிதுதி

மோகமெனுங் கடலகடீநது முததியெனுங் கரைகாண்பான்
முதிநதநாலாம், பாகமெனு மலாகொண்டு பத்தியெனும புன
லாட்டிப் பரிந்துசாததிச, சோகமெனப் பானித்துத் துரியமெ
னும் விளக்கேற்றிச் சோகநீங்கி, யாகமெனுங் கோயிலின்கண்
ணறிவென்னுங் கணபதிக்கே யனபுசெய்வாம். 1

பரமரகசியப் பொருள் துதி.

சாததிரத்தா ளளவுபடாத தனிமுதலைப் பராபரத்தைத்
தானேதானு, மாததிரமாய நிறபதனை வாய்விட்டுப் பேசாத
மௌனவைபபைக, காததிரவா தனைகடந்த வறிஞருக்கு, பலமீ
யுங் கற்பகத்தைப், பார்த்தவிடந் தொறுநிகழும் பரமரக சியப்
பொருளைப் பணிதல செய்வாம் 2

ஞான குரு துதி

வானே முதலாம் பூதங்க ளல்லீ ரண வகுப்பல்லீ
யானுப் பொறியு மைமபுலனு மல்லீ யறியு மறிவல்லீ
பூருடம்பின வயத்தாலே யுள்ளந் தளரே லொன்றாய்
நானே நீயென் றருள்செய்த ஞான குருவை வணங்குவாம். 3

பிரபஞ்ச வைராக்கிய முணர்த்துதல்.

வையத் தாசையும் வானகத் தாசையுங்
சூய்யத் தாசையுங் கூறையி னாசையு
மெய்யி னாசையும் வேற ஶீட்டினே
ரைய னாசைக் ககப்படு சிந்தையார்.

4

குலகோத்திர வபிமான மாகாதேன் றுணர்த்துதல்

பறைய ரென்பதும் பண்டித ரென்பது
மறையு மிந்த மலினவு டலையே
பறையர் தமமுளும பண்டிதர் தம்முளு
மறிவ னேகமென் றுரறிந் தோர்களே.

5

சமயபர மீதேன் றுணர்த்துதல்.

சமய மேபர மென்னுஞ் சமத்தராய்ச்
சமய சாததிரங் காட்டுஞ் சமக்கர்காள்
சமய மென்னுஞ் சததார்த்தமுணர்கிலீர்
சமய மென்பது தன்னை யறிதலே

6

தீர்த்த மீதேன் றுணர்த்துதல்

தீர்த்தத் தேடித் திகைததுப் திரிவிர்கா
டீர்த்த மாவது தேசிகன வாசகந
தீர்த்த மீதெனத் தேர்நது கொளாதவா
தீர்த்த மாடியுந் தேரையொப பாகளே.

7

கேஷத்திர மீதேன் றுணர்த்துதல்.

அள்ளிக் கோவிலை யென்னுவா சானையே
நள்ளிக் கோவிலை நத்திப்பெற் றுங்கொளி
யுள்ளக் கோவிலை யூனறிப்பா ராதவர்
கள்ளக் கோவிலைக் காமுறு வார்களே.

8

வாதசங்கற்ப மாகாதேன் றுணர்த்துதல்.

ஏதங் கூறி யிடுக்கண் களைந்தவர்
பாதங் கூறிப் பவித்திர ராய்ப்பர
போதங் கூறிப் பொழுதைச் சுருக்கிலார்
வாதங் கூறித்தம் வாணுள்க ழிப்பரே.

9

துறவு இலக்கண முணர்த்துதல்.

புண்ணிய நதியினும் பொருப்பி டத்தினுந்
தண்ணறுங் காவினுந் தருப்பைச் சூழலு
மண்ணறன் கோயிலு மடவி தன்னிலும
நண்ணிய யோகிகள் வதியு நல்லிடம்.

10

தந்தைதாய் முதலிய தமரைக் காண்குறில்
வெந்துயா விளைதலால் விருப்பு மேவலா
லந்தநன் நிலமகன் றைம்பதி யோசனை
மைந்தனே நீபர தேயம் வைகுவாய்.

11

ஊன் பிறந்த வுடலைச் சமப்பதற்
கேன் பிறந்தமென் றெண்ணி யறிஞாக
டான் பிறந்த விடத்தைத் தணரதுபோய்
வான் பிறந்த வனத்திற் சரிப்பரே

12

வேறு

வரிக்கய லணைய கண்ணார் மாநலந் துய்த்த பின்னர்
விருத்தனும் கால மேனும் விரததன யாவு நீததே
யிருக்குமந நிலம கன்றோ யோசனை யெய்தப் பெற்றாற்
நிருககண்மூன் றுடைய பெமமான சேவடி சோதத நிண்ணம்.

குத்திர ராதி யாகத் தொழுகுதத் தவீ ருக்
மூத்திரக் குழியி லாழ்நது மூழ்கிய பின்ன ரேனும்
காத்திரத் தானே ரினபங் கடையென விகநது மூன்று
நேத்திரத் தானே நோக்கி நெடுவனம் புகுதல் வேண்டும்.

14

வேறு.

காயசம்பந்த மனைவி தாயதந்தை காண்முனை யென்னு மிங்
கிவரை, மாயசம்பந்த மெனததுறந தொழிறதோன் மாநிலம்
பாவுமெய்ஞ் ஞானி, தேயசம்பந்தத் தவரொடுமருவிச் செனி
த்தவந் நகரிடை மருவான், றாயசம்பந்தத் தவரொடு மருவித்
துறவியா யவாவெலாந் துறப்பான்.

15

வேறு.

கரும்பினு மின்பங் காண்பான கட்டறத் துறந்த மேலோர்
ரரும்பொனூல் வெள்ளி யாற்செய் யணிகலன் பூணல் செய்யார்

விரும்பி கொழுநர்த் தீர்ந்த மெல்லியல் போலநாளு
 மிருந்தவஞ் செய்தி யாக்கை யினைப்பதே கரும மன்றே. 16
 கற்புடை மகளி ரெல்லாங் கணவனே தெய்வ மென்பர்
 சிற்பொலி சமய வேடா சிலையே தெய்வ மென்பர்
 தற்கொலி மாந்த ரெல்லாந் தாருவே தெய்வ மென்ப
 ரற்புறு பெரியோ ரெல்லா மறிவையே தெய்வ மென்பார் 17

ஐவகைப் பிராந்தியை யுணர்த்துதல்.

நிததனன றுரைத்த வாக்கியப் படியே நிகழ்த்துவன்பிரா
 ந்தியைந் தினை யுஞ், சததிய மிந்த வுலகெனல கருவி தணந்திடா
 துடலைநா னென்னல, சுததபோத தாவு நாவொன றுனுங் கடவு
 ளும வேறெனக் கருதல், சித்துரு வாகி யிருநதுநா னாகேன் சிவ
 னெனல சிதடர்பா லறி 18

வேறு.

ஆன்றநற் சனகனாதி நாலாநு மரணமுகத்தை
 மூனறரைக் கோடிகற்பம பாராததின் முத்தரானா
 தோன்றின் றழியுமிந்தத் தொடுகடற் புனியினுள்ளோ
 றுன்றியோ கணம்தேனும பாரத்திடி னுறுவாமுத்தி 19
 பழுதையிற் பாம்பே யிலலை பாம்பினிற் பழுதை யில்லை
 பழுதையிற் பாம்பென் றெண்ணிப் பாம்பினைப் பழுதை யாக்கு
 முழுதறி வில்லா மூரக மூடரோ நெவு வேண்டேன்
 முழுதறி வாகி நின்ற முதத்திற றொழிலே வேண்டும். 20

மெய்யினி ற்பொய்யே யிலலை பொய்யினின் மெய்யே யில்லை,
 மெய்யினைப் பொய்யென றெண்ணிப் பொய்யினை மெய்யென்று
 ன்னும, மையரோ நெவு வேண்டே னறிவுரு வாகி வந்த, வைய
 னே யுனைப் பூசித்த யறிவுரு வாகல் வேண்டும். 21

வேறு

காசிவாஞ்சியங் காளத்தி கழுநகுன்றங் காஞ்சி
 மாசிலாருறைப் பருப்பதங் கோகன்ன மறைக்கா
 டேசிலாதுறை மூர்த்தித் தெரிசன மெல்லாந்
 தேசிகன்றிருச் சேவையை நிகாக்குமோ செபபில. 22

வேறு.

மன்னுமா மறையின் சென்னி வாக்கிய முடிவுங் கண்டே
 னன்னிய பாசமான வாணவா தியையுங் கண்டே

னென்னையுங் கண்டே நென்ற நிதயதா மரையின் மேய
நின்னையுங் கண்டே நெந்தாய் நீதந்த ஞானக் கண்ணால். 23

ஆகையா னானே யெல்லாப் பொருள்கட்கு மறிவாய் நின்றே
தேகமா திகளுக் கப்பாற் சிதம்பர வடிவ மாகி
யேகனா யனாதி முத்த னாயெனில் வேறென் றின்றிப்
போகமோ கங்க ளின்றிப் பூரண வறிவா னேனே. 24

அறிவென்னு முதல்வேத மகமென்னு மிரண்டாமோத்
தறிவதூ யானாயென் றறையுமூன் றும்வேதஞ்
செறியிந்த வான்மாவே சிவமென்னு மதர்வண்ணஞ்
செறியுநால் வாக்கியத்தின் சித்தாந்த மறிந்தேனே. 25

நானேநீ நீநானே யானமையான் ஞானகுரு
வானவனே கைம்மாறும வழிபாடுந் தோத்திரமு
மீனமிலாப் பூசனையு மியற்றுவான் றனைக்கானே
னானுமிலை யுயிருமிலை யுனையன்றி யொன்றுமிலை 26

எல்லாநா நென்றுணராக காலத்தி லிடாப்பட்டே
னெல்லாநா நென்றுணர்ந்த காலத்தி லின்புற்றே
னெல்லாநா னேயென்றிங் கெனையெடுத்த விழுங்கினு
யெல்லாநீ யென்றுணரு மெண்ணமும்போய் மாண்டதே. 27

பிண்டமா முடனா னல்லேன் பிராணவா யுவுநா னல்லேன்
கண்டவிர் தியநா னல்லேன் கரணமோரா நான்கு மல்லேன்
பண்டைய வறிவே நானென் றுணாதரு பருவம வாய்ப்பின்
வண்டறை கொன்றைத் தாரான் மலரடி காணலாமே. 28

சிவாகமக் கச்சிமாலே.

தம்மா லறிந்தன யாவையுந் தாமல வென்றறிந்து
மும்மாயை மும்மல முக்குண நீங்கி முழுதறிவாய்ச்
சும்மா விருக்கத் துரியங் கடந்த சுகமுதிகுஞ்
சன்மார்க்க முத்தியி தென்றான் றடங்கச்சி யேகம்பனே. 29

சாந்தமு நோன்புந் தவமு மடக்கமுந் தண்ணியும்
வாய்ந்த குருச் சொலும வாக்கியங்கேட்டு மனமவன்பால்
காந்தமு மூசியுங் கண்ணுங் கதிருங் கலப்பதுபோ
லேய்ந்தது வேழுத்தி யென்று நெழிறகச்சி யேகம்பனே. 30

வேதாந்த மங்கசீதாமணி.

கூவிள மாலையுங் கொன்றையுந் தும்பையுங் கூரறுகு
மாவ லொடுமெடுத் தர்ச்சனை செய்தங் கங்குழைந்து
நாவினிற் றேத்திரஞ் சொல்லி நலந்தெரி ஞானிகளுக்
கேவல்செய் தாலன்றி முத்திகொ டான்கச்சி யேகம்பனே. 31

அன்னிய மேசெயு மாணவ நீக்கத்தி லாருயிர்க
ளன்னிய மேயிலை யென்றுநின் வேத மறைதலினு
லென்னுட லுன்னுட லென்பொறி யுன்பொறி தென்ன்துன்ன
தென்னினை வுன்னினை வென்றுரைப் பேன்கச்சி யேகம்பனே.

எல்லாஞ் சிவமெனு நான்மறை யாகம மெக்கலையு
மெல்லாஞ் சிவமென் றெழிற்குரு வாய்வந் தெடுத்தி சைத்து
மெல்லாஞ் சிவமென லெவ்வெவர் கோட்கு மிசைந்திருந்து
மெல்லாஞ் சிவமென் றுணரகில் லேன்கச்சி யேகம்பனே. 32

ஆட்டைச சுமநதநின் பாதார விந்தத்தி லன்புசெய்யாக்
கூட்டைச சுமநது குடும்பத்தை யோம்பிக் குருக்கிடையாப்
பாட்டைச சுமநது பயன்றெரி யாமலப பாட்டெழுது
மேட்டைச் சுமநதவாக் கின்பமுண் டோகச்சி யேகம்பனே. 33

அறிவே சிவமெனு மாகமம் வேதங்க ளவ்வறிவாய்ச் [லாம்
செறியு முனைப்பொரு ளென்றுகொள் ளாதுநற் றெய்வமெல்
வறிதே திரிநதலை தெய்ததொழிந தேன்றம் மனையகத்தி
லெறிசுடர் விட்டனற் றேடுவர் போறகச்சி யேகம்பனே. 34

சொல்லா நிறந்திட முத்தியென் பார்கிலர் தோதகஞ்செய்
பொல்லா மனோலய முத்தியென் பார்கிலர் பொய்யொழிவே
யொல்லாத மாமுததி யென்றுரைப் பார்கில ரோதியவை
யெல்லா மிறந்திட முத்தியென் றுன்கச்சி யேகம்பனே. 35

அங்கையி னெல்லிப் பழம்போ லகந்தொறு நீயிருப்பச்
சங்கை யறவுனை நோக்கஞ்செய் யாசசமையச்சமுக்கர்
செங்கண னிந்திர னுன்முகன் றன்னையுந் தெய்வமென்பர்
கங்கை மகத்துவ மீனறியா கச்சி யேகம்பனே. 36

மண்ணுதி நாத வரையுரு நாமன் றெனமதியா
நண்ணு வறிவுரு நாமெனக் கண்டுமெய்ஞ் ஞானத்தினு
லுண்ணடி யொன்றிரண் டென்னு துறங்குவ தன்றியுன்னைக்
கண்ணு லறியப் படுமோ கலிக்கச்சி யேகம்பனே. 37

பற்றறத் தீரத் துறந்தாக மத்தின் பரப்பறிந்து
 குற்ற மறுசிவ ஞானக் குரவன் குறிப்பி னின்ற
 வெற்ற வெறுவெளி கண்டவர்க் கேயின்ப மேவுமன்றிக்
 கற்றடங் காதவர்க் கின்பமுண் டோகச்சி யேகம்பனே. 38

கோட்டகங் காரமென் கொல்களிற் றுணையின் கோளடக்கி
 வாட்டமி லாக்குடும் பப்புலி வாயினின மண்ணையட்டி
 யீட்டு மிருவினைப் பேயுடல் கீறி யிணையில்பவக
 காட்டைக் கடந்துனைக் கண்டுகொண் டேன்கச்சி யேகம்பனே.

மாயாப் படலத்தி னுன்மறைப் புண்டு வழிதிறம்பிக
 காயா புரியடைத் தந்தோ கவலைப்பெண் கையகப்பட்
 டோயாப் பிணிமகப் பெற்றே துயர்த்தடி யூனறுமெனக்
 தேயாப் படல மிரிப்பதென்றோகச்சி யேகம்பனே. 40

புல்லாதி தாபர நீங்கிநற் சங்கமம புக்கினவர்
 கொல்லா விரதங் குறிகொண்டுன் பாதககுற் றேவல்செய்து
 பொல்லாப் பிறப்பை யொழிக்கறி யாரவா புந்தியந்தோ
 கல்லோ மரமோ விரும்பேந் கலிக்கச்சி யேகம்பனே. 41

சித்தந் தெளிந்தவ ருள்ளச் சினகரத தேதிகமுரு
 சுத்த நிராமயச சோதிய னேயென்று தோததிரத்தாற்
 பத்திசெய் யாவெறும் பாவிசுள சிந்தையிற் பாறிநின்ற
 யெத்திறத் தாலுனைக் காணவல லாகச்சி யேகம்பனே. 42

ஆசை யொழிவெந் தக்காலுமுறு வந்த வாசையெல்லாம்
 வீசிநி ராசைசெய் வித்தகரே யுனைக் கண்டுகொள்வா
 ராசை வழிச்செலுந் துன்மாகக ருன்ன யறிவர்கொல்லோ
 காசி யினுஞ்சிறந் தோங்குங் கலிக்கச்சி யேகம்பனே. 43

ஓமாதி வாக்கிய மொன்றைப் பிடித்தவ ருத்தமர்கள்
 சாமாறு மந்நிலை நிற்பர் சத்தியர் சற்குருவா
 லாமாற றிந்தவ ரந்தண ரியோகிக ளஞ்சடக்கிக
 காமாதி குற்றங்க ளைந்தவர் காண்கச்சி யேகம்பனே. 44

வீணாய்ச் சுழலு மெனக்கொரு ஞான விழியளித்துக்
 கோணாகத் துள்ளொரு கூததப் பிராணுண்டக் கூத்தப்பிரா
 னுண வதுமன்று பெண்ணு வதுமன் றலியுமன்று
 காணுக்கண் கொண்டினிக் காணியென் றுன்கச்சி யேகம்பனே.

அறிவா யிருந்தறி யாமையை நோக்கி னஃதொழியுஞ்
செறியும் பரிபூ ரணவுருத் தானெனின் நேகமறு
மறிகரு மங்கட்குச் சாககி யுயிரெனின் மாளுமது
பிறியா நிலையிது வென்றான் பெருங்கச்சி யேகம்பனே. 45

படிகக் கடசகட ருள்ளும் புறமபும பரப்பதுபோ
லுடறொறு நீயுணர் வாகி யகம்புற முற்றிருந்து
மடைமல வல்லிரு ளாருயிர் ஞானத்தை யாவரித்துத்
தொடாவதென் சொல்லுதி பைம்பொழிற் சூழ்க்சசி யேகம்பனே

அஞ்சக் கரமன்றி வேறொரு மந்திர மாயினில்லை
யஞ்சி லிறையரு ளாவி திரோதையில் லாணவமற்
றஞ்சி லிரண்டை யருளா லகற்றிடி லாவியந்த
வஞ்சி லிரண்டை யணையுமென றுன்கச்சி யேகம்பனே. 47

மந்திர மாவது மஞ்செழுத் தேயந்த மந்திரத்தி
ணைநது பொருளையுங் காட்டி யிரண்டின் வழியடைதது
முந்து மிரண்டின் வழியைத் திறந்துயா முததிதநதான்
கந்தன் கணபதிக கபபன கலிகக்சசி யேகம்பனே. 48

ஒருதலை மாணிக்க முன்ன ரெனக்குப தேசஞ்செய்தா
னிருதலை மாணிக்கம பின்னரும பேசி யிருளறுத்தா
னரிதலை மற்றை யயன்றலை சூடிய கங்கையின்மூ
வெரிதலைச சூலத் தொடுநடிப பான்கச்சி யேகம்பனே. 49

யானென தென்னுஞ் செருகுகொழி யாமையி னெவ்வுயிர்க்கு
மீன வகககர ணங்குவி யாதுபின னிசசைவழி
வானகம மண்ணகம பாதல மூன்றிலும் மாறிவரும்
யானென தென்செருக கற்றோர் தொழுககச்சி யேகம்பனே.

விருப்பு வெருப்பற் றுவ்வேத மொழிப்படி மெய்யுணர்ந்து
மரிப்பைச் சனிப்பையு மற்றொளி யாகிய மாதவர்பார்
கருப்புச சிலையனுங் காலனும வந்தென் செயக்கடவர்
நெருப்பைப் புழுப்பற் றுகொல்லோ நெடுககச்சி யேகம்பனே.

ஓசை பரிச முருவஞ் சவைமண மோரைந்தையும்
வீசி யகமுக மாகி வெறுப்பு விருப்புமற்று
மாசறு திங்களைப் போன்று சதானந்த வாழ்வையுன்னி
யேசறு முத்தியி லென்றிருப பேன்கச்சி யேகம்பனே.

ஆணவ மேலிட வாருயிர கீழிட டங்கிரிற்ரு
மாணவங் கீழிட வாருயிர மேலிட டருளுருவா
மாணவ நீங்கிய வாருயிர வேறல வென்றைந்தா
ஆணவ நீங்கிய வன்பர்க் கருள்கச்சி யேகம்பனே. 51

ஆண்ட மொருகுடைக் கீழாள வேண்டில னம்புயத்தோன்
விண்டு புரந்தான் நன்வாழ்வும வேண்டிலன் மெய்யன்பினுற்
றெண்டுசெய் தாங்குன் றிருவடி நீழலிற் றாங்கியுன்னைக்
கண்டு கொளும்வரம வேண்டுவன யான்கச்சி யேகம்பனே. 53

வன்புறு கல்லீரீ பொன்னாகச் செய்யற்க மற்றெனக்குச்,
செம்பொன்னைக் கல்லுரு வாகத் திருவுளஞ் செய்திவெறு, மெ
ன்பைப்பெண் ணுக்குதல் வேண்டா மெனக்கெழிற் பெண்ணை
யிழி, யென்புரு வாகச்செய் கண்டா யெழிற்கச்சி யேகம்பனே.

மூர்த்தியுந் தீர்த்தமு மூவாத் தலங்களு மூனறுருவாய்ச்
சேர்த்தது மெய்மொழி சித்தந தெளிதரச் செபபுமறை
மூர்த்தி மனசுததி தீர்த்த மொழிசுததி மூடவுட
லார்த்த தலசுத்தி யென்றூனணிக்கச்சி யேகம்பனே. 55

மனமொன்றும வாயொன்று மின்றி யொருப்பட்ட மாதவர்பா
னனவினிற் றேன்றுவ னுண்முக னுடகி நடுக்கமுற
மனமொன்று வைத்துப்பின் வாயொன்று பேசிய வஞ்சகர்பார்
கனவிலுந் தோற்றப படுவதுண் டோகச்சி யேகம்பனே 56

நாற்றக் குரம்பையை நாயாதிக குண்டியை ஞானமிலார்
போற்றுஞ் சடததைப புனன்மேற் குமிழியைப் பொய்யுருவைத்
தூற்று நவையைத் தொலையா விடக்கினைத் தோகையர்கள்
ளேற்று முடமபினை யென்றெழிப் பேன்கச்சி யேகம்பனே. 57

காயத்தைக் கலலினுந் திண்ணிதென் மெண்ணிப்பொற் காரிகை
மாயத்திற் பட்டுத் தருமஞ் சிறிதின்றி மடகிரையாய்ப் [யார்
பேயொத் தருநிர யநதொறும புக்குப் பிறநதுழலு
நேயத்தை யென்றைக்கு நீக்குவை யோகச்சி யேகம்பனே. 58

பங்கயப் பாசடை நீரிடை நிற்பினும் பற்றையுறு
சங்கை யெரியிற் சுடினுந் தவள நிறங்குறையா
துங்க மணிப்பாம பிருடகை துன்னினு மலையுறு
விங்கிவை போனின னடியா ரெழிற்கச்சி யேகம்பனே. 59

வேதாந்த மங்கலநாமனி.

அஞ்ஞான நீக்கத்தி லாருயி ரேசிவ மானமையான் [ஊனிப்
மெய்ஞ்ஞானி யெனப் தெவர்க்குஞ் சரியொக்கும் வேறென்று
பொய்ஞ்ஞானம் பேசும் புருடர்க் குன்பாதப் புணைகிடையா
வெஞ்ஞான் றவர்களுள் செய்குவை யோகச்சி யேகம்பனே. 60

வேறென்று பேசுவ தெல்லாம் விவேக மிலாமையன்றோ
கூறென்றி லாமறை கூறுஞ் சிவனுருச் சீவனென்றுந்
தேறு முமையுறுத தேகமென் றும்மிதைத தேறுவரோ
வீறின் மலவயப் பட்டோ ரெழிற்கசசி யேகம்பனே. 61

சிருட்டிக்கு முன்னுயி ரெல்லாஞ் சிவமெனச் செபபுமறை
சிருட்டிக்குப் பின்னுயிர் வேறுபட் டான்கிறு சீவனென்றே
சிருட்டியை நீக்கிக் சிவோகமென் பாவனை சேர்தரலுஞ்
சிருட்டிக்கு முன்சிவ மாணுன் றிகழ்கச்சி யேகம்பனே. 62

காணப் பதைப்பறச சித்திர தீபமுங் கல்லுமொத்துக்
கிரணமும பானுவும் வேறற் றொளிருமக கேண்மையைப்போற்
சரணத் திருநிழற் கிழ்நிறகு ஞானத் தபோதனர்தம்
மரணப் பிறப்பையு மாறறிவிப பான்கசசி யேகம்பனே. 63

முன்னை வினைத்தொட ரெல்லாஞ் சின்முத்திரை கொண்
டெரிததேன், பின்னை வருவினை யெல்லா மருளிற் பிரித்துவிட்
டேன், நின்னும் வினையினை யெல்லாஞ் சிவார்ப்பணம் செய்தொ
ழித்தே, னின்ன மெனக்குப் பிறப்புமுண் டோகச்சி யேகம்
பனே. 64

வைதாரை வாழ்த்துவர் பின்னு மிரங்குவர் வாழ்த்தினலஞ்
செய்தாரைப் போற்றுவா பின்னுஞ் சிரிப்பர்பற் றீவினையை
யெய்தாரை நோக்குவ ரேவினைநோக்கி யிகழ்தல் செய்பார்
மைதா விமெல மற்றார் மதிகசசி யேகம்பனே. 65

துயருற்ற போது மதிற்றுளை யாநந் சுகமடுப்பி
னயமுற் றதிலமுந் தாரிநத ஞாலத்து னுட்டமுறார்
பயமுற்ற நீரென நின்னொடொன் றுகிப பதிர்திருப்பார்
செயலற்று நின்னைத் தெரிசித்த போகச்சி யேகம்பனே. 66

நாமா நமக்குப் பதியா ரெனவரு ஞானங்களை
மாம்பாயை கன்ம மலத்திரள் மாறறிடு மாற்றிடலுந்

தாமாய் முழுவதுஞ் சத்திய ஞானத்தைச் சார்வனென்றான்
காமாட்சி யம்மைக் கினியபி ரான்கச்சி யேகம்பனே. 67

சும்மா விருககுஞ் சுகோதயங் காட்டித் துரிசுகலா
மும்மாயைக் கப்புறத் தொன்றாய்க் கிடந்த முழுதறிவாஞ்
சும்மா தனமெனக் கீந்தா யுனக்கென் செயக்கடவேன்
கைம்மாறு மாரிக்கு முண்டோ கலிக்கச்சி யேகம்பனே. 68

க ர் நா மி ர் த ம்

ஒன்றாகி யுணர் வொருங்கி யோமொழிப் பொருடா னாகி
மன்றூடு ரின்னை யன்பின் வழிபடு மறிவொன் றின்றி
பொன்றூலி பூட்டு மாதர் புணர்ச்சியே பொருளென் றெண்ணிச்
சென்றாடி யுணங்கிப் போனேன் றிருப்புலி வனத்து ளானே.

காதினா லறியா ரின்னைக் கண்ணினாற் காணுவென்னை
மேதைசேர் விவேகத் தாலும் வேதத்தாரா விஞ்சை யாலும்
பாதத்துக் கேற்ற தொண்டு பற்பல குயிற்றி யன்பாற்
சேதனங் கண்டு கொண்டேன் றிருப்புலி வனத்து ளானே. 70

பாவமு மறமு மொத்துப் பக்குவம் பருவ முற்றிங்
காவியைப் புலனைப் பற்று தகமுக மாகி யென்று
மோவியம் போன்றிட் டங்க னுண ருண ராமைபோக்கிற்
சீவனுஞ் சிவனும் வேறே திருப்புலி வனத்து ளானே 71

ஆகநா மல்ல விர்த வைம்பொறி நாமே யல்ல
வேகமே நாமென் றன்னு மிருடிக ளிதயத் துள்ளாய்ப்
பாகமா முமை மனாள் பசுபதி பிறவி வேண்டேன்
சேகறு மனத்தோர் போற்றுந் திருப்புலி வனத்து ளானே. 72

அறிவினி லகமுண் டாகி யகத்தினின் மனமுண் டாகிப்
பிறிவரு மனத்தின் மாயை மாயையிற் பிண்டான் டங்கள்
மறியுல கத்தி னாக்கை வந்தவிம் மாய மெல்லாஞ்
செறிதரா தருளிச் செய்வாய் திருப்புலி வனத்து ளானே. 73

பவத்து யான் மெலிந்த பக்குவ வுயிர்கட் கெல்லாஞ்
சிவத்தைமுன் விளக்கிப் பின்னர்ச் சீவனை விளக்கி முன்று
மவத்தையை விளக்கி நீக்கி யறிவுரு வானு யென்றுஞ்
சிவத்துவ மசிரீ யன்றே திருப்புலி வனத்து ளானே. 74

அறிவொடு கடலாயாவி யலையதாய்த் தத்துவங்கள்
பிரிநுரை குமிழி யுப்புப் பினைமலம் வாயு கன்மங்
குறிபல மீன மாயை யிவற்றினுற் குறைவொன் றில்லைச்
செறிதிரு வருளான் மாற்றாய்த் திருப்புலி வனத்து ளானே. 75

புழுவின நிறையு மாக்கை யொன்பது பொள்ள லாலு
மிழிபடு மலங்கள் வீச மிதனினு நாக னன்றே
வழுவையி னுரிபோர்த் தாடும வள்ளலே பிறவி வேண்டேன்
செழுமணி மாட மோங்குந் திருப்புலி வனத்து ளானே 76

பிறந்தவ நிறக்கை யாலு மிறந்தவர் பிறக்கை யாலு
மறிந்துயர் பெரியோ ரெல்லா மாக்கையை வெறுத்த லாலு
மறந்துநான் பிறவி வேண்டேன் மறுபிறப் பிலாத வண்ணஞ்
செறிந்தருள் செய்ய வேண்டிந் திருப்புலி வனத்து ளானே. 77

சிவனையே தெய்வ மென்று சிந்தையிற் சிந்தை செய்மி
னவனலாற் றெய்வ மில்லை யவனுக்கே யடிமை செய்மின்
றவமிலா மனித ரெல்லா மவனடி சார மாட்டார்
புனையவா தனை கடத்திப் பொன்னடிக் கமல மீவன். 78

நூலிடைக் கருத்தை விட்டு நுண்ணிய ஞான மின்றி
மாலுறு சமய வாத வசனத்தை வசனி யாதே
சீலவா சிரியன் சொன்ன செநநெறிச் சித்தம் வைத்திட்
டாலமார் கண்டத தானை யகமுக மாக நோக்கே. 79

பண்டைய வினைவாய்ப் பட்டுப் பத்தியும் பரிவு மின்றி
வண்டறை கொன்றை யானை மனத்திடை யிருத்த மாட்டி
ரண்டரு முனிவர் தாழு மாகர வெனுஞ்சத் தத்தைத்
கண்டுகொண் டிருப்பீ ரல்லீ ரென்செய்வீர கால னுக்கே. 80

ஐயமு மிட்டே னில்லை யடியாக்கொன் றீந்தே னில்லை
துய்யமெய்ஞ் ஞான நூலின் சொற்பொரு ளறிந்தே னில்லை
மையணி சுண்டத் தானை மலாகொடு பணிந்தே னில்லை
வையகத் துவாரீ ரொத்தே னென்செய்கேன் மதிவல் லீரே. 81

நீரிலாக் குளமு ஞான நிலையிலா நெஞ்ச நீண்ட
தேரிலா லூரும் பன்னூற் றெறிந்தவ ரில்லா நாடு
மேரிலாச் சீரும் போல வீசனுக் கடிமை யென்னும்
பேரிலா வாக்கை பெற்றேன் பேதையேன் பேதையேனே. 82

ஞானத்தான் ஞானி யல்லேன் னன்மையாற் குடும்பி யல்லேன்
மோனத்தாற் றுறவி யல்லேன் மூடத்தான் மூட னல்லேன்
வானத்தார் வணங்குந் தூய வயப்புலி வனத்து ளார்க்குத்
தானற்ற வடிவை செய்யேன் சமூக்குடைச் சமூக்க னேனே. 83

ஆமைபோ லைந்தொ டுக்கி யறிவினு ளறிவாய் நின்ற
வோமொழிப் பொருளை நாடி யொன்றுபட்டிருக்கும் வண்ணங்
காமனைக் காய்ந்த கண்ணங் கடையறிற் கடைய னேற்குச்
சேமநல் லறிவு காட்டாய் திருப்புலி வனத்து ளானே. 84

பற்றறத் துறந்த ஞானப் பட்டினத் தடிகள் போலப்
பற்றறத் துறந்தே னில்லை ப்ராபர நிலையைக் கண்டாங்
கற்றசீ வாக்க ரல்லே னன்பிற்கண் ணைப்ப னல்லேன்
குற்றஞ்செய் மூர்க்க னல்லேன் பத்தியிற் கோழை யேனே. 85

கடலிலே கலந்த வாறு கதியிடைப் பின்வந் தாலும்
கடலினுட் டன்மை குன்றாக் கதையென நினைக்கண் டோரு
முடலிடை யிருநது முண்டு முறங்கியு முலாவி நின்றந
திடனுடை ஞானி யன்றோ திருப்புலி வனத்து ளானே. 86

ஒன்றிரண் டல்ல வென்றங் கொன்றினை யொன்றற் பற்றி
நன்றுதீ தென்னா நிற்கு ஞானிக ளுள்ளக் கோயி
லென்றுநிற் கினிய தென்னோ விடைவிடா திருந்த தெம்மான்!
சென்றிடை யாதசெலவத் திருப்புலி வனத்து ளானே. 87

நகரத்தின் மயலை ஞான வாளினு னறுக்கிப் பின்னர்
மகாரத்தின் மறப்பை நாமே மணியெனு மதியால் வாட்டி
வகாரத்தின் வழியே சென்று மாலய னறியா தேங்குளு
சிகாரத்தைக் கண்டே னின்னற் றிருப்புலி வனத்து ளானே. 88

நோயிலா வாக்கை பெற்று துண்ணறி வுடைய ராகித்
தாயினு மினிய நின்னைச் சமாதியிற் காண மாட்டார்
மாயையால் வகுக்கப் பட்ட வடிவிடை நின்னைக் காணச்
சேயரா யரற்று கின்றார் திருப்புலி வனத்து ளானே. 89

தனுவொடு கலவா ராயின் சார்தரா வினை யிரண்டுந
தனுவொடு கலத்த லாலே சாதரும் வினை யிரண்டுந
மனமொழி காயமூன்று மவுனமுத் திரையி னிற்பச
சினமய லகன்றோர் போற்றுந் திருப்புலி வனத்து ளானே. 90

சைவ சித்தாந்த மெல்லார் தானவ னுகி நிற்கல்
 னமயறு வேத சித்த மற்றது நானே யென்ன
 லுய்வகைக் கிரண்டு மொன்றென்றோதியென் னுயிர்க்கிலாபஞ்
 செய்தசற் குரவ னீயே திருப்புவி வனத்து ளானே. 91

சுருதிசாரவிளக்கம்.

முதல் வாக்கியம்.

உலகமே பரப்பிரம முறைக்குமந்தப் பிரமநா
 மலகில்கலை யுணர்ந்தாலு மருத்தமிதே யறிகண்டாய்
 பலமயலைத் துறந்தரிய பரமபதந் தனைத்தாவி
 யுலவுசுக முனிவரானே யென்றுரைத்தா னுயர்முனிவன். 92

ஆகிலிந்தப் பரப்பிரம மகிலமயமாயிற் றென்றாற்
 சோகமொடு பிறந்திருக்குந் தொழிலுளவோ வென்பாயே
 லீகைபல பணியாயு மிறந்தனவோ வதுபோல
 வேகபர மகிலமுமா யிருக்கும்வியாபகத்தாலே. 93

தந்தைவயி னுண்டாய சந்ததியு மவனென்றே
 முந்துமறை யுரைதருமான் முழுவதுந்தா னன்றியொரு
 சிந்துமிலை யெனவீசன் சேயிழைக்கோ தியபரிசாற்
 பந்தம்றுஞ் சுகமுனிவ பாரப்பிரமஞ் செகமென்றே. 94

எல்லாவண் டமுமியானே யாவருமென் சொருபமே
 நல்லாற்பொல் லார்நானே நன்மையொடு தீமையுநா
 னுல்லாச பரமுத்தி யொன்றொழிய விரண்டில்லை
 கல்லார்க்கிப் பொருடெரியா கண்ணிலாக்குக் க்திருண்டோ.

ஒலியாகிப் பரிசமா யுருவாகி யிரதமாய்ச்
 சலியாத கந்தமாய்த் தாரணியாய்ப் புனலனலாய்
 மலிவாய்வானமாய் மதியிரவி பியமானு
 யலியாகி யாணாகிப் பெண்ணாகி யமர்க்கின்றேன். 96

சாவதுவும் பிறப்பதுவுந் தனுவன்றோ வஃதறிதி
 சாவதுவும் பிறப்பதுவுந் தாமென்றே யுரைதருவார்
 போவதுவும் வருவதுவும் புரியட்ட, சரீரமே
 போவதிலு வருவதிலு போதமயப் பொருணமே.

இரண்டாம் வாக்கியம்

ஏகமே வாத்துவிதம் பிரமோக மென்றிசைப்பத்
தாகமொடுஞ் சுகமுனிவன் சநதேகத் தடைநீங்கி
யாகமெனுஞ் சிறையுலவா தாநநதற் சிறையாகி
யேகமே யத்துவிதம் பிரமநா மெனத்தெளிநதான். 98

அத்துவிதந் துவிதமல்லா தெனவரிய மறையேக
மத்துவித மிதற்கைய மிலையென்றே யறைந்தாலும
பொய்த்துவித மயக்கொழியார் பூருவா தனையாலே
யத்துவித மொழிபொருடா னன்னியமாய்த் தெளிவரால். 99

ஒன்றாகிப் பரவெளியா யுருவருவ மிலதாகிக்
குன்றாத பரப்பிரமங் குகையிருக்கு மதைவிளக்கி
னன்றரு மிதயகுகை நாமதுவே யையமிலை
கன்றாத நின்மொழியான் மெய்ஞ்ஞானங் கடைப்பிடித்தேன்.

ஊனாடி யுயிர்நாடி யுண்ணாடிப் புறநாடி
வானாடி வளிநாடி மண்ணாடி நீநாடித்
தீநாடி நாதவிந்து செங்கதிரோன் றனைநாடி
நானாடிப் பார்ப்பளவி னானையப் பரப்பிரமம். 101

பல்கலையா லாகமததாற் பகர்கீதை பதினெட்டா
னல்வினையாற் கருமத்தா னன்மறையான் ஞானத்தாற்
சொல்லுகத் தான்மறையாத் துணிவாலிற் றுறநதோரா
னல்லோரா னன்பார்க்கி னானையப் பரப்பிரமம். 102

ஒருகாலந் தோன்றினே னொருகாலம வளாகின்றே
னொருகாலஞ் சாம்பினே னென்றுரைக்கு முணர்விழிக
ளொருகாலம் பிறநததிலை யொருகாலம வளர்ந்ததிலை
யொருகால மறிந்ததிலை நானேயவ் வுயர்பிரமம். 103

நான்மனித னன்றுநா னவிஹதே வனுமன்று
நானிராக் கதனன்று நலியசுர னானன்று
நான்முனிவ னன்றுரக னன்முகனு நானன்று
நான்றிருமா லன்றரனு மன்றரிய பிரமநான். 104

முன்னவரு நானல்ல முடிமன்னர் நானல்ல
ன்னுவசி யருமல்ல சூத்திரரு நானல்ல

வன்னியரு நானல்ல வன்னியரு நானல்ல -
பின்னமொடு பிறப்பிறப்பு மில்லாத பிரமநான். 105

நான்பிரம மெனுஞான ஞானிகள் பா னுளவாகு
மூன்பிரமை யொழியாதார்க் கொருக்காலந் தோன்றுவா
மான்வயிற்றி னரிதார மருவுமன்றி வராகவயிற்
றான்பிறக்கக் கண்டாரு முண்டோபொய்க் கலியுகத்தும். 106

ஆதலா லகம்பிரம மெனுஞ்கருதி யகந்தெளிந்த
போதினான் முகப்பிரமன் புண்டரிகத் தான்வணங்கி
யோதொணு மகிழ்ச்சியொடு முலாவின னுலகமெல்லாஞ்
சோதியிவன் றுனென்னத துறந்தசுக முனியம்மா. 107

மூன்றும் வாக்கியம்

பக்குவர்ககாய்க் கல்லாலின் பாங்கெழுந்த தெய்வமே'
தக்கவிராட் டிருவுருவாய் தமியேன்றன் விண்ணப்ப
முக்குறும்புங் கடந்தவிட முழுத்தூரிய நிலையென்ற
லக்குறமைபக் கடப்பவன்யா ரவனேயப பரப்பிரமம். 108

பாவாபா வாதிதம பிரமோக மெனப்பகரு
மூவாத வாக்கியத்தின் முடிவறியின் முன்மாயை
நீவாத பின்மாயை யிரண்டிறகு நீண்டிருக்கு
மோவாத பரப்பிரம நீயாமென் றுணாகண்டாய். 109

கேவல சகலமென்னக் கிளைத்தெழு மாயைதன்னைக்
கேவல ஞானத்தாலே கிழித்தறி வாகிரிற்பாய்
பூவலம் புரிந்தமாதா புண்ணிய தீரத்தமாதி
யாவலாய்த் தானமாதி யாகமா தியவிதாமால். 110

நினைவழிப்பி னதன்பின்னே நினையாமை யெழுமத்தை
நினைவறியா வறிவுருநா மென்றவற்றி னயனிற் பாய்
மனிதரறி யாவிந்த மாறாத சுகோதயத்தைத்
தனியிருந்து காண்டியாற் சகங்கடந்த தவத்தோயே. 111

காரணகா ரியங்கடந்த கரிப்பிரம நாமென்றே
யாரண நூற் புகன்றபடி யனுபவிப்பா யருந்தவனே
காரியமேழ் காரணமேழ் கழறினுபா திகளாகுங்
ஞாரியமுன் பாலுடைத்துக் காரணமக் கடவுடன்பால். 112

வேதாந்த மக்கசிந்தாமணி.

இன்னணமா யுயிராணைக் கடந்தேறி யிறையாணைப்
பன்னுமறை யின்படியே கடந்திழைப்பைங் கிளிப்பெயரோய்
சொன்னபாப் பிரமமய நீயாயே தோன்றுமா
லன்னியமா யொருபொருளுந் தோன்றுவே யனுபவத்தே. 113

தேகமலேன் பொறியல்லேன் செறிகரண நானல்லேன்
மூகபிரா ணனுமல்லேன் முழுப்பிரம நானென்னச்
சோகமெனப் பாவிக்கிற சுகமுனிவ வுயிர்த்தடைபோம்
மாகமுறு மதிபோல விளங்குமுன்றன் மதிதானே. 114

பாவனையெ லாமிறந்தாற் பாழன்றோ பரமேட்டி
பாவனையெ லாமிருந்தாற் பசிகமன் றோவிரண்டு
மோவியதே நின்னிலைய முபாதியறு சூனியமா
யோவியம்போ னிருவிதற்ப வுணாவாய்நில் சுகமுனிவ. 115

வே று.

ஆறிவை யன்றி யறியப் படும்பொருள்
சிறிது மில்லை யெனத்தெளி யாவிடின்
மறியு மைம்புல வாதைத் திரைகளில்
பிறவி மைக்கடல் வீழ்வை பெருந்தவ 116

நான்காம் வாக்கியம்.

எத்தனை தாயைக் கண்டோ மெத்தனை தமரைக கண்டோ
மெத்தனை மனையைக் கண்டோ மெத்தனை மகவைக் கண்டோ
மெத்தனை யூரைக் கண்டோ மெத்தனை பேரைக கண்டோஞ்
சித்தமே திருமபா யீசன் நிருவடி காணு மாற்றே. 117

வே று.

வாமனமே யென்கண்டாய் வையகத்திற் போயருந்திச்
சாமளவு மென்னையென் றடுமாற்றஞ் செய்கின்றாய்த்
நூய்மனமே யென்னோடுந் துணைப்பட்டா யாகிலன்றே
தேய்மதியூர் சடையானே யின்றேசென் றடைவேனே. 118

விரியமனங் கடவதென வியாதனிட்ட சாபமோ
பெரியபிரா ரத்தமோ பிரமன்விதித் தனலிபியோ
கரியமனக் கள்ளாநீ கவலைவனம் புகுகின்ற
யொருமொழியா லுணைக்கட்டி யுருட்டிவிடக் காண்பேனோ.

பெரியவர்தந் தரிசனத்தாற் பெருதபொரு ளொன்றுண்டோ
வரியவவர் மொழித்தடியா லடிக்கின்றேன் வாமனமே
மொருபொழுதோர் நொடியளவு நிற்பாயே லுயர்முத்திக்
கரைகாண்பேன் மெய்ஞ்ஞானக் கடவுளையுங் காண்பேனே 120

அறிகின்றே னறியில்லே னெனுநிலையங் கடந்தநிலம்
பிறிவறிய சவானுபவா தீதம்பிர மோகமென
மறுவின்மறை கூறுமா வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடிக்கி
னறிகின்ற வனுபவமு மனுபவமன் றுமன்றே. 121

உன்றந்தை யுரைத்ததுவு முயர்முனிவ னுரைத்ததுவு
மன்றல்கமழ் கமலனுரை வாக்கியமு மகதேவ
ரன்றுரைத்த வாக்கியமும் யானுரைத்த வரும்பொருளு
மொன்றேயா மையமலை யுணையன்றி வேறில்லை. 122

பூசணையார் பூசகன்யார புகலென்றான் சுகமுனிவ
னாசையெலா நிராசையா யாநந்த முங்கடந்த
வீசனா னானீச னிரண்டற்ற வெல்லையிலே
பூசணைமார் பூசகன்யார் புகலென்றான் புகழ்ச்சனகன். 123

வாழ்த்திடவும வாயில்லை வணங்கிடவுஞ் சிரமில்லை
சூழ்த்திடவு மலரில்லை தொழுதிடவுங் கையில்லை
யேத்திடவும் பாவில்லை யெதிராந்திடவோ நிறையில்லைப்
பார்த்தவிடந் தொறுமியானே யெனையானே பணிகின்றேன்.

சிந்தனை வெண்பா.

தகஷிண மூர்த்தி துதி.

ஏணியைப்போ ளியாவரையு மேறவிட்டு மியானேறேன்
றேணியொப்புப் பல்லியொப்புச் சொல்லலா-நாணமற
வெல்லார்க்கும் போதித்தும் யானில்லை னென்செய்கேன்
கல்லாலா முற்றுமெனக் கா. 125

பொன்னைப் பொருளைப் புகழைக் குறியாது
தன்னை யளித்தவனே சற்குருவா-மின்னமின்னம்
பொன்னீ பொருளீ யென்றோதுங் குருவெல்லா
மன்னியனே சற்குருவன் றும். 126

ஐயந் திரிவகற்றி யான்மாவைக் காட்டியதற்
கைய னருளை யறிவித்து-மெய்யன்
திருவடிபைக் காட்டிச் சிவோதம் பாவிக்க
வருள்செய்வோன் ஞானகுரு வாம். 127

கண்போல வான்மா கதிர்விளக்குப் போலாக்கை
விண்போற் சிவமதிபோல் விஞ்ஞானம்-விண்போந்த
சூரியன்போல் மெய்ஞ்ஞானஞ் சூழிருள்போ லஞ்ஞானந்
தாரகைபோற் றத்துவங்க டான். 128

சிவன்வேறு சிவன்வே றெனனாதே சிவன்
சிவன்கூறு சிவைகூறு தேகஞ்-சிவனிதயத்
தான்மா பிறந்தானன் றைம்முகத்து மைம்பூதந்
தான்பிறக்கக் காண்கிலைநீ தான். 129

தேறினார் சித்தத் திருந்தார் சிவனென்றால்
வேறுபடுத் துவதேன் வீணை-மாறுபட்டுப்
பேசாதை யெல்லாம் பிரமமென்னும் வேதாந்த
மாசையிற்றா னீயே யதீ. 130

சிவன்வேறு சிவன்வே றென்றிரண்டாய்ச் செப்பு
மவன்சிவனை யென்று மறியாதான்-றவமில்லா
வுள்ளத்தார்க் கெய்துமோ லூர்க்குருவி யாகாச
மெள்ளப் பறந் தறியுமே. 131

அதுவேநீ யாமென் றருமறைகள் சொல்லு
மெதிர்சிவனை நீயானு யென்னு-முதுசைவம
வேறேவே றன்றேசொல் வேதியனை விண்விசும்பும்
வேறேவே றன்றே விளமபு. 132

ஐம்பொறியு மைம்புலனு மைம்பூத முமகற்றி
யின்பசிவ நீயென்ற லேலாதோ-வன்பனை
முத்திமுடி வீதென்றான் முன்னாலும் பின்னாலு
மற்றநா லெல்லா மற. 133

தானே பரமானுற் றத்துவசா லத்திலே
யேனோ பிறந்திறந்தே னித்தனைநாள்-மாணுகைள்
நீபிறந்த தில்லையுண்மை நெஞ்சுபுல னும்பொறியு
நீபிறந் தாற்போ னிச்சயம். 134

அமுசோகம் பாவணையா லாருயிரின் போதச்
சமுசயத்தை யென்மொழியாற் றள்ளி-யிமையளவுங்
கட்டவுட லாகாமற் காமிகத்திற் சொன்னவண்ண
நிட்டையிலே நின் றுவிடு நீ. 135

மெய்கண்டான் வெண்காட நெங்குருச்சிற் றம்பலவன்
பொய்கண்ட கண்டசுகர் பூணர்க-ளாவரையு
முள்ளடக்கி யொன்று யுணர்வா யுற்ங்கினர்போ
ளுள்ளடங்கி நீயு முணர். 136

தானே சிவமல்லாற் றனிசசிவம்வே நில்லையென்ற
மோனமொழி யொன்றின் முடிபறியா-யோனிதருஞ்
சென்றுபிறந் தெய்ததேன் சிவாயசிவ வென்செய்கே
னென்றுகடைத் தேறுவேனியான். 137

எல்லா வுயிராகட்கு மின்பங் கொடுத்தலால்
எல்லாஞ் சிவனையே யெண்ணலால்-எல்லாஞ்
சிவனுருவே யாமாற்-றெவிட்டாப்பே ரின்பஞ்
சிவனுருவ மென்றுணர்வீற் றேர் 138

ஆகாயந தன்னை யளக்கமரக காலெடென
வாகாயம மரக்காற் குள்ளிருக்க-வாகாயங்
கண்டாயே லந்தக கருத்தே கருத்தாகிக்
கண்டா வதுவே கதி. 139

நிராமய வந்தாதி.

மெய்யைப் பொய்யென்றான் வெளியைநல்ல வீடென்றான்
சைவத் துரைகாழிச சம்பநதன்-ஐயமற்
நின்போதம் போமிடத்தே நீயே சிவமென்று
னென்போதத் துள்ளே யிருநது. 140

இருந்த படியிருந்தா லிறையுருவந தோன்றும்
பொருநதுமல் மிமமையிலே பொன்று-மிருந்தபடி
யேதென்றங் குன்னி யிரண்டாட்டு வார்க்குண்டோ
போதமுண்ட பிள்ளை புகல்

தானே சிவமான சத்தியஞ் சூரந்
மோனநிலை சொல்காழி முன்னேனே-ஞானிகடம்
முள்ளமா கயமா வொன்றாய வாரநத
வெள்ளமாய் நிற்குமவா மெய்.

